

The Holy Bible: Latin Vulgate Translation

by

Anonymous

Table of Contents

Title Page.	p. 1
Old Testament.	p. 2
Genesis.	p. 2
Genesis 1.	p. 2
Genesis 2.	p. 3
Genesis 3.	p. 4
Genesis 4.	p. 5
Genesis 5.	p. 7
Genesis 6.	p. 8
Genesis 7.	p. 9
Genesis 8.	p. 10
Genesis 9.	p. 11
Genesis 10.	p. 12
Genesis 11.	p. 13
Genesis 12.	p. 15
Genesis 13.	p. 16
Genesis 14.	p. 16
Genesis 15.	p. 18
Genesis 16.	p. 19
Genesis 17.	p. 19
Genesis 18.	p. 21
Genesis 19.	p. 22
Genesis 20.	p. 24
Genesis 21.	p. 25
Genesis 22.	p. 26
Genesis 23.	p. 27
Genesis 24.	p. 28
Genesis 25.	p. 31
Genesis 26.	p. 32
Genesis 27.	p. 34
Genesis 28.	p. 36
Genesis 29.	p. 37
Genesis 30.	p. 38
Genesis 31.	p. 40

Genesis 32.	p. 43
Genesis 33.	p. 44
Genesis 34.	p. 45
Genesis 35.	p. 46
Genesis 36.	p. 48
Genesis 37.	p. 49
Genesis 38.	p. 51
Genesis 39.	p. 52
Genesis 40.	p. 53
Genesis 41.	p. 54
Genesis 42.	p. 57
Genesis 43.	p. 58
Genesis 44.	p. 60
Genesis 45.	p. 62
Genesis 46.	p. 63
Genesis 47.	p. 64
Genesis 48.	p. 66
Genesis 49.	p. 67
Genesis 50.	p. 69
Exodus.	p. 70
Exodus 1.	p. 70
Exodus 2.	p. 71
Exodus 3.	p. 72
Exodus 4.	p. 73
Exodus 5.	p. 74
Exodus 6.	p. 76
Exodus 7.	p. 77
Exodus 8.	p. 78
Exodus 9.	p. 80
Exodus 10.	p. 81
Exodus 11.	p. 83
Exodus 12.	p. 84
Exodus 13.	p. 86
Exodus 14.	p. 87
Exodus 15.	p. 89
Exodus 16.	p. 90
Exodus 17.	p. 92
Exodus 18.	p. 93
Exodus 19.	p. 94
Exodus 20.	p. 95

Exodus 21.	p. 96
Exodus 22.	p. 98
Exodus 23.	p. 99
Exodus 24.	p. 100
Exodus 25.	p. 101
Exodus 26.	p. 103
Exodus 27.	p. 105
Exodus 28.	p. 106
Exodus 29.	p. 107
Exodus 30.	p. 110
Exodus 31.	p. 111
Exodus 32.	p. 112
Exodus 33.	p. 114
Exodus 34.	p. 115
Exodus 35.	p. 116
Exodus 36.	p. 118
Exodus 37.	p. 119
Exodus 38.	p. 121
Exodus 39.	p. 122
Exodus 40.	p. 124
Leviticus.	p. 125
Leviticus 1.	p. 125
Leviticus 2.	p. 126
Leviticus 3.	p. 127
Leviticus 4.	p. 127
Leviticus 5.	p. 129
Leviticus 6.	p. 130
Leviticus 7.	p. 131
Leviticus 8.	p. 133
Leviticus 9.	p. 135
Leviticus 10.	p. 136
Leviticus 11.	p. 137
Leviticus 12.	p. 138
Leviticus 13.	p. 139
Leviticus 14.	p. 141
Leviticus 15.	p. 144
Leviticus 16.	p. 145
Leviticus 17.	p. 147
Leviticus 18.	p. 148
Leviticus 19.	p. 149

Leviticus 20.	p. 151
Leviticus 21.	p. 152
Leviticus 22.	p. 153
Leviticus 23.	p. 155
Leviticus 24.	p. 157
Leviticus 25.	p. 158
Leviticus 26.	p. 160
Leviticus 27.	p. 162
Numbers.	p. 163
Numbers 1.	p. 164
Numbers 2.	p. 166
Numbers 3.	p. 167
Numbers 4.	p. 169
Numbers 5.	p. 171
Numbers 6.	p. 172
Numbers 7.	p. 174
Numbers 8.	p. 177
Numbers 9.	p. 178
Numbers 10.	p. 179
Numbers 11.	p. 181
Numbers 12.	p. 182
Numbers 13.	p. 183
Numbers 14.	p. 184
Numbers 15.	p. 187
Numbers 16.	p. 188
Numbers 17.	p. 190
Numbers 18.	p. 191
Numbers 19.	p. 193
Numbers 20.	p. 194
Numbers 21.	p. 195
Numbers 22.	p. 197
Numbers 23.	p. 199
Numbers 24.	p. 200
Numbers 25.	p. 201
Numbers 26.	p. 202
Numbers 27.	p. 204
Numbers 28.	p. 205
Numbers 29.	p. 207
Numbers 30.	p. 208
Numbers 31.	p. 209

Numbers 32.	p. 211
Numbers 33.	p. 213
Numbers 34.	p. 215
Numbers 35.	p. 216
Numbers 36.	p. 217
Deuteronomy.	p. 218
Deuteronomy 1.	p. 218
Deuteronomy 2.	p. 220
Deuteronomy 3.	p. 222
Deuteronomy 4.	p. 223
Deuteronomy 5.	p. 226
Deuteronomy 6.	p. 227
Deuteronomy 7.	p. 229
Deuteronomy 8.	p. 230
Deuteronomy 9.	p. 231
Deuteronomy 10.	p. 233
Deuteronomy 11.	p. 234
Deuteronomy 12.	p. 235
Deuteronomy 13.	p. 237
Deuteronomy 14.	p. 238
Deuteronomy 15.	p. 239
Deuteronomy 16.	p. 240
Deuteronomy 17.	p. 241
Deuteronomy 18.	p. 243
Deuteronomy 19.	p. 244
Deuteronomy 20.	p. 245
Deuteronomy 21.	p. 246
Deuteronomy 22.	p. 247
Deuteronomy 23.	p. 248
Deuteronomy 24.	p. 250
Deuteronomy 25.	p. 251
Deuteronomy 26.	p. 252
Deuteronomy 27.	p. 253
Deuteronomy 28.	p. 254
Deuteronomy 29.	p. 257
Deuteronomy 30.	p. 259
Deuteronomy 31.	p. 260
Deuteronomy 32.	p. 261
Deuteronomy 33.	p. 264
Deuteronomy 34.	p. 265

Joshua.	p. 266
Joshua 1.	p. 266
Joshua 2.	p. 267
Joshua 3.	p. 268
Joshua 4.	p. 269
Joshua 5.	p. 270
Joshua 6.	p. 271
Joshua 7.	p. 273
Joshua 8.	p. 274
Joshua 9.	p. 276
Joshua 10.	p. 277
Joshua 11.	p. 280
Joshua 12.	p. 281
Joshua 13.	p. 282
Joshua 14.	p. 283
Joshua 15.	p. 284
Joshua 16.	p. 286
Joshua 17.	p. 287
Joshua 18.	p. 288
Joshua 19.	p. 289
Joshua 20.	p. 291
Joshua 21.	p. 292
Joshua 22.	p. 293
Joshua 23.	p. 295
Joshua 24.	p. 296
Judges.	p. 298
Judges 1.	p. 298
Judges 2.	p. 300
Judges 3.	p. 301
Judges 4.	p. 302
Judges 5.	p. 304
Judges 6.	p. 305
Judges 7.	p. 307
Judges 8.	p. 309
Judges 9.	p. 311
Judges 10.	p. 313
Judges 11.	p. 314
Judges 12.	p. 316
Judges 13.	p. 317
Judges 14.	p. 318

Judges 15.	p. 319
Judges 16.	p. 321
Judges 17.	p. 322
Judges 18.	p. 323
Judges 19.	p. 325
Judges 20.	p. 326
Judges 21.	p. 329
Ruth.	p. 330
Ruth 1.	p. 330
Ruth 2.	p. 332
Ruth 3.	p. 333
Ruth 4.	p. 334
1 Samuel.	p. 335
1 Samuel 1.	p. 335
1 Samuel 2.	p. 336
1 Samuel 3.	p. 338
1 Samuel 4.	p. 339
1 Samuel 5.	p. 341
1 Samuel 6.	p. 341
1 Samuel 7.	p. 343
1 Samuel 8.	p. 344
1 Samuel 9.	p. 345
1 Samuel 10.	p. 346
1 Samuel 11.	p. 348
1 Samuel 12.	p. 348
1 Samuel 13.	p. 350
1 Samuel 14.	p. 351
1 Samuel 15.	p. 354
1 Samuel 16.	p. 356
1 Samuel 17.	p. 357
1 Samuel 18.	p. 360
1 Samuel 19.	p. 361
1 Samuel 20.	p. 363
1 Samuel 21.	p. 365
1 Samuel 22.	p. 366
1 Samuel 23.	p. 367
1 Samuel 24.	p. 369
1 Samuel 25.	p. 370
1 Samuel 26.	p. 372
1 Samuel 27.	p. 374

1 Samuel 28.	p. 374
1 Samuel 29.	p. 376
1 Samuel 30.	p. 376
1 Samuel 31.	p. 378
2 Samuel.	p. 379
2 Samuel 1.	p. 379
2 Samuel 2.	p. 380
2 Samuel 3.	p. 382
2 Samuel 4.	p. 384
2 Samuel 5.	p. 385
2 Samuel 6.	p. 386
2 Samuel 7.	p. 387
2 Samuel 8.	p. 389
2 Samuel 9.	p. 390
2 Samuel 10.	p. 390
2 Samuel 11.	p. 392
2 Samuel 12.	p. 393
2 Samuel 13.	p. 395
2 Samuel 14.	p. 397
2 Samuel 15.	p. 398
2 Samuel 16.	p. 400
2 Samuel 17.	p. 402
2 Samuel 18.	p. 403
2 Samuel 19.	p. 405
2 Samuel 20.	p. 407
2 Samuel 21.	p. 409
2 Samuel 22.	p. 410
2 Samuel 23.	p. 412
2 Samuel 24.	p. 413
1 Kings.	p. 415
1 Kings 1.	p. 415
1 Kings 2.	p. 418
1 Kings 3.	p. 420
1 Kings 4.	p. 421
1 Kings 5.	p. 423
1 Kings 6.	p. 424
1 Kings 7.	p. 426
1 Kings 8.	p. 428
1 Kings 9.	p. 432
1 Kings 10.	p. 434

1 Kings 11.	p. 435
1 Kings 12.	p. 437
1 Kings 13.	p. 439
1 Kings 14.	p. 441
1 Kings 15.	p. 443
1 Kings 16.	p. 444
1 Kings 17.	p. 446
1 Kings 18.	p. 447
1 Kings 19.	p. 449
1 Kings 20.	p. 451
1 Kings 21.	p. 453
1 Kings 22.	p. 455
2 Kings.	p. 457
2 Kings 1.	p. 457
2 Kings 2.	p. 458
2 Kings 3.	p. 460
2 Kings 4.	p. 461
2 Kings 5.	p. 463
2 Kings 6.	p. 465
2 Kings 7.	p. 467
2 Kings 8.	p. 468
2 Kings 9.	p. 469
2 Kings 10.	p. 471
2 Kings 11.	p. 473
2 Kings 12.	p. 474
2 Kings 13.	p. 476
2 Kings 14.	p. 477
2 Kings 15.	p. 479
2 Kings 16.	p. 480
2 Kings 17.	p. 482
2 Kings 18.	p. 484
2 Kings 19.	p. 486
2 Kings 20.	p. 488
2 Kings 21.	p. 489
2 Kings 22.	p. 490
2 Kings 23.	p. 491
2 Kings 24.	p. 494
2 Kings 25.	p. 495
1 Chronicles.	p. 496
1 Chronicles 1.	p. 497

1 Chronicles 2.	p. 498
1 Chronicles 3.	p. 500
1 Chronicles 4.	p. 501
1 Chronicles 5.	p. 502
1 Chronicles 6.	p. 504
1 Chronicles 7.	p. 506
1 Chronicles 8.	p. 508
1 Chronicles 9.	p. 509
1 Chronicles 10.	p. 511
1 Chronicles 11.	p. 512
1 Chronicles 12.	p. 513
1 Chronicles 13.	p. 515
1 Chronicles 14.	p. 516
1 Chronicles 15.	p. 517
1 Chronicles 16.	p. 518
1 Chronicles 17.	p. 520
1 Chronicles 18.	p. 521
1 Chronicles 19.	p. 522
1 Chronicles 20.	p. 523
1 Chronicles 21.	p. 524
1 Chronicles 22.	p. 525
1 Chronicles 23.	p. 526
1 Chronicles 24.	p. 528
1 Chronicles 25.	p. 529
1 Chronicles 26.	p. 530
1 Chronicles 27.	p. 531
1 Chronicles 28.	p. 533
1 Chronicles 29.	p. 534
2 Chronicles.	p. 536
2 Chronicles 1.	p. 536
2 Chronicles 2.	p. 537
2 Chronicles 3.	p. 538
2 Chronicles 4.	p. 539
2 Chronicles 5.	p. 540
2 Chronicles 6.	p. 541
2 Chronicles 7.	p. 543
2 Chronicles 8.	p. 544
2 Chronicles 9.	p. 545
2 Chronicles 10.	p. 547
2 Chronicles 11.	p. 548

2 Chronicles 12.	p. 549
2 Chronicles 13.	p. 550
2 Chronicles 14.	p. 551
2 Chronicles 15.	p. 552
2 Chronicles 16.	p. 553
2 Chronicles 17.	p. 554
2 Chronicles 18.	p. 555
2 Chronicles 19.	p. 557
2 Chronicles 20.	p. 557
2 Chronicles 21.	p. 560
2 Chronicles 22.	p. 561
2 Chronicles 23.	p. 561
2 Chronicles 24.	p. 563
2 Chronicles 25.	p. 564
2 Chronicles 26.	p. 566
2 Chronicles 27.	p. 567
2 Chronicles 28.	p. 568
2 Chronicles 29.	p. 569
2 Chronicles 30.	p. 571
2 Chronicles 31.	p. 573
2 Chronicles 32.	p. 574
2 Chronicles 33.	p. 576
2 Chronicles 34.	p. 578
2 Chronicles 35.	p. 580
2 Chronicles 36.	p. 581
Ezra.	p. 582
Ezra 1.	p. 582
Ezra 2.	p. 583
Ezra 3.	p. 585
Ezra 4.	p. 586
Ezra 5.	p. 587
Ezra 6.	p. 588
Ezra 7.	p. 590
Ezra 8.	p. 591
Ezra 9.	p. 593
Ezra 10.	p. 594
Nehemiah.	p. 595
Nehemiah 1.	p. 596
Nehemiah 2.	p. 596
Nehemiah 3.	p. 597

Nehemiah 4.	p. 599
Nehemiah 5.	p. 600
Nehemiah 6.	p. 601
Nehemiah 7.	p. 602
Nehemiah 8.	p. 604
Nehemiah 9.	p. 606
Nehemiah 10.	p. 608
Nehemiah 11.	p. 609
Nehemiah 12.	p. 611
Nehemiah 13.	p. 612
Esther.	p. 614
Esther 1.	p. 614
Esther 2.	p. 615
Esther 3.	p. 617
Esther 4.	p. 618
Esther 5.	p. 619
Esther 6.	p. 620
Esther 7.	p. 620
Esther 8.	p. 621
Esther 9.	p. 622
Esther 10.	p. 624
Job.	p. 624
Job 1.	p. 624
Job 2.	p. 625
Job 3.	p. 626
Job 4.	p. 627
Job 5.	p. 628
Job 6.	p. 629
Job 7.	p. 630
Job 8.	p. 630
Job 9.	p. 631
Job 10.	p. 632
Job 11.	p. 633
Job 12.	p. 634
Job 13.	p. 635
Job 14.	p. 636
Job 15.	p. 637
Job 16.	p. 638
Job 17.	p. 639
Job 18.	p. 639

Job 19.	p. 640
Job 20.	p. 641
Job 21.	p. 642
Job 22.	p. 643
Job 23.	p. 644
Job 24.	p. 645
Job 25.	p. 646
Job 26.	p. 646
Job 27.	p. 646
Job 28.	p. 647
Job 29.	p. 648
Job 30.	p. 649
Job 31.	p. 650
Job 32.	p. 652
Job 33.	p. 652
Job 34.	p. 654
Job 35.	p. 655
Job 36.	p. 655
Job 37.	p. 656
Job 38.	p. 657
Job 39.	p. 659
Job 40.	p. 660
Job 41.	p. 661
Job 42.	p. 662
Psalms.	p. 662
Psalm 1.	p. 662
Psalm 2.	p. 663
Psalm 3.	p. 663
Psalm 4.	p. 664
Psalm 5.	p. 664
Psalm 6.	p. 665
Psalm 7.	p. 665
Psalm 8.	p. 666
Psalm 9.	p. 666
Psalm 10.	p. 668
Psalm 11.	p. 668
Psalm 12.	p. 669
Psalm 13.	p. 669
Psalm 14.	p. 670
Psalm 15.	p. 670

Psalm 16.	p. 670
Psalm 17.	p. 671
Psalm 18.	p. 673
Psalm 19.	p. 674
Psalm 20.	p. 674
Psalm 21.	p. 675
Psalm 22.	p. 676
Psalm 23.	p. 676
Psalm 24.	p. 677
Psalm 25.	p. 677
Psalm 26.	p. 678
Psalm 27.	p. 678
Psalm 28.	p. 679
Psalm 29.	p. 679
Psalm 30.	p. 680
Psalm 31.	p. 681
Psalm 32.	p. 682
Psalm 33.	p. 682
Psalm 34.	p. 683
Psalm 35.	p. 684
Psalm 36.	p. 685
Psalm 37.	p. 686
Psalm 38.	p. 687
Psalm 39.	p. 688
Psalm 40.	p. 689
Psalm 41.	p. 689
Psalm 42.	p. 690
Psalm 43.	p. 690
Psalm 44.	p. 691
Psalm 45.	p. 692
Psalm 46.	p. 693
Psalm 47.	p. 693
Psalm 48.	p. 693
Psalm 49.	p. 694
Psalm 50.	p. 695
Psalm 51.	p. 696
Psalm 52.	p. 696
Psalm 53.	p. 697
Psalm 54.	p. 697
Psalm 55.	p. 698

Psalm 56.	p. 699
Psalm 57.	p. 699
Psalm 58.	p. 700
Psalm 59.	p. 700
Psalm 60.	p. 701
Psalm 61.	p. 701
Psalm 62.	p. 702
Psalm 63.	p. 703
Psalm 64.	p. 703
Psalm 65.	p. 704
Psalm 66.	p. 704
Psalm 67.	p. 705
Psalm 68.	p. 706
Psalm 69.	p. 707
Psalm 70.	p. 708
Psalm 71.	p. 709
Psalm 72.	p. 709
Psalm 73.	p. 710
Psalm 74.	p. 711
Psalm 75.	p. 712
Psalm 76.	p. 712
Psalm 77.	p. 713
Psalm 78.	p. 716
Psalm 79.	p. 716
Psalm 80.	p. 717
Psalm 81.	p. 718
Psalm 82.	p. 718
Psalm 83.	p. 719
Psalm 84.	p. 719
Psalm 85.	p. 720
Psalm 86.	p. 720
Psalm 87.	p. 721
Psalm 88.	p. 721
Psalm 89.	p. 723
Psalm 90.	p. 724
Psalm 91.	p. 725
Psalm 92.	p. 725
Psalm 93.	p. 726
Psalm 94.	p. 726
Psalm 95.	p. 727

Psalm 96.	p. 727
Psalm 97.	p. 728
Psalm 98.	p. 728
Psalm 99.	p. 729
Psalm 100.	p. 729
Psalm 101.	p. 729
Psalm 102.	p. 731
Psalm 103.	p. 731
Psalm 104.	p. 733
Psalm 105.	p. 734
Psalm 106.	p. 736
Psalm 107.	p. 737
Psalm 108.	p. 738
Psalm 109.	p. 739
Psalm 110.	p. 739
Psalm 111.	p. 739
Psalm 112.	p. 740
Psalm 113.	p. 740
Psalm 114.	p. 741
Psalm 115.	p. 742
Psalm 116.	p. 742
Psalm 117.	p. 742
Psalm 118.	p. 743
Psalm 119.	p. 748
Psalm 120.	p. 749
Psalm 121.	p. 749
Psalm 122.	p. 749
Psalm 123.	p. 750
Psalm 124.	p. 750
Psalm 125.	p. 750
Psalm 126.	p. 751
Psalm 127.	p. 751
Psalm 128.	p. 751
Psalm 129.	p. 752
Psalm 130.	p. 752
Psalm 131.	p. 752
Psalm 132.	p. 753
Psalm 133.	p. 753
Psalm 134.	p. 753
Psalm 135.	p. 754

Psalm 136.	p. 755
Psalm 137.	p. 755
Psalm 138.	p. 756
Psalm 139.	p. 757
Psalm 140.	p. 757
Psalm 141.	p. 758
Psalm 142.	p. 758
Psalm 143.	p. 759
Psalm 144.	p. 759
Psalm 145.	p. 760
Psalm 146.	p. 761
Psalm 147.	p. 761
Psalm 148.	p. 762
Psalm 149.	p. 762
Psalm 150.	p. 762
Psalms (Second Version).	p. 763
1	p. 763
2	p. 763
3	p. 764
4	p. 764
5	p. 764
6	p. 765
7	p. 765
8	p. 766
9	p. 767
10	p. 768
11	p. 768
12	p. 769
13	p. 769
14	p. 769
15	p. 770
16	p. 770
17	p. 771
18	p. 773
19	p. 773
20	p. 774
21	p. 774
22	p. 776
23	p. 776
24	p. 776

25	p. 777
26	p. 778
27	p. 778
28	p. 779
29	p. 779
30	p. 780
31	p. 781
32	p. 781
33	p. 782
34	p. 783
35	p. 784
36	p. 784
37	p. 786
38	p. 787
39	p. 787
40	p. 788
41	p. 789
42	p. 789
43	p. 790
44	p. 791
45	p. 791
46	p. 792
47	p. 792
48	p. 793
49	p. 794
50	p. 794
51	p. 795
52	p. 796
53	p. 796
54	p. 796
55	p. 797
56	p. 798
57	p. 798
58	p. 799
59	p. 800
60	p. 800
61	p. 800
62	p. 801
63	p. 802
64	p. 802

65	p. 803
66	p. 803
67	p. 804
68	p. 805
69	p. 806
70	p. 807
71	p. 808
72	p. 808
73	p. 809
74	p. 810
75	p. 811
76	p. 811
77	p. 812
78	p. 814
79	p. 815
80	p. 816
81	p. 816
82	p. 817
83	p. 817
84	p. 818
85	p. 818
86	p. 819
87	p. 819
88	p. 820
89	p. 822
90	p. 823
91	p. 823
92	p. 824
93	p. 824
94	p. 825
95	p. 825
96	p. 826
97	p. 827
98	p. 827
99	p. 827
100	p. 828
101	p. 828
102	p. 829
103	p. 830
104	p. 831

105.....	p. 832
106.....	p. 834
107.....	p. 835
108.....	p. 836
109.....	p. 837
110.....	p. 837
111.....	p. 838
112.....	p. 838
113.....	p. 839
114.....	p. 839
115.....	p. 840
116.....	p. 840
117.....	p. 840
118.....	p. 841
119.....	p. 846
120.....	p. 847
121.....	p. 847
122.....	p. 847
123.....	p. 848
124.....	p. 848
125.....	p. 848
126.....	p. 849
127.....	p. 849
128.....	p. 849
129.....	p. 849
130.....	p. 850
131.....	p. 850
132.....	p. 851
133.....	p. 851
134.....	p. 851
135.....	p. 852
136.....	p. 853
137.....	p. 853
138.....	p. 854
139.....	p. 854
140.....	p. 855
141.....	p. 856
142.....	p. 856
143.....	p. 857
144.....	p. 857

145.	p. 858
146.	p. 858
147.	p. 859
148.	p. 859
149.	p. 860
150.	p. 860
Proverbs.	p. 860
Proverbs 1.	p. 861
Proverbs 2.	p. 862
Proverbs 3.	p. 862
Proverbs 4.	p. 863
Proverbs 5.	p. 864
Proverbs 6.	p. 865
Proverbs 7.	p. 866
Proverbs 8.	p. 867
Proverbs 9.	p. 868
Proverbs 10.	p. 869
Proverbs 11.	p. 870
Proverbs 12.	p. 871
Proverbs 13.	p. 872
Proverbs 14.	p. 873
Proverbs 15.	p. 874
Proverbs 16.	p. 875
Proverbs 17.	p. 876
Proverbs 18.	p. 877
Proverbs 19.	p. 878
Proverbs 20.	p. 879
Proverbs 21.	p. 880
Proverbs 22.	p. 881
Proverbs 23.	p. 882
Proverbs 24.	p. 883
Proverbs 25.	p. 885
Proverbs 26.	p. 886
Proverbs 27.	p. 887
Proverbs 28.	p. 888
Proverbs 29.	p. 889
Proverbs 30.	p. 890
Proverbs 31.	p. 891
Ecclesiastes.	p. 892
Ecclesiastes 1.	p. 892

Ecclesiastes 2.	p. 893
Ecclesiastes 3.	p. 894
Ecclesiastes 4.	p. 895
Ecclesiastes 5.	p. 896
Ecclesiastes 6.	p. 897
Ecclesiastes 7.	p. 897
Ecclesiastes 8.	p. 899
Ecclesiastes 9.	p. 900
Ecclesiastes 10.	p. 901
Ecclesiastes 11.	p. 901
Ecclesiastes 12.	p. 902
Song of Solomon.	p. 903
Song of Solomon 1.	p. 903
Song of Solomon 2.	p. 903
Song of Solomon 3.	p. 904
Song of Solomon 4.	p. 905
Song of Solomon 5.	p. 906
Song of Solomon 6.	p. 906
Song of Solomon 7.	p. 907
Song of Solomon 8.	p. 908
Isaiah.	p. 908
Isaiah 1.	p. 908
Isaiah 2.	p. 910
Isaiah 3.	p. 911
Isaiah 4.	p. 912
Isaiah 5.	p. 912
Isaiah 6.	p. 914
Isaiah 7.	p. 915
Isaiah 8.	p. 916
Isaiah 9.	p. 917
Isaiah 10.	p. 918
Isaiah 11.	p. 919
Isaiah 12.	p. 920
Isaiah 13.	p. 921
Isaiah 14.	p. 922
Isaiah 15.	p. 923
Isaiah 16.	p. 924
Isaiah 17.	p. 925
Isaiah 18.	p. 925
Isaiah 19.	p. 926

Isaiah 20.	p. 927
Isaiah 21.	p. 927
Isaiah 22.	p. 928
Isaiah 23.	p. 930
Isaiah 24.	p. 930
Isaiah 25.	p. 932
Isaiah 26.	p. 932
Isaiah 27.	p. 933
Isaiah 28.	p. 934
Isaiah 29.	p. 935
Isaiah 30.	p. 937
Isaiah 31.	p. 938
Isaiah 32.	p. 939
Isaiah 33.	p. 940
Isaiah 34.	p. 941
Isaiah 35.	p. 942
Isaiah 36.	p. 943
Isaiah 37.	p. 944
Isaiah 38.	p. 946
Isaiah 39.	p. 947
Isaiah 40.	p. 947
Isaiah 41.	p. 949
Isaiah 42.	p. 950
Isaiah 43.	p. 951
Isaiah 44.	p. 953
Isaiah 45.	p. 954
Isaiah 46.	p. 955
Isaiah 47.	p. 956
Isaiah 48.	p. 957
Isaiah 49.	p. 958
Isaiah 50.	p. 959
Isaiah 51.	p. 960
Isaiah 52.	p. 961
Isaiah 53.	p. 962
Isaiah 54.	p. 963
Isaiah 55.	p. 964
Isaiah 56.	p. 964
Isaiah 57.	p. 965
Isaiah 58.	p. 966
Isaiah 59.	p. 967

Isaiah 60.	p. 968
Isaiah 61.	p. 970
Isaiah 62.	p. 970
Isaiah 63.	p. 971
Isaiah 64.	p. 972
Isaiah 65.	p. 973
Isaiah 66.	p. 974
Jeremiah.	p. 975
Jeremiah 1.	p. 975
Jeremiah 2.	p. 976
Jeremiah 3.	p. 978
Jeremiah 4.	p. 979
Jeremiah 5.	p. 981
Jeremiah 6.	p. 982
Jeremiah 7.	p. 984
Jeremiah 8.	p. 986
Jeremiah 9.	p. 987
Jeremiah 10.	p. 988
Jeremiah 11.	p. 989
Jeremiah 12.	p. 991
Jeremiah 13.	p. 992
Jeremiah 14.	p. 993
Jeremiah 15.	p. 994
Jeremiah 16.	p. 995
Jeremiah 17.	p. 997
Jeremiah 18.	p. 998
Jeremiah 19.	p. 999
Jeremiah 20.	p. 1000
Jeremiah 21.	p. 1001
Jeremiah 22.	p. 1002
Jeremiah 23.	p. 1004
Jeremiah 24.	p. 1006
Jeremiah 25.	p. 1006
Jeremiah 26.	p. 1008
Jeremiah 27.	p. 1010
Jeremiah 28.	p. 1011
Jeremiah 29.	p. 1012
Jeremiah 30.	p. 1013
Jeremiah 31.	p. 1015
Jeremiah 32.	p. 1017

Jeremiah 33.	p. 1019
Jeremiah 34.	p. 1021
Jeremiah 35.	p. 1022
Jeremiah 36.	p. 1023
Jeremiah 37.	p. 1025
Jeremiah 38.	p. 1026
Jeremiah 39.	p. 1028
Jeremiah 40.	p. 1029
Jeremiah 41.	p. 1030
Jeremiah 42.	p. 1031
Jeremiah 43.	p. 1032
Jeremiah 44.	p. 1033
Jeremiah 45.	p. 1035
Jeremiah 46.	p. 1035
Jeremiah 47.	p. 1037
Jeremiah 48.	p. 1037
Jeremiah 49.	p. 1039
Jeremiah 50.	p. 1041
Jeremiah 51.	p. 1044
Jeremiah 52.	p. 1047
Lamentations.	p. 1049
Lamentations 1.	p. 1049
Lamentations 2.	p. 1050
Lamentations 3.	p. 1052
Lamentations 4.	p. 1054
Lamentations 5.	p. 1055
Ezekiel.	p. 1056
Ezekiel 1.	p. 1056
Ezekiel 2.	p. 1057
Ezekiel 3.	p. 1058
Ezekiel 4.	p. 1059
Ezekiel 5.	p. 1060
Ezekiel 6.	p. 1061
Ezekiel 7.	p. 1062
Ezekiel 8.	p. 1063
Ezekiel 9.	p. 1064
Ezekiel 10.	p. 1065
Ezekiel 11.	p. 1066
Ezekiel 12.	p. 1067
Ezekiel 13.	p. 1069

Ezekiel 14.	p. 1070
Ezekiel 15.	p. 1071
Ezekiel 16.	p. 1072
Ezekiel 17.	p. 1075
Ezekiel 18.	p. 1076
Ezekiel 19.	p. 1078
Ezekiel 20.	p. 1078
Ezekiel 21.	p. 1081
Ezekiel 22.	p. 1082
Ezekiel 23.	p. 1084
Ezekiel 24.	p. 1086
Ezekiel 25.	p. 1088
Ezekiel 26.	p. 1089
Ezekiel 27.	p. 1090
Ezekiel 28.	p. 1092
Ezekiel 29.	p. 1093
Ezekiel 30.	p. 1094
Ezekiel 31.	p. 1095
Ezekiel 32.	p. 1096
Ezekiel 33.	p. 1098
Ezekiel 34.	p. 1100
Ezekiel 35.	p. 1101
Ezekiel 36.	p. 1102
Ezekiel 37.	p. 1104
Ezekiel 38.	p. 1106
Ezekiel 39.	p. 1107
Ezekiel 40.	p. 1109
Ezekiel 41.	p. 1111
Ezekiel 42.	p. 1112
Ezekiel 43.	p. 1114
Ezekiel 44.	p. 1115
Ezekiel 45.	p. 1117
Ezekiel 46.	p. 1118
Ezekiel 47.	p. 1120
Ezekiel 48.	p. 1121
Daniel.	p. 1123
Daniel 1.	p. 1123
Daniel 2.	p. 1124
Daniel 3.	p. 1126
Hosea.	p. 1128

Hosea 1.	p. 1128
Hosea 2.	p. 1128
Hosea 3.	p. 1129
Hosea 4.	p. 1130
Hosea 5.	p. 1131
Hosea 6.	p. 1131
Hosea 7.	p. 1132
Hosea 8.	p. 1133
Hosea 9.	p. 1134
Hosea 10.	p. 1134
Hosea 11.	p. 1135
Hosea 12.	p. 1136
Hosea 13.	p. 1137
Hosea 14.	p. 1137
Joel.	p. 1138
Joel 1.	p. 1138
Joel 2.	p. 1139
Joel 3.	p. 1140
Amos.	p. 1142
Amos 1.	p. 1142
Amos 2.	p. 1142
Amos 3.	p. 1143
Amos 4.	p. 1144
Amos 5.	p. 1145
Amos 6.	p. 1146
Amos 7.	p. 1147
Amos 8.	p. 1148
Amos 9.	p. 1149
Obadiah.	p. 1149
Obadiah 1.	p. 1149
Jonah.	p. 1151
Jonah 1.	p. 1151
Jonah 2.	p. 1151
Jonah 3.	p. 1152
Jonah 4.	p. 1153
Micah.	p. 1153
Micah 1.	p. 1153
Micah 2.	p. 1154
Micah 3.	p. 1155
Micah 4.	p. 1155

Micah 5.	p. 1156
Micah 6.	p. 1157
Micah 7.	p. 1158
Nahum.	p. 1159
Nahum 1.	p. 1159
Nahum 2.	p. 1160
Nahum 3.	p. 1160
Habakkuk.	p. 1161
Habakkuk 1.	p. 1161
Habakkuk 2.	p. 1162
Habakkuk 3.	p. 1163
Zephaniah.	p. 1164
Zephaniah 1.	p. 1164
Zephaniah 2.	p. 1165
Zephaniah 3.	p. 1166
Haggai.	p. 1167
Haggai 1.	p. 1167
Haggai 2.	p. 1168
Zechariah.	p. 1169
Zechariah 1.	p. 1169
Zechariah 2.	p. 1170
Zechariah 3.	p. 1171
Zechariah 4.	p. 1172
Zechariah 5.	p. 1172
Zechariah 6.	p. 1173
Zechariah 7.	p. 1174
Zechariah 8.	p. 1174
Zechariah 9.	p. 1176
Zechariah 10.	p. 1177
Zechariah 11.	p. 1177
Zechariah 12.	p. 1178
Zechariah 13.	p. 1179
Zechariah 14.	p. 1180
Malachi.	p. 1181
Malachi 1.	p. 1181
Malachi 2.	p. 1182
Malachi 3.	p. 1183
Malachi 4.	p. 1184
Baruch.	p. 1184
Baruch 1.	p. 1184

Baruch 2.	p. 1185
Baruch 3.	p. 1187
Baruch 4.	p. 1188
Baruch 5.	p. 1190
Baruch 6.	p. 1191
Sirach.	p. 1194
Sirach 0.	p. 1194
Sirach 1.	p. 1194
Sirach 2.	p. 1196
Sirach 3.	p. 1197
Sirach 4.	p. 1198
Sirach 5.	p. 1199
Sirach 6.	p. 1200
Sirach 7.	p. 1201
Sirach 8.	p. 1203
Sirach 9.	p. 1204
Sirach 10.	p. 1205
Sirach 11.	p. 1206
Sirach 12.	p. 1207
Sirach 13.	p. 1208
Sirach 14.	p. 1209
Sirach 15.	p. 1210
Sirach 16.	p. 1211
Sirach 17.	p. 1212
Sirach 18.	p. 1213
Sirach 19.	p. 1215
Sirach 20.	p. 1216
Sirach 21.	p. 1217
Sirach 22.	p. 1218
Sirach 23.	p. 1219
Sirach 24.	p. 1221
Sirach 25.	p. 1222
Sirach 26.	p. 1224
Sirach 27.	p. 1225
Sirach 28.	p. 1226
Sirach 29.	p. 1227
Sirach 30.	p. 1228
Sirach 31.	p. 1229
Sirach 32.	p. 1231
Sirach 33.	p. 1232

Sirach 34.	p. 1233
Sirach 35.	p. 1234
Sirach 36.	p. 1235
Sirach 37.	p. 1236
Sirach 38.	p. 1237
Sirach 39.	p. 1239
Sirach 40.	p. 1240
Sirach 41.	p. 1241
Sirach 42.	p. 1243
Sirach 43.	p. 1244
Sirach 44.	p. 1245
Sirach 45.	p. 1246
Sirach 46.	p. 1247
Sirach 47.	p. 1248
Sirach 48.	p. 1250
Sirach 49.	p. 1251
Sirach 50.	p. 1252
Sirach 51.	p. 1253
Sirach 52.	p. 1254
1 Esdras.	p. 1255
1 Esdras 1.	p. 1255
1 Esdras 2.	p. 1258
1 Esdras 3.	p. 1259
1 Esdras 4.	p. 1260
1 Esdras 5.	p. 1263
1 Esdras 6.	p. 1267
1 Esdras 7.	p. 1269
1 Esdras 8.	p. 1269
1 Esdras 9.	p. 1274
2 Esdras.	p. 1276
2 Esdras 1.	p. 1276
2 Esdras 2.	p. 1278
2 Esdras 3.	p. 1280
2 Esdras 4.	p. 1282
2 Esdras 5.	p. 1284
2 Esdras 6.	p. 1287
2 Esdras 7.	p. 1289
2 Esdras 8.	p. 1296
2 Esdras 9.	p. 1298
2 Esdras 10.	p. 1300

2 Esdras 11.	p. 1303
2 Esdras 12.	p. 1305
2 Esdras 13.	p. 1307
2 Esdras 14.	p. 1310
2 Esdras 15.	p. 1312
2 Esdras 16.	p. 1314
Judith.	p. 1317
Judith 1.	p. 1317
Judith 2.	p. 1318
Judith 3.	p. 1319
Judith 4.	p. 1320
Judith 5.	p. 1320
Judith 6.	p. 1322
Judith 7.	p. 1323
Judith 8.	p. 1325
Judith 9.	p. 1326
Judith 10.	p. 1327
Judith 11.	p. 1328
Judith 12.	p. 1329
Judith 13.	p. 1330
Judith 14.	p. 1332
Judith 15.	p. 1333
Judith 16.	p. 1334
Laodiceans.	p. 1335
1	p. 1335
1 Maccabees.	p. 1336
1 Maccabees 1.	p. 1336
1 Maccabees 2.	p. 1339
1 Maccabees 3.	p. 1341
1 Maccabees 4.	p. 1344
1 Maccabees 5.	p. 1347
1 Maccabees 6.	p. 1350
1 Maccabees 7.	p. 1353
1 Maccabees 8.	p. 1355
1 Maccabees 9.	p. 1356
1 Maccabees 10.	p. 1360
1 Maccabees 11.	p. 1364
1 Maccabees 12.	p. 1367
1 Maccabees 13.	p. 1369
1 Maccabees 14.	p. 1372

1 Maccabees 15.	p. 1374
1 Maccabees 16.	p. 1376
2 Maccabees.	p. 1377
2 Maccabees 1.	p. 1377
2 Maccabees 2.	p. 1379
2 Maccabees 3.	p. 1380
2 Maccabees 4.	p. 1383
2 Maccabees 5.	p. 1385
2 Maccabees 6.	p. 1387
2 Maccabees 7.	p. 1388
2 Maccabees 8.	p. 1390
2 Maccabees 9.	p. 1392
2 Maccabees 10.	p. 1394
2 Maccabees 11.	p. 1396
2 Maccabees 12.	p. 1398
2 Maccabees 13.	p. 1400
2 Maccabees 14.	p. 1401
2 Maccabees 15.	p. 1403
Prayer of Manasseh.	p. 1405
Prayer of Manasseh 1.	p. 1405
Psalm 151.	p. 1406
Psalm 151 1.	p. 1406
Tobit.	p. 1407
Tobit 1.	p. 1407
Tobit 2.	p. 1408
Tobit 3.	p. 1409
Tobit 4.	p. 1410
Tobit 5.	p. 1411
Tobit 6.	p. 1412
Tobit 7.	p. 1413
Tobit 8.	p. 1414
Tobit 9.	p. 1415
Tobit 10.	p. 1416
Tobit 11.	p. 1417
Tobit 12.	p. 1418
Tobit 13.	p. 1419
Tobit 14.	p. 1420
Wisdom.	p. 1421
Wisdom of Solomon 1.	p. 1421
Wisdom of Solomon 2.	p. 1421

Wisdom of Solomon 3.	p. 1423
Wisdom of Solomon 4.	p. 1424
Wisdom of Solomon 5.	p. 1424
Wisdom of Solomon 6.	p. 1426
Wisdom of Solomon 7.	p. 1427
Wisdom of Solomon 8.	p. 1428
Wisdom of Solomon 9.	p. 1429
Wisdom of Solomon 10.	p. 1430
Wisdom of Solomon 11.	p. 1431
Wisdom of Solomon 12.	p. 1432
Wisdom of Solomon 13.	p. 1433
Wisdom of Solomon 14.	p. 1434
Wisdom of Solomon 15.	p. 1436
Wisdom of Solomon 16.	p. 1437
Wisdom of Solomon 17.	p. 1438
Wisdom of Solomon 18.	p. 1439
Wisdom of Solomon 19.	p. 1441
New Testament.	p. 1443
Matthew.	p. 1443
Matthew 1.	p. 1443
Matthew 2.	p. 1444
Matthew 3.	p. 1445
Matthew 4.	p. 1446
Matthew 5.	p. 1447
Matthew 6.	p. 1449
Matthew 7.	p. 1450
Matthew 8.	p. 1451
Matthew 9.	p. 1453
Matthew 10.	p. 1454
Matthew 11.	p. 1456
Matthew 12.	p. 1457
Matthew 13.	p. 1460
Matthew 14.	p. 1462
Matthew 15.	p. 1463
Matthew 16.	p. 1465
Matthew 17.	p. 1466
Matthew 18.	p. 1467
Matthew 19.	p. 1469
Matthew 20.	p. 1470
Matthew 21.	p. 1472

Matthew 22.	p. 1474
Matthew 23.	p. 1475
Matthew 24.	p. 1477
Matthew 25.	p. 1479
Matthew 26.	p. 1481
Matthew 27.	p. 1484
Matthew 28.	p. 1486
Mark.	p. 1487
Mark 1.	p. 1487
Mark 2.	p. 1489
Mark 3.	p. 1490
Mark 4.	p. 1492
Mark 5.	p. 1493
Mark 6.	p. 1495
Mark 7.	p. 1497
Mark 8.	p. 1499
Mark 9.	p. 1500
Mark 10.	p. 1502
Mark 11.	p. 1505
Mark 12.	p. 1506
Mark 13.	p. 1508
Mark 14.	p. 1509
Mark 15.	p. 1512
Mark 16.	p. 1514
Luke.	p. 1515
Luke 1.	p. 1515
Luke 2.	p. 1518
Luke 3.	p. 1520
Luke 4.	p. 1522
Luke 5.	p. 1523
Luke 6.	p. 1525
Luke 7.	p. 1527
Luke 8.	p. 1529
Luke 9.	p. 1532
Luke 10.	p. 1534
Luke 11.	p. 1536
Luke 12.	p. 1539
Luke 13.	p. 1541
Luke 14.	p. 1542
Luke 15.	p. 1544

Luke 16.	p. 1545
Luke 17.	p. 1547
Luke 18.	p. 1548
Luke 19.	p. 1550
Luke 20.	p. 1552
Luke 21.	p. 1554
Luke 22.	p. 1555
Luke 23.	p. 1558
Luke 24.	p. 1560
John.	p. 1562
John 1.	p. 1562
John 2.	p. 1564
John 3.	p. 1565
John 4.	p. 1567
John 5.	p. 1569
John 6.	p. 1570
John 7.	p. 1573
John 8.	p. 1575
John 9.	p. 1578
John 10.	p. 1579
John 11.	p. 1581
John 12.	p. 1583
John 13.	p. 1585
John 14.	p. 1587
John 15.	p. 1588
John 16.	p. 1589
John 17.	p. 1590
John 18.	p. 1592
John 19.	p. 1593
John 20.	p. 1595
John 21.	p. 1597
Acts.	p. 1598
Acts 1.	p. 1598
Acts 2.	p. 1599
Acts 3.	p. 1601
Acts 4.	p. 1602
Acts 5.	p. 1604
Acts 6.	p. 1606
Acts 7.	p. 1607
Acts 8.	p. 1609

Acts 9.	p. 1611
Acts 10.	p. 1613
Acts 11.	p. 1615
Acts 12.	p. 1616
Acts 13.	p. 1618
Acts 14.	p. 1620
Acts 15.	p. 1621
Acts 16.	p. 1623
Acts 17.	p. 1625
Acts 18.	p. 1626
Acts 19.	p. 1628
Acts 20.	p. 1630
Acts 21.	p. 1631
Acts 22.	p. 1633
Acts 23.	p. 1635
Acts 24.	p. 1636
Acts 25.	p. 1637
Acts 26.	p. 1639
Acts 27.	p. 1640
Acts 28.	p. 1642
Romans.	p. 1644
Romans 1.	p. 1644
Romans 2.	p. 1645
Romans 3.	p. 1647
Romans 4.	p. 1648
Romans 5.	p. 1649
Romans 6.	p. 1650
Romans 7.	p. 1651
Romans 8.	p. 1652
Romans 9.	p. 1653
Romans 10.	p. 1655
Romans 11.	p. 1656
Romans 12.	p. 1657
Romans 13.	p. 1658
Romans 14.	p. 1659
Romans 15.	p. 1660
Romans 16.	p. 1661
1 Corinthians.	p. 1663
1 Corinthians 1.	p. 1663
1 Corinthians 2.	p. 1664

1 Corinthians 3.	p. 1665
1 Corinthians 4.	p. 1666
1 Corinthians 5.	p. 1666
1 Corinthians 6.	p. 1667
1 Corinthians 7.	p. 1668
1 Corinthians 8.	p. 1670
1 Corinthians 9.	p. 1670
1 Corinthians 10.	p. 1672
1 Corinthians 11.	p. 1673
1 Corinthians 12.	p. 1674
1 Corinthians 13.	p. 1676
1 Corinthians 14.	p. 1676
1 Corinthians 15.	p. 1678
1 Corinthians 16.	p. 1680
2 Corinthians.	p. 1681
2 Corinthians 1.	p. 1681
2 Corinthians 2.	p. 1682
2 Corinthians 3.	p. 1683
2 Corinthians 4.	p. 1684
2 Corinthians 5.	p. 1685
2 Corinthians 6.	p. 1686
2 Corinthians 7.	p. 1686
2 Corinthians 8.	p. 1687
2 Corinthians 9.	p. 1688
2 Corinthians 10.	p. 1689
2 Corinthians 11.	p. 1690
2 Corinthians 12.	p. 1691
2 Corinthians 13.	p. 1692
Galatians.	p. 1693
Galatians 1.	p. 1693
Galatians 2.	p. 1694
Galatians 3.	p. 1695
Galatians 4.	p. 1696
Galatians 5.	p. 1698
Galatians 6.	p. 1699
Ephesians.	p. 1699
Ephesians 1.	p. 1699
Ephesians 2.	p. 1700
Ephesians 3.	p. 1701
Ephesians 4.	p. 1702

Ephesians 5.	p. 1704
Ephesians 6.	p. 1705
Philippians.	p. 1706
Philippians 1.	p. 1706
Philippians 2.	p. 1707
Philippians 3.	p. 1708
Philippians 4.	p. 1709
Colossians.	p. 1710
Colossians 1.	p. 1710
Colossians 2.	p. 1712
Colossians 3.	p. 1713
Colossians 4.	p. 1714
1 Thessalonians.	p. 1715
1 Thessalonians 1.	p. 1715
1 Thessalonians 2.	p. 1715
1 Thessalonians 3.	p. 1716
1 Thessalonians 4.	p. 1717
1 Thessalonians 5.	p. 1718
2 Thessalonians.	p. 1719
2 Thessalonians 1.	p. 1719
2 Thessalonians 2.	p. 1719
2 Thessalonians 3.	p. 1720
1 Timothy.	p. 1721
1 Timothy 1.	p. 1721
1 Timothy 2.	p. 1722
1 Timothy 3.	p. 1723
1 Timothy 4.	p. 1723
1 Timothy 5.	p. 1724
1 Timothy 6.	p. 1725
2 Timothy.	p. 1726
2 Timothy 1.	p. 1726
2 Timothy 2.	p. 1727
2 Timothy 3.	p. 1728
2 Timothy 4.	p. 1729
Titus.	p. 1730
Titus 1.	p. 1730
Titus 2.	p. 1731
Titus 3.	p. 1731
Philemon.	p. 1732
Philemon 1.	p. 1732

Hebrews.	p. 1733
Hebrews 1.	p. 1733
Hebrews 2.	p. 1734
Hebrews 3.	p. 1734
Hebrews 4.	p. 1735
Hebrews 5.	p. 1736
Hebrews 6.	p. 1737
Hebrews 7.	p. 1738
Hebrews 8.	p. 1739
Hebrews 9.	p. 1740
Hebrews 10.	p. 1741
Hebrews 11.	p. 1743
Hebrews 12.	p. 1745
Hebrews 13.	p. 1746
James.	p. 1747
James 1.	p. 1747
James 2.	p. 1748
James 3.	p. 1749
James 4.	p. 1750
James 5.	p. 1751
1 Peter.	p. 1752
1 Peter 1.	p. 1752
1 Peter 2.	p. 1753
1 Peter 3.	p. 1754
1 Peter 4.	p. 1755
1 Peter 5.	p. 1756
2 Peter.	p. 1757
2 Peter 1.	p. 1757
2 Peter 2.	p. 1758
2 Peter 3.	p. 1759
1 John.	p. 1760
1 John 1.	p. 1760
1 John 2.	p. 1761
1 John 3.	p. 1762
1 John 4.	p. 1763
1 John 5.	p. 1764
2 John.	p. 1765
2 John 1.	p. 1765
3 John.	p. 1766
3 John 1.	p. 1766

Jude.	p. 1766
Jude 1.	p. 1766
Revelation.	p. 1767
Revelation 1.	p. 1768
Revelation 2.	p. 1769
Revelation 3.	p. 1770
Revelation 4.	p. 1771
Revelation 5.	p. 1772
Revelation 6.	p. 1772
Revelation 7.	p. 1773
Revelation 8.	p. 1774
Revelation 9.	p. 1775
Revelation 10.	p. 1776
Revelation 11.	p. 1777
Revelation 12.	p. 1778
Revelation 13.	p. 1779
Revelation 14.	p. 1780
Revelation 15.	p. 1781
Revelation 16.	p. 1781
Revelation 17.	p. 1782
Revelation 18.	p. 1783
Revelation 19.	p. 1785
Revelation 20.	p. 1786
Revelation 21.	p. 1787
Revelation 22.	p. 1788

Holy Bible

Latin Vulgate Translation

Old Testament

Genesis

Chapter 1

¹ in principio creavit Deus caelum et terram ² terra autem erat inanis et vacua et tenebrae super
 faciem abyssi et spiritus Dei ferebatur super aquas ³ dixitque Deus fiat lux et facta est lux ⁴ et vidit
 Deus lucem quod esset bona et divisit lucem ac tenebras ⁵ appellavitque lucem diem et tenebras
 noctem factumque est vespere et mane dies unus ⁶ dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio
 aquarum et dividat aquas ab aquis ⁷ et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae erant sub
 firmamento ab his quae erant super firmamentum et factum est ita ⁸ vocavitque Deus firmamentum
 caelum et factum est vespere et mane dies secundus ⁹ dixit vero Deus congregentur aquae quae
 sub caelo sunt in locum unum et appareat arida factumque est ita ¹⁰ et vocavit Deus aridam terram
 congregationesque aquarum appellavit maria et vidit Deus quod esset bonum ¹¹ et ait germinet
 terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum
 cuius semen in semet ipso sit super terram et factum est ita ¹² et protulit terra herbam virentem et
 adferentem semen iuxta genus suum lignumque faciens fructum et habens unumquodque sementem
 secundum speciem suam et vidit Deus quod esset bonum ¹³ factumque est vespere et mane dies
 tertius ¹⁴ dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento caeli ut dividant diem ac noctem et sint
 in signa et tempora et dies et annos ¹⁵ ut luceant in firmamento caeli et inluminent terram et factum
 est ita ¹⁶ fecitque Deus duo magna luminaria luminare maius ut praeesset diei et luminare minus
 ut praeesset nocti et stellas ¹⁷ et posuit eas in firmamento caeli ut lucerent super terram ¹⁸ et
 praeesset diei ac nocti et dividerent lucem ac tenebras et vidit Deus quod esset bonum ¹⁹ et factum
 est vespere et mane dies quartus ²⁰ dixit etiam Deus producant aquae reptile animae viventis et
 volatile super terram sub firmamento caeli ²¹ creavitque Deus cete grandia et omnem animam
 viventem atque motabilem quam produxerant aquae in species suas et omne volatile secundum

genus suum et vidit Deus quod esset bonum ²² benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini
 et replete aquas maris avesque multiplicentur super terram ²³ et factum est vespere et mane dies
 quintus ²⁴ dixit quoque Deus producat terra animam viventem in genere suo iumenta et reptilia et
 bestias terrae secundum species suas factumque est ita ²⁵ et fecit Deus bestias terrae iuxta species
 suas et iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit Deus quod esset bonum ²⁶ et ait faciamus
 hominem ad imaginem et similitudinem nostram et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et
 bestiis universaeque terrae omnique reptili quod movetur in terra ²⁷ et creavit Deus hominem ad
 imaginem suam ad imaginem Dei creavit illum masculum et feminam creavit eos ²⁸ benedixitque
 illis Deus et ait crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam et dominamini piscibus
 maris et volatilibus caeli et universis animantibus quae moventur super terram ²⁹ dixitque Deus
 ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in
 semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam ³⁰ et cunctis animantibus terrae omnique
 volucris caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad
 vescendum et factum est ita ³¹ viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est
 vespere et mane dies sextus

Chapter 2

¹ igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum ² conplevitque Deus die septimo opus
 suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat ³ et benedixit diei
 septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret
⁴ istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et
⁵ terram et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam
 germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram
⁶ sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae ⁷ formavit igitur Dominus Deus
 hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam
⁸ viventem plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem
 quem formaverat ⁹ produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad
 vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradisi lignumque scientiae boni et mali ¹⁰ et

fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradisum qui inde dividitur in quattuor
 11 capita nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum 12 et aurum
 13 terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus et nomen fluvio secundo
 14 Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit
 15 contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufrates tulit ergo Dominus Deus hominem et
 16 posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum praecepitque ei dicens ex
 17 omni ligno paradisi comede de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque
 18 enim die comederis ex eo morte morieris dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse
 19 hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui formatis igitur Dominus Deus de humo
 cunctis animantibus terrae et universis volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret
 20 ea omne enim quod vocavit Adam animae viventis ipsum est nomen eius appellavitque Adam
 21 nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia caeli et omnes bestias terrae Adam vero non
 inveniebatur adiutor similis eius inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque
 22 obdormisset tulit unam de costis eius et replevit carnem pro ea et aedificavit Dominus Deus
 23 costam quam tulerat de Adam in mulierem et adduxit eam ad Adam dixitque Adam hoc nunc
 24 os ex ossibus meis et caro de carne mea haec vocabitur virago quoniam de viro sumpta est quam
 25 ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una
 erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescabant

Chapter 3

1 sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terrae quae fecerat Dominus Deus qui dixit
 ad mulierem cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi 2 cui respondit
 3 mulier de fructu lignorum quae sunt in paradiso vescemur de fructu vero ligni quod est in medio
 4 paradisi praecepit nobis Deus ne comederemus et ne tangeremus illud ne forte moriamur dixit
 5 autem serpens ad mulierem nequaquam morte moriemini scit enim Deus quod in quocumque die
 6 comederitis ex eo aperientur oculi vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum vidit igitur

mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis aspectuque delectabile et tulit
 de fructu illius et comedit deditque viro suo qui comedit ⁷ et aperti sunt oculi amborum cumque
 cognovissent esse se nudos consuerunt folia ficus et fecerunt sibi perizomata ⁸ et cum audissent
 vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se Adam et uxor
 eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi ⁹ vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei ubi
 es ¹⁰ qui ait vocem tuam audivi in paradiso et timui eo quod nudus essem et abscondi me ¹¹ cui
 dixit quis enim indicavit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo tibi praeceperam ne
 comederes comedisti ¹² dixitque Adam mulier quam dedisti sociam mihi dedit mihi de ligno et
 comedi ¹³ et dixit Dominus Deus ad mulierem quare hoc fecisti quae respondit serpens decepit me
 et comedi ¹⁴ et ait Dominus Deus ad serpentem quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animantia
 et bestias terrae super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vitae tuae ¹⁵ inimicitias
 ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis
 calcaneo eius ¹⁶ mulieri quoque dixit multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos in dolore paries
 filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui ¹⁷ ad Adam vero dixit quia audisti vocem
 uxoris tuae et comedisti de ligno ex quo praeceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere
 tuo in laboribus comedes eam cunctis diebus vitae tuae ¹⁸ spinas et tribulos germinabit tibi et
 comedes herbas terrae ¹⁹ in sudore vultus tui vesceris pane donec revertaris in terram de qua
 sumptus es quia pulvis es et in pulverem reverteris ²⁰ et vocavit Adam nomen uxoris suae Hava
 eo quod mater esset cunctorum viventium ²¹ fecit quoque Dominus Deus Adam et uxori eius tunicas
 pellicias et induit eos ²² et ait ecce Adam factus est quasi unus ex nobis sciens bonum et malum
 nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vitae et comedat et vivat in aeternum
²³ emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est
²⁴ eiecitque Adam et conlocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque
 versatilem ad custodiendam viam ligni vitae

Chapter 4

¹ Adam vero cognovit Havam uxorem suam quae concepit et peperit Cain dicens possedi
² hominem per Dominum rursusque peperit fratrem eius Abel fuit autem Abel pastor ovium et Cain
³ agricola factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terrae munera Domino
⁴ Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum et respexit Dominus ad Abel
⁵ et ad munera eius ad Cain vero et ad munera illius non respexit iratusque est Cain vehementer et
⁶ concidit vultus eius dixitque Dominus ad eum quare maestus es et cur concidit facies tua ⁷ nonne
si bene egeris recipies sin autem male statim in foribus peccatum aderit sed sub te erit appetitus
⁸ eius et tu dominaberis illius dixitque Cain ad Abel fratrem suum egrediamur foras cumque essent
⁹ in agro consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum et interfecit eum et ait Dominus ad Cain
¹⁰ ubi est Abel frater tuus qui respondit nescio num custos fratris mei sum dixitque ad eum quid
¹¹ fecisti vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra nunc igitur maledictus eris super terram
¹² quae aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua cum operatus fueris eam non
¹³ dabit tibi fructus suos vagus et profugus eris super terram dixitque Cain ad Dominum maior est
¹⁴ iniquitas mea quam ut veniam merear ecce eicis me hodie a facie terrae et a facie tua abscondar
¹⁵ et ero vagus et profugus in terra omnis igitur qui invenerit me occidet me dixitque ei Dominus
nequaquam ita fiet sed omnis qui occiderit Cain septuplum punietur posuitque Dominus Cain
¹⁶ signum ut non eum interficeret omnis qui invenisset eum egressusque Cain a facie Domini
¹⁷ habitavit in terra profugus ad orientalem plagam Eden cognovit autem Cain uxorem suam quae
concepit et peperit Enoch et aedificavit civitatem vocavitque nomen eius ex nomine filii sui Enoch
¹⁸ porro Enoch genuit Irad et Irad genuit Maviahel et Maviahel genuit Matusahel et Matusahel
¹⁹ genuit Lamech qui accepit uxores duas nomen uni Ada et nomen alteri Sella ²⁰ genuitque Ada
²¹ Iabel qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum et nomen fratris eius Iubal ipse fuit
²² pater canentium cithara et organo Sella quoque genuit Thubalcain qui fuit malleator et faber in
²³ cuncta opera aeris et ferri soror vero Thubalcain Noemma dixitque Lamech uxoribus suis Adae
et Sellae audite vocem meam uxores Lamech auscultate sermonem meum quoniam occidi virum
²⁴ in vulnus meum et adolescentulum in livorem meum septuplum ultio dabitur de Cain de Lamech
²⁵ vero septuagies septies cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam et peperit filium vocavitque

nomen eius Seth dicens posuit mihi Deus semen aliud pro Abel quem occidit Cain²⁶ sed et Seth natus est filius quem vocavit Enos iste coepit invocare nomen Domini

Chapter 5

¹ hic est liber generationis Adam in die qua creavit Deus hominem ad similitudinem Dei fecit
² illum masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum Adam in die
³ qua creati sunt vixit autem Adam centum triginta annis et genuit ad similitudinem et imaginem
⁴ suam vocavitque nomen eius Seth et facti sunt dies Adam postquam genuit Seth octingenti anni
⁵ genuitque filios et filias et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongenti triginta et
⁶ mortuus est vixit quoque Seth centum quinque annos et genuit Enos⁷ vixitque Seth postquam
⁸ genuit Enos octingentis septem annis genuitque filios et filias et facti sunt omnes dies Seth
⁹ nongentorum duodecim annorum et mortuus est vixit vero Enos nonaginta annis et genuit Cainan
¹⁰ post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis et genuit filios et filias¹¹ factique sunt omnes
¹² dies Enos nongentorum quinque annorum et mortuus est vixit quoque Cainan septuaginta annis
¹³ et genuit Malalehel et vixit Cainan postquam genuit Malalehel octingentos quadraginta annos
¹⁴ genuitque filios et filias et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni et mortuus est
¹⁵ vixit autem Malalehel sexaginta quinque annos et genuit Iared¹⁶ et vixit Malalehel postquam
¹⁷ genuit Iared octingentis triginta annis et genuit filios et filias et facti sunt omnes dies Malalehel
¹⁸ octingenti nonaginta quinque anni et mortuus est vixitque Iared centum sexaginta duobus annis
¹⁹ et genuit Enoch et vixit Iared postquam genuit Enoch octingentos annos et genuit filios et filias
²⁰ et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est²¹ porro Enoch vixit
²² sexaginta quinque annis et genuit Mathusalam et ambulavit Enoch cum Deo postquam genuit
²³ Mathusalam trecentis annis et genuit filios et filias et facti sunt omnes dies Enoch trecenti
²⁴ sexaginta quinque anni ambulavitque cum Deo et non apparuit quia tulit eum Deus²⁵ vixit
²⁶ quoque Mathusalam centum octoginta septem annos et genuit Lamech et vixit Mathusalam

postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos et genuit filios et filias²⁷ et facti sunt
 omnes dies Mathusalae nongenti sexaginta novem anni et mortuus est²⁸ vixit autem Lamech
 centum octoginta duobus annis et genuit filium²⁹ vocavitque nomen eius Noe dicens iste
 consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra cui maledixit Dominus
 30 vixitque Lamech postquam genuit Noe quingentos nonaginta quinque annos et genuit filios et
 filias³¹ et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni et mortuus est³² Noe
 vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem et Ham et Iafeth

Chapter 6

¹ cumque coepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent² videntes filii Dei
 filias eorum quod essent pulchrae acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant³ dixitque
 Deus non permanebit spiritus meus in homine in aeternum quia caro est eruntque dies illius centum
 viginti annorum⁴ gigantes autem erant super terram in diebus illis postquam enim ingressi sunt
 filii Dei ad filias hominum illaeque genuerunt isti sunt potentes a saeculo viri famosi⁵ videns autem
 Deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum
 omni tempore⁶ paenituit eum quod hominem fecisset in terra et tactus dolore cordis intrinsecus
 7 delebo inquit hominem quem creavi a facie terrae ab homine usque ad animantia a reptili usque
 ad volucres caeli paenitet enim me fecisse eos⁸ Noe vero invenit gratiam coram Domino⁹ hae
 generationes Noe Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis cum Deo ambulavit
 10 et genuit tres filios Sem Ham et Iafeth¹¹ corrupta est autem terra coram Deo et repleta est
 iniquitate¹² cumque vidisset Deus terram esse corruptam omnis quippe caro corruerat viam suam
 super terram¹³ dixit ad Noe finis universae carnis venit coram me repleta est terra iniquitate a
 facie eorum et ego disperdam eos cum terra¹⁴ fac tibi arcam de lignis levigatis mansiunculas in
 arca facies et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus¹⁵ et sic facies eam trecentorum cubitorum
 erit longitudo arcae quinquaginta cubitorum latitudo et triginta cubitorum altitudo illius¹⁶ fenestram
 in arca facies et in cubito consummabis summitatem ostium autem arcae pones ex latere deorsum
 cenacula et tristega facies in ea¹⁷ ecce ego adducam diluvii aquas super terram ut interficiam

omnem carnem in qua spiritus vitae est subter caelum universa quae in terra sunt consumerentur
 18
 ponamque foedus meum tecum et ingredieris arcam tuam et filii tui uxor tua et uxores filiorum
 19
 tuorum tecum et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam ut vivant tecum
 20
 masculini sexus et feminini de volucribus iuxta genus suum et de iumentis in genere suo et ex
 omni reptili terrae secundum genus suum bina de omnibus ingredientur tecum ut possint vivere
 21
 tolles igitur tecum ex omnibus escis quae mandari possunt et conportabis apud te et erunt tibi
 22
 quam illis in cibum fecit ergo Noe omnia quae praeceperat illi Deus

Chapter 7

1
 dixitque Dominus ad eum ingredere tuam et omnis domus tua arcam te enim vidi iustum coram
 me in generatione hac 2
 ex omnibus animantibus mundis tolle septena septena masculinum et feminam
 de animantibus vero non mundis duo duo masculinum et feminam 3
 sed et de volatilibus caeli septena
 septena masculinum et feminam ut salvetur semen super faciem universae terrae 4
 adhuc enim et
 post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus et delebo
 omnem substantiam quam feci de superficie terrae 5
 fecit ergo Noe omnia quae mandaverat ei
 Dominus 6
 eratque sescentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram 7
 et
 ingressus est Noe et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluvii
 8
 de animantibus quoque mundis et inmundis et de volucribus et ex omni quod movetur super terram
 9
 duo et duo ingressa sunt ad Noe in arcam masculus et femina sicut praeceperat Deus Noe 10
 cumque
 transissent septem dies aquae diluvii inundaverunt super terram 11
 anno sescentesimo vitae Noe
 mense secundo septimodecimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnae et cataractae
 caeli apertae sunt 12
 et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus
 13
 in articulo diei illius ingressus est Noe et Sem et Ham et Iafeth filii eius uxor illius et tres uxores
 filiorum eius cum eis in arcam 14
 ipsi et omne animal secundum genus suum universaque iumenta
 in genus suum et omne quod movetur super terram in genere suo cunctumque volatile secundum
 genus suum universae aves omnesque volucres 15
 ingressae sunt ad Noe in arcam bina et bina ex
 omni carne in qua erat spiritus vitae 16
 et quae ingressa sunt masculus et femina ex omni carne

introierunt sicut praeceperat ei Deus et inclusit eum Dominus de foris ¹⁷ factumque est diluuium
 quadraginta diebus super terram et multiplicatae sunt aquae et elevaverunt arcam in sublime a terra
¹⁸ vehementer inundaverunt et omnia repleverunt in superficie terrae porro arca ferebatur super
¹⁹ aquas et aquae praevaluerunt nimis super terram opertique sunt omnes montes excelsi sub
 universo caelo ²⁰ quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat ²¹ consumptaque
 est omnis caro quae movebatur super terram volucrum animantium bestiarum omniumque reptilium
²² quae reptant super terram universi homines et cuncta in quibus spiraculum vitae est in terra
²³ mortua sunt et delevit omnem substantiam quae erat super terram ab homine usque ad pecus
 tam reptile quam volucres caeli et deleta sunt de terra remansit autem solus Noe et qui cum eo erant
²⁴ in arca obtinueruntque aquae terras centum quinquaginta diebus

Chapter 8

¹ recordatus autem Deus Noe cunctarumque animantium et omnium iumentorum quae erant
 cum eo in arca adduxit spiritum super terram et inminutae sunt aquae ² et clausi sunt fontes abyssi
 et cataractae caeli et prohibitae sunt pluviae de caelo ³ reversaeque aquae de terra euntes et redeuntes
 et coeperunt minui post centum quinquaginta dies ⁴ requievitque arca mense septimo vicesima
⁵ septima die mensis super montes Armeniae at vero aquae ibant et decrescebant usque ad decimum
 mensem decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina montium ⁶ cumque transissent
 quadraginta dies aperiens Noe fenestram arcae quam fecerat dimisit corvum ⁷ qui egrediebatur et
⁸ revertebatur donec sicarentur aquae super terram emisit quoque columbam post eum ut videret
⁹ si iam cessassent aquae super faciem terrae quae cum non invenisset ubi requiesceret pes eius
 reversa est ad eum in arcam aquae enim erant super universam terram extenditque manum et
¹⁰ adprehensam intulit in arcam expectatis autem ultra septem diebus aliis rursum dimisit columbam
¹¹ ex arca at illa venit ad eum ad vesperam portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo
¹² intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram expectavitque nihilominus septem alios
¹³ dies et emisit columbam quae non est reversa ultra ad eum igitur sescentesimo primo anno primo

mense prima die mensis inminutae sunt aquae super terram et aperiens Noe tectum arcae aspexit
 viditque quod exsiccata esset superficies terrae ¹⁴ mense secundo septima et vicesima die mensis
 arefacta est terra ¹⁵ locutus est autem Deus ad Noe dicens ¹⁶ egredere de arca tu et uxor tua filii
 tui et uxores filiorum tuorum tecum ¹⁷ cuncta animantia quae sunt apud te ex omni carne tam in
 volatilibus quam in bestiis et in universis reptilibus quae reptant super terram educ tecum et
 ingredimini super terram crescite et multiplicamini super eam ¹⁸ egressus est ergo Noe et filii eius
 uxor illius et uxores filiorum eius cum eo ¹⁹ sed et omnia animantia iumenta et reptilia quae repunt
 super terram secundum genus suum arcam egressa sunt ²⁰ aedificavit autem Noe altare Domino
 et tollens de cunctis pecoribus et volucribus mundis obtulit holocausta super altare ²¹ odoratusque
 est Dominus odorem suavitatis et ait ad eum nequaquam ultra maledicam terrae propter homines
 sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua non igitur ultra
 percutiam omnem animantem sicut feci ²² cunctis diebus terrae sementis et messis frigus et aestus
 aestas et hiemps nox et dies non requiescent

Chapter 9

¹ benedixitque Deus Noe et filiis eius et dixit ad eos crescite et multiplicamini et implete terram
² et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae et super omnes volucres caeli cum
 universis quae moventur in terra omnes pisces maris manus vestrae traditi sunt ³ et omne quod
 movetur et vivit erit vobis in cibum quasi holera virentia tradidi vobis omnia ⁴ excepto quod carnem
 cum sanguine non comedetis ⁵ sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum
 bestiarum et de manu hominis de manu viri et fratris eius requiram animam hominis ⁶ quicumque
 effuderit humanum sanguinem fundetur sanguis illius ad imaginem quippe Dei factus est homo
⁷ vos autem crescite et multiplicamini et ingredimini super terram et implete eam ⁸ haec quoque
 dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo ⁹ ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum
¹⁰ semine vestro post vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum tam in volucribus
 quam in iumentis et pecudibus terrae cunctis quae egressa sunt de arca et universis bestiis terrae
¹¹ statuam pactum meum vobiscum et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii neque

erit deinceps diluvium dissipans terram ¹² dixitque Deus hoc signum foederis quod do inter me et
 vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas ¹³ arcum meum
 ponam in nubibus et erit signum foederis inter me et inter terram ¹⁴ cumque obduxero nubibus
 caelum apparebit arcus meus in nubibus ¹⁵ et recordabor foederis mei vobiscum et cum omni anima
 vivente quae carnem vegetat et non erunt ultra aquae diluvii ad delendam universam carnem
¹⁶ eritque arcus in nubibus et videbo illum et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter
 Deum et inter omnem animam viventem universae carnis quae est super terram ¹⁷ dixitque Deus
 Noe hoc erit signum foederis quod constitui inter me et inter omnem carnem super terram ¹⁸ erant
¹⁹ igitur filii Noe qui egressi sunt de arca Sem Ham et Iafeth porro Ham ipse est pater Chanaan tres
 isti sunt filii Noe et ab his disseminatum est omne hominum genus super universam terram
²⁰ coepitque Noe vir agricola exercere terram et plantavit vineam ²¹ bibensque vinum inebriatus
²² est et nudatus in tabernaculo suo quod cum vidisset Ham pater Chanaan verenda scilicet patris
²³ sui esse nuda nuntiavit duobus fratribus suis foras at vero Sem et Iafeth pallium inposuerunt
 umeris suis et incedentes retrorsum operuerunt verecunda patris sui faciesque eorum aversae erant
²⁴ et patris virilia non viderunt evigilans autem Noe ex vino cum didicisset quae fecerat ei filius
²⁵ suus minor ait maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis ²⁶ dixitque benedictus
 Dominus Deus Sem sit Chanaan servus eius ²⁷ dilatet Deus Iafeth et habitet in tabernaculis Sem
²⁸ sitque Chanaan servus eius vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis ²⁹ et
 impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum et mortuus est

Chapter 10

¹ hae generationes filiorum Noe Sem Ham Iafeth nati sunt eis filii post diluvium ² filii Iafeth
 Gomer Magog et Madai Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras ³ porro filii Gomer Aschenez et Rifath
 et Thogorma ⁴ filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim ⁵ ab his divisae sunt insulae
 gentium in regionibus suis unusquisque secundum linguam et familias in nationibus suis ⁶ filii
 autem Ham Chus et Mesraim et Fut et Chanaan ⁷ filii Chus Saba et Hevila et Sabatha et Regma et

8
 Sabathaca filii Regma Saba et Dadan porro Chus genuit Nemrod ipse coepit esse potens in terra
 9
 et erat robustus venator coram Domino ab hoc exivit proverbium quasi Nemrod robustus venator
 10
 coram Domino fuit autem principium regni eius Babylon et Arach et Archad et Chalanne in
 11
 terra Sennaar de terra illa egressus est Assur et aedificavit Nineven et plateas civitatis et Chale
 12
 Resen quoque inter Nineven et Chale haec est civitas magna at vero Mesraim genuit Ludim
 13
 et Anamim et Laabim Nepthum et Phetrusim et Cesluim de quibus egressi sunt Philisthim et
 14
 Capthurim Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum Ettheum et Iebuseum et
 15
 Amorreum Gergeseum Eveum et Araceum Sineum et Aradium Samariten et Amatheum et
 16
 post haec disseminati sunt populi Chananeorum factique sunt termini Chanaan venientibus a
 17
 Sidone Geraram usque Gazam donec ingrediatis Sodomam et Gomorram et Adama et Seboim
 18
 usque Lesa hii filii Ham in cognationibus et linguis et generationibus terrisque et gentibus suis
 19
 20
 21 de Sem quoque nati sunt patre omnium filiorum Eber fratre Iafeth maiore filii Sem Aelam et
 22
 Assur et Arfaxad et Lud et Aram filii Aram Us et Hul et Gether et Mes at vero Arfaxad genuit
 23
 24
 25
 Sala de quo ortus est Eber nati que sunt Eber filii duo nomen uni Faleg eo quod in diebus eius
 26
 divisa sit terra et nomen fratris eius Iectan qui Iectan genuit Helmodad et Saleph et Asarmoth
 27
 Iare et Aduram et Uzal Decla et Ebal et Abimahel Saba et Ophir et Evila et Iobab omnes
 28
 29
 30
 isti filii Iectan et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem orientalem
 31
 32
 isti filii Sem secundum cognationes et linguas et regiones in gentibus suis hae familiae Noe
 iuxta populos et nationes suas ab his divisae sunt gentes in terra post diluvium

Chapter 11

1
 erat autem terra labii unius et sermonum eorundem cumque proficiscerentur de oriente
 2
 invenerunt campum in terra Sennaar et habitaverunt in eo dixitque alter ad proximum suum venite
 3
 4
 faciamus lateres et coquamus eos igni habueruntque lateres pro saxis et bitumen pro cemento et
 dixerunt venite faciamus nobis civitatem et turrem cuius culmen pertingat ad caelum et celebremus

nomen nostrum antequam dividamur in universas terras ⁵ descendit autem Dominus ut videret
 civitatem et turrem quam aedificabant filii Adam ⁶ et dixit ecce unus est populus et unum labium
 omnibus coeperuntque hoc facere nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere compleant
⁷ venite igitur descendamus et confundamus ibi linguam eorum ut non audiat unusquisque vocem
 proximi sui ⁸ atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras et cessaverunt aedificare
 civitatem ⁹ et idcirco vocatum est nomen eius Babel quia ibi confusum est labium universae terrae
 et inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum ¹⁰ hae generationes Sem Sem
 centum erat annorum quando genuit Arfaxad biennio post diluvium ¹¹ vixitque Sem postquam
 genuit Arfaxad quingentos annos et genuit filios et filias ¹² porro Arfaxad vixit triginta quinque
 annos et genuit Sale ¹³ vixitque Arfaxad postquam genuit Sale trecentis tribus annis et genuit filios
 et filias ¹⁴ Sale quoque vixit triginta annis et genuit Eber ¹⁵ vixitque Sale postquam genuit Eber
 quadringentis tribus annis et genuit filios et filias ¹⁶ vixit autem Eber triginta quattuor annis et
 genuit Faleg ¹⁷ et vixit Eber postquam genuit Faleg quadringentis triginta annis et genuit filios et
 filias ¹⁸ vixit quoque Faleg triginta annis et genuit Reu ¹⁹ vixitque Faleg postquam genuit Reu
 ducentis novem annis et genuit filios et filias ²⁰ vixit autem Reu triginta duobus annis et genuit
 Sarug ²¹ vixitque Reu postquam genuit Sarug ducentis septem annis et genuit filios et filias ²² vixit
 vero Sarug triginta annis et genuit Nahor ²³ vixitque Sarug postquam genuit Nahor ducentos annos
 et genuit filios et filias ²⁴ vixit autem Nahor viginti novem annis et genuit Thare ²⁵ vixitque Nahor
 postquam genuit Thare centum decem et novem annos et genuit filios et filias ²⁶ vixitque Thare
 septuaginta annis et genuit Abram et Nahor et Aran ²⁷ hae sunt autem generationes Thare Thare
 genuit Abram et Nahor et Aran porro Aran genuit Loth ²⁸ mortuusque est Aran ante Thare patrem
 suum in terra nativitatis suae in Ur Chaldeorum ²⁹ duxerunt autem Abram et Nahor uxores nomen
 autem uxoris Abram Sarai et nomen uxoris Nahor Melcha filia Aran patris Melchae et patris Ieschae
³⁰ erat autem Sarai sterilis nec habebat liberos ³¹ tulit itaque Thare Abram filium suum et Loth
 filium Aran filium filii sui et Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur
 Chaldeorum ut irent in terram Chanaan veneruntque usque Haran et habitaverunt ibi ³² et facti
 sunt dies Thare ducentorum quinque annorum et mortuus est in Haran

Chapter 12

¹ dixit autem Dominus ad Abram egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris
 tui in terram quam monstrabo tibi ² faciamque te in gentem magnam et benedicam tibi et magnificabo
 nomen tuum erisque benedictus ³ benedicam benedicientibus tibi et maledicam maledicentibus tibi
 atque in te benedicentur universae cognationes terrae ⁴ egressus est itaque Abram sicut praeceperat
 ei Dominus et ivit cum eo Loth septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran
⁵ tulitque Sarai uxorem suam et Loth filium fratris sui universamque substantiam quam possederant
 et animas quas fecerant in Haran et egressi sunt ut irent in terram Chanaan cumque venissent in
⁶ eam pertransivit Abram terram usque ad locum Sychem usque ad convallem Inlustrem Chananeus
 autem tunc erat in terra ⁷ apparuitque Dominus Abram et dixit ei semini tuo dabo terram hanc qui
 aedificavit ibi altare Domino qui apparuerat ei ⁸ et inde transgrediens ad montem qui erat contra
 orientem Bethel tetendit ibi tabernaculum suum ab occidente habens Bethel et ab oriente Ai
⁹ aedificavit quoque ibi altare Domino et invocavit nomen eius perrexitque Abram vadens et ultra
¹⁰ progrediens ad meridiem facta est autem fames in terra descenditque Abram in Aegyptum ut
 peregrinaretur ibi praevaluerat enim fames in terra ¹¹ cumque prope esset ut ingrederetur Aegyptum
 dixit Sarai uxori suae novi quod pulchra sis mulier ¹² et quod cum viderint te Aegyptii dicturi sunt
 uxor ipsius est et interficient me et te reservabunt ¹³ dic ergo obsecro te quod soror mea sis ut bene
 sit mihi propter te et vivat anima mea ob gratiam tui ¹⁴ cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum
 viderunt Aegyptii mulierem quod esset pulchra nimis ¹⁵ et nuntiaverunt principes Pharaoni et
 laudaverunt eam apud illum et sublata est mulier in domum Pharaonis ¹⁶ Abram vero bene usi sunt
 propter illam fueruntque ei oves et boves et asini et servi et famulae et asinae et cameli ¹⁷ flagellavit
 autem Dominus Pharaonem plagis maximis et domum eius propter Sarai uxorem Abram
¹⁸ vocavitque Pharaon Abram et dixit ei quidnam est quod fecisti mihi quare non indicasti quod uxor
 tua esset ¹⁹ quam ob causam dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in uxorem nunc igitur
²⁰ ecce coniux tua accipe eam et vade praecepitque Pharaon super Abram viris et deduxerunt eum
 et uxorem illius et omnia quae habebat

Chapter 13

¹ ascendit ergo Abram de Aegypto ipse et uxor eius et omnia quae habebat et Loth cum eo ad
² australem plagam ³ erat autem dives valde in possessione argenti et auri ⁴ reversusque est per iter
 quo venerat a meridie in Bethel usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Ai
⁵ in loco altaris quod fecerat prius et invocavit ibi nomen Domini ⁶ sed et Loth qui erat cum Abram
 fuerunt greges ovium et armenta et tabernacula ⁷ nec poterat eos capere terra ut habitarent simul
 erat quippe substantia eorum multa et non quibant habitare communiter ⁸ unde et facta est rixa
 inter pastores gregum Abram et Loth eo autem tempore Chananeus et Ferezeus habitabant in illa
⁹ terra ¹⁰ dixit ergo Abram ad Loth ne quaeso sit iurgium inter me et te et inter pastores meos et
 pastores tuos fratres enim sumus ¹¹ ecce universa terra coram te est recede a me obsecro si ad
 sinistram ieris ego ad dexteram tenebo si tu dexteram elegeris ego ad sinistram pergam ¹² elevatis
 itaque Loth oculis vidit omnem circa regionem Iordanis quae universa inrigabatur antequam
 subverteret Dominus Sodomam et Gomorram sicut paradisi Domini et sicut Aegyptus venientibus
 in Segor ¹³ elegitque sibi Loth regionem circa Iordanem et recessit ab oriente divisique sunt
 alterutrum a fratre suo ¹⁴ Abram habitavit in terra Chanaan Loth moratus est in oppidis quae erant
 circa Iordanem et habitavit in Sodomis ¹⁵ homines autem Sodomitae pessimi erant et peccatores
 coram Domino nimis ¹⁶ dixitque Dominus ad Abram postquam divisus est Loth ab eo leva oculos
 tuos et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et ad meridiem ad orientem et ad occidentem
¹⁷ omnem terram quam conspicias tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum ¹⁸ faciamque semen
 tuum sicut pulverem terrae si quis potest hominum numerare pulverem semen quoque tuum numerare
¹⁹ poterit ²⁰ surge et perambula terram in longitudine et in latitudine sua quia tibi daturus sum eam
²¹ movens igitur Abram tabernaculum suum venit et habitavit iuxta convallem Mambre quod est
 in Hebron aedificavitque ibi altare Domino

Chapter 14

¹ factum est autem in illo tempore ut Amrafel rex Sennaar et Arioch rex Ponti et Chodorlahomor
 rex Aelamitarum et Thadal rex Gentium ² inirent bellum contra Bara regem Sodomorum et contra

Bersa regem Gomorrae et contra Sennaab regem Adamae et contra Semeber regem Seboim contraque
 regem Balae ipsa est Segor³ omnes hii convenerunt in vallem Silvestrem quae nunc est mare Salis
⁴ duodecim enim annis servierant Chodorlahomor et tertiodecimo anno recesserunt ab eo⁵ igitur
 anno quartodecimo venit Chodorlahomor et reges qui erant cum eo percusseruntque Rafaim in
 Astharothcarnaim et Zuzim cum eis et Emim in Savecariathaim⁶ et Chorreos in montibus Seir
 usque ad campestria Pharan quae est in solitudine⁷ reversique sunt et venerunt ad fontem Mesfat
 ipsa est Cades et percusserunt omnem regionem Amalechitarum et Amorreum qui habitabat in
 Asasonthamar⁸ et egressi sunt rex Sodomorum et rex Gomorrae rexque Adamae et rex Seboim
 necnon et rex Balae quae est Segor et direxerunt contra eos aciem in valle Silvestri⁹ scilicet
 adversum Chodorlahomor regem Aelamitarum et Thadal regem Gentium et Amrafel regem Sennaar
 et Arioch regem Ponti quattuor reges adversus quinque¹⁰ vallis autem Silvestris habebat puteos
 multos bituminis itaque rex Sodomorum et Gomorrae terga verterunt cecideruntque ibi et qui
 remanserant fugerunt ad montem¹¹ tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrae
 et universa quae ad cibum pertinent et abierunt¹² necnon et Loth et substantiam eius filium fratris
 Abram qui habitabat in Sodomis¹³ et ecce unus qui evaserat nuntiavit Abram Hebraeo qui habitabat
 in convalle Mambre Amorrei fratris Eschol et fratris Aner hii enim pepigerant foedus cum Abram
¹⁴ quod cum audisset Abram captum videlicet Loth fratrem suum numeravit expeditos vernaculos
 suos trecentos decem et octo et persecutus est eos usque Dan¹⁵ et divisit sociis inruit super eos
 nocte percussitque eos et persecutus est usque Hoba quae est ad levam Damasci¹⁶ reduxitque
 omnem substantiam et Loth fratrem suum cum substantia illius mulieres quoque et populum
¹⁷ egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reversus est a caede
 Chodorlahomor et regum qui cum eo erant in valle Save quae est vallis Regis¹⁸ at vero
 Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos Dei altissimi¹⁹ benedixit
 ei et ait benedictus Abram Deo excelso qui creavit caelum et terram²⁰ et benedictus Deus excelsus
 quo protegente hostes in manibus tuis sunt et dedit ei decimas ex omnibus²¹ dixit autem rex
 Sodomorum ad Abram da mihi animas cetera tolle tibi²² qui respondit ei levo manum meam ad
 Dominum Deum excelsum possessorem caeli et terrae²³ quod a filo subteminis usque ad corrigiam
 caligae non accipiam ex omnibus quae tua sunt ne dicas ego ditavi Abram²⁴ exceptis his quae

comederunt iuvenes et partibus virorum qui venerunt mecum Aner Eschol et Mambre isti accipient partes suas

Chapter 15

¹ his itaque transactis factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens noli timere Abram
 ego protector tuus sum et merces tua magna nimis ² dixitque Abram Domine Deus quid dabis mihi
 ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus meae iste Damascus Eliezer ³ addiditque
 Abram mihi autem non dedisti semen et ecce vernaculus meus heres meus erit ⁴ statimque sermo
 Domini factus est ad eum dicens non erit hic heres tuus sed qui egredietur de utero tuo ipsum
 habebis heredem ⁵ eduxitque eum foras et ait illi suspice caelum et numera stellas si potes et dixit
 ei sic erit semen tuum ⁶ credidit Domino et reputatum est ei ad iustitiam ⁷ dixitque ad eum ego
 Dominus qui eduxi te de Ur Chaldeorum ut darem tibi terram istam et possideres eam ⁸ at ille ait
 Domine Deus unde scire possum quod possessurus sim eam ⁹ respondens Dominus sume inquit
 mihi vaccam triennem et capram trimam et arietem annorum trium turturem quoque et columbam
¹⁰ qui tollens universa haec divisit per medium et utrasque partes contra se altrinsecus posuit aves
 autem non divisit ¹¹ descenderuntque volucres super cadavera et abigebat eas Abram ¹² cumque
 sol occumberet sopor inruit super Abram et horror magnus et tenebrosus invasit eum ¹³ dictumque
 est ad eum scito praenosces quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subicient
 eos servituti et adfligent quadringentis annis ¹⁴ verumtamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo
 et post haec egredientur cum magna substantia ¹⁵ tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in
 senectute bona ¹⁶ generatione autem quarta revertentur huc necdum enim completae sunt iniquitates
 Amorreorum usque ad praesens tempus ¹⁷ cum ergo occubisset sol facta est caligo tenebrosa et
 apparuit clibanus fumans et lampas ignis transiens inter divisiones illas ¹⁸ in die illo pepigit Dominus
 cum Abram foedus dicens semini tuo dabo terram hanc a fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum
 flumen Eufraten ¹⁹ Cineos et Cenezeos et Cedmoneos ²⁰ et Hettheos et Ferezeos Rafaim quoque
²¹ et Amorreos et Chananeos et Gergeseos et Iebuseos

Chapter 16

¹ igitur Sarai uxor Abram non genuerat liberos sed habens ancillam aegyptiam nomine Agar
² dixit marito suo ecce conclusit me Dominus ne parerem ingredi ad ancillam meam si forte
 saltem ex illa suscipiam filios cumque ille adquiesceret deprecanti ³ tulit Agar Aegyptiam ancillam
 suam post annos decem quam habitare coeperant in terra Chanaan et dedit eam viro suo uxorem
⁴ qui ingressus est ad eam at illa concepisse se videns despexit dominam suam ⁵ dixitque Sarai ad
 Abram inique agis contra me ego dedi ancillam meam in sinum tuum quae videns quod conceperit
 despectui me habet iudicet Dominus inter me et te ⁶ cui respondens Abram ecce ait ancilla tua in
 manu tua est utere ea ut libet adfligente igitur eam Sarai fugam iniit ⁷ cumque invenisset illam
 angelus Domini iuxta fontem aquae in solitudine qui est in via Sur ⁸ dixit ad eam Agar ancilla Sarai
 unde venis et quo vadis quae respondit a facie Sarai dominae meae ego fugio ⁹ dixitque ei angelus
 Domini revertere ad dominam tuam et humiliare sub manibus ipsius ¹⁰ et rursum multiplicans
 inquit multiplicabo semen tuum et non numerabitur prae multitudine ¹¹ ac deinceps ecce ait
 concepisti et paries filium vocabisque nomen eius Ismahel eo quod audierit Dominus adflictionem
 tuam ¹² hic erit fesus homo manus eius contra omnes et manus omnium contra eum et e regione
 universorum fratrum suorum figet tabernacula ¹³ vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad
 eam Tu Deus qui vidisti me dixit enim profecto hic vidi posteriora videntis me ¹⁴ propterea appellavit
 puteum illum puteum Viventis et videntis me ipse est inter Cades et Barad ¹⁵ peperitque Abrae
 filium qui vocavit nomen eius Ismahel ¹⁶ octoginta et sex annorum erat quando peperit ei Agar
 Ismahelem

Chapter 17

¹ postquam vero nonaginta et novem annorum esse coeperat apparuit ei Dominus dixitque ad
 eum ego Deus omnipotens ambula coram me et esto perfectus ² ponamque foedus meum inter me
 et te et multiplicabo te vehementer nimis ³ cecidit Abram pronus in faciem ⁴ dixitque ei Deus ego
 sum et pactum meum tecum erisque pater multarum gentium ⁵ nec ultra vocabitur nomen tuum

Abram sed appellaberis Abraham quia patrem multarum gentium constitui te ⁶ faciamque te crescere
 vehementissime et ponam in gentibus regesque ex te egredientur ⁷ et statuam pactum meum inter
 me et te et inter semen tuum post te in generationibus suis foedere sempiterno ut sim Deus tuus et
 seminis tui post te ⁸ daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae omnem terram Chanaan
 in possessionem aeternam eroque Deus eorum ⁹ dixit iterum Deus ad Abraham et tu ergo custodies
 pactum meum et semen tuum post te in generationibus suis ¹⁰ hoc est pactum quod observabitis
 inter me et vos et semen tuum post te circumcidetur ex vobis omne masculinum ¹¹ et circumcidetis
 carnem praeputii vestri ut sit in signum foederis inter me et vos ¹² infans octo dierum circumcidetur
 in vobis omne masculinum in generationibus vestris tam vernaculus quam empticius circumcidetur
 et quicumque non fuerit de stirpe vestra ¹³ eritque pactum meum in carne vestra in foedus aeternum
¹⁴ masculus cuius praeputii caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo quia
 pactum meum irritum fecit ¹⁵ dixit quoque Deus ad Abraham Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai
 sed Sarram ¹⁶ et benedicam ei et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum eritque in nationes
 et reges populorum orientur ex eo ¹⁷ cecidit Abraham in faciem et risit dicens in corde suo putasne
 centenario nascetur filius et Sarra nonagenaria pariet ¹⁸ dixitque ad Deum utinam Ismahel vivat
 coram te ¹⁹ et ait Deus ad Abraham Sarra uxor tua pariet tibi filium vocabisque nomen eius Isaac
 et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum et semini eius post eum ²⁰ super Ismahel
 quoque exaudiui te ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde duodecim duces generabit
 et faciam illum in gentem magnam ²¹ pactum vero meum statuam ad Isaac quem pariet tibi Sarra
 tempore isto in anno altero ²² cumque finitus esset sermo loquentis cum eo ascendit Deus ab
 Abraham ²³ tulit autem Abraham Ismahelem filium suum et omnes vernaculos domus suae
 universosque quos emerat cunctos mares ex omnibus viris domus suae et circumcidit carnem
 praeputii eorum statim in ipsa die sicut praeceperat ei Deus ²⁴ nonaginta novem erat annorum
 quando circumcidit carnem praeputii sui ²⁵ et Ismahel filius eius tredecim annos impleverat tempore
 circumcisionis suae ²⁶ eadem die circumcisis est Abraham et Ismahel filius eius ²⁷ et omnes viri
 domus illius tam vernaculi quam empticii et alienigenae pariter circumcisi sunt

Chapter 18

¹ apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore
² diei cumque elevasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes propter eum quos cum vidisset
 cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi et adoravit in terra ³ et dixit Domine si inveni
 gratiam in oculis tuis ne transeas servum tuum ⁴ sed adferam pauxillum aquae et lavate pedes
 vestros et requiescite sub arbore ⁵ ponam buccellam panis et confortate cor vestrum postea transibitis
 idcirco enim declinastis ad servum vestrum qui dixerunt fac ut locutus es ⁶ festinavit Abraham in
 tabernaculum ad Sarram dixitque ei accelera tria sata similiae commisce et fac subcinericios panes
⁷ ipse vero ad armentum cucurrit et tulit inde vitulum tenerrimum et optimum deditque puero qui
 festinavit et coxit illum ⁸ tulit quoque butyrum et lac et vitulum quem coxerat et posuit coram eis
 ipse vero stabat iuxta eos sub arbore ⁹ cumque comedissent dixerunt ad eum ubi est Sarra uxor tua
 ille respondit ecce in tabernaculo est ¹⁰ cui dixit revertens veniam ad te tempore isto vita comite
 et habebit filium Sarra uxor tua quo audito Sarra risit post ostium tabernaculi ¹¹ erant autem ambo
 senes propectaeque aetatis et desierant Sarrae fieri muliebria ¹² quae risit occulte dicens postquam
 consenui et dominus meus vetulus est voluptati operam dabo ¹³ dixit autem Dominus ad Abraham
 quare risit Sarra dicens num vere paritura sum anus ¹⁴ numquid Deo est quicquam difficile iuxta
 conductum revertar ad te hoc eodem tempore vita comite et habebit Sarra filium ¹⁵ negavit Sarra
 dicens non risi timore perterrita Dominus autem non est inquit ita sed risisti ¹⁶ cum ergo surrexissent
 inde viri direxerunt oculos suos contra Sodomam et Abraham simul gradiebatur deducens eos
¹⁷ dixitque Dominus num celare potero Abraham quae gesturus sum ¹⁸ cum futurus sit in gentem
 magnam ac robustissimam et benedicendae sint in illo omnes nationes terrae ¹⁹ scio enim quod
 praecepturus sit filiis suis et domui suae post se ut custodiant viam Domini et faciant iustitiam et
 iudicium ut adducat Dominus propter Abraham omnia quae locutus est ad eum ²⁰ dixit itaque
 Dominus clamor Sodomorum et Gomorrae multiplicatus est et peccatum earum adgravatum est
²¹ nimis descendam et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere compleverint an non est ita
²² ut sciam converteruntque se inde et abierunt Sodomam Abraham vero adhuc stabat coram

Domino²³ et adpropinquans ait numquid perdes iustum cum impio²⁴ si fuerint quinquaginta iusti
 in civitate peribunt simul et non parces loco illi propter quinquaginta iustos si fuerint in eo²⁵ absit
 a te ut rem hanc facias et occidas iustum cum impio fiatque iustus sicut impius non est hoc tuum
 qui iudicas omnem terram nequaquam facies iudicium²⁶ dixitque Dominus ad eum si invenero
 Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis dimittam omni loco propter eos²⁷ respondens
 Abraham ait quia semel coepi loquar ad Dominum meum cum sim pulvis et cinis²⁸ quid si minus
 quinquaginta iustis quinque fuerint delebis propter quinque universam urbem et ait non delebo si
 invenero ibi quadraginta quinque²⁹ rursumque locutus est ad eum sin autem quadraginta inventi
 fuerint quid facies ait non percutiam propter quadraginta³⁰ ne quaeso inquit indigneris Domine si
 loquar quid si inventi fuerint ibi triginta respondit non faciam si invenero ibi triginta³¹ quia semel
 ait coepi loquar ad Dominum meum quid si inventi fuerint ibi viginti dixit non interficiam propter
 viginti³² obsecro inquit ne irascaris Domine si loquar adhuc semel quid si inventi fuerint ibi decem
 dixit non delebo propter decem³³ abiit Dominus postquam cessavit loqui ad Abraham et ille
 reversus est in locum suum

Chapter 19

¹ veneruntque duo angeli Sodomam vespere sedente Loth in foribus civitatis qui cum vidisset
 surrexit et ivit obviam eis adoravitque pronus in terra² et dixit obsecro domini declinate in domum
 pueri vestri et manete ibi lavate pedes vestros et mane proficiscimini in viam vestram qui dixerunt
 minime sed in platea manebimus³ compulit illos oppido ut deverterent ad eum ingressisque domum
 illius fecit convivium coxit azyma et comederunt⁴ prius autem quam irent cubitum viri civitatis
 vallaverunt domum a puero usque ad senem omnis populus simul⁵ vocaveruntque Loth et dixerunt
 ei ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte educ illos huc ut cognoscamus eos⁶ egressus ad eos Loth
 post tergum adcludens ostium ait⁷ nolite quaeso fratres mei nolite malum hoc facere⁸ habeo duas
 filias quae necdum cognoverunt virum educam eas ad vos et abutimini eis sicut placuerit vobis
 dummodo viris istis nihil faciatis mali quia ingressi sunt sub umbraculum tegminis mei⁹ at illi
 dixerunt recede illuc et rursus ingressus es inquit ut advena numquid ut iudices te ergo ipsum
 magis quam hos adfligemus vimque faciebant Loth vehementissime iam prope erat ut refringerent

10 fores et ecce miserunt manum viri et introduxerunt ad se Loth cluseruntque ostium 11 et eos qui
 erant foris percusserunt caecitate a minimo usque ad maximum ita ut ostium invenire non possent
 12 dixerunt autem ad Loth habes hic tuorum quempiam generum aut filios aut filias omnes qui tui
 sunt educ de urbe hac 13 delebimus enim locum istum eo quod increverit clamor eorum coram
 Domino qui misit nos ut perdamus illos 14 egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui
 accepturi erant filias eius et dixit surgite egredimini de loco isto quia delebit Dominus civitatem
 hanc et visus est eis quasi ludens loqui 15 cumque esset mane cogebant eum angeli dicentes surge
 et tolle uxorem tuam et duas filias quas habes ne et tu pariter pereas in scelere civitatis
 16 dissimulante illo adprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum filiarum eius eo quod
 17 parceret Dominus illi et eduxerunt eum posueruntque extra civitatem ibi locutus est ad eum
 salva animam tuam noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione sed in monte salvum
 te fac ne et tu simul pereas 18 dixitque Loth ad eos quaeso Domine mi 19 quia invenit servus tuus
 gratiam coram te et magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum ut salvares animam
 meam nec possum in monte salvari ne forte adprehendat me malum et moriar 20 est civitas haec
 iuxta ad quam possum fugere parva et salvabor in ea numquid non modica est et vivet anima mea
 21 dixitque ad eum ecce etiam in hoc suscepi preces tuas ut non subvertam urbem pro qua locutus
 es 22 festina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediaris illuc idcirco vocatum
 est nomen urbis illius Segor 23 sol egressus est super terram et Loth ingressus est in Segor 24 igitur
 Dominus pluit super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a Domino de caelo 25 et subvertit
 civitates has et omnem circa regionem universos habitatores urbium et cuncta terrae virentia
 26 respiciensque uxor eius post se versa est in statuam salis 27 Abraham autem consurgens mane
 ubi steterat prius cum Domino 28 intuitus est Sodomam et Gomorram et universam terram regionis
 illius viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fenum 29 cum enim subverteret Deus
 civitates regionis illius recordatus est Abrahae et liberavit Loth de subversione urbium in quibus
 habitaverat 30 ascenditque Loth de Segor et mansit in monte duae quoque filiae eius cum eo timuerat
 enim manere in Segor et mansit in spelunca ipse et duae filiae eius 31 dixitque maior ad minorem
 pater noster senex est et nullus virorum remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem
 universae terrae 32 veni inebriemus eum vino dormiamusque cum eo ut servare possimus ex patre
 nostro semen 33 dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa et ingressa est maior dormivitque

cum patre at ille non sensit nec quando accubuit filia nec quando surrexit ³⁴ altera quoque die dixit
 maior ad minorem ecce dormivi heri cum patre meo demus ei bibere vinum etiam hac nocte et
 dormies cum eo ut salvemus semen de patre nostro ³⁵ dederunt et illa nocte patri vinum ingressaque
 minor filia dormivit cum eo et nec tunc quidem sensit quando concubuerit vel quando illa surrexerit
³⁶ conceperunt ergo duae filiae Loth de patre suo ³⁷ peperitque maior filium et vocavit nomen eius
³⁸ Moab ipse est pater Moabitarum usque in praesentem diem minor quoque peperit filium et
 vocavit nomen eius Ammon id est filius populi mei ipse est pater Ammanitarum usque hodie

Chapter 20

¹ profectus inde Abraham in terram australem habitavit inter Cades et Sur et peregrinatus est in
 Geraris ² dixitque de Sarra uxore sua soror mea est misit ergo Abimelech rex Gerarae et tulit eam
³ venit autem Deus ad Abimelech per somnium noctis et ait ei en morieris propter mulierem quam
 tulisti habet enim virum ⁴ Abimelech vero non tetigerat eam et ait Domine num gentem ignorantem
 et iustam interficies ⁵ nonne ipse dixit mihi soror mea est et ipsa ait frater meus est in simplicitate
 cordis mei et munditia manuum mearum feci hoc ⁶ dixitque ad eum Deus et ego scio quod simplici
 corde feceris et ideo custodivi te ne peccares in me et non dimisi ut tangeres eam ⁷ nunc igitur
 redde uxorem viro suo quia propheta est et orabit pro te et vives si autem nolueris reddere scito
⁸ quod morte morieris tu et omnia quae tua sunt statimque de nocte consurgens Abimelech vocavit
 omnes servos suos et locutus est universa verba haec in auribus eorum timueruntque omnes viri
⁹ valde vocavit autem Abimelech etiam Abraham et dixit ei quid fecisti nobis quid peccavimus in
 te quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande quae non debuisti facere fecisti
¹⁰ nobis ¹¹ rursusque exostulans ait quid vidisti ut hoc faceres ¹² respondit Abraham cogitavi mecum
 dicens forsitan non est timor Dei in loco isto et interficient me propter uxorem meam ¹³ alias autem
 et vere soror mea est filia patris mei et non filia matris meae et duxi eam uxorem ¹⁴ postquam
 autem eduxit me Deus de domo patris mei dixi ad eam hanc misericordiam facies mecum in omni
 loco ad quem ingrediemur dices quod frater tuus sim ¹⁵ tulit igitur Abimelech oves et boves et
 servos et ancillas et dedit Abraham reddiditque illi Sarram uxorem suam ¹⁵ et ait terra coram vobis

est ubicumque tibi placuerit habita¹⁶ Sarrae autem dixit ecce mille argenteos dedi fratri tuo hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt et quocumque perrexeris mementoque te deprehensam¹⁷ orante autem Abraham sanavit Deus Abimelech et uxorem ancillasque eius et pepererunt¹⁸ concluderat enim Deus omnem vulvam domus Abimelech propter Sarram uxorem Abraham

Chapter 21

¹ visitavit autem Dominus Sarram sicut promiserat et implevit quae locutus est² concepitque et peperit filium in senectute sua tempore quo praedixerat ei Deus³ vocavitque Abraham nomen filii sui quem genuit ei Sarra Isaac⁴ et circumcidit eum octavo die sicut praeceperat ei Deus⁵ cum centum esset annorum hac quippe aetate patris natus est Isaac⁶ dixitque Sarra risum fecit mihi Deus quicumque audierit conridebit mihi⁷ rursumque ait quis auditorum crederet Abraham quod Sarra lactaret filium quem peperit ei iam seni⁸ crevit igitur puer et ablactatus est fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis eius⁹ cumque vidisset Sarra filium Agar Aegyptiae ludentem dixit ad Abraham¹⁰ eice ancillam hanc et filium eius non enim erit heres filius ancillae cum filio meo Isaac¹¹ dure accepit hoc Abraham pro filio suo¹² cui dixit Deus non tibi videatur asperum super puero et super ancilla tua omnia quae dixerit tibi Sarra audi vocem eius quia in Isaac vocabitur tibi semen¹³ sed et filium ancillae faciam in gentem magnam quia semen tuum est¹⁴ surrexit itaque Abraham mane et tollens panem et utrem aquae inposuit scapulae eius tradiditque puerum et dimisit eam quae cum abisset errabat in solitudine Bersabee¹⁵ cumque consumpta esset aqua in utre abiecit puerum subter unam arborum quae ibi erant¹⁶ et abiit seditque e regione procul quantum potest arcus iacere dixit enim non videbo morientem puerum et sedens contra levavit vocem suam et flevit¹⁷ exaudivit autem Deus vocem pueri vocavitque angelus Domini Agar de caelo dicens quid agis Agar noli timere exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est¹⁸ surge tolle puerum et tene manum illius quia in gentem magnam faciam eum¹⁹ aperuitque oculos eius Deus quae videns puteum aquae abiit et implevit utrem deditque puero bibere²⁰ et fuit cum eo qui

crevit et moratus est in solitudine et factus est iuvenis sagittarius ²¹ habitavitque in deserto Pharan
 et accepit illi mater sua uxorem de terra Aegypti ²² eodem tempore dixit Abimelech et Fichol
 princeps exercitus eius ad Abraham Deus tecum est in universis quae agis ²³ iura ergo per Dominum
 ne noceas mihi et posteris meis stirpique meae sed iuxta misericordiam quam feci tibi facies mihi
 et terrae in qua versatus es advena ²⁴ dixitque Abraham ego iurabo ²⁵ et increpavit Abimelech
 propter puteum aquae quem vi abstulerant servi illius ²⁶ respondit Abimelech nescivi quis fecerit
 hanc rem sed et tu non indicasti mihi et ego non audivi praeter hodie ²⁷ tulit itaque Abraham oves
 et boves et dedit Abimelech percusseruntque ambo foedus ²⁸ et statuit Abraham septem agnas
 gregis seorsum ²⁹ cui dixit Abimelech quid sibi volunt septem agnae istae quas stare fecisti seorsum
³⁰ at ille septem inquit agnas accipies de manu mea ut sint in testimonium mihi quoniam ego fodi
 puteum istum ³¹ idcirco vocatus est locus ille Bersabee quia ibi uterque iuraverunt ³² et inierunt
³³ foedus pro puteo Iuramenti surrexit autem Abimelech et Fichol princeps militiae eius reversique
 sunt in terram Palestinorum Abraham vero plantavit nemus in Bersabee et invocavit ibi nomen
³⁴ Domini Dei aeterni et fuit colonus terrae Philisthinorum diebus multis

Chapter 22

¹ quae postquam gesta sunt temptavit Deus Abraham et dixit ad eum Abraham ille respondit
 adsum ² ait ei tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac et vade in terram Visionis atque
 offer eum ibi holocaustum super unum montium quem monstravero tibi ³ igitur Abraham de nocte
 consurgens stravit asinum suum ducens secum duos iuvenes et Isaac filium suum cumque concidisset
 ligna in holocaustum abiit ad locum quem praeceperat ei Deus ⁴ die autem tertio elevatis oculis
 vidit locum procul ⁵ dixitque ad pueros suos expectate hic cum asino ego et puer illuc usque
 properantes postquam adoraverimus revertemur ad vos ⁶ tulit quoque ligna holocausti et inposuit
 super Isaac filium suum ipse vero portabat in manibus ignem et gladium cumque duo pergerent
⁷ simul dixit Isaac patri suo pater mi at ille respondit quid vis fili ecce inquit ignis et ligna ubi est
⁸ victima holocausti dixit Abraham Deus providebit sibi victimam holocausti fili mi pergebant ergo

9
 pariter veneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus in quo aedificavit altare et desuper ligna
 composuit cumque conligasset Isaac filium suum posuit eum in altari super struem lignorum
 10
 extenditque manum et arripuit gladium ut immolaret filium 11 et ecce angelus Domini de caelo
 clamavit dicens Abraham Abraham qui respondit adsum 12 dixitque ei non extendas manum tuam
 super puerum neque facias illi quicquam nunc cognovi quod timeas Dominum et non peperceris
 filio tuo unigenito propter me 13 levavit Abraham oculos viditque post tergum arietem inter vepres
 herentem cornibus quem adsumens obtulit holocaustum pro filio 14 appellavitque nomen loci illius
 Dominus videt unde usque hodie dicitur in monte Dominus videbit 15 vocavit autem angelus Domini
 Abraham secundo de caelo dicens 16 per memet ipsum iuravi dicit Dominus quia fecisti rem hanc
 et non pepercisti filio tuo unigenito 17 benedicam tibi et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli
 et velut harenam quae est in litore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum 18 et
 benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae 19 reversus est Abraham
 ad pueros suos abieruntque Bersabee simul et habitavit ibi 20 his itaque gestis nuntiatum est Abraham
 quod Melcha quoque genuisset filios Nahor fratri suo 21 Hus primogenitum et Buz fratrem eius
 Camuhel patrem Syrorum 22 et Chased et Azau Pheldas quoque et Iedlaph 23 ac Bathuel de quo
 nata est Rebecca octo istos genuit Melcha Nahor fratri Abraham 24 concubina vero illius nomine
 Roma peperit Tabee et Gaom et Thaas et Maacha

Chapter 23

1
 vixit autem Sarra centum viginti septem annis 2 et mortua est in civitate Arbee quae est Hebron
 in terra Chanaan venitque Abraham ut plangeret et fleret eam 3 cumque surrexisset ab officio funeris
 locutus est ad filios Heth dicens 4 advena sum et peregrinus apud vos date mihi ius sepulchri
 vobiscum ut sepeliam mortuum meum 5 responderuntque filii Heth 6 audi nos domine princeps
 Dei es apud nos in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum nullusque prohibere te poterit
 quin in monumento eius sepelias mortuum tuum 7 surrexit Abraham et adoravit populum terrae
 filios videlicet Heth 8 dixitque ad eos si placet animae vestrae ut sepeliam mortuum meum audite

9
 me et intercedite apud Ephron filium Soor ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema
 parte agri sui pecunia digna tradat mihi eam coram vobis in possessionem sepulchri 10
 autem Ephron in medio filiorum Heth responditque ad Abraham cunctis audientibus qui
 ingrediebantur portam civitatis illius dicens 11 nequaquam ita fiat domine mi sed magis ausculta
 quod loquor agrum trado tibi et speluncam quae in eo est praesentibus filiis populi mei sepeli
 mortuum tuum 12 adoravit Abraham coram populo terrae 13 et locutus est ad Ephron circumstante
 plebe quaeso ut audias me dabo pecuniam pro agro suscipe eam et sic sepeliam mortuum meum in
 eo 14 respondit Ephron 15 domine mi audi terram quam postulas quadringentis argenti siclis valet
 istud est pretium inter me et te sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum 16 quod cum audisset
 Abraham adpendit pecuniam quam Ephron postulaverat audientibus filiis Heth quadringentos siclos
 argenti et probati monetae publicae 17 confirmatusque est ager quondam Ephronis in quo erat
 spelunca duplex respiciens Mambre tam ipse quam spelunca et omnes arbores eius in cunctis
 terminis per circuitum 18 Abrahae in possessionem videntibus filiis Heth et cunctis qui intrabant
 portam civitatis illius 19 atque ita sepelivit Abraham Sarram uxorem suam in spelunca agri duplici
 qui respiciebat Mambre haec est Hebron in terra Chanaan 20 et confirmatus est ager et antrum quod
 erat in eo Abrahae in possessionem monumenti a filiis Heth

Chapter 24

1
 erat autem Abraham senex dierumque multorum et Dominus in cunctis benedixerat ei 2 dixitque
 ad servum seniore[m] domus suae qui praeerat omnibus quae habebat pone manum tuam subter
 femur meum 3 ut adiurem te per Dominum Deum caeli et terrae ut non accipias uxorem filio meo
 de filiabus Chananeorum inter quos habito 4 sed ad terram et ad cognationem meam proficiscaris
 et inde accipias uxorem filio meo Isaac 5 respondit servus si noluerit mulier venire mecum in terram
 hanc num reducere debeo filium tuum ad locum de quo egressus es 6 dixit Abraham cave nequando
 reducas illuc filium meum 7 Dominus Deus caeli qui tulit me de domo patris mei et de terra nativitatis
 meae qui locutus est mihi et iuravit dicens semini tuo dabo terram hanc ipse mittet angelum suum
 coram te et accipies inde uxorem filio meo 8 sin autem noluerit mulier sequi te non teneberis
 iuramento filium tantum meum ne reducas illuc 9 posuit ergo servus manum sub femore Abraham

domini sui et iuravit illi super sermone hoc ¹⁰ tulitque decem camelos de grege domini sui et abiit
 ex omnibus bonis eius portans secum profectusque perrexit Mesopotamiam ad urbem Nahor
¹¹
 cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquae vespere eo tempore quo
 solent mulieres egredi ad hauriendam aquam dixit ¹² Domine Deus domini mei Abraham occurre
 obsecro hodie mihi et fac misericordiam cum domino meo Abraham ¹³ ecce ego sto propter fontem
 aquae et filiae habitatorum huius civitatis egredientur ad hauriendam aquam ¹⁴ igitur puella cui
 ego dixero inclina hydriam tuam ut bibam et illa responderit bibe quin et camelis tuis dabo potum
 ipsa est quam praeparasti servo tuo Isaac et per hoc intellegam quod feceris misericordiam cum
 domino meo ¹⁵ necdum intra se verba compleverat et ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel filii
 Melchae uxoris Nahor fratris Abraham habens hydriam in scapula ¹⁶ puella decora nimis virgoque
 pulcherrima et incognita viro descenderat autem ad fontem et impleverat hydriam ac revertebatur
¹⁷
 occurritque ei servus et ait pauxillum mihi ad sorbendum praebe aquae de hydria tua ¹⁸ quae
 respondit bibe domine mi celeriterque deposuit hydriam super ulnam suam et dedit ei potum
¹⁹
 cumque ille bibisset adiecit quin et camelis tuis hauriam aquam donec cuncti bibant
²⁰
 effundensque hydriam in canalibus recurrit ad puteum ut hauriret aquam et haustam omnibus
 camelis dedit ²¹ ille autem contemplabatur eam tacitus scire volens utrum prosperum fecisset iter
 suum Dominus an non ²² postquam ergo biberunt cameli protulit vir inaures aureas adpendentes
 siclos duos et armillas totidem pondo siclorum decem ²³ dixitque ad eam cuius es filia indica mihi
 est in domo patris tui locus ad manendum ²⁴ quae respondit filia Bathuelis sum filii Melchae quem
 peperit Nahor ²⁵ et addidit dicens palearum quoque et faeni plurimum est apud nos et locus spatiosus
 ad manendum ²⁶ inclinavit se homo et adoravit Dominum ²⁷ dicens benedictus Dominus Deus
 domini mei Abraham qui non abstulit misericordiam et veritatem suam a domino meo et recto me
 itinere perduxit in domum fratris domini mei ²⁸ cucurrit itaque puella et nuntiavit in domum matris
 suae omnia quae audierat ²⁹ habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban qui festinus egressus
 est ad hominem ubi erat fons ³⁰ cumque vidisset inaures et armillas in manibus sororis suae et
 audisset cuncta verba referentis haec locutus est mihi homo venit ad virum qui stabat iuxta camelos
 et propter fontem aquae ³¹ dixitque ad eum ingredi benedictus Domini cur foris stas praeparavi
 domum et locum camelis ³² et introduxit eum hospitium ac destravit camelos deditque paleas et

faenum et aquam ad lavandos pedes camelorum et virorum qui venerant cum eo ³³ et adpositus
 est in conspectu eius panis qui ait non comedam donec loquar sermones meos respondit ei loquere
³⁴ at ille servus inquit Abraham sum ³⁵ et Dominus benedixit domino meo valde magnificatusque
 est et dedit ei oves et boves argentum et aurum servos et ancillas camelos et asinos ³⁶ et peperit
 Sarra uxor domini mei filium domino meo in senectute sua deditque illi omnia quae habuerat ³⁷ et
 adiuravit me dominus meus dicens non accipies uxorem filio meo de filiabus Chananeorum in
 quorum terra habito ³⁸ sed ad domum patris mei perges et de cognatione mea accipies uxorem filio
 meo ³⁹ ego vero respondi domino meo quid si noluerit venire mecum mulier ⁴⁰ Dominus ait in
 cuius conspectu ambulo mittet angelum suum tecum et diriget viam tuam accipiesque uxorem filio
 meo de cognatione mea et de domo patris mei ⁴¹ innocens eris a maledictione mea cum veneris ad
 propinquos meos et non dederint tibi ⁴² veni ergo hodie ad fontem et dixi Domine Deus domini
 mei Abraham si direxisti viam meam in qua nunc ambulo ⁴³ ecce sto iuxta fontem aquae et virgo
 quae egredietur ad hauriendam aquam audierit a me da mihi pauxillum aquae ad bibendum ex
 hydria tua ⁴⁴ et dixerit mihi et tu bibe et camelis tuis hauriam ipsa est mulier quam praeparavit
 Dominus filio domini mei ⁴⁵ dum haec mecum tacitus volverem apparuit Rebecca veniens cum
 hydria quam portabat in scapula descenditque ad fontem et hausit aquam et aio ad eam da mihi
 paululum bibere ⁴⁶ quae festina deposuit hydriam de umero et dixit mihi et tu bibe et camelis tuis
 potum tribuam tibi et adaquavit camelos ⁴⁷ interrogavique eam et dixi cuius es filia quae respondit
 filia Bathuelis sum filii Nahor quem peperit illi Melcha suspendi itaque in aures ad ornandam faciem
 eius et armillas posui in manibus ⁴⁸ pronusque adoravi Dominum benedicens Domino Deo domini
 mei Abraham qui perduxisset me recto itinere ut sumerem filiam fratris domini mei filio eius
⁴⁹ quam ob rem si facitis misericordiam et veritatem cum domino meo indicate mihi sin autem
 aliud placet et hoc dicite ut vadam ad dextram sive ad sinistram ⁵⁰ responderunt Laban et Bathuel
 a Domino egressus est sermo non possumus extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui ⁵¹ en
 Rebecca coram te est tolle eam et proficiscere et sit uxor filii domini tui sicut locutus est Dominus
⁵² quod cum audisset puer Abraham adoravit in terra Dominum ⁵³ prolatisque vasis argenteis et
 aureis ac vestibus dedit ea Rebecca pro munere fratribus quoque eius et matri dona obtulit
⁵⁴ in itaque convivio vescentes pariter et bibentes manserunt ibi surgens autem mane locutus est
 puer dimittite me ut vadam ad dominum meum ⁵⁵ responderunt fratres eius et mater maneat puella

saltem decem dies apud nos et postea proficiscetur ⁵⁶ nolite ait me retinere quia Dominus direxit
 viam meam dimittite me ut pergam ad dominum meum ⁵⁷ dixerunt vocemus puellam et quaeramus
 ipsius voluntatem ⁵⁸ cumque vocata venisset sciscitati sunt vis ire cum homine isto quae ait vadam
⁵⁹ dimiserunt ergo eam et nutricem illius servumque Abraham et comites eius ⁶⁰ inprecantes
 prospera sorori suae atque dicentes soror nostra es crescas in mille milia et possideat semen tuum
 portas inimicorum suorum ⁶¹ igitur Rebecca et puellae illius ascensis camelis secutae sunt virum
 qui festinus revertebatur ad dominum suum ⁶² eo tempore Isaac deambulabat per viam quae ducit
 ad puteum cuius nomen est Viventis et videntis habitabat enim in terra australi ⁶³ et egressus fuerat
 ad meditandum in agro inclinata iam die cumque levasset oculos vidit camelos venientes procul
⁶⁴ Rebecca quoque conspecto Isaac descendit de camelo ⁶⁵ et ait ad puerum quis est ille homo qui
 venit per agrum in occursum nobis dixit ei ipse est dominus meus at illa tollens cito pallium operuit
⁶⁶ se ⁶⁷ servus autem cuncta quae gesserat narravit Isaac qui introduxit eam in tabernaculum Sarrae
 matris suae et accepit uxorem et in tantum dilexit ut dolorem qui ex morte matris acciderat temperaret

Chapter 25

¹ Abraham vero aliam duxit uxorem nomine Cetthuram ² quae peperit ei Zamram et Iexan et
 Madan et Madian et Iesboch et Sue ³ Iexan quoque genuit Saba et Dadan filii Dadan fuerunt Assurim
 et Lathusim et Loommim ⁴ at vero ex Madian ortus est Epha et Opher et Enoch et Abida et Eldaa
 omnes hii filii Cetthurae ⁵ deditque Abraham cuncta quae possederat Isaac ⁶ filiis autem
 concubinarum largitus est munera et separavit eos ab Isaac filio suo dum adhuc ipse viveret ad
 plagam orientalem ⁷ fuerunt autem dies vitae eius centum septuaginta quinque anni ⁸ et deficiens
 mortuus est in senectute bona provectaeque aetatis et plenus dierum congregatusque est ad populum
⁹ suum et sepelierunt eum Isaac et Ismahel filii sui in spelunca duplici quae sita est in agro Ephron
 filii Soor Hethhei e regione Mambre ¹⁰ quem emerat a filiis Heth ibi sepultus est ipse et Sarra uxor
 eius ¹¹ et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius qui habitabat iuxta puteum nomine
 Viventis et videntis ¹² haec sunt generationes Ismahel filii Abraham quem peperit ei Agar Aegyptia
 famula Sarrae ¹³ et haec nomina filiorum eius in vocabulis et generationibus suis primogenitus

Ismahelis Nabaioth dein Cedar et Abdeel et Mabsam¹⁴ Masma quoque et Duma et Massa¹⁵ Adad
 et Thema Itur et Naphis et Cedma¹⁶ isti sunt filii Ismahel et haec nomina per castella et oppida
 eorum duodecim principes tribuum suarum¹⁷ anni vitae Ismahel centum triginta septem deficiens
 mortuus est et adpositus ad populum suum¹⁸ habitavit autem ab Evila usque Sur quae respicit
 Aegyptum introeuntibus Assyrios coram cunctis fratribus suis obiit¹⁹ hae quoque sunt generationes
 Isaac filii Abraham Abraham genuit Isaac²⁰ qui cum quadraginta esset annorum duxit uxorem
 Rebeccam filiam Bathuel Syri de Mesopotamiam sororem Laban²¹ deprecatusque est Dominum
 pro uxore sua eo quod esset sterilis qui exaudivit eum et dedit conceptum Rebeccae²² sed
 conlidebantur in utero eius parvuli quae ait si sic mihi futurum erat quid necesse fuit concipere
 perrexitque ut consuleret Dominum²³ qui respondens ait duae gentes in utero tuo sunt et duo populi
 ex ventre tuo dividuntur populusque populum superabit et maior minori serviet²⁴ iam tempus
 pariendi venerat et ecce gemini in utero repperti sunt²⁵ qui primus egressus est rufus erat et totus
 in morem pellis hispidus vocatumque est nomen eius Esau protinus alter egrediens plantam fratris
 tenebat manu et idcirco appellavit eum Iacob²⁶ sexagenarius erat Isaac quando nati sunt parvuli
²⁷ quibus adultis factus est Esau vir gnarus venandi et homo agricola Iacob autem vir simplex
 habitabat in tabernaculis²⁸ Isaac amabat Esau eo quod de venationibus illius vesceretur et Rebecca
 diligebat Iacob²⁹ coxit autem Iacob pulmentum ad quem cum venisset Esau de agro lassus³⁰ ait
 da mihi de coctione hac rufa quia oppido lassus sum quam ob causam vocatum est nomen eius
 Edom³¹ cui dixit Iacob vende mihi primogenita tua³² ille respondit en morior quid mihi proderunt
 primogenita³³ ait Iacob iura ergo mihi iuravit Esau et vendidit primogenita³⁴ et sic accepto pane
 et lentis edulio comedit et bibit et abiit parvipendens quod primogenita vendidisset

Chapter 26

¹ orta autem fame super terram post eam sterilitatem quae acciderat in diebus Abraham abiit
 Isaac ad Abimelech regem Palestinorum in Gerara² apparuitque ei Dominus et ait ne descendas
 in Aegyptum sed quiesce in terra quam dixero tibi³ et peregrinare in ea eroque tecum et benedicam

tibi tibi enim et semini tuo dabo universas regiones has complens iuramentum quod spondi
 Abraham patri tuo ⁴ et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli daboque posteris tuis universas
 regiones has et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae ⁵ eo quod oboedierit Abraham voci
 meae et custodierit praecepta et mandata mea et caerimonias legesque servaverit ⁶ mansit itaque
 Isaac in Geraris ⁷ qui cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua respondit soror mea est
 timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eum propter
 illius pulchritudinem ⁸ cumque pertransissent dies plurimi et ibi demoraretur prospiciens Abimelech
 Palestinorum rex per fenestram vidit eum iocantem cum Rebecca uxore sua ⁹ et accersito ait
 perspicuum est quod uxor tua sit cur mentitus es sororem tuam esse respondit timui ne morerer
 propter eam ¹⁰ dixitque Abimelech quare inposuisti nobis potuit coire quispiam de populo cum
 uxore tua et induxeras super nos grande peccatum praecepitque omni populo dicens ¹¹ qui tetigerit
 hominis huius uxorem morte morietur ¹² seruit autem Isaac in terra illa et invenit in ipso anno
 centuplum benedixitque ei Dominus ¹³ et locupletatus est homo et ibat proficiens atque succrescens
 donec magnus vehementer effectus est ¹⁴ habuit quoque possessionem ovium et armentorum et
 familiae plurimum ob haec invidentes ei Palestini ¹⁵ omnes puteos quos foderant servi patris illius
 Abraham illo tempore obstruxerunt implentes humo ¹⁶ in tantum ut ipse Abimelech diceret ad
 Isaac recede a nobis quoniam potentior nostri factus es valde ¹⁷ et ille discedens veniret ad torrentem
 Gerarum habitaretque ibi ¹⁸ rursus fodit alios puteos quos foderant servi patris sui Abraham et
 quos illo mortuo olim obstruxerant Philisthim appellavitque eos hisdem nominibus quibus ante
 pater vocaverat ¹⁹ foderunt in torrente et reppererunt aquam vivam ²⁰ sed et ibi iurgium fuit
 pastorum Gerarum adversum pastores Isaac dicentium nostra est aqua quam ob rem nomen putei
 ex eo quod acciderat vocavit Calumniam ²¹ foderunt et alium et pro illo quoque rixati sunt
 appellavitque eum Inimicitias ²² profectus inde fodit alium puteum pro quo non contenderunt
 itaque vocavit nomen illius Latitudo dicens nunc dilatavit nos Dominus et fecit crescere super
 terram ²³ ascendit autem ex illo loco in Bersabee ²⁴ ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte dicens
 ego sum Deus Abraham patris tui noli metuere quia tecum sum benedicam tibi et multiplicabo
 semen tuum propter servum meum Abraham ²⁵ itaque aedificavit ibi altare et invocato nomine
 Domini extendit tabernaculum praecepitque servis suis ut foderent puteum ²⁶ ad quem locum cum

venissent de Geraris Abimelech et Ochozath amicus illius et Fichol dux militum²⁷ locutus est eis
 Isaac quid venistis ad me hominem quem odistis et expulistis a vobis²⁸ qui responderunt vidimus²⁹
 tecum esse Dominum et idcirco nunc diximus sit iuramentum inter nos et ineamus foedus ut
 non facias nobis quicquam mali sicut et nos nihil tuorum adtigimus nec fecimus quod te laederet
 sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini³⁰ fecit ergo eis convivium et post cibum
 et potum³¹ surgentes mane iuraverunt sibi mutuo dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum
³² ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac adnuntiantes ei de puteo quem foderant atque dicentes
 invenimus aquam³³ unde appellavit eum Abundantiam et nomen urbi inpositum est Bersabee
 usque in praesentem diem³⁴ Esau vero quadragenarius duxit uxores Iudith filiam Beerii Hetthei et
 Basemath filiam Helon eiusdem loci³⁵ quae ambae offenderant animum Isaac et Rebeccae

Chapter 27

¹ seniit autem Isaac et caligaverunt oculi eius et videre non poterat vocavitque Esau filium
 suum maiorem et dixit ei fili mi qui respondit adsum² cui pater vides inquit quod senuerim et
 ignorem diem mortis meae³ sume arma tua faretram et arcum et egredere foras cumque venatu
 aliquid adprehenderit⁴ fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti et adfer ut comedam et
 benedicat tibi anima mea antequam moriar⁵ quod cum audisset Rebecca et ille abisset in agrum
 ut iussionem patris expleret⁶ dixit filio suo Iacob audivi patrem tuum loquentem cum Esau fratre
 tuo et dicentem ei⁷ adfer mihi venationem tuam et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram
 Domino antequam moriar⁸ nunc ergo fili mi adquiesce consiliis meis⁹ et pergens ad gregem adfer
 mihi duos hedos optimos ut faciam ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur¹⁰ quas cum
 intuleris et comederit benedicat tibi priusquam moriatur¹¹ cui ille respondit nosti quod Esau frater
 meus homo pilosus sit et ego lenis¹² si adtractaverit me pater meus et senserit timeo ne putet sibi
 voluisse inludere et inducat super me maledictionem pro benedictione¹³ ad quem mater in me sit
 ait ista maledictio fili mi tantum audi vocem meam et perge adferque quae dixi¹⁴ abiit et adtulit

deditque matri paravit illa cibos sicut noverat velle patrem illius¹⁵ et vestibus Esau valde bonis
 quas apud se habebat domi induit eum¹⁶ pelliculasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda
 protexit¹⁷ dedit pulmentum et panes quos coxerat tradidit¹⁸ quibus inlatis dixit pater mi et ille
 respondit audio quis tu es fili mi¹⁹ dixitque Iacob ego sum Esau primogenitus tuus feci sicut
 praecepisti mihi surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua²⁰ rursum
 Isaac ad filium suum quomodo inquit tam cito invenire potuisti fili mi qui respondit voluntatis Dei
 fuit ut cito mihi occurreret quod volebam²¹ dixitque Isaac accede huc ut tangam te fili mi et probem
 utrum tu sis filius meus Esau an non²² accessit ille ad patrem et palpato eo dixit Isaac vox quidem
 vox Iacob est sed manus manus sunt Esau²³ et non cognovit eum quia pilosae manus similitudinem
 maioris expresserant benedicens ergo illi²⁴ ait tu es filius meus Esau respondit ego sum²⁵ at ille
 offer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi ut benedicat tibi anima mea quos cum oblatos
 comedisset obtulit ei etiam vinum quo hausto²⁶ dixit ad eum accede ad me et da mihi osculum
 fili mi²⁷ accessit et osculatus est eum statimque ut sensit vestimentorum illius flagrantiam
 benedicens ait ecce odor filii mei sicut odor agri cui benedixit Dominus²⁸ det tibi Deus de rore
 caeli et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini²⁹ et serviant tibi populi et adorent te
 tribus esto dominus fratrum tuorum et incurventur ante te filii matris tuae qui maledixerit tibi sit
 maledictus et qui benedixerit benedictionibus repleatur³⁰ vix Isaac sermonem impleverat et egresso
 Iacob foras venit Esau³¹ coctosque de venatione cibos intulit patri dicens surge pater mi et comede
 de venatione filii tui ut benedicat mihi anima tua³² dixitque illi Isaac quis enim es tu qui respondit
 ego sum primogenitus filius tuus Esau³³ expavit Isaac stupore vehementi et ultra quam credi potest
 admirans ait quis igitur ille est qui dudum captam venationem adtulit mihi et comedi ex omnibus
 priusquam tu venires benedixique ei et erit benedictus³⁴ auditis Esau sermonibus patris inrugiit
 clamore magno et consternatus ait benedic etiam mihi pater mi³⁵ qui ait venit germanus tuus
 fraudulenter et accepit benedictionem tuam³⁶ at ille subiunxit iuste vocatum est nomen eius Iacob
 subplantavit enim me en altera vice primogenita mea ante tulit et nunc secundo subripuit
 benedictionem meam rursumque ad patrem numquid non reservasti ait et mihi benedictionem
³⁷ respondit Isaac dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius servituti illius subiugavi

frumento et vino stabilivi eum tibi post haec fili mi ultra quid faciam ³⁸ cui Esau num unam inquit
 tantum benedictionem habes pater mihi quoque obsecro ut benedicas cumque heulatu magno fleret
³⁹ motus Isaac dixit ad eum in pinguedine terrae et in rore caeli desuper ⁴⁰ erit benedictio tua vives
 gladio et fratri tuo servies tempusque veniet cum excutias et solvas iugum eius de cervicibus tuis
⁴¹ oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater dixitque in corde suo
⁴² veniant dies luctus patris mei ut occidam Iacob fratrem meum ⁴³ nuntiata sunt haec Rebeccae quae
 mittens et vocans Iacob filium suum dixit ad eum ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te ⁴⁴ nunc
 ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran ⁴⁵ habitabisque
 cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui ⁴⁶ et cesset indignatio eius obliviscaturque
 eorum quae fecisti in eum postea mittam et adducam te inde huc cur utroque orbabor filio in una
⁴⁶ die ⁴⁷ dixit quoque Rebecca ad Isaac taedet me vitae meae propter filias Heth si acceperit Iacob
 uxorem de stirpe huius terrae nolo vivere

Chapter 28

¹ vocavit itaque Isaac Iacob et benedixit praecepitque ei dicens noli accipere coniugem de genere
² Chanaan ³ sed vade et proficiscere in Mesopotamiam Syriae ad domum Bathuel patrem matris tuae
 et accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban avunculi tui ⁴ Deus autem omnipotens benedicat tibi
 et crescere te faciat atque multiplicet ut sis in turbas populorum ⁵ et det tibi benedictiones Abraham
 et semini tuo post te ut possideas terram peregrinationis tuae quam pollicitus est avo tuo ⁶ cumque
 dimisisset eum Isaac profectus venit in Mesopotamiam Syriae ad Laban filium Bathuel Syri fratrem
⁷ Rebeccae matris suae ⁸ videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob et misisset eum in
 Mesopotamiam Syriae ut inde uxorem duceret et quod post benedictionem praecepisset ei dicens
⁹ non accipies coniugem de filiabus Chanaan ¹⁰ quodque oboediens Iacob parentibus isset in Syriam
¹¹ probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus ¹² ivit ad Ismahelem et duxit
 uxorem absque his quas prius habebat Maeleth filiam Ismahel filii Abraham sororem Nabaioth
¹³ igitur egressus Iacob de Bersabee pergebat Haran ¹⁴ cumque venisset ad quendam locum et
 vellet in eo requiescere post solis occubitum tulit de lapidibus qui iacebant et subponens capiti suo
¹⁵ dormivit in eodem loco ¹⁶ viditque in somnis scalam stantem super terram et cacumen illius tangens

caelum angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam¹³ et Dominum innixum scalae
 dicentem sibi ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac terram in qua dormis tibi
 dabo et semini tuo¹⁴ eritque germen tuum quasi pulvis terrae dilataberis ad occidentem et orientem
 septentrionem et meridiem et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae¹⁵ et ero
 custos tuus quocumque perrexeris et reducam te in terram hanc nec dimittam nisi complevero
 universa quae dixi¹⁶ cumque evigilasset Iacob de somno ait vere Dominus est in loco isto et ego
 nesciebam¹⁷ pavensque quam terribilis inquit est locus iste non est hic aliud nisi domus Dei et
 porta caeli¹⁸ surgens ergo mane tulit lapidem quem subposuerat capiti suo et erexit in titulum
 fundens oleum desuper¹⁹ appellavitque nomen urbis Bethel quae prius Luza vocabatur²⁰ vovit
 etiam votum dicens si fuerit Deus mecum et custodierit me in via per quam ambulo et dederit mihi
 panem ad vescendum et vestem ad induendum²¹ reversusque fuero prospere ad domum patris mei
 erit mihi Dominus in Deum²² et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur Domus Dei cunctorumque
 quae dederis mihi decimas offeram tibi

Chapter 29

¹ profectus ergo Iacob venit ad terram orientalem² et vidit puteum in agro tresque greges ovium
 accubantes iuxta eum nam ex illo adaquabantur pecora et os eius grandi lapide claudebatur
³ morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem et reffectis gregibus rursum super
 os putei ponerent⁴ dixitque ad pastores fratres unde estis qui responderunt de Haran⁵ quos
 interrogans numquid ait nostis Laban filium Nahor dixerunt novimus⁶ sanusne est inquit valet
 inquit et ecce Rahel filia eius venit cum grege suo⁷ dixitque Iacob adhuc multum diei superest
 nec est tempus ut reducantur ad caulas greges date ante potum ovibus et sic ad pastum eas reducite
⁸ qui responderunt non possumus donec omnia pecora congregentur et amoveamus lapidem de ore
 putei ut adaquemus greges⁹ adhuc loquebantur et ecce Rahel veniebat cum ovibus patris sui nam
 gregem ipsa pascebat¹⁰ quam cum vidisset Iacob et sciret consobrinam suam ovesque Laban
 avunculi sui amovit lapidem quo puteus claudebatur¹¹ et adaquato grege osculatus est eam
 elevataque voce flevit¹² et indicavit ei quod frater esset patris eius et filius Rebeccae at illa festinans

nuntiavit patri suo ¹³ qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suae cucurrit obviam
 complexusque eum et in oscula ruens duxit in domum suam auditis autem causis itineris ¹⁴ respondit
 os meum es et caro mea et postquam expleti sunt dies mensis unius ¹⁵ dixit ei num quia frater meus
 es gratis servies mihi dic quid mercedis accipias ¹⁶ habebat vero filias duas nomen maioris Lia
 minor appellabatur Rahel ¹⁷ sed Lia lippis erat oculis Rahel decora facie et venusto aspectu ¹⁸ quam
 diligens Iacob ait serviam tibi pro Rahel filia tua minore septem annis ¹⁹ respondit Laban melius
 est ut tibi eam dem quam viro alteri mane apud me ²⁰ servivit igitur Iacob pro Rahel septem annis
 et videbantur illi pauci dies prae amoris magnitudine ²¹ dixitque ad Laban da mihi uxorem meam
 quia iam tempus expletum est ut ingrediar ad eam ²² qui vocatis multis amicorum turbis ad
 convivium fecit nuptias ²³ et vespere filiam suam Liam introduxit ad eum ²⁴ dans ancillam filiae
 Zelpham nomine ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus facto mane vidit Liam ²⁵ et dixit
 ad socerum quid est quod facere voluisti nonne pro Rahel servivi tibi quare inposuisti mihi
²⁶ respondit Laban non est in loco nostro consuetudinis ut minores ante tradamus ad nuptias ²⁷ imple
 ebdomadem dierum huius copulae et hanc quoque dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi septem
 annis aliis ²⁸ adquievit placito et ebdomade transacta Rahel duxit uxorem ²⁹ cui pater servam
 Balam dederat ³⁰ tandemque potitus optatis nuptiis amorem sequentis priori praetulit serviens apud
 eum septem annis aliis ³¹ videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vulvam eius sorore
 sterili permanente ³² quae conceptum genuit filium vocavitque nomen eius Ruben dicens vidit
 Dominus humilitatem meam nunc amabit me vir meus ³³ rursumque concepit et peperit filium et
 ait quoniam audivit Dominus haberi me contemptui dedit etiam istum mihi vocavitque nomen illius
 Symeon ³⁴ concepit tertio et genuit alium dixitque nunc quoque copulabitur mihi maritus meus eo
 quod pepererim illi tres filios et idcirco appellavit nomen eius Levi ³⁵ quarto concepit et peperit
 filium et ait modo confitebor Domino et ob hoc vocavit eum Iudam cessavitque parere

Chapter 30

¹
cernens autem Rahel quod infecunda esset invidit sorori et ait marito suo da mihi liberos
²
alioquin moriar ² cui iratus respondit Iacob num pro Deo ego sum qui privavit te fructu ventris tui
³
at illa habeo inquit famulam Balam ingredi ad eam ut pariat super genua mea et habeam ex ea
⁴ ⁵
filios ⁴ deditque illi Balam in coniugium quae ⁵ ingresso ad se viro concepit et peperit filium
⁶
dixitque Rahel iudicavit mihi Dominus et exaudivit vocem meam dans mihi filium et idcirco
⁷ ⁸
appellavit nomen illius Dan ⁷ rursumque Bala concipiens peperit alterum ⁸ pro quo ait Rahel
⁹
comparavit me Deus cum sorore mea et invalui vocavitque eum Nephtalim ⁹ sentiens Lia quod
¹⁰ ¹¹
parere desisset Zelpham ancillam suam marito tradidit ¹⁰ qua post conceptum edente filium ¹¹ dixit
¹² ¹³
feliciter et idcirco vocavit nomen eius Gad ¹² peperit quoque Zelpha alterum ¹³ dixitque Lia hoc
¹⁴
pro beatitudine mea beatam quippe me dicent mulieres propterea appellavit eum Aser ¹⁴ egressus
autem Ruben tempore messis triticeae in agro repperit mandragoras quos matri Liae detulit dixitque
¹⁵
Rahel da mihi partem de mandragoris filii tui ¹⁵ illa respondit parumne tibi videtur quod praeripueris
maritum mihi nisi etiam mandragoras filii mei tuleris ait Rahel dormiat tecum hac nocte pro
¹⁶
mandragoris filii tui ¹⁶ redeuntque ad vesperam de agro Iacob egressa est in occursum Lia et ad
me inquit intrabis quia mercede conduxisti te pro mandragoris filii mei dormivit cum ea nocte illa
¹⁷ ¹⁸
et exaudivit Deus preces eius concepitque et peperit filium quintum ¹⁷ et ait dedit Deus mercedem
¹⁹
mihi quia dedi ancillam meam viro meo appellavitque nomen illius Isachar ¹⁹ rursum Lia concipiens
²⁰
peperit sextum filium ²⁰ et ait ditavit me Deus dote bona etiam hac vice mecum erit maritus meus
²¹
eo quod genuerim ei sex filios et idcirco appellavit nomen eius Zabulon ²¹ post quem peperit filiam
²²
nomine Dinam ²² recordatus quoque Dominus Rahelis exaudivit eam et aperuit vulvam illius
²³ ²⁴
quae concepit et peperit filium dicens abstulit Deus obprobrium meum ²³ et vocavit nomen illius
²⁵
Ioseph dicens addat mihi Dominus filium alterum ²⁵ nato autem Ioseph dixit Iacob socero suo
²⁶
dimitte me ut revertar in patriam et ad terram meam ²⁶ da mihi uxores et liberos meos pro quibus
²⁷
servivi tibi ut abeam tu nosti servitutem qua servivi tibi ²⁷ ait ei Laban inveniam gratiam in conspectu
²⁸
tuo experimento didici quod benedixerit mihi Deus propter te ²⁸ constitue mercedem tuam quam
²⁹
dem tibi ²⁹ at ille respondit tu nosti quomodo servierim tibi et quanta in manibus meis fuerit

possessio tua ³⁰ modicum habuisti antequam venirem et nunc dives effectus es benedixitque tibi
 Dominus ad introitum meum iustum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meae ³¹ dixitque
 Laban quid dabo tibi at ille ait nihil volo sed si feceris quod postulo iterum pascam et custodiam
 pecora tua ³² gyra omnes greges tuos et separa cunctas oves varias et sparso vellere et quodcumque
 furvum et maculosum variumque fuerit tam in ovibus quam in capris erit merces mea
³³ respondebitque mihi cras iustitia mea quando placiti tempus advenerit coram te et omnia quae
 non fuerint varia et maculosa et furva tam in ovibus quam in capris furti me arguent ³⁴ dixit Laban
 gratum habeo quod petis ³⁵ et separavit in die illo capras et oves hircos et arietes varios atque
 maculosos cunctum autem gregem unicolorem id est albi et nigri velleris tradidit in manu filiorum
 suorum ³⁶ et posuit spatium itineris inter se et generum dierum trium qui pascebat reliquos greges
 eius ³⁷ tollens ergo Iacob virgas populeas virides et amigdalinas et ex platanis ex parte decorticavit
 eas detractisque corticibus in his quae spoliata fuerant candor apparuit illa vero quae integra erant
 viridia permanserunt atque in hunc modum color effectus est varius ³⁸ posuitque eas in canalibus
 ubi effundebatur aqua ut cum venissent greges ad bibendum ante oculos haberent virgas et in aspectu
 earum conciperent ³⁹ factumque est ut in ipso calore coitus oves intuerentur virgas et parerent
 maculosa et varia et diverso colore respersa ⁴⁰ divisitque gregem Iacob et posuit virgas ante oculos
 arietum erant autem alba quaeque et nigra Laban cetera vero Iacob separatis inter se gregibus
⁴¹ igitur quando primo tempore ascendebantur oves ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum
 ante oculos arietum et ovium ut in earum contemplatione conciperent ⁴² quando vero serotina
 admissura erat et conceptus extremus non ponebat eas factaque sunt ea quae erant serotina Laban
 et quae primi temporis Iacob ⁴³ ditatusque est homo ultra modum et habuit greges multos ancillas
 et servos camelos et asinos

Chapter 31

¹ postquam autem audivit verba filiorum Laban dicentium tulit Iacob omnia quae fuerunt patris
 nostri et de illius facultate ditatus factus est inclitus ² animadvertit quoque faciem Laban quod non
 esset erga se sicut heri et nudius tertius ³ maxime dicente sibi Domino revertere in terram patrum
 tuorum et ad generationem tuam eroque tecum ⁴ misit et vocavit Rahel et Liam in agrum ubi

pascebat greges⁵ dixitque eis video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri et nudius
 tertius⁶ Deus autem patris mei fuit mecum et ipsae nostis quod totis viribus meis servierim patri
 vestro⁷ sed pater vester circumvenit me et mutavit mercedem meam decem vicibus et tamen non
 dimisit eum Deus ut noceret mihi⁸ si quando dixit variae erunt mercedes tuae pariebant omnes
 oves varios fetus quando vero e contrario ait alba quaeque accipies pro mercede omnes greges alba
 pepererunt⁹ tulitque Deus substantiam patris vestri et dedit mihi¹⁰ postquam enim conceptus
 ovium tempus advenerat levavi oculos meos et vidi in somnis ascendentes mares super feminas
 varios et maculosos et diversorum colorum¹¹ dixitque angelus Dei ad me in somnis Iacob et ego
 respondi adsum¹² qui ait leva oculos tuos et vide universos masculos ascendentes super feminas
 varios respersos atque maculosos vidi enim omnia quae fecit tibi Laban¹³ ego sum Deus Bethel
 ubi unxisti lapidem et votum vovisti mihi nunc ergo surge et egredere de terra hac revertens in
 terram nativitatis tuae¹⁴ responderunt Rahel et Lia numquid habemus residui quicquam in
 facultatibus et hereditate domus patris nostri¹⁵ nonne quasi alienas reputavit nos et vendidit
 comeditque pretium nostrum¹⁶ sed Deus tulit opes patris nostri et nobis eas tradidit ac filiis nostris
 unde omnia quae praecepit fac¹⁷ surrexit itaque Iacob et inpositis liberis et coniugibus suis super
 camelos abiit¹⁸ tulitque omnem substantiam et greges et quicquid in Mesopotamiam quaesierat
 pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan¹⁹ eo tempore Laban ierat ad tondendas oves et
 Rahel furata est idola patris sui²⁰ noluitque Iacob confiteri socero quod fugeret²¹ cumque abisset
 tam ipse quam omnia quae iuris eius erant et amne transmissio pergeret contra montem Galaad
²² nuntiatus est Laban die tertio quod fugeret Iacob²³ qui adsumptis fratribus suis persecutus est
 eum diebus septem et comprehendit in monte Galaad²⁴ viditque in somnis dicentem sibi Dominum
 cave ne quicquam aspere loquaris contra Iacob²⁵ iamque Iacob extenderat in monte tabernaculum
 cum ille consecutus eum cum fratribus suis in eodem monte Galaad fixit tentorium²⁶ et dixit ad
 Iacob quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captivas gladio²⁷ cur ignorante me
 fugere voluisti nec indicare mihi ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cithara
²⁸ non es passus ut oscularer filios meos ac filias stulte operatus es et nunc²⁹ valet quidem manus
 mea reddere tibi malum sed Deus patris vestri heri dixit mihi cave ne loquaris cum Iacob quicquam

30
 durius esto ad tuos ire cupiebas et desiderio tibi erat domus patris tui cur furatus es deos meos
 31
 respondit Iacob quod inscio te profectus sum timui ne violenter auferres filias tuas 32 quod autem
 furti arguis apud quemcumque inveneris deos tuos necetur coram fratribus nostris scrutare quicquid
 33
 tuorum apud me inveneris et aufer haec dicens ignorabat quod Rahel furata esset idola ingressus
 itaque Laban tabernaculum Iacob et Liae et utriusque famulae non invenit cumque intrasset tentorium
 34
 Rahelis illa festinans abscondit idola subter stramen cameli et sedit desuper scrutantique omne
 35
 tentorium et nihil inveniunt ait ne irascatur dominus meus quod coram te adsurgere nequeo quia
 36
 iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi sic delusa sollicitudo quaerentis est tumensque
 37
 Iacob cum iurgio ait quam ob culpam meam et ob quod peccatum sic exarsisti post me et scrutatus
 es omnem supellectilem meam quid invenisti de cuncta substantia domus tuae pone hic coram
 38
 fratribus meis et fratribus tuis et iudicent inter me et te idcirco viginti annis fui tecum oves tuae
 39
 et caprae steriles non fuerunt arietes gregis tui non comedi nec captum a bestia ostendi tibi ego
 40
 damnum omne reddebam quicquid furto perierat a me exigebas die noctuque aestu urebar et
 41
 gelu fugiebat somnus ab oculis meis sic per viginti annos in domo tua servivi tibi quattuordecim
 42
 pro filiabus et sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus nisi Deus
 patris mei Abraham et Timor Isaac adfuisset mihi forsitan modo nudum me dimisisses adflictionem
 43
 meam et laborem manuum mearum respexit Deus et arguit te heri respondit ei Laban filiae et
 44
 filii et greges tui et omnia quae cernis mea sunt quid possum facere filiis et nepotibus meis veni
 45
 ergo et ineamus foedus ut sit testimonium inter me et te tulit itaque Iacob lapidem et erexit illum
 46
 in titulum dixitque fratribus suis adferte lapides qui congregantes fecerunt tumulum
 47
 comederuntque super eum quem vocavit Laban tumulus Testis et Iacob acervum Testimonii
 48
 uterque iuxta proprietatem linguae suae dixitque Laban tumulus iste testis erit inter me et te
 49
 hodie et idcirco appellatum est nomen eius Galaad id est tumulus Testis intueatur Dominus et
 50
 iudicet inter nos quando recesserimus a nobis si adflixeris filias meas et si introduxeris uxores
 51
 alias super eas nullus sermonis nostri testis est absque Deo qui praesens respicit dixitque rursus
 52
 ad Iacob en tumulus hic et lapis quem erexi inter me et te testis erit tumulus inquam iste et lapis
 sint in testimonio si aut ego transiero illum pergens ad te aut tu praeterieris malum mihi cogitans

53
 Deus Abraham et Deus Nahor iudicet inter nos Deus patris eorum iuravit Iacob per Timorem
 patris sui Isaac⁵⁴ immolatisque victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem qui cum
 comedissent manserunt ibi⁵⁵ Laban vero de nocte consurgens osculatus est filios et filias suas et
 benedixit illis reversus in locum suum

Chapter 32

¹ Iacob quoque abiit itinere quo coeperat fueruntque ei obviam angeli Dei² quos cum vidisset
 ait castra Dei sunt haec et appellavit nomen loci illius Manaim id est Castra³ misit autem et nuntios
 ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir regionis Edom⁴ praecepitque eis dicens sic loquimini
 domino meo Esau haec dicit frater tuus Iacob apud Laban peregrinatus sum et fui usque in praesentem
 diem⁵ habeo boves et asinos oves et servos atque ancillas mittoque nunc legationem ad dominum
 meum ut inveniam gratiam in conspectu tuo⁶ reversi sunt nuntii ad Iacob dicentes venimus ad
 Esau fratrem tuum et ecce properat in occursum tibi cum quadringentis viris⁷ timuit Iacob valde
 et perterritus divisit populum qui secum erat greges quoque et oves et boves et camelos in duas
 turmas⁸ dicens si venerit Esau ad unam turmam et percusserit eam alia turma quae reliqua est
 salvabitur⁹ dixitque Iacob Deus patris mei Abraham et Deus patris mei Isaac Domine qui dixisti
 mihi revertere in terram tuam et in locum nativitatis tuae et benefaciam tibi¹⁰ minor sum cunctis
 miserationibus et veritate quam explesti servo tuo in baculo meo transivi Iordanem istum et nunc
 cum duabus turmis regredior¹¹ erue me de manu fratris mei de manu Esau quia valde eum timeo
 ne forte veniens percutiat matrem cum filiis¹² tu locutus es quod bene mihi faceres et dilatares
 semen meum sicut harenam maris quae prae multitudine numerari non potest¹³ cumque dormisset
 ibi nocte illa separavit de his quae habebat munera Esau fratri suo¹⁴ capras ducentas hircos viginti
 oves ducentas arietes viginti¹⁵ camelos fetas cum pullis suis triginta vaccas quadraginta et tauros
 viginti asinas viginti et pullos earum decem¹⁶ et misit per manus servorum suorum singulos
 seorsum greges dixitque pueris suis antecedit me et sit spatium inter gregem et gregem¹⁷ et
 praecepit priori dicens si obvium habueris Esau fratrem meum et interrogaverit te cuius es et quo

vadis et cuius sunt ista quae sequeris¹⁸ respondebis servi tui Iacob munera misit domino meo Esau
 ipse quoque post nos venit¹⁹ similiter mandata dedit secundo ac tertio et cunctis qui sequebantur²⁰
 greges dicens hisdem verbis loquimini ad Esau cum inveneritis eum et addetis ipse quoque
 servus tuus Iacob iter nostrum insequitur dixit enim placabo illum muneribus quae praecedunt et
 postea videbo forsitan propitiabitur mihi²¹ praecesserunt itaque munera ante eum ipse vero mansit
 nocte illa in Castris²² cumque mature surrexisset tulit duas uxores suas et totidem famulas cum
 undecim filiis et transivit vadum Iacob²³ transductisque omnibus quae ad se pertinebant²⁴ remansit
 solus et ecce vir luctabatur cum eo usque mane²⁵ qui cum videret quod eum superare non posset
 tetigit nervum femoris eius et statim emarcuit²⁶ dixitque ad eum dimitte me iam enim ascendit
 aurora respondit non dimittam te nisi benedixeris mihi²⁷ ait ergo quod nomen est tibi respondit
 Iacob²⁸ at ille nequaquam inquit Iacob appellabitur nomen tuum sed Israhel quoniam si contra
 Deum fortis fuisti quanto magis contra homines praevalebis²⁹ interrogavit eum Iacob dic mihi
 quo appellaris nomine respondit cur quaeris nomen meum et benedixit ei in eodem loco
³⁰ vocavitque Iacob nomen loci illius Phanuhel dicens vidi Deum facie ad faciem et salva facta est
 anima mea³¹ ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phanuhel ipse vero claudicabat
³² pede quam ob causam non comedunt filii Israhel nervum qui emarcuit in femore Iacob usque
 in praesentem diem eo quod tetigerit nervum femoris eius et obstipuerit

Chapter 33

¹ levans autem Iacob oculos suos vidit venientem Esau et cum eo quadringentos viros divisitque
 filios Liae et Rahel ambarumque famularum² et posuit utramque ancillam et liberos earum in
 principio Liam vero et filios eius in secundo loco Rahel autem et Ioseph novissimos³ et ipse
 praegrediens adoravit pronus in terram septies donec adpropinquaret frater eius⁴ currens itaque
 Esau obviam fratri suo amplexatus est eum stringensque collum et osculans flevit⁵ levatisque
 oculis vidit mulieres et parvulos earum et ait quid sibi volunt isti et si ad te pertinent respondit
⁶ parvuli sunt quos donavit mihi Deus servo tuo et adpropinquantes ancillae et filii earum incurvati

⁷ sunt accessitque Lia cum liberis suis et cum similiter adorassent extremi Ioseph et Rahel
⁸ adoraverunt quaenam sunt inquit istae turmae quas obvias habui respondit ut invenirem gratiam
⁹ coram domino meo et ille habeo ait plurima frater mi sint tua tibi ¹⁰ dixit Iacob noli ita obsecro
sed si inveni gratiam in oculis tuis accipe munusculum de manibus meis sic enim vidi faciem tuam
¹¹ quasi viderim vultum Dei esto mihi propitius et suscipe benedictionem quam adtuli tibi et quam
¹² donavit mihi Deus tribuens omnia vix fratre compellente suscipiens ait gradiamur simul eroque
¹³ socius itineris tui dixit Iacob nosti domine mi quod parvulos habeam teneros et oves ac boves
¹⁴ fetas mecum quas si plus in ambulando fecero laborare morientur una die cuncti greges praecedat
dominus meus ante servum suum et ego sequar paulatim vestigia eius sicut videro posse parvulos
¹⁵ meos donec veniam ad dominum meum in Seir respondit Esau oro te ut de populo qui mecum
est saltem socii remaneant viae tuae non est inquit necesse hoc uno indigeo ut inveniam gratiam in
¹⁶ conspectu domini mei reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir ¹⁷ et Iacob
venit in Soccoth ubi aedificata domo et fixis tentoriis appellavit nomen loci illius Soccoth id est
¹⁸ Tabernacula transivitque in Salem urbem Sycimorum quae est in terra Chanaan postquam
¹⁹ regressus est de Mesopotamiam Syriae et habitavit iuxta oppidum emitque partem agri in qua
²⁰ fixerat tabernaculum a filiis Emor patris Sychem centum agnis et erecto ibi altari invocavit super
illud Fortissimum Deum Israhel

Chapter 34

¹ egressa est autem Dina filia Liae ut videret mulieres regionis illius ² quam cum vidisset Sychem
filius Emor Evei princeps terrae illius adamavit et rapuit et dormivit cum illa vi opprimens virginem
³ et conglutinata est anima eius cum ea tristemque blanditiis delinivit ⁴ et pergens ad Emor patrem
⁵ suum accipe mihi inquit puellam hanc coniugem quod cum audisset Iacob absentibus filiis et in
⁶ pastu occupatis pecorum siluit donec redirent egresso autem Emor patre Sychem ut loqueretur
⁷ ad Iacob ecce filii eius veniebant de agro auditoque quod acciderat irati sunt valde eo quod foedam
rem esset operatus in Israhel et violata filia Iacob rem inlicitam perpetrasset ⁸ locutus est itaque
⁹ Emor ad eos Sychem filii mei adhesit anima filiae vestrae date eam illi uxorem et iungamus

vicissim conubia filias vestras tradite nobis et filias nostras accipite¹⁰ et habitate nobiscum terra
 in potestate vestra est exercete negotiamini et possidete eam¹¹ sed et Sychem ad patrem et ad
 fratres eius ait inveniam gratiam coram vobis et quaecumque statueritis dabo¹² augete dotem
 munera postulate libens tribuam quod petieritis tantum date mihi puellam hanc uxorem
 13 responderunt filii Iacob Sychem et patri eius in dolo saevientes ob stuprum sororis¹⁴ non
 possumus facere quod petitis nec dare sororem nostram homini incircumciso quod illicitum et
 nefarium est apud nos¹⁵ sed in hoc valebimus foederari si esse volueritis nostri similes et
 circumcidatur in vobis omne masculini sexus¹⁶ tunc dabimus et accipiemus mutuo filias nostras
 ac vestras et habitabimus vobiscum erimusque unus populus¹⁷ sin autem circumcidi nolueritis
 tollemus filiam nostram et recedemus¹⁸ placuit oblatio eorum Emor et Sychem filio eius¹⁹ nec
 distulit adulescens quin statim quod petebatur expleret amabat enim puellam valde et ipse erat
 inclitus in omni domo patris sui²⁰ ingressique portam urbis locuti sunt populo²¹ viri isti pacifici
 sunt et volunt habitare nobiscum negotientur in terra et exercent eam quae spatiosa et lata cultoribus
 indiget filias eorum accipiemus uxores et nostras illis dabimus²² unum est quod differtur tantum
 bonum si circumcidamus masculos nostros ritum gentis imitantes²³ et substantia eorum et pecora
 et cuncta quae possident nostra erunt tantum in hoc adquiescamus et habitantes simul unum
 efficiemus populum²⁴ adsensi sunt omnes circumcisis cunctis maribus²⁵ et ecce die tertio quando
 gravissimus vulnerum dolor est arreptis duo Iacob filii Symeon et Levi fratres Dinae gladiis ingressi
 sunt urbem confidenter interfectisque omnibus masculis²⁶ Emor et Sychem pariter necaverunt
 tollentes Dinam de domo Sychem sororem suam²⁷ quibus egressis inruerunt super occisos ceteri
 filii Iacob et depopulati sunt urbem in ultionem stupri²⁸ oves eorum et armenta et asinos cunctaque
 vastantes quae in domibus et in agris erant²⁹ parvulos quoque et uxores eorum duxere captivas
 30 quibus patratis audacter Iacob dixit ad Symeon et Levi turbastis me et odiosum fecistis Chananeis
 et Ferezeis habitatoribus terrae huius nos pauci sumus illi congregati percutient me et delebor ego
 et domus mea³¹ responderunt numquid ut scorto abuti debuere sorore nostra

Chapter 35

¹interea locutus est Deus ad Iacob surge et ascende Bethel et habita ibi facque altare Deo qui
 apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum ²Iacob vero convocata omni domo sua ait abicite
 deos alienos qui in medio vestri sunt et mundamini ac mutate vestimenta vestra ³surgite et
 ascendamus in Bethel ut faciamus ibi altare Deo qui exaudivit me in die tribulationis meae et fuit
 socius itineris mei ⁴dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant et inaures quae erant in
 auribus eorum at ille infodit ea subter terebinthum quae est post urbem Sychem ⁵cumque profecti
 essent terror Dei invasit omnes per circuitum civitates et non sunt ausi persequi recedentes ⁶venit
 igitur Iacob Luzam quae est in terra Chanaan cognomento Bethel ipse et omnis populus cum eo
⁷aedificavitque ibi altare et appellavit nomen loci Domus Dei ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret
 fratrem suum ⁸eodem tempore mortua est Debbora nutrix Rebeccae et sepulta ad radices Bethel
 subter quercum vocatumque est nomen loci quercus Fletus ⁹apparuit autem iterum Deus Iacob
 postquam reversus est de Mesopotamiam Syriae benedixitque ei ¹⁰dicens non vocaberis ultra
 Iacob sed Israhel erit nomen tuum et appellavit eum Israhel ¹¹dixitque ei ego Deus omnipotens
 cresce et multiplicare gentes et populi nationum erunt ex te reges de lumbis tuis egredientur
¹²terramque quam dedi Abraham et Isaac dabo tibi et semini tuo post te ¹³et recessit ab eo ¹⁴ille
 vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus ei fuerat Deus libans super eum libamina et
 effundens oleum ¹⁵vocansque nomen loci Bethel ¹⁶egressus inde venit verno tempore ad terram
 quae ducit Efratham in qua cum parturiret Rahel ¹⁷ob difficultatem partus periclitari coepit dixitque
 ei obsetrix noli timere quia et hunc habebis filium ¹⁸egrediente autem anima prae dolore et
 imminente iam morte vocavit nomen filii sui Benoni id est filius doloris mei pater vero appellavit
 eum Benjamin id est filius dexteræ ¹⁹mortua est ergo Rahel et sepulta in via quae ducit Efratham
 haec est Bethleem ²⁰erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius hic est titulus monumenti
 Rahel usque in praesentem diem ²¹egressus inde fixit tabernaculum trans turrem Gregis ²²cumque
 habitaret in illa regione abiit Ruben et dormivit cum Bala concubina patris sui quod illum minime
 latuit erant autem filii Iacob duodecim ²³filii Liae primogenitus Ruben et Symeon et Levi et Iudas
 et Isachar et Zabulon ²⁴filii Rahel Ioseph et Benjamin ²⁵filii Balae ancillae Rahelis Dan et
 Nephtalim ²⁶filii Zelphae ancillae Liae Gad et Aser hii filii Iacob qui nati sunt ei in Mesopotamiam

Syriae²⁷ venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbee haec est Hebron in qua peregrinatus est Abraham et Isaac²⁸ et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum²⁹ consumptusque aetate mortuus est et adpositus populo suo senex et plenus dierum et sepelierunt eum Esau et Iacob filii sui

Chapter 36

¹ hae sunt autem generationes Esau ipse est Edom² Esau accepit uxores de filiabus Chanaan Ada filiam Elom Hetthei et Oolibama filiam Anae filiae Sebeon Evei³ Basemath quoque filiam Ismahel sororem Nabaioth⁴ peperit autem Ada Eliphaz Basemath genuit Rauhel⁵ Oolibama edidit Hieus et Hielom et Core hii filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan⁶ tulit autem Esau uxores suas et filios et filias et omnem animam domus suae et substantiam et pecora et cuncta quae habere poterat in terra Chanaan et abiit in alteram regionem recessitque a fratre suo Iacob⁷ divites enim erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum prae multitudine gregum⁸ habitavitque Esau in monte Seir ipse est Edom⁹ hae sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir¹⁰ et haec nomina filiorum eius Eliphaz filius Ada uxoris Esau Rauhel quoque filius Basemath uxoris eius¹¹ fueruntque filii Eliphaz Theman Omar Sephu et Gatham et Cenez¹² erat autem Thamna concubina Eliphaz filii Esau quae peperit ei Amalech hii sunt filii Aadae uxoris Esau¹³ filii autem Rauhel Naath et Zara Semma et Meza hii filii Basemath uxoris Esau¹⁴ isti quoque erant filii Oolibama filiae Ana filiae Sebeon uxoris Esau quos genuit ei Hieus et Hielom et Core¹⁵ hii duces filiorum Esau filii Eliphaz primogeniti Esau dux Theman dux Omar dux Sephu dux Cenez¹⁶ dux Core dux Gatham dux Amalech hii filii Eliphaz in terra Edom et hii filii Aadae¹⁷ hii quoque filii Rauhel filii Esau dux Naath dux Zara dux Semma dux Meza hii duces Rauhel in terra Edom isti filii Basemath uxoris Esau¹⁸ hii autem filii Oolibama uxoris Esau dux Hieus dux Hielom dux Core hii duces Oolibama filiae Ana uxoris Esau¹⁹ isti filii Esau et hii duces eorum ipse est Edom²⁰ isti filii Seir Horrei habitatores terrae Lotham et Sobal et Sebeon et Anan

²¹ Dison et Eser et Disan hii duces Horrei filii Seir in terra Edom ²² facti sunt autem filii Lotham
 Horrei et Heman erat autem soror Lotham ²³ Thamna et isti filii Sobal Alvam et Maneeth et Hebal
²⁴ Sephi et Onam et hii filii Sebeon Ahaia et Anam iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine
 cum pasceret asinos Sebeon patris sui ²⁵ habuitque filium Disan et filiam Oolibama ²⁶ et isti filii
²⁷ Disan Amdan et Esban et Iethran et Charan hii quoque filii Eser Balaan et Zevan et Acham
²⁸ habuit autem filios Disan Hus et Aran ²⁹ isti duces Horreorum dux Lothan dux Sobal dux Sebeon
³⁰ dux Ana dux Dison dux Eser dux Disan isti duces Horreorum qui imperaverunt in terra Seir
³¹ reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israhel fuerunt hii
³² Bale filius Beor nomenque urbis eius Denaba ³³ mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab
³⁴ filius Zare de Bosra cumque mortuus esset Iobab regnavit pro eo Husan de terra Themanorum
³⁵ hoc quoque mortuo regnavit pro eo Adad filius Badadi qui percussit Madian in regione Moab et
³⁶ nomen urbis eius Ahuith cumque mortuus esset Adad regnavit pro eo Semla de Maserecha
³⁷ hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluvio Rooboth ³⁸ cumque et hic obisset successit
³⁹ in regnum Baalanam filius Achobor isto quoque mortuo regnavit pro eo Adad nomenque urbis
⁴⁰ eius Phau et appellabatur uxor illius Meezabel filia Matred filiae Mizaab haec ergo nomina Esau
⁴¹ in cognationibus et locis et vocabulis suis dux Thamna dux Alva dux Ietheth dux Oolibama dux
⁴² Ela dux Phinon dux Cenez dux Theman dux Mabsar ⁴³ dux Mabdiel dux Iram hii duces Edom
 habitantes in terra imperii sui ipse est Esau pater Idumeorum

Chapter 37

¹ habitavit autem Iacob in terra Chanaan in qua peregrinatus est pater suus ² et hae sunt
 generationes eius Ioseph cum sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc
 puer et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui accusavitque fratres suos apud patrem
³ crimine pessimo Israhel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute
⁴ genuisset eum fecitque ei tunicam polymitam videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis

filiis amaretur oderant eum nec poterant ei quicquam pacificum loqui ⁵ accidit quoque ut visum
 somnium referret fratribus quae causa maioris odii seminarium fuit ⁶ dixitque ad eos audite somnium
 meum quod vidi ⁷ putabam ligare nos manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et
 stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum ⁸ responderunt fratres eius
 numquid rex noster eris aut subiciemur dicioni tuae haec ergo causa somniorum atque sermonum
 invidiae et odii fomitem ministravit ⁹ aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait vidi
 per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me ¹⁰ quod cum patri suo et fratribus
 rettulisset increpavit eum pater et dixit quid sibi vult hoc somnium quod vidisti num ego et mater
 tua et fratres adorabimus te super terram ¹¹ invidebant igitur ei fratres sui pater vero rem tacitus
 considerabat ¹² cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sychem ¹³ dixit
 ad eum Israhel fratres tui pascunt oves in Sycimis veni mittam te ad eos quo respondente ¹⁴ praesto
 sum ait vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora et renuntia mihi quid agatur
 missus de valle Hebron venit in Sychem ¹⁵ invenitque eum vir errantem in agro et interrogavit
 quid quaereret ¹⁶ at ille respondit fratres meos quaero indica mihi ubi pascant greges ¹⁷ dixitque
 ei vir recesserunt de loco isto audivi autem eos dicentes eamus in Dothain perrexit ergo Ioseph post
 fratres suos et invenit eos in Dothain ¹⁸ qui cum vidissent eum procul antequam accederet ad eos
 cogitaverunt illum occidere ¹⁹ et mutuo loquebantur ecce somniator venit ²⁰ venite occidamus
 eum et mittamus in cisternam veterem dicemusque fera pessima devoravit eum et tunc apparuit
 quid illi prosint somnia sua ²¹ audiens hoc Ruben nitebatur liberare eum de manibus eorum et
 dicebat ²² non interficiamus animam eius nec effundatis sanguinem sed proicite eum in cisternam
 hanc quae est in solitudine manusque vestras servate innoxias hoc autem dicebat volens eripere
 eum de manibus eorum et reddere patri suo ²³ confestim igitur ut pervenit ad fratres nudaverunt
 eum tunica talari et polymita ²⁴ miseruntque in cisternam quae non habebat aquam ²⁵ et sedentes
 ut comederent panem viderunt viatores Ismahelitas venire de Galaad et camelos eorum portare
 aromata et resinam et stacten in Aegyptum ²⁶ dixit ergo Iudas fratribus suis quid nobis prodest si
 occiderimus fratrem nostrum et celaverimus sanguinem ipsius ²⁷ melius est ut vendatur Ismahelitis
 et manus nostrae non polluantur frater enim et caro nostra est adquieverunt fratres sermonibus eius
²⁸ et praetereuntibus Madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt Ismahelitis

29
 viginti argenteis qui duxerunt eum in Aegyptum reversusque Ruben ad cisternam non invenit
 30
 puerum et scissis vestibus pergens ad fratres ait puer non conparet et ego quo ibo 31 tulerunt
 32
 autem tunicam eius et in sanguinem hedi quem occiderant tinxerunt mittentes qui ferrent ad
 33
 patrem et dicerent hanc invenimus vide utrum tunica filii tui sit an non quam cum agnovisset
 34
 pater ait tunica filii mei est fera pessima comedit eum bestia devoravit Ioseph scissisque vestibus
 35
 indutus est cilicio lugens filium multo tempore congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent
 dolorem patris noluit consolationem recipere et ait descendam ad filium meum lugens in infernum
 36
 et illo perseverante in fletu Madianei vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphar eunucho Pharaonis
 magistro militiae

Chapter 38

1
 eo tempore descendens Iudas a fratribus suis divertit ad virum odollamitem nomine Hiram
 2
 viditque ibi filiam hominis chananei vocabulo Suae et uxore accepta ingressus est ad eam 3 quae
 4
 concepit et peperit filium vocavitque nomen eius Her rursum concepto fetu natum filium nominavit
 5
 Onam tertium quoque peperit quem appellavit Sela quo nato parere ultra cessavit 6 dedit autem
 7
 Iudas uxorem primogenito suo Her nomine Thamar fuitque Her primogenitus Iudae nequam in
 8
 conspectu Domini et ab eo occisus est dixit ergo Iudas ad Onam filium suum ingredi ad uxorem
 9
 fratris tui et sociare illi ut suscites semen fratri tuo ille sciens non sibi nasci filios introiens ad
 10
 uxorem fratris sui semen fundebat in terram ne liberi fratris nomine nascerentur et idcirco
 11
 percussit eum Dominus quod rem detestabilem faceret quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui
 suae esto vidua in domo patris tui donec crescat Sela filius meus timebat enim ne et ipse moreretur
 12
 sicut fratres eius quae abiit et habitavit in domo patris sui evolutis autem multis diebus mortua
 est filia Suae uxor Iudae qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ovium
 13
 suarum ipse et Hiras opilio gregis Odollamita in Thamnas nuntiatumque est Thamar quod socer
 14
 illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oves quae depositis viduitatis vestibus adsumpsit
 theristrum et mutato habitu sedit in bivio itineris quod ducit Thamnam eo quod crevisset Sela et

non eum accepisset maritum ¹⁵ quam cum vidisset Iudas suspicatus est esse meretricem operuerat
 enim vultum suum ne cognosceretur ¹⁶ ingrediensque ad eam ait dimitte me ut coeam tecum
 nesciebat enim quod nurus sua esset qua respondente quid mihi dabis ut fruaris concubitu meo
¹⁷ dixit mittam tibi hedum de gregibus rursum illa dicente patiar quod vis si dederis mihi arrabonem
 donec mittas quod polliceris ¹⁸ ait Iudas quid vis tibi pro arrabone dari respondit anulum tuum et
 armillam et baculum quem manu tenes ad unum igitur coitum concepit mulier ¹⁹ et surgens abiit
 depositoque habitu quem adsumperat induta est viduitatis vestibis ²⁰ misit autem Iudas hedum
 per pastorem suum Odollamitem ut reciperet pignus quod dederat mulieri qui cum non invenisset
²¹ eam ²¹ interrogavit homines loci illius ubi est mulier quae sedebat in bivio respondentibus cunctis
 non fuit in loco isto meretrix ²² reversus est ad Iudam et dixit ei non inveni eam sed et homines
 loci illius dixerunt mihi numquam ibi sedisse scortum ²³ ait Iudas habeat sibi certe mendacii nos
 arguere non poterit ego misi hedum quem promiseram et tu non invenisti eam ²⁴ ecce autem post
 tres menses nuntiaverunt Iudae dicentes fornicata est Thamar nurus tua et videtur uterus illius
 intumescere dixit Iudas producite eam ut conburatur ²⁵ quae cum educeretur ad poenam misit ad
 socerum suum dicens de viro cuius haec sunt concepi cognosce cuius sit anulus et armilla et baculus
²⁶ qui agnitis muneribus ait iustior me est quia non tradidi eam Sela filio meo attamen ultra non
 cognovit illam ²⁷ instante autem partu apparuerunt gemini in utero atque in ipsa effusione infantum
 unus protulit manum in qua obsetrix ligavit coccinum dicens ²⁸ iste egreditur prior ²⁹ illo vero
 retrahente manum egressus est alter dixitque mulier quare divisa est propter te maceria et ob hanc
³⁰ causam vocavit nomen eius Phares ³⁰ postea egressus est frater in cuius manu erat coccinum quem
 appellavit Zara

Chapter 39

¹ igitur Ioseph ductus est in Aegyptum emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis princeps
 exercitus vir aegyptius de manu Ismahelitarum a quibus perductus erat ² fuitque Dominus cum eo
 et erat vir in cunctis prospere agens habitabatque in domo domini sui ³ qui optime noverat esse
 Dominum cum eo et omnia quae gereret ab eo dirigi in manu illius ⁴ invenitque Ioseph gratiam

coram domino suo et ministrabat ei a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum
 et universa quae tradita fuerant ⁵ benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et
 multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam ⁶ nec quicquam aliud noverat
 nisi panem quo vescebatur erat autem Ioseph pulchra facie et decorus aspectu ⁷ post multos itaque
 dies iecit domina oculos suos in Ioseph et ait dormi mecum ⁸ qui nequaquam adquiescens operi
 nefario dixit ad eam ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua
⁹ nec quicquam est quod non in mea sit potestate vel non tradiderit mihi praeter te quae uxor eius
 es quomodo ergo possum malum hoc facere et peccare in Deum meum ¹⁰ huiusmodi verbis per
 singulos dies et mulier molesta erat adolescenti et ille recusabat stuprum ¹¹ accidit autem ut quadam
 die intraret Ioseph domum et operis quippiam absque arbitris faceret ¹² et illa adprehensa lacinia
 vestimenti eius diceret dormi mecum qui relicto in manu illius pallio fugit et egressus est foras
¹³ cumque vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse contemptam ¹⁴ vocavit homines domus
 suae et ait ad eos en introduxit virum hebraeum ut inluderet nobis ingressus est ad me ut coiret
 mecum cumque ego succlamassem ¹⁵ et audisset vocem meam reliquit pallium quod tenebam et
 fugit foras ¹⁶ in argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito revertenti domum ¹⁷ et
 ait ingressus est ad me servus hebraeus quem adduxisti ut inluderet mihi ¹⁸ cumque vidisset me
 clamare reliquit pallium et fugit foras ¹⁹ his auditis dominus et nimium credulus verbis coniugis
 iratus est valde ²⁰ tradiditque Ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur et erat ibi clausus
²¹ fuit autem Dominus cum Ioseph et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris
²² qui tradidit in manu ipsius universos vinctos qui in custodia tenebantur et quicquid fiebat sub
²³ ipso erat nec noverat aliquid cunctis ei creditis Dominus enim erat cum illo et omnia eius opera
 dirigebat

Chapter 40

¹ his ita gestis accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis Aegypti et pistor domino suo
² iratusque Pharaon contra eos nam alter pincernis praerat alter pistoribus ³ misit eos in carcerem

principis militum in quo erat vinctus et Ioseph⁴ at custos carceris tradidit eos Ioseph qui et
 ministrabat eis aliquantum temporis fluxerat et illi in custodia tenebantur⁵ videruntque ambo
 somnium nocte una iuxta interpretationem congruam sibi⁶ ad quos cum introisset Ioseph mane et
 vidisset eos tristes⁷ sciscitatus est dicens cur tristior est hodie solito facies vestra⁸ qui responderunt
 somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis dixitque ad eos Ioseph numquid non Dei est
 interpretatio referte mihi quid videritis⁹ narravit prior praepositus pincernarum somnium videbam
 coram me vitem¹⁰ in qua erant tres propagines crescere paulatim gemmas et post flores uvas
 maturescere¹¹ calicemque Pharaonis in manu mea tuli ergo uvas et expressi in calicem quem
 tenebam et tradidi poculum Pharaoni¹² respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tres propagines
 tres adhuc dies sunt¹³ post quos recordabitur Pharao magisterii tui et restituet te in gradum pristinum
 dabisque ei calicem iuxta officium tuum sicut facere ante consueveras¹⁴ tantum memento mei
 cum tibi bene fuerit et facies mecum misericordiam ut suggeras Pharaoni et educat me de isto
 carcere¹⁵ quia furto sublatus sum de terra Hebraeorum et hic innocens in lacum missus sum
¹⁶ videns pistorum magister quod prudenter somnium dissolvisset ait et ego vidi somnium quod
 haberem tria canistra farinae super caput meum¹⁷ et in uno canistro quod erat excelsius portare
 me omnes cibos qui fiunt arte pistoria avesque comedere ex eo¹⁸ respondit Ioseph haec est
 interpretatio somnii tria canistra tres adhuc dies sunt¹⁹ post quos auferet Pharao caput tuum ac
 suspendet te in cruce et lacerabunt volucres carnes tuas²⁰ exin dies tertius natalicius Pharaonis
 erat qui faciens grande convivium pueris suis recordatus est inter epulas magistri pincernarum et
 pistorum principis²¹ restituitque alterum in locum suum ut porrigeret regi poculum²² alterum
 suspendit in patibulo ut coniectionis veritas probaretur²³ et tamen succedentibus prosperis praepositus
 pincernarum oblitus est interpretis sui

Chapter 41

¹ post duos annos vidit Pharao somnium putabat se stare super fluvium² de quo ascendebant
 septem boves pulchrae et crassae nimis et pascebantur in locis palustribus³ aliae quoque septem

emergabant de flumine foedae confectaeque macie et pascebantur in ipsa amnis ripa in locis
 virentibus⁴ devoraveruntque eas quarum mira species et habitudo corporum erat expergefactus
 Pharao⁵ rursum dormivit et vidit alterum somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae
 atque formonsae⁶ aliae quoque totidem spicae tenues et percussae uredine oriebantur⁷ devorantes
 omnem priorum pulchritudinem evigilans post quietem⁸ et facto mane pavore perterritus misit ad
 coniectores Aegypti cunctosque sapientes et accersitis narravit somnium nec erat qui interpretaretur
⁹ tunc demum reminiscens pincernarum magister ait confiteor peccatum meum¹⁰ iratus rex servis
 suis me et magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis militum¹¹ ubi una nocte uterque
 vidimus somnium praesagum futurorum¹² erat ibi puer hebraeus eiusdem ducis militum famulus
 cui narrantes somnia¹³ audivimus quicquid postea rei probavit eventus ego enim redditus sum
 officio meo et ille suspensus est in cruce¹⁴ protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph
 totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei¹⁵ cui ille ait vidi somnia nec est qui edisserat quae adivi
 te prudentissime conicere¹⁶ respondit Ioseph absque me Deus respondebit prospera Pharaoni
¹⁷ narravit ergo ille quod viderat putabam me stare super ripam fluminis¹⁸ et septem boves de
 amne conscendere pulchras nimis et obesitas carnibus quae in pastu paludis virecta carpebant¹⁹ et
 ecce has sequebantur aliae septem boves in tantum deformes et macilentae ut numquam tales in
 terra Aegypti viderim²⁰ quae devoratis et consumptis prioribus²¹ nullum saturitatis dedere
 vestigium sed simili macie et squalore torpebant evigilans rursum sopore depressus²² vidi somnium
 septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque pulcherrimae²³ aliae quoque septem tenues
 et percussae uredine oriebantur stipula²⁴ quae priorum pulchritudinem devorarunt narraui
 coniectoreibus somnium et nemo est qui edisserat²⁵ respondit Ioseph somnium regis unum est quae
 facturus est Deus ostendit Pharaoni²⁶ septem boves pulchrae et septem spicae plenae septem
 ubertatis anni sunt eandemque vim somnii comprehendunt²⁷ septem quoque boves tenues atque
 macilentae quae ascenderunt post eas et septem spicae tenues et vento urente percussae septem
 anni sunt venturae famis²⁸ qui hoc ordine complebuntur²⁹ ecce septem anni venient fertilitatis
 magnae in universa terra Aegypti³⁰ quos sequentur septem anni alii tantae sterilitatis ut oblivioni
 tradatur cuncta retro abundantia consumptura est enim fames omnem terram³¹ et ubertatis

magnitudinem perditura inopiae magnitudo³² quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens
 somnium firmitatis indicium est eo quod fiat sermo Dei et velocius impleatur³³ nunc ergo provideat
 rex virum sapientem et industrium et praeficiat eum terrae Aegypti³⁴ qui constituat praepositos
 per singulas regiones et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis³⁵ qui iam nunc
 futuri sunt congreget in horrea et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur serveturque
 in urbibus³⁶ et pareatur futurae septem annorum fami quae pressura est Aegyptum et non consumetur
 terra inopia³⁷ placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris eius³⁸ locutusque est ad eos num
 invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit³⁹ dixit ergo ad Ioseph quia ostendit Deus
 tibi omnia quae locutus es numquid sapientiore et similem tui invenire potero⁴⁰ tu eris super
 domum meam et ad tui oris imperium cunctus populus oboediet uno tantum regni solio te praecedam
 41 dicens quoque rursum Pharaon ad Ioseph ecce constitui te super universam terram Aegypti⁴² tulit
 anulum de manu sua et dedit in manu eius vestivitque eum stola byssina et collo torquem auream
 circumposuit⁴³ fecitque ascendere super currum suum secundum clamante praecone ut omnes
 coram eo genuflecterent et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti⁴⁴ dixit quoque rex
 ad Ioseph ego sum Pharaon absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni
 terra Aegypti⁴⁵ vertitque nomen illius et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi dedit
 quoque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos egressus itaque Ioseph ad
 terram Aegypti⁴⁶ triginta autem erat annorum quando stetit in conspectu regis Pharaonis circuevit
 omnes regiones Aegypti⁴⁷ venitque fertilitas septem annorum et in manipulos redactae segetes
 congregatae sunt in horrea Aegypti⁴⁸ omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita
 est⁴⁹ tantaque fuit multitudo tritici ut harenae maris coaequaretur et copia mensuram excederet
 50 nati sunt autem Ioseph filii duo antequam veniret fames quos ei peperit Aseneth filia Putiphare
 sacerdotis Heliopoleos⁵¹ vocavitque nomen primogeniti Manasse dicens oblivisci me fecit Deus
 omnium laborum meorum et domum patris mei⁵² nomen quoque secundi appellavit Ephraim
 dicens crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae⁵³ igitur transactis septem annis ubertatis
 qui fuerant in Aegypto⁵⁴ coeperunt venire septem anni inopiae quos praedixerat Ioseph et in
 universo orbe fames praevaluit in cuncta autem terra Aegypti erat panis⁵⁵ qua esuriente clamavit

populus ad Pharaonem alimenta petens quibus ille respondit ite ad Ioseph et quicquid vobis dixerit
 56 facite crescebat autem cotidie fames in omni terra aperuitque Ioseph universa horrea et vendebat
 57 Aegyptiis nam et illos oppresserat fames omnesque provinciae veniebant in Aegyptum ut emerent
 escas et malum inopiae temperarent

Chapter 42

1 audiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Aegypto dixit filiis suis quare neglegitis
 2 audiivi quod triticum venundetur in Aegypto descendite et emite nobis necessaria ut possimus
 3 vivere et non consumamur inopia descendentes igitur fratres Ioseph decem ut emerent frumenta
 4 in Aegypto Benjamin domi retento ab Iacob qui dixerat fratribus eius ne forte in itinere quicquam
 5 patiatur mali ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum erat autem fames
 6 in terra Chanaan et Ioseph princeps Aegypti atque ad illius nutum frumenta populis vendebantur
 7 cumque adorassent eum fratres sui et agnovisset eos quasi ad alienos durius loquebatur interrogans
 8 eos unde venistis qui responderunt de terra Chanaan ut emamus victui necessaria et tamen fratres
 9 ipse cognoscens non est agnitus ab eis recordatusque somniorum quae aliquando viderat ait
 10 exploratores estis ut videatis infirmiora terrae venistis qui dixerunt non est ita domine sed servi
 11 tui venerunt ut emerent cibos omnes filii unius viri sumus pacifici venimus nec quicquam famuli
 12 tui machinantur mali quibus ille respondit aliter est inmunita terrae huius considerare venistis
 13 et illi duodecim inquirunt servi tui fratres sumus filii viri unius in terra Chanaan minimus cum
 14 patre nostro est alius non est super hoc est ait quod locutus sum exploratores estis 15 iam nunc
 experimentum vestri capiam per salutem Pharaonis non egrediemini hinc donec veniat frater vester
 16 minimus mittite e vobis unum et adducat eum vos autem eritis in vinculis donec probentur quae
 17 dixistis utrum falsa an vera sint alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis tradidit ergo
 18 eos custodiae tribus diebus die autem tertio eductis de carcere ait facite quod dixi et vivetis
 19 Deum enim timeo si pacifici estis frater vester unus ligetur in carcere vos autem abite et ferte

frumenta quae emistis in domos vestras²⁰ et fratrem vestrum minimum ad me adducite ut possim
 vestros probare sermones et non moriamini fecerunt ut dixerat²¹ et locuti sunt invicem merito
 haec patimur quia peccavimus in fratrem nostrum videntes angustiam animae illius cum deprecaretur
 nos et non audivimus idcirco venit super nos ista tribulatio²² e quibus unus Ruben ait numquid
 non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me en sanguis eius exquiritur²³ nesciebant
 autem quod intellexeret Ioseph eo quod per interpretem loquebatur ad eos²⁴ avertitque se parumper
 et flevit et reversus locutus est ad eos²⁵ tollens Symeon et ligans illis praesentibus iussitque
 ministris ut implerent saccos eorum tritico et reponerent pecunias singulorum in sacculis suis datis
 supra cibariis in via qui fecerunt ita²⁶ at illi portantes frumenta in asinis profecti sunt²⁷ apertoque
 unus sacco ut daret iumento pabulum in diversorio contemplatus pecuniam in ore sacculi²⁸ dixit
 fratribus suis reddita est mihi pecunia en habetur in sacco et obstupefacti turbatique dixerunt mutuo
 quidnam est hoc quod fecit nobis Deus²⁹ veneruntque ad Iacob patrem suum in terra Chanaan et
 narrauerunt ei omnia quae accidissent sibi dicentes³⁰ locutus est nobis dominus terrae dure et
 putavit nos exploratores provinciae³¹ cui respondimus pacifici sumus nec ullas molimur insidias
³² duodecim fratres uno patre geniti sumus unus non est super minimus cum patre versatur in terra
 Chanaan³³ qui ait nobis sic probabo quod pacifici sitis fratrem vestrum unum dimittite apud me
 et cibaria domibus vestris necessaria sumite et abite³⁴ fratremque vestrum minimum adducite ad
 me ut sciam quod non sitis exploratores et istum qui tenetur in vinculis recipere possitis ac deinceps
 emendi quae vultis habeatis licentiam³⁵ his dictis cum frumenta effunderent singuli reppererunt
 in ore saccorum ligatas pecunias exterritisque simul omnibus³⁶ dixit pater Iacob absque liberis
 me esse fecistis Ioseph non est super Symeon tenetur in vinculis Benjamin auferetis in me haec
 mala omnia reciderunt³⁷ cui respondit Ruben duos filios meos interfice si non reduxero illum tibi
 trade in manu mea et ego eum restituam³⁸ at ille non descendet inquit filius meus vobiscum frater
 eius mortuus est ipse solus remansit si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis deducetis
 canos meos cum dolore ad inferos

Chapter 43

¹ interim fames omnem terram vehementer premebat ² consumptisque cibis quos ex Aegypto
³ detulerant dixit Iacob ad filios suos revertimini et emite paucillum esca- rum respondit Iudas
denuntiavit nobis vir ille sub testificatione iurandi dicens non videbitis faciem meam nisi fratrem
⁴ vestrum minimum adduxeritis vobiscum si ergo vis mittere eum nobiscum pergemus pariter et
⁵ ememus tibi necessaria si autem non vis non ibimus vir enim ut saepe diximus denuntiavit nobis
dicens non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo ⁶ dixit eis Israhel in meam hoc
⁷ fecistis miseriam ut indicaretis ei et alium habere vos fratrem at illi responderunt interrogavit nos
homo per ordinem nostram progeniem si pater viveret si haberemus fratrem et nos respondimus ei
consequenter iuxta id quod fuerat sciscitatus numquid scire poteramus quod dicturus esset adducite
⁸ vobiscum fratrem vestrum Iudas quoque dixit patri suo mitte puerum mecum ut proficiscamur et
⁹ possimus vivere ne moriamur nos et parvuli nostri ego suscipio puerum de manu mea require
¹⁰ illum nisi reduxero et tradidero eum tibi ero peccati in te reus omni tempore si non intercessisset
¹¹ dilatio iam vice altera venissemus igitur Israhel pater eorum dixit ad eos si sic necesse est facite
quod vultis sumite de optimis terrae fructibus in vasis vestris et deferte viro munera modicum
¹² resinae et mellis et styracis et stactes et terebinthi et amigdalarum pecuniamque duplicem ferte
¹³ vobiscum et illam quam invenistis in sacculis reportate ne forte errore factum sit sed et fratrem
¹⁴ vestrum tollite et ite ad virum Deus autem meus omnipotens faciat vobis eum placabilem et
remittat vobiscum fratrem vestrum quem tenet et hunc Benjamin ego autem quasi orbatus absque
¹⁵ liberis ero tulerunt ergo viri munera et pecuniam duplicem et Benjamin descenderuntque in
¹⁶ Aegyptum et steterunt coram Ioseph quos cum ille vidisset et Benjamin simul praecepit
dispensatori domus suae dicens introduc viros domum et occide victimas et instrue convivium
¹⁷ quoniam mecum sunt comesuri meridie fecit ille sicut fuerat imperatum et introduxit viros
¹⁸ domum ibique exterriti dixerunt mutuo propter pecuniam quam rettulimus prius in saccis nostris
introduci sumus ut devolvat in nos calumniam et violenter subiciat servituti et nos et asinos nostros
¹⁹ quam ob rem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem ²⁰ locuti sunt oramus domine ut audias
²¹ iam ante descendimus ut emeremus escas quibus emptis cum venissemus ad diversorium
aperuimus sacculos nostros et invenimus pecuniam in ore saccorum quam nunc eodem pondere
²² reportamus sed et aliud adtulimus argentum ut emamus quae necessaria sunt non est in nostra

conscientia quis eam posuerit in marsuppiis nostris ²³ at ille respondit pax vobiscum nolite timere
 Deus vester et Deus patris vestri dedit vobis thesauros in sacculis vestris nam pecuniam quam
 dedistis mihi probatam ego habeo eduxitque ad eos Symeon ²⁴ et introductis domum adtulit aquam
 et laverunt pedes suos deditque pabula asinis eorum ²⁵ illi vero parabant munera donec ingrederetur
 Ioseph meridie audierant enim quod ibi comesuri essent panem ²⁶ igitur ingressus est Ioseph domum
 suam obtuleruntque ei munera tenentes in manibus et adoraverunt proni in terram ²⁷ at ille clementer
 resalutatis eis interrogavit dicens salvusne est pater vester senex de quo dixeratis mihi adhuc vivit
²⁸ qui responderunt sospes est servus tuus pater noster adhuc vivit et incurvati adoraverunt eum
²⁹ adtollens autem oculos Ioseph vidit Benjamin fratrem suum uterinum et ait iste est frater vester
³⁰ parvulus de quo dixeratis mihi et rursum Deus inquit misereatur tui fili mi festinavitque quia
 commota fuerant viscera eius super fratre suo et erumpebant lacrimae et introiens cubiculum flevit
³¹ rursusque lota facie egressus continuit se et ait ponite panes ³² quibus adpositis seorsum Ioseph
 et seorsum fratribus Aegyptiis quoque qui vescebantur simul seorsum inlicitum est enim Aegyptiis
³³ comedere cum Hebraeis et profanum putant huiuscemodi convivium sederunt coram eo
³⁴ primogenitus iuxta primogenita sua et minimus iuxta aetatem suam et mirabantur nimis sumptis
 partibus quas ab eo acceperant maiorque pars venit Benjamin ita ut quinque partibus excederet
 biberuntque et inebriati sunt cum eo

Chapter 44

¹ praecepit autem Ioseph dispensatori domus suae dicens imple saccos eorum frumento quantum
 possunt capere et pone pecuniam singulorum in summitate sacci ² scyphum autem meum argenteum
 et pretium quod dedit tritici pone in ore sacci iunioris factumque est ita ³ et orto mane dimissi sunt
 cum asinis suis ⁴ iamque urbem exierant et processerant paululum tum Ioseph accessit dispensatore
 domus surge inquit persequere viros et adprehensis dicito quare reddidistis malum pro bono
⁵ scyphum quem furati estis ipse est in quo bibit dominus meus et in quo augurari solet pessimam
 rem fecistis ⁶ fecit ille ut iusserat et adprehensis per ordinem locutus est ⁷ qui responderunt quare
⁸ sic loquitur dominus noster ut servi tui tantum flagitii commiserint pecuniam quam invenimus
 in summitate saccorum reportavimus ad te de terra Chanaan et quomodo consequens est ut furati

9
 simus de domo domini tui aurum vel argentum apud quemcumque fuerit inventum servorum
 tuorum quod quaeris moriatur et nos servi erimus domini nostri 10 qui dixit fiat iuxta vestram
 sententiam apud quem fuerit inventum ipse sit servus meus vos autem eritis innoxii 11 itaque
 festinato deponentes in terram saccos aperuerunt singuli 12 quos scrutatus incipiens a maiore usque
 ad minimum invenit scyphum in sacco Benjamin 13 at illi scissis vestibus oneratisque rursus asinis
 reversi sunt in oppidum 14 primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph necdum enim
 de loco abierat omnesque ante eum in terra pariter corruerunt 15 quibus ille ait cur sic agere voluistis
 an ignoratis quod non sit similis mei in augurandi scientia 16 cui Iudas quid respondebimus inquit
 domino meo vel quid loquemur aut iusti poterimus obtendere Deus invenit iniquitatem servorum
 tuorum en omnes servi sumus domini mei et nos et apud quem inventus est scyphus 17 respondit
 Ioseph absit a me ut sic agam qui furatus est scyphum ipse sit servus meus vos autem abite liberi
 ad patrem vestrum 18 accedens propius Iudas confidenter ait oro domine mi loquatur servus tuus
 verbum in auribus tuis et ne irascaris famulo tuo tu es enim post Pharaonem 19 dominus meus
 interrogasti prius servos tuos habetis patrem aut fratrem 20 et nos respondimus tibi domino meo
 est nobis pater senex et puer parvulus qui in senecta illius natus est cuius uterinus frater est mortuus
 et ipsum solum habet mater sua pater vero tenere diligit eum 21 dixistique servis tuis adducite eum
 ad me et ponam oculos meos super illum 22 suggestimus domino meo non potest puer relinquere
 patrem suum si enim illum dimiserit morietur 23 et dixisti servis tuis nisi venerit frater vester
 minimus vobiscum non videbitis amplius faciem meam 24 cum ergo ascendissemus ad famulum
 tuum patrem nostrum narravimus ei omnia quae locutus est dominus meus 25 et dixit pater noster
 revertimini et emite nobis parum tritici 26 cui diximus ire non possumus si frater noster minimus
 descendet nobiscum proficiscemur simul alioquin illo absente non audemus videre faciem viri
 27 atque ille respondit vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea 28 egressus est unus et dixistis
 bestia devoravit eum et hucusque non conparet 29 si tuleritis et istum et aliquid ei in via contigerit
 deducetis canos meos cum maerore ad inferos 30 igitur si intravero ad servum tuum patrem nostrum
 et puer defuerit cum anima illius ex huius anima pendeat 31 videritque eum non esse nobiscum
 morietur et deducet famuli tui canos eius cum dolore ad inferos 32 ego proprie servus tuus qui in

meam hunc recepi fidem et sponendi dicens nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem meum
 33
 omni tempore manebo itaque servus tuus pro puero in ministerium domini mei et puer ascendat
 34
 cum fratribus suis non enim possum redire ad patrem absente puero ne calamitatis quae oppressura
 est patrem meum testis adsistam

Chapter 45

1
 non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram adstantibus unde praecepit ut egrederentur
 cuncti foras et nullus interesset alienus agnitioni mutuae 2 elevavitque vocem cum fletu quam
 audierunt Aegyptii omnisque domus Pharaonis 3 et dixit fratribus suis ego sum Ioseph adhuc pater
 meus vivit nec poterant respondere fratres nimio timore perterriti 4 ad quos ille clementer accedite
 inquit ad me et cum accessissent prope ego sum ait Ioseph frater vester quem vendidistis in Aegypto
 5
 nolite pavere nec vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus pro salute enim
 vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum 6 biennium est quod fames esse coepit in terra et adhuc
 quinque anni restant quibus nec arari poterit nec meti 7 praemisitque me Deus ut reservemini super
 8
 terram et escas ad vivendum habere possitis non vestro consilio sed Dei huc voluntate missus
 sum qui fecit me quasi patrem Pharaonis et dominum universae domus eius ac principem in omni
 9
 terra Aegypti festinate et ascendite ad patrem meum et dicetis ei haec mandat filius tuus Ioseph
 Deus me fecit dominum universae terrae Aegypti descende ad me ne moreris 10 et habita in terra
 Gessen erisque iuxta me tu et filii tui et filii filiorum tuorum oves tuae et armenta tua et universa
 11
 quae possides ibique te pascam adhuc enim quinque anni residui sunt famis ne et tu pereas et
 12
 domus tua et omnia quae possides en oculi vestri et oculi fratris mei Benjamin vident quod os
 13
 meum loquatur ad vos nuntiate patri meo universam gloriam meam et cuncta quae vidistis in
 14
 Aegypto festinate et adducite eum ad me cumque amplexatus recidisset in collum Benjamin
 15
 fratris sui flevit illo quoque flente similiter super collum eius osculatusque est Ioseph omnes
 16
 fratres suos et ploravit super singulos post quae ausi sunt loqui ad eum auditumque est et celebri
 sermone vulgatum in aula regis venerunt fratres Ioseph et gavisus est Pharao atque omnis familia
 17
 eius dixitque ad Ioseph ut imperaret fratribus suis dicens onerantes iumenta ite in terram Chanaan

18 et tollite inde patrem vestrum et cognationem et venite ad me et ego dabo vobis omnia bona
 Aegypti ut comedatis medullam terrae 19 praecipite etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti ad
 subvectionem parvulorum suorum et coniugum ac dicite tollite patrem vestrum et properate
 quantocius venientes 20 ne dimittatis quicquam de suppellectili vestra quia omnes opes Aegypti
 vestrae erunt 21 fecerunt filii Israhel ut eis mandatum fuerat quibus dedit Ioseph plaustra secundum
 Pharaonis imperium et cibaria in itinere 22 singulisque proferri iussit binas stolas Benjamin vero
 dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis 23 tantundem pecuniae et vestium mittens
 patri suo addens eis asinos decem qui subveherent ex omnibus divitiis Aegypti et totidem asinas
 triticum in itinere panesque portantes 24 dimisit ergo fratres suos et proficiscentibus ait ne irascamini
 in via 25 qui ascendentes ex Aegypto venerunt in terram Chanaan ad patrem suum Iacob 26 et
 nuntiaverunt ei dicentes Ioseph vivit et ipse dominatur in omni terra Aegypti quo audito quasi de
 gravi somno evigilans tamen non credebat eis 27 illi contra referebant omnem ordinem rei cumque
 vidisset plaustra et universa quae miserat revixit spiritus eius 28 et ait sufficit mihi si adhuc Ioseph
 filius meus vivit vadam et videbo illum antequam moriar

Chapter 46

1 profectusque Israhel cum omnibus quae habebat venit ad puteum Iuramenti et mactatis ibi
 victimis Deo patris sui Isaac 2 audivit eum per visionem nocte vocantem se et dicentem sibi Iacob
 Iacob cui respondit ecce adsum 3 ait illi Deus ego sum Fortissimus Deus patris tui noli timere et
 descende in Aegyptum quia in gentem magnam faciam te ibi 4 ego descendam tecum illuc et ego
 inde adducam te revertentem Ioseph quoque ponet manum suam super oculos tuos 5 surrexit Iacob
 a puteo Iuramenti tuleruntque eum filii cum parvulis et uxoribus suis in plaustris quae miserat
 Pharaonem ad portandum senem 6 et omnia quae possederat in terra Chanaan venitque in Aegyptum
 cum omni semine suo 7 filii eius et nepotes filiae et cuncta simul progenies 8 haec sunt autem
 nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt in Aegyptum ipse cum liberis suis primogenitus Ruben
 9 filii Ruben Enoch et Phallu et Esrom et Charmi 10 filii Symeon Iemuhel et Iamin et Ahod et Iachin
 et Saher et Saul filius Chananitidis 11 filii Levi Gerson Caath et Merari 12 filii Iuda Her et Onan

et Sela et Phares et Zara mortui sunt autem Her et Onan in terra Chanaan nati sunt filii Phares
 Esrom et Amul ¹³ filii Isachar Thola et Phua et Iob et Semron ¹⁴ filii Zabulon Sared et Helon et
 Iahelel ¹⁵ hii filii Liae quos genuit in Mesopotamiam Syriae cum Dina filia sua omnes animae
 filiorum eius et filiarum triginta tres ¹⁶ filii Gad Sephion et Haggi Suni et Esebon Heri et Arodi et
 Areli ¹⁷ filii Aser Iamne et Iesua et Iesui et Beria Sara quoque soror eorum filii Beria Heber et
 Melchihel ¹⁸ hii filii Zelphae quam dedit Laban Liae filiae suae et hos genuit Iacob sedecim animas
¹⁹ filii Rahel uxoris Iacob Ioseph et Benjamin ²⁰ nati sunt Ioseph filii in terra Aegypti quos
 genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim ²¹ filii Benjamin
 Bela et Bechor et Asbel Gera et Naaman et Ehi et Ros Mophim et Opphim et Ared ²² hii filii Rahel
 quos genuit Iacob omnes animae quattuordecim ²³ filii Dan Usim ²⁴ filii Nepthalim Iasihel et Guni
 et Hieser et Sallem ²⁵ hii filii Balae quam dedit Laban Raheli filiae suae et hos genuit Iacob omnes
 animae septem ²⁶ cunctae animae quae ingressae sunt cum Iacob in Aegyptum et egressae de
 femore illius absque uxoribus filiorum sexaginta sex ²⁷ filii autem Ioseph qui nati sunt ei in terra
 Aegypti animae duae omnis anima domus Iacob quae ingressa est Aegyptum fuere septuaginta
²⁸ misit autem Iudam ante se ad Ioseph ut nuntiaret ei et ille occurreret in Gessen ²⁹ quo cum
 pervenisset iuncto Ioseph curru suo ascendit obviam patri ad eundem locum vidensque eum inruit
 super collum eius et inter amplexus flevit ³⁰ dixitque pater ad Ioseph iam laetus moriar quia vidi
 faciem tuam et superstitem te relinquo ³¹ et ille locutus est ad fratres et ad omnem domum patris
 sui ascendam et nuntiabo Pharaoni dicamque ei fratres mei et domus patris mei qui erant in terra
 Chanaan venerunt ad me ³² et sunt viri pastores ovium curamque habent alendorum gregum pecora
 sua et armenta et omnia quae habere potuerunt adduxerunt secum ³³ cumque vocaverit vos et dixerit
³⁴ quod est opus vestrum respondebitis viri pastores sumus servi tui ab infantia nostra usque in
 praesens et nos et patres nostri haec autem dicetis ut habitare possitis in terra Gessen quia detestantur
 Aegyptii omnes pastores ovium

Chapter 47

¹ ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni dicens pater meus et fratres oves eorum et armenta
 et cuncta quae possident venerunt de terra Chanaan et ecce consistunt in terra Gessen ² extremos
 quoque fratrum suorum quinque viros statuit coram rege ³ quos ille interrogavit quid habetis operis
 responderunt pastores ovium sumus servi tui et nos et patres nostri ⁴ ad peregrinandum in terra tua
 venimus quoniam non est herba gregibus servorum tuorum ingravescente fame in regione Chanaan
 petimusque ut esse nos iubeas servos tuos in terra Gessen ⁵ dixit itaque rex ad Ioseph pater tuus et
 fratres tui venerunt ad te ⁶ terra Aegypti in conspectu tuo est in optimo loco fac habitare eos et
 trade eis terram Gessen quod si nosti esse in eis viros industrios constitue illos magistros pecorum
 meorum ⁷ post haec introduxit Ioseph patrem suum ad regem et statuit eum coram eo qui benedicens
 illi ⁸ et interrogatus ab eo quot sunt dies annorum vitae tuae ⁹ respondit dies peregrinationis vitae
 meae centum triginta annorum sunt parvi et mali et non pervenerunt usque ad dies patrum meorum
 quibus peregrinati sunt ¹⁰ et benedicto rege egressus est foras ¹¹ Ioseph vero patri et fratribus suis
 dedit possessionem in Aegypto in optimo loco terrae solo Ramesses ut praeceperat Pharaon ¹² et
 alebat eos omnemque domum patris sui praebens cibaria singulis ¹³ in toto enim orbe panis deerat
 et oppresserat fames terram maxime Aegypti et Chanaan ¹⁴ e quibus omnem pecuniam congregavit
 pro venditione frumenti et intulit eam in aerarium regis ¹⁵ cumque defecisset emptoris pretium
 venit cuncta Aegyptus ad Ioseph dicens da nobis panes quare morimur coram te deficiente pecunia
¹⁶ quibus ille respondit adducite pecora vestra et dabo vobis pro eis cibos si pretium non habetis
¹⁷ quae cum adduxissent dedit eis alimenta pro equis et ovibus et bubus et asinis sustentavitque eos
¹⁸ illo anno pro commutatione pecorum veneruntque anno secundo et dixerunt ei non celamus
 dominum nostrum quod deficiente pecunia pecora simul defecerint nec clam te est quod absque
¹⁹ corporibus et terra nihil habeamus cur ergo morimur te vidente et nos et terra nostra tui erimus
 eme nos in servitutem regiam et praebe semina ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem
²⁰ emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti vendentibus singulis possessiones suas prae magnitudine
²¹ famis subiecitque eam Pharaoni et cunctos populos eius a novissimis terminis Aegypti usque
²² ad extremos fines eius praeter terram sacerdotum quae a rege tradita fuerat eis quibus et statuta
 cibaria ex horreis publicis praebebantur et idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas
²³ dixit ergo Ioseph ad populos en ut cernitis et vos et terram vestram Pharaon possidet accipite

semina et serite agros²⁴ ut fruges habere possitis quintam partem regi dabitur quattuor reliquas
 permitto vobis in sementem et in cibos famulis et liberis vestris²⁵ qui responderunt salus nostra
 in manu tua est respiciat nos tantum dominus noster et laeti serviemus regi²⁶ ex eo tempore usque
 in praesentem diem in universa terra Aegypti regibus quinta pars solvitur et factum est quasi in
 legem absque terra sacerdotali quae libera ab hac condicione fuit²⁷ habitavit ergo Israhel in Aegypto
 id est in terra Gessen et possedit eam auctusque est et multiplicatus nimis²⁸ et vixit in ea decem
 et septem annis factique sunt omnes dies vitae illius centum quadraginta septem annorum²⁹ cumque
 adpropinquare cerneret mortis diem vocavit filium suum Ioseph et dixit ad eum si inveni gratiam
 in conspectu tuo pone manum sub femore meo et facies mihi misericordiam et veritatem ut non
 sepelias me in Aegypto³⁰ sed dormiam cum patribus meis et auferas me de hac terra condasque
 in sepulchro maiorum cui respondit Ioseph ego faciam quod iussisti³¹ et ille iura ergo inquit mihi
 quo iurante adoravit Israhel Deum conversus ad lectuli caput

Chapter 48

¹ his ita transactis nuntiatum est Ioseph quod aegrotaret pater eius qui adsumptis duobus filiis
 Manasse et Ephraim ire perrexit² dictumque est seni ecce filius tuus Ioseph venit ad te qui
 confortatus sedit in lectulo³ et ingresso ad se ait Deus omnipotens apparuit mihi in Luza quae est
 in terra Chanaan benedixitque mihi⁴ et ait ego te augebo et multiplicabo et faciam in turbas
 populorum daboque tibi terram hanc et semini tuo post te in possessionem sempiternam⁵ duo igitur
 filii tui qui nati sunt tibi in terra Aegypti antequam huc venire ad te mei erunt Ephraim et Manasses
 sicut Ruben et Symeon reputabuntur mihi⁶ reliquos autem quos genueris post eos tui erunt et
 nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis⁷ mihi enim quando veniebam de
 Mesopotamiam mortua est Rahel in terra Chanaan in ipso itinere eratque vernum tempus et
 ingrediebar Ephratam et sepelivi eam iuxta viam Ephratae quae alio nomine appellatur Bethleem
⁸ videns autem filios eius dixit ad eum qui sunt isti⁹ respondit filii mei sunt quos dedit mihi Deus
 in hoc loco adduc inquit eos ad me ut benedicam illis¹⁰ oculi enim Israhel caligabant prae nimia
 senectute et clare videre non poterat adplicitosque ad se deosculatus et circumplexus¹¹ dixit ad

filium non sum fraudatus aspectu tuo insuper ostendit mihi Deus semen tuum ¹² cumque tulisset
 eos Ioseph de gremio patris adoravit pronus in terram ¹³ et posuit Ephraim ad dexteram suam id
 est ad sinistram Israhel Manassen vero in sinistra sua ad dexteram scilicet patris adplicuitque ambos
 ad eum ¹⁴ qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim iunioris fratris sinistram
 autem super caput Manasse qui maior natu erat commutans manus ¹⁵ benedixitque Ioseph filio
 suo et ait Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac Deus qui pascit me
 ab adolescentia mea usque in praesentem diem ¹⁶ angelus qui eruit me de cunctis malis benedicat
 pueris et invocetur super eos nomen meum nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac et
 crescant in multitudinem super terram ¹⁷ videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram
 manum super caput Ephraim graviter accepit et adprehensam patris manum levare conatus est de
 capite Ephraim et transferre super caput Manasse ¹⁸ dixitque ad patrem non ita convenit pater quia
 hic est primogenitus pone dexteram tuam super caput eius ¹⁹ qui rennuens ait scio fili mi scio et
 iste quidem erit in populos et multiplicabitur sed frater eius iunior maior illo erit et semen illius
 crescet in gentes ²⁰ benedixitque eis in ipso tempore dicens in te benedicetur Israhel atque dicetur
 faciat tibi Deus sicut Ephraim et sicut Manasse constituitque Ephraim ante Manassen ²¹ et ait ad
 Ioseph filium suum en ego morior et erit Deus vobiscum reducetque vos ad terram patrum vestrorum
²² do tibi partem unam extra fratres tuos quam tuli de manu Amorrei in gladio et arcu meo

Chapter 49

¹ vocavit autem Iacob filios suos et ait eis congregamini ut adnuntiem quae ventura sunt vobis
 diebus novissimis ² congregamini et audite filii Iacob audite Israhel patrem vestrum ³ Ruben
 primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei prior in donis maior imperio ⁴ effusus
 es sicut aqua non crescas quia ascendisti cubile patris tui et maculasti stratum eius ⁵ Symeon et
 Levi fratres vasa iniquitatis bellantia ⁶ in consilio eorum ne veniat anima mea et in coetu illorum
 non sit gloria mea quia in furore suo occiderunt virum et in voluntate sua suffoderunt murum
⁷ maledictus furor eorum quia pertinax et indignatio illorum quia dura dividam eos in Iacob et
 dispergam illos in Israhel ⁸ Iuda te laudabunt fratres tui manus tua in cervicibus inimicorum tuorum

9
 adorabunt te filii patris tui catulus leonis Iuda a praeda fili mi ascendisti requiescens accubuisti
 10
 ut leo et quasi leaena quis suscitabit eum non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femoribus
 11
 eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium ligans ad vineam pullum
 suum et ad vitem o fili mi asinam suam lavabit vino stolam suam et sanguine uvae pallium suum
 12
 pulchriores oculi eius vino et dentes lacte candidiores 13 Zabulon in litore maris habitabit et in
 14
 statione navium pertingens usque ad Sidonem Isachar asinus fortis accubans inter terminos
 15
 vidit requiem quod esset bona et terram quod optima et subposuit umerum suum ad portandum
 factusque est tributis serviens 16 Dan iudicabit populum suum sicut et alia tribus Israhel 17 fiat
 18
 Dan coluber in via cerastes in semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor eius retro salutare
 19
 tuum expectabo Domine Gad accinctus proeliabitur ante eum et ipse accingetur retrorsum
 20
 Aser pinguis panis eius et praebebit delicias regibus 21 Nephtalim cervus emissus et dans eloquia
 22
 pulchritudinis filius ad crescens Ioseph filius ad crescens et decorus aspectu filiae discurrerunt
 23
 super murum sed exasperaverunt eum et iurgati sunt invideruntque illi habentes iacula 24
 in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum et manuum illius per manus potentis Iacob
 25
 inde pastor egressus est lapis Israhel Deus patris tui erit adiutor tuus et Omnipotens benedicet
 tibi benedictionibus caeli desuper benedictionibus abyssi iacentis deorsum benedictionibus uberum
 26
 et vulvae benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius donec veniret
 desiderium collium aeternorum fiant in capite Ioseph et in vertice nazarei inter fratres suos
 27
 Benjamin lupus rapax mane comedet praedam et vespere dividet spolia 28
 Israhel duodecim haec locutus est eis pater suus benedixitque singulis benedictionibus propriis
 29
 et praecepit eis dicens ego congregor ad populum meum sepelire me cum patribus meis in spelunca
 30
 duplici quae est in agro Ephron Hetthei contra Mambre in terra Chanaan quam emit Abraham
 31
 cum agro ab Ephron Hettheo in possessionem sepulchri ibi sepelierunt eum et Sarram uxorem
 32
 eius ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge ibi et Lia condita iacet finitisque mandatis
 quibus filios instruebat collegit pedes suos super lectulum et obiit adpositusque est ad populum
 suum

Chapter 50

¹ quod cernens Ioseph ruit super faciem patris flens et deosculans eum ² praecepitque servis
 suis medicis ut aromatibus condirent patrem ³ quibus iussa expleto tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu
 dies iste quippe mos erat cadaverum conditorum flevitque eum Aegyptus septuaginta diebus ⁴ et
 expleto planctus tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu
 vestro loquimini in auribus Pharaonis ⁵ eo quod pater meus adiuraverit me dicens en morior in
 sepulchro meo quod fodi mihi in terra Chanaan sepelies me ascendam igitur et sepeliam patrem
 meum ac revertar ⁶ dixitque ei Pharaon ascende et sepeli patrem tuum sicut adiuratus es ⁷ quo
 ascendente ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis cunctique maiores natu terrae Aegypti
⁸ domus Ioseph cum fratribus suis absque parvulis et gregibus atque armentis quae dereliquerant
 in terra Gessen ⁹ habuit quoque in comitatu currus et equites et facta est turba non modica
¹⁰ veneruntque ad aream Atad quae sita est trans Iordanem ubi celebrantes exequias planctu magno
 atque vehementi impleverunt septem dies ¹¹ quod cum vidissent habitatores terrae Chanaan dixerunt
 planctus magnus est iste Aegyptiis et idcirco appellaverunt nomen loci illius Planctus Aegypti
¹² fecerunt ergo filii Iacob sicut praeceperat eis ¹³ et portantes eum in terram Chanaan sepelierunt
 in spelunca duplici quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hettheo
 contra faciem Mambre ¹⁴ reversusque est Ioseph in Aegyptum cum fratribus suis et omni comitatu
¹⁵ sepulto patre quo mortuo timentes fratres eius et mutuo conloquentes ne forte memor sit iniuriae
 quam passus est et reddat nobis malum omne quod fecimus ¹⁶ mandaverunt ei pater tuus praecepit
 nobis antequam moreretur ¹⁷ ut haec tibi verbis illius diceremus obsecro ut obliviscaris sceleris
 fratrum tuorum et peccati atque malitiae quam exercuerunt in te nos quoque oramus ut servis Dei
 patris tui dimittas iniquitatem hanc quibus auditis flevit Ioseph ¹⁸ veneruntque ad eum fratres sui
 et proni in terram dixerunt servi tui sumus ¹⁹ quibus ille respondit nolite timere num Dei possumus
 rennuere voluntatem ²⁰ vos cogitastis de me malum et Deus vertit illud in bonum ut exaltaret me
 sicut inpraesentiarum cernitis et salvos faceret multos populos ²¹ nolite metuere ego pascam vos
 et parvulos vestros consolatusque est eos et blande ac leniter est locutus ²² et habitavit in Aegypto
 cum omni domo patris sui vixitque centum decem annis et vidit Ephraim filios usque ad tertiam
 generationem filii quoque Machir filii Manasse nati sunt in genibus Ioseph ²³ quibus transactis

locutus est fratribus suis post mortem meam Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista ad
 terram quam iuravit Abraham Isaac et Iacob ²⁴ cumque adiurasset eos atque dixisset Deus visitabit
 vos asportate vobiscum ossa mea de loco isto

Exodus

Chapter 1

¹ haec sunt nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt Aegyptum cum Iacob singuli cum domibus
 suis introierunt ² Ruben Symeon Levi Iuda ³ Isachar Zabulon et Benjamin ⁴ Dan et Nephthalim
 Gad et Aser ⁵ erant igitur omnes animae eorum qui egressi sunt de femore Iacob septuaginta Ioseph
 autem in Aegypto erat ⁶ quo mortuo et universis fratribus eius omnique cognatione illa ⁷ filii Israhel
 creverunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleverunt terram ⁸ surrexit
 interea rex novus super Aegyptum qui ignorabat Ioseph ⁹ et ait ad populum suum ecce populus
 filiorum Israhel multus et fortior nobis ¹⁰ venite sapienter opprimamus eum ne forte multiplicetur
 et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris expugnatisque nobis egrediatur e terra
¹¹ praeposuit itaque eis magistros operum ut adfligerent eos oneribus aedificaveruntque urbes
 tabernaculorum Pharaoni Phiton et Ramesses ¹² quantoque opprimebant eos tanto magis
 multiplicabantur et crescebant ¹³ oderantque filios Israhel Aegyptii et adfligebant inludentes eis
¹⁴ atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti et lateris omnique famulatu
 quo in terrae operibus premebantur ¹⁵ dixit autem rex Aegypti obsetricibus Hebraeorum quarum
 una vocabatur Sephra altera Phua ¹⁶ praecipiens eis quando obsetricabitis Hebraeas et partus tempus
 advenerit si masculus fuerit interficite illum si femina reservate ¹⁷ timuerunt autem obsetrices
 Deum et non fecerunt iuxta praeceptum regis Aegypti sed conservabant mares ¹⁸ quibus ad se
 accersitis rex ait quidnam est hoc quod facere voluistis ut pueros servaretis ¹⁹ quae responderunt
 non sunt hebraeae sicut aegyptiae mulieres ipsae enim obsetricandi habent scientiam et priusquam
 veniamus ad eas pariunt ²⁰ bene ergo fecit Deus obsetricibus et crevit populus confortatusque est

21 et quia timuerant obsetrices Deum aedificavit illis domos 22 praecepit autem Pharaeo omni populo suo dicens quicquid masculini sexus natum fuerit in flumen proicite quicquid feminei reservate

Chapter 2

1 egressus est post haec vir de domo Levi accepta uxore stirpis suae 2 quae concepit et peperit filium et videns eum elegantem abscondit tribus mensibus 3 cumque iam celare non posset sumpsit fiscellam scirpeam et linivit eam bitumine ac pice posuitque intus infantulum et exposuit eum in carecto ripae fluminis 4 stante procul sorore eius et considerante eventum rei 5 ecce autem descendebat filia Pharaonis ut lavaretur in flumine et puellae eius gradiebantur per crepidinem alvei quae cum vidisset fiscellam in papyrione misit unam e famulis suis et adlatam 6 aperiens cernensque in ea parvulum vagientem miserta eius ait de infantibus Hebraeorum est 7 cui soror pueri vis inquit ut vadam et vocem tibi hebraeam mulierem quae nutrire possit infantulum 8 respondit vade perrexit puella et vocavit matrem eius 9 ad quam locuta filia Pharaonis accipe ait puerum istum et nutri mihi ego tibi dabo mercedem tuam suscepit mulier et nutritivum tradidit filiae Pharaonis 10 quem illa adoptavit in locum filii vocavitque nomen eius Mosi dicens quia de aqua tuli eum 11 in diebus illis postquam creverat Moses egressus ad fratres suos vidit afflictionem eorum et virum aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis 12 cumque circumspexisset huc atque illuc et nullum adesse vidisset percussum Aegyptium abscondit sabulo 13 et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes dixitque ei qui faciebat iniuriam quare percutis proximum tuum 14 qui respondit quis constituit te principem et iudicem super nos num occidere me tu dicis sicut occidisti Aegyptium timuit Moses et ait quomodo palam factum est verbum istud 15 audivitque Pharaeo sermonem hunc et quaerebat occidere Mosen qui fugiens de conspectu eius moratus est in terra Madian et sedit iuxta puteum 16 erant sacerdoti Madian septem filiae quae venerunt ad hauriendas aquas et impletis canalibus adhaerere cupiebant greges patris sui 17 supervenere pastores et eiecerunt eas surrexitque Moses et defensus puellis adhaeravit oves earum 18 quae cum revertissent ad Raguhel patrem suum dixit ad eas cur velocius venistis solito 19 responderunt vir aegyptius liberavit nos de manu pastorum insuper et hausit aquam nobiscum

potumque dedit ovibus²⁰ at ille ubi est inquit quare dimisistis hominem vocate eum ut comedat
 panem²¹ iuravit ergo Moses quod habitaret cum eo accepitque Sefforam filiam eius²² quae peperit
 filium quem vocavit Gersam dicens advena fui in terra aliena²³ post multum temporis mortuus
 est rex Aegypti et ingemescentes filii Israhel propter opera vociferati sunt ascenditque clamor eorum
 ad Deum ab operibus²⁴ et audivit gemitum eorum ac recordatus foederis quod pepigerat cum
 Abraham et Isaac et Iacob²⁵ respexit filios Israhel et cognovit eos

Chapter 3

¹ Moses autem pascebat oves Iethro cognati sui sacerdotis Madian cumque minasset gregem
 ad interiora deserti venit ad montem Dei Horeb² apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio
 rubi et videbat quod rubus arderet et non conbureretur³ dixit ergo Moses vadam et videbo visionem
 hanc magnam quare non conburatur rubus⁴ cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum
 vocavit eum de medio rubi et ait Moses Moses qui respondit adsum⁵ at ille ne adpropies inquit
 huc solve calciamentum de pedibus tuis locus enim in quo stas terra sancta est⁶ et ait ego sum
 Deus patris tui Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob abscondit Moses faciem suam non enim
 audebat aspicere contra Deum⁷ cui ait Dominus vidi adflictionem populi mei in Aegypto et
 clamorem eius audivi propter durtiam eorum qui praesunt operibus⁸ et sciens dolorem eius descendi
 ut liberarem eum de manibus Aegyptiorum et educerem de terra illa in terram bonam et spatiosam
 in terram quae fluit lacte et melle ad loca Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei
⁹ clamor ergo filiorum Israhel venit ad me vidique adflictionem eorum qua ab Aegyptiis opprimuntur
¹⁰ sed veni mittam te ad Pharaonem ut educas populum meum filios Israhel de Aegypto¹¹ dixit
¹² Moses ad Deum quis ego sum ut vadam ad Pharaonem et educam filios Israhel de Aegypto¹² qui
 dixit ei ero tecum et hoc habebis signum quod miserim te cum eduxeris populum de Aegypto
¹³ immolabis Deo super montem istum¹³ ait Moses ad Deum ecce ego vadam ad filios Israhel et
 dicam eis Deus patrum vestrorum misit me ad vos si dixerint mihi quod est nomen eius quid dicam
¹⁴ eis¹⁴ dixit Deus ad Mosen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit me ad vos
¹⁵ dixitque iterum Deus ad Mosen haec dices filiis Israhel Dominus Deus patrum vestrorum Deus

Abraham Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos hoc nomen mihi est in aeternum et hoc memoriale
 meum in generationem et generatione ¹⁶ vade congrega seniores Israhel et dices ad eos Dominus
 Deus patrum vestrorum apparuit mihi Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob dicens visitans
 visitavi vos et omnia quae acciderunt vobis in Aegypto ¹⁷ et dixi ut educam vos de afflictione
 Aegypti in terram Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei ad terram fluentem
 lacte et melle ¹⁸ et audient vocem tuam ingredierisque tu et seniores Israhel ad regem Aegypti et
 dices ad eum Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos ibimus viam trium dierum per solitudinem
 ut immolemus Domino Deo nostro ¹⁹ sed ego scio quod non dimittet vos rex Aegypti ut eatis nisi
 per manum validam ²⁰ extendam enim manum meam et percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus
 meis quae facturus sum in medio eorum post haec dimittet vos ²¹ daboque gratiam populo huic
 coram Aegyptiis et cum egrediemini non exhibitis vacui ²² sed postulabit mulier a vicina sua et ab
 hospita vasa argentea et aurea ac vestes ponetisque eas super filios et filias vestras et spoliabitis
 Aegyptum

Chapter 4

¹ respondens Moses ait non credent mihi neque audient vocem meam sed dicent non apparuit
 tibi Dominus ² dixit ergo ad eum quid est hoc quod tenes in manu tua respondit virga ³ ait proice
 eam in terram proiecit et versa est in colubrum ita ut fugeret Moses ⁴ dixitque Dominus extende
 manum tuam et adprehende caudam eius extendit et tenuit versaque est in virgam ⁵ ut credant inquit
 quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum tuorum Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob ⁶ dixitque
 Dominus rursum mitte manum in sinum tuum quam cum misisset in sinum protulit leprosam instar
 nivis ⁷ retrahe ait manum in sinum tuum retraxit et protulit iterum et erat similis carni reliquae ⁸ si
 non crediderint inquit tibi neque audierint sermonem signi prioris credent verbo signi sequentis
⁹ quod si nec duobus quidem his signis crediderint neque audierint vocem tuam sume aquam fluminis
 et effunde eam super aridam et quicquid hauseris de fluvio vertetur in sanguinem ¹⁰ ait Moses
 obsecro Domine non sum eloquens ab heri et nudius tertius et ex quo locutus es ad servum tuum
 inpeditoris et tardioris linguae sum ¹¹ dixit Dominus ad eum quis fecit os hominis aut quis fabricatus
 est mutum et surdum videntem et caecum nonne ego ¹² perge igitur et ego ero in ore tuo doceboque

te quid loquaris ¹³ at ille obsecro inquit Domine mitte quem missurus es ¹⁴ iratus Dominus in
 Mosen ait Aaron frater tuus Levites scio quod eloquens sit ecce ipse egreditur in occursum tuum
 vidensque te laetabitur corde ¹⁵ loquere ad eum et pone verba mea in ore eius ego ero in ore tuo
 et in ore illius et ostendam vobis quid agere debeatis ¹⁶ ipse loquetur pro te ad populum et erit os
 tuum tu autem eris ei in his quae ad Deum pertinent ¹⁷ virgam quoque hanc sume in manu tua in
 qua facturus es signa ¹⁸ abiit Moses et reversus est ad Iethro cognatum suum dixitque ei vadam et
 revertar ad fratres meos in Aegyptum ut videam si adhuc vivunt cui ait Iethro vade in pace ¹⁹ dixit
 ergo Dominus ad Mosen in Madian vade revertere in Aegyptum mortui sunt omnes qui quaerebant
 animam tuam ²⁰ tulit Moses uxorem et filios suos et inposuit eos super asinum reversusque est in
 Aegyptum portans virgam Dei in manu sua ²¹ dixitque ei Dominus revertenti in Aegyptum vide
 ut omnia ostenta quae posui in manu tua facias coram Pharaone ego indurabo cor eius et non dimittet
 populum ²² dicesque ad eum haec dicit Dominus filius meus primogenitus meus Israhel ²³ dixi
 tibi dimitte filium meum ut serviat mihi et noluisti dimittere eum ecce ego interficiam filium tuum
 primogenitum ²⁴ cumque esset in itinere in diversorio occurrit ei Dominus et volebat occidere eum
²⁵ tulit ilico Seffora acutissimam petram et circumcidit praeputium filii sui tetigitque pedes eius et
 ait sponsus sanguinum tu mihi es ²⁶ et dimisit eum postquam dixerat sponsus sanguinum ob
 circumcisionem ²⁷ dixit autem Dominus ad Aaron vade in occursum Mosi in deserto qui perrexit
 ei obviam in montem Dei et osculatus est eum ²⁸ narravitque Moses Aaron omnia verba Domini
 quibus miserat eum et signa quae mandaverat ²⁹ veneruntque simul et congregaverunt cunctos
 seniores filiorum Israhel ³⁰ locutusque est Aaron omnia verba quae dixerat Dominus ad Mosen et
³¹ fecit signa coram populo et credidit populus audieruntque quod visitasset Dominus filios Israhel
 et quod respexisset ad afflictionem eorum et proni adoraverunt

Chapter 5

¹ post haec ingressi sunt Moses et Aaron et dixerunt Pharaoni haec dicit Dominus Deus Israhel
 dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto ² at ille respondit quis est Dominus ut audiam

vocem eius et dimittam Israhel nescio Dominum et Israhel non dimittam ³ dixerunt Deus Hebraeorum
 vocavit nos ut eamus viam trium dierum in solitudinem et sacrificemus Domino Deo nostro ne
 forte accidat nobis pestis aut gladius ⁴ ait ad eos rex Aegypti quare Moses et Aaron sollicitatis
 populum ab operibus suis ite ad onera vestra ⁵ dixitque Pharaon multus est populus terrae videtis
 quod turba succreverit quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus ⁶ praecepit ergo in die
 illo praefectis operum et exactoribus populi dicens ⁷ nequaquam ultra dabitur paleas populo ad
 conficiendos lateres sicut prius sed ipsi vadant et colligant stipulam ⁸ et mensuram laterum quos
 prius faciebant inponetis super eos nec minuetis quicquam vacant enim et idcirco vociferantur
 dicentes eamus et sacrificemus Deo nostro ⁹ opprimantur operibus et expleant ea ut non adquiescant
 verbis mendacibus ¹⁰ igitur egressi praefecti operum et exactores ad populum dixerunt sic dicit
 Pharaon non do vobis paleas ¹¹ ite et colligite sicubi invenire potueritis nec minuetur quicquam de
 opere vestro ¹² dispersusque est populus per omnem terram Aegypti ad colligendas paleas
¹³ praefecti quoque operum instabant dicentes complete opus vestrum cotidie ut prius facere solebatis
 quando dabantur vobis paleae ¹⁴ flagellatique sunt qui praerant operibus filiorum Israhel ab
 exactoribus Pharaonis dicentibus quare non impletis mensuram laterum sicut prius nec heri nec
 hodie ¹⁵ veneruntque praepositi filiorum Israhel et vociferati sunt ad Pharaonem dicentes cur ita
 agis contra servos tuos ¹⁶ paleae non dantur nobis et lateres similiter imperantur en famuli tui
 flagellis caedimur et iniuste agitur contra populum tuum ¹⁷ qui ait vacatis otio et idcirco dicitis
 eamus et sacrificemus Domino ¹⁸ ite ergo et operamini paleae non dabuntur vobis et reddetis
 consuetum numerum laterum ¹⁹ videbantque se praepositi filiorum Israhel in malo eo quod diceretur
 eis non minuetur quicquam de lateribus per singulos dies ²⁰ occurreruntque Mosi et Aaron qui
 stabant ex adverso egredientes a Pharaone ²¹ et dixerunt ad eos videat Dominus et iudicet quoniam
 fetere fecistis odorem nostrum coram Pharaone et servis eius et praebuistis ei gladium ut occideret
 nos ²² reversusque Moses ad Dominum ait Domine cur adflixisti populum istum quare misisti me
²³ ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer nomine tuo adflixit populum tuum et
 non liberasti eos

Chapter 6

¹ dixit Dominus ad Mosen nunc videbis quae facturus sum Pharaoni per manum enim fortem
 dimittet eos et in manu robusta eiciet illos de terra sua ² locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 ego Dominus ³ qui apparui Abraham Isaac et Iacob in Deo omnipotente et nomen meum Adonai
 non indicavi eis ⁴ pepigique cum eis foedus ut darem illis terram Chanaan terram peregrinationis
 eorum in qua fuerunt advenae ⁵ ego audivi gemitum filiorum Israhel quo Aegyptii oppresserunt
 eos et recordatus sum pacti mei ⁶ ideo dic filiis Israhel ego Dominus qui educam vos de ergastulo
 Aegyptiorum et eruam de servitute ac redimam in brachio excelso et iudiciis magnis ⁷ et adsumam
 vos mihi in populum et ero vester Deus scietisque quod ego sim Dominus Deus vester qui eduxerim
 vos de ergastulo Aegyptiorum ⁸ et induxerim in terram super quam levavi manum meam ut darem
 eam Abraham Isaac et Iacob daboque illam vobis possidendam ego Dominus ⁹ narravit ergo Moses
 omnia filiis Israhel qui non adquieverunt ei propter angustiam spiritus et opus durissimum
¹⁰ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ¹¹ ingredere et loquere ad Pharaonem regem Aegypti ut
 dimittat filios Israhel de terra sua ¹² respondit Moses coram Domino ecce filii Israhel non me
 audiunt et quomodo audiet me Pharaonem praesertim cum sim incircumcisis labiis ¹³ locutus est
 Dominus ad Mosen et Aaron et dedit mandatum ad filios Israhel et ad Pharaonem regem Aegypti ut
 educerent filios Israhel de terra Aegypti ¹⁴ isti sunt principes domorum per familias suas filii Ruben
 primogeniti Israhelis Enoch et Phallu Aesrom et Charmi ¹⁵ hae cognationes Ruben filii Symeon
 Iamuhel et Iamin et Aod Iachin et Soer et Saul filius Chananitidis hae progenies Symeon ¹⁶ et haec
 nomina filiorum Levi per cognationes suas Gerson et Caath et Merari anni autem vitae Levi fuerunt
 centum triginta septem ¹⁷ filii Gerson Lobeni et Semei per cognationes suas ¹⁸ filii Caath Amram
 et Isuar et Hebron et Ozihel annique vitae Caath centum triginta tres ¹⁹ filii Merari Mooli et Musi
 hae cognationes Levi per familias suas ²⁰ accepit autem Amram uxorem Iocabed patrualem suam
 quae peperit ei Aaron et Mosen fueruntque anni vitae Amram centum triginta septem ²¹ filii quoque
 Isuar Core et Napheg et Zechri ²² filii quoque Ozihel Misahel et Elsaphan et Sethri ²³ accepit
 autem Aaron uxorem Elisabe filiam Aminadab sororem Naasson quae peperit ei Nadab et Abiu et
²⁴ Eleazar et Ithamar filii quoque Core Asir et Helcana et Abiasab hae sunt cognationes Coritarum

²⁵ at vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutihel quae peperit ei Finees hii sunt
²⁶ principes familiarum leviticarum per cognationes suas iste est Aaron et Moses quibus praecepit
²⁷ Dominus ut educerent filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas hii sunt qui loquuntur ad
²⁸ Pharaonem regem Aegypti ut educant filios Israhel de Aegypto iste Moses et Aaron in die qua locutus
²⁹ est Dominus ad Mosen in terra Aegypti et locutus est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus
³⁰ loquere ad Pharaonem regem Aegypti omnia quae ego loquor tibi et ait Moses coram Domino en
 incircumciscus labiis sum quomodo audiet me Pharaonem

Chapter 7

¹ dixitque Dominus ad Mosen ecce constitui te Deum Pharaonis Aaron frater tuus erit propheta
² tuus tu loqueris omnia quae mando tibi ille loquetur ad Pharaonem ut dimittat filios Israhel de
³ terra sua sed ego indurabo cor eius et multiplicabo signa et ostenta mea in terra Aegypti et non
⁴ audiet vos inmittamque manum meam super Aegyptum et educam exercitum et populum meum
⁵ filios Israhel de terra Aegypti per iudicia maxima et scient Aegyptii quod ego sim Dominus qui
⁶ extenderim manum meam super Aegyptum et eduxerim filios Israhel de medio eorum fecit itaque
⁷ Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus ita egerunt erat autem Moses octoginta annorum et
⁸ Aaron octoginta trium quando locuti sunt ad Pharaonem dixitque Dominus ad Mosen et Aaron
⁹ cum dixerit vobis Pharaonem ostendite signa dices ad Aaron tolle virgam tuam et proice eam coram
¹⁰ Pharaone ac vertatur in colubrum ingressi itaque Moses et Aaron ad Pharaonem fecerunt sicut
 praeceperat Dominus tulitque Aaron virgam coram Pharaone et servis eius quae versa est in colubrum
¹¹ vocavit autem Pharaonem sapientes et maleficos et fecerunt etiam ipsi per incantationes aegyptias
¹² et arcana quaedam similiter proieceruntque singuli virgas suas quae versae sunt in dracones sed
¹³ devoravit virga Aaron virgas eorum induratumque est cor Pharaonis et non audivit eos sicut
¹⁴ praeceperat Dominus dixit autem Dominus ad Mosen ingravatum est cor Pharaonis non vult
¹⁵ dimittere populum vade ad eum mane ecce egredietur ad aquas et stabis in occursum eius super

ripam fluminis et virgam quae conversa est in draconem tolles in manu tua ¹⁶ dicesque ad eum
 Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens dimitte populum meum ut mihi sacrificet in
 deserto et usque ad praesens audire noluisti ¹⁷ haec igitur dicit Dominus in hoc scies quod Dominus
 sim ecce percutiam virga quae in manu mea est aquam fluminis et vertetur in sanguinem ¹⁸ pisces
 quoque qui sunt in fluvio morientur et conputrescent aquae et adfligentur Aegyptii bibentes aquam
 fluminis ¹⁹ dixit quoque Dominus ad Mosen dic ad Aaron tolle virgam tuam et extende manum
 tuam super aquas Aegypti et super fluvios eorum et rivos ac paludes et omnes lacus aquarum ut
 vertantur in sanguinem et sit cruor in omni terra Aegypti tam in ligneis vasis quam in saxeis
²⁰ feceruntque ita Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus et elevans virgam percussit aquam
 fluminis coram Pharao et servis eius quae versa est in sanguinem ²¹ et pisces qui erant in flumine
 mortui sunt conputruitque fluvius et non poterant Aegyptii bibere aquam fluminis et fuit sanguis
 in tota terra Aegypti ²² feceruntque similiter malefici Aegyptiorum incantationibus suis et induratum
 est cor Pharaonis nec audivit eos sicut praeceperat Dominus ²³ avertitque se et ingressus est domum
 suam nec adposuit cor etiam hac vice ²⁴ foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis
 aquam ut biberent non enim poterant bibere de aqua fluminis ²⁵ impletique sunt septem dies
 postquam percussit Dominus fluvium

Chapter 8

¹ dixitque Dominus ad Mosen ingredi ad Pharaonem et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte
 populum meum ut sacrificet mihi ² sin autem nolueris dimittere ecce ego percutiam omnes terminos
 tuos ranis ³ et ebulliet fluvius ranas quae ascendent et ingredientur domum tuam et cubiculum
 lectuli tui et super stratum tuum et in domos servorum tuorum et in populum tuum et in furnos tuos
 et in reliquias ciborum tuorum ⁴ et ad te et ad populum tuum et ad omnes servos tuos intrabunt
 ranae ⁵ dixitque Dominus ad Mosen dic Aaron extende manum tuam super fluvios et super rivos
 ac paludes et educ ranas super terram Aegypti ⁶ extendit Aaron manum super aquas Aegypti et
 ascenderunt ranae operueruntque terram Aegypti ⁷ fecerunt autem et malefici per incantationes
 suas similiter eduxeruntque ranas super terram Aegypti ⁸ vocavit autem Pharaon Mosen et Aaron
 et dixit orate Dominum ut auferat ranas a me et a populo meo et dimittam populum ut sacrificet

9
 Domino dixitque Moses Pharaoni constitue mihi quando deprecer pro te et pro servis tuis et pro
 populo tuo ut abigantur ranae a te et a domo tua et tantum in flumine remaneant 10 qui respondit
 11
 cras at ille iuxta verbum inquit tuum ut scias quoniam non est sicut Dominus Deus noster et
 recedent ranae a te et a domo tua et a servis tuis et a populo tuo tantum in flumine remanebunt
 12
 egressique sunt Moses et Aaron a Pharaone et clamavit Moses ad Dominum pro sponsione
 ranarum quam condixerat Pharaoni 13 fecitque Dominus iuxta verbum Mosi et mortuae sunt ranae
 de domibus et de villis et de agris 14 congregaveruntque eas in inmensos aggeres et conputruit terra
 15
 videns autem Pharao quod data esset requies ingravavit cor suum et non audivit eos sicut
 praeceperat Dominus 16 dixitque Dominus ad Mosen loquere ad Aaron extende virgam tuam et
 17
 percute pulverem terrae et sint scinifes in universa terra Aegypti feceruntque ita et extendit
 Aaron manu virgam tenens percussitque pulverem terrae et facti sunt scinifes in hominibus et in
 18
 iumentis omnis pulvis terrae versus est in scinifes per totam terram Aegypti feceruntque similiter
 malefici incantationibus suis ut educerent scinifes et non potuerunt erantque scinifes tam in
 19
 hominibus quam in iumentis et dixerunt malefici ad Pharaonem digitus Dei est induratumque est
 20
 cor Pharaonis et non audivit eos sicut praeceperat Dominus dixit quoque Dominus ad Mosen
 consurge diluculo et sta coram Pharaone egreditur enim ad aquas et dices ad eum haec dicit Dominus
 21
 dimitte populum meum ut sacrificet mihi quod si non dimiseris eum ecce ego inmittam in te et
 in servos tuos et in populum tuum et in domos tuas omne genus muscarum et implebuntur domus
 22
 Aegyptiorum muscis diversi generis et in universa terra in qua fuerint faciamque mirabilem in
 die illa terram Gessen in qua populus meus est ut non sint ibi muscae et scias quoniam ego Dominus
 23
 in medio terrae ponamque divisionem inter populum meum et populum tuum cras erit signum
 24
 istud fecitque Dominus ita et venit musca gravissima in domos Pharaonis et servorum eius et
 25
 in omnem terram Aegypti corruptaque est terra ab huiusmodi muscis vocavit Pharaonem Mosen
 26
 et Aaron et ait eis ite sacrificate Deo vestro in terra et ait Moses non potest ita fieri abominationes
 enim Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro quod si mactaverimus ea quae colunt Aegyptii
 27
 coram eis lapidibus nos obruent via trium dierum pergemus in solitudine et sacrificabimus
 28
 Domino Deo nostro sicut praeceperit nobis dixitque Pharaonem ego dimittam vos ut sacrificetis
 29
 Domino Deo vestro in deserto verumtamen longius ne abeatis rogate pro me et ait Moses egressus

a te orabo Dominum et recedet musca a Pharaone et a servis et a populo eius cras verumtamen noli
 ultra fallere ut non dimittas populum sacrificare Domino ³⁰ egressusque Moses a Pharaone oravit
 Dominum ³¹ qui fecit iuxta verbum illius et abstulit muscas a Pharaone et a servis et a populo eius
 non superfuit ne una quidem ³² et ingravatum est cor Pharaonis ita ut ne hac quidem vice dimitteret
 populum

Chapter 9

¹ dixit autem Dominus ad Moysen ingredi ad Pharaonem et loqui ad eum haec dicit Dominus
 Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi ² quod si adhuc rennis et retines eos
³ ecce manus mea erit super agros tuos et super equos et asinos et camelos et boves et oves pestis
 valde gravis ⁴ et faciet Dominus mirabile inter possessiones Israhel et possessiones Aegyptiorum
 ut nihil omnino intereat ex his quae pertinent ad filios Israhel ⁵ constituitque Dominus tempus
 dicens cras faciet Dominus verbum istud in terra ⁶ fecit ergo Dominus verbum hoc altero die
 mortuaeque sunt omnia animantia Aegyptiorum de animalibus vero filiorum Israhel nihil omnino
 periiit ⁷ et misit Pharaone ad videndum nec erat quicquam mortuum de his quae possidebat Israhel
 ingravatumque est cor Pharaonis et non dimisit populum ⁸ et dixit Dominus ad Moysen et Aaron
 tollite plenas manus cineris de camino et spargat illud Moyses in caelum coram Pharaone ⁹ sitque
 pulvis super omnem terram Aegypti erunt enim in hominibus et in iumentis vulnera et vesicae
¹⁰ turgentes in universa terra Aegypti tuleruntque cinerem de camino et steterunt contra Pharaone et
 sparsit illud Moyses in caelum factaque sunt vulnera vesicarum turgentium in hominibus et in iumentis
¹¹ nec poterant malefici stare coram Moysen propter vulnera quae in illis erant et in omni terra
 Aegypti ¹² induravitque Dominus cor Pharaonis et non audivit eos sicut locutus est Dominus ad
 Moysen ¹³ dixit quoque Dominus ad Moysen mane consurge et sta coram Pharaone et dices ad eum
 haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi ¹⁴ quia in hac vice
 mittam omnes plagas meas super cor tuum super servos tuos et super populum tuum ut scias quod
 non sit similis mei in omni terra ¹⁵ nunc enim extendens manum percutiam te et populum tuum
 peste peribisque de terra ¹⁶ idcirco autem posui te ut ostendam in te fortitudinem meam et narretur

17 nomen meum in omni terra adhuc retines populum meum et non vis eum dimittere 18
 hac ipsa hora cras grandinem multam nimis qualis non fuit in Aegypto a die qua fundata est usque
 19 in praesens tempus mitte ergo iam nunc et congrega iumenta tua et omnia quae habes in agro
 homines enim et iumenta et universa quae inventa fuerint foris nec congregata de agris cecideritque
 20 super ea grando morientur qui timuit verbum Domini de servis Pharaonis fecit confugere servos
 21 suos et iumenta in domos qui autem neglexit sermonem Domini dimisit servos suos et iumenta
 22 in agris et dixit Dominus ad Moysen extende manum tuam in caelum ut fiat grando in universa
 terra Aegypto super homines et super iumenta et super omnem herbam agri in terra Aegypto
 23 extenditque Moyses virgam in caelum et Dominus dedit tonitrua et grandinem ac discurrentia
 24 fulgura super terram pluitque Dominus grandinem super terram Aegypto et grando et ignis
 innixta pariter ferebantur tantaeque fuit magnitudinis quanta ante numquam apparuit in universa
 25 terra Aegypto ex quo gens illa condita est et percussit grando in omni terra Aegypto cuncta quae
 fuerunt in agris ab homine usque ad iumentum cunctam herbam agri percussit grando et omne
 26 lignum regionis confregit tantum in terra Gessen ubi erant filii Israhel grando non cecidit
 27 misitque Pharaonis et vocavit Moysen et Aaron dicens ad eos peccavi etiam nunc Dominus iustus
 28 ego et populus meus impii orate Dominum et desinant tonitrua Dei et grando ut dimittam vos
 29 et nequaquam hic ultra maneatis ait Moyses cum egressus fuero de urbe extendam palmas meas
 30 ad Dominum et cessabunt tonitrua et grando non erit ut scias quia Domini est terra novi autem
 31 quod et tu et servi tui necdum timeatis Dominum Deum linum ergo et hordeum laesum est eo
 32 quod hordeum esset virens et linum iam folliculos germinaret triticum autem et far non sunt
 33 laesa quia serotina erant egressusque Moyses a Pharaone et ex urbe tetendit manus ad Dominum
 34 et cessaverunt tonitrua et grando nec ultra stillavit pluvia super terram videns autem Pharaonis
 35 quod cessasset pluvia et grando et tonitrua auxit peccatum et ingravatum est cor eius et servorum
 illius et induratum nimis nec dimisit filios Israhel sicut praeceperat Dominus per manum Mosi

Chapter 10

¹ et dixit Dominus ad Mosen ingredi ad Pharaonem ego enim induravi cor eius et servorum illius
 ut faciam signa mea haec in eo ² et narres in auribus filii tui et nepotum tuorum quotiens contriverim
 Aegyptios et signa mea fecerim in eis et sciatis quia ego Dominus ³ introierunt ergo Moses et Aaron
 ad Pharaonem et dixerunt ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum usquequo non vis subici
 mihi dimitte populum meum ut sacrificet mihi ⁴ sin autem resistis et non vis dimittere eum ecce
 ego inducam cras lucustam in fines tuas ⁵ quae operiat superficiem terrae nec quicquam eius
 appareat sed comedatur quod residuum fuit grandini conrodet enim omnia ligna quae germinant in
 agris ⁶ et implebunt domos tuas et servorum tuorum et omnium Aegyptiorum quantam non viderunt
 patres tui et avi ex quo orti sunt super terram usque in praesentem diem avertitque se et egressus
 est a Pharaone ⁷ dixerunt autem servi Pharaonis ad eum usquequo patiemur hoc scandalum dimitte
 homines ut sacrificent Domino Deo suo nonne vides quod perierit Aegyptus ⁸ revocaveruntque
 Mosen et Aaron ad Pharaonem qui dixit eis ite sacrificate Domino Deo vestro quinam sunt qui ituri
 sunt ⁹ ait Moses cum parvulis nostris et senibus pergemus cum filiis et filiabus cum ovibus et
 armentis est enim sollemnitas Domini nostri ¹⁰ et respondit sic Dominus sit vobiscum quomodo
 ego dimittam vos et parvulos vestros cui dubium est quod pessime cogitatis ¹¹ non fiet ita sed ite
 tantum viri et sacrificate Domino hoc enim et ipsi petistis statimque eiecti sunt de conspectu
 Pharaonis ¹² dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam super terram Aegypti ad lucustam
 ut ascendat super eam et devoret omnem herbam quae residua fuit grandini ¹³ extendit Moses
 virgam super terram Aegypti et Dominus induxit ventum urentem tota illa die ac nocte et mane
 facto ventus urens levavit lucustas ¹⁴ quae ascenderunt super universam terram Aegypti et sederunt
 in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles quales ante illud tempus non fuerant nec postea
 futurae sunt ¹⁵ operueruntque universam superficiem terrae vastantes omnia devorata est igitur
 herba terrae et quicquid pomorum in arboribus fuit quae grando dimiserat nihilque omnino virens
 relictum est in lignis et in herbis terrae in cuncta Aegypto ¹⁶ quam ob rem festinus Pharaon vocavit
 Mosen et Aaron et dixit eis peccavi in Dominum Deum vestrum et in vos ¹⁷ sed nunc dimittite
 peccatum mihi etiam hac vice et rogate Dominum Deum vestrum ut auferat a me mortem istam
¹⁸ egressusque est de conspectu Pharaonis et oravit Dominum ¹⁹ qui flare fecit ventum ab occidente
 vehementissimum et arreptam lucustam proiecit in mare Rubrum non remansit ne una quidem in
 cunctis finibus Aegypti ²⁰ et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel ²¹ dixit
 autem Dominus ad Mosen extende manum tuam in caelum et sint tenebrae super terram Aegypti

tam densae ut palpari queant²² extendit Moses manum in caelum et factae sunt tenebrae horribiles
 in universa terra Aegypti tribus diebus²³ nemo vidit fratrem suum nec movit se de loco in quo
 erat ubicumque autem habitabant filii Israhel lux erat²⁴ vocavitque Pharaos Mosen et Aaron et dixit
 eis ite sacrificate Domino oves tantum vestrae et armenta remaneant parvuli vestri eant vobiscum
²⁵ ait Moses hostias quoque et holocausta dabis nobis quae offeramus Domino Deo nostro²⁶ cuncti
 greges pergunt nobiscum non remanebit ex eis ungula quae necessaria sunt in cultum Domini Dei
 nostri praesertim cum ignoremus quid debeat immolari donec ad ipsum locum perveniamus
²⁷ induravit autem Dominus cor Pharaonis et noluit dimittere eos²⁸ dixitque Pharaos ad eum recede
²⁹ a me cave ne ultra videas faciem meam quocumque die apparueris mihi morieris respondit Moses
 ita fiat ut locutus es non videbo ultra faciem tuam

Chapter 11

¹ et dixit Dominus ad Mosen adhuc una plaga tangam Pharaonem et Aegyptum et post haec
 dimittet vos et exire compellet² dices ergo omni plebi ut postulet vir ab amico suo et mulier a vicina
 sua vasa argentea et aurea³ dabit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis fuitque Moses
 vir magnus valde in terra Aegypti coram servis Pharaos et omni populo⁴ et ait haec dicit Dominus
 media nocte egrediar in Aegyptum⁵ et morietur omne primogenitum in terra Aegyptiorum a
 primogenito Pharaonis qui sedet in solio eius usque ad primogenitum ancillae quae est ad molam
 et omnia primogenita iumentorum⁶ eritque clamor magnus in universa terra Aegypti qualis nec
 ante fuit nec postea futurus est⁷ apud omnes autem filios Israhel non muttiet canis ab homine usque
 ad pecus ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus Aegyptios et Israhel⁸ descendantque omnes
 servi tui isti ad me et adorabunt me dicentes egredere tu et omnis populus qui subiectus est tibi post
 haec egrediemur⁹ et exivit a Pharaone iratus nimis dixit autem Dominus ad Mosen non audiet vos
 Pharaos ut multa signa fiant in terra Aegypti¹⁰ Moses autem et Aaron fecerunt omnia ostenta quae
 scripta sunt coram Pharaone et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel de terra
 sua

Chapter 12

¹ dixit quoque Dominus ad Mosen et Aaron in terra Aegypti ² mensis iste vobis principium
mensuum primus erit in mensibus anni ³ loquimini ad universum coetum filiorum Israhel et dicite
eis decima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas ⁴ sin autem minor
est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum adsumet vicinum suum qui iunctus est domui
eius iuxta numerum animarum quae sufficere possunt ad esum agni ⁵ erit autem agnus absque
macula masculus anniculus iuxta quem ritum tolletis et hedum ⁶ et servabitis eum usque ad
quartamdecimam diem mensis huius immolabitque eum universa multitudo filiorum Israhel ad
vesperam ⁷ et sument de sanguine ac ponent super utrumque postem et in superliminaribus domorum
in quibus comedent illum ⁸ et edent carnes nocte illa assas igni et azymos panes cum lactucis
agrestibus ⁹ non comedetis ex eo crudum quid nec coctum aqua sed assum tantum igni caput cum
pedibus eius et intestinis vorabitis ¹⁰ nec remanebit ex eo quicquam usque mane si quid residui
fuerit igne comburetis ¹¹ sic autem comedetis illum renes vestros accingetis calciamenta habebitis
in pedibus tenentes baculos in manibus et comedetis festinantes est enim phase id est transitus
Domini ¹² et transibo per terram Aegypti nocte illa percutiamque omne primogenitum in terra
Aegypti ab homine usque ad pecus et in cunctis diis Aegypti faciam iudicia ego Dominus ¹³ erit
autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus eritis et videbo sanguinem ac transibo vos nec
erit in vobis plaga disperdens quando percussero terram Aegypti ¹⁴ habebitis autem hanc diem in
monumentum et celebrabitis eam sollempnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno
¹⁵ septem diebus azyma comedetis in die primo non erit fermentum in domibus vestris quicumque
comederit fermentatum peribit anima illa de Israhel a primo die usque ad diem septimum ¹⁶ dies
prima erit sancta atque sollempnis et dies septima eadem festivitate venerabilis nihil operis facietis
in eis exceptis his quae ad vescendum pertinent ¹⁷ et observabitis azyma in eadem enim ipsa die
educam exercitum vestrum de terra Aegypti et custodietis diem istum in generationes vestras ritu
perpetuo ¹⁸ primo mense quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma usque ad diem
vicesimam primam eiusdem mensis ad vesperam ¹⁹ septem diebus fermentum non invenietur in
domibus vestris qui comederit fermentatum peribit anima eius de coetu Israhel tam de advenis
quam de indigenis terrae ²⁰ omne fermentum non comedetis in cunctis habitaculis vestris edetis

21
 azyma ²¹ vocavit autem Moses omnes seniores filiorum Israhel et dixit ad eos ite tollentes animal
 per familias vestras immolate phase ²² fasciculumque hysopi tinguite sanguine qui est in limine
 et aspergite ex eo superliminare et utrumque postem nullus vestrum egrediatur ostium domus suae
 usque mane ²³ transibit enim Dominus percutiens Aegyptios cumque viderit sanguinem in
 superliminari et in utroque poste transcendet ostium et non sinet percussorem ingredi domos vestras
 et laedere ²⁴ custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque in aeternum ²⁵ cumque
 introieritis terram quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus est observabitis caerimonias istas
 26 et cum dixerint vobis filii vestri quae est ista religio ²⁷ dicetis eis victima transitus Domini est
 quando transivit super domos filiorum Israhel in Aegypto percutiens Aegyptios et domos nostras
 liberans incurvatusque populus adoravit ²⁸ et egressi filii Israhel fecerunt sicut praeceperat Dominus
 Mosi et Aaron ²⁹ factum est autem in noctis medio percussit Dominus omne primogenitum in terra
 Aegypti a primogenito Pharaonis qui sedebat in solio eius usque ad primogenitum captivae quae
 erat in carcere et omne primogenitum iumentorum ³⁰ surrexitque Pharaon nocte et omnes servi eius
 cunctaque Aegyptus et ortus est clamor magnus in Aegypto neque enim erat domus in qua non
 iaceret mortuus ³¹ vocatisque Mosen et Aaron nocte ait surgite egredimini a populo meo et vos et
 filii Israhel ite immolate Domino sicut dicitis ³² oves vestras et armenta adsumite ut petieratis et
 abeuntes benedicite mihi ³³ urgebantque Aegyptii populum de terra exire velociter dicentes omnes
 moriemur ³⁴ tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur et ligans in palliis
 posuit super umeros suos ³⁵ feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Moses et petierunt ab Aegyptiis
 vasa argentea et aurea vestemque plurimam ³⁶ dedit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis
 ut commodarent eis et spoliaverunt Aegyptios ³⁷ profectique sunt filii Israhel de Ramesse in Soccoth
 sescenta ferme milia peditum virorum absque parvulis ³⁸ sed et vulgus promiscuum innumerabile
 ascendit cum eis oves et armenta et animantia diversi generis multa nimis ³⁹ coxeruntque farinam
 quam dudum conspersam de Aegypto tulerant et fecerunt subcinericios panes azymos neque enim
 poterant fermentari cogentibus exire Aegyptiis et nullam facere sientibus moram nec pulmenti
 quicquam occurrerant praeparare ⁴⁰ habitatio autem filiorum Israhel qua manserant in Aegypto
 fuit quadringentorum triginta annorum ⁴¹ quibus expletis eadem die egressus est omnis exercitus
 Domini de terra Aegypti ⁴² nox est ista observabilis Domini quando eduxit eos de terra Aegypti

hanc observare debent omnes filii Israhel in generationibus suis ⁴³ dixitque Dominus ad Mosen et
 Aaron haec est religio phase omnis alienigena non comedet ex eo ⁴⁴ omnis autem servus empticius
 circumcidetur et sic comedet ⁴⁵ advena et mercennarius non edent ex eo ⁴⁶ in una domo comedetur
 nec efferetis de carnibus eius foras nec os illius confringetis ⁴⁷ omnis coetus filiorum Israhel faciet
 illud ⁴⁸ quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam et facere phase Domini
 circumcidetur prius omne masculinum eius et tunc rite celebrabit eritque sicut indigena terrae si
 quis autem circumcisis non fuerit non vescetur ex eo ⁴⁹ eadem lex erit indigenae et colono qui
 peregrinatur apud vos ⁵⁰ fecerunt omnes filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron
⁵¹ et in eadem die eduxit Dominus filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas

Chapter 13

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit
 vulvam in filiis Israhel tam de hominibus quam de iumentis mea sunt enim omnia ³ et ait Moses
 ad populum mementote diei huius in qua egressi estis de Aegypto et de domo servitutis quoniam
 in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto ut non comedatis fermentatum panem ⁴ hodie
 egredimini mense novarum frugum ⁵ cumque te introduxerit Dominus in terram Chananei et Hetthei
 et Amorrei et Evei et Iebusei quam iuravit patribus tuis ut daret tibi terram fluentem lacte et melle
 celebrabis hunc morem sacrorum mense isto ⁶ septem diebus vesceris azymis et in die septimo erit
 sollemnitas Domini ⁷ azyma comedetis septem diebus non apparebit apud te aliquid fermentatum
 nec in cunctis finibus tuis ⁸ narrabisque filio tuo in die illo dicens hoc est quod fecit Dominus mihi
 quando egressus sum de Aegypto ⁹ et erit quasi signum in manu tua et quasi monumentum ante
 oculos tuos et ut lex Domini semper in ore tuo in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto
¹⁰ custodies huiusmodi cultum statuto tempore a diebus in dies ¹¹ cumque introduxerit te in
 terram Chananei sicut iuravit tibi et patribus tuis et dederit eam tibi ¹² separabis omne quod aperit
 vulvam Domino et quod primitivum est in pecoribus tuis quicquid habueris masculini sexus
¹³ consecrabis Domino primogenitum asini mutabis ove quod si non redemeris interficies omne

autem primogenitum hominis de filiis tuis pretio redimes¹⁴ cumque interrogaverit te filius tuus
 cras dicens quid est hoc respondebis ei in manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto de domo
 servitutis¹⁵ nam cum induratus esset Pharaon et nollet nos dimittere occidit Dominus omne
 primogenitum in terra Aegypti a primogenito hominis usque ad primogenitum iumentorum idcirco
 immolo Domino omne quod aperit vulvam masculini sexus et omnia primogenita filiorum meorum
 redimo¹⁶ erit igitur quasi signum in manu tua et quasi adpensum quid ob recordationem inter
 oculos tuos eo quod in manu forti eduxerit nos Dominus de Aegypto¹⁷ igitur cum emisisset Pharaon
 populum non eos duxit Dominus per viam terrae Philisthim quae vicina est reputans ne forte
 paeniteret eum si vidisset adversum se bella consurgere et reverteretur in Aegyptum¹⁸ sed
 circumduxit per viam deserti quae est iuxta mare Rubrum et armati ascenderunt filii Israhel de terra
 Aegypti¹⁹ tulit quoque Moses ossa Ioseph secum eo quod adiurasset filios Israhel dicens visitabit
 vos Deus efferte ossa mea hinc vobiscum²⁰ profectique de Socoth castrametati sunt in Etham in
 extremis finibus solitudinis²¹ Dominus autem praecedebat eos ad ostendendam viam per diem in
 columna nubis et per noctem in columna ignis ut dux esset itineris utroque tempore²² numquam
 defuit columna nubis per diem nec columna ignis per noctem coram populo

Chapter 14

¹ locutus est autem Dominus ad Mosen dicens² loquere filiis Israhel reversi castrametentur e
 regione Phiahiroth quae est inter Magdolum et mare contra Beelsephon in conspectu eius castra
 ponetis super mare³ dicturusque est Pharaon super filiis Israhel coartati sunt in terra conclusit eos
 desertum⁴ et indurabo cor eius ac persequetur vos et glorificabor in Pharaon et in omni exercitu
 eius scientque Aegyptii quia ego sum Dominus feceruntque ita⁵ et nuntiatum est regi Aegyptiorum
 quod fugisset populus inmutatumque est cor Pharaonis et servorum eius super populo et dixerunt
 quid volumus facere ut dimitteremus Israhel ne serviret nobis⁶ iunxit ergo currum et omnem
 populum suum adsumpsit secum⁷ tulitque sescentos currus electos quicquid in Aegypto curruum
 fuit et duces totius exercitus⁸ induravitque Dominus cor Pharaonis regis Aegypti et persecutus est
 filios Israhel at illi egressi erant in manu excelsa⁹ cumque persequerentur Aegyptii vestigia
 praecedentium reppererunt eos in castris super mare omnis equitatus et currus Pharaonis et universus

exercitus erant in Ahiroth contra Beelsephon ¹⁰ cumque adpropinquasset Pharaon levantes filii
 Israhel oculos viderunt Aegyptios post se et timuerunt valde clamaveruntque ad Dominum ¹¹ et
 dixerunt ad Moysen forsitan non erant sepulchra in Aegypto ideo tulisti nos ut moreremur in solitudine
 quid hoc facere voluisti ut educeres nos ex Aegypto ¹² nonne iste est sermo quem loquebamur ad
 te in Aegypto dicentes recede a nobis ut serviamus Aegyptiis multo enim melius est servire eis
 quam mori in solitudine ¹³ et ait Moyses ad populum nolite timere state et videte magnalia Domini
 quae facturus est hodie Aegyptios enim quos nunc videtis nequaquam ultra videbitis usque in
 sempiternum ¹⁴ Dominus pugnabit pro vobis et vos tacebitis ¹⁵ dixitque Dominus ad Moysen quid
 clamas ad me loquere filiis Israhel ut proficiscantur ¹⁶ tu autem eleva virgam tuam et extende
 manum super mare et divide illud ut gradientur filii Israhel in medio mari per siccum ¹⁷ ego autem
 indurabo cor Aegyptiorum ut persequantur vos et glorificabor in Pharaone et in omni exercitu eius
 in curribus et in equitibus illius ¹⁸ et scient Aegyptii quia ego sum Dominus cum glorificatus fuero
 in Pharaone et in curribus atque in equitibus eius ¹⁹ tollensque se angelus Dei qui praecedebat
 castra Israhel abiit post eos et cum eo pariter columna nubis priora dimittens post tergum ²⁰ stetit
 inter castra Aegyptiorum et castra Israhel et erat nubes tenebrosa et inluminans noctem ut ad se
 invicem toto noctis tempore accedere non valerent ²¹ cumque extendisset Moyses manum super
 mare abstulit illud Dominus flante vento vehementi et urente tota nocte et vertit in siccum divisaque
 est aqua ²² et ingressi sunt filii Israhel per medium maris sicci erat enim aqua quasi murus a dextra
 eorum et leva ²³ persequentesque Aegyptii ingressi sunt post eos omnis equitatus Pharaonis currus
 eius et equites per medium maris ²⁴ iamque advenerat vigilia matutina et ecce respiciens Dominus
 super castra Aegyptiorum per columnam ignis et nubis interfecit exercitum eorum ²⁵ et subvertit
 rotas curruum ferebanturque in profundum dixerunt ergo Aegyptii fugiamus Israhel Dominus
 enim pugnat pro eis contra nos ²⁶ et ait Dominus ad Moysen extende manum tuam super mare ut
 revertantur aquae ad Aegyptios super currus et equites eorum ²⁷ cumque extendisset Moyses manum
 contra mare reversum est primo diluculo ad priorem locum fugientibusque Aegyptiis occurrerunt
 aquae et involvit eos Dominus in mediis fluctibus ²⁸ reversaeque sunt aquae et operuerunt currus
 et equites cuncti exercitus Pharaonis qui sequentes ingressi fuerant mare ne unus quidem superfuit
 ex eis ²⁹ filii autem Israhel perrexerunt per medium sicci maris et aquae eis erant quasi pro muro
 a dextris et a sinistris ³⁰ liberavitque Dominus in die illo Israhel de manu Aegyptiorum ³¹ et

viderunt Aegyptios mortuos super litus maris et manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos timuitque populus Dominum et crediderunt Domino et Mosi servo eius

Chapter 15

¹ tunc cecinit Moses et filii Israhel carmen hoc Domino et dixerunt cantemus Domino gloriose
 enim magnificatus est equum et ascensorem deiecit in mare ² fortitudo mea et laus mea Dominus
 et factus est mihi in salutem iste Deus meus et glorificabo eum Deus patris mei et exaltabo eum
³ Dominus quasi vir pugnator Omnipotens nomen eius ⁴ currus Pharaonis et exercitum eius proiecit
 in mare electi principes eius submersi sunt in mari Rubro ⁵ abyssi operuerunt eos descenderunt in
 profundum quasi lapis ⁶ dextera tua Domine magnifice in fortitudine dextera tua Domine percussit
 inimicum ⁷ et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios meos misisti iram tuam quae
 devoravit eos ut stipulam ⁸ et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae stetit unda fluens
 congregatae sunt abyssi in medio mari ⁹ dixit inimicus persequar et comprehendam dividam spolia
 implebitur anima mea evaginabo gladium meum interficiet eos manus mea ¹⁰ flavit spiritus tuus
 et operuit eos mare submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus ¹¹ quis similis tui in
 fortibus Domine quis similis tui magnificus in sanctitate terribilis atque laudabilis et faciens mirabilia
¹² extendisti manum tuam et devoravit eos terra ¹³ dux fuisti in misericordia tua populo quem
 redemisti et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum ¹⁴ adtenderunt populi et
 irati sunt dolores obtinuerunt habitatores Philisthim ¹⁵ tunc conturbati sunt principes Edom robustos
 Moab obtinuit tremor obriguerunt omnes habitatores Chanaan ¹⁶ inruat super eos formido et pavor
 in magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus Domine donec
 pertranseat populus tuus iste quem possedisti ¹⁷ introduces eos et plantabis in monte hereditatis
 tuae firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine sanctuarium Domine quod firmaverunt
 manus tuae ¹⁸ Dominus regnabit in aeternum et ultra ¹⁹ ingressus est enim equus Pharaon cum
 curribus et equitibus eius in mare et reduxit super eos Dominus aquas maris filii autem Israhel
 ambulaverunt per siccum in medio eius ²⁰ sumpsit ergo Maria prophetis soror Aaron tympanum
 in manu egressaeque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris ²¹ quibus praecinebat

dicens cantemus Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem eius deiecit in mare
 22
 tulit autem Moses Israhel de mari Rubro et egressi sunt in desertum Sur ambulaveruntque tribus
 diebus per solitudinem et non inveniabant aquam 23 et venerunt in Marath nec poterant bibere
 aquas de Mara eo quod essent amarae unde et congruum loco nomen inposuit vocans illud Mara
 id est amaritudinem 24 et murmuravit populus contra Mosen dicens quid bibemus 25 at ille clamavit
 ad Dominum qui ostendit ei lignum quod cum misisset in aquas in dulcedinem versae sunt ibi
 constituit ei praecepta atque iudicia et ibi temptavit eum 26 dicens si audieris vocem Domini Dei
 tui et quod rectum est coram eo feceris et oboedieris mandatis eius custodierisque omnia praecepta
 illius cunctum languorem quem posui in Aegypto non inducam super te ego enim Dominus sanator
 tuus 27
 27
 venerunt autem in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae et
 castrametati sunt iuxta aquas

Chapter 16

1
 profectique sunt de Helim et venit omnis multitudo filiorum Israhel in desertum Sin quod est
 inter Helim et Sinai quintodecimo die mensis secundi postquam egressi sunt de terra Aegypti 2 et
 murmuravit omnis congregatio filiorum Israhel contra Mosen et contra Aaron in solitudine
 3
 dixeruntque ad eos filii Israhel utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti quando
 sedebamus super ollas carniū et comedebamus panes in saturitate cur eduxistis nos in desertum
 istud ut occideretis omnem multitudinem fame 4 dixit autem Dominus ad Mosen ecce ego pluam
 vobis panes de caelo egrediatur populus et colligat quae sufficiunt per singulos dies ut temptem
 eum utrum ambulet in lege mea an non 5 die autem sexta parent quod inferant et sit duplum quam
 colligere solebant per singulos dies 6 dixeruntque Moses et Aaron ad omnes filios Israhel vespere
 scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti 7 et mane videbitis gloriam Domini audivit
 enim murmur vestrum contra Dominum nos vero quid sumus quia mussitatis contra nos 8 et ait
 Moses dabit Dominus vobis vespere carnes edere et mane panes in saturitate eo quod audivit
 murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum nos enim quid sumus nec contra nos est
 murmur vestrum sed contra Dominum 9 dixitque Moses ad Aaron dic universae congregationi
 filiorum Israhel accedite coram Domino audivit enim murmur vestrum 10 cumque loqueretur Aaron
 ad omnem coetum filiorum Israhel respexerunt ad solitudinem et ecce gloria Domini apparuit in

¹¹nube ¹²locutus est autem Dominus ad Moſen dicens ¹²audiui murmuraciones filiorum Iſrahel
loquere ad eos veſpere comedetis carnes et mane ſaturabimini panibus ſcietisque quod ſim Dominus
¹³Deus veſter ¹³factum eſt ergo veſpere et aſcendens coturnix operuit caſtra mane quoque roſ iacuit
¹⁴per circuitum caſtrorum ¹⁴cumque operuiſſet ſuperficiem terrae apparuit in ſolitudine minutum
et quaſi pilo tuſum in ſimilitudinem pruinae ſuper terram ¹⁵quod cum vidiffent filii Iſrahel
dixerunt ad invicem man hu quod ſignificat quid eſt hoc ignorabant enim quid eſſet quibus ait
¹⁶Moſes iſte eſt panis quem dedit Dominus vobis ad veſcendum ¹⁶hic eſt ſermo quem praecepit
Dominus colligat ex eo unusquiſque quantum ſufficiat ad veſcendum gomor per ſingula capita
¹⁷iuxta numerum animarum veſtrarum quae habitant in tabernaculo ſic tolletis ¹⁷feceruntque ita filii
¹⁸Iſrahel et collegerunt alius plus alius minus ¹⁸et menſi ſunt ad menſuram gomor nec qui plus
collegerat habuit amplius nec qui minus paraverat repperit minus ſed ſinguli iuxta id quod edere
¹⁹poterant congregarunt ¹⁹dixitque Moſes ad eos nullus relinquat ex eo in mane ²⁰qui non audierunt
eum ſed dimiſerunt quidam ex eis uſque mane et ſcatere coepit vermibus atque conputruit et iratus
²¹eſt contra eos Moſes ²¹colligebant autem mane ſinguli quantum ſufficere poterat ad veſcendum
²²cumque incaliſſet ſol liquefiebat ²²in die vero ſexta collegerunt cibos duplices id eſt duo gomor
²³per ſingulos homines venerunt autem omnes principes multitudinis et narrauerunt Moſi ²³qui ait
eis hoc eſt quod locutus eſt Dominus requies ſabbati ſanctificata erit Domino cras quodcumque
operandum eſt facite et quae coquenda ſunt coquite quicquid autem reliquum fuerit reponite uſque
²⁴in mane ²⁴feceruntque ita ut praeceperat Moſes et non conputruit neque vermis inventus eſt in eo
²⁵dixitque Moſes comedite illud hodie quia ſabbatum eſt Domino non inuenietur hodie in agro
²⁶sex diebus colligite in die autem ſeptimo ſabbatum eſt Domino idcirco non inuenietur ²⁷venit
²⁸ſeptima dies et egreſſi de populo ut colligerent non invenerunt ²⁸dixit autem Dominus ad Moſen
²⁹uſquequo non vultis cuſtodire mandata mea et legem meam ²⁹videte quod Dominus dederit vobis
ſabbatum et propter hoc tribuerit vobis die ſexto cibos duplices maneat unusquiſque apud ſemet
³⁰ipſum nullus egrediatur de loco ſuo die ſeptimo ³⁰et ſabbatizavit populus die ſeptimo
³¹appellavitque domus Iſrahel nomen eius man quod erat quaſi ſemen coriandri album guſtusque
³²eius quaſi ſimilae cum melle ³²dixit autem Moſes iſte eſt ſermo quem praecepit Dominus imple
gomor ex eo et cuſtodiat in futuras retro generationes ut noverint panem quo alui vos in ſolitudine
³³quando educti eſtis de terra Aegypti ³³dixitque Moſes ad Aaron ſume vas unum et mitte ibi man

quantum potest capere gomor et repone coram Domino ad servandum in generationes vestras
 34 sicut praecepit Dominus Mosi posuitque illud Aaron in tabernaculo reservandum filii autem 35
 Israhel comederunt man quadraginta annis donec venirent in terram habitabilem hoc cibo aliti sunt
 usquequo tangerent fines terrae Chanaan 36 gomor autem decima pars est oephi

Chapter 17

1 igitur profecta omnis multitudo filiorum Israhel de deserto Sin per mansiones suas iuxta
 sermonem Domini castrametata est in Raphidim ubi non erat aqua ad bibendum populo 2 qui
 iurgatus contra Mosen ait da nobis aquam ut bibamus quibus respondit Moses quid iurgamini contra
 me cur temptatis Dominum 3 sitivit ergo populus ibi pro aquae penuria et murmuravit contra Mosen
 dicens cur nos exire fecisti de Aegypto ut occideres et nos et liberos nostros ac iumenta siti 4 clamavit
 autem Moses ad Dominum dicens quid faciam populo huic adhuc pauxillum et lapidabunt me 5 ait
 Dominus ad Mosen antecede populum et sume tecum de senibus Israhel et virgam qua percussisti
 fluvium tolle in manu tua et vade 6 en ego stabo coram te ibi super petram Horeb percutiesque
 petram et exhibit ex ea aqua ut bibat populus fecit Moses ita coram senibus Israhel 7 et vocavit
 nomen loci illius Temptatio propter iurgium filiorum Israhel et quia temptaverunt Dominum dicentes
 estne Dominus in nobis an non 8 venit autem Amalech et pugnabat contra Israhel in Raphidim
 9 dixitque Moses ad Iosue elige viros et egressus pugna contra Amalech cras ego stabo in vertice
 collis habens virgam Dei in manu mea 10 fecit Iosue ut locutus ei erat Moses et pugnavit contra
 Amalech Moses autem et Aaron et Hur ascenderunt super verticem collis 11 cumque levaret Moses
 manus vincebat Israhel sin autem paululum remisisset superabat Amalech 12 manus autem Mosi
 erant graves sumentes igitur lapidem posuerunt subter eum in quo sedit Aaron autem et Hur
 sustentabant manus eius ex utraque parte et factum est ut manus ipsius non lassarentur usque ad
 occasum solis 13 fugavitque Iosue Amalech et populum eius in ore gladii 14 dixit autem Dominus
 ad Mosen scribe hoc ob monumentum in libro et trade auribus Iosue delebo enim memoriam
 Amalech sub caelo 15 aedificavitque Moses altare et vocavit nomen eius Dominus exaltatio mea
 16 dicens quia manus solii Domini et bellum Dei erit contra Amalech a generatione in generationem

Chapter 18

¹ cumque audisset Iethro sacerdos Madian cognatus Mosi omnia quae fecerat Deus Mosi et
 Israhel populo suo eo quod eduxisset Dominus Israhel de Aegypto ² tulit Sefforam uxorem Mosi
 quam remiserat ³ et duos filios eius quorum unus vocabatur Gersan dicente patre advena fui in
 terra aliena ⁴ alter vero Eliezer Deus enim ait patris mei adiutor meus et eruit me de gladio Pharaonis
⁵ venit ergo Iethro cognatus Mosi et filii eius et uxor ad Mosen in desertum ubi erat castrametatus
 iuxta montem Dei ⁶ et mandavit Mosi dicens ego cognatus tuus Iethro venio ad te et uxor tua et
 duo filii tui cum ea ⁷ qui egressus in occursum cognati sui adoravit et osculatus est eum
 salutaveruntque se mutuo verbis pacificis cumque intrasset tabernaculum ⁸ narravit Moses cognato
 suo cuncta quae fecerat Deus Pharaoni et Aegyptiis propter Israhel universum laborem qui accidisset
 eis in itinere quo liberarat eos Dominus ⁹ laetatusque est Iethro super omnibus bonis quae fecerat
 Dominus Israheli eo quod eruisset eum de manu Aegyptiorum ¹⁰ et ait benedictus Dominus qui
 liberavit vos de manu Aegyptiorum et de manu Pharaonis qui eruit populum suum de manu Aegypti
¹¹ nunc cognovi quia magnus Dominus super omnes deos eo quod superbe egerint contra illos
¹² obtulit ergo Iethro cognatus Mosi holocausta et hostias Deo veneruntque Aaron et omnes senes
 Israhel ut comederent panem cum eo coram Domino ¹³ altero autem die sedit Moses ut iudicaret
 populum qui adsistebat Mosi de mane usque ad vesperam ¹⁴ quod cum vidisset cognatus eius omnia
 scilicet quae agebat in populo ait quid est hoc quod facis in plebe cur solus sedes et omnis populus
 praestolatur de mane usque ad vesperam ¹⁵ cui respondit Moses venit ad me populus quaerens
 sententiam Dei ¹⁶ cumque acciderit eis aliqua disceptatio veniunt ad me ut iudicem inter eos et
 ostendam praecepta Dei et leges eius ¹⁷ at ille non bonam inquit rem facis ¹⁸ stulto labore
 consumeris et tu et populus iste qui tecum est ultra vires tuas est negotium solus illud non poteris
¹⁹ sustinere sed audi verba mea atque consilia et erit Deus tecum esto tu populo in his quae ad
 Deum pertinent ut referas quae dicuntur ad eum ²⁰ ostendasque populo caerimonias et ritum colendi
 viamque per quam ingredi debeant et opus quod facere ²¹ provide autem de omni plebe viros
 potentes et timentes Deum in quibus sit veritas et qui oderint avaritiam et constitue ex eis tribunos
²² et centuriones et quinquagenarios et decanos qui iudicent populum omni tempore quicquid autem

maius fuerit referant ad te et ipsi minora tantummodo iudicent leviusque tibi sit partito in alios
 onere ²³ si hoc feceris implebis imperium Dei et praecepta eius poteris sustentare et omnis hic
 populus revertetur cum pace ad loca sua ²⁴ quibus auditis Moses fecit omnia quae ille suggesserat
²⁵ et electis viris strenuis de cuncto Israhel constituit eos principes populi tribunos et centuriones
 et quinquagenarios et decanos ²⁶ qui iudicabant plebem omni tempore quicquid autem gravius erat
 referebant ad eum faciliora tantummodo iudicantes ²⁷ dimisitque cognatum qui reversus abiit in
 terram suam

Chapter 19

¹ mense tertio egressionis Israhel de terra Aegypti in die hac venerunt in solitudinem Sinai
² nam profecti de Raphidim et pervenientes usque in desertum Sinai castrametati sunt in eodem
 loco ibique Israhel fixit tentoria e regione montis ³ Moses autem ascendit ad Deum vocavitque
 eum Dominus de monte et ait haec dices domui Iacob et adnuntiabis filiis Israhel ⁴ vos ipsi vidistis
 quae fecerim Aegyptiis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et adsumpserim mihi ⁵ si
 ergo audieritis vocem meam et custodieritis pactum meum eritis mihi in peculium de cunctis populis
 mea est enim omnis terra ⁶ et vos eritis mihi regnum sacerdotale et gens sancta haec sunt verba
 quae loqueris ad filios Israhel ⁷ venit Moses et convocatis maioribus natu populi exposuit omnes
 sermones quos mandaverat Dominus ⁸ responditque universus populus simul cuncta quae locutus
 est Dominus faciemus cumque rettulisset Moses verba populi ad Dominum ⁹ ait ei Dominus iam
 nunc veniam ad te in caligine nubis ut audiat me populus loquentem ad te et credat tibi in perpetuum
 nuntiavit ergo Moses verba populi ad Dominum ¹⁰ qui dixit ei vade ad populum et sanctifica illos
 hodie et cras laventque vestimenta sua ¹¹ et sint parati in diem tertium die enim tertio descendet
 Dominus coram omni plebe super montem Sinai ¹² constituesque terminos populo per circuitum
 et dices cavete ne ascendatis in montem nec tangatis fines illius omnis qui tetigerit montem morte
 morietur ¹³ manus non tanget eum sed lapidibus opprimetur aut confodietur iaculis sive iumentum
 fuerit sive homo non vivet cum coeperit clangere bucina tunc ascendant in montem ¹⁴ descenditque

Moses de monte ad populum et sanctificavit eum cumque lavissent vestimenta sua¹⁵ ait ad eos
 estote parati in diem tertium ne adpropinquetis uxoribus vestris¹⁶ iam advenerat tertius dies et
 mane inclaruerat et ecce coeperunt audiri tonitrua ac micare fulgura et nubes densissima operire
 montem clangorque bucinæ vehementius perstrepebat timuit populus qui erat in castris¹⁷ cumque
 eduxisset eos Moses in occursum Dei de loco castrorum steterunt ad radices montis¹⁸ totus autem
 mons Sinai fumabat eo quod descendisset Dominus super eum in igne et ascenderet fumus ex eo
 quasi de fornace eratque mons omnis terribilis¹⁹ et sonitus bucinæ paulatim crescebat in maius
 et prolixius tendebatur Moses loquebatur et Dominus respondebat ei²⁰ descenditque Dominus
 super montem Sinai in ipso montis vertice et vocavit Mosen in cacumen eius quo cum ascendisset
 21
 dixit ad eum descende et contestare populum ne forte velint transcendere terminos ad videndum
 Dominum et pereat ex eis plurima multitudo²² sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum
 sanctificentur ne percutiat eos²³ dixitque Moses ad Dominum non poterit vulgus ascendere in
 montem Sinai tu enim testificatus es et iussisti dicens pone terminos circa montem et sanctifica
 illum²⁴ cui ait Dominus vade descende ascendesque tu et Aaron tecum sacerdotes autem et populus
 ne transeant terminos nec ascendant ad Dominum ne forte interficiat illos²⁵ descendit Moses ad
 populum et omnia narravit eis

Chapter 20

1 locutus quoque est Dominus cunctos sermones hos² ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi
 te de terra Aegypti de domo servitutis³ non habebis deos alienos coram me⁴ non facies tibi sculptile
 neque omnem similitudinem quae est in caelo desuper et quae in terra deorsum nec eorum quae
 sunt in aquis sub terra⁵ non adorabis ea neque coles ego sum Dominus Deus tuus fortis zelotes
 visitans iniquitatem patrum in filiis in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me⁶ et
 faciens misericordiam in milia his qui diligunt me et custodiunt praecepta mea⁷ non adsumes
 nomen Domini Dei tui in vanum nec enim habebit insontem Dominus eum qui adsumpserit nomen
 Domini Dei sui frustra⁸ memento ut diem sabbati sanctifices⁹ sex diebus operaberis et facies
 omnia opera tua¹⁰ septimo autem die sabbati Domini Dei tui non facies omne opus tu et filius tuus

et filia tua servus tuus et ancilla tua iumentum tuum et advena qui est intra portas tuas ¹¹ sex enim
 diebus fecit Dominus caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt et requievit in die septimo
 idcirco benedixit Dominus diei sabbati et sanctificavit eum ¹² honora patrem tuum et matrem tuam
 ut sis longevus super terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi ¹³ non occides ¹⁴ non moechaberis
¹⁵ non furtum facies ¹⁶ non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium ¹⁷ non concupisces
 domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius non servum non ancillam non bovem non asinum
 nec omnia quae illius sunt ¹⁸ cunctus autem populus videbat voces et lampadas et sonitum bucinae
 montemque fumantem et perterriti ac pavore concussi steterunt procul ¹⁹ dicentes Mosi loquere
 tu nobis et audiemus non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur ²⁰ et ait Moses ad populum
 nolite timere ut enim probaret vos venit Deus et ut terror illius esset in vobis et non peccaretis
²¹ stetitque populus de longe Moses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus ²² dixit praeterea
²³ Dominus ad Mosen haec dices filiis Israhel vos vidistis quod de caelo locutus sum vobis non
²⁴ facietis mecum deos argenteos nec deos aureos facietis vobis altare de terra facietis mihi et
 offeretis super eo holocausta et pacifica vestra oves vestras et boves in omni loco in quo memoria
²⁵ fuerit nominis mei veniam ad te et benedicam tibi quod si altare lapideum feceris mihi non
²⁶ aedificabis illud de sectis lapidibus si enim levaveris cultrum tuum super eo polluetur non
 ascendes per gradus ad altare meum ne reveletur turpitude tua

Chapter 21

¹ haec sunt iudicia quae propones eis ² si emeris servum hebraeum sex annis serviet tibi in
³ septimo egredietur liber gratis cum quali veste intraverit cum tali exeat si habens uxorem et uxor
⁴ egredietur simul sin autem dominus dederit illi uxorem et peperit filios et filias mulier et liberi
⁵ eius erunt domini sui ipse vero exhibit cum vestitu suo quod si dixerit servus diligo dominum
⁶ meum et uxorem ac liberos non egrediar liber offeret eum dominus diis et adplicabitur ad ostium
⁷ et postes perforabitque aurem eius subula et erit ei servus in saeculum si quis vendiderit filiam
⁸ suam in famulam non egredietur sicut ancillae exire consuerunt si displicuerit oculis domini sui

cui tradita fuerit dimittet eam populo autem alieno vendendi non habet potestatem si spreverit eam
 9
 sin autem filio suo desponderit eam iuxta morem filiarum faciet illi 10 quod si alteram ei acceperit
 11
 providebit puellae nuptias et vestimenta et pretium pudicitiae non negabit si tria ista non fecerit
 12 13
 egredietur gratis absque pecunia qui percusserit hominem volens occidere morte moriatur qui
 autem non est insidiatus sed Deus illum tradidit in manu eius constituam tibi locum quo fugere
 14
 debeat si quis de industria occiderit proximum suum et per insidias ab altari meo evelles eum
 15 16
 ut moriatur qui percusserit patrem suum et matrem morte moriatur qui furatus fuerit hominem
 et vendiderit eum convictus noxae morte moriatur 17 qui maledixerit patri suo et matri morte
 18
 moriatur si rixati fuerint viri et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno et ille mortuus
 19
 non fuerit sed iacuerit in lectulo si surrexerit et ambulaverit foris super baculum suum innocens
 20
 erit qui percussit ita tamen ut operas eius et inpensas in medicos restituat qui percusserit servum
 21
 suum vel ancillam virga et mortui fuerint in manibus eius criminis reus erit sin autem uno die
 22
 supervixerit vel duobus non subiacebit poenae quia pecunia illius est si rixati fuerint viri et
 percusserit quis mulierem praegnantem et abortivum quidem fecerit sed ipsa vixerit subiacebit
 23
 damno quantum expetierit maritus mulieris et arbitri iudicarint sin autem mors eius fuerit
 24
 subsecuta reddet animam pro anima oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu
 25 26
 pedem pro pede adustionem pro adustione vulnus pro vulnere livorem pro livore si percusserit
 quispiam oculum servi sui aut ancillae et luscus eos fecerit dimittet liberos pro oculo quem eruit
 27 28
 dentem quoque si excusserit servo vel ancillae suae similiter dimittet eos liberos si bos cornu
 petierit virum aut mulierem et mortui fuerint lapidibus obruetur et non comedentur carnes eius
 29
 dominusque bovis innocens erit quod si bos cornipeta fuerit ab heri et nudius tertius et contestati
 sunt dominum eius nec reclusit eum occideritque virum aut mulierem et bos lapidibus obruetur et
 30
 dominum illius occident quod si pretium ei fuerit inpositum dabit pro anima sua quicquid fuerit
 31 32
 postulatus filium quoque et filiam si cornu percusserit simili sententiae subiacebit si servum
 33
 ancillamque invaserit triginta siclos argenti dabit domino bos vero lapidibus opprimetur si quis
 34
 aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eam cecideritque bos vel asinus in eam dominus
 35
 cisternae reddet pretium iumentorum quod autem mortuum est ipsius erit si bos alienus bovem
 alterius vulnerarit et ille mortuus fuerit vendent bovem vivum et dividunt pretium cadaver autem

36
mortui inter se dispertient sin autem sciebat quod bos cornipeta esset ab heri et nudius tertius et non custodivit eum dominus suus reddet bovem pro bove et cadaver integrum accipiet

Chapter 22

1
si quis furatus fuerit bovem aut ovem et occiderit vel vendiderit quinque boves pro uno bove restituet et quattuor oves pro una ove 2
si effringens fur domum sive suffodiens fuerit inventus et accepto vulnere mortuus fuerit percussor non erit reus sanguinis 3
quod si orto sole hoc fecerit homicidium perpetravit et ipse morietur si non habuerit quod pro furto reddat venundabitur 4
si inventum fuerit apud eum quod furatus est vivens sive bos sive asinus sive ovis duplum restituet 5
si laeserit quispiam agrum vel vineam et dimiserit iumentum suum ut depascatur aliena quicquid optimum habuerit in agro suo vel in vinea pro damni aestimatione restituet 6
si egressus ignis invenerit spinas et comprehenderit acervos frugum sive stantes segetes in agris reddet damnum qui ignem succenderit 7
si quis commendaverit amico pecuniam aut vas in custodiam et ab eo qui susceperat furto ablata fuerint si invenitur fur duplum reddet 8
si latet dominus domus adplicabitur ad deos et iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui 9
ad perpetranda fraudem tam in bove quam in asino et ove ac vestimento et quicquid damnum inferre potest ad deos utriusque causa perveniet et si illi iudicaverint duplum restituet proximo suo 10
si quis commendaverit proximo suo asinum bovem ovem et omne iumentum ad custodiam et mortuum fuerit aut debilitatum vel captum ab hostibus nullusque hoc viderit 11
iusiurandum erit in medio quod non extenderit manum ad rem proximi sui suscipietque dominus iuramentum et ille reddere non cogetur 12
quod si furto ablatum fuerit restituet damnum domino 13
si comestum a bestia deferet ad eum quod occisum est et non restituet 14
qui a proximo suo quicquam horum mutuo postularit et debilitatum aut mortuum fuerit domino non praesente reddere compelletur 15
quod si inpraesentiarum fuit dominus non restituet maxime si conductum venerat pro mercede operis sui 16
si seduxerit quis virginem necdum desponsatam et dormierit cum ea dotabit eam et habebit uxorem 17
si pater virginis dare noluerit reddet pecuniam iuxta modum dotis quam virgines accipere consueverunt 18
maleficos non patieris vivere 19
qui coierit cum iumento morte moriatur 20
qui immolat diis

occidetur praeter Domino soli ²¹ advenam non contristabis neque adfliges eum advenae enim et
 ipsi fuistis in terra Aegypti ²² viduae et pupillo non nocebitis ²³ si laeseritis eos vociferabuntur ad
 me et ego audiam clamorem eorum ²⁴ et indignabitur furor meus percutiamque vos gladio et erunt
 uxores vestrae viduae et filii vestri pupilli ²⁵ si pecuniam mutuum dederis populo meo pauperi qui
 habitat tecum non urges eum quasi exactor nec usuris opprimes ²⁶ si pignus a proximo tuo acceperis
 vestimentum ante solis occasum redde ei ²⁷ ipsum enim est solum quo operitur indumentum carnis
 eius nec habet aliud in quo dormiat si clamaverit ad me exaudiam eum quia misericors sum ²⁸ diis
 non detrahes et principi populi tui non maledices ²⁹ decimas tuas et primitias non tardabis offerre
 primogenitum filiorum tuorum dabis mihi ³⁰ de bubus quoque et ovibus similiter facies septem
 diebus sit cum matre sua die octavo reddes illum mihi ³¹ viri sancti eritis mihi carnem quae a bestiis
 fuerit praegustata non comedetis sed proicietis canibus

Chapter 23

¹ non suscipies vocem mendacii nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium
² non sequeris turbam ad faciendum malum nec in iudicio plurimorum adquiesces sententiae ut a
 vero devies ³ pauperis quoque non misereberis in negotio ⁴ si occurreris bovi inimici tui aut asino
 erranti reduc ad eum ⁵ si videris asinum odientis te iacere sub onere non pertransibis sed sublevabis
 cum eo ⁶ non declinabis in iudicio pauperis ⁷ mendacium fugies insontem et iustum non occides
 quia aversor impium ⁸ nec accipias munera quae excaecant etiam prudentes et subvertunt verba
 iustorum ⁹ peregrino molestus non eris scitis enim advenarum animas quia et ipsi peregrini fuistis
 in terra Aegypti ¹⁰ sex annis seminabis terram tuam et congregabis fruges eius ¹¹ anno autem
 septimo dimittes eam et requiescere facies ut comedant pauperes populi tui et quicquid reliqui fuerit
 edant bestiae agri ita facies in vinea et in oliveto tuo ¹² sex diebus operaberis septima die cessabis
 ut requiescat bos et asinus tuus et refrigeretur filius ancillae tuae et advena ¹³ omnia quae dixi
 vobis custodite et per nomen externorum deorum non iurabitis neque audietur ex ore vestro ¹⁴ tribus

vicibus per singulos annos mihi festa celebrabit¹⁵ sollemnitatem azymorum custodies septem
 diebus comedes azyma sicut praecepi tibi tempore mensis novorum quando egressus es de Aegypto
 non apparebis in conspectu meo vacuus¹⁶ et sollemnitatem messis primitivorum operis tui
 quaecumque serueris in agro sollemnitatem quoque in exitu anni quando congregaveris omnes
 fruges tuas de agro¹⁷ ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo¹⁸ non
 immolabis super fermento sanguinem victimae meae nec remanebit adeps sollemnitatis meae usque
 mane¹⁹ primitias frugum terrae tuae deferes in domum Domini Dei tui nec coques hedum in lacte
 matris suae²⁰ ecce ego mittam angelum meum qui praecedat te et custodiat in via et introducat ad
 locum quem paravi²¹ observa eum et audi vocem eius nec contemnendum putes quia non dimittet
 cum peccaveritis et est nomen meum in illo²² quod si audieris vocem eius et feceris omnia quae
 loquor inimicus ero inimicis tuis et adfligam adfligentes te²³ praecedetque te angelus meus et
 introducet te ad Amorreum et Hettheum et Ferezeum Chananeumque et Eveum et Iebuseum quos
 ego contribo²⁴ non adorabis deos eorum nec coles eos non facies opera eorum sed destrues eos et
 confringes statuas eorum²⁵ servietisque Domino Deo vestro ut benedicam panibus tuis et aquis
 et auferam infirmitatem de medio tui²⁶ non erit infecunda nec sterilis in terra tua numerum dierum
 tuorum implebo²⁷ terrorem meum mittam in praecursum tuum et occidam omnem populum ad
 quem ingredieris cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam²⁸ emittens crabrones
 prius qui fugabunt Eveum et Chananeum et Hettheum antequam introeas²⁹ non eiciam eos a facie
 tua anno uno ne terra in solitudinem redigatur et crescant contra te bestiae³⁰ paulatim expellam
 eos de conspectu tuo donec augearis et possideas terram³¹ ponam autem terminos tuos a mari
 Rubro usque ad mare Palestinorum et a deserto usque ad Fluvium tradam manibus vestris habitatores
 terrae et eiciam eos de conspectu vestro³² non inibis cum eis foedus nec cum diis eorum³³ non
 habitent in terra tua ne forte peccare te faciant in me si servieris diis eorum quod tibi certo erit in
 scandalum

Chapter 24

¹ Mosi quoque dixit ascende ad Dominum tu et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta senes ex
 Israhel et adorabitis procul ² solusque Moses ascendet ad Dominum et illi non adpropinquabunt
 nec populus ascendet cum eo ³ venit ergo Moses et narravit plebi omnia verba Domini atque iudicia
 responditque cunctus populus una voce omnia verba Domini quae locutus est faciemus ⁴ scripsit
 autem Moses universos sermones Domini et mane consurgens aedificavit altare ad radices montis
 et duodecim titulos per duodecim tribus Israhel ⁵ misitque iuvenes de filiis Israhel et obtulerunt
 holocausta immolaveruntque victimas pacificas Domino vitulos ⁶ tulit itaque Moses dimidiam
 partem sanguinis et misit in crateras partem autem residuam fudit super altare ⁷ adsumensque
 volumen foederis legit audiente populo qui dixerunt omnia quae locutus est Dominus faciemus et
 erimus oboedientes ⁸ ille vero sumptum sanguinem respersit in populum et ait hic est sanguis
 foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his ⁹ ascenderuntque Moses
 et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta de senioribus Israhel ¹⁰ et viderunt Deum Israhel sub pedibus
 eius quasi opus lapidis sapphirini et quasi caelum cum serenum est ¹¹ nec super eos qui procul
 recesserant de filiis Israhel misit manum suam videruntque Deum et comederunt ac biberunt ¹² dixit
 autem Dominus ad Mosen ascende ad me in montem et esto ibi daboque tibi tabulas lapideas et
 legem ac mandata quae scripsi ut doceas eos ¹³ surrexerunt Moses et Iosue minister eius
 ascendensque Moses in montem Dei ¹⁴ senioribus ait expectate hic donec revertamur ad vos habetis
 Aaron et Hur vobiscum si quid natum fuerit quaestionis referetis ad eos ¹⁵ cumque ascendisset
 Moses operuit nubes montem ¹⁶ et habitavit gloria Domini super Sinai tegens illum nube sex diebus
 septimo autem die vocavit eum de medio caliginis ¹⁷ erat autem species gloriae Domini quasi ignis
 ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israhel ¹⁸ ingressusque Moses medium nebulae
 ascendit in montem et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus

Chapter 25

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel ut tollant mihi primitias ab
 omni homine qui offert ultroneus accipietis eas ³ haec sunt autem quae accipere debetis aurum et

argentum et aes ⁴ hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum ⁵ et
 pelles arietum rubricatas pelles ianthinas et ligna setthim ⁶ oleum ad luminaria concinnanda aromata
 in unguentum et thymiama boni odoris ⁷ lapides onychinos et gemmas ad ornandum ephod ac
 rationale ⁸ facientque mihi sanctuarium et habitabo in medio eorum ⁹ iuxta omnem similitudinem
 tabernaculi quod ostendam tibi et omnium vasorum in cultum eius sicque facietis illud ¹⁰ arcam
 de lignis setthim conpingite cuius longitudo habeat duos semis cubitos latitudo cubitum et dimidium
 altitudo cubitum similiter ac semissem ¹¹ et deaurabis eam auro mundissimo intus et foris faciesque
 supra coronam auream per circuitum ¹² et quattuor circulos aureos quos pones per quattuor arcae
 angulos duo circuli sint in latere uno et duo in altero ¹³ facies quoque vectes de lignis setthim et
 operies eos auro ¹⁴ inducesque per circulos qui sunt in arcae lateribus ut portetur in eis ¹⁵ qui
 semper erunt in circulis nec umquam extrahentur ab eis ¹⁶ ponesque in arcam testificationem quam
 dabo tibi ¹⁷ facies et propitiatorium de auro mundissimo duos cubitos et dimidium tenebit longitudo
 eius cubitum ac semissem latitudo ¹⁸ duos quoque cherubin aureos et productiles facies ex utraque
 parte oraculi ¹⁹ cherub unus sit in latere uno et alter in altero ²⁰ utrumque latus propitiatorii tegant
 expandentes alas et operientes oraculum respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium
 quo operienda est arca ²¹ in qua pones testimonium quod dabo tibi ²² inde praecipiam et loquar
 ad te supra propitiatorio scilicet ac medio duorum cherubin qui erunt super arcam testimonii cuncta
 quae mandabo per te filiis Israhel ²³ facies et mensam de lignis setthim habentem duos cubitos
 longitudinis et in latitudine cubitum et in altitudine cubitum ac semissem ²⁴ et inaurabis eam auro
 purissimo faciesque illi labium aureum per circuitum ²⁵ et ipsi labio coronam interrasilem altam
 quattuor digitis et super illam alteram coronam aureolam ²⁶ quattuor quoque circulos aureos
 praeparabis et pones eos in quattuor angulis eiusdem mensae per singulos pedes ²⁷ subter coronam
 erunt circuli aurei ut mittantur vectes per eos et possit mensa portari ²⁸ ipsosque vectes facies de
 lignis setthim et circumdabis auro ad subvehendam mensam ²⁹ parabis et acetabula ac fialas turibula
 et cyatos in quibus offerenda sunt libamina ex auro purissimo ³⁰ et pones super mensam panes
 propositionis in conspectu meo semper ³¹ facies et candelabrum ductile de auro mundissimo hastile

eius et calamos scyphos et spherulas ac lilia ex ipso procedentia³² sex calami egredientur de
 lateribus tres ex uno latere et tres ex altero³³ tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos
 spherulaque simul et lilium et tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero spherulaque et
 lilium hoc erit opus sex calamorum qui producendi sunt de hastili³⁴ in ipso autem candelabro
 erunt quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia³⁵ spherula sub duobus
 calamis per tria loca qui simul sex fiunt procedentes de hastili uno³⁶ et sphaerae igitur et calami
 ex ipso erunt universa ductilia de auro purissimo³⁷ facies et lucernas septem et pones eas super
 candelabrum ut luceant ex adverso³⁸ emunctoria quoque et ubi quae emuncta sunt extinguantur
 fient de auro purissimo³⁹ omne pondus candelabri cum universis vasis suis habebit talentum auri
 mundissimi⁴⁰ inspice et fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est

Chapter 26

¹ tabernaculum vero ita fiet decem cortinas de bysso retorta et hyacintho ac purpura coccoque
 bis tincto variatas opere plumario facies² longitudo cortinae unius habebit viginti octo cubitos
 latitudo quattuor cubitorum erit unius mensurae fiet universa tentoria³ quinque cortinae sibi
 iungentur mutuo et aliae quinque nexu simili coherebunt⁴ ansulas hyacinthinas in lateribus ac
 summitatibus facies cortinarum ut possint invicem copulari⁵ quinquagenas ansulas cortina habebit
 in utraque parte ita insertas ut ansa contra ansam veniat et altera alteri possit aptari⁶ facies et
 quinquaginta circulos aureos quibus cortinarum vela iungenda sunt ut unum tabernaculum fiat
⁷ facies et saga cilicina undecim ad operiendum tectum tabernaculi⁸ longitudo sagi unius habebit
 triginta cubitos et latitudo quattuor aequa erit mensura sagorum omnium⁹ e quibus quinque iunges
 seorsum et sex sibi mutuo copulabis ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices¹⁰ facies et
 quinquaginta ansas in ora sagi unius ut coniungi cum altero queat et quinquaginta ansas in ora sagi
 alterius ut cum altero copuletur¹¹ quinquaginta fibulas aeneas quibus iungantur ansae et unum ex
 omnibus operimentum fiat¹² quod autem superfuerit in sagis quae parantur tecto id est unum

13
 sagum quod amplius est ex medietate eius operies posteriora tabernaculi et cubitus ex una parte
 pendebit et alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine utrumque latus tabernaculi protegens
 14
 facies et operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis et super hoc rursum aliud
 operimentum de ianthinis pellibus 15 facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis setthim 16 quae
 17
 singulae denos cubitos in longitudine habeant et in latitudine singulos ac semissem in lateribus
 tabulae duae incastraturae fient quibus tabula alteri tabulae conectatur atque in hunc modum cunctae
 18
 tabulae parabuntur quarum viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad austrum 19 quibus
 quadraginta bases argenteas fundes ut binae bases singulis tabulis per duos angulos subiciantur
 20
 in latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad aquilonem viginti tabulae erunt 21 quadraginta
 22
 habentes bases argenteas binae bases singulis tabulis subponentur ad occidentalem vero plagam
 23
 tabernaculi facies sex tabulas et rursum alias duas quae in angulis erigantur post tergum
 24
 tabernaculi eruntque coniunctae a deorsum usque sursum et una omnes compago retinebit duabus
 25
 quoque tabulis quae in angulis ponendae sunt similis iunctura servabitur et erunt simul tabulae
 26
 octo bases earum argenteae sedecim duabus basibus per unam tabulam supputatis facies et vectes
 27
 de lignis setthim quinque ad continendas tabulas in uno latere tabernaculi et quinque alios in
 28
 altero et eiusdem numeri ad occidentalem plagam qui mittentur per medias tabulas a summo
 29
 usque ad summum ipsasque tabulas deaurabis et fundes eis anulos aureos per quos vectes tabulata
 30
 contineant quos operies lamminis aureis et eriges tabernaculum iuxta exemplum quod tibi in
 31
 monte monstratum est facies et velum de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso
 32
 retorta opere plumario et pulchra varietate contextum quod adpendes ante quattuor columnas
 de lignis setthim quae ipsae quidem deauratae erunt et habebunt capita aurea sed bases argenteas
 33
 inseretur autem velum per circulos intra quod pones arcam testimonii et quo sanctuarium et
 34
 sanctuarii sanctuaria dividuntur pones et propitiatorium super arcam testimonii in sancta sanctorum
 35
 mensamque extra velum et contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano mensa
 36
 enim stabit in parte aquilonis facies et tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho et purpura
 37
 coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii et quinque columnas deaurabis lignorum
 setthim ante quas ducetur tentorium quarum erunt capita aurea et bases aeneae

Chapter 27

¹ facies et altare de lignis setthim quod habebit quinque cubitos in longitudine et totidem in
 latitudine id est quadrum et tres cubitos in altitudine ² cornua autem per quattuor angulos ex ipso
 erunt et operies illud aere ³ faciesque in usus eius lebetas ad suscipiendos cineres et forcipes atque
 fuscinulas et ignium receptacula omnia vasa ex aere fabricabis ⁴ craticulamque in modum retis
 aeneam per cuius quattuor angulos erunt quattuor anuli aenei ⁵ quos pones subter arulam altaris
 eritque craticula usque ad altaris medium ⁶ facies et vectes altaris de lignis setthim duos quos
 operies lamminis aeneis ⁷ et induces per circulos eruntque ex utroque latere altaris ad portandum
⁸ non solidum sed inane et cavum intrinsecus facies illud sicut tibi in monte monstratum est ⁹ facies
 et atrium tabernaculi in cuius plaga australi contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta centum
 cubitos unum latus tenebit in longitudine ¹⁰ et columnas viginti cum basibus totidem aeneis quae
 capita cum celaturis suis habebunt argentea ¹¹ similiter in latere aquilonis per longum erunt tentoria
 centum cubitorum columnae viginti et bases aeneae eiusdem numeri et capita earum cum celaturis
 suis argentea ¹² in latitudine vero atrii quod respicit ad occidentem erunt tentoria per quinquaginta
 cubitos et columnae decem basesque totidem ¹³ in ea quoque atrii latitudine quae respicit ad
 orientem quinquaginta cubiti erunt ¹⁴ in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur
 columnaeque tres et bases totidem ¹⁵ et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim
 columnas tres et bases totidem ¹⁶ in introitu vero atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho
 et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii columnas habebit quattuor cum
 basibus totidem ¹⁷ omnes columnae atrii per circuitum vestitae erunt argenti lamminis capitibus
 argenteis et basibus aeneis ¹⁸ in longitudine occupabit atrium cubitos centum in latitudine
 quinquaginta altitudo quinque cubitorum erit fietque de bysso retorta et habebit bases aeneas
¹⁹ cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et caerimonias tam paxillos eius quam atrii ex aere facies
²⁰ praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum piloque contusum
²¹ ut ardeat lucerna semper in tabernaculo testimonii extra velum quod oppansum est testimonio
 et conlocabunt eam Aaron et filii eius ut usque mane luceat coram Domino perpetuus erit cultus
 per successiones eorum a filiis Israhel

Chapter 28

¹ applica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israhel ut sacerdotio
 fungantur mihi Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar ² faciesque vestem sanctam fratri tuo in
 gloriam et decorem ³ et loqueris cunctis sapientibus corde quos replevi spiritu prudentiae ut faciant
 vestes Aaron in quibus sanctificatus ministret mihi ⁴ haec autem erunt vestimenta quae facient
 rationale et superumerale tunicam et lineam strictam cidarim et balteum facient vestimenta sancta
 Aaron fratri tuo et filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi ⁵ accipientque aurum et hyacinthum et
 purpuram coccumque bis tinctum et byssum ⁶ facient autem superumerale de auro et hyacintho ac
 purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere polymito ⁷ duas oras iunctas habebit in utroque
 latere summitatum ut in unum redeant ⁸ ipsaque textura et cuncta operis varietas erit ex auro et
 hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta ⁹ sumesque duos lapides onychinos et
 sculpes in eis nomina filiorum Israhel ¹⁰ sex nomina in lapide uno et sex reliqua in altero iuxta
 ordinem nativitatis eorum ¹¹ opere sculptoris et celatura gemmarii sculpes eos nominibus filiorum
 Israhel inclusos auro atque circumdatos ¹² et pones in utroque latere superumeralis memoriale filiis
 Israhel portabitque Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque umerum ob recordationem
¹³ facies et uncinos ex auro ¹⁴ et duas catenulas auri purissimi sibi invicem coherentes quas inseres
¹⁵ uncinis rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superumeralis ex auro
 hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta ¹⁶ quadrangulum erit et duplex mensuram
 palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine ¹⁷ ponesque in eo quattuor ordines lapidum
 in primo versu erit lapis sardius et topazius et zmaragdus ¹⁸ in secundo carbunculus sapphyrus et
 iaspis ¹⁹ in tertio ligyrius achates et amethystus ²⁰ in quarto chrysolitus onychinus et berillus inclusi
 auro erunt per ordines suos ²¹ habebuntque nomina filiorum Israhel duodecim nominibus celabuntur
 singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus ²² facies in rationali catenas sibi invicem
 coherentes ex auro purissimo ²³ et duos anulos aureos quos pones in utraque rationalis summitate
²⁴ catenasque aureas iunges anulis qui sunt in marginibus eius ²⁵ et ipsarum catenarum extrema

duobus copulabis uncinis in utroque latere superumeralis quod rationale respicit ²⁶ facies et duos
 anulos aureos quos pones in summitatibus rationalis et in oris quae e regione sunt superumeralis
 et posteriora eius aspiciunt ²⁷ nec non et alios duos anulos aureos qui ponendi sunt in utroque latere
 superumeralis deorsum quod respicit contra faciem iuncturae inferioris ut aptari possit cum
 superumerali ²⁸ et stringatur rationale anulis suis cum anulis superumeralis vitta hyacinthina ut
 maneat iunctura fabrefacta et a se invicem rationale et superumerale nequeant separari ²⁹ portabitque
 Aaron nomina filiorum Israhel in rationali iudicii super pectus suum quando ingreditur sanctuarium
 memoriale coram Domino in aeternum ³⁰ pones autem in rationali iudicii doctrinam et veritatem
 quae erunt in pectore Aaron quando ingreditur coram Domino et gestabit iudicium filiorum Israhel
 in pectore suo in conspectu Domini semper ³¹ facies et tunicam superumeralis totam hyacinthinam
³² in cuius medio supra erit capitium et ora per gyrum eius textilis sicut fieri solet in extremis
 vestium partibus ne facile rumpatur ³³ deorsum vero ad pedes eiusdem tunicae per circuitum quasi
 mala punica facies ex hyacintho et purpura et cocco bis tincto mixtis in medio tintinabulis ³⁴ ita
 ut tintinabulum sit aureum et malum rursusque tintinabulum aliud aureum et malum punicum
³⁵ et vestietur ea Aaron in officio ministerii ut audiatur sonitus quando ingreditur et egreditur
 sanctuarium in conspectu Domini et non moriatur ³⁶ facies et lamminam de auro purissimo in qua
 sculpes opere celatoris Sanctum Domino ³⁷ ligabisque eam vitta hyacinthina et erit super tiaram
³⁸ inminens fronti pontificis portabitque Aaron iniquitates eorum quae obtulerint et sanctificaverint
 filii Israhel in cunctis muneribus et donariis suis erit autem lammina semper in fronte eius ut placatus
 eis sit Dominus ³⁹ stringesque tunicam bysso et tiaram byssinam facies et balteum opere plumarii
⁴⁰ porro filiis Aaron tunicas lineas parabis et balteos ac tiaras in gloriam et decorem ⁴¹ vestiesque
 his omnibus Aaron fratrem tuum et filios eius cum eo et cunctorum consecrabis manus
 sanctificabisque illos ut sacerdotio fungantur mihi ⁴² facies et feminalia linea ut operiant carnem
⁴³ turpitudinis suae a renibus usque ad femina et utentur eis Aaron et filii eius quando ingredientur
 tabernaculum testimonii vel quando adpropinquant ad altare ut ministrent in sanctuario ne iniquitatis
 rei moriantur legitimum sempiternum erit Aaron et semini eius post eum

Chapter 29

¹ sed et hoc facies ut mihi in sacerdotio consecrentur tolle vitulum de armento et arietes duos
² immaculatos panesque azymos et crustula absque fermento quae conspersa sint oleo lagana quoque
³ azyma oleo lita de simila triticea cuncta facies et posita in canistro offeres vitulum autem et duos
⁴ arietes et Aaron ac filios eius adplicabis ad ostium tabernaculi testimonii cumque laveris patrem
⁵ cum filiis aqua indues Aaron vestimentis suis id est linea et tunica et superumerali et rationali
⁶ quod constringes balteo et pones tiaram in capite eius et lamminam sanctam super tiaram et
⁷ oleum unctionis fundes super caput eius atque hoc ritu consecrabitur filios quoque illius adplicabis
⁸ et indues tunicis lineis cingesque balteo Aaron scilicet et liberos eius et inpones eis mitras eruntque
⁹ sacerdotes mei in religione perpetua postquam initiaveris manus eorum adplicabis et vitulum
¹⁰ coram tabernaculo testimonii inponentque Aaron et filii eius manus super caput illius et mactabis
¹¹ eum in conspectu Domini iuxta ostium tabernaculi testimonii sumptumque de sanguine vituli
¹² pones super cornua altaris digito tuo reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius sumes
¹³ et adipem totum qui operit intestina et reticulum iecoris ac duos renes et adipem qui super eos est
¹⁴ et offeres incensum super altare carnes vero vituli et corium et fimum conbures foris extra castra
¹⁵ eo quod pro peccato sit unum quoque arietum sumes super cuius caput ponent Aaron et filii eius
¹⁶ manus quem cum mactaveris tolles de sanguine eius et fundes circa altare ipsum autem
¹⁷ arietem secabis in frusta lotaque intestina eius ac pedes pones super concisas carnes et super caput
¹⁸ illius et offeres totum arietem in incensum super altare oblatio est Domini odor suavissimus
¹⁹ victimae Dei tolles quoque arietem alterum super cuius caput Aaron et filii eius ponent manus
²⁰ quem cum immolaveris sumes de sanguine ipsius et pones super extremum dextrae auriculae
²¹ Aaron et filiorum eius et super pollices manus eorum et pedis dextri fundesque sanguinem super
²² altare per circuitum cumque tuleris de sanguine qui est super altare et de oleo unctionis asperges
²³ Aaron et vestes eius filios et vestimenta eorum consecratisque et ipsis et vestibus tolles adipem
²⁴ de ariete et caudam et arvinam quae operit vitalia ac reticulum iecoris et duos renes atque adipem
²³ qui super eos est armumque dextrum eo quod sit aries consecrationum tortam panis unius
²⁴ crustulum conspersum oleo laganum de canistro azymorum quod positum est in conspectu Domini
²⁴ ponesque omnia super manus Aaron et filiorum eius et sanctificabis eos elevans coram Domino

25 suscipiesque universa de manibus eorum et incendes super altare in holocaustum odorem
 suavissimum in conspectu Domini quia oblatio eius est ²⁶ sumes quoque pectusculum de ariete
 quo initiatus est Aaron sanctificabisque illud elatum coram Domino et cedet in partem tuam
 27 sanctificabis et pectusculum consecratum et armum quem de ariete separasti ²⁸ quo initiatus est
 Aaron et filii eius cedentque in partem Aaron et filiorum eius iure perpetuo a filiis Israhel quia
 primitiva sunt et initia de victimis eorum pacificis quae offerunt Domino ²⁹ vestem autem sanctam
 qua utitur Aaron habebunt filii eius post eum ut unguantur in ea et consecrentur manus eorum
 30 septem diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius et qui ingrediatur
 tabernaculum testimonii ut ministret in sanctuario ³¹ arietem autem consecrationum tolles et coques
 carnes eius in loco sancto ³² quibus vescetur Aaron et filii eius panes quoque qui sunt in canistro
 in vestibulo tabernaculi testimonii comedent ³³ ut sit placabile sacrificium et sanctificentur
 offerentium manus alienigena non vescetur ex eis quia sancti sunt ³⁴ quod si remanserit de carnibus
 consecratis sive de panibus usque mane conbures reliquias igni non comedentur quia sanctificata
 35 sunt omnia quae praecepi tibi facies super Aaron et filiis eius septem diebus consecrabis manus
 eorum ³⁶ et vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum mundabisque altare cum
 immolaris expiationis hostiam et ungues illud in sanctificationem ³⁷ septem diebus expiabis altare
 et sanctificabis et erit sanctum sanctorum omnis qui tetigerit illud sanctificabitur ³⁸ hoc est quod
 facies in altari agnos anniculos duos per singulos dies iugiter ³⁹ unum agnum mane et alterum
 40 vespere ⁴⁰ decimam partem similae conspersae oleo tunso quod habeat mensuram quartam partem
 hin et vinum ad libandum eiusdem mensurae in agno uno ⁴¹ alterum vero agnum offeres ad vesperam
 iuxta ritum matutinae oblationis et iuxta ea quae diximus in odorem suavitatis ⁴² sacrificium
 Domino oblatione perpetua in generationes vestras ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino
 ubi constituam ut loquar ad te ⁴³ ibique praecipiam filiis Israhel et sanctificabitur altare in gloria
 mea ⁴⁴ sanctificabo et tabernaculum testimonii cum altari et Aaron cum filiis eius ut sacerdotio
 fungantur mihi ⁴⁵ et habitabo in medio filiorum Israhel eroque eis Deus ⁴⁶ et scient quia ego
 Dominus Deus eorum qui eduxi eos de terra Aegypti ut manerem inter illos ego Dominus Deus
 ipsorum

Chapter 30

¹ facies quoque altare in adolendum thymiama de lignis setthim ² habens cubitum longitudinis
 et alterum latitudinis id est quadrangulum et duos cubitos in altitudine cornua ex ipso procedent
³ vestiesque illud auro purissimo tam craticulam eius quam parietes per circuitum et cornua faciesque
 ei coronam aureolam per gyrum ⁴ et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur
 in eos vectes et altare portetur ⁵ ipsos quoque vectes facies de lignis setthim et inaurabis ⁶ ponesque
 altare contra velum quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo tegitur testimonium
 ubi loquar tibi ⁷ et adolebit incensum super eo Aaron suave fragrans mane quando conponet lucernas
 incendet illud ⁸ et quando conlocat eas ad vesperum uret thymiama sempiternum coram Domino
 in generationes vestras ⁹ non offeretis super eo thymiama compositionis alterius nec oblationem et
 victimam nec liba libabitis ¹⁰ et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum in sanguine
 quod oblatum est pro peccato et placabit super eo in generationibus vestris sanctum sanctorum erit
 Domino ¹¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ¹² quando tuleris summam filiorum Israhel
 iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino et non erit plaga in eis cum
 fuerint recensiti ¹³ hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen dimidium sicli iuxta mensuram
 templi siclus viginti obolos habet media pars sicli offeretur Domino ¹⁴ qui habetur in numero a
 viginti annis et supra dabit pretium ¹⁵ dives non addet ad medium sicli et pauper nihil minuet
¹⁶ susceptamque pecuniam quae conlata est a filiis Israhel trades in usus tabernaculi testimonii ut
 sit monumentum eorum coram Domino et propitietur animabus illorum ¹⁷ locutusque est Dominus
 ad Mosen dicens ¹⁸ facies et labium aeneum cum basi sua ad lavandum ponesque illud inter
 tabernaculum testimonii et altare et missa aqua ¹⁹ lavabunt in eo Aaron et filii eius manus suas ac
 pedes ²⁰ quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii et quando accessuri ad altare ut offerant
 in eo thymiama Domino ²¹ ne forte moriantur legitimum sempiternum erit ipsi et semini eius per
 successiones ²² locutusque est Dominus ad Mosen ²³ dicens sume tibi aromata prima et zmyrnae
 electae quingentos siclos et cinnamomi medium id est ducentos quinquaginta calami similiter
 ducentos quinquaginta ²⁴ cassiae autem quingentos siclos in pondere sanctuarii olei de olivetis
 mensuram hin ²⁵ faciesque unctionis oleum sanctum unguentum conpositum opere unguentarii

26 et ungues ex eo tabernaculum testimonii et arcam testamenti 27 mensamque cum vasis suis
 candelabrum et utensilia eius altaria thymiamatis 28 et holocausti et universam supellectilem quae
 ad cultum eorum pertinent 29 sanctificabisque omnia et erunt sancta sanctorum qui tetigerit ea
 sanctificabitur 30 Aaron et filios eius ungues sanctificabisque eos ut sacerdotio fungantur mihi
 31 filiis quoque Israhel dices hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes vestras 32 caro
 hominis non unguetur ex eo et iuxta compositionem eius non facietis aliud quia sanctificatum est
 et sanctum erit vobis 33 homo quicumque tale composuerit et dederit ex eo alieno exterminabitur
 de populo suo 34 dixitque Dominus ad Mosen sume tibi aromata stacten et onycha galbanen boni
 odoris et tus lucidissimum aequalis ponderis erunt omnia 35 faciesque thymiamata conpositum opere
 unguentarii mixtum diligenter et purum et sanctificatione dignissimum 36 cumque in tenuissimum
 pulverem universa contuderis pones ex eo coram testimonio tabernaculi in quo loco apparebo tibi
 sanctum sanctorum erit vobis thymiamata 37 talem compositionem non facietis in usus vestros quia
 sanctum est Domino 38 homo quicumque fecerit simile ut odore illius perfruatur peribit de populis
 suis

Chapter 31

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 ecce vocavi ex nomine Beselehel filium Uri filii
 Hur de tribu Iuda 3 et implevi eum spiritu Dei sapientia intellegentia et scientia in omni opere 4 ad
 excogitandum fabre quicquid fieri potest ex auro et argento et aere 5 marmore et gemmis et
 diversitate lignorum 6 dedique ei socium Hooliab filium Achisamech de tribu Dan et in corde omnis
 eruditi posui sapientiam ut faciant cuncta quae praecepi tibi 7 tabernaculum foederis et arcam
 testimonii et propitiatorium quod super eam est et cuncta vasa tabernaculi 8 mensamque et vasa
 eius candelabrum purissimum cum vasis suis et altaria thymiamatis 9 et holocausti et omnia vasa
 eorum labium cum basi sua 10 vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti et filiis eius ut fungantur
 officio suo in sacris 11 oleum unctionis et thymiamata aromatum in sanctuario omnia quae praecepi

¹² tibi facient et locutus est Dominus ad Mosen dicens ¹³ loquere filiis Israhel et dices ad eos videte
 ut sabbatum meum custodiatis quia signum est inter me et vos in generationibus vestris ut sciatis
 quia ego Dominus qui sanctifico vos ¹⁴ custodite sabbatum sanctum est enim vobis qui polluerit
 illud morte morietur qui fecerit in eo opus peribit anima illius de medio populi sui ¹⁵ sex diebus
 facietis opus in die septimo sabbatum est requies sancta Domino omnis qui fecerit opus in hac die
 morietur ¹⁶ custodiant filii Israhel sabbatum et celebrent illud in generationibus suis pactum est
 sempiternum ¹⁷ inter me et filios Israhel signumque perpetuum sex enim diebus fecit Dominus
 caelum et terram et in septimo ab opere cessavit ¹⁸ dedit quoque Mosi completis huiusmodi
 sermonibus in monte Sinai duas tabulas testimonii lapideas scriptas digito Dei

Chapter 32

¹ videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moses congregatus adversus
 Aaron ait surge fac nobis deos qui nos praecedant Mosi enim huic viro qui nos eduxit de terra
 Aegypti ignoramus quid acciderit ² dixitque ad eos Aaron tollite in aures aureas de uxorum
 filiorumque et filiarum vestrarum auribus et adferte ad me ³ fecit populus quae iusserat deferens
 in aures ad Aaron ⁴ quas cum ille accepisset formavit opere fusorio et fecit ex eis vitulum conflatilem
 dixeruntque hii sunt dii tui Israhel qui te eduxerunt de terra Aegypti ⁵ quod cum vidisset Aaron
 aedificavit altare coram eo et praeconis voce clamavit dicens cras sollemnitatis Domini est
⁶ surgentesque mane obtulerunt holocausta et hostias pacificas et sedit populus comedere ac bibere
 et surrexerunt ludere ⁷ locutus est autem Dominus ad Mosen vade descende peccavit populus tuus
 quem eduxisti de terra Aegypti ⁸ recesserunt cito de via quam ostendisti eis feceruntque sibi vitulum
 conflatilem et adoraverunt atque immolantes ei hostias dixerunt isti sunt dii tui Israhel qui te
 eduxerunt de terra Aegypti ⁹ rursumque ait Dominus ad Mosen cerno quod populus iste durae
 cervicis sit ¹⁰ dimitte me ut irascatur furor meus contra eos et deleam eos faciamque te in gentem
 magnam ¹¹ Moses autem orabat Dominum Deum suum dicens cur Domine irascitur furor tuus
 contra populum tuum quem eduxisti de terra Aegypti in fortitudine magna et in manu robusta ¹² ne
 quaeso dicant Aegyptii callide eduxit eos ut interficeret in montibus et deleret e terra quiescat ira

tua et esto placabilis super nequitia populi tui ¹³ recordare Abraham Isaac et Israhel servorum
 tuorum quibus iurasti per te ipsum dicens multiplicabo semen vestrum sicut stellas caeli et
 universam terram hanc de qua locutus sum dabo semini vestro et possidebitis eam semper
¹⁴ placatusque est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat adversus populum suum ¹⁵ et
 reversus est Moses de monte portans duas tabulas testimonii manu scriptas ex utraque parte ¹⁶ et
 factas opere Dei scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis ¹⁷ audiens autem Iosue tumultum
 populi vociferantis dixit ad Mosen ululatus pugnae auditur in castris ¹⁸ qui respondit non est clamor
 adhortantium ad pugnam neque vociferatio compellentium ad fugam sed vocem cantantium ego
¹⁹ audio cumque adpropinquasset ad castra vidit vitulum et choros iratusque valde proiecit de manu
 tabulas et confregit eas ad radices montis ²⁰ arripiensque vitulum quem fecerant conbusit et contrivit
 usque ad pulverem quem sparsit in aqua et dedit ex eo potum filiis Israhel ²¹ dixitque ad Aaron
 quid tibi fecit hic populus ut induceres super eum peccatum maximum ²² cui ille respondit ne
 indignetur dominus meus tu enim nosti populum istum quod pronus sit ad malum ²³ dixerunt mihi
 fac nobis deos qui praecedant nos huic enim Mosi qui nos eduxit de terra Aegypti nescimus quid
 acciderit ²⁴ quibus ego dixi quis vestrum habet aurum tulerunt et dederunt mihi et proieci illud in
 ignem egressusque est hic vitulus ²⁵ videns ergo Moses populum quod esset nudatus spoliaverat
 enim eum Aaron propter ignominiam sordis et inter hostes nudum constituerat ²⁶ et stans in porta
 castrorum ait si quis est Domini iungatur mihi congregatique sunt ad eum omnes filii Levi ²⁷ quibus
 ait haec dicit Dominus Deus Israhel ponat vir gladium super femur suum ite et redite de porta usque
 ad portam per medium castrorum et occidat unusquisque fratrem et amicum et proximum suum
²⁸ fecerunt filii Levi iuxta sermonem Mosi cecideruntque in die illo quasi tria milia hominum ²⁹ et
 ait Moses consecratis manus vestras hodie Domino unusquisque in filio et fratre suo ut detur vobis
 benedictio ³⁰ facto autem die altero locutus est Moses ad populum peccastis peccatum maximum
 ascendam ad Dominum si quo modo eum quivero deprecari pro scelere vestro ³¹ reversusque ad
 Dominum ait obsecro peccavit populus iste peccatum magnum feceruntque sibi deos aureos aut
 dimitte eis hanc noxam ³² aut si non facis dele me de libro tuo quem scripsisti ³³ cui respondit
³⁴ Dominus qui peccaverit mihi delebo eum de libro meo tu autem vade et duc populum istum quo
 locutus sum tibi angelus meus praecedet te ego autem in die ultionis visitabo et hoc peccatum eorum
³⁵ percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli quem fecit Aaron

Chapter 33

¹ locutusque est Dominus ad Mosen vade ascende de loco isto tu et populus tuus quem eduxisti
² de terra Aegypti in terram quam iuravi Abraham Isaac et Jacob dicens semini tuo dabo eam et
 mittam praecursorem tui angelum ut eiciam Chananeum et Amorreum et Hettheum et Ferezeum
³ et Eveum et Iebuseum et intres in terram fluentem lacte et melle non enim ascendam tecum quia
⁴ populus durae cervicis est ne forte disperdam te in via audiens populus sermonem hunc pessimum
⁵ luxit et nullus ex more indutus est cultu suo dixitque Dominus ad Mosen loquere filiis Israhel
 populus durae cervicis es semel ascendam in medio tui et delebo te iam nunc depone ornatum tuum
⁶ ut sciam quid faciam tibi deposuerunt ergo filii Israhel ornatum suum a monte Horeb ⁷ Moses
 quoque tollens tabernaculum tetendit extra castra procul vocavitque nomen eius tabernaculum
 foederis et omnis populus qui habebat aliquam quaestionem egrediebatur ad tabernaculum foederis
⁸ extra castra cumque egrederetur Moses ad tabernaculum surgebat universa plebs et stabat
 unusquisque in ostio papilionis sui aspiciebantque tergum Mosi donec ingrederetur tentorium
⁹ ingresso autem illo tabernaculum foederis descendebat columna nubis et stabat ad ostium
¹⁰ loquebaturque cum Mosi cernentibus universis quod columna nubis staret ad ostium tabernaculi
¹¹ stabantque ipsi et adorabant per fores tabernaculorum suorum loquebatur autem Dominus ad
 Mosen facie ad faciem sicut loqui solet homo ad amicum suum cumque ille reverteretur in castra
¹² minister eius Iosue filius Nun puer non recedebat de tabernaculo dixit autem Moses ad Dominum
 praecipis ut educam populum istum et non indicas mihi quem missurus es mecum praesertim cum
¹³ dixeris novi te ex nomine et invenisti gratiam coram me si ergo inveni gratiam in conspectu tuo
 ostende mihi viam tuam ut sciam te et inveniam gratiam ante oculos tuos respice populum tuum
¹⁴ gentem hanc dixitque Dominus facies mea praecedet te et requiem dabo tibi ¹⁵ et ait Moses si
¹⁶ non tu ipse praecedes ne educas nos de loco isto in quo enim scire poterimus ego et populus
 tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo nisi ambulaveris nobiscum ut glorificemur ab omnibus
¹⁷ populis qui habitant super terram dixit autem Dominus ad Mosen et verbum istud quod locutus
¹⁸ es faciam invenisti enim gratiam coram me et te ipsum novi ex nomine qui ait ostende mihi
¹⁹ gloriam tuam respondit ego ostendam omne bonum tibi et vocabo in nomine Domini coram te
²⁰ et miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuerit rursumque ait non poteris videre

faciem meam non enim videbit me homo et vivet ²¹ et iterum ecce inquit est locus apud me stabis
 super petram ²² cumque transibit gloria mea ponam te in foramine petrae et protegam dextera mea
 donec transeam ²³ tollamque manum meam et videbis posteriora mea faciem autem meam videre
 non poteris

Chapter 34

¹ ac deinceps praecide ait tibi duas tabulas lapideas instar priorum et scribam super eas verba
 quae habuerunt tabulae quas fregisti ² esto paratus mane ut ascendas statim in montem Sinai
 stabisque mecum super verticem montis ³ nullus ascendet tecum nec videatur quispiam per totum
 montem boves quoque et oves non pascantur e contra ⁴ excidit ergo duas tabulas lapideas quales
 ante fuerant et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai sicut ei praeceperat Dominus portans
 secum tabulas ⁵ cumque descendisset Dominus per nubem stetit Moses cum eo invocans nomen
 Domini ⁶ quo transeunte coram eo ait Dominator Domine Deus misericors et clemens patiens et
 multae miserationis ac verus ⁷ qui custodis misericordiam in milia qui auferis iniquitatem et scelera
 atque peccata nullusque apud te per se innocens est qui reddis iniquitatem patrum in filiis ac
 nepotibus in tertiam et quartam progeniem ⁸ festinusque Moses curvatus est pronus in terram et
 adorans ⁹ ait si inveni gratiam in conspectu tuo Domine obsecro ut gradiaris nobiscum populus
 enim durae cervicis est et auferas iniquitates nostras atque peccata nosque possideas ¹⁰ respondit
 Dominus ego inibo pactum videntibus cunctis signa faciam quae numquam sunt visa super terram
 nec in ullis gentibus ut cernat populus in cuius es medio opus Domini terribile quod facturus sum
¹¹ observa cuncta quae hodie mando tibi ego ipse eiciam ante faciem tuam Amorreum et Chananeum
 et Hettheum Ferezeum quoque et Eveum et Iebuseum ¹² cave ne umquam cum habitatoribus terrae
 illius iungas amicitias quae tibi sint in ruinam ¹³ sed aras eorum destrue confringe statuas lucosque
 succide ¹⁴ noli adorare deum alienum Dominus Zelotes nomen eius Deus est aemulator ¹⁵ ne in eas
 pactum cum hominibus illarum regionum ne cum fornicati fuerint cum diis suis et adoraverint
 simulacra eorum vocet te quispiam ut comedas de immolatis ¹⁶ nec uxorem de filiabus eorum
 accipies filiis tuis ne postquam ipsae fuerint fornicatae fornicari faciant et filios tuos in deos suos

17 deos conflatiles non facies tibi 18 sollemnitatem azymorum custodies septem diebus vesceris
 azymis sicut praecepi tibi in tempore mensis novorum mense enim verni temporis egressus es de
 19 Aegypto omne quod aperit vulvam generis masculini meum erit de cunctis animantibus tam de
 20 bubus quam de ovibus meum erit primogenitum asini redimes ove sin autem nec pretium pro
 eo dederis occidetur primogenitum filiorum tuorum redimes nec apparebis in conspectu meo vacuus
 21 sex diebus operaberis die septimo cessabis arare et metere 22 sollemnitatem ebdomadaram facies
 tibi in primitiis frugum messis tuae triticeae et sollemnitatem quando redeunte anni tempore cuncta
 23 conduntur tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis
 Domini Dei Israhel 24 cum enim tulero gentes a facie tua et dilatavero terminos tuos nullus
 25 insidiabitur terrae tuae ascendente te et apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno non
 immolabis super fermento sanguinem hostiae meae neque residebit mane de victima sollemnitatis
 26 phase primitias frugum terrae tuae offeres in domum Domini Dei tui non coques hedum in lacte
 27 matris suae dixitque Dominus ad Mosen scribe tibi verba haec quibus et tecum et cum Israhel
 28 pepigi foedus fecit ergo ibi cum Domino quadraginta dies et quadraginta noctes panem non
 29 comedit et aquam non bibit et scripsit in tabulis verba foederis decem cumque descenderet Moses
 de monte Sinai tenebat duas tabulas testimonii et ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio
 30 sermonis Dei videntes autem Aaron et filii Israhel cornutam Mosi faciem timuerunt prope
 31 accedere vocatique ab eo reversi sunt tam Aaron quam principes synagogae et postquam locutus
 32 est venerunt ad eum etiam omnes filii Israhel quibus praecepit cuncta quae audierat a Domino
 33 in monte Sinai impletisque sermonibus posuit velamen super faciem suam 34 quod ingressus
 ad Dominum et loquens cum eo auferebat donec exiret et tunc loquebatur ad filios Israhel omnia
 35 quae sibi fuerant imperata qui videbant faciem egredientis Mosi esse cornutam sed operiebat
 rursus ille faciem suam si quando loquebatur ad eos

Chapter 35

1 igitur congregata omni turba filiorum Israhel dixit ad eos haec sunt quae iussit Dominus fieri
 2 sex diebus facietis opus septimus dies erit vobis sanctus sabbatum et requies Domini qui fecerit

3
 opus in eo occidetur non succendetis ignem in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati et
 ait Moses ad omnem catervam filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus dicens
 4
 5
 separate apud vos primitias Domino omnis voluntarius et proni animi offerat eas Domino aurum
 et argentum et aes 6 hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum 7 et
 pelles arietum rubricatas et ianthinas 8 ligna setthim 9 et oleum ad luminaria concinnanda et ut
 conficiatur unguentum et thymiama suavissimum 10 lapides onychinos et gemmas ad ornatum
 superumeralis et rationalis 11 quisquis vestrum est sapiens veniat et faciat quod Dominus imperavit
 12
 tabernaculum scilicet et tectum eius atque operimentum anulos et tabulata cum vectibus paxillos
 et bases 13 arcam et vectes propitiatorium et velum quod ante illud oppanditur 14 mensam cum
 vectibus et vasis et propositionis panibus 15 candelabrum ad luminaria sustentanda vasa illius et
 lucernas et oleum ad nutrimenta ignium 16 altare thymiamatis et vectes oleum unctionis et thymiama
 ex aromatibus tentorium ad ostium tabernaculi 17 altare holocausti et craticulam eius aeneam cum
 vectibus et vasis suis labrum et basim eius 18 cortinas atrii cum columnis et basibus tentorium in
 foribus vestibuli 19 paxillos tabernaculi et atrii cum funiculis suis 20 vestimenta quorum usus est
 in ministerio sanctuarii vestes Aaron pontificis ac filiorum eius ut sacerdotio fungantur mihi
 21
 egressaque omnis multitudo filiorum Israhel de conspectu Mosi 22 obtulit mente promptissima
 atque devota primitias Domino ad faciendum opus tabernaculi testimonii quicquid in cultum et ad
 vestes sanctas necessarium erat 23 viri cum mulieribus praebuerunt armillas et inares anulos et
 dextralia omne vas aureum in donaria Domini separatum est 24 si quis habuit hyacinthum purpuram
 coccumque bis tinctum byssum et pilos caprarum pelles arietum rubricatas et ianthinas 25 argenti
 et aeris metalla obtulerunt Domino lignaque setthim in varios usus 26 sed et mulieres doctae dederunt
 quae neverant hyacinthum purpuram et vermiculum ac byssum 27 et pilos caprarum sponte propria
 cuncta tribuentes 28 principes vero obtulerunt lapides onychinos et gemmas ad superumerale et
 rationale 29 aromataque et oleum ad luminaria concinnanda et ad praeparandum unguentum ac
 thymiama odoris suavissimi componendum 30 omnes viri et mulieres mente devota obtulerunt
 donaria ut fierent opera quae iusserat Dominus per manum Mosi cuncti filii Israhel voluntaria
 31
 Domino dedicaverunt dixitque Moses ad filios Israhel ecce vocavit Dominus ex nomine Beselehel

filium Uri filii Hur de tribu Iuda ³² implevitque eum spiritu Dei sapientiae et intellegentiae et
 scientiae omni doctrina ³³ ad excogitandum et faciendum opus in auro et argento et aere
 sculpendisque lapidibus et opere carpentario quicquid fabre adinveniri potest ³⁴ dedit in corde eius
 Hooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan ³⁵ ambos eruditur sapientia ut faciant opera
 abietarii polymitarii ac plumarii de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso et texant
 omnia ac nova quaeque repperiant

Chapter 36

¹ fecit ergo Beselehel et Hooliab et omnis vir sapiens quibus dedit Dominus sapientiam et
 intellectum ut scirent fabre operari quae in usus sanctuarii necessaria sunt et quae praecepit Dominus
² cumque vocasset eos Moses et omnem eruditum virum cui dederat Deus sapientiam et qui sponte
 sua obtulerant se ad faciendum opus ³ tradidit eis universa donaria filiorum Israhel qui cum instarent
 operi cotidie mane vota populus offerebat ⁴ unde artifices venire compulsi ⁵ dixerunt Mosi plus
 offert populus quam necessarium est ⁶ iussit ergo Moses praeconis voce cantari nec vir nec mulier
 quicquam ultra offerat in opere sanctuarii sicque cessatum est a muneribus offerendis ⁷ eo quod
 oblata sufficerent et superabundarent ⁸ feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus
 tabernaculi cortinas decem de bysso retorta et hyacintho et purpura coccoque bis tincto opere vario
 et arte polymita ⁹ quarum una habebat in longitudine viginti octo cubitos et in latitudine quattuor
 una mensura erat omnium cortinarum ¹⁰ coniunxitque cortinas quinque alteram alteri et alias
 quinque sibi invicem copulavit ¹¹ fecit et ansas hyacinthinas in ora cortinae unius ex utroque latere
 et in ora cortinae alterius similiter ¹² ut contra se invicem venirent ansae et mutuo iungerentur
¹³ unde et quinquaginta fudit circulos aureos qui morderent cortinarum ansas et fieret unum
 tabernaculum ¹⁴ fecit et saga undecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi ¹⁵ unum
 sagum habebat in longitudine cubitos triginta et in latitudine cubitos quattuor unius mensurae erant
 omnia saga ¹⁶ quorum quinque iunxit seorsum et sex alia separatim ¹⁷ fecitque ansas quinquaginta
 in ora sagi unius et quinquaginta in ora sagi alterius ut sibi invicem iungerentur ¹⁸ et fibulas aeneas

quinquaginta quibus necteretur tectum et unum pallium ex omnibus sagis fieret ¹⁹ fecit et opertorium
 tabernaculi de pellibus arietum rubricatis aliudque desuper velamentum de pellibus ianthinis ²⁰ fecit
 et tabulas tabernaculi de lignis setthim stantes ²¹ decem cubitorum erat longitudo tabulae unius et
 unum ac semis cubitum latitudo retinebat ²² binae incastraturae erant per singulas tabulas ut altera
 alteri iungeretur sic fecit in omnibus tabulis tabernaculi ²³ e quibus viginti ad plagam meridianam
 erant contra austrum ²⁴ cum quadraginta basibus argenteis duae bases sub una tabula ponebantur
 ex utraque angulorum parte ubi incastraturae laterum in angulis terminantur ²⁵ ad plagam quoque
 tabernaculi quae respicit ad aquilonem fecit viginti tabulas ²⁶ cum quadraginta argenteis basibus
 duas bases per singulas tabulas ²⁷ contra occidentem vero id est ad eam partem tabernaculi quae
 mare respicit fecit sex tabulas ²⁸ et duas alias per singulos angulos tabernaculi retro ²⁹ quae iunctae
 erant deorsum usque sursum et in unam compagem pariter ferebantur ita fecit ex utraque parte per
 angulos ³⁰ ut octo essent simul tabulae et haberent bases argenteas sedecim binas scilicet bases
 sub singulis tabulis ³¹ fecit et vectes de lignis setthim quinque ad continendas tabulas unius lateris
 tabernaculi ³² et quinque alios ad alterius lateris tabulas coaptandas et extra hos quinque alios
 vectes ad occidentalem plagam tabernaculi contra mare ³³ fecit quoque vectem alium qui per
 medias tabulas ab angulo usque ad angulum perveniret ³⁴ ipsa autem tabulata deauravit et circulos
 eorum fecit aureos per quos vectes induci possint quos et ipsos aureis lamminis operuit ³⁵ fecit et
 velum de hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta opere polymitario varium atque distinctum
³⁶ et quattuor columnas de lignis setthim quas cum capitibus deauravit fuis basibus earum argenteis
³⁷ fecit et tentorium in introitu tabernaculi ex hyacintho purpura vermiculo byssoque retorta opere
³⁸ plumarii et columnas quinque cum capitibus suis quas operuit auro basesque earum fudit aeneas

Chapter 37

¹ fecit autem Beselehel et arcam de lignis setthim habentem duos semis cubitos in longitudinem
 et cubitum ac semissem in latitudinem altitudo quoque uno cubito fuit et dimidio vestivitque eam

auro purissimo intus ac foris ² et fecit illi coronam auream per gyrum ³ conflans quattuor anulos
aureos per quattuor angulos eius duos anulos in latere uno et duos in altero ⁴ vectes quoque fecit
de lignis setthim quos vestivit auro ⁵ et quos misit in anulos qui erant in lateribus arcae ad portandum
eam ⁶ fecit et propitiatorium id est oraculum de auro mundissimo duorum cubitorum et dimidio in
longitudine et cubito ac semisse in latitudine ⁷ duos etiam cherubin ex auro ductili quos posuit ex
utraque parte propitiatorii ⁸ cherub unum in summitate huius partis et cherub alterum in summitate
partis alterius duos cherubin in singulis summitatibus propitiatorii ⁹ extendentes alas et tegentes
propitiatorium seque mutuo et illud respectantes ¹⁰ fecit et mensam de lignis setthim in longitudine
duorum cubitorum et in latitudine unius cubiti quae habebat in altitudine cubitum ac semissem
¹¹ circumdeditque eam auro mundissimo et fecit illi labium aureum per gyrum ¹² ipsique labio
coronam interrasilem quattuor digitorum et super eandem alteram coronam auream ¹³ fudit et
quattuor circulos aureos quos posuit in quattuor angulis per singulos pedes mensae ¹⁴ contra
coronam misitque in eos vectes ut possit mensa portari ¹⁵ ipsos quoque vectes fecit de lignis setthim
et circumdedit eos auro ¹⁶ et vasa ad diversos usus mensae acetabula fialas cyatos et turibula ex
auro puro in quibus offerenda sunt liba ¹⁷ fecit et candelabrum ductile de auro mundissimo de
cuius vecte calami scyphi spherulae ac lilia procedebant ¹⁸ sex in utroque latere tres calami ex
parte una et tres ex altera ¹⁹ tres scyphi in nucis modum per calamos singulos spherulaeque simul
et lilia et tres scyphi instar nucis in calamo altero spherulaeque simul et lilia aequum erat opus sex
calamorum qui procedebant de stipite candelabri ²⁰ in ipso autem vecte erant quattuor scyphi in
nucis modum spherulaeque per singulos et lilia ²¹ et sphaerae sub duobus calamis per loca tria qui
simul sex fiunt calami procedentes de vecte uno ²² et sphaerae igitur et calami ex ipso erant universa
ductilia de auro purissimo ²³ fecit et lucernas septem cum emunctoriis suis et vasa ubi quae emuncta
sunt extinguuntur de auro mundissimo ²⁴ talentum auri adpendebat candelabrum cum omnibus
vasis suis ²⁵ fecit et altare thymiamatis de lignis setthim habens per quadrum singulos cubitos et
in altitudine duos e cuius angulis procedebant cornua ²⁶ vestivitque illud auro purissimo cum
craticula ac parietibus et cornibus ²⁷ fecitque ei coronam aureolam per gyrum et duos anulos aureos

sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et possit altare portari ²⁸ ipsos autem vectes
 fecit de lignis setthim et operuit lamminis aureis ²⁹ composuit et oleum ad sanctificationis unguentum
 et thymiama de aromatibus mundissimis opere pigmentarii

Chapter 38

¹ fecit et altare holocausti de lignis setthim quinque cubitorum per quadrum et trium in altitudine
² cuius cornua de angulis procedebant operuitque illud aeneis lamminis ³ et in usus eius paravit ex
 aere vasa diversa lebetas forcipes fuscinulas uncinos et ignium receptacula ⁴ craticulamque eius
 in modum retis fecit aeneam et subter eam in altaris medio arulam ⁵ fuis quattuor anulis per totidem
 retiaculi summitates ad inmittendos vectes ad portandum ⁶ quos et ipsos fecit de lignis setthim et
 operuit lamminis aeneis ⁷ induxitque in circulos qui in altaris lateribus eminebant ipsum autem
 altare non erat solidum sed cavum ex tabulis et intus vacuum ⁸ fecit et labrum aeneum cum base
 sua de speculis mulierum quae excubabant in ostio tabernaculi ⁹ et atrium in cuius australi plaga
 erant tentoria de bysso retorta cubitorum centum ¹⁰ columnae aeneae viginti cum basibus suis
 capita columnarum et tota operis celatura argentea ¹¹ aequae ad septentrionalis plagam tentoria
 columnae basesque et capita columnarum eiusdem et mensurae et operis ac metalli erant ¹² in ea
 vero plaga quae occidentem respicit fuere tentoria cubitorum quinquaginta columnae decem cum
 basibus suis aeneae et capita columnarum celata argentea ¹³ porro contra orientem quinquaginta
 cubitorum paravit tentoria ¹⁴ e quibus quindecim cubitos columnarum trium cum basibus suis
 unum tenebat latus ¹⁵ et in parte altera quia utraque introitum tabernaculi facit quindecim aequae
 cubitorum erant tentoria columnae tres et bases totidem ¹⁶ cuncta atrii tentoria bysso torta texuerat
¹⁷ bases columnarum fuere aeneae capita autem earum cum celaturis suis argentea sed et ipsas
 columnas atrii vestivit argento ¹⁸ et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho
 purpura vermiculo ac bysso retorta quod habebat viginti cubitos in longitudine altitudo vero quinque
 cubitorum erat iuxta mensuram quam cuncta atrii habebant tentoria ¹⁹ columnae autem ingressus

fuere quattuor cum basibus aeneis capitaque earum et celaturae argenteae²⁰ paxillos quoque
 tabernaculi et atrii per gyrum fecit aeneos²¹ haec sunt instrumenta tabernaculi testimonii quae
 numerata sunt iuxta praeceptum Mosi in caerimonias Levitarum per manum Ithamar filii Aaron
 sacerdotis²² quas Beselehel filius Uri filii Hur de tribu Iuda Domino per Mosen iubente compleverat
²³ iuncto sibi socio Hooliab filio Achisamech de tribu Dan qui et ipse artifex lignorum egregius
 fuit et polymitarius atque plumarius ex hyacintho purpura vermiculo et bysso²⁴ omne aurum quod
 expensum est in opere sanctuarii et quod oblatum in donariis viginti novem talentorum fuit et
²⁵ septingentorum triginta siclorum ad mensuram sanctuarii oblatum est autem ab his qui transierant
 ad numerum a viginti annis et supra de sescentis tribus milibus et quingentis quinquaginta armatorum
²⁶ fuerunt praeterea centum talenta argenti e quibus conflatae sunt bases sanctuarii et introitus ubi
 velum pendet²⁷ centum bases factae sunt de talentis centum singulis talentis per bases singulas
 supputatis²⁸ de mille autem septingentis et septuaginta quinque fecit capita columnarum quas et
 ipsas vestivit argento²⁹ aeris quoque oblata sunt talenta septuaginta duo milia et quadringenti
³⁰ supra sicli ex quibus fusae sunt bases in introitu tabernaculi testimonii et altare aeneum cum
³¹ craticula sua omniaque vasa quae ad usum eius pertinent et bases atrii tam in circuitu quam in
 ingressu eius et paxilli tabernaculi atque atrii per gyrum

Chapter 39

¹ de hyacintho vero et purpura vermiculo ac bysso fecit vestes quibus indueretur Aaron quando
 ministrabat in sanctis sicut praecepit Dominus Mosi² fecit igitur superumerale de auro hyacintho
 et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta³ opere polymitario inciditque bratteas aureas et
 extenuavit in fila ut possint torqueri cum priorum colorum subtemine⁴ duasque oras sibi invicem
 copulatas in utroque latere summatum⁵ et balteum ex hisdem coloribus sicut praeceperat Dominus
 Mosi⁶ paravit et duos lapides onychinos adstrictos et inclusos auro et sculptos arte gemmaria
 nominibus filiorum Israhel⁷ posuitque eos in lateribus superumeralis in monumentum filiorum
 Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi⁸ fecit et rationale opere polymito iuxta opus superumeralis

9
 ex auro hyacintho purpura coccoque bis tincto et bysso retorta quadrangulum duplex mensurae
 10
 palmi et posuit in eo gemmarum ordines quattuor in primo versu erat sardius topazius zmaragdus
 11 in secundo carbunculus sapphyrus iaspis 12 in tertio ligyrius achates amethystus 13 in quarto
 14
 chrysolitus onychinus berillus circumdati et inclusi auro per ordines suos ipsique lapides duodecim
 15
 sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israhel singuli per nomina singulorum fecerunt in
 16
 rationali et catenulas sibi invicem coherentes de auro purissimo et duos uncinos totidemque
 17
 anulos aureos porro anulos posuerunt in utroque latere rationalis e quibus penderent duae catenae
 18
 aureae quas inseruerunt uncinis qui in superumeralis angulis eminebant haec et ante et retro ita
 19
 conveniebant sibi ut superumerale et rationale mutuo necterentur stricta ad balteum et anulis
 fortius copulata quos iungebat vitta hyacinthina ne laxae fluerent et a se invicem moverentur sicut
 20
 praecepit Dominus Mosi fecerunt quoque tunicam superumeralis totam hyacinthinam et 21
 22
 capitium in superiori parte contra medium oramque per gyrum capitii textilem deorsum autem
 23
 ad pedes mala punica ex hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta et tintinabula de auro
 24
 mundissimo quae posuerunt inter mala granata in extrema parte tunicae per gyrum tintinabulum
 aureum et malum punicum quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerio fungebatur sicut
 25
 praecepit Dominus Mosi fecerunt et tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis eius et mitras 26
 27
 cum coronulis suis ex bysso feminalia quoque linea byssina 28 cingulum vero de bysso retorta
 29
 hyacintho purpura ac vermiculo distinctum arte plumaria sicut praecepit Dominus Mosi fecerunt
 et lamminam sacrae venerationis de auro purissimo scripseruntque in ea opere gemmario Sanctum
 30
 Domini et strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina sicut praecepit Dominus Mosi perfectum 31
 est igitur omne opus tabernaculi et tecti testimonii feceruntque filii Israhel cuncta quae praeceperat
 32
 Dominus Mosi et obtulerunt tabernaculum et tectum et universam supellectilem anulos tabulas
 33
 vectes columnas ac bases opertorium de pellibus arietum rubricatis et aliud operimentum de
 34
 ianthinis pellibus velum arcam vectes propitiatorium 35 mensam cum vasis et propositionis
 36
 panibus candelabrum lucernas et utensilia eorum cum oleo 37 altare aureum et unguentum
 38
 thymiama ex aromatibus et tentorium in introitu tabernaculi 39 altare aeneum retiaculum vectes
 40
 et vasa eius omnia labrum cum basi sua tentoria atrii et columnas cum basibus suis tentorium

in introitu atrii funiculosque illius et paxillos nihil ex vasis defuit quae in ministerium tabernaculi
 et in tectum foederis iussa sunt fieri ⁴¹ vestes quoque quibus sacerdotes utuntur in sanctuario Aaron
 scilicet et filii eius ⁴² obtulerunt filii Israhel sicut praeceperat Dominus ⁴³ quae postquam Moses
 cuncta vidit expleta benedixit eis

Chapter 40

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² mense primo die prima mensis eriges tabernaculum
³ testimonii et pones in eo arcam dimittesque ante illam velum ⁴ et inlata mensa pones super eam
 quae rite praecepta sunt candelabrum stabit cum lucernis suis ⁵ et altare aureum in quo adoletur
 incensum coram arca testimonii tentorium in introitu tabernaculi pones ⁶ et ante illud altare holocausti
⁷ labrum inter altare et tabernaculum quod implebis aqua ⁸ circumdabisque atrium tentoriis et
 ingressum eius ⁹ et adsumpto unctionis oleo ungues tabernaculum cum vasis suis ut sanctificentur
¹⁰ altare holocausti et omnia vasa eius ¹¹ labrum cum basi sua omnia unctionis oleo consecrabis
 ut sint sancta sanctorum ¹² adplicabisque Aaron et filios eius ad fores tabernaculi testimonii et
 lotos aqua ¹³ indues sanctis vestibus ut ministrent mihi et unctio eorum in sacerdotium proficiat
 sempiternum ¹⁴ fecitque Moses omnia quae praeceperat Dominus ¹⁵ igitur mense primo anni
 secundi in prima die mensis conlocatum est tabernaculum ¹⁶ erexitque illud Moses et posuit tabulas
 ac bases et vectes statuitque columnas ¹⁷ et expandit tectum super tabernaculum inposito desuper
 operimento sicut Dominus imperarat ¹⁸ posuit et testimonium in arca subditis infra vectibus et
 oraculum desuper ¹⁹ cumque intulisset arcam in tabernaculum adpendit ante eam velum ut expleret
 Domini iussionem ²⁰ posuit et mensam in tabernaculo testimonii ad plagam septentrionalem extra
 velum ²¹ ordinatis coram propositionis panibus sicut praeceperat Dominus Mosi ²² posuit et
 candelabrum in tabernaculum testimonii e regione mensae in parte australi ²³ locatis per ordinem
 lucernis iuxta praeceptum Domini ²⁴ posuit et altare aureum sub tecto testimonii contra velum
²⁵ et adolevit super eo incensum aromatum sicut iusserat Dominus ²⁶ posuit et tentorium in introitu

tabernaculi ²⁷ et altare holocausti in vestibulo testimonii offerens in eo holocaustum et sacrificia
 ut Dominus imperarat ²⁸ labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonii et altare implens
 illud aqua ²⁹ laveruntque Moses et Aaron ac filii eius manus suas et pedes ³⁰ cum ingrederentur
 tectum foederis et accederent ad altare sicut praeceperat Dominus ³¹ erexit et atrium per gyrum
 tabernaculi et altaris ducto in introitu eius tentorio postquam cuncta perfecta sunt ³² operuit nubes
 tabernaculum testimonii et gloria Domini implevit illud ³³ nec poterat Moses ingredi tectum foederis
 nube operiente omnia et maiestate Domini coruscante quia cuncta nubes operuerat ³⁴ si quando
 nubes tabernaculum deserebat proficiscebantur filii Israhel per turmas suas ³⁵ si pendebat desuper
 manebant in eodem loco

Leviticus

Chapter 1

¹ vocavit autem Mosen et locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonii dicens ² loquere
 filiis Israhel et dices ad eos homo qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus id est de
 bubus et ovibus offerens victimas ³ si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armento masculum
 immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonii ad placandum sibi Dominum ⁴ ponetque
 manus super caput hostiae et acceptabilis erit atque in expiationem eius proficiens ⁵ immolabitque
 vitulum coram Domino et offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem eius fundentes super altaris
 circuitum quod est ante ostium tabernaculi ⁶ detractaque pelle hostiae artus in frusta concident ⁷ et
 subicient in altari ignem strue lignorum ante composita ⁸ et membra quae caesa sunt desuper
 ordinantes caput videlicet et cuncta quae adherent iecori ⁹ intestinis et pedibus lotis aqua adolebitque
 ea sacerdos super altare in holocaustum et suavem odorem Domino ¹⁰ quod si de pecoribus oblatio
 est de ovibus sive de capris holocaustum anniculum et absque macula offeret ¹¹ immolabitque ad
 latus altaris quod respicit ad aquilonem coram Domino sanguinem vero illius fundent super altare
 filii Aaron per circuitum ¹² dividantque membra caput et omnia quae adherent iecori et inponent

super ligna quibus subiciendus est ignis¹³ intestina vero et pedes lavabunt aqua et oblata omnia
 adolebit sacerdos super altare in holocaustum et odorem suavissimum Domino¹⁴ sin autem de
 avibus holocausti oblatio fuerit Domino de turturibus et pullis columbae¹⁵ offeret eam sacerdos
 ad altare et retorto ad collum capite ac rupto vulneris loco decurrere faciet sanguinem super
 crepidinem altaris¹⁶ vesiculam vero gutturis et plumas proiciet propter altare ad orientalem plagam
 in loco in quo cineres effundi solent¹⁷ confringetque ascellas eius et non secabit nec ferro dividet
 eam et adolebit super altare lignis igne subposito holocaustum est et oblatio suavissimi odoris
 Domino

Chapter 2

¹ anima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino simila erit eius oblatio fundetque super eam
 oleum et ponet tus² ac deferet ad filios Aaron sacerdotes quorum unus tollet pugillum plenum
 similae et olei ac totum tus et ponet memoriale super altare in odorem suavissimum Domino³ quod
 autem reliquum fuerit de sacrificio erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de oblationibus
 Domini⁴ cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano de simila panes scilicet absque fermento
 conspersos oleo et lagana azyma oleo lita⁵ si oblatio tua fuerit de sartagine similae conspersae
 oleo et absque fermento⁶ divides eam minutatim et fundes supra oleum⁷ sin autem de craticula
 sacrificium aequae simila oleo conspergetur⁸ quam offeres Domino tradens manibus sacerdotis
⁹ qui cum obtulerit eam tollet memoriale de sacrificio et adolebit super altare in odorem suavitatis
 Domino¹⁰ quicquid autem reliquum est erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de
 oblationibus Domini¹¹ omnis oblatio quae offertur Domino absque fermento fiet nec quicquam
 fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini¹² primitias tantum eorum offeretis et munera
 super altare vero non ponentur in odorem suavitatis¹³ quicquid obtuleris sacrificii sale condies
 nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo in omni oblatione offeres sal¹⁴ sin autem obtuleris
 munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus torres eas igni et confringes
 in morem farris et sic offeres primitias tuas Domino¹⁵ fundens supra oleum et tus inponens quia

oblatio Domini est ¹⁶ de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem farris fracti et olei ac totum tus

Chapter 3

¹ quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio et de bubus voluerit offerre marem sive feminam inmaculata offeret coram Domino ² ponetque manum super caput victimae suae quae immolabitur in introitu tabernaculi fundentque filii Aaron sacerdotes sanguinem per circuitum altaris ³ et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domini adipem qui operit vitalia et quicquid pinguedinis intrinsecus est ⁴ duos renes cum adipe quo teguntur ilia et reticulum iecoris cum renunculis ⁵ adolebuntque ea super altare in holocaustum lignis igne subposito in oblationem suavissimi odoris Domino ⁶ si vero de ovibus fuerit eius oblatio et pacificorum hostia sive masculum sive feminam obtulerit inmaculata erunt ⁷ si agnum obtulerit coram Domino ⁸ ponet manum super caput victimae suae quae immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonii fundentque filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum ⁹ et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino adipem et caudam totam ¹⁰ cum renibus et pinguedinem quae operit ventrem atque universa vitalia et utrumque renunculum cum adipe qui est iuxta ilia reticulumque iecoris cum renunculis ¹¹ et adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis et oblationis Domini ¹² si capra fuerit eius oblatio et obtulerit eam Domino ¹³ ponet manum suam super caput eius immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonii et fundent filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum ¹⁴ tollentque ex ea in pastum ignis dominici adipem qui operit ventrem et qui tegit universa vitalia ¹⁵ duos renunculos cum reticulo qui est super eos iuxta ilia et arvinam iecoris cum renunculis ¹⁶ adolebitque ea sacerdos super altare in alimoniam ignis et suavissimi odoris omnis adeps Domini erit ¹⁷ iure perpetuo in generationibus et cunctis habitaculis vestris nec adipem nec sanguinem omnino comedetis

Chapter 4

¹ locutusque est Dominus ad Moſen dicens ² loquere filiis Iſrahel anima cum peccaverit per
ignorantiam et de univerſis mandatis Domini quae praecepit ut non fierent quippiam fecerit ³ ſi
ſacerdos qui eſt unctus peccaverit delinquere faciens populum offeret pro peccato ſuo vitulum
inmaculatum Domino ⁴ et adducet illum ad oſtium tabernaculi testimoniſ coram Domino ponetque
manum ſuper caput eius et immolabit eum Domino ⁵ hauriet quoque de ſanguine vituli inferens
illud in tabernaculum testimoniſ ⁶ cumque intinxerit digitum in ſanguinem aſperget eo ſepties
coram Domino contra velum ſanctuariſ ⁷ ponetque de eodem ſanguine ſuper cornua altariſ
thymiamatiſ gratiſſimi Domino quod eſt in tabernaculo testimoniſ omnem autem reliquum ſanguinem
fundet in baſim altariſ holocauſti in introitu tabernaculi ⁸ et adipem vituli auferet pro peccato tam
eum qui operit vitalia quam omnia quae intrinſecus ſunt ⁹ duos renunculos et reticulum quod eſt
ſuper eos iuxta ilia et adipem iecoriſ cum renunculiſ ¹⁰ ſicut aufertur de vitulo hoſtiſe pacificorum
et adolebit ea ſuper altare holocauſti ¹¹ pellem vero et omnes carnes cum capite et pedibus et
intestiſtis et fimo ¹² et reliquo corpore efferet extra caſtra in locum mundum ubi cinereſ effundi
ſolent incendetque ea ſuper lignorum ſtruem quae in loco effuſorum cinerum cremabuntur ¹³ quod
ſi omniſ turba Iſrahel ignoraverit et per inperitiſam fecerit quod contra mandatum Domini eſt ¹⁴ et
poſtea intellexerit peccatum ſuum offeret vitulum pro peccato adducetque eum ad oſtium tabernaculi
¹⁵ et ponent ſeniores populi manum ſuper caput eius coram Domino immolatoque vitulo in conſpectu
Domini ¹⁶ inferet ſacerdoſ qui unctus eſt de ſanguine eius in tabernaculum testimoniſ ¹⁷ tincto
digito aſpergens ſepties contra velum ¹⁸ ponetque de eodem ſanguine in cornibuſ altariſ quod eſt
coram Domino in tabernaculo testimoniſ reliquum autem ſanguinem fundet iuxta baſim altariſ
holocauſtorum quod eſt in oſtio tabernaculi testimoniſ ¹⁹ omnemque eius adipem tollet et adolebit
ſuper altare ²⁰ ſic facienſ et de hoc vitulo quomodo fecit et priuſ et rogante pro eiſ ſacerdote
propitiuſ erit Dominuſ ²¹ ipſum autem vitulum efferet extra caſtra atque conburet ſicut et priorem
vitulum quia pro peccato eſt multitudiniſ ²² ſi peccaverit princepſ et fecerit unum e pluſribuſ per
ignorantiam quod Domini lege prohibetur ²³ et poſtea intellexerit peccatum ſuum offeret hoſtiſam
Domino hircum de capriſ inmaculatum ²⁴ ponetque manum ſuam ſuper caput eius cumque
immolaverit eum in loco ubi ſolet mactari holocauſtum coram Domino quia pro peccato eſt

25 tinguet sacerdos digitum in sanguine hostiae pro peccato tangens cornua altaris holocausti et
 reliquum fundens ad basim eius ²⁶ adipem vero adolebit supra sicut in victimis pacificorum fieri
 solet rogabitque pro eo et pro peccato eius ac dimittetur ei ²⁷ quod si peccaverit anima per
 ignorantiam de populo terrae ut faciat quicquam ex his quae Domini lege prohibentur atque delinquat
 28 et cognoverit peccatum suum offeret capram immaculatam ²⁹ ponetque manum super caput
 hostiae quae pro peccato est et immolabit eam in loco holocausti ³⁰ tolletque sacerdos de sanguine
 in digito suo et tangens cornua altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius ³¹ omnem autem
 auferens adipem sicut auferri solet de victimis pacificorum adolebit super altare in odorem suavitatis
 Domino rogabitque pro eo et dimittetur ei ³² sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato
 ovem scilicet immaculatam ³³ ponet manum super caput eius et immolabit eam in loco ubi solent
 holocaustorum caedi hostiae ³⁴ sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo et tangens cornua
 altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius ³⁵ omnem quoque auferens adipem sicut auferri
 solet adeps arietis qui immolatur pro pacificis et cremabit super altare in incensum Domini rogabitque
 pro eo et pro peccato eius et dimittetur illi

Chapter 5

1 si peccaverit anima et audierit vocem iurantis testisque fuerit quod aut ipse vidit aut conscius
 est nisi indicaverit portabit iniquitatem suam ² anima quae tetigerit aliquid inmundum sive quod
 occisum a bestia est aut per se mortuum vel quodlibet aliud reptile et oblita fuerit inmunditiae suae
 rea est et deliquit ³ et si tetigerit quicquam de inmunditia hominis iuxta omnem inpuritatem qua
 pollui solet oblitaque cognoverit postea subiacebit delicto ⁴ anima quae iuraverit et protulerit labiis
 suis ut vel male quid faceret vel bene et id ipsum iuramento et sermone firmaverit oblitaque postea
 intellexerit delictum suum ⁵ agat paenitentiam pro peccato ⁶ et offerat agnam de gregibus sive
 capram orabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius ⁷ sin autem non potuerit offerre pecus offerat
 duos turtures vel duos pullos columbarum Domino unum pro peccato et alterum in holocaustum
 8 dabitque eos sacerdoti qui primum offerens pro peccato retorquebit caput eius ad pinnulas ita ut
 collo hereat et non penitus abrumpatur ⁹ et asperget de sanguine eius parietem altaris quicquid

autem reliquum fuerit faciet destillare ad fundamentum eius quia pro peccato est ¹⁰ alterum vero
 adolebit holocaustum ut fieri solet rogabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius et dimittetur ei
¹¹
 quod si non quiverit manus eius offerre duos turtures vel duos pullos columbae offeret pro peccato
 similam partem oepi decimam non mittet in eam oleum nec turis aliquid inponet quia pro peccato
¹²
 est tradetque eam sacerdoti qui plenum ex toto pugillum hauriens cremabit super altare in
¹³
 monumentum eius qui obtulit rogans pro illo et expians reliquam vero partem ipse habebit in
¹⁴ ¹⁵
 munere locutus est Dominus ad Mosen dicens anima si praevaricans caerimonias per errorem
 in his quae Domino sunt sanctificata peccaverit offeret pro delicto suo arietem immaculatum de
¹⁶
 gregibus qui emi potest duobus siclis iuxta pondus sanctuarii ipsumque quod intulit damni
 restituet et quintam partem ponet supra tradens sacerdoti qui rogabit pro eo offerens arietem et
¹⁷
 dimittetur ei anima si peccaverit per ignorantiam feceritque unum ex his quae Domini lege
¹⁸
 prohibentur et peccati rea intellexerit iniquitatem suam offeret arietem immaculatum de gregibus
 sacerdoti iuxta mensuram aestimationemque peccati qui orabit pro eo quod nesciens fecerit et
¹⁹
 dimittetur ei quia per errorem deliquit in Dominum

Chapter 6

¹ ²
 locutus est Dominus ad Mosen dicens anima quae peccaverit et contempto Domino negaverit
 depositum proximo suo quod fidei eius creditum fuerat vel vi aliquid extorsit aut calumniam
³
 fecerit sive rem perditam invenerit et infitians insuper peierarit et quodlibet aliud ex pluribus
⁴ ⁵
 fecerit in quibus peccare solent homines convicta delicti reddet omnia quae per fraudem voluit
⁶
 obtinere integra et quintam insuper partem domino cui damnum intulerat pro peccato autem suo
 offeret arietem immaculatum de grege et dabit eum sacerdoti iuxta aestimationem mensuramque
⁷
 delicti qui rogabit pro eo coram Domino et dimittetur illi pro singulis quae faciendo peccaverit
⁸ ⁹
 locutus est Dominus ad Mosen dicens praecipe Aaron et filiis eius haec est lex holocausti
¹⁰
 cremabitur in altari tota nocte usque mane ignis ex eodem altari erit vestietur sacerdos tunica et
¹¹
 feminalibus lineis tolletque cineres quos vorans ignis exusit et ponens iuxta altare spoliabitur
 prioribus vestimentis indutusque aliis efferet eos extra castra et in loco mundissimo usque ad
¹²
 favillam consumi faciet ignis autem in altari semper ardebit quem nutriet sacerdos subiciens

ligna mane per singulos dies et inposito holocausto desuper adolebit adipēs pacificorum ¹³ ignis
 est iste perpetuus qui numquam deficiet in altari ¹⁴ haec est lex sacrificii et libamentorum quae
 offerent filii Aaron coram Domino et coram altari ¹⁵ tollet sacerdos pugillum similae quae conspersa
 est oleo et totum tus quod super similam positum est adolebitque illud in altari in monumentum
 odoris suavissimi Domino ¹⁶ reliquam autem partem similae comedet Aaron cum filiis suis absque
 fermento et comedet in loco sancto atrii tabernaculi ¹⁷ ideo autem non fermentabitur quia pars eius
 in Domini offertur incensum sanctum sanctorum erit sicut pro peccato atque delicto ¹⁸ mares tantum
 stirpis Aaron comedent illud legitimum ac sempiternum est in generationibus vestris de sacrificiis
 Domini omnis qui tetigerit illa sanctificabitur ¹⁹ et locutus est Dominus ad Mosen dicens ²⁰ haec
 est oblatio Aaron et filiorum eius quam offerre debent Domino in die unctionis suae decimam
 partem ophi offerent similae in sacrificio sempiterno medium eius mane et medium vespere
²¹ quae in sartagine oleo conspersa frigitur offeret autem eam calidam in odorem suavissimum
 Domino ²² sacerdos qui patri iure successerit et tota cremabitur in altari ²³ omne enim sacrificium
 sacerdotum igne consumetur nec quisquam comedet ex eo ²⁴ locutus est Dominus ad Mosen dicens
²⁵ loquere Aaron et filiis eius ista est lex hostiae pro peccato in loco ubi offertur holocaustum
 immolabitur coram Domino sanctum sanctorum est ²⁶ sacerdos qui offert comedet eam in loco
 sancto in atrio tabernaculi ²⁷ quicquid tetigerit carnes eius sanctificabitur si de sanguine illius vestis
 fuerit aspersa lavabitur in loco sancto ²⁸ vas autem fictile in quo cocta est confringetur quod si vas
 aeneum fuerit defricabitur et lavabitur aqua ²⁹ omnis masculus de genere sacerdotali vescetur
 carnibus eius quia sanctum sanctorum est ³⁰ hostia enim quae caeditur pro peccato cuius sanguis
 infertur in tabernaculum testimonii ad expiandum in sanctuario non comedetur sed conburetur igni

Chapter 7

¹ haec quoque est lex hostiae pro delicto sancta sanctorum est ² idcirco ubi immolatur
 holocaustum mactabitur et victima pro delicto sanguis eius per gyrum fundetur altaris ³ offerent
 ex ea caudam et adipem qui operit vitalia ⁴ duos renunculos et pinguedinem quae iuxta ilia est

reticulumque iecoris cum renunculis ⁵ et adolebit ea sacerdos super altare incensum est Domini
 pro delicto ⁶ omnis masculus de sacerdotali genere in loco sancto vescetur his carnibus quia sanctum
 sanctorum est ⁷ sicut pro peccato offertur hostia ita et pro delicto utriusque hostiae lex una erit ad
 sacerdotem qui eam obtulerit pertinebit ⁸ sacerdos qui offert holocausti victimam habebit pellem
 eius ⁹ et omne sacrificium similiae quod coquitur in clibano et quicquid in craticula vel in sartagine
 praeparatur eius erit sacerdotis a quo offertur ¹⁰ sive oleo conspersa sive arida fuerit cunctis filiis
 Aaron aequa mensura per singulos dividetur ¹¹ haec est lex hostiae pacificorum quae offertur
 Domino ¹² si pro gratiarum actione fuerit oblatio offerent panes absque fermento conspersos oleo
 et lagana azyma uncta oleo coctamque similam et collyridas olei admixtione conspersas ¹³ panes
 quoque fermentatos cum hostia gratiarum quae immolatur pro pacificis ¹⁴ ex quibus unus pro
 primitiis offeretur Domino et erit sacerdotis qui fundet hostiae sanguinem ¹⁵ cuius carnes eadem
 comedentur die nec remanebit ex eis quicquam usque mane ¹⁶ si voto vel sponte quisquam obtulerit
 hostiam eadem similiter edetur die sed et si quid in crastinum remanserit vesci licitum est ¹⁷ quicquid
 autem tertius invenerit dies ignis absumet ¹⁸ si quis de carnibus victimae pacificorum die tertio
 comederit irrita fiet oblatio nec proderit offerenti quin potius quaecumque anima tali se edulio
 contaminarit praevaricationis rea erit ¹⁹ caro quae aliquid tetigerit inmundum non comedetur sed
 conburetur igni qui fuerit mundus vescetur ea ²⁰ anima polluta quae ederit de carnibus hostiae
 pacificorum quae oblata est Domino peribit de populis suis ²¹ et quae tetigerit inmunditiam hominis
 vel iumenti sive omnis rei quae polluere potest et comederit de huiusmodi carnibus interibit de
 populis suis ²² locutusque est Dominus ad Moysen dicens ²³ loquere filiis Israhel adipem bovis et
 ovis et caprae non comedetis ²⁴ adipem cadaveris morticini et eius animalis quod a bestia captum
 est habebitis in usus varios ²⁵ si quis adipem qui offerri debet in incensum Domini comederit peribit
 de populo suo ²⁶ sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo tam de avibus quam de
 pecoribus ²⁷ omnis anima quae ederit sanguinem peribit de populis suis ²⁸ locutus est Dominus
 ad Moysen dicens ²⁹ loquere filiis Israhel qui offert victimam pacificorum Domino offerat simul et
 sacrificium id est libamenta eius ³⁰ tenebit manibus adipem hostiae et pectusculum cumque ambo

31
 oblata Domino consecravit tradet sacerdoti qui adolebit adipem super altare pectusculum autem
 32
 erit Aaron et filiorum eius armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedet in primitias sacerdotis
 33
 qui obtulerit sanguinem et adipem filiorum Aaron ipse habebit et armum dextrum in portione
 34
 sua pectusculum enim elationis et armum separationis tuli a filiis Israhel de hostiis eorum pacificis
 35
 et dedi Aaron sacerdoti ac filiis eius lege perpetua ab omni populo Israhel haec est unctio Aaron
 36
 et filiorum eius in caerimoniis Domini die qua obtulit eos Moses ut sacerdotio fungerentur et
 37
 quae praecepit dari eis Dominus a filiis Israhel religione perpetua in generationibus suis ista est
 38
 lex holocausti et sacrificii pro peccato atque delicto et pro consecratione et pacificorum victimis
 quas constituit Dominus Mosi in monte Sinai quando mandavit filiis Israhel ut offerrent oblationes
 suas Domino in deserto Sinai

Chapter 8

1
 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2
 tolle Aaron cum filiis suis vestes eorum et unctionis
 3
 oleum vitulum pro peccato duos arietes canistrum cum azymis et congregabis omnem coetum ad
 4
 ostium tabernaculi fecit Moses ut Dominus imperarat congregataque omni turba ante fores 5
 ait
 6
 iste est sermo quem iussit Dominus fieri statimque obtulit Aaron et filios eius cumque lavisset
 7
 eos vestivit pontificem subucula linea accingens eum balteo et induens tunica hyacinthina et
 8
 desuper umerale inposuit quod adstringens cingulo aptavit rationali in quo erat doctrina et veritas
 9
 cidarim quoque textit caput et super eam contra frontem posuit lamminam auream consecratam in
 10
 sanctificationem sicut praeceperat ei Dominus tulit et unctionis oleum quo levit tabernaculum
 11
 cum omni suppellectili sua cumque sanctificans aspersisset altare septem vicibus unxit illud et
 12
 omnia vasa eius labrumque cum basi sua sanctificavit oleo quod fundens super caput Aaron
 13
 unxit eum et consecravit filios quoque eius oblatos vestivit tunicis lineis et cinxit balteo
 14
 inposuitque mitras ut iusserat Dominus obtulit et vitulum pro peccato cumque super caput eius
 15
 posuissent Aaron et filii eius manus suas immolavit eum hauriens sanguinem et tincto digito

tetigit cornua altaris per gyrum quo expiato et sanctificato fudit reliquum sanguinem ad fundamenta
 eius ¹⁶ adipem autem qui erat super vitalia et reticulum iecoris duosque renunculos cum arvinulis
 suis adolevit super altare ¹⁷ vitulum cum pelle carnibus et fimo cremans extra castra sicut praeceperat
 Dominus ¹⁸ obtulit et arietem in holocaustum super cuius caput cum inposuissent Aaron et filii
 eius manus suas ¹⁹ immolavit eum et fudit sanguinem eius per altaris circuitum ²⁰ ipsumque
 arietem in frusta concidens caput eius et artus et adipem adolevit igni ²¹ lotis prius intestinis et
 pedibus totumque simul arietem incendit super altare eo quod esset holocaustum suavissimi odoris
 Domino sicut praeceperat ei ²² obtulit et arietem secundum in consecrationem sacerdotum
 posueruntque super caput illius Aaron et filii eius manus suas ²³ quem cum immolasset Moses
 sumens de sanguine tetigit extremum auriculae dextrae Aaron et pollicem manus eius dextrae
 similiter et pedis ²⁴ obtulit et filios Aaron cumque de sanguine arietis immolati tetigisset extremum
 auriculae singulorum dextrae et pollices manus ac pedis dextri reliquum fudit super altare per
 circuitum ²⁵ adipem vero et caudam omnemque pinguedinem quae operit intestina reticulumque
 iecoris et duos renes cum adipibus suis et armo dextro separavit ²⁶ tollens autem de canistro
 azymorum quod erat coram Domino panem absque fermento et collyridam conspersam oleo
 laganumque posuit super adipem et armum dextrum ²⁷ tradens simul omnia Aaron et filiis eius qui
 postquam levaverunt ea coram Domino ²⁸ rursus suscepta de manibus eorum adolevit super altare
 holocausti eo quod consecrationis esset oblatio in odorem suavitatis sacrificii Domini ²⁹ tulit et
 pectusculum elevans illud coram Domino de ariete consecrationis in partem suam sicut praeceperat
 ei Dominus ³⁰ adsumensque unguentum et sanguinem qui erat in altari aspersit super Aaron et
 vestimenta eius et super filios illius ac vestes eorum ³¹ cumque sanctificasset eos in vestitu suo
 praecepit eis dicens coquite carnes ante fores tabernaculi et ibi comedite eas panes quoque
 consecrationis edite qui positi sunt in canistro sicut praecepit mihi dicens Aaron et filii eius comedent
 eos ³² quicquid autem reliquum fuerit de carne et panibus ignis absumet ³³ de ostio quoque
 tabernaculi non exhibitis septem diebus usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestrae
 septem enim diebus finitur consecratio ³⁴ sicut et inpraesentiarum factum est ut ritus sacrificii
 conpleretur ³⁵ die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini ne moriamini
 sic enim mihi praeceptum est ³⁶ feceruntque Aaron et filii eius cuncta quae locutus est Dominus
 per manum Mosi

Chapter 9

¹ factum autem octavo die vocavit Moses Aaron et filios eius ac maiores natu Israhel dixitque ad
 Aaron ² tolle de armento vitulum pro peccato et arietem in holocaustum utrumque immaculatos et
 offer illos coram Domino ³ et ad filios Israhel loqueris tollite hircum pro peccato et vitulum atque
 agnum anniculos et sine macula in holocaustum ⁴ bovem et arietem pro pacificis et immolate eos
 coram Domino in sacrificio singulorum similam oleo conspersam offerentes hodie enim Dominus
 apparebit vobis ⁵ tulerunt ergo cuncta quae iusserat Moses ad ostium tabernaculi ubi cum omnis
 staret multitudo ⁶ ait Moses iste est sermo quem praecepit Dominus facite et apparebit vobis gloria
 eius ⁷ dixit et ad Aaron accede ad altare et immola pro peccato tuo offer holocaustum et deprecare
 pro te et pro populo cumque mactaveris hostiam populi ora pro eo sicut praecepit Dominus
⁸ statimque Aaron accedens ad altare immolavit vitulum pro peccato suo ⁹ cuius sanguinem
 obtulerunt ei filii sui in quo tinguens digitum tetigit cornua altaris et fudit residuum ad basim eius
¹⁰ adipemque et renunculos ac reticulum iecoris quae sunt pro peccato adolevit super altare sicut
 praeceperat Dominus Mosi ¹¹ carnes vero et pellem eius extra castra combusit igni ¹² immolavit
 et holocausti victimam obtuleruntque ei filii sui sanguinem eius quem fudit per altaris circuitum
¹³ ipsam etiam hostiam in frusta concisam cum capite et membris singulis obtulerunt quae omnia
 super altare cremavit igni ¹⁴ lotis prius aqua intestinis et pedibus ¹⁵ et pro peccato populi offerens
 mactavit hircum expiatoque altari ¹⁶ fecit holocaustum ¹⁷ addens in sacrificio libamenta quae
 pariter offeruntur et adolens ea super altare absque caerimoniis holocausti matutini ¹⁸ immolavit
 et bovem atque arietem hostias pacificas populi obtuleruntque ei filii sui sanguinem quem fudit
 super altare in circuitu ¹⁹ adipem autem bovis et caudam arietis renunculosque cum adipibus suis
 et reticulum iecoris ²⁰ posuerunt super pectora cumque cremati essent adipem in altari ²¹ pectora
²² eorum et armos dextros separavit Aaron elevans coram Domino sicut praeceperat Moses et
 tendens manum contra populum benedixit eis sicque completis hostiis pro peccato et holocaustis et
 pacificis descendit ²³ ingressi autem Moses et Aaron tabernaculum testimonii et deinceps egressi
 benedixerunt populo apparuitque gloria Domini omni multitudini ²⁴ et ecce egressus ignis a Domino
 devoravit holocaustum et adipem qui erant super altare quod cum vidissent turbae laudaverunt
 Dominum ruentes in facies suas

Chapter 10

¹ arreptisque Nadab et Abiu filii Aaron turibulis posuerunt ignem et incensum desuper offerentes
 coram Domino ignem alienum quod eis praeceptum non erat ² egressusque ignis a Domino devoravit
 eos et mortui sunt coram Domino ³ dixitque Moses ad Aaron hoc est quod locutus est Dominus
 sanctificabor in his qui adpropinquant mihi et in conspectu omnis populi glorificabor quod audiens
 tacuit Aaron ⁴ vocatis autem Moses Misahel et Elsaphan filios Ozihel patrum Aaron ait ad eos ite
 et colligite fratres vestros de conspectu sanctuarii et asportate extra castra ⁵ confestimque pergentes
 tulerunt eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis et eiecerunt foras ut sibi fuerat imperatum ⁶ locutus
 est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius capita vestra nolite nudare et vestimenta
 nolite scindere ne forte moriamini et super omnem coetum oriatur indignatio fratres vestri et omnis
 domus Israhel plangent incendium quod Dominus suscitavit ⁷ vos autem non egredimini fores
 tabernaculi alioquin peribitis oleum quippe sanctae unctionis est super vos qui fecerunt omnia iuxta
 praeceptum Mosi ⁸ dixit quoque Dominus ad Aaron ⁹ vinum et omne quod inebriare potest non
 bibetis tu et filii tui quando intratis tabernaculum testimonii ne moriamini quia praeceptum est
 sempiternum in generationes vestras ¹⁰ et ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum et
 profanum inter pollutum et mundum ¹¹ doceatisque filios Israhel omnia legitima mea quae locutus
 est Dominus ad eos per manum Mosi ¹² locutusque est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar
 filios eius qui residui erant tollite sacrificium quod remansit de oblatione Domini et comedite illud
 absque fermento iuxta altare quia sanctum sanctorum est ¹³ comedetis autem in loco sancto quod
 datum est tibi et filiis tuis de oblationibus Domini sicut praeceptum est mihi ¹⁴ pectusculum quoque
 quod oblatum est et armum qui separatus est edetis in loco mundissimo tu et filii tui ac filiae tuae
 tecum tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus filiorum Israhel ¹⁵ eo quod armum
 et pectus et adipem qui cremantur in altari elevaverint coram Domino et pertineant ad te et ad filios
 tuos lege perpetua sicut praecepit Dominus ¹⁶ inter haec hircum qui oblatus fuerat pro peccato cum
 quaereret Moses exustum reperit iratusque contra Eleazar et Ithamar filios Aaron qui remanserant
 ait ¹⁷ cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto quae sancta sanctorum est et data
 vobis ut portetis iniquitatem multitudinis et rogetis pro ea in conspectu Domini ¹⁸ praesertim cum
 de sanguine illius non sit inlatum intra sancta et comedere eam debueritis in sanctuario sicut
 praeceptum est mihi ¹⁹ respondit Aaron oblata est hodie victima pro peccato et holocaustum coram

Domino mihi autem accidit quod vides quomodo potui comedere eam aut placere Domino in
 caerimoniis mente lugubri ²⁰ quod cum audisset Moses recepit satisfactionem

Chapter 11

¹ locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² dicite filiis Israhel haec sunt animalia quae
 comedere debetis de cunctis animantibus terrae ³ omne quod habet divisam ungulam et ruminat in
 pecoribus comedetis ⁴ quicquid autem ruminat quidem et habet ungulam sed non dividit eam sicut
 camelus et cetera non comedetis illud et inter immunda reputabitur ⁵ chyrogryllus qui ruminat
 ungulamque non dividit immundus est ⁶ lepus quoque nam et ipse ruminat sed ungulam non dividit
⁷ et sus qui cum ungulam dividat non ruminat ⁸ horum carnibus non vescemini nec cadavera
 contingetis quia immunda sunt vobis ⁹ haec sunt quae gignuntur in aquis et vesci licitum est omne
 quod habet pinnulas et squamas tam in mari quam in fluminibus et stagnis comedetis ¹⁰ quicquid
 autem pinnulas et squamas non habet eorum quae in aquis moventur et vivunt abominabile vobis
¹¹ et execrandum erit carnes eorum non comedetis et morticina vitabitur ¹² cuncta quae non habent
 pinnulas et squamas in aquis polluta erunt ¹³ haec sunt quae de avibus comedere non debetis et
 vitanda sunt vobis aquilam et grypem et alietum ¹⁴ milvum ac vulturem iuxta genus suum ¹⁵ et
 omne corvini generis in similitudinem suam ¹⁶ strutionem et noctuam et larum et accipitrem iuxta
 genus suum ¹⁷ bubonem et mergulum et ibin ¹⁸ cycnum et onocrotalum et porphirionem
¹⁹ erodionem et charadriionem iuxta genus suum opupam quoque et vespertilionem ²⁰ omne de
 volucribus quod graditur super quattuor pedes abominabile erit vobis ²¹ quicquid autem ambulat
 quidem super quattuor pedes sed habet longiora retro crura per quae salit super terram ²² comedere
 debetis ut est brucus in genere suo et attacus atque ophiomachus ac lucusta singula iuxta genus
 suum ²³ quicquid autem ex volucribus quattuor tantum habet pedes execrabile erit vobis ²⁴ et
 quicumque morticina eorum tetigerit polluetur et erit immundus usque ad vesperum ²⁵ et si necesse
 fuerit ut portet quippiam horum mortuum lavabit vestimenta sua et immundus erit usque ad solis
 occasum ²⁶ omne animal quod habet quidem ungulam sed non dividit eam nec ruminat immundum

erit et quicquid tetigerit illud contaminabitur ²⁷ quod ambulat super manus ex cunctis animantibus
 quae incedunt quadrupedia inmundum erit qui tetigerit morticina eorum polluetur usque ad vesperum
 28 et qui portaverit huiusmodi cadavera lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad vesperum
 quia omnia haec inmundum sunt vobis ²⁹ hoc quoque inter polluta reputabitur de his quae moventur
 in terra mustela et mus et corcodillus singula iuxta genus suum ³⁰ migale et cameleon et stelio ac
 lacerta et talpa ³¹ omnia haec inmundum sunt qui tetigerit morticina eorum inmundus erit usque ad
 vesperum ³² et super quod ceciderit quicquam de morticinis eorum polluetur tam vas ligneum et
 vestimentum quam pelles et cilicia et in quocumque fit opus tingentur aqua et polluta erunt usque
 ad vesperum et sic postea mundabuntur ³³ vas autem fictile in quo horum quicquam intro ceciderit
 polluetur et idcirco frangendum est ³⁴ omnis cibus quem comeditis si fusa fuerit super eum aqua
 inmundus erit et omne liquens quod bibitur de universo vase inmundum erit ³⁵ et quicquid de
 morticinis istiusmodi ceciderit super illud inmundum erit sive clibani sive cytropodes destruentur
 et inmundi erunt ³⁶ fontes vero et cisternae et omnis aquarum congregatio munda erit qui morticinum
 eorum tetigerit polluetur ³⁷ si ceciderint super sementem non polluent eam ³⁸ sin autem quispiam
 aqua sementem perfuderit et postea morticinis tacta fuerit ilico polluetur ³⁹ si mortuum fuerit
 animal quod licet vobis comedere qui cadaver eius tetigerit inmundus erit usque ad vesperum ⁴⁰ et
 qui comederit ex eo quippiam sive portaverit lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad
 vesperum ⁴¹ omne quod reptat super terram abominabile erit nec adsumetur in cibum ⁴² quicquid
 super pectus quadrupes graditur et multos habet pedes sive per humum trahitur non comedetis quia
 abominabile est ⁴³ nolite contaminare animas vestras nec tangatis quicquam eorum ne inmundi
 sitis ⁴⁴ ego enim sum Dominus Deus vester sancti estote quoniam et ego sanctus sum ne polluatis
 animas vestras in omni reptili quod movetur super terram ⁴⁵ ego sum Dominus qui eduxi vos de
 terra Aegypti ut essem vobis in Deum sancti eritis quia et ego sanctus sum ⁴⁶ ista est lex animantium
 et volucrum et omnis animae viventis quae movetur in aqua et reptat in terra ⁴⁷ ut differentias
 noveritis mundi et inmundi et sciatis quid comedere et quid respuere debeatis

Chapter 12

¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad eos mulier si suscepto
 semine pepererit masculum immunda erit septem diebus iuxta dies separationis menstruae ³ et die
 octavo circumcidetur infantulus ⁴ ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis
 suae omne sanctum non tanget nec ingredietur sanctuarium donec impleantur dies purificationis
 eius ⁵ sin autem feminam pepererit immunda erit duabus ebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui
 et sexaginta ac sex diebus manebit in sanguine purificationis suae ⁶ cumque expleti fuerint dies
 purificationis eius pro filio sive pro filia deferet agnum anniculum in holocaustum et pullum
 columbae sive turturem pro peccato ad ostium tabernaculi testimonii et tradet sacerdoti ⁷ qui offeret
 illa coram Domino et rogabit pro ea et sic mundabitur a profluvio sanguinis sui ista est lex parientis
 masculum ac feminam ⁸ quod si non invenerit manus eius nec potuerit offerre agnum sumet duos
 turtures vel duos pullos columbae unum in holocaustum et alterum pro peccato orabitque pro ea
 sacerdos et sic mundabitur

Chapter 13

¹ locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² homo in cuius carne et cute ortus fuerit
 diversus color sive pustula aut quasi lucens quippiam id est plaga leprae adducetur ad Aaron
 sacerdotem vel ad unum quemlibet filiorum eius ³ qui cum viderit lepram in cute et pilos in album
 mutatos colorem ipsamque speciem leprae humiliorem cute et carne reliqua plaga leprae est et ad
 arbitrium eius separabitur ⁴ sin autem lucens candor fuerit in cute nec humilior carne reliqua et pili
 coloris pristini recludet eum sacerdos septem diebus ⁵ et considerabit die septimo et siquidem lepra
 ultra non creverit nec transierit in cute priores terminos rursus includet eum septem diebus aliis
⁶ et die septimo contemplabitur si obscurior fuerit lepra et non creverit in cute mundabit eum quia
 scabies est lavabitque homo vestimenta sua et mundus erit ⁷ quod si postquam a sacerdote visus
 est et redditus munditiae iterum lepra creverit adducetur ad eum ⁸ et inmunditiae condemnabitur
⁹ plaga leprae si fuerit in homine adducetur ad sacerdotem ¹⁰ et videbit eum cumque color albus
 in cute fuerit et capillorum mutarit aspectum ipsa quoque caro viva apparuerit ¹¹ lepra vetustissima
 iudicabitur atque inolita cuti contaminabit itaque eum sacerdos et non recludet quia perspicue
 inmunditia est ¹² sin autem effloruerit discurrens lepra in cute et operuerit omnem carnem a capite

usque ad pedes quicquid sub aspectu oculorum cadit ¹³ considerabit eum sacerdos et teneri lepra
 mundissima iudicabit eo quod omnis in candorem versa sit et idcirco homo mundus erit ¹⁴ quando
 vero caro vivens in eo apparuerit ¹⁵ tunc sacerdotis iudicio polluetur et inter imundos reputabitur
 caro enim viva si lepra aspergatur inmundata est ¹⁶ quod si rursus versa fuerit in alborem et totum
 hominem operuerit ¹⁷ considerabit eum sacerdos et mundum esse decernet ¹⁸ caro et cutis in qua
 ulcus natum est et sanatum ¹⁹ et in loco ulceris cicatrix apparuerit alba sive subrufa adducetur
 homo ad sacerdotem ²⁰ qui cum viderit locum leprae humiliorem carne reliqua et pilos versos in
 candorem contaminabit eum plaga enim leprae orta est in ulcere ²¹ quod si pilus coloris est pristini
 et cicatrix subobscura et vicina carne non est humilior recludet eum septem diebus ²² et siquidem
 creverit adiudicabit eum leprae ²³ sin autem steterit in loco suo ulceris est cicatrix et homo mundus
 erit ²⁴ caro et cutis quam ignis exuserit et sanata albam sive rufam habuerit cicatricem
²⁵ considerabit eam sacerdos et ecce versa est in alborem et locus eius reliqua cute humilior
 contaminabit eum quia plaga leprae in cicatrice orta est ²⁶ quod si pilorum color non fuerit inmutatus
 nec humilior plaga carne reliqua et ipsa leprae species fuerit subobscura recludet eum septem diebus
²⁷ et die septimo contemplabitur si creverit in cute lepra contaminabit eum ²⁸ sin autem in loco
 suo candor steterit non satis clarus plaga combustionis est et idcirco mundabitur quia cicatrix est
 combusturae ²⁹ vir sive mulier in cuius capite vel barba germinarit lepra videbit eos sacerdos ³⁰ et
 siquidem humilior fuerit locus carne reliqua et capillus flavus solitoque subtilior contaminabit eos
 quia lepra capitis ac barbae est ³¹ sin autem viderit et locum maculae aequalem vicinae carni et
 capillum nigrum recludet eos septem diebus ³² et die septimo intuebitur si non creverit macula et
 capillus sui coloris est et locus plagae carni reliquae aequalis ³³ radetur homo absque loco maculae
 et includetur septem diebus aliis ³⁴ si die septimo visa fuerit stesisse plaga in loco suo nec humilior
 carne reliqua mundabit eum lotisque vestibus mundus erit ³⁵ sin autem post emundationem rursus
 creverit macula in cute ³⁶ non quaeret amplius utrum capillus in flavum colorem sit commutatus
 quia aperte inmundus est ³⁷ porro si steterit macula et capilli nigri fuerint noverit hominem esse
 sanatum et confidenter eum pronuntiet mundum ³⁸ vir et mulier in cuius cute candor apparuerit

39 intuebitur eos sacerdos si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute sciat non esse lepram
 sed maculam coloris candidi et hominem mundum ⁴⁰ vir de cuius capite capilli fluunt calvus ac
 mundus est ⁴¹ et si a fronte ceciderint pili recalvaster et mundus est ⁴² sin autem in calvitio sive
 in recalvatione albus vel rufus color fuerit exortus ⁴³ et hoc sacerdos viderit condemnabit eum haut
 dubiae leprae quae orta est in calvitio ⁴⁴ quicumque ergo maculatus fuerit lepra et separatus ad
 arbitrium sacerdotis ⁴⁵ habebit vestimenta dissuta caput nudum os veste contactum contaminatum
 ac sordidum se clamabit ⁴⁶ omni tempore quo leprosus est et immundus solus habitabit extra castra
⁴⁷ vestis lanea sive linea quae lepram habuerit ⁴⁸ in stamine atque subtemine aut certe pellis vel
 quicquid ex pelle confectum est ⁴⁹ si alba aut rufa macula fuerit infecta lepra reputabitur
 ostendeturque sacerdoti ⁵⁰ qui consideratam recludet septem diebus ⁵¹ et die septimo rursus
 aspiciens si crevisse deprehenderit lepra perseverans est pollutum iudicabit vestimentum et omne
 in quo fuerit inventa ⁵² et idcirco conburetur flammis ⁵³ quod si eam viderit non crevisse
⁵⁴ praecipiet et lavabunt id in quo lepra est recludetque illud septem diebus aliis ⁵⁵ et cum viderit
 faciem quidem pristinam non reversam nec tamen crevisse lepram immundum iudicabit et igne
 conburet eo quod infusa sit in superficie vestimenti vel per totum lepra ⁵⁶ sin autem obscurior
 fuerit locus leprae postquam vestis est lota abrumpet eum et a solido dividet ⁵⁷ quod si ultra
 apparuerit in his locis quae prius immacolata erant lepra volatilis et vaga debet igne conburi ⁵⁸ si
 cessaverit lavabit ea quae pura sunt secundo et munda erunt ⁵⁹ ista est lex leprae vestimenti lanei
 et linei staminis atque subteminis omnisque supellectilis pelliciae quomodo mundari debeat vel
 contaminari

Chapter 14

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² hic est ritus leprosi quando mundandus est adducetur
 ad sacerdotem ³ qui egressus e castris cum invenerit lepram esse mundatam ⁴ praecipiet ei qui
 purificatur ut offerat pro se duos passeris vivos quos vesci licitum est et lignum cedrinum
⁵ vermiculumque et hysopum et unum e passeribus immolari iubebit in vase fictili super aquas

⁶
 viventes alium autem vivum cum ligno cedrino et cocco et hysopo tinguet in sanguine passeris
⁷
 immolati quo asperget illum qui mundandus est septies ut iure purgetur et dimittet passerem
⁸
 vivum ut in agrum avolet cumque laverit homo vestimenta sua radet omnes pilos corporis et
 lavabitur aqua purificatusque ingredietur castra ita dumtaxat ut maneat extra tabernaculum suum
⁹
 septem diebus et die septimo radat capillos capitis barbamque et supercilia ac totius corporis pilos
¹⁰
 et lotis rursus vestibus et corpore die octavo adsumet duos agnos immaculatos et ovem anniculam
 absque macula et tres decimas similae in sacrificium quae conspersa sit oleo et seorsum olei
¹¹
 sextarium cumque sacerdos purificans hominem statuerit eum et haec omnia coram Domino in
¹²
 ostio tabernaculi testimonii tollet agnum et offeret eum pro delicto oleique sextarium et oblati
¹³
 ante Dominum omnibus immolabit agnum ubi immolari solet hostia pro peccato et holocaustum
 id est in loco sancto sicut enim pro peccato ita et pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia sancta
¹⁴
 sanctorum est adsumensque sacerdos de sanguine hostiae quae immolata est pro delicto ponet
¹⁵
 super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus dextrae et pedis et
¹⁶
 de olei sextario mittet in manum suam sinistram tinguetque digitum dextrum in eo et asperget
¹⁷
 septies contra Dominum quod autem reliquum est olei in leva manu fundet super extremum
 auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus ac pedis dextri et super sanguinem qui
¹⁸ ¹⁹
 fusus est pro delicto et super caput eius rogabitque pro eo coram Domino et faciet sacrificium
²⁰
 pro peccato tunc immolabit holocaustum et ponet illud in altari cum libamentis suis et homo
²¹
 rite mundabitur quod si pauper est et non potest manus eius invenire quae dicta sunt adsumet
 agnum pro delicto ad oblationem ut roget pro eo sacerdos decimamque partem similae conspersae
²²
 oleo in sacrificium et olei sextarium duosque turtures sive duos pullos columbae quorum sit
²³
 unus pro peccato et alter in holocaustum offeretque ea die octavo purificationis suae sacerdoti
²⁴
 ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino qui suscipiens agnum pro delicto et sextarium
²⁵
 olei levabit simul immolatoque agno de sanguine eius ponet super extremum auriculae dextrae
²⁶
 illius qui mundatur et super pollices manus eius ac pedis dextri olei vero partem mittet in manum
²⁷
 suam sinistram in quo tinguens digitum dextrae manus asperget septies contra Dominum
²⁸
 tangetque extremum dextrae auriculae illius qui mundatur et pollices manus ac pedis dextri in

loco sanguinis qui effusus est pro delicto ²⁹ reliquam autem partem olei quae est in sinistra manu
 mittet super caput purificati ut placet pro eo Dominum ³⁰ et turturem sive pullum columbae offeret
³¹ unum pro delicto et alterum in holocaustum cum libamentis suis ³² hoc est sacrificium leprosi
 qui habere non potest omnia in emundationem sui ³³ locutus est Dominus ad Moysen et Aaron
³⁴ dicens cum ingressi fueritis terram Chanaan quam ego dabo vobis in possessionem si fuerit
³⁵ plaga leprae in aedibus ³⁶ ibit cuius est domus nuntians sacerdoti et dicet quasi plaga leprae videtur
³⁷ mihi esse in domo mea ³⁸ at ille praecipiet ut efferant universa de domo priusquam ingrediatur
 eam et videat utrum lepra sit ne immunda fiant omnia quae in domo sunt intrabitque postea ut
³⁹ consideret domus lepram ⁴⁰ et cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore sive rubore
 deformes et humiliores superficie reliqua ⁴¹ egredietur ostium domus et statim claudet eam septem
⁴² diebus ⁴³ reversusque die septimo considerabit eam si invenerit crevisse lepram ⁴⁴ iubebit erui
 lapides in quibus lepra est et proici eos extra civitatem in loco immundo ⁴⁵ domum autem ipsam
⁴⁶ radi intrinsecus per circuitum et spargi pulverem rasurae extra urbem in loco immundo ⁴⁷ lapidesque
 alios reponi pro his qui ablati fuerint et luto alio liniri domum ⁴⁸ sin autem postquam eruti sunt
⁴⁹ lapides et pulvis elatus et alia terra lita ⁵⁰ ingressus sacerdos viderit reversam lepram et parietes
 aspersos maculis lepra est perseverans et immunda domus ⁵¹ quam statim destruent et lapides eius
⁵² ac ligna atque universum pulverem proicient extra oppidum in loco immundo ⁵³ qui intraverit
 domum quando clausa est immundus erit usque ad vesperum ⁵⁴ et qui dormierit in ea et comederit
⁵⁵ quippiam lavabit vestimenta sua ⁵⁶ quod si introiens sacerdos viderit lepram non crevisse in domo
 postquam denuo lita est purificabit eam reddita sanitate ⁵⁷ et in purificationem eius sumet duos
⁵⁸ passeris lignumque cedrinum et vermiculum atque hysopum ⁵⁹ et immolato uno passere in vase
⁶⁰ fictili super aquas vivas ⁶¹ tollet lignum cedrinum et hysopum et coccum et passerem vivum et
 intinguet omnia in sanguine passeris immolati atque in aquis viventibus et asperget domum septies
⁶² purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viventibus et in passere vivo lignoque
⁶³ cedrino et hysopo atque vermiculo ⁶⁴ cumque dimiserit passerem avolare in agrum libere orabit
⁶⁵ pro domo et iure mundabitur ⁶⁶ ista est lex omnis leprae et percussurae ⁶⁷ leprae vestium et

domorum ⁵⁶ cicatricis et erumpentium papularum lucentis maculae et in varias species coloribus
 inmutatis ⁵⁷ ut possit sciri quo tempore mundum quid vel inmundum sit

Chapter 15

¹ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² loquimini filiis Israhel et dicite eis vir
 qui patitur fluxum seminis inmundus erit ³ et tunc iudicabitur huic vitio subiacere cum per momenta
 singula adhererit carni illius atque concreverit foedus humor ⁴ omne stratum in quo dormierit
 inmundum erit et ubicumque sederit ⁵ si quis hominum tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua
 et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum ⁶ si sederit ubi ille sederat et ipse lavabit
 vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum ⁷ qui tetigerit carnem eius lavabit
 vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum ⁸ si salivam huiusmodi homo
 iecerit super eum qui mundus est lavabit vestem suam et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
⁹ sagma super quo sederit inmundum erit ¹⁰ et quicquid sub eo fuerit qui fluxum seminis patitur
 pollutum erit usque ad vesperum qui portaverit horum aliquid lavabit vestem suam et ipse lotus
 aqua inmundus erit usque ad vesperum ¹¹ omnis quem tetigerit qui talis est non lotis ante manibus
 lavabit vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum ¹² vas fictile quod tetigerit
 confringetur vas autem ligneum lavabitur aqua ¹³ si sanatus fuerit qui huiusmodi sustinet
 passionem numerabit septem dies post emundationem sui et lotis vestibus ac toto corpore in aquis
 viventibus erit mundus ¹⁴ die autem octavo sumet duos turtures aut duos pullos columbae et veniet
 in conspectu Domini ad ostium tabernaculi testimonii dabitque eos sacerdoti ¹⁵ qui faciet unum
 pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro eo coram Domino ut emundetur a fluxu
 seminis sui ¹⁶ vir de quo egreditur semen coitus lavabit aqua omne corpus suum et inmundus erit
 usque ad vesperum ¹⁷ vestem et pellem quam habuerit lavabit aqua et inmundus erit usque ad
 vesperum ¹⁸ mulier cum qua coierit lavabitur aqua et inmundus erit usque ad vesperum ¹⁹ mulier
 quae redeunte mense patitur fluxum sanguinis septem diebus separabitur ²⁰ omnis qui tetigerit eam
 inmundus erit usque ad vesperum ²¹ et in quo dormierit vel sederit diebus separationis suae polluetur

22 qui tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua immundus erit usque ad vesperum
 23 omne vas super quo illa sederit quisquis adtigerit lavabit vestimenta sua et lotus aqua pollutus
 24 erit usque ad vesperum si coierit cum ea vir tempore sanguinis menstrualis immundus erit septem
 25 diebus et omne stratum in quo dormierit polluetur mulier quae patitur multis diebus fluxum
 sanguinis non in tempore menstruali vel quae post menstruum sanguinem fluere non cessat quamdiu
 26 huic subiacet passioni immunda erit quasi sit in tempore menstruo omne stratum in quo dormierit
 27 et vas in quo sederit pollutum erit quicumque tetigerit eam lavabit vestimenta sua et ipse lotus
 28 aqua immundus erit usque ad vesperum si steterit sanguis et fluere cessarit numerabit septem
 29 dies purificationis suae et octavo die offeret pro se sacerdoti duos turtures vel duos pullos
 30 columbae ad ostium tabernaculi testimonii qui unum faciet pro peccato et alterum in holocaustum
 31 rogabitque pro ea coram Domino et pro fluxu immunditiae eius docebitis ergo filios Israhel ut
 caveant immunditiam et non moriantur in sordibus suis cum polluerint tabernaculum meum quod
 32 est inter eos ista est lex eius qui patitur fluxum seminis et qui polluitur coitu 33 et quae menstruis
 temporibus separatur vel quae iugi fluit sanguine et hominis qui dormierit cum ea

Chapter 16

1 locutusque est Dominus ad Mosen post mortem duum filiorum Aaron quando offerentes ignem
 2 alienum interfecti sunt et praecepit ei dicens loquere ad Aaron fratrem tuum ne omni tempore
 ingrediatur sanctuarium quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca ut non moriatur
 3 quia in nube apparebo super oraculum nisi haec ante fecerit vitulum offeret pro peccato et arietem
 4 in holocaustum tunica linea vestiatur feminalibus lineis verecunda celabit accingetur zona linea
 cidarim lineam inponet capiti haec enim vestimenta sunt sancta quibus cunctis cum lotus fuerit
 5 induetur suscipietque ab universa multitudine filiorum Israhel duos hircos pro peccato et unum
 6 arietem in holocaustum cumque obtulerit vitulum et oraverit pro se et pro domo sua 7 duos hircos
 8 stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonii mittens super utrumque sortem unam
 9 Domino et alteram capro emissario cuius sors exierit Domino offeret illum pro peccato 10
 autem in caprum emissarium statuet eum vivum coram Domino ut fundat preces super eo et emittat

11
 illum in solitudinem his rite celebratis offeret vitulum et rogans pro se et pro domo sua immolabit
 12
 eum adsumptoque turibulo quod de prunis altaris impleverit et hauriens manu conpositum
 13
 thymiama in incensum ultra velum intrabit in sancta ut positus super ignem aromatibus nebula
 14
 eorum et vapor operiat oraculum quod est super testimonium et non moriatur tollet quoque de
 15
 sanguine vituli et asperget digito septies contra propitiatorium ad orientem cumque mactaverit
 hircum pro peccato populi inferet sanguinem eius intra velum sicut praeceptum est de sanguine
 16
 vituli ut aspergat e regione oraculi et expiet sanctuarium ab inmunditiis filiorum Israhel et a
 praevaricationibus eorum cunctisque peccatis iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonii quod
 17
 fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum nullus hominum sit in tabernaculo
 quando pontifex ingreditur sanctuarium ut roget pro se et pro domo sua et pro universo coetu Israhel
 18
 donec egrediatur cum autem exierit ad altare quod coram Domino est oret pro se et sumptum
 19
 sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum aspergensque digito septies
 20
 expiet et sanctificet illud ab inmunditiis filiorum Israhel postquam emundarit sanctuarium et
 21
 tabernaculum et altare tunc offerat hircum viventem et posita utraque manu super caput eius
 confiteatur omnes iniquitates filiorum Israhel et universa delicta atque peccata eorum quae inprecans
 22
 capiti eius emittet illum per hominem paratum in desertum cumque portaverit hircus omnes
 23
 iniquitates eorum in terram solitariam et dimissus fuerit in deserto revertetur Aaron in
 tabernaculum testimonii et depositis vestibibus quibus prius indutus erat cum intraret sanctuarium
 24
 relictisque ibi lavabit carnem suam in loco sancto indueturque vestimentis suis et postquam
 25
 egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis rogabit tam pro se quam pro populo et adipem
 26
 qui oblatum est pro peccatis adolebit super altare ille vero qui dimiserit caprum emissarium
 27
 lavabit vestimenta sua et corpus aqua et sic ingredietur in castra vitulum autem et hircum qui
 pro peccato fuerant immolati et quorum sanguis inlatus est ut in sanctuario expiatio conpleretur
 28
 asportabunt foras castra et comburent igni tam pelles quam carnes eorum et fimum et quicumque
 29
 combuserit ea lavabit vestimenta sua et carnem aqua et sic ingredietur in castra eritque hoc vobis
 legitimum sempiternum mense septimo decima die mensis adfligetes animas vestras nullumque
 30
 facietis opus sive indigena sive advena qui peregrinatur inter vos in hac die expiatio erit vestri
 31
 atque mundatio ab omnibus peccatis vestris coram Domino mundabimini sabbatum enim

requietionis est et adfligetis animas vestras religione perpetua ³² expiabit autem sacerdos qui unctus fuerit et cuius initiatae manus ut sacerdotio fungatur pro patre suo indueturque stola linea et vestibus sanctis ³³ et expiabit sanctuarium et tabernaculum testimonii atque altare sacerdotes quoque et universum populum ³⁴ eritque hoc vobis legitimum sempiternum ut oretis pro filiis Israhel et pro cunctis peccatis eorum semel in anno fecit igitur sicut praeceperat Dominus Mosi

Chapter 17

¹ et locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere Aaron et filiis eius et cunctis filiis Israhel et dices ad eos iste est sermo quem mandavit Dominus dicens ³ homo quilibet de domo Israhel si occiderit bovem aut ovem sive capram in castris vel extra castra ⁴ et non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino sanguinis reus erit quasi sanguinem fuderit sic peribit de medio populi sui ⁵ ideo offerre debent sacerdoti filii Israhel hostias suas quas occidunt in agro ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonii et immolent eas hostias pacificas Domino ⁶ fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonii et adolebit adipem in odorem suavitatis Domino ⁷ et nequaquam ultra immolabunt hostias suas daemonibus cum quibus fornicati sunt legitimum sempiternum erit illis et posteris eorum ⁸ et ad ipsos dices homo de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos qui obtulerit holocaustum sive victimam ⁹ et ad ostium tabernaculi testimonii non adduxerit eam ut offeratur Domino interibit de populo suo ¹⁰ homo quilibet de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur inter eos si comederit sanguinem obfirmabo faciem meam contra animam illius et disperdam eam de populo suo ¹¹ quia anima carnis in sanguine est et ego dedi illum vobis ut super altare in eo expietis pro animabus vestris et sanguis pro animae piaculo sit ¹² idcirco dixi filiis Israhel omnis anima ex vobis non comedet sanguinem nec ex advenis qui peregrinantur inter vos ¹³ homo quicumque de filiis Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos si venatione atque aucupio ceperit feram vel avem quibus vesci licitum est fundat sanguinem eius et operiat illum terra ¹⁴ anima enim omnis carnis in sanguine est unde dixi filiis Israhel sanguinem universae carnis non comedetis quia anima carnis in sanguine est et quicumque comederit illum interibit ¹⁵ anima quae comederit morticinum vel captum a bestia tam de indigenis quam de advenis lavabit vestes suas et semet ipsum aqua et contaminatus erit

usque ad vesperum et hoc ordine mundus fiet ¹⁶ quod si non laverit vestimenta sua nec corpus portabit iniquitatem suam

Chapter 18

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad eos ego Dominus Deus vester ³ iuxta consuetudinem terrae Aegypti in qua habitastis non facietis et iuxta morem regionis Chanaan ad quam ego introducturus sum vos non agetis nec in legitimis eorum ambulabitis ⁴ facietis iudicia mea et praecepta servabitis et ambulabitis in eis ego Dominus Deus vester ⁵ custodite leges meas atque iudicia quae faciens homo vivet in eis ego Dominus ⁶ omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet ut revelet turpitudinem eius ego Dominus ⁷ turpitudinem patris et turpitudinem matris tuae non discoperies mater tua est non revelabis turpitudinem eius ⁸ turpitudinem uxoris patris tui non discoperies turpitudinem enim patris tui est ⁹ turpitudinem sororis tuae ex patre sive ex matre quae domi vel foris genita est non revelabis ¹⁰ turpitudinem filiae filii tui vel neptis ex filia non revelabis quia turpitudinem tua est ¹¹ turpitudinem filiae uxoris patris tui quam peperit patri tuo et est soror tua non revelabis ¹² turpitudinem sororis patris tui non discoperies quia caro est patris tui ¹³ turpitudinem sororis matris tuae non revelabis eo quod caro sit matris tuae ¹⁴ turpitudinem patris tui non revelabis nec accedes ad uxorem eius quae tibi adfinitate coniungitur ¹⁵ turpitudinem nurus tuae non revelabis quia uxor filii tui est nec discoperies ignominiam eius ¹⁶ turpitudinem uxoris fratris tui non revelabis quia turpitudinem fratris tui est ¹⁷ turpitudinem uxoris tuae et filiae eius non revelabis filiam filii eius et filiam filiae illius non sumes ut reveles ignominiam eius quia caro illius sunt et talis coitus incestus est ¹⁸ sororem uxoris tuae in pelicatum illius non accipies nec revelabis turpitudinem eius adhuc illa vivente ¹⁹ ad mulierem quae patitur menstrua non accedes nec revelabis foeditatem eius ²⁰ cum uxore proximi tui non coibis nec seminis commixtione maculaberis ²¹ de semine tuo non dabis ut consecretur idolo Moloch nec pollues nomen Dei tui ego Dominus ²² cum masculino non commisceberis coitu femineo quia abominatio

²³
 est cum omni pecore non coibis nec maculaberis cum eo mulier non subcumbet iumento nec
²⁴
 miscebitur ei quia scelus est ne polluamini in omnibus his quibus contaminatae sunt universae
²⁵
 gentes quas ego eiciam ante conspectum vestrum et quibus polluta est terra cuius ego scelera
²⁶
 visitabo ut evomat habitatores suos custodite legitima mea atque iudicia et non faciat ex omnibus
²⁷
 abominationibus istis tam indigena quam colonus qui peregrinatur apud vos omnes enim
²⁸
 execrationes istas fecerunt accolae terrae qui fuerunt ante vos et polluerunt eam cavete ergo ne
²⁹
 et vos similiter evomat cum paria feceritis sicut evomuit gentem quae fuit ante vos omnis anima
³⁰
 quae fecerit de abominationibus his quippiam peribit de medio populi sui custodite mandata
 mea nolite facere quae fecerunt hii qui fuerunt ante vos et ne polluamini in eis ego Dominus Deus
 vester

Chapter 19

¹
 locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere ad omnem coetum filiorum Israhel et dices
³
 ad eos sancti estote quia ego sanctus sum Dominus Deus vester unusquisque matrem et patrem
⁴
 suum timeat sabbata mea custodite ego Dominus Deus vester nolite converti ad idola nec deos
⁵
 conflatiles faciatis vobis ego Dominus Deus vester si immolaveritis hostiam pacificorum Domino
⁶
 ut sit placabilis eo die quo fuerit immolata comedetis eam et die altero quicquid autem residuum
⁷
 fuerit in diem tertium igne conburetis si quis post biduum comederit ex ea profanus erit et impietatis
⁸
 reus portabit iniquitatem suam quia sanctum Domini polluit et peribit anima illa de populo suo
⁹
 cum messueris segetes terrae tuae non tondebis usque ad solum superficiem terrae nec remanentes
¹⁰
 spicas colliges neque in vinea tua racemos et grana decidentia congregabis sed pauperibus et
¹¹
 peregrinis carpenda dimittes ego Dominus Deus vester non facietis furtum non mentiemini nec
¹²
 decipiet unusquisque proximum suum non peierabis in nomine meo nec pollues nomen Dei tui
¹³
 ego Dominus non facies calumniam proximo tuo nec vi opprimes eum non morabitur opus
¹⁴
 mercennarii apud te usque mane non maledices surdo nec coram caeco pones offendiculum sed

timebis Deum tuum quia ego sum Dominus ¹⁵ non facies quod iniquum est nec iniuste iudicabis
 nec consideres personam pauperis nec honores vultum potentis iuste iudica proximo tuo ¹⁶ non
 eris criminator et susurro in populis non stabis contra sanguinem proximi tui ego Dominus ¹⁷ ne
 oderis fratrem tuum in corde tuo sed publice argue eum ne habeas super illo peccatum ¹⁸ non
 quaeres ultionem nec memor eris iniuriae civium tuorum diliges amicum tuum sicut temet ipsum
 ego Dominus ¹⁹ leges meas custodite iumenta tua non facies coire cum alterius generis animantibus
 agrum non seres diverso semine veste quae ex duobus texta est non indueris ²⁰ homo si dormierit
 cum muliere coitu seminis quae sit ancilla etiam nubilis et tamen pretio non redempta nec libertate
 donata vapulabunt ambo et non morientur quia non fuit libera ²¹ pro delicto autem suo offeret
 Domino ad ostium tabernaculi testimonii arietem ²² orabitque pro eo sacerdos et pro delicto eius
 coram Domino et repropitiabitur ei dimitteturque peccatum ²³ quando ingressi fueritis terram et
 plantaveritis in ea ligna pomifera auferetis praepudia eorum poma quae germinant immunda erunt
 vobis nec edetis ex eis ²⁴ quarto anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino
²⁵ quinto autem anno comedetis fructus congregantes poma quae proferunt ego Dominus Deus
 vester ²⁶ non comedetis cum sanguine non augurabimini nec observabitis somnia ²⁷ neque in
 rotundum adtondebitis comam nec radatis barbam ²⁸ et super mortuo non incidetis carnem vestram
 neque figuras aliquas et stigmata facietis vobis ego Dominus ²⁹ ne prostituas filiam tuam et
 contaminetur terra et impleatur piaculo ³⁰ sabbata mea custodite et sanctuarium meum metuite ego
 Dominus ³¹ ne declinetis ad magos nec ab ariolis aliquid sciscitemini ut polluamini per eos ego
 Dominus Deus vester ³² coram cano capite consurge et honora personam senis et time Deum tuum
 ego sum Dominus ³³ si habitaverit advena in terra vestra et moratus fuerit inter vos ne exprobetis
 ei ³⁴ sed sit inter vos quasi indigena et diligetis eum quasi vosmet ipsos fuistis enim et vos advenae
 in terra Aegypti ego Dominus Deus vester ³⁵ nolite facere iniquum aliquid in iudicio in regula in
 pondere in mensura ³⁶ statera iusta et aequa sint pondera iustus modius aequusque sextarius ego
 Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ³⁷ custodite omnia praecepta mea et universa
 iudicia et facite ea ego Dominus

Chapter 20

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² haec loqueris filiis Israhel homo de filiis Israhel
 et de advenis qui habitant in Israhel si quis dederit de semine suo idolo Moloch morte moriatur
³
 populus terrae lapidabit eum ³ et ego ponam faciem meam contra illum succidamque eum de medio
 populi sui eo quod dederit de semine suo Moloch et contaminaverit sanctuarium meum ac polluerit
⁴
 nomen sanctum meum ⁴ quod si neglegens populus terrae et quasi parvipendens imperium meum
⁵
 dimiserit hominem qui dederit de semine suo Moloch nec voluerit eum occidere ⁵ ponam faciem
 meam super hominem illum et cognationem eius succidamque et ipsum et omnes qui consenserunt
⁶
 ei ut fornicarentur cum Moloch de medio populi sui ⁶ anima quae declinaverit ad magos et ariolos
 et fornicata fuerit cum eis ponam faciem meam contra eam et interficiam illam de medio populi
⁷
 sui ⁷ sanctificamini et estote sancti quia ego Dominus Deus vester ⁸ custodite praecepta mea et
⁹
 facite ea ego Dominus qui sanctifico vos ⁹ qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur patri
¹⁰
 matrique maledixit sanguis eius sit super eum ¹⁰ si moechatus quis fuerit cum uxore alterius et
¹¹
 adulterium perpetrarit cum coniuge proximi sui morte moriantur et moechus et adultera ¹¹ qui
 dormierit cum noverca sua et revelaverit ignominiam patris sui morte moriantur ambo sanguis
¹²
 eorum sit super eos ¹² si quis dormierit cum nuru sua uterque moriantur quia scelus operati sunt
¹³
 sanguis eorum sit super eos ¹³ qui dormierit cum masculo coitu femineo uterque operati sunt nefas
¹⁴
 morte moriantur sit sanguis eorum super eos ¹⁴ qui supra uxorem filiam duxerit matrem eius scelus
¹⁵
 operatus est vivus ardebit cum eis nec permanebit tantum nefas in medio vestri ¹⁵ qui cum iumento
¹⁶
 et pecore coierit morte moriatur pecus quoque occidite ¹⁶ mulier quae subcubuerit cuilibet iumento
¹⁷
 simul interficietur cum eo sanguis eorum sit super eos ¹⁷ qui acceperit sororem suam filiam patris
 sui vel filiam matris suae et viderit turpitudinem eius illaque conspexerit fratris ignominiam nefariam
 rem operati sunt occidentur in conspectu populi sui eo quod turpitudinem suam mutuo revelarint
¹⁸
 et portabunt iniquitatem suam ¹⁸ qui coierit cum muliere in fluxu menstruo et revelaverit
 turpitudinem eius ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui interficientur ambo de medio populi sui
¹⁹
¹⁹ turpitudinem materterae tuae et amitae tuae non discoperies qui hoc fecerit ignominiam carnis
²⁰
 suae nudavit portabunt ambo iniquitatem suam ²⁰ qui coierit cum uxore patris vel avunculi sui et
 revelaverit ignominiam cognationis suae portabunt ambo peccatum suum absque liberis morientur

21 qui duxerit uxorem fratris sui rem facit inlicitam turpitudinem fratris sui revelavit absque filiis
 22 erunt custodite leges meas atque iudicia et facite ea ne et vos evomat terra quam intraturi estis
 et habitaturi 23 nolite ambulare in legitimis nationum quas ego expulsurus sum ante vos omnia
 enim haec fecerunt et abominatus sum eos 24 vobis autem loquor possidete terram eorum quam
 dabo vobis in hereditatem terram fluentem lacte et melle ego Dominus Deus vester qui separavi
 25 vos a ceteris populis separate ergo et vos iumentum mundum ab immundo et avem mundam ab
 immunda ne polluatis animas vestras in pecore et in avibus et cunctis quae moventur in terra et quae
 26 vobis ostendi esse polluta eritis sancti mihi quia sanctus ego sum Dominus et separavi vos a
 27 ceteris populis ut essetis mei vir sive mulier in quibus pythonicus vel divinationis fuerit spiritus
 morte moriantur lapidibus obruent eos sanguis eorum sit super illos

Chapter 21

1 dixit quoque Dominus ad Mosen loquere ad sacerdotes filios Aaron et dices eis ne contaminetur
 sacerdos in mortibus civium suorum 2 nisi tantum in consanguineis ac propinquis id est super matre
 et patre et filio ac filia fratre quoque 3 et sorore virgine quae non est nupta viro 4 sed nec in principe
 5 populi sui contaminabitur non radent caput nec barbam neque in carnibus suis facient incisuras
 6 sancti erunt Deo suo et non polluent nomen eius incensum enim Domini et panes Dei sui offerunt
 et ideo sancti erunt 7 scortum et vile prostibulum non ducet uxorem nec eam quae repudiata est a
 marito quia consecratus est Deo suo 8 et panes propositionis offert sit ergo sanctus quia et ego
 9 sanctus sum Dominus qui sanctifico vos sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro et violaverit
 10 nomen patris sui flammis exuretur pontifex id est sacerdos maximus inter fratres suos super
 cuius caput fustum est unctionis oleum et cuius manus in sacerdotio consecratae sunt vestitusque
 11 est sanctis vestibus caput suum non discoperiet vestimenta non scindet et ad omnem mortuum
 12 non ingredietur omnino super patre quoque suo et matre non contaminabitur nec egredietur de
 sanctis ne polluat sanctuarium Domini quia oleum sanctae unctionis Dei sui super eum est ego
 13 Dominus virginem ducet uxorem 14 viduam et repudiatam et sordidam atque meretricem non

accipiet sed puellam de populo suo¹⁵ ne commisceat stirpem generis sui vulgo gentis suae quia
 ego Dominus qui sanctifico eum¹⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens¹⁷ loquere ad Aaron
 homo de semine tuo per familias qui habuerit maculam non offeret panes Deo suo¹⁸ nec accedet
 ad ministerium eius si caecus fuerit si claudus si vel parvo vel grandi et torto naso¹⁹ si fracto pede
 si manu²⁰ si gibbus si lippus si albuginem habens in oculo si iugem scabiem si inpetiginem in
 corpore vel hirniosus²¹ omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis non accedet
 offerre hostias Domino nec panes Deo suo²² vescetur tamen panibus qui offeruntur in sanctuario
²³ ita dumtaxat ut intra velum non ingrediatur nec accedat ad altare quia maculam habet et
 contaminare non debet sanctuarium meum ego Dominus qui sanctifico eos²⁴ locutus est ergo
 Moses ad Aaron et filios eius et ad omnem Israhel cuncta quae sibi fuerant imperata

Chapter 22

¹ locutus quoque est Dominus ad Mosen dicens² loquere ad Aaron et ad filios eius ut caveant
 ab his quae consecrata sunt filiorum Israhel et non contaminent nomen sanctificatorum mihi quae
 ipsi offerunt ego Dominus³ dic ad eos et ad posteros eorum omnis homo qui accesserit de stirpe
 vestra ad ea quae consecrata sunt et quae obtulerunt filii Israhel Domino in quo est immunditia
 peribit coram Domino ego sum Dominus⁴ homo de semine Aaron qui fuerit leprosus aut patiens
 fluxum seminis non vescetur de his quae sanctificata sunt mihi donec sanetur qui tetigerit immundum
 super mortuo et ex quo egreditur semen quasi coitus⁵ et qui tangit reptile et quodlibet immundum
 cuius tactus est sordidus⁶ immundus erit usque ad vesperum et non vescetur his quae sanctificata
 sunt sed cum laverit carnem suam aqua⁷ et occubuerit sol tunc mundatus vescetur de sanctificatis
 quia cibus illius est⁸ morticinum et captum a bestia non comedent nec polluentur in eis ego sum
 Dominus⁹ custodient praecepta mea ut non subiaceant peccato et moriantur in sanctuario cum
 polluerint illud ego Dominus qui sanctifico eos¹⁰ omnis alienigena non comedet de sanctificatis
 inquilinus sacerdotis et mercennarius non vescetur ex eis¹¹ quem autem sacerdos emerit et qui
 vernaculus domus eius fuerit hii comedent ex eis¹² si filia sacerdotis cuilibet ex populo nupta

fuerit de his quae sanctificata sunt et de primitiis non vescetur ¹³ sin autem vidua vel repudiata et
 absque liberis reversa fuerit ad domum patris sui sicut puella consuerat aletur cibus patris sui omnis
 alienigena comedendi ex eis non habet potestatem ¹⁴ qui comederit de sanctificatis per ignorantiam
 addet quintam partem cum eo quod comedit et dabit sacerdoti in sanctuarium ¹⁵ nec contaminabunt
 sanctificata filiorum Israhel quae offerunt Domino ¹⁶ ne forte sustineant iniquitatem delicti sui
 cum sanctificata comederint ego Dominus qui sanctifico eos ¹⁷ locutus est Dominus ad Mosen
¹⁸ dicens loquere ad Aaron et filios eius et ad omnes filios Israhel dicesque ad eos homo de domo
 Israhel et de advenis qui habitant apud vos qui obtulerit oblationem suam vel vota solvens vel
 sponte offerens quicquid illud obtulerit in holocaustum Domini ¹⁹ ut offeratur per vos masculus
 immaculatus erit ex bubus et ex ovibus et ex capris ²⁰ si maculam habuerit non offeretis neque erit
²¹ acceptabile homo qui obtulerit victimam pacificorum Domino vel vota solvens vel sponte offerens
 tam de bubus quam de ovibus immaculatum offeret ut acceptabile sit omnis macula non erit in eo
²² si caecum fuerit si fractum si cicatricem habens si papulas aut scabiem vel inpetiginem non
 offeretis ea Domino neque adolebitis ex eis super altare Domini ²³ bovem et ovem aure et cauda
 amputatis voluntarie offerre potes votum autem ex his solvi non potest ²⁴ omne animal quod vel
 contritis vel tunsis vel sectis ablatisque testiculis est non offeretis Domino et in terra vestra hoc
 omnino ne faciatis ²⁵ de manu alienigenae non offeretis panes Deo vestro et quicquid aliud dare
 voluerint quia corrupta et maculata sunt omnia non suscipietis ea ²⁶ locutusque est Dominus ad
 Mosen dicens ²⁷ bos ovis et capra cum genita fuerint septem diebus erunt sub ubere matris suae
 die autem octavo et deinceps offerri poterunt Domino ²⁸ sive illa bos sive ovis non immolabuntur
 una die cum fetibus suis ²⁹ si immolaveritis hostiam pro gratiarum actione Domino ut possit esse
 placabilis ³⁰ eodem die comedetis eam non remanebit quicquam in mane alterius diei ego Dominus
³¹ custodite mandata mea et facite ea ego Dominus ³² ne polluat nomen meum sanctum ut
 sanctificer in medio filiorum Israhel ego Dominus qui sanctifico vos ³³ et eduxi de terra Aegypti
 ut essem vobis in Deum ego Dominus

Chapter 23

¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad eos hae sunt feriae
 Domini quas vocabitis sanctas ³ sex diebus facietis opus dies septimus quia sabbati requies est
 vocabitur sanctus omne opus non facietis in eo sabbatum Domini est in cunctis habitationibus
 vestris ⁴ hae sunt ergo feriae Domini sanctae quas celebrare debetis temporibus suis ⁵ mense primo
 quartadecima die mensis ad vesperum phase Domini est ⁶ et quintadecima die mensis huius
 sollemnitas azymorum Domini est septem diebus azyma comedetis ⁷ dies primus erit vobis
 celeberrimus sanctusque omne opus servile non facietis in eo ⁸ sed offeretis sacrificium in igne
 Domino septem diebus dies autem septimus erit celebrior et sanctior nullumque servile opus fiet
 in eo ⁹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ¹⁰ loquere filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi
 fueritis terram quam ego dabo vobis et messueritis segetem feretis manipulos spicarum primitias
 messis vestrae ad sacerdotem ¹¹ qui elevabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis
 altero die sabbati et sanctificabit illum ¹² atque in eodem die quo manipulus consecratur caedetur
 agnus immaculatus anniculus in holocaustum Domini ¹³ et libamenta offerentur cum eo duae
 decimae similiae conspersae oleo in incensum Domini odoremque suavissimum liba quoque vini
 quarta pars hin ¹⁴ panem et pulentam et pultes non comedetis ex segete usque ad diem qua offeratis
 ex ea Deo vestro praeceptum est sempiternum in generationibus cunctisque habitaculis vestris
¹⁵ numerabitis ergo ab altero die sabbati in quo obtulistis manipulum primitiarum septem ebdomadas
 plenas ¹⁶ usque ad alteram diem expletionis ebdomadae septimae id est quinquaginta dies et sic
 offeretis sacrificium novum Domino ¹⁷ ex omnibus habitaculis vestris panes primitiarum duos de
 duabus decimis similiae fermentatae quos coquetis in primitias Domini ¹⁸ offeretisque cum panibus
 septem agnos immaculatos anniculos et vitulum de armento unum et arietes duos et erunt in
 holocausto cum libamentis suis in odorem suavissimum Domino ¹⁹ facietis et hircum pro peccato
 duosque agnos anniculos hostias pacificorum ²⁰ cumque elevaverit eos sacerdos cum panibus
 primitiarum coram Domino cedent in usum eius ²¹ et vocabitis hunc diem celeberrimum atque
 sanctissimum omne opus servile non facietis in eo legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis
 et generationibus vestris ²² postquam autem messueritis segetem terrae vestrae non secabitis eam
 usque ad solum nec remanentes spicas colligetis sed pauperibus et peregrinis dimittetis eas ego

Dominus Deus vester²³ locutusque est Dominus ad Mosen dicens²⁴ loquere filiis Israhel mense
 septimo prima die mensis erit vobis sabbatum memorabile clangentibus tubis et vocabitur sanctum
²⁵ omne opus servile non facietis in eo et offeretis holocaustum Domino²⁶ locutusque est Dominus
 ad Mosen dicens²⁷ decimo die mensis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus et vocabitur
 sanctus adfligetisque animas vestras in eo et offeretis holocaustum Domino²⁸ omne opus non
 facietis in tempore diei huius quia dies propitiationis est ut propitietur vobis Dominus Deus vester
²⁹ omnis anima quae adflicta non fuerit die hoc peribit de populis suis³⁰ et quae operis quippiam
 fecerit delebo eam de populo suo³¹ nihil ergo operis facietis in eo legitimum sempiternum erit
 vobis in cunctis generationibus et habitationibus vestris³² sabbatum requietionis est adfligetis
 animas vestras die nono mensis a vespero usque ad vesperum celebrabitis sabbata vestra³³ et
 locutus est Dominus ad Mosen dicens³⁴ loquere filiis Israhel a quintodecimo die mensis huius
 septimi erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino³⁵ dies primus vocabitur celeberrimus
 atque sanctissimus omne opus servile non facietis³⁶ et septem diebus offeretis holocausta Domino
 dies quoque octavus erit celeberrimus atque sanctissimus et offeretis holocaustum Domino est enim
 coetus atque collectae omne opus servile non facietis in eo³⁷ hae sunt feriae Domini quas vocabitis
 celeberrimas et sanctissimas offeretisque in eis oblationes Domino holocausta et libamenta iuxta
 ritum uniuscuiusque diei³⁸ exceptis sabbatis Domini donisque vestris et quae offertis ex voto vel
 quae sponte tribuitis Domino³⁹ a quintodecimo ergo die mensis septimi quando congregaveritis
 omnes fructus terrae vestrae celebrabitis ferias Domini septem diebus die primo et die octavo erit
 sabbatum id est requies⁴⁰ sumetisque vobis die primo fructus arboris pulcherrimae spatulasque
 palmarum et ramos ligni densarum frondium et salices de torrente et laetabimini coram Domino
 Deo vestro⁴¹ celebrabitisque sollemnitatem eius septem diebus per annum legitimum sempiternum
 erit in generationibus vestris mense septimo festa celebrabitis⁴² et habitabitis in umbraculis septem
 diebus omnis qui de genere est Israhel manebit in tabernaculis⁴³ ut discant posteri vestri quod in
 tabernaculis habitare fecerim filios Israhel cum educerem eos de terra Aegypti ego Dominus Deus
 vester⁴⁴ locutusque est Moses super sollemnitatibus Domini ad filios Israhel

Chapter 24

¹ et locutus est Dominus ad Mosen dicens ² praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de olivis
 purissimum ac lucidum ad concinnandas lucernas iugiter ³ extra velum testimonii in tabernaculo
 foederis ponetque eas Aaron a vespere usque in mane coram Domino cultu rituque perpetuo in
 generationibus vestris ⁴ super candelabro mundissimo ponentur semper in conspectu Domini
⁵ accipies quoque similam et coques ex ea duodecim panes qui singuli habebunt duas decimas
⁶ quorum senos altrinsecus super mensam purissimam coram Domino statues ⁷ et pones super eos
 tus lucidissimum ut sit panis in monumentum oblationis Domini ⁸ per singula sabbata mutabuntur
 coram Domino suscepti a filiis Israhel foedere sempiterno ⁹ eruntque Aaron et filiorum eius ut
 comedant eos in loco sancto quia sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini iure perpetuo ¹⁰ ecce
 autem egressus filius mulieris israhelitis quem pepererat de viro aegyptio inter filios Israhel iurgatus
 est in castris cum viro israhelite ¹¹ cumque blasphemasset nomen et maledixisset ei adductus est
 ad Mosen vocabatur autem mater eius Salumith filia Dabri de tribu Dan ¹² miseruntque eum in
 carcerem donec nossent quid iuberet Dominus ¹³ qui locutus est ad Mosen ¹⁴ dicens educ
 blasphemum extra castra et ponant omnes qui audierunt manus suas super caput eius et lapidet eum
 populus universus ¹⁵ et ad filios Israhel loqueris homo qui maledixerit Deo suo portabit peccatum
¹⁶ suum et qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur lapidibus opprimet eum omnis
 multitudo sive ille civis seu peregrinus fuerit qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur
¹⁷ qui percusserit et occiderit hominem morte moriatur ¹⁸ qui percusserit animal reddat vicarium
 id est animam pro anima ¹⁹ qui inrogaverit maculam cuilibet civium suorum sicut fecit fiet ei
²⁰ fracturam pro fractura oculum pro oculo dentem pro dente restituet qualem inflixerit maculam
 talem sustinere cogetur ²¹ qui percusserit iumentum reddet aliud qui percusserit hominem punietur
²² aequum iudicium sit inter vos sive peregrinus sive civis peccaverit quia ego sum Dominus Deus
²³ vester locutusque est Moses ad filios Israhel et eduxerunt eum qui blasphemaverat extra castra
 ac lapidibus oppresserunt feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi

Chapter 25

¹ locutusque est Dominus ad Mosen in monte Sinai dicens ² loquere filiis Israhel et dices ad
eos quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis sabbatizet sabbatum Domini ³ sex annis
seres agrum tuum et sex annis putabis vineam tuam colligesque fructus eius ⁴ septimo autem anno
sabbatum erit terrae requietionis Domini agrum non seres et vineam non putabis ⁵ quae sponte
gignit humus non metes et uvas primitiarum tuarum non colliges quasi vindemiam annus enim
requietionis terrae est ⁶ sed erunt vobis in cibum tibi et servo tuo ancillae et mercenario tuo et
advenae qui peregrinantur apud te ⁷ iumentis tuis et pecoribus omnia quae nascuntur praebebunt
cibum ⁸ numerabis quoque tibi septem ebdomades annorum id est septem septies quae simul faciunt
annos quadraginta novem ⁹ et clanges bucina mense septimo decima die mensis propitiationis
tempore in universa terra vestra ¹⁰ sanctificabisque annum quinquagesimum et vocabis remissionem
cunctis habitatoribus terrae tuae ipse est enim iobeus revertetur homo ad possessionem suam et
unusquisque rediet ad familiam pristinam ¹¹ quia iobeus est et quinquagesimus annus non seretis
neque metetis sponte in agro nascentia et primitias vindemiae non colligetis ¹² ob sanctificationem
iobei sed statim ablata comedetis ¹³ anno iobei redient omnes ad possessiones suas ¹⁴ quando
vendes quippiam civi tuo vel emes ab eo ne contristes fratrem tuum sed iuxta numerum annorum
iobei emes ab eo ¹⁵ et iuxta supputationem frugum vendet tibi ¹⁶ quanto plus anni remanserint
post iobeum tanto crescet et pretium et quanto minus temporis numeraveris tanto minoris et emptio
constabit tempus enim frugum vendet tibi ¹⁷ nolite adfligere contribules vestros sed timeat
unusquisque Deum suum quia ego Dominus Deus vester ¹⁸ facite praecepta mea et iudicia custodite
et implete ea ut habitare possitis in terra absque ullo pavore ¹⁹ et gignat vobis humus fructus suos
quibus vescamini usque ad saturitatem nullius impetum formidantes ²⁰ quod si dixeritis quid
comedemus anno septimo si non seruerimus neque collegerimus fruges nostras ²¹ dabo
benedictionem meam vobis anno sexto et faciet fructus trium annorum ²² seretisque anno octavo
et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum donec nova nascantur edetis vetera ²³ terra
quoque non veniet in perpetuum quia mea est et vos advenae et coloni mei estis ²⁴ unde cuncta

regio possessionis vestrae sub redemptionis condicione vendetur ²⁵ si adtenuatus frater tuus
 vendiderit possessiunculam suam et voluerit propinquus eius potest redimere quod ille vendiderat
²⁶
 sin autem non habuerit proximum et ipse pretium ad redimendum potuerit invenire
²⁷
 computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit et quod reliquum est reddet emptori sicque
²⁸
 recipiet possessionem suam quod si non invenerit manus eius ut reddat pretium habebit emptor
 quod emerat usque ad annum iobelem in ipso enim omnis venditio redit ad dominum et ad
²⁹
 possessorem pristinum qui vendiderit domum intra urbis muros habebit licentiam redimendi
³⁰
 donec unus impleatur annus si non redemerit et anni circulus fuerit evolutus emptor possidebit
³¹
 eam et posteri eius in perpetuum et redimi non poterit etiam in iobeleo sin autem in villa fuerit
 domus quae muros non habet agrorum iure vendetur si ante redempta non fuerit in iobeleo revertetur
³² ³³
 ad dominum aedes Levitarum quae in urbibus sunt semper possunt redimi si redemptae non
 fuerint in iobeleo revertentur ad dominos quia domus urbium leviticarum pro possessionibus sunt
³⁴ ³⁵
 inter filios Israhel suburbana autem eorum non venient quia possessio sempiterna est si
 adtenuatus fuerit frater tuus et infirmus manu et susceperis eum quasi advenam et peregrinum et
³⁶
 vixerit tecum ne accipias usuras ab eo nec amplius quam dedisti time Deum tuum ut vivere
³⁷
 possit frater tuus apud te pecuniam tuam non dabis ei ad usuram et frugum superabundantiam
³⁸
 non exiges ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut darem vobis terram
³⁹
 Chanaan et essem vester Deus si paupertate compulsus vendiderit se tibi frater tuus non eum
⁴⁰
 opprimes servitute famulorum sed quasi mercennarius et colonus erit usque ad annum iobelem
⁴¹
 operabitur apud te et postea egredietur cum liberis suis et revertetur ad cognationem et ad
⁴²
 possessionem patrum suorum mei enim servi sunt et ego eduxi eos de terra Aegypti non venient
⁴³ ⁴⁴
 condicione servorum ne adfligas eum per potentiam sed metuito Deum tuum servus et ancilla
⁴⁵
 sint vobis de nationibus quae in circuitu vestro sunt et de advenis qui peregrinantur apud vos
⁴⁶
 vel qui ex his nati fuerint in terra vestra hos habebitis famulos et hereditario iure transmittetis
 ad posteros ac possidebitis in aeternum fratres autem vestros filios Israhel ne opprimatis per
⁴⁷
 potentiam si invaluerit apud vos manus advenae atque peregrini et adtenuatus frater tuus vendiderit
⁴⁸
 se ei aut cuiquam de stirpe eius post venditionem potest redimi qui voluerit ex fratribus suis

49 redimet eum et patruus et patruelis et consanguineus et adfinis sin autem et ipse potuerit redimet
 50 se supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suae usque ad annum iobeum et pecunia
 qua venditus fuerat iuxta annorum numerum et rationem mercennarii supputata 51 si plures fuerint
 anni qui remanent usque ad iobeum secundum hos reddet et pretium 52 si pauci ponet rationem
 cum eo iuxta annorum numerum et reddet emptori quod reliquum est annorum 53 quibus ante
 servivit mercedibus inputatis non adfliget eum violenter in conspectu tuo 54 quod si per haec redimi
 non potuerit anno iobeo egredietur cum liberis suis 55 mei sunt enim servi filii Israhel quos eduxi
 de terra Aegypti

Chapter 26

1 ego Dominus Deus vester non facietis vobis idolum et sculptile nec titulos erigetis nec insigne
 lapidem ponetis in terra vestra ut adoretis eum ego enim sum Dominus Deus vester 2 custodite
 sabbata mea et pavete ad sanctuarium meum ego Dominus 3 si in praeceptis meis ambulaveritis et
 mandata mea custodieritis et feceritis ea dabo vobis pluvias temporibus suis 4 et terra gignet germen
 suum et pomis arbores replebuntur 5 adprehendet messium tritura vindemiam et vindemia occupabit
 sementem et comedetis panem vestrum in saturitatem et absque pavore habitabitis in terra vestra
 6 dabo pacem in finibus vestris dormietis et non erit qui exterreat auferam malas bestias et gladius
 non transibit terminos vestros 7 persequemini inimicos vestros et corruent coram vobis 8 persequentur
 quinque de vestris centum alienos et centum ex vobis decem milia cadent inimici vestri in conspectu
 9 vestro gladio respiciam vos et crescere faciam multiplicabimini et firmabo pactum meum vobiscum
 10 comedetis vetustissima veterum et vetera novis supervenientibus proicietis 11 ponam tabernaculum
 meum in medio vestri et non abiciet vos anima mea 12 ambulabo inter vos et ero vester Deus vosque
 13 eritis populus meus ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegyptiorum ne serviretis
 eis et qui confregi catenas cervicum vestrarum ut incederetis erecti 14 quod si non audieritis me
 15 nec feceritis omnia mandata mea si spreveritis leges meas et iudicia mea contempseritis ut non

16
 faciatis ea quae a me constituta sunt et ad irritum perducatis pactum meum ego quoque haec
 faciam vobis visitabo vos velociter in egestate et ardore qui conficiat oculos vestros et consumat
 17
 animas frustra seretis sementem quae ab hostibus devorabitur ponam faciem meam contra vos
 et corruetis coram hostibus vestris et subiciemini his qui oderunt vos fugietis nemine persequente
 18
 sin autem nec sic oboedieritis mihi addam correptiones vestras septuplum propter peccata vestra
 19
 et conteram superbiam duritiae vestrae daboque caelum vobis desuper sicut ferrum et terram
 20
 aeneam consumetur in cassum labor vester non proferet terra germen nec arbores poma praebebunt
 21
 si ambulaveritis ex adverso mihi nec volueritis audire me addam plagas vestras usque in septuplum
 22
 propter peccata vestra emittamque in vos bestias agri quae consumant et vos et pecora vestra et
 23
 ad paucitatem cuncta redigant desertaeque fiant viae vestrae quod si nec sic volueritis recipere
 24
 disciplinam sed ambulaveritis ex adverso mihi ego quoque contra vos adversus incedam et
 25
 percutiam vos septies propter peccata vestra inducamque super vos gladium ultorem foederis
 mei cumque confugeritis in urbes mittam pestilentiam in medio vestri et trademini hostium manibus
 26
 postquam confregero baculum panis vestri ita ut decem mulieres in uno clibano coquant panes
 27
 et reddant eos ad pondus et comedetis et non saturabimini sin autem nec per haec audieritis me
 28
 sed ambulaveritis contra me et ego incedam adversum vos in furore contrario et corripiam vos
 29
 septem plagis propter peccata vestra ita ut comedatis carnes filiorum et filiarum vestrarum
 30
 destruiam excelsa vestra et simulacra confringam cadetis inter ruinas idolorum vestrorum et
 31
 abominabitur vos anima mea in tantum ut urbes vestras redigam in solitudinem et deserta faciam
 32
 sanctuaria vestra nec recipiam ultra odorem suavissimum disperdamque terram vestram et
 33
 stupebunt super ea inimici vestri cum habitatores illius fuerint vos autem dispergam in gentes
 34
 et evaginabo post vos gladium eritque terra vestra deserta et civitates dirutae tunc placebunt
 35
 terrae sabbata sua cunctis diebus solitudinis suae quando fueritis in terra hostili sabbatizabit et
 requiescet in sabbatis solitudinis suae eo quod non requieverit in sabbatis vestris quando habitabatis
 36
 in ea et qui de vobis remanserint dabo pavorem in cordibus eorum in regionibus hostium terrebit
 37
 eos sonitus folii volantis et ita fugient quasi gladium cadent nullo sequente et corruent singuli
 38
 super fratres suos quasi bella fugientes nemo vestrum inimicis audebit resistere peribitis inter

39
 gentes et hostilis vos terra consumet quod si et de his aliqui remanserint tabescent in iniquitatibus
 40
 suis in terra inimicorum suorum et propter peccata patrum suorum et sua adfligentur donec
 confiteantur iniquitates suas et maiorum suorum quibus praevaricati sunt in me et ambulaverunt
 41
 ex adverso mihi ambulabo igitur et ego contra eos et inducam illos in terram hostilem donec
 42
 erubescat incircumcisa mens eorum tunc orabunt pro impietatibus suis et recordabor foederis
 43
 mei quod pepigi cum Iacob et Isaac et Abraham terrae quoque memor ero quae cum relictis fuerit
 ab eis conplacebit sibi in sabbatis suis patiens solitudinem propter illos ipsi vero rogabunt pro
 44
 peccatis suis eo quod abiecerint iudicia mea et leges meas despexerint et tamen etiam cum essent
 in terra hostili non penitus abieci eos neque sic despexi ut consumerentur et irritum facerem pactum
 45
 meum cum eis ego enim sum Dominus Deus eorum et recordabor foederis mei pristini quando
 eduxi eos de terra Aegypti in conspectu gentium ut essem Deus eorum ego Dominus Deus haec
 sunt praecepta atque iudicia et leges quas dedit Dominus inter se et inter filios Israhel in monte
 Sinai per manum Mosi

Chapter 27

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui
 3
 votum fecerit et sponderit Deo animam suam sub aestimatione dabit pretium si fuerit masculus
 a vicesimo usque ad sexagesimum annum dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii
 4
 5
 si mulier triginta a quinto autem anno usque ad vicesimum masculus dabit viginti siclos femina
 6
 decem ab uno mense usque ad annum quintum pro masculo dabuntur quinque sicli pro femina
 7
 tres sexagenarius et ultra masculus dabit quindecim siclos femina decem si pauper fuerit et
 aestimationem reddere non valebit stabit coram sacerdote et quantum ille aestimaverit et viderit
 9
 eum posse reddere tantum dabit animal autem quod immolari potest Domino si quis voverit
 10
 sanctum erit et mutari non poterit id est nec melius malo nec peius bono quod si mutaverit et
 ipsum quod mutatum est et illud pro quo mutatum est consecratum erit Domino 11 animal inmundum
 12
 quod immolari Domino non potest si quis voverit adducetur ante sacerdotem qui diiudicans
 13
 utrum bonum an malum sit statuet pretium quod si dare voluerit is qui offert addet supra
 14
 aestimationis quintam partem homo si voverit domum suam et sanctificaverit Domino considerabit

eam sacerdos utrum bona an mala sit et iuxta pretium quod ab eo fuerit constitutum venundabitur
 15
 sin autem ille qui voverat voluerit redimere eam dabit quintam partem aestimationis supra et
 16
 habebit domum quod si agrum possessionis suae voverit et consecraverit Domino iuxta mensuram
 sementis aestimabitur pretium si triginta modiis hordei seritur terra quinquaginta siclis veniet argenti
 17
 si statim ab anno incipientis iobei voverit agrum quanto valere potest tanto aestimabitur 18
 sin
 autem post aliquantum temporis supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum qui reliqui sunt
 19
 numerum usque ad iobeum et detrahetur ex pretio quod si voluerit redimere agrum ille qui
 20
 voverat addet quintam partem aestimatae pecuniae et possidebit eum sin autem noluerit redimere
 21
 sed alteri cuilibet fuerit venundatus ultra eum qui voverat redimere non poterit quia cum iobei
 22
 venerit dies sanctificatus erit Domino et possessio consecrata ad ius pertinet sacerdotum si ager
 23
 emptus et non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino supputabit sacerdos iuxta
 24
 annorum numerum usque ad iobeum pretium et dabit ille qui voverat eum Domino in iobeo
 autem revertetur ad priorem dominum qui vendiderat eum et habuerat in sortem possessionis suae
 25
 omnis aestimatio siclo sanctuarii ponderabitur siclus viginti obolos habet primogenita quae
 ad Dominum pertinent nemo sanctificare poterit et vovere sive bos sive ovis fuerit Domini sunt
 26
 27
 quod si inmundum est animal redimet qui obtulit iuxta aestimationem tuam et addet quintam
 28
 partem pretii si redimere noluerit vendetur alteri quantocumque a te fuerit aestimatum omne
 quod Domino consecratur sive homo fuerit sive animal sive ager non veniet nec redimi poterit
 29
 quicquid semel fuerit consecratum sanctum sanctorum erit Domino et omnis consecratio quae
 30
 offertur ab homine non redimetur sed morte morietur omnes decimae terrae sive de frugibus
 31
 sive de pomis arborum Domini sunt et illi sanctificantur si quis autem voluerit redimere decimas
 32
 suas addet quintam partem earum omnium decimarum boves et oves et caprae quae sub pastoris
 33
 virga transeunt quicquid decimum venerit sanctificabitur Domino non eligitur nec bonum nec
 malum nec altero commutabitur si quis mutaverit et quod mutatum est et pro quo mutatum est
 sanctificabitur Domino et non redimetur

Numbers

Chapter 1

¹ locutusque est Dominus ad Mosen in deserto Sinai in tabernaculo foederis prima die mensis
 secundi anno altero egressionis eorum ex Aegypto dicens ² tollite summam universae congregationis
 filiorum Israhel per cognationes et domos suas et nomina singulorum quicquid sexus est masculini
³ a vicesimo anno et supra omnium virorum fortium ex Israhel et numerabitis eos per turmas suas
 tu et Aaron ⁴ eruntque vobiscum principes tribuum ac domorum in cognationibus suis ⁵ quorum
 ista sunt nomina de Ruben Elisur filius Sedeur ⁶ de Symeon Salamihel filius Surisaddai ⁷ de Iuda
 Naasson filius Aminadab ⁸ de Isachar Nathanahel filius Suar ⁹ de Zabulon Heliab filius Helon
¹⁰ filiorum autem Ioseph de Ephraim Helisama filius Ammiud de Manasse Gamalihel filius Phadassur
¹¹ de Benjamin Abidan filius Gedeonis ¹² de Dan Ahiezer filius Amisaddai ¹³ de Aser Phegihel
 filius Ochran ¹⁴ de Gad Heliasaph filius Duhel ¹⁵ de Nepthali Ahira filius Henan ¹⁶ hii nobilissimi
 principes multitudinis per tribus et cognationes suas et capita exercitus Israhel ¹⁷ quos tulerunt
 Moses et Aaron cum omni vulgi multitudine ¹⁸ et congregaverunt primo die mensis secundi
 recensentes eos per cognationes et domos ac familias et capita et nomina singulorum a vicesimo
 anno et supra ¹⁹ sicut praeceperat Dominus Mosi numeratique sunt in deserto Sinai ²⁰ de Ruben
 primogenito Israhelis per generationes et familias ac domos suas et nomina capitum singulorum
 omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et supra procedentium ad bellum ²¹ quadraginta
 sex milia quingenti ²² de filiis Symeon per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina et capita singulorum omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et
 supra procedentium ad bellum ²³ quinquaginta novem milia trecenti ²⁴ de filiis Gad per generationes
 et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et
 supra omnes qui ad bella procederent ²⁵ quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta ²⁶ de
 filiis Iuda per generationes et familias ac domos cognationum suarum per nomina singulorum a
 vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere ²⁷ recensiti sunt septuaginta quattuor
 milia sescenti ²⁸ de filiis Isachar per generationes et familias ac domos cognationum suarum per
 nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui ad bella procederent ²⁹ recensiti sunt
 quinquaginta quattuor milia quadringenti ³⁰ de filiis Zabulon per generationes et familias ac domos
 cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui

poterant ad bella procedere ³¹ quinquaginta septem milia quadringenti ³² de filiis Ioseph filiorum
 Ephraim per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina
 singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere ³³ quadraginta milia
³⁴ quingenti porro filiorum Manasse per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra omnes qui poterant ad bella procedere
³⁵ ³⁶ triginta duo milia ducenti de filiis Benjamin per generationes et familias ac domos cognationum
 suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
³⁷ procedere ³⁸ triginta quinque milia quadringenti de filiis Dan per generationes et familias ac
 domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes
³⁹ qui poterant ad bella procedere ⁴⁰ sexaginta duo milia septingenti de filiis Aser per generationes
 et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno
 et supra omnes qui poterant ad bella procedere ⁴¹ quadraginta milia et mille quingenti ⁴² de filiis
 Nepthali per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus
 singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere ⁴³ quinquaginta tria
⁴⁴ milia quadringenti hii sunt quos numeraverunt Moses et Aaron et duodecim principes Israhel
⁴⁵ singulos per domos cognationum suarum fueruntque omnes filiorum Israhel per domos et familias
 suas a vicesimo anno et supra qui poterant ad bella procedere ⁴⁶ sescenta tria milia virorum quingenti
⁴⁷ quinquaginta ⁴⁸ Levitae autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis locutusque
⁴⁹ est Dominus ad Mosen dicens ⁴⁹ tribum Levi noli numerare neque ponas summam eorum cum
⁵⁰ filiis Israhel sed constitue eos super tabernaculum testimonii cuncta vasa eius et quicquid ad
 caerimonias pertinet ipsi portabunt tabernaculum et omnia utensilia eius et erunt in ministerio ac
⁵¹ per gyrum tabernaculi metabuntur cum proficiscendum fuerit deponent Levitae tabernaculum
⁵² cum castra metanda erigent quisquis externorum accesserit occidetur ⁵² metabuntur autem castra
⁵³ filii Israhel unusquisque per turmas et cuneos atque exercitum suum ⁵³ porro Levitae per gyrum
 tabernaculi figent tentoria ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israhel et excubabunt in
⁵⁴ custodiis tabernaculi testimonii ⁵⁴ fecerunt ergo filii Israhel iuxta omnia quae praeceperat Dominus
 Mosi

Chapter 2

¹ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² singuli per turmas signa atque vexilla et
³ domos cognationum suarum castrametabuntur filiorum Israhel per gyrum tabernaculi foederis ad
orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui eritque princeps filiorum eius Naasson filius
⁴ Aminadab et omnis de stirpe eius summa pugnantium septuaginta quattuor milia sescentorum
⁵ iuxta eum castrametati sunt de tribu Isachar quorum princeps fuit Nathanahel filius Suar ⁶ et omnis
numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor milia quadringenti ⁷ in tribu Zabulon princeps
fuit Heliab filius Helon ⁸ omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum quinquaginta septem milia
⁹ quadringenti universi qui in castris Iudae adnumerati sunt fuerunt centum octoginta sex milia
quadringenti et per turmas suas primi egredientur ¹⁰ in castris filiorum Ruben ad meridianam
plagam erit princeps Elisur filius Seducur ¹¹ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
quadraginta sex milia quingenti ¹² iuxta eum castrametati sunt de tribu Symeon quorum princeps
fuit Salamihel filius Surisaddai ¹³ et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
¹⁴ quinquaginta novem milia trecenti in tribu Gad princeps fuit Heliasaph filius Duhel ¹⁵ et cunctus
exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta
¹⁶ omnes qui recensiti sunt in castris Ruben centum quinquaginta milia et mille quadringenti
¹⁷ quinquaginta per turmas suas in secundo loco proficiscentur levabitur autem tabernaculum
testimonii per officia Levitarum et turmas eorum quomodo erigetur ita et deponetur singuli per loca
¹⁸ et ordines suos proficiscentur ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim quorum
¹⁹ princeps fuit Helisama filius Ammiud cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
²⁰ quadraginta milia quingenti et cum eis tribus filiorum Manasse quorum princeps fuit Gamalihel
²¹ filius Phadassur cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt triginta duo milia ducenti
²² in tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis ²³ et cunctus exercitus pugnatorum
eius qui recensiti sunt triginta quinque milia quadringenti ²⁴ omnes qui numerati sunt in castris
Ephraim centum octo milia centum per turmas suas tertii proficiscentur ²⁵ ad aquilonis partem
²⁶ castrametati sunt filii Dan quorum princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai cunctus exercitus

pugnatorum eius qui numerati sunt sexaginta duo milia septingenti²⁷ iuxta eum fixere tentoria de
 tribu Aser quorum princeps fuit Phegihel filius Ochran²⁸ cunctus exercitus pugnatorum eius qui
 numerati sunt quadraginta milia et mille quingenti²⁹ de tribu filiorum Nephtalim princeps fuit
 Ahira filius Henan³⁰ cunctus exercitus pugnatorum eius quinquaginta tria milia quadringenti
 31 omnes qui numerati sunt in castris Dan fuerunt centum quinquaginta septem milia sescenti et
 novissimi proficiscentur³² hic numerus filiorum Israhel per domos cognationum suarum et turmas
 divisi exercitus sescenta tria milia quingenti quinquaginta³³ Levitae autem non sunt numerati inter
 filios Israhel sic enim praecepit Dominus Mosi³⁴ feceruntque filii Israhel iuxta omnia quae
 mandaverat Dominus castrametati sunt per turmas suas et profecti per familias ac domos patrum
 suorum

Chapter 3

1 haec sunt generationes Aaron et Mosi in die qua locutus est Dominus ad Mosen in monte Sinai
 2 et haec nomina filiorum Aaron primogenitus eius Nadab dein Abiu et Eleazar et Ithamar³ haec
 nomina filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt et quorum repletae et consecratae manus ut
 sacerdotio fungerentur⁴ mortui sunt Nadab et Abiu cum offerrent ignem alienum in conspectu
 Domini in deserto Sinai absque liberis functique sunt sacerdotio Eleazar et Ithamar coram Aaron
 patre suo⁵ locutus est Dominus ad Mosen dicens⁶ adplica tribum Levi et fac stare in conspectu
 Aaron sacerdotis ut ministrent ei et excubent⁷ et observent quicquid ad cultum pertinet multitudinis
 coram tabernaculo testimonii⁸ et custodiant vasa tabernaculi servientes in ministerio eius⁹ dabisque
 dono Levitas¹⁰ Aaron et filiis eius quibus traditi sunt a filiis Israhel Aaron autem et filios eius
 constitues super cultum sacerdotii externus qui ad ministrandum accesserit morietur¹¹ locutusque
 est Dominus ad Mosen dicens¹² ego tuli Levitas a filiis Israhel pro omni primogenito qui aperit
 vulvam in filiis Israhel eruntque Levitae mei¹³ meum est enim omne primogenitum ex quo percussi
 primogenitos in terra Aegypti sanctificavi mihi quicquid primum nascitur in Israhel ab homine
 usque ad pecus mei sunt ego Dominus¹⁴ locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai dicens

15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43

numera filios Levi per domos patrum suorum et familias omnem masculum ab uno mense et
 supra numeravit Moses ut praeceperat Dominus et inventi sunt filii Levi per nomina sua
 Gerson et Caath et Merari filii Gerson Lebni et Semei filii Caath Amram et Iessaar Hebron
 et Ozihel filii Merari Mooli et Musi de Gerson fuere familiae duae lebnitica et semeitica
 quarum numeratus est populus sexus masculini ab uno mense et supra septem milia quingentorum
 hii post tabernaculum metabuntur ad occidentem sub principe Eliasaph filio Lahel et
 habebunt excubias in tabernaculo foederis ipsum tabernaculum et operimentum eius tentorium
 quod trahitur ante fores tecti foederis et cortinas atrii tentorium quoque quod adpenditur in introitu
 atrii tabernaculi et quicquid ad ritum altaris pertinet funes tabernaculi et omnia utensilia eius
 cognatio Caath habebit populos Amramitas et Iessaaritas et Hebronitas et Ozihelitas hae sunt
 familiae Caathitarum recensitae per nomina sua omnes generis masculini ab uno mense et supra
 octo milia sescenti habebunt excubias sanctuarii et castrametabuntur ad meridianam plagam
 princepsque eorum erit Elisaphan filius Ozihel et custodient arcam mensamque et candelabrum
 altaria et vasa sanctuarii in quibus ministratur et velum cunctamque huiuscemodi supellectilem
 princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis erit super excubitores
 custodiae sanctuarii at vero de Merari erunt populi Moolitae et Musitae recensiti per nomina
 sua omnes generis masculini ab uno mense et supra sex milia ducenti princeps eorum Surihel
 filius Abiahihel in plaga septentrionali castrametabuntur erunt sub custodia eorum tabulae
 tabernaculi et vectes et columnae ac bases earum et omnia quae ad cultum huiuscemodi pertinent
 columnaeque atrii per circuitum cum basibus suis et paxilli cum funibus castrametabuntur
 ante tabernaculum foederis id est ad orientalem plagam Moses et Aaron cum filiis suis habentes
 custodiam sanctuarii in medio filiorum Israhel quisquis alienus accesserit morietur omnes Levitae
 quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta praeceptum Domini per familias suas in genere masculino
 a mense uno et supra fuerunt viginti duo milia et ait Dominus ad Mosen numera primogenitos
 sexus masculini de filiis Israhel a mense uno et supra et habebis summam eorum tollesque
 Levitas mihi pro omni primogenito filiorum Israhel ego sum Dominus et pecora eorum pro universis
 primogenitis pecoris filiorum Israhel recensuit Moses sicut praeceperat Dominus primogenitos
 filiorum Israhel et fuerunt masculi per nomina sua a mense uno et supra viginti duo milia ducenti

⁴⁴ septuaginta tres locutusque est Dominus ad Mosen ⁴⁵ tolle Levitas pro primogenitis filiorum
 Israhel et pecora Levitarum pro pecoribus eorum eruntque Levitae mei ego sum Dominus ⁴⁶ in
 pretio autem ducentorum septuaginta trium qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis
 filiorum Israhel ⁴⁷ accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarii siclus habet
 obolos viginti ⁴⁸ dabisque pecuniam Aaron et filiis eius pretium eorum qui supra sunt ⁴⁹ tulit igitur
 Moses pecuniam eorum qui fuerant amplius et quos redemerant a Levitis ⁵⁰ pro primogenitis
 filiorum Israhel mille trecentorum sexaginta quinque siclorum iuxta pondus sanctuarii ⁵¹ et dedit
 eam Aaroni et filiis eius iuxta verbum quod praeceperat sibi Dominus

Chapter 4

¹ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² tolle summam filiorum Caath de medio
 Levitarum per domos et familias suas ³ a tricesimo anno et supra usque ad quinquagesimum annum
 omnium qui ingrediuntur ut stent et ministrent in tabernaculo foederis ⁴ hic est cultus filiorum
 Caath tabernaculum foederis et sanctum sanctorum ⁵ ingrediantur Aaron et filii eius quando movenda
 sunt castra et deponent velum quod pendet ante fores involventque eo arcam testimonii ⁶ et operient
 rursum velamine ianthinarum pellium extendentque desuper pallium totum hyacinthinum et inducent
 vectes ⁷ mensam quoque propositionis involvent hyacinthino pallio et ponent cum ea turibula et
 mortariola cyatos et crateras ad liba fundenda panes semper in ea erunt ⁸ extendentque desuper
 pallium coccineum quod rursum operient velamento ianthinarum pellium et inducent vectes ⁹ sument
 et pallium hyacinthinum quo operient candelabrum cum lucernis et forcipibus suis et emunctoriis
 et cunctis vasis olei quae ad concinnandas lucernas necessaria sunt ¹⁰ et super omnia ponent
 operimentum ianthinarum pellium et inducent vectes ¹¹ nec non et altare aureum involvent
 hyacinthino vestimento et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes
¹² omnia vasa quibus ministratur in sanctuario involvent hyacinthino pallio et extendent desuper
 operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes ¹³ sed et altare mundabunt cinere et involvent
 illud purpureo vestimento ¹⁴ ponentque cum eo omnia vasa quibus in ministerio eius utuntur id
 est ignium receptacula fuscinulas ac tridentes uncinos et vatilla cuncta vasa altaris operient simul

15
 velamine ianthinarum pellium et inducent vectes cumque involverint Aaron et filii eius
 sanctuarium et omnia vasa eius in commotione castrorum tunc intrabunt filii Caath ut portent
 involuta et non tangant vasa sanctuarii ne moriantur ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo
 16
 foederis super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdotis ad cuius pertinet curam oleum ad
 concinnandas lucernas et compositionis incensum et sacrificium quod semper offertur et oleum
 unctionis et quicquid ad cultum tabernaculi pertinet omniumque vasorum quae in sanctuario sunt
 17 18
 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens nolite perdere populum Caath de medio
 19
 Levitarum sed hoc facite eis ut vivant et non moriantur si tetigerint sancta sanctorum Aaron et
 filii eius intrabunt ipsique disponent opera singulorum et dividunt quid portare quis debeat 20
 alii
 nulla curiositate videant quae sunt in sanctuario priusquam involvantur alioquin morientur 21
 locutus
 est Dominus ad Mosen dicens 22
 tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias et
 23
 cognationes suas a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta numera omnes qui
 ingrediuntur et ministrant in tabernaculo foederis 24 hoc est officium familiae Gersonitarum 25
 ut
 portent cortinas tabernaculi et tectum foederis operimentum aliud et super omnia velamen ianthinum
 26
 tentoriumque quod pendet in introitu foederis tabernaculi cortinas atrii et velum in introitu quod
 27
 est ante tabernaculum omnia quae ad altare pertinent funiculos et vasa ministerii iubente Aaron
 28
 et filiis eius portabunt filii Gerson et scient singuli cui debeant oneri mancipari hic est cultus
 familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
 29 30
 filios quoque Merari per familias et domos patrum suorum recensebis a triginta annis et supra
 usque ad annos quinquaginta omnes qui ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum foederis
 31
 testimonii haec sunt onera eorum portabunt tabulas tabernaculi et vectes eius columnas et bases
 32
 earum columnas quoque atrii per circuitum cum basibus et paxillis et funibus suis omnia vasa
 33
 et supellectilem ad numerum accipient sicque portabunt hoc est officium familiae Meraritarum
 et ministerium in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
 34
 recensuerunt igitur Moses et Aaron et principes synagogae filios Caath per cognationes et domos
 35
 patrum suorum a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur
 36 37
 ad ministerium tabernaculi foederis et inventi sunt duo milia septingenti quinquaginta hic
 est numerus populi Caath qui intrat tabernaculum foederis hos numeravit Moses et Aaron iuxta
 38
 sermonem Domini per manum Mosi numerati sunt et filii Gerson per cognationes et domos

39 patrum suorum a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur
 ut ministrent in tabernaculo foederis 40 et inventi sunt duo milia sescenti triginta 41 hic est populus
 Gersonitarum quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta verbum Domini 42 numerati sunt et filii
 Merari per cognationes et domos patrum suorum 43 a triginta annis et supra usque ad annum
 quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi foederis 44 et inventi sunt
 tria milia ducenti 45 hic est numerus filiorum Merari quos recensuerunt Moses et Aaron iuxta
 imperium Domini per manum Mosi 46 omnes qui recensiti sunt de Levitis et quos fecit ad nomen
 Moses et Aaron et principes Israhel per cognationes et domos patrum suorum 47 a triginta annis
 et supra usque ad annum quinquagesimum ingredienti ad ministerium tabernaculi et onera portanda
 48 fuerunt simul octo milia quingenti octoginta 49 iuxta verbum Domini recensuit eos Moses
 unumquemque iuxta officium et onera sua sicut praeceperat ei Dominus

Chapter 5

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 praecipe filiis Israhel ut eiciant de castris omnem
 leprosum et qui semine fluit pollutusque est super mortuo 3 tam masculum quam feminam eicite
 de castris ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum 4 feceruntque ita filii Israhel et eiecerunt
 eos extra castra sicut locutus erat Dominus Mosi 5 locutus est Dominus ad Mosen dicens 6 loquere
 ad filios Israhel vir sive mulier cum fecerint ex omnibus peccatis quae solent hominibus accidere
 et per negligentiam transgressi fuerint mandatum Domini atque deliquerint 7 confitebuntur peccatum
 suum et reddent ipsum caput quintamque partem desuper ei in quem peccaverint 8 sin autem non
 fuerit qui recipiat dabunt Domino et erit sacerdotis excepto ariete qui offertur pro expiatione ut sit
 placabilis hostia 9 omnes quoque primitiae quas offerunt filii Israhel ad sacerdotem pertinent 10 et
 quicquid in sanctuarium offertur a singulis et traditur manibus sacerdotis ipsius erit 11 locutus est
 Dominus ad Mosen dicens 12 loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir cuius uxor erraverit
 maritumque contemnens 13 dormierit cum altero viro et hoc maritus deprehendere non quiverit
 sed latet adulterium et testibus argui non potest quia non est inventa in stupro 14 si spiritus zelotypiae

concitaverit virum contra uxorem suam quae vel polluta est vel falsa suspicione appetitur ¹⁵ adducet
 eam ad sacerdotem et offeret oblationem pro illa decimam partem sati farinae hordiaciae non fundet
 super eam oleum nec inponet tus quia sacrificium zelotypiae est et oblatio investigans adulterium
¹⁶ offeret igitur eam sacerdos et statuet coram Domino ¹⁷ adsumetque aquam sanctam in vase fictili
¹⁸ et pauxillum terrae de pavimento tabernaculi mittet in eam cumque steterit mulier in conspectu
 Domini discoperiet caput eius et ponet super manus illius sacrificium recordationis et oblationem
 zelotypiae ipse autem tenebit aquas amarissimas in quibus cum execratione maledicta congressit
¹⁹ adiurabitque eam et dicet si non dormivit vir alienus tecum et si non polluta es deserto mariti
 toro non te nocebunt aquae istae amarissimae in quas maledicta congressi ²⁰ sin autem declinasti
 a viro tuo atque polluta es et concubuisti cum altero ²¹ his maledictionibus subiacebis det te Dominus
 in maledictionem exemplumque cunctorum in populo suo putrescere faciat femur tuum et tumens
 uterus disrumpatur ²² ingrediantur aquae maledictae in ventrem tuum et utero tumescente putrescat
 femur et respondebit mulier amen amen ²³ scribetque sacerdos in libello ista maledicta et delebit
 ea aquis amarissimis in quas maledicta congressit ²⁴ et dabit ei bibere quas cum exhauserit ²⁵ tollet
 sacerdos de manu eius sacrificium zelotypiae et elevabit illud coram Domino inponetque super
 altare ita dumtaxat ut prius ²⁶ pugillum sacrificii tollat de eo quod offertur et incendat super altare
 et sic potum det mulieri aquas amarissimas ²⁷ quas cum biberit si polluta est et contempto viro
 adulterii rea pertransibunt eam aquae maledictionis et inflato ventre computrescet femur eritque
 mulier in maledictionem et in exemplum omni populo ²⁸ quod si polluta non fuerit erit innoxia et
 faciet liberos ²⁹ ista est lex zelotypiae si declinaverit mulier a viro suo et si polluta fuerit
³⁰ maritusque zelotypiae spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini et fecerit ei sacerdos
³¹ iuxta omnia quae scripta sunt maritus absque culpa erit et illa recipiet iniquitatem suam

Chapter 6

¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir sive mulier
 cum fecerit votum ut sanctificentur et se voluerint Domino consecrare ³ vino et omni quod inebriare
 potest abstinebunt acetum ex vino et ex qualibet alia potione et quicquid de uva exprimitur non
⁴ bibent uvas recentes siccisque non comedent cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur

quicquid ex vinea esse potest ab uva passa usque ad acinum non comedent ⁵ omni tempore
 separationis suae novacula non transibit super caput eius usque ad completum diem quo Domino
 consecratur sanctus erit crescente caesarie capitis eius ⁶ omni tempore consecrationis suae super
 mortuum non ingredietur ⁷ nec super patris quidem et matris et fratris sororisque funere
 contaminabitur quia consecratio Dei sui super caput eius est ⁸ omnes dies separationis suae sanctus
 erit Domino ⁹ sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo polluetur caput consecrationis
 eius quod radet ilico et in eadem die purgationis suae et rursus septima ¹⁰ in octavo autem die
 offeret duos turtures vel duos pullos columbae sacerdoti in introitu foederis testimonii ¹¹ facietque
 sacerdos unum pro peccato et alterum in holocaustum et deprecabitur pro eo quia peccavit super
 mortuo sanctificabitque caput eius in die illo ¹² et consecrabit Domino dies separationis illius
 offerens agnum anniculum pro peccato ita tamen ut dies priores irriti fiant quoniam polluta est
 sanctificatio eius ¹³ ista est lex consecrationis cum dies quos ex voto decreverat conplebuntur
 adducet eum ad ostium tabernaculi foederis ¹⁴ et offeret oblationem eius Domino agnum anniculum
 immaculatum in holocaustum et ovem anniculam immaculatam pro peccato et arietem immaculatum
 hostiam pacificam ¹⁵ canistrum quoque panum azymorum qui conspersi sunt oleo et lagana absque
 fermento uncta oleo ac libamina singulorum ¹⁶ quae offeret sacerdos coram Domino et faciet tam
 pro peccato quam in holocaustum ¹⁷ arietem vero immolabit hostiam pacificam Domino offerens
 simul canistrum azymorum et libamenta quae ex more debentur ¹⁸ tunc radetur nazareus ante
 ostium tabernaculi foederis caesarie consecrationis suae tolletque capillos eius et ponet super ignem
 qui est subpositus sacrificio pacificorum ¹⁹ et armum coctum arietis tortamque absque fermento
 unam de canistro et laganum azymum unum et tradet in manibus nazarei postquam rasum fuerit
 caput eius ²⁰ susceptaque rursus ab eo elevabit in conspectu Domini et sanctificata sacerdotis
 erunt sicut pectusculum quod separari iussum est et femur post haec potest bibere nazareus vinum
²¹ ista est lex nazarei cum voverit oblationem suam Domino tempore consecrationis suae exceptis
 his quae invenerit manus eius iuxta quod mente devoverat ita faciet ad perfectionem sanctificationis
 suae ²² locutus est Dominus ad Mosen dicens ²³ loquere Aaron et filiis eius sic benedicetis filiis
 Israhel et dicetis eis ²⁴ benedicat tibi Dominus et custodiat te ²⁵ ostendat Dominus faciem suam
 tibi et misereatur tui ²⁶ convertat Dominus vultum suum ad te et det tibi pacem ²⁷ invocabunt
 nomen meum super filios Israhel et ego benedicam eis

Chapter 7

¹ factum est autem in die qua conplevit Moses tabernaculum et erexit illud unxitque et
 sanctificavit cum omnibus vasis suis altare similiter et vasa eius ² obtulerunt principes Israhel et
 capita familiarum qui erant per singulas tribus praefecti eorum qui numerati fuerant ³ munera coram
 Domino sex plaustra tecta cum duodecim bubus unum plaustrum obtulere duo duces et unum bovem
 singuli obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi ⁴ ait autem Dominus ad Mosen ⁵ suscipe ab eis
 ut serviant in ministerio tabernaculi et tradas ea Levitis iuxta ordinem ministerii sui ⁶ itaque cum
 suscepisset Moses plaustra et boves tradidit eos Levitis ⁷ duo plaustra et quattuor boves dedit filiis
 Gerson iuxta id quod habebant necessarium ⁸ quattuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari
 secundum officia et cultum suum sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis ⁹ filii autem Caath non
 dedit plaustra et boves quia in sanctuario serviunt et onera propriis portant umeris ¹⁰ igitur obtulerunt
 duces in dedicationem altaris die qua unctum est oblationem suam ante altare ¹¹ dixitque Dominus
 ad Mosen singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris ¹² primo die
 obtulit oblationem suam Naasson filius Aminadab de tribu Iuda ¹³ fueruntque in ea acetabulum
 argenteum pondo centum triginta siclorum fiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus
 sanctuarii utrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium ¹⁴ mortariolum ex decem siclis
 aureis plenum incenso ¹⁵ bovem et arietem et agnum anniculum in holocaustum ¹⁶ hircumque pro
 peccato ¹⁷ et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
 quinque haec est oblatio Naasson filii Aminadab ¹⁸ secundo die obtulit Nathanahel filius Suar dux
 de tribu Isachar ¹⁹ acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
 habentem septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum similia conspersa oleo in
 sacrificium ²⁰ mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso ²¹ bovem de armento et
 arietem et agnum anniculum in holocaustum ²² hircumque pro peccato ²³ et in sacrificio pacificorum
 boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Nathanahel
 filii Suar ²⁴ tertio die princeps filiorum Zabulon Heliab filius Helon ²⁵ obtulit acetabulum argenteum
 adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii
 utrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium ²⁶ mortariolum aureum adpendens decem

27
 siclos plenum incenso bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
 28 hircumque pro peccato 29 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque
 30 agnos anniculos quinque haec est oblatio Heliab filii Helon die quarto princeps filiorum Ruben
 31 Helisur filius Sedeur obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
 argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa
 32 oleo in sacrificium mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso 33 bovem de
 armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 34 hircumque pro peccato 35 et in hostias
 pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio
 36 Helisur filii Sedeur die quinto princeps filiorum Symeon Salamihel filius Surisaddai 37 obtulit
 acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta
 38 siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium mortariolum
 aureum adpendens decem siclos plenum incenso 39 bovem de armento et arietem et agnum
 anniculum in holocaustum 40 hircumque pro peccato 41 et in hostias pacificorum boves duos arietes
 42 quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Salamihel filii Surisaddai die
 43 sexto princeps filiorum Gad Heliasaph filius Duhel obtulit acetabulum argenteum adpendens
 centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque
 44 plenum simila conspersa oleo in sacrificium mortariolum aureum adpendens siclos decem plenum
 45 incenso bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 46 hircumque pro
 47 peccato et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
 48 quinque haec fuit oblatio Heliasaph filii Duhel die septimo princeps filiorum Ephraim Helisama
 49 filius Ammiud obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
 habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
 50 sacrificium mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso 51 bovem de armento
 et arietem et agnum anniculum in holocaustum 52 hircumque pro peccato 53 et in hostias pacificas
 boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Helisama filii
 54 Ammiud die octavo princeps filiorum Manasse Gamalihel filius Phadassur 55 obtulit acetabulum
 argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad
 56 pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium mortariolum aureum

adpendens decem siclos plenum incenso ⁵⁷ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in
 holocaustum ⁵⁸ hircumque pro peccato ⁵⁹ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque
 hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Gamalihel filii Phadassur ⁶⁰ die nono
 princeps filiorum Benjamin Abidan filius Gedeonis ⁶¹ obtulit acetabulum argenteum adpendens
 centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque
 plenum simila conspersa oleo in sacrificium ⁶² mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum
 incenso ⁶³ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum ⁶⁴ hircumque pro
 peccato ⁶⁵ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
 quinque haec fuit oblatio Abidan filii Gedeonis ⁶⁶ die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius
 Amisaddai ⁶⁷ obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
 habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
 sacrificium ⁶⁸ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso ⁶⁹ bovem de armento
 et arietem et agnum anniculum in holocaustum ⁷⁰ hircumque pro peccato ⁷¹ et in hostias pacificorum
 boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Ahiezer filii
 Amisaddai ⁷² die undecimo princeps filiorum Aser Phagaihel filius Ochran ⁷³ obtulit acetabulum
 argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad
 pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium ⁷⁴ mortariolum aureum
 adpendens decem siclos plenum incenso ⁷⁵ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in
 holocaustum ⁷⁶ hircumque pro peccato ⁷⁷ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque
 hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Phagaihel filii Ochran ⁷⁸ die duodecimo
 princeps filiorum Nephtalim Achira filius Henan ⁷⁹ obtulit acetabulum argenteum adpendens
 centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque
 plenum simila conspersa oleo in sacrificium ⁸⁰ mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum
 incenso ⁸¹ bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum ⁸² hircumque pro
 peccato ⁸³ et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
 quinque haec fuit oblatio Achira filii Henan ⁸⁴ haec in dedicatione altaris oblata sunt a principibus
 Israhel in die qua consecratum est acetabula argentea duodecim fialae argenteae duodecim mortariola

⁸⁵
 aurea duodecim ita ut centum triginta argenti siclos haberet unum acetabulum et septuaginta
 siclos una fiala id est in commune vasorum omnium ex argento sicli duo milia quadringenti pondere
⁸⁶
 sanctuarii mortariola aurea duodecim plena incenso denos siclos adpendentia pondere sanctuarii
⁸⁷
 id est simul auri sicli centum viginti boves de armento in holocaustum duodecim arietes duodecim
⁸⁸
 agni anniculi duodecim et libamenta eorum hirci duodecim pro peccato hostiae pacificorum
 boves viginti quattuor arietes sexaginta hirci sexaginta agni anniculi sexaginta haec oblata sunt in
⁸⁹
 dedicatione altaris quando unctum est cumque ingrederetur Moses tabernaculum foederis ut
 consuleret oraculum audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonii
 inter duos cherubin unde et loquebatur ei

Chapter 8

¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere Aaroni et dices ad eum cum posueris septem
³
 lucernas contra eam partem quam candelabrum respicit lucere debebunt fecitque Aaron et inposuit
⁴
 lucernas super candelabrum ut praeceperat Dominus Mosi haec autem erat factura candelabri ex
 auro ductili tam medius stipes quam cuncta ex utroque calamorum latera nascebantur iuxta exemplum
⁵
 quod ostendit Dominus Mosi ita operatus est candelabrum et locutus est Dominus ad Mosen
⁶ ⁷
 dicens tolle Levitas de medio filiorum Israhel et purificabis eos iuxta hunc ritum aspergantur
 aqua lustrationis et radant omnes pilos carnis suae cumque laverint vestimenta sua et mundati fuerint
⁸
 tollant bovem de armentis et libamentum eius similam oleo conspersam bovem autem alterum de
⁹
 armento tu accipies pro peccato et adplicabis Levitas coram tabernaculo foederis convocata omni
¹⁰
 multitudine filiorum Israhel cumque Levitae fuerint coram Domino ponent filii Israhel manus
¹¹
 suas super eos et offeret Aaron Levitas munus in conspectu Domini a filiis Israhel ut serviant
¹²
 in ministerio eius Levitae quoque ponent manus suas super capita boum e quibus unum facies
¹³
 pro peccato et alterum in holocaustum Domini ut depreceris pro eis statuesque Levitas in
¹⁴
 conspectu Aaron et filiorum eius et consecrabis oblatos Domino ac separabis de medio filiorum
¹⁵
 Israhel ut sint mei et postea ingrediantur tabernaculum foederis ut serviant mihi sicque purificabis
¹⁶
 et consecrabis eos in oblationem Domini quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israhel pro

primogenitis quae aperiunt omnem vulvam in Israhel accepi eos¹⁷ mea sunt omnia primogenita
 filiorum Israhel tam ex hominibus quam ex iumentis ex die quo percussi omnem primogenitum in
 terra Aegypti sanctificavi eos mihi¹⁸ et tuli Levitas pro cunctis primogenitis filiorum Israhel
¹⁹ tradidique eos dono Aaroni et filiis eius de medio populi ut serviant mihi pro Israhel in tabernaculo
 foederis et orent pro eis ne sit in populo plaga si ausi fuerint accedere ad sanctuarium²⁰ feceruntque
 Moses et Aaron et omnis multitudo filiorum Israhel super Levitas quae praeceperat Dominus Mosi
²¹ purificatique sunt et laverunt vestimenta sua elevavitque eos Aaron in conspectu Domini et oravit
 pro eis²² ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum foederis coram Aaron et filiis
 eius sicut praeceperat Dominus Mosi de Levitis ita factum est²³ locutus est Dominus ad Mosen
 dicens²⁴ haec est lex Levitarum a viginti quinque annis et supra ingredientur ut ministrent in
 tabernaculo foederis²⁵ cumque quinquagesimum annum aetatis impleverint servire cessabunt
²⁶ eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis ut custodiant quae sibi fuerint
 commendata opera autem ipsa non faciant sic dispones Levitas in custodiis suis

Chapter 9

¹ locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai anno secundo postquam egressi sunt de terra
 Aegypti mense primo dicens² faciant filii Israhel phase in tempore suo³ quartadecima die mensis
 huius ad vesperam iuxta omnes caerimonias et iustificationes eius⁴ praecepitque Moses filiis Israhel
 ut facerent phase⁵ qui fecerunt tempore suo quartadecima die mensis ad vesperam in monte Sinai
 iuxta omnia quae mandaverat Dominus Mosi fecerunt filii Israhel⁶ ecce autem quidam inmundi
 super animam hominis qui non poterant facere pascha in die illo accedentes ad Mosen et Aaron
⁷ dixerunt eis inmundi sumus super animam hominis quare fraudamur ut non valeamus offerre
 oblationem Domino in tempore suo inter filios Israhel⁸ quibus respondit Moses state ut consulam
 quid praecipiat Dominus de vobis⁹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens¹⁰ loquere filiis
 Israhel homo qui fuerit inmundus super anima sive in via procul in gente vestra faciat phase Domino
¹¹ mense secundo quartadecima die mensis ad vesperam cum azymis et lactucis agrestibus comedent

¹²
 illud non relinquent ex eo quippiam usque mane et os eius non confringent omnem ritum phase
¹³
 observabunt si quis autem et mundus est et in itinere non fuit et tamen non fecit phase
 exterminabitur anima illa de populis suis quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo peccatum
¹⁴
 suum ipse portabit peregrinus quoque et advena si fuerit apud vos faciet phase Domini iuxta
 caerimonias et iustificationes eius praeceptum idem erit apud vos tam advenae quam indigenae
¹⁵
 igitur die qua erectum est tabernaculum operuit illud nubes a vespere autem super tentorium erat
¹⁶
 quasi species ignis usque mane sic fiebat iugiter per diem operiebat illud nubes et per noctem
¹⁷
 quasi species ignis cumque ablata fuisset nubes quae tabernaculum protegebat tunc
¹⁸
 proficiscebantur filii Israhel et in loco ubi stetisset nubes ibi castrametabantur ad imperium
 Domini proficiscebantur et ad imperium illius figebant tabernaculum cunctis diebus quibus stabat
¹⁹
 nubes super tabernaculum manebant in eodem loco et si evenisset ut multo tempore maneret
²⁰
 super illud erant filii Israhel in excubiis Domini et non proficiscebantur quotquot diebus fuisset
 nubes super tabernaculum ad imperium Domini erigebant tentoria et ad imperium illius deponebant
²¹
 si fuisset nubes a vespere usque mane et statim diluculo tabernaculum reliquisset proficiscebantur
²²
 et si post diem et noctem recessisset dissipabant tentoria si biduo aut uno mense vel longiori
 tempore fuisset super tabernaculum manebant filii Israhel in eodem loco et non proficiscebantur
²³
 statim autem ut recessisset movebant castra per verbum Domini figebant tentoria et per verbum
 illius proficiscebantur erantque in excubiis Domini iuxta imperium eius per manum Mosi

Chapter 10

¹
 locutus est Dominus ad Mosen dicens ² fac tibi duas tubas argenteas ductiles quibus convocare
³
 possis multitudinem quando movenda sunt castra cumque increpueris tubis congregabitur ad te
⁴
 omnis turba ad ostium foederis tabernaculi si semel clangueris venient ad te principes et capita
⁵
 multitudinis Israhel sin autem prolixior atque concisus clangor increpuerit movebunt castra primi
⁶
 qui sunt ad orientalem plagam in secundo autem sonitu et pari ululatu tubae levabunt tentoria qui
⁷
 habitant ad meridiem et iuxta hunc modum reliqui facient ululantibus tubis in profectione quando
⁸
 autem congregandus est populus simplex tubarum clangor erit et non concise ululabunt filii Aaron

sacerdotes clangent tubis eritque hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris ⁹ si exieritis
 ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant adversum vos clangetis ululantibus tubis et
 erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro ut eruamini de manibus inimicorum vestrorum
 10
 si quando habebitis epulum et dies festos et kalendas canetis tubis super holocaustis et pacificis
 victimis ut sint vobis in recordationem Dei vestri ego Dominus Deus vester ¹¹ anno secundo mense
 secundo vicesima die mensis elevata est nubes de tabernaculo foederis ¹² profectique sunt filii
 Israhel per turmas suas de deserto Sinai et recubuit nubes in solitudine Pharan ¹³ moveruntque
 castra primi iuxta imperium Domini in manu Mosi ¹⁴ filii Iuda per turmas suas quorum princeps
 erat Naasson filius Aminadab ¹⁵ in tribu filiorum Isachar fuit princeps Nathanahel filius Suar ¹⁶ in
 tribu Zabulon erat princeps Heliab filius Helon ¹⁷ depositumque est tabernaculum quod portantes
 egressi sunt filii Gerson et Merari ¹⁸ profectique sunt et filii Ruben per turmas et ordinem suum
 quorum princeps erat Helisur filius Sedeur ¹⁹ in tribu autem filiorum Symeon princeps fuit Salamihel
 filius Surisaddai ²⁰ porro in tribu Gad erat princeps Heliasaph filius Duhel ²¹ profectique sunt et
 Caathitae portantes sanctuarium tamdiu tabernaculum portabatur donec venirent ad erectionis locum
 22
 moverunt castra et filii Ephraim per turmas suas in quorum exercitu princeps erat Helisama filius
 Ammiud ²³ in tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamalihel filius Phadassur ²⁴ et in tribu
 Benjamin dux Abidan filius Gedeonis ²⁵ novissimi castrorum omnium profecti sunt filii Dan per
 turmas suas in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai ²⁶ in tribu autem filiorum
 Aser erat princeps Phagaihel filius Ochran ²⁷ et in tribu filiorum Nephtalim princeps Achira filius
 Henan ²⁸ haec sunt castra et profectiones filiorum Israhel per turmas suas quando egrediebantur
 29
 dixitque Moses Hobab filio Rahuhel Madianiti cognato suo proficiscimur ad locum quem Dominus
 daturus est nobis veni nobiscum ut beneficiamus tibi quia Dominus bona promisit Israheli ³⁰ cui
 ille respondit non vadam tecum sed revertar in terram meam in qua natus sum ³¹ et ille noli inquit
 nos relinquere tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus et eris ductor
 noster ³² cumque nobiscum veneris quicquid optimum fuerit ex opibus quas nobis traditurus est
 Dominus dabimus tibi ³³ profecti sunt ergo de monte Domini via trium dierum arcaque foederis
 Domini praecedebat eos per dies tres providens castrorum locum ³⁴ nubes quoque Domini super

eos erat per diem cum incederent ³⁵ cumque elevaretur arca dicebat Moses surge Domine et
 dissipentur inimici tui et fugiant qui oderunt te a facie tua ³⁶ cum autem deponeretur aiebat revertere
 Domine ad multitudinem exercitus Israhel

Chapter 11

¹ interea ortum est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum quod cum
 audisset iratus est et accensus in eos ignis Domini devoravit extremam castrorum partem ² cumque
 clamasset populus ad Mosen oravit Moses Dominum et absortus est ignis ³ vocavitque nomen loci
 illius Incensio eo quod succensus fuisset contra eos ignis Domini ⁴ vulgus quippe promiscuum
 quod ascenderat cum eis flagravit desiderio sedens et flens iunctis sibi pariter filiis Israhel et ait
 quis dabit nobis ad vescendum carnes ⁵ recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis
 in mentem nobis veniunt cucumeres et pepones porrique et cepae et alia ⁶ anima nostra arida est
 nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi man ⁷ erat autem man quasi semen coriandri coloris bdellii
⁸ circuibatque populus et colligens illud frangebatur mola sive terebat in mortario coquens in olla et
 faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati ⁹ cumque descenderet nocte super castra ros
 descendebat pariter et man ¹⁰ audivit ergo Moses flentem populum per familias singulos per ostia
 tentorii sui iratusque est furor Domini valde sed et Mosi intoleranda res visa est ¹¹ et ait ad Dominum
 cur adflixisti servum tuum quare non invenio gratiam coram te et cur inposuisti pondus universi
 populi huius super me ¹² numquid ego concepi omnem hanc multitudinem vel genui eam ut dicas
 mihi porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum et defer in terram pro qua iurasti
 patribus eorum ¹³ unde mihi carnes ut dem tantae multitudini flent contra me dicentes da nobis
 carnes ut comedamus ¹⁴ non possum solus sustinere omnem hunc populum quia gravis mihi est
¹⁵ sin aliter tibi videtur obsecro ut interficias me et inveniam gratiam in oculis tuis ne tantis adficiar
¹⁶ malis et dixit Dominus ad Mosen congrega mihi septuaginta viros de senibus Israhel quos tu
 nosti quod senes populi sint ac magistri et duces eos ad ostium tabernaculi foederis faciesque ibi
¹⁷ stare tecum ut descendam et loquar tibi et auferam de spiritu tuo tradamque eis ut sustentent

tecum onus populi et non tu solus graveris ¹⁸ populo quoque dices sanctificamini cras comedetis
 carnes ego enim audivi vos dicere quis dabit nobis escas carnum bene nobis erat in Aegypto ut det
 vobis Dominus carnes et comedatis ¹⁹ non uno die nec duobus vel quinque aut decem nec viginti
 quidem ²⁰ sed usque ad mensem dierum donec exeat per nares vestras et vertatur in nausiam eo
 quod reppuleritis Dominum qui in medio vestri est et fleveritis coram eo dicentes quare egressi
 sumus ex Aegypto ²¹ et ait Moses sescenta milia peditum huius populi sunt et tu dicis dabo eis
 esum carnum mense integro ²² numquid ovium et boum multitudo caedetur ut possit sufficere ad
 cibum vel omnes pisces maris in unum congregabuntur ut eos satient ²³ cui respondit Dominus
 numquid manus Domini invalida est iam nunc videbis utrum meus sermo opere compleatur ²⁴ venit
 igitur Moses et narravit populo verba Domini congregans septuaginta viros de senibus Israhel quos
 stare fecit circa tabernaculum ²⁵ descenditque Dominus per nubem et locutus est ad eum auferens
 de spiritu qui erat in Mosen et dans septuaginta viris cumque requievisset in eis spiritus
 prophetaverunt nec ultra cessarunt ²⁶ remanserant autem in castris duo viri quorum unus vocabatur
 Heldad et alter Medad super quos requievit spiritus nam et ipsi descripti fuerant et non exierant ad
 tabernaculum ²⁷ cumque prophetarent in castris cucurrit puer et nuntiavit Mosi dicens Heldad et
 Medad prophetant in castris ²⁸ statim Iosue filius Nun minister Mosi et electus e pluribus ait domine
 mi Moses prohibe eos ²⁹ at ille quid inquit aemularis pro me quis tribuat ut omnis populus prophetet
 et det eis Dominus spiritum suum ³⁰ reversusque est Moses et maiores natu Israhel in castra
³¹ ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit et dimisit in castra itinere
 quantum uno die confici potest ex omni parte castrorum per circuitum volabantque in aere duobus
 cubitis altitudine super terram ³² surgens ergo populus toto die illo et nocte ac die altero congregavit
 coturnicum qui parum decem choros et siccaverunt eas per gyrum castrorum ³³ adhuc carnes erant
 in dentibus eorum nec defecerat huiusmodi cibus et ecce furor Domini concitatus in populum
³⁴ percussit eum plaga magna nimis vocatusque est ille locus sepulchra Concupiscentiae ibi enim
 sepelierunt populum qui desideraverat egressi autem de sepulchris Concupiscentiae venerunt in
 Aseroth et manserunt ibi

Chapter 12

¹ locutaque est Maria et Aaron contra Mosen propter uxorem eius aethiopissam ² et dixerunt
 num per solum Mosen locutus est Dominus nonne et nobis similiter est locutus quod cum audisset
 Dominus ³ erat enim Moses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra ⁴ statim
 locutus est ad eum et ad Aaron et Mariam egredimini vos tantum tres ad tabernaculum foederis
 cumque fuissent egressi ⁵ descendit Dominus in columna nubis et stetit in introitu tabernaculi
 vocans Aaron et Mariam qui cum issent ⁶ dixit ad eos audite sermones meos si quis fuerit inter vos
 propheta Domini in visione apparebo ei vel per somnium loquar ad illum ⁷ at non talis servus meus
 Moses qui in omni domo mea fidelissimus est ⁸ ore enim ad os loquor ei et palam non per enigmata
 et figuras Dominum videt quare igitur non timuistis detrahare servo meo Mosi ⁹ iratusque contra
 eos abiit ¹⁰ nubes quoque recessit quae erat super tabernaculum et ecce Maria apparuit candens
 lepra quasi nix cumque respexisset eam Aaron et vidisset perfusam lepra ¹¹ ait ad Mosen obsecro
 domine mi ne inponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus ¹² ne fiat haec quasi mortua
 et ut abortivum quod proicitur de vulva matris suae ecce iam medium carnis eius devoratum est
 lepra ¹³ clamavitque Moses ad Dominum dicens Deus obsecro sana eam ¹⁴ cui respondit Dominus
 si pater eius spuisset in faciem illius nonne debuerat saltem septem dierum rubore suffundi separetur
 septem diebus extra castra et postea revocabitur ¹⁵ exclusa est itaque Maria extra castra septem
 diebus et populus non est motus de loco illo donec revocata est Maria

Chapter 13

¹ profectus est de Aseroth fixis tentoriis in deserto Pharan ² ibi locutus est Dominus ad Mosen
 dicens ³ mitte viros qui considerent terram Chanaan quam daturus sum filiis Israhel singulos de
 singulis tribubus ex principibus ⁴ fecit Moses quod Dominus imperarat de deserto Pharan mittens
 principes viros quorum ista sunt nomina ⁵ de tribu Ruben Semmua filium Zecchur ⁶ de tribu Symeon
 Saphat filium Huri ⁷ de tribu Iuda Chaleb filium Iepphone ⁸ de tribu Isachar Igal filium Ioseph
⁹ de tribu Ephraim Osee filium Nun ¹⁰ de tribu Benjamin Phalti filium Raphu ¹¹ de tribu Zabulon
 Geddihel filium Sodi ¹² de tribu Ioseph sceptri Manasse Gaddi filium Susi ¹³ de tribu Dan Ammihel

14 filium Gemalli de tribu Aser Sthur filium Michahel 15 de tribu Nephthali Naabbi filium Vaphsi
 16 de tribu Gad Guhel filium Machi 17 haec sunt nomina virorum quos misit Moses ad considerandam
 18 terram vocavitque Osee filium Nun Iosue misit ergo eos Moses ad considerandam terram Chanaan
 19 et dixit ad eos ascendite per meridianam plagam cumque veneritis ad montes considerate terram
 20 qualis sit et populum qui habitator est eius utrum fortis sit an infirmus pauci numero an plures
 21 ipsa terra bona an mala urbes quales muratae an absque muris humus pinguis an sterilis
 22 quando iam praecoquae uvae vesci possunt cumque ascendissent exploraverunt terram a deserto
 23 Sin usque Roob intransibus Emath ascenderuntque ad meridiem et venerunt in Hebron ubi erant
 24 Ahiman et Sisai et Tholmai filii Enach nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Aegypti condita
 25 est pergentesque usque ad torrentem Botri absciderunt palmitem cum uva sua quem portaverunt
 26 in vecte duo viri de malis quoque granatis et de ficis loci illius tulerunt qui appellatus est Neelescol
 27 id est torrens Botri eo quod botrum inde portassent filii Israhel reversique exploratores terrae
 28 post quadraginta dies omni regione circuita venerunt ad Mosen et Aaron et ad omnem coetum
 29 filiorum Israhel in desertum Pharan quod est in Cades locutique eis et omni multitudini ostenderunt
 30 fructus terrae et narraverunt dicentes venimus in terram ad quam misisti nos quae re vera fluit
 31 lacte et melle ut ex his fructibus cognosci potest sed cultores fortissimos habet et urbes grandes
 32 atque muratas stirpem Enach vidimus ibi Amalech habitat in meridie Hettheus et Iebuseus et
 33 Amorreus in montanis Chananeus vero moratur iuxta mare et circa fluenta Iordanis inter haec
 34 Chaleb conpescens murmur populi qui oriebatur contra Mosen ait ascendamus et possideamus
 terram quoniam poterimus obtinere eam alii vero qui fuerant cum eo dicebant nequaquam ad
 hunc populum valemus ascendere quia fortior nobis est detraxeruntque terrae quam inspexerant
 apud filios Israhel dicentes terram quam lustravimus devorat habitatores suos populum quem
 aspeximus procerae staturae est ibi vidimus monstra quaedam filiorum Enach de genere giganteo
 quibus comparati quasi lucustae videbamus

Chapter 14

¹ igitur vociferans omnis turba flevit nocte illa ² et murmurati sunt contra Moysen et Aaron cuncti
³ filii Israhel dicentes utinam mortui essemus in Aegypto et non in hac vasta solitudine utinam
pereamus et non inducat nos Dominus in terram istam ne cadamus gladio et uxores ac liberi nostri
ducantur captivi nonne melius est reverti in Aegypto ⁴ dixeruntque alter ad alterum constituamus
nobis ducem et revertamur in Aegypto ⁵ quo audito Moyses et Aaron ceciderunt proni in terram
coram omni multitudine filiorum Israhel ⁶ at vero Iosue filius Nun et Chaleb filius Iepphone qui
et ipsi lustraverant terram sciderunt vestimenta sua ⁷ et ad omnem multitudinem filiorum Israhel
locuti sunt terram quam circuivimus valde bona est ⁸ si propitius fuerit Dominus inducet nos in
eam et tradet humum lacte et melle manantem ⁹ nolite rebelles esse contra Dominum neque timeatis
populum terrae huius quia sicut panem ita eos possumus devorare recessit ab illis omne praesidium
Dominus nobiscum est nolite metuere ¹⁰ cumque clamaret omnis multitudo et lapidibus eos vellet
opprimere apparuit gloria Domini super tectum foederis cunctis filiis Israhel ¹¹ et dixit Dominus
ad Moysen usquequo detrahet mihi populus iste quousque non credent mihi in omnibus signis quae
feci coram eis ¹² feriam igitur eos pestilentia atque consumam te autem faciam principem super
gentem magnam et fortiorem quam haec est ¹³ et ait Moyses ad Dominum ut audiant Aegyptii de
quorum medio eduxisti populum istum ¹⁴ et habitatores terrae huius qui audierunt quod tu Domine
in populo isto sis et facie videaris ad faciem et nubes tua protegat illos et in columna nubis praecedas
eos per diem et in columna ignis per noctem ¹⁵ quod occideris tantam multitudinem quasi unum
hominem et dicant ¹⁶ non poterat introducere populum in terram pro qua iuraverat idcirco occidit
eos in solitudine ¹⁷ magnificetur ergo fortitudo Domini sicut iurasti dicens ¹⁸ Dominus patiens et
multae misericordiae auferens iniquitatem et scelera nullumque innoxium derelinquens qui visitas
peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem ¹⁹ dimitte obsecro peccatum populi
tui huius secundum magnitudinem misericordiae tuae sicut propitius fuisti egredientibus de Aegypto
usque ad locum istum ²⁰ dixitque Dominus dimisi iuxta verbum tuum ²¹ vivo ego et implebitur
gloria Domini universa terra ²² attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam et signa
quae feci in Aegypto et in solitudine et temptaverunt me iam per decem vices nec oboedierunt voci
meae ²³ non videbunt terram pro qua iuravi patribus eorum nec quisquam ex illis qui detraxit mihi
intuebitur eam ²⁴ servum meum Chaleb qui plenus alio spiritu secutus est me inducam in terram

hanc quam circuevit et semen eius possidebit eam²⁵ quoniam Amalechites et Chananeus habitant
 in vallibus cras movete castra et revertimini in solitudinem per viam maris Rubri²⁶ locutusque est
 Dominus ad Moysen et Aaron dicens²⁷ usquequo multitudo haec pessima murmurat contra me
 querellas filiorum Israhel audivi²⁸ dic ergo eis vivo ego ait Dominus sicut locuti estis audiente
 me sic faciam vobis²⁹ in solitudine hac iacebunt cadavera vestra omnes qui numerati estis a viginti
 annis et supra et murmurastis contra me³⁰ non intrabitis terram super quam levavi manum meam
 ut habitare vos facerem praeter Chaleb filium Iepphone et Iosue filium Nun³¹ parvulos autem
 vestros de quibus dixistis quod praedae hostibus forent introducam ut videant terram quae vobis
 displicuit³² vestra cadavera iacebunt in solitudine³³ filii vestri erunt vagi in deserto annis
 quadraginta et portabunt fornicationem vestram donec consumantur cadavera patrum in deserto
³⁴ iuxta numerum quadraginta dierum quibus considerastis terram annus pro die inputabitur et
 quadraginta annis recipietis iniquitates vestras et scietis ultionem meam³⁵ quoniam sicut locutus
 sum ita faciam omni multitudini huic pessimae quae consurrexit adversum me in solitudine hac
 deficiet et morietur³⁶ igitur omnes viri quos miserat Moyses ad contemplandam terram et qui reversi
 murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem detrahentes terrae quod esset mala³⁷ mortui
 sunt atque percussi in conspectu Domini³⁸ Iosue autem filius Nun et Chaleb filius Iepphone
 vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad considerandam terram³⁹ locutusque est Moyses universa
 verba haec ad omnes filios Israhel et luxit populus nimis⁴⁰ et ecce mane primo surgentes ascenderunt
 verticem montis atque dixerunt parati sumus ascendere ad locum de quo Dominus locutus est quia
 peccavimus⁴¹ quibus Moyses cur inquit transgredimini verbum Domini quod vobis non cedit in
 prosperum⁴² nolite ascendere non enim est Dominus vobiscum ne corruatis coram inimicis vestris
⁴³ Amalechites et Chananeus ante vos sunt quorum gladio corruetis eo quod nolueritis adquiescere
 Domino nec erit Dominus vobiscum⁴⁴ at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis arca
 autem testamenti Domini et Moyses non recesserunt de castris⁴⁵ descenditque Amalechites et
 Chananeus qui habitabant in monte et percutiens eos atque concidens persecutus est usque Horma

Chapter 15

¹ locutus est Dominus ad Mosen dicens ² loquere ad filios Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram habitationis vestrae quam ego dabo vobis ³ et feceritis oblationem Domino in holocaustum aut victimam vota solventes vel sponte offerentes munera aut in sollemnitatibus vestris adolentes odorem suavitatis Domino de bubus sive de ovibus ⁴ offeret quicumque immolaverit victimam sacrificium similiae decimam partem ophi conspersae oleo quod mensuram habebit quartam partem hin ⁵ et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae dabit in holocausto sive in victima per agnos singulos ⁶ et arietis erit sacrificium similiae duarum decimarum quae conspersa sit oleo tertiae partis hin ⁷ et vinum ad libamentum tertiae partis eiusdem mensurae offeret in odorem suavitatis Domino ⁸ quando vero de bubus feceris holocaustum aut hostiam ut impleas votum vel pacificas victimas ⁹ dabis per singulos boves similiae tres decimas conspersae oleo quod habeat medium mensurae hin ¹⁰ et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae in oblationem suavissimi odoris Domino ¹¹ sic facietis ¹² per singulos boves et arietes et agnos et hedos ¹³ tam indigenae quam peregrini ¹⁴ eodem ritu offerent sacrificia ¹⁵ unum praeceptum erit atque iudicium tam vobis quam advenis terrae ¹⁶ locutus est Dominus ad Mosen dicens ¹⁷ loquere filiis Israhel et dices ad eos ¹⁸ cum veneritis in terram quam dabo vobis ¹⁹ et comederitis de panibus regionis illius separabitis primitias Domino ²⁰ de cibis vestris sicut de areis primitias separatis ²¹ ita et de pulmentis dabit primitiva Domino ²² quod si per ignorantiam praeterieritis quicumque horum quae locutus est Dominus ad Mosen ²³ et mandavit per eum ad vos a die qua coepit iubere et ultra ²⁴ oblitaque fuerit facere multitudo offeret vitulum de armento holocaustum in odorem suavissimum Domino et sacrificium eius ac liba ut caerimoniae postulant hircumque pro peccato ²⁵ et rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorum Israhel et dimittetur eis quoniam non sponte peccaverunt nihilominus offerentes incensum Domino pro se et pro peccato atque errore suo ²⁶ et dimittetur universae plebi filiorum Israhel et advenis qui peregrinantur inter vos quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam ²⁷ quod si anima una nesciens peccaverit offeret capram anniculam pro peccato suo ²⁸ et deprecabitur pro ea sacerdos quod inscia peccaverit coram Domino inpetrabitque

ei veniam et dimittetur illi ²⁹ tam indigenis quam advenis una lex erit omnium qui peccaverint
 ignorantes ³⁰ anima vero quae per superbiam aliquid commiserit sive civis sit ille sive peregrinus
 quoniam adversum Dominum rebellis fuit peribit de populo suo ³¹ verbum enim Domini contempsit
 et praeceptum illius fecit irritum idcirco delebitur et portabit iniquitatem suam ³² factum est autem
 cum essent filii Israhel in solitudine et invenissent hominem colligentem ligna in die sabbati
³³ obtulerunt eum Mosi et Aaron et universae multitudini ³⁴ qui recluserunt eum in carcerem
 nescientes quid super eo facere deberent ³⁵ dixitque Dominus ad Mosen morte moriatur homo iste
 obruat eum lapidibus omnis turba extra castra ³⁶ cumque eduxissent eum foras obruerunt lapidibus
 et mortuus est sicut praeceperat Dominus ³⁷ dixit quoque Dominus ad Mosen ³⁸ loquere filiis
 Israhel et dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum ponentes in eis vittas
³⁹ hyacinthinis quas cum viderint recordentur omnium mandatorum Domini nec sequantur
 cogitationes suas et oculos per res varias fornicantes ⁴⁰ sed magis memores praeceptorum Domini
⁴¹ faciant ea sintque sancti Deo suo ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut
 essem vester Deus

Chapter 16

¹ ecce autem Core filius Isaar filii Caath filii Levi et Dathan atque Abiram filii Heliab Hon
 quoque filius Pheleth de filiis Ruben ² surrexerunt contra Mosen aliique filiorum Israhel ducenti
 quinquaginta viri proceres synagogae et qui tempore concilii per nomina vocabantur ³ cumque
 stetissent adversum Mosen et Aaron dixerunt sufficiat vobis quia omnis multitudo sanctorum est
 et in ipsis est Dominus cur elevamini super populum Domini ⁴ quod cum audisset Moses cecidit
 pronus in faciem ⁵ locutusque ad Core et ad omnem multitudinem mane inquit notum faciet Dominus
 qui ad se pertineant et sanctos adplicabit sibi et quos elegerit adpropinquabunt ei ⁶ hoc igitur facite
 tollat unusquisque turibula sua tu Core et omne concilium tuum ⁷ et hausto cras igne ponite desuper
 thymiama coram Domino et quemcumque elegerit ipse erit sanctus multum erigimini filii Levi
⁸ dixitque rursum ad Core audite filii Levi ⁹ num parum vobis est quod separavit vos Deus Israhel
 ab omni populo et iunxit sibi ut serviretis ei in cultu tabernaculi et staretis coram frequentia populi

et ministraretis ei ¹⁰ idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios Levi ut vobis etiam
 sacerdotium vindicetis ¹¹ et omnis globus tuus stet contra Dominum quid est enim Aaron ut
 murmuretis contra eum ¹² misit ergo Moses ut vocaret Dathan et Abiram filios Heliab qui
 responderunt non venimus ¹³ numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra quae lacte et melle
 manabat ut occideres in deserto nisi et dominatus fueris nostri ¹⁴ re vera induxisti nos in terram
 quae fluit rivis lactis et mellis et dedisti nobis possessiones agrorum et vinearum an et oculos nostros
 vis eruere non venimus ¹⁵ iratusque Moses valde ait ad Dominum ne respicias sacrificia eorum tu
 scis quod ne asellum quidem umquam acceperim ab eis nec adflixerim quempiam eorum ¹⁶ dixitque
 ad Core tu et omnis congregatio tua state seorsum coram Domino et Aaron die crastino separatim
¹⁷ tollite singuli turibula vestra et ponite super ea incensum offerentes Domino ducenta quinquaginta
 turibula Aaron quoque teneat turibulum suum ¹⁸ quod cum fecissent stantibus Mosen et Aaron
¹⁹ et coacervassent adversum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi apparuit cunctis
 gloria Domini ²⁰ locutusque Dominus ad Mosen et Aaron ait ²¹ separamini de medio congregationis
 huius ut eos repente disperdam ²² qui ceciderunt proni in faciem atque dixerunt fortissime Deus
 spirituum universae carnis num uno peccante contra omnes tua ira desaeviet ²³ et ait Dominus ad
 Mosen ²⁴ praecipe universo populo ut separetur a tabernaculis Core et Dathan et Abiram
²⁵ surrexitque Moses et abiit ad Dathan et Abiram et sequentibus eum senioribus Israhel ²⁶ dixit
 ad turbam recedite a tabernaculis hominum impiorum et nolite tangere quae ad eos pertinent ne
 involvamini in peccatis eorum ²⁷ cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum Dathan et
 Abiram egressi stabant in introitu papilionum suorum cum uxoribus et liberis omnique frequentia
²⁸ et ait Moses in hoc scietis quod Dominus miserit me ut facerem universa quae cernitis et non ex
 proprio ea corde protulerim ²⁹ si consueta hominum morte interierint et visitaverit eos plaga qua
 et ceteri visitari solent non misit me Dominus ³⁰ sin autem novam rem fecerit Dominus ut aperiens
 terra os suum deglutiat eos et omnia quae ad illos pertinent descenderintque viventes in infernum
 scietis quod blasphemaverint Dominum ³¹ confestim igitur ut cessavit loqui disrupta est terra sub
 pedibus eorum ³² et aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis et universa substantia
³³ descenderuntque vivi in infernum aperti humo et perierunt de medio multitudinis ³⁴ at vero

omnis Israhel qui stabat per gyrum fugit ad clamorem pereuntium dicens ne forte et nos terra
 35
 degluttat sed et ignis egressus a Domino interfecit ducentos quinquaginta viros qui offerebant
 36 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 37 praecipe Eleazaro filio Aaron sacerdotis
 ut tollat turibula quae iacent in incendio et ignem huc illucque dispergat quoniam sanctificata sunt
 38 in mortibus peccatorum producatque ea in lamminas et adfigat altari eo quod oblatum sit in eis
 39
 incensum Domino et sanctificata sint ut cernant ea pro signo et monumento filii Israhel tulit
 ergo Eleazar sacerdos turibula aenea in quibus obtulerant hii quos incendium devoravit et produxit
 40
 ea in lamminas adfigens altari ut haberent postea filii Israhel quibus commonerentur ne quis
 accedat alienigena et qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino ne patiatur
 41
 sicut passus est Core et omnis congregatio eius loquente Domino ad Mosen murmuravit autem
 omnis multitudo filiorum Israhel sequenti die contra Mosen et Aaron dicens vos interfecistis populum
 42 Domini cumque oreretur seditio et tumultus incresceret 43 Moses et Aaron fugerunt ad
 tabernaculum foederis quod postquam ingressi sunt operuit nubes et apparuit gloria Domini
 44 dixitque Dominus ad Mosen 45 recedite de medio huius multitudinis etiam nunc delebo eos
 46
 cumque iacerent in terra dixit Moses ad Aaron tolle turibulum et hausto igne de altari mitte
 incensum desuper pergens cito ad populum ut roges pro eis iam enim egressa est ira a Domino et
 47
 plaga desaevit quod cum fecisset Aaron et cucurrisset ad mediam multitudinem quam iam
 48
 vastabat incendium obtulit thymiana et stans inter mortuos ac viventes pro populo deprecatus
 49
 est et plaga cessavit fuerunt autem qui percussi sunt quattuordecim milia hominum et septingenti
 50
 absque his qui perierant in seditione Core reversusque est Aaron ad Mosen ad ostium tabernaculi
 foederis postquam quievit interitus

Chapter 17

1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad filios Israhel et accipe ab eis virgas
 singulas per cognationes suas a cunctis principibus tribuum virgas duodecim et uniuscuiusque
 3
 nomen superscribes virgae suae nomen autem Aaron erit in tribu Levi et una virga cunctas eorum
 4
 familias continebit ponesque eas in tabernaculo foederis coram testimonio ubi loquar ad te quem
 5
 ex his elegero germinabit virga eius et cohibebo a me querimonias filiorum Israhel quibus contra

⁶
 vos murmurant locutusque est Moses ad filios Israhel et dederunt ei omnes principes virgas per
 singulas tribus fueruntque virgae duodecim absque virga Aaron ⁷ quas cum posuisset Moses coram
 Domino in tabernaculo testimonii ⁸ sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron in
 domo Levi et turgentibus gemmis eruperant flores qui foliis dilatatis in amigdalas deformati sunt
⁹
 protulit ergo Moses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israhel videruntque et
¹⁰
 receperunt singuli virgas suas dixitque Dominus ad Mosen refer virgam Aaron in tabernaculum
 testimonii ut servetur ibi in signum rebellium filiorum et quiescant querellae eorum a me ne moriantur
¹¹ fecitque Moses sicut praeceperat Dominus ¹² dixerunt autem filii Israhel ad Mosen ecce consumpti
¹³
 sumus omnes perivimus quicumque accedit ad tabernaculum Domini moritur num usque ad
 internicionem cuncti delendi sumus

Chapter 18

¹
 dixitque Dominus ad Aaron tu et filii tui et domus patris tui tecum portabitis iniquitatem
 sanctuarii et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri ² sed et fratres tuos de tribu
 Levi et sceptro patris tui sume tecum praestoque sint et ministrent tibi tu autem et filii tui ministrabitis
³
 in tabernaculo testimonii excubabuntque Levitae ad praecepta tua et ad cuncta opera tabernaculi
 ita dumtaxat ut ad vasa sanctuarii et altare non accedant ne et illi moriantur et vos pereatis simul
⁴
 sint autem tecum et excubent in custodiis tabernaculi et in omnibus caerimoniis eius alienigena
⁵
 non miscebitur vobis excubate in custodia sanctuarii et in ministerio altaris ne oriatur indignatio
⁶
 super filios Israhel ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israhel et tradidi
⁷
 donum Domino ut serviant in ministeriis tabernaculi eius tu autem et filii tui custodite sacerdotium
 vestrum et omnia quae ad cultum altaris pertinent et intra velum sunt per sacerdotes administrabuntur
⁸
 si quis externus accesserit occidetur locutus est Dominus ad Aaron ecce dedi tibi custodiam
 primitiarum mearum omnia quae sanctificantur a filiis Israhel tibi tradidi et filiis tuis pro officio
⁹
 sacerdotali legitima sempiterna haec ergo accipies de his quae sanctificantur et oblata sunt Domino
 omnis oblatio et sacrificium et quicquid pro peccato atque delicto redditur mihi et cedit in sancta
¹⁰
 sanctorum tuum erit et filiorum tuorum in sanctuario comedes illud mares tantum edent ex eo
¹¹
 quia consecratum est tibi primitias autem quas voverint et obtulerint filii Israhel tibi dedi et filiis

ac filiabus tuis iure perpetuo qui mundus est in domo tua vescetur eis ¹² omnem medullam olei et
 vini ac frumenti quicquid offerunt primitiarum Domino tibi dedi ¹³ universa frugum initia quas
 gignit humus et Domino deportantur cedent in usus tuos qui mundus est in domo tua vescetur eis
¹⁴ omne quod ex voto reddiderint filii Israhel tuum erit ¹⁵ quicquid primum erumpet e vulva cunctae
 carnis quam offerunt Domino sive ex hominibus sive de pecoribus fuerit tui iuris erit ita dumtaxat
 ut pro hominis primogenito pretium accipias et omne animal quod inmundum est redimi facias
¹⁶ cuius redemptio erit post unum mensem siclis argenti quinque pondere sanctuarii siclus viginti
¹⁷ obolos habet ¹⁷ primogenitum autem bovis et ovis et caprae non facies redimi quia sanctificata
 sunt Domino sanguinem tantum eorum fundes super altare et adipem adolebis in suavissimum
¹⁸ odorem Domino ¹⁸ carnes vero in usum tuum cedent sicut pectusculum consecratum et armus
¹⁹ dexter tua erunt ¹⁹ omnes primitias sanctuarii quas offerunt filii Israhel Domino tibi dedi et filiis
 ac filiabus tuis iure perpetuo pactum salis est sempiternum coram Domino tibi ac filiis tuis
²⁰ dixitque Dominus ad Aaron in terra eorum nihil possidebitis nec habebitis partem inter eos ego
 pars et hereditas tua in medio filiorum Israhel ²¹ filiis autem Levi dedi omnes decimas Israhelis in
 possessionem pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo foederis ²² ut non accedant ultra filii
 Israhel ad tabernaculum nec committant peccatum mortiferum ²³ solis filiis Levi mihi in tabernaculo
 servientibus et portantibus peccata populi legitimum sempiternum erit in generationibus vestris
²⁴ nihil aliud possidebunt ²⁴ decimarum oblatione contenti quas in usus eorum et necessaria separavi
²⁵ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ²⁶ praecipe Levitis atque denuntia cum acceperitis a
 filiis Israhel decimas quas dedi vobis primitias earum offerte Domino id est decimam partem
²⁷ decimae ²⁷ ut reputetur vobis in oblationem primitivorum tam de areis quam de torcularibus ²⁸ et
²⁹ universis quorum accipitis primitias offerte Domino et date Aaron sacerdoti ²⁹ omnia quae offertis
³⁰ ex decimis et in donaria Domini separatis optima et electa erunt ³⁰ dicesque ad eos si praeclara et
 meliora quaeque obtuleritis ex decimis reputabitur vobis quasi de area et torculari dederitis primitias
³¹ et comedetis eas in omnibus locis vestris tam vos quam familiae vestrae quia pretium est pro
 ministerio quo servitis in tabernaculo testimonii ³² et non peccabitis super hoc egregia vobis et
 pingua reservantes ne polluatis oblationes filiorum Israhel et moriamini

Chapter 19

¹ locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ² ista est religio victimae quam constituit Dominus praecipe filiis Israhel ut adducant ad te vaccam rufam aetatis integrae in qua nulla sit macula nec portaverit iugum ³ tradetisque eam Eleazaro sacerdoti qui eductam extra castra immolabit in conspectu omnium ⁴ et tinguens digitum in sanguine eius asperget contra fores tabernaculi septem vicibus ⁵ comburetque eam cunctis videntibus tam pelle et carnibus eius quam sanguine et fimo flammae traditis ⁶ lignum quoque cedrinum et hysopum coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam quae vaccam vorat ⁷ et tunc demum lotis vestibus et corpore suo ingredietur in castra commaculatusque erit usque ad vesperam ⁸ sed et ille qui conbuserit eam lavabit vestimenta sua et corpus et immundus erit usque ad vesperam ⁹ colliget autem vir mundus cineres vaccae et effundet eos extra castra in loco purissimo ut sint multitudini filiorum Israhel in custodiam et in aquam aspersionis quia pro peccato vacca conbusta est ¹⁰ cumque laverit qui vaccae portaverat cineres vestimenta sua immundus erit usque ad vesperum habebunt hoc filii Israhel et advenae qui habitant inter eos sanctum iure perpetuo ¹¹ qui tetigerit cadaver hominis et propter hoc septem diebus fuerit immundus ¹² aspergetur ex hac aqua die tertio et septimo et sic mundabitur si die tertio aspersus non fuerit septimo non poterit emundari ¹³ omnis qui tetigerit humanae animae morticinum et aspersus hac commixtione non fuerit polluet tabernaculum Domini et peribit ex Israhel quia aqua expiationis non est aspersus immundus erit et manebit spurcitia eius super eum ¹⁴ ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo omnes qui ingrediuntur tentorium illius et universa vasa quae ibi sunt polluta erunt septem diebus ¹⁵ vas quod non habuerit operculum nec ligaturam desuper immundum erit ¹⁶ si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis aut per se mortui sive os illius vel sepulchrum immundus erit septem diebus ¹⁷ tollent de cineribus combustionis atque peccati et mittent aquas vivas super eos in vas ¹⁸ in quibus cum homo mundus tinxerit hysopum asperget eo omne tentorium et cunctam supellectilem et homines huiuscemodi contagione pollutos ¹⁹ atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio et septimo die expiatusque die septimo lavabit et se et vestimenta sua et mundus erit ad vesperam ²⁰ si quis hoc ritu non fuerit expiatus peribit anima illius de medio ecclesiae quia sanctuarium Domini polluit et non est aqua lustrationis aspersus ²¹ erit hoc praeceptum legitimum sempiternum ipse quoque qui aspergit aquas lavabit vestimenta sua omnis qui tetigerit

aquas expiationis inmundus erit usque ad vesperam²² quicquid tetigerit inmundus inmundum faciet et anima quae horum quippiam tetigerit inmundum erit usque ad vesperum

Chapter 20

¹ veneruntque filii Israhel et omnis multitudo in desertum Sin mense primo et mansit populus in Cades mortuaque est ibi Maria et sepulta in eodem loco² cumque indigeret aqua populus coierunt adversum Mosen et Aaron³ et versi in seditionem dixerunt utinam perissemus inter fratres nostros coram Domino⁴ cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem ut et nos et nostra iumenta moriantur⁵ quare nos fecistis ascendere de Aegypto et adduxistis in locum istum pessimum qui seri non potest qui nec ficum gignit nec vineas nec mala granata insuper et aquam non habet ad bibendum⁶ ingressusque Moses et Aaron dimissa multitudo tabernaculum foederis corruerunt proni in terram et apparuit gloria Domini super eos⁷ locutusque est Dominus ad Mosen dicens⁸ tolle virgam et congrega populum tu et Aaron frater tuus et loquimini ad petram coram eis et illa dabit aquas cumque eduxeris aquam de petra bibet omnis multitudo et iumenta eius⁹ tulit igitur Moses virgam quae erat in conspectu Domini sicut praeceperat ei¹⁰ congregata multitudo ante petram dixitque eis audite rebelles et increduli num de petra hac vobis aquam poterimus eicere¹¹ cumque elevasset Moses manum percutiens virga bis silicem egressae sunt aquae largissimae ita ut et populus biberet et iumenta¹² dixitque Dominus ad Mosen et Aaron quia non credidistis mihi ut sanctificaretis me coram filiis Israhel non introducetis hos populos in terram quam dabo eis¹³ haec est aqua Contradictionis ubi iurgati sunt filii Israhel contra Dominum et sanctificatus est in eis¹⁴ misit interea nuntios Moses de Cades ad regem Edom qui dicerent haec mandat frater tuus Israhel nosti omnem laborem qui adprehendit nos¹⁵ quomodo descenderint patres nostri in Aegyptum et habitaverimus ibi multo tempore adflixerintque nos Aegyptii et patres nostros¹⁶ et quomodo clamaverimus ad Dominum et exaudierit nos miseritque angelum qui eduxerit nos de Aegypto ecce in urbe Cades quae est in extremis finibus tuis positi¹⁷ obsecramus ut nobis transire liceat per terram tuam non ibimus per agros nec per vineas non bibemus aquas de puteis tuis sed gradiemur via publica nec ad dextram nec ad sinistram declinantes donec transeamus terminos tuos¹⁸ cui

respondit Edom non transibis per me alioquin armatus occurram tibi ¹⁹ dixeruntque filii Israhel
 per tritam gradiemur viam et si biberimus aquas tuas nos et pecora nostra dabimus quod iustum est
 nulla erit in pretio difficultas tantum velociter transeamus ²⁰ at ille respondit non transibis statimque
 egressus est obuius cum infinita multitudine et manu forti ²¹ nec voluit adquiescere deprecanti ut
 concederet transitum per fines suos quam ob rem devertit ab eo Israhel ²² cumque castra movissent
 de Cades venerunt in montem Or qui est in finibus terrae Edom ²³ ubi locutus est Dominus ad
 Mosen ²⁴ pergat inquit Aaron ad populos suos non enim intrabit terram quam dedi filiis Israhel eo
 quod incredulus fuerit ori meo ad aquas Contradictionis ²⁵ tolle Aaron et filium eius cum eo et
 duces eos in montem Or ²⁶ cumque nudaveris patrem veste sua indues ea Eleazarum filium eius
 et Aaron colligetur et morietur ibi ²⁷ fecit Moses ut praeceperat Dominus et ascenderunt in montem
 Or coram omni multitudine ²⁸ cumque Aaron spoliasset vestibis suis induit eis Eleazarum filium
 eius ²⁹ illo mortuo in montis supercilio descendit cum Eleazaro ³⁰ omnis autem multitudo videns
 occubuisse Aaron flevit super eo triginta diebus per cunctas familias suas

Chapter 21

¹ quod cum audisset Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem venisse scilicet Israhel per
 exploratorum viam pugnavit contra illum et victor existens duxit ex eo praedam ² at Israhel voto
 se Domino obligans ait si tradideris populum istum in manu mea delebo urbes eius ³ exaudivitque
 Dominus preces Israhel et tradidit Chananeum quem ille interfecit subversis urbibus eius et vocavit
 nomen loci illius Horma id est anathema ⁴ profecti sunt autem et de monte Or per viam quae ducit
 ad mare Rubrum ut circumirent terram Edom et taedere coepit populum itineris ac laboris
⁵ locutusque contra Deum et Mosen ait cur eduxisti nos de Aegypto ut moreremur in solitudine
 deest panis non sunt aquae anima nostra iam nausiat super cibo isto levissimo ⁶ quam ob rem misit
 Dominus in populum ignitos serpentes ad quorum plagas et mortes plurimorum ⁷ venerunt ad
 Mosen atque dixerunt peccavimus quia locuti sumus contra Dominum et te ora ut tollat a nobis
⁸ serpentes oravit Moses pro populo et locutus est Dominus ad eum fac serpentem et pone eum pro

signo qui percussus aspexerit eum vivet ⁹ fecit ergo Moses serpentem aeneum et posuit pro signo
 quem cum percussi aspicerent sanabantur ¹⁰ profectique filii Israhel castrametati sunt in Oboth
¹¹ unde egressi fixere tentoria in Hieabarim in solitudine quae respicit Moab contra orientalem
 plagam ¹² et inde moventes venerunt ad torrentem Zared ¹³ quem relinquentes castrametati sunt
 contra Arnon quae est in deserto et prominet in finibus Amorrei siquidem Arnon terminus est Moab
 dividens Moabitas et Amorreos ¹⁴ unde dicitur in libro bellorum Domini sicut fecit in mari Rubro
 sic faciet in torrentibus Arnon ¹⁵ scopuli torrentium inclinati sunt ut requiescerent in Ar et
 recumberent in finibus Moabitarum ¹⁶ ex eo loco apparuit puteus super quo locutus est Dominus
 ad Mosen congrega populum et dabo ei aquam ¹⁷ tunc cecinit Israhel carmen istud ascendat puteus
 concinebant ¹⁸ puteus quem foderunt principes et paraverunt duces multitudinis in datore legis et
 in baculis suis de solitudine Matthana ¹⁹ de Matthana Nahalihel de Nahalihel in Bamoth ²⁰ de
 Bamoth vallis est in regione Moab in vertice Phasga et quod respicit contra desertum ²¹ misit autem
 Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum dicens ²² obsecro ut transire mihi liceat per terram
 tuam non declinabimus in agros et vineas non bibemus aquas ex puteis via regia gradiemur donec
 transeamus terminos tuos ²³ qui concedere noluit ut transiret Israhel per fines suos quin potius
 exercitu congregato egressus est obviam in desertum et venit in Iasa pugnavitque contra eum ²⁴ a
 quo percussus est in ore gladii et possessa est terra eius ab Arnon usque Ieboc et filios Ammon
 quia forti praesidio tenebantur termini Ammanitarum ²⁵ tulit ergo Israhel omnes civitates eius et
 habitavit in urbibus Amorrei in Esebon scilicet et viculis eius ²⁶ urbs Esebon fuit regis Seon Amorrei
 qui pugnavit contra regem Moab et tulit omnem terram quae dicionis illius fuerat usque Arnon
²⁷ idcirco dicitur in proverbio venite in Esebon aedificetur et construatur civitas Seon ²⁸ ignis
 egressus est de Esebon flamma de oppido Seon et devoravit Ar Moabitarum et habitatores excelsorum
 Arnon ²⁹ vae tibi Moab peristi popule Chamos dedit filios eius in fugam et filias in captivitatem
 regi Amorreorum Seon ³⁰ iugum ipsorum disperiit ab Esebon usque Dibon lassii pervenerunt in
 Nophe et usque Medaba ³¹ habitavit itaque Israhel in terra Amorrei ³² misitque Moses qui
 explorarent Iazer cuius ceperunt viculos et possederunt habitatores ³³ verteruntque se et ascenderunt
 per viam Basan et occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo pugnaturus in Edrai ³⁴ dixitque

Dominus ad Mozen ne timeas eum quia in manu tua tradidi illum et omnem populum ac terram eius faciesque illi sicut fecisti Seon regi Amorreorum habitatori Esebon³⁵ percusserunt igitur et hunc cum filiis suis universumque populum eius usque ad internicionem et possederunt terram illius

Chapter 22

¹ profectique castrametati sunt in campestribus Moab ubi trans Iordanem Hierichus sita est
² videns autem Balac filius Sepphor omnia quae fecerat Israhel Amorre³ et quod pertimuissent eum Moabitae et impetum eius ferre non possent⁴ dixit ad maiores natu Madian ita delebit hic populus omnes qui in nostris finibus commorantur quomodo solet bos herbas usque ad radices carpere ipse erat eo tempore rex in Moab⁵ misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum qui habitabat super flumen terrae filiorum Ammon ut vocarent eum et dicerent ecce egressus est populus ex Aegypto qui operuit superficiem terrae sedens contra me⁶ veni igitur et maledic populo huic quia fortior me est si quo modo possim percutere et eicere eum de terra mea novi enim quod benedictus sit cui benedixeris et maledictus in quem maledicta congesseris⁷ perrexerunt seniores Moab et maiores natu Madian habentes divinationis pretium in manibus cumque venissent ad Balaam et narrassent ei omnia verba Balac⁸ ille respondit manete hic nocte et respondebo quicquid mihi dixerit Dominus manentibus illis apud Balaam venit Deus et ait ad eum⁹ quid sibi volunt homines isti apud te¹⁰ respondit Balac filius Sepphor rex Moabitarum misit ad me¹¹ dicens ecce populus qui egressus est de Aegypto operuit superficiem terrae veni et maledic ei si quo modo possim pugnans abicere eum¹² dixitque Deus ad Balaam noli ire cum eis neque maledicas populo quia benedictus est¹³ qui mane consurgens dixit ad principes ite in terram vestram quia prohibuit me Deus venire vobiscum¹⁴ reversi principes dixerunt ad Balac noluit Balaam venire nobiscum¹⁵ rursum ille multo plures et nobiliores quam ante miserat misit¹⁶ qui cum venissent ad Balaam dixerunt sic dicit Balac filius Sepphor ne cuncteris venire ad me¹⁷ paratum honorare te et quicquid volueris dare veni et maledic populo isti¹⁸ respondit Balaam si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero inmutare verbum Domini Dei mei ut vel plus vel minus loquar¹⁹ obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte et scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus

20 venit ergo Deus ad Balaam nocte et ait ei si vocare te venerunt homines isti surge et vade cum
 eis ita dumtaxat ut quod tibi praecepero facias 21 surrexit Balaam mane et strata asina profectus
 est cum eis 22 et iratus est Deus stetitque angelus Domini in via contra Balaam qui sedebat asinae
 et duos pueros habebat secum 23 cernens asina angelum stantem in via evaginato gladio avertit se
 de itinere et ibat per agrum quam cum verberaret Balaam et vellet ad semitam reducere 24 stetit
 angelus in angustiis duarum maceriarum quibus vineae cingebantur 25 quem videns asina iunxit
 se parieti et adtrivit sedentis pedem at ille iterum verberabat 26 et nihilominus angelus ad locum
 angustum transiens ubi nec ad dextram nec ad sinistram poterat deviari obvius stetit 27 cumque
 vidisset asina stantem angelum concidit sub pedibus sedentis qui iratus vehementius caedebat fuste
 latera 28 aperuitque Dominus os asinae et locuta est quid feci tibi cur percutis me ecce iam tertio
 29 respondit Balaam quia commeruisti et inlusisti mihi utinam haberem gladium ut te percuterem
 30 dixit asina nonne animal tuum sum cui semper sedere consuisti usque in praesentem diem dic
 quid simile umquam fecerim tibi at ille ait numquam 31 protinus aperuit Dominus oculos Balaam
 et vidit angelum stantem in via evaginato gladio adoravitque eum pronus in terram 32 cui angelus
 cur inquit tertio verberas asinam tuam ego veni ut adversarer tibi quia perversa est via tua mihique
 contraria 33 et nisi asina declinasset de via dans locum resistenti te occidissem et illa viveret 34 dixit
 35 Balaam peccavi nesciens quod tu stares contra me et nunc si displicet tibi ut vadam revertar ait
 angelus vade cum istis et cave ne aliud quam praecepero tibi loquaris ivit igitur cum principibus
 36 quod cum audisset Balac egressus est in occursum eius in oppido Moabitarum quod situm est in
 extremis finibus Arnon 37 dixitque ad Balaam misi nuntios ut vocarent te cur non statim venisti
 ad me an quia mercedem adventui tuo reddere nequeo 38 cui ille respondit ecce adsum numquid
 loqui potero aliud nisi quod Deus posuerit in ore meo 39 perrexerunt ergo simul et venerunt in
 urbem quae in extremis regni eius finibus erat 40 cumque occidisset Balac boves et oves misit ad
 Balaam et principes qui cum eo erant munera 41 mane autem facto duxit eum ad excelsa Baal et
 intuitus est extremam partem populi

Chapter 23

¹ dixitque Balaam ad Balac aedifica mihi hic septem aras et para totidem vitulos eiusdemque
 numeri arietes ² cumque fecisset iuxta sermonem Balaam inposuerunt simul vitulum et arietem
 super aram ³ dixitque Balaam ad Balac sta paulisper iuxta holocaustum tuum donec vadam si forte
 occurrat mihi Dominus et quodcumque imperaverit loquar tibi ⁴ cumque abisset velociter occurrit
 ei Deus locutusque ad eum Balaam septem inquit aras erexi et inposui vitulum et arietem desuper
⁵ Dominus autem posuit verbum in ore eius et ait revertere ad Balac et haec loqueris ⁶ reversus
 invenit stantem Balac iuxta holocaustum suum et omnes principes Moabitarum ⁷ adsumptaque
 parabola sua dixit de Aram adduxit me Balac rex Moabitarum de montibus orientis veni inquit et
 maledic Jacob propera et detestare Israhel ⁸ quomodo maledicam cui non maledixit Deus qua ratione
 detester quem Dominus non detestatur ⁹ de summis silicibus videbo eum et de collibus considerabo
 illum populus solus habitabit et inter gentes non reputabitur ¹⁰ quis dinumerare possit pulverem
 Jacob et nosse numerum stirpis Israhel moriatur anima mea morte iustorum et fiant novissima mea
 horum similia ¹¹ dixitque Balac ad Balaam quid est hoc quod agis ut malediceres inimicis vocavi
 te et tu e contrario benedixis eis ¹² cui ille respondit num aliud possum loqui nisi quod iusserit
 Dominus ¹³ dixit ergo Balac veni mecum in alterum locum unde partem Israhelis videas et totum
 videre non possis inde maledicito ei ¹⁴ cumque duxisset eum in locum sublimem super verticem
 montis Phasga aedificavit Balaam septem aras et inpositis supra vitulo atque ariete ¹⁵ dixit ad Balac
 sta hic iuxta holocaustum tuum donec ego pergam obvius ¹⁶ cui cum Dominus occurrisset
 posuissetque verbum in ore eius ait revertere ad Balac et haec loqueris ei ¹⁷ reversus invenit eum
 stantem iuxta holocaustum suum et principes Moabitarum cum eo ad quem Balac quid inquit locutus
 est Dominus ¹⁸ at ille adsumpta parabola sua ait sta Balac et ausculta audi fili Sepphor ¹⁹ non est
 Deus quasi homo ut mentiatur nec ut filius hominis ut mutetur dixit ergo et non faciet locutus est
 et non implebit ²⁰ ad benedicendum adductus sum benedictionem prohibere non valeo ²¹ non est
 idolum in Iacob nec videtur simulacrum in Israhel Dominus Deus eius cum eo est et clangor victoriae
 regis in illo ²² Deus eduxit eum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis ²³ non est
 augurium in Iacob nec divinatio in Israhel temporibus suis dicetur Iacob et Israheli quid operatus
 sit Deus ²⁴ ecce populus ut leaena consurget et quasi leo erigetur non accubabit donec devoret

praedam et occisorum sanguinem bibat ²⁵ dixitque Balac ad Balaam nec maledicas ei nec benedicas
²⁶ et ille nonne ait dixi tibi quod quicquid mihi Deus imperaret hoc facerem ²⁷ et ait Balac ad eum
 veni et ducam te ad alium locum si forte placeat Deo ut inde maledicas eis ²⁸ cumque duxisset
 eum super verticem montis Phogor qui respicit solitudinem ²⁹ dixit ei Balaam aedifica mihi hic
 septem aras et para totidem vitulos eiusdemque numeri arietes ³⁰ fecit Balac ut Balaam dixerat
 inposuitque vitulos et arietes per singulas aras

Chapter 24

¹ cumque vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israheli nequaquam abiit ut
 ante perrexerat ut augurium quaereret sed dirigens contra desertum vultum suum ² et elevans oculos
 vidit Israhel in tentoriis commorantem per tribus suas et inruente in se spiritu Dei ³ adsumpta
 parabola ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius obturatus est oculus ⁴ dixit auditor sermonum
 Dei qui visionem Omnipotentis intuitus est qui cadit et sic aperiuntur oculi eius ⁵ quam pulchra
 tabernacula tua Iacob et tentoria tua Israhel ⁶ ut valles nemorosae ut horti iuxta fluvios inrigui ut
 tabernacula quae fixit Dominus quasi cedri propter aquas ⁷ fluet aqua de situla eius et semen illius
 erit in aquas multas tolletur propter Agag rex eius et auferetur regnum illius ⁸ Deus eduxit illum
 de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis devorabunt gentes hostes illius ossaque eorum
⁹ confringent et perforabunt sagittis accubans dormivit ut leo et quasi leaena quam suscitare nullus
 audebit qui benedixerit tibi erit ipse benedictus qui maledixerit in maledictione reputabitur
¹⁰ iratusque Balac contra Balaam conplosis manibus ait ad maledicendum inimicis meis vocavi te
 quibus e contrario tertio benedixisti ¹¹ revertere ad locum tuum decreveram quidem magnifice
 honorare te sed Dominus privavit te honore disposito ¹² respondit Balaam ad Balac nonne nuntiis
 tuis quos misisti ad me dixi ¹³ si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero
 praeterire sermonem Domini Dei mei ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo sed quicquid
 Dominus dixerit hoc loquar ¹⁴ verumtamen pergens ad populum meum dabo consilium quid populus
 tuus huic populo faciat extremo tempore ¹⁵ sumpta igitur parabola rursus ait dixit Balaam filius

Beor dixit homo cuius obturatus est oculus ¹⁶ dixit auditor sermonum Dei qui novit doctrinam
 Altissimi et visiones Omnipotentis videt qui cadens apertos habet oculos ¹⁷ videbo eum sed non
 modo intuebor illum sed non prope orietur stella ex Iacob et consurget virga de Israhel et percutiet
 duces Moab vastabitque omnes filios Seth ¹⁸ et erit Idumea possessio eius hereditas Seir cedet
 inimicis suis Israhel vero fortiter aget ¹⁹ de Iacob erit qui dominetur et perdat reliquias civitatis
²⁰ cumque vidisset Amalech adsumens parabolam ait principium gentium Amalech cuius extrema
²¹ perdentur vidit quoque Cineum et adsumpta parabola ait robustum est quidem habitaculum tuum
²² sed si in petra posueris nidum tuum et fueris electus de stirpe Cain quamdiu poteris permanere
²³ Assur enim capiet te adsumptaque parabola iterum locutus est heu quis victurus est quando ista
²⁴ faciet Deus venient in trieribus de Italia superabunt Assyrios vastabuntque Hebraeos et ad
²⁵ extremum etiam ipsi peribunt surrexitque Balaam et reversus est in locum suum Balac quoque
 via qua venerat rediit

Chapter 25

¹ morabatur autem eo tempore Israhel in Setthim et fornicatus est populus cum filiabus Moab
² quae vocaverunt eos ad sacrificia sua at illi comederunt et adoraverunt deos earum ³ initiatusque
 est Israhel Beelphegor et iratus Dominus ⁴ ait ad Mosen tolle cunctos principes populi et suspende
 eos contra solem in patibulis ut avertatur furor meus ab Israhel ⁵ dixitque Moses ad iudices Israhel
 occidat unusquisque proximos suos qui initiati sunt Beelphegor ⁶ et ecce unus de filiis Israhel
 intravit coram fratribus suis ad scortum madianitin vidente Mose et omni turba filiorum Israhel qui
 flebant ante fores tabernaculi ⁷ quod cum vidisset Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis
 surrexit de medio multitudinis et arrepto pugione ⁸ ingressus est post virum israhelitem in lupanar
 et perfodit ambos simul virum scilicet et mulierem in locis genitalibus cessavitque plaga a filiis
⁹ Israhel et occisi sunt viginti quattuor milia homines ¹⁰ dixitque Dominus ad Mosen ¹¹ Finees
 filius Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram meam a filiis Israhel quia zelo meo commotus est
¹² contra eos ut non ipse delerem filios Israhel in zelo meo idcirco loquere ad eos ecce do ei pacem

foederis mei ¹³ et erit tam ipsi quam semini illius pactum sacerdotii sempiternum quia zelatus est
 pro Deo suo et expiavit scelus filiorum Israhel ¹⁴ erat autem nomen viri israhelitae qui occisus est
 cum Madianitide Zambri filius Salu dux de cognatione et tribu Symeonis ¹⁵ porro mulier madianitis
 quae pariter interfecta est vocabatur Chozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum
¹⁶ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ¹⁷ hostes vos sentiant Madianitae et percutite eos
¹⁸ quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos et decipere insidiis per idolum Phogor et Chozbi filiam
 ducis Madian sororem suam quae percussa est in die plagae pro sacrilegio Phogor

Chapter 26

¹ postquam noxiorum sanguis effusus est dixit Dominus ad Mosen et Eleazarum filium Aaron
 sacerdotem ² numerate omnem summam filiorum Israhel a viginti annis et supra per domos et
 cognationes suas cunctos qui possunt ad bella procedere ³ locuti sunt itaque Moses et Eleazar
 sacerdos in campestribus Moab super Iordanem contra Hierichum ad eos qui erant ⁴ a viginti annis
 et supra sicut Dominus imperarat quorum iste est numerus ⁵ Ruben primogenitus Israhel huius
 filius Enoch a quo familia Enochitarum et Phallu a quo familia Phalluitarum ⁶ et Esrom a quo
 familia Esromitarum et Charmi a quo familia Charmitarum ⁷ hae sunt familiae de stirpe Ruben
 quarum numerus inventus est quadraginta tria milia et septingenti triginta ⁸ filius Phallu Heliab
⁹ huius filii Namuhel et Dathan et Abiram isti sunt Dathan et Abiram principes populi qui surrexerunt
 contra Mosen et Aaron in seditione Core quando adversum Dominum rebellaverunt ¹⁰ et aperiens
 terra os suum devoravit Core morientibus plurimis quando conbusit ignis ducentos quinquaginta
 viros et factum est grande miraculum ¹¹ ut Core pereunte filii illius non perirent ¹² filii Symeon
 per cognationes suas Namuhel ab hoc familia Namuhelitarum Iamin ab hoc familia Iaminitarum
¹³ Iachin ab hoc familia Iachinitarum ¹³ Zare ab hoc familia Zareitarum Saul ab hoc familia Saulitarum
¹⁴ hae sunt familiae de stirpe Symeon quarum omnis numerus fuit viginti duo milia ducentorum
¹⁵ filii Gad per cognationes suas Sephon ab hoc familia Sephonitarum Aggi ab hoc familia Aggitarum
¹⁶ Suni ab hoc familia Sunitarum ¹⁶ Ozni ab hoc familia Oznitarum Heri ab hoc familia Heritarum

17 Arod ab hoc familia Aroditarum Arihel ab hoc familia Arihelitarum 18 istae sunt familiae Gad
 quarum omnis numerus fuit quadraginta milia quingentorum 19 filii Iuda Her et Onan qui ambo
 mortui sunt in terra Chanaan 20 fueruntque filii Iuda per cognationes suas Sela a quo familia
 Selanitarum Phares a quo familia Pharesitarum Zare a quo familia Zareitarum 21 porro filii Phares
 Esrom a quo familia Esromitarum et Amul a quo familia Amulitarum 22 istae sunt familiae Iuda
 quarum omnis numerus fuit septuaginta milia quingentorum 23 filii Isachar per cognationes suas
 Thola a quo familia Tholaitarum Phua a quo familia Phuaitarum 24 Iasub a quo familia Iasubitarum
 Semran a quo familia Semranitarum 25 hae sunt cognationes Isachar quarum numerus fuit sexaginta
 quattuor milia trecentorum 26 filii Zabulon per cognationes suas Sared a quo familia Sareditarum
 Helon a quo familia Helonitarum Ialel a quo familia Ialelitarum 27 hae sunt cognationes Zabulon
 quarum numerus fuit sexaginta milia quingentorum 28 filii Ioseph per cognationes suas Manasse
 et Ephraim 29 de Manasse ortus est Machir a quo familia Machiritarum Machir genuit Galaad a
 quo familia Galaaditarum 30 Galaad habuit filios Hiezer a quo familia Hiezeritarum et Elec a quo
 familia Elecarum 31 et Asrihel a quo familia Asrihelitarum et Sechem a quo familia Sechemitarum
 32 et Semida a quo familia Semidatarum et Epher a quo familia Epheritarum 33 fuit autem Epher
 pater Salphaad qui filios non habebat sed tantum filias quarum ista sunt nomina Maala et Noa et
 Egla et Melcha et Thersa 34 hae sunt familiae Manasse et numerus earum quinquaginta duo milia
 septingentorum 35 filii autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hii Suthala a quo familia
 Suthalitarum Becher a quo familia Becheritarum Tehen a quo familia Tehenitarum 36 porro filius
 Suthala fuit Heran a quo familia Heranitarum 37 hae sunt cognationes filiorum Ephraim quarum
 numerus triginta duo milia quingentorum 38 isti sunt filii Ioseph per familias suas filii Benjamin
 in cognationibus suis Bale a quo familia Baleitarum Azbel a quo familia Azbelitarum Ahiram a
 quo familia Ahiramitarum 39 Supham a quo familia Suphamitarum Hupham a quo familia
 Huphamitarum 40 filii Bale Hered et Noeman de Hered familia Hereditarum de Noeman familia
 Noemitarum 41 hii sunt filii Benjamin per cognationes suas quorum numerus quadraginta quinque
 milia sescentorum 42 filii Dan per cognationes suas Suham a quo familia Suhamitarum hae

cognationes Dan per familias suas ⁴³ omnes fuere Suhamitae quorum numerus erat sexaginta
 quattuor milia quadringentorum ⁴⁴ filii Aser per cognationes suas Iemna a quo familia Iemnitarum
 Iessui a quo familia Iessuitarum Brie a quo familia Brieitarum ⁴⁵ filii Brie Haber a quo familia
 Haberitarum et Melchihel a quo familia Melchihelitarum ⁴⁶ nomen autem filiae Aser fuit Sara
⁴⁷ hae cognationes filiorum Aser et numerus eorum quinquaginta tria milia quadringentorum ⁴⁸ filii
 Nephtalim per cognationes suas Iessihel a quo familia Iessihelitarum Guni a quo familia Gunitarum
⁴⁹ Iesser a quo familia Iesseritarum Sellem a quo familia Sellemitarum ⁵⁰ hae sunt cognationes
 filiorum Nephtalim per familias suas quorum numerus quadraginta quinque milia quadringentorum
⁵¹ ista est summa filiorum Israhel qui recensiti sunt sescenta milia et mille septingenti triginta
⁵² locutusque est Dominus ad Mosen dicens ⁵³ istis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum
⁵⁴ in possessiones suas pluribus maiorem partem dabis et paucioribus minorem singulis sicut nunc
⁵⁵ recensiti sunt tradetur possessio ⁵⁶ ita dumtaxat ut sors terram tribus dividat et familiis ⁵⁷ quicquid
⁵⁸ sorte contigerit hoc vel plures accipient vel pauciores ⁵⁹ hic quoque est numerus filiorum Levi per
 familias suas Gerson a quo familia Gersonitarum Caath a quo familia Caathitarum Merari a quo
 familia Meraritarum ⁵⁸ hae sunt familiae Levi familia Lobni familia Hebroni familia Mooli familia
⁵⁹ Musi familia Cori at vero Caath genuit Amram ⁶⁰ qui habuit uxorem Iochabed filiam Levi quae
 nata est ei in Aegypto haec genuit viro suo Amram filios Aaron et Mosen et Mariam sororem eorum
⁶⁰ de Aaron orti sunt Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar ⁶¹ quorum Nadab et Abiu mortui sunt
⁶² cum obtulissent ignem alienum coram Domino fueruntque omnes qui numerati sunt viginti tria
 milia generis masculini ab uno mense et supra quia non sunt recensiti inter filios Israhel nec eis
⁶³ cum ceteris data possessio ⁶⁴ hic est numerus filiorum Israhel qui descripti sunt a Mosen et Eleazaro
⁶⁵ sacerdote in campestribus Moab supra Iordanem contra Hiericho ⁶⁴ inter quos nullus fuit eorum
 qui ante numerati sunt a Mose et Aaron in deserto Sinai ⁶⁵ praedixerat enim Dominus quod omnes
 morerentur in solitudine nullusque remansit ex eis nisi Chaleb filius Iepphonne et Iosue filius Nun

Chapter 27

¹
 accesserunt autem filiae Salphaad filii Ephraim filii Galaad filii Machir filii Manasse qui fuit
 filius Ioseph quarum sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa ² steteruntque coram
 Mosen et Eleazaro sacerdote et cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi foederis atque
³
 dixerunt pater noster mortuus est in deserto nec fuit in seditione quae concitata est contra Dominum
 sub Core sed in peccato suo mortuus est hic non habuit mares filios cur tollitur nomen illius de
 familia sua quia non habet filium date nobis possessionem inter cognatos patris nostri ⁴ rettulitque
 Moses causam earum ad iudicium Domini ⁵ qui dixit ad eum ⁶ iustam rem postulant filiae Salphaad
⁷
 da eis possessionem inter cognatos patris sui et ei in hereditate succedant ad filios autem Israhel
 loqueris haec ⁸ homo cum mortuus fuerit absque filio ad filiam eius transibit hereditas ⁹ si filiam
 non habuerit habebit successores fratres suos ¹⁰ quod si et fratres non fuerint dabitur hereditatem
¹¹
 fratribus patris eius sin autem nec patruos habuerit dabitur hereditas his qui ei proximi sunt
 eritque hoc filiis Israhel sanctum lege perpetua sicut praecepit Dominus Mosi ¹² dixit quoque
 Dominus ad Mosen ascende in montem istum Abarim et contemplare inde terram quam daturus
¹³
 sum filiis Israhel cumque videris eam ibis et tu ad populum tuum sicut iovit frater tuus Aaron
¹⁴
 quia offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis nec sanctificare me voluistis
 coram ea super aquas hae sunt aquae Contradictionis in Cades deserti Sin ¹⁵ cui respondit Moses
¹⁶
 provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis hominem qui sit super multitudinem hanc ¹⁷ et
 possit exire et intrare ante eos et educere illos vel introducere ne sit populus Domini sicut oves
¹⁸
 absque pastore dixitque Dominus ad eum tolle Iosue filium Nun virum in quo est spiritus et
¹⁹
 pone manum tuam super eum qui stabit coram Eleazaro sacerdote et omni multitudine ²⁰ et
 dabis ei praecepta cunctis videntibus et partem gloriae tuae ut audiat eum omnis synagoga filiorum
²¹
 Israhel pro hoc si quid agendum erit Eleazar sacerdos consulet Dominum ad verbum eius
²²
 egredietur et ingredietur ipse et omnes filii Israhel cum eo et cetera multitudo fecit Moses ut
 praeceperat Dominus cumque tulisset Iosue statuit eum coram Eleazaro sacerdote et omni frequentia
²³
 populi et inpositis capiti eius manibus cuncta replicavit quae mandaverat Dominus

Chapter 28

¹ dixit quoque Dominus ad Mosen ² praecipe filiis Israhel et dices ad eos oblationem meam et
panes et incensum odoris suavissimi offerete per tempora sua ³ haec sunt sacrificia quae offerre
debetis agnos anniculos immaculatos duos cotidie in holocaustum sempiternum ⁴ unum offeretis
mane et alterum ad vesperam ⁵ decimam partem oepi similae quae conspersa sit oleo purissimo
et habeat quartam partem hin ⁶ holocaustum iuge est quod obtulistis in monte Sinai in odorem
suavissimum incensi Domini ⁷ et libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in sanctuario
Domini ⁸ alterumque agnum similiter offeretis ad vesperam iuxta omnem ritum sacrificii matutini
et libamentorum eius oblationem suavissimi odoris Domino ⁹ die autem sabbati offeretis duos
agnos anniculos immaculatos et duas decimas similae oleo conspersae in sacrificio et liba ¹⁰ quae
rite funduntur per singula sabbata in holocausto sempiterno ¹¹ in kalendis autem id est in mensuum
exordiis offeretis holocaustum Domino vitulos de armento duos arietem unum agnos anniculos
septem immaculatos ¹² et tres decimas similae oleo conspersae in sacrificio per singulos vitulos et
duas decimas similae oleo conspersae per singulos arietes ¹³ et decimam decimae similae ex oleo
in sacrificio per agnos singulos holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino ¹⁴ libamenta
autem vini quae per singulas fundenda sunt victimas ista erunt media pars hin per vitulos singulos
tertia per arietem quarta per agnum hoc erit holocaustum per omnes menses qui sibi anno vertente
succedunt ¹⁵ hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocaustum sempiternum cum
libamentis suis ¹⁶ mense autem primo quartadecima die mensis phase Domini erit ¹⁷ et quintadecima
die sollemnitas septem diebus vescentur azymis ¹⁸ quarum dies prima venerabilis et sancta erit
omne opus servile non facietis in ea ¹⁹ offeretisque incensum holocaustum Domino vitulos de
armento duos arietem unum agnos anniculos immaculatos septem ²⁰ et sacrificia singulorum ex
simila quae conspersa sit oleo tres decimas per singulos vitulos et duas decimas per arietem ²¹ et
decimam decimae per agnos singulos id est per septem agnos ²² et hircum pro peccato unum ut
expietur pro vobis ²³ praeter holocaustum matutinum quod semper offertis ²⁴ ita facietis per
singulos dies septem dierum in fomitem ignis et in odorem suavissimum Domino qui surget de
holocausto et de libationibus singulorum ²⁵ dies quoque septimus celeberrimus et sanctus erit vobis
omne opus servile non facietis in eo ²⁶ dies etiam primitivorum quando offertis novas fruges

Domino expletis ebdomadibus venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in ea
²⁷ offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento duos arietem unum
 et agnos anniculos immaculatos septem ²⁸ atque in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres
 decimas per singulos vitulos per arietes duas ²⁹ per agnos decimam decimae qui simul sunt agni
 septem hircum quoque ³⁰ qui mactatur pro expiatione praeter holocaustum sempiternum et liba
³¹ eius immaculata offeretis omnia cum libationibus suis

Chapter 29

¹ mensis etiam septimi prima dies venerabilis et sancta erit vobis omne opus servile non facietis
 in ea quia dies clangoris est et tubarum ² offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino
 vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem ³ et in sacrificiis
 eorum similiae oleo conspersae tres decimas per singulos vitulos duas decimas per arietem ⁴ unam
 decimam per agnum qui simul sunt agni septem ⁵ et hircum pro peccato qui offertur in expiationem
 populi ⁶ praeter holocaustum kalendarum cum sacrificiis suis et holocaustum sempiternum cum
 libationibus solitis hisdem caerimoniis offeretis in odorem suavissimum incensum Domino ⁷ decima
 quoque dies mensis huius septimi erit vobis sancta atque venerabilis et adfligetis animas vestras
 omne opus servile non facietis in ea ⁸ offeretisque holocaustum Domino in odorem suavissimum
 vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem ⁹ et in sacrificiis
 eorum similiae oleo conspersae tres decimas per vitulos singulos duas decimas per arietem
¹⁰ decimam decimae per agnos singulos qui sunt simul septem agni ¹¹ et hircum pro peccato absque
 his quae offerri pro delicto solent in expiationem et holocaustum sempiternum in sacrificio et
 libaminibus eorum ¹² quintadecima vero die mensis septimi quae vobis erit sancta atque venerabilis
 omne opus servile non facietis in ea sed celebrabitis sollemnitatem Domino septem diebus
¹³ offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento tredecim arietes
 duos agnos anniculos quattuordecim immaculatos ¹⁴ et in libamentis eorum similiae oleo conspersae
 tres decimas per vitulos singulos qui sunt simul vituli tredecim et duas decimas aieti uno id est
 simul arietibus duobus ¹⁵ et decimam decimae agnis singulis qui sunt simul agni quattuordecim

16 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine eius ¹⁷ in die altero
 offeres vitulos de armento duodecim arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim
 18 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis ¹⁹ et hircum
 pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine ²⁰ die tertio offeres vitulos
 undecim arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim ²¹ sacrificiaque et libamina
 singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis ²² et hircum pro peccato absque holocausto
 sempiterno et sacrificio et libamine eius ²³ die quarto offeres vitulos decem arietes duos agnos
 anniculos immaculatos quattuordecim ²⁴ sacrificiaque eorum et libamina singulorum per vitulos et
 arietes et agnos rite celebrabis ²⁵ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque
 eius et libamine ²⁶ die quinto offeres vitulos novem arietes duos agnos anniculos immaculatos
 quattuordecim ²⁷ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis
 28 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine ²⁹ die sexto
 offeres vitulos octo arietes duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim ³⁰ sacrificiaque et
 libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis ³¹ et hircum pro peccato absque
 holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine ³² die septimo offeres vitulos septem arietes
 duos agnos anniculos immaculatos quattuordecim ³³ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos
 et arietes et agnos rite celebrabis ³⁴ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque
 eius et libamine ³⁵ die octavo qui est celeberrimus omne opus servile non facietis ³⁶ offerentes
 holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum unum arietem unum agnos anniculos
 immaculatos septem ³⁷ sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
 celebrabis ³⁸ et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine
 39 haec offeretis Domino in sollemnitatibus vestris praeter vota et oblationes spontaneas in holocausto
 in sacrificio in libamine et in hostiis pacificis

Chapter 30

¹ narravitque Moses filiis Israhel omnia quae ei Dominus imperarat ² et locutus est ad principes
tribuum filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus ³ si quis virorum votum Domino
voverit aut se constrinxerit iuramento non faciet irritum verbum suum sed omne quod promisit
implebit ⁴ mulier si quippiam voverit et se constrinxerit iuramento quae est in domo patris sui et
in aetate adhuc puellari si cognoverit pater votum quod pollicita est et iuramentum quo obligavit
animam suam et tacuerit voti rea erit ⁵ quicquid pollicita est et iuravit opere complebit ⁶ sin autem
statim ut audierit contradixerit pater et vota et iuramenta eius irrita erunt nec obnoxia tenebitur
sponsioni eo quod contradixerit pater ⁷ si maritum habuerit et voverit aliquid et semel verbum de
ore eius egrediens animam illius obligaverit iuramento ⁸ quo die audierit vir et non contradixerit
voti rea erit reddet quodcumque promiserat ⁹ sin autem audiens statim contradixerit et irritas fecerit
pollicitationes eius verbaque quibus obstrinxerat animam suam propitius ei erit Dominus ¹⁰ vidua
et repudiata quicquid voverint reddent ¹¹ uxor in domo viri cum se voto constrinxerit et iuramento
¹² si audierit vir et tacuerit nec contradixerit sponsioni reddet quodcumque promiserat ¹³ sin autem
extemplo contradixerit non tenebitur promissionis rea quia maritus contradixit et Dominus ei
propitius erit ¹⁴ si voverit et iuramento se constrinxerit ut per ieiunium vel ceterarum rerum
abstinentiam adfligat animam suam in arbitrio viri erit ut faciat sive non faciat ¹⁵ quod si audiens
vir tacuerit et in alteram diem distulerit sententiam quicquid voverat atque promiserat reddet quia
statim ut audivit tacuit ¹⁶ sin autem contradixerit postquam rescivit portabit ipse iniquitatem eius
¹⁷ istae sunt leges quas constituit Dominus Mosi inter virum et uxorem inter patrem et filiam quae
in puellari adhuc aetate est vel quae manet in parentis domo

Chapter 31

¹ locutusque est Dominus ad Mosen dicens ² ulciscere prius filios Israhel de Madianitis et sic
colligeris ad populum tuum ³ statimque Moses armate inquit ex vobis viros ad pugnam qui possint
ultionem Domini expetere de Madianitis ⁴ mille viri de singulis tribubus eligantur Israhel qui
mittantur ad bellum ⁵ dederuntque millenos de cunctis tribubus id est duodecim milia expeditorum
⁶ ad pugnam quos misit Moses cum Finees filio Eleazari sacerdotis vasa quoque sancta et tubas ad

clangendum tradidit ei ⁷ cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent omnes mares
 occiderunt ⁸ et reges eorum Evi et Recem et Sur et Ur et Rebe quinque principes gentis Balaam
 quoque filium Beor interfecerunt gladio ⁹ ceperuntque mulieres eorum et parvulos omniaque pecora
 et cunctam supellectilem quicquid habere potuerant depopulati sunt ¹⁰ tam urbes quam viculos et
 castella flamma consumpsit ¹¹ et tulerunt praedam et universa quae ceperant tam ex hominibus
 quam ex iumentis ¹² et adduxerunt ad Mosen et Eleazarum sacerdotem et ad omnem multitudinem
 filiorum Israhel reliqua etiam utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab iuxta Iordanem
 contra Hiericho ¹³ egressi sunt autem Moses et Eleazar sacerdos et omnes principes synagogae in
 occursum eorum extra castra ¹⁴ iratusque Moses principibus exercitus tribunis et centurionibus
 qui venerant de bello ¹⁵ ait cur feminas reservastis ¹⁶ nonne istae sunt quae deceperunt filios Israhel
 ad suggestionem Balaam et praevaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor unde et
 percussus est populus ¹⁷ ergo cunctos interficite quicquid est generis masculini etiam in parvulis
 et mulieres quae noverunt viros in coitu iugulate ¹⁸ puellas autem et omnes feminas virgines
 reseruate vobis ¹⁹ et manete extra castra septem diebus qui occiderit hominem vel occisum tetigerit
 lustrabitur die tertio et septimo ²⁰ et de omni praeda sive vestimentum fuerit sive vas et aliquid in
 utensilia praeparatum de caprarum pellibus et pilis et ligno expiabitur ²¹ Eleazar quoque sacerdos
 ad viros exercitus qui pugnaverant sic locutus est hoc est praeceptum legis quod mandavit Dominus
 Mosi ²² aurum et argentum et aes et ferrum et stagnum et plumbum ²³ et omne quod potest transire
 per flammam igne purgabitur quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis
 sanctificabitur ²⁴ et lavabitis vestimenta vestra die septimo et purificati postea castra intrabitis
²⁵ dixitque Dominus ad Mosen ²⁶ tollite summam eorum quae capta sunt ab homine usque ad pecus
 tu et Eleazar sacerdos et principes vulgi ²⁷ dividesque ex aequo praedam inter eos qui pugnaverunt
 et egressi sunt ad bellum et inter omnem reliquam multitudinem ²⁸ et separabis partem Domino
 ab his qui pugnaverunt et fuerunt in bello unam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex
 bubus et asinis et ovibus ²⁹ et dabis eam Eleazaro sacerdoti quia primitiae Domini sunt ³⁰ ex media
 quoque parte filiorum Israhel accipies quinquagesimum caput hominum et boum et asinorum et
 ovium cunctarumque animantium et dabis ea Levitis qui excubant in custodiis tabernaculi Domini
³¹ feceruntque Moses et Eleazar sicut praeceperat Dominus ³² fuit autem praeda quam exercitus

ceperat ovium sescenta septuaginta quinque milia ³³ boum septuaginta duo milia ³⁴ asinorum
 sexaginta milia et mille ³⁵ animae hominum sexus feminei quae non cognoverant viros triginta
 duo milia ³⁶ dataque est media pars his qui in proelio fuerant ovium trecenta triginta septem milia
 quingenta ³⁷ e quibus in partem Domini supputatae sunt oves sescentae septuaginta quinque ³⁸ et
 de bubus triginta sex milibus boves septuaginta duo ³⁹ de asinis triginta milibus quingentis asini
 sexaginta unus ⁴⁰ de animabus hominum sedecim milibus cesserunt in partem Domini triginta duae
 animae ⁴¹ tradiditque Moses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti sicut ei fuerat
 imperatum ⁴² ex media parte filiorum Israhel quam separaverat his qui in proelio fuerant ⁴³ de
 media vero parte quae contigerat reliquae multitudini id est de ovium trecentis triginta septem
 milibus quingentis ⁴⁴ et de bubus triginta sex milibus ⁴⁵ et de asinis triginta milibus quingentis
⁴⁶ et de hominibus sedecim milibus ⁴⁷ tulit Moses quinquagesimum caput et dedit Levitis qui
 excubant in tabernaculo Domini sicut praeceperat Dominus ⁴⁸ cumque accessissent principes
 exercitus ad Mosen et tribuni centurionesque dixerunt ⁴⁹ nos servi tui recensuimus numerum
 pugnatorum quos habuimus sub manu nostra et ne unus quidem defuit ⁵⁰ ob hanc causam offerimus
 in donariis Domini singuli quod in praeda auri potuimus invenire periscelides et armillas anulos et
 dextralia ac murenulas ut depreceris pro nobis Dominum ⁵¹ susceperuntque Moses et Eleazar
 sacerdos omne aurum in diversis speciebus ⁵² pondo sedecim milia septingentos quinquaginta
 siclos a tribunis et centurionibus ⁵³ unusquisque enim quod in praeda rapuerat suum erat ⁵⁴ et
 susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii in monumentum filiorum Israhel coram Domino

Chapter 32

¹ filii autem Ruben et Gad habebant pecora multa et erat illis in iumentis infinita substantia
 cumque vidissent Iazer et Galaad aptas alendis animalibus ² venerunt ad Mosen et ad Eleazarum
 sacerdotem et principes multitudinis atque dixerunt ³ Atharoth et Dibon et Iazer et Nemra Esbon
 et Eleale et Sabam et Nebo et Beon ⁴ terram quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israhel

regionis uberrimae est ad pastum animalium et nos servi tui habemus iumenta plurima ⁵ precamurque
 si invenimus gratiam coram te ut des nobis famulis tuis eam in possessionem ne facias nos transire
 Iordanem ⁶ quibus respondit Moses numquid fratres vestri ibunt ad pugnam et vos hic sedebitis
⁷ cur subvertitis mentes filiorum Israhel ne transire audeant in locum quem eis daturus est Dominus
⁸ nonne ita egerunt patres vestri quando misi de Cadesbarne ad explorandam terram ⁹ cumque
 venissent usque ad vallem Botri lustrata omni regione subverterunt cor filiorum Israhel ut non
 intrarent fines quos eis Dominus dedit ¹⁰ qui iratus iuravit dicens ¹¹ si videbunt homines isti qui
 ascenderunt ex Aegypto a viginti annis et supra terram quam sub iuramento pollicitus sum Abraham
 Isaac et Iacob et noluerunt sequi me ¹² praeter Chaleb filium Iepphonne Cenezeum et Iosue filium
 Nun isti impleverunt voluntatem meam ¹³ iratusque Dominus adversum Israhel circumduxit eum
 per desertum quadraginta annis donec consumeretur universa generatio quae fecerat malum in
 conspectu eius ¹⁴ et ecce inquit vos surrexistis pro patribus vestris incrementa et alumni hominum
 peccatorum ut augetis furorem Domini contra Israhel ¹⁵ qui si nolueritis sequi eum in solitudine
 populum derelinquet et vos causa eritis necis omnium ¹⁶ at illi prope accedentes dixerunt caulas
¹⁷ ovium fabricabimus et stabula iumentorum parvulis quoque nostris urbes munitas nos autem
 ipsi armati et accincti pergemus ad proelium ante filios Israhel donec introducamus eos ad loca sua
 parvuli nostri et quicquid habere possumus erunt in urbibus muratis propter habitatorum insidias
¹⁸ non revertemur in domos nostras usquequo possideant filii Israhel hereditatem suam ¹⁹ nec
 quicquam quaeremus trans Iordanem quia iam habemus possessionem nostram in orientali eius
 plaga ²⁰ quibus Moses ait si facitis quod promittitis expediti pergite coram Domino ad pugnam
²¹ et omnis vir bellator armatus Iordanem transeat donec subvertat Dominus inimicos suos ²² et
 subiciatur ei omnis terra tunc eritis inculpabiles et apud Dominum et apud Israhel et obtinebitis
 regiones quas vultis coram Domino ²³ sin autem quod dicitis non feceritis nulli dubium quin
 peccetis in Dominum et scitote quoniam peccatum vestrum adprehendet vos ²⁴ aedificate ergo
 urbes parvulis vestris et caulas ac stabula ovibus ac iumentis et quod polliciti estis implete
²⁵ dixeruntque filii Gad et Ruben ad Mosen servi tui sumus faciemus quod iubet dominus noster
²⁶ parvulos nostros et mulieres et pecora ac iumenta relinquemus in urbibus Galaad ²⁷ nos autem
²⁸ famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum sicut tu domine loqueris praecepit ergo Moses
 Eleazaro sacerdoti et Iosue filio Nun et principibus familiarum per tribus Israhel et dixit ad eos

29 si transierint filii Gad et filii Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino
 et vobis fuerit terra subiecta date eis Galaad in possessionem³⁰ sin autem noluerint transire vobiscum
 in terram Chanaan inter vos habitandi accipiant loca³¹ responderuntque filii Gad et filii Ruben
 sicut locutus est Dominus servis suis ita faciemus³² ipsi armati pergemus coram Domino in terram
 Chanaan et possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem³³ dedit itaque Moses
 filiis Gad et Ruben et dimidia tribui Manasse filii Ioseph regnum Seon regis Amorrei et regnum
 Og regis Basan et terram eorum cum urbibus suis per circuitum³⁴ igitur extruxerunt filii Gad
 Dibon et Atharoth et Aroer³⁵ Etrothsophan et Iazer Iecbaa³⁶ et Bethnemra et Betharan urbes
 munitas et caulas pecoribus suis³⁷ filii vero Ruben aedificaverunt Esbon et Eleale et Cariathaim
 38 et Nabo et Baalmeon versis nominibus Sabama quoque inponentes vocabula urbibus quas
 extruxerant³⁹ porro filii Machir filii Manasse perrexerunt in Galaad et vastaverunt eam interfecto
 Amorreo habitatore eius⁴⁰ dedit ergo Moses terram Galaad Machir filio Manasse qui habitavit in
 ea⁴¹ Iair autem filius Manasse abiit et occupavit vicos eius quos appellavit Avothiair id est villas
 Iair⁴² Nobe quoque perrexit et adprehendit Canath cum viculis suis vocavitque eam ex nomine
 suo Nobe

Chapter 33

1 hae sunt mansiones filiorum Israhel qui egressi sunt de Aegypto per turmas suas in manu Mosi
 et Aaron² quas descripsit Moses iuxta castrorum loca quae Domini iussione mutabant³ profecti
 igitur de Ramesse mense primo quintadecima die mensis primi altera die phase filii Israhel in manu
 excelsa videntibus cunctis Aegyptiis⁴ et sepelientibus primogenitos quos percusserat Dominus
 nam et in diis eorum exercuerat ultionem⁵ castrametati sunt in Soccoth⁶ et de Soccoth venerunt
 in Aetham quae est in extremis finibus solitudinis⁷ inde egressi venerunt contra Phiahiroth quae
 respicit Beelsephon et castrametati sunt ante Magdolum⁸ profectique de Phiahiroth transierunt per
 medium mare in solitudinem et ambulantes tribus diebus per desertum Aetham castrametati sunt
 in Mara⁹ profectique de Mara venerunt in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et palmae

10
 septuaginta ibique castrametati sunt sed et inde egressi fixere tentoria super mare Rubrum
 11 12
 profectique de mari Rubro castrametati sunt in deserto Sin unde egressi venerunt in Dephca
 13 14
 profectique de Dephca castrametati sunt in Alus egressi de Alus Raphidim fixere tentoria ubi
 15
 aqua populo defuit ad bibendum profectique de Raphidim castrametati sunt in deserto Sinai
 16 17
 sed et de solitudine Sinai egressi venerunt ad sepulchra Concupiscentiae profectique de
 18
 sepulchris Concupiscentiae castrametati sunt in Aseroth et de Aseroth venerunt in Rethma
 19 20
 profectique de Rethma castrametati sunt in Remmonphares unde egressi venerunt in Lebna
 21 22 23
 et de Lebna castrametati sunt in Ressa egressi de Ressa venerunt in Ceelatha unde profecti
 24 25
 castrametati sunt in monte Sepher egressi de monte Sepher venerunt in Arada inde
 26 27
 proficiscentes castrametati sunt in Maceloth profectique de Maceloth venerunt in Thaath de
 28 29
 Thaath castrametati sunt in Thare unde egressi fixerunt tentoria in Methca et de Methca
 30 31
 castrametati sunt in Esmona profectique de Esmona venerunt in Moseroth et de Moseroth
 32 33
 castrametati sunt in Baneiacan egressique de Baneiacan venerunt in montem Gadgad unde
 34 35
 profecti castrametati sunt in Hietebatha et de Hietebatha venerunt in Ebrona egressique de
 36
 Ebrona castrametati sunt in Asiongaber inde profecti venerunt in desertum Sin haec est Cades
 37 38
 egressique de Cades castrametati sunt in monte Hor in extremis finibus terrae Edom ascenditque
 Aaron sacerdos montem Hor iubente Domino et ibi mortuus est anno quadagesimo egressionis
 39
 filiorum Israhel ex Aegypto mense quinto prima die mensis cum esset annorum centum viginti
 40
 trium audivitque Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem in terra Chanaan venisse filios
 41 42
 Israhel et profecti de monte Hor castrametati sunt in Salmona unde egressi venerunt in Phinon
 43 44
 profectique de Phinon castrametati sunt in Oboth et de Oboth venerunt in Ieabarim quae est
 45 46
 in finibus Moabitarum profectique de Ieabarim fixere tentoria in Dibongad unde egressi
 47
 castrametati sunt in Elmondeblathaim egressi de Elmondeblathaim venerunt ad montes Abarim
 48
 contra Nabo profectique de montibus Abarim transierunt ad campestria Moab super Iordanem
 49
 contra Hiericho ibique castrametati sunt de Bethsimon usque ad Belsattim in planioribus locis

Moabitarum⁵⁰ ubi locutus est Dominus ad Mosen⁵¹ praecipe filiis Israhel et dic ad eos quando
 transieritis Iordanem intrantes terram Chanaan⁵² disperdite cunctos habitatores regionis illius
 confringite titulos et statuas comminuete atque omnia excelsa vastate⁵³ mundantes terram et
 habitantes in ea ego enim dedi vobis illam in possessionem⁵⁴ quam dividetis vobis sorte pluribus
 dabitur latiore et paucis angustiore singulis ut sors ceciderit ita tribuetur hereditas per tribus et
 familias possessio dividetur⁵⁵ sin autem nolueritis interficere habitatores terrae qui remanserint
 erunt vobis quasi clavi in oculis et lanceae in lateribus et adversabuntur vobis in terra habitationis
 vestrae⁵⁶ et quicquid illis facere cogitarem vobis faciam

Chapter 34

¹ locutus est Dominus ad Mosen² praecipe filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis
 terram Chanaan et in possessionem vobis sorte ceciderit his finibus terminabitur³ pars meridiana
 incipiet a solitudine Sin quae est iuxta Edom et habebit terminos contra orientem mare Salsissimum
⁴ qui circumibunt australem plagam per ascensum Scorpionis ita ut transeant Senna et perveniant
 in meridiem usque ad Cadesbarne unde egredientur confinia ad villam nomine Addar et tendent
 usque Asemona⁵ ibitque per gyrum terminus ab Asemona usque ad torrentem Aegypti et maris
 Magni litore finiatur⁶ plaga autem occidentalis a mari Magno incipiet et ipso fine cludetur⁷ porro
 ad septentrionalem plagam a mari Magno termini incipient pervenientes usque ad montem
 Altissimum⁸ a quo venies in Emath usque ad terminos Sedada⁹ ibuntque confinia usque Zephrona
 et villam Henan hii erunt termini in parte aquilonis¹⁰ inde metabuntur fines contra orientalem
 plagam de villa Henan usque Sephama¹¹ et de Sephama descendunt termini in Rebla contra fontem
 inde pervenient contra orientem ad mare Chenereth¹² et tendent usque Iordanem et ad ultimum
 Salsissimo cludentur mari hanc habebitis terram per fines suos in circuitu¹³ praecepitque Moses
 filiis Israhel dicens haec erit terra quam possidebitis sorte et quam iussit dari Dominus novem
 tribus et dimidia tribui¹⁴ tribus enim filiorum Ruben per familias suas et tribus filiorum Gad
 iuxta cognationum numerum media quoque tribus Manasse¹⁵ id est duae semis tribus acceperunt
 partem suam trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam¹⁶ et ait Dominus ad Mosen

17 haec sunt nomina virorum qui terram vobis dividunt Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun ¹⁸ et
 singuli principes de tribubus singulis ¹⁹ quorum ista sunt vocabula de tribu Iuda Chaleb filius
 Iepphonne ²⁰ de tribu Symeon Samuhel filius Ammiud ²¹ de tribu Benjamin Helidad filius Chaselon
²² de tribu filiorum Dan Bocci filius Iogli ²³ filiorum Ioseph de tribu Manasse Hannihel filius
²⁴ Ephod ²⁵ de tribu Ephraim Camuhel filius Sephtan ²⁶ de tribu Zabulon Elisaphan filius Pharnach
²⁷ de tribu Isachar dux Faltihel filius Ozan ²⁸ de tribu Aser Ahiud filius Salomi ²⁹ de tribu Nepthali
 Phedahel filius Ameiud hii sunt quibus praecepit Dominus ut dividerent filiis Israhel terram
 Chanaan

Chapter 35

¹ haec quoque locutus est Dominus ad Mosen in campestribus Moab super Iordanem contra
² Hiericho ³ praecipe filiis Israhel ut dent Levitis de possessionibus suis ⁴ urbes ad habitandum et
 suburbana earum per circuitum ut ipsi in oppidis maneant et suburbana sint pecoribus ac iumentis
⁵ quae a muris civitatum forinsecus per circuitum mille passuum spatio tendentur ⁶ contra orientem
 duo milia erunt cubiti et contra meridiem similiter duo milia ad mare quoque quod respicit
 occidentem eadem mensura erit et septentrionalis plaga aequali termino finietur eruntque urbes in
⁷ medio et foris suburbana ⁸ de ipsis autem oppidis quae Levitis dabitur sex erunt in fugitivorum
 auxilia separata ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem exceptis his alia quadraginta duo oppida ⁹ id
 est simul quadraginta octo cum suburbanis suis ¹⁰ ipsaeque urbes quae dabuntur de possessionibus
 filiorum Israhel ab his qui plus habent plures auferentur et qui minus pauciores singuli iuxta
¹¹ mensuram hereditatis suae dabunt oppida Levitis ¹² ait Dominus ad Mosen ¹³ loquere filiis Israhel
 et dices ad eos quando transgressi fueritis Iordanem in terram Chanaan ¹⁴ decernite quae urbes
¹⁵ esse debeant in praesidia fugitivorum qui nolentes sanguinem fuderint ¹⁶ in quibus cum fuerit
 profugus cognatus occisi eum non poterit occidere donec stet in conspectu multitudinis et causa
¹⁷ illius iudicetur ¹⁸ de ipsis autem urbibus quae ad fugitivorum subsidia separantur ¹⁹ tres erunt
 trans Iordanem et tres in terra Chanaan ²⁰ tam filiis Israhel quam advenis atque peregrinis ut
²¹ confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit ²² si quis ferro percusserit et mortuus fuerit qui

percussus est reus erit homicidii et ipse morietur ¹⁷ si lapidem iecerit et ictus occubuerit similiter
 punietur ¹⁸ si ligno percussus interierit percussoris sanguine vindicabitur ¹⁹ propinquus occisi
 homicidam interficiet statim ut adprehenderit eum percutiet ²⁰ si per odium quis hominem inpulerit
 vel iecerit quippiam in eum per insidias ²¹ aut cum esset inimicus manu percusserit et ille mortuus
 fuerit percussor homicidii reus erit cognatus occisi statim ut invenerit eum iugulabit ²² quod si
 fortuito et absque odio ²³ et inimicitiis quicumque horum fecerit ²⁴ et hoc audiente populo fuerit
 conprobatum atque inter percussorem et propinquum sanguinis quaestio ventilata ²⁵ liberabitur
 innocens de ultoris manu et reducetur per sententiam in urbem ad quam confugerat manebitque ibi
 donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus est moriatur ²⁶ si interfector extra fines urbium
 quae exulibus deputatae sunt ²⁷ fuerit inventus et percussus ab eo qui ultor est sanguinis absque
 noxa erit qui eum occiderit ²⁸ debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in urbe residere
 postquam autem ille obierit homicida revertetur in terram suam ²⁹ haec sempiterna erunt et legitima
 in cunctis habitationibus vestris ³⁰ homicida sub testibus punietur ad unius testimonium nullus
 condemnabitur ³¹ non accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis statim et ipse morietur
³² exules et profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas reverti poterunt ³³ ne polluat
 terram habitationis vestrae quae insontium cruore maculatur nec aliter expiari potest nisi per eius
 sanguinem qui alterius sanguinem fuderit ³⁴ atque ita emundabitur vestra possessio me commorante
 vobiscum ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israhel

Chapter 36

¹ accesserunt autem et principes familiarum Galaad filii Machir filii Manasse de stirpe filiorum
 Ioseph locutique sunt Mosis coram principibus Israhel atque dixerunt ² tibi domino nostro praecepit
 Dominus ut terram sorte divideres filiis Israhel et ut filiabus Salphaad fratris nostri dares
 possessionem debitam patri ³ quas si alterius tribus homines uxores acceperint sequetur possessio
 sua et translata ad aliam tribum de nostra hereditate minuetur ⁴ atque ita fiet ut cum iobeus id est
 quinquagesimus annus remissionis advenerit confundatur sortium distributio et aliorum possessio

⁵
 ad alios transeat ⁵ respondit Moses filiis Israhel et Domino praecipiente ait recte tribus filiorum
⁶
 Ioseph locuta est ⁶ et haec lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est nubant quibus
⁷
 volunt tantum ut suae tribus hominibus ⁷ ne commisceatur possessio filiorum Israhel de tribu in
⁸
 tribum omnes enim viri ducent uxores de tribu et cognatione sua ⁸ et cunctae feminae maritos de
⁹
 eadem tribu accipient ut hereditas permaneat in familiis ⁹ nec sibi misceantur tribus sed ita maneant
¹⁰
¹⁰ ut a Domino separatae sunt feceruntque filiae Salphaad ut fuerat imperatum ¹¹ et nupserunt
¹²
 Maala et Thersa et Egla et Melcha et Noa filiis patrum sui ¹² de familia Manasse qui fuit filius
 Ioseph et possessio quae illis fuerat adtributa mansit in tribu et familia patris earum

Deuteronomy

Chapter 1

¹
¹ haec sunt verba quae locutus est Moses ad omnem Israhel trans Iordanem in solitudine campestri
²
 contra mare Rubrum inter Pharan et Thophel et Laban et Aseroth ubi auri est plurimum ² undecim
³
 diebus de Horeb per viam montis Seir usque Cadesbarne ³ quadragesimo anno undecimo mense
 prima die mensis locutus est Moses ad filios Israhel omnia quae praeceperat illi Dominus ut diceret
⁴
 eis ⁴ postquam percussit Seon regem Amorreorum qui habitavit in Esebon et Og regem Basan qui
⁵
 mansit in Aseroth et in Edrai ⁵ trans Iordanem in terra Moab coepitque Moses explanare legem et
⁶
 dicere ⁶ Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb dicens sufficit vobis quod in hoc monte
⁷
 mansistis ⁷ revertimini et venite ad montem Amorreorum et ad cetera quae ei proxima sunt
 campestria atque montana et humiliora loca contra meridiem et iuxta litus maris terram Chananeorum
⁸
 et Libani usque ad flumen magnum Eufraten ⁸ en inquit tradidi vobis ingredimini et possidete eam
 super qua iuravit Dominus patribus vestris Abraham et Isaac et Iacob ut daret illam eis et semini
⁹
 eorum post eos ⁹ dixique vobis illo in tempore ¹⁰ non possum solus sustinere vos quia Dominus
¹¹
 Deus vester multiplicavit vos et estis hodie sicut stellae caeli plurimae ¹¹ Dominus Deus patrum
¹²
 vestrorum addat ad hunc numerum multa milia et benedicat vobis sicut locutus est ¹² non valeo

13
 solus vestra negotia sustinere et pondus ac iurgia date e vobis viros sapientes et gnaros et quorum
 14
 conversatio sit probata in tribubus vestris ut ponam eos vobis principes tunc respondistis mihi
 15
 bona res est quam vis facere tulique de tribubus vestris viros sapientes et nobiles et constitui
 eos principes tribunos et centuriones et quinquagenarios ac decanos qui docerent vos singula
 16
 praecepique eis dicens audite illos et quod iustum est iudicate sive civis sit ille sive peregrinus
 17
 nulla erit distantia personarum ita parvum audietis ut magnum nec accipietis cuiusquam personam
 quia Dei iudicium est quod si difficile vobis aliquid visum fuerit referte ad me et ego audiam
 18
 praecepique omnia quae facere deberetis profecti autem de Horeb transivimus per heremum
 19
 terribilem et maximam quam vidistis per viam montis Amorrei sicut praeceperat Dominus Deus
 20
 noster nobis cumque venissemus in Cadesbarne dixi vobis venistis ad montem Amorrei quem
 21
 Dominus Deus noster daturus est nobis vide terram quam Dominus Deus tuus dat tibi ascende
 et posside eam sicut locutus est Dominus Deus patribus tuis noli metuere nec quicquam paveas
 22
 et accessistis ad me omnes atque dixistis mittamus viros qui considerent terram et renuntient per
 23
 quod iter debeamus ascendere et ad quas pergere civitates cumque mihi sermo placuisset misi
 24
 e vobis duodecim viros singulos de tribubus suis qui cum perrexissent et ascendissent in montana
 25
 venerunt usque ad vallem Botri et considerata terra sumentes de fructibus eius ut ostenderent
 ubertatem adtulerunt ad nos atque dixerunt bona est terra quam Dominus Deus noster daturus est
 26
 nobis et noluistis ascendere sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri 27
 murmurati estis
 in tabernaculis vestris atque dixistis odit nos Dominus et idcirco eduxit nos de terra Aegypti ut
 28
 traderet in manu Amorrei atque deleret quo ascendemus nuntii terruerunt cor nostrum dicentes
 maxima multitudo est et nobis in statura procerior urbes magnae et ad caelum usque munitae filios
 29
 Enacim vidimus ibi et dixi vobis nolite metuere nec timeatis eos 30
 Dominus Deus qui ductor
 31
 est vester pro vobis ipse pugnabit sicut fecit in Aegypto videntibus cunctis et in solitudine ipse
 vidisti portavit te Dominus Deus tuus ut solet homo gestare parvulum filium suum in omni via per
 32
 quam ambulasti donec veniretis ad locum istum et nec sic quidem credidistis Domino Deo vestro
 33
 qui praecessit vos in via et metatus est locum in quo tentoria figere deberetis nocte ostendens
 34
 vobis iter per ignem et die per columnam nubis cumque audisset Dominus vocem sermonum
 35
 vestrorum iratus iuravit et ait non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessimae

36
 terram bonam quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris praeter Chaleb filium Iepphone
 ipse enim videbit eam et ipsi dabo terram quam calcavit et filiis eius quia secutus est Dominum
 37
 nec miranda indignatio in populum cum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit nec tu
 38
 ingredieris illuc sed Iosue filius Nun minister tuus ipse intrabit pro te hunc exhortare et roborare
 39
 et ipse terram sorte dividat Israheli parvuli vestri de quibus dixistis quod captivi ducerentur et
 filii qui hodie boni ac mali ignorant distantiam ipsi ingredientur et ipsis dabo terram et possidebunt
 40
 eam vos autem revertimini et abite in solitudinem per viam maris Rubri et respondistis mihi
 41
 peccavimus Domino ascendemus atque pugnabimus sicut praecepit Dominus Deus noster cumque
 42
 instructi armis pergeretis in montem ait mihi Dominus dic ad eos nolite ascendere neque pugnetis
 43
 non enim sum vobiscum ne cadatis coram inimicis vestris locutus sum et non audistis sed
 44
 adversantes imperio Domini et tumentes superbia ascendistis in montem itaque egressus Amorreus
 qui habitabat in montibus et obviam veniens persecutus est vos sicut solent apes persequi et cecidit
 45
 de Seir usque Horma cumque reversi ploraretis coram Domino non audivit vos nec voci vestrae
 46
 voluit adquiescere sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore

Chapter 2

1
 profectique inde venimus in solitudinem quae ducit ad mare Rubrum sicut mihi dixerat Dominus
 et circumivimus montem Seir longo tempore 2 dixitque Dominus ad me 3 sufficit vobis circumire
 4
 montem istum ite contra aquilonem et populo praecipe dicens transibitis per terminos fratrum
 5
 vestrorum filiorum Esau qui habitant in Seir et timebunt vos videte ergo diligenter ne moveamini
 contra eos neque enim dabo vobis de terra eorum quantum potest unius pedis calcare vestigium
 6
 quia in possessionem Esau dedi montem Seir cibos emetis ab eis pecunia et comedetis aquam
 7
 emptam haurietis et bibetis Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum
 novit iter tuum quomodo transieris solitudinem hanc magnam per quadraginta annos habitans tecum
 8
 Dominus Deus tuus et nihil tibi defuit cumque transissemus fratres nostros filios Esau qui
 habitabant in Seir per viam campestrum de Helath et de Asiongaber venimus ad iter quod ducit in
 9
 desertum Moab dixitque Dominus ad me non pugnes contra Moabitas nec ineas adversum eos

proelium non enim dabo tibi quicquam de terra eorum quia filiis Loth tradidi Ar in possessionem
 10
 Emim primi fuerunt habitatores eius populus magnus et validus et tam excelsus ut de Enacim
 11
 stirpe quasi gigantes crederentur et essent similes filiorum Enacim denique Moabitae appellant
 12
 eos Emim in Seir autem prius habitaverunt Horim quibus expulsis atque deletis habitaverunt
 13
 filii Esau sicut fecit Israhel in terra possessionis suae quam dedit ei Dominus surgentes ergo ut
 14
 transiremus torrentem Zared venimus ad eum tempus autem quo ambulavimus de Cadesbarne
 usque ad transitum torrentis Zared triginta octo annorum fuit donec consumeretur omnis generatio
 15
 hominum bellatorum de castris sicut iuraverat Dominus cuius manus fuit adversum eos ut
 16
 interirent de castrorum medio postquam autem universi ceciderunt pugnatore locutus est
 17
 Dominus ad me dicens tu transibis hodie terminos Moab urbem nomine Ar et accedens in
 18
 vicina filiorum Ammon cave ne pugnes contra eos nec movearis ad proelium non enim dabo tibi
 19
 de terra filiorum Ammon quia filiis Loth dedi eam in possessionem terra gigantum reputata est
 20
 et in ipsa olim habitaverunt gigantes quos Ammanitae vocant Zomzommim populus magnus et
 21
 multus et procerae longitudinis sicut Enacim quos delevit Dominus a facie eorum et fecit illos
 22
 habitare pro eis sicut fecerat filiis Esau qui habitant in Seir delens Horreos et terram eorum illis
 23
 tradens quam possident usque in praesens Eveos quoque qui habitabant in Aserim usque Gazam
 24
 Cappadoces expulerunt qui egressi de Cappadocia deleverunt eos et habitaverunt pro illis surgite
 et transite torrentem Arnon ecce tradidi in manu tua Seon regem Esebon Amorreum et terram eius
 25
 incipe possidere et committe adversum eum proelium hodie incipiam mittere terrorem atque
 formidinem tuam in populos qui habitant sub omni caelo ut audito nomine tuo paveant et in morem
 26
 parturientium contremescant et dolore teneantur misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad
 27
 Seon regem Esebon verbis pacificis dicens transibimus per terram tuam publica gradiemur via
 28
 non declinabimus neque ad dextram neque ad sinistram alimenta pretio vende nobis ut vescamur
 29
 aquam pecunia tribue et sic bibemus tantum est ut nobis concedas transitum sicut fecerunt filii
 Esau qui habitant in Seir et Moabitae qui morantur in Ar donec veniamus ad Iordanem et transeamus
 30
 in terram quam Dominus Deus noster daturus est nobis noluitque Seon rex Esebon dare nobis
 transitum quia induraverat Dominus Deus tuus spiritum eius et obfirmaverat cor illius ut traderetur
 31
 in manus tuas sicut nunc vides dixitque Dominus ad me ecce coepi tradere tibi Seon et terram

eius incipe possidere eam³² egressusque est Seon obviam nobis cum omni populo suo ad proelium
 in Iesa³³ et tradidit eum Dominus Deus noster nobis percussimusque eum cum filiis et omni populo
 suo³⁴ cunctasque urbes in tempore illo cepimus interfectis habitatoribus earum viris ac mulieribus
 et parvulis non reliquimus in eis quicquam³⁵ absque iumentis quae in partem venere praedantium
 et spoliis urbium quas cepimus³⁶ ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon oppido quod in
 valle situm est usque Galaad non fuit vicus et civitas quae nostras effugeret manus omnes tradidit
 Dominus Deus noster nobis³⁷ absque terra filiorum Ammon ad quam non accessimus et cunctis
 quae adiacent torrenti Ieboc et urbibus montanis universisque locis a quibus nos prohibuit Dominus
 Deus noster

Chapter 3

¹ itaque conversi ascendimus per iter Basan egressusque est Og rex Basan in occursum nobis
 cum populo suo ad bellandum in Edrai² dixitque Dominus ad me ne timeas eum quia in manu tua
 traditus est cum omni populo ac terra sua faciesque ei sicut fecisti Seon regi Amorreorum qui
 habitavit in Esebon³ tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan
 et universum populum eius percussimusque eos usque ad internicionem⁴ vastantes cunctas civitates
 illius uno tempore non fuit oppidum quod nos effugeret sexaginta urbes omnem regionem Argob
 regni Og in Basan⁵ cunctae urbes erant munitae muris altissimis portisque et vectibus absque
 oppidis innumeris quae non habebant muros⁶ et delevimus eos sicut feceramus Seon regi Esebon
 disperdentes omnem civitatem virosque ac mulieres et parvulos⁷ iumenta autem et spolia urbium
 diripimus⁸ tulimusque illo in tempore terram de manu duorum regum Amorreorum qui erant
 trans Iordanem a torrente Arnon usque ad montem Hermon⁹ quem Sidonii Sarion vocant et Amorrei
 Sanir¹⁰ omnes civitates quae sitae sunt in planitie et universam terram Galaad et Basan usque
 Selcha et Edrai civitates regni Og in Basan¹¹ solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum
 monstratur lectus eius ferreus qui est in Rabbath filiorum Ammon novem cubitos habens longitudinis
 et quattuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus¹² terramque possedimus in tempore illo
 ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon usque ad mediam partem montis Galaad et civitates

13
 illius dedi Ruben et Gad reliquam autem partem Galaad et omnem Basan regni Og tradidi mediae
 14
 tribui Manasse omnem regionem Argob cuncta Basan vocatur terra gigantum Iair filius Manasse
 possedit omnem regionem Argob usque ad terminos Gesuri et Machathi vocavitque ex nomine suo
 15 16
 Basan Avothiair id est villas Iair usque in praesentem diem Machir quoque dedi Galaad et
 17
 tribubus Ruben et Gad dedi terram Galaad usque ad torrentem Arnon medium torrentis et finium
 usque ad torrentem Ieboc qui est terminus filiorum Ammon et planitiem solitudinis atque
 Iordanem et terminos Chenereth usque ad mare Deserti quod est Salsissimum ad radices montis
 18
 Phasga contra orientem praecepique vobis in tempore illo dicens Dominus Deus vester dat vobis
 terram hanc in hereditatem expediti praecedite fratres vestros filios Israhel omnes viri robusti
 19
 absque uxoribus et parvulis ac iumentis novi enim quod plura habeatis pecora et in urbibus
 20
 remanere debebunt quas tradidi vobis donec requiem tribuat Dominus fratribus vestris sicut
 vobis tribuit et possideant etiam ipsi terram quam daturus est eis trans Iordanem tunc revertetur
 21
 unusquisque in possessionem suam quam dedi vobis Iosue quoque in tempore illo praecepi
 dicens oculi tui viderunt quae fecit Dominus Deus vester duobus his regibus sic faciet omnibus
 22
 regnis ad quae transurus es ne timeas eos Dominus enim Deus vester pugnabit pro vobis
 23 24
 precatusque sum Dominum in tempore illo dicens Domine Deus tu coepisti ostendere servo
 tuo magnitudinem tuam manumque fortissimam neque enim est alius Deus vel in caelo vel in terra
 25
 qui possit facere opera tua et comparari fortitudini tuae transibo igitur et videbo terram hanc
 26
 optimam trans Iordanem et montem istum egregium et Libanum iratusque est Dominus mihi
 propter vos nec exaudivit me sed dixit mihi sufficit tibi nequaquam ultra loquaris de hac re ad me
 27
 ascende cacumen Phasgae et oculos tuos circumfer ad occidentem et aquilonem austrumque et
 28
 orientem et aspice nec enim transibis Iordanem istum praecipe Iosue et corrobora eum atque
 29
 conforta quia ipse praecedet populum istum et dividet eis terram quam visurus es mansimusque
 in valle contra fanum Phogor

Chapter 4

1
 et nunc Israhel audi praecepta et iudicia quae ego doceo te ut faciens ea vivas et ingrediens
 possideas terram quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis 2
 non addetis ad verbum

quod vobis loquor neque auferetis ex eo custodite mandata Domini Dei vestri quae ego praecipio
 vobis ³ oculi vestri viderunt omnia quae fecit Dominus contra Beelphegor quomodo contriverit
 omnes cultores eius de medio vestri ⁴ vos autem qui adheretis Domino Deo vestro vivitis universi
 usque in praesentem diem ⁵ scitis quod docuerim vos praecepta atque iustitias sicut mandavit mihi
 Dominus Deus meus sic facietis ea in terra quam possessuri estis ⁶ et observabitis et implebitis
 opere haec est enim vestra sapientia et intellectus coram populis ut audientes universa praecepta
 haec dicant en populus sapiens et intellegens gens magna ⁷ nec est alia natio tam grandis quae
 habeat deos adpropinquantes sibi sicut Dominus Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris
⁸ quae est enim alia gens sic inclita ut habeat caerimonias iustaque iudicia et universam legem quam
 ego proponam hodie ante oculos vestros ⁹ custodi igitur temet ipsum et animam tuam sollicite ne
 obliviscaris verborum quae viderunt oculi tui et ne excedant de corde tuo cunctis diebus vitae tuae
 docebis ea filios ac nepotes tuos ¹⁰ diem in quo stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb quando
 Dominus locutus est mihi dicens congrega ad me populum ut audiat sermones meos et discat timere
 me omni tempore quo vivit in terra doceantque filios suos ¹¹ et accessistis ad radices montis qui
 ardebat usque ad caelum erantque in eo tenebrae nubes et caligo ¹² locutusque est Dominus ad vos
 de medio ignis vocem verborum eius audistis et formam penitus non vidistis ¹³ et ostendit vobis
 pactum suum quod praecepit ut faceretis et decem verba quae scripsit in duabus tabulis lapideis
¹⁴ mihiq; mandavit in illo tempore ut docerem vos caerimonias et iudicia quae facere deberetis
 in terra quam possessuri estis ¹⁵ custodite igitur sollicite animas vestras non vidistis aliquam
 similitudinem in die qua locutus est Dominus vobis in Horeb de medio ignis ¹⁶ ne forte decepti
 faciatis vobis sculptam similitudinem aut imaginem masculi vel feminae ¹⁷ similitudinem omnium
 iumentorum quae sunt super terram vel avium sub caelo volantium ¹⁸ atque reptilium quae moventur
 in terra sive piscium qui sub terra morantur in aquis ¹⁹ ne forte oculis elevatis ad caelum videas
 solem et lunam et omnia astra caeli et errore deceptus adores ea et colas quae creavit Dominus
 Deus tuus in ministerium cunctis gentibus quae sub caelo sunt ²⁰ vos autem tulit Dominus et eduxit
 de fornace ferrea Aegypti ut haberet populum hereditarium sicut est in praesenti die ²¹ iratusque
 est Dominus contra me propter sermones vestros et iuravit ut non transirem Iordanem nec ingrederer
 terram optimam quam daturus est vobis ²² ecce morior in hac humo non transibo Iordanem vos

transibitis et possidebitis terram egregiam ²³ cave nequando obliviscaris pacti Domini Dei tui quod
 pepigit tecum et facias tibi sculptam similitudinem eorum quae fieri Dominus prohibuit ²⁴ quia
 Dominus Deus tuus ignis consumens est Deus aemulator ²⁵ si genueritis filios ac nepotes et morati
 fueritis in terra deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem patrantis malum coram Domino
 Deo vestro ut eum ad iracundiam provocetis ²⁶ testes invoco hodie caelum et terram cito perituros
 vos esse de terra quam transito Iordane possessuri estis non habitabitis in ea longo tempore sed
 delebit vos Dominus ²⁷ atque disperget in omnes gentes et remanebitis pauci in nationibus ad quas
 vos ducturus est Dominus ²⁸ ibique servietis diis qui hominum manu fabricati sunt ligno et lapidi
 qui non vident non audiunt non comedunt non odorantur ²⁹ cumque quaesieris ibi Dominum Deum
 tuum invenies eum si tamen toto corde quaesieris et tota tribulatione animae tuae ³⁰ postquam te
 invenerint omnia quae praedicta sunt novissimo tempore reverteris ad Dominum Deum tuum et
 audies vocem eius ³¹ quia Deus misericors Dominus Deus tuus est non dimittet te nec omnino
 delebit neque obliviscetur pacti in quo iuravit patribus tuis ³² interroga de diebus antiquis qui
 fuerunt ante te ex die quo creavit Deus hominem super terram a summo caeli usque ad summum
 eius si facta est aliquando huiusmodi res aut umquam cognitum est ³³ ut audiret populus vocem
 Dei loquentis de medio ignis sicut tu audisti et vixisti ³⁴ si fecit Deus ut ingrederetur et tolleret sibi
 gentem de medio nationum per temptationes signa atque portenta per pugnam et robustam manum
 extentumque brachium et horribiles visiones iuxta omnia quae fecit pro vobis Dominus Deus vester
 in Aegypto videntibus oculis tuis ³⁵ ut scires quoniam Dominus ipse est Deus et non est alius
 praeter unum ³⁶ de caelo te fecit audire vocem suam ut doceret te et in terra ostendit tibi ignem
 suum maximum et audisti verba illius de medio ignis ³⁷ quia dilexit patres tuos et elegit semen
 eorum post eos eduxitque te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto ³⁸ ut deleret nationes
 maximas et fortiores te in introitu tuo et introduceret te daretque tibi terram earum in possessionem
 sicut cernis in praesenti die ³⁹ scito ergo hodie et cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus
 in caelo sursum et in terra deorsum et non sit alius ⁴⁰ custodi praecepta eius atque mandata quae
 ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permanes multo tempore super terram quam
 Dominus Deus tuus daturus est tibi ⁴¹ tunc separavit Moses tres civitates trans Iordanem ad
 orientalem plagam ⁴² ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximum suum nec fuerit inimicus

ante unum et alterum diem et ad harum aliquam urbium possit evadere ⁴³ Bosor in solitudine quae
 sita est in terra campestri de tribu Ruben et Ramoth in Galaad quae est in tribu Gad et Golam in
 Basan quae est in tribu Manasse ⁴⁴ ista est lex quam proposuit Moses coram filiis Israhel ⁴⁵ et
 haec testimonia et caerimoniae atque iudicia quae locutus est ad filios Israhel quando egressi sunt
 de Aegypto ⁴⁶ trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Seon regis Amorrei qui habitavit
 in Esebon quem percussit Moses filii quoque Israhel egressi ex Aegypto ⁴⁷ possederunt terram
 eius et terram Og regis Basan duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem ad solis ortum
⁴⁸ ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon usque ad montem Sion qui est et Hermon
⁴⁹ omnem planitiem trans Iordanem ad orientalem plagam usque ad mare Solitudinis et usque ad
 radices montis Phasga

Chapter 5

¹ vocavitque Moses omnem Israhelem et dixit ad eum audi Israhel caerimoniae atque iudicia
 quae ego loquor in auribus vestris hodie discite ea et opere complete ² Dominus Deus noster pepigit
 nobiscum foedus in Horeb ³ non cum patribus nostris iniit pactum sed nobiscum qui inpraesentiarum
 sumus et vivimus ⁴ facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis ⁵ ego sequester et
 medius fui inter Dominum et vos in tempore illo ut adnuntiarem vobis verba eius timuistis enim
 ignem et non ascendistis in montem et ait ⁶ ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti
 de domo servitutis ⁷ non habebis deos alienos in conspectu meo ⁸ non facies tibi sculptile nec
 similitudinem omnium quae in caelo sunt desuper et quae in terra deorsum et quae versantur in
 aquis sub terra ⁹ non adorabis ea et non coles ego enim sum Dominus Deus tuus Deus aemulator
 reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et quartam generationem his qui oderunt me
¹⁰ et faciens misericordiam in multa milia diligentibus me et custodientibus praecepta mea ¹¹ non
 usurpabis nomen Domini Dei tui frustra quia non erit inpunitus qui super re vana nomen eius
 adsumpsit ¹² observa diem sabbati ut sanctifices eum sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus
¹³ sex diebus operaberis et facies omnia opera tua ¹⁴ septimus dies sabbati est id est requies Domini
 Dei tui non facies in eo quicquam operis tu et filius tuus et filia servus et ancilla et bos et asinus et
 omne iumentum tuum et peregrinus qui est intra portas tuas ut requiescat servus et ancilla tua sicut

15 et tu memento quod et ipse servieris in Aegypto et eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu
 forti et brachio extento idcirco praecepit tibi ut observares diem sabbati 16 honora patrem tuum et
 matrem sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus ut longo vivas tempore et bene sit tibi in terra quam
 Dominus Deus tuus daturus est tibi 17 non occides 18 neque moechaberis 19 furtumque non facies
 20 nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium 21 non concupisces uxorem proximi
 tui non domum non agrum non servum non ancillam non bovem non asinum et universa quae illius
 22 sunt haec verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis
 et nubis et caliginis voce magna nihil addens amplius et scripsit ea in duabus tabulis lapideis quas
 23 tradidit mihi vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum et montem ardere vidistis
 accessistis ad me omnes principes tribuum et maiores natu atque dixistis 24 ecce ostendit nobis
 Dominus Deus noster maiestatem et magnitudinem suam vocem eius audivimus de medio ignis et
 25 probavimus hodie quod loquente Deo cum homine vixerit homo cur ergo morimur et devorabit
 nos ignis hic maximus si enim audierimus ultra vocem Domini Dei nostri moriemur 26 quid est
 omnis caro ut audiat vocem Dei viventis qui de medio ignis loquitur sicut nos audivimus et possit
 27 vivere tu magis accede et audi cuncta quae dixerit Dominus Deus noster tibi loquerisque ad nos
 et nos audientes faciemus ea 28 quod cum audisset Dominus ait ad me audivi vocem verborum
 29 populi huius quae locuti sunt tibi bene omnia sunt locuti quis det talem eos habere mentem ut
 timeant me et custodiant universa mandata mea in omni tempore ut bene sit eis et filiis eorum in
 30 sempiternum vade et dic eis revertimini in tentoria vestra 31 tu vero hic sta mecum et loquar
 tibi omnia mandata et caerimonias atque iudicia quae docebis eos ut faciant ea in terra quam dabo
 32 illis in possessionem custodite igitur et facite quae praecepit Dominus Deus vobis non declinabitis
 33 neque ad dextram neque ad sinistram sed per viam quam praecepit Dominus Deus vester
 ambulabitis ut vivatis et bene sit vobis et protelentur dies in terra possessionis vestrae

Chapter 6

1 haec sunt praecepta et caerimoniae atque iudicia quae mandavit Dominus Deus vester ut
 docerem vos et faciatis ea in terra ad quam transgredimini possidendam 2 ut timeas Dominum
 Deum tuum et custodias omnia mandata et praecepta eius quae ego praecipio tibi et filiis ac nepotibus

tuis cunctis diebus vitae tuae ut prolongentur dies tui ³ audi Israhel et observa ut facias et bene sit
 tibi et multipliceris amplius sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte et
 melle manantem ⁴ audi Israhel Dominus Deus noster Dominus unus est ⁵ diliges Dominum Deum
 tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota fortitudine tua ⁶ eruntque verba haec quae
 ego praecipio tibi hodie in corde tuo ⁷ et narrabis ea filiis tuis et meditaberis sedens in domo tua
 et ambulans in itinere dormiens atque consurgens ⁸ et ligabis ea quasi signum in manu tua eruntque
 et movebuntur inter oculos tuos ⁹ scribesque ea in limine et ostiis domus tuae ¹⁰ cumque introduxerit
 te Dominus Deus tuus in terram pro qua iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob et dederit tibi
 civitates magnas et optimas quas non aedificasti ¹¹ domos plenas cunctarum opum quas non
 extruxisti cisternas quas non fodisti vineta et oliveta quae non plantasti ¹² et comederis et saturatus
 fueris ¹³ cave diligenter ne obliviscaris Domini qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis
 Dominum Deum tuum timebis et ipsi servies ac per nomen illius iurabis ¹⁴ non ibitis post deos
 alienos cunctarum gentium quae in circuitu vestro sunt ¹⁵ quoniam Deus aemulator Dominus Deus
 tuus in medio tui nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te et auferat te de superficie terrae
¹⁶ non temptabis Dominum Deum tuum sicut temptasti in loco temptationis ¹⁷ custodi praecepta
 Domini Dei tui ac testimonia et caerimonias quas praecepit tibi ¹⁸ et fac quod placitum est et bonum
 in conspectu Domini ut bene sit tibi et ingressus possideas terram optimam de qua iuravit Dominus
 patribus tuis ¹⁹ ut deleat omnes inimicos tuos coram te sicut locutus est ²⁰ cum interrogaverit te
 filius tuus cras dicens quid sibi volunt testimonia haec et caerimoniae atque iudicia quae praecepit
 Dominus Deus noster nobis ²¹ dices ei servi eramus Pharaonis in Aegypto et eduxit nos Dominus
 de Aegypto in manu forti ²² fecitque signa atque prodigia magna et pessima in Aegypto contra
 Pharaonem et omnem domum illius in conspectu nostro ²³ et eduxit nos inde ut introductis daret
 terram super qua iuravit patribus nostris ²⁴ praecepitque nobis Dominus ut faciamus omnia legitima
 haec et timeamus Dominum Deum nostrum et bene sit nobis cunctis diebus vitae nostrae sicut est
²⁵ hodie eritque nostri misericors si custodierimus et fecerimus omnia praecepta eius coram Domino
 Deo nostro sicut mandavit nobis

Chapter 7

¹ cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram quam possessurus ingredieris et deleverit gentes multas coram te Hettheum et Gergeseum et Amorream Chananeum et Ferezeum et Eveum et Iebuseum septem gentes multo maioris numeri quam tu es et robustiores te ² tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi percuties eas usque ad internicionem non inibis cum eis foedus nec misereberis earum ³ neque sociabis cum eis coniugia filiam tuam non dabis filio eius nec filiam illius accipies filio tuo ⁴ quia seducet filium tuum ne sequatur me et ut magis serviat diis alienis irasceturque furor Domini et delebit te cito ⁵ quin potius haec facietis eis aras eorum subvertite confringite statuas lucosque succidite et sculptilia conburite ⁶ quia populus sanctus es Domino Deo tuo te elegit Dominus Deus tuus ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram ⁷ non quia cunctas gentes numero vincebatis vobis iunctus est Dominus et elegit vos cum omnibus sitis populis pauciores ⁸ sed quia dilexit vos Dominus et custodivit iuramentum quod iuravit patribus vestris eduxitque vos in manu forti et redemit de domo servitutis de manu Pharaonis regis Aegypti ⁹ et scies quia Dominus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidelis custodiens pactum et misericordiam diligentibus se et his qui custodiunt praecepta eius in mille generationes ¹⁰ et reddens odientibus se statim ita ut disperdat eos et ultra non differat protinus eis restituens quod merentur ¹¹ custodi ergo praecepta et caerimonias atque iudicia quae ego mando tibi hodie ut facias ¹² si postquam audieris haec iudicia custodieris ea et feceris custodiet et Dominus Deus tuus tibi pactum et misericordiam quam iuravit patribus tuis ¹³ et diliget te ac multiplicabit benedicetque fructui ventris tui et fructui terrae tuae frumento tuo atque vindemiae oleo et armentis gregibus ovium tuarum super terram pro qua iuravit patribus tuis ut daret eam tibi ¹⁴ benedictus eris inter omnes populos non erit apud te sterilis utriusque sexus tam in hominibus quam in gregibus tuis ¹⁵ auferet Dominus a te omnem languorem et infirmitates Aegypti pessimas quas novisti non inferet tibi sed cunctis hostibus tuis ¹⁶ devorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi non parcat eis oculus tuus nec servies diis eorum ne sint in ruinam tui ¹⁷ si dixeris in corde tuo plures sunt gentes istae quam ego quomodo potero delere eas ¹⁸ noli metuere sed recordare quae fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni et cunctis Aegyptiis ¹⁹ plagas maximas quas viderunt oculi tui et signa atque portenta manumque robustam et extentum brachium ut educeret te Dominus Deus tuus sic faciet

cunctis populis quos metuis ²⁰ insuper et crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos donec deleat
 omnes atque disperdat qui te fugerint et latere potuerint ²¹ non timebis eos quia Dominus Deus
 tuus in medio tui est Deus magnus et terribilis ²² ipse consumet nationes has in conspectu tuo
 paulatim atque per partes non poteris delere eas pariter ne forte multiplicentur contra te bestiae
²³ terrae dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo et interficiet illos donec penitus deleantur
²⁴ tradet reges eorum in manus tuas et disperdes nomina eorum sub caelo nullus poterit resistere
²⁵ tibi donec conteras eos sculptilia eorum igne combures non concupisces argentum et aurum de
 quibus facta sunt neque adsumes ex eis tibi quicquam ne offendas propter ea quia abominatio est
²⁶ Domini Dei tui nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam ne fias anathema sicut et illud est
 quasi spurcitiam detestaberis et velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis quia anathema
 est

Chapter 8

¹ omne mandatum quod ego praecipio tibi hodie cave diligenter ut facias ut possitis vivere et
 multiplicemini ingressique possideatis terram pro qua iuravit Dominus patribus vestris ² et
 recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum
 ut adfligeret te atque temptaret et nota fierent quae in tuo animo versabantur utrum custodires
³ mandata illius an non adflixit te penuria et dedit tibi cibum manna quem ignorabas tu et patres
 tui ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo sed in omni verbo quod egreditur ex ore
⁴ Domini vestimentum tuum quo operiebaris nequaquam vetustate defecit et pes tuus non est
⁵ subtritus en quadragesimus annus est ut recogites in corde tuo quia sicut erudit homo filium suum
 sic Dominus Deus tuus erudivit te ⁶ ut custodias mandata Domini Dei tui et ambules in viis eius
⁷ et timeas eum Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam terram rivorum aquarumque
 et fontium in cuius campis et montibus erumpunt fluviorum abyssi ⁸ terram frumenti hordei vinearum
⁹ in qua ficus et mala granata et oliveta nascuntur terram olei ac mellis ubi absque ulla penuria
 comedes panem tuum et rerum omnium abundantia perfrueris cuius lapides ferrum sunt et de
¹⁰ montibus eius aeris metalla fodiuntur ut cum comederis et satiatus fueris benedicas Domino
¹¹ Deo tuo pro terra optima quam dedit tibi observa et cave nequando obliviscaris Domini Dei tui

et neglegas mandata eius atque iudicia et caerimonias quas ego praecipio tibi hodie ¹² ne postquam
 comederis et satiatus domos pulchras aedificaveris et habitaveris in eis ¹³ habuerisque armenta et
 ovium greges argenti et auri cunctarumque rerum copiam ¹⁴ elevetur cor tuum et non reminiscaris
 Domini Dei tui qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis ¹⁵ et ductor tuus fuit in solitudine
 magna atque terribili in qua erat serpens flatu adurens et scorpio ac dipsas et nullae omnino aquae
 qui eduxit rivis de petra durissima ¹⁶ et cibavit te manna in solitudine quod nescierunt patres tui
 et postquam adflixit ac probavit ad extremum misertus est tui ¹⁷ ne diceres in corde tuo fortitudo
 mea et robur manus meae haec mihi omnia praestiterunt ¹⁸ sed recorderis Domini Dei tui quod
 ipse tibi vires praebuerit ut impleret pactum suum super quo iuravit patribus tuis sicut praesens
 indicat dies ¹⁹ sin autem oblitus Domini Dei tui secutus fueris alienos deos coluerisque illos et
 adoraveris ecce nunc praedico tibi quod omnino disperas ²⁰ sicut gentes quas delevit Dominus in
 introitu tuo ita et vos peribitis si inoboedientes fueritis voci Domini Dei vestri

Chapter 9

¹ audi Israhel tu transgredieris hodie Iordanem ut possideas nationes maximas et fortiores te
 civitates ingentes et ad caelum usque muratas ² populum magnum atque sublimem filios Enacim
 quos ipse vidisti et audisti quibus nullus potest ex adverso resistere ³ scies ergo hodie quod Dominus
 Deus tuus ipse transibit ante te ignis devorans atque consumens qui conterat eos et deleat atque
 disperdat ante faciem tuam velociter sicut locutus est tibi ⁴ ne dicas in corde tuo cum deleverit eos
 Dominus Deus tuus in conspectu tuo propter iustitiam meam introduxit me Dominus ut terram hanc
 possiderem cum propter impietates suas istae deletae sint nationes ⁵ neque enim propter iustitias
 tuas et aequitatem cordis tui ingredieris ut possideas terras eorum sed quia illae egerunt impie te
 introeunte deletae sunt et ut conpleret verbum suum Dominus quod sub iuramento pollicitus est
 patribus tuis Abraham Isaac et Iacob ⁶ scito igitur quod non propter iustitias tuas Dominus Deus
 tuus dedit tibi terram hanc optimam in possessionem cum durissimae cervicis sis populus
⁷ memento et ne obliviscaris quomodo ad iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum in
 solitudine ex eo die quo es egressus ex Aegypto usque ad locum istum semper adversum Dominum
 contendisti ⁸ nam et in Horeb provocasti eum et iratus delere te voluit ⁹ quando ascendi in montem

ut acciperem tabulas lapideas tabulas pacti quod pepigit vobiscum Dominus et perseveravi in monte
 quadraginta diebus ac noctibus panem non comedens et aquam non bibens ¹⁰ deditque mihi Dominus
 duas tabulas lapideas scriptas digito Dei et continentes omnia verba quae vobis in monte locutus
 est de medio ignis quando contio populi congregata est ¹¹ cumque transissent quadraginta dies et
 totidem noctes dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas tabulas foederis ¹² dixitque mihi surge
 et descende hinc cito quia populus tuus quos eduxisti de Aegypto deseruerunt velociter viam quam
 demonstrasti eis feceruntque sibi conflatile ¹³ rursumque ait Dominus ad me cerno quod populus
 iste durae cervicis sit ¹⁴ dimitte me ut conteram eum et deleam nomen eius sub caelo et constituam
 te super gentem quae hac maior et fortior sit ¹⁵ cumque de monte ardente descenderem et duas
 tabulas foederis utraque tenerem manu ¹⁶ vidissemque vos peccasse Domino Deo vestro et fecisse
 vobis vitulum conflatilem ac deseruisse velociter viam eius quam vobis ostenderat ¹⁷ proieci tabulas
 de manibus meis confregique eas in conspectu vestro ¹⁸ et procidi ante Dominum sicut prius
 quadraginta diebus et noctibus panem non comedens et aquam non bibens propter omnia peccata
 vestra quae gessistis contra Dominum et eum ad iracundiam provocastis ¹⁹ timui enim indignationem
 et iram illius qua adversum vos concitatus delere vos voluit et exaudivit me Dominus etiam hac
 vice ²⁰ adversum Aaron quoque vehementer iratus voluit eum conterere et pro illo similiter
 deprecatus sum ²¹ peccatum autem vestrum quod feceratis id est vitulum arripiens igne combusi
 et in frusta comminuens omninoque in pulverem redigens proieci in torrentem qui de monte descendit
²² in Incendio quoque et in Temptatione et in sepulchris Concupiscentiae provocastis Dominum
²³ et quando misit vos de Cadesbarne dicens ascendite et possidete terram quam dedi vobis et
 contempsistis imperium Domini Dei vestri et non credidistis ei neque vocem eius audire voluistis
²⁴ sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos coepi ²⁵ et iacui coram Domino quadraginta
²⁶ diebus ac noctibus quibus eum suppliciter deprecabar ne deleret vos ut fuerat comminatus et
 orans dixi Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in
 magnitudine tua quos eduxisti de Aegypto in manu forti ²⁷ recordare servorum tuorum Abraham
²⁸ Isaac et Iacob ne aspicias duritiam populi huius et impietatem atque peccatum ne forte dicant
 habitatores terrae de qua eduxisti nos non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus
²⁹ est eis et oderat illos idcirco eduxit ut interficeret eos in solitudine qui sunt populus tuus et
 hereditas tua quos eduxisti in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento

Chapter 10

¹ in tempore illo dixit Dominus ad me dola tibi duas tabulas lapideas sicut priores fuerunt et
ascende ad me in montem faciesque arcam ligneam ² et scribam in tabulis verba quae fuerunt in
his quas ante confregisti ponesque eas in arca ³ feci igitur arcam de lignis setthim cumque dolassem
duas tabulas lapideas instar priorum ascendi in montem habens eas in manibus ⁴ scripsitque in
tabulis iuxta id quod prius scripserat verba decem quae locutus est Dominus ad vos in monte de
medio ignis quando populus congregatus est et dedit eas mihi ⁵ reversusque de monte descendi et
posui tabulas in arcam quam feceram quae hucusque ibi sunt sicut mihi praecepit Dominus ⁶
autem Israhel castra moverunt ex Beroth filiorum Iacan in Musera ubi Aaron mortuus ac sepultus
est pro quo sacerdotio functus est filius eius Eleazar ⁷ inde venerunt in Gadgad de quo loco profecti
castrametati sunt in Ietabatha in terra aquarum atque torrentium ⁸ eo tempore separavit tribum Levi
ut portaret arcam foederis Domini et staret coram eo in ministerio ac benediceret in nomine illius
usque in praesentem diem ⁹ quam ob rem non habuit Levi partem neque possessionem cum fratribus
suis quia ipse Dominus possessio eius est sicut promisit ei Dominus Deus tuus ¹⁰ ego autem steti
in monte sicut prius quadraginta diebus ac noctibus exaudivitque me Dominus etiam hac vice et te
perdere noluit ¹¹ dixitque mihi vade et praecede populum ut ingrediatur et possideat terram quam
iuravi patribus eorum ut traderem eis ¹² et nunc Israhel quid Dominus Deus tuus petit a te nisi ut
timeas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius et diligas eum ac servias Domino Deo tuo in
toto corde tuo et in tota anima tua ¹³ custodiasque mandata Domini et caerimonias eius quas ego
hodie praecipio ut bene sit tibi ¹⁴ en Domini Dei tui caelum est et caelum caeli terra et omnia quae
in ea sunt ¹⁵ et tamen patribus tuis conglutinator est Dominus et amavit eos elegitque semen eorum
post eos id est vos de cunctis gentibus sicut hodie conprobatur ¹⁶ circumcidite igitur praepitium
cordis vestri et cervicem vestram ne induretis amplius ¹⁷ quia Dominus Deus vester ipse est Deus
deorum et Dominus dominantium Deus magnus et potens et terribilis qui personam non accipit nec
munera ¹⁸ facit iudicium pupillo et viduae amat peregrinum et dat ei victum atque vestitum ¹⁹ et
vos ergo amate peregrinos quia et ipsi fuistis advenae in terra Aegypti ²⁰ Dominum Deum tuum
timebis et ei servies ipsi adherebis iurabisque in nomine illius ²¹ ipse est laus tua et Deus tuus qui

fecit tibi haec magnalia et terribilia quae viderunt oculi tui ²² in septuaginta animabus descenderunt patres tui in Aegyptum et ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astra caeli

Chapter 11

¹ ama itaque Dominum Deum tuum et observa praecepta eius et caerimonias iudicia atque mandata omni tempore ² cognoscite hodie quae ignorant filii vestri qui non viderunt disciplinam Domini Dei vestri magnalia eius et robustam manum extentumque brachium ³ signa et opera quae fecit in medio Aegypti Pharaoni regi et universae terrae eius ⁴ omnique exercitui Aegyptiorum et equis ac curribus quomodo operuerint eos aquae Rubri maris cum vos persequerentur et deleverit eos Dominus usque in praesentem diem ⁵ vobisque quae fecerit in solitudine donec veniretis ad hunc locum ⁶ et Dathan atque Abiram filiis Heliab qui fuit filius Ruben quos aperto ore suo terra absorbit cum domibus et tabernaculis et universa substantia eorum quam habebant in medio Israhelis ⁷ oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quae fecit ⁸ ut custodiatis universa mandata illius quae ego hodie praecipio vobis et possitis introire et possidere terram ad quam ingredimini ⁹ multoque in ea vivatis tempore quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus vestris et semini eorum lacte et melle manantem ¹⁰ terra enim ad quam ingredieris possidendam non est sicut terra Aegypti de qua existi ubi iacto semine in hortorum morem aquae ducuntur inriguae ¹¹ sed montuosa est et campestris de caelo expectans pluvias ¹² quam Dominus Deus tuus semper invisit et oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius ¹³ si ergo oboedieritis mandatis meis quae hodie praecipio vobis ut diligatis Dominum Deum vestrum et serviatis ei in toto corde vestro et in tota anima vestra ¹⁴ dabo pluviam terrae vestrae temporivam et serotinam ut colligatis frumentum et vinum et oleum ¹⁵ faenum ex agris ad pascenda iumenta et ut ipsi comedatis ac saturemini ¹⁶ cavete ne forte decipiatur cor vestrum et recedatis a Domino serviatisque diis alienis et adoretis eos ¹⁷ iratusque Dominus claudat caelum et pluviae non descendant nec terra det germen suum pereatisque velociter de terra optima quam Dominus daturus est vobis ¹⁸ ponite haec verba mea in cordibus et in animis vestris et suspendite ea pro signo in manibus et inter vestros oculos conlocate ¹⁹ docete filios vestros ut illa meditentur quando sederis

in domo tua et ambulaveris in via et accubueris atque surrexeris ²⁰ scribes ea super postes et ianuas
 domus tuae ²¹ ut multiplicentur dies tui et filiorum tuorum in terra quam iuravit Dominus patribus
 tuis ut daret eis quamdiu caelum inminet terrae ²² si enim custodieritis mandata quae ego praecipio
 vobis et feceritis ea ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius adherentes
 ei ²³ disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram et possidebitis eas quae maiores
 et fortiores vobis sunt ²⁴ omnis locus quem calcaverit pes vester vester erit a deserto et Libano a
 flumine magno Eufraten usque ad mare occidentale erunt termini vestri ²⁵ nullus stabit contra vos
 terrorem vestrum et formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi
 estis sicut locutus est vobis ²⁶ en propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem
²⁷ benedictionem si oboedieritis mandatis Domini Dei vestri quae ego praecipio vobis
²⁸ maledictionem si non audieritis mandata Domini Dei vestri sed recesseritis de via quam ego
 nunc ostendo vobis et ambulaveritis post deos alienos quos ignoratis ²⁹ cum introduxerit te Dominus
 Deus tuus in terram ad quam pergis habitandam pones benedictionem super montem Garizim
 maledictionem super montem Hebal ³⁰ qui sunt trans Iordanem post viam quae vergit ad solis
 occubitum in terra Chananei qui habitat in campestribus contra Galgalam quae est iuxta vallem
 tendentem et intrantem procul ³¹ vos enim transibitis Iordanem ut possideatis terram quam Dominus
 Deus vester daturus est vobis et habeatis ac possideatis illam ³² videte ergo ut impleatis caerimonias
 atque iudicia quae ego hodie ponam in conspectu vestro

Chapter 12

¹ haec sunt praecepta atque iudicia quae facere debetis in terra quam Dominus Deus patrum
 tuorum daturus est tibi ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris ² subvertite
 omnia loca in quibus coluerunt gentes quas possessuri estis deos suos super montes excelsos et
 colles et subter omne lignum frondosum ³ dissipate aras earum et confringite statuas lucos igne
 conburite et idola comminuite disperdite nomina eorum de locis illis ⁴ non facietis ita Domino Deo
 vestro ⁵ sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris ut ponat
 nomen suum ibi et habitet in eo venietis ⁶ et offeretis in illo loco holocausta et victimas vestras

decimas et primitias manuum vestrarum et vota atque donaria primogenita bouum et ovium ⁷ et
 comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri ac laetabimini in cunctis ad quae miseritis manum
 vos et domus vestrae in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester ⁸ non facietis ibi quae nos
 hic facimus hodie singuli quod sibi rectum videtur ⁹ neque enim usque in praesens tempus venistis
 ad requiem et possessionem quam Dominus Deus daturus est vobis ¹⁰ transibitis Iordanem et
 habitabitis in terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis ut requiescatis a cunctis hostibus
 per circuitum et absque ullo timore habitetis ¹¹ in loco quem elegerit Dominus Deus vester ut sit
 nomen eius in eo illuc omnia quae praecipio conferetis holocausta et hostias ac decimas et primitias
 manuum vestrarum et quicquid praecipuum est in muneribus quae vovistis Domino ¹² ibi epulabimini
 coram Domino Deo vestro vos filii ac filiae vestrae famuli et famulae atque Levites qui in vestris
 urbibus commorantur neque enim habet aliam partem et possessionem inter vos ¹³ cave ne offeras
 holocausta tua in omni loco quem videris ¹⁴ sed in eo quem elegerit Dominus in una tribuum tuarum
 offeres hostias et facies quaecumque praecipio tibi ¹⁵ sin autem comedere volueris et te esus carni-
 um delectarit occide et comede iuxta benedictionem Domini Dei tui quam dedit tibi in urbibus tuis sive
 immundum fuerit hoc est maculatum et debile sive mundum hoc est integrum et sine macula quod
 offerri licet sicut capream et cervum comedes ¹⁶ absque esu dumtaxat sanguinis quod super terram
 quasi aquam effundes ¹⁷ non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti et vini et olei tui
 primogenita armentorum et pecorum et omnia quae voveris et sponte offerre volueris et primitias
 manuum tuarum ¹⁸ sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus
 tuus tu et filius tuus ac filia servus et famula atque Levites qui manet in urbibus tuis et laetaberis
 et reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis ad quae extenderis manum tuam ¹⁹ cave ne derelinquas
 Levitem omni tempore quo versaris in terra ²⁰ quando dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos
 sicut locutus est tibi et volueris vesci carnibus quas desiderat anima tua ²¹ locus autem quem elegerit
 Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi si procul fuerit occides de armentis et pecoribus quae
 habueris sicut praecepi tibi et comedes in oppidis tuis ut tibi placet ²² sicut comeditur caprea et
 cervus ita vesceris eis et mundus et immundus in commune vescentur ²³ hoc solum cave ne
 sanguinem comedas sanguis enim eorum pro anima est et idcirco non debes animam comedere
 cum carnibus ²⁴ sed super terram fundes quasi aquam ²⁵ ut sit tibi bene et filiis tuis post te cum
 feceris quod placet in conspectu Domini ²⁶ quae autem sanctificaveris et voveris Domino tolles et

venies ad locum quem elegerit Dominus ²⁷ et offeres oblationes tuas carnem et sanguinem super
 altare Domini Dei tui sanguinem hostiarum fundes in altari carnibus autem ipse vesceris ²⁸ observa
 et audi omnia quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te in sempiternum cum feceris
 quod bonum est et placitum in conspectu Domini Dei tui ²⁹ quando disperderit Dominus Deus tuus
 ante faciem tuam gentes ad quas ingredieris possidendas et possederis eas atque habitaveris in terra
 earum ³⁰ cave ne imiteris eas postquam te fuerint introeunte subversae et requiras caerimonias
 earum dicens sicut coluerunt gentes istae deos suos ita et ego colam ³¹ non facies similiter Domino
 Deo tuo omnes enim abominationes quas aversatur Dominus fecerunt diis suis offerentes filios et
 filias et conburentes igne ³² quod praecipio tibi hoc tantum facito Domino nec addas quicquam
 nec minuas

Chapter 13

¹ si surrexerit in medio tui propheta aut qui somnium vidisse se dicat et praedixerit signum
 atque portentum ² et evenerit quod locutus est et dixerit tibi eamus et sequamur deos alienos quos
 ignoras et serviamus eis ³ non audies verba prophetae illius aut somniatoris quia temptat vos
 Dominus Deus vester ut palam fiat utrum diligatis eum an non in toto corde et in tota anima vestra
⁴ Dominum Deum vestrum sequimini et ipsum timete mandata illius custodite et audite vocem eius
⁵ ipsi servietis et ipsi adherebitis propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur quia locutus
 est ut vos averteret a Domino Deo vestro qui eduxit vos de terra Aegypti et redemit de domo
 servitutis ut errare te faceret de via quam tibi praecepit Dominus Deus tuus et auferes malum de
 medio tui ⁶ si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuae aut filius tuus vel filia sive uxor
 quae est in sinu tuo aut amicus quem diligis ut animam tuam clam dicens eamus et serviamus diis
 alienis quos ignoras tu et patres tui ⁷ cunctarum in circuitu gentium quae iuxta vel procul sunt ab
 initio usque ad finem terrae ⁸ non adquiescas ei nec audias neque parcat ei oculus tuus ut miserearis
 et occultes eum ⁹ sed statim interficies sit primum manus tua super eum et post te omnis populus
 mittat manum ¹⁰ lapidibus obrutus necabitur quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo qui eduxit
 te de terra Aegypti de domo servitutis ¹¹ ut omnis Israhel audiens timeat et nequaquam ultra faciat
 quippiam huius rei simile ¹² si audieris in una urbium tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi

ad habitandum dicentes aliquos ¹³ egressi sunt filii Belial de medio tui et averterunt habitatores
 urbis tuae atque dixerunt eamus et serviamus diis alienis quos ignoratis ¹⁴ quaere sollicite et
 diligenter rei veritate perspecta si inveneris certum esse quod dicitur et abominationem hanc opere
 perpetrata ¹⁵ statim percutes habitatores urbis illius in ore gladii et delebis eam omniaque quae
 in illa sunt usque ad pecora ¹⁶ quicquid etiam suppellectilis fuerit congregabis in medium platearum
 eius et cum ipsa civitate succendes ita ut universa consumas Domino Deo tuo et sit tumulus
 sempiternus non aedificabitur amplius ¹⁷ et non adherebit de illo anathemate quicquam in manu
 tua ut avertatur Dominus ab ira furoris sui et misereatur tui multiplicetque te sicut iuravit patribus
 tuis ¹⁸ quando audieris vocem Domini Dei tui custodiens omnia praecepta eius quae ego praecipio
 tibi hodie ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui

Chapter 14

¹ filii estote Domini Dei vestri non vos incidetis nec facietis calvitium super mortuo ² quoniam
 populus sanctus es Domino Deo tuo et te elegit ut sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus
 quae sunt super terram ³ ne comedatis quae immunda sunt ⁴ hoc est animal quod comedere debetis
 bovem et ovem et capram ⁵ cervum capream bubalum tragelaphum pygargon orygem
 camelopardalum ⁶ omne animal quod in duas partes unguam findit et ruminat comedetis ⁷ de his
 autem quae ruminant et unguam non findunt haec comedere non debetis camelum leporem
 choerogyllium quia ruminant et non dividunt unguam immunda erunt vobis ⁸ sus quoque quoniam
 dividit unguam et non ruminat immunda erit carnibus eorum non vescemini et cadavera non tangetis
⁹ haec comedetis ex omnibus quae morantur in aquis quae habent pinnulas et squamas comedite
¹⁰ quae absque pinnulis et squamis sunt ne comedatis quia immunda sunt ¹¹ omnes aves mundas
 comedite ¹² immundas ne comedatis aquilam scilicet et grypem et alietum ¹³ ixon et vulturem ac
 milvum iuxta genus suum ¹⁴ et omne corvini generis ¹⁵ strutionem ac noctuam et larum atque
 accipitrem iuxta genus suum ¹⁶ herodium et cycnum et ibin ¹⁷ ac mergulum porphirionem et
 nycitoracem ¹⁸ onocrotalum et charadrium singula in genere suo upupam quoque et vespertilionem
¹⁹ et omne quod reptat et pinnulas habet immundum erit nec comedetur ²⁰ omne quod mundum est

²¹
 comedite quicquid morticinum est ne vescamini ex eo peregrino qui intra portas tuas est da ut
 comedat aut vende ei quia tu populus sanctus Domini Dei tui es non coques hedum in lacte matris
²²
 suae decimam partem separabis de cunctis frugibus tuis quae nascuntur in terra per annos singulos
²³
 et comedes in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit ut in eo nomen illius invocetur
 decimam frumenti tui et vini et olei et primogenita de armentis et ovibus tuis ut discas timere
²⁴
 Dominum Deum tuum omni tempore cum autem longior fuerit via et locus quem elegerit Dominus
²⁵
 Deus tuus tibi que benedixerit nec potueris ad eum haec cuncta portare vendas omnia et in pretium
²⁶
 rediges portabisque manu tua et proficisceris ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus et
 emes ex eadem pecunia quicquid tibi placuerit sive ex armentis sive ex ovibus vinum quoque et
 siceram et omne quod desiderat anima tua et comedes coram Domino Deo tuo et epulaberis tu et
²⁷
 domus tua et Levita qui intra portas tuas est cave ne derelinquas eum quia non habet aliam
²⁸
 partem in possessione tua anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quae nascuntur tibi
²⁹
 eo tempore et repones intra ianuas tuas venietque Levites qui aliam non habet partem nec
 possessionem tecum et peregrinus et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt et comedent et
 saturabuntur ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quae feceris

Chapter 15

¹
 septimo anno facies remissionem ² quae hoc ordine celebrabitur cui debetur aliquid ab amico
³
 vel proximo ac fratre suo repetere non poterit quia annus remissionis est Domini a peregrino et
⁴
 advena exiges civem et propinquum repetendi non habes potestatem et omnino indigens et
 mendicus non erit inter vos ut benedicat tibi Dominus in terra quam traditurus est tibi in possessionem
⁵
 si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris universa quae iussit et quae ego hodie
⁶
 praecipio tibi benedicet tibi ut pollicitus est fenerabis gentibus multis et ipse a nullo accipies
⁷
 mutuam dominaberis nationibus plurimis et tui nemo dominabitur si unus de fratribus tuis qui
 morantur intra portas civitatis tuae in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi ad paupertatem
⁸
 venerit non obdurabis cor tuum nec contrahes manum sed aperies eam pauperi et dabis mutuam
⁹
 quod eum indigere perspexeris cave ne forte subripiat tibi impia cogitatio et dicas in corde tuo
 adpropinquat septimus annus remissionis et avertas oculos a paupere fratre tuo nolens ei quod

10
 postulat mutuam commodare ne clamet contra te ad Dominum et fiat tibi in peccatum sed dabis
 ei nec ages quippiam callide in eius necessitatibus sublevandis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus
 11
 in omni tempore et in cunctis ad quae manum miseris non deerunt pauperes in terra habitationis
 tuae idcirco ego praecipio tibi ut aperias manum fratri tuo egeno et pauperi qui tecum versatur in
 12
 terra cum tibi venditus fuerit frater tuus hebraeus aut hebraea et sex annis servierit tibi in septimo
 13
 anno dimittes eum liberum et quem libertate donaveris nequaquam vacuum abire patieris sed
 14
 dabis viaticum de gregibus et de area et torculari tuo quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi
 15
 memento quod et ipse servieris in terra Aegypti et liberaverit te Dominus Deus tuus et idcirco
 16
 ego nunc praecipiam tibi sin autem dixerit nolo egredi eo quod diligit te et domum tuam et bene
 17
 sibi apud te esse sentiat adsumes subulam et perforabis aurem eius in ianua domus tuae et serviet
 18
 tibi usque in aeternum ancillae quoque similiter facies non avertes ab eis oculos tuos quando
 dimiseris eos liberos quoniam iuxta mercedem mercennarii per sex annos servivit tibi ut benedicat
 19
 tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quae agis de primogenitis quae nascuntur in armentis
 et ovibus tuis quicquid sexus est masculini sanctificabis Domino Deo tuo non operaberis in
 20
 primogenito bovis et non tondebis primogenita ovium in conspectu Domini Dei tui comedes ea
 21
 per annos singulos in loco quem elegerit Dominus tu et domus tua sin autem habuerit maculam
 et vel claudum fuerit vel caecum aut in aliqua parte deforme vel debile non immolabitur Domino
 22
 Deo tuo sed intra portas urbis tuae comedes illud tam mundus quam immundus similiter vescentur
 23
 eis quasi caprea et cervo hoc solum observabis ut sanguinem eorum non comedas sed effundas
 in terram quasi aquam

Chapter 16

1
 observa mensem novarum frugum et verni primum temporis ut facias phase Domino Deo tuo
 quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte 2
 immolabisque phase Domino Deo tuo de ovibus et de bubus in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen
 3
 eius ibi non comedes in eo panem fermentatum septem diebus comedes absque fermento
 adfectionis panem quoniam in pavore egressus es de Aegypto ut memineris diei egressionis tuae
 4
 de Aegypto omnibus diebus vitae tuae non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem

diebus et non manebit de carnibus eius quod immolatum est vesperi in die primo mane ⁵ non poteris
 immolare phase in qualibet urbium tuarum quas Dominus Deus tuus daturus est tibi ⁶ sed in loco
 quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi immolabis phase vesperi ad solis
 occasum quando egressus es de Aegypto ⁷ et coques et comedes in loco quem elegerit Dominus
 Deus tuus maneque consurgens vades in tabernacula tua ⁸ sex diebus comedes azyma et in die
 septimo quia collecta est Domini Dei tui non facies opus ⁹ septem ebdomadas numerabis tibi ab
 ea die qua falcem in segetem miseris ¹⁰ et celebrabis diem festum ebdomadarum Domino Deo tuo
 oblationem spontaneam manus tuae quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui ¹¹ et
 epulaberis coram Domino Deo tuo tu et filius tuus et filia tua et servus tuus et ancilla et Levites qui
 est intra portas tuas et advena ac pupillus et vidua qui morantur vobiscum in loco quem elegerit
 Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi ¹² et recordaberis quoniam servus fueris in Aegypto
 custodiesque ac facies quae praecepta sunt ¹³ sollemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis
 per septem dies quando collegeris de area et torculari fruges tuas ¹⁴ et epulaberis in festivitate tua
 tu et filius tuus et filia et servus tuus et ancilla Levites quoque et advena et pupillus ac vidua qui
 intra portas tuas sunt ¹⁵ septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco quem elegerit
 Dominus benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis et in omni opere manuum
 tuarum erisque in laetitia ¹⁶ tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu
 Domini Dei tui in loco quem elegerit in sollemnitatem azymorum et in sollemnitatem ebdomadarum
 et in sollemnitatem tabernaculorum non apparebit ante Dominum vacuus ¹⁷ sed offeret unusquisque
 secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui quam dederit ei ¹⁸ iudices et magistros
 constitues in omnibus portis tuis quas Dominus Deus tuus dederit tibi per singulas tribus tuas ut
 iudicent populum iusto iudicio ¹⁹ nec in alteram partem declinent non accipies personam nec
 munera quia munera excaecant oculos sapientium et mutant verba iustorum ²⁰ iuste quod iustum
 est persequeris ut vivas et possideas terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi ²¹ non plantabis
 lucum et omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui ²² nec facies tibi atque constitues statuum
 quae odit Dominus Deus tuus

Chapter 17

1 non immolabis Domino Deo tuo bovem et ovem in quo est macula aut quippiam vitii quia
 abominatio est Domini Dei tui 2 cum repperiti fuerint apud te intra unam portarum tuarum quas
 Dominus Deus tuus dabit tibi vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui et
 transgrediantur pactum illius 3 ut vadant et serviant diis alienis et adorent eos solem et lunam et
 omnem militiam caeli quae non praecepi 4 et hoc tibi fuerit nuntiatum audiensque inquisieris
 diligenter et verum esse reppereris et abominatio facta est in Israhel 5 educes virum ac mulierem
 qui rem sceleratissimam perpetrarunt ad portas civitatis tuae et lapidibus obruentur 6 in ore duorum
 aut trium testium peribit qui interficietur nemo occidatur uno contra se dicente testimonium 7 manus
 testium prima interficiet eum et manus reliqui populi extrema mittetur ut auferas malum de medio
 tui 8 si difficile et ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem et sanguinem
 causam et causam lepram et non lepram et iudicium intra portas tuas videris verba variari surge et
 ascende ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus 9 veniesque ad sacerdotes levitici generis et
 ad iudicem qui fuerit illo tempore quaeresque ab eis qui indicabunt tibi iudicii veritatem 10 et facies
 quodcumque dixerint qui praesunt loco quem elegerit Dominus et docuerint te 11 iuxta legem eius
 sequeris sententiam eorum nec declinabis ad dextram vel ad sinistram 12 qui autem superbierit
 nolens oboedire sacerdotis imperio qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo et decreto iudicis
 morietur homo ille et auferes malum de Israhel 13 cunctusque populus audiens timebit ut nullus
 deinceps intumescat superbia 14 cum ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
 et possederis eam habitaverisque in illa et dixeris constituam super me regem sicut habent omnes
 per circuitum nationes 15 eum constitues quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum
 tuorum non poteris alterius gentis hominem regem facere qui non sit frater tuus 16 cumque fuerit
 constitutus non multiplicabit sibi equos nec reducet populum in Aegyptum equitatus numero
 sublevatus praesertim cum Dominus praeceperit vobis ut nequaquam amplius per eandem viam
 revertamini 17 non habebit uxores plurimas quae inliciant animum eius neque argenti et auri immensa
 pondera 18 postquam autem sederit in solio regni sui describet sibi deuteronomium legis huius in
 volumine accipiens exemplar a sacerdotibus leviticae tribus 19 et habebit secum legetque illud
 omnibus diebus vitae suae ut discat timere Dominum Deum suum et custodire verba et caerimonias
 eius quae lege praecepta sunt 20 nec elevetur cor eius in superbiam super fratres suos neque declinet
 in partem dextram vel sinistram ut longo tempore regnet ipse et filii eius super Israhel

Chapter 18

¹ non habebunt sacerdotes et Levitae et omnes qui de eadem tribu sunt partem et hereditatem
 cum reliquo Israhel quia sacrificia Domini et oblationes eius comedent ² et nihil aliud accipient de
 possessione fratrum suorum Dominus enim ipse est hereditas eorum sicut locutus est illis ³ hoc
 erit iudicium sacerdotum a populo et ab his qui offerunt victimas sive bovem sive ovem immolaverint
 dabunt sacerdoti armum ac ventriculum ⁴ primitias frumenti vini et olei et lanarum partem ex ovium
 tonsione ⁵ ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis ut stet et ministret nomini
 Domini ipse et filii eius in sempiternum ⁶ si exierit Levites de una urbium tuarum ex omni Israhel
 in qua habitat et voluerit venire desiderans locum quem elegerit Dominus ⁷ ministrabit in nomine
 Dei sui sicut omnes fratres eius Levitae qui stabunt eo tempore coram Domino ⁸ partem ciborum
 eandem accipiet quam et ceteri excepto eo quod in urbe sua ex paterna ei successione debetur
⁹ quando ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi cave ne imitari velis
 abominationes illarum gentium ¹⁰ nec inveniatur in te qui lustret filium suum aut filiam ducens
 per ignem aut qui ariolos sciscitetur et observet somnia atque auguria ne sit maleficus ¹¹ ne incantator
 ne pythones consulat ne divinos et quaerat a mortuis veritatem ¹² omnia enim haec abominatur
 Dominus et propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo ¹³ perfectus eris et absque macula
 cum Domino Deo tuo ¹⁴ gentes istae quarum possidebis terram augures et divinos audiunt tu autem
 a Domino Deo tuo aliter institutus es ¹⁵ prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit
 tibi Dominus Deus tuus ipsum audies ¹⁶ ut petisti a Domino Deo tuo in Horeb quando contio
 congregata est atque dixisti ultra non audiam vocem Domini Dei mei et ignem hunc maximum
 amplius non videbo ne moriar ¹⁷ et ait Dominus mihi bene omnia sunt locuti ¹⁸ prophetam suscitabo
 eis de medio fratrum suorum similem tui et ponam verba mea in ore eius loqueturque ad eos omnia
 quae praecepero illi ¹⁹ qui autem verba eius quae loquetur in nomine meo audire noluerit ego ultor
 existam ²⁰ propheta autem qui arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine meo quae ego non
 praecepi illi ut diceret aut ex nomine alienorum deorum interficietur ²¹ quod si tacita cogitatione
 responderis quomodo possum intellegere verbum quod non est locutus Dominus ²² hoc habebis

signum quod in nomine Domini propheta ille praedixerit et non evenerit hoc Dominus non locutus est sed per tumorem animi sui propheta confinxit et idcirco non timebis eum

Chapter 19

¹ cum disperderit Dominus Deus tuus gentes quarum tibi traditurus est terram et possederis eam
 habitaverisque in urbibus eius et in aedibus ² tres civitates separabis tibi in medio terrae quam
 Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem ³ sternens diligenter viam et in tres aequaliter partes
 totam terrae tuae provinciam divides ut habeat e vicino qui propter homicidium profugus est quo
 possit evadere ⁴ haec erit lex homicidae fugientis cuius vita servanda est qui percusserit proximum
 suum nesciens et qui heri et nudius tertius nullum contra eum habuisse odium conprobatur ⁵ sed
 abisse simpliciter cum eo in silvam ad ligna caedenda et in succisione lignorum securis fugerit
 manu ferrumque lapsum de manubrio amicum eius percusserit et occiderit hic ad unam supradictarum
 urbium confugiet et vivet ⁶ ne forsitan proximus eius cuius effusus est sanguis dolore stimulatus
 persequatur et adprehendat eum si longior via fuerit et percutiat animam eius qui non est reus mortis
 quia nullum contra eum qui occisus est odium prius habuisse monstratur ⁷ idcirco praecipio tibi ut
 tres civitates aequalis inter se spatii divides ⁸ cum autem dilataverit Dominus Deus tuus terminos
 tuos sicut iuravit patribus tuis et dederit tibi cunctam terram quam eis pollicitus est ⁹ si tamen
 custodieris mandata eius et feceris quae hodie praecipio tibi ut diligas Dominum Deum tuum et
 ambules in viis eius omni tempore addes tibi tres alias civitates et supradictarum trium urbium
 numerum duplicabis ¹⁰ ut non effundatur sanguis innoxius in medio terrae quam Dominus Deus
 tuus dabit tibi possidendam nec sis sanguinis reus ¹¹ si quis autem odio habens proximum suum
 insidiatus fuerit vitae eius surgensque percusserit illum et mortuus fuerit fugeritque ad unam de
 supradictis urbibus ¹² mittent seniores civitatis illius et arripiant eum de loco effugii tradentque in
 manu proximi cuius sanguis effusus est et morietur ¹³ nec misereberis eius et auferes innoxium
 sanguinem de Israhel ut bene sit tibi ¹⁴ non adsumes et transferes terminos proximi tui quos fixerunt
 priores in possessione tua quam Dominus Deus tuus dabit tibi in terra quam acceperis possidendam
¹⁵ non stabit testis unus contra aliquem quicquid illud peccati et facinoris fuerit sed in ore duorum
 aut trium testium stabit omne verbum ¹⁶ si steterit testis mendax contra hominem accusans eum

¹⁷ praevaricationis stabunt ambo quorum causa est ante Dominum in conspectu sacerdotum et
¹⁸ iudicum qui fuerint in diebus illis cumque diligentissime perscrutantes invenerint falsum testem
¹⁹ dixisse contra fratrem suum mendacium reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit et auferes
²⁰ malum de medio tui ut audientes ceteri timorem habeant et nequaquam talia audeant facere
²¹ non misereberis eius sed animam pro anima oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu pedem pro pede exiges

Chapter 20

¹ si exieris ad bellum contra hostes tuos et videris equitatum et currus et maiorem quam tu habes
 adversarii exercitus multitudinem non timebis eos quia Dominus Deus tuus tecum est qui eduxit
 te de terra Aegypti ² adpropinquante autem iam proelio stabit sacerdos ante aciem et sic loquetur
 ad populum ³ audi Israhel vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis non pertimescat
 cor vestrum nolite metuere nolite cedere nec formidetis eos ⁴ quia Dominus Deus vester in medio
 vestri est et pro vobis contra adversarios dimicabit ut eruat vos de periculo ⁵ duces quoque per
 singulas turmas audiente exercitu proclamabunt quis est homo qui aedificavit domum novam et
 non dedicavit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius dedicit
⁶ illam quis est homo qui plantavit vineam et necdum eam fecit esse communem et de qua vesci
 omnibus liceat vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo eius
 fungatur officio ⁷ quis est homo qui despondit uxorem et non accepit eam vadat et revertatur in
 domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo accipiat eam ⁸ his dictis addent reliqua et
 loquentur ad populum quis est homo formidolosus et corde pavido vadat et revertatur in domum
 suam ne pavere faciat corda fratrum suorum sicut ipse timore perterritus est ⁹ cumque siluerint
 exercitus duces et finem loquendi fecerint unusquisque suos ad bellandum cuneos praeparabit ¹⁰ si
 quando accesseris ad expugnandam civitatem offeres ei primum pacem ¹¹ si receperit et aperuerit
 tibi portas cunctus populus qui in ea est salvabitur et serviet tibi sub tributo ¹² sin autem foedus
 inire noluerint et receperint contra te bellum obpugnabis eam ¹³ cumque tradiderit Dominus Deus
 tuus illam in manu tua percuties omne quod in ea generis masculini est in ore gladii ¹⁴ absque

mulieribus et infantibus iumentis et ceteris quae in civitate sunt omnem praedam exercitui divides
et comedes de spoliis hostium tuorum quae Dominus Deus tuus dederit tibi ¹⁵ sic facies cunctis
civitatibus quae a te procul valde sunt et non sunt de his urbibus quas in possessionem accepturus
¹⁶ es ¹⁷ de his autem civitatibus quae dabuntur tibi nullum omnino permittes vivere ¹⁷ sed interficies
in ore gladii Hettheum videlicet et Amorreum et Chananeum Ferezeum et Eveum et Iebuseum sicut
¹⁸ praecepit tibi Dominus Deus tuus ¹⁸ ne forte doceant vos facere cunctas abominationes quas ipsi
operati sunt diis suis et peccetis in Dominum Deum vestrum ¹⁹ quando obsederis civitatem multo
tempore et munitionibus circumdederis ut expugnes eam non succides arbores de quibus vesci
potest nec securibus per circuitum debes vastare regionem quoniam lignum est et non homo nec
²⁰ potest bellantium contra te augere numerum ²⁰ si qua autem ligna non sunt pomifera sed agrestia
et in ceteros apta usus succide et extrue machinas donec capias civitatem quae contra te dimicat

Chapter 21

¹ quando inventum fuerit in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi hominis cadaver
occisi et ignoratur caedis reus ² egredientur maiores natu et iudices tui et metientur a loco cadaveris
singularum per circuitum spatia civitatum ³ et quam viciniorem ceteris esse perspexerint seniores
civitatis eius tollent vitulam de armento quae non traxit iugum nec terram scidit vomere ⁴ et ducent
eam ad vallem asperam atque saxosam quae numquam arata est nec sementem recepit et caedent
⁵ in ea cervices vitulae ⁵ accedentque sacerdotes filii Levi quos elegerit Dominus Deus tuus ut
ministrent ei et benedicant in nomine eius et ad verbum eorum omne negotium et quicquid mundum
vel inmundum est iudicetur ⁶ et maiores natu civitatis illius ad interfectum lavabuntque manus suas
super vitulam quae in valle percussa est ⁷ et dicent manus nostrae non effuderunt hunc sanguinem
nec oculi viderunt ⁸ propitius esto populo tuo Israhel quem redemisti Domine et non reputes
sanguinem innocentem in medio populi tui Israhel et auferetur ab eis reatus sanguinis ⁹ tu autem
alienus eris ab innocentis cruore qui fusus est cum feceris quod praecepit Dominus ¹⁰ si egressus
fueris ad pugnam contra inimicos tuos et tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua captivosque
duxeris ¹¹ et videris in numero captivorum mulierem pulchram et adamaveris eam voluerisque
habere uxorem ¹² introduces in domum tuam quae radet caesariem et circumcidet unguis ¹³ et

deponet vestem in qua capta est sedensque in domo tua flebit patrem et matrem suam uno mense
 et postea intrabis ad eam dormiesque cum illa et erit uxor tua ¹⁴ sin autem postea non sederit animo
 tuo dimittes eam liberam nec vendere poteris pecunia nec opprimere per potentiam quia humiliasti
 eam ¹⁵ si habuerit homo uxores duas unam dilectam et alteram odiosam genuerintque ex eo liberos
 et fuerit filius odiosae primogenitus ¹⁶ volueritque substantiam inter filios suos dividere non poterit
 filium dilectae facere primogenitum et praeferre filio odiosae ¹⁷ sed filium odiosae agnoscet
 primogenitum dabitque ei de his quae habuerit cuncta duplicia iste est enim principium liberorum
 eius et huic debentur primogenita ¹⁸ si genuerit homo filium contumacem et protervum qui non
 audiat patris aut matris imperium et coercitus oboedire contempserit ¹⁹ adprehendent eum et ducent
 ad seniores civitatis illius et ad portam iudicii ²⁰ dicentque ad eos filius noster iste protervus et
 contumax est monita nostra audire contemnit comesationibus vacat et luxuriae atque conviviis
 21 lapidibus eum obruet populus civitatis et morietur ut auferatis malum de medio vestri et universus
 Israhel audiens pertimescat ²² quando peccaverit homo quod morte plectendum est et adiudicatus
 morti adpensus fuerit in patibulo ²³ non permanebit cadaver eius in ligno sed in eadem die sepelietur
 quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno et nequaquam contaminabis terram tuam quam
 Dominus Deus tuus dederit tibi in possessionem

Chapter 22

¹ non videbis bovem fratris tui aut ovem errantem et praeteribis sed reduces fratri tuo ² etiam
 si non est propinquus tuus frater nec nosti eum duces in domum tuam et erunt apud te quamdiu
 quaerat ea frater tuus et recipiat ³ similiter facies de asino et de vestimento et de omni re fratris tui
 quae perierit si inveneris eam ne neglegas quasi alienam ⁴ si videris asinum fratris tui aut bovem
 cecidisse in via non despicias sed sublevabis cum eo ⁵ non induetur mulier veste virili nec vir utetur
 veste feminea abominabilis enim apud Deum est qui facit haec ⁶ si ambulans per viam in arbore
 vel in terra nidum avis inveneris et matrem pullis vel ovis desuper incubantem non tenebis eam
 cum filiis ⁷ sed abire patieris captos tenens filios ut bene sit tibi et longo vivas tempore ⁸ cum
 aedificaveris domum novam facies murum tecti per circuitum ne effundatur sanguis in domo tua
 et sis reus labente alio et in praeceptis ruente ⁹ non seres vineam tuam altero semine ne et sementis

quam sevisti et quae nascuntur ex vinea pariter sanctificentur ¹⁰ non arabis in bove simul et asino
¹¹ non indueris vestimento quod ex lana linoque contextum est ¹² funiculos in fimbriis facies per
¹³ quattuor angulos pallii tui quo operieris si duxerit vir uxorem et postea eam odio habuerit
¹⁴ quaesieritque occasiones quibus dimittat eam obiciens ei nomen pessimum et dixerit uxorem
¹⁵ hanc accepi et ingressus ad eam non inveni virginem tollent eam pater et mater eius et ferent
¹⁶ secum signa virginitatis eius ad seniores urbis qui in porta sunt et dicet pater filiam meam dedi
¹⁷ huic uxorem quam quia odit inponet ei nomen pessimum ut dicat non inveni filiam tuam virginem
¹⁸ et ecce haec sunt signa virginitatis filiae meae expandent vestimentum coram senibus civitatis
¹⁹ apprehendentque senes urbis illius virum et verberabunt illum condemnantes insuper centum
²⁰ siclis argenti quos dabit patri puellae quoniam diffamavit nomen pessimum super virginem Israhel
²¹ habebitque eam uxorem et non poterit dimittere omni tempore vitae suae quod si verum est quod
²² obicit et non est in puella inventa virginitas eicient eam extra fores domus patris sui et lapidibus
²³ obruent viri civitatis eius et morietur quoniam fecit nefas in Israhel ut fornicaretur in domo patris
²⁴ sui et auferes malum de medio tui si dormierit vir cum uxore alterius uterque morientur id est
²⁵ adulter et adultera et auferes malum de Israhel si puellam virginem desponderit vir et invenerit
²⁶ eam aliquis in civitate et concubuerit cum illa educes utrumque ad portam civitatis illius et
²⁷ lapidibus obruentur puella quia non clamavit cum esset in civitate vir quia humiliavit uxorem
²⁸ proximi sui et auferes malum de medio tui sin autem in agro reppererit vir puellam quae
²⁹ desponsata est et adprehendens concubuerit cum illa ipse morietur solus puella nihil patietur
³⁰ nec est rea mortis quoniam sicut latro consurgit contra fratrem suum et occidit animam eius ita et
³¹ puella perpressa est sola erat in agro clamavit et nullus adfuit qui liberaret eam si invenerit
³² vir puellam virginem quae non habet sponsum et adprehendens concubuerit cum ea et res ad iudicium
³³ venerit dabit qui dormivit cum ea patri puellae quinquaginta siclos argenti et habebit eam uxorem
³⁴ quia humiliavit illam non poterit dimittere cunctis diebus vitae suae non accipiet homo uxorem
³⁵ patris sui nec revelabit operimentum eius

Chapter 23

¹ non intrabit eunuchus ad tritis vel amputatis testiculis et absciso veretro ecclesiam Domini
² non ingredietur mamzer hoc est de scorto natus in ecclesiam Domini usque ad decimam
³ generationem Ammanites et Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam
⁴ Domini in aeternum quia noluerunt vobis occurrere cum pane et aqua in via quando egressi estis
de Aegypto et quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamiam Syriae ut
⁵ malediceret tibi et noluit Dominus Deus tuus audire Balaam vertitque maledictionem eius in
⁶ benedictionem tuam eo quod diligeret te non facies cum eis pacem nec quaeres eis bona cunctis
⁷ diebus vitae tuae in sempiternum non abominaberis Idumeum quia frater tuus est nec Aegyptium
⁸ quia advena fuisti in terra eius qui nati fuerint ex eis tertia generatione intrabunt ecclesiam Domini
⁹ quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam custodies te ab omni re mala ¹⁰ si fuerit
¹¹ inter vos homo qui nocturno pollutus sit somnio egredietur extra castra et non revertetur priusquam
¹² ad vesperam lavetur aqua et post solis occasum regredietur in castra habebis locum extra castra
¹³ ad quem egrediaris ad requisita naturae gerens paxillum in balteo cumque sederis fodies per
¹⁴ circuitum et egesta humo operies quo relevatus es Dominus enim Deus tuus ambulat in medio
castrorum ut eruat te et tradat tibi inimicos tuos ut sint castra tua sancta et nihil in eis appareat
¹⁵ foeditatis nec derelinquat te non trades servum domino suo qui ad te confugerit ¹⁶ habitabit
¹⁷ tecum in loco qui ei placuerit et in una urbium tuarum requiescet nec contristes eum non erit
¹⁸ meretrix de filiabus Israhel neque scortator de filiis Israhel non offeres mercedem prostibuli nec
pretium canis in domum Domini Dei tui quicquid illud est quod voverint quia abominatio est
¹⁹ utrumque apud Dominum Deum tuum non fenerabis fratri tuo ad usuram pecuniam nec fruges
²⁰ nec quamlibet aliam rem sed alieno fratri autem tuo absque usura id quod indiget commodabis
ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in terra ad quam ingredieris possidendam
²¹ cum voveris votum Domino Deo tuo non tardabis reddere quia requiret illud Dominus Deus tuus
²² et si moratus fueris reputabit tibi in peccatum si nolueris polliceri absque peccato eris ²³ quod
autem semel egressum est de labiis tuis observabis et facies sicut promisisti Domino Deo tuo et
²⁴ propria voluntate et ore tuo locutus es ingressus vineam proximi tui comede uvas quantum tibi

25
 placuerit foras autem ne efferas tecum si intraveris in segetem amici tui franges spicas et manu
 conteres falce autem non metes

Chapter 24

1
 si acceperit homo uxorem et habuerit eam et non invenerit gratiam ante oculos eius propter
 aliquam foeditatem scribet libellum repudii et dabit in manu illius et dimittet eam de domo sua
 2
 cumque egressa alterum maritum duxerit 3 et ille quoque oderit eam dederitque ei libellum repudii
 4
 et dimiserit de domo sua vel certe mortuus fuerit non poterit prior maritus recipere eam in uxorem
 quia polluta est et abominabilis facta est coram Domino ne peccare facias terram tuam quam
 5
 Dominus Deus tuus tibi tradiderit possidendam cum acceperit homo nuper uxorem non procedet
 ad bellum nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicae sed vacabit absque culpa domui suae
 6
 ut uno anno laetetur cum uxore sua non accipies loco pignoris inferiorem et superiorem molam
 7
 quia animam suam adposuit tibi si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis
 8
 Israhel et vendito eo accipiens pretium interficietur et auferes malum de medio tui observa
 diligenter ne incurras in plagam leprae sed facies quaecumque docuerint te sacerdotes levitici
 9
 generis iuxta id quod praecepi eis et imple sollicite mementote quae fecerit Dominus Deus vester
 10
 Mariae in via cum egrederemini de Aegypto cum repetes a proximo tuo rem aliquam quam debet
 11
 tibi non ingredieris domum eius ut pignus auferas sed stabis foris et ille tibi proferet quod habuerit
 12
 sin autem pauper est non pernoctabit apud te pignus 13 sed statim reddes ei ante solis occasum
 14
 ut dormiens in vestimento suo benedicat tibi et habeas iustitiam coram Domino Deo tuo non
 negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui sive advenae qui tecum moratur in terra et intra
 15
 portas tuas est sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum quia pauper est
 et ex eo sustentat animam suam ne clamet contra te ad Dominum et reputetur tibi in peccatum
 16
 non occidentur patres pro filiis nec filii pro patribus sed unusquisque pro suo peccato morietur
 17
 non pervertes iudicium advenae et pupilli nec auferes pignoris loco viduae vestimentum
 18
 memento quod servieris in Aegypto et eruerit te Dominus Deus tuus inde idcirco praecipio tibi
 19
 ut facias hanc rem quando messueris segetem in agro tuo et oblitus manipulum reliqueris non
 reverteris ut tollas eum sed advenam et pupillum et viduam auferre patieris ut benedicat tibi Dominus

Deus tuus in omni opere manuum tuarum ²⁰ si fruges colliges olivarum quicquid remanserit in
 arboribus non reverteris ut colligas sed relinques advenae pupillo ac viduae ²¹ si vindemiaveris
 vineam tuam non colliges remanentes racemos sed cedent in usus advenae pupilli ac viduae
²² memento quod et tu servieris in Aegypto et idcirco praecipiam tibi ut facias hanc rem

Chapter 25

¹ si fuerit causa inter aliquos et interpellaverint iudices quem iustum esse perspexerint illi iustitiae
 palmam dabunt quem impium condemnabunt impietatis ² sin autem eum qui peccavit dignum
 viderint plagis prosternent et coram se facient verberari pro mensura peccati erit et plagarum modus
³ ita dumtaxat ut quadragenarium numerum non excedant ne foede laceratus ante oculos tuos abeat
⁴ frater tuus ⁵ non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas ⁵ quando habitaverint fratres simul et
 unus ex eis absque liberis mortuus fuerit uxor defuncti non nubet alteri sed accipiet eam frater eius
⁶ et suscitabit semen fratris sui ⁶ et primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit ut non deleatur
 nomen eius ex Israhel ⁷ sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui quae ei lege debetur perget
 mulier ad portam civitatis et interpellabit maiores natu dicetque non vult frater viri mei suscitare
 nomen fratris sui in Israhel nec me in coniugium sumere ⁸ statimque accersiri eum facient et
⁹ interrogabunt si responderit nolo eam uxorem accipere ⁹ accedet mulier ad eum coram senioribus
 et tollet calciamentum de pede eius spuetque in faciem illius et dicet sic fit homini qui non aedificat
 domum fratris sui ¹⁰ et vocabitur nomen illius in Israhel domus Disculciati ¹¹ si habuerint inter
 se iurgium viri et unus contra alterum rixari coeperit volensque uxor alterius eruere virum suum
 de manu fortioris miserit manum et adprehenderit verenda eius ¹² abscondes manum illius nec
¹³ flecteris super eam ulla misericordia ¹³ non habebis in sacco diversa pondera maius et minus
¹⁴ nec erit in domo tua modius maior et minor ¹⁵ pondus habebis iustum et verum et modius aequalis
 et verus erit tibi ut multo vivas tempore super terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi
¹⁶ abominatur enim Dominus eum qui facit haec et aversatur omnem iniustitiam ¹⁷ memento quae
¹⁸ fecerit tibi Amalech in via quando egrediebaris ex Aegypto ¹⁸ quomodo occurrerit tibi et extremos
 agminis tui qui lassi residebant ceciderit quando tu eras fame et labore confectus et non timuerit

19
Deum cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi requiem et subiecerit cunctas per circuitum nationes in terra quam tibi pollicitus est delebis nomen eius sub caelo cave ne obliviscaris

Chapter 26

1
cumque intraveris terram quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam et obtinueris
2
eam atque habitaveris in illa tolles de cunctis frugibus primitias et pones in cartallo pergesque ad
3
locum quem Dominus Deus tuus elegerit ut ibi invocetur nomen eius accedesque ad sacerdotem
4
qui fuerit in diebus illis et dices ad eum profiteor hodie coram Domino Deo tuo quod ingressus sim
5
terram pro qua iuravit patribus nostris ut daret eam nobis suscipiensque sacerdos cartallum de
6
manu eius ponet ante altare Domini Dei tui et loqueris in conspectu Domini Dei tui Syrus
7
persequabatur patrem meum qui descendit in Aegyptum et ibi peregrinatus est in paucissimo numero
8
crevitque in gentem magnam et robustam et infinitae multitudinis adflixeruntque nos Aegyptii
9
et persecuti sunt inponentes onera gravissima et clamavimus ad Dominum Deum patrum nostrorum
10
qui exaudivit nos et respexit humilitatem nostram et laborem atque angustias et eduxit nos de
11
Aegypto in manu forti et brachio extento in ingenti pavore in signis atque portentis et introduxit
12
ad locum istum et tradidit nobis terram lacte et melle manantem et idcirco nunc offero primitias
13
frugum terrae quam dedit Dominus mihi et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui adorato Domino
14
Deo tuo et epulaberis in omnibus bonis quae Dominus Deus tuus dederit tibi et domui tuae tu
15
et Levites et advena qui tecum est quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum anno
16
decimarum tertio dabis Levitae et advenae et pupillo et viduae ut comedant intra portas tuas et
17
saturentur loquerisque in conspectu Domini Dei tui abstuli quod sanctificatum est de domo mea
18
et dedi illud Levitae et advenae pupillo et viduae sicut iussisti mihi non praeterivi mandata tua nec
19
sum oblitus imperii non comedi ex eis in luctu meo nec separavi ea in qualibet inmunditia nec
20
expendi ex his quicquam in re funebri oboedivi voci Domini Dei mei et feci omnia sicut praecepisti
21
mihi respice de sanctuario tuo de excelso caelorum habitaculo et benedic populo tuo Israhel et
22
terrae quam dedisti nobis sicut iurasti patribus nostris terrae lacte et melle mananti hodie Dominus
23
Deus tuus praecepit tibi ut facias mandata haec atque iudicia et custodias et impleas ex toto corde
24
tuo et ex tota anima tua Dominum elegisti hodie ut sit tibi Deus et ambules in viis eius et custodias

caerimonias illius et mandata atque iudicia et oboedias eius imperio¹⁸ et Dominus elegit te hodie
 ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi et custodias omnia praecepta eius¹⁹ et faciat te
 excelsiorem cunctis gentibus quas creavit in laudem et nomen et gloriam suam ut sis populus sanctus
 Domini Dei tui sicut locutus est

Chapter 27

¹ praecepit autem Moses et seniores Israhel populo dicentes custodite omne mandatum quod
 praecipio vobis hodie² cumque transieritis Iordanem in terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
 eriges ingentes lapides et calce levigabis eos³ ut possis in eis scribere omnia verba legis huius
 Iordane transmisso ut introeas terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi terram lacte et melle
 manantem sicut iuravit patribus tuis⁴ quando ergo transieritis Iordanem erige lapides quos ego
 hodie praecipio vobis in monte Hebal et levigabis calce⁵ et aedificabis ibi altare Domino Deo tuo
 de lapidibus quos ferrum non tetigit⁶ et de saxis informibus et inpolitibus et offeres super eo holocausta
 Domino Deo tuo⁷ et immolabis hostias pacificas comedesque ibi et epulaberis coram Domino Deo
 tuo⁸ et scribes super lapides omnia verba legis huius plane et lucide⁹ dixeruntque Moses et
 sacerdotes levitici generis ad omnem Israhel adtende et audi Israhel hodie factus es populus
 Domini Dei tui¹⁰ audies vocem eius et facies mandata atque iustitias quas ego praecipio tibi
¹¹ praecepitque Moses populo in die illo dicens¹² hii stabunt ad benedicendum Domino super
 montem Garizim Iordane transmisso Symeon Levi Iudas Isachar Ioseph et Benjamin¹³ et e regione
 isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal Ruben Gad et Aser Zabulon Dan et Nephtalim¹⁴ et
 pronuntiabunt Levitae dicentque ad omnes viros Israhel excelsa voce¹⁵ maledictus homo qui facit
 sculptile et conflatile abominationem Domini opus manuum artificum ponetque illud in abscondito
 et respondebit omnis populus et dicet amen¹⁶ maledictus qui non honorat patrem suum et matrem
 et dicet omnis populus amen¹⁷ maledictus qui transfert terminos proximi sui et dicet omnis populus
 amen¹⁸ maledictus qui errare facit caecum in itinere et dicet omnis populus amen¹⁹ maledictus
 qui pervertit iudicium advenae pupilli et viduae et dicet omnis populus amen²⁰ maledictus qui

dormit cum uxore patris sui et revelat operimentum lectuli eius et dicet omnis populus amen
 21 maledictus qui dormit cum omni iumento et dicet omnis populus amen 22 maledictus qui dormit
 cum sorore sua filia patris sui sive matris suae et dicet omnis populus amen 23 maledictus qui
 dormit cum socru sua et dicet omnis populus amen 24 maledictus qui clam percusserit proximum
 suum et dicet omnis populus amen 25 maledictus qui accipit munera ut percutiat animam sanguinis
 innocentis et dicet omnis populus amen 26 maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius
 nec eos opere perficit et dicet omnis populus amen

Chapter 28

1
 sin autem audieris vocem Domini Dei tui ut facias atque custodias omnia mandata eius quae
 ego praecipio tibi hodie faciet te Dominus Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus quae versantur
 in terra 2
 venientque super te universae benedictiones istae et adprehendent te si tamen praecepta
 eius audieris 3 benedictus tu in civitate et benedictus in agro 4 benedictus fructus ventris tui et
 fructus terrae tuae fructusque iumentorum tuorum greges armentorum et caulae ovium tuarum
 5 benedicta horrea tua et benedictae reliquiae tuae 6 benedictus eris et ingrediens et egrediens 7
 dabit Dominus inimicos tuos qui consurgunt adversum te corruentes in conspectu tuo per unam viam
 venient contra te et per septem fugient a facie tua 8
 emittet Dominus benedictionem super cellaria
 tua et super omnia opera manuum tuarum benedicetque tibi in terra quam acceperis 9
 suscabit te
 Dominus sibi in populum sanctum sicut iuravit tibi si custodieris mandata Domini Dei tui et
 ambulaveris in viis eius 10
 videbuntque omnes terrarum populi quod nomen Domini invocatum sit
 super te et timebunt te 11
 abundare te faciet Dominus omnibus bonis fructu uteri tui et fructu
 iumentorum tuorum fructu terrae tuae quam iuravit Dominus patribus tuis ut daret tibi 12
 aperiet
 Dominus thesaurum suum optimum caelum ut tribuat pluviam terrae tuae in tempore suo benedicet
 cunctis operibus manuum tuarum et fenerabis gentibus multis et ipse a nullo fenus accipies
 13
 constituet te Dominus in caput et non in caudam et eris semper supra et non subter si audieris
 mandata Domini Dei tui quae ego praecipio tibi hodie et custodieris et feceris 14
 ac non declinaveris
 ab eis nec ad dextram nec ad sinistram nec secutus fueris deos alienos neque colueris eos 15
 quod
 si audire nolueris vocem Domini Dei tui ut custodias et facias omnia mandata eius et caerimonias

quas ego praecipio tibi hodie venient super te omnes maledictiones istae et adprehendent te
 16 maledictus eris in civitate maledictus in agro 17 maledictum horreum tuum et maledictae reliquiae
 18 tuae maledictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae armenta bouum tuorum et greges ovium
 19 tuarum maledictus eris ingrediens et maledictus egrediens 20 mittet Dominus super te famem
 et esuriem et increpationem in omnia opera tua quae facies donec conterat te et perdat velociter
 propter adinventiones tuas pessimas in quibus reliquisti me 21 adiungat Dominus tibi pestilentiam
 donec consumat te de terra ad quam ingredieris possidendam 22 percutiat te Dominus egestate febrili
 et frigore ardore et aestu et aere corrupto ac robigine et persequatur donec pereas 23 sit caelum
 quod supra te est aeneum et terra quam calcas ferrea 24 det Dominus imbrem terrae tuae pulverem
 et de caelo descendat super te cinis donec conteraris 25 tradat te Dominus corruentem ante hostes
 tuos per unam viam egrediaris contra eos et per septem fugias et dispergaris per omnia regna terrae
 26 sitque cadaver tuum in escam cunctis volatilibus caeli et bestiis terrae et non sit qui abigat
 27 percutiat te Dominus ulcere Aegypti et parte corporis per quam stercore digeruntur scabie quoque
 et prurigine ita ut curari nequeas 28 percutiat te Dominus amentia et caecitate ac furore mentis
 29 et palpes in meridie sicut palpare solet caecus in tenebris et non dirigas vias tuas omnique tempore
 calumniam sustineas et opprimaris violentia nec habeas qui liberet te 30 uxorem accipias et alius
 dormiat cum ea domum aedifices et non habites in ea plantes vineam et non vindemias eam 31 bos
 tuus immoletur coram te et non comedas ex eo asinus tuus rapiatur in conspectu tuo et non reddatur
 tibi oves tuae dentur inimicis tuis et non sit qui te adiuvet 32 filii tui et filiae tuae tradantur alteri
 populo videntibus oculis tuis et deficientibus ad conspectum eorum tota die et non sit fortitudo in
 manu tua 33 fructus terrae tuae et omnes labores tuos comedit populus quem ignoras et sis semper
 calumniam sustinens et oppressus cunctis diebus 34 et stupens ad terrorem eorum quae videbunt
 oculi tui 35 percutiat te Dominus ulcere pessimo in genibus et in suris sanarique non possis a planta
 pedis usque ad verticem tuum 36 ducet Dominus te et regem tuum quem constitueris super te in
 gentem quam ignoras tu et patres tui et servies ibi diis alienis ligno et lapidi 37 et eris perditus in
 proverbium ac fabulam omnibus populis ad quos te introduxerit Dominus 38 sementem multam
 iacies in terram et modicum congregabis quia lucustae omnia devorabunt 39 vineam plantabis et

fodies et vinum non bibes nec colliges ex ea quippiam quoniam vastabitur vermibus⁴⁰ olivas
 habebis in omnibus terminis tuis et non ungueris oleo quia defluent et peribunt⁴¹ filios generabis
 et filias et non frueris eis quoniam ducentur in captivitatem⁴² omnes arbores tuas et fruges terrae
 tuae robigo consumet⁴³ advena qui tecum versatur in terra ascendet super te eritque sublimior tu
 autem descendes et eris inferior⁴⁴ ipse fenerabit tibi et tu non fenerabis ei ipse erit in caput et tu
 eris in caudam⁴⁵ et venient super te omnes maledictiones istae et persequentes adprehendent te
 donec intereas quia non audisti vocem Domini Dei tui nec servasti mandata eius et caerimonias
 quas praecepit tibi⁴⁶ et erunt in te signa atque prodigia et in semine tuo usque in sempiternum
⁴⁷ eo quod non servieris Domino Deo tuo in gaudio cordisque laetitia propter rerum omnium
 abundantiam⁴⁸ servies inimico tuo quem inmittet Dominus tibi in fame et siti et nuditate et omnium
 penuria et ponet iugum ferreum super cervicem tuam donec te conterat⁴⁹ adducet Dominus super
 te gentem de longinquo et de extremis finibus terrae in similitudinem aquilae volantis cum impetu
 cuius linguam intellegere non possis⁵⁰ gentem procacissimam quae non deferat seni nec misereatur
 parvulo⁵¹ et devoret fructum iumentorum tuorum ac fruges terrae tuae donec intereas et non
 relinquat tibi triticum vinum et oleum armenta boum et greges ovium donec te disperdat⁵² et
 conterat in cunctis urbibus tuis et destruantur muri tui firmi atque sublimes in quibus habebas
 fiduciam in omni terra tua obsideberis intra portas tuas in omni terra quam dabit tibi Dominus Deus
 tuus⁵³ et comedes fructum uteri tui et carnes filiorum et filiarum tuarum quas dedit tibi Dominus
 Deus tuus in angustia et vastitate qua opprimet te hostis tuus⁵⁴ homo delicatus in te et luxuriosus
 valde invidet fratri suo et uxori quae cubat in sinu suo⁵⁵ ne det eis de carnibus filiorum suorum
 quas comedet eo quod nihil habeat aliud in obsidione et penuria qua vastaverint te inimici tui intra
 omnes portas tuas⁵⁶ tenera mulier et delicata quae super terram ingredi non valebat nec pedis
 vestigium figere propter mollitiem et teneritudinem nimiam invidet viro suo qui cubat in sinu
 eius super filii et filiae carnis⁵⁷ et inluvie secundarum quae egrediuntur de medio feminum eius
 et super liberis qui eadem hora nati sunt comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam
 in obsidione et vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas⁵⁸ nisi custodieris et feceris
 omnia verba legis huius quae scripta sunt in hoc volumine et timueris nomen eius gloriosum et
 terribile hoc est Dominum Deum tuum⁵⁹ augebit Dominus plagas tuas et plagas seminis tui plagas

60
 magnas et perseverantes infirmitates pessimas et perpetuas et convertet in te omnes afflictiones
 61
 Aegypti quas timuisti et adherebunt tibi insuper et universos languores et plagas quae non sunt
 62
 scriptae in volumine legis huius inducet Dominus super te donec te conterat et remanebitis pauci
 numero qui prius eratis sicut astra caeli prae multitudine quoniam non audisti vocem Domini Dei
 63
 tui et sicut ante laetatus est Dominus super vos bene vobis faciens vosque multiplicans sic
 laetabitur disperdens vos atque subvertens ut auferamini de terra ad quam ingredieris possidendam
 64
 disperget te Dominus in omnes populos a summitate terrae usque ad terminos eius et servies ibi
 65
 diis alienis quos et tu ignoras et patres tui lignis et lapidibus in gentibus quoque illis non quiesces
 neque erit requies vestigio pedis tui dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum et deficientes oculos
 66
 et animam maerore consumptam et erit vita tua quasi pendens ante te timebis nocte et die et non
 67
 credes vitae tuae mane dices quis mihi det vesperum et vespere quis mihi det mane propter
 68
 cordis tui formidinem qua terreberis et propter ea quae tuis videbis oculis reducet te Dominus
 classibus in Aegyptum per viam de qua dixi tibi ut eam amplius non videres ibi venderis inimicis
 tuis in servos et ancillas et non erit qui emat

Chapter 29

1
 haec sunt verba foederis quod praecepit Dominus Mosi ut feriret cum filiis Israhel in terra
 Moab praeter illud foedus quod cum eis pepigit in Horeb 2
 vocavitque Moses omnem Israhelem
 et dixit ad eos vos vidistis universa quae fecit Dominus coram vobis in terra Aegypti Pharaoni et
 3
 omnibus servis eius universaeque terrae illius temptationes magnas quas viderunt oculi tui signa
 4
 illa portentaque ingentia et non dedit Dominus vobis cor intellegens et oculos videntes et aures
 5
 quae possint audire usque in praesentem diem adduxi vos quadraginta annis per desertum non
 6
 sunt adtrita vestimenta vestra nec calciamenta pedum tuorum vetustate consumpta sunt panem
 7
 non comedistis vinum et siceram non bibistis ut sciretis quia ego sum Dominus Deus vester et
 venistis ad locum hunc egressusque est Seon rex Esebon et Og rex Basan occurrens nobis ad pugnam
 8
 et percussimus eos et tulimus terram eorum ac tradidimus possidendam Ruben et Gad et dimidia
 9
 tribui Manasse custodite ergo verba pacti huius et implete ea ut intellegatis universa quae facitis

10 vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro principes vestri ac tribus et maiores natu atque
 doctores omnis populus Israhel ¹¹ liberi et uxores vestrae et advena qui tecum moratur in castris
 exceptis lignorum caesoribus et his qui conportant aquas ¹² ut transeas in foedere Domini Dei tui
 et in iureiurando quod hodie Dominus Deus tuus percutit tecum ¹³ ut suscitet te sibi in populum
 et ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi et sicut iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob ¹⁴ nec
 vobis solis ego hoc foedus ferio et haec iuramenta confirmo ¹⁵ sed cunctis praesentibus et absentibus
¹⁶ vos enim nostis ut habitaverimus in terra Aegypti et quomodo transierimus per medium nationum
 quas transeuntes ¹⁷ vidistis abominationes et sordes id est idola eorum lignum et lapidem argentum
 et aurum quae colebant ¹⁸ ne forte sit inter vos vir aut mulier familia aut tribus cuius cor aversum
 est hodie a Domino Deo vestro ut vadat et serviat diis illarum gentium et sit inter vos radix germinans
 fel et amaritudinem ¹⁹ cumque audierit verba iuramenti huius benedicat sibi in corde suo dicens
 pax erit mihi et ambulabo in pravitate cordis mei et adsumat ebria sitientem ²⁰ et Dominus non
 ignoscat ei sed tunc quam maxime furor eius fumet et zelus contra hominem illum et sedeant super
 eo omnia maledicta quae scripta sunt in hoc volumine et deleat nomen eius sub caelo ²¹ et consumat
 eum in perditionem ex omnibus tribubus Israhel iuxta maledictiones quae in libro legis huius ac
 foederis continentur ²² dicetque sequens generatio et filii qui nascentur deinceps et peregrini qui
 de longe venerint videntes plagas terrae illius et infirmitates quibus eam adflixerit Dominus
²³ sulphure et salis ardore conburens ita ut ultra non seratur nec virens quippiam germinet in
 exemplum subversionis Sodomae et Gomorrae Adamae et Seboim quas subvertit Dominus in ira
 et furore suo ²⁴ et dicent omnes gentes quare sic fecit Dominus terrae huic quae est haec ira furoris
 eius inmensa ²⁵ et respondebunt quia dereliquerunt pactum Domini quod pepigit cum patribus
 eorum quando eduxit eos de terra Aegypti ²⁶ et servierunt diis alienis et adoraverunt eos quos
 nesciebant et quibus non fuerant adtributi ²⁷ idcirco iratus est furor Domini contra terram istam ut
 induceret super eam omnia maledicta quae in hoc volumine scripta sunt ²⁸ et eiecit eos de terra
 sua in ira et furore et indignatione maxima proiecitque in terram alienam sicut hodie conprobatur
²⁹ abscondita Domino Deo nostro quae manifesta sunt nobis et filiis nostris usque in aeternum ut
 faciamus universa legis huius

Chapter 30

¹ cum ergo venerint super te omnes sermones isti benedictio sive maledictio quam proposui in
 conspectu tuo et ductus paenitudine cordis tui in universis gentibus in quas disperserit te Dominus
 Deus tuus ² reversus fueris ad eum et oboedieris eius imperiis sicut ego hodie praecipio tibi cum
 filiis tuis in toto corde tuo et in tota anima tua ³ reducet Dominus Deus tuus captivitatem tuam ac
 miserebitur tui et rursum congregabit te de cunctis populis in quos te ante dispersit ⁴ si ad cardines
 caeli fueris dissipatus inde te retrahet Dominus Deus tuus ⁵ et adsumet atque introducet in terram
 quam possederunt patres tui et obtinebis eam et benedicens tibi maioris numeri esse te faciet quam
 fuerunt patres tui ⁶ circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum et cor seminis tui ut diligas Dominum
 Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua et possis vivere ⁷ omnes autem maledictiones has
 convertet super inimicos tuos et eos qui oderunt te et persequuntur ⁸ tu autem reverteris et audies
 vocem Domini Dei tui faciesque universa mandata quae ego praecipio tibi hodie ⁹ et abundare te
 faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum in subole uteri tui et in fructu
 iumentorum tuorum in ubertate terrae tuae et in rerum omnium largitate revertetur enim Dominus
 ut gaudeat super te in omnibus bonis sicut gavisus est in patribus tuis ¹⁰ si tamen audieris vocem
 Domini Dei tui et custodieris praecepta eius et caerimonias quae in hac lege conscriptae sunt et
 revertaris ad Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua ¹¹ mandatum hoc quod
 ego praecipio tibi hodie non supra te est neque procul positum ¹² nec in caelo situm ut possis dicere
 quis nostrum ad caelum valet conscendere ut deferat illud ad nos et audiamus atque opere compleamus
¹³ neque trans mare positum ut causeris et dicas quis e nobis transfretare poterit mare et illud ad
 nos usque deferre ut possimus audire et facere quod praeceptum est ¹⁴ sed iuxta te est sermo valde
 in ore tuo et in corde tuo ut facias illum ¹⁵ considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo
 vitam et bonum et e contrario mortem et malum ¹⁶ ut diligas Dominum Deum tuum et ambules in
 viis eius et custodias mandata illius et caerimonias atque iudicia et vivas ac multiplicet te
 benedicatque tibi in terra ad quam ingredieris possidendam ¹⁷ sin autem aversum fuerit cor tuum
 et audire nolueris atque errore deceptus adoraveris deos alienos et servieris eis ¹⁸ praedico tibi
 hodie quod pereas et parvo tempore moreris in terra ad quam Iordane transmisso ingredieris
 possidendam ¹⁹ testes invoco hodie caelum et terram quod proposuerim vobis vitam et mortem

bonum et malum benedictionem et maledictionem elige ergo vitam ut et tu vivas et semen tuum
 20 et diligas Dominum Deum tuum atque oboedias voci eius et illi adhereas ipse est enim vita tua et longitudo dierum tuorum ut habites in terra pro qua iuravit Dominus patribus tuis Abraham Isaac et Iacob ut daret eam illis

Chapter 31

1 abiit itaque Moses et locutus est omnia verba haec ad universum Israhel 2 et dixit ad eos centum viginti annorum sum hodie non possum ultra egredi et ingredi praesertim cum et Dominus dixerit mihi non transibis Iordanem istum 3 Dominus ergo Deus tuus transibit ante te ipse delebit omnes gentes has in conspectu tuo et possidebis eas et Iosue iste transibit ante te sicut locutus est Dominus 4 facietque Dominus eis sicut fecit Seon et Og regibus Amorreorum et terrae eorum delebitque eos 5 cum ergo et hos tradiderit vobis similiter facietis eis sicut praecepi vobis 6 viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis a conspectu eorum quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus et non dimittet nec derelinquet te 7 vocavitque Moses Iosue et dixit ei coram omni Israhel confortare et esto robustus tu enim introduces populum istum in terram quam daturum se patribus eorum iuravit Dominus et tu eam sorte divides 8 et Dominus qui ductor vester est ipse erit tecum non dimittet nec derelinquet te noli timere nec paveas 9 scripsit itaque Moses legem hanc et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi qui portabant arcam foederis Domini et cunctis senioribus Israhelis 10 praecepitque eis dicens post septem annos anno remissionis in sollemnitate tabernaculorum 11 convenientibus cunctis ex Israhel ut appareant in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit Dominus leges verba legis huius coram omni Israhel audientibus eis 12 et in unum omni populo congregato tam viris quam mulieribus parvulis et advenis qui sunt intra portas tuas ut audientes discant et timeant Dominum Deum vestrum et custodiant impleantque omnes sermones legis huius 13 filii quoque eorum qui nunc ignorant audire possint et timeant Dominum Deum suum cunctis diebus quibus versantur in terra ad quam vos Iordane transito pergitis obtinendam 14 et ait Dominus ad Mosen ecce prope sunt dies mortis tuae voca Iosue et state in tabernaculo testimonii ut praecipiam ei abierunt ergo Moses et Iosue et steterunt in tabernaculo testimonii 15 apparuitque Dominus ibi in columna nubis quae stetit in introitu tabernaculi 16 dixitque Dominus ad Mosen ecce tu dormies cum patribus tuis et populus iste consurgens fornicabitur post deos alienos in terra ad quam ingredietur et habitabit in ea ibi derelinquet me et irritum faciet foedus quod pepigi

17
 cum eo et irascetur furor meus contra eum in die illo et derelinquam eum et abscondam faciem
 meam ab eo et erit in devorationem invenient eum omnia mala et adflictiones ita ut dicat in illo die
 vere quia non est Deus mecum invenerunt me haec mala 18 ego autem abscondam et celabo faciem
 meam in die illo propter omnia mala quae fecit quia secutus est deos alienos 19 nunc itaque scribite
 vobis canticum istud et docete filios Israhel ut memoriter teneant et ore decantent et sit mihi carmen
 istud pro testimonio inter filios Israhel 20 introducam enim eum in terram pro qua iuravi patribus
 eius lacte et melle manantem cumque comederint et saturati crassique fuerint avertentur ad deos
 alienos et servient eis et detrahent mihi et irritum facient pactum meum 21 postquam invenerint
 eum mala multa et adflictiones respondebit ei canticum istud pro testimonio quod nulla delebit
 oblivio ex ore seminis tui scio enim cogitationes eius quae facturus sit hodie antequam introducam
 eum in terram quam ei pollicitus sum 22 scripsit ergo Moses canticum et docuit filios Israhel
 23 praecepitque Iosue filio Nun et ait confortare et esto robustus tu enim introduces filios Israhel
 in terram quam pollicitus sum et ego ero tecum 24 postquam ergo scripsit Moses verba legis huius
 in volumine atque conplevit 25 praecepit Levitis qui portabant arcam foederis Domini dicens
 26 tollite librum istum et ponite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri ut sit ibi contra te
 in testimonio 27 ego enim scio contentionem tuam et cervicem tuam durissimam adhuc vivente me
 et ingrediente vobiscum semper contentiose egistis contra Dominum quanto magis cum mortuus
 fuero 28 congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras atque doctores et loquar audientibus
 eis sermones istos et invocabo contra eos caelum et terram 29 novi enim quod post mortem meam
 inique agetis et declinabitis cito de via quam praecepi vobis et occurrent vobis mala in extremo
 tempore quando feceritis malum in conspectu Domini ut iniritetis eum per opera manuumstrarum
 30 locutus est ergo Moses audiente universo coetu Israhel verba carminis huius et ad finem usque
 conplevit

Chapter 32

1 audite caeli quae loquor audiat terra verba oris mei 2 concreseat in pluvia doctrina mea fluat
 ut ros eloquium meum quasi imber super herbam et quasi stillae super gramina 3 quia nomen
 Domini invocabo date magnificentiam Deo nostro 4 Dei perfecta sunt opera et omnes viae eius

iudicia Deus fidelis et absque ulla iniquitate iustus et rectus ⁵ peccaverunt ei non filii eius in sordibus
 generatio prava atque perversa ⁶ haecine reddis Domino popule stulte et insipiens numquid non
 ipse est pater tuus qui possedit et fecit et creavit te ⁷ memento dierum antiquorum cogita generationes
 singulas interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi maiores tuos et dicent tibi ⁸ quando dividebat
 Altissimus gentes quando separabat filios Adam constituit terminos populorum iuxta numerum
 filiorum Israhel ⁹ pars autem Domini populus eius Iacob funiculus hereditatis eius ¹⁰ invenit eum
 in terra deserta in loco horroris et vastae solitudinis circumduxit eum et docuit et custodivit quasi
 pupillam oculi sui ¹¹ sicut aquila provocans ad volandum pullos suos et super eos volitans expandit
 alas suas et adsumpsit eum atque portavit in umeris suis ¹² Dominus solus dux eius fuit et non erat
 cum eo deus alienus ¹³ constituit eum super excelsam terram ut comederet fructus agrorum ut
 sugeret mel de petra oleumque de saxo durissimo ¹⁴ butyrum de armento et lac de ovibus cum
 adipe agnorum et arietum filiorum Basan et hircos cum medulla tritici et sanguinem uvae biberet
 meracissimum ¹⁵ incrassatus est dilectus et recalcitravit incrassatus inpinguatus dilatatus dereliquit
 Deum factorem suum et recessit a Deo salutari suo ¹⁶ provocaverunt eum in diis alienis et in
 abominationibus ad iracundiam concitaverunt ¹⁷ immolaverunt daemonibus et non Deo diis quos
 ignorabant novi recentesque venerunt quos non coluerunt patres eorum ¹⁸ Deum qui te genuit
 dereliquisti et oblitus es Domini creatoris tui ¹⁹ vidit Dominus et ad iracundiam concitatus est quia
 provocaverunt eum filii sui et filiae ²⁰ et ait abscondam faciem meam ab eis et considerabo novissima
 eorum generatio enim perversa est et infideles filii ²¹ ipsi me provocaverunt in eo qui non erat
 Deus et inritaverunt in vanitatibus suis et ego provocabo eos in eo qui non est populus et in gente
 stulta inritabo illos ²² ignis succensus est in furore meo et ardebit usque ad inferni novissima
 devorabitque terram cum germine suo et montium fundamenta conburet ²³ congregabo super eos
 mala et sagittas meas conplebo in eis ²⁴ consumentur fame et devorabunt eos aves morsu amarissimo
 dentes bestiarum inmittam in eos cum furore trahentium super terram atque serpentium ²⁵ foris
 vastabit eos gladius et intus pavor iuvenem simul ac virginem lactantem cum homine sene ²⁶ dixi
 ubinam sunt cessare faciam ex hominibus memoriam eorum ²⁷ sed propter iram inimicorum distuli
 ne forte superbirent hostes eorum et dicerent manus nostra excelsa et non Dominus fecit haec omnia

28 gens absque consilio est et sine prudentia 29 utinam saperent et intellexerent ac novissima
 30 providerent quomodo persequatur unus mille et duo fugent decem milia nonne ideo quia Deus
 31 suus vendidit eos et Dominus conclusit illos non enim est Deus noster ut deus eorum et inimici
 32 nostri sunt iudices de vinea Sodomorum vinea eorum et de suburbanis Gomorrae uva eorum
 33 uva fellis et botri amarissimi fel draconum vinum eorum et venenum aspidum insanabile 34 nonne
 35 haec condita sunt apud me et signata in thesauris meis mea est ultio et ego retribuam in tempore
 36 ut labatur pes eorum iuxta est dies perditionis et adesse festinant tempora iudicabit Dominus
 37 defecerint residuique consumpti sint et dicit ubi sunt dii eorum in quibus habebant fiduciam
 38 de quorum victimis comedebant adipem et bibebant vinum libaminum surgant et opitulentur vobis
 39 et in necessitate vos protegant videte quod ego sim solus et non sit alius deus praeter me ego
 40 occidam et ego vivere faciam percutiam et ego sanabo et non est qui de manu mea possit eruere
 41 levabo ad caelum manum meam et dicam vivo ego in aeternum si acuero ut fulgur gladium
 42 meum et arripuerit iudicium manus mea reddam ultionem hostibus meis et his qui oderunt me
 43 retribuam inebriabo sagittas meas sanguine et gladius meus devorabit carnes de cruore occisorum
 44 et de captivitate nudati inimicorum capitis laudate gentes populum eius quia sanguinem servorum
 45 suorum ulciscetur et vindictam retribuet in hostes eorum et propitius erit terrae populi sui venit
 46 ergo Moses et locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi ipse et Iosue filius Nun
 47 conplevitque omnes sermones istos loquens ad universum Israhel et dixit ad eos ponite corda
 48 vestra in omnia verba quae ego testificor vobis hodie ut mandetis ea filiis vestris custodire et facere
 49 et implere universa quae scripta sunt legis huius quia non in cassum praecepta sunt vobis sed
 50 ut singuli in eis viverent quae facientes longo perseveretis tempore in terra ad quam Iordane
 51 transmisso ingredimini possidendam locutusque est Dominus ad Mosen in eadem die dicens
 52 ascende in montem istum Abarim id est transituum in montem Nebo qui est in terra Moab contra
 53 Hiericho et vide terram Chanaan quam ego tradam filiis Israhel obtinendam et morere in monte
 54 quem conscendens iungeris populis tuis sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor et
 55 adpositus populis suis quia praevaricati estis contra me in medio filiorum Israhel ad aquas

Contradictionis in Cades deserti Sin et non sanctificastis me inter filios Israhel ⁵² e contra videbis terram et non ingredieris in eam quam ego dabo filiis Israhel

Chapter 33

¹ haec est benedictio qua benedixit Moses homo Dei filiis Israhel ante mortem suam ² et ait Dominus de Sina venit et de Seir ortus est nobis apparuit de monte Pharan et cum eo sanctorum milia in dextera eius ignea lex ³ dilexit populos omnes sancti in manu illius sunt et qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius ⁴ legem praecepit nobis Moses hereditatem multitudinis Iacob ⁵ erit apud rectissimum rex congregatis principibus populi cum tribubus Israhel ⁶ vivat Ruben et non moriatur et sit parvus in numero ⁷ haec est Iudae benedictio audi Domine vocem Iudae et ad populum suum introduc eum manus eius pugnabunt pro eo et adiutor illius contra adversarios eius erit ⁸ Levi quoque ait perfectio tua et doctrina tua viro sancto tuo quem probasti in Temptatione et iudicasti ad aquas Contradictionis ⁹ qui dixit patri suo et matri suae nescio vos et fratribus suis ignoro illos et nescierunt filios suos hii custodierunt eloquium tuum et pactum tuum servaverunt ¹⁰ iudicia tua o Iacob et legem tuam o Israhel ponent thymiana in furore tuo et holocaustum super altare tuum ¹¹ benedic Domine fortitudini eius et opera manuum illius suscipe percute dorsa inimicorum eius et qui oderunt eum non consurgant ¹² et Benjamin ait amantissimus Domini habitabit confidenter in eo quasi in thalamo tota die morabitur et inter umeros illius requiescet ¹³ Ioseph quoque ait de benedictione Domini terra eius de pomis caeli et rore atque abyssu subiacente ¹⁴ de pomis fructuum solis ac lunae ¹⁵ de vertice antiquorum montium de pomis collium aeternorum ¹⁶ et de frugibus terrae et plenitudine eius benedictio illius qui apparuit in rubo veniat super caput Ioseph et super verticem nazarei inter fratres suos ¹⁷ quasi primogeniti tauri pulchritudo eius cornua rinocerotis cornua illius in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terrae hae sunt multitudines Ephraim et haec milia Manasse ¹⁸ et Zabulon ait laetare Zabulon in exitu tuo et Isachar in tabernaculis tuis ¹⁹ populos ad montem vocabunt ibi immolabunt victimas iustitiae qui inundationem maris quasi lac sugent et thesauros absconditos harenarum ²⁰ et Gad ait benedictus in latitudine Gad quasi leo requievit cepitque brachium et verticem ²¹ et vidit principatum suum quod in parte

sua doctor esset repositus qui fuit cum principibus populi et fecit iustitias Domini et iudicium suum
 cum Israhel ²² Dan quoque ait Dan catulus leonis fluet largiter de Basan ²³ et Neptholim dixit
 Neptholim abundantia perfruetur et plenus erit benedictione Domini mare et meridiem possidebit
²⁴ Aser quoque ait benedictus in filiis Aser sit placens fratribus suis tinguat in oleo pedem suum
²⁵ ferrum et aes calciamentum eius sicut dies iuventutis tuae ita et senectus tua ²⁶ non est alius ut
 Deus rectissimi ascensor caeli auxiliator tuus magnificentia eius discurrunt nubes ²⁷ habitaculum
 eius sursum et subter brachia sempiterna eiciet a facie tua inimicum dicetque conterere ²⁸ habitabit
 Israhel confidenter et solus oculus Iacob in terra frumenti et vini caelique caligabunt rore ²⁹ beatus
 tu Israhel quis similis tui popule qui salvaris in Domino scutum auxilii tui et gladius gloriae tuae
 negabunt te inimici tui et tu eorum colla calcabis

Chapter 34

¹ ascendit ergo Moses de campestribus Moab super montem Nebo in verticem Phasga contra
 Hiericho ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan ² et universum Neptholim
 terramque Ephraim et Manasse et omnem terram usque ad mare Novissimum ³ et australem partem
 et latitudinem campi Hiericho civitatis Palmarum usque Segor ⁴ dixitque Dominus ad eum haec
 est terra pro qua iuravi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo dabo eam vidisti eam oculis tuis
 et non transibis ad illam ⁵ mortuusque est ibi Moses servus Domini in terra Moab iubente Domino
⁶ et sepelivit eum in valle terrae Moab contra Phogor et non cognovit homo sepulchrum eius usque
 in praesentem diem ⁷ Moses centum et viginti annorum erat quando mortuus est non caligavit
 oculus eius nec dentes illius moti sunt ⁸ fleveruntque eum filii Israhel in campestribus Moab triginta
 diebus et conpleti sunt dies planctus lugentium Mosen ⁹ Iosue vero filius Nun repletus est spiritu
 sapientiae quia Moses posuit super eum manus suas et oboedierunt ei filii Israhel feceruntque sicut
 praecepit Dominus Mosi ¹⁰ et non surrexit propheta ultra in Israhel sicut Moses quem nosset
¹¹ Dominus facie ad faciem in omnibus signis atque portentis quae misit per eum ut faceret in terra
 Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae illius

Joshua

Chapter 1

¹ et factum est ut post mortem Mosi servi Domini loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun
 ministrum Mosi et diceret ei ² Moses servus meus mortuus est surge et transi Iordanem istum tu
 et omnis populus tecum in terram quam ego dabo filiis Israhel ³ omnem locum quem calcaverit
 vestigium pedis vestri vobis tradam sicut locutus sum Mosi ⁴ a deserto et Libano usque ad fluvium
 magnum Eufraten omnis terra Hettheorum usque ad mare Magnum contra solis occasum erit
 terminus vester ⁵ nullus vobis poterit resistere cunctis diebus vitae tuae sicut fui cum Mose ero et
 tecum non dimittam nec derelinquam te ⁶ confortare et esto robustus tu enim sorte divides populo
 huic terram pro qua iuravi patribus suis ut traderem eam illis ⁷ confortare igitur et esto robustus
 valde ut custodias et facias omnem legem quam praecepit tibi Moses servus meus ne declines ab
 ea ad dextram vel ad sinistram ut intellegas cuncta quae agis ⁸ non recedat volumen legis huius de
 ore tuo sed meditaberis in eo diebus ac noctibus ut custodias et facias omnia quae scripta sunt in
 eo tunc diriges viam tuam et intelleges eam ⁹ ecce praecipio tibi confortare et esto robustus noli
 metuere et noli timere quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quaecumque perrexeris
¹⁰ praecepitque Iosue principibus populi dicens transite per medium castrorum et imperate populo
 ac dicite ¹¹ praeparate vobis cibaria quoniam post diem tertium transibitis Iordanem et intrabitis
 ad possidendam terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis ¹² Rubenitis quoque et
 Gadditis et dimidia tribui Manasse ait ¹³ mementote sermonis quem praecepit vobis Moses famulus
 Domini dicens Dominus Deus vester dedit vobis requiem et omnem terram ¹⁴ uxores vestrae et
 filii ac iumenta manebunt in terra quam tradidit vobis Moses trans Iordanem vos autem transite
 armati ante fratres vestros omnes fortes manu et pugnate pro eis ¹⁵ donec det requiem Dominus
 fratribus vestris sicut et vobis dedit et possideant ipsi quoque terram quam Dominus Deus vester
 daturus est eis et sic revertemini in terram possessionis vestrae et habitabitis in ea quam vobis dedit
 Moses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum ¹⁶ responderuntque ad Iosue atque
 dixerunt omnia quae praecepisti nobis faciemus et quocumque miseris ibimus ¹⁷ sicut oboedivimus
 in cunctis Mosi ita oboediemus et tibi tantum sit Dominus Deus tecum sicut fuit cum Mose ¹⁸ qui

contradixerit ori tuo et non oboedierit cunctis sermonibus quos praeceperis ei moriatur tu tantum confortare et viriliter age

Chapter 2

1
 misit ergo Iosue filius Nun de Setthim duos viros exploratores abscondito et dixit eis ite et considerate terram urbemque Hiericho qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis nomine Raab et quieverunt apud eam 2 nuntiatumque est regi Hiericho et dictum ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israhel ut explorarent terram 3 misitque rex Hiericho ad Raab dicens educ viros qui venerunt ad te et ingressi sunt domum tuam exploratores quippe sunt et omnem terram considerare venerunt 4 tollensque mulier viros abscondit et ait fateor venerunt ad me sed nesciebam unde essent 5 cumque porta clauderetur in tenebris et illi pariter exierunt nescio quo abierunt persequimini cito et comprehendetis eos 6 ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suae operuitque eos lini stipula quae ibi erat 7 hii autem qui missi fuerant secuti sunt eos per viam quae ducit ad vadum Iordanis illisque egressis statim porta clausa est 8 necdum obdormierant qui latebant et ecce mulier ascendit ad eos et ait 9 novi quod tradiderit Dominus vobis terram etenim inruit in nos terror vester et elanguerunt omnes habitatores terrae 10 audivimus quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum quando egressi estis ex Aegypto et quae feceritis duobus Amorreorum regibus qui erant trans Iordanem Seon et Og quos interfecistis 11 et haec audientes pertinuimus et elanguit cor nostrum nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum Dominus enim Deus vester ipse est Deus in caelo sursum et in terra deorsum 12 nunc ergo iurate mihi per Dominum ut quomodo ego feci vobiscum misericordiam ita et vos faciatis cum domo patris mei detisque mihi signum verum 13 et salvetis patrem meum et matrem fratres ac sorores meas et omnia quae eorum sunt et eruatis animas nostras de morte 14 qui responderunt ei anima nostra sit pro vobis in mortem si tamen non prodideris nos cumque tradiderit nobis Dominus terram faciemus in te misericordiam et veritatem 15 dimisit ergo eos per funem de fenestra domus enim eius herebat muro 16 dixitque ad eos ad montana conscendite ne forte occurrant vobis revertentes ibique latete diebus tribus donec redeant et sic ibitis per viam vestram 17 qui dixerunt ad eam innoxii erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos 18 si ingredientibus nobis terram signum

fuerit funiculus iste coccineus et ligaveris eum in fenestra per quam nos dimisisti et patrem tuum
 ac matrem fratresque et omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam ¹⁹ qui ostium
 domus tuae egressus fuerit sanguis ipsius erit in caput eius et nos erimus alieni cunctorum autem
 sanguis qui tecum fuerint in domo redundabit in caput nostrum si eos aliquis tetigerit ²⁰ quod si
 nos prodere volueris et sermonem istum proferre in medium erimus mundi ab hoc iuramento quo
 adiurasti nos ²¹ et illa respondit sicut locuti estis ita fiat dimittensque eos ut pergerent adpendit
 funiculum coccineum in fenestra ²² illi vero ambulantes pervenerunt ad montana et manserunt ibi
 tres dies donec reverterentur qui fuerant persecuti quaerentes enim per omnem viam non reppererunt
 eos ²³ quibus urbem ingressis reversi sunt et descenderunt exploratores de monte et Iordane
 transmisso venerunt ad Iosue filium Nun narraveruntque ei omnia quae acciderant sibi ²⁴ atque
 dixerunt tradidit Dominus in manus nostras omnem terram hanc et timore prostrati sunt cuncti
 habitatores eius

Chapter 3

¹ igitur Iosue de nocte consurgens movit castra egredientesque de Setthim venerunt ad Iordanem
 ipse et omnes filii Israhel et morati sunt ibi per tres dies ² quibus evolutis transierunt praecones per
 castrorum medium ³ et clamare coeperunt quando videritis arcam foederis Domini Dei vestri et
 sacerdotes stirpis leviticae portantes eam vos quoque consurgite et sequimini praecedentes ⁴ sitque
 inter vos et arcam spatium cubitorum duum milium ut procul videre possitis et nosse per quam
 viam ingrediamini quia prius non ambulastis per eam et cavete ne adpropinquetis ad arcam ⁵ dixitque
 Iosue ad populum sanctificamini cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia ⁶ et ait ad sacerdotes
 tollite arcam foederis et praecedite populum qui iussa complentes tulerunt et ambulaverunt ante eos
⁷ dixitque Dominus ad Iosue hodie incipiam exaltare te coram omni Israhel ut sciant quod sicut
 cum Mosi fui ita et tecum sim ⁸ tu autem praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis et dic
 eis cum ingressi fueritis partem aquae Iordanis state in ea ⁹ dixitque Iosue ad filios Israhel accedite
 huc et audite verba Domini Dei vestri ¹⁰ et rursus in hoc inquit scietis quod Dominus Deus vivens
 in medio vestri est et disperdat in conspectu vestro Chananeum Hettheum Eveum et Ferezeum
¹¹ Gergeseum quoque et Amorreum et Iebuseum ecce arca foederis Domini omnis terrae antecedet

12
 vos per Iordanem parate duodecim viros de tribubus Israhel singulos per singulas tribus 13 et
 cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universae terrae
 in aquis Iordanis aquae quae inferiores sunt decurrent atque deficient quae autem desuper veniunt
 14
 in una mole consistent igitur egressus est populus de tabernaculis suis ut transirent Iordanem et
 sacerdotes qui portabant arcam foederis pergebant ante eum 15 ingressisque eis Iordanem et pedibus
 eorum tinctis in parte aquae cum Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleret 16 steterunt
 aquae descendentes in uno loco et instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe quae
 vocatur Adom usque ad locum Sarthan quae autem inferiores erant in mare Solitudinis quod nunc
 17
 vocatur Mortuum descenderunt usquequo omnino deficerent populus autem incedebat contra
 Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis Domini stabant super siccam humum in medio
 Iordanis accincti omnisque populus per arentem alveum transiebat

Chapter 4

1
 quibus transgressis dixit Dominus ad Iosue 2 elige duodecim viros singulos per singulas tribus
 3
 et praecipe eis ut tollant de medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotum pedes duodecim
 durissimos lapides quos ponetis in loco castrorum ubi fixeritis hac nocte tentoria 4 vocavitque Iosue
 5
 duodecim viros quos elegerat de filiis Israhel singulos de tribubus singulis et ait ad eos ite ante
 arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium et portate singuli singulos lapides in umeris vestris
 6
 iuxta numerum filiorum Israhel ut sit signum inter vos et quando interrogaverint vos filii vestri
 7
 cras dicentes quid sibi volunt isti lapides respondebitis eis defecerunt aquae Iordanis ante arcam
 foederis Domini cum transiret eum idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israhel
 8
 usque in aeternum fecerunt ergo filii Israhel sicut eis praecepit Iosue portantes de medio Iordanis
 alveo duodecim lapides ut ei Dominus imperarat iuxta numerum filiorum Israhel usque ad locum
 9
 in quo castrametati sunt ibique posuerunt eos alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in
 medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotes qui portabant arcam foederis et sunt ibi usque in
 10
 praesentem diem sacerdotes autem qui portabant arcam stabant in Iordanis medio donec omnia
 complerentur quae Iosue ut loqueretur ad populum praeceperat Dominus et dixerat ei Moses
 11
 festinavitque populus et transiit cumque transissent omnes transivit et arca Domini sacerdotesque
 12
 pergebant ante populum filii quoque Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse armati praecedebant

filios Israhel sicut eis praeceperat Moses¹³ et quadraginta pugnatorum milia per turmas et cuneos
 incedebant per plana atque campestria urbis Hiericho¹⁴ in illo die magnificavit Dominus Iosue
 coram omni Israhel ut timerent eum sicut timuerant Mosen dum adviveret¹⁵ dixitque ad eum
¹⁶ praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis ut ascendant de Iordane¹⁷ qui praecepit eis
¹⁸ dicens ascendite de Iordane cumque ascendissent portantes arcam foederis Domini et siccam
 humum calcare coepissent reversae sunt aquae in alveum suum et fluebant sicut ante consueverant
¹⁹ populus autem ascendit de Iordane decimo mensis primi die et castrametati sunt in Galgalis
 contra orientalem plagam urbis Hiericho²⁰ duodecim quoque lapides quos de Iordanis alveo
²¹ sumpserant posuit Iosue in Galgalis et dixit ad filios Israhel quando interrogaverint filii vestri
²² cras patres suos et dixerint eis quid sibi volunt isti lapides docebitis eos atque dicetis per arentem
²³ alveum transivit Israhel Iordanem istum siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu
²⁴ vestro donec transiretis sicut fecerat prius in mari Rubro quod siccavit donec transiremus²⁵ ut
 discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum et ut vos timeatis Dominum Deum
 vestrum omni tempore

Chapter 5

¹ postquam ergo audierunt omnes reges Amorreorum qui habitabant trans Iordanem ad
 occidentalem plagam et cuncti reges Chanaan qui propinqua possidebant Magno mari loca quod
 siccasset Dominus fluenta Iordanis coram filiis Israhel donec transirent dissolutum est cor eorum
 et non remansit in eis spiritus timentium introitum filiorum Israhel² eo tempore ait Dominus ad
 Iosue fac tibi cultros lapideos et circumcide secundo filios Israhel³ fecit quod iusserat Dominus
 et circumcidit filios Israhel in colle Praeputorum⁴ haec autem causa est secundae circumcisionis
 omnis populus qui egressus est ex Aegypto generis masculini universi bellatores viri mortui sunt
 in deserto per longissimos viae circuitus⁵ qui omnes circumcisi erant populus autem qui natus est
 in deserto⁶ per quadraginta annos itineris latissimae solitudinis incircumcisis fuit donec
 consumerentur qui non audierant vocem Domini et quibus ante iuraverat ut ostenderet eis terram
 lacte et melle manantem⁷ horum filii in locum successerunt patrum et circumcisi sunt ab Iosue

quia sicut nati fuerant in praepotio erant nec eos in via aliquis circumciderat ⁸ postquam autem
 omnes circumcisi sunt manserunt in eodem castrorum loco donec sanarentur ⁹ dixitque Dominus
 ad Iosue hodie abstuli obprobrium Aegypti a vobis vocatumque est nomen loci illius Galgala usque
 in praesentem diem ¹⁰ manseruntque filii Israhel in Galgalis et fecerunt phase quartadecima die
 mensis ad vesperum in campestribus Hiericho ¹¹ et comederunt de frugibus terrae die altero azymos
 panes et pulentam eiusdem anni ¹² defecitque manna postquam comederunt de frugibus terrae nec
 usi sunt ultra illo cibo filii Israhel sed comederunt de frugibus praesentis anni terrae Chanaan
¹³ cum autem esset Iosue in agro urbis Hiericho levavit oculos et vidit virum stantem contra se et
 evaginatam tenentem gladium perrexitque ad eum et ait noster es an adversariorum ¹⁴ qui respondit
 nequaquam sed sum princeps exercitus Domini et nunc venio ¹⁵ cecidit Iosue pronus in terram et
 adorans ait quid dominus meus loquitur ad servum suum ¹⁶ solve inquit calciamentum de pedibus
 tuis locus enim in quo stas sanctus est fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum

Chapter 6

¹ Hiericho autem clausa erat atque munita timore filiorum Israhel et nullus egredi audebat aut
 ingredi ² dixitque Dominus ad Iosue ecce dedi in manus tuas Hiericho et regem eius omnesque
 fortes viros ³ circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus ⁴ septimo
 autem die sacerdotes tollant septem bucinas quarum usus est in iobeleo et praecedant arcam foederis
 septiesque circuibitis civitatem et sacerdotes clangent bucinis ⁵ cumque insonuerit vox tubae longior
 atque concisior et in auribus vestris increpauerit conclamabit omnis populus vociferatione maxima
 et muri funditus corruent civitatis ingredienturque singuli per locum contra quem steterint ⁶ vocavit
 ergo Iosue filius Nun sacerdotes et dixit ad eos tollite arcam foederis et septem alii sacerdotes tollant
 septem iobeleorum bucinas et incedant ante arcam Domini ⁷ ad populum quoque ait vadite et
 circuite civitatem armati praecedentes arcam Domini ⁸ cumque Iosue verba finisset et septem
 sacerdotes septem bucinis clangerent ante arcam foederis Domini ⁹ omnisque praecederet armatus
 exercitus reliquum vulgus arcam sequebatur ac bucinis omnia concrepabant ¹⁰ praeceperat autem
 Iosue populo dicens non clamabitis nec audietur vox vestra neque ullus sermo ex ore vestro egredietur

donec veniat dies in quo dicam vobis clamate et vociferamini ¹¹ circumivit ergo arca Domini civitatem
 semel per diem et reversa in castra mansit ibi ¹² igitur Iosue de nocte consurgente tulerunt sacerdotes
 arcam Domini ¹³ et septem ex eis septem bucinas quarum in iobeis usus est praecedebantque
 arcam Domini ambulantes atque clangentes et armatus populus ibat ante eos vulgus autem reliquum
 sequebatur arcam et bucinis personabat ¹⁴ circumieruntque civitatem secundo die semel et reversi
 sunt in castra sic fecerunt sex diebus ¹⁵ die autem septimo diluculo consurgentes circumierunt
 urbem sicut dispositum erat septies ¹⁶ cumque septimo circuitu clangerent bucinis sacerdotes dixit
 Iosue ad omnem Israhel vociferamini tradidit enim vobis Dominus civitatem ¹⁷ sitque civitas haec
 anathema et omnia quae in ea sunt Domino sola Raab meretrix vivat cum universis qui cum ea in
 domo sunt abscondit enim nuntios quos direximus ¹⁸ vos autem cavete ne de his quae praecepta
 sunt quippiam contingatis et sitis praevaricationis rei et omnia castra Israhel sub peccato sint atque
 turbentur ¹⁹ quicquid autem auri et argenti fuerit et vasorum aeneorum ac ferri Domino consecretur
 repositum in thesauris eius ²⁰ igitur omni vociferante populo et clangentibus tubis postquam in
 aures multitudinis vox sonitusque increpuit muri ilico corruerunt et ascendit unusquisque per locum
 qui contra se erat ceperuntque civitatem ²¹ et interfecerunt omnia quae erant in ea a viro usque ad
 mulierem ab infante usque ad senem boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt
²² duobus autem viris qui exploratores missi fuerant dixit Iosue ingredimini domum mulieris
 meretricis et producite eam omniaque quae illius sunt sicut illi iuramento firmastis ²³ ingressique
 iuvenes eduxerunt Raab et parentes eius fratres quoque et cunctam suppellectilem ac cognationem
 illius et extra castra Israhel manere fecerunt ²⁴ urbem autem et omnia quae in ea sunt succenderunt
 absque argento et auro et vasis aeneis ac ferro quae in aerarium Domini consecrarunt ²⁵ Raab vero
 meretricem et domum patris eius atque omnia quae habebat fecit Iosue vivere et habitaverunt in
 medio Israhel usque in praesentem diem eo quod absconderit nuntios quos miserat ut explorarent
 Hiericho in tempore illo inprecatus est Iosue dicens ²⁶ maledictus vir coram Domino qui suscitaverit
 et aedificaverit civitatem Hiericho in primogenito suo fundamenta illius iaciat et in novissimo
 liberorum ponat portas eius ²⁷ fuit ergo Dominus cum Iosue et nomen eius in omni terra vulgatum
 est

Chapter 7

¹ filii autem Israhel praevaricati sunt mandatum et usurpaverunt de anathemate nam Achan
 filius Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda tulit aliquid de anathemate iratusque est Dominus
 contra filios Israhel ² cumque mitteret Iosue de Hiericho viros contra Ahi quae est iuxta Bethaven
 ad orientalem plagam oppidi Bethel dixit eis ascendite et explorete terram qui praecepta complentes
 exploraverunt Ahi ³ et reversi dixerunt ei non ascendat omnis populus sed duo vel tria milia virorum
 pergant et deleant civitatem quare omnis populus frustra vexatur contra hostes paucissimos
⁴ ascenderunt ergo tria milia pugnatores qui statim terga vertentes ⁵ percussi sunt a viris urbis Ahi
 et corruerunt ex eis triginta et sex homines persecutique sunt eos adversarii de porta usque Sabarim
 et ceciderunt per prona fugientes pertimuitque cor populi et instar aquae liquefactum est ⁶ Iosue
 vero scidit vestimenta sua et cecidit pronus in terram coram arca Domini usque ad vesperum tam
 ipse quam omnes senes Israhel miseruntque pulverem super capita sua ⁷ et dixit Iosue heu Domine
 Deus quid voluisti transducere populum istum Iordanem fluvium ut traderes nos in manus Amorrei
 et perderes utinam ut coepimus mansissemus trans Iordanem ⁸ mi Domine Deus quid dicam videns
 Israhelem hostibus suis terga vertentem ⁹ audient Chananei et omnes habitatores terrae ac pariter
 conglobati circumdabunt nos atque debebunt nomen nostrum de terra et quid facies magno nomini
 tuo ¹⁰ dixitque Dominus ad Iosue surge cur iaces pronus in terra ¹¹ peccavit Israhel et praevaricatus
 est pactum meum tuleruntque de anathemate et furati sunt atque mentiti et absconderunt inter vasa
 sua ¹² nec poterit Israhel stare ante hostes suos eosque fugiet quia pollutus est anathemate non ero
 ultra vobiscum donec conteratis eum qui huius sceleris reus est ¹³ surge sanctifica populum et dic
 eis sanctificamini in crastinum haec enim dicit Dominus Deus Israhel anathema in medio tui est
 Israhel non poteris stare coram hostibus tuis donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere
¹⁴ acceditisque mane singuli per tribus vestras et quamcumque tribum sors invenerit accedet per
 cognationes suas et cognatio per domos domusque per viros ¹⁵ et quicumque ille in hoc facinore
 fuerit deprehensus conburetur igni cum omni substantia sua quoniam praevaricatus est pactum
 Domini et fecit nefas in Israhel ¹⁶ surgens itaque Iosue mane adplicavit Israhel per tribus suas et
 inventa est tribus Iuda ¹⁷ quae cum iuxta familias suas esset oblata inventa est familia Zarai illam
 quoque per viros offerens repperit Zabdi ¹⁸ cuius domum in singulos dividens viros invenit Achan
 filium Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda ¹⁹ et ait ad Achan fili mi da gloriam Domino Deo

Israhel et confitere atque indica mihi quid feceris ne abscondas ²⁰ responditque Achan Iosue et
 dixit ei vere ego peccavi Domino Deo Israhel et sic et sic feci ²¹ vidi enim inter spolia pallium
 coccineum valde bonum et ducentos siclos argenti regulamque auream quinquaginta siclorum et
 concupiscens abstuli et abscondi in terra contra medium tabernaculi mei argentumque fossa humo
 operui ²² misit ergo Iosue ministros qui currentes ad tabernaculum illius reppererunt cuncta
 abscondita in eodem loco et argentum simul ²³ auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue et
 ad omnes filios Israhel proieceruntque ante Dominum ²⁴ tollens itaque Iosue Achan filium Zare
 argentumque et pallium et auream regulam filiosque eius et filias boves et asinos et oves ipsumque
 tabernaculum et cunctam suppellectilem et omnis Israhel cum eo duxerunt eos ad vallem Achor
²⁵ ubi dixit Iosue quia turbasti nos exturbet te Dominus in die hac lapidavitque eum omnis Israhel
 et cuncta quae illius erant igne consumpta sunt ²⁶ congregaverunt quoque super eum acervum
 magnum lapidum qui permanet usque in praesentem diem et aversus est furor Domini ab eis
 vocatumque est nomen loci illius vallis Achor usque hodie

Chapter 8

¹ dixit autem Dominus ad Iosue ne timeas neque formides tolle tecum omnem multitudinem
 pugnatorum et consurgens ascende in oppidum Ahi ecce tradidi in manu tua regem eius et populum
 urbemque et terram ² faciesque urbi Ahi et regi eius sicut fecisti Hiericho et regi illius praedam
 vero et omnia animantia diripietis vobis pone insidias urbi post eam ³ surrexitque Iosue et omnis
 exercitus bellatorum cum eo ut ascenderent in Ahi et electa triginta milia virorum fortium misit
⁴ nocte praecepitque eis dicens ponite insidias post civitatem nec longius recedatis et eritis omnes
⁵ parati ego autem et reliqua multitudo quae mecum est accedemus ex adverso contra urbem cumque
 exierint contra nos sicut ante fecimus fugiemus et terga vertemus ⁶ donec persequentes ab urbe
 longius protrahantur putabunt enim fugere nos sicut prius ⁷ nobis ergo fugientibus et illis sequentibus
 consurgetis de insidiis et vastabitis civitatem tradetque eam Dominus Deus vester in manus vestras
⁸ cumque ceperitis succendite eam sic omnia facietis ut iussi ⁹ dimisitque eos et perrexerunt ad
 insidiarum locum sederuntque inter Bethel et Ahi ad occidentalem plagam urbis Ahi Iosue autem
¹⁰ nocte illa in medio mansit populi surgensque diluculo recensuit socios et ascendit cum senioribus

in fronte exercitus vallatus auxilio pugnatorum¹¹ cumque venissent et ascendissent ex adverso
 civitatis steterunt ad septentrionalem urbis plagam inter quam et eos vallis media erat¹² quinque
 milia autem viros elegerat et posuerat in insidiis inter Bethaven et Ahi ex occidentali parte eiusdem
 civitatis¹³ omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat ita ut novissimi multitudinis
 occidentalem plagam urbis adtingerent abiit ergo Iosue nocte illa et stetit in vallis medio¹⁴ quod
 cum vidisset rex Ahi festinavit mane et egressus est cum omni exercitu civitatis direxitque aciem
 contra desertum ignorans quod post tergum laterent insidiae¹⁵ Iosue vero et omnis Israhel cesserunt
 loco simulantes metum et fugientes per viam solitudinis¹⁶ at illi vociferantes pariter et se mutuo
 cohortantes persecuti sunt eos cumque recessissent a civitate¹⁷ et ne unus quidem in urbe Ahi et
 Bethel remansisset qui non persequeretur Israhel sicut eruperant aperta oppida relinquentes¹⁸ dixit
 Dominus ad Iosue leva clypeum qui in manu tua est contra urbem Ahi quoniam tibi tradam eam
¹⁹ cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis insidiae quae latebant surrexerunt confestim et
²⁰ pergentes ad civitatem ceperunt et succenderunt eam viri autem civitatis qui persequebantur
 Iosue respicientes et videntes fumum urbis ad caelum usque conscendere non potuerunt ultra huc
 illucque diffugere praesertim cum hii qui simulaverant fugam et tendebant ad solitudinem contra
 persequentes fortissime restitissent²¹ vidensque Iosue et omnis Israhel quod capta esset civitas et
 fumus urbis ascenderet reversus percussit viros Ahi²² siquidem et illi qui ceperant et succenderant
 civitatem egressi ex urbe contra suos medios hostium ferire coeperunt cum ergo ex utraque parte
 adversarii caederentur ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur²³ regem quoque urbis Ahi
 adprehendere viventem et obtulerunt Iosue²⁴ igitur omnibus interfectis qui Israhelem ad deserta
 tendentem fuerant persecuti et in eodem loco gladio corruentibus reversi filii Israhel percusserunt
 civitatem²⁵ erant autem qui in eo die conciderant a viro usque ad mulierem duodecim milia
 hominum omnes urbis Ahi²⁶ Iosue vero non contraxit manum quam in sublime porrexerat tenens
 clypeum donec interficerentur omnes habitatores Ahi²⁷ iumenta autem et praedam civitatis
 diviserunt sibi filii Israhel sicut praeceperat Dominus Iosue²⁸ qui succendit urbem et fecit eam
 tumulum sempiternum²⁹ regem quoque eius suspendit in patibulo usque ad vesperum et solis
 occasum praecepitque et deposuerunt cadaver eius de cruce proieceruntque in ipso introitu civitatis
 congesto super eum magno acervo lapidum qui permanet usque in praesentem diem³⁰ tunc

aedificavit Iosue altare Domino Deo Israhel in monte Hebal ³¹ sicut praeceperat Moses famulus
 Domini filiis Israhel et scriptum est in volumine legis Mosi altare de lapidibus in politis quos ferrum
 non tetigit et obtulit super eo holocausta Domino immolavitque pacificas victimas ³² et scripsit
 super lapides deuteronomium legis Mosi quod ille digesserat coram filiis Israhel ³³ omnis autem
 populus et maiores natu ducesque ac iudices stabant ex utraque parte arcae in conspectu sacerdotum
 qui portabant arcam foederis Domini ut advena ita et indigena media eorum pars iuxta montem
 Garizim et media iuxta montem Hebal sicut praeceperat Moses famulus Domini et primum quidem
 benedixit populo Israhel ³⁴ post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis et cuncta
 quae scripta erant in legis volumine ³⁵ nihil ex his quae Moses iusserat reliquit intactum sed universa
 replicavit coram omni multitudine Israhel mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur

Chapter 9

¹
 quibus auditis cuncti reges trans Iordanem qui versabantur in montanis et in campestribus in
 maritimis ac litore maris Magni hii quoque qui habitabant iuxta Libanum Hethaeus et Amorreus et
 Chananeus Ferezeus et Eveus et Iebuseus ² congregati sunt pariter ut pugnarent contra Iosue et
 Israhel uno animo eademque sententia ³ at hii qui habitabant in Gabaon audientes cuncta quae
 fecerat Iosue Hiericho et Ahi ⁴ et callide cogitantes tulerunt sibi cibaria saccos veteres asinis
 inponentes et utres vinarios scissos atque consutos ⁵ calciamenta que perantiqua quae ad indicium
 vetustatis pittaciis consuta erant induiti veteribus vestimentis panes quoque quos portabant ob
 viaticum duri erant et in frusta comminuti ⁶ perrexeruntque ad Iosue qui tunc morabatur in castris
 Galgalae et dixerunt ei atque omni simul Israheli de terra longinqua venimus pacem vobiscum
 facere cupientes responderuntque viri Israhel ad eos atque dixerunt ⁷ ne forsitan in terra quae nobis
 sorte debetur habitetis et non possimus foedus inire vobiscum ⁸ at illi ad Iosue servi inquirunt tui
 sumus quibus Iosue quinam ait estis et unde venistis ⁹ responderunt de terra longinqua valde
 venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui audivimus enim famam potentiae eius cuncta quae
 fecit in Aegypto ¹⁰ et duobus Amorreorum regibus trans Iordanem Seon regi Esebon et Og regi
 Basan qui erat in Astharoth ¹¹ dixeruntque nobis seniores et omnes habitatores terrae nostrae tollite
 in manibus cibaria ob longissimam viam et occurrite eis ac dicite servi vestri sumus foedus inite

nobiscum¹² en panes quando egressi sumus de domibus nostris ut veniremus ad vos calidos
 sumpsimus nunc sicci facti sunt et vetustate nimia comminuti¹³ utres vini novos implevimus nunc
 rupti sunt et soluti vestes et calciamenta quibus induimur et quae habemus in pedibus ob longitudinem
 largioris viae trita sunt et paene consumpta¹⁴ susceperunt igitur de cibariis eorum et os Domini
 non interrogaverunt¹⁵ fecitque Iosue cum eis pacem et inito foedere pollicitus est quod non
 occiderentur principes quoque multitudinis iuraverunt eis¹⁶ post dies autem tres initi foederis
 audierunt quod in vicino habitarent et inter eos futuri essent¹⁷ moveruntque castra filii Israhel et
 venerunt in civitates eorum die tertio quarum haec vocabula sunt Gabaon et Caphira et Beroth et
 Cariathiarim¹⁸ et non percusserunt eos eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine
 Domini Dei Israhel murmuravit itaque omne vulgus contra principes¹⁹ qui responderunt eis
 iuravimus illis in nomine Domini Dei Israhel et idcirco non possumus eos contingere²⁰ sed hoc
 faciemus eis reserventur quidem ut vivant ne contra nos ira Domini concitetur si peieraverimus
²¹ sed sic vivant ut in usus universae multitudinis ligna caedant aquasque conportent quibus haec
 loquentibus²² vocavit Gabaonitas Iosue et dixit eis cur nos decipere fraude voluistis ut diceretis
 procul valde habitamus a vobis cum in medio nostri sitis²³ itaque sub maledictione eritis et non
 deficiet de stirpe vestra ligna caedens aquasque conportans in domum Dei mei²⁴ qui responderunt
 nuntiatum est nobis servis tuis quae promississet Dominus Deus tuus Mosi servo suo ut traderet
 vobis omnem terram et disperderet cunctos habitatores eius timuimus igitur valde et providimus
 animabus nostris vestro terrore compulsi et hoc consilium inivimus²⁵ nunc autem in manu tua
 sumus quod tibi bonum et rectum videtur fac nobis²⁶ fecit ergo Iosue ut dixerat et liberavit eos
 de manibus filiorum Israhel ut non occiderentur²⁷ decrevitque in illo die esse eos in ministerium
 cuncti populi et altaris Domini caedentes ligna et aquas conportantes usque in praesens tempus in
 loco quem Dominus elegisset

Chapter 10

¹ quae cum audisset Adonisedec rex Hierusalem quod scilicet cepisset Iosue Ahi et subvertisset
 eam sicut enim fecerat Hiericho et regi eius sic fecit Ahi et regi illius et quod transfugissent
 Gabaonitae ad Israhel et essent foederati eorum² timuit valde urbs enim magna erat Gabaon et una

regalium civitatum et maior oppido Ahi omnesque bellatores eius fortissimi ³ misit ergo Adonisedec
 rex Hierusalem ad Oham regem Hebron et ad Pharam regem Hieremoth ad Iaphie quoque regem
 Lachis et ad Dabir regem Eglon dicens ⁴ ascendite ad me et ferte praesidium ut expugnemus Gabaon
 quare transfugerit ad Iosue et filios Israhel ⁵ congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorreorum
 rex Hierusalem rex Hebron rex Hieremoth rex Lachis rex Eglon simul cum exercitibus suis et
 castrametati sunt circa Gabaon obpugnantes eam ⁶ habitatores autem Gabaon urbis obsessae miserunt
 ad Iosue qui tunc morabatur in castris apud Galgalam et dixerunt ei ne retrahas manus tuas ab
 auxilio servorum tuorum ascende cito et libera nos ferque praesidium convenerunt enim adversum
 nos omnes reges Amorreorum qui habitant in montanis ⁷ ascenditque Iosue de Galgalis et omnis
 exercitus bellatorum cum eo viri fortissimi ⁸ dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos in manus
 enim tuas tradidi illos nullus tibi ex eis resistere poterit ⁹ inruit itaque Iosue super eos repente tota
 ascendens nocte de Galgalis ¹⁰ et conturbavit eos Dominus a facie Israhel contrivitque plaga magna
 in Gabaon ac persecutus est per viam ascensus Bethoron et percussit usque Azeca et Maceda
¹¹
 cumque fugerent filios Israhel et essent in descensu Bethoron Dominus misit super eos lapides
 magnos de caelo usque Azeca et mortui sunt multo plures lapidibus grandinis quam quos gladio
 percusserant filii Israhel ¹² tunc locutus est Iosue Domino in die qua tradidit Amorreum in conspectu
 filiorum Israhel dixitque coram eis sol contra Gabaon ne movearis et luna contra vallem Ahialon
¹³
 steteruntque sol et luna donec ulcisceretur se gens de inimicis suis nonne scriptum est hoc in
 libro Iustorum stetit itaque sol in medio caeli et non festinavit occumbere spatio unius diei ¹⁴ non
 fuit ante et postea tam longa dies oboediente Domino voci hominis et pugnante pro Israhel
¹⁵
 reversusque est Iosue cum omni Israhel in castra Galgalae ¹⁶ fugerant enim quinque reges et se
 absconderant in spelunca urbis Maceda ¹⁷ nuntiatumque est Iosue quod inventi essent quinque
 reges latentes in spelunca Maceda ¹⁸ qui praecepit sociis et ait volvite saxa ingentia ad os speluncae
¹⁹
 et ponite viros industrios qui clausos custodiant vos autem nolite stare sed persequimini hostes
 et extremos quosque fugientium caedite ne dimittatis eos urbium suarum intrare praesidia quos
²⁰
 tradidit Dominus Deus in manus vestras caesis igitur adversariis plaga magna et usque ad
 internicionem paene consumptis hii qui Israhel effugere potuerunt ingressi sunt civitates munitas
²¹
 reversusque est omnis exercitus ad Iosue in Maceda ubi tunc erant castra sani et integro numero
²²
 nullusque contra filios Israhel muttire ausus est praecepitque Iosue dicens aperite os speluncae

et producite ad me quinque reges qui in ea latitant ²³ fecerunt ministri ut sibi fuerat imperatum et
 eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca regem Hierusalem regem Hebron regem Hieremoth
²⁴
 regem Lachis regem Eglon ²⁴ cumque educti essent ad eum vocavit omnes viros Israhel et ait ad
 principes exercitus qui secum erant ite et ponite pedes super colla regum istorum qui cum perrexissent
²⁵
 et subiectorum pedibus colla calcarent ²⁵ rursum ait ad eos nolite timere nec paveatis confortamini
 et estote robusti sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris adversum quos dimicatis
²⁶
²⁶ percussitque Iosue et interfecit eos atque suspendit super quinque stipites fueruntque suspensi
²⁷
 usque ad vesperum ²⁷ cumque occumberet sol praecepit sociis ut deponerent eos de patibulis qui
 depositos proiecerunt in speluncam in qua latuerant et posuerunt super os eius saxa ingentia quae
²⁸
 permanent usque in praesens ²⁸ eodem die Macedam quoque cepit Iosue et percussit in ore gladii
 regemque illius interfecit et omnes habitatores eius non dimisit in ea saltim parvas reliquias fecitque
²⁹
 regi Maceda sicut fecerat regi Hiericho ²⁹ transivit cum omni Israhel de Maceda in Lebna et
³⁰
 pugnabat contra eam ³⁰ quam tradidit Dominus cum rege suo in manu Israhel percusseruntque
 urbem in ore gladii et omnes habitatores eius non dimiserunt in ea ulla reliquias feceruntque regi
³¹
 Lebna sicut fecerant regi Hiericho ³¹ de Lebna transivit in Lachis et exercitu per gyrum disposito
³²
 obpugnabat eam ³² tradiditque Dominus Lachis in manu Israhel et cepit eam die altero atque
³³
 percussit in ore gladii omnemque animam quae fuerat in ea sicut fecerat Lebna ³³ eo tempore
 ascendit Hiram rex Gazer ut auxiliaretur Lachis quem percussit Iosue cum omni populo eius usque
³⁴ ³⁵
 ad internicionem ³⁴ transivitque de Lachis in Eglon et circumdedit ³⁵ atque expugnavit eam eadem
 die percussitque in ore gladii omnes animas quae erant in ea iuxta omnia quae fecerat Lachis
³⁶ ³⁷
³⁶ ascendit quoque cum omni Israhele de Eglon in Hebron et pugnavit contra eam ³⁷ cepitque et
 percussit in ore gladii regem quoque eius et omnia oppida regionis illius universasque animas quae
 in ea fuerant commoratae non reliquit in ea ulla reliquias sicut fecerat Eglon sic fecit et Hebron
³⁸ ³⁹
 cuncta quae in ea repperit consumens gladio ³⁸ inde reversus in Dabir ³⁹ cepit eam atque vastavit
⁴⁰
⁴⁰ regem quoque eius et omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii non dimisit in ea ulla
⁴¹
 reliquias sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum sic fecit Dabir et regi illius ⁴¹ percussit
 itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam atque campestem et Asedoth cum regibus
 suis non dimisit in ea ulla reliquias sed omne quod spirare poterat interfecit sicut praeceperat ei
⁴²
 Dominus Deus Israhel ⁴² a Cadesbarne usque Gazam omnem terram Gosen usque Gabaon

43
 universos reges et regiones eorum uno cepit impetu atque vastavit Dominus enim Deus Israhel
 pugnabat pro eo ⁴⁴ reversusque est cum omni Israhele ad locum castrorum in Galgala

Chapter 11

¹
 quae cum audisset Iabin rex Asor misit ad Iobab regem Madon et ad regem Someron atque
 ad regem Acsaph ² ad reges quoque aquilonis qui habitabant in montanis et in planitie contra
 meridiem Cheneroth in campestribus quoque et in regionibus Dor iuxta mare ³ Chananeumque ab
 oriente et occidente et Amorreum atque Heththeum ac Ferezeum et Iebuseum in montanis Eveum
 quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Masphe ⁴ egressique sunt omnes cum turmis suis
 populus multus nimis sicut harena quae est in litore maris equi quoque et currus immensae
 multitudinis ⁵ conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom ut pugnarent contra
 Israhel ⁶ dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos cras enim hac eadem hora ego tradam omnes
 istos vulnerandos in conspectu Israhel equos eorum subnervabis et currus igne combures ⁷ venitque
 Iosue et omnis exercitus cum eo adversum illos ad aquas Merom subito et inruerunt super eos
⁸
 tradiditque illos Dominus in manu Israhel qui percusserunt eos et persecuti sunt usque ad Sidonem
 magnam et aquas Maserefoth campumque Masphe qui est ad orientalem illius partem ita percussit
 omnes ut nullas dimitteret ex eis reliquias ⁹ fecit sicut praeceperat ei Dominus equos eorum
 subnervavit currusque combusit ¹⁰ reversusque statim cepit Asor et regem eius percussit gladio
 Asor enim antiquitus inter omnia regna haec principatum tenebat ¹¹ percussitque omnes animas
 quae ibidem morabantur non dimisit in ea ullas reliquias sed usque ad internicionem universa
 vastavit ipsamque urbem permisit incendio ¹² et omnes per circuitum civitates regesque earum
 cepit percussit atque delevit sicut praeceperat ei Moses famulus Domini ¹³ absque urbibus quae
 erant in collibus et in tumulis sitae ceteras succendit Israhel unam tantum Asor munitissimam
 flamma consumpsit ¹⁴ omnemque praedam istarum urbium ac iumenta diviserunt sibi filii Israhel
 cunctis hominibus interfectis ¹⁵ sicut praeceperat Dominus Mosi servo suo ita praecepit Moses
 Iosue et ille universa complevit non praeteriit de universis mandatis ne unum quidem verbum quod
 iusserat Dominus Mosi ¹⁶ cepit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam terramque

Gosen et planitiem et occidentalem plagam montemque Israhel et campestria eius¹⁷ et partem
 montis quae ascendit Seir usque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon omnes reges
 eorum cepit percussit occidit¹⁸ multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos¹⁹ non fuit civitas
 quae se non traderet filiis Israhel praeter Eveum qui habitabat in Gabaon omnes bellando cepit
 20 Domini enim sententiae fuerat ut indurarentur corda eorum et pugnarent contra Israhel et caderent
 et non mererentur ullam clementiam ac perirent sicut praeceperat Dominus Mosi²¹ in tempore illo
 venit Iosue et interfecit Enacim de montanis Hebron et Dabir et Anab et de omni monte Iuda et
 Israhel urbesque eorum delevit²² non reliquit ullum de stirpe Enacim in terra filiorum Israhel
 absque civitatibus Gaza et Geth et Azoto in quibus solis relictis sunt²³ cepit ergo Iosue omnem
 terram sicut locutus est Dominus ad Mosen et tradidit eam in possessionem filiis Israhel secundum
 partes et tribus suas quievitque terra a proeliis

Chapter 12

¹ hii sunt reges quos percusserunt filii Israhel et possederunt terram eorum trans Iordanem ad
 solis ortum a torrente Arnon usque ad montem Hermon et omnem orientalem plagam quae respicit
 solitudinem² Seon rex Amorreorum qui habitavit in Esebon dominatus est ab Aroer quae sita est
 super ripam torrentis Arnon et mediae partis in valle dimidiique Galaad usque ad torrentem Iaboc
 qui est terminus filiorum Ammon³ et a solitudine usque ad mare Cheneroth contra orientem et
 usque ad mare Deserti quod est mare Salsissimum ad orientalem plagam per viam quae ducit
 Bethesimoth et ab australi parte quae subiacent Asedothphasga⁴ terminus Og regis Basan de
 reliquiis Rafaim qui habitavit in Astharoth et in Edrain et dominatus est in monte Hermon et in
 Salacha atque in universa Basan usque ad terminos⁵ Gesuri et Machathi et dimidiae partis Galaad
 terminos Seon regis Esebon⁶ Moses famulus Domini et filii Israhel percusserunt eos tradiditque
 terram eorum Moses in possessionem Rubenitis et Gadditis et dimidiae tribui Manasse⁷ hii sunt
 reges terrae quos percussit Iosue et filii Israhel trans Iordanem ad occidentalem plagam a Baalgad
 in campo Libani usque ad montem cuius pars ascendit in Seir tradiditque eam Iosue in possessionem
 tribubus Israhel singulis partes suas⁸ tam in montanis quam in planis atque campestribus in Aseroth
 et solitudine ac meridie Hettheus fuit et Amorreus Chananeus et Ferezeus Eveus et Iebuseus⁹ rex
 Hiericho unus rex Ahi quae est ex latere Bethel unus¹⁰ rex Hierusalem unus rex Hebron unus

11 rex Hierimoth unus rex Lachis unus 12 rex Eglon unus rex Gazer unus 13 rex Dabir unus rex
 Gader unus 14 rex Herma unus rex Hered unus 15 rex Lebna unus rex Odollam unus 16 rex Maceda
 unus rex Bethel unus 17 rex Thaffua unus rex Afer unus 18 rex Afec unus rex Saron unus 19 rex
 Madon unus rex Asor unus 20 rex Someron unus rex Acsaph unus 21 rex Thenach unus rex Mageddo
 unus 22 rex Cades unus rex Iachanaem Chermeli unus 23 rex Dor et provinciae Dor unus rex
 gentium Galgal unus 24 rex Thersa unus omnes reges triginta et unus

Chapter 13

1 Iosue senex propectaeque aetatis erat et dixit Dominus ad eum senuisti et longevus es terraque
 latissima derelicta est quae necdum est sorte divisa 2 omnis videlicet Galilea Philisthim et universa
 Gesuri 3 a fluvio turbido qui inrigat Aegyptum usque ad terminos Accaron contra aquilonem terra
 Chanaan quae in quinque regulos Philisthim dividitur Gazeos Azotios Ascalonitas Gettheos et
 Accaronitas 4 ad meridiem vero sunt Evei omnis terra Chanaan et Maara Sidoniorum usque Afeca
 et terminos Amorrei 5 eiusque confinia Libani quoque regio contra orientem a Baalgad sub monte
 Hermon donec ingrediaris Emath 6 omnium qui habitant in monte a Libano usque ad aquas Masrefoth
 universique Sidonii ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israhel veniat ergo in parte hereditatis
 Israhel sicut praecepi tibi 7 et nunc divide terram in possessionem novem tribubus et dimidiae tribui
 Manasse 8 cum qua Ruben et Gad possederunt terram quam tradidit eis Moses famulus Domini
 trans fluenta Iordanis ad orientalem plagam 9 ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in
 vallis medio universaque campestria Medaba usque Dibon 10 et cunctas civitates Seon regis Amorrei
 qui regnavit in Esebon usque ad terminos filiorum Ammon 11 et Galaad ac terminum Gesuri et
 Machathi omnemque montem Hermon et universam Basan usque Saleca 12 omne regnum Og in
 Basan qui regnavit in Astharoth et Edraim ipse fuit de reliquiis Rafaim percussitque eos Moses
 atque delevit 13 nolueruntque disperdere filii Israhel Gesuri et Machathi et habitaverunt in medio
 Israhel usque in praesentem diem 14 tribui autem Levi non dedit possessionem sed sacrificia et

victimae Domini Dei Israhel ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi ¹⁵ dedit ergo Moses
 possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas ¹⁶ fuitque terminus eorum ab Aroer
 quae sita est in ripa torrentis Arnon et in valle eiusdem torrentis media universam planitiem quae
 ducit Medaba ¹⁷ et Esebon cunctosque viculos earum qui sunt in campestribus Dibon quoque et
 Bamothbaal et oppidum Baalmaon ¹⁸ Iessa et Cedmoth et Mepheeth ¹⁹ Cariathaim et Sebama et
 Sarathasar in monte convallis ²⁰ Bethpheor et Asedothphasga et Bethaisimoth ²¹ omnes urbes
 campestres universaque regna Seon regis Amorrei qui regnavit in Esebon quem percussit Moses ²²
 cum principibus Madian Eveum et Recem et Sur et Ur et Rabee duces Seon habitatores terrae ²³ et
 Balaam filium Beor ariolum occiderunt filii Israhel gladio cum ceteris interfectis ²³ factusque est
 terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius haec est possessio Rubenitarum per cognationes suas
 urbium et viculorum ²⁴ deditque Moses tribui Gad et filiis eius per cognationes suas possessionem
 cuius haec divisio est ²⁵ terminus Iazer et omnes civitates Galaad dimidiamque partem terrae
 filiorum Ammon usque ad Aroer quae est contra Rabba ²⁶ et ab Esebon usque Ramoth Masphe et
 Batanim et a Manaim usque ad terminos Dabir ²⁷ in valle quoque Betharaam et Bethnemra et
 Soccoth et Saphon reliquam partem regni Seon regis Esebon huius quoque Iordanis finis est usque
 ad extremam partem maris Chenereth trans Iordanem ad orientalem plagam ²⁸ haec est possessio
 filiorum Gad per familias suas civitates et villae earum ²⁹ dedit et dimidia tribui Manasse filiisque
 eius iuxta cognationes suas possessionem ³⁰ cuius hoc principium est a Manaim universam Basan
 et cuncta regna Og regis Basan omnesque vicos Air qui sunt in Basan sexaginta oppida ³¹ et
 dimidiam partem Galaad Astharoth et Edrai urbes regni Og in Basan filiis Machir filii Manasse
 dimidia parti filiorum Machir iuxta cognationes suas ³² hanc possessionem divisit Moses in
 campestribus Moab trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam ³³ tribui autem Levi non
 dedit possessionem quoniam Dominus Deus Israhel ipse est possessio eius ut locutus est illi

Chapter 14

¹ hoc est quod possederunt filii Israhel in terra Chanaan quam dederunt eis Eleazar sacerdos et
 Iosue filius Nun et principes familiarum per tribus Israhel ² sorte omnia dividentes sicut praeceperat

Dominus in manu Mosi novem tribubus et dimidia³e tribui duabus enim tribubus et dimidia³e
 dederat Moses trans Iordanem possessionem absque Levitis qui nihil terrae acceperunt inter fratres
⁴suos sed in eorum successerant locum filii Ioseph in duas divisi tribus Manasse et Ephraim nec
 acceperunt Levitae aliam in terra partem nisi urbes ad habitandum et suburbana earum ad alenda
⁵iumenta et pecora sua sicut praecepit Dominus Mosi ita fecerunt filii Israhel et diviserunt terram
⁶accesserunt itaque filii Iuda ad Iosue in Galgala locutusque est ad eum Chaleb filius Iepphonne
 Cenezeus nosti quid locutus sit Dominus ad Mosen hominem Dei de me et te in Cadesbarne
⁷quadraginta annorum eram quando me misit Moses famulus Domini de Cadesbarne ut considerarem
 terram nuntiavi⁸que ei quod mihi verum videbatur fratres autem mei qui ascenderant mecum
⁹dissolverunt cor populi et nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum iuravitque Moses
 in die illo dicens terram quam calcavit pes tuus erit possessio tua et filiorum tuorum in aeternum
¹⁰quia secutus es Dominum Deum meum concessit ergo Dominus vitam mihi sicut pollicitus est
 usque in praesentem diem quadraginta et quinque anni sunt ex quo locutus est Dominus verbum
 istud ad Mosen quando ambulabat Israhel per solitudinem hodie octoginta quinque annorum sum
¹¹sic valens ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum illius in me temporis
 fortitudo usque hodie perseverat tam ad bellandum quam ad gradiendum¹² da ergo mihi montem
 istum quem pollicitus est Dominus te quoque audiente in quo Enacim sunt et urbes magnae atque
 munitae si forte sit Dominus mecum et potuero delere eos sicut promisit mihi¹³ benedixitque ei
¹⁴Iosue et tradidit Hebron in possessionem atque ex eo fuit Hebron Chaleb filio Iepphonne Cenezeo
¹⁵usque in praesentem diem quia secutus est Dominum Deum Israhel nomen Hebron antea vocabatur
 Cariatharbe Adam maximus ibi inter Enacim situs est et terra cessavit a proeliis

Chapter 15

¹igitur sors filiorum Iudae per cognationes suas ista fuit a termino Edom desertum Sin contra
 meridiem et usque ad extremam partem australis plagae² initium eius a summitate maris Salsissimi
 et a lingua eius quae respicit meridiem³ egrediturque contra ascensum Scorpionis et pertransit in
 Sina ascenditque in Cadesbarne et pervenit in Esrom ascendens Addara et circumiens Caricaa
⁴atque inde pertransiens in Asemona et perveniens ad torrentem Aegypti eruntque termini eius

mare Magnum hic erit finis meridianae plagae⁵ ab oriente vero erit initium mare Salsissimum
 usque ad extrema Iordanis et ea quae respiciunt aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanem
 fluvium⁶ ascenditque terminus in Bethagla et transit ab aquilone in Betharaba ascendens ad lapidem
 Boem filii Ruben⁷ et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor contra aquilonem respiciens
 Galgala quae est ex adverso ascensionis Adommim ab australi parte torrentis transitque aquas quae
 vocantur fons Solis et erunt exitus eius ad fontem Rogel⁸ ascenditque per convallem filii Ennom
 ex latere Iebusei ad meridiem haec est Hierusalem et inde se erigens ad verticem montis qui est
 contra Gehennom ad occidentem in summitate vallis Rafaim contra aquilonem⁹ pertransitque a
 vertice montis usque ad fontem aquae Nepthoa et pervenit usque ad vicos montis Ephron
 inclinaturque in Bala quae est Cariathiarim id est urbs Silvarum¹⁰ et circuit de Bala contra
 occidentem usque ad montem Seir transitque iuxta latus montis Iarim ad aquilonem in Cheslon et
 descendit in Bethsames transitque in Thamna¹¹ et pervenit contra aquilonem partis Accaron ex
 latere inclinaturque Sechrona et transit montem Baala pervenitque in Iebnehel et maris Magni contra
 occidentem fine concluditur¹² hii sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis
¹³ Chaleb vero filio Iepphone dedit partem in medio filiorum Iuda sicut praeceperat ei Dominus
 Cariatharbe patris Enach ipsa est Hebron¹⁴ delevitque ex ea Chaleb tres filios Enach Sesai et
 Ahiman et Tholmai de stirpe Enach¹⁵ atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir quae
 prius vocabatur Cariathsepher id est civitas Litterarum¹⁶ dixitque Chaleb qui percusserit
 Cariathsepher et ceperit eam dabo illi Axam filiam meam uxorem¹⁷ cepitque eam Othonihel filius
 Cenez frater Chaleb iunior deditque ei Axam filiam suam uxorem¹⁸ quae cum pergerent simul
 suasit viro ut peteret a patre suo agrum suspiravitque ut sedebat in asino cui Chaleb quid habes
 inquit¹⁹ at illa respondit da mihi benedictionem terram australem et arentem dedisti mihi iunge et
 inriguam dedit itaque ei Chaleb inriguum superius et inferius²⁰ haec est possessio tribus filiorum
 Iuda per cognationes suas²¹ erantque civitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos
 Edom a meridie Cabsehel et Eder et Iagur²² et Cina et Dimona Adeda²³ et Cedes et Asor Iethnan
²⁴ Zif et Thelem Baloth²⁵ et Asor nova et Cariothesrom haec est Asor²⁶ Aman Same et Molada
²⁷ et Asergadda et Asemon Bethfeleth²⁸ et Asersual et Bersabee et Baziothia²⁹ Bala et Hiim
³⁰ Esem³¹ et Heltholad Exiil et Harma³² Siceleg et Medemena et Sensenna³² Lebaoth et Selim et

Aenremmon omnes civitates viginti novem et villae earum³³ in campestribus vero Esthaul et Saraa
 et Asena³⁴ et Azanoe et Aengannim Thaffua et Aenaim³⁵ et Hierimoth Adulam Soccho et Azeca
³⁶ et Saraim Adithaim et Gedera et Giderothaim urbes quattuordecim et villae earum³⁷ Sanan et
 Adesa et Magdalgad³⁸ Delean et Mesfa et Iecthel³⁹ Lachis et Bascath et Aglon⁴⁰ Thebbon et
 Lehemas et Chethlis⁴¹ et Gideroth Bethdagon et Neema et Maceda civitates sedecim et villae
 earum⁴² Labana et Aether et Asan⁴³ Ieptha et Esna et Nesib⁴⁴ Ceila et Achzib et Maresa civitates
 novem et villae earum⁴⁵ Accaron cum vicis et villulis suis⁴⁶ ab Accaron usque ad mare omnia
 quae vergunt ad Azotum et viculos eius⁴⁷ Azotus cum vicis et villulis suis Gaza cum viculis et
 villulis suis usque ad torrentem Aegypti mare Magnum terminus eius⁴⁸ et in monte Samir et Iether
 et Soccho⁴⁹ et Edenna Cariathsenna haec est Dabir⁵⁰ Anab et Isthemo et Anim⁵¹ Gosen et Olon
 et Gilo civitates undecim et villae earum⁵² Arab et Roma et Esaan⁵³ Ianum et Bethafua et Afeca
⁵⁴ Ammatha et Cariatharbe haec est Hebron et Sior civitates novem et villae earum⁵⁵ Maon et
 Chermel et Zif et Iotae⁵⁶ Iezrehel et Iucadam et Zanoë⁵⁷ Accaim Gebaa et Thamna civitates
 decem et villae earum⁵⁸ Alul et Bethsur et Gedor⁵⁹ Mareth et Bethanoth et Elthecen civitates
 sex et villae earum⁶⁰ Cariathbaal haec est Cariathiarim urbs Silvarum et Arebba civitates duae et
 villae earum⁶¹ in deserto Betharaba Meddin et Schacha⁶² Anepsan et civitas Salis et Engaddi
 civitates sex et villae earum⁶³ Iebuseum autem habitorem Hierusalem non potuerunt filii Iuda
 delere habitavitque Iebuseus cum filiis Iuda in Hierusalem usque in praesentem diem

Chapter 16

¹ cecidit quoque sors filiorum Ioseph ab Iordane contra Hiericho et aquas eius ab oriente solitudo
 quae ascendit de Hiericho ad montana Bethel² et egreditur de Bethel Luzam transitque terminum
 Archiatharoth³ et descendit ad occidentem iuxta terminum Ieflethi usque ad terminos Bethoron
 inferioris et Gazer finiunturque regiones eius mari Magno⁴ possederuntque filii Ioseph Manasse
 et Ephraim⁵ et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas et possessio eorum contra

orientem Atharothaddar usque Bethoron superiorem ⁶ egrediunturque confinia in mare Machmethath
 vero aquilonem respicit et circuit terminus contra orientem in Thanathselo et pertransit ab oriente
 Ianoe ⁷ descenditque de Ianoe in Atharoth et Noaratha et pervenit in Hiericho et egreditur ad
 Iordanem ⁸ de Taffua pertransitque contra mare in valle Harundineti suntque egressus eius in mare
 Salsissimum haec est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas ⁹ urbesque quae separatae
 sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse et villae earum ¹⁰ et non interfecerunt
 filii Ephraim Chananeum qui habitabat in Gazer habitavitque Chananeus in medio Ephraim usque
 in diem hanc tributarius

Chapter 17

¹ cecidit autem sors tribui Manasse ipse est enim primogenitus Ioseph Machir primogenito
 Manasse patri Galaad qui fuit vir pugnator habuitque possessionem Galaad et Basan ² et reliquis
 filiorum Manasse iuxta familias suas filiis Abiezer et filiis Elech et filiis Esrihel et filiis Sechem
 et filiis Epher et filiis Semida isti sunt filii Manasse filii Ioseph mares per cognationes suas
³ Salphaad vero filio Epher filii Galaad filii Machir filii Manasse non erant filii sed solae filiae
 quarum ista sunt nomina Maala et Noa Egla et Melcha et Thersa ⁴ veneruntque in conspectu Eleazari
 sacerdotis et Iosue filii Nun et principum dicentes Dominus praecepit per manum Mosi ut daretur
 nobis possessio in medio fratrum nostrorum deditque eis iuxta imperium Domini possessionem in
 medio fratrum patris earum ⁵ et ceciderunt funiculi Manasse decem absque terra Galaad et Basan
 trans Iordanem ⁶ filiae enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius terra autem
 Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant ⁷ fuitque terminus Manasse ab Aser
 Machmathath quae respicit Sychem et egreditur ad dextram iuxta habitatores fontis Taffuae ⁸ etenim
 in sorte Manasse ceciderat terra Taffuae quae est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim
⁹ descenditque terminus vallis Harundineti in meridiem torrentis civitatum Ephraim quae in medio
 sunt urbium Manasse terminus Manasse ab aquilone torrentis et exitus eius perguit ad mare ¹⁰ ita
 ut ab austro sit possessio Ephraim et ab aquilone Manasse et utramque claudat mare et coniungantur
¹¹ sibi in tribu Aser ab aquilone et in tribu Isachar ab oriente fuitque hereditas Manasse in Isachar
 et in Aser Bethsan et viculi eius et Ieblaam cum villulis suis et habitatores Dor cum oppidis suis
 habitatores quoque Hendor cum villulis suis similiterque habitatores Thanach cum villulis suis et

habitatores Mageddo cum viculis suis et tertia pars urbis Nofeth ¹² nec potuerunt filii Manasse has
 subvertere civitates sed coepit Chananeus habitare in terra ista ¹³ postquam autem convaluerunt
 filii Israhel subiecerunt Chananeos et fecerunt sibi tributarios nec interfecerunt eos ¹⁴ locutique
 sunt filii Ioseph ad Iosue atque dixerunt quare dedisti mihi possessionem sortis et funiculi unius
 cum sim tantae multitudinis et benedixerit mihi Dominus ¹⁵ ad quos Iosue ait si populus multus
 es ascende in silvam et succide tibi spatia in terra Ferezei et Rafaim quia angusta est tibi possessio
 montis Ephraim ¹⁶ cui responderunt filii Ioseph non poterimus ad montana conscendere cum ferreis
 curribus utantur Chananei qui habitant in terra campestri in qua sitae sunt Bethsan cum viculis suis
 et Iezrahel mediam possidens vallem ¹⁷ dixitque Iosue ad domum Ioseph Ephraim et Manasse
 populus multus es et magnae fortitudinis non habebis sortem unam ¹⁸ sed transibis ad montem et
 succides tibi atque purgabis ad habitandum spatia et poteris ultra procedere cum subverteris
 Chananeum quem dicis ferreos habere currus et esse fortissimum

Chapter 18

¹ congregatique sunt omnes filii Israhel in Silo ibique fixerunt tabernaculum testimonii et fuit
 eis terra subiecta ² remanserant autem filiorum Israhel septem tribus quae necdum acceperant
 possessiones suas ³ ad quos Iosue ait usquequo marcetis ignavia et non intratis ad possidendam
 terram quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis ⁴ eligite de singulis tribubus ternos viros
 ut mittam eos et pergant atque circumeant terram et describant eam iuxta numerum uniuscuiusque
 multitudinis referantque ad me quod descriperint ⁵ dividite vobis terram in septem partes Iudas
 sit in terminis suis ab australi plaga et domus Ioseph ab aquilone ⁶ mediam inter hos terram in
 septem partes describite et huc venietis ad me ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem
⁷ quia non est inter vos pars Levitarum sed sacerdotium Domini est eorum hereditas Gad autem et
 Ruben et dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad orientalem
 plagam quas dedit eis Moses famulus Domini ⁸ cumque surrexissent viri ut pergerent ad
 describendam terram praecepit eis Iosue dicens circuite terram et describite eam ac revertimini ad
 me ut hic coram Domino Deo in Silo mittam vobis sortem ⁹ itaque perrexerunt et lustrantes eam
 in septem partes diviserunt scribentes in volumine reversique sunt ad Iosue in castra Silo ¹⁰ qui

misit sortes coram Domino in Silo divisitque terram filiis Israhel in septem partes ¹¹ et ascendit
 sors prima filiorum Benjamin per familias suas ut possiderent terram inter filios Iuda et filios Ioseph
¹²
 fuitque terminus eorum contra aquilonem ab Iordane pergens iuxta latus Hiericho septentrionalis
 plagae et inde contra occidentem ad montana conscendens et perveniens in solitudinem Bethaven
¹³
 atque pertransiens iuxta Luzam ad meridiem ipsa est Bethel descenditque in Atharothaddar in
¹⁴
 montem qui est ad meridiem Bethoron inferioris et inclinatur circumiens contra mare a meridie
 montis qui respicit Bethoron contra africanum suntque exitus eius in Cariathbaal quae vocatur et
¹⁵
 Cariathiarim urbem filiorum Iuda haec est plaga contra mare et occidentem a meridie autem ex
 parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare et pervenit usque ad fontem aquarum Nepthoa
¹⁶
 descenditque in partem montis qui respicit vallem filiorum Ennom et est contra septentrionalem
 plagam in extrema parte vallis Rafaim descenditque Gehennom id est vallis Ennom iuxta latus
¹⁷
 Iebusei ad austrum et pervenit ad fontem Rogel transiens ad aquilonem et egrediens ad Aensem
¹⁸
 id est fontem Solis et pertransit usque ad tumulos qui sunt e regione ascensus Adommim
 descenditque ad Abenboen id est lapidem Boen filii Ruben et pertransit ex latere aquilonis ad
¹⁹
 campestria descenditque in planitiem et praetergreditur contra aquilonem Bethagla suntque
²⁰
 exitus eius contra linguam maris Salsissimi ab aquilone in fine Iordanis ad australem plagam qui
 est terminus illius ab oriente haec est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuitu et
²¹
 familias singulas fueruntque civitates eius Hiericho et Bethagla et vallis Casis ²² Betharaba et
²³
 Semaraim et Bethel Avim et Affara et Ofra ²⁴ villa Emona et Ofni et Gabee civitates duodecim
²⁵
 et villae earum Gabaon et Rama et Beroth ²⁶ et Mesfe Cafera et Ammosa ²⁷ et Recem Iarafel
²⁸
 et Tharala et Sela Eleph et Iebus quae est Hierusalem Gabaath et Cariath civitates quattuordecim
 et villae earum haec est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas

Chapter 19

¹
 et egressa est sors secunda filiorum Symeon per cognationes suas fuitque hereditas ² eorum
 in medio possessionis filiorum Iuda Bersabee et Sabee et Molada ³ et Asersual Bala et Asem ⁴ et
 Heltholath Bethul Arma ⁵ et Seceleg et Bethmarchaboth Asersusa ⁶ et Bethlebaoth et Saroen
⁷
 civitates tredecim et villae earum Ahin et Remmon et Athar et Asan civitates quattuor et villae

8 earum omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Balaath Berrameth contra australem
 plagam haec est hereditas filiorum Symeon iuxta cognationes suas 9 in funiculo et possessione
 filiorum Iuda quia maior erat et idcirco possederunt filii Symeon in medio hereditatis eorum
 10 cecidit quoque sors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas et factus est terminus possessionis
 eorum usque Sarith 11 ascenditque de mari et Medala ac pervenit in Debbaseth usque ad torrentem
 qui est contra Iecennam 12 et revertitur de Sarith contra orientem in fines Ceseleththabor et egreditur
 ad Dabereth ascenditque contra Iafie 13 et inde pertransit ad orientalem plagam Getthefer Etthacasin
 et egreditur in Remmon Amphthar et Noa 14 et circuit ad aquilonem et Nathon suntque egressus
 eius vallis Iepthahel 15 et Catheth et Nehalal et Semron et Iedala et Bethleem civitates duodecim
 et villae earum 16 haec est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas urbes et viculi
 earum 17 Isachar egressa est sors quarta per cognationes suas 18 fuitque eius hereditas Hiezrahel
 et Chasaloth et Sunem 19 et Afaraim Seon et Anaarath 20 et Rabbith et Cesion Abes 21 et Rameth
 et Engannim et Enadda et Bethfeser 22 et pervenit terminus usque Thabor et Seesima et Bethsemes
 eruntque exitus eius Iordanes civitates sedecim et villae earum 23 haec est possessio filiorum Isachar
 per cognationes suas urbes et viculi earum 24 cecidit sors quinta tribui filiorum Aser per cognationes
 suas 25 fuitque terminus eorum Alchath et Oali et Beten et Axab 26 Elmelech et Amaad et Messal
 et pervenit usque ad Carmelum maris et Siorlabanath 27 ac revertitur contra orientem Bethdagon
 et pertransit usque Zabulon et vallem Iepthahel contra aquilonem in Bethemech et Neihel
 egrediturque ad levam Chabul 28 et Achran et Roob et Amon et Canae usque ad Sidonem magnam
 29 revertiturque in Orma usque ad civitatem munitissimam Tyrum et usque Osa eruntque exitus
 eius in mare de funiculo Acziba 30 et Amma et Afec et Roob civitates viginti duae et villae earum
 31 haec est possessio filiorum Aser per cognationes suas urbes et viculi earum 32 filiorum Nepthalim
 sexta pars cecidit per familias suas 33 et coepit terminus de Heleb et Helon in Sananim et Adami
 quae est Neceb et Iebnahel usque Lecum et egressus eorum usque ad Iordanem 34 revertiturque
 terminus contra occidentem in Aznoththabor atque inde egreditur in Ucoqa et pertransit in Zabulon
 contra meridiem et in Aser contra occidentem et in Iuda ad Iordanem contra ortum solis 35 civitates

munitissimae Aseddim Ser et Ammath et Recchath Chenereth³⁶ et Edema et Arama Asor³⁷ et
 Cedus et Edrai Nasor³⁸ et Ieron et Magdalel Horem et Bethanath et Bethsemes civitates decem et
 novem et villae earum³⁹ haec est possessio tribus filiorum Nepthali per cognationes suas urbes et
 viculi earum⁴⁰ tribui filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima⁴¹ et fuit terminus
 possessionis eius Saraa et Esthaol et Ahirsemes id est civitas Solis⁴² Selebin et Ahialon et Iethela
 Helon et Themna et Acron⁴³ Helthecen et Gebthon et Baalath⁴⁴ Iud et Benebarach et
 Gethremmon⁴⁵ aquae Hiercon et Arecon cum termino qui respicit Ioppen⁴⁶ et ipso fine
 concluditur ascenderuntque filii Dan et pugnaverunt contra Lesem ceperuntque eam et percusserunt
 in ore gladii ac possederunt et habitaverunt in ea vocantes nomen eius Lesemdan ex nomine Dan
 patris sui⁴⁷ haec est possessio tribus filiorum Dan per cognationes suas urbes et viculi earum
 cumque conplesset terram sorte dividere singulis per tribus suas dederunt filii Israhel possessionem
 Iosue filio Nun in medio sui⁴⁸ iuxta praeceptum Domini urbem quam postulavit Thamnathseraa
 in monte Ephraim et aedificavit civitatem habitavitque in ea⁴⁹ hae sunt possessiones quas sorte
 diviserunt Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun et principes familiarum ac tribuum filiorum Israhel
 in Silo coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii partitique sunt terram⁵⁰

Chapter 20

¹ et locutus est Dominus ad Iosue dicens loquere filiis Israhel et dic eis² separate urbes
 fugitivorum de quibus locutus sum ad vos per manum Mosi³ ut confugiat ad eas quicumque animam
 percusserit nescius et possit evadere iram proximi qui ultor est sanguinis⁴ cum ad unam harum
 confugerit civitatum stabitque ante portam civitatis et loquetur senioribus urbis illius ea quae se
 conprobent innocentem sicque suscipient eum et dabunt ei locum ad habitandum⁵ cumque ultor
 sanguinis eum fuerit persecutus non tradent in manus eius quia ignorans percussit proximum eius
 nec ante biduum triduumve eius probatur inimicus⁶ et habitabit in civitate illa donec stet ante
 iudicium causam reddens facti sui et moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore tunc
 revertetur homicida et ingrediatur civitatem et domum suam de qua fugerat⁷ decreveruntque Cedus
 in Galilea montis Nepthali et Sychem in monte Ephraim et Cariatharbe ipsa est Hebron in monte
 Iuda⁸ et trans Iordanem contra orientalem plagam Hiericho statuerunt Bosor quae sita est in

campestri solitudine de tribu Ruben et Ramoth in Galaad de tribu Gad et Gaulon in Basan de tribu
⁹
 Manasse haec civitates constitutae sunt cunctis filiis Israhel et advenis qui habitant inter eos ut
 fugeret ad eas qui animam nescius percussisset et non moreretur in manu proximi effusum sanguinem
 vindicare cupientis donec staret ante populum expositurus causam suam

Chapter 21

¹
 accesseruntque principes familiarum Levi ad Eleazar sacerdotem et Iosue filium Nun et ad
 duces cognationum per singulas tribus filiorum Israhel ² locutique sunt ad eos in Silo terrae Chanaan
 atque dixerunt Dominus praecepit per manum Mosi ut darentur nobis urbes ad habitandum et
 suburbana earum ad alenda iumenta ³ dederuntque filii Israhel de possessionibus suis iuxta imperium
 Domini civitates et suburbana earum ⁴ egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron
 sacerdotis de tribubus Iuda et Symeon et Benjamin civitates tredecim ⁵ et reliquis filiorum Caath
 id est Levitis qui superflui erant de tribubus Ephraim et Dan et dimidia tribu Manasse civitates
 decem ⁶ porro filiis Gerson egressa est sors ut acciperent de tribubus Isachar et Aser et Nephthalim
 dimidiaque tribu Manasse in Basan civitates numero tredecim ⁷ et filiis Merari per cognationes
 suas de tribubus Ruben et Gad et Zabulon urbes duodecim ⁸ dederuntque filii Israhel Levitis civitates
 et suburbana earum sicut praecepit Dominus per manum Mosi singulis sorte tribuentes ⁹ de tribubus
 filiorum Iuda et Symeon dedit Iosue civitates quarum ista sunt nomina ¹⁰ filiis Aaron per familias
 Caath levitici generis prima enim sors illis egressa est ¹¹ Cariatharbe patris Enach quae vocatur
 Hebron in monte Iuda et suburbana eius per circuitum ¹² agros vero et villas eius dederat Chaleb
 filio Iepphone ad possidendum ¹³ dedit ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii civitatem ac
 suburbana eius et Lebnam cum suburbanis suis ¹⁴ et Iether et Isthimon ¹⁵ et Helon Dabir ¹⁶ et
 Ahin et Iethan et Bethsemes cum suburbanis suis civitates novem de tribubus ut dictum est duabus
¹⁷ de tribu autem filiorum Benjamin Gabaon et Gabee ¹⁸ et Anathoth et Almon cum suburbanis
 suis civitates quattuor ¹⁹ omnes simul civitates filiorum Aaron sacerdotis tredecim cum suburbanis
 suis ²⁰ reliquis vero per familias filiorum Caath levitici generis haec est data possessio ²¹ de tribu
 Ephraim urbs confugii Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer ²² et Cepsain et

Bethoron cum suburbanis suis civitates quattuor²³ de tribu quoque Dan Elthece et Gebbethon
²⁴ et Ahialon et Gethremmon cum suburbanis suis civitates quattuor²⁵ porro de dimidia tribu
 Manasse Thanach et Gethremmon cum suburbanis suis civitates duae²⁶ omnes civitates decem et
 suburbana earum datae sunt filiis Caath inferioris gradus²⁷ filiis quoque Gerson levitici generis
 dedit de dimidia tribu Manasse confugii civitatem Gaulon in Basan et Bosram cum suburbanis suis
 civitates duas²⁸ porro de tribu Isachar Cesion et Dabereth²⁹ et Iaramoth et Engannim cum
 suburbanis suis civitates quattuor³⁰ de tribu autem Aser Masal et Abdon³¹ et Elacoth et Roob
 cum suburbanis suis civitates quattuor³² de tribu quoque Nepthali civitatem confugii Cedes in
 Galilea et Ammothdor et Charthan cum suburbanis suis civitates tres³³ omnes urbes familiarum
 Gerson tredecim cum suburbanis suis³⁴ filiis autem Merari Levitis inferioris gradus per familias
 suas data est de tribu Zabulon Iechenam et Chartha³⁵ et Damna et Nalol civitates quattuor cum
 suburbanis suis³⁶ [de tribu quoque Ruben ciuitates confugii Bosor in solitudine et Cedson et Misor
 et Ocho ciuitates quattuor cum suburbanis suis]³⁷ et de tribu Gad civitates confugii Ramoth in
 Galaad et Manaim et Esebon et Iazer civitates quattuor cum suburbanis suis³⁸ omnes urbes filiorum
 Merari per familias et cognationes suas duodecim³⁹ itaque universae civitates Levitarum in medio
 possessionis filiorum Israhel fuerunt quadraginta octo⁴⁰ cum suburbanis suis singulae per familias
 distributae⁴¹ deditque Dominus Israheli omnem terram quam traditurum se patribus eorum iuraverat
 et possederunt illam atque habitaverunt in ea⁴² dataque est ab eo pax in omnes per circuitum
 nationes nullusque eis hostium resistere ausus est sed cuncti in eorum dicionem redacti sunt⁴³ ne
 unum quidem verbum quod illis praestaturum se esse promiserat irritum fuit sed rebus expleta sunt
 omnia

Chapter 22

¹ eodem tempore vocavit Iosue Rubenitas et Gadditas et dimidiam tribum Manasse² dixitque
 ad eos fecistis omnia quae vobis praecepit Moses famulus Domini mihi quoque in omnibus oboedistis
³ nec reliquistis fratres vestros longo tempore usque in praesentem diem custodientes imperium

Domini Dei vestri⁴ quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem ac pacem sicut pollicitus est revertimini et ite in tabernacula vestra et in terram possessionis quam tradidit vobis
 Moses famulus Domini trans Iordanem⁵ ita dumtaxat ut custodiatis adtente et opere conpleatis mandatum et legem quam praecepit vobis Moses servus Domini ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius et observetis mandata illius adhereatisque ei ac serviatis
 in omni corde et in omni anima vestra⁶ benedixitque eis Iosue et dimisit eos qui reversi sunt in tabernacula sua⁷ tribui autem Manasse mediae possessionem Moses dederat in Basan et idcirco mediae quae superfuit dedit Iosue sortem inter ceteros fratres suos trans Iordanem ad occidentalem
 eius plagam cumque dimitteret eos in tabernacula sua et benedixisset illis⁸ dixit ad eos in multa substantia atque divitiis revertimini ad sedes vestras cum argento et auro aere ac ferro et veste
 multiplici dividite praedam hostium cum fratribus vestris⁹ reversique sunt et abierunt filii Ruben et filii Gad et dimidia tribus Manasse a filiis Israhel de Silo quae sita est in Chanaan ut intrarent Galaad terram possessionis suae quam obtinuerant iuxta imperium Domini in manu Mosi¹⁰ cumque venissent ad tumulos Iordanis in terra Chanaan aedificaverunt iuxta Iordanem altare infinitae
 magnitudinis¹¹ quod cum audissent filii Israhel et ad eos certi nuntii detulissent aedificasse filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse altare in terra Chanaan super Iordanis tumulos contra filios Israhel¹² convenerunt omnes in Silo ut ascenderent et dimicarent contra eos¹³ et interim miserunt ad illos in terram Galaad Finees filium Eleazar sacerdotem¹⁴ et decem principes cum eo singulos de tribubus singulis¹⁵ qui venerunt ad filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse in terram Galaad dixeruntque ad eos¹⁶ haec mandat omnis populus Domini quae est ista transgressio cur reliquistis Dominum Deum Israhel aedificantes altare sacrilegum et a cultu illius recedentes
 17 an parum vobis est quod peccastis in Beelphegor et usque in praesentem diem macula huius sceleris in nobis permanet multique de populo corruerunt¹⁸ et vos hodie reliquistis Dominum et cras in universum Israhel eius ira desaeviet¹⁹ quod si putatis inmundam esse terram possessionis vestrae transite ad terram in qua tabernaculum Domini est et habitate inter nos tantum ut a Domino et a nostro consortio non recedatis aedificato altari praeter altare Domini Dei vestri²⁰ nonne Achan filius Zare praeteriit mandatum Domini et super omnem populum Israhel ira eius incubuit et ille erat unus homo atque utinam solus perisset in scelere suo²¹ responderuntque filii Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse principibus legationis Israhel²² fortissimus Deus Dominus fortissimus Deus Dominus ipse novit et Israhel simul intellet si praevaricationis animo hoc altare construximus

non custodiat nos sed puniat in praesenti ²³ et si ea mente fecimus ut holocausta et sacrificium et
 pacificas victimas super eo inponeremus ipse quaerat et iudicet ²⁴ et non ea magis cogitatione atque
 tractatu ut diceremus cras dicent filii vestri filiis nostris quid vobis et Domino Deo Israhel
²⁵ terminum posuit Dominus inter nos et vos o filii Ruben et filii Gad Iordanem fluvium et idcirco
 partem non habetis in Domino et per hanc occasionem avertent filii vestri filios nostros a timore
 Domini putavimus itaque melius ²⁶ et diximus extruamus nobis altare non in holocausta neque ad
 victimas offerendas ²⁷ sed in testimonium inter nos et vos et subolem nostram vestramque progeniem
 ut serviamus Domino et iuris nostri sit offerre holocausta et victimas et pacificas hostias et
 nequaquam dicant cras filii vestri filiis nostris non est vobis pars in Domino ²⁸ quod si voluerint
 dicere respondebunt eis ecce altare Domini quod fecerunt patres nostri non in holocausta neque in
 sacrificium sed in testimonium vestrum ac nostrum ²⁹ absit a nobis hoc scelus ut recedamus a
 Domino et eius vestigia relinquamus extracto altari ad holocausta et sacrificia et victimas offerendas
 praeter altare Domini Dei nostri quod extractum est ante tabernaculum eius ³⁰ quibus auditis Finees
 sacerdos et principes legationis Israhel qui erant cum eo placati sunt et verba filiorum Ruben et
 Gad et dimidia tribus Manasse libentissime susceperunt ³¹ dixitque Finees filius Eleazari sacerdos
 ad eos nunc scimus quod nobiscum sit Dominus quoniam alieni estis a praevaricatione hac et
 liberastis filios Israhel de manu Domini ³² reversusque est cum principibus a filiis Ruben et Gad
 de terra Galaad finium Chanaan ad filios Israhel et rettulit eis ³³ placuitque sermo cunctis audientibus
 et laudaverunt Deum filii Israhel et nequaquam ultra dixerunt ut ascenderent contra eos atque
 pugnarent et delerent terram possessionis eorum ³⁴ vocaveruntque filii Ruben et filii Gad altare
 quod extruxerant Testimonium nostrum quod Dominus ipse sit Deus

Chapter 23

¹ evoluto autem multo tempore postquam pacem Dominus dederat Israheli subiectis in gyro
 nationibus universis et Iosue iam longevo et persenilis aetatis ² vocavit Iosue omnem Israhelem
 maioresque natu et principes ac duces et magistros dixitque ad eos ego senui et progressioris aetatis
 sum ³ vosque cernitis omnia quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus
 quomodo pro vobis ipse pugnaverit ⁴ et nunc quia vobis sorte divisit omnem terram ab orientali

parte Iordanis usque ad mare Magnum multaeque adhuc supersunt nationes ⁵ Dominus Deus vester
 disperdet eas et auferet a facie vestra et possidebitis terram sicut vobis pollicitus est ⁶ tantum
 confortamini et estote solliciti ut custodiatis cuncta quae scripta sunt in volumine legis Mosi et non
 declinetis ab eis nec ad dextram nec ad sinistram ⁷ ne postquam intraveritis ad gentes quae inter
 vos futurae sunt iuretis in nomine deorum earum et serviatis eis et adoretis illos ⁸ sed adhereatis
 Domino Deo vestro quod fecistis usque in diem hanc ⁹ et tunc auferet Dominus in conspectu vestro
 gentes magnas et robustissimas et nullus vobis resistere poterit ¹⁰ unus e vobis persequetur hostium
 mille viros quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit sicut pollicitus est ¹¹ hoc tantum
 diligentissime praecavete ut diligatis Dominum Deum vestrum ¹² quod si volueritis gentium harum
 quae inter vos habitant erroribus adherere et cum eis miscere conubia atque amicitias copulare
¹³ iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas debeat ante faciem vestram sed sint vobis
 in foveam ac laqueum et offendiculum ex latere vestro et sudes in oculis vestris donec vos auferat
 atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis ¹⁴ en ego hodie ingrediar viam universae
 terrae et toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis quae se Dominus praestaturum nobis esse
 pollicitus est unum non praeterierit in cassum ¹⁵ sicut ergo implevit opere quod promisit et prospera
 cuncta venerunt sic adducet super vos quicquid malorum comminatus est donec vos auferat atque
 disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis ¹⁶ eo quod praeterieritis pactum Domini Dei
 vestri quod pepigit vobiscum et servieritis diis alienis et adoraveritis eos cito atque velociter consurget
 in vos furor Domini et auferemini de terra hac optima quam tradidit vobis

Chapter 24

¹ congregavitque Iosue omnes tribus Israhel in Sychem et vocavit maiores natu ac principes et
 iudices et magistros steteruntque in conspectu Domini ² et ad populum sic locutus est haec dicit
 Dominus Deus Israhel trans fluvium habitaverunt patres vestri ab initio Thare pater Abraham et
 Nahor servieruntque diis alienis ³ tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiae finibus et
 adduxi eum in terram Chanaan multiplicavique semen eius ⁴ et dedi ei Isaac illique rursum dedi
 Iacob et Esau e quibus Esau dedi montem Seir ad possidendum Iacob vero et filii eius descenderunt
 in Aegyptum ⁵ misique Mosen et Aaron et percussi Aegyptum multis signis atque portentis

6
 eduxique vos et patres vestros de Aegypto et venistis ad mare persecutique sunt Aegyptii patres
 vestros cum curribus et equitatu usque ad mare Rubrum 7 clamaverunt autem ad Dominum filii
 Israhel qui posuit tenebras inter vos et Aegyptios et adduxit super eos mare et operuit illos viderunt
 oculi vestri cuncta quae in Aegypto fecerim et habitastis in solitudine multo tempore 8 et introduxi
 vos ad terram Amorrei qui habitabat trans Iordanem cumque pugnarent contra vos tradidi eos in
 manus vestras et possedistis terram eorum atque interfecistis illos 9 surrexit autem Balac filius
 Sepphor rex Moab et pugnavit contra Israhel misitque et vocavit Balaam filium Beor ut
 malediceret vobis 10 et ego nolui audire eum sed e contrario per illum benedixi vobis et liberavi
 vos de manu eius 11 transistisque Iordanem et venistis ad Hiericho pugnaveruntque contra vos viri
 civitatis eius Amorrei et Ferezeus et Chananeus et Hettheus et Gergeseus et Eveus et Iebuseus et
 tradidi illos in manus vestras 12 misique ante vos crabrones et eieci eos de locis suis duos reges
 Amorreorum non in gladio et arcu tuo 13 dedique vobis terram in qua non laborastis et urbes quas
 non aedificastis ut habitaretis in eis vineas et oliveta quae non plantastis 14 nunc ergo timete
 Dominum et servite ei perfecto corde atque verissimo et auferte deos quibus servierunt patres vestri
 in Mesopotamia et in Aegypto ac servite Domino 15 sin autem malum vobis videtur ut Domino
 serviatis optio vobis datur eligite hodie quod placet cui potissimum servire debeatis utrum diis
 quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia an diis Amorreorum in quorum terra habitatis ego
 autem et domus mea serviemus Domino 16 responditque populus et ait absit a nobis ut relinquamus
 Dominum et serviamus diis alienis 17 Dominus Deus noster ipse eduxit nos et patres nostros de
 terra Aegypti de domo servitutis fecitque videntibus nobis signa ingentia et custodivit nos in omni
 via per quam ambulavimus et in cunctis populis per quos transivimus 18 et eiecit universas gentes
 Amorreum habitatorem terrae quam nos intravimus serviemus igitur Domino quia ipse est Deus
 noster 19 dixitque Iosue ad populum non poteritis servire Domino Deus enim sanctus et fortis
 aemulator est nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis 20 si dimiseritis Dominum et servieritis
 diis alienis convertet se et adfliget vos atque subvertet postquam vobis praestiterit bona 21 dixitque
 populus ad Iosue nequaquam ita ut loqueris erit sed Domino serviemus 22 et Iosue ad populum
 testes inquit vos estis quia ipsi elegeritis vobis Dominum ut serviatis ei responderuntque testes
 23 nunc ergo ait auferte deos alienos de medio vestrum et inclinate corda vestra ad Dominum Deum
 Israhel 24 dixitque populus ad Iosue Domino Deo nostro serviemus oboedientes praeceptis eius

25 percussit igitur Iosue in die illo foedus et proposuit populo praecepta atque iudicia in Sychem
 26 scripsitque omnia verba haec in volumine legis Dei et tulit lapidem pergrandem posuitque eum
 subter quercum quae erat in sanctuario Domini ²⁷ et dixit ad omnem populum en lapis iste erit
 vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini quae locutus est vobis ne forte postea
 negare velitis et mentiri Domino Deo vestro ²⁸ dimisitque populum singulos in possessionem suam
 29 et post haec mortuus est Iosue filius Nun servus Domini centum decem annorum ³⁰ sepelieruntque
 eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare quae sita est in monte Ephraim a septentrionali
 parte montis Gaas ³¹ servivitque Israhel Domino cunctis diebus Iosue et seniorum qui longo vixerunt
 tempore post Iosue et qui noverant omnia opera Domini quae fecerat in Israhel ³² ossa quoque
 Ioseph quae tulerant filii Israhel de Aegypto sepelierunt in Sychem in parte agri quem emerat Iacob
 a filiis Emmor patris Sychem centum novellis ovibus et fuit in possessione filiorum Ioseph

Judges

Chapter 1

1 post mortem Iosue consuluerunt filii Israhel Dominum dicentes quis ascendet ante nos contra
 Chananeum et erit dux belli ² dixitque Dominus Iudas ascendet ecce tradidi terram in manus eius
 3 et ait Iudas Symeoni fratri suo ascende mecum in sorte mea et pugna contra Chananeum ut et ego
 pergam tecum in sorte tua et abiit cum eo Symeon ⁴ ascenditque Iudas et tradidit Dominus
 Chananeum ac Ferezeum in manus eorum et percusserunt in Bezec decem milia virorum
 5 inveneruntque Adonibezec in Bezec et pugnaverunt contra eum ac percusserunt Chananeum et
 Ferezeum ⁶ fugit autem Adonibezec quem secuti comprehenderunt caesis summitatibus manuum
 eius ac pedum ⁷ dixitque Adonibezec septuaginta reges amputatis manuum ac pedum summitatibus
 colligebant sub mensa mea ciborum reliquias sicut feci ita reddidit mihi Deus adduxeruntque eum
 in Hierusalem et ibi mortuus est ⁸ obpugnantes ergo filii Iuda Hierusalem ceperunt eam et
 percusserunt in ore gladii tradentes cunctam incendio civitatem ⁹ et postea descendentes pugnaverunt
 contra Chananeum qui habitabat in montanis et ad meridiem et in campestribus ¹⁰ pergensque

Iudas contra Chananeum qui habitabat in Hebron cui nomen fuit antiquitus Cariatharbe percussit
 Sisai et Ahiman et Tholmai ¹¹ atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir cuius nomen vetus
 erat Cariathsepher id est civitas Litterarum ¹² dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et
 vastaverit eam dabo ei Axam filiam meam uxorem ¹³ cumque cepisset eam Othonihel filius Cenez
 frater Chaleb minor dedit ei filiam suam coniugem ¹⁴ quam pergentem in itinere monuit vir suus
 ut peteret a patre suo agrum quae cum suspirasset sedens asino dixit ei Chaleb quid habes ¹⁵ at illa
 respondit da mihi benedictionem quia terram arentem dedisti mihi da et inriguam aquis dedit ergo
 ei Chaleb inriguum superius et inriguum inferius ¹⁶ filii autem Cinei cognati Mosi ascenderunt de
 civitate Palmarum cum filiis Iuda in desertum sortis eius quod est ad meridiem Arad et habitaverunt
 cum eo ¹⁷ abiit autem Iudas cum Symeone fratre suo et percusserunt simul Chananeum qui habitabat
 in Sephath et interfecerunt eum vocatumque est nomen urbis Horma id est anathema ¹⁸ cepitque
 Iudas Gazam cum finibus suis et Ascalonem atque Accaron cum terminis suis ¹⁹ fuitque Dominus
 cum Iuda et montana possedit nec potuit delere habitatores vallis quia falcatis curribus abundabant
²⁰ dederuntque Chaleb Hebron sicut dixerat Moses qui delevit ex ea tres filios Enach ²¹ Iebuseum
 autem habitatorem Hierusalem non deleverunt filii Benjamin habitavitque Iebuseus cum filiis
 Benjamin in Hierusalem usque in praesentem diem ²² domus quoque Ioseph ascendit in Bethel
 fuitque Dominus cum eis ²³ nam cum obsiderent urbem quae prius Luza vocabatur ²⁴ viderunt
 hominem egredientem de civitate dixeruntque ad eum ostende nobis introitum civitatis et faciemus
 tecum misericordiam ²⁵ qui cum ostendisset eis percusserunt urbem in ore gladii hominem autem
 illum et omnem cognationem eius dimiserunt ²⁶ qui dimissus abiit in terram Etthim et aedificavit
 ibi civitatem vocavitque eam Luzam quae ita appellatur usque in praesentem diem ²⁷ Manasses
 quoque non delevit Bethsan et Thanach cum viculis suis et habitatores Dor et Ieblaam et Mageddo
 cum viculis suis coepitque Chananeus habitare cum eis ²⁸ postquam autem confortatus est Israhel
 fecit eos tributarios et delere noluit ²⁹ Ephraim etiam non interfecit Chananeum qui habitabat in
 Gazer sed habitavit cum eo ³⁰ Zabulon non delevit habitatores Cetron et Naalon sed habitavit
 Chananeus in medio eius factusque est ei tributarius ³¹ Aser quoque non delevit habitatores Achcho
 et Sidonis Alab et Achazib et Alba et Afec et Roob ³² habitavitque in medio Chananei habitatoris
 illius terrae nec interfecit eum ³³ Nepthali non delevit habitatores Bethsemes et Bethanath et

habitavit inter Chananeum habitatorem terrae fueruntque ei Bethsemitae et Bethanitae tributarii
 34 artavitque Amorreus filios Dan in monte nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent
 35 habitavitque in monte Hares quod interpretatur testaceo in Ahilon et Salabim et adgravata est
 manus domus Ioseph factusque est ei tributarius ³⁶ fuit autem terminus Amorrei ab ascensu
 Scorpionis Petra et superiora loca

Chapter 2

¹ ascenditque angelus Domini de Galgal ad locum Flentium et ait eduxi vos de Aegypto et
 introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris et pollicitus sum ut non facerem irritum pactum
 meum vobiscum in sempiternum ² ita dumtaxat ut non feriretis foedus cum habitatoribus terrae
 huius et aras eorum subverteretis et noluistis audire vocem meam cur hoc fecistis ³ quam ob rem
 nolui delere eos a facie vestra ut habeatis hostes et dii eorum sint vobis in ruinam ⁴ cumque
 loqueretur angelus Domini verba haec ad omnes filios Israhel elevaverunt vocem suam et fleverunt
 5 et vocatum est nomen loci illius Flentium sive Lacrimarum immolaveruntque ibi hostias Domino
 6 dimisit ergo Iosue populum et abierunt filii Israhel unusquisque in possessionem suam ut obtinerent
 7 eam ⁷ servieruntque Domino cunctis diebus eius et seniorum qui longo post eum vixerunt tempore
 et noverant omnia opera Domini quae fecerat cum Israhel ⁸ mortuus est autem Iosue filius Nun
 famulus Domini centum et decem annorum ⁹ et sepelierunt eum in finibus possessionis suae in
 10 Thamnathsare in monte Ephraim a septentrionali plaga montis Gaas ¹⁰ omnisque illa generatio
 congregata est ad patres suos et surrexerunt alii qui non noverant Dominum et opera quae fecerat
 11 cum Israhel ¹¹ feceruntque filii Israhel malum in conspectu Domini et servierunt Baalim ¹² ac
 dimiserunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxerat eos de terra Aegypti et secuti sunt deos
 alienos deos quoque populorum qui habitabant in circuitu eorum et adoraverunt eos et ad iracundiam
 concitaverunt Dominum ¹³ dimittentes eum et servientes Baal et Astharoth ¹⁴ iratusque Dominus
 contra Israhel tradidit eos in manibus diripientium qui ceperunt eos et vendiderunt hostibus qui
 15 habitabant per gyrum nec potuerunt resistere adversariis suis ¹⁵ sed quocumque pergere voluissent
 manus Domini erat super eos sicut locutus est et iuravit eis et vehementer adflicti sunt
 16 suscitantque Dominus iudices qui liberarent eos de vastantium manibus sed nec illos audire

¹⁷
 voluerunt fornicantes cum diis alienis et adorantes eos cito deseruerunt viam per quam ingressi
 fuerant patres eorum et audientes mandata Domini omnia fecere contraria ¹⁸ cumque Dominus
 iudices suscitarret in diebus eorum flectebatur misericordia et audiebat adfflictorum gemitus et
 liberabat eos de caede vastantium ¹⁹ postquam autem mortuus esset iudex revertentur et multo
 maiora faciebant quam fecerant patres sui sequentes deos alienos et servientes eis et adorantes illos
 non dimiserunt adinventiones suas et viam durissimam per quam ambulare consueverant ²⁰ iratusque
 est furor Domini in Israhel et ait quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum
 patribus eorum et vocem meam audire contempsit ²¹ et ego non delebo gentes quas dimisit Iosue
 et mortuus est ²² ut in ipsis experiar Israhel utrum custodiant viam Domini et ambulent in ea sicut
 custodierunt patres eorum an non ²³ dimisit ergo Dominus omnes has nationes et cito subvertere
 noluit nec tradidit in manibus Iosue

Chapter 3

¹
 hae sunt gentes quas Dominus dereliquit ut erudiret in eis Israhelem et omnes qui non noverant
 bella Chananeorum ² et postea discerent filii eorum certare cum hostibus et habere consuetudinem
 proeliandi ³ quinque satrapas Philistinorum omnemque Chananeum et Sidonium atque Eveum
 qui habitabat in monte Libano de monte Baalhermon usque ad introitum Emath ⁴ dimisitque eos
 ut in ipsis experiretur Israhelem utrum audiret mandata Domini quae praeceperat patribus eorum
 per manum Mosi an non ⁵ itaque filii Israhel habitaverunt in medio Chananei et Hetthei et Amorrei
 et Ferezei et Evei et Iebusei ⁶ et duxerunt uxores filias eorum ipsique filias suas eorum filiis
 tradiderunt et servierunt diis eorum ⁷ feceruntque malum in conspectu Domini et oblitum sunt Dei
 sui servientes Baalim et Astharoth ⁸ iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manus
 Chusanrasathaim regis Mesopotamiae servieruntque ei octo annis ⁹ et clamaverunt ad Dominum
 qui suscitavit eis salvatorem et liberavit eos Othonihel videlicet filium Cenez fratrem Chaleb
 minorem ¹⁰ fuitque in eo spiritus Domini et iudicavit Israhel egressusque est ad pugnam et tradidit
 Dominus in manu eius Chusanrasathaim regem Syriae et oppressit eum ¹¹ quievitque terra
 quadraginta annis et mortuus est Othonihel filius Cenez ¹² addiderunt autem filii Israhel facere

malum in conspectu Domini qui confortavit adversum eos Eglon regem Moab quia fecerunt malum
 in conspectu eius ¹³ et copulavit ei filios Ammon et Amalech abiitque et percussit Israhel atque
 possedit urbem Palmarum ¹⁴ servieruntque filii Israhel Eglon regi Moab decem et octo annis ¹⁵ et
 postea clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem vocabulo Ahoth filium Gera filii
 Iemini qui utraque manu utebatur pro dextera miseruntque filii Israhel per illum munera Eglon regi
 Moab ¹⁶ qui fecit sibi gladium ancipitem habentem in medio capulum longitudinis palmae manus
 et accinctus est eo subter sagum in dextro femore ¹⁷ obtulitque munera Eglon regi Moab erat autem
 Eglon crassus nimis ¹⁸ cumque obtulisset ei munera prosecutus est socios qui cum eo venerant
¹⁹ et reversus de Galgalis ubi erant idola dixit ad regem verbum secretum habeo ad te o rex et ille
 imperavit silentium egressisque omnibus qui circa eum erant ²⁰ ingressus est Ahoth ad eum sedebat
 autem in aestivo cenaculo solus dixitque verbum Dei habeo ad te qui statim surrexit de throno
²¹ extenditque Ahoth manum sinistram et tulit sicam de dextro femore suo infixitque eam in ventre
 eius ²² tam valide ut capulus ferrum sequeretur in vulnere ac pinguisimo adipe stringeretur nec
 eduxit gladium sed ita ut percusserat reliquit in corpore statimque per secreta naturae alvi stercora
 proruperunt ²³ Ahoth autem clausis diligentissime ostiis cenaculi et obfirmatis sera ²⁴ per posticam
 egressus est servique regis ingressi viderunt clausas fores cenaculi atque dixerunt forsitan purgat
 alvum in aestivo cubiculo ²⁵ expectantesque diu donec erubescerent et videntes quod nullus aperiret
 tulerunt clavem et aperientes invenerunt dominum suum iacentem in terra mortuum ²⁶ Ahoth autem
 dum illi turbarentur effugit et pertransiit locum Idolorum unde reversus fuerat venitque in Seirath
²⁷ et statim insonuit bucina in monte Ephraim descenderuntque cum eo filii Israhel ipso in fronte
 gradiente ²⁸ qui dixit ad eos sequimini me tradidit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in
 manus nostras descenderuntque post eum et occupaverunt vada Iordanis quae transmittunt in Moab
 et non dimiserunt transire quemquam ²⁹ sed percusserunt Moabitas in tempore illo circiter decem
 milia omnes robustos et fortes viros nullus eorum evadere potuit ³⁰ humiliatusque est Moab die
 illo sub manu Israhel et quievit terra octoginta annis ³¹ post hunc fuit Samgar filius Anath qui
 percussit de Philisthim sescentos viros vomere et ipse quoque defendit Israhel

Chapter 4

¹ addideruntque filii Israhel facere malum in conspectu Domini post mortem Ahoth ² et tradidit illos Dominus in manu Iabin regis Chanaan qui regnavit in Asor habuitque ducem exercitus sui nomine Sisaram ipse autem habitabat in Aroseth gentium ³ clamaveruntque filii Israhel ad Dominum nongentos enim habebat falcatos currus et per viginti annos vehementer oppresserat eos ⁴ erat autem Debbora prophetis uxor Lapidoth quae iudicabat populum in illo tempore ⁵ et sedebat sub palma quae nomine illius vocabatur inter Rama et Bethel in monte Ephraim ascendebantque ad eam filii Israhel in omne iudicium ⁶ quae misit et vocavit Barac filium Abinoem de Cedus Nephtalim dixitque ad eum praecepit tibi Dominus Deus Israhel vade et duc exercitum in montem Thabor tollesque tecum decem milia pugnatorum de filiis Nephtalim et de filiis Zabulon ⁷ ego autem ducam ad te in loco torrentis Cison Sisaram principem exercitus Iabin et currus eius atque omnem multitudinem et tradam eos in manu tua ⁸ dixitque ad eam Barac si venis mecum vadam si nolueris venire non pergam ⁹ quae dixit ad eum ibo quidem tecum sed in hac vice tibi victoria non reputabitur quia in manu mulieris tradetur Sisara surrexit itaque Debbora et perrexit cum Barac in Cedus ¹⁰ qui accitis Zabulon et Nephtalim ascendit cum decem milibus pugnatorum habens Debboram in comitatu suo ¹¹ Aber autem Cineus recesserat quondam a ceteris Cineis fratribus suis filiis Obab cognati Mosi et tetenderat tabernacula usque ad vallem quae vocatur Sennim et erat iuxta Cedus ¹² nuntiatumque est Sisarae quod ascendisset Barac filius Abinoem in montem Thabor ¹³ et congregavit nongentos falcatos currus omnemque exercitum de Aroseth gentium ad torrentem Cison ¹⁴ dixitque Debbora ad Barac surge haec est enim dies in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas en ipse ductor est tuus descendit itaque Barac de monte Thabor et decem milia pugnatorum cum eo ¹⁵ perterruitque Dominus Sisaram et omnes currus eius universamque multitudinem in ore gladii ad conspectum Barac in tantum ut Sisara de curru desiliens pedibus fugeret ¹⁶ et Barac persequeretur fugientes currus et exercitum usque ad Aroseth gentium et omnis hostium multitudo usque ad internicionem caderet ¹⁷ Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium Iahel uxoris Aber Cinei erat enim pax inter Iabin regem Asor et domum Aber Cinei ¹⁸ egressa igitur Iahel in occursum Sisarae dixit ad eum intra ad me domine mi intra ne timeas qui ingressus tabernaculum eius et opertus ab ea pallio ¹⁹ dixit ad eam da mihi obsecro paululum aquae quia valde sitio quae aperuit utrem lactis et dedit ei bibere et operuit illum ²⁰ dixitque Sisara ad eam sta ante ostium tabernaculi et cum venerit aliquis interrogans te et dicens numquid hic est aliquis respondebis nullus est ²¹ tulit itaque Iahel uxor Aber clavum tabernaculi adsumens pariter malleum

et ingressa abscondite et cum silentio posuit supra tempus capitis eius clavum percussumque malleo
 defixit in cerebrum usque ad terram qui soporem morti socians defecit et mortuus est ²² et ecce
 Barac sequens Sisaram veniebat egressaque Iahel in occursum eius dixit ei veni et ostendam tibi
 virum quem quaeris qui cum intrasset ad eam vidit Sisaram iacentem mortuum et clavum infixum
 in tempore eius ²³ humiliavit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israhel ²⁴ qui
 crescebant cotidie et forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan donec delerent eum

Chapter 5

¹ cecineruntque Debbora et Barac filius Abinoem in die illo dicentes ² qui sponte obtulistis de
 Israhel animas vestras ad periculum benedicite Domino ³ audite reges percipite auribus principes
 ego sum ego sum quae Domino canam psallam Domino Deo Israhel ⁴ Domine cum exires de Seir
 et transires per regiones Edom terra mota est caelique ac nubes stillaverunt aquis ⁵ montes fluxerunt
 a facie Domini et Sinai a facie Domini Dei Israhel ⁶ in diebus Samgar filii Anath in diebus Iahel
 quieverunt semitae et qui ingrediebantur per eas ambulaverunt per calles devios ⁷ cessaverunt fortes
 in Israhel et quieverunt donec surgeret Debbora surgeret mater in Israhel ⁸ nova bella elegit Dominus
 et portas hostium ipse subvertit clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta milibus Israhel ⁹ cor
 meum diligit principes Israhel qui propria voluntate obtulistis vos discrimini benedicite Domino
¹⁰ qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via loquimini ¹¹ ubi
 conlisi sunt currus et hostium est suffocatus exercitus ibi narrentur iustitiae Domini et clementia
 in fortes Israhel tunc descendit populus Domini ad portas et obtinuit principatum ¹² surge surge
 Debbora surge surge et loquere canticum surge Barac et adprehende captivos tuos fili Abinoem
¹³ salvatae sunt reliquiae populi Dominus in fortibus dimicavit ¹⁴ ex Ephraim delevit eos in Amalech
 et post eum ex Benjamin in populos tuos o Amalech de Machir principes descenderunt et de Zabulon
 qui exercitum ducerent ad bellandum ¹⁵ duces Isachar fuere cum Debbora et Barac vestigia sunt
 secuti qui quasi in praeceps ac baratrum se discrimini dedit diviso contra se Ruben magnanimatorum
 repperta contentio est ¹⁶ quare habitas inter duos terminos ut audias sibilos gregum diviso contra
 se Ruben magnanimatorum repperta contentio est ¹⁷ Galaad trans Iordanem quiescebat et Dan vacabat
 navibus Aser habitabat in litore maris et in portibus morabatur ¹⁸ Zabulon vero et Nephthalim

obtulerunt animas suas morti in regione Merome¹⁹ venerunt reges et pugnauerunt pugnauerunt
 reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo et tamen nihil tulere praedantes²⁰ de caelo
 dimicatum est contra eos stellae manentes in ordine et cursu suo adversum Sisaram pugnauerunt
²¹ torrens Cison traxit cadavera eorum torrens Cadumim torrens Cison conculca anima mea robustos
²² unguulae equorum ceciderunt fugientibus impetu et per praeceps ruentibus fortissimis hostium
²³ maledicite terrae Meroz dixit angelus Domini maledicite habitatoribus eius quia non venerunt
 ad auxilium Domini in adiutorium fortissimorum eius²⁴ benedicta inter mulieres Iahel uxor Aber
 Cinei benedicatur in tabernaculo suo²⁵ aquam petenti lac dedit et in fiala principum obtulit butyrum
²⁶ sinistram manum misit ad clavum et dexteram ad fabrorum malleos percussitque Sisaram quaerens
 in capite vulneri locum et tempus valide perforans²⁷ inter pedes eius ruit defecit et mortuus est
 ante pedes illius volvebatur et iacebat exanimis et miserabilis²⁸ per fenestram prospiciens ululabat
 mater eius et de cenaculo loquebatur cur moratur regredi currus eius quare tardaverunt pedes
 quadrigarum illius²⁹ una sapientior ceteris uxoribus eius haec socru verba respondit³⁰ forsitan
 nunc dividit spolia et pulcherrima feminarum eligitur ei vestes diversorum colorum Sisarae traduntur
 in praedam et supellex varia ad ornanda colla congeritur³¹ sic pereant omnes inimici tui Domine
 qui autem diligunt te sicut sol in ortu suo splendet ita rutilent³² quievitque terra per quadraginta
 annos

Chapter 6

¹ fecerunt autem filii Israhel malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manu Madian septem
² annis et oppressi sunt valde ab eis feceruntque sibi antra et speluncas in montibus et munitissima
³ ad repugnandum loca cumque sevisset Israhel ascendebat Madian et Amalech et ceteri orientalium
⁴ nationum et apud eos figentes tentoria sicut erant in herbis cuncta vastabant usque ad introitum
 Gazae nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israhel non oves non boves non asinos
⁵ ipsi enim et universi greges eorum veniebant cum tabernaculis et instar lucustarum universa
 complebant innumera multitudo hominum et camelorum quicquid tetigerant devastantes
⁶ humiliatusque est Israhel valde in conspectu Madian⁷ et clamavit ad Dominum postulans auxilium

8
 contra Madianitas qui misit ad eos virum prophetam et locutus est haec dicit Dominus Deus
 9
 Israhel ego vos feci conscendere de Aegypto et eduxi de domo servitutis et liberavi de manu
 Aegyptiorum et omnium inimicorum qui adfligebant vos eiecique eos ad introitum vestrum et
 10
 tradidi vobis terram eorum et dixi ego Dominus Deus vester ne timeatis deos Amorreorum in
 11
 quorum terra habitatis et noluitis audire vocem meam venit autem angelus Domini et sedit sub
 quercu quae erat in Ephra et pertinebat ad Ioas patrem familiae Ezri cumque Gedeon filius eius
 12
 excuteret atque purgaret frumenta in torculari ut fugeret Madian apparuit ei et ait Dominus tecum
 13
 virorum fortissime dixitque ei Gedeon obsecro Domine si Dominus nobiscum est cur
 adprehenderunt nos haec omnia ubi sunt mirabilia eius quae narraverunt patres nostri atque dixerunt
 de Aegypto eduxit nos Dominus nunc autem dereliquit nos et tradidit in manibus Madian
 14
 respexitque ad eum Dominus et ait vade in hac fortitudine tua et liberabis Israhel de manu Madian
 15
 scito quod miserim te qui respondens ait obsecro Domine mi in quo liberabo Israhel ecce familia
 16
 mea infima est in Manasse et ego minimus in domo patris mei dixitque ei Dominus ego ero
 17
 tecum et percuties Madian quasi unum virum et ille si inveni inquit gratiam coram te da mihi
 18
 signum quod tu sis qui loquaris ad me ne recedas hinc donec revertar ad te portans sacrificium
 19
 et offerens tibi qui respondit ego praestolabor adventum tuum ingressus est itaque Gedeon et
 coxit hedum et de farinae modio azymos panes carnesque ponens in canistro et ius carniū mittens
 20
 in ollam tulit omnia sub quercum et obtulit ei cui dixit angelus Domini tolle carnes et panes
 21
 azymos et pone super petram illam et ius desuper funde cumque fecisset ita extendit angelus
 Domini summitatem virgae quam tenebat in manu et tetigit carnes et azymos panes ascenditque
 ignis de petra et carnes azymosque consumpsit angelus autem Domini evanuit ex oculis eius
 22
 vidensque Gedeon quod esset angelus Domini ait heu mihi Domine Deus quia vidi angelum
 23
 Domini facie ad faciem dixitque ei Dominus pax tecum ne timeas non morieris aedificavit
 24
 ergo ibi Gedeon altare Domino vocavitque illud Domini pax usque in praesentem diem cum adhuc
 25
 esset in Ephra quae est familiae Ezri nocte illa dixit Dominus ad eum tolle taurum patris tui et
 alterum taurum annorum septem destruesque aram Baal quae est patris tui et nemus quod circa
 26
 aram est succide et aedificabis altare Domino Deo tuo in summitate petrae huius super quam
 sacrificium ante posuisti tollesque taurum secundum et offeres holocaustum super lignorum struem
 27
 quae de nemore succideris adsumptis igitur Gedeon decem viris de servis suis fecit sicut
 praeceperat Dominus timens autem domum patris sui et homines illius civitatis per diem facere

noluit sed omnia nocte conplevit²⁸ cumque surrexissent viri oppidi eius mane viderunt destructam
 aram Baal lucumque succisum et taurum alterum inpositum super altare quod tunc aedificatum erat
 29 dixeruntque ad invicem quis hoc fecit cumque perquirerent auctorem facti dictum est Gedeon
 filius Ioas fecit haec omnia³⁰ et dixerunt ad Ioas produc filium tuum ut moriatur quia destruxit
 aram Baal et succidit nemus³¹ quibus ille respondit numquid ultores estis Baal et pugnatis pro eo
 qui adversarius eius est moriatur antequam lux crastina veniat si deus est vindicet se de eo qui
 suffodit aram eius³² ex illo die vocatus est Gedeon Hierobbaal eo quod dixisset Ioas ulciscatur se
 de eo Baal qui suffodit altare eius³³ igitur omnis Madian et Amalech et orientales populi congregati
 sunt simul et transeuntes Iordanem castrametati sunt in valle Iezrahel³⁴ spiritus autem Domini
 induit Gedeon qui clangens bucina convocavit domum Abiezer ut sequeretur³⁵ misitque nuntios
 in universum Manassen qui et ipse secutus est eum et alios nuntios in Aser et Zabulon et Nephtholim
 qui occurrerunt ei³⁶ dixitque Gedeon ad Dominum si salvum facis per manum meam Israhel sicut
 locutus es³⁷ ponam vellus hoc lanae in area si ros in solo vellere fuerit et in omni terra siccitas
 sciam quod per manum meam sicut locutus es liberabis Israhel³⁸ factumque est ita et de nocte
 consurgens expresso vellere concam rore conplevit³⁹ dixitque rursus ad Dominum ne irascatur
 furor tuus contra me si adhuc semel temptavero signum quaerens in vellere oro ut solum vellus
 siccum sit et omnis terra rore madens⁴⁰ fecitque Dominus nocte illa ut postulaverat et fuit siccitas
 in solo vellere et ros in omni terra

Chapter 7

1 igitur Hierobbaal qui est et Gedeon de nocte consurgens et omnis populus cum eo venit ad
 fontem qui vocatur Arad erant autem castra Madian in valle ad septentrionalem plagam collis
 Excelsi² dixitque Dominus ad Gedeon multus tecum est populus nec tradetur Madian in manus
 eius ne gloriatur contra me Israhel et dicat meis viribus liberatus sum³ loquere ad populum et
 cunctis audientibus praedica qui formidolosus et timidus est revertatur recesseruntque de monte
 Galaad et reversa sunt ex populo viginti duo milia virorum et tantum decem milia remanserunt
 4 dixitque Dominus ad Gedeon adhuc populus multus est duc eos ad aquas et ibi probabo illos et
 de quo dixerō tibi ut tecum vadat ipse pergat quem ire prohibuero revertatur⁵ cumque descendisset

populus ad aquas dixit Dominus ad Gedeon qui lingua lambuerint aquas sicut solent canes lambere
 separabis eos seorsum qui autem curvatis genibus biberint in altera parte erunt ⁶ fuit itaque numerus
 eorum qui manu ad os proiciente aquas lambuerant trecenti viri omnis autem reliqua multitudo
 flexo poplite biberat ⁷ et ait Dominus ad Gedeon in trecentis viris qui lambuerunt aquas liberabo
 vos et tradam Madian in manu tua omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum ⁸ sumptis
 itaque pro numero cibariis et tubis omnem reliquam multitudinem abire praecepit ad tabernacula
 sua et ipse cum trecentis viris se certamini dedit castra autem Madian erant subter in valle ⁹ eadem
 nocte dixit Dominus ad eum surge et descende in castra quia tradidi eos in manu tua ¹⁰ sin autem
 solus ire formidas descendat tecum Phara puer tuus ¹¹ et cum audieris quid loquantur tunc
 confortabuntur manus tuae et securior ad hostium castra descendes descendit ergo ipse et Phara
 puer eius in partem castrorum ubi erant armatorum vigiliae ¹² Madian autem et Amalech et omnes
 orientales populi fusi iacebant in valle ut lucustarum multitudo cameli quoque innumerabiles erant
 sicut harena quae iacet in litoribus maris ¹³ cumque venisset Gedeon narrabat aliquis somnium
 proximo suo et in hunc modum referebat quod viderat vidi somnium et videbatur mihi quasi
 subcinericius panis ex hordeo volvi et in Madian castra descendere cumque pervenisset ad
 tabernaculum percussit illud atque subvertit et terrae funditus coaequavit ¹⁴ respondit is cui
 loquebatur non est hoc aliud nisi gladius Gedeonis filii Ioas viri Israhelitae tradidit Deus in manu
 eius Madian et omnia castra eius ¹⁵ cumque audisset Gedeon somnium et interpretationem eius
 adoravit et reversus ad castra Israhel ait surgite tradidit enim Dominus in manus nostras castra
 Madian ¹⁶ divisitque trecentos viros in tres partes et dedit tubas in manibus eorum lagoenasque
 vacuas ac lampadas in medio lagoenarum ¹⁷ et dixit ad eos quod me facere videritis hoc facite
 ingrediar partem castrorum et quod fecero sectamini ¹⁸ quando personaverit tuba in manu mea vos
 quoque per castrorum circuitum clangite et conclamate Domino et Gedeoni ¹⁹ ingressusque est
 Gedeon et trecenti viri qui erant cum eo in parte castrorum incipientibus vigiliis noctis mediae et
 custodibus suscitatis coeperunt bucinis clangere et conplodere inter se lagoenas ²⁰ cumque per
 gyrum castrorum in tribus personarent locis et hydrias confregissent tenuerunt sinistris manibus
 lampadas et dextris sonantes tubas clamaveruntque gladius Domini et Gedeonis ²¹ stantes singuli
 in loco suo per circuitum castrorum hostilium omnia itaque castra turbata sunt et vociferantes
 ululantesque fugerunt ²² et nihilominus insistebant trecenti viri bucinis personantes inmisitque
 Dominus gladium in omnibus castris et mutua se caede truncabant ²³ fugientes usque Bethseta et

crepidinem Abelmeula in Tebbath conclamantes autem viri Israhel de Nephthali et Aser et omni
 Manasse persequabantur Madian ²⁴ misitque Gedeon nuntios in omnem montem Ephraim dicens
 descendite in occursum Madian et occupate aquas usque Bethbera atque Iordanem clamavitque
 omnis Ephraim et praeoccupavit aquas atque Iordanem usque Bethbera ²⁵ adprehensosque duos
 viros Madian Oreb et Zeb interfecit Oreb in petra Oreb Zeb vero in torculari Zeb et persecuti sunt
 Madian capita Oreb et Zeb portantes ad Gedeon trans fluentia Iordanis

Chapter 8

¹
 dixeruntque ad eum viri Ephraim quid est hoc quod facere voluisti ut non nos vocares cum ad
 pugnam pergeres contra Madian iurgantes fortiter et prope vim inferentes ² quibus ille respondit
 quid enim tale facere potui quale vos fecistis nonne melior est racemus Ephraim vindemiis Abiezer
³
 in manus vestras tradidit Dominus principes Madian Oreb et Zeb quid tale facere potui quale vos
 fecistis quod cum locutus esset requievit spiritus eorum quo tuebant contra eum ⁴ cumque venisset
 Gedeon ad Iordanem transivit eum cum trecentis viris qui secum erant et prae lassitudine fugientes
 persequi non poterant ⁵ dixitque ad viros Soccoth date obsecro panes populo qui mecum est quia
 valde defecerunt ut possimus persequi Zebee et Salmana reges Madian ⁶ responderunt principes
 Soccoth forsitan palmae manuum Zebee et Salmana in manu tua sunt et idcirco postulas ut demus
 exercitui tuo panes ⁷ quibus ille ait cum ergo tradiderit Dominus Zebee et Salmana in manus meas
 conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti ⁸ et inde conscendens venit in Phanuhel
 locutusque est ad viros eius loci similia cui et illi responderunt sicut responderant viri Soccoth
⁹ dixit itaque et eis cum reversus fuero victor in pace destruam turrem hanc ¹⁰ Zebee autem et
 Salmana requiescebant cum omni exercitu suo quindecim milia enim viri remanserant ex omnibus
 turmis orientalium populorum caesis centum viginti milibus bellatorum et educentium gladium
¹¹
 ascendensque Gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabantur ad orientalem partem
 Nobee et Iecbaa percussit castra hostium qui securi erant et nihil adversi suspicabantur
¹²
 fugeruntque Zebee et Salmana quos persequens Gedeon comprehendit turbato omni exercitu
 eorum ¹³ revertensque de bello ante solis ortum ¹⁴ adprehendit puerum de viris Soccoth
 interrogavitque eum nomina principum et seniorum Soccoth et descripsit septuaginta septem viros
¹⁵
 venitque ad Soccoth et dixit eis en Zebee et Salmana super quibus exprobrastis mihi dicentes
 forsitan manus Zebee et Salmana in manibus tuis sunt et idcirco postulas ut demus viros qui lass

sunt et defecerunt panes ¹⁶ tulit ergo seniores civitatis et spinas deserti ac tribulos et contrivit cum
 eis atque comminuit viros Soccoth ¹⁷ turrem quoque Phanuhel subvertit occisis habitatoribus
 civitatis ¹⁸ dixitque ad Zebee et Salmana quales fuerunt viri quos occidistis in Thabor qui
 responderunt similes tui et unus ex eis quasi filius regis ¹⁹ quibus ille ait fratres mei fuerunt filii
 matris meae vivit Dominus si servassetis eos non vos occiderem ²⁰ dixitque Ietther primogenito
 suo surge et interfice eos qui non eduxit gladium timebat enim quia adhuc puer erat ²¹ dixeruntque
 Zebee et Salmana tu surge et inrue in nos quia iuxta aetatem robur est hominis surrexit Gedeon et
 interfecit Zebee et Salmana et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regalium camelorum decorari
 solent ²² dixeruntque omnes viri Israhel ad Gedeon dominare nostri tu et filius tuus et filius filii
 tui quia liberasti nos de manu Madian ²³ quibus ille ait non dominabor vestri nec dominabitur in
 vos filius meus sed dominabitur Dominus ²⁴ dixitque ad eos unam petitionem postulo a vobis date
 mihi inaures ex praeda vestra inaures enim aureas Ismahelitae habere consuerant ²⁵ qui responderunt
 libentissime dabimus expandentesque super terram pallium proiecerunt in eo inaures de praeda
²⁶ et fuit pondus postularum inaurium mille septingenti auri sicli absque ornamentis et monilibus
 et veste purpurea quibus Madian reges uti soliti erant et praeter torques aureos camelorum ²⁷ fecitque
 ex eo Gedeon ephod et posuit illud in civitate sua Ephra fornicatusque est omnis Israhel in eo et
 factum est Gedeoni et omni domui eius in ruinam ²⁸ humiliatus est autem Madian coram filiis
 Israhel nec potuerunt ultra elevare cervices sed quievit terra per quadraginta annos quibus praefuit
 Gedeon ²⁹ abiit itaque Hierobbaal filius Ioas et habitavit in domo sua ³⁰ habuitque septuaginta
 filios qui egressi sunt de femore eius eo quod plures haberet uxores ³¹ concubina autem illius quam
 habebat in Sychem genuit ei filium nomine Abimelech ³² mortuusque est Gedeon filius Ioas in
 senectute bona et sepultus in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri ³³ postquam autem
 mortuus est Gedeon aversi sunt filii Israhel et fornicati cum Baalim percusseruntque cum Baal
 foedus ut esset eis in deum ³⁴ nec recordati sunt Domini Dei sui qui eruit eos de manu omnium
 inimicorum suorum per circuitum ³⁵ nec fecerunt misericordiam cum domo Hierobbaal Gedeon
 iuxta omnia bona quae fecerat Israheli

Chapter 9

¹ abiit autem Abimelech filius Hierobbaal in Sychem ad fratres matris suae et locutus est ad eos
 et ad omnem cognationem domus patris matris suae dicens ² loquimini ad omnes viros Sychem
 quid vobis est melius ut dominantur vestri septuaginta viri omnes filii Hierobbaal an ut dominetur
 vobis unus vir simulque considerate quia os vestrum et caro vestra sum ³ locutique sunt fratres
 matris eius de eo ad omnes viros Sychem universos sermones istos et inclinaverunt cor eorum post
 Abimelech dicentes frater noster est ⁴ dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalbrith
 qui conduxit sibi ex eo viros inopes et vagos secutique sunt eum ⁵ et venit in domum patris sui
 Ephra et occidit fratres suos filios Hierobbaal septuaginta viros super lapidem unum remansitque
 Ioatham filius Hierobbaal minimus et absconditus est ⁶ congregati sunt autem omnes viri Sychem
 et universae familiae urbis Mello abieruntque et constituerunt regem Abimelech iuxta quercum
 quae stabat in Sychem ⁷ quod cum nuntiatum esset Ioatham ivit et stetit in vertice montis Garizim
 elevataque voce clamavit et dixit audite me viri Sychem ita audiat vos Deus ⁸ ierunt ligna ut
 unguerent super se regem dixeruntque olivae impera nobis ⁹ quae respondit numquid possum
 deserere pinguedinem meam qua et dii utuntur et homines et venire ut inter ligna promover
¹⁰ dixeruntque ligna ad arborem ficum veni et super nos regnum accipe ¹¹ quae respondit eis
 numquid possum deserere dulcedinem meam fructusque suavissimos et ire ut inter cetera ligna
 commovear ¹² locuta sunt quoque ligna ad vitem veni et impera nobis ¹³ quae respondit numquid
 possum deserere vinum meum quod laetificat Deum et homines et inter ligna cetera commoveri
¹⁴ dixeruntque omnia ligna ad ramnum veni et impera super nos ¹⁵ quae respondit eis si vere me
 regem vobis constituitis venite et sub mea umbra requiescite sin autem non vultis egrediatur ignis
¹⁶ de ramno et devoret cedros Libani nunc igitur si recte et absque peccato constituistis super vos
 regem Abimelech et bene egistis cum Hierobbaal et cum domo eius et reddidistis vicem beneficiis
 eius qui pugnavit pro vobis ¹⁷ et animam suam dedit periculis ut erueret vos de manu Madian
¹⁸ qui nunc surrexistis contra domum patris mei et interfecistis filios eius septuaginta viros super
 unum lapidem et constituistis regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sychem eo
 quod frater vester sit ¹⁹ si ergo recte et absque vitio egistis cum Hierobbaal et domo eius hodie
²⁰ laetamini in Abimelech et ille laetetur in vobis sin autem perverse egrediatur ignis ex eo et
 consumat habitatores Sychem et oppidum Mello egrediaturque ignis de viris Sychem et de oppido

Mello et devoret Abimelech²¹ quae cum dixisset fugit et abiit in Bera habitavitque ibi metu
 Abimelech fratris sui²² regnavit itaque Abimelech super Israhel tribus annis²³ misitque Deus²⁴
 spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores Sychem qui coeperunt eum detestari et scelus
 interfectionis septuaginta filiorum Hierobbaal et effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech
 fratrem suum et in ceteros Sycimarum principes qui eum adiuverant²⁵ posueruntque insidias
 adversum eum in montium summitate et dum illius praestolantur adventum exercebant latrocinia
 agentes praedas de praetereuntibus nuntiatumque est Abimelech²⁶ venit autem Gaal filius Obed²⁷
 cum fratribus suis et transivit in Sycimam ad cuius adventum erecti habitatores Sychem²⁷ egressi
 sunt in agros vastantes vineas uvasque calcantes et factis cantantium choris ingressi sunt fanum dei
 sui et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech²⁸ clamante Gaal filio Obed quis est Abimelech
 et quae est Sychem ut serviamus ei numquid non est filius Hierobbaal et constituit principem Zebul
 servum suum super viros Emmor patris Sychem cur igitur servimus ei²⁹ utinam daret aliquis
 populum istum sub manu mea ut auferrem de medio Abimelech dictumque est Abimelech congrega
 exercitus multitudinem et veni³⁰ Zebul enim princeps civitatis auditis sermonibus Gaal filii Obed
 iratus est valde³¹ et misit clam ad Abimelech nuntios dicens ecce Gaal filius Obed venit in Sycimam
 cum fratribus suis et obpugnat adversum te civitatem³² surge itaque nocte cum populo qui tecum
 est et latita in agro³³ et primo mane oriente sole inrue super civitatem illo autem egrediente
 adversum te cum populo suo fac ei quod potueris³⁴ surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu
 suo nocte et tetendit insidias iuxta Sycimam in quattuor locis³⁵ egressusque est Gaal filius Obed
 et stetit in introitu portae civitatis surrexit autem Abimelech et omnis exercitus cum eo de insidiarum
 loco³⁶ cumque vidisset populum Gaal dixit ad Zebul ecce de montibus multitudo descendit cui
 ille respondit umbras montium vides quasi hominum capita et hoc errore deciperis³⁷ rursumque
 Gaal ait ecce populus de umbilico terrae descendit et unus cuneus venit per viam quae respicit
 quercum³⁸ cui dixit Zebul ubi est nunc os tuum quo loquebaris quis est Abimelech ut serviamus
 ei nonne iste est populus quem despiciebas egredere et pugna contra eum³⁹ abiit ergo Gaal spectante
 Sycimarum populo et pugnavit contra Abimelech⁴⁰ qui persecutus est eum fugientem et in urbem
 compulit cecideruntque ex parte eius plurimi usque ad portam civitatis⁴¹ et Abimelech sedit in
 Ruma Zebul autem Gaal et socios eius expulit de urbe nec in ea passus est commorari⁴² sequenti

ergo die egressus est populus in campum quod cum nuntiatum esset Abimelech ⁴³ tulit exercitum
 suum et divisit in tres turmas tendens insidias in agris vidensque quod egrederetur populus de
 civitate surrexit et inruit in eos ⁴⁴ cum cuneo suo obpugnans et obsidens civitatem duae autem
 turmae palantes per campum adversarios sequebantur ⁴⁵ porro Abimelech omni illo die obpugnabat
 urbem quam cepit interfectis habitatoribus eius ipsaque destructa ita ut sal in ea dispergeret ⁴⁶ quod
 cum audissent qui habitabant in turre Sycimorum ingressi sunt fanum dei sui Berith ubi foedus cum
 eo pepigerant et ex eo locus nomen acceperat qui erat valde munitus ⁴⁷ Abimelech quoque audiens
 viros turris Sycimorum pariter conglobatos ⁴⁸ ascendit in montem Selmon cum omni populo suo
 et arrepta securi praecidit arboris ramum inpositumque ferens umero dixit ad socios quod me vidistis
 facere cito facite ⁴⁹ igitur certatim ramos de arboribus praecedentes sequebantur duces quos
 circumdantes praesidio succenderunt atque ita factum est ut fumo et igne mille hominum necarentur
 viri pariter ac mulieres habitatorum turris Sychem ⁵⁰ Abimelech autem inde proficiscens venit ad
 oppidum Thebes quod circumdans obsidebat exercitu ⁵¹ erat autem turris excelsa in media civitate
 ad quam confugerant viri simul ac mulieres et omnes principes civitatis clausa firmissime ianua et
 super turris tectum stantes per propugnacula ⁵² accedensque Abimelech iuxta turrem pugnabat
 fortiter et adpropinquans ostio ignem subponere nitebatur ⁵³ et ecce una mulier fragmen molae
 desuper iaciens inlisit capiti Abimelech et confregit cerebrum eius ⁵⁴ qui vocavit cito armigerum
 suum et ait ad eum evagina gladium tuum et percute me ne forte dicatur quod a femina interfectus
 sim qui iussa perficiens interfecit eum ⁵⁵ illoque mortuo omnes qui cum eo erant de Israhel reversi
 sunt in sedes suas ⁵⁶ et reddidit Deus malum quod fecerat Abimelech contra patrem suum interfectis
 septuaginta fratribus suis ⁵⁷ Sycimitis quoque quod operati erant retributum est et venit super eos
 maledictio Ioatham filii Hierobbaal

Chapter 10

¹ post Abimelech surrexit dux in Israhel Thola filius Phoa patrum Abimelech vir de Isachar qui
 habitavit in Sanir montis Ephraim ² et iudicavit Israhel viginti et tribus annis mortuusque ac sepultus
 est in Sanir ³ huic successit Iair Galaadites qui iudicavit Israhel per viginti et duos annos ⁴ habens
 triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum et principes triginta civitatum quae ex nomine

eius appellatae sunt Avothiair id est oppida Iair usque in praesentem diem in terra Galaad
⁵ mortuusque est Iair ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon ⁶ filii autem Israhel peccatis
 veteribus iungentes nova fecerunt malum in conspectu Domini et servierunt idolis Baalim et
 Astharoth et diis Syriae ac Sidonis et Moab et filiorum Ammon et Philisthim dimiseruntque
 Dominum et non colebant eum ⁷ contra quos iratus tradidit eos in manu Philisthim et filiorum
 Ammon ⁸ adflictique sunt et vehementer oppressi per annos decem et octo omnes qui habitabant
 trans Iordanem in terra Amorrei quae est in Galaad ⁹ in tantum ut filii Ammon Iordane transmissio
 vastarent Iudam et Benjamin et Ephraim adflictusque est Israhel nimis ¹⁰ et clamantes ad Dominum
 dixerunt peccavimus tibi quia dereliquimus Deum nostrum et servivimus Baalim ¹¹ quibus locutus
 est Dominus numquid non Aegyptii et Amorrei filiique Ammon et Philisthim ¹² Sidonii quoque
 et Amalech et Chanaan oppresserunt vos et clamastis ad me et erui vos de manu eorum ¹³ et tamen
 reliquistis me et coluistis deos alienos idcirco non addam ut ultra vos liberem ¹⁴ ite et invocate
 deos quos elegistis ipsi vos liberent in tempore angustiae ¹⁵ dixeruntque filii Israhel ad Dominum
 peccavimus redde tu nobis quicquid tibi placet tantum nunc libera nos ¹⁶ quae dicentes omnia de
 finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt et servierunt Deo qui doluit super miseriis eorum
¹⁷ itaque filii Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria contra quos congregati filii Israhel
¹⁸ in Maspha castrametati sunt dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos qui primus
 e nobis contra filios Ammon coeperit dimicare erit dux populi Galaad

Chapter 11

¹ fuit illo tempore Iepthae Galaadites vir fortissimus atque pugnator filius meretricis mulieris
 qui natus est de Galaad ² habuit autem Galaad uxorem de qua suscepit filios qui postquam creverant
 eiecerunt Iepthae dicentes heres in domo patris nostri esse non poteris quia de altera matre generatus
³ es quos ille fugiens atque devitans habitavit in terra Tob congregatique sunt ad eum viri inopes
 et latrocinantes et quasi principem sequebantur ⁴ in illis diebus pugnabant filii Ammon contra
 Israhel ⁵ quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad ut tollerent in auxilium sui
 Iepthae de terra Tob ⁶ dixeruntque ad eum veni et esto princeps noster et pugna contra filios Ammon

7 quibus ille respondit nonne vos estis qui odistis me et eiecistis de domo patris mei et nunc venistis
 ad me necessitate compulsi 8 dixeruntque principes Galaad ad Iepthae ob hanc igitur causam nunc
 ad te venimus ut proficiscaris nobiscum et pugnes contra filios Ammon sisque dux omnium qui
 habitant in Galaad 9 Iepthae quoque dixit eis si vere venistis ad me ut pugnem pro vobis contra
 filios Ammon tradideritque eos Dominus in manus meas ego ero princeps vester 10 qui responderunt
 ei Dominus qui haec audit ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciamus 11 abiit itaque
 Iepthae cum principibus Galaad fecitque eum omnis populus principem sui locutusque est Iepthae
 omnes sermones suos coram Domino in Maspha 12 et misit nuntios ad regem filiorum Ammon qui
 ex persona sua dicerent quid mihi et tibi est quia venisti contra me ut vastares terram meam 13 quibus
 ille respondit quia tulit Israhel terram meam quando ascendit de Aegypto a finibus Arnon usque
 Iaboc atque Iordanem nunc igitur cum pace redde mihi eam 14 per quos rursum mandavit Iepthae
 et imperavit eis ut dicerent regi Ammon 15 haec dicit Iepthae non tulit Israhel terram Moab nec
 terram filiorum Ammon 16 sed quando de Aegypto conscenderunt ambulavit per solitudinem usque
 ad mare Rubrum et venit in Cades 17 misitque nuntios ad regem Edom dicens dimitte ut transeam
 per terram tuam qui noluit adquiescere precibus eius misit quoque et ad regem Moab qui et ipse
 transitum praebere contempsit mansit itaque in Cades 18 et circumivit ex latere terram Edom et terram
 Moab venitque contra orientalem plagam terrae Moab et castrametatus est trans Arnon nec voluit
 intrare terminos Moab Arnon quippe confinium est terrae Moab 19 misit itaque Israhel nuntios ad
 Seon regem Amorreorum qui habitabat in Esebon et dixerunt ei dimitte ut transeam per terram
 tuam usque ad fluvium 20 qui et ipse Israhel verba despiciens non dimisit eum transire per terminos
 suos sed infinita multitudine congregata egressus est contra eum in Iassa et fortiter resistebat
 21 tradiditque eum Dominus in manu Israhel cum omni exercitu suo qui percussit eum et possedit
 omnem terram Amorrei habitatoris regionis illius 22 et universos fines eius de Arnon usque Iaboc
 et de solitudine usque ad Iordanem 23 Dominus ergo Deus Israhel subvertit Amorreum pugnante
 contra illum populo suo Israhel et tu nunc vis possidere terram eius 24 nonne ea quae possedit
 Chamos deus tuus tibi iure debentur quae autem Dominus Deus noster victor obtinuit in nostram
 cedent possessionem 25 nisi forte melior es Balac filio Sepphor rege Moab aut docere potes quod
 iurgatus sit contra Israhel et pugnaverit contra eum 26 quando habitavit in Esebon et viculis eius
 et in Aroer et villis illius vel in cunctis civitatibus iuxta Iordanem per trecentos annos quare tanto

tempore nihil super hac repetitione temptastis ²⁷ igitur non ego pecco in te sed tu contra me male
 agis indicens mihi bella non iusta iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israhel et inter filios
 Ammon ²⁸ noluitque adquiescere rex filiorum Ammon verbis Iepthae quae per nuntios mandaverat
²⁹ factus est ergo super Iepthae spiritus Domini et circumiens Galaad et Manasse Maspha quoque
 Galaad et inde transiens ad filios Ammon ³⁰ votum vovit Domino dicens si tradideris filios Ammon
 in manus meas ³¹ quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meae mihi que occurrerit
 revertenti cum pace a filiis Ammon eum holocaustum offeram Domino ³² transivitque Iepthae ad
 filios Ammon ut pugnaret contra eos quos tradidit Dominus in manus eius ³³ percussitque ab Aroer
 usque dum venias in Mennith viginti civitates et usque ad Abel quae est vineis consita plaga magna
 nimis humiliatique sunt filii Ammon a filiis Israhel ³⁴ revertenti autem Iepthae in Maspha domum
 suam occurrit unigenita filia cum tympanis et choris non enim habebat alios liberos ³⁵ qua visa
 scidit vestimenta sua et ait heu filia mi decepisti me et ipsa decepta es aperui enim os meum ad
 Dominum et aliud facere non potero ³⁶ cui illa respondit pater mi si aperuisti os tuum ad Dominum
 fac mihi quodcumque pollicitus es concessa tibi ultione atque victoria de hostibus tuis ³⁷ dixitque
 ad patrem hoc solum mihi praesta quod deprecor dimitte me ut duobus mensibus circumeam montes
 et plangam virginitatem meam cum sodalibus meis ³⁸ cui ille respondit vade et dimisit eam duobus
 mensibus cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis flebat virginitatem suam in montibus
³⁹ expletisque duobus mensibus reversa est ad patrem suum et fecit ei sicut voverat quae ignorabat
⁴⁰ virum exinde mos increbuit in Israhel et consuetudo servata est ut post anni circulum conveniant
 in unum filiae Israhel et plangent filiam Iepthae Galaaditae diebus quattuor

Chapter 12

¹ ecce autem in Ephraim orta seditio est nam transeuntes contra aquilonem dixerunt ad Iepthae
 quare vadens ad pugnam contra filios Ammon vocare nos noluisti ut pergeremus tecum igitur
 incendimus domum tuam ² quibus ille respondit disceptatio erat mihi et populo meo contra filios
 Ammon vehemens vocavi que vos ut mihi praeberetis auxilium et facere noluistis ³ quod cernens
 posui in manibus meis animam meam transivique ad filios Ammon et tradidit eos Dominus in
 manus meas quid commerui ut adversum me consurgatis in proelium ⁴ vocatis itaque ad se cunctis

viris Galaad pugnabat contra Ephraim percusseruntque viri Galaad Ephraim quia dixerat fugitivus
 est Galaad de Ephraim et habitat in medio Ephraim et Manasse ⁵ occupaveruntque Galaaditae vada
 Iordanis per quae Ephraim reversurus erat cumque venisset ad ea de Ephraim numero fugiens atque
 dixisset obsecro ut me transire permittas dicebant ei Galaaditae numquid Ephrateus es quo dicente
⁶ non sum ⁶ interrogabant eum dic ergo sebboleth quod interpretatur spica qui respondebat tebboloth
 eadem littera spicam exprimere non valens statimque adprehensum iugulabant in ipso Iordanis
 transitu et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia ⁷ iudicavitque Iepthae
⁸ Galaadites Israhel sex annis et mortuus est ac sepultus in civitate sua Galaad ⁸ post hunc iudicavit
⁹ Israhel Abessan de Bethleem ⁹ qui habuit triginta filios et totidem filias quas emittens foras maritis
 dedit et eiusdem numeri filiis suis accepit uxores introducens in domum suam qui septem annis
¹⁰ iudicavit Israhel ¹⁰ mortuusque est ac sepultus in Bethleem ¹¹ cui successit Ahialon Zabulonites
¹² et iudicavit Israhelem decem annis ¹² mortuusque est ac sepultus in Zabulon ¹³ post hunc iudicavit
¹⁴ in Israhel Abdon filius Hellel Farathonites ¹⁴ qui habuit quadraginta filios et triginta ex eis nepotes
¹⁵ ascendentes super septuaginta pullos asinarum et iudicavit in Israhel octo annis ¹⁵ mortuusque est
 ac sepultus in Farathon terrae Ephraim in monte Amalech

Chapter 13

¹ rursumque filii Israhel fecerunt malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manus
 Philisthinorum quadraginta annis ² erat autem vir quidam de Saraa et de stirpe Dan nomine Manue
³ habens uxorem sterilem ³ cui apparuit angelus Domini et dixit ad eam sterilis es et absque liberis
⁴ sed concipies et paries filium ⁴ cave ergo ne vinum bibas ac siceram ne inmundum quicquam
⁵ comedas ⁵ quia concipies et paries filium cuius non tanget caput novacula erit enim nazareus Dei
⁶ ab infantia sua et ex matris utero et ipse incipiet liberare Israhel de manu Philisthinorum ⁶ quae
 cum venisset ad maritum dixit ei vir Dei venit ad me habens vultum angelicum terribilis nimis
 quem cum interrogassem quis esset et unde venisset et quo nomine vocaretur noluit mihi dicere
⁷ sed hoc respondit ecce concipies et paries filium cave ne vinum bibas et siceram et ne aliquo
 vescaris in mundo erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua et ex utero matris usque ad diem
⁸ mortis suae ⁸ oravit itaque Manue Deum et ait obsecro Domine ut vir Dei quem misisti veniat

iterum et doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est ⁹ exaudivitque Dominus
 precantem Manue et apparuit rursum angelus Domini uxori eius sedenti in agro Manue autem
 maritus eius non erat cum ea quae cum vidisset angelum ¹⁰ festinavit et cucurrit ad virum suum
 nuntiavitque ei dicens ecce apparuit mihi vir quem ante videram ¹¹ qui surrexit et secutus est
 uxorem suam veniensque ad virum dixit ei tu es qui locutus es mulieri et ille respondit ego sum
¹² cui Manue quando inquit sermo tuus fuerit expletus quid vis ut faciat puer aut a quo se observare
 debebit ¹³ dixitque angelus Domini ad Manue ab omnibus quae locutus sum uxori tuae abstineat
¹⁴ se et quicquid ex vinea nascitur non comedat vinum et siceram non bibat nullo vescatur in mundo
 et quod ei praecepi impleat atque custodiat ¹⁵ dixitque Manue ad angelum Domini obsecro te ut
 adquiescas precibus meis et faciamus tibi hedum de capris ¹⁶ cui respondit angelus si me cogis
 non comedam panes tuos sin autem vis holocaustum facere offer illud Domino et nesciebat Manue
 quod angelus Dei esset ¹⁷ dixitque ad eum quod est tibi nomen ut si sermo tuus fuerit expletus
 honoremus te ¹⁸ cui ille respondit cur quaeris nomen meum quod est mirabile ¹⁹ tulit itaque Manue
 hedum de capris et libamenta et posuit super petram offerens Domino qui facit mirabilia ipse autem
 et uxor eius intuebantur ²⁰ cumque ascenderet flamma altaris in caelum angelus Domini in flamma
 pariter ascendit quod cum vidisset Manue et uxor eius proni ceciderunt in terram ²¹ et ultra non
 eis apparuit angelus Domini statimque intellexit Manue angelum esse Domini ²² et dixit ad uxorem
 suam morte moriemur quia vidimus Deum ²³ cui respondit mulier si Dominus nos vellet occidere
 de manibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset nec ostendisset nobis haec omnia
 neque ea quae sunt ventura dixisset ²⁴ peperit itaque filium et vocavit nomen eius Samson crevitque
 puer et benedixit ei Dominus ²⁵ coepitque spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa
 et Esthaol

Chapter 14

¹ descendit igitur Samson in Thamnatha vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthim ² ascendit
 et nuntiavit patri suo et matri dicens vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philisthinorum quam
³ quaeso ut mihi accipiatis uxorem cui dixerunt pater et mater sua numquid non est mulier in filiabus
 fratrum tuorum et in omni populo meo quia vis accipere uxorem de Philisthim qui incircumcisi

sunt dixitque Samson ad patrem suum hanc mihi accipe quia placuit oculis meis⁴ parentes autem
 eius nesciebant quod res a Domino fieret et quaereret occasionem contra Philisthim eo enim tempore
 Philisthim dominabantur Israheli⁵ descendit itaque Samson cum patre suo et matre in Thamnatha
 cumque venissent ad vineas oppidi apparuit catulus leonis saevus rugiens et occurrit ei⁶ inruit
 autem spiritus Domini in Samson et dilaceravit leonem quasi hedum in frusta concerperet nihil
 omnino habens in manu et hoc patri et matri noluit indicare⁷ descenditque et locutus est mulieri
 quae placuerat oculis eius⁸ et post aliquot dies revertens ut acciperet eam declinavit ut videret
 cadaver leonis et ecce examen apium in ore leonis erat ac favus mellis⁹ quem cum sumpsisset in
 manibus comedebat in via veniensque ad patrem suum et matrem dedit eis partem qui et ipsi
 comederunt nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leonis adsumpserat¹⁰ descendit
 itaque pater eius ad mulierem et fecit filio suo Samson convivium sic enim iuvenes facere consueverant
¹¹ cum igitur cives loci vidissent eum dederunt ei sodales triginta qui essent cum eo¹² quibus
 locutus est Samson proponam vobis problema quod si solveritis mihi intra septem dies convivii
 dabo vobis triginta sindones et totidem tunicas¹³ sin autem non potueritis solvere vos dabitis mihi
 triginta sindones et eiusdem numeri tunicas qui responderunt ei propone problema ut audiamus
¹⁴ dixitque eis de comedente exivit cibus et de forte est egressa dulcedo nec potuerunt per tres dies
¹⁵ propositionem solvere cumque adesset dies septimus dixerunt ad uxorem Samson blandire viro
 tuo et suade ei ut indicet tibi quid significet problema quod si facere nolueris incendimus et te et
 domum patris tui an idcirco nos vocastis ad nuptias ut spoliaretis¹⁶ quae fundebat apud Samson
 lacrimas et querebatur dicens odisti me et non diligis idcirco problema quod proposuisti filiis populi
 mei non vis mihi exponere at ille respondit patri meo et matri nolui dicere et tibi indicare potero
¹⁷ septem igitur diebus convivii flebat apud eum tandemque die septimo cum ei molesta esset
¹⁸ exposuit quae statim indicavit civibus suis et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitum
 quid dulcius melle et quid leone fortius qui ait ad eos si non arassetis in vitula mea non invenissetis
¹⁹ propositionem meam inruit itaque in eo spiritus Domini descenditque Ascalonem et percussit
 ibi triginta viros quorum ablatas vestes dedit his qui problema solverant iratusque nimis ascendit
²⁰ in domum patris sui uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius et pronubis

Chapter 15

¹
 post aliquantum autem temporis cum dies triticeae messis instarent venit Samson invisere
 volens uxorem suam et adtulit ei hedum de capris cumque cubiculum eius solito vellet intrare
²
 prohibuit eum pater illius dicens ² putavi quod odisses eam et ideo tradidi illam amico tuo sed habet
³
 sororem quae iunior et pulchrior illa est sit tibi pro ea uxor ³ cui respondit Samson ab hac die non
⁴
 erit culpa in me contra Philistheos faciam enim vobis mala ⁴ perrexitque et cepit trecentas vulpes
⁵
 caudasque earum iunxit ad caudas et faces ligavit in medio ⁵ quas igne succendens dimisit ut huc
 illucque discurrerent quae statim perrexerunt in segetes Philisthinorum quibus succensis et
 conportatae iam fruges et adhuc stantes in stipula concrematae sunt in tantum ut vineas quoque et
⁶
 oliveta flamma consumeret ⁶ dixeruntque Philisthim quis fecit hanc rem quibus dictum est Samson
 gener Thamnathei quia tulit uxorem eius et alteri tradidit haec operatus est ascenderuntque Philisthim
⁷
 et conbuserunt tam mulierem quam patrem eius ⁷ quibus ait Samson licet haec feceritis tamen
⁸
 adhuc ex vobis expetam ultionem et tunc quiescam ⁸ percussitque eos ingenti plaga ita ut stupentes
⁹
 suram femori inponerent et descendens habitavit in spelunca petrae Aetham ⁹ igitur ascendentes
 Philisthim in terra Iuda castrametati sunt et in loco qui postea vocatus est Lehi id est Maxilla eorum
¹⁰
 est fusus exercitus ¹⁰ dixeruntque ad eos de tribu Iuda cur ascendistis adversum nos qui responderunt
¹¹
 ut ligemus Samson venimus et reddamus ei quae in nos operatus est ¹¹ descenderunt ergo tria milia
 virorum de Iuda ad specum silicis Aetham dixeruntque ad Samson nescis quod Philisthim imperent
¹²
 nobis quare hoc facere voluisti quibus ille ait sicut fecerunt mihi feci eis ¹² ligare inquit te
¹³
 venimus et tradere in manus Philisthinorum iurate respondit mihi quod non me occidatis ¹³ dixerunt
 non te occidimus sed vinctum tradimus ligaveruntque eum duobus novis funibus et tulerunt de petra
¹⁴
 Aetham ¹⁴ qui cum venisset ad locum Maxillae et Philisthim vociferantes occurrissent ei inruit
 spiritus Domini in eum et sicut solent ad odorem ignis lina consumi ita vincula quibus ligatus erat
¹⁵
 dissipata sunt et soluta ¹⁵ inventamque maxillam id est mandibulam asini quae iacebat arripiens
¹⁶
 interfecit in ea mille viros ¹⁶ et ait in maxilla asini in mandibula pulli asinarum delevi eos et percussi
¹⁷
 mille viros ¹⁷ cumque haec canens verba conplesset proiecit mandibulam de manu et vocavit nomen
¹⁸
 loci illius Ramathlehi quod interpretatur elevatio Maxillae ¹⁸ sitiensque valde clamavit ad Dominum
 et ait tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam et en siti morior incidamque
¹⁹
 in manus incircumcisorum ¹⁹ aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini et egressae
 sunt ex eo aquae quibus haustis refocilavit spiritum et vires recepit idcirco appellatum est nomen

loci illius Fons invocantis de maxilla usque in praesentem diem²⁰ iudicavitque Israhel in diebus
Philisthim viginti annis

Chapter 16

¹ abiit quoque in Gazam et vidit ibi meretricem mulierem ingressusque est ad eam² quod cum
audissent Philisthim et percrebuisset apud eos intrasse urbem Samson circumdederunt eum positus
in porta civitatis custodibus et ibi tota nocte cum silentio praestolantes ut facto mane exeuntem
³ occiderent dormivit autem Samson usque ad noctis medium et inde consurgens adprehendit ambas
portae fores cum postibus suis et sera inpositasque umeris portavit ad verticem montis qui respicit
⁴ Hebron post haec amavit mulierem quae habitabat in valle Sorech et vocabatur Dalila⁵ veneruntque
ad eam principes Philisthinorum atque dixerunt decipe eum et disce ab illo in quo tantam habeat
fortitudinem et quomodo eum superare valeamus et vinctum adfligere quod si feceris dabimus tibi
⁶ singuli mille centum argenteos locuta est ergo Dalila ad Samson dic mihi obsecro in quo sit tua
maxima fortitudo et quid sit quo ligatus erumpere nequeas⁷ cui respondit Samson si septem nervicis
funibus necdum siccis et adhuc humentibus ligatus fuero infirmus ero ut ceteri homines
⁸ adtuleruntque ad eam satrapae Philisthinorum septem funes ut dixerat quibus vinxit eum⁹ latentibus
apud se insidiis et in cubiculo finem rei expectantibus clamavitque ad eum Philisthim super te
Samson qui rupit vincula quomodo si rumpat quis filum de stuppae tortum putamine cum odorem
¹⁰ ignis acceperit et non est cognitum in quo esset fortitudo eius dixitque ad eum Dalila ecce inlusisti
mihi et falsum locutus es saltim nunc indica quo ligari debeas¹¹ cui ille respondit si ligatus fuero
novis funibus qui numquam fuerunt in opere infirmus ero et aliorum hominum similis¹² quibus
rursum Dalila vinxit eum et clamavit Philisthim super te Samson in cubiculo insidiis praeparatis
¹³ qui ita rupit vincula quasi fila telarum dixitque Dalila rursum ad eum usquequo decipis me et
falsum loqueris ostende quo vinciri debeas si inquit septem crines capitis mei cum licio plexueris
¹⁴ et clavum his circumligatum terrae fixeris infirmus ero quod cum fecisset Dalila dixit ad eum
Philisthim super te Samson qui consurgens de somno extraxit clavum cum crinibus et licio
¹⁵ dixitque ad eum Dalila quomodo dicis quod ames me cum animus tuus non sit mecum per tres
vices mentitus es mihi et noluisti dicere in quo sit tua maxima fortitudo¹⁶ cumque molesta ei esset
et per multos dies iugiter adhereret spatium ad quietem non tribuens defecit anima eius et ad mortem
¹⁷ usque lassata est tunc aperiens veritatem rei dixit ad eam ferrum numquam ascendit super caput

meum quia nazareus id est consecratus Deo sum de utero matris meae si rasum fuerit caput meum
 recedet a me fortitudo mea et deficiam eroque ut ceteri homines ¹⁸ videns illa quod confessus ei
 esset omnem animum suum misit ad principes Philistinorum atque mandavit ascendite adhuc ¹⁹
 semel quia nunc mihi aperuit cor suum qui ascenderunt adsumpta pecunia quam promiserant at
 illa dormire eum fecit super genua sua et in sinu suo reclinare caput vocavitque tonsorem et rasisit
 septem crines eius et coepit abicere eum et a se repellere statim enim ab eo fortitudo discessit ²⁰
 dixitque Philisthim super te Samson qui de somno consurgens dixit in animo suo egrediar sicut ²¹
 ante feci et me excutiam nesciens quod Dominus recessisset ab eo quem cum adprehendissent
 Philisthim statim eruerunt oculos eius et duxerunt Gazam vinctum catenis et clausum in carcere
 molere fecerunt ²² iamque capilli eius renasci coeperant ²³ et principes Philistinorum convenerunt
 in unum ut immolarent hostias magnificas Dagon deo suo et epularentur dicentes tradidit deus
 noster inimicum nostrum Samson in manus nostras ²⁴ quod etiam populus videns laudabat deum
 suum eademque dicebat tradidit deus noster in manus nostras adversarium qui delevit terram nostram
 et occidit plurimos ²⁵ laetantesque per convivia sumptis iam epulis praeceperunt ut vocaretur
 Samson et ante eos luderet qui adductus de carcere ludebat ante eos feceruntque eum stare inter
 duas columnas ²⁶ qui dixit puero regenti gressus suos dimitte me ut tangam columnas quibus omnis
 inminet domus ut recliner super eas et paululum requiescam ²⁷ domus autem plena erat virorum
 ac mulierum et erant ibi omnes principes Philistinorum ac de tecto et solario circiter tria milia
 utriusque sexus spectabant ludentem Samson ²⁸ at ille invocato Domino ait Domine Deus memento
 mei et redde nunc mihi pristinam fortitudinem Deus meus ut ulciscar me de hostibus meis et pro
 amissione duorum luminum unam ultionem recipiam ²⁹ et adprehendens ambas columnas quibus
 innitebatur domus alteramque earum dextera et alteram leva tenens ³⁰ ait moriatur anima mea cum
 Philisthim concussisque fortiter columnis cecidit domus super omnes principes et ceteram
 multitudinem quae ibi erat multoque plures interfecit moriens quam ante vivus occiderat ³¹
 descendentes autem fratres eius et universa cognatio tulerunt corpus eius et sepelierunt inter
 Saraa et Esthaol in sepulchro patris Manue iudicavitque Israhel viginti annis

Chapter 17

¹ fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas ² qui dixit matri suae mille
 centum argenteos quos separaveras tibi et super quibus me audiente iuraveras ecce ego habeo et

apud me sunt cui illa respondit benedictus filius meus Domino³ reddidit ergo eos matri suae quae
 dixerat ei consecrari et vovi argentum hoc Domino ut de manu mea suscipiat filius meus et faciat
 sculptile atque conflatile et nunc trado illud tibi⁴ reddidit igitur matri suae quae tulit ducentos
 argenteos et dedit eos argentario ut faceret ex eis sculptile atque conflatile quod fuit in domo Micha
⁵ qui aediculam quoque in ea Deo separavit et fecit ephod ac theraphin id est vestem sacerdotalem
 et idola implevitque unius filiorum suorum manum et factus est ei sacerdos⁶ in diebus illis non
 erat rex in Israhel sed unusquisque quod sibi rectum videbatur hoc faciebat⁷ fuit quoque alter
 adolescens de Bethleem Iuda et cognatione eius eratque ipse Levites et habitabat ibi⁸ egressusque
 de civitate Bethleem peregrinari voluit ubicumque sibi commodum repperisset cumque venisset in
 monte Ephraim iter faciens et declinasset parumper in domum Micha⁹ interrogatus est ab eo unde
 venis qui respondit Levita sum de Bethleem Iuda et vado ut habitem ubi potuero et utile mihi esse
¹⁰ perspexero mane inquit apud me et esto mihi parens ac sacerdos daboque tibi per annos singulos
 decem argenteos ac vestem duplicem et quae ad victum necessaria sunt¹¹ adquevit et mansit apud
 hominem fuitque illi quasi unus de filiis¹² implevitque Micha manum eius et habuit apud se puerum
¹³ sacerdotem nunc scio dicens quod bene mihi faciat Deus habenti levitici generis sacerdotem

Chapter 18

¹ in diebus illis non erat rex in Israhel et tribus Dan quaerebat possessionem sibi ut habitaret in
 ea usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat² miserunt igitur filii Dan
 stirpis et familiae suae quinque viros fortissimos de Saraa et Esthaol ut explorarent terram et
 diligenter inspicerent dixeruntque eis ite et considerate terram qui cum pergentes venissent in
 montem Ephraim et intrassent domum Micha requieverunt ibi³ et agnoscentes vocem adolescentis
 Levitae utentesque illius diversorio dixerunt ad eum quis te huc adduxit quid hic agis quam ob
 causam huc venire voluisti⁴ qui respondit eis haec et haec praestitit mihi Michas et me mercede
⁵ conduxit ut sim ei sacerdos rogaveruntque eum ut consuleret Dominum et scire possent an prospero
 itinere pergerent et res haberet effectum⁶ qui respondit eis ite cum pace Dominus respicit viam
⁷ vestram et iter quo pergitis euntes itaque quinque viri venerunt Lais videruntque populum
 habitantem in ea absque ullo timore iuxta Sidoniorum consuetudinem securum et quietum nullo

eis penitus resistente magnarumque opum et procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatum
 8
 reversique ad fratres suos in Saraa et Esthaol et quid egissent sciscitantibus responderunt surgite
 et ascendamus ad eos vidimus enim terram valde opulentam et uberem nolite negligere nolite
 cessare eamus et possideamus eam nullus erit labor 10 intrabimus ad securos in regionem latissimam
 tradetque nobis Dominus locum in quo nullius rei est penuria eorum quae gignuntur in terra
 11
 profecti igitur sunt de cognatione Dan id est de Saraa et Esthaol sescenti viri accincti armis
 12
 bellicis ascendentesque manserunt in Cariathiarim Iudae qui locus ex eo tempore castrorum Dan
 nomen accepit et est post tergum Cariathiarim 13 inde transierunt in montem Ephraim cumque
 venissent ad domum Micha 14 dixerunt quinque viri qui prius missi fuerant ad considerandam
 terram Lais ceteris fratribus suis nostis quod in domibus istis sit ephod et therafin et sculptile atque
 conflatile videte quid vobis placeat 15 et cum paululum declinassent ingressi sunt domum
 adolescentis Levitae qui erat in domo Micha salutaveruntque eum verbis pacificis 16 sescenti autem
 viri ita ut erant armati stabant ante ostium 17 at illi qui ingressi fuerant domum iuvenis sculptile et
 ephod et therafin atque conflatile tollere nitebantur et sacerdos stabat ante ostium sescentis viris
 fortissimis haut procul expectantibus 18 tulerunt igitur qui intraverant sculptile ephod et idola atque
 conflatile quibus dixit sacerdos quid facitis 19 cui responderunt tace et pone digitum super os tuum
 venique nobiscum ut habeamus te patrem et sacerdotem quid tibi melius est ut sis sacerdos in domo
 unius viri an in una tribu et familia in Israhel 20 quod cum audisset adquevit sermonibus eorum
 et tulit ephod et idola ac sculptile et cum eis profectus est 21 qui cum pergerent et ante se ire fecissent
 parvulos et iumenta et omne quod erat pretiosum 22 iamque a domo Michae essent procul viri qui
 habitabant in aedibus Michae conclamantes secuti sunt 23 et post tergum clamare coeperunt qui
 cum respexissent dixerunt ad Micham quid tibi vis cur clamas 24 qui respondit deos meos quos
 mihi feci tulistis et sacerdotem et omnia quae habeo et dicitis quid tibi est 25 dixeruntque ei filii
 Dan cave ne ultra loquaris ad nos et veniant ad te viri animo concitati et ipse cum omni domo tua
 26
 pereas et sic coepto itinere perrexerunt videns autem Micha quod fortiores se essent reversus
 27
 est in domum suam sescenti autem viri tulerunt sacerdotem et quae supra diximus veneruntque
 in Lais ad populum quiescentem atque securum et percusserunt eos in ore gladii urbemque incendio
 28
 tradiderunt nullo penitus ferente praesidium eo quod procul habitarent a Sidone et cum nullo
 hominum haberent quicquam societatis ac negotii erat autem civitas sita in regione Roob quam

rursum extruentes habitaverunt in ea ²⁹ vocato nomine civitatis Dan iuxta vocabulum patris sui
 quem genuerat Israhel quae prius Lais dicebatur ³⁰ posueruntque sibi sculptile et Jonathan filium
 Gersan filii Mosi ac filios eius sacerdotes in tribu Dan usque ad diem captivitatis suae ³¹ mansitque
 apud eos idolum Michae omni tempore quo fuit domus Dei in Silo in diebus illis non erat rex in
 Israhel

Chapter 19

¹ fuit quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim qui accepit uxorem de Bethleem
² Iuda quae reliquit eum et reversa est in domum patris sui Bethleem mansitque apud eum quattuor
³ mensibus secutusque est eam vir suus volens ei reconciliari atque blandiri et secum reducere
 habens in comitatu puerum et duos asinos quae suscepit eum et introduxit in domum patris sui quod
⁴ cum audisset socer eius eumque vidisset occurrit ei laetus et amplexatus est hominem mansitque
⁵ gener in domo soceri tribus diebus comedens cum eo et bibens familiariter die autem quarto de
 nocte consurgens proficisci voluit quem tenuit socer et ait ad eum gusta prius pauxillum panis et
 conforta stomachum et sic proficisceris ⁶ sederuntque simul et comederunt ac biberunt dixitque
⁷ pater puellae ad generum suum quaeso te ut hodie hic maneas pariterque laetemur at ille consurgens
⁸ coepit velle proficisci et nihilominus obnix eum socer tenuit et apud se fecit manere mane facto
 parabat Levites iter cui rursum socer oro te inquit ut paululum cibi capias et adsumptis viribus
⁹ donec increseat dies postea proficiscaris comederunt ergo simul surrexitque adulescens ut pergeret
 cum uxore sua et puero cui rursum locutus est socer considera quod dies ad occasum declivior sit
 et propinquet ad vesperum mane apud me etiam hodie et duc laetum diem et cras proficisceris ut
¹⁰ vadas in domum tuam noluit gener acquiescere sermonibus eius sed statim perrexit et venit
 contra Iebus quae altero nomine vocabatur Hierusalem ducens secum duos asinos onustos et
¹¹ concubinam iamque aderant iuxta Iebus et dies mutabatur in noctem dixitque puer ad dominum
¹² suum veni obsecro declinemus ad urbem Iebuseorum et maneamus in ea cui respondit dominus
¹³ non ingrediar oppidum gentis alienae quae non est de filiis Israhel sed transibo usque Gabaa et
¹⁴ cum illuc pervenero manebimus in ea aut certe in urbe Rama transierunt igitur Iebus et coeptum
¹⁵ carpebant iter occubuitque eis sol iuxta Gabaa quae est in tribu Benjamin deverteruntque ad

eam ut manerent ibi quo cum intrassent sedebant in platea civitatis et nullus eos recipere volebat
 16
 hospitio et ecce apparuit homo senex revertens de agro et de opere suo vespere qui et ipse erat
 de monte Ephraim et peregrinus habitabat in Gabaa homines autem regionis illius erant filii Iemini
 17
 elevatisque oculis vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea civitatis et dixit
 18
 ad eum unde venis et quo vadis qui respondit ei profecti sumus de Bethleem Iuda et pergimus
 ad locum nostrum qui est in latere montis Ephraim unde ieramus Bethleem et nunc vadimus ad
 19
 domum Dei nullusque nos sub tectum suum vult recipere habentes paleas et faenum in asinorum
 pabulum et panem ac vinum in meos et ancillae tuae usus et pueri qui mecum est nulla re indigemus
 20
 nisi hospitio cui respondit senex pax tecum sit ego praebebo omnia quae necessaria sunt tantum
 21
 quaeso ne in platea maneat introduxitque eum in domum suam et pabulum asinis praebuit ac
 22
 postquam laverunt pedes suos recepit eos in convivium illis epulantibus et post laborem itineris
 cibo ac potu reficientibus corpora venerunt viri civitatis illius filii Belial id est absque iugo et
 circumdantes domum senis fores pulsare coeperunt clamantes ad dominum domus atque dicentes
 23
 educ virum qui ingressus est domum tuam ut abutamur eo egressusque est ad eos senex et ait
 nolite fratres nolite facere malum hoc quia ingressus est homo hospitium meum et cessate ab hac
 24
 stultitia habeo filiam virginem et hic homo habet concubinam educam eas ad vos ut humilietis
 eas et vestram libidinem conpleatis tantum obsecro ne scelus hoc contra naturam operemini in
 25
 virum nolebant adquiescere sermonibus eius quod cernens homo eduxit ad eos concubinam
 26
 suam et eis tradidit inludendam qua cum tota nocte abusi essent dimiserunt eam mane at mulier
 27
 recedentibus tenebris venit ad ostium domus ubi manebat dominus suus et ibi corruiat mane facto
 surrexit homo et aperuit ostium ut coeptam expleret viam et ecce concubina eius iacebat ante ostium
 28
 sparsis in limine manibus cui ille putans eam quiescere loquebatur surge ut ambulemus qua nihil
 respondente intellegens quod erat tulit eam et inposuit asino reversusque est in domum suam
 29
 quam cum esset ingressus arripuit gladium et cadaver uxoris cum ossibus suis in duodecim partes
 30
 ac frustra concidens misit in omnes terminos Israhel quod cum vidissent singuli conclamabant
 numquam res talis facta est in Israhel ex eo die quo ascenderunt patres nostri de Aegypto usque in
 praesens tempus ferte sententiam et in commune decernite quid facto opus sit

Chapter 20

¹ egressi sunt itaque omnes filii Israhel et pariter congregati quasi vir unus de Dan usque Bersabee
 et terra Galaad ad Dominum in Maspha ² omnesque anguli populorum et cunctae tribus Israhel in
 ecclesiam populi Dei convenerunt quadringenta milia peditum pugnatorum ³ nec latuit filios
 Benjamin quod ascendissent filii Israhel in Maspha interrogatusque Levita maritus mulieris
 interfectae quomodo tantum scelus perpetratum esset ⁴ respondit veni in Gabaa Benjamin cum
 uxore mea illucque deverti ⁵ et ecce homines civitatis illius circumdederunt nocte domum in qua
 manebam volentes me occidere et uxorem meam incredibili libidinis furore vexantes denique mortua
⁶ est quam arreptam in frustra concidi misique partes in omnes terminos possessionis vestrae quia
 numquam tantum nefas et tam grande piaculum factum est in Israhel ⁷ adestis omnes filii Israhel
 decernite quid facere debeatis ⁸ stansque omnis populus quasi unius hominis sermone respondit
 non recedemus in tabernacula nostra nec suam quisquam intrabit domum ⁹ sed hoc contra Gabaa
¹⁰ in commune faciemus decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israhel et centum de
 mille et mille de decem milibus ut conportent exercitui cibaria et possimus pugnantes contra Gabaa
 Benjamin reddere ei pro scelere quod meretur ¹¹ convenitque universus Israhel ad civitatem quasi
 unus homo eadem mente unoque consilio ¹² et miserunt nuntios ad omnem tribum Benjamin qui
 dicerent cur tantum nefas in vobis reppertum est ¹³ tradite homines de Gabaa qui hoc flagitium
 perpetrarunt ut moriantur et auferatur malum de Israhel qui noluerunt fratrum suorum filiorum
 Israhel audire mandatum ¹⁴ sed ex cunctis urbibus quae suae sortis erant convenerunt in Gabaa ut
 illis ferrent auxilium et contra universum Israhel populum dimicarent ¹⁵ inventique sunt viginti
¹⁶ quinque milia de Benjamin educentium gladium praeter habitatores Gabaa qui septingenti erant
 viri fortissimi ita sinistra ut dextra proeliantes et sic fundis ad certum iacentes lapides ut capillum
 quoque possent percutere et nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur ¹⁷ virorum quoque
 Israhel absque filiis Benjamin inventa sunt quadringenta milia educentium gladios et paratorum ad
¹⁸ pugnam qui surgentes venerunt in domum Dei hoc est in Silo consulueruntque eum atque dixerunt
 quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin quibus respondit Dominus
 Iudas sit dux vester ¹⁹ statimque filii Israhel surgentes mane castrametati sunt iuxta Gabaa ²⁰ et
²¹ inde procedentes ad pugnam contra Benjamin urbem obpugnare coeperunt egressique filii
²² Benjamin de Gabaa occiderunt de filiis Israhel die illo viginti duo milia viros rursum filii Israhel

et fortitudine et numero confidentes in eodem loco in quo prius certaverant aciem direxerunt ²³ ita
 tamen ut prius ascenderent et flerent coram Domino usque ad noctem consulereque eum et dicerent
 debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos an non quibus ille respondit
²⁴
 ascendite ad eum et inite certamen ²⁴ cumque filii Israhel altero die contra Benjamin ad proelium
²⁵
 processissent ²⁵ eruperunt filii Benjamin de portis Gabaa et occurrentes eis tanta in illos caede
²⁶
 baccati sunt ut decem et octo milia virorum educentium gladium prosternerent ²⁶ quam ob rem
 omnes filii Israhel venerunt in domum Dei et sedentes flebant coram Domino ieiunaveruntque illo
²⁷
 die usque ad vesperam et obtulerunt ei holocausta et pacificas victimas ²⁷ et super statu suo
²⁸
 interrogaverunt eo tempore ibi erat arca foederis Dei ²⁸ et Finees filius Eleazari filii Aaron
 praepositus domus consuluerunt igitur Dominum atque dixerunt exire ultra debemus ad pugnam
 contra filios Benjamin fratres nostros an quiescere quibus ait Dominus ascendite cras enim tradam
²⁹ ³⁰
 eos in manus vestras ²⁹ posueruntque filii Israhel insidias per circuitum urbis Gabaa ³⁰ et tertia
³¹
 vice sicut semel et bis contra Benjamin exercitum produxerunt ³¹ sed et filii Benjamin audacter
 eruperunt de civitate et fugientes adversarios longius persecuti sunt ita ut vulnerarent ex eis sicut
 primo et secundo die et caederent per duas semitas terga vertentes quarum una ferebat in Bethel
³²
 altera in Gabaa atque prosternerent triginta circiter viros ³² putaverunt enim solito eos more cedere
 qui fugam arte simulantes iniere consilium ut abstraherent eos de civitate et quasi fugientes ad
³³
 supradictas semitas perducerent ³³ omnes itaque filii Israhel surgentes de sedibus suis tetenderunt
 aciem in loco qui vocatur Baalthamar insidiae quoque quae circa urbem erant paulatim se aperire
³⁴
 coeperunt ³⁴ et ab occidentali urbis parte procedere sed et alia decem milia virorum de universo
 Israhel habitatores urbis ad certamina provocabant ingravatumque est bellum contra filios Benjamin
³⁵
 et non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret interitus ³⁵ percussitque eos Dominus in
 conspectu filiorum Israhel et interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque milia et centum viros
³⁶
 omnes bellatores et educentes gladium ³⁶ filii autem Benjamin cum se inferiores esse vidissent
 coeperunt fugere quod cernentes filii Israhel dederunt eis ad fugiendum locum ut ad praeparatas
³⁷
 insidias devenirent quas iuxta urbem posuerant ³⁷ qui cum repente de latibulis surrexissent et
³⁸
 Benjamin terga caedentibus daret ingressi sunt civitatem et percusserunt eam in ore gladii ³⁸ signum
 autem dederant filii Israhel his quos in insidiis conlocaverant ut postquam urbem cepissent ignem
³⁹
 accenderent et ascendente in altum fumo captam urbem demonstrarent ³⁹ quod cum cernerent filii
 Israhel in ipso certamine positi putaverunt enim filii Benjamin eos fugere et instantius sequebantur
⁴⁰
 caesis de exercitu eorum triginta viris ⁴⁰ et viderent quasi columnam fumi de civitate conscendere

Beniamin quoque retro aspiciens captam cerneret civitatem et flammam in sublime ferri ⁴¹ qui prius simulaverant fugam versa facie fortius resistebant quod cum vidissent filii Beniamin in fugam versi ⁴² sunt et ad viam deserti ire coeperunt illuc quoque eos adversariis persequentibus sed et hii qui urbem succenderant occurrerunt eis ⁴³ atque ita factum est ut ex utraque parte ab hostibus caederentur nec erat ulla morientium requies ceciderunt atque prostrati sunt ad orientalem plagam urbis Gabaa ⁴⁴ fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt decem et octo milia virorum omnes robustissimi pugnatores ⁴⁵ quod cum vidissent qui remanserant de Beniamin fugerunt in solitudinem et pergebant ad petram cuius vocabulum est Remmon in illa quoque fuga palantes et in diversa tendentes occiderunt quinque milia viros et cum ultra tenderent persecuti sunt eos et interfecerunt etiam alios duo milia ⁴⁶ et sic factum est ut omnes qui ceciderant de Beniamin in diversis locis essent viginti quinque milia pugnatores ad bella promptissimi ⁴⁷ remanserunt itaque de omni numero Beniamin qui evadere potuerant et fugere in solitudinem sescenti viri sederuntque in petra Remmon mensibus quattuor ⁴⁸ regressi autem filii Israhel omnes reliquias civitatis a viris usque ad iumenta gladio percusserunt cunctasque urbes et viculos Beniamin vorax flamma consumpsit

Chapter 21

¹ iuraverunt quoque filii Israhel in Maspha et dixerunt nullus nostrum dabit filiis Beniamin de filiabus suis uxorem ² veneruntque omnes ad domum Dei in Silo et in conspectu eius sedentes usque ad vesperam levaverunt vocem et magno ululatu coeperunt flere dicentes ³ quare Domine Deus Israhel factum est hoc malum in populo tuo ut hodie una tribus auferretur ex nobis ⁴ altera autem die diluculo consurgentes extruxerunt altare obtuleruntque ibi holocausta et pacificas victimas et dixerunt ⁵ quis non ascendit in exercitu Domini de universis tribubus Israhel grandi enim se iuramento constrinxerant cum essent in Maspha interfici eos qui defuissent ⁶ ductique paenitentia filii Israhel super fratre suo Beniamin coeperunt dicere ablata est una tribus de Israhel ⁷ unde uxores accipient omnes enim in commune iuravimus non daturos nos his filias nostras ⁸ idcirco dixerunt quis est de universis tribubus Israhel qui non ascendit ad Dominum in Maspha et ecce inventi sunt habitatores Iabisgalaad in illo exercitu non fuisse ⁹ eo quoque tempore cum essent in Silo nullus ex eis ibi repperit est ¹⁰ miserunt itaque decem milia viros robustissimos et praeceperunt eis ite

et percutite habitatores Iabisgalaad in ore gladii tam uxores quam parvulos eorum ¹¹ et hoc erit
 quod observare debetis omne generis masculini et mulieres quae cognoverunt viros interficite
¹²
 inventaeque sunt de Iabisgalaad quadringentae virgines quae nescierunt viri torum et adduxerunt
¹³
 eas in castra in Silo in terra Chanaan miseruntque nuntios ad filios Benjamin qui erant in petra
¹⁴
 Remmon et praeceperunt eis ut eos in pace susciperent veneruntque filii Benjamin in illo tempore
 et datae sunt eis uxores de filiabus Iabisgalaad alias autem non reppererunt quas simili modo
¹⁵
 traderent universusque Israhel valde doluit et egit paenitudinem super interfectione unius tribus
¹⁶
 ex Israhel dixeruntque maiores natu quid faciemus reliquis qui non acceperunt uxores omnes in
¹⁷
 Benjamin feminae conciderunt et magna nobis cura ingentique studio providendum est ne una
¹⁸
 tribus deleatur ex Israhel filias nostras eis dare non possumus constricti iuramento et maledictione
¹⁹
 qua diximus maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin ceperuntque consilium
 atque dixerunt ecce sollemnitas Domini est in Silo anniversaria quae sita est ad septentrionem urbis
 Bethel et ad orientalem plagam viae quae de Bethel tendit ad Sycimam et ad meridiem oppidi
²⁰
 Lebona praeceperuntque filiis Benjamin atque dixerunt ite et latete in vineis ²¹ cumque videritis
 filias Silo ad ducendos choros ex more procedere exite repente de vineis et rapite eas singuli uxores
²²
 singulas et pergite in terram Benjamin cumque venerint patres earum ac fratres et adversum vos
 queri coeperint atque iurgari dicemus eis miseremini eorum non enim rapuerunt eas iure bellantium
²³
 atque victorum sed rogantibus ut acciperent non dedistis et a vestra parte peccatum est feceruntque
 filii Benjamin ut sibi fuerat imperatum et iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his quae ducebant
 choros uxores singulas abieruntque in possessionem suam aedificantes urbes et habitantes in eis

Ruth

Chapter 1

¹
 in diebus unius iudicis quando iudices praerant facta est fames in terra abiitque homo de
 Bethlehem Iuda ut peregrinaretur in regione moabitude cum uxore sua ac duobus liberis ² ipse
 vocabatur Helimelech uxor eius Noemi e duobus filiis alter Maalon et alter Chellion Ephrathei de
³
 Bethlehem Iuda ingressique regionem moabitudem morabantur ibi et mortuus est Helimelech

maritus Noemi remansitque ipsa cum filiis⁴ qui acceperunt uxores moabitidas quarum una vocabatur
 Orpha altera Ruth manseruntque ibi decem annis⁵ et ambo mortui sunt Maalon videlicet et Chellion
 remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito⁶ et surrexit ut in patriam pergeret cum utraque
 nuru sua de regione moabitide audierat enim quod respexisset Dominus populum suum et dedisset
 eis escas⁷ egressa est itaque de loco peregrinationis suae cum utraque nuru et iam in via posita
 revertendi in terram Iuda⁸ dixit ad eas ite in domum matris vestrae faciat Dominus vobiscum
 misericordiam sicut fecistis cum mortuis et mecum⁹ det vobis invenire requiem in domibus virorum
 quos sortiturae estis et osculata est eas quae elevata voce flere coeperunt¹⁰ et dicere tecum pergemus
 ad populum tuum¹¹ quibus illa respondit revertimini filiae mi cur venitis mecum num ultra habeo
 filios in utero meo ut viros ex me sperare possitis¹² revertimini filiae mi abite iam enim senectute
 confecta sum nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere et parere filios¹³ si
 eos expectare velitis donec crescant et annos impleant pubertatis ante eritis vetulae quam nubatis
 nolite quaeso filiae mi quia vestra angustia me magis premit et egressa est manus Domini contra
 me¹⁴ elevata igitur voce rursum flere coeperunt Orpha osculata socrum est ac reversa Ruth adhesit
 socrui suae¹⁵ cui dixit Noemi en reversa est cognata tua ad populum suum et ad deos suos vade
 cum ea¹⁶ quae respondit ne adverseris mihi ut relinquam te et abeam quocumque perrexeris pergam
 ubi morata fueris et ego pariter morabor populus tuus populus meus et Deus tuus Deus meus¹⁷ quae
 te morientem terra susceperit in ea moriar ibique locum accipiam sepulturae haec mihi faciat Deus
 et haec addat si non sola mors me et te separaverit¹⁸ videns ergo Noemi quod obstinato Ruth
 animo decrevisset secum pergere adversari noluit nec ultra ad suos reditum persuadere
¹⁹ profectaeque sunt simul et venerunt in Bethleem quibus urbem ingressis velox apud cunctos
 fama percrebuit dicebantque mulieres haec est illa Noemi²⁰ quibus ait ne vocetis me Noemi id est
 pulchram sed vocate me Mara hoc est amaram quia valde me amaritudine replevit Omnipotens
²¹ egressa sum plena et vacuam reduxit me Dominus cur igitur vocatis me Noemi quam humiliavit
 Dominus et adflixit Omnipotens²² venit ergo Noemi cum Ruth Moabitide nuru sua de terra
 peregrinationis suae ac reversa est in Bethleem quando primum hordea metebantur

Chapter 2

¹ erat autem vir Helimelech consanguineus homo potens et magnarum opum nomine Booz
² dixitque Ruth Moabitis ad socrum suam si iubes vadam in agrum et colligam spicas quae metentium
fugerint manus ubicumque clementis in me patris familias repperero gratiam cui illa respondit vade
³ filia mihi abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium accidit autem ut ager ille haberet
⁴ dominum Booz qui erat de cognatione Helimelech et ecce ipse veniebat de Bethleem dixitque
⁵ messoribus Dominus vobiscum qui responderunt ei benedicat tibi Dominus dixitque Booz iuveni
⁶ qui messoribus praeerat cuius est haec puella qui respondit haec est Moabitis quae venit cum
⁷ Noemi de regione moabitide et rogavit ut spicas colligeret remanentes sequens messorum vestigia
⁸ et de mane usque nunc stat in agro et ne ad momentum quidem domum reversa est et ait Booz
ad Ruth audi filia ne vadas ad colligendum in alterum agrum nec recedas ab hoc loco sed iungere
⁹ puellis meis et ubi messuerint sequere mandavi enim pueris meis ut nemo tibi molestus sit sed
¹⁰ etiam si sitieris vade ad sarcinulas et bibe aquas de quibus et pueri bibunt quae cadens in faciem
suam et adorans super terram dixit ad eum unde mihi hoc ut invenirem gratiam ante oculos tuos et
¹¹ nosse me dignareris peregrinam mulierem cui ille respondit nuntiata sunt mihi omnia quae feceris
socruī tuae post mortem viri tui et quod dereliqueris parentes tuos et terram in qua nata es et veneris
¹² ad populum quem ante nesciebas reddat tibi Dominus pro opere tuo et plenam mercedem recipias
¹³ a Domino Deo Israhel ad quem venisti et sub cuius confugisti alas quae ait inveni gratiam ante
oculos tuos domine mi qui consolatus es me et locutus es ad cor ancillae tuae quae non sum similis
¹⁴ unius puellarum tuarum dixitque ad eam Booz quando hora vescendi fuerit veni huc et comede
panem et intingue buccellam tuam in aceto sedit itaque ad messorum latus et congressit pulentam
¹⁵ sibi comeditque et saturata est et tulit reliquias atque inde surrexit ut spicas ex more colligeret
praecepit autem Booz pueris suis dicens etiam si vobiscum metere voluerit ne prohibeatis eam
¹⁶ et de vestris quoque manipulis proicite de industria et remanere permittite ut absque rubore
¹⁷ colligat et colligentem nemo corripiat collegit ergo in agro usque ad vesperam et quae collegerat
¹⁸ virga caedens et excutiens invenit hordei quasi oephi mensuram id est tres modios quos portans
reversa est in civitatem et ostendit socruī suae insuper protulit et dedit ei de reliquiis cibi sui quo
¹⁹ saturata fuerat dixitque ei socrus ubi hodie collegisti et ubi fecisti opus sit benedictus qui misertus

est tui indicavitque ei apud quem esset operata et nomen dixit viri quod Booz vocaretur ²⁰ cui
 respondit Noemi benedictus sit a Domino quoniam eandem gratiam quam praebuerat vivis servavit
 et mortuis rursumque propinquus ait noster est homo ²¹ et Ruth hoc quoque inquit praecepit mihi
 ut tamdiu messoribus eius iungerer donec omnes segetes meterentur ²² cui dixit socrus melius est
 filia mi ut cum puellis eius exeas ad metendum ne in alieno agro quispiam resistat tibi ²³ iuncta
 est itaque puellis Booz et tamdiu cum eis messuit donec hordea et triticum in horreis conderentur

Chapter 3

¹ postquam autem reversa est ad socrum suam audivit ab ea filia mi quaeram tibi requiem et
 providebo ut bene sit tibi ² Booz iste cuius puellis in agro iuncta es propinquus est noster et hac
 nocte aream hordei ventilat ³ lava igitur et unguere et induere cultioribus vestimentis ac descende
 in aream non te videat homo donec esum potumque finierit ⁴ quando autem ierit ad dormiendum
 nota locum in quo dormiat veniesque et discoperies pallium quo operitur a parte pedum et proicies
 te et ibi iacebis ipse autem dicet tibi quid agere debeas ⁵ quae respondit quicquid praeceperis faciam
⁶ descenditque in aream et fecit omnia quae sibi imperaverat socrus ⁷ cumque comedisset Booz et
 bibisset et factus esset hilarior issetque ad dormiendum iuxta acervum manipulorum venit abscondite
 et discoperto a pedibus eius pallio se proiecit ⁸ et ecce nocte iam media expavit homo et conturbatus
 est viditque mulierem iacentem ad pedes suos ⁹ et ait illi quae es illaque respondit ego sum Ruth
 ancilla tua expande pallium tuum super famulam tuam quia propinquus es ¹⁰ et ille benedicta inquit
 es Domino filia et priorem misericordiam posteriore superasti quia non es secuta iuvenes pauperes
 sive divites ¹¹ noli ergo metuere sed quicquid dixeris mihi faciam tibi scit enim omnis populus qui
 habitat intra portas urbis meae mulierem te esse virtutis ¹² nec abnuo me propinquum sed est alius
 me propinquior ¹³ quiesce hac nocte et facto mane si te voluerit propinquitatis iure retinere bene
 res acta est sin autem ille noluerit ego te absque ulla dubitatione suscipiam vivit Dominus dormi
 usque mane ¹⁴ dormivit itaque ad pedes eius usque ad noctis abscessum surrexitque antequam
 homines se cognoscerent mutuo et dixit Booz cave ne quis noverit quod huc veneris ¹⁵ et rursum
 expande inquit palliolum tuum quo operiris et tene utraque manu qua extendente et tenente mensus

est sex modios hordei et posuit super eam quae portans ingressa est civitatem ¹⁶ et venit ad socrum
 suam quae dixit ei quid egisti filia narravitque ei omnia quae sibi fecisset homo ¹⁷ et ait ecce sex
 modios hordei dedit mihi et ait nolo vacuum te reverti ad socrum tuam ¹⁸ dixitque Noemi expecta
 filia donec videamus quem res exitum habeat neque enim cessabit homo nisi compleverit quod
 locutus est

Chapter 4

¹ ascendit ergo Booz ad portam et sedit ibi cumque vidisset propinquum praeterire de quo prius
 sermo habitus est dixit ad eum declina paulisper et sede hic vocans eum nomine suo qui devertit
 et sedit ² tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis dixit ad eos sedete hic ³ quibus
 residentibus locutus est ad propinquum partem agri fratris nostri Helimelech vendit Noemi quae
 reversa est de regione moabitude ⁴ quod audire te volui et tibi dicere coram cunctis sedentibus et
 maioribus natu de populo meo si vis possidere iure propinquitatis eme et posside sin autem tibi
 displicet hoc ipsum indica mihi ut sciam quid facere debeam nullus est enim propinquus excepto
 te qui prior es et me qui secundus sum at ille respondit ego agrum emam ⁵ cui dixit Booz quando
 emeris agrum de manu mulieris Ruth quoque Moabitudem quae uxor defuncti fuit debes accipere
 ut suscites nomen propinqui tui in hereditate sua ⁶ qui respondit cedo iure propinquitatis neque
 enim posteritatem familiae meae delere debeo tu meo utere privilegio quo me libenter carere
 profiteor ⁷ hic autem erat mos antiquitus in Israhel inter propinquos et si quando alter alteri suo
 iure cedebat ut esset firma concessio solvebat homo calciamentum suum et dabat proximo suo hoc
 erat testimonium cessionis in Israhel ⁸ dixit ergo propinquus Booz tolle calciamentum quod statim
 solvit de pede suo ⁹ at ille maioribus natu et universo populo testes inquit vos estis hodie quod
 possederim omnia quae fuerunt Helimelech et Chellion et Maalon tradente Noemi ¹⁰ et Ruth
 Moabitudem uxorem Maalon in coniugium sumpserim ut suscitem nomen defuncti in hereditate
 sua ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus et populo deleatur vos inquam huius rei testes
 estis ¹¹ respondit omnis populus qui erat in porta et maiores natu nos testes sumus faciat Dominus
 hanc mulierem quae ingreditur domum tuam sicut Rachel et Liam quae aedificaverunt domum
 Israhel ut sit exemplum virtutis in Ephrata et habeat celebre nomen in Bethleem ¹² fiatque domus
 tua sicut domus Phares quem Thamar peperit Iudae de semine quod dederit Dominus tibi ex hac
 puella ¹³ tulit itaque Booz Ruth et accepit uxorem ingressusque est ad eam et dedit illi Dominus

ut conciperet et pareret filium ¹⁴ dixeruntque mulieres ad Noemi benedictus Dominus qui non est
 passus ut deficeret successor familiae tuae et vocaretur nomen eius in Israhel ¹⁵ et habeas qui
 consoletur animam tuam et enutriat senectutem de nuru enim tua natus est quae te diligit et multo
 tibi est melior quam si septem haberes filios ¹⁶ susceptumque Noemi puerum posuit in sinu suo et
 nutricis ac gerulae officio fungebatur ¹⁷ vicinae autem mulieres congratulantes ei et dicentes natus
 est filius Noemi vocaverunt nomen eius Obed hic est pater Isai patris David ¹⁸ hae sunt generationes
 Phares Phares genuit Esrom ¹⁹ Esrom genuit Aram Aram genuit Aminadab ²⁰ Aminadab genuit
 Naasson Naasson genuit Salma ²¹ Salma genuit Booz Booz genuit Obed

1 Samuel

Chapter 1

¹ fuit vir unus de Ramathaimsophim de monte Ephraim et nomen eius Helcana filius Hieroam
 filii Heliu filii Thau filii Suph Ephratheus ² et habuit duas uxores nomen uni Anna et nomen
 secundae Fenenna fueruntque Fenennae filii Annae autem non erant liberi ³ et ascendebat vir ille
 de civitate sua statutis diebus ut adoraret et sacrificaret Domino exercituum in Silo erant autem ibi
 duo filii Heli Ofni et Finees sacerdotes Domini ⁴ venit ergo dies et immolavit Helcana deditque
 Fenennae uxori suae et cunctis filiis eius et filiabus partes ⁵ Annae autem dedit partem unam tristis
 quia Annam diligebat Dominus autem concluderat vulvam eius ⁶ adfligebat quoque eam aemula
 eius et vehementer angebat in tantum ut exprobraret quod concludisset Dominus vulvam eius
⁷ sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum Domini et sic
 provocabat eam porro illa flebat et non capiebat cibum ⁸ dixit ergo ei Helcana vir suus Anna cur
 fles et quare non comedis et quam ob rem adfligitur cor tuum numquid non ego melior sum tibi
 quam decem filii ⁹ surrexit autem Anna postquam comederat in Silo et biberat et Heli sacerdote
 sedente super sellam ante postes templi Domini ¹⁰ cum esset amaro animo oravit Dominum flens
¹¹ largiter et votum vovit dicens Domine exercituum si respiciens videris ad afflictionem famulae
 tuae et recordatus mei fueris nec oblitus ancillae tuae dederisque servae tuae sexum virilem dabo

eum Domino omnes dies vitae eius et novacula non ascendet super caput eius ¹² factum est ergo
 cum illa multiplicaret preces coram Domino ut Heli observaret os eius ¹³ porro Anna loquebatur
 in corde suo tantumque labia illius movebantur et vox penitus non audiebatur aestimavit igitur eam
 Heli temulentam ¹⁴ dixitque ei usquequo ebria eris digere paulisper vinum quo mades ¹⁵ respondens
 Anna nequaquam inquit domine mi nam mulier infelix nimis ego sum vinumque et omne quod
 inebriare potest non bibi sed effudi animam meam in conspectu Domini ¹⁶ ne reputes ancillam
 tuam quasi unam de filiabus Belial quia ex multitudine doloris et maeroris mei locuta sum usque
 in praesens ¹⁷ tunc Heli ait ei vade in pace et Deus Israhel det tibi petitionem quam rogasti eum
¹⁸ et illa dixit utinam inveniat ancilla tua gratiam in oculis tuis et abiit mulier in viam suam et
 comedit vultusque eius non sunt amplius in diversa mutati ¹⁹ et surrexerunt mane et adoraverunt
 coram Domino reversique sunt et venerunt in domum suam Ramatha cognovit autem Helcana
 Annam uxorem suam et recordatus est eius Dominus ²⁰ et factum est post circulum dierum concepit
 Anna et peperit filium vocavitque nomen eius Samuhel eo quod a Domino postulasset eum
²¹ ascendit autem vir Helcana et omnis domus eius ut immolaret Domino hostiam sollemnem et
 votum suum ²² et Anna non ascendit dixit enim viro suo non vadam donec ablactetur infans et
 ducam eum et appareat ante conspectum Domini et maneat ibi iugiter ²³ et ait ei Helcana vir tuus
 fac quod bonum tibi videtur et mane donec ablactes eum precorque ut impleat Dominus verbum
 suum mansit ergo mulier et lactavit filium suum donec amoveret eum a lacte ²⁴ et adduxit eum
 secum postquam ablactaverat in vitulis tribus et tribus modiis farinae et amphora vini et adduxit
 eum ad domum Domini in Silo puer autem erat adhuc infantulus ²⁵ et immolaverunt vitulum et
 obtulerunt puerum Heli ²⁶ et ait obsecro mi domine vivit anima tua domine ego sum illa mulier
 quae steti coram te hic orans Dominum ²⁷ pro puero isto oravi et dedit Dominus mihi petitionem
 meam quam postulavi eum ²⁸ idcirco et ego commodavi eum Domino cunctis diebus quibus fuerit
 accommodatus Domino et adoraverunt ibi Dominum et oravit Anna et ait

Chapter 2

¹ exultavit cor meum in Domino exaltatum est cornu meum in Domino dilatatum est os meum
 super inimicos meos quia laetata sum in salutari tuo ² non est sanctus ut est Dominus neque enim

est alius extra te et non est fortis sicut Deus noster ³ nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes
 recedant vetera de ore vestro quoniam Deus scientiarum Dominus est et ipsi praeparantur cogitationes
⁴ arcus fortium superatus est et infirmi accincti sunt robore ⁵ saturati prius pro pane se locaverunt
 et famelici saturati sunt donec sterilis peperit plurimos et quae multos habebat filios infirmata est
⁶ Dominus mortificat et vivificat deducit ad infernum et reducit ⁷ Dominus pauperem facit et ditat
 humiliat et sublevat ⁸ suscitatur de pulvere egenum et de stercore elevat pauperem ut sedeat cum
 principibus et solium gloriae teneat Domini enim sunt cardines terrae et posuit super eos orbem
⁹ pedes sanctorum suorum servabit et impii in tenebris conticescent quia non in fortitudine roborabitur
 vir ¹⁰ Dominum formidabunt adversarii eius super ipsos in caelis tonabit Dominus iudicabit fines
 terrae et dabit imperium regi suo et sublimabit cornu christi sui ¹¹ et abiit Helcana Ramatha in
 domum suam puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis ¹² porro
 filii Heli filii Belial nescientes Dominum ¹³ neque officium sacerdotum ad populum sed quicumque
 immolasset victimam veniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes et habebat fuscinulam
¹⁴ tridentem in manu sua et mittebat eam in lebetem vel in caldarium aut in ollam sive in caccabum
 et omne quod levabat fuscinula tollebat sacerdos sibi sic faciebant universo Israheli venientium in
¹⁵ Silo etiam antequam adolerent adipem veniebat puer sacerdotis et dicebat immolanti da mihi
 carnem ut coquam sacerdoti non enim accipiam a te carnem coctam sed crudam ¹⁶ dicebatque illi
 immolans incendatur primum iuxta morem hodie adeps et tolle tibi quantumcumque desiderat anima
 tua qui respondens aiebat ei nequaquam nunc enim dabis alioquin tollam vi ¹⁷ erat ergo peccatum
 puerorum grande nimis coram Domino quia detrahebant homines sacrificio Domini ¹⁸ Samuhel
 autem ministrabat ante faciem Domini puer accinctus ephod lineo ¹⁹ et tunicam parvam faciebat
 ei mater sua quam adferebat statutis diebus ascendens cum viro suo ut immolaret hostiam sollemnem
²⁰ et benedixit Heli Helcanae et uxori eius dixitque reddat Dominus tibi semen de muliere hac pro
 fenore quod commodasti Domino et abierunt in locum suum ²¹ visitavit ergo Dominus Annam et
 concepit et peperit tres filios et duas filias et magnificatus est puer Samuhel apud Dominum ²² Heli
 autem erat senex valde et audivit omnia quae faciebant filii sui universo Israheli et quomodo
 dormiebant cum mulieribus quae observabant ad ostium tabernaculi ²³ et dixit eis quare facitis res
 huiuscemodi quas ego audio res pessimas ab omni populo ²⁴ nolite filii mi non enim est bona fama

quam ego audio ut transgredi faciatis populum Domini ²⁵ si peccaverit vir in virum placari ei potest
 Deus si autem in Domino peccaverit vir quis orabit pro eo et non audierunt vocem patris sui quia
 voluit Dominus occidere eos ²⁶ puer autem Samuhel proficiebat atque crescebat et placebat tam
 Deo quam hominibus ²⁷ venit autem vir Dei ad Heli et ait ad eum haec dicit Dominus numquid
 non aperte revelatus sum domui patris tui cum essent in Aegypto in domo Pharaonis ²⁸ et elegi
 eum ex omnibus tribubus Israhel mihi in sacerdotem ut ascenderet altare meum et adoleret mihi
 incensum et portaret ephod coram me et dedi domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum Israhel
²⁹
 quare calce abicitis victimam meam et munera mea quae praecepi ut offerrentur in templo et
 magis honorasti filios tuos quam me ut comederetis primitias omnis sacrificii Israhel populi mei
³⁰
 propterea ait Dominus Deus Israhel loquens locutus sum ut domus tua et domus patris tui
 ministraret in conspectu meo usque in sempiternum nunc autem dicit Dominus absit hoc a me sed
 quicumque glorificaverit me glorificabo eum qui autem contemnunt me erunt ignobiles ³¹ ecce
 dies veniunt et praecidam brachium tuum et brachium domus patris tui ut non sit senex in domo
³²
 tua et videbis aemulum tuum in templo in universis prosperis Israhel et non erit senex in domo
³³
 tua omnibus diebus verumtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo sed ut deficient
 oculi tui et tabescat anima tua et pars magna domus tuae morietur cum ad virilem aetatem venerit
³⁴
 hoc autem erit tibi signum quod venturum est duobus filiis tuis Ofni et Finees in die uno morientur
³⁵
 ambo et suscitabo mihi sacerdotem fidelem qui iuxta cor meum et animam meam faciat et
³⁶
 aedificabo ei domum fidelem et ambulabit coram christo meo cunctis diebus futurum est autem
 ut quicumque remanserit in domo tua veniat ut oretur pro eo et offerat nummum argenteum et
 tortam panis dicatque dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem ut comedam buccellam
 panis

Chapter 3

¹
 puer autem Samuhel ministrabat Domino coram Heli et sermo Domini erat pretiosus in diebus
²
 illis non erat visio manifesta factum est ergo in die quadam Heli iacebat in loco suo et oculi eius
³
 caligaverant nec poterat videre lucerna Dei antequam extingueretur Samuhel autem dormiebat
⁴
 in templo Domini ubi erat arca Dei et vocavit Dominus Samuhel qui respondens ait ecce ego ⁵ et
 cucurrit ad Heli et dixit ecce ego vocasti enim me qui dixit non vocavi revertere dormi et abiit et

⁶
 dormivit et adiecit Dominus vocare rursum Samuhel consurgensque Samuhel abiit ad Heli et
 dixit ecce ego quia vocasti me qui respondit non vocavi te fili mi revertere et dormi ⁷ porro Samuhel
 necdum sciebat Dominum neque revelatus fuerat ei sermo Domini ⁸ et adiecit Dominus et vocavit
 adhuc Samuhel tertio qui consurgens abiit ad Heli ⁹ et ait ecce ego quia vocasti me intellexit igitur
 Heli quia Dominus vocaret puerum et ait ad Samuhel vade et dormi et si deinceps vocaverit te dices
 loquere Domine quia audit servus tuus abiit ergo Samuhel et dormivit in loco suo ¹⁰ et venit
 Dominus et stetit et vocavit sicut vocaverat secundo Samuhel Samuhel et ait Samuhel loquere quia
 audit servus tuus ¹¹ et dixit Dominus ad Samuhel ecce ego facio verbum in Israhel quod quicumque
 audierit tinnient ambae aures eius ¹² in die illo suscitabo adversum Heli omnia quae locutus sum
 super domum eius incipiam et conplebo ¹³ praedixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius
 in aeternum propter iniquitatem eo quod noverat indigne agere filios suos et non corripuit eos
¹⁴
 idcirco iuravi domui Heli quod non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribus usque
 in aeternum ¹⁵ dormivit autem Samuhel usque mane aperuitque ostia domus Domini et Samuhel
 timebat indicare visionem Heli ¹⁶ vocavit ergo Heli Samuhelem et dixit Samuhel fili mi qui
 respondens ait praesto sum ¹⁷ et interrogavit eum quis est sermo quem locutus est ad te oro te ne
 celaveris me haec faciat tibi Deus et haec addat si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis
 quae dicta sunt tibi ¹⁸ indicavit itaque ei Samuhel universos sermones et non abscondit ab eo et
 ille respondit Dominus est quod bonum est in oculis suis faciat ¹⁹ crevit autem Samuhel et Dominus
 erat cum eo et non cecidit ex omnibus verbis eius in terram ²⁰ et cognovit universus Israhel a Dan
 usque Bersabee quod fidelis Samuhel propheta esset Domini ²¹ et addidit Dominus ut appareret
 in Silo quoniam revelatus fuerat Dominus Samuheli in Silo iuxta verbum Domini et evenit sermo
 Samuhelis universo Israheli

Chapter 4

¹
 egressus est namque Israhel obviam Philisthim in proelium et castrametatus est iuxta lapidem
 Adiutorii porro Philisthim venerunt in Afec ² et instruxerunt aciem contra Israhel inito autem
 certamine terga vertit Israhel Philistheis et caesa sunt in illo certamine passim per agros quasi

³
 quattuor milia virorum et reversus est populus ad castra dixeruntque maiores natu de Israhel quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthim adferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini
⁴
 et veniat in medium nostri ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum misit ergo populus in Silo et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super cherubin erantque duo filii
⁵
 Heli cum arca foederis Domini Ofni et Finees cumque venisset arca foederis Domini in castra
⁶
 vociferatus est omnis Israhel clamore grandi et personuit terra et audierunt Philisthim vocem clamoris dixeruntque quoniam haec est vox clamoris magni in castris Hebraeorum et cognoverunt
⁷
 quod arca Domini venisset in castra timueruntque Philisthim dicentes venit Deus in castra et
⁸
 ingemuerunt vae nobis non enim fuit tanta exultatio heri et nudius tertius vae nobis quis nos servabit de manu deorum sublimium istorum hii sunt dii qui percusserunt Aegyptum omni plaga
⁹
 in deserto confortamini et estote viri Philisthim ne serviatis Hebraeis sicut illi servierunt vobis
¹⁰
 confortamini et bellate pugnauerunt ergo Philisthim et caesus est Israhel et fugit unusquisque in tabernaculum suum et facta est plaga magna nimis et ceciderunt de Israhel triginta milia peditum
¹¹
 et arca Dei capta est duoque filii Heli mortui sunt Ofni et Finees
¹²
 currens autem vir de Benjamin
¹³
 ex acie venit in Silo in die illo scissa veste et conspersus pulvere caput cumque ille venisset Heli sedebat super sellam contra viam aspectans erat enim cor eius pavens pro arca Domini vir autem
¹⁴
 ille postquam ingressus est nuntiavit urbi et ululavit omnis civitas et audivit Heli sonitum clamoris
¹⁵
 dixitque quis est hic sonitus tumultus huius at ille festinavit et venit et adnuntiavit Heli Heli
¹⁶
 autem erat nonaginta et octo annorum et oculi eius caligaverant et videre non poterat et dixit ad Heli ego sum qui veni de proelio et ego qui de acie fugi hodie cui ille ait quid actum est fili mi
¹⁷
 respondens autem qui nuntiabat fugit inquit Israhel coram Philisthim et ruina magna facta est in
¹⁸
 populo insuper et duo filii tui mortui sunt Ofni et Finees et arca Dei capta est cumque ille nominasset arcam Dei cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis cervicibus mortuus est senex
¹⁹
 enim erat vir et grandevus et ipse iudicavit Israhel quadraginta annis nurus autem eius uxor Finees praegnans erat vicinaque partui et audito nuntio quod capta esset arca Dei et mortuus socer
²⁰
 suus et vir suus incurvavit se et peperit inruerant enim in eam dolores subiti in ipso autem momento mortis eius dixerunt ei quae stabant circa eam ne timeas quia filium peperisti quae non
²¹
 respondit eis neque animadvertit et vocavit puerum Hicabod dicens translata est gloria de Israhel
²²
 quia capta est arca Dei et pro socero suo et pro viro suo et ait translata est gloria ab Israhel eo quod capta esset arca Dei

Chapter 5

¹ Philisthim autem tulerunt arcam Dei et asportaverunt eam a lapide Adiutorii in Azotum
² tulerunt Philisthim arcam Dei et intulerunt eam in templum Dagon et statuerunt eam iuxta Dagon
³ cumque surrexissent diluculo Azotii altera die ecce Dagon iacebat pronus in terram ante arcam
⁴ Domini et tulerunt Dagon et restituerunt eum in loco suo rursusque mane die alio consurgentes
invenērunt Dagon iacentem super faciem suam in terram coram arca Domini caput autem Dagon
⁵ et duae palmae manuum eius abscisae erant super limen porro Dagon truncus solus remanserat
in loco suo propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon et omnes qui ingrediuntur templum
⁶ eius super limen Dagon in Azoto usque in hodiernum diem adgravata autem est manus Domini
super Azotios et demolitus est eos et percussit in secretiori parte natium Azotum et fines eius
⁷ videntes autem viri azotii huiuscemodi plagam dixerunt non maneat arca Dei Israhel apud nos
⁸ quoniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum et mittentes congregaverunt
omnes satrapas Philisthinorum ad se et dixerunt quid faciemus de arca Dei Israhel responderuntque
⁹ Getthei circumducatur arca Dei Israhel et circumdixerunt arcam Dei Israhel illis autem
circumducentibus eam fiebat manus Dei per singulas civitates interfectionis magnae nimis et
percutiebat viros uniuscuiusque urbis a parvo usque ad maiorem et computrescebant prominentes
¹⁰ extales eorum miserunt ergo arcam Dei in Accaron cumque venisset arca Dei in Accaron
exclamaverunt Accaronitae dicentes adduxerunt ad nos arcam Dei Israhel ut interficiat nos et
¹¹ populum nostrum miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum qui dixerunt
dimittite arcam Dei Israhel et revertatur in locum suum et non interficiat nos cum populo nostro
¹² fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus et gravissima valde manus Dei viri quoque qui mortui
non fuerant percutiebantur in secretiori parte natium et ascendebat ululatus uniuscuiusque civitatis
in caelum

Chapter 6

¹ fuit ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus ² et vocaverunt Philisthim
sacerdotes et divinos dicentes quid faciemus de arca Dei indicate nobis quomodo remitemus eam
³ in locum suum qui dixerunt si remittitis arcam Dei Israhel nolite dimittere eam vacuum sed quod
debetis reddite ei pro peccato et tunc curabimini et scietis quare non recedat manus eius a vobis

4 qui dixerunt quid est quod pro delicto reddere debeamus ei responderuntque illi 5 iuxta numerum
 provinciarum Philisthim quinque anos aureos facietis et quinque mures aureos quia plaga una fuit
 omnibus vobis et satrapis vestris facietisque similitudines anorum vestrorum et similitudines murium
 qui demoliti sunt terram et dabitis Deo Israhel gloriam si forte relevet manum suam a vobis et a
 diis vestris et a terra vestra 6 quare gravatis corda vestra sicut adgravavit Aegyptus et Pharaon cor
 suum nonne postquam percussus est tunc dimisit eos et abierunt 7 nunc ergo arripite et facite
 plaustrum novum unum et duas vaccas fetas quibus non est inpositum iugum iungite in plastro et
 recludite vitulos earum domi 8 tolletisque arcam Domini et ponetis in plastro et vasa aurea quae
 exsolvistis ei pro delicto ponetis in capsella ad latus eius et dimittite eam ut vadat 9 et aspicietis et
 si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames ipse fecit nobis malum hoc grande
 sin autem minime sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos sed casu accidit 10 fecerunt ergo
 illi hoc modo et tollentes duas vaccas quae lactabant vitulos iunxerunt ad plaustrum vitulosque
 earum concluserunt domi 11 et posuerunt arcam Dei super plaustrum et capsellam quae habebat
 mures aureos et similitudinem anorum 12 ibant autem in directum vaccae per viam quae ducit
 Bethsames et itinere uno gradiebantur pergentes et mugientes et non declinabant neque ad dextram
 neque ad sinistram sed et satrapae Philisthinorum sequebantur usque ad terminos Bethsames
 13 porro Bethsamitae metebant triticum in valle et elevantes oculos viderunt arcam et gavisi sunt
 cum vidissent 14 et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitae et stetit ibi erat autem ibi lapis
 magnus et conciderunt ligna plaustrum vaccasque inposuerunt super ea holocaustum Domino 15 Levitae
 autem deposuerunt arcam Dei et capsellam quae erat iuxta eam in qua erant vasa aurea et posuerunt
 super lapidem grandem viri autem bethsamitae obtulerunt holocausta et immolaverunt victimas in
 die illa Domino 16 et quinque satrapae Philisthinorum viderunt et reversi sunt in Accaron in die
 illa 17 hii sunt autem ani aurei quos reddiderunt Philisthim pro delicto Domino Azotus unum Gaza
 unum Ascalon unum Geth unum Accaron unum 18 et mures aureos secundum numerum urbium
 Philisthim quinque provinciarum ab urbe murata usque ad villam quae erat absque muro et usque
 ad Abel magnum super quem posuerunt arcam Domini quae erat usque in illa die in agro Iosue
 Bethsamitis 19 percussit autem de viris bethsamitibus eo quod vidissent arcam Domini et percussit
 de populo septuaginta viros et quinquaginta milia plebis luxitque populus quod percussisset Dominus
 plebem plaga magna 20 et dixerunt viri bethsamitae quis poterit stare in conspectu Domini Dei
 sancti huius et ad quem ascendet a nobis 21 miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim dicentes
 reduxerunt Philisthim arcam Domini descendite et ducite eam ad vos

Chapter 7

¹
 venerunt ergo viri Cariathiarim et duxerunt arcam Domini et intulerunt eam in domum Abinadab
 in Gabaa Eleazarum autem filium eius sanctificaverunt ut custodiret arcam Domini ² et factum est
 ex qua die mansit arca in Cariathiarim multiplicati sunt dies erat quippe iam annus vicesimus et
³
 requievit omnis domus Israhel post Dominum ait autem Samuhel ad universam domum Israhel
 dicens si in toto corde vestro revertimini ad Dominum auferte deos alienos de medio vestrum et
 Astharoth et praeparate corda vestra Domino et servite ei soli et eruet vos de manu Philisthim
⁴
 abstulerunt ergo filii Israhel Baalim et Astharoth et servierunt Domino soli ⁵ dixit autem Samuhel
⁶
 congregate universum Israhel in Masphat ut orem pro vobis Dominum et convenerunt in Masphat
 hauseruntque aquam et effuderunt in conspectu Domini et ieiunaverunt in die illa et dixerunt ibi
⁷
 peccavimus Domino iudicavitque Samuhel filios Israhel in Masphat et audierunt Philisthim quod
 congregati essent filii Israhel in Masphat et ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israhel quod
⁸
 cum audissent filii Israhel timuerunt a facie Philisthinorum dixeruntque ad Samuhel ne cesses
⁹
 pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum ut salvet nos de manu Philisthinorum tulit autem
 Samuhel agnum lactantem unum et obtulit illum holocaustum integrum Domino et clamavit Samuhel
¹⁰
 ad Dominum pro Israhel et exaudivit eum Dominus factum est ergo cum Samuhel offerret
 holocaustum Philistheos inire proelium contra Israhel intonuit autem Dominus fragore magno in
¹¹
 die illa super Philisthim et exterruit eos et caesi sunt a filiis Israhel egressique viri Israhel de
 Masphat persecuti sunt Philistheos et percusserunt eos usque ad locum qui erat subter Bethchar
¹²
 tulit autem Samuhel lapidem unum et posuit eum inter Masphat et inter Sen et vocavit nomen
¹³
 eius lapis Adiutorii dixitque hucusque auxiliatus est nobis Dominus et humiliati sunt Philisthim
 nec adposuerunt ultra ut venirent in terminos Israhel facta est itaque manus Domini super Philistheos
¹⁴
 cunctis diebus Samuhel et redditae sunt urbes quas tulerant Philisthim ab Israhel Israheli ab
 Accaron usque Geth et terminos suos liberavit Israhel de manu Philisthinorum eratque pax inter
¹⁵
 Israhel et Amorreum iudicabat quoque Samuhel Israhel cunctis diebus vitae suae ¹⁶ et ibat per
 singulos annos circumiens Bethel et Galgal et Masphat et iudicabat Israhelem in supradictis locis
¹⁷
 revertebaturque in Ramatha ibi enim erat domus eius et ibi iudicabat Israhelem aedificavit etiam
 ibi altare Domino

Chapter 8

¹ factum est autem cum senuisset Samuhel posuit filios suos iudices Israhel ² fuitque nomen
 filii eius primogeniti Iohel et nomen secundi Abia iudicum in Bersabee ³ et non ambulaverunt filii
 illius in viis eius sed declinaverunt post avaritiam acceperuntque munera et perverterunt iudicium
⁴ congregati ergo universi maiores natu Israhel venerunt ad Samuhel in Ramatha ⁵ dixeruntque ei
 ecce tu senuisti et filii tui non ambulant in viis tuis constitue nobis regem ut iudicet nos sicut
 universae habent nationes ⁶ displicuitque sermo in oculis Samuhelis eo quod dixissent da nobis
 regem ut iudicet nos et oravit Samuhel Dominum ⁷ dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem
 populi in omnibus quae loquuntur tibi non enim te abiecerunt sed me ne regnem super eos ⁸ iuxta
 omnia opera sua quae fecerunt a die qua eduxi eos de Aegypto usque ad diem hanc sicut dereliquerunt
 me et servierunt diis alienis sic faciunt etiam tibi ⁹ nunc ergo audi vocem eorum verumtamen
 contestare eos et praedic eis ius regis qui regnaturus est super eos ¹⁰ dixit itaque Samuhel omnia
 verba Domini ad populum qui petierat a se regem ¹¹ et ait hoc erit ius regis qui imperaturus est
 vobis filios vestros tollet et ponet in curribus suis facietque sibi equites et praecursores quadrigarum
 suarum ¹² et constituet sibi tribunos et centuriones et aratores agrorum suorum et messorum segetum
 et fabros armorum et curruum suorum ¹³ filias quoque vestras faciet sibi unguentarias et focarias
 et panificas ¹⁴ agros quoque vestros et vineas et oliveta optima tollet et dabit servis suis ¹⁵ sed et
 segetes vestras et vinearum redditus addecimabit ut det eunuchis et famulis suis ¹⁶ servos etiam
 vestros et ancillas et iuvenes optimos et asinos auferet et ponet in opere suo ¹⁷ greges vestros
 addecimabit vosque eritis ei servi ¹⁸ et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis
 et non exaudiet vos Dominus in die illa ¹⁹ noluit autem populus audire vocem Samuhel sed dixerunt
 nequaquam rex enim erit super nos ²⁰ et erimus nos quoque sicut omnes gentes et iudicabit nos
 rex noster et egredietur ante nos et pugnabit bella nostra pro nobis ²¹ et audivit Samuhel omnia
 verba populi et locutus est ea in auribus Domini ²² dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem
 eorum et constitue super eos regem et ait Samuhel ad viros Israhel vadat unusquisque in civitatem
 suam

Chapter 9

¹ et erat vir de Benjamin nomine Cis filius Abihel filii Seror filii Bechoreth filii Afia filii viri
² Iemini fortis robore et erat ei filius vocabulo Saul electus et bonus et non erat vir de filiis Israhel
³ melior illo ab umero et sursum eminebat super omnem populum perierant autem asinae Cis patris
 Saul et dixit Cis ad Saul filium suum tolle tecum unum de pueris et consurgens vade et quaere
⁴ asinas qui cum transissent per montem Ephraim et per terram Salisa et non invenissent transierunt
⁵ etiam per terram Salim et non erant sed et per terram Iemini et minime reppererunt cum autem
 venissent in terram Suph dixit Saul ad puerum suum qui erat cum eo veni et revertamur ne forte
⁶ dimiserit pater meus asinas et sollicitus sit pro nobis qui ait ei ecce est vir Dei in civitate hac vir
 nobilis omne quod loquitur absque ambiguitate venit nunc ergo eamus illuc si forte indicet nobis
⁷ de via nostra propter quam venimus dixitque Saul ad puerum suum ecce ibimus quid feremus ad
 virum panis defecit in sitarciis nostris et sportulam non habemus ut demus homini Dei nec quicquam
⁸ aliud rursum puer respondit Sauli et ait ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris argenti
⁹ demus homini Dei ut indicet nobis viam nostram olim in Israhel sic loquebatur unusquisque
 vadens consulere Deum venite et eamus ad videntem qui enim propheta dicitur hodie vocabatur
¹⁰ olim videns et dixit Saul ad puerum suum optimus sermo tuus veni eamus et ierunt in civitatem
¹¹ in qua erat vir Dei cumque ascenderent clivum civitatis invenerunt puellas egredientes ad
¹² hauriendam aquam et dixerunt eis num hic est videns quae respondentes dixerunt illis hic est
 ecce ante te festina nunc hodie enim venit in civitate quia sacrificium est hodie populo in excelso
¹³ ingredientiem urbem statim invenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum neque
 enim comesurus est populus donec ille veniat quia ipse benedicit hostiae et deinceps comedunt qui
¹⁴ vocati sunt nunc ergo conscendite quia hodie repperietis eum et ascenderunt in civitatem cumque
 illi ambularent in medio urbis apparuit Samuhel egrediens obviam eis ut ascenderet in excelsum
¹⁵ Dominus autem revelaverat auriculam Samuhel ante unam diem quam veniret Saul dicens hac
 ipsa quae nunc est hora cras mittam ad te virum de terra Benjamin et unguet eum ducem super
 populum meum Israhel et salvabit populum meum de manu Philisthinorum quia respexi populum
¹⁷ meum venit enim clamor eorum ad me cumque aspexisset Samuhel Saulem Dominus ait ei ecce
¹⁸ vir quem dixeram tibi iste dominabitur populo meo accessit autem Saul ad Samuhelem in medio
¹⁹ portae et ait indica oro mihi ubi est domus videntis et respondit Samuhel Sauli dicens ego sum

videns ascende ante me in excelsum ut comedatis mecum hodie et dimittam te mane et omnia quae
²⁰
sunt in corde tuo indicabo tibi et de asinis quas perdidisti nudius tertius ne sollicitus sis quia
²¹
inventae sunt et cuius erunt optima quaeque Israhel nonne tibi et omni domui patris tui respondens
autem Saul ait numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israhel et cognatio mea novissima
²²
inter omnes familias de tribu Benjamin quare ergo locutus es mihi sermonem istum adsumens
itaque Samuhel Saulem et puerum eius introduxit eos in triclinium et dedit eis locum in capite
²³
eorum qui fuerant invitati erant enim quasi triginta viri dixitque Samuhel coco da partem quam
²⁴
dedi tibi et praecepi ut reponeres seorsum apud te levavit autem cocus armum et posuit ante
Saul dixitque Samuhel ecce quod remansit pone ante te et comede quia de industria servatum est
²⁵
tibi quando populum vocavi et comedit Saul cum Samuhel in die illa et descenderunt de excelso
²⁶
in oppidum et locutus est cum Saul in solarium cumque mane surrexissent et iam dilucesceret
vocavit Samuhel Saul in solarium dicens surge ut dimittam te et surrexit Saul egressique sunt ambo
²⁷
ipse videlicet et Samuhel cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuhel dixit ad Saul
dic puero ut antecedit nos et transeat tu autem subsiste paulisper ut indicem tibi verbum Domini

Chapter 10

¹
tulit autem Samuhel lenticulam olei et effudit super caput eius et deosculatus eum ait ecce
²
unxit te Dominus super hereditatem suam in principem cum abieris hodie a me invenies duos
viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Benjamin in meridie dicentque tibi inventae sunt asinae
ad quas ieras perquirendas et intermissis pater tuus asinis sollicitus est pro vobis et dicit quid faciam
³
de filio meo cumque abieris inde et ultra transieris et veneris ad quercum Thabor invenient te ibi
tres viri ascendentes ad Deum in Bethel unus portans tres hedos et alius tres tortas panis et alius
⁴
portans lagoenam vini cumque te salutaverint dabunt tibi duos panes et accipies de manu eorum
⁵
post haec venies in collem Domini ubi est statio Philisthinorum et cum ingressus fueris ibi urbem
obviam habebis gregem prophetarum descendentium de excelso et ante eos psalterium et tympanum
⁶
et tibiam et citharam ipsosque prophetantes et insiliet in te spiritus Domini et prophetabis cum
⁷
eis et mutaberis in virum alium quando ergo evenerint signa haec omnia tibi fac quaecumque
⁸
invenerit manus tua quia Dominus tecum est et descendes ante me in Galgala ego quippe
descendam ad te ut offeras oblationem et immoles victimas pacificas septem diebus expectabis

donec veniam ad te et ostendam tibi quae facias ⁹ itaque cum avertisset umerum suum ut abiret a
 Samuhele inmutavit ei Deus cor aliud et venerunt omnia signa haec in die illa ¹⁰ veneruntque ad
 praedictum collem et ecce cuneus prophetarum obvius ei et insilivit super eum spiritus Dei et
 prophetavit in medio eorum ¹¹ videntes autem omnes qui noverant eum heri et nudius tertius quod
 esset cum prophetis et prophetaret dixerunt ad invicem quoniam res accidit filio Cis num et Saul
 in prophetis ¹² responditque alius ad alterum dicens et quis pater eorum propterea versum est in
 proverbium num et Saul inter prophetas ¹³ cessavit autem prophetare et venit ad excelsum
¹⁴
 dixitque patruus Saul ad eum et ad puerum eius quo abistis qui responderunt quaerere asinas
 quas cum non repperissemus venimus ad Samuhelem ¹⁵ et dixit ei patruus suus indica mihi quid
 dixerit tibi Samuhel ¹⁶ et ait Saul ad patruum suum indicavit nobis quia inventae essent asinae de
 sermone autem regni non indicavit ei quem locutus illi fuerat Samuhel ¹⁷ et convocavit Samuhel
 populum ad Dominum in Maspha ¹⁸ et ait ad filios Israhel haec dicit Dominus Deus Israhel ego
 eduxi Israhel de Aegypto et erui vos de manu Aegyptiorum et de manu omnium regum qui
 affligebant vos ¹⁹ vos autem hodie proiecistis Deum vestrum qui solus salvavit vos de universis
 malis et tribulationibus vestris et dixistis nequaquam sed regem constitue super nos nunc ergo state
 coram Domino per tribus vestras et per familias ²⁰ et adplicuit Samuhel omnes tribus Israhel et
 cecidit sors tribus Benjamin ²¹ et adplicuit tribum Benjamin et cognationes eius et cecidit cognatio
 Metri et pervenit usque ad Saul filium Cis quaesierunt ergo eum et non est inventus ²² et
 consuluerunt post haec Dominum utrumnam venturus esset illuc responditque Dominus ecce
 absconditus est domi ²³ cucurrerunt itaque et tulerunt eum inde stetitque in medio populi et altior
 fuit universo populo ab umero et sursum ²⁴ et ait Samuhel ad omnem populum certe videtis quem
 elegit Dominus quoniam non sit similis ei in omni populo et clamavit cunctus populus et ait vivat
 rex ²⁵ locutus est autem Samuhel ad populum legem regni et scripsit in libro et reposuit coram
 Domino et dimisit Samuhel omnem populum singulos in domum suam ²⁶ sed et Saul abiit in
 domum suam in Gabaath et abiit cum eo pars exercitus quorum tetigerat Deus corda ²⁷ filii vero
 Belial dixerunt num salvare nos poterit iste et despexerunt eum et non adtulerunt ei munera ille
 vero dissimulabat se audire

Chapter 11

¹ ascendit autem Naas Ammonites et pugnare coepit adversus Iabesgalaad dixeruntque omnes
 viri Iabes ad Naas habeto nos foederatos et serviemus tibi ² et respondit ad eos Naas Ammonites
 in hoc feriam vobiscum foedus ut eruam omnium vestrum oculos dextros ponamque vos obprobrium
 in universo Israhel ³ et dixerunt ad eum seniores Iabes concede nobis septem dies ut mittamus
 nuntios in universos terminos Israhel et si non fuerit qui defendat nos egrediemur ad te ⁴ venerunt
 ergo nuntii in Gabaath Saulis et locuti sunt verba audiente populo et levavit omnis populus vocem
 suam et flevit ⁵ et ecce Saul veniebat sequens boves de agro et ait quid habet populus quod plorat
 et narraverunt ei verba virorum Iabes ⁶ et insilivit spiritus Domini in Saul cum audisset verba haec
 et iratus est furor eius nimis ⁷ et adsumens utrumque bovem concidit in frusta misitque in omnes
 terminos Israhel per manum nuntiorum dicens quicumque non exierit secutusque fuerit Saul et
 Samuhelem sic fiet bubus eius invasit ergo timor Domini populum et egressi sunt quasi vir unus
⁸ et recensuit eos in Bezece fueruntque filiorum Israhel trecenta milia virorum autem Iuda triginta
 milia ⁹ et dixerunt nuntiis qui venerant sic dicetis viris qui sunt in Iabesgalaad cras erit vobis salus
 cum incaluerit sol venerunt ergo nuntii et adnuntiaverunt viris Iabes qui laetati sunt ¹⁰ et dixerunt
 mane exhibimus ad vos et facietis nobis omne quod placuerit vobis ¹¹ et factum est cum venisset
 dies crastinus constituit Saul populum in tres partes et ingressus est media castra in vigilia matutina
 et percussit Ammon usque dum incalesceret dies reliqui autem dispersi sunt ita ut non relinquerentur
 in eis duo pariter ¹² et ait populus ad Samuhel quis est iste qui dixit Saul non regnabit super nos
 date viros et interficiemus eos ¹³ et ait Saul non occidetur quisquam in die hac quia hodie fecit
 Dominus salutem in Israhel ¹⁴ dixit autem Samuhel ad populum venite et eamus in Galgala et
 innovemus ibi regnum ¹⁵ et perrexit omnis populus in Galgala et fecerunt ibi regem Saul coram
 Domino in Galgala et immolaverunt ibi victimas pacificas coram Domino et laetatus est ibi Saul
 et cuncti viri Israhel nimis

Chapter 12

¹
 dixit autem Samuhel ad universum Israhel ecce audivi vocem vestram iuxta omnia quae locuti
 estis ad me et constitui super vos regem ² et nunc rex graditur ante vos ego autem senui et incanui
 porro filii mei vobiscum sunt itaque conversatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad diem
³
 hanc ecce praesto sum loquimini de me coram Domino et coram christo eius utrum bovem
 cuiusquam tulerim an asinum si quempiam calumniatus sum si oppressi aliquem si de manu
⁴
 cuiusquam munus accepi et contemnam illud hodie restituamque vobis et dixerunt non es
⁵
 calumniatus nos neque oppressisti neque tulisti de manu alicuius quippiam dixitque ad eos testis
 Dominus adversus vos et testis christus eius in die hac quia non inveneritis in manu mea quippiam
⁶
 et dixerunt testis et ait Samuhel ad populum Dominus qui fecit Mosen et Aaron et eduxit patres
⁷
 nostros de terra Aegypti nunc ergo state ut iudicio contendam adversum vos coram Domino de
⁸
 omnibus misericordiis Domini quas fecit vobiscum et cum patribus vestris quomodo ingressus
 est Iacob in Aegyptum et clamaverunt patres vestri ad Dominum et misit Dominus Mosen et Aaron
⁹
 et eduxit patres vestros ex Aegypto et conlocavit eos in loco hoc qui obliti sunt Domini Dei sui
 et tradidit eos in manu Sisarae magistri militiae Asor et in manu Philisthinorum et in manu regis
¹⁰
 Moab et pugnaverunt adversum eos postea autem clamaverunt ad Dominum et dixerunt
 peccavimus quia dereliquimus Dominum et servivimus Baalim et Astharoth nunc ergo erue nos de
¹¹
 manu inimicorum nostrorum et serviemus tibi et misit Dominus Hierobaal et Bedan et Ieptha
 et Samuhel et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum et habitastis confidenter
¹²
 videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset adversum vos dixistis mihi nequaquam
¹³
 sed rex imperabit nobis cum Dominus Deus vester regnaret in vobis nunc ergo praesto est rex
¹⁴
 vester quem elegistis et petistis ecce dedit vobis Dominus regem si timueritis Dominum et
 servieritis ei et audieritis vocem eius et non exasperaveritis os Domini eritis et vos et rex qui imperat
¹⁵
 vobis sequentes Dominum Deum vestrum si autem non audieritis vocem Domini sed
¹⁶
 exasperaveritis sermonem Domini erit manus Domini super vos et super patres vestros sed et
¹⁷
 nunc state et videte rem istam grandem quam facturus est Dominus in conspectu vestro numquid
 non messis tritici est hodie invocabo Dominum et dabit voces et pluvias et scietis et videbitis quia
¹⁸
 grande malum feceritis vobis in conspectu Domini petentes super vos regem et clamavit Samuhel
¹⁹
 ad Dominum et dedit Dominus voces et pluviam in die illa et timuit omnis populus nimis
 Dominum et Samuhelem dixitque universus populus ad Samuhel ora pro servis tuis ad Dominum
 Deum tuum ut non moriamur addidimus enim universis peccatis nostris malum ut peteremus nobis

regem ²⁰ dixit autem Samuhel ad populum nolite timere vos fecistis universum malum hoc
 verumtamen nolite recedere a tergo Domini et servite Domino in omni corde vestro ²¹ et nolite
 declinare post vana quae non proderunt vobis neque eruent vos quia vana sunt ²² et non derelinquet
 Dominus populum suum propter nomen suum magnum quia iuravit Dominus facere vos sibi populum
²³ absit autem a me hoc peccatum in Domino ut cessem orare pro vobis et docebo vos viam bonam
 et rectam ²⁴ igitur timete Dominum et servite ei in veritate et ex toto corde vestro vidistis enim
 magnifica quae in vobis gesserit ²⁵ quod si perseveraveritis in malitia et vos et rex vester pariter
 peribitis

Chapter 13

¹ filius unius anni Saul cum regnare coepisset duobus autem annis regnavit super Israhel ² et
 elegit sibi Saul tria milia de Israhel et erant cum Saul duo milia in Machmas et in monte Bethel
 mille autem cum Ionathan in Gabaath Benjamin porro ceterum populum remisit unumquemque in
 tabernacula sua ³ et percussit Ionathan stationem Philisthim quae erat in Gabaa quod cum audissent
 Philisthim Saul cecinit bucina in omni terra dicens audiant Hebraei ⁴ et universus Israhel audivit
 huiuscemodi famam percussit Saul stationem Philisthinorum et erexit se Israhel adversum Philisthim
 clamavit ergo populus post Saul in Galgala ⁵ et Philisthim congregati sunt ad proeliandum contra
 Israhel triginta milia curruum et sex milia equitum et reliquum vulgus sicut harena quae est in litore
 maris plurima et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven ⁶ quod cum
 vidissent viri Israhel se in arto sitos adflictus est enim populus absconderunt se in speluncis et in
 abditis in petris quoque et in antris et in cisternis ⁷ Hebraei autem transierunt Iordanem terram Gad
 et Galaad cumque adhuc esset Saul in Galgal universus populus perterritus est qui sequebatur eum
⁸ et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuhel et non venit Samuhel in Galgala dilapsusque
 est populus ab eo ⁹ ait ergo Saul adferte mihi holocaustum et pacifica et obtulit holocaustum
¹⁰ cumque conplesset offerens holocaustum ecce Samuhel veniebat et egressus est Saul obviam ei
 ut salutaret eum ¹¹ locutusque est ad eum Samuhel quid fecisti respondit Saul quia vidi quod
 dilaberetur populus a me et tu non veneras iuxta placitos dies porro Philisthim congregati fuerant
 in Machmas ¹² dixi nunc descendent Philisthim ad me in Galgala et faciem Domini non placavi

necessitate compulsus obtuli holocaustum ¹³ dixitque Samuhel ad Saul stulte egisti nec custodisti
 mandata Domini Dei tui quae praecepit tibi quod si non fecisses iam nunc praeparasset Dominus
 regnum tuum super Israhel in sempiternum ¹⁴ sed nequaquam regnum tuum ultra consurget quaesivit
 sibi Dominus virum iuxta cor suum et praecepit ei Dominus ut esset dux super populum suum eo
 quod non servaveris quae praecepit Dominus ¹⁵ surrexit autem Samuhel et ascendit de Galgalis in
 Gabaa Benjamin et recensuit Saul populum qui inventi fuerant cum eo quasi sescentos viros ¹⁶ et
 Saul et Ionathan filius eius populusque qui inventus fuerat cum eis erat in Gabaa Benjamin porro
 Philisthim conederant in Machmas ¹⁷ et egressi sunt ad praedandum de castris Philisthim tres
 cunei unus cuneus pergebat contra viam Ephra ad terram Saul ¹⁸ porro alius ingrediebatur per viam
 Bethoron tertius autem verterat se ad iter termini imminentis valli Seboim contra desertum ¹⁹ porro
 faber ferrarius non inveniebatur in omni terra Israhel caverant enim Philisthim ne forte facerent
 Hebraei gladium aut lanceam ²⁰ descendebat ergo omnis Israhel ad Philisthim ut exacueret
 unusquisque vomerem suum et ligonem et securim et sarculum ²¹ retunsae itaque erant acies
 vomerum et ligonum et tridentum et securium usque ad stimulum corrigendum ²² cumque venisset
 dies proelii non est inventus ensis et lancea in manu totius populi qui erat cum Saul et cum Ionathan
 excepto Saul et Ionathan filio eius ²³ egressa est autem statio Philisthim ut transcenderet in Machmas

Chapter 14

¹
 et accidit quadam die ut diceret Ionathan filius Saul ad adolescentem armigerum suum veni
 et transeamus ad stationem Philisthim quae est trans locum illum patri autem suo hoc ipsum non
 indicavit ² porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato quae erat in Magron et
 erat populus cum eo quasi sescentorum virorum ³ et Ahas filius Achitob fratris Ichabod filii Fines
 qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo portabat ephod sed et populus ignorabat quod
 isset Ionathan ⁴ erant autem inter ascensus per quos nitebatur Ionathan transire ad stationem
 Philisthinorum eminentes petrae ex utraque parte et quasi in modum dentium scopuli hinc inde
 praerupti nomen uni Boses et nomen alteri Sene ⁵ unus scopulus prominens ad aquilonem ex adverso
 Machmas et alter a meridie contra Gabaa ⁶ dixit autem Ionathan ad adolescentem armigerum suum
 veni transeamus ad stationem incircumcisorum horum si forte faciat Dominus pro nobis quia non

est Domino difficile salvare vel in multitudine vel in paucis ⁷ dixitque ei armiger suus fac omnia
 quae placent animo tuo perge quo cupis ero tecum ubicumque volueris ⁸ et ait Ionathan ecce nos
 transimus ad viros istos cumque apparuerimus eis ⁹ si taliter locuti fuerint ad nos manete donec
 veniamus ad vos stemus in loco nostro nec ascendamus ad eos ¹⁰ si autem dixerint ascendite ad
 nos ascendamus quia tradidit eos Dominus in manibus nostris hoc erit nobis signum ¹¹ apparuit
 igitur uterque stationi Philisthinorum dixeruntque Philisthim en Hebraei egrediuntur de cavernis
 in quibus absconditi fuerant ¹² et locuti sunt viri de statione ad Ionathan et ad armigerum eius
 dixeruntque ascendite ad nos et ostendimus vobis rem et ait Ionathan ad armigerum suum ascendamus
 sequere me tradidit enim eos Dominus in manu Israhel ¹³ ascendit autem Ionathan reptans manibus
 et pedibus et armiger eius post eum itaque alii cadebant ante Ionathan alios armiger eius interficiebat
 sequens eum ¹⁴ et facta est plaga prima quam percussit Ionathan et armiger eius quasi viginti
 virorum in media parte iugeri quam par boum in die arare consuevit ¹⁵ et factum est miraculum in
 castris per agros sed et omnis populus stationis eorum qui ierant ad praedandum obstipuit et
 conturbata est terra et accidit quasi miraculum a Deo ¹⁶ et respexerunt speculatores Saul qui erant
 in Gabaa Benjamin et ecce multitudo prostrata et huc illucque diffugiens ¹⁷ et ait Saul populo qui
 erat cum eo requirite et videte quis abierit ex nobis cumque requisissent repperit non adesse
 Ionathan et armigerum eius ¹⁸ et ait Saul ad Ahiam adplica arcam Dei erat enim ibi arca Dei in die
 illa cum filiis Israhel ¹⁹ cumque loqueretur Saul ad sacerdotem tumultus magnus exortus est in
 castris Philisthinorum crescebatque paulatim et clarius reboabat et ait Saul ad sacerdotem contrahe
 manum tuam ²⁰ conclamavit ergo Saul et omnis populus qui erat cum eo et venerunt usque ad
 locum certaminis et ecce versus fuerat gladius uniuscuiusque ad proximum suum et caedes magna
 nimis ²¹ sed et Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri et nudius tertius ascenderantque cum eis
 in castris reversi sunt ut essent cum Israhele qui erant cum Saul et Ionathan ²² omnes quoque
 Israhelitae qui se absconderant in monte Ephraim audientes quod fugissent Philisthim sociaverunt
 se cum suis in proelio ²³ et salvavit Dominus in die illa Israhel pugna autem pervenit usque Bethaven
²⁴ et vir Israhel sociatus sibi est in die illa adiuravit autem Saul populum dicens maledictus vir qui
 comederit panem usque ad vesperam donec ulciscar de inimicis meis et non manducavit universus
 populus panem ²⁵ omneque terrae vulgus venit in saltum in quo erat mel super faciem agri
²⁶ ingressus est itaque populus saltum et apparuit fluens mel nullusque adplicuit manum ad os suum

timebat enim populus iuramentum²⁷ porro Ionathan non audierat cum adiuraret pater eius populum
 extenditque summitatem virgae quam habebat in manu et intinxit in favo mellis et convertit manum
 suam ad os suum et inluminati sunt oculi eius²⁸ respondensque unus de populo ait iureiurando
 constrinxit pater tuus populum dicens maledictus qui comederit panem hodie defecerat autem
 populus²⁹ dixitque Ionathan turbavit pater meus terram vidistis ipsi quia inluminati sunt oculi mei
 eo quod gustaverim paululum de melle isto³⁰ quanto magis si comedisset populus de praeda
 inimicorum suorum quam repperit nonne maior facta fuisset plaga in Philisthim³¹ percusserunt
 ergo in die illa Philistheos a Machmis usque in Ahialon defatigatus est autem populus nimis³² et
 versus ad praedam tulit oves et boves et vitulos et mactaverunt in terra comeditque populus cum
 sanguine³³ nuntiaverunt autem Saul dicentes quod populus peccasset Domino comedens cum
 sanguine qui ait praevaricati estis volvite ad me iam nunc saxum grande³⁴ et dixit Saul dispergimini
 in vulgus et dicite eis ut adducat ad me unusquisque bovem suum et arietem et occidite super istud
 et vescimini et non peccabitis Domino comedentes cum sanguine adduxit itaque omnis populus
 unusquisque bovem in manu sua usque ad noctem et occiderunt ibi³⁵ aedificavit autem Saul altare
 Domini tuncque primum coepit aedificare altare Domini³⁶ et dixit Saul inruamus super Philisthim
 nocte et vastemus eos usque dum inlucescat mane nec relinquamus de eis virum dixitque populus
 omne quod bonum videtur in oculis tuis fac et ait sacerdos accedamus huc ad Deum³⁷ et consuluit
 Saul Deum num persequar Philisthim si trades eos in manu Israhel et non respondit ei in die illa
³⁸ dixitque Saul adplicate huc universos angulos populi et scitote et videte per quem acciderit
 peccatum hoc hodie³⁹ vivit Dominus salvator Israhel quia si per Ionathan filium meum factum
 est absque retractatione morietur ad quod nullus contradixit ei de omni populo⁴⁰ et ait ad universum
 Israhel separamini vos in partem unam et ego cum Ionathan filio meo ero in parte una respondit
 populus ad Saul quod bonum videtur in oculis tuis fac⁴¹ et dixit Saul ad Dominum Deum Israhel
 da indicium et deprehensus est Ionathan et Saul populus autem exivit⁴² et ait Saul mittite sortem
 inter me et inter Ionathan filium meum et captus est Ionathan⁴³ dixit autem Saul ad Ionathan indica
 mihi quid feceris et indicavit ei Ionathan et ait gustans gustavi in summitate virgae quae erat in
 manu mea paululum mellis et ecce ego morior⁴⁴ et ait Saul haec faciat mihi Deus et haec addat
 quia morte morieris Ionathan⁴⁵ dixitque populus ad Saul ergone Ionathan morietur qui fecit salutem
 hanc magnam in Israhel hoc nefas est vivit Dominus si ceciderit capillus de capite eius in terram

quia cum Deo operatus est hodie liberavit ergo populus Ionathan ut non moreretur ⁴⁶ recessitque
 Saul nec persecutus est Philisthim porro Philisthim abierunt in loca sua ⁴⁷ at Saul confirmato regno
 super Israhel pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos eius contra Moab et filios Ammon
 et Edom et reges Suba et Philistheos et quocumque se verterat superabat ⁴⁸ congregatoque exercitu
 percussit Amalech et eruit Israhel de manu vastatorum eius ⁴⁹ fuerunt autem filii Saul Ionathan et
 Iesui et Melchisua nomina duarum filiarum eius nomen primogenitae Merob et nomen minoris
⁵⁰ Michol et nomen uxoris Saul Ahinoem filia Ahimaas et nomina principum militiae eius Abner
⁵¹ filius Ner patruelis Saul Cis fuerat pater Saul et Ner pater Abner filius Abihel ⁵² erat autem
 bellum potens adversum Philistheos omnibus diebus Saul nam quemcumque viderat Saul virum
 fortem et aptum ad proelium sociabat eum sibi

Chapter 15

¹ et dixit Samuhel ad Saul me misit Dominus ut unguerem te in regem super populum eius
 Israhel nunc ergo audi vocem Domini ² haec dicit Dominus exercituum recensui quaecumque fecit
 Amalech Israheli quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Aegypto ³ nunc igitur vade et percute
 Amalech et demolire universa eius non parcas ei sed interfice a viro usque ad mulierem et parvulum
 atque lactantem bovem et ovem camelum et asinum ⁴ praecepit itaque Saul populo et recensuit eos
 quasi agnos ducenta milia peditum et decem milia virorum Iuda ⁵ cumque venisset Saul usque ad
 civitatem Amalech tetendit insidias in torrente ⁶ dixitque Saul Cineo abite recedite atque descendite
 ab Amalech ne forte involvam te cum eo tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israhel
 cum ascenderent de Aegypto et recessit Cineus de medio Amalech ⁷ percussitque Saul Amalech
 ab Evila donec venias Sur quae est e regione Aegypti ⁸ et adprehendit Agag regem Amalech vivum
 omne autem vulgus interfecit in ore gladii ⁹ et pepercit Saul et populus Agag et optimis gregibus
 ovium et armentorum et vestibus et arietibus et universis quae pulchra erant nec voluerunt disperdere
 ea quicquid vero vile fuit et reprobum hoc demoliti sunt ¹⁰ factum est autem verbum Domini ad
¹¹ Samuhel dicens paenitet me quod constituerim Saul regem quia dereliquit me et verba mea opere
 non implevit contristatusque est Samuhel et clamavit ad Dominum tota nocte ¹² cumque de nocte
 surrexisset Samuhel ut iret ad Saul mane nuntiatum est Samuheli eo quod venisset Saul in Carmelum

et erexisset sibi fornicem triumphalem et reversus transisset descendissetque in Galgala venit ergo
 Samuhel ad Saul et ¹³ dixit ei Saul benedictus tu Domino implevi verbum Domini ¹⁴ dixitque
 Samuhel et quae est haec vox gregum quae resonat in auribus meis et armentorum quam ego audio
¹⁵ et ait Saul de Amalech adduxerunt ea pepercit enim populus melioribus ovibus et armentis ut
 immolarentur Domino Deo tuo reliqua vero occidimus ¹⁶ dixit autem Samuhel ad Saul sine me et
 indicabo tibi quae locutus sit Dominus ad me nocte dixitque ei loquere ¹⁷ et ait Samuhel nonne
 cum parvulus esses in oculis tuis caput in tribubus Israhel factus es unxitque te Dominus regem
 super Israhel ¹⁸ et misit te Dominus in via et ait vade et interfice peccatores Amalech et pugnabis
 contra eos usque ad internicionem eorum ¹⁹ quare ergo non audisti vocem Domini sed versus ad
 praedam es et fecisti malum in oculis Domini ²⁰ et ait Saul ad Samuhelem immo audivi vocem
 Domini et ambulavi in via per quam misit me Dominus et adduxi Agag regem Amalech et Amalech
 interfeci ²¹ tulit autem populus de praeda oves et boves primitias eorum quae caesa sunt ut immolet
 Domino Deo suo in Galgalis ²² et ait Samuhel numquid vult Dominus holocausta aut victimas et
 non potius ut oboediatur voci Domini melior est enim oboedientia quam victimae et auscultare
 magis quam offerre adipem arietum ²³ quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare et quasi
 scelus idolatriae nolle adquiescere pro eo ergo quod abiecisti sermonem Domini abiecit te ne sis
 rex ²⁴ dixitque Saul ad Samuhel peccavi quia praevaricatus sum sermonem Domini et verba tua
 timens populum et oboediens voci eorum ²⁵ sed nunc porta quaeso peccatum meum et revertere
 mecum ut adorem Dominum ²⁶ et ait Samuhel ad Saul non revertar tecum quia proiecisti sermonem
 Domini et proiecit te Dominus ne sis rex super Israhel ²⁷ et conversus est Samuhel ut abiret ille
 autem adprehendit summitatem pallii eius quae et scissa est ²⁸ et ait ad eum Samuhel scidit Dominus
 regnum Israhel a te hodie et tradidit illud proximo tuo meliori te ²⁹ porro Triumphator in Israhel
 non parcat et paenitudine non flectetur neque enim homo est ut agat paenitentiam ³⁰ at ille ait
 peccavi sed nunc honora me coram senibus populi mei et coram Israhel et revertere mecum ut
 adorem Dominum Deum tuum ³¹ reversus ergo Samuhel secutus est Saulem et adoravit Saul
 Dominum ³² dixitque Samuhel adducite ad me Agag regem Amalech et oblatus est ei Agag
 pinguissimus et dixit Agag sicine separat amara mors ³³ et ait Samuhel sicut fecit absque liberis
 mulieres gladius tuus sic absque liberis erit inter mulieres mater tua et in frusta concidit Samuhel

Agag coram Domino in Galgalis³⁴ abiit autem Samuhel in Ramatha Saul vero ascendit in domum
 suam in Gabaath³⁵ et non vidit Samuhel ultra Saul usque ad diem mortis suae verumtamen lugebat
 Samuhel Saul quoniam Dominum paenitebat quod constitueret regem Saul super Israhel

Chapter 16

¹ dixitque Dominus ad Samuhel usquequo tu luges Saul cum ego proiecerim eum ne regnet
 super Israhel imple cornu tuum oleo et veni ut mittam te ad Isai Bethleemitem providi enim in filiis
 eius mihi regem² et ait Samuhel quomodo vadam audiet enim Saul et interficiet me et ait Dominus
 vitulum de armento tolles in manu tua et dices ad immolandum Domino veni³ et vocabis Isai ad
 victimam et ego ostendam tibi quid facias et ungues quemcumque monstravero tibi⁴ fecit ergo
 Samuhel sicut locutus est ei Dominus venitque in Bethleem et admirati sunt seniores civitatis
 occurrentes ei dixeruntque pacificus ingressus tuus⁵ et ait pacificus ad immolandum Domino veni
 sanctificamini et venite mecum ut immolem sanctificavit ergo Isai et filios eius et vocavit eos ad
 sacrificium⁶ cumque ingressi essent vidit Heliab et ait num coram Domino est christus eius⁷ et
 dixit Dominus ad Samuhel ne respicias vultum eius neque altitudinem staturae eius quoniam abieci
 eum nec iuxta intuitum hominis iudico homo enim videt ea quae parent Dominus autem intuetur
 cor⁸ et vocavit Isai Abinadab et adduxit eum coram Samuhel qui dixit nec hunc elegit Dominus
⁹ adduxit autem Isai Samma de quo ait etiam hunc non elegit Dominus¹⁰ adduxit itaque Isai septem
 filios suos coram Samuhel et ait Samuhel ad Isai non elegit Dominus ex istis¹¹ dixitque Samuhel
 ad Isai numquid iam completi sunt filii qui respondit adhuc reliquus est parvulus et pascit oves et
 ait Samuhel ad Isai mitte et adduc eum nec enim discumbemus priusquam ille huc venerit¹² misit
 ergo et adduxit eum erat autem rufus et pulcher aspectu decoraque facie et ait Dominus surge ungue
 eum ipse est enim¹³ tulit igitur Samuhel cornu olei et unxit eum in medio fratrum eius et directus
 est spiritus Domini in David a die illa et in reliquum surgensque Samuhel abiit in Ramatha¹⁴ spiritus
 autem Domini recessit a Saul et exagitabat eum spiritus nequam a Domino¹⁵ dixeruntque servi
 Saul ad eum ecce spiritus Dei malus exagitat te¹⁶ iubeat dominus noster et servi tui qui coram te
 sunt quaerant hominem scientem psallere cithara ut quando arripuerit te spiritus Dei malus psallat
 manu sua et levius feras¹⁷ et ait Saul ad servos suos providete mihi aliquem bene psallentem et

adducite eum ad me ¹⁸ et respondens unus de pueris ait ecce vidi filium Isai Bethleemitem scientem
 psallere et fortissimum robore et virum bellicosum et prudentem in verbis et virum pulchrum et
 Dominus est cum eo ¹⁹ misit ergo Saul nuntios ad Isai dicens mitte ad me David filium tuum qui
 est in pascuis ²⁰ tulitque Isai asinum plenum panibus et lagenam vini et hedum de capris unum
 et misit per manum David filii sui Saul ²¹ et venit David ad Saul et stetit coram eo at ille dilexit
 eum nimis et factus est eius armiger ²² misitque Saul ad Isai dicens stet David in conspectu meo
 invenit enim gratiam in oculis meis ²³ igitur quodcumque spiritus Dei arripiebat Saul tollebat
 David citharam et percutiebat manu sua et refocilabatur Saul et levius habebat recedebat enim ab
 eo spiritus malus

Chapter 17

¹ congregantes vero Philisthim agmina sua in proelium convenerunt in Soccho Iudae et
 castrametati sunt inter Soccho et Azeca in finibus Dommim ² porro Saul et viri Israhel congregati
 venerunt in valle Terebinthi et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthim ³ et Philisthim
 stabant super montem ex hac parte et Israhel stabat super montem ex altera parte vallisque erat
 inter eos ⁴ et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath de Geth altitudinis
 sex cubitorum et palmo ⁵ et cassis aerea super caput eius et lorica hamata induebatur porro pondus
 loricae eius quinque milia siclorum aeris ⁶ et ocreas aereas habebat in cruribus et clypeus aereus
 tegebat umeros eius ⁷ hastile autem hastae eius erat quasi liciatorium textentium ipsum autem ferrum
 hastae eius sescentos siclos habebat ferri et armiger eius antecedebat eum ⁸ stansque clamabat
 adversum falangas Israhel et dicebat eis quare venitis parati ad proelium numquid ego non sum
 Philistheus et vos servi Saul eligite ex vobis virum et descendat ad singulare certamen ⁹ si quiverit
 pugnare mecum et percusserit me erimus vobis servi si autem ego praevaluero et percussero eum
 vos servi eritis et servietis nobis ¹⁰ et aiebat Philistheus ego exprobravi agminibus Israhelis hodie
 date mihi virum et ineat mecum singulare certamen ¹¹ audiens autem Saul et omnes viri israhelitae
 sermones Philisthei huiuscemodi stupebant et metuebant nimis ¹² David autem erat filius viri
 ephrathei de quo supra dictum est de Bethleem Iuda cui erat nomen Isai qui habebat octo filios et

erat vir in diebus Saul senex et grandevus inter viros ¹³ abierunt autem tres filii eius maiores post
 Saul in proelium et nomina trium filiorum eius qui perrexerant ad bellum Heliab primogenitus et
 secundus Abinadab tertiusque Samma ¹⁴ David autem erat minimus tribus ergo maioribus secutis
 Saulem ¹⁵ abiit David et reversus est a Saul ut pasceret gregem patris sui in Bethleem ¹⁶ procedebat
 vero Philistheus mane et vespere et stabat quadraginta diebus ¹⁷ dixit autem Isai ad David filium
 suum accipe fratribus tuis oephi pulentae et decem panes istos et curre in castra ad fratres tuos
¹⁸ et decem formellas casei has deferes ad tribunum et fratres tuos visitabis si recte agant et cum
 quibus ordinati sint disce ¹⁹ Saul autem et illi et omnes filii Israhel in valle Terebinthi pugnabant
 adversum Philisthim ²⁰ surrexit itaque David mane et commendavit gregem custodi et onustus
 abiit sicut praeceperat ei Isai et venit ad locum Magala et ad exercitum qui egressus ad pugnam
 vociferatus erat in certamine ²¹ direxerat enim aciem Israhel sed et Philisthim ex adverso fuerant
 praeparati ²² derelinquens ergo David vasa quae adtulerat sub manu custodis ad sarcinas cucurrit
 ad locum certaminis et interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos ²³ cumque adhuc
 ille loqueretur eis apparuit vir ille spurius ascendens Goliath nomine Philistheus de Geth ex castris
 Philisthinorum et loquente eo haec eadem verba audivit David ²⁴ omnes autem Israhelitae cum
 vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde ²⁵ et dixit unus quispiam de Israhel num
 vidisti virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israheli ascendit virum ergo qui percusserit
 eum ditabit rex divitiis magnis et filiam suam dabit ei et domum patris eius faciet absque tributo
 in Israhel ²⁶ et ait David ad viros qui stabant secum dicens quid dabitur viro qui percusserit
 Philistheum hunc et tulerit obprobrium de Israhel quis est enim hic Philistheus incircumcisis qui
 exprobravit acies Dei viventis ²⁷ referebat autem ei populus eundem sermonem dicens haec dabuntur
 viro qui percusserit eum ²⁸ quod cum audisset Heliab frater eius maior loquente eo cum aliis iratus
 est contra David et ait quare venisti et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto ego novi
 superbiam tuam et nequitiam cordis tui quia ut videres proelium descendisti ²⁹ et dixit David quid
 feci numquid non verbum est ³⁰ et declinavit paululum ab eo ad alium dixitque eundem sermonem
 et respondit ei populus verbum sicut et prius ³¹ audita sunt autem verba quae locutus est David et
 adnuntiata in conspectu Saul ³² ad quem cum fuisset adductus locutus est ei non concidat cor
 cuiusquam in eo ego servus tuus vadam et pugnabo adversus Philistheum ³³ et ait Saul ad David
 non vales resistere Philistheo isti nec pugnare adversum eum quia puer es hic autem vir bellator ab

34
 adolescentia sua dixitque David ad Saul pascebat servus tuus patris sui gregem et veniebat leo
 35
 vel ursus tollebatque arietem de medio gregis et sequebar eos et percutiebam eruebamque de
 ore eorum et illi consurgebant adversum me et adprehendebam mentum eorum et suffocabam
 36
 interficiebamque eos nam et leonem et ursum interfeci ego servus tuus erit igitur et Philistheus
 37
 hic incircumcisis quasi unus ex eis quia ausus est maledicere exercitum Dei viventis et ait David
 Dominus qui eruit me de manu leonis et de manu ursi ipse liberabit me de manu Philisthei huius
 38
 dixit autem Saul ad David vade et Dominus tecum sit et induit Saul David vestimentis suis et
 39
 inposuit galeam aeream super caput eius et vestivit eum lorica accinctus ergo David gladio eius
 super veste sua coepit temptare si armatus posset incedere non enim habebat consuetudinem dixitque
 40
 David ad Saul non possum sic incedere quia nec usum habeo et deposuit ea et tulit baculum
 suum quem semper habebat in manibus et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente et
 misit eos in peram pastoralem quam habebat secum et fundam manu tulit et processit adversum
 41
 Philistheum ibat autem Philistheus incedens et adpropinquans adversum David et armiger eius
 42
 ante eum cumque inspexisset Philistheus et vidisset David despexit eum erat enim adolescens
 43
 rufus et pulcher aspectu et dixit Philistheus ad David numquid ego canis sum quod tu venis ad
 44
 me cum baculo et maledixit Philistheus David in diis suis dixitque ad David veni ad me et dabo
 45
 carnes tuas volatilibus caeli et bestiis terrae dixit autem David ad Philistheum tu venis ad me
 cum gladio et hasta et clypeo ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum Dei agminum
 46
 Israhel quibus exprobrasti hodie et dabit te Dominus in manu mea et percutiam te et auferam
 caput tuum a te et dabo cadaver castrorum Philisthim hodie volatilibus caeli et bestiis terrae ut sciat
 47
 omnis terra quia est Deus in Israhel et noverit universa ecclesia haec quia non in gladio nec in
 48
 hasta salvat Dominus ipsius est enim bellum et tradet vos in manus nostras cum ergo surrexisset
 Philistheus et veniret et adpropinquaret contra David festinavit David et cucurrit ad pugnam ex
 49
 adverso Philisthei et misit manum suam in peram tulitque unum lapidem et funda iecit et percussit
 Philistheum in fronte et infixus est lapis in fronte eius et cecidit in faciem suam super terram
 50
 praevaluitque David adversus Philistheum in funda et in lapide percussumque Philistheum
 51
 interfecit cumque gladium non haberet in manu David cucurrit et stetit super Philistheum et tulit
 gladium eius et eduxit de vagina sua et interfecit eum praeciditque caput eius videntes autem
 52
 Philisthim quod mortuus esset fortissimus eorum fugerunt et consurgentes viri Israhel et Iuda
 vociferati sunt et persecuti Philistheos usque dum venirent in vallem et usque ad portas Accaron

cecideruntque vulnerati de Philisthim in via Sarim usque ad Geth et usque Accaron ⁵³ et revertentes
 filii Israhel postquam persecuti fuerant Philistheos invaserunt castra eorum ⁵⁴ adsumens autem
 David caput Philisthei adtulit illud in Hierusalem arma vero eius posuit in tabernaculo suo ⁵⁵ eo
 autem tempore quo viderat Saul David egredientem contra Philistheum ait ad Abner principem
 militiae de qua stirpe descendit hic adulescens Abner dixitque Abner vivit anima tua rex si novi
⁵⁶ et ait rex interroga tu cuius filius sit iste puer ⁵⁷ cumque regressus esset David percusso Philistheo
⁵⁸ tulit eum Abner et introduxit coram Saul caput Philisthei habentem in manu et ait ad eum Saul
 de qua progenie es o adulescens dixitque David filius servi tui Isai Bethleemitae ego sum

Chapter 18

¹ et factum est cum conplesset loqui ad Saul anima Ionathan conligata est animae David et
 dilexit eum Ionathan quasi animam suam ² tulitque eum Saul in die illa et non concessit ei ut
 reverteretur in domum patris sui ³ inierunt autem Ionathan et David foedus diligebat enim eum
 quasi animam suam ⁴ nam expoliavit se Ionathan tunicam qua erat vestitus et dedit eam David et
 reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad balteum ⁵ egrediebatur quoque
 David ad omnia quaecumque misisset eum Saul et prudenter se agebat posuitque eum Saul super
 viros belli et acceptus erat in oculis universi populi maximeque in conspectu famulorum Saul
⁶ porro cum reverteretur percusso Philistheo David egressae sunt mulieres de universis urbibus
 Israhel cantantes chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis laetitiae et in sistris ⁷ et
 praecinebant mulieres ludentes atque dicentes percussit Saul mille et David decem milia ⁸ iratus
 est autem Saul nimis et displicuit in oculis eius iste sermo dixitque dederunt David decem milia et
 mihi dederunt mille quid ei superest nisi solum regnum ⁹ non rectis ergo oculis Saul aspiciebat
 David ex die illa et deinceps ¹⁰ post diem autem alteram invasit spiritus Dei malus Saul et
 prophetabat in medio domus suae David autem psallebat manu sua sicut per singulos dies tenebatque
 Saul lanceam ¹¹ et misit eam putans quod configere posset David cum pariete et declinavit David
 a facie eius secundo ¹² et timuit Saul David eo quod esset Dominus cum eo et a se recessisset
¹³ amovit ergo eum Saul a se et fecit eum tribunum super mille viros et egrediebatur et intrabat in

14
 conspectu populi in omnibus quoque viis suis David prudenter agebat et Dominus erat cum eo
 15
 vidit itaque Saul quod prudens esset nimis et coepit cavere eum 16
 omnis autem Israhel et Iuda
 17
 diligebat David ipse enim egrediebatur et ingrediebatur ante eos dixit autem Saul ad David ecce
 filia mea maior Merob ipsam dabo tibi uxorem tantummodo esto vir fortis et proeliare bella Domini
 Saul autem reputabat dicens non sit manus mea in eo sed sit super illum manus Philisthinorum
 18
 ait autem David ad Saul quis ego sum aut quae est vita mea aut cognatio patris mei in Israhel ut
 19
 fiam gener regis factum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul David data est
 20
 Hadrihel Molathitae uxor dilexit autem Michol filia Saul altera David et nuntiatum est Saul et
 21
 placuit ei dixitque Saul dabo eam illi ut fiat ei in scandalum et sit super eum manus Philisthinorum
 22
 dixit ergo Saul ad David in duabus rebus gener meus eris hodie et mandavit Saul servis suis
 loquimini ad David clam me dicentes ecce places regi et omnes servi eius diligunt te nunc ergo
 23
 esto gener regis et locuti sunt servi Saul in auribus David omnia verba haec et ait David num
 24
 parum vobis videtur generum esse regis ego autem sum vir pauper et tenuis et renuntiaverunt
 25
 servi Saul dicentes huiusmodi verba locutus est David dixit autem Saul sic loquimini ad David
 non habet necesse rex sponsalia nisi tantum centum praepudia Philisthinorum ut fiat ultio de inimicis
 26
 regis porro Saul cogitabat tradere David in manibus Philisthinorum cumque renuntiassent servi
 27
 eius David verba quae diximus placuit sermo in oculis David ut fieret gener regis et post dies
 paucos surgens David abiit cum viris qui sub eo erant et percussis Philisthim ducentis viris adtulit
 praepudia eorum et adnumeravit ea regi ut esset gener eius dedit itaque ei Saul Michol filiam suam
 28
 uxorem et vidit Saul et intellexit quia Dominus esset cum David Michol autem filia Saul diligebat
 29
 eum et Saul magis coepit timere David factusque est Saul inimicus David cunctis diebus et
 30
 egressi sunt principes Philisthinorum a principio autem egressionis eorum prudentius se gerebat
 David quam omnes servi Saul et celebre factum est nomen eius nimis

Chapter 19

1
 locutus est autem Saul ad Jonathan filium suum et ad omnes servos suos ut occiderent David
 2
 porro Jonathan filius Saul diligebat David valde et indicavit Jonathan David dicens quaerit Saul
 3
 pater meus occidere te quapropter observa te quaeso mane et manebis clam et absconderis ego

autem egrediens stabo iuxta patrem meum in agro ubicumque fueris et ego loquar de te ad patrem
 meum et quodcumque videro nuntiabo tibi ⁴ locutus est ergo Ionathan de David bona ad Saul patrem
 suum dixitque ad eum ne pecces rex in servum tuum David quia non peccavit tibi et opera eius
 bona sunt tibi valde ⁵ et posuit animam suam in manu sua et percussit Philistheum et fecit Dominus
 salutem magnam universo Israhel vidisti et laetatus es quare ergo peccas in sanguine innoxio
 interficiens David qui est absque culpa ⁶ quod cum audisset Saul placatus voce Ionathae iuravit
 vivit Dominus quia non occidetur ⁷ vocavit itaque Ionathan David et indicavit ei omnia verba haec
 et introduxit Ionathan David ad Saul et fuit ante eum sicut fuerat heri et nudius tertius ⁸ motum est
 autem rursus bellum et egressus David pugnavit adversus Philisthim percussitque eos plaga magna
 et fugerunt a facie eius ⁹ et factus est spiritus Domini malus in Saul sedebat autem in domo sua et
 tenebat lanceam porro David psallebat in manu sua ¹⁰ nisusque est Saul configere lancea David
 in pariete et declinavit David a facie Saul lancea autem casso vulnere perlata est in parietem et
 David fugit et salvatus est nocte illa ¹¹ misit ergo Saul satellites suos in domum David ut custodirent
 eum et interficeretur mane quod cum adnuntiasset David Michol uxor sua dicens nisi salvaveris te
 nocte hac cras morieris ¹² deposuit eum per fenestram porro ille abiit et aufugit atque salvatus est
¹³ tulit autem Michol statuam et posuit eam super lectum et pellem pilosam caprarum posuit ad
 caput eius et operuit eam vestimentis ¹⁴ misit autem Saul apparitores qui raperent David et
 responsum est quod aegrotaret ¹⁵ rursumque misit Saul nuntios ut viderent David dicens adferte
 eum ad me in lecto ut occidatur ¹⁶ cumque venissent nuntii inventum est simulacrum super lectum
 et pellis caprarum ad caput eius ¹⁷ dixitque Saul ad Michol quare sic inlusisti mihi et dimisisti
 inimicum meum ut fugeret et respondit Michol ad Saul quia ipse locutus est mihi dimitte me alioquin
 interficiam te ¹⁸ David autem fugiens salvatus est et venit ad Samuhel in Ramatha et nuntiavit ei
 omnia quae fecerat sibi Saul et abierunt ipse et Samuhel et morati sunt in Nahioth ¹⁹ nuntiatum
 est autem Sauli a dicentibus ecce David in Nahioth in Rama ²⁰ misit ergo Saul lictores ut raperent
 David qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium et Samuhel stantem super eos factus
 est etiam in illis spiritus Domini et prophetare coeperunt etiam ipsi ²¹ quod cum nuntiatum esset
 Sauli misit alios nuntios prophetaverunt autem et illi et rursum Saul misit tertios nuntios qui et ipsi
 prophetaverunt ²² abiit autem etiam ipse in Ramatha et venit usque ad cisternam magnam quae est
 in Soccho et interrogavit et dixit in quo loco sunt Samuhel et David dictumque est ei ecce in Nahioth

sunt in Rama²³ et abiit in Nahioth in Rama et factus est etiam super eum spiritus Dei et ambulabat
 ingrediens et prophetabat usque dum veniret in Nahioth in Rama²⁴ et expoliavit se etiam ipse
 vestimentis suis et prophetavit cum ceteris coram Samuhel et cecidit nudus tota die illa et nocte
 unde et exivit proverbium num et Saul inter prophetas

Chapter 20

¹ fugit autem David de Nahioth quae erat in Rama veniensque locutus est coram Ionathan quid
 feci quae est iniquitas mea et quod peccatum meum in patrem tuum quia quaerit animam meam
² qui dixit ei absit non morieris neque enim faciet pater meus quicquam grande vel parvum nisi
 prius indicaverit mihi hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo nequaquam erit
³ istud et iuravit rursus David et ille ait scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis
 et dicet nesciat hoc Ionathan ne forte tristetur quinimmo vivit Dominus et vivit anima tua quia uno
 tantum ut ita dicam gradu ego morsque dividimur⁴ et ait Ionathan ad David quodcumque dixerit
 mihi anima tua faciam tibi⁵ dixit autem David ad Ionathan ecce kalendae sunt crastino et ego ex
 more sedere soleo iuxta regem ad vescendum dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad
 vesperam diei tertiae⁶ si requisierit me pater tuus respondebis ei rogavit me David ut iret celeriter
 in Bethleem civitatem suam quia victimae sollemnes ibi sunt universis contribulibus eius⁷ si dixerit
 bene pax erit servo tuo si autem fuerit iratus scito quia completa est malitia eius⁸ fac ergo
 misericordiam in servum tuum quia foedus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti si autem
 est in me aliqua iniquitas tu me interfice et ad patrem tuum ne introducas me⁹ et ait Ionathan absit
 hoc a te neque enim fieri potest ut si certo cognovero completam patris mei esse malitiam contra te
 non adnuntiem tibi¹⁰ responditque David ad Ionathan quis nuntiabit mihi si quid forte responderit
 tibi pater tuus dure¹¹ et ait Ionathan ad David veni egrediamur in agrum cumque exissent ambo
 in agrum¹² ait Ionathan ad David Domine Deus Israhel si investigavero sententiam patris mei
 crastino vel perendie et aliquid boni fuerit super David et non statim misero ad te et notum tibi
 fecero¹³ haec faciat Dominus Ionathan et haec augeat si autem perseveraverit patris mei malitia
 adversum te revelabo aurem tuam et dimittam te ut vadas in pace et sit Dominus tecum sicut fuit
 cum patre meo¹⁴ et si vixero facies mihi misericordiam Domini si vero mortuus fuero¹⁵ non
 auferas misericordiam tuam a domo mea usque in sempiternum quando eradicaverit Dominus

inimicos David unumquemque de terra ¹⁶ pepigit ergo foedus Ionathan cum domo David et requisivit
 Dominus de manu inimicorum David ¹⁷ et addidit Ionathan deierare David eo quod diligeret illum
 sicut animam enim suam ita diligebat eum ¹⁸ dixitque ad eum Ionathan cras kalendae sunt et
 requireris ¹⁹ requiretur enim sessio tua usque perendie descendes ergo festinus et venies in locum
 ubi celandus es in die qua operari licet et sedebis iuxta lapidem cui est nomen Ezel ²⁰ et ego tres
 sagittas mittam iuxta eum et iaciam quasi exercens me ad signum ²¹ mittam quoque et puerum
 dicens ei vade et adfer mihi sagittas ²² si dixero puero ecce sagittae intra te sunt tolle eas tu veni
 ad me quia pax tibi est et nihil est mali vivit Dominus si autem sic locutus fuero puero ecce sagittae
 ultra te sunt vade quia dimisit te Dominus ²³ de verbo autem quod locuti fuimus ego et tu sit
 Dominus inter me et te usque in sempiternum ²⁴ absconditus est ergo David in agro et venerunt
 kalendae et sedit rex ad comedendum panem ²⁵ cumque sedisset rex super cathedram suam
 secundum consuetudinem quae erat iuxta parietem surrexit Ionathan et sedit Abner ex latere Saul
 vacuusque apparuit locus David ²⁶ et non est locutus Saul quicquam in die illa cogitabat enim quod
 forte evenisset ei ut non esset mundus nec purificatus ²⁷ cumque inluxisset dies secunda post
 kalendas rursus vacuus apparuit locus David dixitque Saul ad Ionathan filium suum cur non venit
 filius Isai nec heri nec hodie ad vescendum ²⁸ et respondit Ionathan Sauli rogavit me obnixe ut iret
 in Bethleem ²⁹ et ait dimitte me quoniam sacrificium sollemne est in civitate unus de fratribus meis
 accersivit me nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis vadam cito et videbo fratres meos ob hanc
 causam non venit ad mensam regis ³⁰ iratus autem Saul adversus Ionathan dixit ei fili mulieris
 virum ultro rapiantis numquid ignoro quia diligis filium Isai in confusionem tuam et in confusionem
 ignominiosae matris tuae ³¹ omnibus enim diebus quibus filius Isai vixerit super terram non
 stabilieris tu neque regnum tuum itaque iam nunc mitte et adduc eum ad me quia filius mortis est
³² respondens autem Ionathan Sauli patri suo ait quare moritur quid fecit ³³ et arripuit Saul lanceam
 ut percuteret eum et intellexit Ionathan quod definitum esset patri suo ut interficeret David ³⁴ surrexit
 ergo Ionathan a mensa in ira furoris et non comedit in die kalendarum secunda panem contristatus
 est enim super David eo quod confudisset eum pater suus ³⁵ cumque inluxisset mane venit Ionathan
 in agrum iuxta placitum David et puer parvulus cum eo ³⁶ et ait ad puerum suum vade et adfer
 mihi sagittas quas ego iacio cumque puer cucurrisset iecit aliam sagittam trans puerum ³⁷ venit

itaque puer ad locum iaculi quod miserat Ionathan et clamavit Ionathan post tergum pueri et ait
 ecce ibi est sagitta porro ultra te ³⁸ clamavitque Ionathan post tergum pueri festina velociter ne
 steteris collegit autem puer Ionathae sagittas et adtulit ad dominum suum ³⁹ et quid ageretur penitus
 ignorabat tantummodo enim Ionathan et David rem noverant ⁴⁰ dedit igitur Ionathan arma sua
 puero et dixit ei vade defer in civitatem ⁴¹ cumque abisset puer surrexit David de loco qui vergebat
 ad austrum et cadens pronus in terram adoravit tertio et osculantes alterutrum fleverunt pariter
 David autem amplius ⁴² dixit ergo Ionathan ad David vade in pace quaecumque iuravimus ambo
 in nomine Domini dicentes Dominus sit inter me et te et inter semen meum et semen tuum usque
 in sempiternum ⁴³ et surrexit et abiit sed et Ionathan ingressus est civitatem

Chapter 21

¹ venit autem David in Nobe ad Ahimelech sacerdotem et obstipuit Ahimelech eo quod venisset
 David et dixit ei quare tu solus et nullus est tecum ² et ait David ad Ahimelech sacerdotem rex
 praecepit mihi sermonem et dixit nemo sciat rem propter quam a me missus es et cuiusmodi tibi
 praecepta dederim nam et pueris condixi in illum et illum locum ³ nunc igitur si quid habes ad
 manum vel quinque panes da mihi aut quicquid inveneris ⁴ et respondens sacerdos David ait ei non
 habeo panes laicos ad manum sed tantum panem sanctum si mundi sunt pueri maxime a mulieribus
⁵ et respondit David sacerdoti et dixit ei equidem si de mulieribus agitur continuimus nos ab heri
 et nudius tertius quando egrediebamur et fuerunt vasa puerorum sancta porro via haec polluta est
 sed et ipsa hodie sanctificabitur in vasis ⁶ dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem neque enim
 erat ibi panis nisi tantum panes propositionis qui sublati fuerant a facie Domini ut ponerentur panes
 calidi ⁷ erat autem ibi vir de servis Saul in die illa intus in tabernaculo Domini et nomen eius Doec
 Idumeus potentissimus pastorum Saul ⁸ dixit autem David ad Ahimelech si habes hic ad manum
 hastam aut gladium quia gladium meum et arma mea non tuli mecum sermo enim regis urgebat
⁹ et dixit sacerdos gladius Goliath Philisthei quem percussisti in valle Terebinthi est involutus pallio
 post ephod si istum vis tollere tolle neque enim est alius hic absque eo et ait David non est huic
 alter similis da mihi eum ¹⁰ surrexit itaque David et fugit in die illa a facie Saul et venit ad Achis
 regem Geth ¹¹ dixeruntque ei servi Achis numquid non iste est David rex terrae nonne huic cantabant

per choros dicentes percussit Saul mille et David decem milia ¹² posuit autem David sermones
 istos in corde suo et extimuit valde a facie Achis regis Geth ¹³ et inmutavit os suum coram eis et
 conlabebatur inter manus eorum et inpingebat in ostia portae defluebantque salivae eius in barbam
¹⁴ et ait Achis ad servos suos vidistis hominem insanum quare adduxistis eum ad me ¹⁵ an desunt
 nobis furiosi quod introduxistis istum ut fureret me praesente hicine ingredietur domum meam

Chapter 22

¹ abiit ergo inde David et fugit in speluncam Odollam quod cum audissent fratres eius et omnis
 domus patris eius descenderunt ad eum illuc ² et convenerunt ad eum omnes qui erant in angustia
 constituti et oppressi aere alieno et amaro animo et factus est eorum princeps fueruntque cum eo
 quasi quadringenti viri ³ et profectus est David inde in Maspha quae est Moab et dixit ad regem
 Moab maneat oro pater meus et mater mea vobiscum donec sciam quid faciat mihi Deus ⁴ et reliquit
 eos ante faciem regis Moab manseruntque apud eum cunctis diebus quibus David fuit in praesidio
⁵ dixitque Gad propheta ad David noli manere in praesidio proficiscere et vade in terram Iuda et
 profectus David venit in saltum Hareth ⁶ et audivit Saul quod apparuisset David et viri qui erant
 cum eo Saul autem cum maneret in Gabaa et esset in nemore quod est in Rama hastam manu tenens
 cunctique socii eius circumstarent eum ⁷ ait ad servos suos qui adsistebant ei audite filii Iemini
 numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros et vineas et universos vos faciet tribunos et centuriones
⁸ quoniam coniurastis omnes adversum me et non est qui mihi renuntiet maxime cum et filius meus
 foedus iunxerit cum filio Isai non est qui vicem meam doleat ex vobis nec qui adnuntiet mihi eo
 quod suscitaverit filius meus servum meum adversum me insidiantem mihi usque hodie ⁹ respondens
 autem Doec Idumeus qui adsistebat et erat primus inter servos Saul vidi inquit filium Isai in Nobe
 apud Ahimelech filium Achitob ¹⁰ qui consuluit pro eo Dominum et cibaria dedit ei sed et gladium
 Goliath Philisthei dedit illi ¹¹ misit ergo rex ad accersendum Ahimelech filium Achitob sacerdotem
 et omnem domum patris eius sacerdotum qui erant in Nobe qui venerunt universi ad regem ¹² et
 ait Saul audi fili Achitob qui respondit praesto sum domine ¹³ dixitque ad eum Saul quare coniurastis
 adversum me tu et filius Isai et dedisti ei panes et gladium et consuluisti pro eo Deum ut consurgeret
 adversum me insidiator usque hodie permanens ¹⁴ respondensque Ahimelech regi ait et quis in

omnibus servis tuis sicut David fidelis et gener regis et pergens ad imperium tuum et gloriosus in
 domo tua ¹⁵ num hodie coepi consulere pro eo Deum absit hoc a me ne suspicetur rex adversus
 servum suum rem huiuscemodi in universa domo patris mei non enim scivit servus tuus quicquam
 super hoc negotio vel modicum vel grande ¹⁶ dixitque rex morte morieris Ahimelech tu et omnis
 domus patris tui ¹⁷ et ait rex emissariis qui circumstabant eum convertimini et interficite sacerdotes
 Domini nam manus eorum cum David est scientes quod fugisset non indicaverunt mihi noluerunt
 autem servi regis extendere manum suam in sacerdotes Domini ¹⁸ et ait rex Doec convertere tu et
 inrue in sacerdotes conversusque Doec Idumeus inruit in sacerdotes et trucidavit in die illa octoginta
 quinque viros vestitos ephod lineo ¹⁹ Nobe autem civitatem sacerdotum percussit in ore gladii
 viros et mulieres parvulos et lactantes bovem et asinum et ovem in ore gladii ²⁰ evadens autem
 unus filius Ahimelech filii Achitob cuius nomen erat Abiathar fugit ad David ²¹ et adnuntiavit ei
 quod occidisset Saul sacerdotes Domini ²² et ait David ad Abiathar sciebam in die illa quod cum
 ibi esset Doec Idumeus procul dubio adnuntiaret Saul ego sum reus omnium animarum patris tui
²³
 mane mecum ne timeas si quis quaesierit animam meam quaeret et animam tuam mecumque
 servaberis

Chapter 23

¹ et nuntiaverunt David dicentes ecce Philisthim obpugnant Ceila et diripiunt areas ² consuluit
 igitur David Dominum dicens num vadam et percutiam Philistheos istos et ait Dominus ad David
 vade et percuties Philistheos et salvabis Ceila ³ et dixerunt viri qui erant cum David ad eum ecce
 nos hic in Iudaea consistentes timemus quanto magis si ierimus in Ceila adversum agmina
 Philisthinorum ⁴ rursum ergo David consuluit Dominum qui respondens ei ait surge et vade in
 Ceila ego enim tradam Philistheos in manu tua ⁵ abiit David et viri eius in Ceila et pugnavit adversum
 Philistheos et abegit iumenta eorum et percussit eos plaga magna et salvavit David habitatores
 Ceilae ⁶ porro eo tempore quo fugiebat Abiathar filius Ahimelech ad David in Ceila ephod secum
 habens descenderat ⁷ nuntiatum est autem Saul quod venisset David in Ceila et ait Saul tradidit
 eum Deus in manus meas conclususque est introgressus urbem in qua portae et serae ⁸ et praecepit
 Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceila et obsideret David et viros eius ⁹ quod cum

rescisset David quia praepararet ei Saul clam malum dixit ad Abiathar sacerdotem adplica ephod
 10
 et ait David Domine Deus Israhel audivit famam servus tuus quod disponat Saul venire ad Ceila
 11
 ut evertat urbem propter me si tradent me viri Ceila in manus eius et si descendet Saul sicut
 12
 audivit servus tuus Domine Deus Israhel indica servo tuo et ait Dominus descendet dixitque
 David si tradent viri Ceilae me et viros qui sunt mecum in manu Saul et dixit Dominus tradent
 13
 surrexit ergo David et viri eius quasi sescenti et egressi de Ceila huc atque illuc vagabantur incerti
 14
 nuntiatumque est Saul quod fugisset David de Ceila quam ob rem dissimulavit exire morabatur
 autem David in deserto in locis firmissimis mansitque in monte solitudinis Ziph quaerebat tamen
 15
 eum Saul cunctis diebus et non tradidit eum Deus in manus eius et vidit David quod egressus
 16
 esset Saul ut quaereret animam eius porro David erat in deserto Ziph in silva et surrexit Ionathan
 17
 filius Saul et abiit ad David in silva et confortavit manus eius in Deo dixitque ei ne timeas neque
 enim inveniet te manus Saul patris mei et tu regnabis super Israhel et ego ero tibi secundus sed et
 18
 Saul pater meus scit hoc percussit igitur uterque foedus coram Domino mansitque David in silva
 19
 Ionathas autem reversus est in domum suam ascenderunt autem Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes
 nonne David latitat apud nos in locis tutissimis silvae in colle Achilae quae est ad dexteram deserti
 20
 nunc ergo sicut desideravit anima tua ut descenderes descende nostrum autem erit ut tradamus
 21
 eum in manus regis dixitque Saul benedicti vos a Domino quia doluistis vicem meam abite
 22
 oro et diligentius praeparate et curiosius agite et considerate locum ubi sit pes eius vel quis viderit
 23
 eum ibi recogitat enim de me quod callide insidier ei considerate et videte omnia latibula eius
 in quibus absconditur et revertimini ad me ad rem certam ut vadam vobiscum quod si etiam in terra
 24
 se abtruserit perscrutabor eum in cunctis milibus Iuda at illi surgentes abierunt in Ziph ante
 25
 Saul David autem et viri eius erant in deserto Maon in campestribus ad dextram Iesimuth ivit
 ergo Saul et socii eius ad quaerendum et nuntiatum est David statimque descendit ad petram et
 26
 versabatur in deserto Maon quod cum audisset Saul persecutus est David in deserto Maon et
 ibat Saul ad latus montis ex parte una David autem et viri eius erant in latere montis ex parte altera
 porro David desperabat se posse evadere a facie Saul itaque Saul et viri eius in modum coronae
 27
 cingebant David et viros eius ut caperent eos et nuntius venit ad Saul dicens festina et veni
 28
 quoniam infuderunt se Philisthim super terram reversus est ergo Saul desistens persequi David
 et perrexit in occursum Philisthinorum propter hoc vocaverunt locum illum petram Dividentem

Chapter 24

¹ ascendit ergo David inde et habitavit in locis tutissimis Engaddi ² cumque reversus esset Saul postquam persecutus est Philistheos nuntiaverunt ei dicentes ecce David in deserto est Engaddi ³ adsumens ergo Saul tria milia electorum virorum ex omni Israhel perrexit ad investigandum David et viros eius etiam super abruptissimas petras quae solis hibicibus perviae sunt ⁴ et venit ad caulas quoque ovium quae se offerebant vianti eratque ibi spelunca quam ingressus est Saul ut purgaret ventrem porro David et viri eius in interiori parte speluncae latebant ⁵ et dixerunt servi David ad eum ecce dies de qua locutus est Dominus ad te ego tradam tibi inimicum tuum ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis surrexit ergo David et praecidit oram clamydis Saul silenter ⁶ post haec percussit cor suum David eo quod abscidisset oram clamydis Saul ⁷ dixitque ad viros suos propitius mihi sit Dominus ne faciam hanc rem domino meo christo Domini ut mittam manum meam in eum quoniam christus Domini est ⁸ et confregit David viros suos sermonibus et non permisit eos ut consurgerent in Saul porro Saul exurgens de spelunca pergebat coepto itinere ⁹ surrexit autem et David post eum et egressus de spelunca clamavit post tergum Saul dicens domine mi rex et respexit Saul post se et inclinans se David pronus in terram adoravit ¹⁰ dixitque ad Saul quare audis verba hominum loquentium David quaerit malum adversum te ¹¹ ecce hodie viderunt oculi tui quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca et cogitavi ut occiderem te sed pepercit tibi oculus meus dixi enim non extendam manum meam in domino meo quia christus Domini est ¹² quin potius pater mi vide et cognosce oram clamydis tuae in manu mea quoniam cum praeciderem summitatem clamydis tuae nolui extendere manum meam in te animadvertite et vide quoniam non est in manu mea malum neque iniquitas neque peccavi in te tu autem insidiaris animae meae ut auferas eam ¹³ iudicet Dominus inter me et te et ulciscatur me Dominus ex te manus autem mea non sit in te ¹⁴ sicut et in proverbio antiquo dicitur ab impiis egredietur impietas manus ergo mea non sit in te ¹⁵ quem sequeris rex Israhel quem persequeris canem mortuum sequeris et pulicem unum ¹⁶ sit Dominus iudex et iudicet inter me et te et videat et diiudicet causam meam et eruat me de manu tua ¹⁷ cum autem conplesset David loquens sermones huiuscemodi ad Saul dixit Saul numquid vox haec tua est fili mi David et levavit Saul vocem suam et flevit ¹⁸ dixitque ad David iustior tu es quam ego tu enim tribuisti mihi bona ego autem reddidi tibi mala ¹⁹ et tu indicasti

hodie quae feceris mihi bona quomodo tradiderit me Dominus in manu tua et non occideris me
 20
 quis enim cum invenerit inimicum suum dimittet eum in via bona sed Dominus reddat tibi
 vicissitudinem hanc pro eo quod hodie operatus es in me 21 et nunc quia scio quod certissime
 regnaturus sis et habiturus in manu tua regnum Israhel 22 iura mihi in Domino ne deleas semen
 meum post me neque auferas nomen meum de domo patris mei 23 et iuravit David Sauli abiit ergo
 Saul in domum suam et David et viri eius ascenderunt ad tutiora loca

Chapter 25

1
 mortuus est autem Samuhel et congregatus est universus Israhel et planxerunt eum et sepelierunt
 in domo sua in Rama consurgensque David descendit in desertum Pharan 2 erat autem vir quispiam
 in solitudine Maon et possessio eius in Carmelo et homo ille magnus nimis erantque ei oves tria
 milia et mille caprae et accidit ut tonderetur grex eius in Carmelo 3 nomen autem viri illius erat
 Nabal et nomen uxoris eius Abigail eratque mulier illa prudentissima et speciosa porro vir eius
 durus et pessimus et malitiosus erat autem de genere Chaleb 4 cum ergo audisset David in deserto
 quod tonderet Nabal gregem suum 5 misit decem iuvenes et dixit eis ascendite in Carmelum et
 venietis ad Nabal et salutabitis eum ex nomine meo pacifice 6 et dicetis sic fratribus meis et tibi
 pax et domui tuae pax et omnibus quaecumque habes sit pax 7 audivi quod tonderent pastores tui
 qui erant nobiscum in deserto numquam eis molesti fuimus nec aliquando defuit eis quicquam de
 grege omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo 8 interroga pueros tuos et indicabunt tibi
 nunc ergo inveniant pueri gratiam in oculis tuis in die enim bona venimus quodcumque invenerit
 manus tua da servis tuis et filio tuo David 9 cumque venissent pueri David locuti sunt ad Nabal
 omnia verba haec ex nomine David et siluerunt 10 respondens autem Nabal pueris David ait quis
 est David et quis est filius Isai hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos 11 tollam ergo
 panes meos et aquas meas et carnes pecorum quae occidi tonsoribus meis et dabo viris quos nescio
 unde sint 12 regressi sunt itaque pueri David per viam suam et reversi venerunt et nuntiaverunt ei
 omnia verba quae dixerat 13 tunc David ait viris suis accingatur unusquisque gladio suo et accincti
 sunt singuli gladio suo accinctusque est et David ense suo et secuti sunt David quasi quadringenti
 viri porro ducenti remanserunt ad sarcinas 14 Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris

dicens ecce misit David nuntios de deserto ut benedicerent domino nostro et aversus est eos
 15
 homines isti boni satis fuerunt nobis et non molesti nec quicquam aliquando periit omni tempore
 16
 quo sumus conversati cum eis in deserto pro muro erant nobis tam in nocte quam in die omnibus
 17
 diebus quibus pavimus apud eos greges quam ob rem considera et recogita quid facias quoniam
 completa est malitia adversum virum tuum et adversus domum tuam et ipse filius est Belial ita ut
 18
 nemo ei possit loqui festinavit igitur Abigail et tulit ducentos panes et duos utres vini et quinque
 arietes coctos et quinque sata pulentae et centum ligaturas uvae passae et ducentas massas caricarum
 19
 et inposuit super asinos dixitque pueris suis praecedite me ecce ego post tergum sequar vos viro
 20
 autem suo Nabal non indicavit cum ergo ascendisset asinum et descenderet ad radices montis
 21
 David et viri eius descendebant in occursum eius quibus et illa occurrit et ait David vere frustra
 servavi omnia quae huius erant in deserto et non periit quicquam de cunctis quae ad eum pertinebant
 22
 et reddidit mihi malum pro bono haec faciat Deus inimicis David et haec addat si reliquero de
 23
 omnibus quae ad eum pertinent usque mane mingentem ad parietem cum autem vidisset Abigail
 David festinavit et descendit de asino et procidit coram David super faciem suam et adoravit super
 24
 terram et cecidit ad pedes eius et dixit in me sit domine mi haec iniquitas loquatur obsecro ancilla
 25
 tua in auribus tuis et audi verba famulae tuae ne ponat oro dominus meus rex cor suum super
 virum istum iniquum Nabal quia secundum nomen suum stultus est et est stultitia cum eo ego autem
 26
 ancilla tua non vidi pueros tuos domine mi quos misisti nunc ergo domine mi vivit Dominus et
 vivit anima tua qui prohibuit te ne venires in sanguine et salvavit manum tuam tibi et nunc fiant
 27
 sicut Nabal inimici tui et qui quaerunt domino meo malum quapropter suscipe benedictionem
 28
 hanc quam adtulit ancilla tua tibi domino meo et da pueris qui sequuntur te dominum meum aufer
 iniquitatem famulae tuae faciens enim faciet tibi Dominus domino meo domum fidelem quia proelia
 29
 Domini domine mi tu proelialis malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitae tuae si
 enim surrexerit aliquando homo persequens te et quaerens animam tuam erit anima domini mei
 custodita quasi in fasciculo viventium apud Dominum Deum tuum porro anima inimicorum tuorum
 30
 rotabitur quasi in impetu et circulo fundae cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia
 31
 quae locutus est bona de te et constituerit te ducem super Israhel non erit tibi hoc in singultum
 et in scrupulum cordis domino meo quod effuderis sanguinem innoxium aut ipse te ultus fueris et
 32
 cum benefecerit Dominus domino meo recordaberis ancillae tuae et ait David ad Abigail
 benedictus Dominus Deus Israhel qui misit te hodie in occursum meum et benedictum eloquium

³³
 tuum et benedicta tu quae prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem et ulciscerer me manu
³⁴
 mea alioquin vivit Dominus Deus Israhel qui prohibuit me malum facere tibi nisi cito venisses
³⁵
 in occursum mihi non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam mingens ad parietem suscepit
 ergo David de manu eius omnia quae adtulerat ei dixitque ei vade pacifice in domum tuam ecce
³⁶
 audivi vocem tuam et honoravi faciem tuam venit autem Abigail ad Nabal et ecce erat ei
 convivium in domo eius quasi convivium regis et cor Nabal iucundum erat enim ebrius nimis et
³⁷
 non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque in mane diluculo autem cum digessisset
 vinum Nabal indicavit ei uxor sua verba haec et emortuum est cor eius intrinsecus et factus est
³⁸ ³⁹
 quasi lapis cumque pertransissent decem dies percussit Dominus Nabal et mortuus est quod
 cum audisset David mortuum Nabal ait benedictus Dominus qui iudicavit causam obprobrii mei
 de manu Nabal et servum suum custodivit a malo et malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius
⁴⁰
 misit ergo David et locutus est ad Abigail ut sumeret eam sibi in uxorem et venerunt pueri David
 ad Abigail in Carmelum et locuti sunt ad eam dicentes David misit nos ad te ut accipiat te sibi in
⁴¹
 uxorem quae consurgens adoravit prona in terram et ait ecce famula tua sit in ancillam ut lavet
⁴²
 pedes servorum domini mei et festinavit et surrexit Abigail et ascendit super asinum et quinque
⁴³
 puellae ierunt cum ea pedisequae eius et secuta est nuntios David et facta est illi uxor sed et
⁴⁴
 Ahinoem accepit David de Iezrahel et fuit utraque uxor eius Saul autem dedit Michol filiam
 suam uxorem David Falti filio Lais qui erat de Gallim

Chapter 26

¹
 et venerunt Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes ecce David absconditus est in colle Achilae quae
²
 est ex adverso solitudinis et surrexit Saul et descendit in desertum Ziph et cum eo tria milia
³
 virorum de electis Israhel ut quaereret David in deserto Ziph et castrametatus est Saul in Gabaa
 Achilae quae erat ex adverso solitudinis in via David autem habitabat in deserto videns autem quod
⁴ ⁵
 venisset Saul post se in desertum misit exploratores et didicit quod venisset certissime et surrexit
 David et venit ad locum ubi erat Saul cumque vidisset locum in quo dormiebat Saul et Abner filius
 Ner princeps militiae eius Saulem dormientem in tentorio et reliquum vulgus per circuitum eius
⁶
 ait David ad Ahimelech Cetheum et Abisai filium Sarviae fratrem Ioab dicens quis descendet

7
 mecum ad Saul in castra dixitque Abisai ego descendam tecum venerunt ergo David et Abisai
 ad populum nocte et invenerunt Saul iacentem et dormientem in tentorio et hastam fixam in terra
 8
 ad caput eius Abner autem et populum dormientes in circuitu eius dixitque Abisai ad David
 conclusit Deus hodie inimicum tuum in manus tuas nunc ergo perfodiam eum lancea in terra semel
 9
 et secundo opus non erit et dixit David ad Abisai ne interficias eum quis enim extendit manum
 10
 suam in christum Domini et innocens erit et dixit David vivit Dominus quia nisi Dominus
 11
 percusserit eum aut dies eius venerit ut moriatur aut in proelium descendens perierit propitius
 mihi sit Dominus ne extendam manum meam in christum Domini nunc igitur tolle hastam quae est
 12
 ad caput eius et scyphum aquae et abeamus tulit ergo David hastam et scyphum aquae qui erat
 ad caput Saul et abierunt et non erat quisquam qui videret et intellexeret et vigiletet sed omnes
 13
 dormiebant quia sopor Domini inruerat super eos cumque transisset David ex adverso et stetisset
 14
 in vertice montis de longe et esset grande intervallum inter eos clamavit David ad populum et
 ad Abner filium Ner dicens nonne respondebis Abner et respondens Abner ait quis es tu qui clamas
 15
 et inquietas regem et ait David ad Abner numquid non vir tu es et quis alius similis tui in Israhel
 quare ergo non custodisti dominum tuum regem ingressus est enim unus de turba ut interficeret
 16
 regem dominum tuum non est bonum hoc quod fecisti vivit Dominus quoniam filii mortis estis
 vos qui non custodistis dominum vestrum christum Domini nunc ergo vide ubi sit hasta regis et
 17
 ubi scyphus aquae qui erat ad caput eius cognovit autem Saul vocem David et dixit num vox
 18
 tua est haec fili mi David et David vox mea domine mi rex et ait quam ob causam dominus meus
 19
 persequitur servum suum quid feci aut quod est in manu mea malum nunc ergo audi oro domine
 mi rex verba servi tui si Dominus incitat te adversum me odoretur sacrificium si autem filii hominum
 maledicti sunt in conspectu Domini qui eiecerunt me hodie ut non habitem in hereditate Domini
 20
 dicentes vade servi diis alienis et nunc non effundatur sanguis meus in terra coram Domino quia
 21
 egressus est rex Israhel ut quaerat pulicem unum sicut persequitur perdix in montibus et ait Saul
 peccavi revertere fili mi David nequaquam enim ultra male tibi faciam eo quod pretiosa fuerit anima
 22
 mea in oculis tuis hodie apparet quod stulte egerim et ignoraverim multa nimis et respondens
 23
 David ait ecce hasta regis transeat unus de pueris et tollat eam Dominus autem retribuet unicuique
 secundum iustitiam suam et fidem tradidit enim te Dominus hodie in manu mea et nolui levare
 24
 manum meam in christum Domini et sicuti magnificata est anima tua hodie in oculis meis sic
 25
 magnificetur anima mea in oculis Domini et liberet me de omni angustia ait ergo Saul ad David

benedictus tu fili mi David et quidem faciens facies et potens poteris abiit autem David in viam suam et Saul reversus est in locum suum

Chapter 27

¹ et ait David in corde suo aliquando incidam in uno die in manu Saul nonne melius est ut fugiam et salver in terra Philisthinorum ut desperet Saul cessetque me quaerere in cunctis finibus Israhel fugiam ergo manus eius ² et surrexit David et abiit ipse et sescenti viri cum eo ad Achis filium Mahoc regem Geth ³ et habitavit David cum Achis in Geth ipse et viri eius vir et domus eius David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli ⁴ et nuntiatum est Saul quod fugisset David in Geth et non addidit ultra ut quaereret eum ⁵ dixit autem David ad Achis si inveni gratiam in oculis tuis detur mihi locus in una urbium regionis huius ut habitem ibi cur enim manet servus tuus in civitate regis tecum ⁶ dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg propter quam causam facta est Siceleg regum Iuda usque in diem hanc ⁷ fuit autem numerus dierum quibus habitavit David in regione Philisthinorum quattuor mensuum ⁸ et ascendit David et viri eius et agebant praedas de Gesuri et de Gedri et de Amalechitis hii enim pagi habitabantur in terra antiquitus euntibus Sur usque ad terram Aegypti ⁹ et percutiebat David omnem terram nec relinquebat viventem virum et mulierem tollensque oves et boves et asinos et camelos et vestes revertebatur et veniebat ad Achis ¹⁰ dicebat autem ei Achis in quem inruisti hodie respondebatque David contra meridiem Iudae et contra meridiem Hiramel et contra meridiem Ceni ¹¹ virum et mulierem non vivificabat David nec adducebat in Geth dicens ne forte loquantur adversum nos haec fecit David et hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione Philisthinorum ¹² credidit ergo Achis David dicens multa mala operatus est contra populum suum Israhel erit igitur mihi servus sempiternus

Chapter 28

¹ factum est autem in diebus illis congregaverunt Philisthim agmina sua ut praepararentur ad bellum contra Israhel dixitque Achis ad David sciens nunc scito quoniam mecum egredieris in castris tu et viri tui ² dixitque David ad Achis nunc scies quae facturus est servus tuus et ait Achis

ad David et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus ³ Samuhel autem mortuus est
 planxitque eum omnis Israhel et sepelierunt eum in Rama urbe sua et Saul abstulit magos et ariolos
 de terra ⁴ congregatique sunt Philisthim et venerunt et castrametati sunt in Sunam congregavit
 autem et Saul universum Israhel et venit in Gelboe ⁵ et vidit Saul castra Philisthim et timuit et
 expavit cor eius nimis ⁶ consuluitque Dominum et non respondit ei neque per somnia neque per
 sacerdotes neque per prophetas ⁷ dixitque Saul servis suis quaerite mihi mulierem habentem
 pythonem et vadam ad eam et sciscitabor per illam et dixerunt servi eius ad eum est mulier habens
 pythonem in Aendor ⁸ mutavit ergo habitum suum vestitusque est aliis vestimentis abiit ipse et
 duo viri cum eo veneruntque ad mulierem nocte et ait divina mihi in pythone et suscita mihi quem
 dixeris tibi ⁹ et ait mulier ad eum ecce tu nosti quanta fecerit Saul et quomodo eraserit magos et
 ariolos de terra quare ergo insidiaris animae meae ut occidar ¹⁰ et iuravit ei Saul in Domino dicens
 vivit Dominus quia non veniet tibi quicquam mali propter hanc rem ¹¹ dixitque ei mulier quem
 suscitabo tibi qui ait Samuhelem suscita mihi ¹² cum autem vidisset mulier Samuhelem exclamavit
 voce magna et dixit ad Saul quare inposuisti mihi tu es enim Saul ¹³ dixitque ei rex noli timere
 quid vidisti et ait mulier ad Saul deos vidi ascendentes de terra ¹⁴ dixitque ei qualis est forma eius
 quae ait vir senex ascendit et ipse amictus est pallio intellexit Saul quod Samuhel esset et inclinavit
 se super faciem suam in terra et adoravit ¹⁵ dixit autem Samuhel ad Saul quare inquietasti me ut
 suscitarer et ait Saul coartor nimis siquidem Philisthim pugnant adversum me et Deus recessit a
 me et exaudire me noluit neque in manu prophetarum neque per somnia vocavi ergo te ut ostenderes
 mihi quid faciam ¹⁶ et ait Samuhel quid interrogas me cum Dominus recesserit a te et transierit ad
 aemulum tuum ¹⁷ faciet enim Dominus tibi sicut locutus est in manu mea et scindet regnum de
 manu tua et dabit illud proximo tuo David ¹⁸ quia non oboedisti voci Domini neque fecisti iram
 furoris eius in Amalech idcirco quod pateris fecit tibi Dominus hodie ¹⁹ et dabit Dominus etiam
 Israhel tecum in manu Philisthim cras autem tu et filii tui mecum eritis sed et castra Israhel tradet
 Dominus in manu Philisthim ²⁰ statimque Saul cecidit porrectus in terram extimuerat enim verba
 Samuhel et robur non erat in eo quia non comederat panem tota die illa ²¹ ingressa est itaque mulier
 ad Saul et ait conturbatus enim erat valde dixitque ad eum ecce oboedivit ancilla tua voci tuae et
 posui animam meam in manu mea et audivi sermones tuos quos locutus es ad me ²² nunc igitur
 audi et tu vocem ancillae tuae ut ponam coram te buccellam panis et comedens convalescas ut

possis iter facere ²³ qui rennuit et ait non comedam coegerunt autem eum servi sui et mulier et
 tandem audita voce eorum surrexit de terra et sedit super lectum ²⁴ mulier autem illa habebat
 vitulum pascualem in domo et festinavit et occidit eum tollensque farinam miscuit eam et coxit
²⁵ azyma et posuit ante Saul et ante servos eius qui cum comedissent surrexerunt et ambulaverunt
 per totam noctem illam

Chapter 29

¹ congregata sunt ergo Philisthim universa agmina in Afec sed et Israhel castrametatus est super
 fontem qui erat in Iezrahel ² et satrapae quidem Philisthim incedebant in centuriis et milibus David
 autem et viri eius erant in novissimo agmine cum Achis ³ dixeruntque principes Philisthim quid
 sibi volunt Hebraei isti et ait Achis ad principes Philisthim num ignoratis David qui fuit servus
 Saul regis Israhel et est apud me multis diebus vel annis et non inveni in eo quicquam ex die qua
⁴ transfugit ad me usque ad diem hanc irati sunt autem adversus eum principes Philisthim et dixerunt
 ei revertatur vir et sedeat in loco suo in quo constituisti eum et non descendat nobiscum in proelium
 ne fiat nobis adversarius cum proeliari coeperimus quomodo enim aliter placare poterit dominum
⁵ suum nisi in capitibus nostris nonne iste est David cui cantabant in choro dicentes percussit Saul
⁶ in milibus suis et David in decem milibus suis vocavit ergo Achis David et ait ei vivit Dominus
 quia rectus es tu et bonus in conspectu meo et exitus tuus et introitus tuus mecum est in castris et
 non inveni in te quicquam mali ex die qua venisti ad me usque ad diem hanc sed satrapis non places
⁷ revertere ergo et vade in pace et non offendes oculos satraparum Philisthim ⁸ dixitque David ad
 Achis quid enim feci et quid invenisti in me servo tuo a die qua fui in conspectu tuo usque in diem
⁹ hanc ut non veniam et pugnem contra inimicos domini mei regis respondens autem Achis locutus
 est ad David scio quia bonus es tu in oculis meis sicut angelus Dei sed principes Philisthim dixerunt
¹⁰ non ascendet nobiscum in proelium igitur consurge mane tu et servi domini tui qui venerunt
¹¹ tecum et cum de nocte surrexeritis et coeperit diluescere pergite surrexit itaque de nocte David
 ipse et viri eius ut proficiscerentur mane et reverterentur ad terram Philisthim Philisthim autem
 ascenderunt in Iezrahel

Chapter 30

¹ cumque venissent David et viri eius in Siceleg die tertia Amalechitae impetum fecerant ex
 parte australi in Siceleg et percusserant Siceleg et succenderant eam igni ² et captivas duxerant
 mulieres ex ea et a minimo usque ad magnum et non interfecerant quemquam sed secum duxerant
 et pergebant in itinere suo ³ cum ergo venisset David et viri eius ad civitatem et invenissent eam
 succensam igni et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captivas ⁴ levaverunt David et
 populus qui erat cum eo voces suas et planxerunt donec deficerent in eis lacrimae ⁵ siquidem et
 duae uxores David captivae ductae fuerant Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli
⁶ et contristatus est David valde volebat enim eum populus lapidare quia amara erat anima
 uniuscuiusque viri super filiis suis et filiabus confortatus est autem David in Domino Deo suo ⁷ et
 ait ad Abiathar sacerdotem filium Ahimelech adplica ad me ephod et adplicuit Abiathar ephod ad
 David ⁸ et consuluit David Dominum dicens persequar an non latrunculos hos et comprehendam
 eos dixitque ei persequere absque dubio enim comprehendes eos et excuties praedam ⁹ abiit ergo
 David ipse et sescenti viri qui erant cum eo et venerunt usque ad torrentem Besor et lassii quidam
 substiterunt ¹⁰ persecutus est autem David ipse et quadringenti viri substiterant enim ducenti qui
 lassii transire non poterant torrentem Besor ¹¹ et invenerunt virum aegyptium in agro et adduxerunt
 eum ad David dederuntque ei panem ut comederet et ut biberet aquam ¹² sed et fragmen massae
 caricarum et duas ligaturas uvae passae quae cum comedisset reversus est spiritus eius et refocilatus
 est non enim comederat panem neque biberat aquam tribus diebus et tribus noctibus ¹³ dixit itaque
 ei David cuius es tu vel unde quo pergis qui ait ei puer aegyptius ego sum servus viri amalechitae
 dereliquit autem me dominus meus quia aegrotare coepi nudius tertius ¹⁴ siquidem nos erupimus
 ad australem partem Cerethi et contra Iudam et ad meridiem Chaleb et Siceleg succendimus igni
¹⁵ dixitque ei David potes me ducere ad istum cuneum qui ait iura mihi per Deum quod non occidas
 me et non tradas me in manu domini mei et ducam te ad cuneum istum ¹⁶ qui cum duxisset eum
 ecce illi discumbabant super faciem universae terrae comedentes et bibentes et quasi festum
 celebrantes diem pro cuncta praeda et spoliis quae ceperant de terra Philisthim et de terra Iuda ¹⁷ et
 percussit eos David a vespere usque ad vesperam alterius diei et non evasit ex eis quisquam nisi
 quadringenti viri adolescentes qui ascenderant camelos et fugerant ¹⁸ eruit ergo David omnia quae
 tulerant Amalechitae et duas uxores suas eruit ¹⁹ nec defuit quicquam a parvo usque ad magnum
 tam de filiis quam de filiabus et de spoliis et quaecumque rapuerant omnia reduxit David ²⁰ et tulit

universos greges et armenta et minavit ante faciem suam dixeruntque haec est praeda David²¹ venit
 autem David ad ducentos viros qui lassi substiterant nec sequi potuerant David et residere eos
 iusserat in torrente Besor qui egressi sunt obviam David et populo qui erat cum eo accedens autem
 David ad populum salutavit eos pacifice²² respondensque omnis vir pessimus et iniquus de viris
 qui ierant cum David dixit quia non venerunt nobiscum non dabimus eis quicquam de praeda quam
 eruimus sed sufficiat unicuique uxor sua et filii quos cum acceperint recedant²³ dixit autem David
 non sic facietis fratres mei de his quae tradidit Dominus nobis et custodivit nos et dedit latrunculos
 qui eruperant adversum nos in manu nostra²⁴ nec audiet vos quisquam super sermone hoc aequa
 enim pars erit descendentis ad proelium et remanentis ad sarcinas et similiter dividet²⁵ et factum
 est hoc ex die illa et deinceps constitutum et praefinitum et quasi lex in Israhel usque ad diem hanc
²⁶ venit ergo David in Siceleg et misit dona de praeda senioribus Iuda proximis suis dicens accipite
 benedictionem de praeda hostium Domini²⁷ his qui erant in Bethel et qui in Ramoth ad meridiem
 et qui in Iether²⁸ et qui in Aroer et qui in Sefamoth et qui in Esthama²⁹ et qui in Rachal et qui in
 urbibus Ierameli et qui in urbibus Ceni³⁰ et qui in Arama et qui in lacu Asan et qui in Athac³¹ et
 qui in Hebron et reliquis qui erant in his locis in quibus commoratus fuerat David ipse et viri eius

Chapter 31

¹ Philisthim autem pugnabant adversum Israhel et fugerunt viri Israhel ante faciem Philisthim
 et ceciderunt interfecti in monte Gelboe² inrueruntque Philisthim in Saul et filios eius et percusserunt
 Jonathan et Abinadab et Melchisue filios Saul³ totumque pondus proelii versum est in Saul et
 consecuti sunt eum viri sagittarii et vulneratus est vehementer a sagittariis⁴ dixitque Saul ad
 armigerum suum evagina gladium tuum et percute me ne forte veniant incircumcisi isti et interficiant
 me inludentes mihi et noluit armiger eius fuerat enim nimio timore perterritus arripuit itaque Saul
 gladium et inruit super eum⁵ quod cum vidisset armiger eius videlicet quod mortuus esset Saul
 inruit etiam ipse super gladium suum et mortuus est cum eo⁶ mortuus est ergo Saul et tres filii eius
 et armiger illius et universi viri eius in die illa pariter⁷ videntes autem viri Israhel qui erant trans
 vallem et trans Iordanem quod fugissent viri israhelitae et quod mortuus esset Saul et filii eius
 reliquerunt civitates suas et fugerunt veneruntque Philisthim et habitaverunt ibi⁸ facta autem die

altera venerunt Philisthim ut spoliarent interfectos et invenerunt Saul et tres filios eius iacentes in monte Gelboe⁹ et praeciderunt caput Saul et expoliaverunt eum armis et miserunt in terram Philisthinorum per circuitum ut adnuntiaretur in templo idolorum et in populis¹⁰ et posuerunt arma eius in templo Astharoth corpus vero eius suspenderunt in muro Bethsan¹¹ quod cum audissent habitatores Iabesgalaad quaecumque fecerant Philisthim Saul¹² surrexerunt omnes viri fortissimi et ambulaverunt tota nocte et tulerunt cadaver Saul et cadavera filiorum eius de muro Bethsan veneruntque Iabes et conbuserunt ea ibi

2 Samuel

Chapter 1

¹ factum est autem postquam mortuus est Saul ut David reverteretur a caede Amalech et maneret in Siceleg dies duos² in die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul veste conscissa et pulvere aspersus caput et ut venit ad David cecidit super faciem suam et adoravit³ dixitque ad eum David unde venis qui ait ad eum de castris Israhel fugi⁴ et dixit ad eum David quod est verbum quod factum est indica mihi qui ait fugit populus e proelio et multi corruentes e populo mortui sunt sed et Saul et Jonathan filius eius interierunt⁵ dixitque David ad adolescentem qui nuntiabat unde scis quia mortuus est Saul et Jonathan filius eius⁶ ait adolescens qui narrabat ei casu veni in montem Gelboe et Saul incumbabat super hastam suam porro currus et equites adpropinquabant ei⁷ et conversus post tergum suum vidensque me vocavit cui cum respondissem adsum⁸ dixit mihi quisnam es tu et aio ad eum Amalechites sum⁹ et locutus est mihi sta super me et interfice me quoniam tenent me angustiae et adhuc tota anima in me est¹⁰ stansque super eum occidi illum sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam et tuli diadema quod erat in capite eius et armillam de brachio illius et adtuli ad te dominum meum huc¹¹ adprehendens autem David vestimenta sua scidit omnesque viri qui erant cum eo¹² et planxerunt et fleverunt et ieiunaverunt usque ad vesperam super Saul et super Jonathan filium eius et super populum Domini et super domum Israhel quod corruissent gladio¹³ dixitque David ad iuvenem qui nuntiaverat ei unde es

qui respondit filius hominis advenae amalechitae ego sum ¹⁴ et ait ad eum David quare non timuisti
 mittere manum tuam ut occideres christum Domini ¹⁵ vocansque David unum de pueris ait accedens
 inrue in eum qui percussit illum et mortuus est ¹⁶ et ait ad eum David sanguis tuus super caput
 tuum os enim tuum locutum est adversum te dicens ego interfeci christum Domini ¹⁷ planxit autem
 David planctum huiusmodi super Saul et super Ionathan filium eius ¹⁸ et praecepit ut docerent
 filios Iuda arcum sicut scriptum est in libro Iustorum ¹⁹ incliti Israhel super montes tuos interfecti
 sunt quomodo ceciderunt fortes ²⁰ nolite adnuntiare in Geth neque adnuntietis in conpetis Ascalonis
 ne forte laetentur filiae Philisthim ne exultent filiae incircumcisorum ²¹ montes Gelboe nec ros
 nec pluviae veniant super vos neque sint agri primitiarum quia ibi abiectus est clypeus fortium
 clypeus Saul quasi non esset unctus oleo ²² a sanguine interfectorum ab adipe fortium sagitta
 Ionathan numquam rediit retrorsum et gladius Saul non est reversus inanis ²³ Saul et Ionathan
 amabiles et decori in vita sua in morte quoque non sunt divisi aquilis velociores leonibus fortiores
²⁴ filiae Israhel super Saul flete qui vestiebat vos coccino in deliciis qui praebebat ornamenta aurea
 cultui vestro ²⁵ quomodo ceciderunt fortes in proelio Ionathan in excelsis tuis occisus est ²⁶ doleo
 super te frater mi Ionathan decore nimis et amabilis super amorem mulierum ²⁷ quomodo ceciderunt
 robusti et perierunt arma bellica

Chapter 2

¹ igitur post haec consuluit David Dominum dicens num ascendam in unam de civitatibus Iuda
 et ait Dominus ad eum ascende dixitque David quo ascendam et respondit ei in Hebron ² ascendit
 ergo David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli ³ sed et viros
 qui erant cum eo duxit David singulos cum domo sua et manserunt in oppidis Hebron ⁴ veneruntque
 viri Iuda et unxerunt ibi David ut regnaret super domum Iuda et nuntiatum est David quod viri
 Iabesgalaad sepelissent Saul ⁵ misit ergo David nuntios ad viros Iabesgalaad dixitque ad eos
 benedicti vos Domino qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul et sepelistis eum
⁶ et nunc retribuet quidem vobis Dominus misericordiam et veritatem sed et ego reddam gratiam

eo quod feceritis verbum istud ⁷ confortentur manus vestrae et estote filii fortitudinis licet enim
 mortuus sit dominus vester Saul tamen me unxit domus Iuda regem sibi ⁸ Abner autem filius Ner
 princeps exercitus Saul tulit Hisboeth filium Saul et circumduxit eum per Castra ⁹ regemque
 constituit super Galaad et super Gesuri et super Iezrahel et super Ephraim et super Benjamin et
 super Israhel universum ¹⁰ quadraginta annorum erat Hisboeth filius Saul cum regnare coepisset
 super Israhel et duobus annis regnavit sola autem domus Iuda sequebatur David ¹¹ et fuit numerus
 dierum quos commoratus est David imperans in Hebron super domum Iuda septem annorum et sex
 mensuum ¹² egressusque Abner filius Ner et pueri Hisboeth filii Saul de Castris in Gabaon ¹³ porro
 Ioab filius Sarviae et pueri David egressi sunt et occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon et cum in
 unum convenissent e regione sederunt hii ex una parte piscinae et illi ex altera ¹⁴ dixitque Abner
 ad Ioab surgant pueri et ludant coram nobis et respondit Ioab surgant ¹⁵ surrexerunt ergo et
 transierunt numero duodecim de Benjamin ex parte Hisboeth filii Saul et duodecim de pueris
 David ¹⁶ adprehensoque unusquisque capite conparis sui defixit gladium in latus contrarii et
 ceciderunt simul vocatumque est nomen loci illius ager Robustorum in Gabaon ¹⁷ et ortum est
 bellum durum satis in die illa fugatusque est Abner et viri Israhel a pueris David ¹⁸ erant autem
 ibi tres filii Sarviae Ioab et Abisai et Asahel porro Asahel cursor velocissimus fuit quasi unus ex
 capreis quae morantur in silvis ¹⁹ persequabatur autem Asahel Abner et non declinavit ad dexteram
 sive ad sinistram omittens persequi Abner ²⁰ respexit itaque Abner post tergum suum et ait tune
 es Asahel qui respondit ego sum ²¹ dixitque ei Abner vade ad dextram sive ad sinistram et
 adprehende unum de adolescentibus et tolle tibi spolia eius noluit autem Asahel omittere quin
 urgueret eum ²² rursumque locutus est Abner ad Asahel recede noli me sequi ne compellar confodere
 te in terra et levare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum ²³ qui audire contempsit et noluit
 declinare percussit ergo eum Abner aversa hasta in inguine et transfodit et mortuus est in eodem
 loco omnesque qui transiebant per locum in quo ceciderat Asahel et mortuus erat subsistebant
²⁴ persequentibus autem Ioab et Abisai fugientem Abner sol occubuit et venerunt usque ad collem
 Aquaeductus qui est ex adverso vallis et itineris deserti in Gabaon ²⁵ congregatique sunt filii
 Benjamin ad Abner et conglobati in unum cuneum steterunt in summitate tumuli unius ²⁶ et
 exclamavit Abner ad Ioab et ait num usque ad internicionem tuus mucro desaeviet an ignoras quod
 periculosa sit desperatio usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos ²⁷ et ait Ioab

vivit Dominus si locutus fuisses mane recessisset populus persequens fratrem suum²⁸ insonuit ergo Ioab bucina et stetit omnis exercitus nec persecuti sunt ultra Israhel neque iniere certamen²⁹

Abner autem et viri eius abierunt per campestria tota nocte illa et transierunt Iordanem et lustrata³⁰ omni Bethoron venerunt ad Castra porro Ioab reversus omisso Abner congregavit omnem³¹ populum et defuerunt de pueris David decem et novem viri excepto Asahele servi autem David percusserunt de Benjamin et de viris qui erant cum Abner trecentos sexaginta qui et mortui sunt³²

tuleruntque Asahel et sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethleem et ambulaverunt tota nocte Ioab et viri qui erant cum eo et in ipso crepusculo pervenerunt in Hebron

Chapter 3

¹ facta est ergo longa concertatio inter domum Saul et inter domum David David proficiens et semper se ipso robustior domus autem Saul decrescens cotidie² nati quoque sunt filii David in Hebron fuitque primogenitus eius Amnon de Ahinoem Iezrahelitide³ et post eum Chelaab de Abigail uxore Nabal Carmeli porro tertius Absalom filius Maacha filiae Tholomai regis Gessur⁴ quartus autem Adonias filius Aggith et quintus Safathia filius Abital⁵ sextus quoque Iethraam de Agla uxore David hii nati sunt David in Hebron⁶ cum ergo esset proelium inter domum Saul et domum David Abner filius Ner regebat domum Saul⁷ fuerat autem Sauli concubina nomine Respha filia Ahia dixitque Hisboseth ad Abner⁸ quare ingressus es ad concubinam patris mei qui iratus nimis propter verba Hisboseth ait numquid caput canis ego sum adversum Iuda hodie qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui et super fratres et proximos eius et non tradidi te in manu David et tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie⁹ haec faciat Deus Abner et haec addat ei nisi quomodo iuravit Dominus David sic faciam cum eo¹⁰ ut transferatur regnum de domo Saul et elevetur thronus David super Israhel et super Iudam a Dan usque Bersabee¹¹ et non potuit respondere ei quicquam quia metuebat illum¹² misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes cuius est terra et loquerentur fac mecum amicitias et erit manus mea tecum et reducam¹³ ad te universum Israhel qui ait optime ego faciam tecum amicitias sed unam rem peto a te dicens non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul et sic venies et videbis me¹⁴ misit autem David nuntios ad Hisboseth filium Saul dicens redde uxorem meam Michol quam

despondi mihi centum praeputiis Philisthim ¹⁵ misit ergo Hisboseth et tulit eam a viro suo Faltihel
 filio Lais ¹⁶ sequebaturque eam vir suus plorans usque Baurim et dixit ad eum Abner vade revertere
 qui reversus est ¹⁷ sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israhel dicens tam heri quam nudius
 tertius quaerebatis David ut regnaret super vos ¹⁸ nunc ergo facite quoniam Dominus locutus est
 ad David dicens in manu servi mei David salvabo populum meum Israhel de manu Philisthim et
 omnium inimicorum eius ¹⁹ locutus est autem Abner etiam ad Benjamin et abiit ut loqueretur ad
 David in Hebron omnia quae placuerant Israhel et universo Benjamin ²⁰ venitque ad David in
 Hebron cum viginti viris et fecit David Abner et viris eius qui venerant cum eo convivium ²¹ et
 dixit Abner ad David surgam ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israhel et ineam
 tecum foedus et imperes omnibus sicut desiderat anima tua cum ergo deduxisset David Abner et
 ille isset in pace ²² statim pueri David et Ioab venerunt caesis latronibus cum praeda magna nimis
 Abner autem non erat cum David in Hebron quia iam dimiserat eum et profectus fuerat in pace
²³ et Ioab et omnis exercitus qui erat cum eo postea venerant nuntiatum est itaque Ioab a narrantibus
 venit Abner filius Ner ad regem et dimisit eum et abiit in pace ²⁴ et ingressus est Ioab ad regem et
 ait quid fecisti ecce venit Abner ad te quare dimisisti eum et abiit et recessit ²⁵ ignoras Abner filium
 Ner quoniam ad hoc venit ut deciperet te et sciret exitum tuum et introitum tuum et nosset omnia
 quae agis ²⁶ egressus itaque Ioab a David misit nuntios post Abner et reduxit eum a cisterna Sira
 ignorante David ²⁷ cumque redisset Abner in Hebron seorsum abduxit eum Ioab ad medium portae
 ut loqueretur ei in dolo et percussit illum ibi in inguine et mortuus est in ultionem sanguinis Asahel
 fratris eius ²⁸ quod cum audisset David rem iam gestam ait mundus ego sum et regnum meum
 apud Dominum usque in sempiternum a sanguine Abner filii Ner ²⁹ et veniat super caput Ioab et
 super omnem domum patris eius nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens et leprosus
 tenens fusum et cadens gladio et indigens pane ³⁰ igitur Ioab et Abisai frater eius interfecerunt
 Abner eo quod occidisset Asahel fratrem eorum in Gabaon in proelio ³¹ dixit autem David ad Ioab
 et ad omnem populum qui erat cum eo scindite vestimenta vestra et accingimini saccis et plangite
 ante exequias Abner porro rex David sequebatur feretrum ³² cumque sepelissent Abner in Hebron
 levavit rex vocem suam et flevit super tumulum Abner flevit autem et omnis populus ³³ plangensque
 rex Abner ait nequaquam ut mori solent ignavi mortuus est Abner ³⁴ manus tuae non sunt ligatae
 et pedes tui non sunt conpedibus adgravati sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis corruisti

35
 congeminansque omnis populus flevit super eum cumque venisset universa multitudo cibum
 capere cum David clara adhuc die iuravit David dicens haec faciat mihi Deus et haec addat si ante
 36
 occasum solis gustavero panem vel aliud quicquam omnisque populus audivit et placuerunt eis
 37
 cuncta quae fecit rex in conspectu totius populi et cognovit omne vulgus et universus Israhel in
 38
 die illa quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner dixit quoque rex ad
 39
 servos suos num ignoratis quoniam princeps et maximus cecidit hodie in Israhel ego autem
 adhuc delicatus et unctus rex porro viri isti filii Sarviae duri mihi sunt retribuatur Dominus facienti
 malum iuxta malitiam suam

Chapter 4

1
 audivit autem filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron et dissolutae sunt manus eius
 2
 omnisque Israhel perturbatus est duo autem viri principes latronum erant filio Saul nomen uni
 Baana et nomen alteri Rechab filii Remmon Berothitae de filiis Benjamin siquidem et Beroth
 3
 reputata est in Benjamin et fugerunt Berothitae in Getthaim fueruntque ibi advenae usque in
 4
 tempus illud erat autem Jonathan filio Saul filius debilis pedibus quinquennis enim fuit quando
 venit nuntius de Saul et Jonathan ex Iezrahel tollens itaque eum nutrix sua fugit cumque festinaret
 5
 ut fugeret cecidit et claudus effectus est habuitque vocabulum Mifiboseth venientes igitur filii
 Remmon Berothitae Rechab et Baana ingressi sunt fervente die domum Hisboseth qui dormiebat
 6
 super stratum suum meridie ingressi sunt autem domum adsumentes spicas tritici et percusserunt
 7
 eum in inguine Rechab et Baana frater eius et fugerunt cum autem ingressi fuissent domum ille
 dormiebat super lectulum suum in conclavi et percutientes interfecerunt eum sublatoque capite eius
 8
 abierunt per viam deserti tota nocte et adtulerunt caput Hisboseth ad David in Hebron dixeruntque
 ad regem ecce caput Hisboseth filii Saul inimici tui qui quaerebat animam tuam et dedit Dominus
 9
 domino meo regi ultiones hodie de Saul et de semine eius respondens autem David Rechab et
 Baana fratri eius filiis Remmon Berothi dixit ad eos vivit Dominus qui eruit animam meam de
 10
 omni angustia quoniam eum qui adnuntiaverat mihi et dixerat mortuus est Saul qui putabat se
 11
 prospera nuntiare tenui et occidi in Siceleg cui oportebat me dare mercedem pro nuntio quanto
 magis nunc cum homines impii interfecerint virum innoxium in domo sua super lectulum suum

non quaeram sanguinem eius de manu vestra et auferam vos de terra ¹² praecepit itaque David pueris et interfecerunt eos praecedentesque manus et pedes eorum suspenderunt eos super piscinam in Hebron caput autem Hisboeth tulerunt et sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron

Chapter 5

¹ et venerunt universae tribus Israhel ad David in Hebron dicentes ecce nos os tuum et caro tua sumus ² sed et heri et nudius tertius cum esset Saul rex super nos tu eras educens et reducens Israhel dixit autem Dominus ad te tu pasces populum meum Israhel et tu eris dux super Israhel ³ venerunt quoque et senes de Israhel ad regem in Hebron et percussit cum eis rex David foedus in Hebron coram Domino unxeruntque David in regem super Israhel ⁴ filius triginta annorum erat David cum regnare coepisset et quadraginta annis regnavit ⁵ in Hebron regnavit super Iudam septem annis et sex mensibus in Hierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israhel et Iudam ⁶ et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in Hierusalem ad Iebuseum habitorem terrae dictumque est ad David ab eis non ingredieris huc nisi abstuleris caecos et claudos dicentes non ingredietur David huc ⁷ cepit autem David arcem Sion haec est civitas David ⁸ proposuerat enim in die illa praemium qui percussisset Iebuseum et tetigisset domatum fistulas et claudos et caecos odientes animam David idcirco dicitur in proverbio caecus et claudus non intrabunt templum ⁹ habitavit autem David in arce et vocavit eam civitatem David et aedificavit per gyrum a Mello et intrinsecus ¹⁰ et ingrediebatur proficiens atque succrescens et Dominus Deus exercituum erat cum eo ¹¹ misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices lignorum artificesque lapidum ad parietes et aedificaverunt domum David ¹² et cognovit David quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israhel et quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israhel ¹³ accepit ergo adhuc concubinas et uxores de Hierusalem postquam venerat de Hebron nati que sunt David et alii filii et filiae ¹⁴ et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem Samua et Sobab et Nathan et Salomon ¹⁵ et Ibaar et Helisua et Nepheg ¹⁶ et Iafia et Helisama et Helida et Helifeleth ¹⁷ audierunt vero Philisthim quod unxissent David regem super Israhel et ascenderunt universi ut quaererent David quod cum audisset David descendit in praesidium ¹⁸ Philisthim autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim ¹⁹ et consuluit David Dominum dicens si ascendam ad

Philisthim et si dabis eos in manu mea et dixit Dominus ad David ascende quia tradens dabo
 Philisthim in manu tua²⁰ venit ergo David in Baalpharasim et percussit eos ibi et dixit divisit
 Dominus inimicos meos coram me sicut dividuntur aquae propterea vocatum est nomen loci illius
 Baalpharasim²¹ et reliquerunt ibi sculptilia sua quae tulit David et viri eius²² et addiderunt adhuc
 Philisthim ut ascenderent et diffusi sunt in valle Raphaim²³ consuluit autem David Dominum qui
 respondit non ascendas sed gyra post tergum eorum et venies ad eos ex adverso pirorum²⁴ et cum
 audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc inibis proelium quia tunc egredietur Dominus
 ante faciem tuam ut percutiat castra Philisthim²⁵ fecit itaque David sicut ei praeceperat Dominus
 et percussit Philisthim de Gabee usque dum venias Gezer

Chapter 6

¹ congregavit autem rursus David omnes electos ex Israhel triginta milia² surrexitque et abiit
 et universus populus qui erat cum eo de viris Iuda ut adducerent arcam Dei super quam invocatum
 est nomen Domini exercituum sedentis in cherubin super eam³ et inposuerunt arcam Domini super
 plaustrum novum tuleruntque eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa Oza autem et Haio filii
 Abinadab minabant plaustrum novum⁴ cumque tulissent eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa
 custodiens arcam Dei Haio praecedebat arcam⁵ David autem et omnis Israhel ludebant coram
 Domino in omnibus lignis fabrefactis et citharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis⁶ postquam
 autem venerunt ad aream Nachon extendit manum Oza ad arcam Dei et tenuit eam quoniam
 calcitrabant boves⁷ iratusque est indignatione Dominus contra Ozam et percussit eum super
 temeritate qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei⁸ contristatus autem est David eo quod percussisset
 Dominus Ozam et vocatum est nomen loci illius Percussio Oza usque in diem hanc⁹ et extimuit
 David Dominum in die illa dicens quomodo ingrediatur ad me arca Domini¹⁰ et noluit devertere
 ad se arcam Domini in civitate David sed devertit eam in domo Obededom Getthei¹¹ et habitavit
 arca Domini in domo Obededom Getthei tribus mensibus et benedixit Dominus Obededom et
 omnem domum eius¹² nuntiatumque est regi David benedixit Dominus Obededom et omnia eius
 propter arcam Dei abiit ergo David et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David
 cum gaudio¹³ cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus immolabat bovem

¹⁴
 et arietem ¹⁴ et David saltabat totis viribus ante Dominum porro David erat accinctus ephod lineo
¹⁵
 et David et omnis domus Israhel ducebant arcam testamenti Domini in iubilo et in clangore
¹⁶
 bucinae ¹⁶ cumque intrasset arca Domini civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram
¹⁷
 vidit regem David subsilientem atque saltantem coram Domino et despexit eum in corde suo ¹⁷ et
 introduxerunt arcam Domini et posuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi quod tetenderat ei
¹⁸
 David et obtulit David holocausta coram Domino et pacifica ¹⁸ cumque conplesset offerens
¹⁹
 holocaustum et pacifica benedixit populo in nomine Domini exercituum ¹⁹ et partitus est multitudini
 universae Israhel tam viro quam mulieri singulis collyridam panis unam et assaturam bubulae carnis
²⁰
 unam et similam frixam oleo et abiit omnis populus unusquisque in domum suam ²⁰ reversusque
 est et David ut benediceret domui suae et egressa Michol filia Saul in occursum David ait quam
 gloriosus fuit hodie rex Israhel discoperiens se ante ancillas servorum suorum et nudatus est quasi
²¹
 si nudetur unus de scurris ²¹ dixitque David ad Michol ante Dominum qui elegit me potius quam
 patrem tuum et quam omnem domum eius et praecepit mihi ut essem dux super populum Domini
²²
 Israhel ²² et ludam et vilior fiam plus quam factus sum et ero humilis in oculis meis et cum ancillis
²³
 de quibus locuta es gloriosior apparebo ²³ igitur Michol filiae Saul non est natus filius usque ad
 diem mortis suae

Chapter 7

¹
 factum est autem cum sedisset rex in domo sua et Dominus dedisset ei requiem undique ab
²
 universis inimicis suis ² dixit ad Nathan prophetam videsne quod ego habitem in domo cedrina et
³
 arca Dei posita sit in medio pellium ³ dixitque Nathan ad regem omne quod est in corde tuo vade
⁴
 fac quia Dominus tecum est ⁴ factum est autem in nocte illa et ecce sermo Domini ad Nathan dicens
⁵
 vade et loquere ad servum meum David haec dicit Dominus numquid tu aedificabis mihi domum
⁶
 ad habitandum ⁶ neque enim habitavi in domo ex die qua eduxi filios Israhel de terra Aegypti usque
⁷
 in diem hanc sed ambulans ambulabam in tabernaculo et in tentorio ⁷ per cuncta loca quae transivi
 cum omnibus filiis Israhel numquid loquens locutus sum ad unam de tribubus Israhel cui praecepi
⁸
 ut pasceret populum meum Israhel dicens quare non aedificastis mihi domum cedrinam ⁸ et nunc
 haec dices servo meo David haec dicit Dominus exercituum ego tuli te de pascuis sequentem greges

9
 ut esses dux super populum meum Israhel et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti et interfeci
 universos inimicos tuos a facie tua fecique tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in
 10
 terra et ponam locum populo meo Israhel et plantabo eum et habitabit sub eo et non turbabitur
 11
 amplius nec addent filii iniquitatis ut adfligant eum sicut prius ex die qua constitui iudices super
 populum meum Israhel et requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis praeditique tibi Dominus
 12
 quod domum faciat tibi Dominus cumque completi fuerint dies tui et dormieris cum patribus tuis
 13
 suscitabo semen tuum post te quod egredietur de utero tuo et firmabo regnum eius ipse aedificabit
 14
 domum nomini meo et stabiliam thronum regni eius usque in sempiternum ego ero ei in patrem
 et ipse erit mihi in filium qui si inique aliquid gesserit arguam eum in virga virorum et in plagis
 15
 filiorum hominum misericordiam autem meam non auferam ab eo sicut abstuli a Saul quem
 16
 amovi a facie tua et fidelis erit domus tua et regnum tuum usque in aeternum ante faciem tuam
 17
 et thronus tuus erit firmus iugiter secundum omnia verba haec et iuxta universam visionem istam
 18
 sic locutus est Nathan ad David ingressus est autem rex David et sedit coram Domino et dixit
 19
 quis ego sum Domine Deus et quae domus mea quia adduxisti me hucusque sed et hoc parum
 visum est in conspectu tuo Domine Deus nisi loquereris etiam de domo servi tui in longinquum
 20
 ista est enim lex Adam Domine Deus quid ergo addere poterit adhuc David ut loquatur ad te tu
 21
 enim scis servum tuum Domine Deus propter verbum tuum et secundum cor tuum fecisti omnia
 22
 magna haec ita ut notum faceres servo tuo idcirco magnificatus es Domine Deus quia non est
 23
 similis tui neque est deus extra te in omnibus quae audivimus auribus nostris quae est autem ut
 populus tuus Israhel gens in terra propter quam ivit Deus ut redimeret eam sibi in populum et
 poneret sibi nomen faceretque eis magna et horribilia super terram a facie populi tui quem
 24
 redemisti tibi ex Aegypto gentem et deum eius et firmasti tibi populum tuum Israhel in populum
 25
 sempiternum et tu Domine factus es eis in Deum nunc ergo Domine Deus verbum quod locutus
 26
 es super servum tuum et super domum eius suscita in sempiternum et fac sicut locutus es et
 magnificetur nomen tuum usque in sempiternum atque dicatur Dominus exercituum Deus super
 27
 Israhel et domus servi tui David erit stabilita coram Domino quia tu Domine exercituum Deus
 Israhel revelasti aurem servi tui dicens domum aedificabo tibi propterea invenit servus tuus cor
 28
 suum ut oraret te oratione hac nunc ergo Domine Deus tu es Deus et verba tua erunt vera locutus

es enim ad servum tuum bona haec ²⁹ incipe igitur et benedic domui servi tui ut sit in sempiternum coram te quia tu Domine Deus locutus es et benedictione tua benedicetur domus servi tui in sempiternum

Chapter 8

¹ factum est autem post haec percussit David Philisthim et humiliavit eos et tulit David frenum
² tributum de manu Philisthim et percussit Moab et mensus est eos funiculo coaequans terrae mensus
est autem duos funiculos unum ad occidendum et unum ad vivificandum factusque est Moab David
³ serviens sub tributo et percussit David Adadezer filium Roob regem Soba quando profectus est
⁴ ut dominaretur super flumen Eufraten et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus
et viginti milibus peditum subnervavit omnes iugales curruum dereliquit autem ex eis centum currus
⁵ venit quoque Syria Damasci ut praesidium ferret Adadezer regi Soba et percussit David de Syria
⁶ viginti duo milia virorum et posuit David praesidium in Syria Damasci factaque est Syria David
⁷ serviens sub tributo servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est et tulit
⁸ David arma aurea quae habebant servi Adadezer et detulit ea in Hierusalem et de Bete et de Beroth
⁹ civitatibus Adadezer tulit rex David aes multum nimis audivit autem Thou rex Emath quod
¹⁰ percussisset David omne robur Adadezer et misit Thou Ioram filium suum ad regem David ut
salutaret eum congratulans et gratias ageret eo quod expugnasset Adadezer et percussisset eum
hostis quippe erat Thou Adadezer et in manu eius erant vasa argentea et vasa aurea et vasa aerea
¹¹ quae et ipsa sanctificavit rex David Domino cum argento et auro quae sanctificaverat de universis
¹² gentibus quas subegerat de Syria et Moab et filiis Ammon et Philisthim et Amalech et de manubiis
¹³ Adadezer filii Roob regis Soba fecit quoque sibi David nomen cum reverteretur capta Syria in
¹⁴ valle Salinarum caesis duodecim milibus et posuit in Idumea custodes statuitque praesidium et
facta est universa Idumea serviens David et servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque
¹⁵ profectus est et regnavit David super omnem Israhel faciebat quoque David iudicium et iustitiam
¹⁶ omni populo suo Ioab autem filius Sarviae erat super exercitum porro Iosaphat filius Ahilud

erat a commentariis¹⁷ et Sadoc filius Achitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Saraias
 scriba¹⁸ Banaias autem filius Ioiada super Cherethi et Felethi filii autem David sacerdotes erant

Chapter 9

¹ et dixit David putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul ut faciam cum eo misericordiam
 propter Ionathan² erat autem de domo Saul servus nomine Siba quem cum vocasset rex ad se dixit
 ei tunc es Siba et ille respondit ego sum servus tuus³ et ait rex num superest aliquis de domo Saul
 ut faciam cum eo misericordiam Dei dixitque Siba regi superest filius Ionathan debilis pedibus
⁴ ubi inquit est et Siba ad regem ecce ait in domo est Machir filii Amihel in Lodabar⁵ misit ergo
 rex David et tulit eum de domo Machir filii Amihel de Lodabar⁶ cum autem venisset Mifiboseth
 filius Ionathan filii Saul ad David corruit in faciem suam et adoravit dixitque David Mifiboseth qui
 respondit adsum servus tuus⁷ et ait ei David ne timeas quia faciens faciam in te misericordiam
 propter Ionathan patrem tuum et restituam tibi omnes agros Saul patris tui et tu comedes panem in
 mensa mea semper⁸ qui adorans eum dixit quis ego sum servus tuus quoniam respexisti super
 canem mortuum similem mei⁹ vocavit itaque rex Sibam puerum Saul et dixit ei omnia quaecumque
 fuerunt Saul et universam domum eius dedi filio domini tui¹⁰ operare igitur ei terram tu et filii tui
 et servi tui et inferes filio domini tui cibos ut alatur Mifiboseth autem filius domini tui comedet
 semper panem super mensam meam erant autem Sibae quindecim filii et viginti servi¹¹ dixitque
 Siba ad regem sicut iussisti domine mi rex servo tuo sic faciet servus tuus et Mifiboseth comedet
 super mensam tuam quasi unus de filiis regis¹² habebat autem Mifiboseth filium parvulum nomine
 Micha omnis vero cognatio domus Siba serviebat Mifiboseth¹³ porro Mifiboseth habitabat in
 Hierusalem quia de mensa regis iugiter vescebatur et erat claudus utroque pede

Chapter 10

¹ factum est autem post haec ut moreretur rex filiorum Ammon et regnaret Anon filius eius pro
 eo² dixitque David faciam misericordiam cum Anon filio Naas sicut fecit pater eius mecum

misericordiam misit ergo David consolans eum per servos suos super patris interitu cum autem
 venissent servi David in terram filiorum Ammon ³ dixerunt principes filiorum Ammon ad Anon
 dominum suum putas quod propter honorem patris tui David miserit ad te consolatores et non ideo
 ut investigaret et exploraret civitatem et everteret eam misit David servos suos ad te ⁴ tulit itaque
 Anon servos David rasi⁵que dimidiam partem barbae eorum et praecidit vestes eorum medias usque
 ad nates et dimisit eos ⁵ quod cum nuntiatum esset David misit in occursum eorum erant enim viri
 confusi turpiter valde et mandavit eis David manete Hiericho donec crescat barba vestra et tunc
 revertimini ⁶ videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David miserunt et conduxerunt
 mercede Syrum Roob et Syrum Soba viginti milia peditum et a rege Maacha mille viros et ab Histob
 duodecim milia virorum ⁷ quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum bellatorum
⁸ egressi sunt ergo filii Ammon et direxerunt aciem ante ipsum introitum portae Syrus autem Soba
 et Roob et Histob et Maacha seorsum erant in campo ⁹ videns igitur Ioab quod praeparatum esset
 adversum se proelium et ex adverso et post tergum elegit ex omnibus electis Israhel et instruxit
 aciem contra Syrum ¹⁰ reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo qui direxit aciem
 adversum filios Ammon ¹¹ et ait Ioab si praevaluerint adversum me Syri eris mihi in adiutorium
 si autem filii Ammon praevaluerint adversum te auxiliabor tibi ¹² esto vir fortis et pugnemus pro
 populo nostro et civitate Dei nostri Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo ¹³ iniit
 itaque Ioab et populus qui erat cum eo certamen contra Syros qui statim fugerunt a facie eius ¹⁴ filii
 autem Ammon videntes quod fugissent Syri fugerunt et ipsi a facie Abisai et ingressi sunt civitatem
 reversusque est Ioab a filiis Ammon et venit Hierusalem ¹⁵ videntes igitur Syri quoniam corruissent
 coram Israhel congregati sunt pariter ¹⁶ misitque Adadezer et eduxit Syros qui erant trans Fluvium
 et adduxit exercitum eorum Sobach autem magister militiae Adadezer erat princeps eorum ¹⁷ quod
 cum nuntiatum esset David contraxit omnem Israhel et transivit Iordanem venitque in Helema
 et direxerunt aciem Syri ex adverso David et pugnaverunt contra eum ¹⁸ fugeruntque Syri a facie
 Israhel et occidit David de Syris septingentos currus et quadraginta milia equitum et Sobach
 principem militiae percussit qui statim mortuus est ¹⁹ videntes autem universi reges qui erant in
 praesidio Adadezer victos se ab Israhel fecerunt pacem cum Israhel et servierunt eis timueruntque
 Syri auxilium praebere filiis Ammon

Chapter 11

¹ factum est ergo vertente anno eo tempore quo solent reges ad bella procedere misit David Ioab et servos suos cum eo et universum Israhel et vastaverunt filios Ammon et obsederunt Rabba David autem remansit in Hierusalem ² dum haec agerentur accidit ut surgeret David de stratu suo post meridiem et deambularet in solario domus regiae viditque mulierem se lavantem ex adverso super solarium suum erat autem mulier pulchra valde ³ misit ergo rex et requisivit quae esset mulier nuntiatumque ei est quod ipsa esset Bethsabee filia Heliam uxor Uriae Hetthei ⁴ missis itaque David nuntiis tulit eam quae cum ingressa esset ad illum dormivit cum ea statimque sanctificata est ab immunditia sua ⁵ et reversa est domum suam concepto fetu mittensque nuntiavit David et ait concepi ⁶ misit autem David ad Ioab dicens mitte ad me Uriam Hettheum misitque Ioab Uriam ad David ⁷ et venit Urias ad David quaesivitque David quam recte ageret Ioab et populus et quomodo administraretur bellum ⁸ et dixit David ad Uriam vade in domum tuam et lava pedes tuos egressus est Urias de domo regis secutusque est eum cibus regius ⁹ dormivit autem Urias ante portam domus regiae cum aliis servis domini sui et non descendit ad domum suam ¹⁰ nuntiatumque est David a dicentibus non ivit Urias ad domum suam et ait David ad Uriam numquid non de via venisti quare non descendisti ad domum tuam ¹¹ et ait Urias ad David arca et Israhel et Iuda habitant in papilionibus et dominus meus Ioab et servi domini mei super faciem terrae manent et ego ingrediar domum meam ut comedam et bibam et dormiam cum uxore mea per salutem tuam et per salutem animae tuae quod non faciam rem hanc ¹² ait ergo David ad Uriam mane hic etiam hodie et cras dimittam te mansit Urias in Hierusalem die illa et altera ¹³ et vocavit eum David ut comederet coram se et biberet et inebriavit eum qui egressus vespere dormivit in stratu suo cum servis domini sui et in domum suam non descendit ¹⁴ factum est ergo mane et scripsit David epistulam ad Ioab misitque per manum Uriae ¹⁵ scribens in epistula ponite Uriam ex adverso belli ubi fortissimum proelium est et derelinquite eum ut percussus intereat ¹⁶ igitur cum Ioab obsideret urbem posuit Uriam in loco quo sciebat viros esse fortissimos ¹⁷ egressique viri de civitate bellabant adversum Ioab et ceciderunt de populo servorum David et mortuus est etiam Urias Hettheus ¹⁸ misit itaque Ioab et nuntiavit David omnia verba proelii ¹⁹ praecepitque nuntio dicens cum compleveris universos sermones belli ad regem ²⁰ si eum videris indignari et dixerit quare accessistis ad murum ut

proeliaremini an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur²¹ quis percussit Abimelech
 filium Hieroboseth nonne mulier misit super eum fragmen molae de muro et interfecit eum in
 Thebes quare iuxta murum accessistis dices etiam servus tuus Urias Hettheus occubuit²² abiit ergo
 nuntius et venit et narravit David omnia quae ei praeceperat Ioab²³ et dixit nuntius ad David
 praevaluerunt adversum nos viri et egressi sunt ad nos in agrum nos autem facto impetu persecuti
 eos sumus usque ad portam civitatis²⁴ et direxerunt iacula sagittarii ad servos tuos ex muro desuper
 mortuique sunt de servis regis quin etiam servus tuus Urias Hettheus mortuus est²⁵ et dixit David
 ad nuntium haec dices Ioab non te frangat ista res varius enim eventus est proelii et nunc hunc nunc
 illum consumit gladius conforta bellatores tuos adversum urbem ut destruas eam et exhortare eos
 26
 audivit autem uxor Uriae quod mortuus esset Urias vir suus et planxit eum²⁷ transactoque luctu
 misit David et introduxit eam domum suam et facta est ei uxor peperitque ei filium et displicuit
 verbum hoc quod fecerat David coram Domino

Chapter 12

1
 misit ergo Dominus Nathan ad David qui cum venisset ad eum dixit ei duo viri erant in civitate
 una unus dives et alter pauper² dives habebat oves et boves plurimos valde³ pauper autem nihil
 habebat omnino praeter ovem unam parvulam quam emerat et nutrierat et quae creverat apud eum
 cum filiis eius simul de pane illius comedens et de calice eius bibens et in sinu illius dormiens
 eratque illi sicut filia⁴ cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem parcens ille sumere de
 ovibus et de bubus suis ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se tulit ovem viri
 pauperis et praeparavit cibos homini qui venerat ad se⁵ iratus autem indignatione David adversus
 hominem illum nimis dixit ad Nathan vivit Dominus quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc
 6
 ovem reddet in quadruplum eo quod fecerit verbum istud et non pepercerit⁷ dixit autem Nathan
 ad David tu es ille vir haec dicit Dominus Deus Israhel ego unxi te in regem super Israhel et ego
 erui te de manu Saul⁸ et dedi tibi domum domini tui et uxores domini tui in sinu tuo dedique tibi
 domum Israhel et Iuda et si parva sunt ista adiciam tibi multo maiora⁹ quare ergo contempsisti
 verbum Domini ut faceres malum in conspectu meo Uriam Hettheum percussisti gladio et uxorem
 illius accepisti uxorem et interfecisti eum gladio filiorum Ammon¹⁰ quam ob rem non recedet
 gladius de domo tua usque in sempiternum eo quod despexeris me et tuleris uxorem Uriae Hetthei
 ut esset uxor tua¹¹ itaque haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super te malum de domo tua et

tollam uxores tuas in oculis tuis et dabo proximo tuo et dormiet cum uxoribus tuis in oculis solis
 huius ¹² tu enim fecisti abscondite ego vero faciam verbum istud in conspectu omnis Israhel et in
 conspectu solis ¹³ et dixit David ad Nathan peccavi Domino dixitque Nathan ad David Dominus
 quoque transtulit peccatum tuum non morieris ¹⁴ verumtamen quoniam blasphemare fecisti inimicos
 Domini propter verbum hoc filius qui natus est tibi morte morietur ¹⁵ et reversus est Nathan domum
 suam percussitque Dominus parvulum quem pepererat uxor Uriae David et desperatus est
¹⁶ deprecatusque est David Dominum pro parvulo et ieiunavit David ieiunio et ingressus seorsum
 iacuit super terram ¹⁷ venerunt autem seniores domus eius cogentes eum ut surgeret de terra qui
 noluit neque comedit cum eis cibum ¹⁸ accidit autem die septima ut moreretur infans timueruntque
 servi David nuntiare ei quod mortuus esset parvulus dixerunt enim ecce cum parvulus adhuc viveret
 loquebamur ad eum et non audiebat vocem nostram quanto magis si dixerimus mortuus est puer
¹⁹ se adfliget cum ergo vidisset David servos suos musitantes intellexit quod mortuus esset infantulus
 dixitque ad servos suos num mortuus est puer qui responderunt ei mortuus est ²⁰ surrexit igitur
 David de terra et lotus unctusque est cumque mutasset vestem ingressus est domum Domini et
 adoravit et venit in domum suam petivitque ut ponerent ei panem et comedit ²¹ dixerunt autem ei
 servi sui quis est sermo quem fecisti propter infantem cum adhuc viveret ieiunasti et flebas mortuo
 autem puero surrexisti et comedisti panem ²² qui ait propter infantem dum adhuc viveret ieiunavi
 et flevi dicebam enim quis scit si forte donet eum mihi Dominus et vivet infans ²³ nunc autem quia
 mortuus est quare ieiuno numquid potero revocare eum amplius ego vadam magis ad eum ille vero
 non revertetur ad me ²⁴ et consolatus est David Bethsabee uxorem suam ingressusque ad eam
 dormivit cum ea quae genuit filium et vocavit nomen eius Salomon et Dominus dilexit eum
²⁵ misitque in manu Nathan prophetae et vocavit nomen eius Amabilis Domino eo quod diligeret
 eum Dominus ²⁶ igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon et expugnabat urbem regiam
²⁷ misitque Ioab nuntios ad David dicens dimicavi adversum Rabbath et capienda est urbs Aquarum
²⁸ nunc igitur congrega reliquam partem populi et obside civitatem et cape eam ne cum a me vastata
 fuerit urbs nomini meo adscribatur victoria ²⁹ congregavit itaque David omnem populum et profectus
 est adversum Rabbath cumque dimicasset cepit eam ³⁰ et tulit diadema regis eorum de capite eius
 pondo auri talentum habens gemmas pretiosissimas et inpositum est super caput David sed et
 praedam civitatis asportavit multam valde ³¹ populum quoque eius adducens serravit et circumegit

super eos ferrata carpenta divisitque cultris et transduxit in typo laterum sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon et reversus est David et omnis exercitus Hierusalem

Chapter 13

¹ factum est autem post haec ut Absalom filii David sororem speciosissimam vocabulo Thamar
 adamaret Amnon filius David ² et deperiret eam valde ita ut aegrotaret propter amorem eius quia
 cum esset virgo difficile ei videbatur ut quippiam inhoneste ageret cum ea ³ erat autem Amnonis
 amicus nomine Ionadab filius Semaai fratris David vir prudens valde ⁴ qui dixit ad eum quare sic
 adtenuaris macie fili regis per singulos dies cur non indicas mihi dixitque ei Amnon Thamar sororem
 Absalom fratris mei amo ⁵ cui respondit Ionadab cuba super lectulum tuum et languorem simula
 cumque venerit pater tuus ut visitet te dic ei veniat oro Thamar soror mea ut det mihi cibum et
 faciat pulmentum ut comedam de manu eius ⁶ accubuit itaque Amnon et quasi aegrotare coepit
 cumque venisset rex ad visitandum eum ait Amnon ad regem veniat obsecro Thamar soror mea ut
 faciat in oculis meis duas sorbitiunculas et cibum capiam de manu eius ⁷ misit ergo David ad
 Thamar domum dicens veni in domum Amnon fratris tui et fac ei pulmentum ⁸ venitque Thamar
 in domum Amnon fratris sui ille autem iacebat quae tollens farinam commiscuit et liquefaciens in
 oculis eius coxit sorbitiunculas ⁹ tollensque quod coxerat effudit et posuit coram eo et noluit
 comedere dixitque Amnon eicite universos a me cumque eiecissent omnes ¹⁰ dixit Amnon ad
 Thamar infer cibum in conclave ut vescar de manu tua tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat
 et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave ¹¹ cumque obtulisset ei cibum adprehendit eam et
 ait veni cuba mecum soror mea ¹² quae respondit ei noli frater mi noli opprimere me neque enim
 hoc fas est in Israhel noli facere stultitiam hanc ¹³ et ego enim ferre non potero obprobrium meum
 et tu eris quasi unus de insipientibus in Israhel quin potius loquere ad regem et non negabit me tibi
¹⁴ noluit autem adquiescere precibus eius sed praevalens viribus oppressit eam et cubavit cum illa
¹⁵ et exosam eam habuit Amnon magno odio nimis ita ut maius esset odium quo oderat eam amore
 quo ante dilexerat dixitque ei Amnon surge vade ¹⁶ quae respondit ei maius est hoc malum quod
 nunc agis adversum me quam quod ante fecisti expellens me et noluit audire eam ¹⁷ sed vocato
 puero qui ministrabat ei dixit eice hanc a me foras et claude ostium post eam ¹⁸ quae induta erat

talari tunica huiuscemodi enim filiae regis virgines vestibus utebantur eiecit itaque eam minister
 illius foras clausitque fores post eam ¹⁹ quae aspergens cinerem capiti suo scissa talari tunica
 inpositisque manibus super caput suum ibat ingrediens et clamans ²⁰ dixit autem ei Absalom frater
 suus num Amnon frater tuus concubuit tecum sed nunc soror tace frater tuus est neque adfligas cor
 tuum pro re hac mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui ²¹ cum autem
 audisset rex David verba haec contristatus est valde ²² porro non est locutus Absalom ad Amnon
 nec malum nec bonum oderat enim Absalom Amnon eo quod violasset Thamar sororem suam
²³ factum est autem post tempus biennii ut tonderentur oves Absalom in Baalator quae est iuxta
 Ephraim et vocavit Absalom omnes filios regis ²⁴ venitque ad regem et ait ad eum ecce tondentur
 oves servi tui veniat oro rex cum servis suis ad servum suum ²⁵ dixitque rex ad Absalom noli fili
 mi noli rogare ut veniamus omnes et gravemus te cum autem cogeret eum et noluisset ire benedixit
²⁶ ei et ait Absalom si non vis venire veniat obsecro nobiscum saltem Amnon frater meus dixitque
 ad eum rex non est necesse ut vadat tecum ²⁷ coegit itaque eum Absalom et dimisit cum eo Amnon
 et universos filios regis ²⁸ praeceperat autem Absalom pueris suis dicens observate cum temulentus
 fuerit Amnon vino et dixeris vobis percutite eum et interficite nolite timere ego enim sum qui
 praecepi vobis roboramini et estote viri fortes ²⁹ fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon
 sicut praeceperat eis Absalom surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas et
³⁰ fugerunt cumque adhuc pergerent in itinere fama praevenit ad David dicens percussit Absalom
 omnes filios regis et non remansit ex eis saltem unus ³¹ surrexit itaque rex et scidit vestimenta sua
 et cecidit super terram et omnes servi ipsius qui adsistebant ei sciderunt vestimenta sua ³² respondens
 autem Ionadab filius Samaa fratris David dixit ne aestimet dominus meus quod omnes pueri filii
 regis occisi sint Amnon solus mortuus est quoniam in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit
 Thamar sororem eius ³³ nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud dicens
 omnes filii regis occisi sunt quoniam Amnon solus mortuus est ³⁴ fugit autem Absalom et levavit
 puer speculator oculos suos et aspexit et ecce populus multus veniebat per iter devium ex latere
³⁵ montis dixit autem Ionadab ad regem ecce filii regis adsunt iuxta verbum servi tui sic factum
³⁶ est cumque cessasset loqui apparuerunt et filii regis et intrantes levaverunt vocem suam et
³⁷ fleverunt sed et rex et omnes servi eius fleverunt ploratu magno nimis porro Absalom fugiens
 abiit ad Tholomai filium Amiur regem Gessur luxit ergo David filium suum cunctis diebus

38 Absalom autem cum fugisset et venisset in Gessur fuit ibi tribus annis 39 cessavitque David rex
persequi Absalom eo quod consolatus esset super Amnon interitu

Chapter 14

1 intellegens autem Ioab filius Sarviae quod cor regis versum esset ad Absalom 2 misit Thecuam
et tulit inde mulierem sapientem dixitque ad eam lugere te simula et induere veste lugubri et ne
unguaris oleo ut sis quasi mulier plurimo iam tempore lugens mortuum 3 et ingredieris ad regem
et loqueris ad eum sermones huiuscemodi posuit autem Ioab verba in ore eius 4 itaque cum ingressa
fuisset mulier thecuites ad regem cecidit coram eo super terram et adoravit et dixit serva me rex
5 et ait ad eam rex quid causae habes quae respondit heu mulier vidua ego sum mortuus est enim
vir meus 6 et ancillae tuae erant duo filii qui rixati sunt adversum se in agro nullusque erat qui eos
prohibere posset et percussit alter alterum et interfecit eum 7 et ecce consurgens universa cognatio
adversum ancillam tuam dicit trade eum qui percussit fratrem suum ut occidamus eum pro anima
fratris sui quem interfecit et delemus heredem et quaerunt extinguere scintillam meam quae relicta
est ut non supersit viro meo nomen et reliquiae super terram 8 et ait rex ad mulierem vade in domum
tua et ego iubebo pro te 9 dixitque mulier thecuites ad regem in me domine mi rex iniquitas et in
domum patris mei rex autem et thronus eius sit innocens 10 et ait rex qui contradixerit tibi adduc
eum ad me et ultra non addet ut tangat te 11 quae ait recordetur rex Domini Dei sui ut non
multiplicentur proximi sanguinis ad ulciscendum et nequaquam interficient filium meum qui ait
vivit Dominus quia non cadet de capillis filii tui super terram 12 dixit ergo mulier loquatur ancilla
tua ad dominum meum regem verbum et ait loquere 13 dixitque mulier quare cogitasti istiusmodi
rem contra populum Dei et locutus est rex verbum istud ut peccet et non reducat eiectum suum
14 omnes morimur et quasi aquae delabimur in terram quae non revertuntur nec vult perire Deus
animam sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est 15 nunc igitur veni ut loquar ad
regem dominum meum verbum hoc praesente populo et dixit ancilla tua loquar ad regem si quo
modo faciat rex verbum ancillae suae 16 et audivit rex ut liberaret ancillam suam de manu omnium
qui volebant delere me et filium meum simul de hereditate Dei 17 dicat ergo ancilla tua ut fiat
verbum domini mei regis quasi sacrificium sicut enim angelus Dei sic est dominus meus rex ut nec

benedictione nec maledictione moveatur unde et Dominus Deus tuus est tecum ¹⁸ et respondens
 rex dixit ad mulierem ne abscondas a me verbum quod te interrogo dixitque mulier loquere domine
¹⁹
 mi rex et ait rex numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis respondit mulier et ait per
 salutem animae tuae domine mi rex nec ad dextram nec ad sinistram est ex omnibus his quae locutus
 est dominus meus rex servus enim tuus Ioab ipse praecepit mihi et ipse posuit in os ancillae tuae
²⁰
 omnia verba haec ut verterem figuram sermonis huius servus tuus Ioab praecepit istud tu autem
²¹
 domine mi sapiens es sicut habet sapientiam angelus Dei ut intellegas omnia super terram et ait
²²
 rex ad Ioab ecce placatus feci verbum tuum vade igitur et revoca puerum Absalom cadensque
 Ioab super faciem suam in terram adoravit et benedixit regi et dixit Ioab hodie intellexit servus tuus
²³
 quia inveni gratiam in oculis tuis domine mi rex fecisti enim sermonem servi tui surrexit ergo
²⁴
 Ioab et abiit in Gessur et adduxit Absalom in Hierusalem dixit autem rex revertatur in domum
 suam et faciem meam non videat reversus est itaque Absalom in domum suam et faciem regis non
²⁵
 vidit porro sicut Absalom vir non erat pulcher in omni Israhel et decorus nimis a vestigio pedis
²⁶
 usque ad verticem non erat in eo ulla macula et quando tondebatur capillum semel autem in
 anno tondebatur quia gravabat eum caesaries ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere
²⁷
 publico nati sunt autem Absalom filii tres et filia una nomine Thamar eleganti forma ²⁸ mansitque
²⁹
 Absalom Hierusalem duobus annis et faciem regis non vidit misit itaque ad Ioab ut mitteret eum
³⁰
 ad regem qui noluit venire ad eum cumque secundo misisset et ille noluisset venire dixit servis
 suis scitis agrum Ioab iuxta agrum meum habentem messem hordei ite igitur et succendite eum
³¹
 igni succenderunt ergo servi Absalom segetem igni surrexitque Ioab et venit ad Absalom in
³²
 domum eius et dixit quare succenderunt servi tui segetem meam igni et respondit Absalom ad
 Ioab misi ad te obsecrans ut venires ad me et mitterem te ad regem ut diceres ei quare veni de
 Gessur melius mihi erat ibi esse obsecro ergo ut videam faciem regis quod si memor est iniquitatis
³³
 meae interficiat me ingressus Ioab ad regem nuntiavit ei vocatusque Absalom intravit ad regem
 et adoravit super faciem terrae coram eo osculatusque est rex Absalom

Chapter 15

¹ igitur post haec fecit sibi Absalom currum et equites et quinquaginta viros qui praecederent
² eum et mane consurgens Absalom stabat iuxta introitum portae et omnem virum qui habebat
negotium ut veniret ad regis iudicium vocabat Absalom ad se et dicebat de qua civitate es tu qui
³ respondens aiebat ex una tribu Israhel ego sum servus tuus respondebatque ei Absalom videntur
mihi sermones tui boni et iusti sed non est qui te audiat constitutus a rege dicebatque Absalom
⁴ quis me constituat iudicem super terram ut ad me veniant omnes qui habent negotium et iuste
iudicem ⁵ sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum extendebat manum suam et
adprehendens osculabatur eum ⁶ faciebatque hoc omni Israhel qui veniebat ad iudicium ut audiretur
a rege et sollicitabat corda virorum Israhel ⁷ post quattuor autem annos dixit Absalom ad regem
vadam et reddam vota mea quae vovi Domino in Hebron ⁸ vovens enim vovit servus tuus cum
esset in Gessur Syriae dicens si reduxerit me Dominus in Hierusalem sacrificabo Domino ⁹ dixitque
ei rex vade in pace et surrexit et abiit in Hebron ¹⁰ misit autem Absalom exploratores in universas
tribus Israhel dicens statim ut audieritis clangorem bucinae dicite regnavit Absalom in Hebron
¹¹ porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Hierusalem vocati euntes simplici corde et causam
¹² penitus ignorantes accersivit quoque Absalom Ahitofel Gilonitem consiliarium David de civitate
sua Gilo cum immolaret victimas et facta est coniuratio valida populusque concurrens augebatur
¹³ cum Absalom venit igitur nuntius ad David dicens toto corde universus Israhel sequitur Absalom
¹⁴ et ait David servis suis qui erant cum eo in Hierusalem surgite fugiamus neque enim erit nobis
effugium a facie Absalom festinate egredi ne forte veniens occupet nos et inpellat super nos ruinam
et percutiat civitatem in ore gladii ¹⁵ dixeruntque servi regis ad eum omnia quaecumque praeceperit
dominus noster rex libenter exsequimur servi tui ¹⁶ egressus est ergo rex et universa domus eius
pedibus suis et dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum ¹⁷ egressusque
rex et omnis Israhel pedibus suis stetit procul a domo ¹⁸ et universi servi eius ambulabant iuxta
eum et legiones Cherethi et Felethi et omnes Getthei sescenti viri qui secuti eum fuerant de Geth
¹⁹ praecedebant regem dixit autem rex ad Ethai Gettheum cur venis nobiscum revertere et habita
cum rege quia peregrinus es et egressus de loco tuo ²⁰ heri venisti et hodie inpelleris nobiscum
egredi ego autem vadam quo iturus sum revertere et reduc tecum fratres tuos ostendisti gratiam et
²¹ fidem et respondit Ethai regi dicens vivit Dominus et vivit dominus meus rex quoniam in

quocumque loco fueris domine mi rex sive in morte sive in vita ibi erit servus tuus ²² et ait David
 Ethai veni et transi et transivit Ethai Gettheus et omnes viri qui cum eo erant et reliqua multitudo
²³ omnesque flebant voce magna et universus populus transiebat rex quoque transgrediebatur
²⁴ torrentem Cedron et cunctus populus incedebat contra viam quae respicit ad desertum venit
 autem et Sadoc et universi Levitae cum eo portantes arcam foederis Dei et deposuerunt arcam Dei
²⁵ et ascendit Abiathar donec expletus est omnis populus qui egressus fuerat de civitate et dixit
 rex ad Sadoc reporta arcam Dei in urbem si invenero gratiam in oculis Domini reducet me et ostendet
²⁶ mihi eam et tabernaculum suum si autem dixerit non places praesto sum faciat quod bonum est
²⁷ coram se et dixit rex ad Sadoc sacerdotem o videns revertere in civitatem in pace et Achimaas
²⁸ filius tuus et Jonathan filius Abiathar duo filii vestri sint vobiscum ecce ego abscondar in
²⁹ campestribus deserti donec veniat sermo a vobis indicans mihi reportaverunt igitur Sadoc et
³⁰ Abiathar arcam Dei Hierusalem et manserunt ibi porro David ascendebat clivum Olivarum
 scandens et flens operto capite et nudis pedibus incedens sed et omnis populus qui erat cum eo
³¹ operto capite ascendebat plorans nuntiatum est autem David quod et Ahitofel esset in coniuratione
³² cum Absalom dixitque David infatua quaeso consilium Ahitofel Domine cumque ascenderet
 David summitatem montis in quo adoraturus erat Dominum ecce occurrit ei Husai Arachites scissa
³³ veste et terra pleno capite et dixit ei David si veneris mecum eris mihi oneri ³⁴ si autem in
 civitatem revertaris et dixeris Absalom servus tuus sum rex sicut fui servus patris tui sic ero servus
³⁵ tuus dissipabis consilium Ahitofel habes autem tecum Sadoc et Abiathar sacerdotes et omne
³⁶ verbum quodcumque audieris de domo regis indicabis Sadoc et Abiathar sacerdotibus sunt autem
 cum eis duo filii eorum Achimaas Sadoc et Jonathan Abiathar et mittetis per eos ad me omne verbum
³⁷ quod audieritis veniente ergo Husai amico David in civitatem Absalom quoque ingressus est
 Hierusalem

Chapter 16

¹ cumque David transisset paululum montis verticem apparuit Siba puer Mifiboseth in occursum
 eius cum duobus asinis qui onerati erant ducentis panibus et centum alligaturis uvae passae et
² centum massis palatarum et utribus vini et dixit rex Sibae quid sibi volunt haec responditque Siba

asini domestici regis ut sedeant et panes et palatae ad vescendum pueris tuis vinum autem ut bibat
 si quis defecerit in deserto ³ et ait rex ubi est filius domini tui responditque Siba regi remansit in
 Hierusalem dicens hodie restituet mihi domus Israhel regnum patris mei ⁴ et ait rex Sibae tua sint
 omnia quae fuerunt Mifiboseth dixitque Siba adoro inveniam gratiam coram te domine mi rex
⁵ venit ergo rex David usque Baurim et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul nomine
 Semei filius Gera procedebat egrediens et maledicebat ⁶ mittebatque lapides contra David et contra
 universos servos regis David omnis autem populus et universi bellatores a dextro et sinistro latere
 regis incedebant ⁷ ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi egredere egredere vir sanguinum
 et vir Belial ⁸ reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul quoniam invasisti regnum
 pro eo et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui et ecce premunt te mala tua quoniam
 vir sanguinum es ⁹ dixit autem Abisai filius Sarviae regi quare maledicit canis hic moriturus domino
 meo regi vadam et amputabo caput eius ¹⁰ et ait rex quid mihi et vobis filii Sarviae dimittite eum
 maledicat Dominus enim praecepit ei ut malediceret David et quis est qui audeat dicere quare sic
¹¹ fecerit et ait rex Abisai et universis servis suis ecce filius meus qui egressus est de utero meo
 quaerit animam meam quanto magis nunc filius Iemini dimittite eum ut maledicat iuxta praeceptum
 Domini ¹² si forte respiciat Dominus afflictionem meam et reddat mihi bonum pro maledictione
 hac hodierna ¹³ ambulabat itaque David et socii eius per viam cum eo Semei autem per iugum
 montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens et mittens lapides adversum eum terramque
 spargens ¹⁴ venit itaque rex et universus populus cum eo lassus et refocilati sunt ibi ¹⁵ Absalom
 autem et omnis populus Israhel ingressi sunt Hierusalem sed et Ahitofel cum eo ¹⁶ cum autem
 venisset Husai Arachites amicus David ad Absalom locutus est ad eum salve rex salve rex ¹⁷ ad
 quem Absalom haec est inquit gratia tua ad amicum tuum quare non isti cum amico tuo
¹⁸ responditque Husai ad Absalom nequaquam quia illius ero quem elegit Dominus et omnis hic
 populus et universus Israhel et cum eo manebo ¹⁹ sed ut et hoc inferam cui ego serviturus sum
 nonne filio regis sicut parui patri tuo sic parebo et tibi ²⁰ dixit autem Absalom ad Ahitofel inite
²¹ consilium quid agere debeamus et ait Ahitofel ad Absalom ingredi ad concubinas patris tui
 quas dimisit ad custodiendam domum ut cum audierit omnis Israhel quod foedaveris patrem tuum
 roborentur manus eorum tecum ²² tetenderunt igitur Absalom tabernaculum in solarium ingressusque
 est ad concubinas patris sui coram universo Israhel ²³ consilium autem Ahitofel quod dabat in

diebus illis quasi si quis consuleret Deum sic erat omne consilium Ahitofel et cum esset cum David et cum esset cum Absalom

Chapter 17

¹
 dixit igitur Ahitofel ad Absalom eligam mihi duodecim milia virorum et consurgens persequar
 David hac nocte ² et inruens super eum quippe qui lassus est et solutis manibus percutiam eum
 cumque fugerit omnis populus qui cum eo est percutiam regem desolatum ³ et reducam universum
 populum quomodo omnis reverti solet unum enim virum tu quaeris et omnis populus erit in pace
⁴
 placuitque sermo eius Absalom et cunctis maioribus natu Israhel ⁵ ait autem Absalom vocate et
⁶
 Husai Arachiten et audiamus quid etiam ipse dicat cumque venisset Husai ad Absalom ait Absalom
 ad eum huiusmodi sermonem locutus est Ahitofel facere debemus an non quod das consilium
⁷ et dixit Husai ad Absalom non bonum consilium quod dedit Ahitofel hac vice ⁸ et rursus intulit
 Husai tu nosti patrem tuum et viros qui cum eo sunt esse fortissimos et amaro animo veluti si ursa
⁹
 raptis catulis in saltu saeviat sed et pater tuus vir bellator est nec morabitur cum populo forsitan
 nunc latitat in foveis aut in uno quo voluerit loco et cum ceciderit unus quilibet in principio audiet
¹⁰
 quicumque audierit et dicet facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom et fortissimus
 quoque cuius cor est quasi leonis pavore solvetur scit enim omnis populus Israhel fortem esse
¹¹
 patrem tuum et robustos omnes qui cum eo sunt sed hoc mihi videtur rectum esse consilium
 congregetur ad te universus Israhel a Dan usque Bersabee quasi harena maris innumerabilis et tu
¹²
 eris in medio eorum et inruemus super eum in quocumque loco fuerit inventus et operiemus
 eum sicut cadere solet ros super terram et non relinquemus de viris qui cum eo sunt ne unum quidem
¹³
 quod si urbem aliquam fuerit ingressus circumdabit omnis Israhel civitati illi funes et trahemus
¹⁴
 eam in torrentem ut non repperiatur nec calculus quidem ex ea dixitque Absalom et omnis vir
 Israhel melius consilium Husai Arachitae consilio Ahitofel Domini autem nutu dissipatum est
¹⁵
 consilium Ahitofel utile ut induceret Dominus super Absalom malum et ait Husai Sadoc et
 Abiathar sacerdotibus hoc et hoc modo consilium dedit Ahitofel Absalom et senibus Israhel et ego
¹⁶
 tale et tale dedi consilium nunc ergo mittite cito et nuntiate David dicentes ne moremini nocte
 hac in campestribus deserti sed absque dilatione transgredere ne forte absorbeatur rex et omnis
¹⁷
 populus qui cum eo est Ionathan autem et Achimaas stabant iuxta fontem Rogel abiit ancilla et
 nuntiavit eis et illi profecti sunt ut referrent ad regem David nuntium non enim poterant videri aut

18
 introire civitatem vidit autem eos quidam puer et indicavit Absalom illi vero concito gradu
 ingressi sunt domum cuiusdam viri in Baurim qui habebat puteum in vestibulo suo et descenderunt
 19
 in eum tulit autem mulier et expandit velamen super os putei quasi siccans ptisanas et sic res
 20
 latuit cumque venissent servi Absalom ad mulierem in domum dixerunt ubi est Achimaas et
 Ionathan et respondit eis mulier transierunt gustata paululum aqua at hii qui quaerebant cum non
 21
 repperissent reversi sunt Hierusalem cumque abissent ascenderunt illi de puteo et pergentes
 nuntiaverunt regi David atque dixerunt surgite transite cito fluvium quoniam huiuscemodi dedit
 22
 consilium contra vos Ahitofel surrexit ergo David et omnis populus qui erat cum eo et transierunt
 23
 Iordanem donec dilucesceret et ne unus quidem residuus fuit qui non transisset fluvium porro
 Ahitofel videns quod non fuisset factum consilium suum stravit asinum suum et surrexit et abiit in
 domum suam et in civitatem suam et disposita domo sua suspensio interiit et sepultus est in sepulchro
 24
 patris sui David autem venit in Castra et Absalom transivit Iordanem ipse et omnis vir Israhel
 25
 cum eo Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum Amasa autem erat filius viri
 qui vocabatur Iethra de Hiesreli qui ingressus est ad Abigail filiam Naas sororem Sarviae quae fuit
 26
 mater Ioab et castrametatus est Israhel cum Absalom in terra Galaad 27
 cumque venisset David
 in Castra Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon et Machir filius Ammihel de Lodabar et
 28
 Berzellai Galaadites de Rogelim obtulerunt ei stratoria et tappetia et vasa fictilia frumentum et
 29
 hordeum et farinam pulentam et fabam et lentem frixum cicer et mel et butyrum oves et pingues
 vitulos dederuntque David et populo qui cum eo erat ad vescendum suspicati enim sunt populum
 fame et siti fatigari in deserto

Chapter 18

1
 igitur considerato David populo suo constituit super eum tribunos et centuriones 2
 et dedit
 populi tertiam partem sub manu Ioab et tertiam in manu Abisai filii Sarviae fratris Ioab et tertiam
 3
 sub manu Ethai qui erat de Geth dixitque rex ad populum egrediar et ego vobiscum et respondit
 populus non exhibis sive enim fugerimus non magnopere ad eos de nobis pertinebit sive media pars
 ceciderit e nobis non satis curabunt quia tu unus pro decem milibus computaris melius est igitur ut
 4
 sis nobis in urbe praesidio ad quos rex ait quod vobis rectum videtur hoc faciam stetit ergo rex
 5
 iuxta portam egrediebaturque populus per turmas suas centeni et milleni et praecepit rex Ioab et
 Abisai et Ethai dicens servate mihi puerum Absalom et omnis populus audiebat praecipientem

regem cunctis principibus pro Absalom⁶ itaque egressus est populus in campum contra Israhel et
 factum est proelium in saltu Ephraim⁷ et caesus est ibi populus Israhel ab exercitu David factaque
 est ibi plaga magna in die illa viginti milium⁸ fuit autem ibi proelium dispersum super faciem
 omnis terrae et multo plures erant quos saltus consumpserat de populo quam hii quos voraverat
 gladius in die illa⁹ accidit autem ut occurreret Absalom servis David sedens mulo cumque ingressus
 fuisset mulus subter condensam quercum et magnam adhesit caput eius quercui et illo suspenso
 inter caelum et terram mulus cui sederat pertransivit¹⁰ vidit autem hoc quispiam et nuntiavit Ioab
 dicens vidi Absalom pendere de quercu¹¹ et ait Ioab viro qui nuntiaverat ei si vidisti quare non
 confodisti eum cum terra et ego dedissem tibi decem argenti siclos et unum balteum¹² qui dixit
 ad Ioab si adpenderes in manibus meis mille argenteos nequaquam mitterem manum meam in filium
 regis audientibus enim nobis praecepit rex tibi et Abisai et Ethai dicens custodite mihi puerum
 Absalom¹³ sed et si fecissem contra animam meam audacter nequaquam hoc regem latere potuisset
 et tu stares ex adverso¹⁴ et ait Ioab non sicut tu vis sed adgrediar eum coram te tulit ergo tres
 lanceas in manu sua et infixit eas in corde Absalom cumque adhuc palpitaret herens in quercu
¹⁵ cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab et percutientes interfecerunt eum¹⁶ cecinit autem Ioab
 bucina et retinuit populum ne persequeretur fugientem Israhel volens parcere multitudini¹⁷ et
 tulerunt Absalom et proiecerunt eum in saltu in foveam grandem et conportaverunt super eum
 acervum lapidum magnum nimis omnis autem Israhel fugit in tabernacula sua¹⁸ porro Absalom
 erexerat sibi cum adhuc viveret titulum qui est in valle Regis dixerat enim non habeo filium et hoc
 erit monumentum nominis mei vocavitque titulum nomine suo et appellatur manus Absalom usque
 ad hanc diem¹⁹ Achimaas autem filius Sadoc ait curram et nuntiabo regi quia iudicium fecerit ei
 Dominus de manu inimicorum eius²⁰ ad quem Ioab dixit non eris nuntius in hac die sed nuntiabis
 in alia hodie nolo te nuntiare filius enim regis est mortuus²¹ et ait Ioab Chusi vade et nuntia regi
 quae vidisti adoravit Chusi Ioab et cucurrit²² rursum autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab
 quid inpedit si etiam ego curram post Chusi dixitque Ioab quid vis currere fili mi non eris boni
 nuntii baiulus²³ qui respondit quid enim si cucurrero et ait ei curre currens ergo Achimaas per
 viam compendii transivit Chusi²⁴ David autem sedebat inter duas portas speculator vero qui erat
 in fastigio portae super murum elevans oculos vidit hominem currentem solum²⁵ et exclamans
 indicavit regi dixitque rex si solus est bonus est nuntius in ore eius properante autem illo et accedente

²⁶
 propius vidit speculator hominem alterum currentem et vociferans in culmine ait apparet mihi
²⁷
 homo currens solus dixitque rex et iste bonus est nuntius speculator autem contemplor ait cursum
 prioris quasi cursum Achimaas filii Sadoc et ait rex vir bonus est et nuntium portans bonum venit
²⁸
 clamans autem Achimaas dixit ad regem salve et adorans regem coram eo pronus in terram ait
 benedictus Dominus Deus tuus qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum
²⁹
 meum regem et ait rex estne pax puero Absalom dixitque Achimaas vidi tumultum magnum
³⁰
 cum mitteret Ioab servus tuus o rex me servum tuum nescio aliud ad quem rex transi ait et sta
³¹
 hic cumque ille transisset et staret apparuit Chusi et veniens ait bonum adporto nuntium domine
³²
 mi rex iudicavit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te dixit
 autem rex ad Chusi estne pax puero Absalom cui respondens Chusi fiant inquit sicut puer inimici
³³
 domini mei regis et universi qui consurgunt adversum eum in malum contristatus itaque rex
 ascendit cenaculum portae et flevit et sic loquebatur vadens fili mi Absalom fili mi Absalom quis
 mihi tribuat ut ego moriar pro te Absalom fili mi fili mi

Chapter 19

¹
 nuntiatum est autem Ioab quod rex fleret et lugeret filium suum ² et versa est victoria in die
³
 illa in luctum omni populo audivit enim populus in die illa dici dolet rex super filio suo et
 declinabat populus in die illa ingredi civitatem quomodo declinare solet populus versus et fugiens
⁴
 de proelio porro rex operuit caput suum et clamabat voce magna fili mi Absalom Absalom fili
⁵
 mi fili mi ingressus ergo Ioab ad regem in domo dixit confudisti hodie vultus omnium servorum
 tuorum qui salvam fecerunt animam tuam et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum et animam
⁶
 uxorum tuarum et animam concubinarum tuarum diligis odientes te et odio habes diligentes te et
 ostendisti hodie quia non curas de ducibus tuis et de servis tuis et vere cognovi modo quia si Absalom
⁷
 viveret et nos omnes occubuissemus tunc placeret tibi nunc igitur surge et procede et adloquens
 satisfac servis tuis iuro enim tibi per Dominum quod si non exieris ne unus quidem remansurus sit
 tecum nocte hac et peius erit hoc tibi quam omnia mala quae venerunt super te ab adolescentia tua
⁸
 usque in praesens surrexit ergo rex et sedit in porta et omni populo nuntiatum est quod rex sederet
⁹
 in porta venitque universa multitudo coram rege Israhel autem fugit in tabernacula sua omnis
 quoque populus certabat in cunctis tribubus Israhel dicens rex liberavit nos de manu inimicorum

nostrorum ipse salvavit nos de manu Philistinorum et nunc fugit de terra propter Absalom
10

Absalom autem quem unximus super nos mortuus est in bello usquequo siletis et non reducit

11 regem rex vero David misit ad Sadoc et ad Abiathar sacerdotes dicens loquimini ad maiores natu Iuda dicentes cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam sermo autem omnis

Israhel pervenerat ad regem in domo eius 12 fratres mei vos os meum et caro mea vos quare

novissimi reducit regem 13 et Amasae dicite nonne os meum es et caro mea haec faciat mihi Deus

et haec addat si non magister militiae fueris coram me omni tempore pro Ioab 14 et inclinavit cor omnium virorum Iuda quasi viri unius miseruntque ad regem dicentes revertere tu et omnes servi

15 tui et reversus est rex et venit usque ad Iordanem et Iuda venit in Galgala ut occurreret regi et

transduceret eum Iordanem 16 festinavit autem Semei filius Gera filii Iemini de Baurim et descendit

17 cum viris Iuda in occursum regis David cum mille viris de Benjamin et Siba puer de domo Saul et quindecim filii eius ac viginti servi erant cum eo et inrumpentes Iordanem ante regem

18 transierunt vada ut transducerent domum regis et facerent iuxta iussionem eius Semei autem

19 filius Gera prostratus coram rege cum iam transisset Iordanem dixit ad eum ne reputes mihi domine mi iniquitatem neque memineris iniuriam servi tui in die qua egressus es domine mi rex

20 de Hierusalem neque ponas rex in corde tuo agnosco enim servus tuus peccatum meum et idcirco

21 hodie primus veni de omni domo Ioseph descendique in occursum domini mei regis respondens vero Abisai filius Sarviae dixit numquid pro his verbis non occidetur Semei quia maledixit christo

22 Domini et ait David quid mihi et vobis filii Sarviae cur efficimini mihi hodie in Satan ergone

23 hodie interficietur vir in Israhel an ignoro hodie me factum regem super Israhel et ait rex Semei

24 non morieris iuravitque ei Mifiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis in lotis pedibus et intonsa barba vestesque suas non laverat a die qua egressus fuerat rex usque ad diem

25 reversionis eius in pace cumque Hierusalem occurrisset regi dixit ei rex quare non venisti mecum

26 Mifiboseth qui respondens ait domine mi rex servus meus contempsit me dixi ei ego famulus

27 tuus ut sterneret mihi asinum et ascendens abirem cum rege claudus enim sum servus tuus insuper et accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem tu autem domine mi rex sicut angelus

28 Dei fac quod placitum est tibi neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia domino meo regi tu autem posuisti me servum tuum inter convivas mensae tuae quid igitur habeo iustae querellae

29 aut quid possum ultra vociferari ad regem ait ergo ei rex quid ultra loqueris fixum est quod

³⁰
 locutus sum tu et Siba dividite possessiones ³⁰ responditque Mifiboseth regi etiam cuncta accipiat
³¹
 postquam reversus est dominus meus rex pacifice in domum suam ³¹ Berzellai quoque Galaadites
 descendens de Rogelim transduxit regem Iordanem paratus etiam ultra fluvium prosequi eum
³²
³² erat autem Berzellai Galaadites senex valde id est octogenarius et ipse praebuit alimenta regi
³³
 cum moraretur in Castris fuit quippe vir dives nimis ³³ dixit itaque rex ad Berzellai veni mecum
³⁴
 ut requiescas secure mecum in Hierusalem ³⁴ et ait Berzellai ad regem quot sunt dies annorum
³⁵
 vitae meae ut ascendam cum rege Hierusalem ³⁵ octogenarius sum hodie numquid vigent sensus
 mei ad discernendum suave aut amarum aut delectare potest servum tuum cibus et potus vel audire
 ultra possum vocem cantorum atque cantricum quare servus tuus fit oneri domino meo regi
³⁶
³⁶ paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum nec indigeo hac vicissitudine ³⁷ sed obsecro
 ut revertar servus tuus et moriar in civitate mea iuxta sepulchrum patris mei et matris meae est
 autem servus tuus Chamaam ipse vadat tecum domine mi rex et fac ei quod tibi bonum videtur
³⁸
³⁸ dixitque rex mecum transeat Chamaam et ego faciam ei quicquid tibi placuerit et omne quod
³⁹
 petieris a me inpetrabis ³⁹ cumque transisset universus populus et rex Iordanem osculatus est rex
⁴⁰
 Berzellai et benedixit ei et ille reversus est in locum suum ⁴⁰ transivit ergo rex in Galgalam et
 Chamaam cum eo omnis autem populus Iuda transduxerat regem et media tantum pars adfuerat de
⁴¹
 populo Israhel ⁴¹ itaque omnes viri Israhel concurrentes ad regem dixerunt ei quare te furati sunt
 fratres nostri viri Iuda et transdixerunt regem et domum eius Iordanem omnesque viros David cum
⁴²
 eo ⁴² et respondit omnis vir Iuda ad viros Israhel quia propior mihi est rex cur irasceris super hac
⁴³
 re numquid comedimus aliquid ex rege aut munera nobis data sunt ⁴³ et respondit vir Israhel ad
 viros Iuda et ait decem partibus maior ego sum apud regem magisque ad me pertinet David quam
 ad te cur mihi fecisti iniuriam et non mihi nuntiatum est priori ut reducerem regem meum durius
 autem responderunt viri Iuda viris Israhel

Chapter 20

¹
¹ accidit quoque ut ibi esset vir Belial nomine Seba filius Bochri vir iemineus et cecinit bucina
²
 et ait non est nobis pars in David neque hereditas in filio Isai vir in tabernacula tua Israhel ² et
 separatus est omnis Israhel a David secutusque est Seba filium Bochri viri autem Iuda adhererunt
³
 regi suo a Iordane usque Hierusalem ³ cumque venisset rex in domum suam Hierusalem tulit decem

mulieres concubinas quas dereliquerat ad custodiendam domum et tradidit eas in custodiam alimenta
 eis praebens et non est ingressus ad eas sed erant clausae usque ad diem mortis suae in viduitate
 4
 viventes dixit autem rex Amasae convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium et tu adesto
 5
 praesens abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam et moratus est extra placitum quod ei constituerat
 6
 ait autem David ad Abisai nunc magis adflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom tolle
 7
 igitur servos domini tui et persequere eum ne forte inveniat civitates munitas et effugiat nos egressi
 sunt ergo cum eo viri Ioab Cherethi quoque et Felethi et omnes robusti exierunt de Hierusalem ad
 8
 persequendum Seba filium Bochri cumque illi essent iuxta lapidem grandem qui est in Gabaon
 Amasa veniens occurrit eis porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui et desuper
 accinctus gladio dependente usque ad ilia in vagina qui fabrefactus levi motu egredi poterat et
 9
 percutere dixit itaque Ioab ad Amasa salve mi frater et tenuit manu dextra mentum Amasae quasi
 10
 osculans eum porro Amasa non observavit gladium quem habebat Ioab qui percussit eum in
 latere et effudit intestina eius in terram nec secundum vulnus adposuit Ioab autem et Abisai frater
 11
 eius persecuti sunt Seba filium Bochri interea quidam viri cum stetissent iuxta cadaver Amasae
 12
 de sociis Ioab dixerunt ecce qui esse voluit pro Ioab comes David pro Ioab Amasa autem
 conspersus sanguine iacebat in media via vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad
 videndum eum et amovit Amasam de via in agrum operuitque eum vestimento ne subsisterent
 13
 transeuntes propter eum amoto igitur illo de via transiebat omnis vir sequens Ioab ad
 14
 persequendum Seba filium Bochri porro ille transierat per omnes tribus Israhel in Abela et in
 15
 Bethmacha omnesque electi congregati fuerant ad eum venerunt itaque et obpugnabant eum in
 Abela et in Bethmacha et circumdederunt munitionibus civitatem et obsessa est urbs omnis autem
 16
 turba quae erat cum Ioab moliebatur destruere muros et exclamavit mulier sapiens de civitate
 17
 audite audite dicite Ioab adpropinqua huc et loquar tecum qui cum accessisset ad eam ait illi tu
 es Ioab et ille respondit ego ad quem sic locuta est audi sermones ancillae tuae qui respondit audio
 18
 rursumque illa sermo inquit dicebatur in veteri proverbio qui interrogant interrogent in Abela et
 19
 sic perficiebant nonne ego sum quae respondeo veritatem Israhel et tu quaeris subruere civitatem
 20
 et evertere matrem in Israhel quare praecipitas hereditatem Domini respondensque Ioab ait absit
 21
 absit hoc a me non praecipito neque demolior non se sic habet res sed homo de monte Ephraim
 Seba filius Bochri cognomine levavit manum contra regem David tradite illum solum et recedemus
 22
 a civitate et ait mulier ad Ioab ecce caput eius mittetur ad te per murum ingressa est ergo ad

omnem populum et locuta est eis sapienter qui abscisum caput Seba filii Bochri proiecerunt ad Ioab et ille cecinit tuba et recesserunt ab urbe unusquisque in tabernacula sua Ioab autem reversus est Hierusalem ad regem ²³ fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israhel Banaias autem filius Ioiadae super Cheretheos et Feletheos ²⁴ Aduram vero super tributa porro Iosaphat filius Ahilud a commentariis ²⁵ Sia autem scriba Sadoc vero et Abiathar sacerdotes ²⁶ Hira autem Hiaiarites erat sacerdos David

Chapter 21

¹ facta est quoque fames in diebus David tribus annis iugiter et consuluit David oraculum Domini dixitque Dominus propter Saul et domum eius et sanguinem quia occidit Gabaonitas ² vocatis ergo Gabaonitis rex dixit ad eos porro Gabaonitae non sunt de filiis Israhel sed reliquiae Amorreorum filii quippe Israhel iuraverant eis et voluit Saul percutere eos zelo quasi pro filiis Israhel et Iuda ³ dixit ergo David ad Gabaonitas quid faciam vobis et quod erit vestri piaculum ut benedicatis hereditati Domini ⁴ dixeruntque ei Gabaonitae non est nobis super argento et auro quaestio contra Saul et contra domum eius neque volumus ut interficiatur homo de Israhel ad quos ait quid ergo vultis ut faciam vobis ⁵ qui dixerunt regi virum qui adtrivit nos et oppressit inique ita delere debemus ut ne unus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israhel ⁶ dentur nobis septem viri de filiis eius et crucifigamus eos Domino in Gabaath Saul quondam electi Domini et ait rex ego dabo ⁷ pepercitque rex Mifiboseth filio Ionathan filii Saul propter iusiurandum Domini quod fuerat inter David et inter Ionathan filium Saul ⁸ tulit itaque rex duos filios Respha filiae Ahia quos peperit Saul Armoni et Mifiboseth et quinque filios Michol filiae Saul quos genuerat Hadriheli filio Berzellai qui fuit de Molathi ⁹ et dedit eos in manu Gabaonitarum qui crucifixerunt illos in monte coram Domino et ceciderunt hii septem simul occisi in diebus messis primis incipiente messione hordei ¹⁰ tollens autem Respha filia Ahia cilicium substravit sibi super petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de caelo et non dimisit aves lacerare eos per diem neque bestias per noctem ¹¹ et nuntiata sunt David quae fecerat Respha filia Ahia concubina Saul ¹² et abiit David et tulit ossa Saul et ossa Ionathan filii eius a viris Iabesgalaad qui furati fuerant ea de platea Bethsan in qua suspenderant eos Philisthim cum interfecissent Saul in Gelboe ¹³ et asportavit inde ossa Saul et ossa Ionathan filii eius et colligentes ossa eorum qui adfixi fuerant ¹⁴ sepelierunt ea cum ossibus

Saul et Jonathan filii eius in terra Benjamin in latere in sepulchro Cis patris eius feceruntque omnia
 quae praeceperat rex et repropitiatus est Deus terrae post haec ¹⁵ factum est autem rursus proelium
 Philisthinorum adversum Israhel et descendit David et servi eius cum eo et pugnabant contra
 Philisthim deficiente autem David ¹⁶ Iesbidenob qui fuit de genere Arafa cuius ferrum hastae
 trecentas uncias adpendebat et accinctus erat ense novo nisus est percutere David ¹⁷ praesidioque
 ei fuit Abisai filius Sarviae et percussum Philistheum interfecit tunc iuraverunt viri David dicentes
 non egredieris nobiscum in bellum ne extinguas lucernam Israhel ¹⁸ secundum quoque fuit bellum
 in Gob contra Philistheos tunc percussit Sobbochai de Usathi Seph de stirpe Arafa ¹⁹ tertium quoque
 fuit bellum in Gob contra Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius
 bethleemites Goliath Gettheum cuius hastile hastae erat quasi liciatorium textentium ²⁰ quartum
 bellum fuit in Geth in quo vir excelsus qui senos in manibus pedibusque habebat digitos id est
 viginti et quattuor et erat de origine Arafa ²¹ blasphemavit Israhel percussit autem eum Jonathan
 filius Sammaa fratris David ²² hii quattuor nati sunt de Arafa in Geth et ceciderunt in manu David
 et servorum eius

Chapter 22

¹ locutus est autem David Domino verba carminis huius in die qua liberavit eum Dominus de
 manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul ² et ait Dominus petra mea et robur meum et
 salvator meus ³ Deus meus fortis meus sperabo in eum scutum meum et cornu salutis meae elevator
 meus et refugium meum salvator meus de iniquitate liberabis me ⁴ laudabilem invocabo Dominum
 et ab inimicis meis salvus ero ⁵ quia circumdederunt me contritiones mortis torrentes Belial terruerunt
 me ⁶ funes inferi circumdederunt me praevenerunt me laquei mortis ⁷ in tribulatione mea invocabo
 Dominum et ad Deum meum clamabo et exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus
 veniet ad aures eius ⁸ commota est et contremuit terra fundamenta montium concussa sunt et
 conquassata quoniam iratus est ⁹ ascendit fumus de naribus eius et ignis de ore eius voravit carbones
 incensi sunt ab eo ¹⁰ et inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius ¹¹ et ascendit super
 cherubin et volavit et lapsus est super pinnas venti ¹² posuit tenebras in circuitu suo latibulum

13
 cribrans aquas de nubibus caelorum prae fulgore in conspectu eius succensi sunt carbones ignis
 14
 tonabit de caelis Dominus et Excelsus dabit vocem suam 15 misit sagittas et dissipavit eos fulgur
 16
 et consumpsit eos et apparuerunt effusiones maris et revelata sunt fundamenta orbis ab
 increpatione Domini ab inspiratione spiritus furoris eius 17 misit de excelso et adsumpsit me extraxit
 18
 me de aquis multis liberavit me ab inimico meo potentissimo ab his qui oderant me quoniam
 19
 robustiores me erant praevenit me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum
 20
 meum et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei 21 retribuere mihi Dominus secundum
 22
 iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddet mihi quia custodivi vias Domini
 23
 et non egi impie a Deo meo omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non
 24
 amovi a me et ero perfectus cum eo et custodiam me ab iniquitate mea 25 et restituet Dominus
 mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum
 26
 suorum cum sancto sanctus eris et cum robusto perfectus 27 cum electo electus eris et cum
 28
 perverso perverteris et populum pauperem salvum facies oculisque tuis excelsos humiliabis
 29
 quia tu lucerna mea Domine et Domine inluminabis tenebras meas 30 in te enim curram accinctus
 31
 in Deo meo transiliam murum Deus immaculata via eius eloquium Domini igne examinatum
 32
 scutum est omnium sperantium in se quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum
 33
 nostrum Deus qui accingit me fortitudine et conplanavit perfectam viam meam 34 coaequans
 35
 pedes meos cervis et super excelsa mea statuens me docens manus meas ad proelium et componens
 36
 quasi arcum aereum brachia mea dedisti mihi clypeum salutis tuae et mansuetudo mea
 37
 multiplicavit me dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei 38 persequar inimicos
 39
 meos et conteram et non revertar donec consumam eos consumam eos et confringam ut non
 40
 consurgant cadent sub pedibus meis accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes
 41
 mihi sub me inimicos meos dedisti mihi dorsum odientes me et disperdam eos 42 clamabunt et
 43
 non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos delebo eos ut pulverem terrae quasi lutum
 44
 platearum comminam eos atque conpingam salvabis me a contradictionibus populi mei custodies

in caput gentium populus quem ignoro serviet mihi ⁴⁵ filii alieni resistent mihi auditu auris oboedient
 mihi ⁴⁶ filii alieni defluerunt et contrahentur in angustiis suis ⁴⁷ vivit Dominus et benedictus
 Deus meus et exaltabitur Deus fortis salutis meae ⁴⁸ Deus qui das vindictas mihi et deicis populos
 sub me ⁴⁹ qui educis me ab inimicis meis et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo liberabis
 me ⁵⁰ propterea confitebor tibi Domine in gentibus et nomini tuo cantabo ⁵¹ magnificanti salutes
 regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius in sempiternum

Chapter 23

¹ haec autem sunt verba novissima quae dixit David filius Isai dixit vir cui constitutum est de
 christo Dei Iacob egregius psalta Israhel ² spiritus Domini locutus est per me et sermo eius per
 linguam meam ³ dixit Deus Israhel mihi locutus est Fortis Israhel dominator hominum iustus
 dominator in timore Dei ⁴ sicut lux aurorae oriente sole mane absque nubibus rutilat et sicut pluviis
 germinat herba de terra ⁵ nec tanta est domus mea apud Deum ut pactum aeternum iniret mecum
 firmum in omnibus atque munitum cuncta enim salus mea et omnis voluntas nec est quicquam ex
 ea quod non germinet ⁶ praevaricatores autem quasi spinae evellentur universi quae non tolluntur
 manibus ⁷ et si quis tangere voluerit eas armabitur ferro et ligno lanceato igneque succensae
 comburentur usque ad nihilum ⁸ haec nomina fortium David Sedens in cathedra sapientissimus
 princeps inter tres ipse est quasi tenerrimus ligni vermiculus qui octingentos interfecit impetu uno
⁹ post hunc Eleazar filius patris eius Ahoi inter tres fortes qui erant cum David quando exprobraverunt
 Philisthim et congregati sunt illuc in proelium ¹⁰ cumque ascendissent viri Israhel ipse stetit et
 percussit Philistheos donec deficeret manus eius et obrigesceret cum gladio fecitque Dominus
 salutem magnam in die illa et populus qui fugerat reversus est ad caesorum spolia detrahenda ¹¹ et
 post hunc Semma filius Age de Arari et congregati sunt Philisthim in statione erat quippe ibi ager
 plenus lente cumque fugisset populus a facie Philisthim ¹² stetit ille in medio agri et tuitus est eum
 percussitque Philistheos et fecit Dominus salutem magnam ¹³ necnon ante descenderant tres qui
 erant principes inter triginta et venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam castra
 autem Philisthim erant posita in valle Gigantum ¹⁴ et David erat in praesidio porro statio

Philisthinorum tunc erat in Bethleem ¹⁵ desideravit igitur David et ait si quis mihi daret potum
 aquae de cisterna quae est in Bethleem iuxta portam ¹⁶ inruperunt ergo tres fortes castra
 Philisthinorum et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat iuxta portam et adtulerunt ad
 David at ille noluit bibere sed libavit illam Domino ¹⁷ dicens propitius mihi sit Dominus ne faciam
 hoc num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt et animarum periculum bibam noluit ergo
 bibere haec fecerunt tres robustissimi ¹⁸ Abisai quoque frater Ioab filius Sarviae princeps erat de
 tribus ipse est qui elevavit hastam suam contra trecentos quos interfecit nominatus in tribus ¹⁹ et
 inter tres nobilior eratque eorum princeps sed usque ad tres primos non pervenerat ²⁰ et Banaias
 filius Ioiada viri fortissimi magnorum operum de Capsehel ipse percussit duos leones Moab et ipse
 descendit et percussit leonem in media cisterna diebus nivis ²¹ ipse quoque interfecit virum
 aegyptium virum dignum spectaculo habentem in manu hastam itaque cum descendisset ad eum
 in virga vi extorsit hastam de manu Aegyptii et interfecit eum hasta sua ²² haec fecit Banaias filius
 Ioiadae ²³ et ipse nominatus inter tres robustos qui erant inter triginta nobiliores verumtamen usque
 ad tres non pervenerat fecitque eum David sibi auricularium a secreto ²⁴ Asahel frater Ioab inter
 triginta Eleanan filius patruis eius de Bethleem ²⁵ Semma de Arari Helica de Arodi ²⁶ Helas de
 Felthi Hira filius Aces de Thecua ²⁷ Abiezer de Anathoth Mobonnai de Usathi ²⁸ Selmon Aohites
 Maharai Netophathites ²⁹ Heled filius Banaa et ipse Netophathites Hithai filius Ribai de Gebeeth
 filiorum Benjamin ³⁰ Banahi Aufrathonites Heddai de torrente Gaas ³¹ Abialbon Arbathites
 Azmaveth de Beromi ³² Eliaba de Salboni filii Iasen Ionathan ³³ Semma de Horodi Haiam filius
 Sarar Arorites ³⁴ Elifeleth filius Aasbai filii Maachathi Heliam filius Ahitofel Gelonites ³⁵ Esrai
 de Carmelo Farai de Arbi ³⁶ Igaal filius Nathan de Soba Bonni de Gaddi ³⁷ Selech de Ammoni
 Naharai Berothites armiger Ioab filii Sarviae ³⁸ Hira Hiethrites Gareb et ipse Hiethrites ³⁹ Urias
 Hettheus omnes triginta septem

Chapter 24

¹ et addidit furor Domini irasci contra Israhel commovitque David in eis dicentem vade numera
 Israhel et Iudam ² dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui perambula omnes tribus Israhel a
 Dan usque Bersabee et numerate populum ut sciam numerum eius ³ dixitque Ioab regi adaugeat
 Dominus Deus tuus ad populum quantus nunc est iterumque centuplicet in conspectu domini mei
 regis sed quid sibi dominus meus rex vult in re huiuscemodi ⁴ obtinuit autem sermo regis verba
 Ioab et principum exercitus egressusque est Ioab et principes militum a facie regis ut numerarent
 populum Israhel ⁵ cumque pertransissent Iordanem venerunt in Aroer ad dextram urbis quae est in
 valle Gad ⁶ et per Iazer transierunt in Galaad et in terram inferiorem Hodsii et venerunt in Dan
 silvestria circumeuntesque iuxta Sidonem ⁷ transierunt propter moenia Tyri et omnem terram Hevei
 et Chananei veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee ⁸ et lustrata universa terra adfuerunt post
 novem menses et viginti dies in Hierusalem ⁹ dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi
 et inventa sunt de Israhel octingenta milia virorum fortium qui educerent gladium et de Iuda
 quingenta milia pugnatorum ¹⁰ percussit autem cor David eum postquam numeratus est populus
 et dixit David ad Dominum peccavi valde in hoc facto sed precor Domine ut transferas iniquitatem
 servi tui quia stulte egi nimis ¹¹ surrexit itaque David mane et sermo Domini factus est ad Gad
 propheten et videntem David dicens ¹² vade et loquere ad David haec dicit Dominus trium tibi
 datur optio elige unum quod volueris ex his ut faciam tibi ¹³ cumque venisset Gad ad David nuntiavit
 ei dicens aut septem annis veniet tibi fames in terra tua aut tribus mensibus fugies adversarios tuos
 et illi persequentur aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua nunc ergo delibera et vide
 quem respondeam ei qui me misit sermonem ¹⁴ dixit autem David ad Gad arbor nimis sed melius
 est ut incidam in manu Domini multae enim misericordiae eius sunt quam in manu hominis
¹⁵ inmisitque Dominus pestilentiam in Israhel de mane usque ad tempus constitutum et mortui sunt
 ex populo a Dan usque Bersabee septuaginta milia virorum ¹⁶ cumque extendisset manum angelus
 Dei super Hierusalem ut disperderet eam misertus est Dominus super afflictione et ait angelo
 percutienti populum sufficit nunc contine manum tuam erat autem angelus Domini iuxta aream
 Areuna Iebusei ¹⁷ dixitque David ad Dominum cum vidisset angelum caedentem populum ego
 sum qui peccavi ego inique egi isti qui oves sunt quid fecerunt vertatur obsecro manus tua contra
 me et contra domum patris mei ¹⁸ venit autem Gad ad David in die illa et dixit ei ascende constitue
 Domino altare in area Areuna Iebusei ¹⁹ et ascendit David iuxta sermonem Gad quem praeceperat

ei Dominus ²⁰ conspiciensque Areuna animadvertit regem et servos eius transire ad se ²¹ et egressus
 adoravit regem prono vultu in terra et ait quid causae est ut veniat dominus meus rex ad servum
 suum cui David ait ut emam a te aream et aedificem altare Domino et cesset interfectio quae grassatur
 in populo ²² et ait Areuna ad David accipiat et offerat dominus meus rex sicut ei placet habes boves
 in holocaustum et plaustrum et iuga boum in usum lignorum ²³ omnia dedit Areuna rex regi dixitque
 Areuna ad regem Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum ²⁴ cui respondens rex ait nequaquam
 ut vis sed emam pretio a te et non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita emit ergo David
 aream et boves argenti siclis quinquaginta

1 Kings

Chapter 1

¹ et rex David senuerat habebatque aetatis plurimos dies cumque operiretur vestibus non calefiebat
² dixerunt ergo ei servi sui quaeramus domino nostro regi adolescentulam virginem et stet coram
 rege et foveat eum dormiatque in sinu tuo et calefaciat dominum nostrum regem ³ quaesierunt
 igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israhel et invenerunt Abisag Sunamitin et
⁴ adduxerunt eam ad regem ⁵ erat autem puella pulchra nimis dormiebatque cum rege et ministrabat
 ei rex vero non cognovit eam ⁶ Adonias autem filius Aggith elevabatur dicens ego regnabo fecitque
 sibi currum et equites et quinquaginta viros qui ante eum current ⁷ nec corripuit eum pater suus
 aliquando dicens quare hoc fecisti erat autem et ipse pulcher valde secundus natu post Absalom
⁸ et sermo ei cum Ioab filio Sarviae et cum Abiathar sacerdote qui adiuvabant partes Adoniae
⁹ Sadoc vero sacerdos et Banaias filius Ioiadae et Nathan propheta et Semei et Rhei et robur exercitus
 David non erat cum Adonia ¹⁰ immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis et universis pinguibus
 iuxta lapidem Zoheloth qui erat vicinus fonti Rogel vocavit universos fratres suos filios regis et
 omnes viros Iuda servos regis ¹¹ Nathan autem prophetam et Banaiam et robustos quosque et
 Salomonem fratrem suum non vocavit ¹² dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis num
 audisti quod regnaverit Adonias filius Aggith et dominus noster David hoc ignorat ¹² nunc ergo

13
 veni accipe a me consilium et salva animam tuam filiique tui Salomonis vade et ingredere ad
 regem David et dic ei nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillae tuae dicens quod Salomon filius
 tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo quare ergo regnavit Adonias 14 et adhuc ibi te
 loquente cum rege ego veniam post te et conplebo sermones tuos 15 ingressa est itaque Bethsabee
 ad regem in cubiculo rex autem senuerat nimis et Abisag Sunamitis ministrabat ei 16 inclinavit se
 Bethsabee et adoravit regem ad quam rex quid tibi inquit vis 17 quae respondens ait domine mi tu
 iurasti per Dominum Deum tuum ancillae tuae Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit
 in solio meo 18 et ecce nunc Adonias regnavit te domine mi rex ignorante 19 mactavit boves et
 pinguia quaeque et arietes plurimos et vocavit omnes filios regis Abiathar quoque sacerdotem et
 Ioab principem militiae Salomonem autem servum tuum non vocavit 20 verumtamen domine mi
 rex in te oculi respiciunt totius Israhel ut indices eis qui sedere debeat in solio tuo domine mi rex
 post te 21 eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis erimus ego et filius meus
 Salomon peccatores 22 adhuc illa loquente cum rege Nathan propheta venit 23 et nuntiaverunt
 regi dicentes adest Nathan propheta cumque introisset ante conspectum regis et adorasset eum
 pronus in terram 24 dixit Nathan domine mi rex tu dixisti Adonias regnet post me et ipse sedeat
 super thronum meum 25 quia descendit hodie et immolavit boves et pinguia et arietes plurimos et
 vocavit universos filios regis et principes exercitus Abiathar quoque sacerdotem illisque vescentibus
 et bibentibus coram eo et dicentibus vivat rex Adonias 26 me servum tuum et Sadoc sacerdotem
 et Banaïam filium Ioiadae et Salomonem famulum tuum non vocavit 27 numquid a domino meo
 rege exivit hoc verbum et mihi non indicasti servo tuo qui sessurus esset super thronum domini
 mei regis post eum 28 et respondit rex David dicens vocate ad me Bethsabee quae cum fuisset
 ingressa coram rege et stetisset ante eum 29 iuravit rex et ait vivit Dominus qui eruit animam meam
 de omni angustia 30 quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israhel dicens Salomon filius tuus
 regnabit post me et ipse sedebit super solium meum pro me sic faciam hodie 31 submissoque
 Bethsabee in terram vultu adoravit regem dicens vivat dominus meus rex David in aeternum 32 dixit
 quoque rex David vocate mihi Sadoc sacerdotem et Nathan propheten et Banaïam filium Ioiadae
 qui cum ingressi fuissent coram rege 33 dixit ad eos tollite vobiscum servos domini vestri et inponite
 Salomonem filium meum super mulam meam et ducite eum in Gion 34 et unguat eum ibi Sadoc

sacerdos et Nathan propheta in regem super Israhel et canetis bucina atque dicetis vivat rex Salomon
35
et ascendetis post eum et veniet et sedebit super solium meum et ipse regnabit pro me illique
praecipiam ut sit dux super Israhel et super Iudam 36 et respondit Banaias filius Ioiadae regi dicens
amen sic loquatur Dominus Deus domini mei regis 37 quomodo fuit Dominus cum domino meo
rege sic sit cum Salomone et sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis David 38 descendit
ergo Sadoc sacerdos et Nathan propheta et Banaias filius Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt
Salomonem super mulam regis David et adduxerunt eum in Gion 39 sumpsitque Sadoc sacerdos
cornu olei de tabernaculo et unxit Salomonem et cecinerunt bucina et dixit omnis populus vivat
rex Salomon 40 et ascendit universa multitudo post eum et populus canentium tibiis et laetantium
gaudio magno et insonuit terra ad clamorem eorum 41 audivit autem Adonias et omnes qui invitati
fuerant ab eo iamque convivium finitum erat sed et Ioab audita voce tubae ait quid sibi vult clamor
civitatis tumultuantis 42 adhuc illo loquente Ionathan filius Abiathar sacerdotis venit cui dixit
Adonias ingredi quia vir fortis es et bona nuntians 43 responditque Ionathan Adoniae nequaquam
dominus enim noster rex David regem constituit Salomonem 44 misitque cum eo Sadoc sacerdotem
et Nathan prophetam et Banaiam filium Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt eum super
mulam regis 45 unxeruntque eum Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in Gion et ascenderunt
inde laetantes et insonuit civitas haec est vox quam audistis 46 sed et Salomon sedit super solio
regni 47 et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi David dicentes amplificet Deus
nomen Salomonis super nomen tuum et magnificet thronum eius super thronum tuum et adoravit
rex in lectulo suo 48 insuper et haec locutus est benedictus Dominus Deus Israhel qui dedit hodie
sedentem in solio meo videntibus oculis meis 49 territi sunt ergo et surrexerunt omnes qui invitati
fuerant ab Adonia et ivit unusquisque in viam suam 50 Adonias autem timens Salomonem surrexit
et abiit tenuitque cornu altaris 51 et nuntiaverunt Salomoni dicentes ecce Adonias timens regem
Salomonem tenuit cornu altaris dicens iuret mihi hodie rex Salomon quod non interficiat servum
suum gladio 52 dixitque Salomon si fuerit vir bonus non cadet ne unus quidem capillus eius in
terram sin autem malum inventum fuerit in eo morietur 53 misit ergo rex Salomon et eduxit eum
ab altari et ingressus adoravit regem Salomonem dixitque ei Salomon vade in domum tuam

Chapter 2

¹ adpropinquaverant autem dies David ut moreretur praecepitque Salomoni filio suo dicens
² ego ingredior viam universae terrae confortare et esto vir ³ et observa custodias Domini Dei tui
 ut ambules in viis eius et custodias caerimonias eius et praecepta eius et iudicia et testimonia sicut
⁴ scriptum est in lege Mosi ut intellegas universa quae facis et quocumque te verteris ut confirmet
 Dominus sermones suos quos locutus est de me dicens si custodierint filii tui viam suam et
 ambulaverint coram me in veritate in omni corde suo et in omni anima sua non auferetur tibi vir
⁵ de solio Israhel tu quoque nosti quae fecerit mihi Ioab filius Sarviae quae fecerit duobus principibus
 exercitus Israhel Abner filio Ner et Amasa filio Iether quos occidit et effudit sanguinem belli in
 pace et posuit cruorem proelii in balteo suo qui erat circa lumbos eius et in calciamento suo quod
 erat in pedibus eius ⁶ facies ergo iuxta sapientiam tuam et non deduces canitiem eius pacifice ad
⁷ inferos sed et filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam eruntque comedentes in mensa tua
⁸ occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui habes quoque apud te Semei
 filium Gera filii Iemini de Baurim qui maledixit mihi maledictione pessima quando ibam ad Castra
 sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem et iuravi ei per Dominum dicens non
⁹ te interficiam gladio tu noli pati esse eum innoxium vir autem sapiens es et scies quae facias ei
 deducesque canos eius cum sanguine ad infernum ¹⁰ dormivit igitur David cum patribus suis et
¹¹ sepultus est in civitate David dies autem quibus regnavit David super Israhel quadraginta anni
¹² sunt in Hebron regnavit septem annis in Hierusalem triginta tribus Salomon autem sedit super
¹³ thronum David patris sui et firmatum est regnum eius nimis et ingressus est Adonias filius Aggith
 ad Bethsabee matrem Salomonis quae dixit ei pacificusne ingressus tuus qui respondit pacificus
¹⁴ addiditque sermo mihi est ad te cui ait loquere et ille ¹⁵ tu inquit nosti quia meum erat regnum
 et me proposuerat omnis Israhel sibi in regem sed translatum est regnum et factum est fratris mei
¹⁶ a Domino enim constitutum est ei nunc ergo petitionem unam deprecor a te ne confundas faciem
¹⁷ meam quae dixit ad eum loquere et ille ait precor ut dicas Salomoni regi neque enim negare tibi
¹⁸ quicquam potest ut det mihi Abisag Sunamitin uxorem et ait Bethsabee bene ego loquar pro te
¹⁹ regi venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem ut loqueretur ei pro Adonia et surrexit rex in
 occursum eius adoravitque eam et sedit super thronum suum positus quoque est thronus matri regis
²⁰ quae sedit ad dexteram eius dixitque ei petitionem unam parvulam ego deprecor a te ne confundas

faciem meam dixit ei rex pete mater mi neque enim fas est ut avertam faciem tuam ²¹ quae ait
 detur Abisag Sunamitis Adoniae fratri tuo uxor ²² responditque rex Salomon et dixit matri suae
 quare postulas Abisag Sunamitin Adoniae postula ei et regnum ipse est enim frater meus maior me
 et habet Abiathar sacerdotem et Ioab filium Sarviae ²³ iuravit itaque rex Salomon per Dominum
 dicens haec faciat mihi Deus et haec addat quia contra animam suam locutus est Adonias verbum
 hoc ²⁴ et nunc vivit Dominus qui firmavit me et conlocavit super solium David patris mei et qui
 fecit mihi domum sicut locutus est quia hodie occidetur Adonias ²⁵ misitque rex Salomon per
 manum Banaiae filii Ioiadae qui interfecit eum et mortuus est ²⁶ Abiathar quoque sacerdoti dixit
 rex vade in Anathot ad agrum tuum es quidem vir mortis sed hodie te non interficiam quia portasti
 arcam Domini Dei coram David patre meo et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit
 pater meus ²⁷ eiecit ergo Salomon Abiathar ut non esset sacerdos Domini ut impleretur sermo
 Domini quem locutus est super domum Heli in Silo ²⁸ venit autem nuntius ad Ioab quod Ioab
 declinasset post Adoniam et post Absalom non declinasset fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini
 et adprehendit cornu altaris ²⁹ nuntiatumque est regi Salomoni quod fugisset Ioab in tabernaculum
 Domini et esset iuxta altare misitque Salomon Banaiam filium Ioiadae dicens vade interfice eum
³⁰
 venit Banaias ad tabernaculum Domini et dixit ei haec dicit rex egredere qui ait non egrediar sed
 hic moriar renuntiavit Banaias regi sermonem dicens haec locutus est Ioab et haec respondit mihi
³¹
 dixitque ei rex fac sicut locutus est et interfice eum et sepeli et amovebis sanguinem innocentem
 qui effusus est a Ioab a me et a domo patris mei ³² et reddat Dominus sanguinem eius super caput
 eius quia interfecit duos viros iustos melioresque se et occidit eos gladio patre meo David ignorante
³³
 Abner filium Ner principem militiae Israhel et Amasa filium Iether principem exercitus Iuda et
 revertetur sanguis illorum in caput Ioab et in caput seminis eius in sempiternum David autem et
³⁴
 semini eius et domui et throno illius sit pax usque in aeternum a Domino ascendit itaque Banaias
³⁵
 filius Ioiadae et adgressus eum interfecit sepultusque est in domo sua in deserto et constituit rex
³⁶
 Banaiam filium Ioiadae pro eo super exercitum et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar misit
 quoque rex et vocavit Semei dixitque ei aedifica tibi domum in Hierusalem et habita ibi et non
³⁷
 egredieris inde huc atque illuc quacumque autem die egressus fueris et transieris torrentem
³⁸
 Cedron scito te interficiendum sanguis tuus erit super caput tuum dixitque Semei regi bonus
 sermo sicut locutus est dominus meus rex sic faciet servus tuus habitavit itaque Semei in Hierusalem
³⁹
 diebus multis factum est autem post annos tres ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha

regem Geth nuntiatumque est Semei quod servi eius essent in Geth⁴⁰ et surrexit Semei et stravit
 asinum suum ivitque in Geth ad Achis ad requirendos servos suos et adduxit eos de Geth
 41 nuntiatum est autem Salomoni quod isset Semei in Geth de Hierusalem et redisset⁴² et mittens
 vocavit eum dixitque illi nonne testificatus sum tibi per Dominum et praedixi tibi quacumque die
 egressus ieris huc et illuc scito te esse moriturum et respondisti mihi bonus sermo audivi⁴³ quare
 ergo non custodisti iusiurandum Domini et praeceptum quod praeceperam tibi⁴⁴ dixitque rex ad
 Semei tu nosti omne malum cuius tibi conscius est cor tuum quod fecisti David patri meo reddidit
 Dominus malitiam tuam in caput tuum⁴⁵ et rex Salomon benedictus et thronus David erit stabilis
 coram Domino usque in sempiternum⁴⁶ iussit itaque rex Banaiae filio Ioiadae qui egressus percussit
 eum et mortuus est

Chapter 3

¹ confirmatum est igitur regnum in manu Salomonis et adfinitate coniunctus est Pharaoni regi
 Aegypti accepit namque filiam eius et adduxit in civitatem David donec conpleret aedificans domum
 suam et domum Domini et murum Hierusalem per circuitum² et tamen populus immolabat in
 excelsis non enim aedificatum erat templum nomini Domini usque in die illo³ dilexit autem
 Salomon Dominum ambulans in praeceptis David patris sui excepto quod in excelsis immolabat
 et accendebat thymiama⁴ abiit itaque in Gabaon ut immolaret ibi illud quippe erat excelsum
 maximum mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon⁵ apparuit
 Dominus Salomoni per somnium nocte dicens postula quod vis ut dem tibi⁶ et ait Salomon tu
 fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam sicut ambulavit in conspectu tuo in
 veritate et iustitia et recto corde tecum custodisti ei misericordiam tuam grandem et dedisti ei filium
 sedentem super thronum eius sicut et hodie⁷ et nunc Domine Deus tu regnare fecisti servum tuum
 pro David patre meo ego autem sum puer parvus et ignorans egressum et introitum meum⁸ et
 servus tuus in medio est populi quem elegisti populi infiniti qui numerari et supputari non potest
⁹ prae multitudine dabis ergo servo tuo cor docile ut iudicare possit populum tuum et discernere
 inter malum et bonum quis enim potest iudicare populum istum populum tuum hunc multum
 10 placuit ergo sermo coram Domino quod Salomon rem huiusmodi postulasset¹¹ et dixit Deus
 Salomoni quia postulasti verbum hoc et non petisti tibi dies multos nec divitias aut animam

inimicorum tuorum sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium¹² ecce feci tibi
 secundum sermones tuos et dedi tibi cor sapiens et intellegens in tantum ut nullus ante te similis
 tui fuerit nec post te surrecturus sit¹³ sed et haec quae non postulasti dedi tibi divitias scilicet et
 gloriam ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus¹⁴ si autem ambulaveris in viis
 meis et custodieris praecepta mea et mandata mea sicut ambulavit pater tuus longos faciam dies
 tuos¹⁵ igitur evigilavit Salomon et intellexit quod esset somnium cumque venisset Hierusalem
 stetit coram arca foederis Domini et obtulit holocausta et fecit victimas pacificas et grande convivium
 universis famulis suis¹⁶ tunc venerunt duae mulieres meretrices ad regem steteruntque coram eo
¹⁷ quarum una ait obsecro mi domine ego et mulier haec habitabamus in domo una et pepererim apud
 eam in cubiculo¹⁸ tertia vero die postquam ego pepererim peperit et haec et eramus simul nullusque
 alius in domo nobiscum exceptis nobis duabus¹⁹ mortuus est autem filius mulieris huius nocte
 dormiens quippe oppressit eum²⁰ et consurgens intempesta nocte silentio tulit filium meum de
 latere meo ancillae tuae dormientis et conlocavit in sinu suo suum autem filium qui erat mortuus
 posuit in sinu meo²¹ cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo apparuit mortuus quem
 diligentius intuens clara luce deprehendi non esse meum quem genueram²² responditque altera
 mulier non est ita sed filius tuus mortuus est meus autem vivit e contrario illa dicebat mentiris filius
 quippe meus vivit et filius tuus mortuus est atque in hunc modum contendebant coram rege²³ tunc
 rex ait haec dicit filius meus vivit et filius tuus mortuus est et ista respondit non sed filius tuus
 mortuus est et filius meus vivit²⁴ dixit ergo rex adferte mihi gladium cumque adtulissent gladium
 coram rege²⁵ dividite inquit infantem vivum in duas partes et date dimidiam partem uni et dimidiam
 partem alteri²⁶ dixit autem mulier cuius filius erat vivus ad regem commota sunt quippe viscera
 eius super filio suo obsecro domine date illi infantem vivum et nolite interficere eum contra illa
 dicebat nec mihi nec tibi sit dividatur²⁷ respondens rex ait date huic infantem vivum et non occidatur
 haec est mater eius²⁸ audivit itaque omnis Israhel iudicium quod iudicasset rex et timuerunt regem
 videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium

Chapter 4

¹ erat autem rex Salomon regnans super omnem Israhel ² et hii principes quos habebat Azarias
 filius Sadoc sacerdos ³ Helioeph et Ahia filii Sesa scribae Iosaphat filius Ahilud a commentariis
⁴ Banaias filius Ioiadae super exercitum Sadoc autem et Abiathar sacerdotes ⁵ Azarias filius Nathan
 super eos qui adsistebant regi Zabud filius Nathan sacerdos amicus regis ⁶ et Ahisar praepositus
 domus et Adoniram filius Abda super tributa ⁷ habebat autem Salomon duodecim praefectos super
 omnem Israhel qui praebebant annonam regi et domui eius per singulos enim menses in anno singuli
 necessaria ministrabant ⁸ et haec nomina eorum Benhur in monte Ephraim ⁹ Bendecar in Maces
 et in Salebbim et in Bethsemes et Helon Bethanan ¹⁰ Benesed in Araboth ipsius erat Soccho et
 omnis terra Epher ¹¹ Benabinadab cuius omnis Nepthad Dor Tapheth filiam Salomonis habebat
 uxorem ¹² Bana filius Ahilud regebat Thanac et Mageddo et universam Bethsan quae est iuxta
 Sarthana subter Hiezhrahel a Bethsan usque Abelmeula e regione Iecmaan ¹³ Bengaber in Ramoth
 Galaad habebat Avothiair filii Manasse in Galaad ipse praeerat in omni regione Argob quae est in
 Basan sexaginta civitatibus magnis atque muratis quae habebant seras aereas ¹⁴ Ahinadab filius
 Addo praeerat in Manaim ¹⁵ Ahimaas in Nepthali sed et ipse habebat Basmath filiam Salomonis
 in coniugio ¹⁶ Baana filius Usi in Aser et in Balod ¹⁷ Iosaphat filius Pharue in Isachar ¹⁸ Semei
 filius Hela in Benjamin ¹⁹ Gaber filius Uri in terra Galaad in terra Seon regis Amorrei et Og regis
 Basan super omnia quae erant in illa terra ²⁰ Iuda et Israhel innumerabiles sicut harena maris in
 multitudine comedentes et bibentes atque laetantes ²¹ Salomon autem erat in ditione sua habens
 omnia regna sicut a flumine terrae Philisthim usque ad terminum Aegypti offerentium sibi munera
 et servientium ei cunctis diebus vitae eius ²² erat autem cibus Salomonis per dies singulos triginta
 chori similiae et sexaginta chori farinae ²³ decem boves pingues et viginti boves pascales et centum
 arietes excepta venatione cervorum caprearum atque bubalorum et avium altilium ²⁴ ipse enim
 obtinebat omnem regionem quae erat trans flumen quasi a Thapsa usque Gazam et cunctos reges
 illarum regionum et habebat pacem ex omni parte in circuitu ²⁵ habitabatque Iudas et Israhel absque
 timore ullo unusquisque sub vite sua et sub ficu sua a Dan usque Bersabee cunctis diebus Salomonis
²⁶ et habebat Salomon quadraginta milia praesepia equorum currulium et duodecim milia equestrium
²⁷ nutriebantque eos supradicti regis praefecti sed et necessaria mensae regis Salomonis cum ingenti

cura praebebant in tempore suo ²⁸ hordeum quoque et paleas equorum et iumentorum deferebant
 in locum ubi erat rex iuxta constitutum sibi ²⁹ dedit quoque Deus sapientiam Salomoni et prudentiam
 multam nimis et latitudinem cordis quasi harenam quae est in litore maris ³⁰ et praecedebat sapientia
 Salomonis sapientiam omnium Orientalium et Aegyptiorum ³¹ et erat sapientior cunctis hominibus
 sapientior Aethan Ezraita et Heman et Chalcal et Dorda filiis Maol et erat nominatus in universis
 gentibus per circuitum ³² locutus est quoque Salomon tria milia parabolas et fuerunt carmina eius
 quinque et mille ³³ et disputavit super lignis a cedro quae est in Libano usque ad hysopum quae
 egreditur de pariete et disseruit de iumentis et volucris et reptilibus et piscibus ³⁴ et veniebant
 de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis et ab universis regibus terrae qui audiebant
 sapientiam eius

Chapter 5

¹ misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem audivit enim quod ipsum unxissent
 regem pro patre eius quia amicus fuerat Hiram David omni tempore ² misit autem et Salomon ad
 Hiram dicens ³ tu scis voluntatem David patris mei et quia non potuerit aedificare domum nomini
 Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum donec daret Dominus eos sub vestigio pedum
 eius ⁴ nunc autem requiem dedit Deus meus mihi per circuitum non est Satan neque occursus malus
⁵ quam ob rem cogito aedificare templum nomini Domini Dei mei sicut locutus est Dominus David
 patri meo dicens filius tuus quem dabo pro te super solium tuum ipse aedificabit domum nomini
 meo ⁶ praecipe igitur ut praecidant mihi cedros de Libano et servi mei sint cum servis tuis mercedem
 autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque praeceperis scis enim quoniam non est in populo
 meo vir qui noverit ligna caedere sicut Sidonii ⁷ cum ergo audisset Hiram verba Salomonis laetatus
 est valde et ait benedictus Dominus hodie qui dedit David filium sapientissimum super populum
 hunc plurimum ⁸ et misit Hiram ad Salomonem dicens audivi quaecumque mandasti mihi ego
 faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis ⁹ servi mei deponent ea de Libano
 ad mare et ego conponam ea in ratibus in mari usque ad locum quem significaveris mihi et adplicabo
 ea ibi et tu tolles ea praebebisque necessaria mihi ut detur cibus domui meae ¹⁰ itaque Hiram dabat
 Salomoni ligna cedrina et ligna abiegna iuxta omnem voluntatem eius ¹¹ Salomon autem praebebat

Hiram viginti milia chororum tritici in cibum domui eius et viginti choros purissimi olei haec
tribuebat Salomon Hiram per annos singulos ¹² dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni sicut
locutus est ei et erat pax inter Hiram et Salomonem et percusserunt foedus ambo ¹³ legitque rex
Salomon operas de omni Israhel et erat indictio triginta milia virorum ¹⁴ mittebatque eos in Libanum
decem milia per menses singulos vicissim ita ut duobus mensibus essent in domibus suis et Adoniram
erat super huiuscemodi indictione ¹⁵ fuerunt itaque Salomoni septuaginta milia eorum qui onera
portabant et octoginta milia latomorum in monte ¹⁶ absque praepositis qui praeerant singulis
operibus numero trium milium et trecentorum praecipientium populo et his qui faciebant opus
¹⁷ praecepitque rex ut tollerent lapides grandes lapides pretiosos in fundamentum templi et quadrarent
¹⁸ eos quos dolaverunt cementarii Salomonis et cementarii Hiram porro Biblii praeparaverunt ligna
et lapides ad aedificandam domum

Chapter 6

¹ factum est igitur quadringentesimo et octogesimo anno egressionis filiorum Israhel de terra
Aegypti in anno quarto mense zio ipse est mensis secundus regis Salomonis super Israhel aedificare
coepit domum Domino ² domus autem quam aedificabat rex Salomon Domino habebat sexaginta
cubitos in longitudine et viginti cubitos in latitudine et triginta cubitos in altitudine ³ et porticus
erat ante templum viginti cubitorum longitudinis iuxta mensuram latitudinis templi et habebat
decem cubitos latitudinis ante faciem templi ⁴ fecitque in templo fenestras obliquas ⁵ et aedificavit
super parietem templi tabulata per gyrum in parietibus domus per circuitum templi et oraculi et
⁶ fecit latera in circuitu tabulatum quod subter erat quinque cubitos habebat latitudinis et medium
tabulatum sex cubitorum latitudinis et tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis trabes
autem posuit in domo per circuitum forinsecus ut non hererent muris templi ⁷ domus autem cum
aedificaretur lapidibus dedolatis atque perfectis aedificata est et malleus et securis et omne
ferramentum non sunt audita in domo cum aedificaretur ⁸ ostium lateris medii in parte erat domus
dexterarum et per cocleam ascendebant in medium cenaculum et a medio in tertium ⁹ et aedificavit
domum et consummavit eam texit quoque domum laquearibus cedrinis ¹⁰ et aedificavit tabulatum
super omnem domum quinque cubitis altitudinis et operuit domum lignis cedrinis ¹¹ et factus est

sermo Domini ad Salomonem dicens ¹² domus haec quam aedificas si ambulaveris in praeceptis
 meis et iudicia mea feceris et custodieris omnia mandata mea gradiens per ea firmabo sermonem
 meum tibi quem locutus sum ad David patrem tuum ¹³ et habitabo in medio filiorum Israhel et non
 derelinquam populum meum Israhel ¹⁴ igitur aedificavit Salomon domum et consummavit eam
¹⁵ et aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis a pavimento domus usque ad
 summitatem parietum et usque ad laquearia operuit lignis intrinsecus et textit pavimentum domus
 tabulis abiegnis ¹⁶ aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina
 a pavimento usque ad superiora et fecit interiorem domum oraculi in sanctum sanctorum ¹⁷ porro
 quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi ¹⁸ et cedro omnis domus intrinsecus
 vestiebatur habens tornaturas suas et iuncturas fabrefactas et celaturas eminentes omnia cedrinis
 tabulis vestiebantur nec omnino lapis apparere poterat in pariete ¹⁹ oraculum autem in medio domus
 in interiori parte fecerat ut poneret ibi arcam foederis Domini ²⁰ porro oraculum habebat viginti
 cubitos longitudinis et viginti cubitos latitudinis et viginti cubitos altitudinis et operuit illud atque
 vestivit auro purissimo sed et altare vestivit cedro ²¹ domum quoque ante oraculum operuit auro
 purissimo et adfixit lamminas clavis aureis ²² nihilque erat in templo quod non auro tegeretur sed
 et totum altare oraculi textit auro ²³ et fecit in oraculo duo cherubin de lignis olivarum decem
 cubitorum altitudinis ²⁴ quinque cubitorum ala cherub una et quinque cubitorum ala cherub altera
 id est decem cubitos habentes a summitate alae usque ad alae alterius summitatem ²⁵ decem quoque
 cubitorum erat cherub secundus mensura pari et opus unum erat in duobus cherubin ²⁶ id est
 altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum et similiter cherub secundus ²⁷ posuitque
 cherubin in medio templi interioris extendebant autem alas suas cherubin et tangebant ala una parietem
 et ala cherub secundi tangebant parietem alterum alae autem alterae in media parte templi se invicem
 contingebant ²⁸ textit quoque cherubin auro ²⁹ et omnes parietes templi per circuitum scalpsit variis
 celaturis et torno et fecit in eis cherubin et palmas et picturas varias quasi prominentes de pariete
 et egredientes ³⁰ sed et pavimentum domus textit auro intrinsecus et extrinsecus ³¹ et in ingressu
 oraculi fecit ostiola de lignis olivarum postesque angulorum quinque ³² et duo ostia de lignis
 olivarum et scalpsit in eis picturam cherubin et palmarum species et anaglyfa valde prominentia et
 textit ea auro et operuit tam cherubin quam palmas et cetera auro ³³ fecitque in introitum templi

postes de lignis olivarum quadrangulatos³⁴ et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus et utrumque
 ostium duplex erat et se invicem tenens aperiebatur³⁵ et scalpsit cherubin et palmas et celaturas
 valde eminentes operuitque omnia lamminis aureis opere quadro ad regulam³⁶ et aedificavit atrium
 interius tribus ordinibus lapidum politorum et uno ordine lignorum cedri³⁷ anno quarto fundata
 est domus Domini in mense zio³⁸ et in anno undecimo mense bul ipse est mensis octavus perfecta
 est domus in omni opere suo et in universis utensilibus aedificavitque eam annis septem

Chapter 7

¹ domum autem suam aedificavit Salomon tredecim annis et ad perfectum usque perduxit
² aedificavit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis et quinquaginta cubitorum
 latitudinis et triginta cubitorum altitudinis et quattuor deambulacra inter columnas cedrinis ligna
 quippe cedrina exciderat in columnas³ et tabulatis cedrinis vestivit totam cameram quae quadraginta
 quinque columnis sustentabatur unus autem ordo habebat columnas quindecim⁴ contra se invicem
 positas⁵ et e regione se respicientes aequali spatio inter columnas et super columnas quadrangulata
 ligna in cunctis aequalia⁶ et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis et
 triginta cubitorum latitudinis et alteram porticum in facie maioris porticus et columnas et epistylia
 super columnas⁷ porticum quoque solii in qua tribunal est fecit et textit lignis cedrinis a pavimento
 usque ad summitatem⁸ et domuncula in qua sedetur ad iudicandum erat in media porticu simili
 opere domum quoque fecit filiae Pharaonis quam uxorem duxerat Salomon tali opere quali et hanc
 porticum⁹ omnia lapidibus pretiosis qui ad normam quandam atque mensuram tam intrinsecus
 quam extrinsecus serrati erant a fundamento usque ad summitatem parietum et intrinsecus usque
 ad atrium maius¹⁰ fundamenta autem de lapidibus pretiosis lapidibus magnis decem sive octo
 cubitorum¹¹ et desuper lapides pretiosi aequalis mensurae secti erant similiterque de cedro¹² et
 atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis et unius ordinis dolata cedro necnon et
 in atrio domus Domini interiori et in porticu domus¹³ misit quoque rex Salomon et tulit Hiram de
 Tyro¹⁴ filium mulieris viduae de tribu Nepthali patre Tyrio artificem aerarium et plenum sapientia
 et intellegentia et doctrina ad faciendum omne opus ex aere qui cum venisset ad regem Salomonem

fecit omne opus eius ¹⁵ et finxit duas columnas aereas decem et octo cubitorum altitudinis columnam
 unam et linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque ¹⁶ duo quoque capitella fecit
 quae ponerentur super capita columnarum fusili aere quinque cubitorum altitudinis capitellum unum
 et quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum ¹⁷ et quasi in modum retis et catenarum sibi
 invicem miro opere contextarum utrumque capitellum columnarum fusile erat septena versuum
 retiacula in capitello uno et septena retiacula in capitello altero ¹⁸ et perfecit columnas et duos
 ordines per circuitum retiaculorum singulorum ut tegerent capitella quae erant super summitatem
 malogranatorum eodem modo fecit et capitello secundo ¹⁹ capitella autem quae erant super capita
 columnarum quasi opere lilii fabricata erant in porticu quattuor cubitorum ²⁰ et rursum alia capitella
 in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnae contra retiacula malogranatorum
 autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi ²¹ et statuit duas columnas in porticum
 templi cumque statuisset columnam dexteram vocavit eam nomine Iachin similiter erexit columnam
 secundam et vocavit nomen eius Booz ²² et super capita columnarum opus in modum lilii posuit
 perfectumque est opus columnarum ²³ fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad
 labium rotundum in circuitu quinque cubitorum altitudo eius et resticula triginta cubitorum cingebat
 illud per circuitum ²⁴ et scalptura subter labium circumibat illud decem cubitis ambiens mare duo
 ordines scalpturarum histriatarum erant fusiles ²⁵ et stabat super duodecim boves e quibus tres
 respiciebant ad aquilonem et tres ad occidentem et tres ad meridiem et tres ad orientem et mare
 super eos desuper erat quorum posteriora universa intrinsecus latitabant ²⁶ grossitudo autem luteris
 trium unciarum erat labiumque eius quasi labium calicis et folium repandi lilii duo milia batos
 capiebat ²⁷ et fecit bases decem aereas quattuor cubitorum longitudinis bases singulas et quattuor
 cubitorum latitudinis et trium cubitorum altitudinis ²⁸ et ipsum opus basium interrasile erat et
 scalpturae inter iuncturas ²⁹ et inter coronulas et plectas leones et boves et cherubin et in iuncturis
 similiter desuper et subter leones et boves quasi lora ex aere dependentia ³⁰ et quattuor rotae per
 bases singulas et axes aerei et per quattuor partes quasi umeruli subter luterem fusiles contra se
 invicem respectantes ³¹ os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate et quod forinsecus
 apparebat unius cubiti erat totum rotundum pariterque habebat unum cubitum et dimidium in angulis
 autem columnarum variae celaturae erant et media intercolumnia quadrata non rotunda ³² quattuor
 quoque rotae quae per quattuor angulos basis erant coherebant subter basi una rota habebat altitudinis
 cubitum et semis ³³ tales autem rotae erant quales solent in curru fieri et axes earum et radii et

canti et modioli omnia fusilia ³⁴ nam et umeruli illi quattuor per singulos angulos basis unius ex
 ipsa basi fusiles et coniuncti erant ³⁵ in summitate autem basis erat quaedam rotunditas dimidii
 cubiti ita fabrefacta ut luter desuper possit inponi habens celaturas suas et scalpturas varias ex semet
 ipso ³⁶ scalpsit quoque in tabulatis illis quae erant ex aere et in angulis cherubin et leones et palmas
 quasi in similitudinem stantis hominis ut non celata sed adposita per circuitum viderentur ³⁷ in
 hunc modum fecit decem bases fusura una et mensura scalpturaque consimili ³⁸ fecit quoque decem
 luteris aereos quadraginta batos capiebat luter unus eratque quattuor cubitorum singulosque luteris
 per singulas id est decem bases posuit ³⁹ et constituit decem bases quinque ad dexteram partem
 templi et quinque ad sinistram mare autem posuit ad dexteram partem templi contra orientem ad
 meridiem ⁴⁰ fecit ergo Hiram lebetas et scutras et amulas et perfecit omne opus regis Salomonis
 in templo Domini ⁴¹ columnas duas et funiculos capitulorum super capitella columnarum duos et
 retiacula duo ut operirent duos funiculos qui erant super capita columnarum ⁴² et malogranata
 quadringenta in duobus retiaculis duos versus malogranatorum in retiaculis singulis ad operiendos
 funiculos capitellorum qui erant super capita columnarum ⁴³ et bases decem et luteris decem super
 bases ⁴⁴ et mare unum et boves duodecim subter mare ⁴⁵ et lebetas et scutras et amulas omnia
 vasa quae fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini de aurichalco erant ⁴⁶ in campestri regione
 Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Sarthan ⁴⁷ et posuit Salomon omnia vasa
 propter multitudinem autem nimiam non erat pondus aeris ⁴⁸ fecitque Salomon omnia vasa in
 domo Domini altare aureum et mensam super quam ponerentur panes propositionis auream ⁴⁹ et
 candelabra aurea quinque ad dexteram et quinque ad sinistram contra oraculum ex auro primo et
 quasi lili flores et lucernas desuper aureas ⁵⁰ et hydrias et fuscinulas et fialas et
 mortariola et turibula de auro purissimo et cardines ostiorum domus interioris sancti sanctorum et
 ostiorum domus templi ex auro erant ⁵¹ et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo
 Domini et intulit quae sanctificaverat David pater suus argentum et aurum et vasa reposuitque in
 thesauris domus Domini

Chapter 8

¹
 tunc congregavit omnes maiores natu Israhel cum principibus tribuum et duces familiarum
 filiorum Israhel ad regem Salomonem in Hierusalem ut deferrent arcam foederis Domini de civitate
 David id est de Sion ² convenitque ad regem Salomonem universus Israhel in mense hethanim in
 sollempni die ipse est mensis septimus ³ veneruntque cuncti senes ex Israhel et tulerunt sacerdotes
 arcam ⁴ et portaverunt arcam Domini et tabernaculum foederis et omnia vasa sanctuarii quae erant
 in tabernaculo et ferebant ea sacerdotes et Levitae ⁵ rex autem Salomon et omnis multitudo Israhel
 quae convenerat ad eum gradiebatur cum illo ante arcam et immolabant oves et boves absque
 aestimatione et numero ⁶ et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum in oraculum
 templi in sanctum sanctorum subter alas cherubin ⁷ siquidem cherubin expandebant alas super
 locum arcae et protegebant arcam et vectes eius desuper ⁸ cumque eminent vectes et apparerent
 summitates eorum foris sanctuarium ante oraculum non apparebant ultra extrinsecus qui et fuerunt
 ibi usque in praesentem diem ⁹ in arca autem non est aliud nisi duae tabulae lapideae quas posuerat
 in ea Moses in Horeb quando pepigit foedus Dominus cum filiis Israhel cum egrederentur de terra
 Aegypti ¹⁰ factum est autem cum exissent sacerdotes de sanctuario nebula implevit domum Domini
¹¹
 et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam impleverat enim gloria Domini
 domum Domini ¹² tunc ait Salomon Dominus dixit ut habitaret in nebula ¹³ aedificans aedificavi
 domum in habitaculum tuum firmissimum solium tuum in sempiternum ¹⁴ convertitque rex faciem
 suam et benedixit omni ecclesiae Israhel omnis enim ecclesia Israhel stabat ¹⁵ et ait benedictus
 Dominus Deus Israhel qui locutus est ore suo ad David patrem meum et in manibus eius perfecit
 dicens ¹⁶ a die qua eduxi populum meum Israhel de Aegypto non elegi civitatem de universis
 tribubus Israhel ut aedificaretur domus et esset nomen meum ibi sed elegi David ut esset super
 populum meum Israhel ¹⁷ voluitque David pater meus aedificare domum nomini Domini Dei
 Israhel ¹⁸ et ait Dominus ad David patrem meum quod cogitasti in corde tuo aedificare domum
 nomini meo bene fecisti hoc ipsum mente tractans ¹⁹ verumtamen tu non aedificabis domum sed
 filius tuus qui egredietur de renibus tuis ipse aedificabit domum nomini meo ²⁰ confirmavit Dominus
 sermonem suum quem locutus est stetique pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut
 locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel ²¹ et constitui ibi locum arcae
 in qua foedus est Domini quod percussit cum patribus nostris quando egressi sunt de terra Aegypti

22 stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israhel et expandit manus suas
 in caelum ²³ et ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo desuper et super terra
 deorsum qui custodis pactum et misericordiam servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo
 24 qui custodisti servo tuo David patri meo quae locutus es ei ore locutus es et manibus perfecisti
 ut et haec dies probat ²⁵ nunc igitur Domine Deus Israhel conserva famulo tuo David patri meo
 quae locutus es ei dicens non auferetur de te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita
 tamen si custodierint filii tui viam suam ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo
 26 et nunc Deus Israhel firmentur verba tua quae locutus es servo tuo David patri meo ²⁷ ergone
 putandum est quod vere Deus habitet super terram si enim caelum et caeli caelorum te capere non
 possunt quanto magis domus haec quam aedificavi ²⁸ sed respice ad orationem servi tui et ad preces
 eius Domine Deus meus audi hymnum et orationem quam servus tuus orat coram te hodie ²⁹ ut
 sint oculi tui aperti super domum hanc nocte et die super domum de qua dixisti erit nomen meum
 ibi ut exaudias orationem qua orat te servus tuus in loco isto ³⁰ ut exaudias deprecationem servi
 tui et populi tui Israhel quodcumque oraverint in loco isto et exaudies in loco habitaculi tui in caelo
 et cum exaudieris propitius eris ³¹ si peccaverit homo in proximum suum et habuerit aliquod
 iuramentum quo teneatur adstrictus et venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam
 32 tu exaudies in caelo et facies et iudicabis servos tuos condemnans impium et reddens viam suam
 super caput eius iustificansque iustum et retribuens ei secundum iustitiam suam ³³ si fugerit populus
 tuus Israhel inimicos suos quia peccaturus est tibi et agentes paenitentiam et confitentes nomini
 tuo venerint et oraverint et deprecati te fuerint in domo hac ³⁴ exaudi in caelo et dimitte peccatum
 populi tui Israhel et reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum ³⁵ si clausum fuerit caelum
 et non pluerit propter peccata eorum et orantes in loco isto paenitentiam egerint nomini tuo et a
 peccatis suis conversi fuerint propter adflictionem suam ³⁶ exaudi eos in caelo et dimitte peccata
 servorum tuorum et populi tui Israhel et ostende eis viam bonam per quam ambulent et da pluviam
 super terram tuam quam dedisti populo tuo in possessionem ³⁷ fames si oborta fuerit in terra aut
 pestilentia aut corruptus aer aurugo lucusta rubigo et adflixerit eum et inimicus eius portas obsidens
 omnis plaga universa infirmitas ³⁸ cuncta devotatio et inprecatio quae acciderit omni homini de
 populo tuo Israhel si quis cognoverit plagam cordis sui et expanderit manus suas in domo hac ³⁹ tu
 audies in caelo in loco habitationis tuae et repropitiaberis et facies ut des unicuique secundum
 omnes vias suas sicut videris cor eius quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum ⁴⁰ ut

timeant te cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus nostris ⁴¹ insuper
 et alienigena qui non est de populo tuo Israhel cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum
 audietur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et brachium tuum ⁴² extentum ubique cum
 venerit ergo et oraverit in loco hoc ⁴³ tu exaudies in caelo in firmamento habitaculi tui et facies
 omnia pro quibus invocaverit te alienigena ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere
 sicut populus tuus Israhel et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam
 aedificavi ⁴⁴ si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos per viam quocumque
 miseris eos orabunt te contra viam civitatis quam elegisti et contra domum quam aedificavi nomini
 tuo ⁴⁵ et exaudies in caelo orationem eorum et preces eorum et facies iudicium eorum ⁴⁶ quod si
 peccaverint tibi non est enim homo qui non peccet et iratus tradideris eos inimicis suis et capti ducti
 fuerint in terram inimicorum longe vel prope ⁴⁷ et egerint paenitentiam in corde suo in loco
 captivitatis et conversi deprecati te fuerint in captivitate sua dicentes peccavimus inique egimus
 impie gessimus ⁴⁸ et reversi fuerint ad te in universo corde suo et tota anima sua in terra inimicorum
 suorum ad quam captivi ducti sunt et oraverint te contra viam terrae suae quam dedisti patribus
 eorum et civitatis quam elegisti et templi quod aedificavi nomini tuo ⁴⁹ exaudies in caelo in
 firmamento solii tui orationem eorum et preces et facies iudicium eorum ⁵⁰ et propitiaberis populo
 tuo qui peccavit tibi et omnibus iniquitatibus eorum quibus praevaricati sunt in te et dabis
 misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint ut misereantur eis ⁵¹ populus enim tuus est et
 hereditas tua quos eduxisti de terra Aegypti de medio fornacis ferreae ⁵² ut sint oculi tui aperti ad
 deprecationem servi tui et populi tui Israhel et exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te
⁵³
 tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terrae sicut locutus es per Mosen
 servum tuum quando eduxisti patres nostros de Aegypto Domine Deus ⁵⁴ factum est autem cum
 conplesset Salomon orans Dominum omnem orationem et deprecationem hanc surrexit de conspectu
 altaris Domini utrumque enim genu in terram fixerat et manus expanderat ad caelum ⁵⁵ stetit ergo
 et benedixit omni ecclesiae Israhel voce magna dicens ⁵⁶ benedictus Dominus qui dedit requiem
 populo suo Israhel iuxta omnia quae locutus est non cecidit ne unus quidem sermo ex omnibus
 bonis quae locutus est per Mosen servum suum ⁵⁷ sit Dominus Deus noster nobiscum sicut fuit
 cum patribus nostris non derelinquens nos neque proiciens ⁵⁸ sed inclinet corda nostra ad se ut
 ambulemus in universis viis eius et custodiamus mandata eius et caerimonias et iudicia quaecumque
 mandavit patribus nostris ⁵⁹ et sint sermones mei isti quibus deprecatus sum coram Domino

adpropinquantes Domino Deo nostro die et nocte ut faciat iudicium servo suo et populo suo Israhel
⁶⁰
per singulos dies et sciant omnes populi terrae quia Dominus ipse est Deus et non est ultra absque
⁶¹
eo sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro ut ambulemus in decretis eius et
custodiamus mandata eius sicut et hodie ⁶² igitur rex et omnis Israhel cum eo immolabant victimas
⁶³
coram Domino mactavitque Salomon hostias pacificas quas immolavit Domino boum viginti
⁶⁴
duo milia ovium centum viginti milia et dedicaverunt templum Domini rex et filii Israhel in die
illa sanctificavit rex medium atrii quod erat ante domum Domini fecit quippe ibi holocaustum et
sacrificium et adipem pacificorum quia altare aereum quod erat coram Domino minus erat et capere
⁶⁵
non poterat holocausta et sacrificium et adipem pacificorum fecit ergo Salomon in tempore illo
festivitatem celebrem et omnis Israhel cum eo multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum
Aegypti coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus id est quattuordecim diebus
⁶⁶
et in die octava dimisit populos qui benedicentes regi profecti sunt in tabernacula sua laetantes
et alacri corde super omnibus bonis quae fecerat Dominus David servo suo et Israhel populo suo

Chapter 9

¹
factum est autem cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini et aedificium regis et
²
omne quod optaverat et voluerat facere apparuit Dominus ei secundo sicut apparuerat ei in Gabaon
³
dixitque Dominus ad eum exaudivi orationem tuam et deprecationem tuam qua deprecatus es
coram me sanctificavi domum hanc quam aedificasti ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum
⁴
et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus tu quoque si ambulaveris coram me sicut
ambulavit pater tuus in simplicitate cordis et in aequitate et feceris omnia quae praecepi tibi et
⁵
legitima mea et iudicia mea servaveris ponam thronum regni tui super Israhel in sempiternum
⁶
sicut locutus sum David patri tuo dicens non auferetur de genere tuo vir de solio Israhel si autem
aversione aversi fueritis vos et filii vestri non sequentes me nec custodientes mandata mea et
⁷
caerimonias quas proposui vobis sed abieritis et colueritis deos alienos et adoraveritis eos auferam
Israhel de superficie terrae quam dedi eis et templum quod sanctificavi nomini meo proiciam a
⁸
conspectu meo eritque Israhel in proverbium et in fabulam cunctis populis et domus haec erit in
exemplum omnis qui transierit per eam stupebit et sibilabit et dicet quare fecit Dominus sic terrae
⁹
huic et domui huic et respondebunt quia dereliquerunt Dominum Deum suum qui eduxit patres

eorum de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos et adoraverunt eos et coluerunt idcirco induxit
 Dominus super eos omne malum hoc ¹⁰ expletis autem annis viginti postquam aedificaverat Salomon
 duas domos id est domum Domini et domum regis ¹¹ Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna
 cedrina et abiegna et aurum iuxta omne quod opus habuerat tunc dedit Salomon Hiram viginti
 oppida in terra Galileae ¹² egressusque est Hiram de Tyro ut videret oppida quae dederat ei Salomon
 et non placuerunt ei ¹³ et ait haecine sunt civitates quas dedisti mihi frater et appellavit eas terram
 Chabul usque in diem hanc ¹⁴ misit quoque Hiram ad regem centum viginti talenta auri ¹⁵ haec
 est summa expensarum quam obtulit rex Salomon ad aedificandam domum Domini et domum
 suam et Mello et murum Hierusalem et Eser et Mageddo et Gazer ¹⁶ Pharaon rex Aegypti ascendit
 et cepit Gazer succenditque eam igni et Chananeum qui habitabat in civitate interfecit et dedit eam
 in dote filiae suae uxori Salomonis ¹⁷ aedificavit ergo Salomon Gazer et Bethoron inferiorem ¹⁸ et
 Baalath et Palmyram in terra solitudinis ¹⁹ et omnes vicos qui ad se pertinebant et erant absque
 muro munivit et civitates curruum et civitates equitum et quodcumque ei placuit ut aedificaret in
 Hierusalem et in Libano et in omni terra potestatis suae ²⁰ universum populum qui remanserat de
 Amorreis et Hettheis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non sunt de filiis Israhel ²¹ horum filios
 qui remanserant in terra quos scilicet non potuerant filii Israhel exterminare fecit Salomon tributarios
 usque ad diem hanc ²² de filiis autem Israhel non constituit Salomon servire quemquam sed erant
 viri bellatores et ministri eius et principes et duces et praefecti curruum et equorum ²³ erant autem
 principes super omnia opera Salomonis praepositi quingenti quinquaginta qui habebant subiectum
 populum et statutis operibus imperabant ²⁴ filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in
 domum suam quam aedificaverat ei tunc aedificavit Mello ²⁵ offerebat quoque Salomon tribus
 vicibus per annos singulos holocausta et pacificas victimas super altare quod aedificaverat Domino
 et adolebat thymiama coram Domino perfectumque est templum ²⁶ classem quoque fecit rex
 Salomon in Asiongaber quae est iuxta Ahilam in litore maris Rubri in terra Idumea ²⁷ misitque
 Hiram in classe illa servos suos viros nauticos et gnaros maris cum servis Salomonis ²⁸ qui cum
 venissent in Ophir sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem
 Salomonem

Chapter 10

¹ sed et regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini venit temptare eum in enigmatibus
² et ingressa Hierusalem multo comitatu et divitiis camelis portantibus aromata et aurum infinitum
 nimis et gemmas pretiosas venit ad Salomonem et locuta est ei universa quae habebat in corde suo
³ et docuit eam Salomon omnia verba quae proposuerat non fuit sermo qui regem posset latere et
 non responderet ei ⁴ videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis et domum quam
 aedificaverat ⁵ et cibos mensae eius et habitacula servorum et ordinem ministrantium vestesque
 eorum et pincernas et holocausta quae offerebat in domo Domini non habebat ultra spiritum
⁶ dixitque ad regem verus est sermo quem audivi in terra mea ⁷ super sermonibus tuis et super
 sapientia tua et non credebam narrantibus mihi donec ipsa veni et vidi oculis meis et probavi quod
 media pars mihi nuntiata non fuerit maior est sapientia et opera tua quam rumor quem audivi ⁸ beati
 viri tui et beati servi tui hii qui stant coram te semper et audiunt sapientiam tuam ⁹ sit Dominus
 Deus tuus benedictus cui placuisti et posuit te super thronum Israhel eo quod dilexerit Dominus
 Israhel in sempiternum et constituit te regem ut faceres iudicium et iustitiam ¹⁰ dedit ergo regi
 centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosas non sunt adlata ultra aromata
 tam multa quam ea quae dedit regina Saba regi Salomoni ¹¹ sed et classis Hiram quae portabat
 aurum de Ophir adtulit ex Ophir ligna thyina multa nimis et gemmas pretiosas ¹² fecitque rex de
 lignis thyinis fulchra domus Domini et domus regiae et citharas lyrasque cantoribus non sunt adlata
¹³ huiuscemodi ligna thyina neque visa usque in praesentem diem ¹³ rex autem Salomon dedit reginae
 Saba omnia quae voluit et petivit ab eo exceptis his quae ultro obtulerat ei munere regio quae reversa
 est et abiit in terram suam cum servis suis ¹⁴ erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni
¹⁵ per annos singulos sescentorum sexaginta sex talentorum auri ¹⁵ excepto eo quod offerebant viri
 qui super vectigalia erant et negotiatores universique scruta vendentes et omnes reges Arabiae
¹⁶ ducesque terrae ¹⁶ fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro puro sescentos auri siclos dedit
 in lamminas scuti unius ¹⁷ et trecentas peltas ex auro probato trecentae minae auri unam peltam
 vestiebant posuitque ea rex in domo silvae Libani ¹⁸ fecit etiam rex Salomon thronum de ebore
¹⁹ grandem et vestivit eum auro fulvo nimis ¹⁹ qui habebat sex gradus et summitas throni rotunda
 erat in parte posteriori et duae manus hinc atque inde tenentes sedile et duo leones stabant iuxta

²⁰
 manus singulas et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde non est factum
²¹
 tale opus in universis regnis sed et omnia vasa de quibus potabat rex Salomon erant aurea et
 universa supellex domus saltus Libani de auro purissimo non erat argentum nec alicuius pretii
²²
 putabatur in diebus Salomonis quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos
 ibat in Tharsis deferens inde aurum et argentum dentes elefantorum et simias et pavos
²³ ²⁴
 magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terrae divitiis et sapientia et universa
 terra desiderabat vultum Salomonis ut audiret sapientiam eius quam dederat Deus in corde eius
²⁵
 et singuli deferebant ei munera vasa argentea et aurea vestes et arma bellica aromata quoque et
²⁶
 equos et mulos per annos singulos congregavitque Salomon currus et equites et facti sunt ei
 mille quadringenti currus et duodecim milia equitum et disposuit eos per civitates munitas et cum
²⁷
 rege in Hierusalem fecitque ut tanta esset abundantia argenti in Hierusalem quanta lapidum et
²⁸
 cedrorum praebuit multitudinem quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus et educebantur
 equi Salomoni de Aegypto et de Coa negotiatores enim regis emebant de Coa et statuto pretio
²⁹
 perducebant egrediebatur autem quadriga ex Aegypto sescentis siclis argenti et equus centum
 quinquaginta atque in hunc modum cuncti reges Hettheorum et Syriae equos venundabant

Chapter 11

¹
 rex autem Salomon amavit mulieres alienigenas multas filiam quoque Pharaonis et Moabitidas
 et Ammanitidas Idumeas et Sidonias et Chettheas ² de gentibus super quibus dixit Dominus filiis
 Israhel non ingrediemini ad eas neque de illis ingredientur ad vestras certissimo enim avertent corda
³
 vestra ut sequamini deos earum his itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore fueruntque
⁴
 ei uxores quasi reginae septingentae et concubinae trecentae et averterunt mulieres cor eius cumque
 iam esset senex depravatum est per mulieres cor eius ut sequeretur deos alienos nec erat cor eius
⁵
 perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius sed colebat Salomon Astharthen
⁶
 deam Sidoniorum et Moloch idolum Ammanitarum fecitque Salomon quod non placuerat coram
⁷
 Domino et non adimplevit ut sequeretur Dominum sicut pater eius tunc aedificavit Salomon
 fanum Chamos idolo Moab in monte qui est contra Hierusalem et Moloch idolo filiorum Ammon
⁸
 atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis quae adolebant tura et immolabant

9
 diis suis igitur iratus est Dominus Salomoni quod aversa esset mens eius a Domino Deo Israhel
 10
 qui apparuerat ei secundo et praeceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos et non custodivit
 11
 quae mandavit ei Dominus dixit itaque Dominus Salomoni quia habuisti hoc apud te et non
 custodisti pactum meum et praecepta mea quae mandavi tibi disrumpens scindam regnum tuum et
 12
 dabo illud servo tuo verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum de manu
 13
 filii tui scindam illud nec totum regnum auferam sed tribum unam dabo filio tuo propter David
 14
 servum meum et Hierusalem quam elegi suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni Adad
 15
 Idumeum de semine regio qui erat in Edom cum enim esset David in Idumea et ascendisset Ioab
 princeps militiae ad sepeliendos eos qui fuerant interfecti et occidisset omne masculinum in Idumea
 16
 sex enim mensibus ibi moratus est Ioab et omnis Israhel donec interimerent omne masculinum
 17
 in Idumea fugit Adad ipse et viri idumei de servis patris eius cum eo ut ingrederetur Aegyptum
 18
 erat autem Adad puer parvulus cumque surrexissent de Madian venerunt in Pharan tuleruntque
 secum viros de Pharan et introierunt Aegyptum ad Pharaonem regem Aegypti qui dedit ei domum
 19
 et cibos constituit et terram delegavit et invenit Adad gratiam coram Pharao valde in tantum ut
 20
 daret ei uxorem sororem uxoris suae germanam Tafnes reginae genuitque ei soror Tafnes
 Genebath filium et nutrit eum Tafnes in domo Pharaonis eratque Genebath habitans apud
 21
 Pharaonem cum filiis eius cumque audisset Adad in Aegypto dormisse David cum patribus suis
 et mortuum esse Ioab principem militiae dixit Pharaoni dimitte me ut vadam in terram meam
 22
 dixitque ei Pharao qua enim re apud me indiges ut quaeras ire ad terram tuam at ille respondit
 23
 nulla sed obsecro ut dimittas me suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Heliada
 24
 qui fugerat Adadezer regem Soba dominum suum et congregavit contra eum viros et factus est
 princeps latronum cum interficeret eos David abieruntque Damascum et habitaverunt ibi et
 25
 constituerunt eum regem in Damasco eratque adversarius Israhel cunctis diebus Salomonis et
 26
 hoc est malum Adad et odium contra Israhel regnavitque in Syria Hieroboam quoque filius
 Nabath Ephrathaeus de Sareda cuius mater erat nomine Sarva mulier vidua servus Salomonis levavit
 27
 manum contra regem et haec causa rebellionis adversus eum quia Salomon aedificavit Mello et
 28
 coaequavit voraginem civitatis David patris sui erat autem Hieroboam vir fortis et potens
 vidensque Salomon adulescentem bonae indolis et industrium constituerat eum praefectum super

tributa universae domus Ioseph²⁹ factum est igitur in tempore illo ut Hieroboam egrederetur de Hierusalem et inveniret eum Ahias Silonites propheta in via opertus pallio novo erant autem duo tantum in agro³⁰ adprehendensque Ahia pallium suum novum quo opertus erat scidit in duodecim partes³¹ et ait ad Hieroboam tolle tibi decem scissuras haec enim dicit Dominus Deus Israhel ecce ego scindam regnum de manu Salomonis et dabo tibi decem tribus³² porro una tribus remanebit ei propter servum meum David et Hierusalem civitatem quam elegi ex omnibus tribubus Israhel³³ eo quod dereliquerint me et adoraverint Astharoth deam Sidoniorum et Chamos deum Moab et Melchom deum filiorum Ammon et non ambulaverint in viis meis ut facerent iustitiam coram me et praecepta mea et iudicia sicut David pater eius³⁴ nec auferam omne regnum de manu eius sed ducem ponam eum cunctis diebus vitae suae propter David servum meum quem elegi qui custodivit mandata mea et praecepta mea³⁵ auferam autem regnum de manu filii eius et dabo tibi decem tribus³⁶ filio autem eius dabo tribum unam ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus coram me in Hierusalem civitatem quam elegi ut esset nomen meum ibi³⁷ te autem adsumam et regnabis super omnia quae desiderat anima tua erisque rex super Israhel³⁸ si igitur audieris omnia quae praecepero tibi et ambulaveris in viis meis et feceris quod rectum est coram me custodiens mandata mea et praecepta mea sicut fecit David servus meus ero tecum et aedificabo tibi domum fidelem quomodo aedificavi David et tradam tibi Israhel³⁹ et adfligam semen David super hoc verumtamen non cunctis diebus⁴⁰ voluit ergo Salomon interficere Hieroboam qui surrexit et aufugit in Aegyptum ad Susac regem Aegypti et fuit in Aegypto usque ad mortem Salomonis⁴¹ reliquum autem verborum Salomonis et omnia quae fecit et sapientia eius ecce universa scripta sunt in libro verborum Salomonis⁴² dies autem quos regnavit Salomon in Hierusalem super omnem Israhel quadraginta anni sunt⁴³ dormivitque Salomon cum patribus suis et sepultus est in civitate David patris sui regnavitque Roboam filius eius pro eo

Chapter 12

¹ venit autem Roboam in Sychem illuc enim congregatus erat omnis Israhel ad constituendum eum regem² at Hieroboam filius Nabath cum adhuc esset in Aegypto profugus a facie regis Salomonis audita morte eius reversus est de Aegypto³ miseruntque et vocaverunt eum venit ergo

Hieroboam et omnis multitudo Israhel et locuti sunt ad Roboam dicentes ⁴ pater tuus durissimum
 iugum inposuit nobis tu itaque nunc inminue paululum de imperio patris tui durissimo et de iugo
 gravissimo quod inposuit nobis et serviemus tibi ⁵ qui ait eis ite usque ad tertium diem et revertimini
 ad me cumque abisset populus ⁶ iniit consilium rex Roboam cum senibus qui adsistebant coram
 Salomone patre eius dum adviveret et ait quod mihi datis consilium ut respondeam populo ⁷ qui
 dixerunt ei si hodie oboedieris populo huic et servieris et petitioni eorum cesseris locutusque fueris
 ad eos verba lenia erunt tibi servi cunctis diebus ⁸ qui dereliquit consilium senum quod dederant
 ei et adhibuit adolescentes qui nutriti fuerant cum eo et adsistebant illi ⁹ dixitque ad eos quod mihi
 datis consilium ut respondeam populo huic qui dixerunt mihi levius fac iugum quod inposuit pater
 tuus super nos ¹⁰ et dixerunt ei iuvenes qui nutriti fuerant cum eo sic loquere populo huic qui locuti
 sunt ad te dicentes pater tuus adgravavit iugum nostrum tu releva nos sic loqueris ad eos minimus
 digitus meus grossior est dorso patris mei ¹¹ et nunc pater meus posuit super vos iugum grave ego
 autem addam super iugum vestrum pater meus cecidit vos flagellis ego autem caedam scorpionibus
¹²
 venit ergo Hieroboam et omnis populus ad Roboam die tertia sicut locutus fuerat rex dicens
 revertimini ad me die tertia ¹³ responditque rex populo dura derelicto consilio seniorum quod ei
 dederant ¹⁴ et locutus est eis secundum consilium iuvenum dicens pater meus adgravavit iugum
 vestrum ego autem addam iugo vestro pater meus cecidit vos flagellis et ego caedam scorpionibus
¹⁵
 et non adquievit rex populo quoniam aversatus eum fuerat Dominus ut suscitaret verbum suum
¹⁶
 quod locutus fuerat in manu Ahiae Silonitae ad Hieroboam filium Nabath ¹⁶ videns itaque populus
 quod nolisset eos audire rex respondit ei dicens quae nobis pars in David vel quae hereditas in
 filio Isai in tabernacula tua Israhel nunc vide domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua
¹⁷ ¹⁸
 super filios autem Israhel quicumque habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam ¹⁸ misit
 igitur rex Roboam Aduram qui erat super tributum et lapidavit eum omnis Israhel et mortuus est
¹⁹
 porro rex Roboam festinus ascendit currum et fugit in Hierusalem ¹⁹ recessitque Israhel a domo
²⁰
 David usque in praesentem diem ²⁰ factum est autem cum audisset omnis Israhel quod reversus
 esset Hieroboam miserunt et vocaverunt eum congregato coetu et constituerunt regem super omnem
²¹
 Israhel nec secutus est quisquam domum David praeter tribum Iuda solam ²¹ venit autem Roboam
 Hierusalem et congregavit universam domum Iuda et tribum Benjamin centum octoginta milia
 electorum virorum et bellatorum ut pugnaret contra domum Israhel et reduceret regnum Roboam
²² ²³
 filio Salomonis ²² factus est vero sermo Domini ad Semeiam virum Dei dicens ²³ loquere ad

Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad omnem domum Iuda et Benjamin et reliquos de populo
 dicens ²⁴ haec dicit Dominus non ascendetis nec bellabitis contra fratres vestros filios Israhel
 revertatur vir in domum suam a me enim factum est verbum hoc audierunt sermonem Domini et
 reversi sunt de itinere sicut eis praeceperat Dominus ²⁵ aedificavit autem Hieroboam Sychem in
 monte Ephraim et habitavit ibi et egressus inde aedificavit Phanuhel ²⁶ dixitque Hieroboam in
 corde suo nunc revertetur regnum ad domum David ²⁷ si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia
 in domo Domini in Hierusalem et convertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem
 Iuda interficientque me et revertentur ad eum ²⁸ et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos et
 dixit eis nolite ultra ascendere Hierusalem ecce dii tui Israhel qui eduxerunt te de terra Aegypti
²⁹ posuitque unum in Bethel et alterum in Dan ³⁰ et factum est verbum hoc in peccatum ibat enim
 populus ad adorandum vitulum usque in Dan ³¹ et fecit fana in excelsis et sacerdotes de extremis
 populi qui non erant de filiis Levi ³² constituitque diem sollemnem in mense octavo quintadecima
 die mensis in similitudinem sollemnitatis quae celebratur in Iuda et ascendens altare similiter fecit
 in Bethel ut immolaret vitulis quos fabricatus erat constituitque in Bethel sacerdotes excelsorum
 quae fecerat ³³ et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel quintadecima die mensis octavi
 quem finxerat de corde suo et fecit sollemnitatem filiis Israhel et ascendit super altare ut adoleret
 incensum

Chapter 13

¹ et ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel Hieroboam stante super altare et
 tus iacente ² et exclamavit contra altare in sermone Domini et ait altare altare haec dicit Dominus
 ecce filius nascetur domui David Iosias nomine et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui
 nunc in te tura succedunt et ossa hominum incendet super te ³ deditque in die illa signum dicens
 hoc erit signum quod locutus est Dominus ecce altare scinditur et effunditur cinis qui in eo est
⁴ cumque audisset rex sermonem hominis Dei quem in clamaverat contra altare in Bethel extendit
 manum suam de altari dicens adprehendite eum et exaruit manus eius quam extenderat contra eum
 nec valuit retrahere eam ad se ⁵ altare quoque scissum est et effusus cinis de altari iuxta signum
 quod praedixerat vir Dei in sermone Domini ⁶ et ait rex ad virum Dei deprecare faciem Domini
 Dei tui et ora pro me ut restituatur manus mea mihi oravit vir Dei faciem Domini et reversa est

manus regis ad eum et facta est sicut prius fuerat ⁷ locutus est autem rex ad virum Dei veni mecum
 domum ut prandeas et dabo tibi munera ⁸ responditque vir Dei ad regem si dederis mihi mediam
 partem domus tuae non veniam tecum nec comedam panem neque bibam aquam in loco isto ⁹ sic
 enim mandatum est mihi in sermone Domini praecipientis non comedes panem neque bibes aquam
 nec reverteris per viam qua venisti ¹⁰ abiit ergo per aliam viam et non est reversus per iter quo
 venerat in Bethel ¹¹ propheta autem quidam senex habitabat in Bethel ad quem venit filius suus
 et narravit ei omnia opera quae fecerat vir Dei illa die in Bethel et verba quae locutus fuerat ad
 regem et narraverunt patri suo ¹² et dixit eis pater eorum per quam viam abiit ostenderunt ei filii
 sui viam per quam abierat vir Dei qui venerat de Iuda ¹³ et ait filiis suis sternite mihi asinum qui
 cum stravissent ascendit ¹⁴ et abiit post virum Dei et invenit eum sedentem subtus terebinthum et
 ait illi tune es vir Dei qui venisti de Iuda respondit ille ego sum ¹⁵ dixit ad eum veni mecum domum
 ut comedas panem ¹⁶ qui ait non possum reverti neque venire tecum nec comedam panem nec
 bibam aquam in loco isto ¹⁷ quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini dicens non comedes
 panem et non bibes ibi aquam nec reverteris per viam qua ieris ¹⁸ qui ait illi et ego propheta sum
 similis tui et angelus locutus est mihi in sermone Domini dicens reduc eum tecum in domum tuam
 et comedat panem et bibat aquam fefellit eum ¹⁹ et reduxit secum comedit ergo panem in domo
 eius et bibit aquam ²⁰ cumque sederent ad mensam factus est sermo Domini ad prophetam qui
 reduxerat eum ²¹ et exclamavit ad virum Dei qui venerat de Iuda dicens haec dicit Dominus quia
 inoboediens fuisti ori Domini et non custodisti mandatum quod praecepit tibi Dominus Deus tuus
²² et reversus es et comedisti panem et bibisti aquam in loco in quo praecepit tibi ne comederes
 panem neque biberes aquam non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum ²³ cumque
 comedisset et bibisset stravit asinum prophetae quem reduxerat ²⁴ qui cum abisset invenit eum leo
 in via et occidit et erat cadaver eius proiectum in itinere asinus autem stabat iuxta illum et leo stabat
 iuxta cadaver ²⁵ et ecce viri transeuntes viderunt cadaver proiectum in via et leonem stantem iuxta
 cadaver et venerunt et divulgaverunt in civitate in qua propheta senex ille habitabat ²⁶ quod cum
 audisset propheta ille qui reduxerat eum de via ait vir Dei est qui inoboediens fuit ori Domini et
 tradidit eum Dominus leoni et confregit eum et occidit iuxta verbum Domini quod locutus est ei
²⁷ dixitque ad filios suos sternite mihi asinum qui cum stravissent ²⁸ et ille abisset invenit cadaver

eius proiectum in via et asinum et leonem stantes iuxta cadaver non comedit leo de cadavere nec
²⁹ laesit asinum ²⁹ tulit ergo propheta cadaver viri Dei et posuit illud super asinum et reversus intulit
³⁰ in civitatem prophetae senis ut plangerent eum ³⁰ et posuit cadaver eius in sepulchro suo et
³¹ planxerunt eum heu frater ³¹ cumque planxissent eum dixit ad filios suos cum mortuus fuero sepelite
³² me in sepulchro in quo vir Dei sepultus est iuxta ossa eius ponite ossa mea ³² profecto enim veniet
sermo quem praedixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel et contra omnia fana
³³ excelsorum quae sunt in urbibus Samariae ³³ post verba haec non est reversus Hieroboam de via
sua pessima sed e contrario fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum quicumque volebat
³⁴ implebat manum suam et fiebat sacerdos excelsorum ³⁴ et propter hanc causam peccavit domus
Hieroboam et eversa est et deleta de superficie terrae

Chapter 14

¹ in tempore illo aegrotavit Abia filius Hieroboam ² dixitque Hieroboam uxori suae surge et
commuta habitum ne cognoscaris quod sis uxor Hieroboam et vade in Silo ubi est Ahia propheta
³ qui locutus est mihi quod regnaturus essem super populum hunc ³ tolle quoque in manu tua decem
panes et crustula et vas mellis et vade ad illum ipse indicabit tibi quid eventurum sit huic puero
⁴ fecit ut dixerat uxor Hieroboam et consurgens abiit in Silo et venit in domum Ahia at ille non
⁵ poterat videre quia caligaverant oculi eius prae senectute ⁵ dixit autem Dominus ad Ahiam ecce
uxor Hieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui aegrotat haec et haec loqueris ei cum
⁶ ergo illa intraret et dissimularet se esse quae erat ⁶ audivit Ahias sonitum pedum eius introeuntis
per ostium et ait ingredere uxor Hieroboam quare aliam esse te simulas ego autem missus sum ad
⁷ te durus nuntius ⁷ vade et dic Hieroboam haec dicit Dominus Deus Israhel quia exaltavi te de medio
⁸ populi et dedi te ducem super populum meum Israhel ⁸ et scidi regnum domus David et dedi illud
tibi et non fuisti sicut servus meus David qui custodivit mandata mea et secutus est me in toto corde
⁹ suo faciens quod placitum esset in conspectu meo ⁹ sed operatus es male super omnes qui fuerunt
ante te et fecisti tibi deos alienos et conflavisti ut me ad iracundiam provocares me autem proiecisti
¹⁰ post corpus tuum ¹⁰ idcirco ecce ego inducam mala super domum Hieroboam et percutiam de
Hieroboam mingentem ad parietem et clausum et novissimum in Israhel et mundabo reliquias
¹¹ domus Hieroboam sicut mundari solet fimus usque ad purum ¹¹ qui mortui fuerint de Hieroboam

in civitate comedent eos canes qui autem mortui fuerint in agro vorabunt eos aves caeli quia Dominus
 locutus est ¹² tu igitur surge et vade in domum tuam et in ipso introitu pedum tuorum in urbem
 morietur puer ¹³ et planget eum omnis Israhel et sepeliet iste enim solus infertur de Hieroboam in
 sepulchrum quia inventus est super eo sermo bonus ad Dominum Deum Israhel in domo Hieroboam
¹⁴ constituet autem sibi Dominus regem super Israhel qui percutiat domum Hieroboam in hac die
 et in hoc tempore ¹⁵ et percutiet Dominus Israhel sicut moveri solet harundo in aqua et evellet
 Israhel de terra bona hac quam dedit patribus eorum et ventilabit eos trans Flumen quia fecerunt
 sibi lucos ut inritarent Dominum ¹⁶ et tradet Dominus Israhel propter peccata Hieroboam qui
 peccavit et peccare fecit Israhel ¹⁷ surrexit itaque uxor Hieroboam et abiit et venit in Thersa cumque
 illa ingrederetur limen domus puer mortuus est ¹⁸ et sepelierunt eum et planxit illum omnis Israhel
 iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu servi sui Ahiae prophetae ¹⁹ reliqua autem
 verborum Hieroboam quomodo pugnaverit et quomodo regnaverit ecce scripta sunt in libro verborum
 dierum regum Israhel ²⁰ dies autem quibus regnavit Hieroboam viginti duo anni sunt et dormivit
 cum patribus suis regnavitque Nadab filius eius pro eo ²¹ porro Roboam filius Salomonis regnavit
 in Iuda quadraginta et unius anni erat Roboam cum regnare coepisset et decem et septem annis
 regnavit in Hierusalem civitatem quam elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi ex omnibus
 tribubus Israhel nomen autem matris eius Naama Ammanites ²² et fecit Iudas malum coram Domino
 et inritaverunt eum super omnibus quae fecerant patres eorum in peccatis suis quae peccaverant
²³ aedificaverunt enim et ipsi sibi aras et statuas et lucos super omnem collem excelsum et subter
 omnem arborem frondosam ²⁴ sed et effeminati fuerunt in terra feceruntque omnes abominationes
 gentium quas adtrivit Dominus ante faciem filiorum Israhel ²⁵ in quinto autem anno regni Roboam
 ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem ²⁶ et tulit thesauros domus Domini et thesauros regios
 et universa diripuit scuta quoque aurea quae fecerat Salomon ²⁷ pro quibus fecit rex Roboam scuta
 aerea et tradidit ea in manu ducum scutariorum et eorum qui excubabant ante ostium domus regis
²⁸ cumque ingrederetur rex in domum Domini portabant ea qui praeundi habebant officium et
 postea reportabant ad armamentarium scutariorum ²⁹ reliqua autem sermonum Roboam et omnium
 quae fecit ecce scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda ³⁰ fuitque bellum inter Roboam
 et Hieroboam cunctis diebus ³¹ dormivit itaque Roboam cum patribus suis et sepultus est cum eis
 in civitate David nomen autem matris eius Naama Ammanites et regnavit Abiam filius eius pro eo

Chapter 15

¹ igitur in octavodecimo anno regni Hieroboam filii Nabath regnavit Abiam super Iudam ² tribus
 annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom ³ ambulavitque in omnibus
 peccatis patris sui quae fecerat ante eum nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut
 cor David patris eius ⁴ sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Hierusalem ut
 suscitaret filium eius post eum et staret Hierusalem ⁵ eo quod fecisset David rectum in oculis
 Domini et non declinasset ab omnibus quae praeceperat ei cunctis diebus vitae suae excepto sermone
 Uriae Hetthei ⁶ attamen bellum fuit inter Roboam et inter Hieroboam omni tempore vitae eius
⁷ reliqua autem sermonum Abiam et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum
 dierum regum Iuda fuitque proelium inter Abiam et inter Hieroboam ⁸ et dormivit Abiam cum
 patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa filius eius pro eo ⁹ in anno ergo
 vicesimo Hieroboam regis Israhel regnavit Asa rex Iuda ¹⁰ et quadraginta uno anno regnavit in
 Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom ¹¹ et fecit Asa rectum ante conspectum
 Domini sicut David pater eius ¹² et abstulit effeminatos de terra purgavitque universas sordes
 idolorum quae fecerant patres eius ¹³ insuper et Maacham matrem suam amovit ne esset princeps
 in sacris Priapi et in luco eius quem consecraverat subvertitque specum eius et confregit simulacrum
 turpissimum et conbusit in torrente Cedron ¹⁴ excelsa autem non abstulit verumtamen cor Asa
 perfectum erat cum Deo cunctis diebus suis ¹⁵ et intulit ea quae sanctificaverat pater suus et voverat
 in domum Domini argentum et aurum et vasa ¹⁶ bellum autem erat inter Asa et Baasa regem Israhel
 cunctis diebus eorum ¹⁷ ascendit quoque Baasa rex Israhel in Iudam et aedificavit Rama ut non
 possit quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iudae ¹⁸ tollens itaque Asa omne argentum
 et aurum quod remanserat in thesauris domus Domini et in thesauris domus regiae dedit illud in
 manu servorum suorum et misit ad Benadad filium Tabremmon filii Ezion regem Syriae qui habitabat
 in Damasco dicens ¹⁹ foedus est inter me et te et inter patrem meum et patrem tuum ideo misi tibi
 munera argentum et aurum et peto ut venias et irritum facias foedus quod habes cum Baasa rege
 Israhel et recedat a me ²⁰ adquiescens Benadad regi Asa misit principes exercitus sui in civitates
 Israhel et percusserunt Ahion et Dan et Abel domum Maacha et universam Cenneroth omnem
 scilicet terram Nepthalim ²¹ quod cum audisset Baasa intermisit aedificare Rama et reversus est

²²
 in Thersa rex autem Asa nuntium misit in omnem Iudam nemo sit excusatus et tulerunt lapides Rama et ligna eius quibus aedificaverat Baasa et extruxit de eis rex Asa Gaba Benjamin et Maspha
²³
 reliqua autem omnium sermonum Asa et universae fortitudines eius et cuncta quae fecit et civitates quas extruxit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda verumtamen in tempore senectutis suae doluit pedes
²⁴
 et dormivit cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Iosaphat filius eius pro eo
²⁵
 Nadab vero filius Hieroboam regnavit super Israhel anno secundo Asa regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis
²⁶
 et fecit quod malum est in conspectu Domini et ambulavit in viis patris sui et in peccatis eius quibus peccare fecit Israhel
²⁷
 insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia de domo Isachar et percussit eum in Gebbethon quae est urbs Philisthinorum siquidem Nadab et omnis Israhel obsidebant Gebbethon
²⁸
 interfecit igitur illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda et regnavit pro eo
²⁹
 cumque regnasset percussit omnem domum Hieroboam non dimisit ne unam quidem animam de semine eius donec deleret eum iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu servi sui Ahiae Silonitis
³⁰
 propter peccata Hieroboam quae peccaverat et quibus peccare fecerat Israhel et propter delictum quo inritaverat Dominum Deum Israhel
³¹
 reliqua autem sermonum Nadab et omnia quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
³²
 fuitque bellum inter Asa et Baasa regem Israhel cunctis diebus eorum
³³
 anno tertio Asa regis Iuda regnavit Baasa filius Ahia super omnem Israhel in Thersa viginti quattuor annis
³⁴
 et fecit malum coram Domino ambulavitque in via Hieroboam et in peccatis eius quibus peccare fecit Israhel

Chapter 16

¹
 factus est autem sermo Domini ad Hieu filium Anani contra Baasa dicens
²
 pro eo quod exaltavi te de pulvere et posui ducem super populum meum Israhel tu autem ambulasti in via Hieroboam et peccare fecisti populum meum Israhel ut me inritares in peccatis eorum
³
 ecce ego demetam posteriora Baasa et posteriora domus eius et faciam domum tuam sicut domum Hieroboam filii Nabath
⁴
 qui mortuus fuerit de Baasa in civitate comedent eum canes et qui mortuus fuerit ex eo in regione comedent eum volucres caeli
⁵
 reliqua autem sermonum Baasa et quaecumque fecit et proelia eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
⁶
 dormivit ergo

Baasa cum patribus suis sepultusque est in Thersa et regnavit Hela filius eius pro eo ⁷ cum autem
 in manu Hieu filii Anani prophetae verbum Domini factum esset contra Baasa et contra domum
 eius et contra omne malum quod fecerat coram Domino ad inritandum eum in operibus manuum
 suarum ut fieret sicut domus Hieroboam ob hanc causam occidit eum ⁸ anno vicesimo sexto Asa
 regis Iuda regnavit Hela filius Baasa super Israhel in Thersa duobus annis ⁹ et rebellavit contra
 eum servus suus Zamri dux mediae partis equitum erat autem Hela in Thersa bibens et temulentus
 in domo Arsa praefecti Thersa ¹⁰ inruens ergo Zamri percussit et occidit eum anno vicesimo septimo
¹¹
 Asa regis Iuda et regnavit pro eo ¹¹ cumque regnasset et sedisset super solium eius percussit omnem
 domum Baasa et non dereliquit ex eo mingentem ad parietem et propinquos et amicos eius
¹²
 delevitque Zamri omnem domum Baasa iuxta verbum Domini quod locutus fuerat ad Baasa in
 manu Hieu prophetae ¹³ propter universa peccata Baasa et peccata Hela filii eius qui peccaverunt
 et peccare fecerunt Israhel provocantes Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis ¹⁴ reliqua autem
 sermonum Hela et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
¹⁵
 anno vicesimo et septimo Asa regis Iuda regnavit Zamri septem diebus in Thersa porro exercitus
¹⁶
 obsidebat Gebbethon urbem Philisthinorum ¹⁶ cumque audisset rebellasse Zamri et occidisse regem
 fecit sibi regem omnis Israhel Amri qui erat princeps militiae super Israhel in die illa in castris
¹⁷
 ascendit ergo Amri et omnis Israhel cum eo de Gebbethon et obsidebant Thersa ¹⁸ videns autem
 Zamri quod expugnanda esset civitas ingressus est palatium et succendit secum domum regiam et
¹⁹
 mortuus est ¹⁹ in peccatis suis quae peccaverat faciens malum coram Domino et ambulans in via
 Hieroboam et in peccato eius quo fecit peccare Israhel ²⁰ reliqua autem sermonum Zamri et
²¹
 insidiarum eius et tyrannidis nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel ²¹ tunc
 divisus est populus Israhel in duas partes media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth ut
²²
 constitueret eum regem et media pars Amri ²² praevaluit autem populus qui erat cum Amri populo
²³
 qui sequebatur Thebni filium Gineth mortuusque est Thebni et regnavit Amri ²³ anno tricesimo
 primo Asa regis Iuda regnavit Amri super Israhel duodecim annis in Thersa regnavit sex annis
²⁴
 emitque montem Samariae a Somer duobus talentis argenti et aedificavit eam et vocavit nomen
²⁵
 civitatis quam extruxerat nomine Somer domini montis Samariae ²⁵ fecit autem Amri malum in
²⁶
 conspectu Domini et operatus est nequiter super omnes qui fuerant ante eum ²⁶ ambulavitque in
 omni via Hieroboam filii Nabath et in peccatis eius quibus peccare fecerat Israhel ut inritaret

27
 Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis reliqua autem sermonum Amri et proelia eius quae
 28
 gessit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel et dormivit Amri cum
 29
 patribus suis et sepultus est in Samaria regnavitque Ahab filius eius pro eo Ahab vero filius
 Amri regnavit super Israhel anno tricesimo octavo Asa regis Iuda et regnavit Ahab filius Amri
 30
 super Israhel in Samaria viginti et duobus annis et fecit Ahab filius Amri malum in conspectu
 31
 Domini super omnes qui fuerunt ante eum nec suffecit ei ut ambularet in peccatis Hieroboam
 filii Nabath insuper duxit uxorem Hiezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum et abiit et servivit Baal
 32
 et adoravit eum et posuit aram Baal in templo Baal quod aedificaverat in Samaria et plantavit
 33
 lucum et addidit Ahab in opere suo inritans Dominum Deum Israhel super omnes reges Israhel qui
 34
 fuerant ante eum in diebus eius aedificavit Ahiel de Bethel Hiericho in Abiram primitivo suo
 fundavit eam et in Segub novissimo suo posuit portas eius iuxta verbum Domini quod locutus fuerat
 in manu Iosue filii Nun

Chapter 17

1
 et dixit Helias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Ahab vivit Dominus Deus Israhel in cuius
 2
 conspectu sto si erit annis his ros et pluvia nisi iuxta oris mei verba et factum est verbum Domini
 3
 ad eum dicens recede hinc et vade contra orientem et abscondere in torrente Charith qui est contra
 4
 Iordanem et ibi de torrente bibes corvisque praecepi ut pascant te ibi 5
 abiit ergo et fecit iuxta
 6
 verbum Domini cumque abisset sedit in torrente Charith qui est contra Iordanem corvi quoque
 7
 deferebant panem et carnes mane similiter panem et carnes vesperi et bibebat de torrente post
 8
 dies autem siccatus est torrens non enim pluerat super terram factus est igitur sermo Domini ad
 9
 eum dicens surge et vade in Sareptha Sidoniorum et manebis ibi praecepi enim ibi mulieri viduae
 10
 ut pascat te surrexit et abiit Sareptham cumque venisset ad portam civitatis apparuit ei mulier
 11
 vidua colligens ligna et vocavit eam dixitque da mihi paululum aquae in vase ut bibam cumque
 illa pergeret ut adferret clamavit post tergum eius dicens adfer mihi obsecro et buccellam panis in
 12
 manu tua quae respondit vivit Dominus Deus tuus quia non habeo panem nisi quantum pugillus
 capere potest farinae in hydria et paululum olei in lecytho en colligo duo ligna ut ingrediar et faciam

illud mihi et filio meo ut comedamus et moriamur ¹³ ad quam Helias ait noli timere sed vade et
 fac sicut dixisti verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum et
 adfer ad me tibi autem et filio tuo facies postea ¹⁴ haec autem dicit Dominus Deus Israhel hydria
 farinae non deficiet nec lecythus olei minuetur usque ad diem in qua daturus est Dominus pluviam
 super faciem terrae ¹⁵ quae abiit et fecit iuxta verbum Heliae et comedit ipse et illa et domus eius
 et ex illa die ¹⁶ hydria farinae non defecit et lecythus olei non est inminutus iuxta verbum Domini
 quod locutus fuerat in manu Heliae ¹⁷ factum est autem post verba haec aegrotavit filius mulieris
 matris familiae et erat languor fortis nimis ita ut non remaneret in eo halitus ¹⁸ dixit ergo ad Heliam
 quid mihi et tibi vir Dei ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meae et interficeres filium
 meum ¹⁹ et ait ad eam da mihi filium tuum tulitque eum de sinu illius et portavit in cenaculum ubi
 ipse manebat et posuit super lectulum suum ²⁰ et clamavit ad Dominum et dixit Domine Deus
 meus etiamne viduam apud quam ego utcumque sustentor adflixisti ut interficeres filium eius ²¹ et
 expandit se atque mensus est super puerum tribus vicibus clamavitque ad Dominum et ait Domine
 Deus meus revertatur oro anima pueri huius in viscera eius ²² exaudivit Dominus vocem Heliae
 et reversa est anima pueri intra eum et revixit ²³ tulitque Helias puerum et deposuit eum de cenaculo
 in inferiorem domum et tradidit matri suae et ait illi en vivit filius tuus ²⁴ dixitque mulier ad Heliam
 nunc in isto cognovi quoniam vir Dei es tu et verbum Domini in ore tuo verum est

Chapter 18

¹ post dies multos verbum Domini factum est ad Heliam in anno tertio dicens vade et ostende
 te Ahab ut dem pluviam super faciem terrae ² ivit ergo Helias ut ostenderet se Ahab erat autem
 fames vehemens in Samaria ³ vocavitque Ahab Abdiam dispensatorem domus suae Abdias autem
 timebat Dominum valde ⁴ nam cum interficeret Hiezabel prophetas Domini tulit ille centum
 prophetas et abscondit eos quinquagenos in speluncis et pavit eos pane et aqua ⁵ dixit ergo Ahab
 ad Abdiam vade in terram ad universos fontes aquarum et in cunctas valles si forte invenire possimus
 herbam et salvare equos et mulos et non penitus iumenta intereant ⁶ diviseruntque sibi regiones ut
 circumirent eas Ahab ibat per viam unam et Abdias per viam alteram seorsum ⁷ cumque esset Abdias

in via Helias occurrit ei qui cum cognovisset eum cecidit super faciem suam et ait num tu es domine
 mi Helias ⁸ cui ille respondit ego vade dic domino tuo adest Helias ⁹ et ille quid peccavi inquit
 quoniam trades me servum tuum in manu Ahab ut interficiat me ¹⁰ vivit Dominus Deus tuus non
 est gens aut regnum quo non miserit dominus meus te requirens et respondentibus cunctis non est
 hic adiuravit regna singula et gentes eo quod minime repperireris ¹¹ et nunc dicis mihi vade et dic
 domino tuo adest Helias ¹² cumque recessero a te spiritus Domini asportabit te in locum quem ego
 ignoro ingressus nuntiabo Ahab et non inveniet te et interficiet me servus autem tuus timet Dominum
 ab infantia sua ¹³ numquid non indicatum est tibi domino meo quid fecerim cum interficeret
 Hiezabel prophetas Domini quod absconderim de prophetis Domini centum viros quinquagenos et
 quinquagenos in speluncis et paverim eos pane et aqua ¹⁴ et nunc tu dicis vade et dic domino tuo
 adest Helias ut interficiat me ¹⁵ dixit Helias vivit Dominus exercituum ante cuius vultum sto quia
 hodie apparebo ei ¹⁶ abiit ergo Abdias in occursum Ahab et indicavit ei venitque Ahab in occursum
 Heliae ¹⁷ et cum vidisset eum ait tune es ille qui conturbas Israhel ¹⁸ et ille ait non turbavi Israhel
 sed tu et domus patris tui qui dereliquistis mandata Domini et secuti estis Baalim ¹⁹ verumtamen
 nunc mitte et congrega ad me universum Israhel in monte Carmeli et prophetas Baal quadringentos
 quinquaginta prophetasque lucorum quadringentos qui comedunt de mensa Hiezabel ²⁰ misit Ahab
 ad omnes filios Israhel et congregavit prophetas in monte Carmeli ²¹ accedens autem Helias ad
 omnem populum ait usquequo claudicatis in duas partes si Dominus est Deus sequimini eum si
 autem Baal sequimini illum et non respondit ei populus verbum ²² et ait rursus Helias ad populum
 ego remansi propheta Domini solus prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt
²³ dentur nobis duo boves et illi eligant bovem unum et in frusta caedentes ponant super ligna ignem
 autem non subponant et ego faciam bovem alterum et inponam super ligna ignemque non subponam
²⁴ invocate nomina deorum vestrorum et ego invocabo nomen Domini et deus qui exaudierit per
 ignem ipse sit Deus respondens omnis populus ait optima propositio ²⁵ dixit ergo Helias prophetis
 Baal eligite vobis bovem unum et facite primi quia vos plures estis et invocate nomina deorum
 vestrorum ignemque non subponatis ²⁶ qui cum tulissent bovem quem dederat eis fecerunt et
 invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem dicentes Baal exaudi nos et non erat vox nec
 qui responderet transiliebantque altare quod fecerant ²⁷ cumque esset iam meridies includebat eis
 Helias dicens clamate voce maiore deus enim est et forsitan loquitur aut in diversorio est aut in
 itinere aut certe dormit ut excitetur ²⁸ clamabant ergo voce magna et incidebant se iuxta ritum

suum cultris et lanceolis donec perfunderentur sanguine ²⁹ postquam autem transiit merides et
 illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet nec audiebatur vox neque aliquis
 respondebat nec adtendebat orantes ³⁰ dixit Helias omni populo venite ad me et accedente ad se
 populo curavit altare Domini quod destructum fuerat ³¹ et tulit duodecim lapides iuxta numerum
 tribuum filiorum Iacob ad quem factus est sermo Domini dicens Israhel erit nomen tuum ³² et
 aedificavit lapidibus altare in nomine Domini fecitque aquaeductum quasi per duas aratiunculas in
 circuitu altaris ³³ et conposuit ligna divisitque per membra bovem et posuit super ligna ³⁴ et ait
 implete quattuor hydrias aqua et fundite super holocaustum et super ligna rursumque dixit etiam
 secundo hoc facite qui cum fecissent et secundo ait etiam tertio id ipsum facite feceruntque et tertio
³⁵ et currebant aquae circa altare et fossa aquaeductus repleta est ³⁶ cumque iam tempus esset ut
 offerretur holocaustum accedens Helias propheta ait Domine Deus Abraham Isaac et Israhel hodie
 ostende quia tu es Deus Israhel et ego servus tuus et iuxta praeceptum tuum feci omnia verba haec
³⁷ exaudi me Domine exaudi me ut discat populus iste quia tu es Dominus Deus et tu convertisti
 cor eorum iterum ³⁸ cecidit autem ignis Domini et voravit holocaustum et ligna et lapides pulverem
 quoque et aquam quae erat in aquaeductu lambens ³⁹ quod cum vidisset omnis populus cecidit in
 faciem suam et ait Dominus ipse est Deus Dominus ipse est Deus ⁴⁰ dixitque Helias ad eos
 adprehendite prophetas Baal et ne unus quidem fugiat ex eis quos cum comprehendissent duxit eos
 Helias ad torrentem Cison et interfecit eos ibi ⁴¹ et ait Helias ad Ahab ascende comede et bibe quia
 sonus multae pluviae est ⁴² ascendit Ahab ut comederet et biberet Helias autem ascendit in vertice
 Carmeli et pronus in terram posuit faciem inter genua sua ⁴³ et dixit ad puerum suum ascende et
 prospice contra mare qui cum ascendisset et contemplatus esset ait non est quicquam et rursum ait
 illi revertere septem vicibus ⁴⁴ in septima autem vice ecce nubicula parva quasi vestigium hominis
 ascendebat de mari qui ait ascende et dic Ahab iunge et descende ne occupet te pluvia ⁴⁵ cumque
 se verterent huc atque illuc ecce caeli contenebrati sunt et nubes et ventus et facta est pluvia grandis
 ascendens itaque Ahab abiit in Hiezrahel ⁴⁶ et manus Domini facta est super Heliam accinctisque
 lumbis currebat ante Ahab donec veniret in Hiezrahel

Chapter 19

¹
 nuntiavit autem Ahab Hiezabel omnia quae fecerat Helias et quomodo occidisset universos
 prophetas gladio ² misitque Hiezabel nuntium ad Heliam dicens haec mihi faciant dii et haec addant
 nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis ³ timuit ergo Helias et surgens
 abiit quocumque eum ferebat voluntas venitque in Bersabee Iuda et dimisit ibi puerum suum ⁴ et
 perrexit in desertum via unius diei cumque venisset et sederet subter unam iuniperum petivit animae
 suae ut moreretur et ait sufficit mihi Domine tolle animam meam neque enim melior sum quam
 patres mei ⁵ proiecitque se et obdormivit in umbra iuniperi et ecce angelus tetigit eum et dixit illi
 surge comede ⁶ respexit et ecce ad caput suum subcinericius panis et vas aquae comedit ergo et
 bibit et rursus obdormivit ⁷ reversusque est angelus Domini secundo et tetigit eum dixitque illi
 surge comede grandis enim tibi restat via ⁸ qui cum surrexisset comedit et bibit et ambulavit in
 fortitudine cibi illius quadraginta diebus et quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb
⁹
 cumque venisset illuc mansit in spelunca et ecce sermo Domini ad eum dixitque illi quid hic agis
¹⁰
 Helia at ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia dereliquerunt pactum
 Domini filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio et derelictus sum
¹¹
 ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam et ait ei egredere et sta in monte coram
 Domino et ecce Dominus transit et spiritus grandis et fortis subvertens montes et conterens petras
 ante Dominum non in spiritu Dominus et post spiritum commotio non in commotione Dominus
¹² ¹³
 et post commotionem ignis non in igne Dominus et post ignem sibilus aurae tenuis quod cum
 audisset Helias operuit vultum suum pallio et egressus stetit in ostio speluncae et ecce vox ad eum
¹⁴
 dicens quid agis hic Helia et ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia
 dereliquerunt pactum tuum filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio
¹⁵
 et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam et ait Dominus ad eum
 vade et revertere in viam tuam per desertum in Damascum cumque perveneris ungues Azahel regem
¹⁶
 super Syriam et Hieu filium Namsi ungues regem super Israhel Heliseum autem filium Saphat
¹⁷
 qui est de Abelmaula ungues prophetam pro te et erit quicumque fugerit gladium Azahel occidet
¹⁸
 eum Hieu et qui fugerit gladium Hieu interficiet eum Heliseus et derelinquam mihi in Israhel
 septem milia universorum genua quae non sunt incurvata Baal et omne os quod non adoravit eum
¹⁹
 osculans manum profectus ergo inde repperit Heliseum filium Saphat arantem duodecim iugis
 boum et ipse in duodecim arantibus unus erat cumque venisset Helias ad eum misit pallium suum
²⁰
 super illum qui statim relictis bubus cucurrit post Heliam et ait osculer oro te patrem meum et

matrem meam et sic sequar te dixitque ei vade et revertere quod enim meum erat feci tibi ²¹ reversus autem ab eo tulit par boum et mactavit illud et in aratro boum coxit carnes et dedit populo et comederunt consurgensque abiit et secutus est Heliam et ministrabat ei

Chapter 20

¹ porro Benadad rex Syriae congregavit omnem exercitum suum et triginta et duos reges secum et equos et currus et ascendens pugnabat contra Samariam et obsidebat eam ² mittensque nuntios ad Ahab regem Israhel in civitatem ³ ait haec dicit Benadad argentum tuum et aurum tuum meum est et uxores tuae et filii tui optimi mei sunt ⁴ responditque rex Israhel iuxta verbum tuum domine mi rex tuus sum ego et omnia mea ⁵ revertentesque nuntii dixerunt haec dicit Benadad qui misit nos ad te argentum tuum et aurum tuum et uxores tuas et filios tuos dabis mihi ⁶ cras igitur hac eadem hora mittam servos meos ad te et scrutabuntur domum tuam et domum servorum tuorum et omne quod eis placuerit ponent in manibus suis et auferent ⁷ vocavit autem rex Israhel omnes seniores terrae et ait animadvertite et videte quoniam insidietur nobis misit enim ad me pro uxoribus meis et filiis et pro argento et auro et non abnui ⁸ dixeruntque omnes maiores natu et universus populus ad eum non audias neque adquiescas illi ⁹ respondit itaque nuntiis Benadad dicite domino meo regi omnia propter quae misisti ad me servum tuum initio faciam hanc autem rem facere non ¹⁰ possum ¹¹ reversique nuntii rettulerunt ei qui remisit et ait haec faciant mihi dii et haec addant si suffecerit pulvis Samariae pugillis omnis populi qui sequitur me ¹² et respondens rex Israhel ait dicite ei ne gloriatur accinctus aequae ut discinctus ¹³ factum est autem cum audisset verbum istud bibebat ipse et reges in umbraculis et ait servis suis circumdate civitatem et circumdederunt eam ¹⁴ et ecce propheta unus accedens ad Ahab regem Israhel ait haec dicit Dominus certe vidisti omnem multitudinem hanc nimiam ecce ego tradam eam in manu tua hodie ut scias quia ego sum Dominus ¹⁵ ait quis incipiet proeliari et ille dixit tu recensuit ergo pueros principum provinciarum et repperit numerum ducentorum triginta duum et post eos recensuit populum omnes filios Israhel septem ¹⁶ milia ¹⁷ et egressi sunt meridie Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo et reges triginta duo cum eo qui ad auxilium eius venerant ¹⁷ egressi sunt autem pueri principum

provinciarum in prima fronte misit itaque Benadad qui nuntiaverunt ei dicentes viri egressi sunt de
 Samaria ¹⁸ at ille sive ait pro pace veniunt adprehendite eos vivos sive ut proelientur vivos eos
 capite ¹⁹ egressi sunt ergo pueri principum provinciarum ac reliquus exercitus sequebatur ²⁰ et
 percussit unusquisque virum qui contra se venerat fugeruntque Syri et persecutus est eos Israhel
 fugit quoque Benadad rex Syriae in equo cum equitibus ²¹ necnon et egressus rex Israhel percussit
 equos et currus et percussit Syriam plaga magna ²² accedens autem propheta ad regem Israhel dixit
 ei vade et confortare et scito et vide quid facias sequenti enim anno rex Syriae ascendet contra te
²³
 servi vero regis Syriae dixerunt ei dii montium sunt dii eorum ideo superaverunt nos sed melius
 est ut pugnemus contra eos in campestribus et obtinebimus eos ²⁴ tu ergo verbum hoc fac amove
 reges singulos ab exercitu suo et pone principes pro eis ²⁵ et instaure numerum militum qui
 ceciderunt de tuis et equos secundum equos pristinos et currus secundum currus quos ante habuisti
 et pugnabimus contra eos in campestribus et videbis quod obtinebimus eos credidit consilio eorum
 et fecit ita ²⁶ igitur postquam annus transierat recensuit Benadad Syros et ascendit in Afec ut
 pugnaret contra Israhel ²⁷ porro filii Israhel recensiti sunt et acceptis cibariis profecti ex adverso
 castraque metati contra eos quasi duo parvi greges caprarum Syri autem repleverunt terram ²⁸ et
 accedens unus vir Dei dixit ad regem Israhel haec dicit Dominus quia dixerunt Syri deus montium
 est Dominus et non est deus vallium dabo omnem multitudinem grandem hanc in manu tua et scietis
 quia ego Dominus ²⁹ dirigebant septem diebus ex adverso hii atque illi acies septima autem die
 commissum est bellum percusseruntque filii Israhel de Syris centum milia peditum in die una
³⁰
 fugerunt autem qui remanserant in Afec in civitatem et cecidit murus super viginti septem milia
 hominum qui remanserant porro Benadad fugiens ingressus est civitatem in cubiculum quod erat
 intra cubiculum ³¹ dixeruntque ei servi sui ecce audivimus quod reges domus Israhel clementes
 sint ponamus itaque saccos in lumbis nostris et funiculos in capitibus nostris et egrediamur ad regem
 Israhel forsitan salvabit animas nostras ³² accinxerunt saccis lumbos suos et posuerunt funes in
 capitibus veneruntque ad regem Israhel et dixerunt servus tuus Benadad dicit vivat oro te anima
 mea et ille ait si adhuc vivit frater meus est ³³ quod acceperunt viri pro omine et festinantes rapuerunt
 verbum ex ore eius atque dixerunt frater tuus Benadad et dixit eis ite et adducite eum egressus est
³⁴
 ergo ad eum Benadad et levavit eum in currum suum ³⁴ qui dixit ei civitates quas tulit pater meus
 a patre tuo reddam et plateas fac tibi in Damasco sicut fecit pater meus in Samaria et ego foederatus
 recedam a te pepigit ergo foedus et dimisit eum ³⁵ tunc vir quidam de filiis prophetarum dixit ad

socium suum in sermone Domini percutite me at ille noluit percutere ³⁶ cui ait quia noluisti audire
 vocem Domini ecce recedes a me et percutiet te leo cumque paululum recessisset ab eo invenit
 eum leo atque percussit ³⁷ sed et alterum conveniens virum dixit ad eum percutite me qui percussit
 eum et vulneravit ³⁸ abiit ergo propheta et occurrit regi in via et mutavit aspersione pulveris os et
 oculos suos ³⁹ cumque rex transiret clamavit ad regem et ait servus tuus egressus est ad proeliandum
 comminus cumque fugisset vir unus adduxit eum quidam ad me et ait custodi virum istum qui si
 lapsus fuerit erit anima tua pro anima eius aut talentum argenti adpendes ⁴⁰ dum autem ego turbatus
 huc illucque me verterem subito non comparuit et ait rex Israhel ad eum hoc est iudicium tuum quod
 ipse decrevisti ⁴¹ at ille statim abstersit pulverem de facie sua et cognovit eum rex Israhel quod
 esset de prophetis ⁴² qui ait ad eum haec dicit Dominus quia dimisisti virum dignum morte de
 manu tua erit anima tua pro anima eius et populus tuus pro populo eius ⁴³ reversus est igitur rex
 Israhel in domum suam audire contemnens et furibundus venit Samariam

Chapter 21

¹ post verba autem haec vinea erat Naboth Hiezrahelitae qui erat in Hiezrahel iuxta palatium
 Ahab regis Samariae ² locutus est ergo Ahab ad Naboth dicens da mihi vineam tuam ut faciam
 mihi hortum holerum quia vicina est et prope domum meam daboque tibi pro ea vineam meliorem
 aut si tibi commodius putas argenti pretium quanto digna est ³ cui respondit Naboth propitius mihi
 sit Dominus ne dem hereditatem patrum meorum tibi ⁴ venit ergo Ahab in domum suam indignans
 et frendens super verbo quod locutus fuerat ad eum Naboth Hiezrahelites dicens non do tibi
 hereditatem patrum meorum et proiciens se in lectulum suum avertit faciem ad parietem et non
 comedit panem ⁵ ingressa est autem ad eum Hiezabel uxor sua dixitque ei quid est hoc unde anima
 tua contristata est et quare non comedis panem ⁶ qui respondit ei locutus sum Naboth Hiezrahelitae
 et dixi ei da mihi vineam tuam accepta pecunia aut si tibi placet dabo tibi vineam pro ea et ille ait
 non do tibi vineam meam ⁷ dixit ergo ad eum Hiezabel uxor eius grandis auctoritatis es et bene
 regis regnum Israhel surge et comede panem et aequo esto animo ego dabo tibi vineam Naboth
 Hiezrahelitae ⁸ scripsit itaque litteras ex nomine Ahab et signavit eas anulo eius et misit ad maiores
 natu et ad optimates qui erant in civitate eius et habitabant cum Naboth ⁹ litterarum autem erat ista

10
 sententia praedicate ieiunium et sedere facite Naboth inter primos populi et submittite duos viros
 filios Belial contra eum et falsum testimonium dicant benedixit Deum et regem et educite eum et
 11
 lapidate sicque moriatur fecerunt ergo cives eius maiores natu et optimates qui habitabant cum
 eo in urbe sicut praeceperat eis Hiezabel et sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos
 12
 praedicaverunt ieiunium et sedere fecerunt Naboth inter primos populi et adductis duobus
 13
 viris filiis diaboli fecerunt eos sedere contra eum at illi scilicet ut viri diabolici dixerunt contra eum
 testimonium coram multitudine benedixit Naboth Deo et regi quam ob rem eduxerunt eum extra
 14
 civitatem et lapidibus interfecerunt miseruntque ad Hiezabel dicentes lapidatus est Naboth et
 15
 mortuus est factum est autem cum audisset Hiezabel lapidatum Naboth et mortuum locuta est
 ad Ahab surge posside vineam Naboth Hiezrahelitae qui noluit tibi adquiescere et dare eam accepta
 16
 pecunia non enim vivit Naboth sed mortuus est quod cum audisset Ahab mortuum videlicet
 17
 Naboth surrexit et descendebat in vineam Naboth Hiezrahelitae ut possideret eam factus est
 18
 igitur sermo Domini ad Heliam Thesbiten dicens surge et descende in occursum Ahab regis
 19
 Israhel qui est in Samaria ecce ad vineam Naboth descendit ut possideat eam et loqueris ad eum
 dicens haec dicit Dominus occidisti insuper et possedisti et post haec addes haec dicit Dominus in
 20
 loco hoc in quo lixerunt canes sanguinem Naboth lambent tuum quoque sanguinem et ait Ahab
 ad Heliam num invenisti me inimice mee qui dixit inveni eo quod venundatus sis ut faceres malum
 21
 in conspectu Domini ecce ego inducam super te malum et demetam posteriora tua et interficiam
 22
 de Ahab mingentem ad parietem et clausum et ultimum in Israhel et dabo domum tuam sicut
 domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum Baasa filii Ahia quia egisti ut me ad iracundiam
 23
 provocares et peccare fecisti Israhel sed et de Hiezabel locutus est Dominus dicens canes
 24
 comedent Hiezabel in agro Hiezrahel si mortuus fuerit Ahab in civitate comedent eum canes si
 25
 autem mortuus fuerit in agro comedent eum volucres caeli igitur non fuit alter talis ut Ahab qui
 26
 venundatus est ut faceret malum in conspectu Domini concitavit enim eum Hiezabel uxor sua et
 abominabilis effectus est in tantum ut sequeretur idola quae fecerant Amorrei quos consumpsit
 27
 Dominus a facie filiorum Israhel itaque cum audisset Ahab sermones istos scidit vestem suam
 et operuit cilicio carnem suam ieiunavitque et dormivit in sacco et ambulabat dimisso capite
 28
 factus est autem sermo Domini ad Heliam Thesbiten dicens nonne vidisti humiliatum Ahab
 29
 coram me quia igitur humiliatus est mei causa non inducam malum in diebus eius sed in diebus
 filii sui inferam malum domui eius

Chapter 22

¹ transierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam et Israhel ² in anno autem tertio descendit
 Iosaphat rex Iuda ad regem Israhel ³ dixitque rex Israhel ad servos suos ignoratis quod nostra sit
 Ramoth Galaad et negligimus tollere eam de manu regis Syriae ⁴ et ait ad Iosaphat veniesne mecum
 ad proeliandum in Ramoth Galaad ⁵ dixitque Iosaphat ad regem Israhel sicut ego sum ita et tu
 populus meus et populus tuus unum sunt et equites mei et equites tui dixitque Iosaphat ad regem
 Israhel quaere oro te hodie sermonem Domini ⁶ congregavit ergo rex Israhel prophetas quadringentos
 circiter viros et ait ad eos ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere qui responderunt
 ascende et dabit Dominus in manu regis ⁷ dixit autem Iosaphat non est hic propheta Domini quispiam
 ut interrogemus per eum ⁸ et ait rex Israhel ad Iosaphat remansit vir unus per quem possimus
 interrogare Dominum sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum Micheas filius
 Hiemla cui Iosaphat ait ne loquaris ita rex ⁹ vocavit ergo rex Israhel eunuchum quendam et dixit
 ei festina adducere Micheam filium Hiemla ¹⁰ rex autem Israhel et Iosaphat rex Iuda sedebat
 unusquisque in solio suo vestiti cultu regio in area iuxta ostium portae Samariae et universi prophetae
 prophetabant in conspectu eorum ¹¹ fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaan cornua ferrea et ait
 haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec deleas eam ¹² omnesque prophetae similiter
 prophetabant dicentes ascende in Ramoth Galaad et vade prospere et tradet Dominus in manu regis
¹³ nuntius vero qui ierat ut vocaret Micheam locutus est ad eum dicens ecce sermones prophetarum
 ore uno bona regi praedicant sit ergo et sermo tuus similis eorum et loquere bona ¹⁴ cui Micheas
 ait vivit Dominus quia quodcumque dixerit mihi Dominus hoc loquar ¹⁵ venit itaque ad regem et
 ait illi rex Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad proeliandum an cessare cui ille respondit
 ascende et vade prospere et tradet Dominus in manu regis ¹⁶ dixit autem rex ad eum iterum atque
 iterum adiuro te ut non loquaris mihi nisi quod verum est in nomine Domini ¹⁷ et ille ait vidi
 cunctum Israhel dispersum in montibus quasi oves non habentes pastorem et ait Dominus non
 habent dominum isti revertatur unusquisque in domum suam in pace ¹⁸ dixit ergo rex Israhel ad
 Iosaphat numquid non dixi tibi quia non prophetat mihi bonum sed semper malum ¹⁹ ille vero
 addens ait propterea audi sermonem Domini vidi Dominum sedentem super solium suum et omnem
 exercitum caeli adsistentem ei a dextris et a sinistris ²⁰ et ait Dominus quis decipiet Ahab regem

Israhel ut ascendat et cadat in Ramoth Galaad et dixit unus verba huiuscemodi et alius aliter
 21
 egressus est autem spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam illum cui locutus est
 22
 Dominus in quo et ille ait egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius et
 23
 dixit Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum
 mendacii in ore omnium prophetarum tuorum qui hic sunt et Dominus locutus est contra te malum
 24
 accessit autem Sedecias filius Chanaan et percussit Micheam in maxillam et dixit mene ergo
 25
 dimisit spiritus Domini et locutus est tibi et ait Micheas visurus es in die illa quando ingredieris
 26
 cubiculum intra cubiculum ut abscondaris et ait rex Israhel tollite Micheam et maneat apud
 27
 Amon principem civitatis et apud Ioas filium Ammelech et dicite eis haec dicit rex mittite virum
 istum in carcerem et sustentate eum pane tribulationis et aqua angustiae donec revertar in pace
 28
 dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi
 29
 omnes ascendit itaque rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad 30 dixitque rex Israhel
 ad Iosaphat sume arma et ingredere proelium et induere vestibis tuis porro rex Israhel mutavit
 31
 habitum et ingressus est bellum rex autem Syriae praeceperat principibus curruum triginta duobus
 dicens non pugnabitis contra minorem et maiorem quempiam nisi contra regem Israhel solum
 32
 cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat suspicati sunt quod ipse esset rex Israhel et impetu
 33
 facto pugnabant contra eum et exclamavit Iosaphat intellexeruntque principes curruum quod
 34
 non esset rex Israhel et cessaverunt ab eo unus autem quidam tetendit arcum in incertum sagittam
 dirigens et casu percussit regem Israhel inter pulmonem et stomachum at ille dixit aurigae suo verte
 35
 manum tuam et eice me de exercitu quia graviter vulneratus sum commissum est ergo proelium
 in die illa et rex Israhel stabat in curru suo contra Syros et mortuus est vesperi fluebat autem sanguis
 36
 plagae in sinum currus et praeco personuit in universo exercitu antequam sol occumberet dicens
 37
 unusquisque revertatur in civitatem et in terram suam mortuus est autem rex et perlatus est
 38
 Samariam sepelieruntque regem in Samaria et laverunt currum in piscina Samariae et linxerunt
 39
 canes sanguinem eius et habenas laverunt iuxta verbum Domini quod locutus fuerat reliqua vero
 sermonum Ahab et universa quae fecit et domus eburneae quam aedificavit cunctarumque urbium
 40
 quas extruxit nonne scripta sunt haec in libro verborum dierum regum Israhel dormivit ergo
 41
 Ahab cum patribus suis et regnavit Ohozias filius eius pro eo Iosaphat filius Asa regnare coeperat

super Iudam anno quarto Ahab regis Israhel⁴² triginta quinque annorum erat cum regnare coepisset
 et viginti et quinque annos regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Salai⁴³ et
 ambulavit in omni via Asa patris sui et non declinavit ex ea fecitque quod rectum est in conspectu
 Domini⁴⁴ verumtamen excelsa non abstulit adhuc enim populus sacrificabat et adolebat incensum
 in excelsis⁴⁵ pacemque habuit Iosaphat cum rege Israhel⁴⁶ reliqua autem verborum Iosaphat et
 opera eius quae gessit et proelia nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda
⁴⁷ sed et reliquias effeminatorum qui remanserant in diebus Asa patris eius abstulit de terra⁴⁸ nec
 erat tunc rex constitutus in Edom⁴⁹ rex vero Iosaphat fecerat classes in mari quae navigarent in
 Ophir propter aurum et ire non potuerunt quia confractae sunt in Asiongaber⁵⁰ tunc ait Ohozias
 filius Ahab ad Iosaphat vadant servi mei cum servis tuis in navibus et noluit Iosaphat⁵¹ dormivitque
 cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Ioram filius eius
⁵² pro eo Ohozias autem filius Ahab regnare coeperat super Israhel in Samaria anno septimodecimo
 Iosaphat regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis⁵³ et fecit malum in conspectu Domini
 et ambulavit in via patris sui et matris suae et in via Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

2 Kings

Chapter 1

¹ praevaricatus est autem Moab in Israhel postquam mortuus est Ahab² ceciditque Ohozias per
 cancellos cenaculi sui quod habebat in Samaria et aegrotavit misitque nuntios dicens ad eos ite
 consulite Beelzebub deum Accaron utrum vivere queam de infirmitate mea hac³ angelus autem
 Domini locutus est ad Heliam Thesbiten surge ascende in occursum nuntiorum regis Samariae et
 dices ad eos numquid non est Deus in Israhel ut eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron
⁴ quam ob rem haec dicit Dominus de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte
 morieris et abiit Helias⁵ reversique sunt nuntii ad Ohoziam qui dixit eis quare reversi estis⁶ at illi
 responderunt ei vir occurrit nobis et dixit ad nos ite revertimini ad regem qui misit vos et dicetis ei
 haec dicit Dominus numquid quia non erat Deus in Israhel mittis ut consulatur Beelzebub deus
 Accaron idcirco de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris⁷ qui dixit eis

cuius figurae et habitu est vir qui occurrit vobis et locutus est verba haec ⁸ at illi dixerunt vir pilosus
 et zona pellicia accinctis renibus qui ait Helias Thesbites est ⁹ misitque ad eum quinquagenarium
 principem et quinquaginta qui erant sub eo qui ascendit ad eum sedentique in vertice montis ait
¹⁰
 homo Dei rex praecepit ut descendas ¹⁰ respondensque Helias dixit quinquagenario si homo Dei
 sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta tuos descendit itaque ignis e caelo et
¹¹
 devoravit eum et quinquaginta qui erant cum eo ¹¹ rursum misit ad eum principem quinquagenarium
 alterum et quinquaginta cum eo qui locutus est illi homo Dei haec dicit rex festina descende
¹²
¹² respondens Helias ait si homo Dei ego sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta
 tuos descendit ergo ignis Dei e caelo et devoravit illum et quinquaginta eius ¹³ iterum misit
 principem quinquagenarium tertium et quinquaginta qui erant cum eo qui cum venisset curvavit
 genua contra Heliam et precatus est eum et ait homo Dei noli desplicere animam meam et animam
¹⁴
 servorum tuorum qui mecum sunt ¹⁴ ecce descendit ignis de caelo et devoravit duos principes
 quinquagenarios primos et quinquagenos qui cum eis erant sed nunc obsecro ut miserearis animae
¹⁵
 meae ¹⁵ locutus est autem angelus Domini ad Heliam dicens descende cum eo ne timeas surrexit
¹⁶
 igitur et descendit cum eo ad regem ¹⁶ et locutus est ei haec dicit Dominus quia misisti nuntios ad
 consulendum Beelzebub deum Accaron quasi non esset Deus in Israhel a quo possis interrogare
¹⁷
 sermonem ideo de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris ¹⁷ mortuus est
 ergo iuxta sermonem Domini quem locutus est Helias et regnavit Ioram frater eius pro eo anno
¹⁸
 secundo Ioram filii Iosaphat regis Iudae non enim habebat filium ¹⁸ reliqua autem verborum Ohoziae
 quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

Chapter 2

¹
¹ factum est autem cum levare vellet Dominus Heliam per turbinem in caelum ibant Helias et
²
 Heliseus de Galgalis ² dixitque Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me usque Bethel
 cui ait Heliseus vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque descendissent
³
 Bethel ³ egressi sunt filii prophetarum qui erant Bethel ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti
⁴
 quia hodie Dominus tollat dominum tuum a te qui respondit et ego novi silete ⁴ dixit autem Helias
 ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me in Hiericho et ille ait vivit Dominus et vivit anima
⁵
 tua quia non derelinquam te cumque venissent Hierichum ⁵ accesserunt filii prophetarum qui erant

in Hiericho ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum tuum a
 te et ait et ego novi silete ⁶ dixit autem ei Helias sede hic quia Dominus misit me ad Iordanem qui
 ait vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te ierunt igitur ambo pariter ⁷ et
 quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt qui et steterunt e contra longe illi autem ambo
 stabant super Iordanem ⁸ tulitque Helias pallium suum et involvit illud et percussit aquas quae
 divisae sunt in utramque partem et transierunt ambo per siccum ⁹ cumque transissent Helias dixit
 ad Heliseum postula quod vis ut faciam tibi antequam tollar a te dixitque Heliseus obsecro ut fiat
 duplex spiritus tuus in me ¹⁰ qui respondit rem difficilem postulasti attamen si videris me quando
 tollor a te erit quod petisti si autem non videris non erit ¹¹ cumque pergerent et incedentes
 sermocinarentur ecce currus igneus et equi ignei diviserunt utrumque et ascendit Helias per turbinem
 in caelum ¹² Heliseus autem videbat et clamabat pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius et
 non vidit eum amplius adprehenditque vestimenta sua et scidit illa in duas partes ¹³ et levavit
 pallium Heliae quod ceciderat ei reversusque stetit super ripam Iordanis ¹⁴ et pallio Heliae quod
 ceciderat ei percussit aquas et dixit ubi est Deus Heliae etiam nunc percussitque aquas et divisae
 sunt huc atque illuc et transiit Heliseus ¹⁵ videntes autem filii prophetarum qui erant in Hiericho
 de contra dixerunt requievit spiritus Heliae super Heliseum et venientes in occursum eius adoraverunt
 eum proni in terram ¹⁶ dixeruntque illi ecce cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes qui possint
 ire et quaerere dominum tuum ne forte tulerit eum spiritus Domini et proiecerit in uno montium
 aut in una vallium qui ait nolite mittere ¹⁷ coegeruntque eum donec adquiesceret et diceret mittite
 et miserunt quinquaginta viros qui cum quaesissent tribus diebus non invenerunt ¹⁸ et reversi sunt
 ad eum at ille habitabat in Hiericho dixitque eis numquid non dixi vobis nolite ire ¹⁹ dixerunt
 quoque viri civitatis ad Heliseum ecce habitatio civitatis huius optima est sicut tu ipse domine
 perspicias sed aquae pessimae sunt et terra sterilis ²⁰ at ille ait adferte mihi vas novum et mittite in
 illud sal qui cum adtulissent ²¹ egressus ad fontem aquarum misit in eum sal et ait haec dicit
 Dominus sanavi aquas has et non erit ultra in eis mors neque sterilitas ²² sanatae sunt ergo aquae
 usque ad diem hanc iuxta verbum Helisei quod locutus est ²³ ascendit autem inde Bethel cumque
 ascenderet per viam pueri parvi egressi sunt de civitate et includebant ei dicentes ascende calve
 ascende calve ²⁴ qui cum se respexisset vidit eos et maledixit eis in nomine Domini egressique

sunt duo ursi de saltu et laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros²⁵ abiit autem inde in montem Carmeli et inde reversus est Samariam

Chapter 3

¹ Ioram vero filius Ahab regnavit super Israhel in Samaria anno octavodecimo Iosaphat regis Iudae regnavitque duodecim annis² et fecit malum coram Domino sed non sicut pater suus et mater tulit enim statuas Baal quas fecerat pater eius³ verumtamen in peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel adhesit nec recessit ab eis⁴ porro Mesa rex Moab nutrebat pecora multa et solvebat regi Israhel centum milia agnorum et centum milia arietum cum velleribus suis⁵ cumque mortuus fuisset Ahab praevaricatus est foedus quod habebat cum rege Israhel⁶ egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria et recensuit universum Israhel⁷ misitque ad Iosaphat regem Iuda dicens rex Moab recessit a me veni mecum contra Moab ad proelium qui respondit ascendam qui meus est tuus est populus meus populus tuus equi mei equi tui⁸ dixitque per quam viam ascendemus at ille respondit per desertum Idumeae⁹ perrexerunt igitur rex Israhel et rex Iuda et rex Edom et circumierunt per viam septem dierum nec erat aqua exercitui et iumentis quae sequebantur eos¹⁰ dixitque rex Israhel eheu eheu eheu congregavit nos Dominus tres reges ut traderet in manu Moab¹¹ et ait Iosaphat estne hic propheta Domini ut deprecemur Dominum per eum et respondit unus de servis regis Israhel est hic Heliseus filius Saphat qui fundebat aquam super manus Heliae¹² et ait Iosaphat est apud eum sermo Domini descenditque ad eum rex Israhel et Iosaphat et rex Edom¹³ dixit autem Heliseus ad regem Israhel quid mihi et tibi est vade ad prophetas patris tui et matris tuae et ait illi rex Israhel quare congregavit Dominus tres reges hos ut traderet eos in manu Moab¹⁴ dixit autem Heliseus vivit Dominus exercituum in cuius conspectu sto quod si non vultum Iosaphat regis Iudae erubescerem ne adtendissem quidem te nec respexissem¹⁵ nunc autem adducite mihi psalten cumque caneret psaltes facta est super eum manus Domini et ait¹⁶ haec dicit Dominus facite alveum torrentis huius fossas et fossas¹⁷ haec enim dicit Dominus non videbitis ventum neque pluviam et alveus iste replebitur aquis et bibetis vos et familiae vestrae et iumenta vestra¹⁸ parumque hoc est in conspectu Domini insuper tradet etiam Moab in manu vestra¹⁹ et percutietis

omnem civitatem munitam et omnem urbem electam et universum lignum fructiferum succiditis
 cunctosque fontes aquarum obturabitis et omnem agrum egregium operietis lapidibus ²⁰ factum
 est igitur mane quando sacrificium offerri solet et ecce aquae veniebant per viam Edom et repleta
 est terra aquis ²¹ universi autem Moabitae audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum
 eos convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper et steterunt in terminis ²² primoque
 mane surgentes et orto iam sole ex adverso aquarum viderunt Moabitae contra aquas rubras quasi
 sanguinem ²³ dixeruntque sanguis est gladii pugnaverunt reges contra se et caesi sunt mutuo nunc
 perge ad praedam Moab ²⁴ perrexeruntque in castra Israhel porro consurgens Israhel percussit
 Moab at illi fugerunt coram eis venerunt igitur qui vicerant et percusserunt Moab ²⁵ et civitates
 destruxerunt et omnem agrum optimum mittentes singuli lapides repleverunt et universos fontes
 aquarum obturaverunt et omnia ligna fructifera succiderunt ita ut muri tantum fictiles remanerent
 et circumdata est civitas a fundibulariis et magna ex parte percussa ²⁶ quod cum vidisset rex Moab
 praevaluisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros educentes gladium ut inrumperet ad
 regem Edom et non potuerunt ²⁷ arripiensque filium suum primogenitum qui regnaturus erat pro
 eo obtulit holocaustum super murum et facta est indignatio magna in Israhel statimque recesserunt
 ab eo et reversi sunt in terram suam

Chapter 4

¹ mulier autem quaedam de uxoribus prophetarum clamabat ad Heliseum dicens servus tuus vir
 meus mortuus est et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum et ecce creditor venit ut tollat
 duos filios meos ad serviendum sibi ² cui dixit Heliseus quid vis ut faciam tibi dic mihi quid habes
 in domo tua at illa respondit non habeo ancilla tua quicquam in domo mea nisi parum olei quo
 unguear ³ cui ait vade pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca ⁴ et ingredere et
 claude ostium cum intrinsecus fueris tu et filii tui et mitte inde in omnia vasa haec et cum plena
 fuerint tolles ⁵ ivit itaque mulier et clusit ostium super se et super filios suos illi offerebant vasa et
 illa infundebat ⁶ cumque plena fuissent vasa dixit ad filium suum adfer mihi adhuc vas et ille
 respondit non habeo stetitque oleum ⁷ venit autem illa et indicavit homini Dei et ille vade inquit
 vende oleum et redde creditori tuo tu autem et filii tui vivite de reliquo ⁸ facta est autem quaedam
 dies et transiebat Heliseus per Sunam erat autem ibi mulier magna quae tenuit eum ut comederet

panem cumque frequenter inde transiret devertibat ad eam ut comederet panem ⁹ quae dixit ad
 virum suum animadverto quod vir Dei sanctus est iste qui transit per nos frequenter ¹⁰ faciamus
 ergo cenaculum parvum et ponamus ei in eo lectulum et mensam et sellam et candelabrum ut cum
 venerit ad nos maneat ibi ¹¹ facta est igitur dies quaedam et veniens devertit in cenaculum et
 requievit ibi ¹² dixitque ad Giezi puerum suum voca Sunamitin istam qui cum vocasset eam et illa
 stetit coram eo ¹³ dixit ad puerum loquere ad eam ecce sedule in omnibus ministrasti nobis quid
 vis ut faciam tibi numquid habes negotium et vis ut loquar regi sive principi militiae quae respondit
 in medio populi mei habito ¹⁴ et ait quid ergo vult ut faciam ei dixitque Giezi ne quaeras filium
 enim non habet et vir eius senex est ¹⁵ praecepit itaque ut vocaret eam quae cum vocata fuisset et
 stetit ad ostium ¹⁶ dixit ad eam in tempore isto et in hac eadem hora si vita comes fuerit habebis
 in utero filium at illa respondit noli quaeso domine mi vir Dei noli mentiri ancillae tuae ¹⁷ et
 concepit mulier et peperit filium in tempore et in hora eadem quam dixerat Heliseus ¹⁸ crevit autem
 puer et cum esset quaedam dies et egressus isset ad patrem suum ad messorum ¹⁹ ait patri suo caput
 meum caput meum at ille dixit puero tolle et duc eum ad matrem suam ²⁰ qui cum tulisset et
 adduxisset eum ad matrem suam posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem et mortuus
 est ²¹ ascendit autem et conlocavit eum super lectulum hominis Dei et clusit ostium et egressa
²² vocavit virum suum et ait mitte mecum obsecro unum de pueris et asinam ut excurram usque ad
 hominem Dei et revertar ²³ qui ait illi quam ob causam vadis ad eum hodie non sunt kalendae
 neque sabbatum quae respondit vale ²⁴ stravitque asinam et praecepit puero mina et propera ne
 mihi moram facias in eundo et hoc age quod praecipio tibi ²⁵ profecta est igitur et venit ad virum
 Dei in montem Carmeli cumque vidisset eam vir Dei de contra ait ad Giezi puerum suum ecce
 Sunamitis illa ²⁶ vade ergo in occursum eius et dic ei rectene agitur circa te et circa virum tuum et
 circa filium tuum quae respondit recte ²⁷ cumque venisset ad virum Dei in monte adprehendit
 pedes eius et accessit Giezi ut amoveret eam et ait homo Dei dimitte illam anima enim eius in
 amaritudine est et Dominus celavit me et non indicavit mihi ²⁸ quae dixit illi numquid petivi filium
 a domino meo numquid non dixi tibi ne inludas me ²⁹ et ille ait ad Giezi accinge lumbos tuos et
 tolle baculum meum in manu tua et vade si occurrerit tibi homo non salutes eum et si salutaverit

te quispiam non respondeas illi et pones baculum meum super faciem pueri ³⁰ porro mater pueri
 ait vivit Dominus et vivit anima tua non dimittam te surrexit ergo et secutus est eam ³¹ Giezi autem
 praecesserat eos et posuerat baculum super faciem pueri et non erat vox neque sensus reversusque
 est in occursum eius et nuntiavit ei dicens non surrexit puer ³² ingressus est ergo Heliseus domum
 et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius ³³ ingressusque clusit ostium super se et puerum et
 oravit ad Dominum ³⁴ et ascendit et incubuit super puerum posuitque os suum super os eius et
 oculos suos super oculos eius et manus suas super manus eius et incurvavit se super eum et calefacta
 est caro pueri ³⁵ at ille reversus deambulavit in domo semel huc et illuc et ascendit et incubuit
 super eum et oscitavit puer septies aperuitque oculos ³⁶ et ille vocavit Giezi et dixit ei voca
 Sunamitin hanc quae vocata ingressa est ad eum qui ait tolle filium tuum ³⁷ venit illa et corruit ad
 pedes eius et adoravit super terram tulitque filium suum et egressa est ³⁸ et Heliseus reversus est
 in Galgala erat autem fames in terra et filii prophetarum habitabant coram eo dixitque uni de pueris
 suis pone ollam grandem et coque pulmentum filiis prophetarum ³⁹ et egressus est unus in agrum
 ut colligeret herbas agrestes invenitque quasi vitem silvestrem et collegit ex ea colocyntidas agri
 et implevit pallium suum et reversus concidit in ollam pulmenti nesciebat enim quid esset
⁴⁰
 infuderunt ergo sociis ut comederent cumque gustassent de coctione exclamaverunt dicentes
 mors in olla vir Dei et non potuerunt comedere ⁴¹ at ille adferte inquit farinam et misit in ollam et
 ait infunde turbae et comedat et non fuit amplius quicquam amaritudinis in olla ⁴² vir autem quidam
 venit de Balsalisa deferens viro Dei panes primitiarum et viginti panes hordiacios et frumentum
 novum in pera sua at ille dixit da populo ut comedat ⁴³ responditque ei minister eius quantum est
 hoc ut adponam coram centum viris rursum ille da ait populo ut comedat haec enim dicit Dominus
 comedent et supererit ⁴⁴ posuit itaque coram eis qui comederunt et superfuit iuxta verbum Domini

Chapter 5

¹ Naaman princeps militiae regis Syriae erat vir magnus apud dominum suum et honoratus per
 illum enim dedit Dominus salutem Syriae erat autem vir fortis et dives sed leprosus ² porro de
 Syria egressi fuerant latrunculi et captivam duxerant de terra Israhel puellam parvulam quae erat
 in obsequio uxoris Naaman ³ quae ait ad dominam suam utinam fuisset dominus meus ad prophetam

qui est in Samaria profecto curasset eum a lepra quam habet ⁴ ingressus est itaque Naaman ad
 dominum suum et nuntiavit ei dicens sic et sic locuta est puella de terra Israhel ⁵ dixitque ei rex
 Syriae vade et mittam litteras ad regem Israhel qui cum profectus esset et tulisset secum decem
 talenta argenti et sex milia aureos et decem mutatoria vestimentorum ⁶ detulit litteras ad regem
 Israhel in haec verba cum acceperis epistulam hanc scito quod miserim ad te Naaman servum meum
 ut cures eum a lepra sua ⁷ cumque legisset rex Israhel litteras scidit vestimenta sua et ait numquid
 Deus sum ut occidere possim et vivificare quia iste misit ad me ut curem hominem a lepra sua
 animadvertite et videte quod occasiones quaerat adversum me ⁸ quod cum audisset Heliseus vir
 Dei scidisse videlicet regem Israhel vestimenta sua misit ad eum dicens quare scidisti vestimenta
 tua veniat ad me et sciat esse prophetam in Israhel ⁹ venit ergo Naaman cum equis et curribus et
 stetit ad ostium domus Helisei ¹⁰ misitque ad eum Heliseus nuntium dicens vade et lavare septies
 in Iordane et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis ¹¹ iratus Naaman recedebat dicens
 putabam quod egrederetur ad me et stans invocaret nomen Domini Dei sui et tangeret manu sua
 locum leprae et curaret me ¹² numquid non meliores sunt Abana et Pharphar fluvii Damasci omnibus
 aquis Israhel ut laver in eis et munder cum ergo vertisset se et abiret indignans ¹³ accesserunt ad
 eum servi sui et locuti sunt ei pater si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras
 quanto magis quia nunc dixit tibi lavare et mundaberis ¹⁴ descendit et lavit in Iordane septies iuxta
 sermonem viri Dei et restituta est caro eius sicut caro pueri parvuli et mundatus est ¹⁵ reversusque
 ad virum Dei cum universo comitatu suo venit et stetit coram eo et ait vere scio quod non sit Deus
 in universa terra nisi tantum in Israhel obsecro itaque ut accipias benedictionem a servo tuo ¹⁶ at
 ille respondit vivit Dominus ante quem sto quia non accipiam cumque vim faceret penitus non
 adqueivit ¹⁷ dixitque Naaman ut vis sed obsecro concede mihi servo tuo ut tollam onus duorum
 burdonum de terra non enim faciet ultra servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis nisi
 Domino ¹⁸ hoc autem solum est de quo depreceris Dominum pro servo tuo quando ingreditur
 dominus meus templum Remmon ut adoret et illo innitente super manum meam si adoravero in
 templo Remmon adorante me in eodem loco ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro hac re ¹⁹ qui
 dixit ei vade in pace abiit ergo ab eo electo terrae tempore ²⁰ dixitque Giezi puer viri Dei pepercit
 dominus meus Naaman Syro isti ut non acciperet ab eo quae adtulit vivit Dominus quia curram
 post eum et accipiam ab eo aliquid ²¹ et secutus est Giezi post tergum Naaman quem cum vidisset
 ille currentem ad se desilivit de curru in occursum eius et ait rectene sunt omnia ²² et ille ait recte

dominus meus misit me dicens modo venerunt ad me duo adulescentes de monte Ephraim ex filiis prophetarum da eis talentum argenti et vestes mutatorias duplices ²³ dixitque Naaman melius est ut accipias duo talenta et coegit eum ligavitque duo talenta argenti in duobus saccis et duplicia vestimenta et inposuit duobus pueris suis qui et portaverunt coram eo ²⁴ cumque venisset iam vesperi tulit de manu eorum et reposuit in domo dimisitque viros et abierunt ²⁵ ipse autem ingressus stetit coram domino suo et dixit Heliseus unde venis Giezi qui respondit non ivit servus tuus quoquam ²⁶ at ille nonne ait cor meum in praesenti erat quando reversus est homo de curru suo in occursum tui nunc igitur accepisti argentum et accepisti vestes ut emas oliveta et vineta et oves et boves et servos et ancillas ²⁷ sed et lepra Naaman adherebit tibi et semini tuo in sempiternum et egressus est ab eo leprosus quasi nix

Chapter 6

¹ dixerunt autem filii prophetarum ad Heliseum ecce locus in quo habitamus coram te angustus est nobis ² eamus usque ad Iordanem et tollant singuli de silva materias singulas ut aedificemus nobis ibi locum ad habitandum qui dixit ite ³ et ait unus ex illis veni ergo et tu cum servis tuis respondit ego veniam ⁴ et abiit cum eis cumque venissent ad Iordanem caedebant ligna ⁵ accidit autem ut cum unus materiem succidisset caderet ferrum securis in aquam exclamavitque ille et ait eheu eheu eheu domine mi et hoc ipsum mutuo acceperam ⁶ dixit autem homo Dei ubi cecidit at ille monstravit ei locum praecidit ergo lignum et misit illuc natavitque ferrum ⁷ et ait tolle qui extendit manum et tulit illud ⁸ rex autem Syriae pugnabat contra Israhel consiliumque iniit cum servis suis dicens in loco illo et illo ponamus insidias ⁹ misit itaque vir Dei ad regem Israhel dicens cave ne transeas in loco illo quia ibi Syri in insidiis sunt ¹⁰ misit rex Israhel ad locum quem dixerat ei vir Dei et praeoccupavit eum et observavit se ibi non semel neque bis ¹¹ conturbatumque est cor regis Syriae pro hac re et convocatis servis suis ait quare non indicastis mihi quis proditor mei sit apud regem Israhel ¹² dixitque unus servorum eius nequaquam domine mi rex sed Heliseus propheta qui est in Israhel indicat regi Israhel omnia verba quaecumque locutus fueris in conclavi tuo ¹³ dixit eis ite et videte ubi sit ut mittam et capiam eum adnuntiaveruntque ei dicentes ecce in Dothan ¹⁴ misit ergo illuc equos et currus et robur exercitus qui cum venissent nocte circumdederunt

15 civitatem consurgens autem diluculo minister viri Dei egressus est viditque exercitum in circuitu
 civitatis et equos et currus nuntiavitque ei dicens eheu eheu domine mi quid faciemus 16 at ille
 respondit noli timere plures enim nobiscum sunt quam cum illis 17 cumque orasset Heliseus ait
 Domine aperi oculos huius ut videat et aperuit Dominus oculos pueri et vidit et ecce mons plenus
 equorum et curruum igneorum in circuitu Helisei 18 hostes vero descenderunt ad eum porro Heliseus
 oravit Dominum dicens percutite obsecro gentem hanc caecitate percussitque eos Dominus ne viderent
 iuxta verbum Helisei 19 dixit autem ad eos Heliseus non est haec via nec ista est civitas sequimini
 me et ostendam vobis virum quem quaeritis duxit ergo eos in Samariam 20 cumque ingressi fuissent
 in Samaria dixit Heliseus Domine aperi oculos istorum ut videant aperuitque Dominus oculos eorum
 et viderunt esse se in medio Samariae 21 dixitque rex Israhel ad Heliseum cum vidisset eos numquid
 percutiam eos pater mi 22 at ille ait non percuties neque enim cepisti eos gladio et arcu tuo ut
 percutias pone panem et aquam coram eis ut comedant et bibant et vadant ad dominum suum
 23 adpositaque est eis ciborum magna praeparatio et comederunt et biberunt et dimisit eos abieruntque
 ad dominum suum et ultra non venerunt latrones Syriae in terram Israhel 24 factum est autem post
 haec congregavit Benadad rex Syriae universum exercitum suum et ascendit et obsidebat Samariam
 25 factaque est fames magna in Samaria et tamdiu obsessa est donec venundaretur caput asini
 octoginta argenteis et quarta pars cibi stercoris columbarum quinque argenteis 26 cumque rex
 Israhel transiret per murum mulier exclamavit ad eum dicens salva me domine mi rex 27 qui ait
 non te salvet Dominus unde salvare te possum de area an de torculari dixitque ad eam rex quid tibi
 vis quae respondit 28 mulier ista dixit mihi da filium tuum ut comedamus eum hodie et filium
 meum comedemus cras 29 coximus ergo filium meum et comedimus dixique ei die altera da filium
 tuum ut comedamus eum quae abscondit filium suum 30 quod cum audisset rex scidit vestimenta
 sua et transiebat super murum viditque omnis populus cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus
 31 et ait haec mihi faciat Deus et haec addat si steterit caput Helisei filii Saphat super eum hodie
 32 Heliseus autem sedebat in domo sua et senes sedebant cum eo praemisit itaque virum et antequam
 veniret nuntius ille dixit ad senes numquid scitis quod miserit filius homicidae hic ut praecidatur
 caput meum videte ergo cum venerit nuntius cludite ostium et non sinatis eum introire ecce enim
 33 sonitus pedum domini eius post eum est et adhuc illo loquente eis apparuit nuntius qui veniebat
 ad eum et ait ecce tantum malum a Domino est quid amplius expectabo a Domino

Chapter 7

¹ dixit autem Heliseus audite verbum Domini haec dicit Dominus in tempore hoc cras modius
 similiae uno statere erit et duo modii hordei statere uno in porta Samariae ² respondens unus de
 ducibus super cuius manum rex incumbere homini Dei ait si Dominus fecerit etiam cataractas in
 caelo numquid poterit esse quod loqueris qui ait videbis oculis tuis et inde non comedes ³ quattuor
 ergo viri erant leprosi iuxta introitum portae qui dixerunt ad invicem quid hic esse volumus donec
⁴ moriamur sive ingredi voluerimus civitatem fame moriemur sive manserimus hic moriendum
 nobis est venite igitur et transfugiamus ad castra Syriae si pepererint nobis vivemus si autem
 occidere voluerint nihilominus moriemur ⁵ surrexerunt igitur vesperi ut venirent ad castra Syriae
 cumque venissent ad principium castrorum Syriae nullum ibidem reppererunt ⁶ siquidem Dominus
 sonitum audiri fecerat in castris Syriae curruum et equorum et exercitus plurimi dixeruntque ad
 invicem ecce mercede conduxit adversum nos rex Israhel reges Hettheorum et Aegyptiorum et
 venerunt super nos ⁷ surrexerunt ergo et fugerunt in tenebris et dereliquerunt tentoria sua et equos
 et asinos in castris fugeruntque animas tantum suas salvare cupientes ⁸ igitur cum venissent leprosi
 illi ad principium castrorum ingressi sunt unum tabernaculum et comederunt et biberunt tuleruntque
 inde argentum et aurum et vestes et abierunt et absconderunt et rursus reversi sunt ad aliud
 tabernaculum et inde similiter auferentes absconderunt ⁹ dixeruntque ad invicem non recte facimus
 haec enim dies boni nuntii est si tacuerimus et noluerimus nuntiare usque mane sceleris arguemur
¹⁰ venite eamus et nuntiemus in aula regis cumque venissent ad portam civitatis narraverunt eis
 dicentes ivimus ad castra Syriae et nullum ibidem repperimus hominum nisi equos et asinos alligatos
 et fixa tentoria ¹¹ ierunt ergo portarii et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus ¹² qui surrexit
 nocte et ait ad servos suos dico vobis quid fecerint nobis Syri sciunt quia fame laboramus et idcirco
 egressi sunt de castris et latitant in agris dicentes cum egressi fuerint de civitate capiemus eos
 viventes et tunc civitatem ingredi poterimus ¹³ respondit autem unus servorum eius tollamus
 quinque equos qui remanserunt in urbe quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israhel alii
 enim consumpti sunt et mittentes explorare poterimus ¹⁴ adduxerunt ergo duos equos misitque rex
 ad castra Syrorum dicens ite videte ¹⁵ qui abierunt post eos usque ad Iordanem ecce autem omnis
 via plena erat vestibus et vasis quae proiecerant Syri cum turbarentur reversique nuntii indicaverunt
 regi ¹⁶ et egressus populus diripuit castra Syriae factusque est modius similiae statere uno et duo
 modii hordei statere uno iuxta verbum Domini ¹⁷ porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat
 constituit ad portam quem conculcavit turba in introitu et mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir

18
 Dei quando descenderat rex ad eum factumque est secundum sermonem viri Dei quem dixerat regi quando ait duo modii hordei statere uno erunt et modius similiae statere uno hoc eodem tempore
 19
 cras in porta Samariae quando responderat dux ille viro Dei et dixerat etiam si Dominus fecerit cataractas in caelo numquid fieri poterit quod loqueris et dixit ei videbis oculis tuis et inde non
 20
 comedes evenit ergo ei sicut praedictum erat et conculcavit eum populus in porta et mortuus est

Chapter 8

1
 Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius vivere fecerat filium dicens surge vade tu et domus tua et peregrinare ubicumque reppereris vocavit enim Dominus famem et veniet super terram
 2
 septem annis quae surrexit et fecit iuxta verbum hominis Dei et vadens cum domo sua peregrinata
 3
 est in terra Philisthim diebus multis cumque finiti essent anni septem reversa est mulier de terra
 4
 Philisthim et egressa est ut interpellaret regem pro domo sua et agris suis rex autem loquebatur
 5
 cum Giezi puero viri Dei dicens narra mihi omnia magnalia quae fecit Heliseus cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset apparuit mulier cuius vivificaverat filium clamans ad regem pro domo sua et pro agris suis dixitque Giezi domine mi rex haec est mulier et hic filius eius
 6
 quem suscitavit Heliseus et interrogavit rex mulierem quae narravit ei deditque ei rex eunuchum unum dicens restitue ei omnia quae sua sunt et universos redditus agrorum a die qua reliquit terram
 7
 usque ad praesens venit quoque Heliseus Damascum et Benadad rex Syriae aegrotabat
 8
 nuntiaveruntque ei dicentes venit vir Dei huc et ait rex ad Azahel tolle tecum munera et vade in occursum viri Dei et consule Dominum per eum dicens si evadere potero de infirmitate mea hac
 9
 ivit igitur Azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona Damasci onera quadraginta camelorum cumque stetisset coram eo ait filius tuus Benadad rex Syriae misit me ad te dicens si
 10
 sanari potero de infirmitate mea hac dixitque ei Heliseus vade dic ei sanaberis porro ostendit
 11
 mihi Dominus quia morte morietur stetitque cum eo et conturbatus est usque ad suffusionem
 12
 vultus flevitque vir Dei cui Azahel ait quare dominus meus flet at ille respondit quia scio quae factururus sis filiis Israhel mala civitates eorum munitas igne succendes et iuvenes eorum interficies
 13
 gladio et parvulos eorum elides et praegnantas divides dixitque Azahel quid enim sum servus tuus canis ut faciam rem istam magnam et ait Heliseus ostendit mihi Dominus te regem Syriae fore

14 qui cum recessisset ab Heliseo venit ad dominum suum qui ait ei quid tibi dixit Heliseus at ille
 respondit dixit mihi recipiet sanitatem ¹⁵ cumque venisset dies altera tulit sagulum et infudit aqua
 et expandit super faciem eius quo mortuo regnavit Azahel pro eo ¹⁶ anno quinto Ioram filii Ahab
 regis Israhel et Iosaphat regis Iuda regnavit Ioram filius Iosaphat rex Iuda ¹⁷ triginta duorum erat
 annorum cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ¹⁸ ambulavitque in viis regum
 Israhel sicut ambulaverat domus Ahab filia enim Ahab erat uxor eius et fecit quod malum est coram
 Domino ¹⁹ noluit autem Dominus disperdere Iudam propter David servum suum sicut promiserat
 ei ut daret illi lucernam et filiis eius cunctis diebus ²⁰ in diebus eius recessit Edom ne esset sub
 Iuda et constituit sibi regem ²¹ venitque Ioram Seira et omnis currus cum eo et surrexit nocte
 percussitque Idumeos qui eum circumdederant et principes curruum populus autem fugit in
 tabernacula sua ²² recessit ergo Edom ne esset sub Iuda usque ad diem hanc tunc recessit et Lobna
 in tempore illo ²³ reliqua autem sermonum Ioram et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in
 libro verborum dierum regum Iuda ²⁴ et dormivit Ioram cum patribus suis sepultusque est cum eis
 in civitate David et regnavit Ahazias filius eius pro eo ²⁵ anno duodecimo Ioram filii Ahab regis
 Israhel regnavit Ahazias filius Ioram regis Iudae ²⁶ viginti duorum annorum erat Ahazias cum
 regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Athalia filia Amri regis
 Israhel ²⁷ et ambulavit in viis domus Ahab et fecit quod malum est coram Domino sicut domus
 Ahab gener enim domus Ahab fuit ²⁸ abiit quoque cum Ioram filio Ahab ad proeliandum contra
 Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad et vulneraverunt Syri Ioram ²⁹ qui reversus est ut curaretur
 in Hiezrahel quia vulneraverant eum Syri in Rama proeliantem contra Azahel regem Syriae porro
 Ahazias filius Ioram rex Iuda descendit invisere Ioram filium Ahab in Hiezrahel quia aegrotabat

Chapter 9

1 Heliseus autem propheta vocavit unum de filiis prophetarum et ait illi accinge lumbos tuos
 et tolle lenticulam olei hanc in manu tua et vade in Ramoth Galaad ² cumque veneris illuc videbis
 Hieu filium Iosaphat filii Namsi et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum et introduces
 interius cubiculum ³ tenensque lenticulam olei fundes super caput eius et dices haec dicit Dominus

unxi te regem super Israhel aperiesque ostium et fugies et non ibi subsistes ⁴ abiit ergo adulescens
 puer prophetae Ramoth Galaad ⁵ et ingressus est ecce autem principes exercitus sedebant et ait
 verbum mihi ad te princeps dixitque Hieu ad quem ex omnibus nobis at ille dixit ad te o princeps
⁶
 et surrexit et ingressus est cubiculum at ille fudit oleum super caput eius et ait haec dicit Dominus
⁷
 Deus Israhel unxi te regem super populum Domini Israhel ⁷ et percuties domum Ahab domini tui
 ut ulciscar sanguinem servorum meorum prophetarum et sanguinem omnium servorum Domini de
 manu Hiezabel ⁸ perdamque omnem domum Ahab et interficiam de Ahab mingentem ad parietem
 et clausum et novissimum in Israhel ⁹ et dabo domum Ahab sicut domum Hieroboam filii Nabath
 et sicut domum Baasa filii Ahia ¹⁰ Hiezabel quoque comedent canes in agro Hiezrahel nec erit qui
 sepeliat eam aperuitque ostium et fugit ¹¹ Hieu autem egressus est ad servos domini sui qui dixerunt
 ei rectene sunt omnia quid venit insanus iste ad te qui ait eis nostis hominem et quid locutus sit
¹²
 at illi responderunt falsum est sed magis narra nobis qui ait eis haec et haec locutus est mihi et
¹³
 ait haec dicit Dominus unxi te regem super Israhel ¹³ festinaverunt itaque et unusquisque tollens
 pallium suum posuerunt sub pedibus eius in similitudinem tribunalis et cecinerunt tuba atque
¹⁴
 dixerunt regnavit Hieu ¹⁴ coniuravit ergo Hieu filius Iosaphat filii Namsi contra Ioram porro Ioram
¹⁵
 obsederat Ramoth Galaad ipse et omnis Israhel contra Azahel regem Syriae ¹⁵ et reversus fuerat
 ut curaretur in Hiezrahel propter vulnera quia percusserant eum Syri proeliantem contra Azahel
 regem Syriae dixitque Hieu si placet vobis nemo egrediatur profugus de civitate ne vadat et nuntiet
¹⁶
 in Hiezrahel ¹⁶ et ascendit et profectus est in Hiezrahel Ioram enim aegrotabat ibi et Ahazia rex
¹⁷
 Iuda descenderat ad visitandum Ioram ¹⁷ igitur speculator qui stabat super turrem Hiezrahel vidit
 globum Hieu venientis et ait video ego globum dixitque Ioram tolle currum et mitte in occursum
¹⁸
 eorum et dicat vadens rectene sunt omnia ¹⁸ abiit igitur qui ascenderat currum in occursum eius
 et ait haec dicit rex pacata sunt omnia dixitque ei Hieu quid tibi et paci transi et sequere me nuntiavit
¹⁹
 quoque speculator dicens venit nuntius ad eos et non revertitur ¹⁹ misit etiam currum equorum
 secundum venitque ad eos et ait haec dicit rex num pax est et ait Hieu quid tibi et paci transi et
²⁰
 sequere me ²⁰ nuntiavit autem speculator dicens venit usque ad eos et non revertitur est autem
²¹
 incessus quasi incessus Hieu filii Namsi praeceps enim graditur ²¹ et ait Ioram iunge currum
 iunxeruntque currum eius et egressus est Ioram rex Israhel et Ahazias rex Iuda singuli in curribus
²²
 suis egressique sunt in occursum Hieu et invenerunt eum in agro Naboth Hiezrahelitis ²² cumque
 vidisset Ioram Hieu dixit pax est Hieu at ille respondit quae pax adhuc fornicationes Hiezabel matris

tuae et veneficia eius multa vigent²³ convertit autem Ioram manum suam et fugiens ait ad Ahaziam
 insidiae Ahazia²⁴ porro Hieu tetendit arcum manu et percussit Ioram inter scapulas et egressa est
 sagitta per cor eius statimque corruit in curru suo²⁵ dixitque Hieu ad Baddacer ducem tolle proice
 eum in agro Naboth Hiezrahelitae memini enim quando ego et tu sedentes in curru sequebamur²⁶
 Ahab patrem huius quod Dominus onus hoc levaverit super eum dicens si non pro sanguine
 Naboth et pro sanguine filiorum eius quem vidi heri ait Dominus reddam tibi in agro isto dicit²⁷
 Dominus nunc igitur tolle proice eum in agro iuxta verbum Domini²⁷ Ahazias autem rex Iuda
 videns hoc fugit per viam domus horti persecutusque est eum Hieu et ait etiam hunc percutite in²⁸
 curru suo in ascensu Gaber qui est iuxta Ieblaam qui fugit in Mageddo et mortuus est ibi²⁸ et
 inposuerunt eum servi eius super currum suum et tulerunt Hierusalem sepelieruntque in sepulchro
 cum patribus suis in civitate David²⁹ anno undecimo Ioram filii Ahab rege Ahazia super Iudam
 30 venit Hieu Hiezrahel porro Hiezabel introitu eius audito depinxit oculos suos stibio et ornavit
 caput suum et respexit per fenestram³¹ ingredientem Hieu per portam et ait numquid pax esse
 potest Zamri qui interfecit dominum suum³² levavitque Hieu faciem suam ad fenestram et ait quae
 est ista et inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi³³ at ille dixit eis praecipitate eam deorsum
 et praecipitaverunt eam aspersusque est sanguine paries et equorum ungulae qui conculcaverunt
 eam³⁴ cumque ingressus esset et comederet bibissetque ait ite videte maledictam illam et sepelite
 eam quia filia regis est³⁵ cumque issent ut sepelirent eam non invenerunt nisi calvariam et pedes
 et summas manus³⁶ reversique nuntiaverunt ei et ait Hieu sermo Domini est quem locutus est per
 servum suum Heliam Thesbitem dicens in agro Hiezrahel comedent canes carnes Hiezabel³⁷ et
 erunt carnes Hiezabel sicut stercus super faciem terrae in agro Hiezrahel ita ut praetereuntes dicant
 haecine est illa Hiezabel

Chapter 10

1 erant autem Ahab septuaginta filii in Samaria scripsit ergo Hieu litteras et misit in Samariam
 ad optimates civitatis et ad maiores natu et ad nutricios Ahab dicens² statim ut acceperitis litteras
 has qui habetis filios domini vestri et currus et equos et civitates firmas et arma³ eligite meliorem
 et eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri et ponite eum super solium patris sui et pugnat

pro domo domini vestri ⁴ timuerunt illi vehementer et dixerunt ecce duo reges non potuerunt stare
 coram eo et quomodo nos valebimus resistere ⁵ miserunt ergo praepositus domus et praefectus
 civitatis et maiores natu et nutricii ad Hieu dicentes servi tui sumus quaecumque iusseris faciemus
 nec constituemus regem quodcumque tibi placet fac ⁶ rescripsit autem eis litteras secundo dicens
 si mei estis et oboeditis mihi tollite capita filiorum domini vestri et venite ad me hac eadem hora
 cras in Hiezhahel porro filii regis septuaginta viri apud optimates civitatis nutriebantur ⁷ cumque
 venissent litterae ad eos tulerunt filios regis et occiderunt septuaginta viros et posuerunt capita
 eorum in cofinis et miserunt ad eum in Hiezhahel ⁸ venit autem nuntius et indicavit ei dicens
 addulerunt capita filiorum regis qui respondit ponite ea duos acervos iuxta introitum portae usque
 mane ⁹ cumque diluxisset egressus est et stans dixit ad omnem populum iusti estis si ego coniuravi
 contra dominum meum et interfeci eum quis percussit omnes hos ¹⁰ videte ergo nunc quoniam non
 cecidit de sermonibus Domini in terram quos locutus est Dominus super domum Ahab et Dominus
 fecit quod locutus est in manu servi sui Heliae ¹¹ percussit igitur Hieu omnes qui reliqui erant de
 domo Ahab in Hiezhahel et universos optimates eius et notos et sacerdotes donec non remanerent
 ex eo reliquiae ¹² et surrexit et venit in Samariam cumque venisset ad Camaram pastorum in via
¹³ invenit fratres Ahaziae regis Iuda dixitque ad eos quinam estis vos at illi responderunt fratres
 Ahaziae sumus et descendimus ad salutandos filios regis et filios reginae ¹⁴ qui ait comprehendite
 eos vivos quos cum comprehendissent vivos iugulaverunt eos in cisterna iuxta Camaram quadraginta
 duos viros et non reliquit ex eis quemquam ¹⁵ cumque abisset inde invenit Ionadab filium Rechab
 in occursum sibi et benedixit ei et ait ad eum numquid est cor tuum rectum sicut cor meum cum
 corde tuo et ait Ionadab est si est inquit da manum tuam qui dedit manum suam at ille levavit eum
 ad se in curru ¹⁶ dixitque ad eum veni mecum et vide zelum meum pro Domino et inpositum curru
 suo ¹⁷ duxit in Samariam et percussit omnes qui reliqui fuerant de Ahab in Samaria usque ad unum
 iuxta verbum Domini quod locutus est per Heliam ¹⁸ congregavit ergo Hieu omnem populum et
 dixit ad eos Ahab coluit Baal parum ego autem colam eum amplius ¹⁹ nunc igitur omnes prophetas
 Baal et universos servos eius et cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me nullus sit qui non veniat
 sacrificium enim grande est mihi Baal quicumque defuerit non vivet porro Hieu faciebat hoc
 insidiose ut disperderet cultores Baal ²⁰ dixit sanctificate diem sollemnem Baal vocavitque ²¹ et
 misit in universos terminos Israhel et venerunt cuncti servi Baal non fuit residuus ne unus quidem
 qui non veniret et ingressi sunt templum Baal et repleta est domus Baal a summo usque ad summum

²² dixitque his qui erant super vestes proferte vestimenta universis servis Baal et protulerunt eis
²³ vestes ingressusque Hieu et Ionadab filius Rechab templum Baal et ait cultoribus Baal perquirite
²⁴ et videte ne quis forte vobiscum sit de servis Domini sed ut sint soli servi Baal ingressi sunt
 igitur ut facerent victimas et holocausta Hieu autem praeparaverat sibi foris octoginta viros et dixerat
 eis quicumque fugerit de hominibus his quos ego adduxero in manus vestras anima eius erit pro
²⁵ anima illius factum est ergo cum completum esset holocaustum praecepit Hieu militibus et
 ducibus suis ingredimini et percutite eos nullus evadat percusseruntque eos ore gladii et proiecerunt
²⁶ milites et duces et ierunt in civitatem templi Baal et protulerunt statuam de fano Baal et
²⁷ conbuserunt et comminuerunt eam destruxerunt quoque aedem Baal et fecerunt pro ea latrinas
²⁸ usque ad diem hanc delevit itaque Hieu Baal de Israhel ²⁹ verumtamen a peccatis Hieroboam
 filii Nabath qui peccare fecerat Israhel non recessit nec dereliquit vitulos aureos qui erant in Bethel
³⁰ et in Dan dixit autem Dominus ad Hieu quia studiose fecisti quod rectum erat et placebat in
 oculis meis et omnia quae erant in corde meo fecisti contra domum Ahab filii tui usque ad quartam
³¹ generationem sedebunt super thronum Israhel porro Hieu non custodivit ut ambularet in lege
 Domini Dei Israhel in toto corde suo non enim recessit a peccatis Hieroboam qui peccare fecerat
³² Israhel in diebus illis coepit Dominus taedere super Israhel percussitque eos Azahel in universis
³³ finibus Israhel a Iordane contra orientalem plagam omnem terram Galaad et Gad et Ruben et
³⁴ Manasse ab Aroer quae est super torrentem Arnon et Galaad et Basan reliqua autem verborum
 Hieu et universa quae fecit et fortitudo eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum
³⁵ Israhel et dormivit Hieu cum patribus suis sepelieruntque eum in Samaria et regnavit Ioachaz
³⁶ filius eius pro eo dies autem quos regnavit Hieu super Israhel viginti et octo anni sunt in Samaria

Chapter 11

¹ Athalia vero mater Ahaziae videns mortuum filium suum surrexit et interfecit omne semen
² regium tollens autem Iosaba filia regis Ioram soror Ahaziae Ioas filium Ahaziae furata est eum
 de medio filiorum regis qui interficiebantur et nutricem eius de triclinio et abscondit eum a facie
³ Athaliae ut non interficeretur eratque cum ea in domo Domini clam sex annis porro Athalia
⁴ regnavit super terram anno autem septimo misit Ioiada et adsumens centuriones et milites introduxit

ad se in templum Domini pepigitque cum eis foedus et adiurans eos in domo Domini ostendit eis
 filium regis ⁵ et praecepit illis dicens iste sermo quem facere debetis ⁶ tertia pars vestrum introeat
 sabbato et observet excubitum domus regis tertia autem pars sit ad portam Sir et tertia pars ad
 portam quae est post habitaculum scutariorum et custodietis excubitum domus Messa ⁷ duae vero
 partes e vobis omnes egredientes sabbato custodiant excubias domus Domini circum regem ⁸ et
 vallabitis eum habentes arma in manibus vestris si quis autem ingressus fuerit septum templi
 interficiatur eritisque cum rege introeunte et egrediente ⁹ et fecerunt centuriones iuxta omnia quae
 praeceperat eis Ioiada sacerdos et adsumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbatum cum
 his qui egrediebantur e sabbato venerunt ad Ioiada sacerdotem ¹⁰ qui dedit eis hastas et arma regis
 David quae erant in domo Domini ¹¹ et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi
 dextra usque ad partem sinistram altaris et aedis circum regem ¹² produxitque filium regis et posuit
 super eum diadema et testimonium feceruntque eum regem et unxerunt et plaudentes manu dixerunt
 vivat rex ¹³ audivit Athalia vocem currentis populi et ingressa ad turbas in templum Domini ¹⁴ vidit
 regem stantem super tribunal iuxta morem et cantores et tubas propter eum omnemque populum
 terrae laetantem et canentem tubis et scidit vestimenta sua clamavitque coniuratio coniuratio
¹⁵
 praecepit autem Ioiada centurionibus qui erant super exercitum et ait eis educite eam extra
 consepta templi et quicumque secutus eam fuerit feriat gladio dixerat enim sacerdos non occidatur
 in templo Domini ¹⁶ inposueruntque ei manus et inpegerunt eam per viam introitus equorum iuxta
 palatium et interfecta est ibi ¹⁷ pepigit igitur Ioiada foedus inter Dominum et inter regem et inter
 populum ut esset populus Domini et inter regem et populum ¹⁸ ingressusque est omnis populus
 terrae templum Baal et destruxerunt aras eius et imagines contriverunt valide Matthan quoque
 sacerdotem Baal occiderunt coram altari et posuit sacerdos custodias in domo Domini ¹⁹ tulitque
 centuriones et Cherethi et Felethi legiones et omnem populum terrae deduxeruntque regem de domo
 Domini et venerunt per viam portae scutariorum in palatium et sedit super thronum regum
²⁰
 laetatusque est omnis populus terrae et civitas conquievit Athalia autem occisa est gladio in domo
 regis ²¹ septemque annorum erat Ioas cum regnare coepisset

Chapter 12

¹ anno septimo Hieu regnavit Ioas quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius
² Sebia de Bersabee fecitque Ioas rectum coram Domino cunctis diebus quibus docuit eum Ioiada
³ sacerdos verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat in excelsis
⁴ incensum dixitque Ioas ad sacerdotes omnem pecuniam sanctorum quae inlata fuerit in templum
⁵ Domini a praetereuntibus quae offertur pro pretio animae et quam sponte et arbitrio cordis sui
⁶ inferunt in templum Domini accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum et instaurent sarta
⁷ tecta domus si quid necessarium viderint instauratione igitur usque ad vicesimum tertium annum
⁸ regis Ioas non instauraverunt sacerdotes sarta tecta templi vocavitque rex Ioas Ioiada pontificem
⁹ et sacerdotes dicens eis quare sarta tecta non instaurastis templi nolite ergo amplius accipere
¹⁰ pecuniam iuxta ordinem vestrum sed ad instaurationem templi reddite eam prohibitiveque sunt
¹¹ sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo et instaurare sarta tecta domus et tulit Ioiada pontifex
¹² gazofilacium unum aperuitque foramen desuper et posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium
¹³ domum Domini mittebantque in eo sacerdotes qui custodiebant ostia omnem pecuniam quae
¹⁴ deferebatur ad templum Domini cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazofilacio ascendebat
¹⁵ scriba regis et pontifex effundebantque et numerabant pecuniam quae inveniebatur in domo Domini
¹⁶ et dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum qui praeerant cementariis domus
¹⁷ Domini qui inpendebant eam in fabris lignorum et in cementariis his qui operabantur in domo
¹⁸ Domini et sarta tecta faciebant et in his qui caedebant saxa et ut emerent ligna et lapides qui
¹⁹ excidebantur ita ut impleretur instaurationis domus Domini in universis quae indigebant expensa ad
²⁰ muniendam domum verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriae templi Domini et
²¹ fuscinae et turibula et tubae omne vas aureum et argenteum de pecunia quae inferebatur in templum
²² Domini his enim qui faciebant opus dabatur ut instauraretur templum Domini et non fiebat
²³ ratio his hominibus qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus sed in fide tractabant
²⁴ eam pecuniam vero pro delicto et pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini
²⁵ quia sacerdotum erat tunc ascendit Azahel rex Syriae et pugnabat contra Geth cepitque eam et
²⁶ direxit faciem suam ut ascenderet in Hierusalem quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia
²⁷ sanctificata quae consecraverant Iosaphat et Ioram et Ahazia patres eius reges Iuda et quae ipse
²⁸ obtulerat et universum argentum quod inveniri potuit in thesauris templi Domini et in palatio regis
²⁹ misitque Azaheli regi Syriae et recessit ab Hierusalem reliqua autem sermonum Ioas et universa
³⁰ quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda surrexerunt autem servi

eius et coniuraverunt inter se percusseruntque Ioas in domo Mello in descensu Sela²¹ Iozachar namque filius Semath et Iozabad filius Somer servi eius percusserunt eum et mortuus est et sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David regnavitque Amasias filius eius pro eo

Chapter 13

¹ anno vicesimo tertio Ioas filii Ahaziae regis Iudae regnavit Ioachaz filius Hieu super Israhel in Samaria decem et septem annis² et fecit malum coram Domino secutusque est peccata Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel non declinavit ab eis³ iratusque est furor Domini contra Israhel et tradidit eos in manu Azahelis regis Syriae et in manu Benadad filii Azahel cunctis diebus⁴ deprecatus est autem Ioachaz faciem Domini et audivit eum Dominus vidit enim angustiam Israhel qua adtriverat eos rex Syriae⁵ et dedit Dominus Israheli salvatorem et liberatus est de manu Syriae habitaveruntque filii Israhel in tabernaculis suis sicut heri et nudius tertius⁶ verumtamen non recesserunt a peccatis domus Hieroboam qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulaverunt siquidem et lucus permansit in Samaria⁷ et non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quinquaginta equites et decem currus et decem milia peditum interfecerat enim eos rex Syriae et redegerat quasi pulverem in tritura areae⁸ reliqua autem sermonum Ioachaz et universa quae fecit sed et fortitudo eius nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel⁹ dormivitque Ioachaz cum patribus suis et sepelierunt eum in Samaria regnavitque Ioas filius eius pro eo¹⁰ anno tricesimo septimo Ioas regis Iuda regnavit Ioas filius Ioachaz super Israhel in Samaria sedecim annis¹¹ et fecit quod malum est in conspectu Domini non declinavit ab omnibus peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulavit¹² reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit sed et fortitudo eius quomodo pugnaverit contra Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum regum Israhel¹³ et dormivit Ioas cum patribus suis Hieroboam autem sedit super solium eius porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israhel¹⁴ Heliseus autem aegrotabat infirmitate qua et mortuus est descenditque ad eum Ioas rex Israhel et flebat coram eo dicebatque pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius¹⁵ et ait illi Heliseus adfer arcum et sagittas cumque adtulisset ad eum arcum et sagittas¹⁶ dixit ad regem Israhel pone manum tuam super arcum et cum posuisset ille manum suam superposuit Heliseus manus suas manibus regis¹⁷ et ait aperi fenestram orientalem

cumque aperuisset dixit Heliseus iace sagittam et iecit et ait Heliseus sagitta salutis Domini et
 sagitta salutis contra Syriam percutiesque Syriam in Afec donec consumas eam ¹⁸ et ait tolle sagittas
 qui cum tulisset rursus dixit ei percute iaculo terram et cum percussisset tribus vicibus et stetisset
¹⁹ iratus est contra eum vir Dei et ait si percussisses quinquies aut sexies sive septies percussisses
 Syriam usque ad consummationem nunc autem tribus vicibus percuties eam ²⁰ mortuus est ergo
 Heliseus et sepelierunt eum latrunculi quoque de Moab venerunt in terra in ipso anno ²¹ quidam
 autem sepelientes hominem viderunt latrunculos et proiecerunt cadaver in sepulchro Helisei quod
 ambulavit et tetigit ossa Helisei et revixit homo et stetit super pedes suos ²² igitur Azahel rex Syriae
 afflixit Israhel cunctis diebus Ioachaz ²³ et misertus est Dominus eorum et reversus est ad eos
 propter pactum suum quod habebat cum Abraham Isaac et Iacob et noluit disperdere eos neque
 proicere penitus usque in praesens tempus ²⁴ mortuus est autem Azahel rex Syriae et regnavit
²⁵ Benadad filius eius pro eo porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filii Azahel
 quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure proelii tribus vicibus percussit eum Ioas et reddidit
 civitates Israheli

Chapter 14

¹ anno secundo Ioas filii Ioachaz regis Israhel regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda ² viginti
 quinque annorum erat cum regnare coepisset viginti autem et novem annis regnavit in Hierusalem
³ nomen matris eius Ioaden de Hierusalem et fecit rectum coram Domino verumtamen non ut David
 pater eius iuxta omnia quae fecit Ioas pater suus fecit ⁴ nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit
⁵ adhuc enim populus immolabat et adolebat in excelsis cumque obtinisset regnum percussit
⁶ servos suos qui interfecerant regem patrem suum filios autem eorum qui occiderant non occidit
 iuxta quod scriptum est in libro legis Mosi sicut praecepit Dominus dicens non morientur patres
⁷ pro filiis neque filii morientur pro patribus sed unusquisque in peccato suo morietur ipse percussit
 Edom in valle Salinarum decem milia et adprehendit Petram in proelio vocavitque nomen eius
⁸ Iecethel usque in praesentem diem tunc misit Amasias nuntios ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu
⁹ regis Israhel dicens veni et videamus nos remisitque Ioas rex Israhel ad Amasiam regem Iuda
 dicens carduus Libani misit ad cedrum quae est in Libano dicens da filiam tuam filio meo uxorem

transieruntque bestiae saltus quae sunt in Libano et conculcaverunt carduum ¹⁰ percutiens invaluiti
 super Edom et sublevavit te cor tuum contentus esto gloria et sede in domo tua quare provocas
 malum ut cadas tu et Iuda tecum ¹¹ et non adquevit Amasias ascenditque Ioas rex Israhel et viderunt
 se ipse et Amasias rex Iuda in Bethsames oppido Iudae ¹² percussusque est Iuda coram Israhel et
 fugerunt unusquisque in tabernacula sua ¹³ Amasiam vero regem Iuda filium Ioas filii Ahaziae
 cepit Ioas rex Israhel in Bethsames et adduxit eum in Hierusalem et interrupit murum Hierusalem
 a porta Ephraim usque ad portam Anguli quadringentis cubitis ¹⁴ tulitque omne aurum et argentum
 et universa vasa quae inventa sunt in domo Domini et in thesauris regis et obsides et reversus est
 Samariam ¹⁵ reliqua autem verborum Ioas quae fecit et fortitudo eius qua pugnavit contra Amasiam
 regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel ¹⁶ dormivitque Ioas
 cum patribus suis et sepultus est in Samaria cum regibus Israhel et regnavit Hieroboam filius eius
 pro eo ¹⁷ vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis
 Israhel viginti quinque annis ¹⁸ reliqua autem sermonum Amasiae nonne haec scripta sunt in libro
 sermonum dierum regum Iuda ¹⁹ factaque est contra eum coniuratio in Hierusalem at ille fugit in
 Lachis miseruntque post eum in Lachis et interfecerunt eum ibi ²⁰ et asportaverunt in equis
 sepultusque est in Hierusalem cum patribus suis in civitate David ²¹ tulit autem universus populus
 Iudae Azariam annos natum sedecim et constituerunt eum regem pro patre eius Amasia ²² ipse
 aedificavit Ahilam et restituit eam Iudae postquam dormivit rex cum patribus suis ²³ anno
 quintodecimo Amasiae filii Ioas regis Iuda regnavit Hieroboam filius Ioas regis Israhel in Samaria
 quadraginta et uno anno ²⁴ et fecit quod malum est coram Domino non recessit ab omnibus peccatis
 Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel ²⁵ ipse restituit terminos Israhel ab introitu Emath
 usque ad mare Solitudinis iuxta sermonem Domini Dei Israhel quem locutus est per servum suum
 Ionam filium Amathi prophetam qui erat de Geth quae est in Opher ²⁶ vidit enim Dominus
 adfflictionem Israhel amaram nimis et quod consumpti essent usque ad clausos carcere et extremos
 et non esset qui auxiliaretur Israhel ²⁷ nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israhel sub caelo
 sed salvavit eos in manu Hieroboam filii Ioas ²⁸ reliqua autem sermonum Hieroboam et universa
 quae fecit et fortitudo eius qua proeliatus est et quomodo restituit Damascum et Emath Iudae in
 Israhel nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel ²⁹ dormivitque Hieroboam
 cum patribus suis regibus Israhel et regnavit Zaccharias filius eius pro eo

Chapter 15

¹ anno vicesimo septimo Hieroboam regis Israhel regnavit Azarias filius Amasiae regis Iudae
² sedecim annorum erat cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit in Hierusalem
³ nomen matris eius Iecelia de Hierusalem fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia
⁴ quae fecit Amasias pater eius verumtamen excelsa non est demolitus adhuc populus sacrificabat
⁵ et adolebat incensum in excelsis percussit autem Dominus regem et fuit leprosus usque in diem
 mortis suae et habitabat in domo libera seorsum Ioatham vero filius regis gubernabat palatium et
⁶ iudicabat populum terrae reliqua autem sermonum Azariae et universa quae fecit nonne haec
⁷ scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda et dormivit Azarias cum patribus suis
 sepelieruntque eum cum maioribus suis in civitate David et regnavit Ioatham filius eius pro eo
⁸ anno tricesimo octavo Azariae regis Iudae regnavit Zaccharias filius Hieroboam super Israhel in
 Samaria sex mensibus ⁹ et fecit quod malum est coram Domino sicut fecerant patres eius non
 recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel ¹⁰ coniuravit autem contra eum
 Sellum filius Iabes percussitque eum palam et interfecit regnavitque pro eo ¹¹ reliqua autem
¹² verborum Zacchariae nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel ipse est
 sermo Domini quem locutus est ad Hieu dicens filii usque ad quartam generationem sedebunt de
¹³ te super thronum Israhel factumque est ita Sellum filius Iabes regnavit tricesimo nono anno
 Azariae regis Iudae regnavit autem uno mense in Samaria ¹⁴ et ascendit Manahem filius Gaddi de
 Thersa venitque Samariam et percussit Sellum filium Iabes in Samaria et interfecit eum regnavitque
¹⁵ pro eo reliqua autem verborum Sellum et coniuratio eius per quam tetendit insidias nonne haec
¹⁶ scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel tunc percussit Manahem Thapsam et omnes
 qui erant in ea et terminos eius de Thersa noluerant enim aperire ei et interfecit omnes praegnantes
 eius et scidit eas ¹⁷ anno tricesimo nono Azariae regis Iuda regnavit Manahem filius Gaddi super
 Israhel decem annis in Samaria ¹⁸ fecitque quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis
¹⁹ Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel cunctis diebus eius veniebat Phul rex Assyriorum
 in terram et dabat Manahem Phul mille talenta argenti ut esset ei in auxilio et firmaret regnum eius
²⁰ indixitque Manahem argentum super Israhel cunctis potentibus et divitibus ut daret regi
 Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos reversusque est rex Assyriorum et non est

²¹
 moratus in terra reliqua autem sermonum Manahem et universa quae fecit nonne haec scripta
²²
 sunt in libro sermonum dierum regum Israhel et dormivit Manahem cum patribus suis regnavitque
²³
 Phaceia filius eius pro eo anno quinquagesimo Azariae regis Iudae regnavit Phaceia filius
²⁴
 Manahem super Israhel in Samaria biennio et fecit quod erat malum coram Domino non recessit
²⁵
 a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel coniuravit autem adversum eum
 Phacee filius Romeliae dux eius et percussit eum in Samaria in turre domus regiae iuxta Argob et
 iuxta Ari et cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum et interfecit eum regnavitque pro eo
²⁶
 reliqua autem sermonum Phaceia et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum
²⁷
 dierum regum Israhel anno quinquagesimo secundo Azariae regis Iudae regnavit Phacee filius
²⁸
 Romeliae super Israhel in Samaria viginti annis et fecit quod malum erat coram Domino non
²⁹
 recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel in diebus Phacee regis Israhel
 venit Theglathfalassar rex Assur et cepit Aiom et Abel domum Maacha et Ianoe et Cedes et Asor
³⁰
 et Galaad et Galileam universam terram Nepthalim et transtulit eos in Assyrios coniuravit autem
 et tetendit insidias Osee filius Hela contra Phacee filium Romeliae et percussit eum et interfecit
³¹
 regnavitque pro eo vicesimo anno Ioatham filii Oziae reliqua autem sermonum Phacee et universa
³²
 quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel anno secundo Phacee
³³
 filii Romeliae regis Israhel regnavit Ioatham filius Oziae regis Iuda viginti quinque annorum
 erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia
³⁴
 Sadoc fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus
³⁵
 operatus est verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat incensum
³⁶
 in excelsis ipse aedificavit portam domus Domini sublimissimam reliqua autem sermonum
³⁷
 Ioatham et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda in
³⁸
 diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriae et Phacee filium Romeliae et
 dormivit Ioatham cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David patris sui et regnavit
 Ahaz filius eius pro eo

Chapter 16

¹ anno septimodecimo Phacee filii Romeliae regnavit Ahaz filius Ioatham regis Iuda ² viginti
annorum erat Ahaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit quod
erat placitum in conspectu Domini Dei sui sicut David pater eius ³ sed ambulavit in via regum
Israhel insuper et filium suum consecravit transferens per ignem secundum idola gentium quae
dissipavit Dominus coram filiis Israhel ⁴ immolabat quoque victimas et adolebat incensum in
excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso ⁵ tunc ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius
Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum cumque obsiderent Ahaz non valuerunt superare
eum ⁶ in tempore illo restituit Rasin rex Syriae Ahilam Syriae et eiecit Iudaeos de Ahilam et Idumei
venerunt in Ahilam et habitaverunt ibi usque in diem hanc ⁷ misit autem Ahaz nuntios ad
Theglathfalassar regem Assyriorum dicens servus tuus et filius tuus ego sum ascende et salvum
me fac de manu regis Syriae et de manu regis Israhel qui consurrexerunt adversum me ⁸ et cum
collegisset argentum et aurum quod invenire potuit in domo Domini et in thesauris regis misit regi
Assyriorum munera ⁹ qui et adquevit voluntati eius ascendit enim rex Assyriorum in Damascum
et vastavit eam et transtulit habitatores eius Cyrenen Rasin autem interfecit ¹⁰ perrexitque rex Ahaz
in occursum Theglathfalassar regis Assyriorum in Damascum cumque vidisset altare Damasci misit
rex Ahaz ad Uriam sacerdotem exemplar eius et similitudinem iuxta omne opus eius ¹¹ extruxitque
Urias sacerdos altare iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz de Damasco ita fecit Urias sacerdos
donec veniret rex Ahaz de Damasco ¹² cumque venisset rex de Damasco vidit altare et veneratus
est illud ascenditque et immolavit holocausta et sacrificium suum ¹³ et libavit libamina et fudit
sanguinem pacificorum quae obtulerat super altare ¹⁴ porro altare aeneum quod erat coram Domino
transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco templi Domini posuitque illud ex latere altaris
ad aquilonem ¹⁵ praecepit quoque rex Ahaz Uriae sacerdoti dicens super altare maius offer
holocaustum matutinum et sacrificium vespertinum et holocaustum regis et sacrificium eius et
holocaustum universi populi terrae et sacrificia eorum et libamina eorum et omnem sanguinem
holocausti et universum sanguinem victimae super illud effundes altare vero aeneum erit paratum
ad voluntatem meam ¹⁶ fecit igitur Urias sacerdos iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz ¹⁷ tulit
autem rex Ahaz celatas bases et luterem qui erat desuper et mare deposuit de bubus aeneis qui
sustentabant illud et posuit super pavimentum stratum lapide ¹⁸ Musach quoque sabbati quod
aedificaverat in templo et ingressum regis exterius convertit in templo Domini propter regem
Assyriorum ¹⁹ reliqua autem verborum Ahaz quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum

dierum regum Iuda ²⁰ dormivitque Ahaz cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David et regnavit Ezechias filius eius pro eo

Chapter 17

¹ anno duodecimo Ahaz regis Iuda regnavit Osee filius Hela in Samaria super Israhel novem
² annis ³ fecitque malum coram Domino sed non sicut reges Israhel qui ante eum fuerant ³ contra
hunc ascendit Salmanassar rex Assyriorum et factus est ei Osee servus reddebatque illi tributa
⁴ cumque deprehendisset rex Assyriorum Osee quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua regem
Aegypti ne praestaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat obsedit eum et vincitum
⁵ misit in carcerem ⁵ pervagatusque est omnem terram et ascendens Samariam obsedit eam tribus
⁶ annis ⁶ anno autem nono Osee cepit rex Assyriorum Samariam et transtulit Israhel in Assyrios
⁷ posuitque eos in Ala et in Habor iuxta fluvium Gozan in civitatibus Medorum ⁷ factum est enim
cum peccassent filii Israhel Domino Deo suo qui eduxerat eos de terra Aegypti de manu Pharaonis
⁸ regis Aegypti coluerunt deos alienos ⁸ et ambulaverunt iuxta ritum gentium quas consumpserat
⁹ Dominus in conspectu filiorum Israhel et regum Israhel quia similiter fecerant ⁹ et operuerunt filii
Israhel verbis non rectis Dominum Deum suum et aedificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus
¹⁰ suis a turre custodum usque ad civitatem munitam ¹⁰ feceruntque sibi statuas et lucos in omni colle
¹¹ sublimi et subter omne lignum nemorosum ¹¹ et adolebant ibi incensum super aras in more gentium
¹² quas transtulerat Dominus a facie eorum feceruntque verba pessima irritantes Dominum ¹² et
¹³ coluerunt inmunditias de quibus praecepit Dominus eis ne facerent verbum hoc ¹³ et testificatus
est Dominus in Israhel et in Iuda per manum omnium prophetarum et videntum dicens revertimini
a viis vestris pessimis et custodite praecepta mea et caerimonias iuxta omnem legem quam praecepi
¹⁴ patribus vestris et sicut misi ad vos in manu servorum meorum prophetarum ¹⁴ qui non audierunt
sed induraverunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suorum qui noluerunt oboedire Domino
¹⁵ Deo suo ¹⁵ et abiecerunt legitima eius et pactum quod pepigit cum patribus eorum et testificationes
quibus contestatus est eos secutique sunt vanitates et vane egerunt et secuti sunt gentes quae erant
per circuitum eorum super quibus praeceperat Dominus eis ut non facerent sicut et illae faciebant
¹⁶ et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui feceruntque sibi conflatiles duos vitulos et

lucos et adoraverunt universam militiam caeli servieruntque Baal¹⁷ et consecrabant ei filios suos
 et filias suas per ignem et divinationibus inserviebant et auguriis et tradiderunt se ut facerent malum
 coram Domino et iritarent eum¹⁸ iratusque est Dominus vehementer Israhel et abstulit eos de
 conspectu suo et non remansit nisi tribus Iuda tantummodo¹⁹ sed nec ipse Iuda custodivit mandata
 Domini Dei sui verum ambulavit in erroribus Israhel quos operatus fuerat²⁰ proiecitque Dominus
 omne semen Israhel et adflixit eos et tradidit in manu diripientium donec proiceret eos a facie sua
²¹
 ex eo iam tempore quo scissus est Israhel a domo David et constituerunt sibi regem Hieroboam
 filium Nabath separavit enim Hieroboam Israhel a Domino et peccare eos fecit peccatum magnum
²²
 et ambulaverunt filii Israhel in universis peccatis Hieroboam quae fecerat non recesserunt ab eis
²³
 usquequo auferret Dominus Israhel a facie sua sicut locutus fuerat in manu omnium servorum
 suorum prophetarum translatusque est Israhel de terra sua in Assyrios usque in diem hanc²⁴ adduxit
 autem rex Assyriorum de Babylone et de Chutha et de Haiath et de Emath et de Sepharvaim et
 conlocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israhel qui possederunt Samariam et habitaverunt
 in urbibus eius²⁵ cumque ibi habitare coepissent non timebant Dominum et inmisit eis Dominus
 leones qui interficiebant eos²⁶ nuntiatumque est regi Assyriorum et dictum gentes quas transtulisti
 et habitare fecisti in civitatibus Samariae ignorant legitima Dei terrae et inmisit in eos Dominus
 leones et ecce interficiunt eos eo quod ignorent ritum Dei terrae²⁷ praecepit autem rex Assyriorum
 dicens ducite illuc unum de sacerdotibus quos inde captivos adduxistis et vadat et habitet cum eis
 et doceat eos legitima Dei terrae²⁸ igitur cum venisset unus de sacerdotibus his qui captivi ducti
 fuerant de Samaria habitavit in Bethel et docebat eos quomodo colerent Dominum²⁹ et unaquaeque
 gens fabricata est deum suum posueruntque eos in fanis excelsis quae fecerant Samaritae gens et
 gens in urbibus suis in quibus habitabant³⁰ viri enim babylonii fecerunt Socchothbenoth viri autem
 chutheni fecerunt Nergel et viri de Emath fecerunt Asima³¹ porro Evei fecerunt Nebaaz et Tharthac
 hii autem qui erant de Sepharvaim conburebant filios suos igni Adramelech et Anamelech diis
 Sepharvaim³² et nihilominus colebant Dominum fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes
 excelsorum et ponebant eos in fanis sublimibus³³ et cum Dominum colerent diis quoque suis
 serviebant iuxta consuetudinem gentium de quibus translati fuerant Samariam³⁴ usque in praesentem
 diem morem sequuntur antiquum non timent Dominum neque custodiunt caerimonias eius et iudicia
 et legem et mandatum quod praeceperat Dominus filiis Jacob quem cognominavit Israhel³⁵ et
 percusserat cum eis pactum et mandaverat eis dicens nolite timere deos alienos et non adoretis eos

neque colatis et non imoletis eis³⁶ sed Dominum Deum vestrum qui eduxit vos de terra Aegypti
 in fortitudine magna et in brachio extento ipsum timete illum adorare et ipsi immolate³⁷ caerimonias
 quoque et iudicia et legem et mandatum quod scripsit vobis custodite ut faciatis cunctis diebus et
 non timeatis deos alienos³⁸ et pactum quod percussi vobiscum nolite oblivisci nec colatis deos
 alienos³⁹ sed Dominum Deum vestrum timete et ipse eruet vos de manu omnium inimicorum
 vestrorum⁴⁰ illi vero non audierunt sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant⁴¹ fuerunt
 igitur gentes istae timentes quidem Dominum sed nihilominus et idolis suis servientes nam et filii
 eorum et nepotes sicut fecerunt parentes sui ita faciunt usque in praesentem diem

Chapter 18

¹ anno tertio Osee filii Hela regis Israhel regnavit Ezechias filius Ahaz regis Iuda² viginti
 quinque annorum erat cum regnare coepisset et viginti et novem annis regnavit in Hierusalem
 nomen matris eius Abi filia Zacchariae³ fecitque quod erat bonum coram Domino iuxta omnia
 quae fecerat David pater suus⁴ ipse dissipavit excelsa et contrivit statuas et succidit lucos
 confregitque serpentem aeneum quem fecerat Moses siquidem usque ad illud tempus filii Israhel
 adolebant ei incensum vocavitque eum Naasthan⁵ in Domino Deo Israhel speravit itaque post eum
 non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda sed neque in his qui ante eum fuerunt⁶ et adhesit Domino
 et non recessit a vestigiis eius fecitque mandata eius quae praeceperat Dominus Mosi⁷ unde et erat
 Dominus cum eo et in cunctis ad quae procedebat sapienter se agebat rebellavit quoque contra
 regem Assyriorum et non servivit ei⁸ ipse percussit Philistheos usque Gazam et omnes terminos
 eorum a turre custodum usque ad civitatem muratam⁹ anno quarto regis Ezechiae qui erat annus
 septimus Osee filii Hela regis Israhel ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariam et obpugnavit
 eam¹⁰ et cepit nam post annos tres anno sexto Ezechiae id est nono anno Osee regis Israhel capta
 est Samaria¹¹ et transtulit rex Assyriorum Israhel in Assyrios conlocavitque eos in Ala et in Habor
 fluviis Gozan in civitatibus Medorum¹² quia non audierunt vocem Domini Dei sui sed praetergressi
 sunt pactum eius omnia quae praeceperat Moses servus Domini non audierunt neque fecerunt
¹³ anno quartodecimo regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad universas civitates
 Iuda munitas et cepit eas¹⁴ tunc misit Ezechias rex Iuda nuntios ad regem Assyriorum Lachis

dicens peccavi recede a me et omne quod inposueris mihi feram indixit itaque rex Assyriorum
 Ezechiae regi Iudae trecenta talenta argenti et triginta talenta auri ¹⁵ deditque Ezechias omne
 argentum quod reppertum fuerat in domo Domini et in thesauris regis ¹⁶ in tempore illo confregit
 Ezechias valvas templi Domini et lamminas auri quas ipse adfixerat et dedit eas regi Assyriorum
¹⁷ misit autem rex Assyriorum Tharthan et Rabsaris et Rabsacen de Lachis ad regem Ezechiam
 cum manu valida Hierusalem qui cum ascendissent venerunt in Hierusalem et steterunt iuxta
 aquaeductum piscinae superioris quae est in via agri Fullonis ¹⁸ vocaveruntque regem egressus est
 autem ad eos Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scribe et Ioahel filius Asaph a
 commentariis ¹⁹ dixitque ad eos Rabsaces loquimini Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum
 quae est ista fiducia qua niteris ²⁰ forsitan inisti consilium ut praepares te ad proelium in quo
 confidis ut audeas rebellare ²¹ an speras in baculo harundineo atque confracto Aegypto super quem
 si incubuerit homo comminutus ingreditur manum eius et perforabit eam sic est Pharao rex Aegypti
²² omnibus qui confidunt in se quod si dixeritis mihi in Domino Deo nostro habemus fiduciam
 nonne iste est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem ante altare
²³ hoc adorabitis in Hierusalem nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum et dabo
 vobis duo milia equorum et videte an habere valeatis ascensores eorum ²⁴ et quomodo potestis
 resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis an fiduciam habes in Aegypto propter
 currus et equites ²⁵ numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum ut demolirer eum
 Dominus dixit mihi ascende ad terram hanc et demolire eam ²⁶ dixerunt autem Eliachim filius
 Helciae et Sobna et Ioahel Rabsaci precamur ut loquaris nobis servis tuis syriace siquidem
 intellegimus hanc linguam et non loquaris nobis iudaice audiente populo qui est super murum
²⁷ responditque eis Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me dominus meus ut loquerer
 sermones hos et non ad viros qui sedent super murum ut comedant stercora sua et bibant urinam
 suam vobiscum ²⁸ stetit itaque Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et ait audite verba regis
 magni regis Assyriorum ²⁹ haec dicit rex non vos seducat Ezechias non enim poterit eruere vos de
 manu mea ³⁰ neque fiduciam vobis tribuat super Domino dicens eruens liberabit nos Dominus et
 non tradetur civitas haec in manu regis Assyriorum ³¹ nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex
 Assyriorum facite mecum quod vobis est utile et egredimini ad me et comedet unusquisque de
 vinea sua et de ficu sua et bibetis aquas de cisternis vestris ³² donec veniam et transferam vos in
 terram quae similis terrae vestrae est in terram fructiferam et fertilem vini terram panis et vinearum

terram olivarum et olei ac mellis et vivetis et non moriemini nolite audire Ezechiam qui vos decipit
 dicens Dominus liberabit nos ³³ numquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis
 Assyriorum ³⁴ ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Sepharvaim Ana et Ava numquid
 liberaverunt Samariam de manu mea ³⁵ quinam illi sunt in universis diis terrarum qui eruerunt
 regionem suam de manu mea ut possit eruere Dominus Hierusalem de manu mea ³⁶ tacuit itaque
 populus et non respondit ei quicquam siquidem praeceptum regis acceperant ut non responderent
³⁷ ei venitque Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahel filius Asaph a
 commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

Chapter 19

¹ quae cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et opertus est sacco ingressusque est
 domum Domini ² et misit Eliachim praepositum domus et Sobnam scribam et senes de sacerdotibus
 opertos saccis ad Esaiam prophetam filium Amos ³ qui dixerunt haec dicit Ezechias dies tribulationis
 et increpationis et blasphemiae dies iste venerunt filii usque ad partum et vires non habet parturiens
⁴ si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis quem misit rex Assyriorum dominus
 suus ut exprobraret Deum viventem et argueret verbis quae audivit Dominus Deus tuus et fac
 orationem pro reliquiis quae reppertae sunt ⁵ venerunt ergo servi regis Ezechiae ad Esaiam ⁶ dixitque
 eis Esaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus noli timere a facie sermonum quos audisti
⁷ quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me ecce ego inmittam ei spiritum et audiet
⁸ nuntium et revertetur in terram suam et deiciam eum gladio in terra sua reversus est igitur Rabsaces
 et invenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam audierat enim quod recessisset de Lachis
⁹ cumque audisset de Tharaca rege Aethiopiae dicentes ecce egressus est ut pugnet adversum te et
 iret contra eum misit nuntios ad Ezechiam dicens ¹⁰ haec dicite Ezechiae regi Iudae non te seducat
 Deus tuus in quo habes fiduciam neque dicas non tradetur Hierusalem in manu regis Assyriorum
¹¹ tu enim ipse audisti quae fecerint reges Assyriorum universis terris quomodo vastaverint eas
 num ergo solus poteris liberari ¹² numquid liberaverunt dii gentium singulos quos vastaverunt
 patres mei Gozan videlicet et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thelassar ¹³ ubi est rex
 Emath et rex Arfad et rex civitatis Sepharvaim Ana et Ava ¹⁴ itaque cum accepisset Ezechias

litteras de manu nuntiorum et legisset eas ascendit in domum Domini et expandit eas coram Domino
 15
 et oravit in conspectu eius dicens Domine Deus Israhel qui sedes super cherubin tu es Deus solus
 regum omnium terrae tu fecisti caelum et terram 16
 inclina aurem tuam et audi aperi Domine oculos
 tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib qui misit ut exprobraret nobis Deum viventem 17
 vere
 Domine dissipaverunt reges Assyriorum gentes et terras omnium 18
 et miserunt deos eorum in
 ignem non enim erant dii sed opera manuum hominum e ligno et lapide et perdiderunt eos 19
 nunc
 igitur Domine Deus noster salvos nos fac de manu eius ut sciant omnia regna terrae quia tu es
 Dominus Deus solus 20
 misit autem Esaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus
 Deus Israhel quae deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum audivi 21
 iste est sermo
 quem locutus est Dominus de eo sprevit te et subsannavit virgo filia Sion post tergum tuum caput
 movit filia Hierusalem 22
 cui exprobrasti et quem blasphemasti contra quem exaltasti vocem et
 elevasti in excelsum oculos tuos contra Sanctum Israhel 23
 per manum servorum tuorum exprobrasti
 Domino et dixisti in multitudine currum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani
 et succidi sublimes cedros eius electas abietes eius et ingressus sum usque ad terminos eius saltum
 Carmeli eius 24
 ego succidi et bibi aquas alienas et siccavi vestigiis pedum meorum omnes aquas
 clausas 25
 numquid non audisti quid ab initio fecerim ex diebus antiquis plasmavi illud et nunc
 adduxi eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitae 26
 et qui sedent in eis humiles
 manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt quasi faenum agri et virens herba tectorum quae
 arefacta est antequam veniret ad maturitatem 27
 habitaculum tuum et egressum tuum et viam tuam
 ego praescivi et furorem tuum contra me 28
 insanisti in me et superbia tua ascendit in aures meas
 ponam itaque circulum in naribus tuis et camum in labris tuis et reducam te in viam per quam venisti
 29
 tibi autem Ezechia hoc erit signum comede hoc anno quod reppereris in secundo autem anno
 quae sponte nascuntur porro in anno tertio seminate et metite plantate vineas et comedite fructum
 earum 30
 et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda mittet radicem deorsum et faciet fructum
 sursum 31
 de Hierusalem quippe egredientur reliquiae et quod salvetur de monte Sion zelus Domini
 exercituum faciet hoc 32
 quam ob rem haec dicit Dominus de rege Assyriorum non ingredietur
 urbem hanc nec mittet in eam sagittam nec occupabit eam clypeus nec circumdabit eam munitio
 33
 per viam qua venit revertetur et civitatem hanc non ingredietur dicit Dominus 34
 protegamque
 urbem hanc et salvabo eam propter me et propter David servum meum 35
 factum est igitur in nocte

illa venit angelus Domini et percussit castra Assyriorum centum octoginta quinque milia cumque
 diluculo surrexisset vidit omnia corpora mortuorum et recedens abiit³⁶ et reversus est Sennacherib
 rex Assyriorum et mansit in Nineve³⁷ cumque adoraret in templo Naserach deum suum Adramelech
 et Sarasar filii eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Armeniorum et regnavit Eseraddon
 filius eius pro eo

Chapter 20

¹
 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et venit ad eum Esaias filius Amos propheta
 dixitque ei haec dicit Dominus Deus praecipe domui tuae morieris enim et non vives² qui convertit
 faciem suam ad parietem et oravit Dominum dicens³ obsecro Domine memento quomodo
 ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod placitum est coram te fecerim flevit
 itaque Ezechias fletu magno⁴ et antequam egrederetur Esaias mediam partem atrii factus est sermo
 Domini ad eum dicens⁵ revertere et dic Ezechiae duci populi mei haec dicit Dominus Deus David
 patris tui audi vi orationem tuam vidi lacrimam tuam et ecce sanavi te die tertio ascendes templum
 Domini⁶ et addam diebus tuis quindecim annos sed et de manu regis Assyriorum liberabo te et
 civitatem hanc et protegam urbem istam propter me et propter David servum meum⁷ dixitque
 Esaias adferte massam ficorum quam cum adtulissent et posuissent super ulcus eius curatus est
⁸
 dixerat autem Ezechias ad Esaiam quod erit signum quia Dominus me sanabit et quia ascensus
 sum die tertio templum Domini⁹ cui ait Esaias hoc erit signum a Domino quod facturus sit Dominus
 sermonem quem locutus est vis ut accedat umbra decem lineis an ut revertatur totidem gradibus
¹⁰
 et ait Ezechias facile est umbram crescere decem lineis nec hoc volo ut fiat sed ut revertatur
 retrorsum decem gradibus¹¹ invocavit itaque Esaias propheta Dominum et reduxit umbram per
 lineas quibus iam descenderat in horologio Ahaz retrorsum decem gradibus¹² in tempore illo misit
 Berodach Baladan filius Baladan rex Babyloniorum litteras et munera ad Ezechiam audierat enim
 quod aegrotasset Ezechias¹³ laetatus est autem in adventum eorum Ezechias et ostendit eis domum
 aromatum et aurum et argentum et pigmenta varia unguenta quoque et domum vasorum suorum et
 omnia quae habere potuerat in thesauris suis non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo
 sua et in omni potestate sua¹⁴ venit autem Esaias propheta ad regem Ezechiam dixitque ei quid

dixerunt viri isti aut unde venerunt ad te cui ait Ezechias de terra longinqua venerunt de Babylone
¹⁵
 at ille respondit quid viderunt in domo tua ait Ezechias omnia quae sunt in domo mea viderunt
 nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis ¹⁶ dixit itaque Esaias Ezechiae audi sermonem
 Domini ¹⁷ ecce dies venient et auferentur omnia quae sunt in domo tua et quae condiderunt patres
 tui usque in diem hanc in Babylone non remanebit quicquam ait Dominus ¹⁸ sed et de filiis tuis
 qui egredientur ex te quos generabis tollentur et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis ¹⁹ dixit
²⁰
 Ezechias ad Esaiam bonus sermo Domini quem locutus est sit pax et veritas in diebus meis ²⁰ reliqua
 autem sermonum Ezechiae et omnis fortitudo eius et quomodo fecerit piscinam et aquaeductum et
 introduxerit aquas in civitatem nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda
²¹
 dormivitque Ezechias cum patribus suis et regnavit Manasses filius eius pro eo

Chapter 21

¹
 duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit
 in Hierusalem nomen matris eius Apsiba ² fecitque malum in conspectu Domini iuxta idola
 gentium quas delevit Dominus a facie filiorum Israhel ³ conversusque est et aedificavit excelsa
 quae dissipaverat Ezechias pater eius et erexit aras Baal et fecit lucos sicut fecerat Ahab rex Israhel
 et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam ⁴ extruxitque aras in domo Domini de qua dixit
 Dominus in Hierusalem ponam nomen meum ⁵ et extruxit altaria universae militiae caeli in duobus
 atriis templi Domini ⁶ et transduxit filium suum per ignem et ariolatus est et observavit auguria et
⁷
 fecit pythones et aruspices multiplicavit ut faceret malum coram Domino et inritaret eum ⁷ posuit
 quoque idolum luci quem fecerat in templo Domini super quo locutus est Dominus ad David et ad
 Salomonem filium eius in templo hoc et in Hierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam
⁸
 nomen meum in sempiternum ⁸ et ultra non faciam commoveri pedem Israhel de terra quam dedi
 patribus eorum sic tamen si custodierint opere omnia quae praecepi eis et universam legem quam
⁹
 mandavit eis servus meus Moses ⁹ illi vero non audierunt sed seducti sunt a Manasse ut facerent
¹⁰
 malum super gentes quas contrivit Dominus a facie filiorum Israhel ¹⁰ locutusque est Dominus in
¹¹
 manu servorum suorum prophetarum dicens ¹¹ quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas
 pessimas super omnia quae fecerunt Amorrei ante eum et peccare fecit etiam Iudam in inmunditiis

12
 suis¹² propterea haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego inducam mala super Hierusalem et
 Iudam ut quicumque audierit tinniant ambae aures eius¹³ et extendam super Hierusalem funiculum
 Samariae et pondus domus Ahab et delebo Hierusalem sicut deleri solent tabulae delens vertam et
 ducam crebrius stilum super faciem eius¹⁴ dimittam vero reliquias hereditatis meae et tradam eas
 in manu inimicorum eius eruntque in vastitate et rapina cunctis adversariis suis¹⁵ eo quod fecerint
 malum coram me et perseveraverint irritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto
 usque ad diem hanc¹⁶ insuper et sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis donec impleret
 Hierusalem usque ad os absque peccatis suis quibus peccare fecit Iudam ut faceret malum coram
 Domino¹⁷ reliqua autem sermonum Manasse et universa quae fecit et peccatum eius quod peccavit
 nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda¹⁸ dormivitque Manasses cum
 patribus suis et sepultus est in horto domus suae in horto Aza et regnavit Amon filius eius pro eo
 19
 viginti et duo annorum erat Amon cum regnare coepisset duobusque annis regnavit in Hierusalem
 nomen matris eius Mesallemeth filia Arus de Iethba²⁰ fecitque malum in conspectu Domini sicut
 fecerat Manasses pater eius²¹ et ambulavit in omni via per quam ambulaverat pater eius servivitque
 inmunditiis quibus servierat pater suus et adoravit eas²² et dereliquit Dominum Deum patrum
 suorum et non ambulavit in via Domini²³ tetenderuntque ei insidias servi sui et interfecerunt regem
 in domo sua²⁴ percussit autem populus terrae omnes qui coniuraverant contra regem Amon et
 constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo²⁵ reliqua autem sermonum Amon quae fecit
 nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda²⁶ sepelieruntque eum in sepulchro
 suo in horto Aza et regnavit Iosias filius eius pro eo

Chapter 22

1
 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta uno anno regnavit in Hierusalem
 nomen matris eius Idida filia Phadaia de Besecath² fecitque quod placitum erat coram Domino et
 ambulavit per omnes vias David patris sui non declinavit ad dextram sive ad sinistram³ anno autem
 octavodecimo regis Iosiae misit rex Saphan filium Aslia filii Mesullam scribam templi Domini
 dicens ei⁴ vade ad Helciam sacerdotem magnum ut conflatur pecunia quae inlata est in templum

Domini quam collegerunt ianitores a populo ⁵ deturque fabris per praepositos in domo Domini qui
 et distribuent eam his qui operantur in templo Domini ad instauranda sarta tecta templi ⁶ tignariis
 videlicet et cementariis et his qui interrupta componunt et ut emanent ligna et lapides de lapidicinis
 ad instaurandum templum ⁷ verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt sed in potestate
 habeant et in fide ⁸ dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam librum legis repperi in domo
 Domini deditque Helcias volumen Saphan qui et legit illud ⁹ venit quoque Saphan scriba ad regem
 et renuntiavit ei quod praeceperat et ait conflaverunt servi tui pecuniam quae repperta est in domo
 Domini et dederunt ut distribueretur fabris a praefectis operum templi Domini ¹⁰ narravitque Saphan
 scriba regi dicens librum dedit mihi Helcias sacerdos quem cum legisset Saphan coram rege ¹¹ et
 audisset rex verba libri legis Domini scidit vestimenta sua ¹² et praecepit Helciae sacerdoti et
 Ahicham filio Saphan et Achobor filio Micha et Saphan scribae et Asaiae servo regis dicens ¹³ ite
 et consulite Dominum super me et super populo et super omni Iuda de verbis voluminis istius quod
 inventum est magna enim ira Domini succensa est contra nos quia non audierunt patres nostri verba
 libri huius ut facerent omne quod scriptum est nobis ¹⁴ ierunt itaque Helcias sacerdos et Ahicham
 et Achobor et Saphan et Asaia ad Oldam propheten uxorem Sellum filii Thecuae filii Araas custodis
 vestium quae habitabat in Hierusalem in secunda locutique sunt ad eam ¹⁵ et illa respondit eis haec
 dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me ¹⁶ haec dicit Dominus ecce ego adducam
 mala super locum hunc et super habitatores eius omnia verba legis quae legit rex Iuda ¹⁷ quia
 dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis inirritantes me in cunctis operibus manuum suarum
 et succendetur indignatio mea in loco hoc et non extinguetur ¹⁸ regi autem Iuda qui misit vos ut
 consuleretis Dominum sic dicetis haec dicit Dominus Deus Israhel pro eo quod audisti verba
 voluminis ¹⁹ et perterritum est cor tuum et humiliatus es coram Domino auditis sermonibus contra
 locum istum et habitatores eius quo videlicet fierent in stuporem et in maledictum et scidisti
 vestimenta tua et flevisti coram me et ego audivi ait Dominus ²⁰ idcirco colligam te ad patres tuos
 et colligeris ad sepulchrum tuum in pace ut non videant oculi tui omnia mala quae inducturus sum
 super locum istum

Chapter 23

¹
 et renuntiaverunt regi quod dixerat qui misit et congregati sunt ad eum omnes senes Iuda et
²
 Hierusalem ascenditque rex templum Domini et omnes viri Iuda universique qui habitant in
 Hierusalem cum eo sacerdotes et prophetae et omnis populus a parvo usque ad magnum legitque
³
 cunctis audientibus omnia verba libri foederis qui inventus est in domo Domini stetitque rex super
 gradum et percussit foedus coram Domino ut ambularent post Dominum et custodirent praecepta
 eius et testimonia et caerimonias in omni corde et in tota anima et suscitarent verba foederis huius
⁴
 quae scripta erant in libro illo adquevitque populus pacto et praecepit rex Helciae pontifici et
 sacerdotibus secundi ordinis et ianitoribus ut proicerent de templo Domini omnia vasa quae facta
 fuerant Baal et in luco et universae militiae caeli et combusit ea foris Hierusalem in convalle Cedron
⁵
 et tulit pulverem eorum in Bethel et delevit aruspices quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum
 in excelsis per civitates Iuda et in circuitu Hierusalem et eos qui adolebant incensum Baal et soli
⁶
 et lunae et duodecim signis et omni militiae caeli et efferrit fecit lucum de domo Domini foras
 Hierusalem in convalle Cedron et combusit eum ibi et redegit in pulverem et proiecit super
⁷
 sepulchrum vulgi destruxit quoque aediculas effeminatorum quae erant in domo Domini pro
⁸
 quibus mulieres texebant quasi domunculas luci congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus
 Iuda et contaminavit excelsa ubi sacrificabant sacerdotes de Gabaa usque Bersabee et destruxit aras
⁹
 portarum in introitu ostii Iosue principis civitatis quod erat ad sinistram portae civitatis verumtamen
 non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Hierusalem sed tantum comedebant
¹⁰
 azyma in medio fratrum suorum contaminavit quoque Thafeth quod est in convalle filii Ennom
¹¹
 ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem Moloch abstulit quoque equos quos
 dederant reges Iudae soli in introitu templi Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi qui erat
¹²
 in Farurim currus autem solis combusit igni altaria quoque quae erant super tecta cenaculi Ahaz
 quae fecerant reges Iuda et altaria quae fecerat Manasses in duobus atris templi Domini destruxit
¹³
 rex et cucurrit inde et dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron excelsa quoque quae erant
 in Hierusalem ad dexteram partem montis Offensionis quae aedificaverat Salomon rex Israhel
 Astharoth idolo Sidoniorum et Chamos offensionis Moab et Melchom abominationi filiorum Ammon
¹⁴
 polluit rex et contrivit statuas et succidit lucos replevitque loca eorum ossibus mortuorum
¹⁵
 insuper et altare quod erat in Bethel excelsum quod fecerat Hieroboam filius Nabath qui peccare
 fecit Israhel et altare illud et excelsum destruxit atque combusit et comminuit in pulverem
¹⁶
 succenditque etiam lucum et conversus Iosias vidit ibi sepulchra quae erant in monte misitque
 et tulit ossa de sepulchris et combusit ea super altare et polluit illud iuxta verbum Domini quod

locutus est vir Dei qui praedixerat verba haec ¹⁷ et ait quis est titulus ille quem video
 responderuntque ei cives illius urbis sepulchrum est hominis Dei qui venit de Iuda et praedixit
 verba haec quae fecisti super altare Bethel ¹⁸ et ait dimittite eum nemo commoveat ossa eius et
 intacta manserunt ossa illius cum ossibus prophetae qui venerat de Samaria ¹⁹ insuper et omnia
 fana excelsorum quae erant in civitatibus Samariae quae fecerant reges Israhel ad irritandum
 Dominum abstulit Iosias et fecit eis secundum omnia opera quae fecerat in Bethel ²⁰ et occidit
 universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria et conbusit ossa humana super ea
 reversusque est Hierusalem ²¹ et praecepit omni populo dicens facite phase Domino Deo vestro
 secundum quod scriptum est in libro foederis huius ²² nec enim factum est phase tale a diebus
 iudicum qui iudicaverunt Israhel et omnium dierum regum Israhel et regum Iuda ²³ sicut in
 octavodecimo anno regis Iosiae factum est phase istud Domino in Hierusalem ²⁴ sed et pythones
 et ariolos et figuras idolorum et immunditias abominationesque quae fuerant in terra Iuda et in
 Hierusalem abstulit Iosias ut statueret verba legis quae scripta sunt in libro quem invenit Helcias
 sacerdos in templo Domini ²⁵ similis illi non fuit ante eum rex qui reverteretur ad Dominum in
 omni corde suo et in tota anima sua et in universa virtute sua iuxta omnem legem Mosi neque post
 eum surrexit similis illi ²⁶ verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni quo iratus
 est furor eius contra Iudam propter irritationes quibus provocaverat eum Manasses ²⁷ dixit itaque
 Dominus etiam Iudam auferam a facie mea sicut abstuli Israhel et proiciam civitatem hanc quam
 elegi Hierusalem et domum de qua dixi erit nomen meum ibi ²⁸ reliqua autem verba Iosiae et
 universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda ²⁹ in diebus eius
 ascendit Pharaos Necho rex Aegypti contra regem Assyriorum ad flumen Eufraten et abiit Iosias
 rex in occursum eius et occisus est in Mageddo cum vidisset eum ³⁰ et portaverunt eum servi sui
 mortuum de Mageddo et pertulerunt in Hierusalem et sepelierunt eum in sepulchro suo tulitque
 populus terrae Ioahaz filium Iosiae et unxerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo
³¹ viginti trium annorum erat Ioahaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem
 nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna ³² et fecit malum coram Domino iuxta omnia
 quae fecerant patres eius ³³ vinxitque eum Pharaos Necho in Rebla quae est in terra Emath ne
 regnaret in Hierusalem et inposuit multam terrae centum talentis argenti et talento auri ³⁴ regemque
 constituit Pharaos Necho Eliachim filium Iosiae pro Iosia patre eius vertitque nomen eius Ioiachim
³⁵ porro Ioahaz tulit et duxit in Aegyptum argentum autem et aurum dedit Ioiachim Pharaoni cum

indixisset terrae per singulos ut conferretur iuxta praeceptum Pharaonis et unumquemque secundum vires suas exegit tam argentum quam aurum de populo terrae ut daret Pharaoni Necho ³⁶ viginti quinque annorum erat Ioiachim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma ³⁷ et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerant patres eius

Chapter 24

¹ in diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis et factus est ei Ioiachim servus tribus annis et rursus rebellavit contra eum ² inmisitque ei Dominus latrunculos Chaldeorum et latrunculos Syriae latrunculos Moab et latrunculos filiorum Ammon et inmisit eos in Iudam ut disperderent eum iuxta verbum Domini quod locutus erat per servos suos prophetas ³ factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudam ut auferret eum coram se propter peccata Manasse universa quae fecit ⁴ et propter sanguinem innoxium quem effudit et implevit Hierusalem cruore innocentium et ob hanc rem noluit Dominus propitiari ⁵ reliqua autem sermonum Ioiachim et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda et dormivit Ioiachim cum patribus suis ⁶ regnavitque Ioiachin filius eius pro eo ⁷ et ultra non addidit rex Aegypti ut egrederetur de terra sua tulerat enim rex Babylonis a rivo Aegypti usque ad fluvium Eufraten omnia quae fuerant regis Aegypti ⁸ decem et octo annorum erat Ioiachin cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem nomen matris eius Naestha filia Helnathan de Hierusalem ⁹ et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat pater eius ¹⁰ in tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor regis Babylonis in Hierusalem et circumdata est urbs munitionibus ¹¹ venitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servi eius obpugnarent eam ¹² egressusque est Ioiachin rex Iuda ad regem Babylonis ipse et mater eius et servi eius et principes eius et eunuchi eius et suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui ¹³ et protulit inde omnes thesauros domus Domini et thesauros domus regiae et concidit universa vasa aurea quae fecerat Salomon rex Israhel ¹⁴ in templo Domini iuxta verbum Domini et transtulit omnem Hierusalem et universos principes et omnes fortes exercitus decem milia in captivitatem et omnem artificem et clusorem nihilque relictum est exceptis pauperibus populi terrae ¹⁵ transtulit quoque Ioiachin in Babylonem et matrem regis et uxores regis et eunuchos eius et iudices terrae duxit in captivitatem de Hierusalem in

16
 Babylonem et omnes viros robustos septem milia et artifices et clusores mille omnes viros fortes
 et bellatores duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem et constituit Matthaniam patrum
 17
 eius pro eo inposuitque nomen ei Sedeciam vicesimum et primum annum aetatis habebat Sedecias
 18
 cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius erat Amithal
 19
 filia Hieremiae de Lobna et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ioiachim
 20
 irascebatur enim Dominus contra Hierusalem et contra Iudam donec proiceret eos a facie sua
 recessitque Sedecias a rege Babylonis

Chapter 25

1
 factum est autem anno nono regni eius mense decimo decima die mensis venit Nabuchodonosor
 rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius in Hierusalem et circumdederunt eam et extruxerunt in
 2
 circuitu eius munitiones et clausa est civitas atque vallata usque ad undecimum annum regis
 3
 Sedeciae nona die mensis praevaluitque fames in civitate nec erat panis populo terrae et interrupta
 4
 est civitas et omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portae quae est inter duplicem murum
 ad hortum regis porro Chaldei obsidebant in circuitu civitatem fugit itaque per viam quae ducit ad
 5
 campestria solitudinis et persecutus est exercitus Chaldeorum regem comprehenditque eum in
 6
 planitie Hiericho et omnes bellatores qui erant cum eo dispersi sunt et reliquerunt eum adprehensum
 7
 ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha qui locutus est cum eo iudicium filios autem
 Sedeciae occidit coram eo et oculos eius effodit vinxitque eum catenis et adduxit in Babylonem
 8
 mense quinto septima die mensis ipse est annus nonusdecimus regis Babylonis venit Nabuzardan
 9
 princeps exercitus servus regis Babylonis Hierusalem et succendit domum Domini et domum
 10
 regis et domos Hierusalem omnemque domum conbusit igni et muros Hierusalem in circuitu
 11
 destruxit omnis exercitus Chaldeorum qui erat cum principe militum reliquam autem populi
 partem qui remanserat in civitate et perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis et reliquum
 12
 vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae et de pauperibus terrae reliquit vinitores et agricolas
 13
 columnas autem aereas quae erant in templo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo
 14
 Domini confregerunt Chaldei et transtulerunt aes omnium in Babylonem ollas quoque aereas et

trullas et tridentes et scyphos et omnia vasa aerea in quibus ministrabant tulerunt ¹⁵ necnon turibula
 et fialas quae aurea aurea et quae argentea argentea tulit princeps militiae ¹⁶ id est columnas duas
 mare unum et bases quas fecerat Salomon in templo Domini non erat pondus aeris omnium vasorum
¹⁷ decem et octo cubitos altitudinis habebat columna una et capitellum aereum super se altitudinis
 trium cubitorum et reticulum et malogranata super capitellum columnae omnia aerea similem et
¹⁸ columna secunda habebat ornatum tulit quoque princeps militiae Seraian sacerdotem primum
¹⁹ et Sophoniam sacerdotem secundum et tres ianitores et de civitate eunuchum unum qui erat
 praefectus super viros bellatores et quinque viros de his qui steterant coram rege quos repperit in
 civitate et Sopher principem exercitus qui probabat tirones de populo terrae et sex viros e vulgo
²⁰ qui inventi fuerant in civitate quos tollens Nabuzardan princeps militum duxit ad regem Babylonis
²¹ in Reblatha percussitque eos rex Babylonis et interfecit in Reblatha in terra Emath et translatus
²² est Iuda de terra sua populo autem qui relictus erat in terra Iuda quem dimiserat Nabuchodonosor
²³ rex Babylonis praefecit Godoliam filium Ahicham filii Saphan quod cum audissent omnes duces
 militum ipsi et viri qui erant cum eis videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam venerunt
 ad Godoliam in Maspha Ismahel filius Nathaniae et Iohanan filius Caree et Sareia filius Thenaameth
²⁴ Nethophathites et Iezonias filius Maachathi ipsi et socii eorum iuravitque eis Godolias et socii
 eorum dicens nolite timere servire Chaldeis manete in terra et servite regi Babylonis et bene erit
²⁵ vobis factum est autem in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine
 regio et decem viri cum eo percusseruntque Godoliam qui mortuus est sed et Iudaeos et Chaldeos
²⁶ qui erant cum eo in Maspha consurgens autem omnis populus a parvo usque ad magnum et
²⁷ principes militum venerunt in Aegyptum timentes Chaldeos factum est vero anno tricesimo
 septimo transmigrationis Ioiachin regis Iudae mense duodecimo vicesima septima die mensis
 sublevavit Evilmerodach rex Babylonis anno quo regnare coeperat caput Ioiachin regis Iuda de
²⁸ carcere et locutus est ei benigna et posuit thronum eius super thronum regum qui erant cum eo
²⁹ in Babylone et mutavit vestes eius quas habuerat in carcere et comedebat panem semper in
 conspectu eius cunctis diebus vitae suae

1 Chronicles

Chapter 1

¹ Adam Seth Enos ² Cainan Malelehel Iared ³ Enoch Matusale Lamech ⁴ Noe Sem Ham et
⁵ Iafeth ⁶ filii Iafeth Gomer Magog Madai et Iavan Thubal Mosoch Thiras ⁶ porro filii Gomer
⁷ Aschenez et Rifath et Thogorma ⁷ filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim ⁸ filii
⁹ Ham Chus et Mesraim Phut et Chanaan ⁹ filii autem Chus Saba et Evila Sabatha et Rechma et
¹⁰ Sabathaca porro filii Rechma Saba et Dadan ¹⁰ Chus autem genuit Nemrod iste coepit esse potens
¹¹ in terra ¹¹ Mesraim vero genuit Ludim et Anamim et Laabim et Nepthuim ¹² Phethrosim quoque
¹³ et Chasluim de quibus egressi sunt Philisthim et Capthurim ¹³ Chanaan vero genuit Sidonem
¹⁴ primogenitum et Heth ¹⁴ Iebuseum quoque et Amorreum et Gergeseum ¹⁵ Evheumque et Aruceum
¹⁶ et Asineum ¹⁶ Aradium quoque et Samareum et Ematheum ¹⁷ filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad
¹⁸ et Lud et Aram et Us et Hul et Gothor et Mosoch ¹⁸ Arfaxad autem genuit Sala qui et ipse genuit
¹⁹ Heber ¹⁹ porro Heber nati sunt duo filii nomen uni Phaleg quia in diebus eius divisa est terra et
²⁰ nomen fratris eius Iectan ²⁰ Iectan autem genuit Helmodad et Saleph et Asermoth et Iare ²¹ Aduram
²² quoque et Uzal et Decla ²² Ebal etiam et Abimahel et Saba necnon ²³ et Ophir et Evila et Iobab
²⁴ omnes isti filii Iectan ²⁴ Sem Arfaxad Sale ²⁵ Heber Phaleg Raau ²⁶ Serug Nahor Thare ²⁷ Abram
²⁸ iste est Abraham ²⁸ filii autem Abraham Isaac et Ismahel ²⁹ et hae generationes eorum primogenitus
³⁰ Ismahelis Nabaioth et Cedar et Adbeel et Mabsam ³⁰ Masma et Duma Massa Adad et Thema
³¹ ³¹ Iathur Naphis Cedma hii sunt filii Ismahelis ³² filii autem Cetthurae concubinae Abraham quos
³³ genuit Zamram Iecsan Madan Madian Iesboc Sue porro filii Iecsan Saba et Dadan ³³ filii autem
³⁴ Madian Epha et Apher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii Cetthurae ³⁴ generavit autem
³⁵ Abraham Isaac cuius fuerunt filii Esau et Israhel ³⁵ filii Esau Eliphaz Rauhel Iaus Ialam Core
³⁶ ³⁶ filii Eliphaz Theman Omer Sepphu Gethem Cenez Thamna Amalech ³⁷ filii Rauhel Naath Zara
³⁸ ³⁸ Samma Maza ³⁸ filii Seir Lothan Sobal Sebeon Ana Dison Eser Disan ³⁹ filii Lothan Horri Humam
⁴⁰ ⁴⁰ soror autem Lothan fuit Thamna ⁴⁰ filii Sobal Alian et Manaath et Ebal et Sepphi et Onam filii
⁴¹ ⁴¹ Sebeon Aia et Ana filii Ana Dison ⁴¹ filii Dison Amaran et Eseban et Iethran et Charan ⁴² filii

Eser Balaan et Zaban et Iacan filii Dison Us et Aran ⁴³ isti sunt reges qui imperaverunt in terra
 Edom antequam esset rex super filios Israhel Bale filius Beor et nomen civitatis eius Denaba
 44 mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra ⁴⁵ cumque et Iobab fuisset
 mortuus regnavit pro eo Husam de terra Themanorum ⁴⁶ obiit quoque et Husam et regnavit pro eo
 Adad filius Badad qui percussit Madian in terra Moab et nomen civitatis eius Avith ⁴⁷ cumque et
 Adad fuisset mortuus regnavit pro eo Semla de Masreca ⁴⁸ sed et Semla mortuus est et regnavit
 pro eo Saul de Rooboth quae iuxta amnem sita est ⁴⁹ mortuo quoque Saul regnavit pro eo Baalanan
 filius Achobor ⁵⁰ sed et hic mortuus est et regnavit pro eo Adad cuius urbis fuit nomen Phou et
 appellata est uxor eius Mehetabel filia Matred filiae Mezaab ⁵¹ Adad autem mortuo duces pro
 regibus in Edom esse coeperunt dux Thamna dux Alva dux Ietheth ⁵² dux Oolibama dux Hela dux
 Phinon ⁵³ dux Cenez dux Theman dux Mabsar ⁵⁴ dux Magdihel dux Iram hii duces Edom

Chapter 2

¹ filii autem Israhel Ruben Symeon Levi Iuda Isachar et Zabulon ² Dan Ioseph Benjamin Nephthali
 Gad Aser ³ filii Iuda Her Aunan Sela tres nati sunt ei de filia Sue Chananitidis fuit autem Her
 primogenitus Iuda malus coram Domino et occidit eum ⁴ Thamar autem nurus eius peperit ei Phares
 et Zara omnes ergo filii Iuda quinque ⁵ filii autem Phares Esrom et Hamul ⁶ filii quoque Zarae
 Zamri et Ethan et Eman Chalchal quoque et Darda simul quinque ⁷ filii Carmi Achar qui turbavit
 Israhel et peccavit in furto anathematis ⁸ filii Ethan Azarias ⁹ filii autem Esrom qui nati sunt ei
 Ieremahel et Ram et Chalubi ¹⁰ porro Ram genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson
 principem filiorum Iuda ¹¹ Naasson quoque genuit Salma de quo ortus est Boez ¹² Boez vero
 genuit Obed qui et ipse genuit Isai ¹³ Isai autem genuit primogenitum Heliab secundum Abinadab
 tertium Samaa ¹⁴ quartum Nathanahel quintum Raddai ¹⁵ sextum Asom septimum David ¹⁶ quorum
 sorores fuerunt Sarvia et Abigail filii Sarviae Abisai Ioab et Asahel tres ¹⁷ Abigail autem genuit
 Amasa cuius pater fuit Iether Ismahelites ¹⁸ Chaleb vero filius Esrom accepit uxorem nomine

Azuba de qua genuit Ierioth fueruntque filii eius Iesar et Sobab et Ardon¹⁹ cumque mortua fuisset
 Azuba accepit uxorem Chaleb Ephrath quae peperit ei Ur²⁰ porro Ur genuit Uri et Uri genuit
 Beselehel²¹ post haec ingressus est Esrom ad filiam Machir patris Galaad et accepit eam cum
 esset annorum sexaginta quae peperit ei Segub²² sed et Segub genuit Iair et possedit viginti tres
 civitates in terra Galaad²³ cepitque Gessur et Aram oppida Iair et Canath et viculos eius sexaginta
 civitatum omnes isti filii Machir patris Galaad²⁴ cum autem mortuus esset Esrom ingressus est
 Chaleb ad Ephrata habuit quoque Esrom uxorem Abia quae peperit ei Assur patrem Thecue²⁵ nati
 sunt autem filii Hieramehel primogeniti Esrom Ram primogenitus eius et Buna et Aran et Asom
 et Ahia²⁶ duxit quoque uxorem alteram Hieramehel nomine Atara quae fuit mater Onam²⁷ sed
 et filii Ram primogeniti Hieramehel fuerunt Moos et Iamin et Achar²⁸ Onam autem habuit filios
 Semmei et Iada filii autem Semmei Nadab et Abisur²⁹ nomen vero uxoris Abisur Abiail quae
 peperit Ahobban et Molid³⁰ filii autem Nadab fuerunt Saled et Apphaim mortuus est autem Saled
 absque liberis³¹ filius vero Apphaim Iesi qui Iesi genuit Sesan porro Sesan genuit Oholi³² filii
 autem Iada fratris Semmei Iether et Ionathan sed et Iether mortuus est absque liberis³³ porro
 Ionathan genuit Phaleth et Ziza isti fuerunt filii Hieramehel³⁴ Sesan autem non habuit filios sed
 filias et servum aegyptium nomine Ieraa³⁵ deditque ei filiam suam uxorem quae peperit ei Eththei
 36 Eththei autem genuit Nathan et Nathan genuit Zabad³⁷ Zabad quoque genuit Ophlal et Ophlal
 genuit Obed³⁸ Obed genuit Ieu Ieu genuit Azariam³⁹ Azarias genuit Helles Helles genuit Elasa
 40 Elasa genuit Sisamoi Sisamoi genuit Sellum⁴¹ Sellum genuit Icamian Icamian genuit Elisama
 42 filii autem Chaleb fratris Hieramehel Mosa primogenitus eius ipse est pater Ziph et filii Maresa
 patris Hebron⁴³ porro filii Hebron Core et Thapphu et Recem et Samma⁴⁴ Samma autem genuit
 Raam patrem Iercaam et Recem genuit Semmei⁴⁵ filius Semmei Maon et Maon pater Bethsur
 46 Epha autem concubina Chaleb peperit Arran et Musa et Gezez porro Arran genuit Gezez⁴⁷ filii
 Iadai Regom et Iotham et Gesum et Phaleth et Epha et Saaph⁴⁸ concubina Chaleb Maacha peperit
 Saber et Tharana⁴⁹ genuit autem Saaph pater Madmena Sue patrem Machbena et patrem Gabaa

filia vero Chaleb fuit Achsa ⁵⁰ hii erant filii Chaleb filii Ur primogeniti Ephrata Sobal pater
 Cariathiarim ⁵¹ Salma pater Bethleem Ariph pater Bethgader ⁵² fuerunt autem filii Sobal patris
 Cariathiarim qui videbat dimidium requietionum ⁵³ et de cognatione Cariathiarim Iethrei et Apphutei
 et Sematheï et Maserei ex his egressi sunt Saraitae et Esthaolitae ⁵⁴ filii Salma Bethleem et
 Netophathi coronae domus Ioab et dimidium requietionis Sarai ⁵⁵ cognationes quoque scribarum
 habitantium in Iabis canentes atque resonantes et in tabernaculis commorantes hii sunt Cinei qui
 venerunt de calore patris domus Rechab

Chapter 3

¹ David vero hos habuit filios qui ei nati sunt in Hebron primogenitum Amnon ex Achinaam
 Iezrahelitide secundum Danihel de Abigail Carmelitide ² tertium Absalom filium Maacha filiae
 Tholmei regis Gessur quartum Adoniam filium Aggith ³ quintum Saphatiam ex Abital sextum
 Iethraam de Egla uxore sua ⁴ sex ergo nati sunt ei in Hebron ubi regnavit septem annis et sex
 mensibus triginta autem et tribus annis regnavit in Hierusalem ⁵ porro in Hierusalem nati sunt ei
 filii Samaa et Sobab et Nathan et Salomon quattuor de Bethsabee filia Amihel ⁶ Iebaar quoque et
 Elisama ⁷ et Eliphalet et Noge et Napheg et Iaphie ⁸ necnon Elisama et Heliade et Eliphalet novem
⁹ omnes hii filii David absque filiis concubinarum habuerunt sororem Thamar ¹⁰ filius autem
 Salomonis Roboam cuius Abia filius genuit Asa de hoc quoque natus est Iosaphat ¹¹ pater Ioram
 qui Ioram genuit Ohoziam ex quo ortus est Ioas ¹² et huius Amasias filius genuit Azariam porro
 Azariae filius Ioatham ¹³ procreavit Achaz patrem Ezechiae de quo natus est Manasses ¹⁴ sed et
 Manasses genuit Amon patrem Iosiae ¹⁵ filii autem Iosiae fuerunt primogenitus Iohanan secundus
 Ioacim tertius Sedecias quartus Sellum ¹⁶ de Ioacim natus est Iechonias et Sedecias ¹⁷ filii Iechoniae
 fuerunt Asir Salathihel ¹⁸ Melchiram Phadaia Sennaser et Iecemia Sama et Nadabia ¹⁹ de Phadaia
²⁰ orti sunt Zorobabel et Semei Zorobabel genuit Mosollam Ananiam et Salomith sororem eorum
 Asabamque et Ohol et Barachiam et Asadium Iosabesed quinque ²¹ filius autem Ananiae Phaltias
 pater Ieseiae cuius filius Raphaia huius quoque filius Arnam de quo natus est Obdia cuius filius

fuit Sechenia ²² filius Secheniae Semeia cuius filii Attus et Iegal et Baria et Naaria et Saphat sex
 numero ²³ filius Naariae Helioenai et Ezechias et Ezricam tres ²⁴ filii Helioenai Oduia et Heliasub
 et Pheleia et Accub et Iohanan et Dalaia et Anani septem

Chapter 4

¹ filii Iuda Phares Esrom et Carmi et Ur et Subal ² Reaia vero filius Subal genuit Ieth de quo
 nati sunt Ahimai et Laed hae cognationes Sarathi ³ ista quoque stirps Hetam Iezrahel et Iesema et
 Iedebos nomenque sororis eorum Asalelphuni ⁴ Phunihel autem pater Gedor et Ezer pater Osa isti
 sunt filii Ur primogeniti Ephrata patris Bethleem ⁵ Asur vero patris Thecue erant duae uxores Halaa
 et Naara ⁶ peperit autem ei Naara Oozam et Ephher et Themani et Asthari isti sunt filii Naara ⁷ porro
 filii Halaa Sereth Isaar et Ethnan ⁸ Cos autem genuit Anob et Sobaba et cognationem Aral filii
 Arum ⁹ fuit autem Iabes inclitus prae fratribus suis et mater eius vocavit nomen illius Iabes dicens
 quia peperit eum in dolore ¹⁰ invocavit vero Iabes Deum Israhel dicens si benedicens benedixeris
 mihi et dilataveris terminos meos et fuerit manus tua mecum et feceris me a malitia non opprimi
 et praestitit Deus quae precatus est ¹¹ Chaleb autem frater Suaa genuit Machir qui fuit pater Esthon
¹² porro Esthon genuit Bethrapha et Phesse et Thena patrem urbis Naas hii sunt viri Recha ¹³ filii
 autem Cenez Othonihel et Saraia porro filii Othonihel Athath ¹⁴ et Maonathi genuit Ophra Saraias
 autem genuit Ioab patrem vallis Artificum ibi quippe artifices erant ¹⁵ filii vero Chaleb filii Iephone
 Hir et Hela et Nahem filiique Hela et Cenez ¹⁶ filii quoque Iallelel Ziph et Zipha Thiria et Asrahel
¹⁷ et filii Ezra Iether et Mered et Ephher et Ialon genuitque Mariam et Sammai et Iesba patrem
 Esthamo ¹⁸ uxor quoque eius Iudaia peperit Iared patrem Gedor et Heber patrem Soccho et
 Hicuthihel patrem Zano hii autem filii Beththiae filiae Pharaonis quam accepit Mered ¹⁹ et filii
 uxoris Odaiae sororis Naham patris Ceila Garmi et Esthamo qui fuit de Machathi ²⁰ filii quoque
 Simon Amnon et Rena filius Anan et Thilon et filii Iesi Zoeth et Benzoeth ²¹ filii Sela filii Iuda
 Her pater Lecha et Laada pater Maresa et cognationes Domus operantium byssum in domo Iuramenti

22 et Qui stare fecit solem virique Mendacii et Securus et Incendens qui principes fuerunt in Moab
 et qui reversi sunt in Leem haec autem verba vetera ²³ hii sunt figuli habitantes in plantationibus
 et in praesepibus apud regem in operibus eius commoratique sunt ibi ²⁴ filii Symeon Namuhel et
 Iamin Iarib Zara Saul ²⁵ Sellum filius eius Mabsam filius eius Masma filius eius ²⁶ filii Masma
 Amuhel filius eius Zacchur filius eius Semei filius eius ²⁷ filii Semei sedecim et filiae sex fratres
 autem eius non habuerunt filios multos et universa cognatio non potuit adaequare summam filiorum
 Iuda ²⁸ habitaverunt autem in Bersabee et Molada et Asarsual ²⁹ et in Ballaa et in Asom et in
 Tholad ³⁰ et in Bathuhel et in Orma et in Siceleg ³¹ et in Bethmarchaboth et in Asarsusim et in
 Bethberai et in Saarim hae civitates eorum usque ad regem David ³² villae quoque eorum Etham
 et Aen et Remmon et Thochen et Asan civitates quinque ³³ et universi viculi eorum per circuitum
 civitatum istarum usque ad Baal haec est habitatio eorum et sedum distributio ³⁴ Masobab quoque
 et Iemlech et Iosa filius Amasiae ³⁵ et Iohel et Ieu filius Iosabiae filii Saraiae filii Asihel ³⁶ et
 Helioenai et Iacoba et Isuaia et Asaia et Adihel et Isimihel et Banaia ³⁷ Ziza quoque filius Sephei
 filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia ³⁸ isti sunt nominati principes in cognationibus suis et
 in domo adfinitatum suarum multiplicati sunt vehementer ³⁹ et profecti sunt ut ingrederentur in
 Gador usque ad orientem vallis et ut quaererent pascua gregibus suis ⁴⁰ inveneruntque pascuas
 uberes et valde bonas et terram latissimam et quietam et fertilem in qua ante habitaverunt de stirpe
 Ham ⁴¹ hii ergo venerunt quos supra descripsimus nominatim in diebus Ezechiae regis Iuda et
 percusserunt tabernacula eorum et habitatores qui inventi fuerant ibi et deleverunt eos usque in
 praesentem diem habitaveruntque pro eis quoniam uberrimas ibidem pascuas reppererunt ⁴² de
 filiis quoque Symeon abierunt in montem Seir viri quingenti habentes principes Phaltiam et Nahariam
 et Raphaiam et Ozihel filios Iesi ⁴³ et percusserunt reliquias quae evadere potuerant Amalechitarum
 et habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc

Chapter 5

1 filii quoque Ruben primogeniti Israhel ipse quippe fuit primogenitus eius sed cum violasset
 torum patris sui data sunt primogenita eius filiis Ioseph filii Israhel et non est ille reputatus in

primogenitum² porro Iudas qui erat fortissimus inter fratres suos de stirpe eius principes germinati
 sunt primogenita autem reputata sunt Ioseph³ filii ergo Ruben primogeniti Israhel Enoch et Phallu
 Esrom et Charmi⁴ filii Iohel Samaia filius eius Gog filius eius Semei filius eius⁵ Micha filius eius
 Reeia filius eius Baal filius eius⁶ Beera filius eius quem captivum duxit Theglathphalnasar rex
 Assyriorum et fuit princeps in tribu Ruben⁷ fratres autem eius et universa cognatio quando
 numerabantur per familias suas habuerunt principes Ieihel et Zacchariam⁸ porro Bala filius Azaz
 filii Samma filii Iohel ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo et Beelmeon⁹ contra orientalem
 quoque plagam habitavit usque ad introitum heremi et flumen Eufraten multum quippe iumentorum
 numerum possidebat in terra Galaad¹⁰ in diebus autem Saul proeliati sunt contra Agareos et
 interfecerunt illos habitaveruntque pro eis in tabernaculis eorum in omni plaga quae respicit ad
 orientem Galaad¹¹ filii vero Gad e regione eorum habitaverunt in terra Basan usque Selcha¹² Iohel
 in capite et Saphan secundus Ianai autem et Saphat in Basan¹³ fratres vero eorum secundum domos
 cognationum suarum Michahel et Mosollam et Sebe et Iori et Iachan et Zie et Heber septem¹⁴ hii
 filii Abiahil filii Uri filii Iaro filii Galaad filii Michahel filii Iesesi filii Ieddo filii Buz¹⁵ fratres
 quoque filii Abdihel filii Guni princeps domus in familiis suis¹⁶ et habitaverunt in Galaad et in
 Basan et in viculis eius et in cunctis suburbanis Saron usque ad terminos¹⁷ omnes hii numerati
 sunt in diebus Ioatham regis Iuda et in diebus Hieroboam regis Israhel¹⁸ filii Ruben et Gad et
 dimidia tribus Manasse viri bellatores scuta portantes et gladios et tendentes arcum eruditique ad
 proelia quadraginta quattuor milia et septingenti sexaginta procedentes ad pugnam¹⁹ dimicaverunt
 contra Agarenos Iturei vero et Naphei et Nodab²⁰ praeberunt eis auxilium traditique sunt in
 manus eorum Agareni et universi qui fuerant cum eis quia Deum invocaverunt cum proeliarentur
 et exaudivit eos eo quod credidissent in eum²¹ ceperuntque omnia quae possederant camelorum
 quinquaginta milia et ovium ducenta quinquaginta milia asinos duo milia et animas hominum
 centum milia²² vulnerati autem multi corruerunt fuit enim bellum Domini habitaveruntque pro
 eis usque ad transmigrationem²³ filii quoque dimidia tribus Manasse possederunt terram a finibus
 Basan usque Baalhermon et Sanir et montem Hermon ingens quippe numerus erat²⁴ et hii fuerunt
 principes domus cognationis eorum Epher et Iesi et Helihel Ezrihel et Hieremia et Odoia et Iedihel

25
 viri fortissimi et potentes et nominati duces in familiis suis reliquerunt autem Deum patrum
 26
 suorum et fornicati sunt post deos populorum terrae quos abstulit Dominus coram eis et suscitavit
 Deus Israhel spiritum Ful regis Assyriorum et spiritum Theglathphalnasar regis Assur et transtulit
 Ruben et Gad et dimidium tribus Manasse et adduxit eos in Alae et Abor et Ara et fluvium Gozan
 usque ad diem hanc

Chapter 6

1 filii Levi Gersom Caath Merari 2 filii Caath Amram Isaar Hebron et Ozihel 3 filii Amram
 Aaron Moses et Maria filii Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar 4 Eleazar genuit Finees et
 Finees genuit Abisue 5 Abisue vero genuit Bocci et Bocci genuit Ozi 6 Ozi genuit Zaraqiam et
 Zaraqias genuit Meraioth 7 porro Meraioth genuit Amariam et Amarias genuit Ahitob 8 Ahitob
 genuit Sadoc Sadoc genuit Achimaas 9 Achimaas genuit Azariam Azarias genuit Iohanam 10 Iohanam
 genuit Azariam ipse est qui sacerdotio functus est in domo quam aedificavit Salomon in Hierusalem
 11 genuit autem Azarias Amariam et Amarias genuit Ahitob 12 Ahitob genuit Sadoc et Sadoc genuit
 13 Sellum 14 Sellum genuit Helciam et Helcias genuit Azariam 14 Azarias genuit Saraiam et Saraias
 15 genuit Iosedec 15 porro Iosedec egressus est quando transtulit Dominus Iudam et Hierusalem per
 manus Nabuchodonosor 16 filii ergo Levi Gersom Caath et Merari 17 et haec nomina filiorum
 Gersom Lobeni et Semei 18 filii Caath Amram et Isaar et Hebron et Ozihel 19 filii Merari Mooli
 et Musi hae autem cognationes Levi secundum familias eorum 20 Gersom Lobeni filius eius Iaath
 filius eius Zamma filius eius 21 Ioaa filius eius Addo filius eius Zara filius eius Iethrai filius eius
 22 filii Caath Aminadab filius eius Core filius eius Asir filius eius 23 Helcana filius eius Abiasaph
 filius eius Asir filius eius 24 Thaath filius eius Urihel filius eius Ozias filius eius Saul filius eius
 25 filii Helcana Amasai et Ahimoth 26 Helcana filii Helcana Sophai filius eius Naath filius eius
 27 Heliab filius eius Hieroam filius eius Helcana filius eius 28 filii Samuhel primogenitus Vasseni
 et Abia 29 filii autem Merari Mooli Lobeni filius eius Semei filius eius Oza filius eius 30 Samaa
 filius eius Aggia filius eius Asaia filius eius 31 isti sunt quos constituit David super cantores domus

Domini ex quo conlocata est arca ³² et ministrabant coram tabernaculo testimonii canentes donec
 aedificaret Salomon domum Domini in Hierusalem stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio
³³ hii vero sunt qui adsistebant cum filiis suis de filiis Caath Heman cantor filius Iohel filii Samuhel
³⁴ filii Helcana filii Hieroam filii Helihel filii Thou ³⁵ filii Suph filii Helcana filii Maath filii Amasai
³⁶ filii Helcana filii Iohel filii Azariae filii Sophoniae ³⁷ filii Thaath filii Asir filii Abiasaph filii
³⁸ Core filii Isaar filii Caath filii Levi filii Israhel ³⁹ et fratres eius Asaph qui stabat a dextris eius
 Asaph filius Barachiae filii Samaa ⁴⁰ filii Michahel filii Basiae filii Melchiae ⁴¹ filii Athnai filii
 Zara filii Adaia ⁴² filii Ethan filii Zamma filii Semei ⁴³ filii Ieth filii Gersom filii Levi ⁴⁴ filii
 autem Merari fratres eorum ad sinistram Ethan filius Cusi filii Abdi filii Maloch ⁴⁵ filii Asabiae
 filii Amasiae filii Helciae ⁴⁶ filii Amasai filii Bonni filii Somer ⁴⁷ filii Mooli filii Musi filii Merari
 filii Levi ⁴⁸ fratres quoque eorum Levitae qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi
⁴⁹ domus Domini Aaron vero et filii eius adolebant incensum super altare holocausti et super altare
 thymiamatis in omne opus sancti sanctorum et ut precarentur pro Israhel iuxta omnia quae praecepit
⁵⁰ Moses servus Dei hii sunt autem filii Aaron Eleazar filius eius Finees filius eius Abisue filius
⁵¹ eius Bocci filius eius Ozi filius eius Zaraia filius eius ⁵² Meraioth filius eius Amaria filius eius
⁵³ Ahitob filius eius Sadoc filius eius Achimaas filius eius ⁵⁴ et haec habitacula eorum per vicos
 atque confinia filiorum scilicet Aaron iuxta cognationes Caathitarum ipsis enim sorte contigerat
⁵⁵ dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda et suburbana eius per circuitum ⁵⁶ agros autem civitatis
 et villas Chaleb filio Iephonne ⁵⁷ porro filiis Aaron dederunt civitates ad confugiendum Hebron
 et Lobna et suburbana eius ⁵⁸ Iether quoque et Esthmo cum suburbanis suis sed et Helon et Dabir
 cum suburbanis suis ⁵⁹ Asan quoque et Bethsemes et suburbana eorum ⁶⁰ de tribu autem Benjamin
 Gabee et suburbana eius et Almath cum suburbanis suis Anathoth quoque cum suburbanis suis
 omnes civitates tredecim per cognationes suas ⁶¹ filiis autem Caath residuis de cognatione sua
 dederunt ex dimidia tribu Manasse in possessionem urbes decem ⁶² porro filiis Gersom per
 cognationes suas de tribu Isachar et de tribu Aser et de tribu Nephthali et de tribu Manasse in Basan
 urbes tredecim ⁶³ filiis autem Merari per cognationes suas de tribu Ruben et de tribu Gad et de
 tribu Zabulon dederunt sorte civitates duodecim ⁶⁴ dederunt quoque filii Israhel Levitis civitates

et suburbana earum ⁶⁵ dederuntque per sortem ex tribu filiorum Iuda et ex tribu filiorum Symeon
 et ex tribu filiorum Benjamin urbes has quas vocaverunt nominibus suis ⁶⁶ et his qui erant ex
 cognatione filiorum Caath fueruntque civitates in terminis eorum de tribu Ephraim ⁶⁷ dederunt
 ergo eis urbes ad confugiendum Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer cum
 suburbanis suis ⁶⁸ Hicmaam quoque cum suburbanis suis et Bethoron similiter ⁶⁹ necnon et Helon
 cum suburbanis suis et Gethremmon in eundem modum ⁷⁰ porro ex dimidia tribu Manasse Aner
 et suburbana eius Balaam et suburbana eius his videlicet qui de cognatione filiorum Caath reliqui
 erant ⁷¹ filiis autem Gersom de cognatione dimidia tribus Manasse Gaulon in Basan et suburbana
 eius et Astharoth cum suburbanis suis ⁷² de tribu Isachar Cedes et suburbana eius et Dabereth cum
 suburbanis suis ⁷³ Ramoth quoque et suburbana illius et Anem cum suburbanis suis ⁷⁴ de tribu
 vero Aser Masal cum suburbanis suis et Abdon similiter ⁷⁵ Acac quoque et suburbana eius et Roob
 cum suburbanis suis ⁷⁶ porro de tribu Nepthali Cedes in Galilea et suburbana eius Amon cum
 suburbanis suis et Cariathaim et suburbana eius ⁷⁷ filiis autem Merari residuis de tribu Zabulon
 Remmono et suburbana eius et Thabor cum suburbanis suis ⁷⁸ trans Iordanem quoque ex adverso
 Hiericho contra orientem Iordanis de tribu Ruben Bosor in solitudine cum suburbanis suis et Iasa
 cum suburbanis suis ⁷⁹ Cademoth quoque et suburbana eius et Miphaath cum suburbanis suis
⁸⁰ necnon de tribu Gad Ramoth in Galaad et suburbana eius et Manaim cum suburbanis suis ⁸¹ sed
 et Esbon cum suburbanis eius et Iezer cum suburbanis suis

Chapter 7

¹ porro filii Isachar Thola et Phua Iasub et Samaron quattuor ² filii Thola Ozi et Raphaia et
 Ierihel et Iemai et Iebsem et Samuhel principes per domos cognationum suarum de stirpe Thola
 viri fortissimi numerati sunt in diebus David viginti duo milia sescenti ³ filii Ozi Iezraia de quo
 nati sunt Michahel et Obadia et Iohel et Iesia quinque omnes principes ⁴ cumque eis per familias
 et populos suos accincti ad proelium viri fortissimi triginta sex milia multas enim habuere uxores
 et filios ⁵ fratresque eorum per omnem cognationem Isachar robustissimi ad pugnandum octoginta
 septem milia numerati sunt ⁶ Benjamin Bale et Bochor et Iadihel tres ⁷ filii Bale Esbon et Ozi et

Ozihel et Ierimoth et Urai quinque principes familiarum et ad pugnandum robustissimi numerus
 autem eorum viginti duo milia et triginta quattuor⁸ porro filii Bochor Zamira et Ioas et Eliezer et
 Helioenai et Amri et Ierimoth et Abia et Anathoth et Almathan omnes hii filii Bochor⁹ numerati
 sunt autem per familias suas principes cognationum ad bella fortissimi viginti milia et ducenti
 10 porro filii Iadihel Balan filii autem Balan Hieus et Benjamin et Ahoth et Chanana et Iothan et
 Tharsis et Haisaar¹¹ omnes hii filii Iadihel principes cognationum suarum viri fortissimi decem
 et septem milia et ducenti ad proelium procedentes¹² Sephan quoque et Aphem filii Hir et Asim
 filii Aer¹³ filii autem Nepthali Iasihel et Guni et Asar et Sellum filii Balaa¹⁴ porro filius Manasse
 Esrihel concubinaque eius syra peperit Machir patrem Galaad¹⁵ Machir autem accepit uxores filiis
 suis Happphim et Sepham et habuit sororem nomine Maacha nomen autem secundi Salphaad nataeque
 sunt Salphaad filiae¹⁶ et peperit Maacha uxor Machir filium vocavitque nomen eius Phares porro
 nomen fratris eius Sares et filii eius Ulam et Recem¹⁷ filius autem Ulam Badan hii sunt filii Galaad
 filii Machir filii Manasse¹⁸ soror autem eius Regina peperit virum Decorum et Abiezer et Moola
 19 erant autem filii Semida Ahin et Sechem et Leci et Aniam²⁰ filii autem Ephraim Suthala Bareth
 filius eius Thaath filius eius Elada filius eius Thaath filius eius et huius filius Zabad²¹ et huius
 filius Suthala et huius filius Ezer et Elad occiderunt autem eos viri Geth indigenae quia descenderant
 ut invaderent possessiones eorum²² luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus et venerunt
 fratres eius ut consolarentur eum²³ ingressusque est ad uxorem suam quae concepit et peperit
 filium et vocavit nomen eius Beria eo quod in malis domus eius ortus esset²⁴ filia autem eius fuit
 Sara quae aedificavit Bethoron inferiorem et superiorem et Ozensara²⁵ porro filius eius Rapha et
 Reseph et Thale de quo natus est Thaan²⁶ qui genuit Laadan huius quoque filius Ammiud genuit
 Elisama²⁷ de quo ortus est Nun qui habuit filium Iosue²⁸ possessio autem eorum et habitatio
 Bethel cum filiabus suis et contra orientem Noran ad occidentalem plagam Gazer et filiae eius
 Sychem quoque cum filiabus suis usque Aza et filias eius²⁹ iuxta filios quoque Manasse Bethsan
 et filias eius Thanach et filias eius Mageddo et filias eius Dor et filias eius in his habitaverunt filii
 Ioseph filii Israhel³⁰ filii Aser Iomna et Iesua et Isui et Baria et Sara soror eorum³¹ filii autem
 Baria Heber et Melchihel ipse est pater Barzaith³² Heber autem genuit Iephlat et Somer et Otham

et Suaa sororem eorum ³³ filii Iephlat Phosech et Chamaal et Asoth hii filii Iephlat ³⁴ porro filii
 Somer Ahi et Roaga et Iaba et Aram ³⁵ filii autem Helem fratris eius Supha et Iemna et Selles et
 Amal ³⁶ filii Supha Sue Arnaphed et Sual et Beri et Iamra ³⁷ Bosor et Od et Samma et Salusa et
 Iethran et Bera ³⁸ filii Iether Iephonne et Phaspha et Ara ³⁹ filii autem Olla Aree et Anihel et Resia
 40 omnes hii filii Aser principes cognationum electi atque fortissimi duces ducum numerus autem
 eorum aetatis quae apta esset ad bellum viginti sex milia

Chapter 8

¹ Benjamin autem genuit Bale primogenitum suum Asbal secundum Ohora tertium ² Nuaha
 quartum et Rapha quintum ³ fueruntque filii Bale Addaor et Gera et Abiud ⁴ Abisue quoque et
 Neman et Ahoe ⁵ sed et Gera et Sephuphan et Uram ⁶ hii sunt filii Aod principes cognationum
 habitantium in Gabaa qui translati sunt in Manath ⁷ Nooman autem et Achia et Gera ipse transtulit
 eos et genuit Oza et Ahiud ⁸ porro Saarim genuit in regione Moab postquam dimisit Usim et Bara
 uxores suas ⁹ genuit autem de Edes uxore sua Iobab et Sebia et Mosa et Molchom ¹⁰ Iehus quoque
 et Sechia et Marma hii sunt filii eius principes in familiis suis ¹¹ Meusim vero genuit Abitob et
 Elphaal ¹² porro filii Elphaal Heber et Misaam et Samad hic aedificavit Ono et Lod et filias eius
 13 Bara autem et Samma principes cognationum habitantium in Aialon hii fugaverunt habitatores
 Geth ¹⁴ et Haio et Sesac et Ierimoth ¹⁵ et Zabadia et Arod et Eder ¹⁶ Michahel quoque et Iespha
 et Ioaa filii Baria ¹⁷ et Zabadia et Mosollam et Ezeci et Heber ¹⁸ et Iesamari et Iezlia et Iobab filii
 Elphaal ¹⁹ et Iacim et Zechri et Zabdi ²⁰ et Helioenai et Selethai et Helihel ²¹ et Adaia et Baraia
 et Samarath filii Semei ²² et Iesphan et Heber et Helihel ²³ et Abdon et Zechri et Hanan ²⁴ et
 Anania et Ailam et Anathothia ²⁵ et Iephdaia et Phanuhel filii Sesac ²⁶ et Samsari et Sooria et
 Otholia ²⁷ et Iersia et Helia et Zechri filii Ieroam ²⁸ hii patriarchae et cognationum principes qui
 habitaverunt in Hierusalem ²⁹ in Gabaon autem habitaverunt Abigabaon et nomen uxoris eius
 Maacha ³⁰ filiusque eius primogenitus Abdon et Sur et Cis et Baal et Nadab ³¹ Gedor quoque et

Ahio et Zacher³² et Macelloth genuit Samaa habitaveruntque ex adverso fratrum suorum in
 Hierusalem cum fratribus suis³³ Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul porro Saul genuit Ionathan
 et Melchisuae et Abinadab et Esbaal³⁴ filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha
³⁵ filii Micha Phithon et Melech et Thara et Ahaz³⁶ et Ahaz genuit Ioadā et Ioadā genuit Almoth
 et Azmoth et Zamari porro Zamari genuit Mosa³⁷ et Mosa genuit Baana cuius filius fuit Rapha
 de quo ortus est Elasa qui genuit Asel³⁸ porro Asel sex filii fuere his nominibus Ezricam Bochrū
 Ismahel Saria Abadia Anan omnes hii filii Asel³⁹ filii autem Esec fratris eius Ulam primogenitus
⁴⁰ et Us secundus et Eliphalet tertius fueruntque filii Ulam viri robustissimi et magno robore
 tendentes arcum et multos habentes filios ac nepotes usque ad centum quinquaginta omnes hii filii
 Benjamin

Chapter 9

¹ universus ergo Israhel dinumeratus est et summa eorum scripta est in libro regum Israhel et
 Iuda translataeque sunt in Babylonem propter delictum suum² qui autem habitaverunt primi in
 possessionibus et in urbibus suis Israhel et sacerdotes Levitae et Nathinnei³ commorati sunt in
 Hierusalem de filiis Iuda et de filiis Benjamin de filiis quoque Ephraim et Manasse⁴ Othei filius
 Amiud filius Emri filii Omrai filii Bonni de filiis Phares filii Iuda⁵ et de Siloni Asaia primogenitus
 et filii eius⁶ de filiis autem Zara Ieuhel et fratres eorum sescenti nonaginta⁷ porro de filiis Benjamin
 Salo filius Mosollam filii Oduia filii Asana⁸ et Iobania filius Hieroam et Hela filius Ozi filii
 Mochori et Mosollam filius Saphatae filii Rahuhel filii Iebaniae⁹ et fratres eorum per familias
 suas nongenti quinquaginta sex omnes hii principes cognationum per domos patrum suorum¹⁰ de
 sacerdotibus autem Iedaia Ioiarib et Iachin¹¹ Azarias quoque filius Helciae filii Mosollam filii
 Sadoc filii Maraioth filii Ahitob pontifex domus Dei¹² porro Adaias filius Hieroam filii Phasor
 filii Melchia et Masaia filius Adihel filii Iezra filii Mosollam filii Mosollamoth filii Emmer¹³ fratres
 quoque eorum principes per familias suas mille septingenti sexaginta fortissimi robore ad faciendum

opus ministerii in domo Dei ¹⁴ de Levitis autem Semeia filius Assub filii Ezricam filii Asebiu de
 filiis Merari ¹⁵ Bacbacar quoque carpentarius et Galal et Mathania filius Micha filii Zechri filii
 Asaph ¹⁶ et Obdia filius Semeiae filii Galal filii Idithun et Barachia filius Asa filii Helcana qui
 habitavit in atriis Netophathi ¹⁷ ianitores autem Sellum et Acub et Telmon et Ahiman et frater
 eorum Sellum princeps ¹⁸ usque ad illud tempus in porta Regis ad orientem observabant per vices
 suas de filiis Levi ¹⁹ Sellum vero filius Core filii Abiasaph filii Core cum fratribus suis et domo
 patris sui hii sunt Coritae super opera ministerii custodes vestibulorum tabernaculi et familiae eorum
 per vices castrorum Domini custodientes introitum ²⁰ Finees autem filius Eleazar erat dux eorum
 coram Domino ²¹ porro Zaccharias filius Mosollamia ianitor portae tabernaculi testimonii ²² omnes
 hii electi in ostiarios per portas ducenti duodecim et descripti in villis propriis quos constituerunt
 David et Samuhel videns in fide sua ²³ tam ipsos quam filios eorum in ostiis domus Domini et in
 tabernaculo vicibus suis ²⁴ per quattuor ventos erant ostiarii id est ad orientem et ad occidentem
 ad aquilonem et ad austrum ²⁵ fratres autem eorum in viculis morabantur et veniebant in sabbatis
 suis de tempore usque ad tempus ²⁶ his quattuor Levitis creditus erat omnis numerus ianitorum et
 erant super exedras et thesauros domus Domini ²⁷ per gyrum quoque templi Domini morabantur
 in custodiis suis ut cum tempus fuisset ipsi mane aperirent fores ²⁸ de horum grege erant et super
 vasa ministerii ad numerum enim et inferebantur vasa et efferebantur ²⁹ de ipsis et qui credita
 habebant utensilia sanctuarii praeerant similiae et vino et oleo et turi et aromatibus ³⁰ filii autem
 sacerdotum unguenta ex aromatibus conficiebant ³¹ et Matthathias Levites primogenitus Sellum
 Coritae praefectus erat eorum quae in sartagine frigeantur ³² porro de filiis Caath fratribus eorum
 super panes erant propositionis ut semper novos per singula sabbata praepararent ³³ hii sunt principes
 cantorum per familias Levitarum qui in exedris morabantur ita ut die et nocte iugiter suo ministerio
 deservirent ³⁴ capita Levitarum per familias suas principes manserunt in Hierusalem ³⁵ in Gabaon
 autem commorati sunt pater Gabaon Iaihel et nomen uxoris eius Maacha ³⁶ filius primogenitus
 eius Abdon et Sur et Cis et Baal et Ner et Nadab ³⁷ Gedor quoque et Ahio et Zaccharias et Macelloth
³⁸ porro Macelloth genuit Semmaam isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Hierusalem cum

39 fratribus suis Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul et Saul genuit Ionathan et Melchisuae et
 Abinadab et Esbaal 40 filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha 41 porro filii
 Micha Phiton et Malech et Thara 42 Ahaz autem genuit Iara et Iara genuit Alamath et Azmoth et
 Zamri et Zamri genuit Mosa 43 Mosa vero genuit Baana cuius filius Raphaia genuit Elasa de quo
 44 ortus est Esel porro Esel sex filios habuit his nominibus Ezricam Bochru Ismahel Saria Obdia
 Anan hii filii Esel

Chapter 10

1 Philisthim autem pugnabant contra Israhel fugeruntque viri Israhel Palestinos et ceciderunt
 vulnerati in monte Gelboe 2 cumque adpropinquassent Philisthei persequentes Saul et filios eius
 percusserunt Ionathan et Abinadab et Melchisuae filios Saul 3 et adgravatum est proelium contra
 Saul inveneruntque eum sagittarii et vulneraverunt iaculis 4 et dixit Saul ad armigerum suum evagina
 gladium tuum et interfice me ne forte veniant incircumcisi isti et inludant mihi noluit autem armiger
 eius hoc facere timore perterritus arripuit igitur Saul ense et inruit in eum 5 quod cum vidisset
 armiger eius videlicet mortuum esse Saul inruit etiam ipse in gladium suum et mortuus est 6 interit
 ergo Saul et tres filii eius et omnis domus illius pariter concidit 7 quod cum vidissent viri Israhel
 qui habitabant in campestribus fugerunt et Saul ac filiis eius mortuis dereliquerunt urbes suas et
 huc illucque dispersi sunt veneruntque Philisthim et habitaverunt in eis 8 die igitur altero detrahentes
 Philisthim spolia caesorum invenerunt Saul et filios eius iacentes in monte Gelboe 9 cumque
 spoliassent eum et amputassent caput armisque nudassent miserunt in terram suam ut circumferretur
 et ostenderetur idolorum templis et populis 10 arma autem eius consecraverunt in fano dei sui et
 caput adfixerunt in templo Dagon 11 hoc cum audissent viri Iabesgalaad omnia scilicet quae
 Philisthim fecerunt super Saul 12 consurrexerunt singuli virorum fortium et tulerunt cadavera Saul
 et filiorum eius adtuleruntque ea in Iabes et sepelierunt ossa eorum subter quercum quae erat in
 Iabes et ieiunaverunt septem diebus 13 mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas eo quod
 praevaricatus sit mandatum Domini quod praeceperat et non custodierit illud sed insuper etiam

pythonissam consuluerit¹⁴ nec speraverit in Domino propter quod et interfecit eum et transtulit regnum eius ad David filium Isai

Chapter 11

¹ congregatus est igitur omnis Israhel ad David in Hebron dicens os tuum sumus et caro tua
² heri quoque et nudius tertius cum adhuc regnaret Saul tu eras qui educebas et introducebas Israhel tibi enim dixit Dominus Deus tuus tu pasces populum meum Israhel et tu eris princeps super eum
³ venerunt ergo omnes maiores natu Israhel ad regem in Hebron et iniit David cum eis foedus coram Domino unxeruntque eum regem super Israhel iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu
⁴ Samuhel abiit quoque David et omnis Israhel in Hierusalem haec est Iebus ubi erant Iebusei habitatores terrae
⁵ dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David non ingredieris huc porro David cepit arcem Sion quae est civitas David
⁶ dixitque omnis qui percusserit Iebuseum in primis erit princeps et dux ascendit igitur primus Ioab filius Sarviae et factus est princeps
⁷ habitavit autem David in arce et idcirco appellata est civitas David
⁸ aedificavitque urbem in circuitu a Mello usque ad gyrum Ioab autem reliqua urbis extruxit
⁹ proficiebatque David vadens et crescens et Dominus exercituum erat cum eo
¹⁰ hii principes virorum fortium David qui adiuverunt eum ut rex fieret super omnem Israhel iuxta verbum Domini quod locutus est ad Israhel
¹¹ et iste numerus robustorum David Iesbaam filius Achamoni princeps inter triginta iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice
¹² et post eum Eleazar filius patruis eius Ahoites qui erat inter tres potentes iste fuit cum David in Aphesdommim quando Philisthim congregati sunt ad locum illum in
¹³ proelium et erat ager regionis illius plenus hordeo fugeratque populus a facie Philisthinorum
¹⁴ hic stetit in medio agri et defendit eum cumque percussisset Philistheos dedit Dominus salutem magnam populo suo
¹⁵ descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram in qua erat David ad speluncam Odollam quando Philisthim fuerant castrametati in valle Raphaim
¹⁶ porro David erat in praesidio et statio Philisthinorum in Bethleem
¹⁷ desideravit igitur David et dixit o si quis daret mihi aquam de cisterna Bethleem quae est in porta
¹⁸ tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat in porta et adtulerunt ad David ut

19
 biberet qui noluit sed magis libavit illam Domino dicens absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam
 et sanguinem virorum istorum bibam quia in periculo animarum suarum adtulerunt mihi aquam et
 20
 ob hanc causam noluit bibere haec fecerunt tres robustissimi Abisai quoque frater Ioab ipse erat
 princeps trium et ipse levavit hastam suam contra trecentos vulneratos et ipse erat inter tres
 21
 nominatissimus inter tres secundos inclitus et princeps eorum verumtamen usque ad tres primos
 22
 non pervenerat Banaia filius Ioiadae viri robustissimi qui multa opera perpetrarat de Capsehel
 ipse percussit duos Arihel Moab et ipse descendit et interfecit leonem in media cisterna tempore
 23
 nivis et ipse percussit virum aegyptium cuius statura erat quinque cubitorum et habebat lanceam
 ut liciatorium texentium descendit ergo ad eum cum virga et rapuit hastam quam tenebat manu et
 24
 interfecit eum hasta sua haec fecit Banaia filius Ioiada qui erat inter tres robustos nominatissimus
 25
 inter triginta primus verumtamen ad tres usque non pervenerat posuit autem eum David ad
 26
 auriculam suam porro fortissimi in exercitu Asahel frater Ioab et Eleanan filius patruis eius de
 27
 Bethleem Semmoth Ararites Helles Phallonites 28
 Iras filius Acces Thecutes Abiezer
 29
 Anathothites Sobbochai Asothites Ilai Ahoites 30
 Marai Netophathites Heled filius Baana
 31
 Netophathites Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin Banaia Pharathonites 32
 Uri de
 33
 torrente Gaas Abial Arabathites Azmoth Bauramites Eliaba Salabonites filii Asom Gezonites
 34
 Jonathan filius Segar Ararites Ahiam filius Sachar Ararites 35
 Eliphal filius Ur 36
 Apher
 37
 Mechurathites Ahia Phellonites Asrai Carmelites Noorai filius Azbi 38
 Iohel frater Nathan
 39
 Mabar filius Agarai Sellec Ammonites Noorai Berolithes armiger Ioab filii Sarviae 40
 Iras
 41
 Iethreus Gareb Iethreus Urias Ettheus Zabad filius Ooli 42
 Adina filius Seza Rubenites princeps
 43
 Rubenitarum et cum eo triginta Hanan filius Maacha et Iosaphat Mathanites 44
 Ozias
 45
 Astharothites Semma et Iaihel filii Hotam Aroerites Iedihele filius Samri et Ioha frater eius
 46
 Thosaites Elihel Maumites et Ieribai et Iosaia filii Elnaem et Iethma Moabites Elihel et Obed
 et Iasihel de Masobia

Chapter 12

¹ hii quoque venerunt ad David in Siceleg cum adhuc fugeret Saul filium Cis qui erant fortissimi
 et egregii pugnatores ² tendentes arcum et utraque manu fundis saxa iacentes et dirigentes sagittas
 de fratribus Saul ex Benjamin ³ princeps Ahiezer et Ioas filii Sammaa Gabathites et Iazihel et
 Phallet filii Azmoth et Baracha et Ieu Anathothites ⁴ Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter
 triginta et super triginta Hieremias et Iezihel et Iohan an et Iezbad Gaderothites ⁵ Eluzai et Ierimuth
 et Baalia et Samaria et Saphatia Aruphites ⁶ Helcana et Iesia et Azrahel et Ioezer et Iesbaam de
 Careim ⁷ Ioeela quoque et Zabadia filii Ieroam de Gedor ⁸ sed et de Gaddi transfugerunt ad David
 cum lateret in deserto viri robustissimi et pugnatores optimi tenentes clypeum et hastam facies
 eorum quasi facies leonis et veloces quasi capreae in montibus ⁹ Ezer princeps Obdias secundus
 Eliab tertius ¹⁰ Masmana quartus Hieremias quintus ¹¹ Hetthi sextus Helihel septimus ¹² Iohan an
 octavus Helzebad nonus ¹³ Hieremias decimus Bachannai undecimus ¹⁴ hii de filiis Gad principes
 exercitus novissimus centum militibus praeerat et maximus mille ¹⁵ isti sunt qui transierunt Iordanem
 mense primo quando inundare consuevit super ripas suas et omnes fugaverunt qui morabantur in
 vallibus ad orientalem plagam et occidentalem ¹⁶ venerunt autem et de Benjamin et de Iuda ad
 praesidium in quo morabatur David ¹⁷ egressusque est David obviam eis et ait si pacifice venistis
 ad me ut auxiliemini mihi cor meum iungatur vobis si autem insidiamini mihi pro adversariis meis
 cum ego iniquitatem in manibus non habeam videat Deus patrum nostrorum et iudicet ¹⁸ spiritus
 vero induit Amessai principem inter triginta et ait tui sumus o David et tecum fili Isai pax pax tibi
 et pax adiutoribus tuis te enim adiuvat Deus tuus suscepit ergo eos David et constituit principes
 turmae ¹⁹ porro de Manasse transfugerunt ad David quando veniebat cum Philisthim adversum
 Saul ut pugnaret et non dimicavit cum eis quia inito consilio remiserunt eum principes Philistinorum
 dicentes periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul ²⁰ quando igitur reversus est in
 Siceleg transfugerunt ad eum de Manasse Ednas et Iozabad et Iedihel et Michahel et Iozabad et
 Heliu et Salathi principes milium in Manasse ²¹ hii praebuerunt auxilium David adversum
 latrunculos omnes enim erant viri fortissimi et facti sunt principes in exercitu ²² sed et per singulos
 dies veniebant ad David ad auxiliandum ei usque dum fieret grandis numerus quasi exercitus Dei
²³ iste quoque est numerus principum exercitus qui venerunt ad David cum esset in Hebron ut
 transferrent regnum Saul ad eum iuxta verbum Domini ²⁴ filii Iuda portantes clypeum et hastam

sex milia octingenti expediti ad proelium ²⁵ de filiis Symeon virorum fortissimorum ad pugnandum
 septem milia centum ²⁶ de filiis Levi quattuor milia sescenti ²⁷ Ioiada quoque princeps de stirpe
 Aaron et cum eo tria milia septingenti ²⁸ Sadoc etiam puer egregiae indolis et domus patris eius
 principes viginti duo ²⁹ de filiis autem Benjamin fratribus Saul tria milia magna enim pars eorum
 adhuc sequebatur domum Saul ³⁰ porro de filiis Ephraim viginti milia octingenti fortissimi robore
 viri nominati in cognationibus suis ³¹ et ex dimidia parte tribus Manasse decem et octo milia singuli
 per nomina sua venerunt ut constituerent regem David ³² de filiis quoque Isachar viri eruditi qui
 norant singula tempora ad praeciendum quid facere deberet Israhel principes ducenti omnis autem
 reliqua tribus eorum consilium sequebatur ³³ porro de Zabulon qui egrediebantur ad proelium et
 stabant in acie instructi armis bellicis quinquaginta milia venerunt in auxilium non in corde duplici
³⁴ et de Nepthali principes mille et cum eis instructa clypeo et hasta triginta septem milia ³⁵ de
 Dan etiam praeparata ad proelium viginti octo milia sescentorum ³⁶ et de Aser egredientes ad
 pugnam et in acie provocantes quadraginta milia ³⁷ trans Iordanem autem de filiis Ruben et Gad
 et dimidia parte tribus Manasse instructa armis bellicis centum viginti milia ³⁸ omnes isti viri
 bellatores et expediti ad pugnandum corde perfecto venerunt in Hebron ut constituerent regem
 David super universum Israhel sed et omnes reliqui ex Israhel uno corde erant ut rex fieret David
³⁹ fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes et bibentes praeparaverunt enim eis fratres
⁴⁰ sui sed et qui iuxta eos erant usque ad Isachar et Zabulon et Neptholim adferebant panes in asinis
 et camelis et mulis et bubus ad vescendum farinam palatas uvam passam vinum oleum boves arietes
 ad omnem copiam gaudium quippe erat in Israhel

Chapter 13

¹ iniiit autem consilium David cum tribunis et centurionibus et universis principibus ² et ait ad
 omnem coetum Israhel si placet vobis et a Domino Deo nostro egreditur sermo quem loquor mittamus
 ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israhel et ad sacerdotes et Levitas qui habitant in
 suburbanis urbium ut congregentur ad nos ³ et reducamus arcam Dei nostri ad nos non enim
 requisivimus eam in diebus Saul ⁴ et respondit universa multitudo ut ita fieret placuerat enim sermo
 omni populo ⁵ congregavit ergo David cunctum Israhel a Sior Aegypti usque dum ingrediariis Emath

ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim⁶ et ascendit David et omnis vir Israhel ad collem
 Cariathiarim quae est in Iuda ut adferrent inde arcam Dei Domini sedentis super cherubin ubi
 invocatum est nomen eius⁷ inposueruntque arcam Dei super plaustrum novum de domo Aminadab
 Oza autem et fratres eius minabant plaustrum⁸ porro David et universus Israhel ludebant coram
 Deo omni virtute in canticis et in citharis et psalteriis et tympanis et cymbalis et tubis⁹ cum autem
 pervenissent ad aream Chidon tetendit Oza manum suam ut sustentaret arcam bos quippe lasciviens
 paululum inclinaverat eam¹⁰ iratus est itaque Dominus contra Ozam et percussit eum eo quod
 contigisset arcam et mortuus est ibi coram Deo¹¹ contristatusque David eo quod divisisset Dominus
 Ozam vocavit locum illum Divisio Oza usque in praesentem diem¹² et timuit Deum tunc temporis
 dicens quomodo possum ad me introducere arcam Dei¹³ et ob hanc causam non eam adduxit ad
 se hoc est in civitatem David sed avertit in domum Obededom Getthei¹⁴ mansit ergo arca Dei in
 domo Obededom tribus mensibus et benedixit Dominus domui eius et omnibus quae habebat

Chapter 14

¹ misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices parietum lignorumque
 ut aedificarent ei domum² cognovitque David eo quod confirmasset eum Dominus in regem super
 Israhel et sublevatum esset regnum suum super populum eius Israhel³ accepit quoque David alias
 uxores in Hierusalem genuitque filios et filias⁴ et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem
 Sammu et Sobab Nathan et Salomon⁵ Iebar et Helisu et Eliphaleth⁶ Noga quoque et Napheg et
 Iaphiae⁷ Elisama et Baliada et Eliphaleth⁸ audientes autem Philisthim eo quod unctus esset David
 in regem super universum Israhel ascenderunt omnes ut quaerent eum quod cum audisset David
 egressus est obviam eis⁹ porro Philisthim venientes diffusi sunt in valle Raphaim¹⁰ consuluitque
 David Deum dicens si ascendam ad Philistheos si trades eos in manu mea et dixit ei Dominus
 ascende et tradam eos in manu tua¹¹ cumque illi ascendissent in Baalpharasim percussit eos ibi
 David et dixit divisit Deus inimicos meos per manum meam sicuti dividuntur aquae et idcirco
 vocatum est nomen loci illius Baalpharasim¹² dereliqueruntque ibi deos suos quos David iussit
 exuri¹³ alia etiam vice Philisthim inruerunt et diffusi sunt in valle¹⁴ consuluitque rursum David

Deum et dixit ei Deus non ascendas post eos recede ab eis et venies contra illos ex adverso pirorum
¹⁵ cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc egredieris ad bellum egressus est
enim Deus ante te ut percutiat castra Philisthim ¹⁶ fecit ergo David sicut praeceperat ei Deus et
¹⁷ percussit castra Philisthinorum de Gabaon usque Gazera divulgatumque est nomen David in
universis regionibus et Dominus dedit pavorem eius super omnes gentes

Chapter 15

¹ fecit quoque sibi domos in civitate David et aedificavit locum arcae Dei tetenditque ei
tabernaculum ² tunc dixit David inlicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Levitis quos
elegit Dominus ad portandum eam et ad ministrandum sibi usque in aeternum ³ congregavitque
universum Israhel in Hierusalem ut adferretur arca Dei in locum suum quem praeparaverat ei
⁴ necnon et filios Aaron et Levitas ⁵ de filiis Caath Urihel princeps fuit et fratres eius centum viginti
⁶ de filiis Merari Asaia princeps et fratres eius ducenti viginti ⁷ de filiis Gersom Iohel princeps et
fratres eius centum triginta ⁸ de filiis Elisaphan Semeias princeps et fratres eius ducenti ⁹ de filiis
Hebron Elihel princeps et fratres eius octoginta ¹⁰ de filiis Ozihel Aminadab princeps et fratres
eius centum duodecim ¹¹ vocavitque David Sadoc et Abiathar sacerdotes et Levitas Urihel Asaia
Iohel Semeiam Elihel et Aminadab ¹² et dixit ad eos vos qui estis principes familiarum leviticarum
sanctificamini cum fratribus vestris et adferte arcam Domini Dei Israhel ad locum qui ei praeparatus
¹³ est ne ut a principio quia non eratis praesentes percussit nos Dominus sic et nunc fiat inlicitum
quid nobis agentibus ¹⁴ sanctificati sunt ergo sacerdotes et Levitae ut portarent arcam Domini Dei
Israhel ¹⁵ et tulerunt filii Levi arcam Dei sicut praeceperat Moses iuxta verbum Domini umeris
suis in vectibus ¹⁶ dixit quoque David principibus Levitarum ut constituerent de fratribus suis
cantores in organis musicorum nablis videlicet et lyris et cymbalis ut resonaret in excelsum sonitus
laetitiae ¹⁷ constitueruntque Levitas Heman filium Iohel et de fratribus eius Asaph filium Barachiae
de filiis vero Merari fratribus eorum Ethan filium Casariae ¹⁸ et cum eis fratres eorum in secundo
ordine Zacchariam et Ben et Iazihel et Semiramoth et Iahihel et Ani Eliab et Banaia et Maasiam
et Matthathiam et Eliphalu et Macheniam et Obededom et Ieihel ianitores ¹⁹ porro cantores Heman

Asaph et Ethan in cymbalis aeneis concrepantes ²⁰ Zaccharias autem et Ozihel et Semiramoth et
²¹ Iahihel et Ani et Eliab et Maasias et Banaias in nablis arcana cantabant porro Matthathias et
 Eliphalu et Machenias et Obededom et Ieihel et Ozaziu in citharis pro octava canebant epinikion
²²
 Chonenias autem princeps Levitarum prophetiae praeerat ad praecinendam melodiam erat quippe
²³ valde sapiens et Barachias et Helcana ianitores arcae ²⁴ porro Sebenias et Iosaphat et Nathanahel
 et Amasai et Zaccharias et Banaias et Eliezer sacerdotes clangebant tubis coram arca Dei et
²⁵ Obededom et Ahias erant ianitores arcae igitur David et maiores natu Israhel et tribuni ierunt
²⁶ ad deportandam arcam foederis Domini de domo Obededom cum laetitia cumque adiuvisset
 Deus Levitas qui portabant arcam foederis Domini immolabantur septem tauri et septem arietes
²⁷
 porro David erat indutus stola byssina et universi Levitae qui portabant arcam cantoresque et
 Chonenias princeps prophetiae inter cantores David autem indutus erat etiam ephod lineo
²⁸
 universusque Israhel deducebant arcam foederis Domini in iubilo et sonitu bucinae et tubis et
²⁹ cymbalis et nablis et citharis concrepantes cumque pervenisset arca foederis Domini usque ad
 civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David saltantem atque
 ludentem et despexit eum in corde suo

Chapter 16

¹ adtulerunt igitur arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi quod tetenderat ei David
 et obtulerunt holocausta et pacifica coram Deo ² cumque conplesset David offerens holocausta et
 pacifica benedixit populo in nomine Domini ³ et divisit universis per singulos a viro usque ad
⁴ mulierem tortam panis et partem assae carnis bubulae et frixam oleo similam constituitque coram
 arca Domini de Levitis qui ministrarent et recordarentur operum eius et glorificarent atque laudarent
⁵ Dominum Deum Israhel Asaph principem et secundum eius Zacchariam porro Iahihel et
 Semiramoth et Ieihel et Matthathiam et Eliab et Banaiam et Obededom et Ieihel super organa
⁶ psalterii et lyras Asaph autem ut cymbalis personaret Banaiam vero et Azihel sacerdotes canere
⁷ tuba iugiter coram arca foederis Domini in illo die fecit David principem ad confitendum Domino
⁸ Asaph et fratres eius confitemini Domino invocate nomen eius notas facite in populis adinventiones
⁹ illius ¹⁰ canite ei et psallite et narrate omnia mirabilia eius laudate nomen sanctum eius laetetur

11
 cor quaerentium Dominum quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius semper
 12
 recordamini mirabilium eius quae fecit signorum illius et iudiciorum oris eius 13
 semen Israhel
 14
 servi eius filii Iacob electi illius ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
 15
 recordamini in sempiternum pacti eius sermonis quem praecepit in mille generationes 16
 quem
 17
 pepigit cum Abraham et iuramenti illius cum Isaac et constituit illud Iacob in praeceptum et
 18
 Israhel in pactum sempiternum 18
 dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
 19
 cum essent pauci numero parvi et coloni eius 20
 et transierunt de gente in gentem et de regno
 21
 ad populum alterum non dimisit quemquam calumniari eos sed increpuit pro eis reges 22
 nolite
 23
 tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari canite Domino omnis terra adnuntiate
 24
 ex die in diem salutare eius narrate in gentibus gloriam eius in cunctis populis mirabilia illius
 25
 quia magnus Dominus et laudabilis nimis et horribilis super omnes deos 26
 omnes enim dii
 27
 populorum idola Dominus autem caelos fecit confessio et magnificentia coram eo fortitudo et
 28
 gaudium in loco eius adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et imperium
 29
 date Domino gloriam nomini eius levate sacrificium et venite in conspectu eius et adorate
 30
 Dominum in decore sancto commoveatur a facie illius omnis terra ipse enim fundavit orbem
 31
 immobilem laetentur caeli et exultet terra et dicant in nationibus Dominus regnavit 32
 tonet mare
 33
 et plenitudo eius exultent agri et omnia quae in eis sunt tunc laudabunt ligna saltus coram Domino
 34
 quia venit iudicare terram confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia
 35
 eius et dicite salva nos Deus salvator noster et congrega nos et erue de gentibus ut confiteamur
 36
 nomini sancto tuo et exultemus in carminibus tuis benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno
 37
 usque in aeternum et dicat omnis populus amen et hymnus Domino dereliquit itaque ibi coram
 38
 archa foederis Domini Asaph et fratres eius ut ministrarent in conspectu arcae iugiter per singulos
 39
 dies et vices suas porro Obededom et fratres eius sexaginta octo et Obededom filium Idithun et
 40
 Osa constituit ianitores Sadoc autem sacerdotem et fratres illius sacerdotes coram tabernaculo
 Domini in excelso quod erat in Gabaon ut offerrent holocausta Domino super altare
 holocaustomatis iugiter mane et vespere iuxta omnia quae scripta sunt in lege Domini quam praecepit

Israheli⁴¹ et post eum Heman et Idithun et reliquos electos unumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino quoniam in aeternum misericordia eius⁴² Heman quoque et Idithun canentes tuba et quatientes cymbala et omnia musicorum organa ad canendum Deo filios autem Idithun fecit esse portarios⁴³ reversusque est omnis populus in domum suam et David ut benediceret etiam domui suae

Chapter 17

¹ cum autem habitaret David in domo sua dixit ad Nathan prophetam ecce ego habito in domo cedrina arca autem foederis Domini sub pellibus est² et ait Nathan ad David omnia quae in corde tuo sunt fac Deus enim tecum est³ igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan dicens⁴ vade et loquere David servo meo haec dicit Dominus non aedificabis tu mihi domum ad habitandum⁵ neque enim mansi in domo ex eo tempore quo eduxi Israhel usque ad hanc diem sed fui semper mutans loca tabernaculi et in tentorio⁶ manens cum omni Israhel numquid locutus sum saltim uni iudicum Israhel quibus praeceperam ut pascerent populum meum et dixi quare non aedificastis mihi domum cedrinam⁷ nunc itaque sic loqueris ad servum meum David haec dicit Dominus exercituum ego tuli te cum in pascuis sequereris gregem ut esses dux populi mei Israhel⁸ et fui tecum quocumque perrexisti et interfeci omnes inimicos tuos coram te fecique tibi nomen quasi unius magnorum qui celebrantur in terra⁹ et dedi locum populo meo Israhel plantabitur et habitabit in eo et ultra non commovebitur nec filii iniquitatis adterent eos sicut a principio¹⁰ ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israhel et humiliavi universos inimicos tuos adnuntio ergo tibi quod aedificaturus sit domum tibi Dominus¹¹ cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos suscitabo semen tuum post te quod erit de filiis tuis et stabiliam regnum eius¹² ipse aedificabit mihi domum et firmabo solium eius usque in aeternum¹³ ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filium et misericordiam meam non auferam ab eo sicut abstuli ab eo qui ante te fuit¹⁴ et statuam eum in domo mea et in regno meo usque in sempiternum et thronus eius erit firmissimus in perpetuum¹⁵ iuxta omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est Nathan ad David¹⁶ cumque venisset rex David et sedisset coram Domino dixit quis ego sum Domine Deus

et quae domus mea ut praestares mihi talia ¹⁷ sed et hoc parum visum est in conspectu tuo ideoque
 locutus es super domum servi tui etiam in futurum et fecisti me spectabilem super omnes homines
 Domine Deus meus ¹⁸ quid ultra addere potest David cum ita glorificaveris servum tuum et
 cognoveris eum ¹⁹ Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam
 hanc et nota esse voluisti universa magnalia ²⁰ Domine non est similis tui et non est alius deus
 absque te ex omnibus quos audivimus auribus nostris ²¹ quis autem est alius ut populus tuus Israhel
 gens una in terra ad quam perrexit Deus ut liberaret et faceret populum sibi et magnitudine sua
 atque terroribus eiceret nationes a facie eius quem de Aegypto liberarat ²² et posuisti populum
 tuum Israhel tibi in populum usque in aeternum et tu Domine factus es Deus eius ²³ nunc igitur
 Domine sermo quem locutus es famulo tuo et super domum eius confirmetur in perpetuum et fac
 sicut locutus es ²⁴ permaneatque et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum et dicatur
 Dominus exercituum Deus Israhel et domus David servi eius permanens coram eo ²⁵ tu enim
 Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui ut aedificares ei domum et idcirco invenit servus
 tuus fiduciam ut oret coram te ²⁶ nunc ergo Domine tu es Deus et locutus es ad servum tuum tanta
 beneficia ²⁷ et coepisti benedicere domui servi tui ut sit semper coram te te enim Domine benedicente
 benedicta erit in perpetuum

Chapter 18

¹ factum est autem post haec ut percuteret David Philisthim et humiliaret eos et tolleret Geth et
 filias eius de manu Philisthim ² percuteretque Moab et fierent Moabitae servi David offerentes ei
 munera ³ eo tempore percussit David etiam Adadezer regem Suba regionis Emath quando perrexit
 ut dilataret imperium suum usque ad flumen Eufraten ⁴ cepit ergo David mille quadrigas eius et
 septem milia equites ac viginti milia virorum peditum subnervavitque omnes equos curruum exceptis
 centum quadrigis quas reservavit sibi ⁵ supervenit autem et Syrus damascenus ut auxilium praeberet
 Adadezer regi Suba sed et huius percussit David viginti duo milia virorum ⁶ et posuit milites in
 Damasco ut Syria quoque serviret sibi et offerret munera adiuvitque eum Dominus in cunctis ad
 quae perrexerat ⁷ tulit quoque David faretras aureas quas habuerant servi Adadezer et adtulit eas

⁸
 in Hierusalem necnon de Thebath et Chun urbibus Adadezer aeris plurimum de quo fecit Salomon
⁹
 mare aeneum et columnas et vasa aenea quod cum audisset Thou rex Emath percussisse videlicet
¹⁰
 David omnem exercitum Adadezer regis Suba misit Aduram filium suum ad regem David ut
 postularet ab eo pacem et congratularetur ei eo quod expugnasset et percussisset Adadezer
¹¹
 adversarius quippe Thou erat Adadezer sed et omnia vasa aurea et argentea et aenea consecravit
 rex David Domino cum argento et auro quod tulerat ex universis gentibus tam de Idumea et Moab
¹²
 et filiis Ammon quam de Philisthim et Amalech Abisai vero filius Sarviae percussit Edom in
¹³
 valle Salinarum decem et octo milia et constituit in Edom praesidium ut serviret Idumea David
¹⁴
 salvavitque Dominus David in cunctis ad quae perrexerat regnavit ergo David super universum
¹⁵
 Israhel et faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo porro Ioab filius Sarviae erat super
¹⁶
 exercitum et Iosaphat filius Ahilud a commentariis Sadoc autem filius Ahitob et Ahimelech
¹⁷
 filius Abiathar sacerdotes et Susa scriba Banaias vero filius Ioiada super legiones Cherethi et
 Felethi porro filii David primi ad manum regis

Chapter 19

¹
 accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon et regnaret filius eius pro eo ²
 dixitque David faciam misericordiam cum Hanon filio Naas praestitit enim pater eius mihi gratiam misitque
 David nuntios ad consolandum eum super morte patris sui qui cum pervenissent in terram filiorum
³
 Ammon ut consolarentur Hanon dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon tu forsitan putas
 quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te nec animadvertis quod ut
⁴
 explorent et investigent et scrutentur terram tuam venerint ad te servi eius igitur Hanon pueros
⁵
 David decalvavit et rasit et praecidit tunicas eorum a natibus usque ad pedes et dimisit eos qui
 cum abissent et hoc mandassent David misit in occursum eorum grandem enim contumeliam
 sustinuerant et praecepit ut manerent in Hiericho donec cresceret barba eorum et tunc reverterentur
⁶
 videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David tam Hanon quam reliquus populus
 miserunt mille talenta argenti ut conducerent sibi de Mesopotamia et de Syria Macha et de Suba
⁷
 currus et equites conduxeruntque triginta duo milia curruum et regem Macha cum populo eius
 qui cum venissent castrametati sunt e regione Medaba filii quoque Ammon congregati de urbibus

8
 suis venerunt ad bellum quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum virorum fortium
 9
 egressique filii Ammon direxerunt aciem iuxta portam civitatis reges autem qui ad auxilium
 10
 venerant separatim in agro steterunt igitur Ioab intellegens bellum et ex adverso et post tergum
 11
 contra se fieri elegit viros fortissimos de universo Israhel et perrexit contra Syrum reliquam
 12
 autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui et perrexerunt contra filios Ammon dixitque
 si vicerit me Syrus auxilio eris mihi sin autem superaverint te filii Ammon ero tibi in praesidium
 13
 confortare et agamus viriliter pro populo nostro et pro urbibus Dei nostri Dominus autem quod
 14
 in conspectu suo bonum est faciet perrexit ergo Ioab et populus qui cum eo erat contra Syrum
 15
 ad proelium et fugavit eos porro filii Ammon videntes quod fugisset Syrus ipsi quoque fugerunt
 16
 Abisai fratrem eius et ingressi sunt civitatem reversusque est etiam Ioab in Hierusalem videns
 autem Syrus quod cecidisset coram Israhel misit nuntios et adduxit Syrum qui erat trans Fluvium
 17
 Sophach autem princeps militiae Adadezer erat dux eorum quod cum nuntiatum esset David
 congregavit universum Israhel et transivit Iordanem inruitque in eos et direxit ex adverso aciem
 18
 illis contra pugnantibus fugit autem Syrus Israhel et interfecit David de Syris septem milia
 19
 currum et quadraginta milia peditum et Sophach exercitus principem videntes autem servi
 Adadezer se ab Israhel esse superatos transfugerunt ad David et servierunt ei noluitque ultra Syria
 auxilium praebere filiis Ammon

Chapter 20

1
 factum est autem post anni circulum eo tempore quo solent reges ad bella procedere congregavit
 Ioab exercitum et robur militiae et vastavit terram filiorum Ammon perrexitque et obsedit Rabba
 2
 porro David manebat in Hierusalem quando Ioab percussit Rabba et destruxit eam tulit autem
 David coronam Melchom de capite eius et invenit in ea auri pondo talentum et pretiosissimas
 3
 gemmas fecitque sibi inde diadema manubias quoque urbis plurimas tulit populum autem qui
 erat in ea eduxit et fecit super eos tribulas et trahas et ferrata carpenta transire ita ut dissicarentur
 et contererentur sic fecit David cunctis urbibus filiorum Ammon et reversus est cum omni populo
 4
 suo in Hierusalem post haec initum est bellum in Gazer adversus Philistheos in quo percussit
 5
 Sobbochai Usathites Saphai de genere Raphaim et humiliavit eos aliud quoque bellum gestum

est adversum Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus Lehemites fratrem Goliath Getthei
 cuius hastae lignum erat quasi liciatorium texentium⁶ sed et aliud bellum accidit in Geth in quo
 fuit homo longissimus habens digitos senos id est simul viginti quattuor qui et ipse de Rapha fuerat
 stirpe generatus⁷ hic blasphemavit Israhel et percussit eum Ionathan filius Sammaa fratris David
 hii sunt filii Rapha in Geth qui ceciderunt in manu David et servorum eius

Chapter 21

¹ consurrexit autem Satan contra Israhel et incitavit David ut numeraret Israhel² dixitque David
 ad Ioab et ad principes populi ite et numerate Israhel a Bersabee usque Dan et adferte mihi numerum
 ut sciam³ responditque Ioab augeat Dominus populum suum centuplum quam sunt nonne domine
 mi rex omnes servi tui sunt quare hoc quaerit dominus meus quod in peccatum reputetur Israheli
⁴ sed sermo regis magis praevaluit egressusque est Ioab et circumivit universum Israhel et reversus
 est Hierusalem⁵ deditque David numerum eorum quos circumierat et inventus est omnis Israhel
 numerus mille milia et centum milia virorum educentium gladium de Iuda autem trecenta septuaginta
 milia bellatorum⁶ nam Levi et Benjamin non numeravit eo quod invitus exsequeretur regis imperium
⁷ displicuit autem Deo quod iussum erat et percussit Israhel⁸ dixitque David ad Deum peccavi
 nimis ut hoc facerem obsecro aufer iniquitatem servi tui quia insipienter egi⁹ et locutus est Dominus
 ad Gad videntem David dicens¹⁰ vade et loquere ad David et dic haec dicit Dominus trium tibi
 optionem do unum quod volueris elige et faciam tibi¹¹ cumque venisset Gad ad David dixit ei
 haec dicit Dominus elige quod volueris¹² aut tribus annis pestilentiam aut tribus mensibus fugere
 te hostes tuos et gladium eorum non posse evadere aut tribus diebus gladium Domini et mortem
 versari in terra et angelum Domini interficere in universis finibus Israhel nunc igitur vide quid
 respondeam ei qui misit me¹³ et dixit David ad Gad ex omni parte me angustiae premunt sed
 melius mihi est ut incidam in manus Domini quia multae sunt miserationes eius quam in manus
 hominum¹⁴ misit ergo Dominus pestilentiam in Israhel et ceciderunt de Israhel septuaginta milia
 virorum¹⁵ misit quoque angelum in Hierusalem ut percuteret eam cumque percuteretur vidit
 Dominus et misertus est super magnitudinem mali et imperavit angelo qui percutiebat sufficit iam
 cesset manus tua porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornan Iebusei¹⁶ levansque David oculos
 suos vidit angelum Domini stantem inter terram et caelum et evaginatum gladium in manu eius et

versum contra Hierusalem et ceciderunt tam ipse quam maiores natu vestiti ciliciis et proni in terram
 17
 dixitque David ad Deum nonne ego sum qui iussi ut numeraretur populus ego qui peccavi ego
 qui malum feci iste grex quid commeruit Domine Deus meus vertatur obsecro manus tua in me et
 18
 in domum patris mei populus autem tuus non percutiatur angelus autem Domini praecepit Gad
 19
 ut diceret David et ascenderet extrueretque altare Domino Deo in area Ornan Iebusei ascendit
 20
 ergo David iuxta sermonem Gad quem locutus fuerat ex nomine Domini porro Ornan cum
 suspexisset et vidisset angelum quattuorque filii eius cum eo absconderunt se nam eo tempore
 21
 terebat in area triticum igitur cum venisset David ad Ornan conspexit eum Ornan et processit
 22
 ei obviam de area et adoravit illum pronus in terram dixitque ei David da mihi locum areae tuae
 ut aedificem in ea altare Domini ita ut quantum valet argenti accipias et cesset plaga a populo
 23
 dixit autem Ornan ad David tolle et faciat dominus meus rex quodcumque ei placet sed et boves
 24
 do in holocaustum et tribulas in ligna et triticum in sacrificium omnia libens praebeo dixitque
 ei rex David nequaquam ita fiet sed argentum dabo quantum valet neque enim tibi auferre debeo
 25
 et sic offerre Domino holocausta gratuita dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri iustissimi
 26
 ponderis sescentos et aedificavit ibi altare Domino obtulitque holocausta et pacifica et invocavit
 27
 Dominum et exaudivit eum in igne de caelo super altare holocausti praecepitque Dominus angelo
 28
 et convertit gladium suum in vaginam protinus ergo David videns quod exaudisset eum Dominus
 29
 in area Ornan Iebusei immolavit ibi victimas tabernaculum autem Domini quod fecerat Moses
 30
 in deserto et altare holocaustorum ea tempestate erat in excelso Gabaon et non praevaluit David
 ire ad altare ut ibi obsecraret Deum nimio enim fuerat timore perterritus videns gladium angeli
 Domini

Chapter 22

1
 dixitque David haec est domus Dei et hoc altare in holocaustum Israhel 2 et praecepit ut
 congregarentur omnes proselyti de terra Israhel et constituit ex eis latomos ad caedendos lapides
 et poliendos ut aedificaretur domus Dei 3 ferrum quoque plurimum ad clavos ianuarum et ad
 commissuras atque iuncturas praeparavit David et aeris pondus innumerabile 4 ligna quoque cedrina
 5
 non poterant aestimari quae Sidonii et Tyrii deportaverant ad David et dixit David Salomon filius

meus puer parvulus est et delicatus domus autem quam aedificari volo Domino talis esse debet ut
 in cunctis regionibus nominetur praeparabo ergo ei necessaria et ob hanc causam ante mortem suam
 omnes paravit inpensas ⁶ vocavitque Salomonem filium suum et praecepit ei ut aedificaret domum
 Domino Deo Israhel ⁷ dixitque David ad Salomonem fili mi voluntatis meae fuit ut aedificarem
 domum nomini Domini Dei mei ⁸ sed factus est ad me sermo Domini dicens multum sanguinem
 effudisti et plurima bella bellasti non poteris aedificare domum nomini meo tanto effuso sanguine
 coram me ⁹ filius qui nascetur tibi et erit vir quietissimus faciam enim eum requiescere ab omnibus
 inimicis suis per circuitum et ob hanc causam pacificus vocabitur et pacem et otium dabo in Israhel
 cunctis diebus eius ¹⁰ ipse aedificabit domum nomini meo et ipse erit mihi in filium et ego ero ei
 in patrem firmaboque solium regni eius super Israhel in aeternum ¹¹ nunc ergo fili mi sit Dominus
 tecum et prosperare et aedifica domum Domino Deo tuo sicut locutus est de te ¹² det quoque tibi
 Dominus prudentiam et sensum ut regere possis Israhel et custodire legem Domini Dei tui ¹³ tunc
 enim proficere poteris si custodieris mandata et iudicia quae praecepit Dominus Mosi ut doceret
 Israhel confortare viriliter age ne timeas neque paveas ¹⁴ ecce ego in paupertatula mea praeparavi
 inpensas domus Domini auri talenta centum milia et argenti mille milia talentorum aeris vero et
 ferri non est pondus vincitur enim numerus magnitudine ligna et lapides praeparavi ad universa
 inpendia ¹⁵ habes quoque plurimos artifices latomos et cementarios artificesque lignorum et omnium
 artium ad faciendum opus prudentissimos ¹⁶ in auro et argento aere et ferro cuius non est numerus
 surge igitur et fac et erit Dominus tecum ¹⁷ praecepit quoque David cunctis principibus Israhel ut
 adiuvent Salomonem filium suum ¹⁸ cernitis inquires quod Dominus Deus vester vobiscum sit
 et dederit vobis requiem per circuitum et tradiderit omnes inimicos in manu vestra et subiecta sit
 terra coram Domino et coram populo eius ¹⁹ praebete igitur corda vestra et animas vestras ut
 quaeratis Dominum Deum vestrum et consurgite et aedificate sanctuarium Domino Deo ut
 introducatur arca foederis Domini et vasa Domino consecrata in domum quae aedificatur nomini
 Domini

Chapter 23

¹ igitur David senex et plenus dierum regem constituit Salomonem filium suum super Israhel
² et congregavit omnes principes Israhel et sacerdotes atque Levitas ³ numeratique sunt Levitae a

triginta annis et supra et inventa sunt triginta octo milia virorum ⁴ ex his electi sunt et distributi in
 ministerium domus Domini viginti quattuor milia praepositorum autem et iudicum sex milia ⁵ porro
 quattuor milia ianitores et totidem psaltae canentes Domino in organis quae fecerat ad canendum
⁶ et distribuit eos David per vices filiorum Levi Gersom videlicet et Caath et Merari ⁷ Gersom
 Leedan et Semei ⁸ filii Leedan princeps Ieihel et Zetham et Iohel tres ⁹ filii Semei Salomith et
 Ozihel et Aran tres isti principes familiarum Leedan ¹⁰ porro filii Semei Ieeth et Ziza et Iaus et
 Baria isti filii Semei quattuor ¹¹ erat autem Ieeth prior Ziza secundus porro Iaus et Baria non
 habuerunt plurimos filios et idcirco in una familia unaque domo computati sunt ¹² filii Caath Amram
 et Isaar Hebron et Ozihel quattuor ¹³ filii Amram Aaron et Moses separatusque est Aaron ut
 ministraret in sancto sanctorum ipse et filii eius in sempiternum et adoleret incensum Domino
 secundum ritum suum ac benediceret nomini eius in perpetuum ¹⁴ Mosi quoque hominis Dei filii
 adnumerati sunt in tribu Levi ¹⁵ filii Mosi Gersom et Eliezer ¹⁶ filii Gersom Subuhel primus
¹⁷ fuerunt autem filii Eliezer Roobia primus et non erant Eliezer filii alii porro filii Roobia multiplicati
 sunt nimis ¹⁸ filii Isaar Salumith primus ¹⁹ filii Hebron Ieriau primus Amarias secundus Iazihel
 tertius Iecmaam quartus ²⁰ filii Ozihel Micha primus Iesia secundus ²¹ filii Merari Mooli et Musi
²² filii Mooli Eleazar et Cis mortuus est autem Eleazar et non habuit filios sed filias acceperuntque
 eas filii Cis fratres earum ²³ filii Musi Mooli et Eder et Ierimuth tres ²⁴ hii filii Levi in cognationibus
 et familiis suis principes per vices et numerum capitum singulorum qui faciebant opera ministerii
 domus Domini a viginti annis et supra ²⁵ dixit enim David requiem dedit Dominus Deus Israhel
 populo suo et habitationem Hierusalem usque in aeternum ²⁶ nec erit officii Levitarum ut ultra
 portent tabernaculum et omnia vasa eius ad ministrandum ²⁷ iuxta praecepta quoque David novissima
²⁸ supputabitur numerus filiorum Levi a viginti annis et supra et erunt sub manu filiorum Aaron
 in cultum domus Domini in vestibulis et in exedris et in loco purificationis et in sanctuario et in
²⁹ universis operibus ministerii templi Domini sacerdotes autem super panes propositionis et ad
 similae sacrificium et ad lagana et azyma et sartagine et ad ferventem similam et super omne
³⁰ pondus atque mensuram Levitae vero ut stent mane ad confitendum et canendum Domino
³¹ similiterque ad vesperam tam in oblatione holocaustorum Domini quam in sabbatis et kalendis

et sollempnitatibus reliquis iuxta numerum et caerimonias uniuscuiusque rei iugiter coram Domino
32

et custodiant observationes tabernaculi foederis et ritum sanctuarii et observationem filiorum
Aaron fratrum suorum ut ministrent in domo Domini

Chapter 24

1 porro filiis Aaron hae partitiones erunt filii Aaron Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar 2 mortui
sunt autem Nadab et Abiu ante patrem suum absque liberis sacerdotioque functus est Eleazar et
3 Ithamar et divisit eos David id est Sadoc de filiis Eleazar et Ahimelech de filiis Ithamar secundum
4 vices suas et ministerium inventique sunt multo plures filii Eleazar in principibus viris quam filii
Ithamar divisit autem eis hoc est filiis Eleazar principes per familias sedecim et filiis Ithamar per
5 familias et domos suas octo porro divisit utrasque inter se familias sortibus erant enim principes
sanctuarii et principes Dei tam de filiis Eleazar quam de filiis Ithamar 6 descripsitque eos Semeias
filius Nathanahel scriba Levites coram rege et principibus et Sadoc sacerdote et Ahimelech filio
Abiathar principibus quoque familiarum sacerdotalium et leviticarum unam domum quae ceteris
7 praeerat Eleazar et alteram domum quae sub se habebat ceteros Ithamar exivit autem sors prima
8 Ioiarib secunda Iedeiae 9 tertia Arim quarta Seorim 10 quinta Melchia sexta Maiman septima
11 Accos octava Abia 12 nona Hiesu decima Sechenia undecima Eliasib duodecima Iacim
13 tertiadecima Oppa quartadecima Isbaal 14 quintadecima Belga sextadecima Emmer
15 septimadecima Ezir octavadecima Hapses 16 nonadecima Phetheia vicesima Iezecel 17 vicesima
18 prima Iachin vicesima secunda Gamul 19 vicesima tertia Dalaiu vicesima quarta Mazziau hae
vices eorum secundum ministeria sua ut ingrediantur domum Domini et iuxta ritum suum sub manu
20 Aaron patris eorum sicut praecepit Dominus Deus Israhel porro filiorum Levi qui reliqui fuerant
21 de filiis Amram erat Subahel et filiis Subahel Iedeia de filiis quoque Roobiae princeps Iesias
22 Isaaris vero Salemoth filiusque Salemoth Iaath 23 filiusque eius Ieriahu Amarias secundus Iazihel
24 tertius Iecmaam quartus filius Ozihel Micha filius Micha Samir 25 frater Micha Iesia filiusque
26 Iesiae Zaccharias filii Merari Mooli et Musi filius Ioziau Benno 27 filius quoque Merari Oziau
28 et Soem et Zacchur et Hebri porro Mooli filius Eleazar qui non habebat liberos 29 filius vero

³⁰
 Cis Ierahemel filii Musi Mooli Eder et Ierimoth isti filii Levi secundum domos familiarum
³¹
 suarum miseruntque et ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron coram David rege et Sadoc et
 Ahimelech et principibus familiarum sacerdotalium et leviticarum tam maiores quam minores
 omnes sors aequaliter dividebat

Chapter 25

¹
 igitur David et magistratus exercitus secreverunt in ministerium filios Asaph et Heman et
 Idithun qui prophetarent in citharis et psalteriis et cymbalis secundum numerum suum dedicato
 sibi officio servientes ² de filiis Asaph Zacchur et Ioseph et Nathania et Asarela filii Asaph sub
 manu Asaph prophetantis iuxta regem ³ porro Idithun filii Idithun Godolias Sori Iesaias et Sabias
 et Matthathias sex sub manu patris sui Idithun qui in cithara prophetabat super confitentes et
 laudantes Dominum ⁴ Heman quoque filii Heman Bocciau Matthaniau Ozihel Subuhel et Ierimoth
 Ananias Anani Elietha Geddelthi et Romemthiezer et Iesbacasa Mellothi Othir Mazioth ⁵ omnes
 isti filii Heman videntis regis in sermonibus Dei ut exaltaret cornu deditque Deus Heman filios
 quattuordecim et filias tres ⁶ universi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi
 erant in cymbalis et psalteriis et citharis in ministeria domus Domini iuxta regem Asaph videlicet
 et Idithun et Heman ⁷ fuit autem numerus eorum cum fratribus suis qui erudiebant canticum Domini
 cuncti doctores ducenti octoginta octo ⁸ miseruntque sortes per vices suas ex aequo tam maior
 quam minor doctus pariter et indoctus ⁹ egressaque est sors prima Ioseph qui erat de Asaph secunda
 Godoliae ipsi et filiis eius et fratribus duodecim ¹⁰ tertia Zacchur filiis et fratribus eius duodecim
¹¹ quarta Isari filiis et fratribus eius duodecim ¹² quinta Nathaniae filiis et fratribus eius duodecim
¹³ sexta Bocciau filiis et fratribus eius duodecim ¹⁴ septima Israhela filiis et fratribus eius duodecim
¹⁵ octava Isaias filiis et fratribus eius duodecim ¹⁶ nona Matthaniae filiis et fratribus eius duodecim
¹⁷ decima Semeiae filiis et fratribus eius duodecim ¹⁸ undecima Ezrahel filiis et fratribus eius
¹⁹ duodecim ²⁰ duodecima Asabiae filiis et fratribus eius duodecim ²⁰ tertiadecima Subahel filiis et
 fratribus eius duodecim ²¹ quartadecima Matthathiae filiis et fratribus eius duodecim
²² ²³ quintadecima Ierimoth filiis et fratribus eius duodecim ²³ sextadecima Ananiae filiis et fratribus

eius duodecim²⁴ septimadecima Iesbocasae filiis et fratribus eius duodecim²⁵ octavadecima
 Anani filiis et fratribus eius duodecim²⁶ nonadecima Mellothi filiis et fratribus eius duodecim
²⁷ vicesima Eliatha filiis et fratribus eius duodecim²⁸ vicesima prima Othir filiis et fratribus eius
 duodecim²⁹ vicesima secunda Godollathi filiis et fratribus eius duodecim³⁰ vicesima tertia
 Maziuth filiis et fratribus eius duodecim³¹ vicesima quarta Romamthiezer filiis et fratribus eius
 duodecim

Chapter 26

¹ divisiones autem ianitorum de Coritis Mesellemia filius Core de filiis Asaph² filii Mesellemiae
 Zaccharias primogenitus Iadihel secundus Zabadias tertius Iathanahel quartus³ Ahilam quintus
 Iohanan sextus Helioenai septimus⁴ filii autem Obededom Semeias primogenitus Iozabad secundus
 Iohaa tertius Sachar quartus Nathanahel quintus⁵ Amihel sextus Isachar septimus Phollathi octavus
 quia benedixit illi Dominus⁶ Semeiae autem filio eius nati sunt filii praefecti familiarum suarum
 erant enim viri fortissimi⁷ filii ergo Semeiae Othni et Raphahel et Obedihel Zabad fratres eius viri
 fortissimi Heliu quoque et Samachias⁸ omnes hii de filiis Obededom ipsi et filii et fratres eorum
 fortissimi ad ministrandum sexaginta duo de Obededom⁹ porro Mesellamiae filii et fratres
 robustissimi decem et octo¹⁰ de Hosa autem id est de filiis Merari Semri princeps non enim
 habuerat primogenitum et idcirco posuerat eum pater eius in principem¹¹ Helchias secundus
 Tabelias tertius Zaccharias quartus omnes hii filii et fratres Hosa tredecim¹² hii divisi sunt in
 ianitores ut semper principes custodiarum sicut et fratres eorum ministrarent in domo Domini
¹³ missae sunt autem sortes ex aequo et parvis et magnis per familias suas in unamquamque portarum
¹⁴ cecidit igitur sors orientalis Selemiae porro Zacchariae filio eius viro prudentissimo et erudito
 sortito obtigit plaga septentrionalis¹⁵ Obededom vero et filiis eius ad austrum in qua parte domus
 erat seniorum concilium¹⁶ Sepphima et Hosa ad occidentem iuxta portam quae ducit ad viam
 ascensionis custodia contra custodiam¹⁷ ad orientem vero Levitae sex et ad aquilonem quattuor

per diem atque ad meridiem similiter in die quattuor et ubi erat concilium bini et bini ¹⁸ in cellulis
 quoque ianitorum ad occidentem quattuor in via bini per cellulas ¹⁹ haec sunt divisiones ianitorum
 filiorum Core et Merari ²⁰ porro Achias erat super thesauros domus Dei ac vasa sanctorum ²¹ filii
 Ledan filii Gersonni de Ledan principes familiarum Ledan et Gersonni Ieiheli ²² filii Ieiheli Zathan
 et Iohel frater eius super thesauros domus Domini ²³ Amramitis et Isaaritis et Hebronitis et
 Ozihelitibus ²⁴ Subahel autem filius Gersom filii Mosi praepositus thesauris ²⁵ fratres quoque eius
 Eliezer cuius filius Raabia et huius filius Isaias et huius filius Ioram huius quoque filius Zechri sed
 et huius filius Selemith ²⁶ ipse Selemith et fratres eius super thesauros sanctorum quae sanctificavit
 David rex et principes familiarum et tribuni et centuriones et duces exercitus ²⁷ de bellis et manubiis
 proeliorum quae consecraverant ad instaurationem et supellectilem templi Domini ²⁸ haec autem
 universa sanctificavit Samuhel videns et Saul filius Cis et Abner filius Ner et Ioab filius Sarviae
 omnes qui sanctificaverunt ea per manum Salemith et fratrum eius ²⁹ Saaritis vero praeerat
 Chonenias et filii eius ad opera forinsecus super Israhel ad docendum et ad iudicandum eos ³⁰ porro
 de Hebronitis Asabias et fratres eius viri fortissimi mille septingenti praeerant Israheli trans Iordanem
 contra occidentem in cunctis operibus Domini et in ministerium regis ³¹ Hebronitarum autem
 princeps fuit Hieria secundum familias et cognationes eorum quadragesimo anno regni David
 recensiti sunt et inventi viri fortissimi in Iazer Galaad ³² fratresque eius robustioris aetatis duo
 milia septingenti principes familiarum praeposuit autem eos David rex Rubenitis et Gadditis et
 dimidio tribus Manasse in omne ministerium Dei et regis

Chapter 27

¹ filii autem Israhel secundum numerum suum principes familiarum tribuni et centuriones et
 praefecti qui ministrabant regi iuxta turmas suas ingredientes et egredientes per singulos menses
 in anno viginti quattuor milibus singuli praeerant ² primae turmae in primo mense Isboam praeerat
 filius Zabdihel et sub eo viginti quattuor milia ³ de filiis Phares princeps cunctorum principum in
 exercitu mense primo ⁴ secundi mensis habebat turmam Dudi Ahohites et post se alterum nomine
 Macelloth qui regebat partem exercitus viginti quattuor milium ⁵ dux quoque turmae tertiae in

mense tertio erat Banaias filius Ioiadae sacerdos et in divisione sua viginti quattuor milia ⁶ ipse est
 Banaias fortissimus inter triginta et super triginta praeerat autem turmae ipsius Amizabad filius
 eius ⁷ quartus mense quarto Asahel frater Ioab et Zabadias filius eius post eum et in turma eius
 viginti quattuor milia ⁸ quintus mense quinto princeps Samaoth Iezarites et in turma eius viginti
 quattuor milia ⁹ sextus mense sexto Hira filius Acces Thecutes et in turma eius viginti quattuor
 milia ¹⁰ septimus mense septimo Helles Phallonites de filiis Ephraim et in turma eius viginti
 quattuor milia ¹¹ octavus mense octavo Sobochai Asothites de stirpe Zarai et in turma eius viginti
 quattuor milia ¹² nonus mense nono Abiezer Anathothites de filiis Iemini et in turma eius viginti
 quattuor milia ¹³ decimus mense decimo Marai et ipse Netophathites de stirpe Zarai et in turma
 eius viginti quattuor milia ¹⁴ undecimus mense undecimo Banaias Pharathonites de filiis Ephraim
 et in turma eius viginti quattuor milia ¹⁵ duodecimus mense duodecimo Holdai Netophathites de
 stirpe Gothonihel et in turma eius viginti quattuor milia ¹⁶ porro tribubus praeerant Israhel Rubenitis
 dux Eliezer filius Zechri Symeonitis dux Saphatias filius Macha ¹⁷ Levitis Asabias filius Camuhel
 Aaronitis Sadoc ¹⁸ Iuda Heliu frater David Isachar Amri filius Michahel ¹⁹ Zabulonitis Iesmaias
 filius Abdiae Nepthalitibus Ierimoth filius Ozihel ²⁰ filiis Ephraim Osee filius Ozaziu dimidio
 tribus Manasse Iohel filius Phadiae ²¹ et dimidio tribus Manasse in Galaad Iaddo filius Zacchariae
 Benjamin autem Iasihel filius Abner ²² Dan vero Ezrihel filius Hieroam hii principes filiorum
 Israhel ²³ noluit autem David numerare eos a viginti annis inferius quia dixerat Dominus ut
 multiplicaret Israhel quasi stellas caeli ²⁴ Ioab filius Sarviae coeperat numerare nec conplevit quia
 super hoc ira inruerat in Israhel et idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti non est relatus in
 fastos regis David ²⁵ super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adihel his autem thesauris qui
 erant in urbibus et in vicis et in turribus praesidebat Ionathan filius Oziae ²⁶ operi autem rustico
 et agricolis qui exercebant terram praeerat Ezri filius Chelub ²⁷ vinearumque cultoribus Semeias
 Ramathites cellis autem vinariis Zabdias Aphonites ²⁸ nam super oliveta et ficeta quae erant in
 campestribus Balanan Gaderites super apothecas autem olei Ioas ²⁹ porro armentis quae pascebantur
 in Sarona praepositus fuit Setrai Saronites et super boves in vallibus Saphat filius Adli ³⁰ super

camelos vero Ubil Ismahelites et super asinos Iadias Meronathites ³¹ super oves quoque Iaziz
 Agareus omnes hii principes substantiae regis David ³² Jonathan autem patruus David consiliarius
 vir prudens et litteratus ipse et Iaihel filius Achamoni erant cum filiis regis ³³ Ahitophel etiam
 consiliarius regis et Husi Arachites amicus regis ³⁴ post Ahitophel fuit Ioiada filius Banaiae et
 Abiathar princeps autem exercitus regis erat Ioab

Chapter 28

¹ convocavit igitur David omnes principes Israhel duces tribuum et praepositos turmarum qui
 ministrabant regi tribunos quoque et centuriones et qui praerant substantiae et possessionibus regis
 filiosque suos cum eunuchis et potentes et robustissimos quosque in exercitu Hierusalem ² cumque
 surrexisset rex et stetisset ait audite me fratres mei et populus meus cogitavi ut aedificarem domum
 in qua requiesceret arca foederis Domini et scabillum pedum Dei nostri et ad aedificandum omnia
 praeparavi ³ Deus autem dixit mihi non aedificabis domum nomini meo eo quod sis vir bellator et
 sanguinem fuderis ⁴ sed elegit Dominus Deus Israhel me de universa domo patris mei ut essem
 rex super Israhel in sempiternum de Iuda enim elegit principes porro de domo Iuda domum patris
 mei et de filiis patris mei placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israhel ⁵ sed et de filiis
 meis filios enim multos dedit mihi Dominus elegit Salomonem filium meum ut sederet in throno
 regni Domini super Israhel ⁶ dixitque mihi Salomon filius tuus aedificabit domum meam et atria
 mea ipsum enim elegi mihi in filium et ego ero ei in patrem ⁷ et firmabo regnum eius usque in
 aeternum si perseveraverit facere praecepta mea et iudicia sicut et hodie ⁸ nunc igitur coram universo
 coetu Israhel audiente Deo nostro custodite et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri ut
 possideatis terram bonam et relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sempiternum ⁹ tu autem
 Salomon fili mi scito Deum patris tui et servi ei corde perfecto et animo voluntario omnia enim
 corda scrutatur Dominus et universas mentium cogitationes intellegit si quaesieris eum invenies si
 autem dereliqueris illum proiciet te in aeternum ¹⁰ nunc ergo quia elegit te Dominus ut aedificares
 domum sanctuarii confortare et perface ¹¹ dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem
 porticus et templi et cellariorum et cenaculi et cubiculorum in adytis et domus propitiationis
¹² necnon et omnium quae cogitaverat atriorum et exedrarum per circuitum in thesauros domus

Domini et in thesauros sanctorum ¹³ divisionumque sacerdotalium et leviticarum in omnia opera
 domus Domini et in universa vasa ministerii templi Domini ¹⁴ aurum in pondere per singula vasa
 ministerii argenti quoque pondus pro vasorum ad opera diversitate ¹⁵ sed et ad candelabra aurea
 et ad lucernas eorum aurum pro mensura uniuscuiusque candelabri et lucernarum similiter et in
 candelabris argenteis et in lucernis eorum pro diversitate mensurae pondus argenti tradidit ¹⁶ aurum
 quoque dedit in mensas propositionis pro diversitate mensarum similiter et argentum in alias mensas
 argenteas ¹⁷ ad fuscinulas quoque et fialas et turibula ex auro purissimo et leunculos aureos pro
 qualitate mensurae pondus distribuit in leunculum et leunculum similiter et in leones argenteos
 diversum argenti pondus separavit ¹⁸ altari autem in quo adoletur incensum aurum purissimum
 dedit ut ex ipso fieret similitudo quadrigae cherubin extendentium alas et velantium arcam foederis
 Domini ¹⁹ omnia inquit venerunt scripta manu Domini ad me ut intellegerem universa opera
 exemplaris ²⁰ dixit quoque David Salomoni filio suo viriliter age et confortare et fac ne timeas et
 ne paveas Dominus enim Deus meus tecum erit et non dimittet te nec derelinquet donec perficias
 omne opus ministerii domus Domini ²¹ ecce divisiones sacerdotum et Levitarum in omne
 ministerium domus Domini adsistunt tibi et parati sunt et noverunt tam principes quam populus
 facere omnia praecepta tua

Chapter 29

¹
 locutusque est David rex ad omnem ecclesiam Salomonem filium meum unum elegit Deus
 adhuc puerum et tenellum opus autem grande est neque enim homini praeparatur habitatio sed Deo
²
 ego autem totis viribus meis praeparavi inpensas domus Dei mei aurum ad vasa aurea et argentum
 in argentea aes in aenea ferrum in ferrea lignum ad lignea lapides onychinos et quasi stibinos et
 diversorum colorum omnem pretiosum lapidem et marmor parium abundantissime ³ et super haec
 quae obtuli in domum Dei mei de peculio meo aurum et argentum do in templum Dei mei exceptis
 his quae paravi in aedem sanctam ⁴ tria milia talenta auri de auro Ophir et septem milia talentorum
 argenti probatissimi ad deaurandos parietes templi ⁵ ut ubicumque opus est aurum de auro et
 ubicumque opus est argentum argenti opera fiant per manus artificum et si quis sponte offert impleat
 manum suam hodie et offerat quod voluerit Domino ⁶ polliciti sunt itaque principes familiarum et
 proceres tribuum Israhel tribuni quoque et centuriones et principes possessionum regis ⁷ dederuntque

in opera domus Dei auri talenta quinque milia et solidos decem milia argenti talenta decem milia
 et aeris talenta decem et octo milia ferri quoque centum milia talentorum ⁸ et apud quemcumque
 inventi sunt lapides dederunt in thesaurum domus Domini per manum Iehel Gersonitis ⁹ laetatusque
 est populus cum vota sponte promitterent quia corde toto offerebant ea Domino sed et David rex
 laetatus est gaudio magno ¹⁰ et benedixit Domino coram universa multitudine et ait benedictus es
 Domine Deus Israhel patris nostri ab aeterno in aeternum ¹¹ tua est Domine magnificentia et
 potentia et gloria atque victoria et tibi laus cuncta enim quae in caelo sunt et in terra tua sunt tuum
 Domine regnum et tu es super omnes principes ¹² tuae divitiae et tua est gloria tu dominaris omnium
 in manu tua virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium ¹³ nunc igitur Deus
 noster confitemur tibi et laudamus nomen tuum inclitum ¹⁴ quis ego et quis populus meus ut
 possimus haec tibi universa promittere tua sunt omnia et quae de manu tua accepimus dedimus tibi
¹⁵ peregrini enim sumus coram te et advenae sicut omnes patres nostri dies nostri quasi umbra super
 terram et nulla est mora ¹⁶ Domine Deus noster omnis haec copia quam paravimus ut aedificaretur
 domus nomini sancto tuo de manu tua est et tua sunt omnia ¹⁷ scio Deus meus quod probes corda
 et simplicitatem diligas unde et ego in simplicitate cordis mei laetus obtuli universa haec et populum
 tuum qui hic reppertus est vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria ¹⁸ Domine Deus Abraham
 et Isaac et Israhel patrum nostrorum custodi in aeternum hanc voluntatem cordis eorum et semper
 in venerationem tui mens ista permaneat ¹⁹ Salomoni quoque filio meo da cor perfectum ut custodiat
 mandata tua testimonia tua caerimonias tuas et faciat universa et aedificet aedem cuius inpensas
²⁰ paravi praecepit autem David universae ecclesiae benedicite Domino Deo nostro et benedixit
 omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum et inclinaverunt se et adoraverunt Deum et deinde
²¹ regem immolaveruntque victimas Domino et obtulerunt holocausta die sequenti tauros mille
 arietes mille agnos mille cum libaminibus suis et universo ritu abundantissime in omnem Israhel
²² et comederunt et biberunt coram Domino in die illo cum grandi laetitia et unxerunt secundo
²³ Salomonem filium David unxerunt autem Domino in principem et Sadoc in pontificem seditque
 Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo et cunctis placuit et paruit illi omnis
²⁴ Israhel sed et universi principes et potentes et cuncti filii regis David dederunt manum et subiecti
 fuerunt Salomoni regi ²⁵ magnificavit ergo Dominus Salomonem super omnem Israhel et dedit illi
 gloriam regni qualem nullus habuit ante eum rex Israhel ²⁶ igitur David filius Isai regnavit super

universum Israhel²⁷ et dies quibus regnavit super Israhel fuerunt quadraginta anni in Hebron
 regnavit septem annis et in Hierusalem triginta tribus²⁸ et mortuus est in senectute bona plenus
 dierum et divitiis et gloria regnavitque Salomon filius eius pro eo²⁹ gesta autem David regis priora
 et novissima scripta sunt in libro Samuhel videntis et in libro Nathan prophetae atque in volumine
 Gad videntis

2 Chronicles

Chapter 1

¹
 confortatus est ergo Salomon filius David in regno suo et Dominus erat cum eo et magnificavit
 eum in excelsum² praecepitque Salomon universo Israheli tribunis et centurionibus et ducibus et
 iudicibus omnis Israhel et principibus familiarum³ et abiit cum universa multitudine in excelsum
 Gabaon ubi erat tabernaculum foederis Dei quod fecit Moses famulus Dei in solitudine⁴ arcam
 autem Dei adduxerat David de Cariathiarim in locum quem paraverat ei et ubi fixerat illi
 tabernaculum hoc est in Hierusalem⁵ altare quoque aeneum quod fabricatus fuerat Beselehel filius
 Uri filii Ur ibi erat coram tabernaculo Domini quod et requisivit Salomon et omnis ecclesia
⁶
 ascenditque Salomon ad altare aeneum coram tabernaculo foederis Domini et obtulit in eo mille
 hostias⁷ ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus dicens postula quod vis ut dem tibi⁸ dixitque
 Salomon Deo tu fecisti cum David patre meo misericordiam magnam et constituisti me regem pro
 eo⁹ nunc igitur Domine Deus impleatur sermo tuus quem pollicitus es David patri meo tu enim
 fecisti me regem super populum tuum multum qui tam innumerabilis est quam pulvis terrae¹⁰ da
 mihi sapientiam et intellegentiam ut egrediar coram populo tuo et ingrediar quis enim potest hunc
 populum tuum digne qui tam grandis est iudicare¹¹ dixit autem Deus ad Salomonem quia hoc
 magis placuit cordi tuo et non postulasti divitias et substantiam et gloriam neque animas eorum qui
 te oderunt sed nec dies vitae plurimos petisti autem sapientiam et scientiam ut iudicare possis
 populum meum super quem constitui te regem¹² sapientia et scientia data sunt tibi divitias autem
 et substantiam et gloriam dabo tibi ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui
¹³
 venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in Hierusalem coram tabernaculo foederis et regnavit

¹⁴
 super Israhel congregavitque sibi currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti currus et
 duodecim milia equitum et fecit eos esse in urbibus quadrigarum et cum rege in Hierusalem
¹⁵
 praebuitque rex argentum et aurum in Hierusalem quasi lapides et cedros quasi sycomoros quae
 nascuntur in campestribus multitudine magna ¹⁶ adducebantur autem ei et equi de Aegypto et de
¹⁷
 Coa a negotiatoribus regis qui ibant et coemebant pretio quadrigam equorum sescentis argenteis
 et equum centum quinquaginta similiter de universis regnis Cetheorum et a regibus Syriae emptio
 celebrabatur

Chapter 2

¹
 decrevit autem Salomon aedificare domum nomini Domini et palatium sibi ² et numeravit
 septuaginta milia virorum portantium umeris et octoginta milia qui caederent lapides in montibus
³
 praepositosque eorum tria milia sescentos misit quoque ad Hiram regem Tyri dicens sicut egisti
⁴
 cum David patre meo et misisti ei ligna cedrina ut aedificaret sibi domum in qua et habitavit sic
 fac mecum ut aedificem domum nomini Domini Dei mei et consecrem eam ad adolendum incensum
 coram illo et fumiganda aromata et ad propositionem panum sempiternam et holocaustomata mane
 et vespere sabbatis quoque et neomeniis et sollempnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum quae
⁵
 mandata sunt Israheli domus autem quam aedificare cupio magna est magnus est enim Deus
⁶
 noster super omnes deos quis ergo poterit praevalere ut aedificet ei dignam domum si caelum et
 caeli caelorum capere eum non queunt quantus ego sum ut possim ei aedificare domum sed ad hoc
⁷
 tantum ut adoleatur incensum coram illo mitte igitur mihi virum eruditum qui noverit operari in
 auro et argento aere ferro purpura coccino et hyacintho et qui sciat scalpere celata cum his artificibus
⁸
 quos mecum habeo in Iudaea et in Hierusalem quos praeparavit David pater meus sed et ligna
 cedrina mitte mihi et arceuthina et pinea de Libano scio enim quod servi tui noverint caedere ligna
⁹
 de Libano et erunt servi mei cum servis tuis ut parentur mihi ligna plurima domus enim quam
¹⁰
 cupio aedificare magna est nimis et inclita praeterea operariis qui caesuri sunt ligna servis tuis
 dabo in cibaria tritici choros viginti milia et hordei choros totidem olei quoque sata viginti milia
¹¹
 dixit autem Hiram rex Tyri per litteras quas miserat Salomoni quia dilexit Dominus populum
¹²
 suum idcirco te regnare fecit super eum et addidit dicens benedictus Dominus Deus Israhel qui
 fecit caelum et terram qui dedit David regi filium sapientem et eruditum et sensatum atque prudentem

ut aedificaret domum Domino et palatium sibi ¹³ misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum
¹⁴ Hiram patrem meum filium mulieris de filiabus Dan cuius pater Tyrius fuit qui noverit operari
 in auro et argento et aere et ferro et marmore et lignis in purpura quoque et hyacintho et bysso et
 coccino et qui sciat celare omnem scalpturam et adinvenire prudenter quodcumque in opere
 necessarium est cum artificibus tuis et cum artificibus domini mei David patris tui ¹⁵ triticum ergo
¹⁶ et hordeum et oleum et vinum quae pollicitus es domine mi mitte servis tuis nos autem caedemus
 ligna de Libano quot necessaria habueris et adplicabimus ea ratibus per mare in Ioppe tuum erit
¹⁷ transferre ea in Hierusalem numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos qui erant in terra
 Israhel post dinumerationem quam dinumeravit David pater eius et inventi sunt centum quinquaginta
¹⁸ milia et tria milia sescenti fecitque ex eis septuaginta milia qui umeris onera portarent et octoginta
 milia qui lapides in montibus caederent tria milia autem et sescentos praepositos operum populi

Chapter 3

¹ et coepit Salomon aedificare domum Domini in Hierusalem in monte Moria qui demonstratus
 fuerat David patri eius in loco quem paraverat David in area Ornan Iebusei ² coepit autem aedificare
³ mense secundo anno quarto regni sui et haec sunt fundamenta quae iecit Salomon ut aedificaret
⁴ domum Dei longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta latitudinis cubitos viginti porticum
 vero ante frontem quae tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus cubitorum viginti
⁵ porro altitudo centum viginti cubitorum erat et deauravit eam intrinsecus auro mundissimo domum
 quoque maiorem textit tabulis ligneis abiegnis et lamminas auri obrizi adfixit per totum scalpsitque
⁶ in ea palmas et quasi catenulas se invicem conplectentes stravit quoque pavementum templi
⁷ pretiosissimo marmore decore multo porro aurum erat probatissimum de cuius lamminis textit
⁸ domum et trabes eius et postes et parietes et ostia et celavit cherubin in parietibus fecit quoque
 domum sancti sanctorum longitudinem iuxta latitudinem domus cubitorum viginti et latitudinem
⁹ similiter viginti cubitorum et lamminis aureis textit eam quasi talentis sescentis sed et clavos fecit
¹⁰ aureos ita ut singuli clavi siclos quinquagenos adpenderent cenacula quoque textit auro fecit
¹¹ etiam in domo sancti sanctorum cherubin duo opere statuario et textit eos auro alae cherubin
 viginti cubitis extendebantur ita ut una ala haberet cubitos quinque et tangeret parietem domus et

altera quinque cubitos habens alam tangeret alterius cherub¹² similiter cherub alterius ala quinque
 habebat cubitos et tangebatur parietem et ala eius altera quinque cubitorum alam cherub alterius
 contingebat¹³ igitur alae utriusque cherubin expansae erant et extendebantur per cubitos viginti
 ipsi autem stabant erectis pedibus et facies eorum versae erant ad exteriorem domum¹⁴ fecit quoque
 velum ex hyacintho purpura coccino et bysso et intexuit ei cherubin¹⁵ ante fores etiam templi duas
 columnas quae triginta et quinque cubitos habebant altitudinis porro capita earum quinque cubitorum
 16
 necnon et quasi catenulas in oraculo et superposuit eas capitibus columnarum malagranata etiam
 centum quae catenulis interposuit¹⁷ ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi unam a
 dextris et alteram a sinistris eam quae a dextris erat vocavit Iachin et quae ad levam Booz

Chapter 4

¹ fecit quoque altare aeneum viginti cubitorum longitudinis et viginti cubitorum latitudinis et
 decem cubitorum altitudinis² mare etiam fusile decem cubitis a labio usque ad labium rotundum
 per circuitum quinque cubitos habebat altitudinis et funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum
 eius³ similitudo quoque boum erat subter illud et decem cubitis quaedam extrinsecus celaturae
 quasi duobus versibus alvum maris circuibant boves autem erant fusiles⁴ et ipsum mare super
 duodecim boves inpositum erat quorum tres respiciebant aquilonem et alii tres occidentem porro
 tres alii meridiem et tres qui reliqui erant orientem mare habentes superpositum posteriora autem
 boum erant intrinsecus sub mari⁵ porro vastitas eius habebat mensuram palmi et labium illius erat
 quasi labium calicis vel repandi lili capiebatque mensurae tria milia metretas⁶ fecit quoque concas
 decem et posuit quinque a dextris et quinque a sinistris ut lavarent in eis omnia quae in holocaustum
 oblaturi erant porro in mari sacerdotes lavabantur⁷ fecit autem et candelabra aurea decem secundum
 speciem qua iussa erant fieri et posuit ea in templo quinque a dextris et quinque a sinistris⁸ necnon
 et mensas decem posuitque eas in templo quinque a dextris et quinque a sinistris fialas quoque
 aureas centum⁹ fecit etiam atrium sacerdotum et basilicam grandem et ostia in basilica quae textit
 aere¹⁰ porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem¹¹ fecit autem Hiram lebetas
 quoque et creagras et fialas et conplevit omne opus regis in domo Dei¹² hoc est columnas duas et
 epistylia et capita et quasi quaedam retiacula quae capita tegerent super epistylia¹³ malagranata

quoque quadringenta et retiacula duo ita ut bini ordines malagranatorum singulis retiaculis
iungerentur quae protegerent epistylia et capita columnarum ¹⁴ bases etiam fecit et concas quas
superposuit basibus ¹⁵ mare unum bovesque duodecim sub mari ¹⁶ et lebetas et creagras et fialas
omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex aere mundissimo ¹⁷ in regione
Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Saredatha ¹⁸ erat autem multitudo vasorum
innumerabilis ita ut ignoraretur pondus aeris ¹⁹ fecitque Salomon omnia vasa domus Dei et altare
aureum et mensas et super eas panes propositionis ²⁰ candelabra quoque cum lucernis suis ut
lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo ²¹ et florentia quaedam et lucernas et forcipes
aureos omnia de auro mundissimo facta sunt ²² thymiamateria quoque et turibula et fialas et
mortariola ex auro purissimo et ostia celavit templi interioris id est in sancto sanctorum et ostia
templi forinsecus aurea sicque completum est omne opus quod fecit Salomon in domo Domini

Chapter 5

¹ intulit igitur Salomon omnia quae voverat David pater suus argentum et aurum et universa
vasa posuit in thesauris domus Dei ² post quae congregavit maiores natu Israhel et cunctos principes
tribuum et capita familiarum de filiis Israhel in Hierusalem ut adducerent arcam foederis Domini
de civitate David quae est Sion ³ venerunt igitur ad regem omnes viri Israhel in die sollemni mensis
septimi ⁴ cumque venissent cuncti seniorum Israhel portaverunt Levitae arcam ⁵ et intulerunt eam
et omnem paraturam tabernaculi porro vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo portaverunt
sacerdotes cum Levitis ⁶ rex autem Salomon et universus coetus Israhel et omnes qui fuerant
congregati ante arcam immolabant arietes et boves absque ullo numero tanta enim erat multitudo
victimarum ⁷ et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum id est ad oraculum
templi in sancta sanctorum subter alas cherubin ⁸ ita ut cherubin expanderent alas suas super locum
in quo posita erat arca et ipsam arcam tegerent cum vectibus eius ⁹ vectium autem quibus portabatur
arca quia paululum longiores erant capita parebant ante oraculum si vero quis paululum fuisset
extrinsecus eos videre non poterat fuit itaque arca ibi usque in praesentem diem ¹⁰ nihilque erat
aliud in arca nisi duae tabulae quas posuerat Moses in Horeb quando legem dedit Dominus filiis
Israhel egredientibus ex Aegypto ¹¹ egressis autem sacerdotibus de sanctuario omnes enim sacerdotes

qui ibi potuerant inveniri sanctificati sunt nec adhuc illo tempore vices et ministeriorum ordo inter
¹²
 eos divisus erat ¹² tam Levitae quam cantores id est et qui sub Asaph erant et qui sub Heman et
 qui sub Idithun filii et fratres eorum vestiti byssinis cymbalis et psalteriis et citharis concrepabant
¹³
 stantes ad orientalem plagam altaris cumque eis sacerdotes centum viginti canentes tubis ¹³ igitur
 cunctis pariter et tubis et voce et cymbalis et organis et diversi generis musicorum concinentibus
 et vocem in sublime tollentibus longe sonitus audiebatur ita ut cum Dominum laudare coepissent
 et dicere confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius impleretur
¹⁴
 domus Domini nube ¹⁴ nec possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem compleverat
 enim gloria Domini domum Dei

Chapter 6

¹
 tunc Salomon ait Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine ² ego autem aedificavi domum
 nomini eius ut habitaret ibi in perpetuum ³ et convertit faciem suam et benedixit universae multitudini
 Israhel nam omnis turba stabat intenta et ait ⁴ benedictus Dominus Deus Israhel qui quod locutus
 est David patri meo opere complevit dicens ⁵ a die qua eduxi populum meum de terra Aegypti non
 elegi civitatem de cunctis tribubus Israhel ut aedificaretur in ea domus nomini meo neque elegi
 quemquam alium virum ut esset dux in populo meo Israhel ⁶ sed elegi Hierusalem ut sit nomen
 meum in ea et elegi David ut constituerem eum super populum meum Israhel ⁷ cumque fuisset
 voluntatis David patris mei ut aedificaret domum nomini Domini Dei Israhel ⁸ dixit Dominus ad
 eum quia haec fuit voluntas tua ut aedificares domum nomini meo bene quidem fecisti habere
 huiusmodi voluntatem ⁹ sed non tu aedificabis domum verum filius tuus qui egredietur de lumbis
 tuis ipse aedificabit domum nomini meo ¹⁰ complevit ergo Dominus sermonem suum quem locutus
 fuerat et ego surrexi pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus
 et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel ¹¹ et posui in ea arcam in qua est pactum Domini
 quod pepigit cum filiis Israhel ¹² stetit ergo coram altare Domini ex adverso universae multitudinis
 Israhel et extendit manus suas ¹³ siquidem fecerat Salomon basem aeneam et posuerat eam in
 medio basilicae habentem quinque cubitos longitudinis et quinque cubitos latitudinis et tres cubitos
 in altum stetitque super eam et deinceps flexis genibus contra universam multitudinem Israhel et
¹⁴
 palmis in caelum levatis ¹⁴ ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo et in terra qui

15
 custodis pactum et misericordiam cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo qui
 praestitisti servo tuo David patri meo quaecumque locutus fueras ei et quae ore promiseras opere
 16
 conplesti sicut et praesens tempus probat nunc ergo Domine Deus Israhel imple servo tuo patri
 meo David quaecumque locutus es dicens non deficiet ex te vir coram me qui sedeat super thronum
 Israhel ita tamen si custodierint filii tui vias suas et ambulaverint in lege mea sicut et tu ambulasti
 17
 coram me et nunc Domine Deus Israhel firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David
 18
 ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram si caelum et caeli caelorum non
 19
 te capiunt quanto magis domus ista quam aedificavi sed ad hoc tantum facta est ut respicias
 orationem servi tui et obsecrationem eius Domine Deus meus audias et preces quas fundit famulus
 20
 tuus coram te ut aperias oculos tuos super domum istam diebus et noctibus super locum in quo
 21
 pollicitus es ut invocaretur nomen tuum et exaudires orationem quam servus tuus orat in eo
 exaudi preces famuli tui et populi tui Israhel quicumque oraverit in loco isto et exaudi de habitaculo
 22
 tuo id est de caelis et propitiare si peccaverit quispiam in proximum suum et iurare contra eum
 23
 paratus venerit seque maledicto constrinxerit coram altari in domo ista tu audies de caelo et
 facies iudicium servorum tuorum ita ut reddas iniquo viam suam in caput proprium et ulciscaris
 24
 iustum retribuens ei secundum iustitiam suam si superatus fuerit populus tuus Israhel ab inimicis
 peccabunt enim tibi et conversi egerint paenitentiam et obsecraverint nomen tuum et fuerint deprecati
 25
 in loco isto tu exaudi de caelo et propitiare peccato populi tui Israhel et reduc eos in terram quam
 26
 dedisti eis et patribus eorum si clauso caelo pluvia non fluxerit propter peccata populi et deprecati
 27
 te fuerint in loco isto et confessi nomini tuo et conversi a peccatis suis cum eos adflixeris exaudi
 de caelo Domine et dimitte peccata servis tuis et populi tui Israhel et doce eos viam bonam per
 28
 quam ingrediantur et da pluviam terrae quam dedisti populo tuo ad possidendum fames si orta
 fuerit in terra et pestilentia erugo et aurugo et lucusta et brucus et hostes vastatis regionibus portas
 29
 obsederint civitatis omnisque plaga et infirmitas presserit si quis de populo tuo Israhel fuerit
 30
 deprecatus cognoscens plagam et infirmitatem suam et expanderit manus suas in domo hac tu
 exaudi de caelo de sublimi scilicet habitaculo tuo et propitiare et redde unicuique secundum vias
 31
 suas quas nosti eum habere in corde suo tu enim solus nosti corda filiorum hominum ut timeant
 te et ambulent in viis tuis cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus
 32
 nostris externum quoque qui non est de populo tuo Israhel si venerit de terra longinqua propter
 nomen tuum magnum et propter manum tuam robustam et brachium tuum extentum et adoraverit

³³
 in loco isto tu exaudies de caelo firmissimo habitaculo tuo et facies cuncta pro quibus invocaverit
 te ille peregrinus ut sciant omnes populi terrae nomen tuum et timeant te sicut populus tuus Israhel
³⁴
 et cognoscant quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi si egressus
 fuerit populus tuus ad bellum contra adversarios suos per viam in qua miseris eos adorabunt te
³⁵
 contra viam in qua civitas haec est quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo ut exaudias
³⁶
 de caelo preces eorum et obsecrationem et ulciscaris si autem et peccaverint tibi neque enim est
 homo qui non peccet et iratus fueris eis et tradideris hostibus et captivos eos duxerint in terram
³⁷
 longinquam vel certe quae iuxta est et conversi corde suo in terra ad quam captivi ducti fuerant
 egerint paenitentiam et deprecati te fuerint in terra captivitatis suae dicentes peccavimus inique
³⁸
 fecimus iniuste egimus et reversi fuerint ad te in toto corde suo et in tota anima sua in terra
 captivitatis suae ad quam ducti sunt adorabunt te contra viam terrae suae quam dedisti patribus
³⁹
 eorum et urbis quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo ut exaudias de caelo hoc est
 de firmo habitaculo tuo preces eorum et facias iudicium et dimittas populo tuo quamvis peccatori
⁴⁰
 tu es enim Deus meus aperiantur quaeso oculi tui et aures tuae intentae sint ad orationem quae
⁴¹
 fit in loco isto nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam tu et arca fortitudinis tuae
⁴²
 sacerdotes tui Domine Deus induantur salute et sancti tui laetentur in bonis Domine Deus ne
 averseris faciem christi tui memento misericordiarum David servi tui

Chapter 7

¹
 cumque conplesset Salomon fundens preces ignis descendit de caelo et devoravit holocausta
²
 et victimas et maiestas Domini implevit domum nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini
³
 eo quod implesset maiestas Domini templum Domini sed et omnes filii Israhel videbant
 descendentem ignem et gloriam Domini super domum et corruentes proni in terram super
 pavementum stratum lapide adoraverunt et laudaverunt Dominum quoniam bonus quoniam in
⁴
 aeternum misericordia eius rex autem et omnis populus immolabant victimas coram Domino
⁵
 mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo milia arietum centum viginti milia et dedicavit
⁶
 domum Dei rex et universus populus sacerdotes autem stabant in officiis suis et Levitae in organis
 carminum Domini quae fecit David rex ad laudandum Dominum quoniam in aeternum misericordia
 eius hymnos David canentes per manus suas porro sacerdotes canebant tubis ante eos cunctusque

7
 Israhel stabat sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini obtulerat enim
 ibi holocausta et adipēs pacificorum quia altare aeneum quod fecerat non poterat sustinere holocausta
 et sacrificia et adipēs 8
 fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus et omnis
 Israhel cum eo ecclesia magna valde ab introitu Emath usque ad torrentem Aegypti 9
 fecitque die
 octavo collectam eo quod dedicasset altare septem diebus et sollemnitatem celebrasset diebus
 10
 septem igitur in die vicesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua laetantes
 atque gaudentes super bono quod fecerat Dominus David et Salomoni et Israhel populo suo
 11
 complevitque Salomon domum Domini et domum regis et omnia quae disposuerat in corde suo
 ut faceret in domo Domini et in domo sua et prosperatus est 12
 apparuit autem ei Dominus nocte
 et ait audiui orationem tuam et elegi locum istum mihi in domum sacrificii 13
 si clausero caelum
 et pluvia non fluxerit et mandavero et praecepero lucustae ut devoret terram et misero pestilentiam
 in populum meum 14
 conversus autem populus meus super quos invocatum est nomen meum
 deprecatus me fuerit et exquisierit faciem meam et egerit paenitentiam a viis suis pessimis et ego
 exaudiam de caelo et propitius ero peccatis eorum et sanabo terram eorum 15
 oculi quoque mei
 erunt aperti et aures meae erectae ad orationem eius qui in loco isto oraverit 16
 elegi enim et
 sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum et permaneant oculi mei et cor
 meum ibi cunctis diebus 17
 tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit David pater tuus
 et feceris iuxta omnia quae praecepi tibi et iustitias meas iudiciaque servaveris 18
 suscitabo thronum
 regni tui sicut pollicitus sum David patri tuo dicens non auferetur de stirpe tua vir qui sit princeps
 in Israhel 19
 si autem aversi fueritis et dereliqueritis iustitias meas et praecepta mea quae proposui
 vobis et abeuntes servieritis diis alienis et adoraveritis eos 20
 evellam vos de terra mea quam dedi
 vobis et domum hanc quam sanctificavi nomini meo proiciam a facie mea et tradam eam in
 parabolam et in exemplum cunctis populis 21
 et domus ista erit in proverbium universis transeuntibus
 et dicent stupentes quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic 22
 respondebuntque quia
 dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxit eos de terra Aegypti et adprehenderunt
 deos alienos et adoraverunt eos atque coluerunt idcirco venerunt super eos universa haec mala

Chapter 8

¹
 expletis autem viginti annis postquam aedificavit Salomon domum Domini et domum suam
² civitates quas dederat Hiram Salomoni aedificavit et habitare ibi fecit filios Israhel ³ abiit quoque
 in Emath Suba et obtinuit eam ⁴ et aedificavit Palmyram in deserto et alias civitates munitissimas
 aedificavit in Emath ⁵ extruxitque Bethoron superiorem et Bethoron inferiorem civitates muratas
 habentes portas et vectes et seras ⁶ Baalath etiam et omnes urbes firmissimas quae fuerunt Salomonis
 cunctasque urbes quadrigarum et urbes equitum omnia quae voluit Salomon atque disposuit
 aedificavit in Hierusalem et in Libano et in universa terra potestatis suae ⁷ omnem populum qui
 derelictus fuerat de Hettheis et Amorreis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non erant de stirpe
 Israhel ⁸ de filiis eorum et de posteris quos non interfecerant filii Israhel subiugavit Salomon in
 tributarios usque in diem hanc ⁹ porro de filiis Israhel non posuit ut servirent operibus regis ipsi
 enim erant viri bellatores et duces primi et principes quadrigarum et equitum eius ¹⁰ omnes autem
 principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta qui erudiebant populum ¹¹ filiam
 vero Pharaonis transtulit de civitate David in domum quam aedificaverat ei dixit enim non habitabit
 uxor mea in domo David regis Israhel eo quod sanctificata sit quia ingressa est eam arca Domini
¹²
 tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini quod extruxerat ante porticum
¹³
 ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Mosi in sabbatis et in kalendis et in festis
 diebus ter per annum id est in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadaram et in
 sollemnitate tabernaculorum ¹⁴ et constituit iuxta dispositionem David patris sui officia sacerdotum
 in ministeriis suis et Levitas in ordine suo ut laudarent et ministrarent coram sacerdotibus iuxta
 ritum uniuscuiusque diei et ianitores in divisionibus suis per portam et portam sic enim praeceperat
 David homo Dei ¹⁵ nec praetergressi sunt de mandatis regis tam sacerdotes quam Levitae ex
 omnibus quae praeceperat et in custodiis thesaurorum ¹⁶ omnes impensas praeparatas habuit Salomon
 ex eo die quo fundavit domum Domini usque in diem quo perfecit eam ¹⁷ tunc abiit Salomon in
 Hesiongaber et in Ahilath ad oram maris Rubri quae est in terra Edom ¹⁸ misit autem ei Hiram per
 manum servorum suorum naves et nautas gnaros maris et abierunt cum servis Salomonis in Ophir
 tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri et adtulerunt ad regem Salomonem

Chapter 9

¹ regina quoque Saba cum audisset famam Salomonis venit ut temptaret eum enigmatibus in Hierusalem cum magnis opibus et camelis qui portabant aromata et auri plurimum gemmasque pretiosas cumque venisset ad Salomonem locuta est ei quaecumque erant in corde suo ² et exposuit ei Salomon omnia quae proposuerat nec quicquam fuit quod ei non perspicuum fecerit ³ quod postquam vidit sapientiam scilicet Salomonis et domum quam aedificaverat ⁴ necnon cibaria mensae eius et habitacula servorum et officia ministrorum eius et vestimenta eorum pincernas quoque et vestes eorum et victimas quas immolabat in domo Domini non erat prae stupore ultra in ea spiritus ⁵ dixitque ad regem verus sermo quem audieram in terra mea de virtutibus et sapientia tua ⁶ non credebam narrantibus donec ipsa venissem et vidissent oculi mei et probassem vix medietatem mihi sapientiae tuae fuisse narratam vicisti famam virtutibus tuis ⁷ beati viri tui et beati servi tui hii qui adsistunt coram te in omni tempore et audiunt sapientiam tuam ⁸ sit Dominus Deus tuus benedictus qui voluit te ordinare super thronum suum regem Domini Dei tui quia diligit Deus Israhel et vult ⁹ servare eum in aeternum idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam dedit autem regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosissimas non fuerunt aromata talia ut haec quae dedit regina Saba regi Salomoni ¹⁰ sed et servi Hiram cum servis Salomonis adtulerunt aurum de Ophir et ligna thyina et gemmas pretiosissimas ¹¹ de quibus fecit rex de lignis scilicet thyinis gradus in domo Domini et in domo regia citharas quoque et psalteria cantoribus numquam visa sunt in terra Iuda ligna talia ¹² rex autem Salomon dedit reginae Saba cuncta quae voluit et quae postulavit multo plura quam adtulerat ad eum quae reversa abiit in terram suam cum servis suis ¹³ erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos sescenta sexaginta sex talenta auri ¹⁴ excepta ea summa quam legati diversarum gentium et negotiatores adferre consueverant omnesque reges Arabiae et satrapae terrarum qui conportabant aurum et argentum Salomoni ¹⁵ fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sescentorum aureorum qui in hastis singulis expendebantur ¹⁶ trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum quibus tegebantur scuta singula posuitque ea rex in armamentario quod erat consitum nemore ¹⁷ fecit quoque rex solium eburneum grande et vestivit illud auro mundissimo ¹⁸ sexque gradus quibus ascendebatur ad solium et scabillum aureum et brachiola duo altrinsecus et duos leones stantes iuxta brachiola ¹⁹ sed et alios duodecim leunculos stantes super sex gradus ex utraque parte non fuit tale solium in universis regnis ²⁰ omnia quoque vasa convivii regis erant aurea et vasa domus saltus Libani ex auro purissimo argentum enim in diebus illis pro nihilo

21
 reputabatur siquidem naves regis ibant in Tharsis cum servis Hiram semel in annis tribus et
 deferebant inde aurum et argentum et ebur et simias et pavos 22 magnificatus est igitur Salomon
 super omnes reges terrae divitiis et gloria 23 omnesque reges terrarum desiderabant faciem videre
 Salomonis ut audirent sapientiam quam dederat Deus in corde eius 24 et deferebant ei munera vasa
 argentea et aurea et vestes et arma et aromata equos et mulos per singulos annos 25 habuit quoque
 Salomon quadraginta milia equorum in stabulis et curruum equitumque duodecim milia constituitque
 eos in urbibus quadrigarum et ubi erat rex in Hierusalem 26 exercuit etiam potestatem super cunctos
 reges a fluvio Eufraten usque ad terram Philisthinorum id est usque ad terminos Aegypti
 27 tantamque copiam praebuit argenti in Hierusalem quasi lapidum et cedrorum tantam multitudinem
 velut sycaminorum quae gignuntur in campestribus 28 adducebantur autem ei equi de Aegypto
 29 cunctisque regionibus reliqua vero operum Salomonis priorum et novissimorum scripta sunt in
 verbis Nathan prophetae et in libris Ahiae Silonitis in visione quoque Iaddo videntis contra
 30 Hieroboam filium Nabath regnavit autem Salomon in Hierusalem super omnem Israhel
 31 quadraginta annis dormivitque cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque
 pro eo Roboam filius eius

Chapter 10

1 profectus est autem Roboam in Sychem illuc enim cunctus Israhel convenerat ut constituerent
 eum regem 2 quod cum audisset Hieroboam filius Nabath qui erat in Aegypto fugerat quippe illuc
 ante Salomonem statim reversus est 3 vocaveruntque eum et venit cum universo Israhel et locuti
 sunt ad Roboam dicentes 4 pater tuus durissimo iugo nos pressit tu leviora impera patre tuo qui
 nobis gravem inposuit servitutem et paululum de onere subleva ut serviamus tibi 5 qui ait post tres
 dies revertimini ad me cumque abisset populus 6 iniit consilium cum senibus qui steterant coram
 patre eius Salomone dum adviveret dicens quid datis consilii ut respondeam populo 7 qui dixerunt
 ei si placueris populo huic et lenieris eos verbis clementibus servient tibi omni tempore 8 at ille
 reliquit consilium senum et cum iuvenibus tractare coepit qui cum eo nutriti fuerant et erant in

9
 comitatu illius dixitque ad eos quid vobis videtur vel respondere quid deo populo huic qui dixit
 10
 mihi subleva iugum quod inposuit nobis pater tuus at illi responderunt ut iuvenes et nutriti cum
 eo in deliciis atque dixerunt sic loqueris populo qui dixit tibi pater tuus adgravavit iugum nostrum
 11
 tu subleva et sic respondebis eis minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei pater meus
 inposuit vobis iugum grave et ego maius pondus adponam pater meus cecidit vos flagellis ego vero
 12
 caedam scorpionibus venit ergo Hieroboam et universus populus ad Roboam die tertio sicut
 13
 praeceperat eis responditque rex dura derelicto consilio seniorum 14
 locutusque est iuxta iuvenum
 voluntatem pater meus grave vobis inposuit iugum quod ego gravius faciam pater meus cecidit vos
 15
 flagellis ego vero caedam scorpionibus et non adquevit populi precibus erat enim voluntatis
 Dei ut conpleretur sermo eius quem locutus fuerat per manum Ahiae Silonitis ad Hieroboam filium
 16
 Nabath populus autem universus rege duriora dicente sic locutus est ad eum non est nobis pars
 in David neque hereditas in filio Isai revertere in tabernacula tua Israhel tu autem pasce domum
 17
 tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua super filios autem Israhel qui habitabant in
 18
 civitatibus Iuda regnavit Roboam misitque rex Roboam Aduram qui praeerat tributis et
 lapidaverunt eum filii Israhel et mortuus est porro rex Roboam currum festinavit ascendere et fugit
 19
 in Hierusalem recessitque Israhel a domo David usque ad diem hanc

Chapter 11

1
 venit autem Roboam in Hierusalem et convocavit universam domum Iuda et Benjamin in
 centum octoginta milibus electorum atque bellantium ut dimicaret contra Israhel et converteret ad
 2
 se regnum suum factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei dicens 3
 loquere ad
 4
 Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad universum Israhel qui est in Iuda et Benjamin haec
 dicit Dominus non ascendetis neque pugnabitis contra fratres vestros revertatur unusquisque in
 domum suam quia mea hoc gestum est voluntate qui cum audissent sermonem Domini reversi sunt
 5
 nec perrexerunt contra Hieroboam habitavit autem Roboam in Hierusalem et aedificavit civitates
 6
 muratas in Iuda extruxitque Bethleem et Aetham et Thecue 7
 Bethsur quoque et Soccho et Odollam
 8
 necnon Geth et Maresa et Ziph 9
 sed et Aduram et Lachis et Azecha 10
 Saraa quoque et Ahilon
 11
 et Hebron quae erant in Iuda et Benjamin civitates munitissimas cumque clausisset eas muris

posuit in eis principes ciborumque horrea hoc est olei et vini ¹² sed et in singulis urbibus fecit
 armamentaria scutorum et hastarum firmavitque eas multa diligentia et imperavit super Iudam et
 Benjamin ¹³ sacerdotes autem et Levitae qui erant in universo Israhel venerunt ad eum de cunctis
 sedibus suis ¹⁴ relinquentes suburbana et possessiones suas et transeuntes ad Iudam et Hierusalem
 eo quod abiecisset eos Hieroboam et posterius eius ne sacerdotio Domini fungerentur ¹⁵ qui constituit
 sibi sacerdotes excelsorum et daemonum vitulorumque quos fecerat ¹⁶ sed et de cunctis tribubus
 Israhel quicumque dederant cor suum ut quaererent Dominum Deum Israhel venerunt Hierusalem
 ad immolandas victimas Domino Deo patrum suorum ¹⁷ et roboraverunt regnum Iuda et
 confirmaverunt Roboam filium Salomonis per tres annos ambulaverunt enim in viis David et
 Salomonis annis tantum tribus ¹⁸ duxit autem Roboam uxorem Maalath filiam Hierimuth filii
 David Abiail quoque filiam Heliab filii Isai ¹⁹ quae peperit ei filios Ieus et Somoriam et Zoom
²⁰ post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom quae peperit ei Abia et Ethai et Ziza et Salumith
²¹ amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom super omnes uxores suas et concubinas nam
 uxores decem et octo duxerat concubinasque sexaginta et genuit viginti octo filios et sexaginta
 filias ²² constituit vero in capite Abiam filium Maacha ducem super fratres suos ipsum enim regem
 facere cogitabat ²³ qui sapientior fuit et potentior super omnes filios eius et in cunctis finibus Iuda
 et Benjamin et in universis civitatibus muratis praebuitque eis escas plurimas et multas petivit
 uxores

Chapter 12

¹ cumque roboratum fuisset regnum Roboam et confortatum dereliquit legem Domini et omnis
 Israhel cum eo ² anno autem quinto regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem quia
 peccaverunt Domino ³ cum mille ducentis curribus et sexaginta milibus equitum nec erat numerus
 vulgi quod venerat cum eo ex Aegypto Lybies scilicet et Trogoditae et Aethiopes ⁴ cepitque civitates
 munitissimas in Iuda et venit usque Hierusalem ⁵ Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam
 et principes Iuda qui congregati fuerant in Hierusalem fugientes Sesac dixitque ad eos haec dicit
 Dominus vos reliquistis me et ego reliqui vos in manu Sesac ⁶ consternatque principes Israhel et

7
 rex dixerunt iustus est Dominus cumque vidisset Dominus quod humiliati essent factus est sermo
 Domini ad Semeiam dicens quia humiliati sunt non disperdam eos daboque eis pauxillum auxilii
 et non stillabit furor meus super Hierusalem per manum Sesac⁸ verumtamen servient ei ut sciant
 distantiam servitutis meae et servitutis regni terrarum⁹ recessit itaque Sesac rex Aegypti ab
 Hierusalem sublatis thesauris domus Domini et domus regis omniaque secum tulit et clypeos aureos
 quos fecerat Salomon¹⁰ pro quibus fecit rex aeneos et tradidit illos principibus scutariorum qui
 custodiebant vestibulum palatii¹¹ cumque introiret rex domum Domini veniebant scutarii et
 tollebant eos iterumque referebant ad armamentarium suum¹² verumtamen quia humiliati sunt
 aversa est ab eis ira Domini nec deleti sunt penitus siquidem et in Iuda inventa sunt opera bona
 13
 confortatus est igitur rex Roboam in Hierusalem atque regnavit quadraginta autem et unius anni
 erat cum regnare coepisset et decem septemque annis regnavit in Hierusalem urbe quam elegit
 Dominus ut confirmaret nomen suum ibi de cunctis tribubus Israhel nomenque matris eius Naama
 Ammanitis¹⁴ fecit autem malum et non praeparavit cor suum ut quaereret Dominum¹⁵ opera
 vero Roboam prima et novissima scripta sunt in libris Semeiae prophetae et Addo videntis et
 diligenter exposita pugnaveruntque adversum se Roboam et Hieroboam cunctis diebus¹⁶ et dormivit
 Roboam cum patribus suis sepultusque est in civitate David et regnavit Abia filius eius pro eo

Chapter 13

1
 anno octavodecimo regis Hieroboam regnavit Abia super Iudam² tribus annis regnavit in
 Hierusalem nomenque matris eius Michaia filia Urihel de Gabaa et erat bellum inter Abia et
 Hieroboam³ cumque inisset Abia certamen et haberet bellicosissimos viros et electorum
 quadringenta milia Hieroboam instruxit e contra aciem octingenta milia virorum qui et ipsi electi
 erant et ad bella fortissimi⁴ stetit igitur Abia super montem Someron qui erat in Ephraim et ait
 audi Hieroboam et omnis Israhel⁵ num ignoratis quod Dominus Deus Israhel dederit regnum David
 super Israhel in sempiternum ipsi et filiis eius pactum salis⁶ et surrexit Hieroboam filius Nabath
 servus Salomonis filii David et rebellavit contra dominum suum⁷ congregatique sunt ad eum viri
 vanissimi et filii Belial et praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis porro Roboam erat rudis
 et corde pavido nec potuit resistere eis⁸ nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini
 quod possidet per filios David habetisque grandem populi multitudinem atque vitulos aureos quos

⁹
 fecit vobis Hieroboam in deos et eiecistis sacerdotes Domini filios Aaron atque Levitas et fecistis
 vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum quicumque venerit et initiaverit manum suam in tauro
¹⁰
 in bubus et in arietibus septem fit sacerdos eorum qui non sunt dii noster autem Dominus Deus
 est quem non relinquimus sacerdotesque ministrant Domino de filiis Aaron et Levitae sunt in ordine
¹¹
 suo holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane et vespere et thymiama iuxta
 legis praecepta confectum et proponuntur panes in mensa mundissima estque apud nos candelabrum
 aureum et lucernae eius ut accendantur semper ad vesperam nos quippe custodimus praecepta
¹²
 Domini Dei nostri quem vos reliquistis ergo in exercitu nostro dux Deus est et sacerdotes eius
 qui clangunt tubis et resonant contra vos filii Israhel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum
¹³
 vestrorum quia non vobis expedit haec illo loquente Hieroboam retro moliebatur insidias cumque
¹⁴
 ex adverso hostium staret ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu respiciensque Iudas vidit
 instare bellum ex adverso et post tergum et clamavit ad Dominum ac sacerdotes tubis canere
¹⁵
 coeperunt omnesque viri Iuda vociferati sunt et ecce illis clamantibus perterritus Deus Hieroboam
 et omnem Israhel qui stabat ex adverso Abia et Iuda ¹⁶ fugeruntque filii Israhel Iudam et tradidit
¹⁷
 eos Deus in manu eorum percussit ergo eos Abia et populus eius plaga magna et corruerunt
¹⁸
 vulnerati ex Israhel quingenta milia virorum fortium humiliatique sunt filii Israhel in tempore
 illo et vehementissime confortati filii Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum
¹⁹
 persecutus est autem Abia fugientem Hieroboam et cepit civitates eius Bethel et filias eius et
²⁰
 Hiesena cum filiabus suis Ephron quoque et filias eius nec valuit ultra resistere Hieroboam in
²¹
 diebus Abia quem percussit Dominus et mortuus est igitur Abia confortato imperio suo accepit
²²
 uxores quattuordecim procreavitque viginti duos filios et sedecim filias reliqua autem sermonum
 Abia viarumque et operum eius scripta sunt diligentissime in libro prophetae Addo

Chapter 14

¹
 dormivit autem Abia cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa
 filius eius pro eo in cuius diebus quievit terra annis decem ² fecit autem Asa quod bonum et placitum
 erat in conspectu Dei sui et subvertit altaria peregrini cultus et excelsa ³ et confregit statuas lucosque
⁴
 succidit ac praecepit Iudae ut quaereret Dominum Deum patrum suorum et faceret legem et

⁵
 universa mandata et abstulit e cunctis urbibus Iuda aras et fana et regnavit in pace ⁶ aedificavit
 quoque urbes munitas in Iuda quia quietus erat et nulla temporibus eius bella surrexerant pacem
⁷
 Domino largiente dixit autem Iudae aedificemus civitates istas et vallemus muris et roboremus
 turribus et portis et seris donec a bellis quieta sunt omnia eo quod quaesierimus Dominum Deum
 patrum nostrorum et dederit nobis pacem per gyrum aedificaverunt igitur et nullum in extruendo
⁸
 impedimentum fuit habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta et hastas de Iuda trecenta
 milia de Benjamin vero scutariorum et sagittariorum ducenta octoginta milia omnes isti viri fortissimi
⁹
 egressus est autem contra eos Zara Aethiops cum exercitu decies centena milia et curribus trecentis
¹⁰
 et venit usque Maresa porro Asa perrexit obviam et instruxit aciem ad bellum in valle Sephata
¹¹
 quae est iuxta Maresa et invocavit Dominum Deum et ait Domine non est apud te ulla distantia
 utrum in paucis auxiliis an in pluribus adiuva nos Domine Deus noster in te enim et in tuo nomine
 habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem Domine Deus noster tu es non praevaleat
¹²
 contra te homo exterruit itaque Dominus Aethiops coram Asa et Iuda fugeruntque Aethiopes
¹³
 et persecutus est eos Asa et populus qui cum eo erat usque Gerar et ruerunt Aethiopes usque ad
 internicionem quia Domino caedente contriti sunt et exercitu illius proeliantem tulerunt ergo spolia
¹⁴
 multa et percusserunt omnes civitates per circuitum Gerare grandis quippe cunctos terror invaserat
¹⁵
 et diripuerunt urbes et multam praedam asportaverunt sed et caulas ovium destruentes tulerunt
 pecorum infinitam multitudinem et camelorum reversique sunt Hierusalem

Chapter 15

¹
 Azarias autem filius Oded factus in se spiritu Dei ² egressus est in occursum Asa et dixit ei
 audite me Asa et omnis Iuda et Benjamin Dominus vobiscum quia fuistis cum eo si quaesieritis
³
 eum invenietis si autem dereliqueritis derelinquet vos transibunt autem multi dies in Israhel absque
⁴
 Deo vero et absque sacerdote doctore et absque lege cumque reversi fuerint in angustia sua ad
⁵
 Dominum Deum Israhel et quaesierint eum repperient in tempore illo non erit pax egredienti et
⁶
 ingredienti sed terrores undique in cunctis habitatoribus terrarum pugnabit enim gens contra
⁷
 gentem et civitas contra civitatem quia Dominus conturbabit eos in omni angustia vos ergo
⁸
 confortamini et non dissolvantur manus vestrae erit enim merces operi vestro quod cum audisset

Asa verba scilicet et prophetiam Oded prophetae confortatus est et abstulit idola de omni terra Iuda
 et Benjamin et ex urbibus quas ceperat montis Ephraim et dedicavit altare Domini quod erat ante
 porticum Domini ⁹ congregavitque universum Iuda et Benjamin et advenas cum eis de Ephraim et
 de Manasse et de Symeon plures enim ad eum confugerant ex Israhel videntes quod Dominus Deus
 illius esset cum eo ¹⁰ cumque venissent Hierusalem mense tertio anno quintodecimo regni Asa
¹¹ immolaverunt Domino in die illa de manubiis et praeda quam adduxerant boves septingentos et
 arietes septem milia ¹² et intravit ex more ad corroborandum foedus ut quaererent Dominum Deum
 patrum suorum in toto corde et in tota anima sua ¹³ si quis autem inquit non quaesierit Dominum
 Deum Israhel moriatur a minimo usque ad maximum a viro usque ad mulierem ¹⁴ iuraveruntque
 Domino voce magna in iubilo et in clangore tubae et in sonitu buccinarum ¹⁵ omnes qui erant in
 Iuda cum execratione in omni enim corde suo iuraverunt et in tota voluntate quaesierunt eum et
 invenerunt praestititque eis Dominus requiem per circuitum ¹⁶ sed et Maacham matrem Asa regis
 ex augusto deposuit imperio eo quod fecisset in luco simulacrum Priapi quod omne contrivit et in
 frustra ¹⁷ comminuens combusit in torrente Cedron excelsa autem derelicta sunt in Israhel attamen
 cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius ¹⁸ ea quae voverat pater suus et ipse intulit in domum
 Domini argentum et aurum vasorumque diversam supellectilem ¹⁹ bellum vero non fuit usque ad
 tricesimum quintum annum regni Asa

Chapter 16

¹ anno autem tricesimo sexto regni eius ascendit Baasa rex Israhel in Iudam et muro circumdabat
 Rama ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno Asa ² protulit ergo Asa argentum et aurum
 de thesauris domus Domini et de thesauris regis misitque ad Benadad regem Syriae qui habitabat
 in Damasco dicens ³ foedus inter me et te est pater quoque meus et pater tuus habuere concordiam
 quam ob rem misi tibi argentum et aurum ut rupto foedere quod habes cum Baasa rege Israhel
 facias eum a me recedere ⁴ quo conperto Benadad misit principes exercituum suorum ad urbes
 Israhel qui percusserunt Ahion et Dan et Abelmaim et universas urbes muratas Nepthalim ⁵ quod
 cum audisset Baasa desivit aedificare Rama et intermisit opus suum ⁶ porro Asa rex adsumpsit
 universum Iudam et tulerunt lapides Rama et ligna quae aedificationi praeparaverat Baasa

aedificavitque ex eis Gabaa et Maspha⁷ in tempore illo venit Anani propheta ad Asam regem Iuda
 et dixit ei quia habuisti fiduciam in rege Syriae et non in Domino Deo tuo idcirco evasit Syriae
 regis exercitus de manu tua⁸ nonne Aethiopes et Lybies multo plures erant quadrigis et equitibus
 et multitudine nimia quos cum Domino credidisses tradidit in manu tua⁹ oculi enim eius
 contemplantur universam terram et praebent fortitudinem his qui corde perfecto credunt in eum
 stulte igitur egisti et propter hoc ex praesenti tempore contra te bella consurgent¹⁰ iratusque Asa
 adversus videntem iussit eum mitti in nervum valde quippe super hoc fuerat indignatus et interfecit
 de populo in tempore illo plurimos¹¹ opera autem Asa prima et novissima scripta sunt in libro
 regum Iuda et Israhel¹² aegrotavit etiam Asa anno tricesimo nono regni sui dolore pedum
 vehementissimo et nec in infirmitate sua quaesivit Dominum sed magis in medicorum arte confisus
 est¹³ dormivitque cum patribus suis et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui¹⁴ et
 sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in civitate David posueruntque eum super
 lectulum suum plenum aromatibus et unguentis meretriciis quae erant pigmentariorum arte confecta
 et conbuserunt super eum ambitione nimia

Chapter 17

¹ regnavit autem Iosaphat filius eius pro eo et invaluit contra Israhel² constituitque militum
 numeros in cunctis urbibus Iudae quae erant vallatae muris praesidiaque disposuit in terra Iuda et
 in civitatibus Ephraim quas ceperat Asa pater eius³ et fuit Dominus cum Iosaphat quia ambulavit
 in viis David patris sui primis et non speravit in Baalim⁴ sed in Deo patris sui et perrexit in
 praeceptis illius et non iuxta peccata Israhel⁵ confirmavitque Dominus regnum in manu eius et
 dedit omnis Iuda munera Iosaphat factaeque sunt ei infinitae divitiae et multa gloria⁶ cumque
 sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini etiam excelsa et lucos de Iuda abstulit⁷ tertio
 autem anno regni sui misit de principibus suis Benail et Obdiam et Zacchariam et Nathanahel et
 Micheam ut docerent in civitatibus Iuda⁸ et cum eis Levitas Semeiam et Nathanium et Zabadiam
 Asahel quoque et Semiramoth et Ionathan Adoniam et Tobiam et Tobadoniam Levitas et cum eis
 Elisama et Ioram sacerdotes⁹ docebantque in Iuda habentes librum legis Domini et circuibant
 cunctas urbes Iuda atque erudiebant populum¹⁰ itaque factus est pavor Domini super omnia regna

terrarum quae erant per gyrum Iuda nec audebant bellare contra Iosaphat¹¹ sed et Philisthei Iosaphat
 munera deferebant et vectigal argenti Arabes quoque adducebant pecora arietum septem milia
 septingentos et hircos totidem¹² crevit ergo Iosaphat et magnificatus est usque in sublime atque
 aedificavit in Iuda domos ad instar turrium urbesque muratas¹³ et multa opera patravit in urbibus
 Iuda viri quoque bellatores et robusti erant in Hierusalem¹⁴ quorum iste numerus per domos atque
 familias singulorum in Iuda principes exercitus Ednas dux et cum eo robustissimorum trecenta
 milia¹⁵ post hunc Iohanen princeps et cum eo ducenta octoginta milia¹⁶ post istum quoque
 Amasias filius Zechri consecratus Domino et cum eo ducenta milia virorum fortium¹⁷ hunc
 sequebatur robustus ad proelia Heliada et cum eo tenentium arcum et clypeum ducenta milia¹⁸ post
 istum etiam Iozabath et cum eo centum octoginta milia expeditorum militum¹⁹ hii omnes erant
 ad manum regis exceptis aliis quos posuerat in urbibus muratis et in universo Iuda

Chapter 18

¹ fuit ergo Iosaphat dives et inclitus multum et adfinitate coniunctus est Ahab² descenditque
 post annos ad eum in Samariam ad cuius adventum mactavit Ahab arietes et boves plurimos et
 populo qui venerat cum eo persuasitque illi ut ascenderet in Ramoth Galaad³ dixitque Ahab rex
 Israhel ad Iosaphat regem Iuda veni mecum in Ramoth Galaad cui ille respondit ut ego et tu sicut
 populus tuus sic et populus meus tecumque erimus in bello⁴ dixitque Iosaphat ad regem Israhel
 consule obsecro inpraesentiarum sermonem Domini⁵ congregavitque rex Israhel prophetarum
 quadringentos viros et dixit ad eos in Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere at
 illi ascende inquit et tradet Deus in manu regis⁶ dixitque Iosaphat numquid non est hic propheta
 Domini ut ab illo etiam requiramus⁷ et ait rex Israhel ad Iosaphat est vir unus a quo possumus
 quaerere Domini voluntatem sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum omni
 tempore est autem Micheas filius Iembla dixitque Iosaphat ne loquaris rex hoc modo⁸ vocavit ergo
 rex Israhel unum de eunuchis et dixit ei voca cito Micheam filium Iembla⁹ porro rex Israhel et
 Iosaphat rex Iuda uterque sedebant in solio suo vestiti cultu regio sedebant autem in area iuxta
 portam Samariae omnesque prophetae vaticinabantur coram eis¹⁰ Sedecias vero filius Chanana
 fecit sibi cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec conteras eam

11 omnesque prophetae similiter prophetabant atque dicebant ascende in Ramoth Galaad et
 prosperaberis et tradet eos Dominus in manu regis ¹² nuntius autem qui ierat ad vocandum Micheam
 ait illi en verba omnium prophetarum uno ore bona regi adnuntiant quaeso ergo te ut et sermo tuus
 ab eis non dissentiat loquarisque prospera ¹³ cui respondit Micheas vivit Dominus quia quodcumque
 dixerit Deus meus hoc loquar ¹⁴ venit ergo ad regem cui rex ait Michea ire debemus in Ramoth
 Galaad ad bellandum an quiescere cui ille respondit ascendite cuncta enim prospera evenient et
 tradentur hostes in manus vestras ¹⁵ dixitque rex iterum atque iterum te adiuro ut non mihi loquaris
 nisi quod verum est in nomine Domini ¹⁶ at ille ait vidi universum Israhel dispersum in montibus
 sicut oves absque pastore et dixit Dominus non habent isti dominos revertatur unusquisque ad
 domum suam in pace ¹⁷ et ait rex Israhel ad Iosaphat nonne dixi tibi quod non prophetaret iste
 mihi quicquam boni sed ea quae mala sunt ¹⁸ at ille idcirco ait audite verbum Domini vidi Dominum
 sedentem in solio suo et omnem exercitum caeli adsistentem ei a dextris et sinistris ¹⁹ et dixit
 Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et corruat in Ramoth Galaad cumque diceret
 unus hoc modo et alter alio ²⁰ processit spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam eum
 cui Dominus in quo inquit decipies ²¹ at ille respondit egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium
 prophetarum eius dixitque Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita ²² nunc igitur ecce
 dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum et Dominus locutus est de
 te mala ²³ accessit autem Sedecias filius Chanana et percussit Micheae maxillam et ait per quam
 viam transivit spiritus Domini a me ut loqueretur tibi ²⁴ dixitque Micheas tu ipse videbis in die
 illo quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo ut abscondaris ²⁵ praecepit autem rex Israhel
 dicens tollite Micheam et ducite eum ad Amon principem civitatis et ad Ioas filium Ammelech
²⁶ et dicetis haec dicit rex mittite hunc in carcerem et date ei panis modicum et aquae pauxillum
 donec revertar in pace ²⁷ dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in
 me et ait audite populi omnes ²⁸ igitur ascenderunt rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth
 Galaad ²⁹ dixitque rex Israhel ad Iosaphat mutabo habitum et sic ad pugnandum vadam tu autem
 induere vestibus tuis mutatoque rex Israhel habitu venit ad bellum ³⁰ rex autem Syriae praeceperat
 ducibus equitatus sui dicens ne pugnetis contra minimum aut contra maximum nisi contra solum
 regem Israhel ³¹ itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat dixerunt rex Israhel iste est et

circumdederunt eum dimicantes at ille clamavit ad Dominum et auxiliatus est ei atque avertit eos
³² ab illo cum enim vidissent duces equitatus quod non esset rex Israhel reliquerunt eum ³³ accidit
autem ut unus e populo sagittam in incertum iaceret et percuteret regem Israhel inter cervicem et
³⁴ scapulas at ille aurigae suo ait converte manum tuam et educ me de acie quia vulneratus sum et
finita est pugna in die illo porro rex Israhel stabat in curru suo contra Syros usque ad vesperam et
mortuus est occidente sole

Chapter 19

¹ reversus est autem Iosaphat rex Iuda domum suam pacifice in Hierusalem ² cui occurrit Hieu
filius Anani videns et ait ad eum impio praebes auxilium et his qui oderunt Dominum amicitia
iungeris et idcirco iram quidem Domini merebaris ³ sed bona opera inventa sunt in te eo quod
abstuleris lucos de terra Iuda et praeparaveris cor tuum ut requireres Dominum ⁴ habitavit ergo
Iosaphat in Hierusalem rursusque egressus est ad populum de Bersabee usque ad montem Ephraim
et revocavit eos ad Dominum Deum patrum suorum ⁵ constituitque iudices terrae in cunctis
civitatis Iuda munitis per singula loca ⁶ et praeciens iudicibus videte ait quid faciatis non enim
hominis exercetis iudicium sed Domini et quodcumque iudicaveritis in vos redundabit ⁷ sit timor
Domini vobiscum et cum diligentia cuncta facite non est enim apud Dominum Deum nostrum
iniquitas nec personarum acceptio nec cupido munerum ⁸ in Hierusalem quoque constituit Iosaphat
Levitas et sacerdotes et principes familiarum ex Israhel ut iudicium et causam Domini iudicarent
⁹ habitatoribus eius praecepitque eis dicens sic agetis in timore Dei fideliter et corde perfecto
¹⁰ omnem causam quae venerit ad vos fratrum vestrorum qui habitant in urbibus suis inter
cognitionem et cognitionem ubicumque quaestio est de lege de mandato de caerimoniis de
iustificationibus ostendite eis ut non peccent in Dominum et ne veniat ira super vos et super fratres
¹¹ vestros sic ergo agetis et non peccabitis Amarias autem sacerdos et pontifex vester in his quae
ad Dominum pertinent praesidebit porro Zabadias filius Ismahel qui est dux in domo Iuda super
ea opera erit quae ad regis officium pertinent habetisque magistros Levitas coram vobis confortamini
et agite diligenter et erit Dominus cum bonis

Chapter 20

¹ post haec congregati sunt filii Moab et filii Ammon et cum eis de Ammanitis ad Iosaphat ut
² pugnarent contra eum veneruntque nuntii et indicaverunt Iosaphat dicentes venit contra te multitudo
magna de his locis quae trans mare sunt et de Syria et ecce consistunt in Asasonthamar quae est
³ Engaddi Iosaphat autem timore perterritus totum se contulit ad rogandum Dominum et praedicavit
⁴ ieiunium universo Iuda congregatusque Iudas ad precandum Dominum sed et omnes de urbibus
⁵ suis venerunt ad obsecrandum eum cumque stetisset Iosaphat in medio coetu Iudae et Hierusalem
⁶ in domo Domini ante atrium novum ait Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in caelo et
dominaris cunctis regnis gentium in manu tua est fortitudo et potentia nec quisquam tibi potest
⁷ resistere nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terrae huius coram populo tuo Israhel
⁸ et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum habitaveruntque in ea et extruxerunt in
⁹ illa sanctuarium nomini tuo dicentes si inruerint super nos mala gladius iudicii pestilentia et fames
stabimus coram domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum et clamabimus ad te
¹⁰ in tribulationibus nostris et exaudies salvosque facies nunc igitur ecce filii Ammon et Moab et
mons Seir per quos non concessisti Israheli ut transirent quando egrediebantur de Aegypto sed
¹¹ declinaverunt ab eis et non interfecerunt illos e contrario agunt et nituntur eicere nos de
¹² possessione quam tradidisti nobis Deus noster ergo non iudicabis eos in nobis quidem non tanta
est fortitudo ut possimus huic multitudini resistere quae inruit super nos sed cum ignoremus quid
¹³ agere debeamus hoc solum habemus residui ut oculos nostros dirigamus ad te omnis vero Iuda
¹⁴ stabat coram Domino cum parvulis et uxoribus et liberis suis erat autem Hiazihel filius Zacchariae
filii Banaiae filii Hiehihel filii Mathaniae Levites de filiis Asaph super quem factus est spiritus
¹⁵ Domini in medio turbae et ait adtendite omnis Iuda et qui habitatis Hierusalem et tu rex Iosaphat
haec dicit Dominus vobis nolite timere nec paveatis hanc multitudinem non est enim vestra pugna
¹⁶ sed Dei cras descendetis contra eos ascensuri enim sunt per clivum nomine Sis et invenietis illos
¹⁷ in summitate torrentis qui est contra solitudinem Hieruhel non eritis vos qui dimicabitis sed
tantummodo confidenter state et videbitis auxilium Domini super vos o Iuda et Hierusalem nolite
¹⁸ timere nec paveatis cras egredimini contra eos et Dominus erit vobiscum Iosaphat ergo et Iuda
et omnes habitatores Hierusalem ceciderunt proni in terram coram Domino et adoraverunt eum
¹⁹ porro Levitae de filiis Caath et de filiis Core laudabant Dominum Deum Israhel voce magna in
²⁰ excelsum cumque mane surrexissent egressi sunt per desertum Thecuae profectisque eis stans

Iosaphat in medio eorum dixit audite me Iuda et omnes habitatores Hierusalem credite in Domino
 21
 Deo vestro et securi eritis credite prophetis eius et cuncta evenient prospera deditque consilium
 populo et statuit cantores Domini ut laudarent eum in turmis suis et antecederent exercitum ac voce
 22
 consona dicerent confitemini Domino quoniam in aeternum misericordia eius cumque coepissent
 laudes canere vertit Dominus insidias eorum in semet ipsos filiorum scilicet Ammon et Moab et
 23
 montis Seir qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam et percussi sunt namque filii Ammon
 et Moab consurrexerunt adversum habitatores montis Seir ut interficerent et delerent eos cumque
 24
 hoc opere perpetrassent etiam in semet ipsos versi mutuis concidere vulneribus porro Iudas cum
 venisset ad speculam quae respicit solitudinem vidit procul omnem late regionem plenam cadaveribus
 25
 nec superesse quemquam qui necem potuisset evadere venit ergo Iosaphat et omnis populus
 cum eo ad detrahenda spolia mortuorum inveneruntque inter cadavera variam supellectilem vestes
 quoque et vasa pretiosissima et diripuerunt ita ut omnia portare non possent nec per tres dies spolia
 26
 auferre pro praedae magnitudine die autem quarto congregati sunt in valle Benedictionis etenim
 quoniam ibi benedixerant Domino vocaverunt locum illum vallis Benedictionis usque in praesentem
 27
 diem reversusque est omnis vir Iuda et habitatores Hierusalem et Iosaphat ante eos in Hierusalem
 28
 cum laetitia magna eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis ingressique sunt
 29
 Hierusalem cum psalteriis et citharis et tubis in domum Domini inruit autem pavor Domini super
 universa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israhel
 30
 quievitque regnum Iosaphat et praebuit ei Deus pacem per circuitum regnavit igitur Iosaphat
 super Iudam et erat triginta quinque annorum cum regnare coepisset viginti autem et quinque annis
 32
 regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Selachi et ambulavit in via patris sui Asa
 33
 nec declinavit ab ea faciens quae placita erant coram Domino verumtamen excelsa non abstulit
 34
 et adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum reliqua autem
 gestorum Iosaphat priorum et novissimorum scripta sunt in verbis Hieu filii Anani quae digessit in
 35
 libro regum Israhel post haec iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israhel cuius
 36
 opera fuerunt impiissima et particeps fuit ut facerent naves quae irent in Tharsis feceruntque
 37
 classem in Asiongaber prophetavit autem Eliezer filius Dodoau de Maresa ad Iosaphat dicens
 quia habuisti foedus cum Ochozia percussit Dominus opera tua contritaeque sunt naves nec potuerunt
 ire in Tharsis

Chapter 21

¹ dormivit autem Iosaphat cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David regnavitque Ioram filius eius pro eo ² qui habuit fratres filios Iosaphat Azariam et Hiahihel et Zacchariam et Azariam et Michahel et Saphatiam omnes hii filii Iosaphat regis Israhel ³ deditque eis pater suus multa munera argenti et auri et pensitationes cum civitatibus munitissimis in Iuda regnum autem tradidit Ioram eo quod esset primogenitus ⁴ surrexit ergo Ioram super regnum patris sui cumque se confirmasset occidit omnes fratres suos gladio et quosdam de principibus Israhel ⁵ triginta duo annorum erat Ioram cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ⁶ ambulavitque in viis regum Israhel sicut egerat domus Ahab filia quippe Ahab erat uxor eius et fecit malum in conspectu Domini ⁷ noluit autem Dominus disperdere domum David propter pactum quod inierat cum eo et quia promiserat ut daret illi lucernam et filiis eius omni tempore ⁸ in diebus illis rebellavit Edom ne esset subditus Iudae et constituit sibi regem ⁹ cumque transisset Ioram cum principibus suis et cuncto equitatu qui erat secum surrexit nocte et percussit Edom qui se circumdederat et omnes duces equitatus eius ¹⁰ attamen rebellavit Edom ne esset sub ditione Iuda usque ad hanc diem eo tempore et Lobna recessit ne esset sub manu illius dereliquerat enim Dominum Deum patrum suorum ¹¹ insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Iuda et fornicari fecit habitatores Hierusalem et praevaricari Iudam ¹² adlatas sunt autem ei litterae ab Helia propheta in quibus scriptum erat haec dicit Dominus Deus David patris tui quoniam non ambulasti in viis Iosaphat patris tui et in viis Asa regis Iuda ¹³ sed incessisti per iter regum Israhel et fornicari fecisti Iudam et habitatores Hierusalem imitatus fornicationem domus Ahab insuper et fratres tuos domum patris tui meliores te occidisti ¹⁴ ecce Dominus percutiet te plaga magna cum populo tuo et filiis et uxoribus tuis universaque substantia tua ¹⁵ tu autem aegrotabis pessimo languore uteri donec egrediantur vitalia tua paulatim per dies singulos ¹⁶ suscitavit ergo Dominus contra Ioram spiritum Philisthinorum et Arabum qui confines sunt Aethiopibus ¹⁷ et ascenderunt in terram Iuda et vastaverunt eam diripueruntque cunctam substantiam quae inventa est in domo regis insuper et filios eius et uxores nec remansit ei filius nisi Ioachaz qui minimus natu erat ¹⁸ et super haec omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili ¹⁹ cumque diei succederet dies et temporum spatia volverentur duorum annorum expletus est circulus et sic longa consumptus tabe ita ut egereret etiam

viscera sua languore pariter et vita caruit mortuusque est in infirmitate pessima et non fecit ei
 20
 populus secundum morem combustionis exequias sicut fecerat maioribus eius triginta duum
 annorum fuit cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ambulavitque non recte
 et sepelierunt eum in civitate David verumtamen non in sepulchro regum

Chapter 22

1
 constituerunt autem habitatores Hierusalem Ochoziam filium eius minimum regem pro eo
 omnes enim maiores natu qui ante eum fuerant interfecerant latrones Arabum qui inruerant in castra
 regnavitque Ochozias filius Ioram regis Iuda 2 filius quadraginta duo annorum erat Ochozias cum
 regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Otholia filia Amri 3 sed
 et ipse ingressus est per vias domus Ahab mater enim eius inpulit eum ut impie ageret 4 fecit igitur
 malum in conspectu Domini sicut domus Ahab ipsi enim fuerunt ei consilarii post mortem patris
 sui in interitum eius 5 ambulavitque in consiliis eorum et perrexit cum Ioram filio Ahab rege Israhel
 in bellum contra Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad vulneraveruntque Syri Ioram 6 qui reversus
 est ut curaretur in Hiezrahel multas enim plagas acceperat in supradicto certamine igitur Azarias
 filius Ioram rex Iuda descendit ut inviseret Ioram filium Ahab in Hiezrahel aegrotantem 7 voluntatis
 quippe fuit Dei adversum Ochoziam ut veniret ad Ioram et cum venisset egrederetur cum eo
 8
 adversum Hieu filium Namsi quem unxit Dominus ut deleret domum Ahab cum ergo subverteret
 Hieu domum Ahab invenit principes Iuda et filios fratrum Ochoziae qui ministrabant ei et interfecit
 9
 illos ipsumque perquirens Ochoziam comprehendit latentem in Samaria adductumque ad se occidit
 et sepelierunt eum eo quod esset filius Iosaphat qui quaesierat Dominum in toto corde suo nec erat
 10
 ultra spes aliqua ut de stirpe regnaret Ochoziae siquidem Otholia mater eius videns quod mortuus
 11
 esset filius suus surrexit et interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram porro Iosabeth filia
 regis tulit Ioas filium Ochoziae et furata est eum de medio filiorum regis cum interficerentur
 absconditque cum nutrice sua in cubiculo lectulorum Iosabeth autem quae absconderat eum erat
 12
 filia regis Ioram uxor Ioiadae pontificis soror Ochoziae et idcirco Otholia non interfecit eum fuit
 ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis quibus regnavit Otholia super terram

Chapter 23

¹
 anno autem septimo confortatus Ioiadae adsumpsit centuriones Azariam videlicet filium Hieroam et Ismahel filium Iohanan Azariam quoque filium Oded et Maasiam filium Adaiæ et Elisaphat filium Zechri et iniit cum eis foedus ² qui circumeuntes Iudam congregaverunt Levitas de cunctis urbibus Iuda et principes familiarum Israhel veneruntque in Hierusalem ³ iniit igitur omnis multitudo pactum in domo Domini cum rege dixitque ad eos Ioiadae ecce filius regis regnabit sicut locutus est Dominus super filios David ⁴ iste est ergo sermo quem facietis ⁵ tertia pars vestrum qui veniunt ad sabbatum sacerdotum et Levitarum et ianitorum erit in portis tertia vero pars ad domum regis et tertia in porta quæ appellatur Fundamenti omne vero reliquum vulgus sit in atriis domus Domini ⁶ nec quisquam alius ingrediatur domum Domini nisi sacerdotes et qui ministrant de Levitis ipsi tantummodo ingrediantur quia sanctificati sunt et omne reliquum vulgus observet custodias Domini ⁷ Levitæ autem circumdent regem habentes singuli arma sua et si quis alius ingressus fuerit templum interficiatur sintque cum rege et intrante et egrediente ⁸ fecerunt igitur Levitæ et universus Iuda iuxta omnia quæ praeceperat Ioiadae pontifex et adsumpserunt singuli viros qui sub se erant et veniebant per ordinem sabbati cum his qui iam impleverant sabbatum et egressuri erant siquidem Ioiadae pontifex non dimiserat abire turmas quæ sibi per singulas ebdomadas succedere consueverant ⁹ deditque Ioiadae sacerdos centurionibus lanceas clypeosque et peltas regis David quas consecraverat in domo Domini ¹⁰ constituitque omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra usque ad partem templi sinistram coram altari et templo per circuitum regis ¹¹ et eduxerunt filium regis et inposuerunt ei diadema dederuntque in manu eius tenendam legem et constituerunt eum regem unxit quoque illum Ioiadae pontifex et filii eius inprecatique sunt atque dixerunt vivat rex ¹² quod cum audisset Otholia vocem scilicet currentium atque laudantium regem ingressa est ad populum in templum Domini ¹³ cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu et principes turmasque circa eum omnem quoque populum terræ gaudentem atque clangentem tubis et diversi generis organis concinentem vocemque laudantium scidit vestimenta sua et ait insidiae insidiae ¹⁴ egressus autem Ioiadae pontifex ad centuriones et principes exercitus dixit eis educite illam extra septa templi et interficiatur foris gladio praecepitque sacerdos ne occideretur in domo Domini ¹⁵ et inposuerunt cervicibus eius manus cumque intrasset portam Equorum domus regis interfecerunt eam ibi ¹⁶ pepigit autem Ioiadae foedus inter se universumque populum et regem ut esset populus Domini ¹⁷ itaque ingressus est omnis populus domum Baal et destruxerunt eam et altaria ac simulacra illius confregerunt Matthan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras ¹⁸ constituit autem Ioiadae praepositos in domo Domini et sub manibus

sacerdotum ac Levitarum quos distribuit David in domo Domini ut offerrent holocausta Domino
 sicut scriptum est in lege Mosi in gaudio et canticis iuxta dispositionem David¹⁹ constituit quoque
 ianitores in portis domus Domini ut non ingrederetur eam inmundus in omni re²⁰ adsumpsitque
 centuriones et fortissimos viros ac principes populi et omne vulgus terrae et fecerunt descendere
 regem de domo Domini et introire per medium portae superioris in domum regis et conlocaverunt
 eum in solio regali²¹ laetatusque est omnis populus terrae et urbs quievit porro Otholia interfecta
 est gladio

Chapter 24

¹ septem annorum erat Ioas cum regnare coepisset et quadraginta annis regnavit in Hierusalem
 nomen matris eius Sebia de Bersabee² fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus
 Ioiadae sacerdotis³ accepit autem ei Ioiadae uxores duas e quibus genuit filios et filias⁴ post quae
 placuit Ioas ut instauraret domum Domini⁵ congregavitque sacerdotes et Levitas et dixit eis
 egredimini ad civitates Iuda et colligite de universo Israhel pecuniam ad sarta tecta templi Dei vestri
 per singulos annos festinatoque hoc facite porro Levitae egere neglegentius⁶ vocavitque rex Ioiadae
 principem et dixit ei quare non tibi fuit curae ut cogeres Levitas inferre de Iuda et de Hierusalem
 pecuniam quae constituta est a Mose servo Domini ut inferret eam omnis multitudo Israhel in
 tabernaculum testimonii⁷ Otholia enim impiissima et filii eius destruxerunt domum Domini et de
 universis quae sanctificata fuerant templo Domini ornaverunt fanum Baalim⁸ praecepit ergo rex
 et fecerunt arcam posueruntque eam iuxta portam domus Domini forinsecus⁹ et praedicatum est
 in Iuda et Hierusalem ut deferrent singuli pretium Domino quod constituit Moses servus Dei super
 omnem Israhel in deserto¹⁰ laetatique sunt cuncti principes et omnis populus et ingressi contulerunt
 in arcam Domini atque miserunt ita ut impleretur¹¹ cumque tempus esset ut deferrent arcam coram
 rege per manus Levitarum videbant enim multam pecuniam ingrediebatur scriba regis et quem
 primus sacerdos constituerat effundebantque pecuniam quae erat in arca porro arcam reportabant
 ad locum suum sicque faciebant per singulos dies et congregata est infinita pecunia¹² quam dederunt
 rex et Ioiada his qui praeerant operibus domus Domini at illi conducebant ex ea caesores lapidum
 et artifices operum singulorum ut instaurarent domum Domini fabros quoque ferri et aeris ut quod
 cadere coeperat fulciretur¹³ egeruntque hii qui operabantur industrie et obducebatur parietum
 cicatrix per manus eorum ac suscitaverunt domum Domini in statum pristinum et firme eam stare

14 fecerunt cumque conplissent omnia opera detulerunt coram rege et Ioiadae reliquam partem
 pecuniae de qua facta sunt vasa templi in ministerium et ad holocausta fialae quoque et cetera vasa
 aurea et argentea et offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadae 15 senuit
 autem Ioiadae plenus dierum et mortuus est cum centum triginta esset annorum 16 sepelieruntque
 eum in civitate David cum regibus eo quod fecisset bonum cum Israhel et cum domo eius
 17 postquam autem obiit Ioiada ingressi sunt principes Iuda et adoraverunt regem qui delinitus
 obsequiis eorum adquevit eis 18 et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum servieruntque
 lucis et sculptilibus et facta est ira contra Iudam et Hierusalem propter hoc peccatum 19 mittebatque
 eis prophetas ut reverterentur ad Dominum quos protestantes illi audire nolebant 20 spiritus itaque
 Dei induit Zacchariam filium Ioiadae sacerdotem et stetit in conspectu populi et dixit eis haec dicit
 Dominus quare transgredimini praeceptum Domini quod vobis non proderit et dereliquistis Dominum
 ut derelinqueret vos 21 qui congregati adversus eum miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio
 domus Domini 22 et non est recordatus Ioas rex misericordiae quam fecerat Ioiadae pater illius
 secum sed interfecit filium eius qui cum moreretur ait videat Dominus et requirat 23 cumque
 evolutus esset annus ascendit contra eum exercitus Syriae venitque in Iudam et Hierusalem et
 interfecit cunctos principes populi atque universam praedam miserunt regi Damascum 24 et certe
 cum permodicus venisset numerus Syrorum tradidit Dominus manibus eorum infinitam multitudinem
 eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum in Ioas quoque ignominiosa exercuere iudicia
 25 et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis surrexerunt autem contra eum servi sui in
 ultionem sanguinis filii Ioiadae sacerdotis et occiderunt eum in lectulo suo et mortuus est
 sepelieruntque eum in civitate David sed non in sepulchris regum 26 insidiati vero sunt ei Zabath
 filius Semath Ammanitidis et Iozabath filius Semarith Moabitidis 27 porro filii eius ac summa
 pecuniae quae adunata fuerat sub eo et instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in libro regum
 regnavitque Amasias filius eius pro eo

Chapter 25

1 viginti quinque annorum erat Amasias cum regnare coepisset et viginti novem annis regnavit
 in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem 2 fecitque bonum in conspectu Domini

3
 verumtamen non in corde perfecto cumque roboratum sibi videret imperium iugulavit servos qui
 4
 occiderant regem patrem suum sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in libro legis
 Mosi ubi praecepit Dominus dicens non occidentur patres pro filiis neque filii pro patribus suis sed
 5
 unusquisque in suo peccato morietur congregavit igitur Amasias Iudam et constituit eos per
 familias tribunosque et centuriones in universo Iuda et Benjamin et recensuit a viginti annis sursum
 invenitque triginta milia iuvenum qui egrederentur ad pugnam et tenerent hastam et clypeum
 6
 mercede quoque conduxit de Israhel centum milia robustorum centum talentis argenti venit
 autem homo Dei ad illum et ait o rex ne egrediatur tecum exercitus Israhel non est enim Dominus
 7
 cum Israhel et cunctis filiis Ephraim 8 quod si putas in robore exercitus bella consistere superari
 9
 te faciet Deus ab hostibus Dei quippe est et adiuvare et in fugam vertere dixitque Amasias ad
 hominem Dei quid ergo fiet de centum talentis quae dedi militibus Israhel et respondit ei homo Dei
 10
 habet Dominus unde tibi dare possit multo his plura separavit itaque Amasias exercitum qui
 venerat ad eum ex Ephraim ut reverteretur in locum suum at illi contra Iudam vehementer irati
 11
 reversi sunt in regionem suam porro Amasias confidenter eduxit populum suum et abiit in vallem
 12
 Salinarum percussitque filios Seir decem milia et alia decem milia virorum ceperunt filii Iuda
 et adduxerunt ad praeceptum cuiusdam petrae praecipitaveruntque eos de summo in praecipit qui
 13
 universi crepuerunt at ille exercitus quem remiserat Amasias ne secum iret ad proelium diffusus
 est in civitatibus Iuda a Samaria usque Bethoron et interfectis tribus milibus diripuit praedam
 14
 magnam Amasias vero post caedem Idumeorum et adlatos deos filiorum Seir statuit illos in deos
 15
 sibi et adorabat eos et illis adolebat incensum quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam
 misit ad illum prophetam qui diceret ei cur adorasti deos qui non liberaverunt populum suum de
 16
 manu tua cumque haec ille loqueretur respondit ei num consiliarius regis es quiesce ne interficiam
 te discedensque propheta scio inquit quod cogitaverit Dominus occidere te qui et fecisti hoc malum
 17
 et insuper non adquievisti consilio meo igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio misit ad
 18
 Ioas filium Ioachaz filii Hieu regem Israhel dicens veni videamus nos mutuo at ille remisit
 nuntium dicens carduus qui est in Libano misit ad cedrum Libani dicens da filiam tuam filio meo
 19
 uxorem et ecce bestiae quae erant in silva Libani transierunt et conculcaverunt carduum dixisti
 percussi Edom et idcirco erigitur cor tuum in superbiam sede in domo tua cur malum adversum te
 20
 provocas ut cadas et tu et Iudas tecum noluit audire Amasias eo quod Domini esset voluntas ut
 21
 traderetur in manibus hostium propter deos Edom ascendit igitur Ioas rex Israhel et mutuos sibi

praebuere conspectus Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iudae²² corruitque Iudas coram
 Israhel et fugit in tabernacula sua²³ porro Amasiam regem Iuda filium Ioas filii Ioachaz cepit Ioas
 rex Israhel in Bethsames et adduxit in Hierusalem destruxitque murum eius a porta Ephraim usque
 ad portam Anguli quadringentis cubitis²⁴ omne quoque aurum et argentum et universa vasa quae
 reppererat in domo Dei et apud Obededom in thesauris etiam domus regiae necnon et filios obsidum
 reduxit Samariam²⁵ vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius
 Ioachaz rex Israhel quindecim annis²⁶ reliqua vero sermonum Amasiae priorum et novissimorum
 scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel²⁷ qui postquam recessit a Domino tetenderunt ei insidias
 in Hierusalem cumque fugisset Lachis miserunt et interfecerunt eum ibi²⁸ reportantesque super
 equos sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David

Chapter 26

¹ omnis autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim constituit regem pro patre suo
 Amasia² ipse aedificavit Ahilath et restituit eam dicioni Iudae postquam dormivit rex cum patribus
 suis³ sedecim annorum erat Ozias cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit
 in Hierusalem nomen matris eius Hiechelia de Hierusalem⁴ fecitque quod erat rectum in oculis
 Domini iuxta omnia quae fecerat Amasias pater eius⁵ et exquisivit Deum in diebus Zacchariae
 intellegentis et videntis Deum cumque requireret Dominum direxit eum in omnibus⁶ denique
 egressus est et pugnavit contra Philisthim et destruxit murum Geth et murum Iabniae murumque
 Azoti aedificavit quoque oppida in Azoto et in Philisthim⁷ et adiuvit eum Deus contra Philisthim
 et contra Arabas qui habitabant in Gurbaal et contra Ammanitas⁸ pendebantque Ammanitae munera
 Oziae et divulgatum est nomen eius usque ad introitum Aegypti propter crebras victorias
⁹ aedificavitque Ozias turres in Hierusalem super portam Anguli et super portam Vallis et reliquas
¹⁰ in eodem muri latere firmavitque eas extruxit etiam turres in solitudine et fodit cisternas plurimas
 eo quod haberet multa pecora tam in campestribus quam in heremi vastitate vineas quoque habuit
 et vinitores in montibus et in Carmelo erat quippe homo agriculturae deditus¹¹ fuit autem exercitus
 bellatorum eius qui procedebant ad proelia sub manu Hiehihel scribae Maasiaeque doctoris et sub

manu Ananiae qui erat de ducibus regis¹² omnisque numerus principum per familias virorum
 fortium duum milium sescentorum¹³ et sub eis universus exercitus trecentorum et septem milium
 quingentorum qui erant apti ad bella et pro rege contra adversarios dimicabant¹⁴ praeparavit
 quoque eis Ozias id est cuncto exercitui clypeos et hastas et galeas et loricas arcusque et fundas ad
 iaciendos lapides¹⁵ et fecit in Hierusalem diversi generis machinas quas in turribus conlocavit et
 in angulis murorum ut mitterent sagittas et saxa grandia egressumque est nomen eius procul eo
 quod auxiliaretur ei Dominus et corroborasset illum¹⁶ sed cum roboratus esset elevatum est cor
 eius in interitum suum et neglexit Dominum Deum suum ingressusque templum Domini adolere
 voluit incensum super altare thymiamatis¹⁷ statimque ingressus post eum Azarias sacerdos et cum
 eo sacerdotes Domini octoginta viri fortissimi¹⁸ restiterunt regi atque dixerunt non est tui officii
 Ozia ut adoleas incensum Domino sed sacerdotum hoc est filiorum Aaron qui consecrati sunt ad
 huiuscemodi ministerium egredere de sanctuario ne contempseris quia non reputabitur tibi in gloriam
 hoc a Domino Deo¹⁹ iratusque est Ozias et tenens in manu turibulum ut adoleret incensum
 minabatur sacerdotibus statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo Domini
 super altare thymiamatis²⁰ cumque respexisset eum Azarias pontifex et omnes reliqui sacerdotes
 viderunt lepram in fronte eius et festinato expulerunt eum sed et ipse perterritus adceleravit egredi
 eo quod sensisset ilico plagam Domini²¹ fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suae
 et habitavit in domo separata plenus lepra ob quam et eiectus fuerat de domo Domini porro Ioatham
 filius eius rexit domum regis et iudicabat populum terrae²² reliqua autem sermonum Oziae priorum
 et novissimorum scripsit Esaias filius Amos propheta²³ dormivitque Ozias cum patribus suis et
 sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum eo quod esset leprosus regnavitque Ioatham filius
 eius pro eo

Chapter 27

¹ viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in
 Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc² fecitque quod rectum erat coram Domino iuxta
 omnia quae fecerat Ozias pater suus excepto quod non est ingressus templum Domini et adhuc
 populus delinquebat³ ipse aedificavit portam domus Domini Excelsam et in muro Ophel multa
 construxit⁴ urbes quoque aedificavit in montibus Iuda et in saltibus castella et turre⁵ ipse pugnavit

contra regem filiorum Ammon et vicit eos dederuntque ei filii Ammon in tempore illo centum
 talenta argenti et decem milia choros tritici ac totidem choros hordei haec ei praeberunt filii Ammon
 in anno secundo et tertio ⁶ corroboratusque est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino
 Deo suo ⁷ reliqua autem sermonum Ioatham et omnes pugnae eius et opera scripta sunt in libro
 regum Israhel et Iuda ⁸ viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis
 regnavit in Hierusalem ⁹ dormivitque Ioatham cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate
 David et regnavit Achaz filius eius pro eo

Chapter 28

¹ viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem
 non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater eius ² sed ambulavit in viis regum Israhel
 insuper et statuas fudit Baalim ³ ipse est qui adolevit incensum in valle Benennon et lustravit filios
 suos in igne iuxta ritum gentium quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israhel ⁴ sacrificabat
 quoque et thymiam succendebat in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso ⁵ tradiditque
 eum Dominus Deus eius in manu regis Syriae qui percussit eum magnamque praedam de eius cepit
 imperio et adduxit in Damascum manibus quoque regis Israhel traditus est et percussus plaga grandi
⁶ occiditque Phacee filius Romeliae de Iuda centum viginti milia in die uno omnes viros bellatores
 eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum ⁷ eodem tempore occidit Zechri vir potens
 ex Ephraim Masiam filium regis et Ezricam ducem domus eius Helcanam quoque secundum a rege
⁸ ceperuntque filii Israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum puerorum et puellarum et infinitam
 praedam pertuleruntque eam in Samariam ⁹ ea tempestate erat ibi propheta Domini nomine Oded
 qui egressus obviam exercitui venientium in Samariam dixit eis ecce iratus Dominus Deus patrum
 vestrorum contra Iudam tradidit eos manibus vestris et occidistis illos atrociter ita ut caelum
¹⁰ pertingeret vestra crudelitas insuper filios Iuda et Hierusalem vultis vobis subicere in servos et
 ancillas quod nequaquam facto opus est peccatis enim super hoc Domino Deo vestro ¹¹ sed audite
 consilium meum et reducite captivos quos adduxistis de fratribus vestris quia magnus furor Domini
 inminet vobis ¹² steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim Azarias filius Iohanen
 Barachias filius Mosollamoth Hiezechias filius Sellum et Amasa filius Adali contra eos qui veniebant

¹³
 de proelio et dixerunt eis non introducetis huc captivos ne peccemus Domino quare vultis adicere
 super peccata nostra et vetera cumulare delicta grande quippe peccatum est et ira furoris Domini
¹⁴
 inminet super Israhel dimiseruntque viri bellatores praedam et universa quae ceperant coram
¹⁵
 principibus et omni multitudine steteruntque viri quos supra memoravimus et adprehendentes
 captivos omnesque qui nudi erant vestierunt de spoliis cumque vestissent eos et calciassent et
 refecissent cibo ac potu unxissent quoque propter laborem et adhibuissent eis curam quicumque
 ambulare non poterant et erant inbecillo corpore inposuerunt eos iumentis et adduxerunt Hierichum
¹⁶
 civitatem Palmarum ad fratres eorum ipsique reversi sunt Samariam tempore illo misit rex Achaz
¹⁷
 ad regem Assyriorum auxilium postulans veneruntque Idumei et percusserunt multos ex Iuda
¹⁸
 et ceperunt praedam magnam Philisthim quoque diffusi sunt per urbes campestris et ad meridiem
 Iuda ceperuntque Bethsames et Ahilon et Gaderoth Soccho quoque et Thamnam et Gamzo cum
¹⁹
 viculis suis et habitaverunt in eis humiliaverat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda
²⁰
 eo quod nudasset eum auxilio et contemptui habuisset Dominum adduxitque contra eum
²¹
 Thaglathphalnasar regem Assyriorum qui et adflixit eum et nullo resistente vastavit igitur Achaz
 spoliata domo Domini et domo regum et principum dedit regi Assyriorum munera et tamen nihil
²²
 ei profuit insuper et in tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum ipse per se rex
²³
 Achaz immolavit diis Damasci victimas percussoribus suis et dixit dii regum Syriae auxiliantur
 eis quos ego placabo hostiis et aderunt mihi cum e contrario ipsi fuerint ruina eius et universo
²⁴
 Israhel direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei atque confractis clusit ianuas templi Dei
²⁵
 et fecit sibi altaria in universis angulis Hierusalem in omnibus quoque urbibus Iuda extruxit aras
²⁶
 ad cremandum tus atque ad iracundiam provocavit Dominum Deum patrum suorum reliqua
 autem sermonum eius et omnium operum priorum et novissimorum scripta sunt in libro regum Iuda
²⁷
 et Israhel dormivitque Achaz cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate Hierusalem neque
 enim receperunt eum in sepulchra regum Israhel regnavitque Ezechias filius eius pro eo

Chapter 29

¹
 igitur Ezechias regnare coepit cum viginti quinque esset annorum et viginti novem annis
 regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abia filia Zacchariae ² fecitque quod erat placitum in

conspectu Domini iuxta omnia quae fecerat David pater eius³ ipse anno et mense primo regni sui
 aperuit valvas domus Domini et instauravit eas⁴ adduxitque sacerdotes atque Levitas et congregavit
 eos in plateam orientalem⁵ dixitque ad eos audite me Levitae et sanctificamini mundate domum
 Domini Dei patrum vestrorum auferte omnem immunditiam de sanctuario⁶ peccaverunt patres
 nostri et fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri derelinqentes eum averterunt facies suas
 a tabernaculo Domini et praebuerunt dorsum⁷ cluserunt ostia quae erant in porticu et extinxerunt
 lucernas incensumque non adoleverunt et holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israhel
⁸ concitatus est itaque furor Domini super Iudam et Hierusalem tradiditque eos in commotionem
 et in interitum et in sibilum sicut ipsi cernitis oculis vestris⁹ en corruerunt patres nostri gladiis filii
 nostri et filiae nostrae et coniuges captivae ductae sunt propter hoc scelus¹⁰ nunc igitur placet
 mihi ut ineamus foedus cum Domino Deo Israhel et avertat a nobis furorem irae suae¹¹ filii mi
 nolite negligere vos elegit Dominus ut stetis coram eo et ministretis illi colatis eum et cremetis
¹² incensum surrexerunt ergo Levitae Maath filius Amasiae et Iohel filius Azariae de filiis Caath
 porro de filiis Merari Cis filius Abdai et Azarias filius Iallelel de filiis autem Gersom Ioha filius
 Zemmas et Eden filius Ioha¹³ at vero de filiis Elisaphan Samri et Iahihel de filiis quoque Asaph
 Zaccharias et Mathanias¹⁴ necnon de filiis Heman Iahihel et Semei sed et de filiis Idithun Semeias
 et Ozihel¹⁵ congregaveruntque fratres suos et sanctificati sunt et ingressi iuxta mandatum regis
 et imperium Domini ut expiarent domum Dei¹⁶ sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut
 sanctificarent illud extulerunt omnem immunditiam quam intro reppererant in vestibulum domus
 Domini quam tulerunt Levitae et asportaverunt ad torrentem Cedron foras¹⁷ coeperunt autem
 prima die mensis primi mundare et in die octava eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi
 Domini expiaveruntque templum diebus octo et in die sextadecima mensis eiusdem quod coeperant
¹⁸ impleverunt ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem et dixerunt ei sanctificavimus omnem
 domum Domini et altare holocaustoseos vasaque eius necnon et mensam propositionis cum omnibus
 vasis suis¹⁹ cunctamque templi supellectilem quam polluerat rex Achaz in regno suo postquam
 praevaricatus est et ecce exposita sunt omnia coram altari Domini²⁰ consurgensque diluculo
 Ezechias rex adunavit omnes principes civitatis et ascendit domum Domini²¹ obtuleruntque simul
 tauros septem arietes septem agnos septem et hircos septem pro peccato pro regno pro sanctuario
 pro Iuda dixit quoque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini²² mactaverunt

igitur tauros et susceperunt sacerdotes sanguinem et fuderunt illud super altare mactaverunt etiam
 arietes et illorum sanguinem super altare fuderunt immolaverunt agnos et fuderunt super altare
 sanguinem ²³ adplicaverunt hircos pro peccato coram rege et universa multitudine inposueruntque
 manus suas super eos ²⁴ et immolaverunt illos sacerdotes et asperserunt sanguinem eorum altari
 pro piaculo universi Israhelis pro omni quippe Israhel praeceperat rex ut holocaustum fieret et pro
 peccato ²⁵ constituit quoque Levitas in domo Domini cum cymbalis et psalteriis et citharis secundum
 dispositionem David et Gad videntis regis et Nathan prophetae siquidem Domini praeceptum fuit
 per manum prophetarum eius ²⁶ steteruntque Levitae tenentes organa David et sacerdotes tubas
²⁷ et iussit Ezechias ut offerrent holocaustum super altare cumque offerrentur holocausta coeperunt
 laudes canere Domino et clangere tubis atque in diversis organis quae David rex Israhel reppererat
 concrepare ²⁸ omni autem turba adorante cantores et hii qui tenebant tubas erant in officio suo
 donec conpleretur holocaustum ²⁹ cumque finita esset oblatio incurvatus est rex et omnes qui erant
 cum eo et adoraverunt ³⁰ praecepitque Ezechias et principes Levitis ut laudarent Dominum
 sermonibus David et Asaph videntis qui laudaverunt eum magna laetitia et curvato genu adoraverunt
³¹ Ezechias autem etiam haec addidit implestis manus vestras Domino accedite et offerte victimas
 et laudes in domo Domini obtulit ergo universa multitudo hostias et laudes et holocausta mente
 devota ³² porro numerus holocaustorum quae obtulit multitudo hic fuit tauros septuaginta arietes
 centum agnos ducentos ³³ sanctificaveruntque Domino boves sescentos et oves tria milia
³⁴ sacerdotes vero pauci erant nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent unde et
 Levitae fratres eorum adiuverunt eos donec impleretur opus et sanctificarentur antistites Levitae
 quippe faciliori ritu sanctificantur quam sacerdotes ³⁵ fuerunt igitur holocausta plurima adipēs
 pacificorum et libamina holocaustorum et completus est cultus domus Domini ³⁶ laetatusque est
 Ezechias et omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum de repente quippe hoc fieri
 placuerat

Chapter 30

¹ misit quoque Ezechias ad omnem Israhel et Iudam scripsitque epistulas ad Ephraim et
 Manassem ut venirent ad domum Domini in Hierusalem et facerent phase Domino Deo Israhel
² inito ergo consilio regis et principum et universi coetus Hierusalem decreverunt ut facerent phase

mense secundo ³ non enim occurrerant facere in tempore suo quia sacerdotes qui possent sufficere
 sanctificati non fuerant et populus necdum congregatus erat in Hierusalem ⁴ placuitque sermo regi
 et omni multitudini ⁵ et decreverunt ut mitterent nuntios in universum Israhel de Bersabee usque
 Dan ut venirent et facerent phase Domino Deo Israhel in Hierusalem multi enim non fecerant sicut
 lege praescriptum est ⁶ perrexeruntque cursores cum epistulis ex regis imperio et principum eius
 in universum Israhel et Iudam iuxta quod rex iusserat praedicantes filii Israhel revertimini ad
 Dominum Deum Abraham et Isaac et Israhel et revertetur ad reliquias quae effugerunt manum regis
 Assyriorum ⁷ nolite fieri sicut patres vestri et fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum
 et tradidit eos in interitum ut ipsi cernitis ⁸ nolite indurare cervices vestras sicut patres vestri tradite
 manus Domino et venite ad sanctuarium eius quod sanctificavit in aeternum servite Domino Deo
 patrum vestrorum et avertetur a vobis ira furoris eius ⁹ si enim vos reversi fueritis ad Dominum
 fratres vestri et filii habebunt misericordiam coram dominis suis qui illos duxere captivos et
 revertentur in terram hanc pius enim et clemens est Dominus Deus vester et non avertet faciem
 suam a vobis si reversi fueritis ad eum ¹⁰ igitur cursores pergebant velociter de civitate in civitatem
 per terram Ephraim et Manasse usque Zabulon illis inidentibus et subsannantibus eos ¹¹ attamen
 quidam viri ex Aser et Manasse et Zabulon adquiescentes consilio venerunt Hierusalem ¹² in Iuda
 vero facta est manus Domini ut daret eis cor unum et facerent iuxta praeceptum regis et principum
 verbum Domini ¹³ congregatique sunt in Hierusalem populi multi ut facerent sollempnitatem
 azymorum in mense secundo ¹⁴ et surgentes destruxerunt altaria quae erant in Hierusalem atque
 universa in quibus idolis adolebatur incensum subvertentes proiecerunt in torrentem Cedron
¹⁵ immolaverunt autem phase quartadecima die mensis secundi sacerdotes quoque atque Levitae
 tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini ¹⁶ steteruntque in ordine suo iuxta
 dispositionem et legem Mosi hominis Dei sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem
 de manibus Levitarum ¹⁷ eo quod multa turba sanctificata non esset et idcirco Levitae immolarent
 phase his qui non occurrerant sanctificari Domino ¹⁸ magna etiam pars populi de Ephraim et
 Manasse et Isachar et Zabulon quae sanctificata non fuerat comedit phase non iuxta quod scriptum
 est et oravit pro eis Ezechias dicens Dominus bonus propitiabitur ¹⁹ cunctis qui in toto corde
 requirunt Dominum Deum patrum suorum et non inputabit eis quod minus sanctificati sunt ²⁰ quem
 exaudivit Dominus et placatus est populo ²¹ feceruntque filii Israhel qui inventi sunt in Hierusalem
 sollempnitatem azymorum septem diebus in laetitia magna laudantes Dominum per singulos dies

Levitae quoque et sacerdotes per organa quae suo officio congruebant ²² et locutus est Ezechias
 ad cor omnium Levitarum qui habebant intelligentiam bonam super Domino et comederunt septem
 diebus sollemnitatis immolantes victimas pacificorum et laudantes Dominum Deum patrum suorum
²³
 placuitque universae multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem quod et fecerunt cum
²⁴
 ingenti gaudio ²⁴ Ezechias enim rex Iuda praebuerat multitudini mille tauros et septem milia ovium
 principes vero dederant populo tauros mille et oves decem milia sanctificata ergo est sacerdotum
²⁵
 plurima multitudo ²⁵ et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam sacerdotum et Levitarum quam
 universae frequentiae quae venerat ex Israhel proselytorum quoque de terra Israhel et habitantium
²⁶
 in Iuda ²⁶ factaque est grandis celebritas in Hierusalem qualis a diebus Salomonis filii David regis
²⁷
 Israhel in ea urbe non fuerat ²⁷ surrexerunt autem sacerdotes atque Levitae benedicentes populo
 et exaudita est vox eorum pervenitque oratio in habitaculum sanctum caeli

Chapter 31

¹
 cumque haec fuissent rite celebrata egressus est omnis Israhel qui inventus fuerat in urbibus
 Iuda et fregerunt simulacra succideruntque lucos demoliti sunt excelsa et altaria destruxerunt non
 solum de universo Iuda et Benjamin sed de Ephraim quoque et Manasse donec penitus everterent
²
 reversique sunt omnes filii Israhel in possessiones et civitates suas ² Ezechias vero constituit turmas
 sacerdotales et leviticis per divisiones suas unumquemque in officio proprio tam sacerdotum
 videlicet quam Levitarum ad holocausta et pacifica ut ministrarent et confiterentur canerentque in
³
 portis castrorum Domini ³ pars autem regis erat ut de propria eius substantia offerretur holocaustum
 mane semper et vespere sabbatis quoque et kalendis et sollemnitatibus ceteris sicut scriptum est in
⁴
 lege Mosi ⁴ praecepit etiam populo habitantium Hierusalem ut darent partes sacerdotibus et Levitis
⁵
 et possent vacare legi Domini ⁵ quod cum percrebuisset in auribus multitudinis plurimas obtulere
 primitias filii Israhel frumenti vini et olei mellis quoque et omnium quae gignit humus decimas
⁶
 obtulerunt ⁶ sed et filii Israhel et Iuda qui habitabant in urbibus Iuda obtulerunt decimas boum et
 ovium decimasque sanctorum quae voverant Domino Deo suo atque universa portantes fecerunt
⁷
 acervos plurimos ⁷ mense tertio coeperunt acervorum iacere fundamenta et mense septimo
⁸
 compleverunt eos ⁸ cumque ingressi fuissent Ezechias et principes eius viderunt acervos et
⁹
 benedixerunt Domino ac populo Israhel ⁹ interrogavitque Ezechias sacerdotes et Levitas cur ita

¹⁰
 iacerent acervi ¹⁰ respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc dicens ex quo coeperunt
 offerri primitiae in domo Domini comedimus et saturati sumus remanseruntque plurima eo quod
 benedixerit Dominus populo suo reliquiarum autem copia est ista quam cernis ¹¹ praecepit igitur
 Ezechias ut praepararent horrea in domo Domini quod cum fecissent ¹² intulerunt tam primitias
 quam decimas et quaecumque voverant fideliter fuit autem praefectus eorum Chonenias Levita et
¹³
 Semei frater eius secundus ¹³ post quem Ieihel et Azazias et Naath et Asahel et Ierimoth Iozabath
 quoque et Helihel et Iesmachias et Maath et Banaias praepositi sub manibus Choneniae et Semei
 fratris eius ex imperio Ezechiae regis et Azariae pontificis domus Domini ad quos omnia pertinebant
¹⁴
¹⁴ Core vero filius Iemna Levites et ianitor orientalis portae praepositus erat his quae sponte
¹⁵
 offerebantur Domino primitiisque et consecratis in sancta sanctorum ¹⁵ et sub cura eius Eden et
 Meniamin Hiesue et Sameias Amarias quoque et Sechenias in civitatibus sacerdotum ut fideliter
¹⁶
 distribuerent fratribus suis partes minoribus atque maioribus ¹⁶ exceptis maribus ab annis tribus
 et supra cunctis qui ingrediebantur templum Domini et quicquid per dies singulos conducebat in
¹⁷
 ministerio atque observationibus iuxta divisiones suas ¹⁷ sacerdotibus per familias et Levitis a
¹⁸
 vicesimo anno et supra per ordines et turmas suas ¹⁸ universaeque multitudini tam uxoribus quam
¹⁹
 liberis eorum utriusque sexus fideliter cibi de his quae sanctificata fuerant praebebantur ¹⁹ sed et
 filiorum Aaron per agros et suburbana urbium singularum dispositi erant viri qui partes distribuerent
²⁰
 universo sexui masculino de sacerdotibus et Levitis ²⁰ fecit ergo Ezechias universa quae diximus
²¹
 in omni Iuda operatusque est bonum et rectum et verum coram Domino Deo suo ²¹ in universa
 cultura ministerii domus Domini iuxta legem et caerimonias volens requirere Deum suum in toto
 corde suo fecitque et prosperatus est

Chapter 32

¹
 post quae et huiuscemodi veritatem venit Sennacherib rex Assyriorum et ingressus Iudam
²
 obsedit civitates munitas volens eas capere ² quod cum vidisset Ezechias venisse scilicet Sennacherib
³
 et totum belli impetum verti contra Hierusalem ³ inito cum principibus consilio virisque fortissimis
 ut obturarent capita fontium quae erant extra urbem et hoc omnium decernente sententia
⁴
⁴ congregavit plurimam multitudinem et obturaverunt cunctos fontes et rivum qui fluebat in medio

5
 terrae dicentes ne veniant reges Assyriorum et inveniant aquarum abundantiam aedificavit quoque
 agens industrie omnem murum qui fuerat dissipatus et extruxit turre desuper et forinsecus alterum
 murum instauravitque Mello in civitate David et fecit universi generis armaturam et clypeos
 6
 constituitque principes bellatorum in exercitu et convocavit universos in platea portae civitatis ac
 7
 locutus est ad cor eorum dicens viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis regem
 Assyriorum et universam multitudinem quae est cum eo multo enim plures nobiscum sunt quam
 8
 cum illo cum illo est brachium carneum nobiscum Dominus Deus noster qui auxiliator est noster
 9
 pugnatque pro nobis confortatusque est populus huiuscemodi verbis Ezechiae regis Iuda quae
 postquam gesta sunt misit Sennacherib rex Assyriorum servos suos Hierusalem ipse enim cum
 universo exercitu obsidebat Lachis ad Ezechiam regem Iuda et ad omnem populum qui erat in urbe
 10
 dicens haec dicit Sennacherib rex Assyriorum in quo habentes fiduciam sedetis obsessi in
 11
 Hierusalem num Ezechias decipit vos ut tradat morti in fame et siti adfirmans quod Dominus
 12
 Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum numquid non iste est Ezechias qui destruxit
 excelsa illius et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem dicens coram altari uno adorabitis et in ipso
 13
 comburetis incensum an ignoratis quae ego fecerim et patres mei cunctis terrarum populis numquid
 14
 praevaluerunt dii gentium omniumque terrarum liberare regionem suam de manu mea quis est
 de universis diis gentium quas vastaverunt patres mei qui potuerit eruere populum suum de manu
 15
 mea ut possit etiam Deus vester eruere vos de hac manu non vos ergo decipiat Ezechias nec
 vana persuasione deludat neque credatis ei si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque
 regnorum liberare populum suum de manu mea et de manu patrum meorum consequenter nec Deus
 16
 vester poterit eruere vos de hac manu sed et alia multa locuti sunt servi eius contra Dominum
 17
 Deum et contra Ezechiam servum eius epistulas quoque scripsit plenas blasphemiae in Dominum
 Deum Israhel et locutus est adversus eum sicut dii gentium ceterarum non potuerunt liberare populos
 18
 suos de manu mea sic et Deus Ezechiae eruere non poterit populum suum de manu ista insuper
 et clamore magno lingua iudaica contra populum qui sedebat in muris Hierusalem personabat ut
 19
 terreret eos et caperet civitatem locutusque est contra Deum Hierusalem sicut adversus deos
 20
 populorum terrae opera manuum hominum oraverunt igitur Ezechias rex et Esaias filius Amos
 21
 prophetae adversus hanc blasphemiam ac vociferati sunt usque in caelum et misit Dominus
 angelum qui percussit omnem virum robustum et bellatorem et principem exercitus regis Assyriorum
 reversusque est cum ignominia in terram suam cumque ingressus esset domum dei sui filii qui

egressi fuerant de utero eius interfecerunt eum gladio ²² salvavitque Dominus Ezechiam et
 habitatores Hierusalem de manu Sennacherib regis Assyriorum et de manu omnium et praestitit ei
 quietem per circuitum ²³ multi etiam deferebant hostias et sacrificia Domino Hierusalem et munera
 Ezechiae regi Iuda qui exaltatus est post haec coram cunctis gentibus ²⁴ in diebus illis aegrotavit
 Ezechias usque ad mortem et oravit Dominum exaudivitque eum et dedit ei signum ²⁵ sed non
 iuxta beneficia quae acceperat retribuit quia elevatum est cor eius et facta est contra eum ira et
 contra Iudam ac Hierusalem ²⁶ humiliatusque est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius tam
 ipse quam habitatores Hierusalem et idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae
²⁷ fuit autem Ezechias dives et inclitus valde et thesauros sibi plurimos congregavit argenti auri et
 lapidis pretiosi aromatum et armorum universi generis et vasorum magni pretii ²⁸ apothecas quoque
 frumenti vini et olei et praesepia omnium iumentorum caulasque pecoribus ²⁹ et urbes exaedificavit
 habebat quippe greges ovium et armentorum innumerabiles eo quod dedisset ei Dominus substantiam
 multam nimis ³⁰ ipse est Ezechias qui obturavit superiorem fontem aquarum Gion et avertit eas
 subter ad occidentem urbis David in omnibus operibus suis fecit prospere quae voluit ³¹ attamen
 in legatione principum Babylonis qui missi fuerant ad eum ut interrogarent de portento quod
 acciderat super terram dereliquit eum Deus ut temptaretur et nota fierent omnia quae erant in corde
 eius ³² reliqua autem sermonum Ezechiae et misericordiarum eius scripta sunt in visione Esaiae
 filii Amos prophetae et in libro regum Iuda et Israhel ³³ dormivitque Ezechias cum patribus suis
 et sepelierunt eum supra sepulchra filiorum David et celebravit eius exequias universus Iuda et
 omnes habitatores Hierusalem regnavitque Manasses filius eius pro eo

Chapter 33

¹ duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit
 in Hierusalem ² fecit autem malum coram Domino iuxta abominationes gentium quas subvertit
 Dominus coram filiis Israhel ³ et conversus instauravit excelsa quae demolitus fuerat Ezechias
 pater eius construxitque aras Baalim et fecit lucos et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam
⁴ aedificavit quoque altaria in domo Domini de qua dixerat Dominus in Hierusalem erit nomen
 meum in aeternum ⁵ aedificavit autem ea cuncto exercitui caeli in duobus atriis domus Domini

6 transireque fecit filios suos per ignem in valle Benennon observabat somnia sectabatur auguria
 maleficis artibus inserviebat habebat secum magos et incantatores multaue mala operatus est
 7 coram Domino ut inritaret eum sculptile quoque et conflatile signum posuit in domo Domini de
 qua locutus est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius dicens in domo hac et in Hierusalem
 8 quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam nomen meum in sempiternum et movere non faciam
 pedem Israhel de terra quam tradidi patribus eorum ita dumtaxat si custodierint facere quae praecepi
 9 eis cunctamque legem et caerimonias atque iudicia per manum Mosi igitur Manasses seduxit
 Iudam et habitatores Hierusalem ut facerent malum super omnes gentes quas subvererat Dominus
 10 a facie filiorum Israhel locutusque est Dominus ad eum et ad populum illius et adtendere noluerunt
 11 idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum ceperuntque Manassen et vinctum
 12 catenis atque conpedibus duxerunt Babylonem qui postquam coangustus est oravit Dominum
 13 Deum suum et egit paenitentiam valde coram Deo patrum suorum deprecatusque est eum et
 obsecravit intente et exaudivit orationem eius reduxitque eum Hierusalem in regnum suum et
 14 cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus post haec aedificavit murum extra civitatem
 David ad occidentem Gion in convalle ab introitu portae Piscium per circuitum usque ad Ophel et
 exaltavit illum vehementer constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Iuda munitis
 15 et abstulit deos alienos et simulacrum de domo Domini aras quoque quas fecerat in monte domus
 16 Domini et in Hierusalem et proiecit omnia extra urbem porro instauravit altare Domini et
 immolavit super illud victimas et pacifica et laudem praecepitque Iudae ut serviret Domino Deo
 17 Israhel attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo reliqua autem gestorum
 Manasse et obsecratio eius ad Deum suum verba quoque videntium qui loquebantur ad eum in
 18 nomine Domini Dei Israhel continentur in sermonibus regum Israhel oratio quoque eius et
 exauditio et cuncta peccata atque contemptus loca etiam in quibus aedificavit excelsa et fecit lucos
 19 et statuas antequam ageret paenitentiam scripta sunt in sermonibus Ozai dormivit ergo Manasses
 20 cum patribus suis et sepelierunt eum in domo sua regnavitque pro eo filius eius Amon 21 viginti
 22 duo annorum erat Amon cum regnare coepisset et duobus annis regnavit in Hierusalem fecitque
 malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius et cunctis idolis quae Manasses fuerat
 23 fabricatus immolavit atque servivit et non est reveritus faciem Domini sicut reveritus est Manasses
 24 pater eius et multo maiora deliquit cumque coniuirassent adversus eum servi sui interfecerunt

25
 eum in domo sua porro reliqua populi multitudo caesis his qui Amon percusserant constituit regem Iosiam filium eius pro eo

Chapter 34

1
 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta et uno annis regnavit in Hierusalem
 2
 fecitque quod erat rectum in conspectu Domini et ambulavit in viis David patris sui non declinavit
 3
 neque ad dexteram neque ad sinistram octavo autem anno regni sui cum adhuc esset puer coepit
 quaerere Deum patris sui David et duodecimo anno postquam coeperat mundavit Iudam et
 4
 Hierusalem ab excelsis et lucis simulacrisque et sculptilibus destruxeruntque coram eo aras Baalim
 et simulacra quae superposita fuerant demoliti sunt lucos etiam et sculptilia succidit atque comminuit
 5
 et super tumulos eorum qui eis immolare consueverant fragmenta dispersit ossa praeterea
 6
 sacerdotum conbusit in altaribus idolorum mundavitque Iudam et Hierusalem sed et in urbibus
 7
 Manasse et Ephraim et Symeon usque Nepthalim cuncta subvertit cumque altaria dissipasset et
 lucos et sculptilia contrivisset in frusta cunctaque delubra demolitus esset de universa terra Israhel
 8
 reversus est Hierusalem igitur anno octavodecimo regni sui mundata iam terra et templo Domini
 misit Saphan filium Eseliae et Maasiam principem civitatis et Ioha filium Ioachaz a commentariis
 9
 ut instaurarent domum Domini Dei sui qui venerunt ad Helciam sacerdotem magnum acceptamque
 ab eo pecuniam quae inlata fuerat in domum Domini et quam congregaverant Levitae ianitores de
 Manasse et Ephraim et universis reliquiis Israhel ab omni quoque Iuda et Benjamin et habitatoribus
 10
 Hierusalem tradiderunt in manibus eorum qui praeerant operariis in domo Domini ut instaurarent
 11
 templum et infirma quaeque sarcirent at illi dederunt eam artificibus et cementariis ut emerent
 lapides de lapidicinis et ligna ad commissuras aedificii et ad contignationem domorum quas
 12
 destruxerant reges Iuda qui fideliter cuncta faciebant erant autem praepositi operantium Iaath
 et Abdias de filiis Merari Zaccharias et Mosollam de filiis Caath qui urgebant opus omnes Levitae
 13
 scientes organis canere super eos vero qui ad varios usus onera portabant erant scribae et magistri
 14
 de Levitis ianitores cumque efferrent pecuniam quae inlata fuerat in templum Domini repperit
 15
 Helcias sacerdos librum legis Domini per manum Mosi et ait ad Saphan scribam librum legis
 16
 inveni in domo Domini et tradidit ei at ille intulit volumen ad regem et nuntiavit ei dicens omnia

quae dedisti in manu servorum tuorum ecce conplentur ¹⁷ argentum quod reppertum est in domo
 Domini conflaverunt datumque est praefectis artificum et diversa opera fabricantium ¹⁸ praeterea
 tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum quem cum rege praesente recitasset ¹⁹ audissetque ille
 verba legis scidit vestimenta sua ²⁰ et praecepit Helciae et Ahicam filio Saphan et Abdon filio
 Micha Saphan quoque scribae et Asaiae servo regis dicens ²¹ ite et orate Dominum pro me et pro
 reliquiis Israhel et Iuda super universis sermonibus libri istius qui reppertus est magnus enim furor
 Domini stillavit super nos eo quod non custodierint patres nostri verba Domini ut facerent omnia
 quae scripta sunt in isto volumine ²² abiit igitur Helcias et hii qui simul a rege missi fuerant ad
 Holdan propheten uxorem Sellum filii Thecuath filii Hasra custodis vestium quae habitabat
 Hierusalem in secunda et locuti sunt ei verba quae supra narravimus ²³ at illa respondit eis haec
 dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me ²⁴ haec dicit Dominus ecce ego inducam
 mala super locum istum et super habitatores eius cunctaque maledicta quae scripta sunt in libro
 hoc quem legerunt coram rege Iuda ²⁵ quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis ut me
 ad iracundiam provocarent in cunctis operibus manuum suarum idcirco stillavit furor meus super
 locum istum et non extinguetur ²⁶ ad regem autem Iuda qui misit vos pro Domino deprecando sic
 loquimini haec dicit Dominus Deus Israhel quoniam audisti verba voluminis ²⁷ atque emollitum
 est cor tuum et humiliatus es in conspectu Dei super his quae dicta sunt contra locum hunc et
 habitatores Hierusalem reveritusque faciem meam scidisti vestimenta tua et flevisti coram me ego
 quoque exaudivi te dicit Dominus ²⁸ iam enim colligam te ad patres tuos et infereris in sepulchrum
 tuum in pace nec videbunt oculi tui omne malum quod ego inducturus sum super locum istum et
 super habitatores eius rettulerunt itaque regi cuncta quae dixerat ²⁹ at ille convocatis universis
 maioribus natu Iuda et Hierusalem ³⁰ ascendit domum Domini unaque omnes viri Iuda et habitatores
 Hierusalem sacerdotes et Levitae et cunctus populus a minimo usque ad maximum quibus audientibus
 in domo Domini legit rex omnia verba voluminis ³¹ et stans in tribunali suo percussit foedus coram
 Domino ut ambularet post eum et custodiret praecepta et testimonia et iustificationes eius in toto
 corde suo et in tota anima sua faceretque quae scripta sunt in volumine illo quem legerat ³² adiuravit
 quoque super hoc omnes qui repperti fuerant in Hierusalem et Benjamin et fecerunt habitatores
 Hierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum ³³ abstulit ergo Iosias cunctas abominationes
 de universis regionibus filiorum Israhel et fecit omnes qui residui erant in Israhel servire Domino
 Deo suo cunctis diebus eius non recesserunt a Domino Deo patrum suorum

Chapter 35

¹ fecit autem Iosias in Hierusalem phase Domino quod immolatum est quartadecima die mensis
² primi et constituit sacerdotes in officiis suis hortatusque est eos ut ministrarent in domo Domini
³ Levitis quoque ad quorum eruditionem omnis Israhel sanctificabatur Domino locutus est ponite
 arcam in sanctuario templi quod aedificavit Salomon filius David rex Israhel nequaquam enim eam
⁴ ultra portabitis nunc autem ministrate Domino Deo vestro et populo eius Israhel et praeparate
 vos per domos et cognationes vestras in divisionibus singulorum sicut praecepit David rex Israhel
⁵ et descripsit Salomon filius eius ministrate in sanctuario per familias turmasque leviticis ⁶ et
 sanctificati immolate phase fratres etiam vestros ut possint iuxta verba quae locutus est Dominus
⁷ in manu Mosi facere praeparate dedit praeterea Iosias omni populo qui ibi fuerat inventus in
 sollemnitate phase agnos et hedos de gregibus et reliqui pecoris triginta milia boumque tria milia
⁸ haec de regis universa substantia duces quoque eius sponte quod voluerant obtulerunt tam populo
 quam sacerdotibus et Levitis porro Helcias et Zaccharias et Iehihel principes domus Domini dederunt
 sacerdotibus ad faciendum phase pecora commixtim duo milia sescenta et boves trecentos
⁹ Chonenias autem Semeias etiam et Nathanahel fratres eius necnon Asabias et Iahihel et Iozabath
 principes Levitarum dederunt ceteris Levitis ad celebrandum phase quinque milia pecorum et boves
¹⁰ quingentos praeparatumque est ministerium et steterunt sacerdotes in officio suo Levitae quoque
¹¹ in turmis iuxta regis imperium et immolatum est phase aspersionemque sacerdotes manu sua
¹² sanguinem et Levitae detraxerunt pelles holocaustorum et separaverunt ea ut darent per domos
 et familias singulorum et offerrentur Domino sicut scriptum est in libro Mosi de bubus quoque
¹³ fecere similiter et assaverunt phase super ignem iuxta quod lege praeceptum est pacificas vero
¹⁴ hostias coxerunt in lebetis et caccabis et ollis et festinato distribuerunt universae plebi sibi autem
 et sacerdotibus postea paraverunt nam in oblatione holocaustorum et adipum usque ad noctem
 sacerdotes fuerant occupati unde Levitae et sibi et sacerdotibus filiis Aaron paraverunt novissimis
¹⁵ porro cantores filii Asaph stabant in ordine suo iuxta praeceptum David et Asaph et Heman et
 Idithun prophetarum regis ianitores vero per portas singulas observabant ita ut ne puncto quidem
¹⁶ discederent a ministerio quam ob rem et fratres eorum Levitae paraverunt eis cibos omnis igitur
 cultura Domini rite completa est in die illa ut facerent phase et offerrent holocausta super altare
¹⁷ Domini iuxta praeceptum regis Iosiae feceruntque filii Israhel qui repperiti fuerant ibi phase in
¹⁸ tempore illo et sollemnitate azymorum septem diebus non fuit phase simile huic in Israhel a

diebus Samuhelis prophetae sed nec quisquam de cunctis regibus Israhel fecit phase sicut Iosias
 sacerdotibus et Levitis et omni Iuda et Israhel qui reppertus fuerat et habitantibus in Hierusalem
 19
 octavodecimo anno regni Iosiae hoc phase celebratum est 20 postquam instauraverat Iosias
 templum ascendit Nechao rex Aegypti ad pugnandum in Charchamis iuxta Eufraten et processit in
 21
 occursum eius Iosias at ille missis ad eum nuntiis ait quid mihi et tibi est rex Iuda non adversum
 te hodie venio sed contra aliam pugno domum ad quam me Deus festinato ire praecepit desine
 22
 adversum Deum facere qui mecum est ne interficiat te noluit Iosias reverti sed praeparavit contra
 eum bellum nec adquevit sermonibus Nechao ex ore Dei verum perrexit ut dimicaret in campo
 23
 Mageddo ibique vulneratus a sagittariis dixit pueris suis educite me de proelio quia oppido
 24
 vulneratus sum qui transtulerunt eum de curru in alterum currum qui sequebatur eum more regio
 et asportaverunt in Hierusalem mortuusque est et sepultus in mausoleo patrum suorum et universus
 25
 Iuda et Hierusalem luxerunt eum Hieremias maxime cuius omnes cantores atque cantrices usque
 in praesentem diem lamentationes super Iosia replicant et quasi lex obtinuit in Israhel ecce scriptum
 26
 fertur in Lamentationibus reliqua autem sermonum Iosiae et misericordiarum eius quae lege
 27
 praecepta sunt Domini opera quoque illius prima et novissima scripta sunt in libro regum Israhel
 et Iuda

Chapter 36

1
 tulit ergo populus terrae Ioachaz filium Iosiae et constituit regem pro patre suo in Hierusalem
 2
 viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem
 3
 amovit autem eum rex Aegypti cum venisset Hierusalem et condemnavit terram centum talentis
 4
 argenti et talento auri constituitque regem pro eo Eliacim fratrem eius super Iudam et Hierusalem
 5
 et vertit nomen eius Ioacim ipsum vero Ioachaz tulit secum et adduxit in Aegyptum viginti quinque
 annorum erat Ioacim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem fecitque
 6
 malum coram Domino Deo suo contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldeorum et vinctum
 7
 catenis duxit in Babylonem ad quam et vasa Domini transtulit et posuit ea in templo suo 8
 reliqua
 autem verborum Ioacim et abominationum eius quas operatus est et quae inventa sunt in eo
 9
 continentur in libro regum Israhel et Iuda regnavitque Ioachin filius eius pro eo octo annorum
 erat Ioachin cum regnare coepisset et tribus mensibus ac decem diebus regnavit in Hierusalem

fecitque malum in conspectu Domini ¹⁰ cumque anni circulus volveretur misit Nabuchodonosor
 rex qui et adduxerunt eum in Babylonem asportatis simul pretiosissimis vasis domus Domini regem
 vero constituit Sedeciam fratrem eius super Iudam et Hierusalem ¹¹ viginti et unius anni erat
 Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem ¹² fecitque malum in
 oculis Domini Dei sui nec erubuit faciem Hieremiae prophetae loquentis ad se ex ore Domini ¹³ a
 rege quoque Nabuchodonosor recessit qui adiuraverat eum per Deum et induravit cervicem suam
 et cor ut non reverteretur ad Dominum Deum Israhel ¹⁴ sed et universi principes sacerdotum et
 populus praevaricati sunt inique iuxta universas abominationes gentium et polluerunt domum
 Domini quam sanctificaverat sibi in Hierusalem ¹⁵ mittebat autem Dominus Deus patrum suorum
 ad illos per manum nuntiorum suorum de nocte consurgens et cotidie commonens eo quod parceret
 populo et habitaculo suo ¹⁶ at illi subsannabant nuntios Dei et parvipendebant sermones eius
 inludabantque prophetis donec ascenderet furor Domini in populum eius et esset nulla curatio
¹⁷ adduxit enim super eos regem Chaldeorum et interfecit iuvenes eorum gladio in domo sanctuarii
 sui non est misertus adulescentis et virginis et senis nec decrepiti quidem sed omnes tradidit manibus
 eius ¹⁸ universaque vasa domus Domini tam maiora quam minora et thesauros templi et regis et
 principum transtulit in Babylonem ¹⁹ incenderunt hostes domum Dei destruxerunt murum
 Hierusalem universas turres combuserunt et quicquid pretiosum fuerat demoliti sunt ²⁰ si quis
 evaserat gladium ductus in Babylonem servivit regi et filiis eius donec imperaret rex Persarum
²¹ et conpleretur sermo Domini ex ore Hieremiae et celebraret terra sabbata sua cunctis enim diebus
 desolationis egit sabbatum usque dum conplerentur septuaginta anni ²² anno autem primo Cyri
 regis Persarum ad explendum sermonem Domini quem locutus fuerat per os Hieremiae suscitavit
 Dominus spiritum Cyri regis Persarum qui iussit praedicari in universo regno suo etiam per
 scripturam dicens

Ezra

Chapter 1

¹ in anno primo Cyri regis Persarum ut conpleretur verbum Domini ex ore Hieremiae suscitavit
 Dominus spiritum Cyri regis Persarum et transduxit vocem in universo regno suo etiam per

scripturam dicens ² haec dicit Cyrus rex Persarum omnia regna terrae dedit mihi Dominus Deus
 caeli et ipse praecepit mihi ut aedificarem ei domum in Hierusalem quae est in Iudaea ³ quis est in
 vobis de universo populo eius sit Deus illius cum ipso ascendat Hierusalem quae est in Iudaea et
 aedificet domum Domini Dei Israhel ipse est Deus qui est in Hierusalem ⁴ et omnes reliqui in
 cunctis locis ubicumque habitant adiuvent eum viri de loco suo argento et auro et substantia et
 pecoribus excepto quod voluntarie offerunt templo Dei quod est in Hierusalem ⁵ et surrexerunt
 principes patrum de Iuda et Benjamin et sacerdotes et Levitae omnis cuius suscitavit Deus spiritum
 ut ascenderent ad aedificandum templum Domini quod erat in Hierusalem ⁶ universique qui erant
 in circuitu adiuverunt manus eorum in vasis argenteis et aureis in substantia in iumentis in supellectili
 exceptis his quae sponte obtulerunt ⁷ rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini quae tulerat
 Nabuchodonosor de Hierusalem et posuerat ea in templo dei sui ⁸ protulit autem ea Cyrus rex
 Persarum per manum Mitridatis filii Gazabar et adnumeravit ea Sasabassar principi Iudae ⁹ et hic
 est numerus eorum fialae aureae triginta fialae argenteae mille cultri viginti novem scyphi aurei
 triginta ¹⁰ scyphi argentei secundi quadringenti decem vasa alia mille ¹¹ omnia vasa aurea et
 argentea quinque milia quadringenta universa tulit Sasabassar cum his qui ascendebant de
 transmigratione Babylonis in Hierusalem

Chapter 2

¹ hii sunt autem filii provinciae qui ascenderunt de captivitate quam transtulerat Nabuchodonosor
 rex Babylonis in Babylonem et reversi sunt in Hierusalem et Iudam unusquisque in civitatem suam
² qui venerunt cum Zorobabel Hiesua Neemia Saraia Rahelaia Mardochai Belsan Mesphar Beguai
 Reum Baana numerus virorum populi Israhel ³ filii Pharos duo milia centum septuaginta duo ⁴ filii
 Sephetia trecenti septuaginta duo ⁵ filii Area septingenti septuaginta quinque ⁶ filii Phaethmoab
 filiorum Iosue Ioab duo milia octingenti duodecim ⁷ filii Helam mille ducenti quinquaginta quattuor
⁸ filii Zeththua nongenti quadraginta quinque ⁹ filii Zacchai septingenti sexaginta ¹⁰ filii Bani
 sescenti quadraginta duo ¹¹ filii Bebai sescenti viginti tres ¹² filii Azgad mille ducenti viginti duo
¹³ filii Adonicam sescenti sexaginta sex ¹⁴ filii Beguai duo milia quinquaginta sex ¹⁵ filii Adin
 quadringenti quinquaginta quattuor ¹⁶ filii Ater qui erant ex Hiezechia nonaginta octo ¹⁷ filii Besai

trecenti viginti tres ¹⁸ filii Iora centum duodecim ¹⁹ filii Asom ducenti viginti tres ²⁰ filii Gebbar
 nonaginta quinque ²¹ filii Bethleem centum viginti tres ²² viri Netupha quinquaginta sex ²³ viri
 Anathoth centum viginti octo ²⁴ filii Azmaveth quadraginta duo ²⁵ filii Cariathiarim Caephira et
 Beroth septingenti quadraginta tres ²⁶ filii Arama et Gaba sescenti viginti unus ²⁷ viri Machmas
 centum viginti duo ²⁸ viri Bethel et Gai ducenti viginti tres ²⁹ filii Nebo quinquaginta duo ³⁰ filii
 Megbis centum quinquaginta sex ³¹ filii Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor ³² filii
 Arim trecenti viginti ³³ filii Lod Adid et Ono septingenti viginti quinque ³⁴ filii Hiericho trecenti
 quadraginta quinque ³⁵ filii Sennaa tria milia sescenti triginta ³⁶ sacerdotes filii Idaia in domo
 Hiesue nongenti septuaginta tres ³⁷ filii Emmer mille quinquaginta duo ³⁸ filii Phessur mille
 ducenti quadraginta septem ³⁹ filii Arim mille decem et septem ⁴⁰ Levitae filii Hiesue et Cedmihel
 filiorum Odevia septuaginta quattuor ⁴¹ cantores filii Asaph centum viginti octo ⁴² filii ianitorum
 filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii Sobai universi centum triginta novem
⁴³ Nathinnei filii Sia filii Asupha filii Tebbaoth ⁴⁴ filii Ceros filii Siaa filii Phadon ⁴⁵ filii Levana
 filii Agaba filii Accub ⁴⁶ filii Agab filii Selmai filii Anan ⁴⁷ filii Gaddel filii Gaer filii Rahaia
⁴⁸ filii Rasin filii Nechoda filii Gazem ⁴⁹ filii Aza filii Phasea filii Besee ⁵⁰ filii Asenaa filii Munim
 filii Nephusim ⁵¹ filii Becbuc filii Acupha filii Arur ⁵² filii Besluth filii Maida filii Arsa ⁵³ filii
 Bercos filii Sisara filii Thema ⁵⁴ filii Nasia filii Atupha ⁵⁵ filii servorum Salomonis filii Sotei filii
 Suphereth filii Pharuda ⁵⁶ filii Iala filii Dercon filii Gedel ⁵⁷ filii Saphatia filii Athil filii Phocereth
 qui erant de Asebaim filii Ammi ⁵⁸ omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis trecenti nonaginta
⁵⁹ duo et hii qui ascenderunt de Thelmela Thelarsa Cherub et Don et Mer et non potuerunt indicare
 domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent ⁶⁰ filii Delaia filii Tobia filii Necoda
 sescenti quinquaginta duo ⁶¹ et de filiis sacerdotum filii Obia filii Accos filii Berzellai qui accepit
 de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum ⁶² hii quaesierunt scripturam
 genealogiae suae et non invenerunt et eieci sunt de sacerdotio ⁶³ et dixit Athersatha eis ut non
 comederent de sancto sanctorum donec surgeret sacerdos doctus atque perfectus ⁶⁴ omnis multitudo

quasi unus quadraginta duo milia trecenti sexaginta⁶⁵ exceptis servis eorum et ancillis qui erant
 septem milia trecenti triginta septem et in ipsis cantores atque cantrices ducentae⁶⁶ equi eorum
 septingenti triginta sex muli eorum ducenti quadraginta quinque⁶⁷ cameli eorum quadringenti
 triginta quinque asini eorum sex milia septingenti viginti⁶⁸ et de principibus patrum cum
 ingrederentur templum Domini quod est in Hierusalem sponte obtulerunt in domum Dei ad
 extruendam eam in loco suo⁶⁹ secundum vires suas dederunt in inpensas operis auri solidos
 sexaginta milia et mille argenti minas quinque milia et vestes sacerdotales centum⁷⁰ habitaverunt
 ergo sacerdotes et Levitae et de populo et cantores et ianitores et Nathinnei in urbibus suis
 universusque Israhel in civitatibus suis

Chapter 3

¹ iamque venerat mensis septimus et erant filii Israhel in civitatibus suis congregatus est ergo
 populus quasi vir unus in Hierusalem² et surrexit Iosue filius Iosedech et fratres eius sacerdotes
 et Zorobabel filius Salathihel et fratres eius et aedificaverunt altare Dei Israhel ut offerrent in eo
 holocaustomata sicut scriptum est in lege Mosi viri Dei³ conlocaverunt autem altare super bases
 suas deterrentibus eos per circuitum populis terrarum et obtulerunt super illud holocaustum Domino
 mane et vespere⁴ feceruntque sollemnitatem tabernaculorum sicut scriptum est et holocaustum
 diebus singulis per ordinem secundum praeceptum opus diei in die suo⁵ et post haec holocaustum
 iuge tam in kalendis quam in universis sollemnitatibus Domini quae erant consecratae et in omnibus
 in quibus ultro offerebatur munus Deo⁶ a primo die mensis septimi coeperunt offerre holocaustum
 Domino porro templum Dei fundatum necdum erat⁷ dederunt autem pecunias latomis et cementariis
 cibum quoque et potum et oleum Sidoniis Tyriisque ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare
 Ioppes iuxta quod praeceperat Cyrus rex Persarum eis⁸ anno autem secundo adventus eorum ad
 templum Dei in Hierusalem mense secundo coeperunt Zorobabel filius Salathihel et Iosue filius
 Iosedech et reliqui de fratribus eorum sacerdotes et Levitae et omnes qui venerant de captivitate in
 Hierusalem et constituerunt Levitas a viginti annis et supra ut urguerent opus Domini⁹ stetitque
 Iosue filii eius et fratres eius Cedmihel et filii eius et filii Iuda quasi unus ut instarent super eos qui
 faciebant opus in templo Dei filii Enadad filii eorum et fratres eorum Levitae¹⁰ fundato igitur a
 cementariis templo Domini steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis et Levitae filii Asaph in

cymbalis ut laudarent Deum per manus David regis Israhel ¹¹ et concinebant in hymnis et
 confessione Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius super Israhel omnis
 quoque populus vociferabatur clamore magno in laudando Dominum eo quod fundatum esset
 templum Domini ¹² plurimi etiam de sacerdotibus et Levitis et principes patrum seniores qui
 viderant templum prius cum fundatum esset et hoc templum in oculis eorum flebant voce magna
 et multi vociferantes in laetitia elevabant vocem ¹³ nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris
 laetantium et vocem fletus populi commixtim enim populus vociferabatur clamore magno et vox
 audiebatur procul

Chapter 4

¹ audierunt autem hostes Iudae et Benjamin quia filii captivitatis aedificarent templum Domino
 Deo Israhel ² et accedentes ad Zorobabel et ad principes patrum dixerunt eis aedificemus vobiscum
 quia ita ut vos quaerimus Deum vestrum ecce nos immolamus victimas ex diebus Asoraddan regis
 Assur qui adduxit nos huc ³ et dixit eis Zorobabel et Iosue et reliqui principes patrum Israhel non
 est vobis et nobis ut aedificemus domum Deo nostro sed nos ipsi soli aedificabimus Domino Deo
 nostro sicut praecepit nobis rex Cyrus rex Persarum ⁴ factum est igitur ut populus terrae inpediret
 manus populi Iudae et turbaret eos in aedificando ⁵ conduxerunt quoque adversum eos consiliatores
 ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum et usque ad regnum Darii regis
 Persarum ⁶ in regno autem Asueri principio regni eius scripserunt accusationem adversum habitatores
 Iudae et Hierusalem ⁷ et in diebus Artaxersis scripsit Beselam Mitridatis et Tabel et reliqui qui
 erant in consilio eorum ad Artaxersen regem Persarum epistula autem accusationis scripta erat
 syriace et legebatur sermone syro ⁸ Reum Beelteem et Samsai scriba scripserunt epistulam unam
 de Hierusalem Artaxersi regi huiusmodi ⁹ Reum Beelteem et Samsai scriba et reliqui consiliatores
 eorum Dinei et Apharsatheï Terphalei Apharsei Erchuei Babylonii Susannechei Deaei Aelamitae
¹⁰ et ceteri de gentibus quas transtulit Asennaphar magnus et gloriosus et habitare eas fecit in
 civitatibus Samariae et in reliquis regionibus trans Flumen in pace ¹¹ hoc est exemplar epistulae
 quam miserunt ad eum Artaxersi regi servi tui viri qui sunt trans Fluvium salutem dicunt ¹² notum
 sit regi quia Iudaei qui ascenderunt a te ad nos venerunt in Hierusalem civitatem rebellem et
 pessimam quam aedificant extruentes muros eius et parietes componentes ¹³ nunc igitur notum sit

regi quia si civitas illa aedificata fuerit et muri eius instaurati tributum et vectigal et annuos reditus
 non dabunt et usque ad reges haec noxa perveniet ¹⁴ nos ergo memores salis quod in palatio
 comedimus et quia laesiones regis videre nefas ducimus idcirco misimus et nuntiavimus regi ¹⁵ ut
 recenseas in libris historiarum patrum tuorum et invenies scriptum in commentariis et scies quoniam
 urbs illa urbs rebellis est et nocens regibus et provinciis et bella concitant in ea ex diebus antiquis
 quam ob rem et civitas ipsa destructa est ¹⁶ nuntiamus nos regi quoniam si civitas illa aedificata
 fuerit et muri ipsius instaurati possessionem trans Fluvium non habebis ¹⁷ verbum misit rex ad
 Reum Beelteem et Samsai scribam et ad reliquos qui erant in consilio eorum habitatores Samariae
 et ceteris trans Fluvium salutem dicens et pacem ¹⁸ accusationem quam misistis ad nos manifeste
 lecta est coram me ¹⁹ et a me praeceptum est et recensuerunt inveneruntque quoniam civitas illa
 a diebus antiquis adversum reges rebellat et seditiones et proelia concitantur in ea ²⁰ nam et reges
 fortissimi fuerunt in Hierusalem qui et dominati sunt omni regioni quae trans Fluvium est tributum
 quoque et vectigal et reditus accipiebant ²¹ nunc ergo audite sententiam ut prohibeatis viros illos
 et urbs illa non aedificetur donec si forte a me iussum fuerit ²² videte ne neglegenter hoc impleatis
 et paulatim crescat malum contra reges ²³ itaque exemplum edicti Artaxersis regis lectum est
 coram Reum et Samsai scriba et consiliariis eorum et abierunt festini in Hierusalem ad Iudaeos et
 prohibuerunt eos in brachio et robore ²⁴ tunc intermissum est opus domus Dei in Hierusalem et
 non fiebat usque ad annum secundum regni Darii regis Persarum

Chapter 5

¹ prophetaverunt autem Aggeus propheta et Zaccharias filius Addo prophetantes ad Iudaeos qui
 erant in Iudaea et Hierusalem in nomine Dei Israhel ² tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel
 et Iosue filius Iosedech et coeperunt aedificare templum Dei in Hierusalem et cum eis prophetae
 Dei adjuvantes eos ³ in ipso tempore venit ad eos Tatannai qui erat dux trans Flumen et Starbuzannai
 et consilarii eorum sicque dixerunt eis quis dedit vobis consilium ut domum hanc aedificaretis et
 muros hos instauraretis ⁴ ad quod respondimus eis quae essent nomina hominum auctorum illius
 aedificationis ⁵ oculus autem Dei eorum factus est super senes Iudaeorum et non potuerunt inhibere
 eos placuitque ut res ad Darium referretur et tunc satisfacerent adversum accusationem illam

6
 exemplar epistulae quam misit Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consiliatores
 eius Apharsacei qui erant trans Flumen ad Darium regem 7 sermo quem miserant ei sic scriptus
 erat Dario regi pax omnis 8 notum sit regi isse nos ad Iudaeam provinciam ad domum Dei magni
 quae aedificatur lapide inpolito et ligna ponuntur in parietibus opusque illud diligenter extruitur et
 crescit in manibus eorum 9 interrogavimus ergo senes illos et ita diximus eis quis dedit vobis
 potestatem ut domum hanc aedificaretis et muros instauraretis 10 sed et nomina eorum quaesivimus
 ab eis ut nuntiaremus tibi quae scripsimus nomina virorum qui sunt principes in eis 11 huiusmodi
 autem sermonem responderunt nobis dicentes nos sumus servi Dei caeli et terrae et aedificamus
 templum quod erat extractum ante hos annos multos quodque rex Israhel magnus aedificaverat et
 extruxerat 12 postquam autem ad iracundiam provocaverunt patres nostri Deum caeli et tradidit
 eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldei domum quoque hanc destruxit et populum
 eius transtulit in Babylonem 13 anno autem primo Cyri regis Babylonis Cyrus rex proposuit edictum
 ut domus Dei aedificaretur 14 nam et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor
 tulerat de templo quod erat in Hierusalem et asportaverat ea in templum Babylonis protulit Cyrus
 rex de templo Babylonis et data sunt Sasabassar vocabulo quem et principem constituit 15 dixitque
 ei haec vasa tolle et vade et pone ea in templo quod est in Hierusalem et domus Dei aedificetur in
 loco suo 16 tunc itaque Sasabassar ille venit et posuit fundamenta templi Dei in Hierusalem et ex
 eo tempore usque nunc aedificatur et necdum completum est 17 nunc ergo si videtur regi bonum
 recenseat in bibliotheca regis quae est in Babylone utrumnam a Cyro rege iussum sit ut aedificaretur
 domus Dei in Hierusalem et voluntatem regis super hac re mittat ad nos

Chapter 6

1
 tunc Darius rex praecepit et recensuerunt in bibliotheca librorum qui erant repositi in Babylone
 2
 et inventum est in Ecbathanis quod est castrum in Madena provincia volumen unum talisque
 scriptus erat in eo commentarius 3 anno primo Cyri regis Cyrus rex decrevit ut domus Dei quae
 est in Hierusalem aedificaretur in loco ubi immolent hostias et ut ponant fundamenta subportantia
 altitudinem cubitorum sexaginta et latitudinem cubitorum sexaginta 4 ordines de lapidibus inpolitis
 tres et sic ordines de lignis novis sumptus autem de domo regis dabuntur 5 sed et vasa templi Dei

aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de templo Hierusalem et adtulerat ea in Babylonem
 reddantur et referantur in templo Hierusalem in locum suum quae et posita sunt in templo Dei
 6
 nunc ergo Tatannai dux regionis quae est trans Flumen Starbuzannai et consilarii vestri Apharsacei
 qui estis trans Flumen procul recedite ab illis ⁷ et dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudaeorum
 et a senioribus eorum domum Dei illam aedificent in loco suo ⁸ sed et a me praeceptum est quid
 oporteat fieri a presbyteris Iudaeorum illis ut aedificetur domus Dei scilicet ut de arca regis id est
 de tributis quae dantur de regione trans Flumen studiose sumptus dentur viris illis ne impediatur
 9
 opus quod si necesse fuerit et vitulos et agnos et hedos in holocaustum Deo caeli frumentum sal
 vinum et oleum secundum ritum sacerdotum qui sunt in Hierusalem detur eis per dies singulos ne
 sit in aliquo querimonia ¹⁰ et offerant oblationes Deo caeli orentque pro vita regis et filiorum eius
 11
 a me ergo positum est decretum ut omnis homo qui hanc mutaverit iussionem tollatur lignum de
 domo ipsius et erigatur et configatur in eo domus autem eius publicetur ¹² Deus autem qui habitare
 fecit nomen suum ibi dissipet omnia regna et populum qui extenderit manum suam ut repugnet et
 dissipet domum Dei illam quae est in Hierusalem ego Darius statui decretum quod studiose impleri
 13
 volo igitur Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consilarii eius secundum quod
 praeceperat Darius rex sic diligenter exsecuti sunt ¹⁴ seniores autem Iudaeorum aedificabant et
 prosperabantur iuxta prophetiam Aggei prophetae et Zacchariae filii Addo et aedificaverunt et
 15
 construxerunt iubente Deo Israhel et iubente Cyro et Dario et Artarxerse regibus Persarum et
 compleverunt domum Dei istam usque ad diem tertium mensis adar qui est annus sextus regni Darii
 16
 regis fecerunt autem filii Israhel sacerdotes et Levitae et reliqui filiorum transmigrationis
 17
 dedicationem domus Dei in gaudio et obtulerunt in dedicationem domus Dei vitulos centum
 arietes ducentos agnos quadringentos hircos caprarum pro peccato totius Israhel duodecim iuxta
 18
 numerum tribuum Israhel et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis et Levitas in vicibus suis
 19
 super opera Dei in Hierusalem sicut scriptum est in libro Mosi fecerunt autem filii transmigrationis
 20
 pascha quartadecima die mensis primi purificati enim fuerant sacerdotes et Levitae quasi unus
 omnes mundi ad immolandum pascha universis filiis transmigrationis et fratribus suis sacerdotibus
 21
 et sibi et comederunt filii Israhel qui reversi fuerant de transmigratione et omnis qui se separaverat
 22
 a coinquinatione gentium terrae ad eos ut quaererent Dominum Deum Israhel et fecerunt
 sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia quoniam laetificaverat eos Dominus et converterat
 cor regis Assur ad eos ut adiuveret manus eorum in opere domus Domini Dei Israhel

Chapter 7

¹ post haec autem verba in regno Artaxersis regis Persarum Ezras filius Saraiae filii Azariae
² filii Helciae ³ filii Sellum filii Sadoc filii Achitob ⁴ filii Amariae filii Azariae filii Maraioth ⁵ filii
⁶ Zariae filii Ozi filii Bocci ⁷ filii Abisue filii Finees filii Eleazar filii Aaron sacerdotis ab initio
⁸ ipse Ezras ascendit de Babylone et ipse scriba velox in lege Mosi quam dedit Dominus Deus
⁹ Israhel et dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum omnem petitionem eius ¹⁰ et
¹¹ ascenderunt de filiis Israhel et de filiis sacerdotum et de filiis Levitarum et de cantoribus et de
¹² ianitoribus et de Nathinneis in Hierusalem anno septimo Artaxersis regis ¹³ et venerunt in Hierusalem
¹⁴ mense quinto ipse est annus septimus regis ¹⁵ quia in primo die mensis primi coepit ascendere de
¹⁶ Babylone et in primo mensis quinti venit in Hierusalem iuxta manum Dei sui bonam super se
¹⁷ 10 Ezras enim paravit cor suum ut investigaret legem Domini et faceret et doceret in Israhel
¹⁸ praeceptum et iudicium ¹⁹ hoc est autem exemplar epistulae edicti quod dedit rex Artaxersis Ezrae
²⁰ sacerdoti scribae erudito in sermonibus et praeceptis Domini et caerimoniis eius in Israhel
²¹ 12 Artaxersis rex regum Ezrae sacerdoti scribae legis Dei caeli doctissimo salutem ²² a me decretum
²³ est ut cuicumque placuerit in regno meo de populo Israhel et de sacerdotibus eius et de Levitis ire
²⁴ in Hierusalem tecum vadat ²⁵ a facie enim regis et septem consiliatorum eius missus es ut visites
²⁶ Iudaeam et Hierusalem in lege Dei tui quae est in manu tua ²⁷ et ut feras argentum et aurum quod
²⁸ rex et consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israhel cuius in Hierusalem tabernaculum est ²⁹ et
³⁰ omne argentum et aurum quodcumque inveneris in universa provincia Babylonis et populus offerre
³¹ voluerit et de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui Dei sui quae est in Hierusalem ³² libere
³³ accipe et studiose eme de hac pecunia vitulos arietes agnos et sacrificia et libamina eorum et offer
³⁴ ea super altare templi Dei vestri quod est in Hierusalem ³⁵ sed et si quid tibi et fratribus tuis placuerit
³⁶ de reliquo argento et auro ut faciatis iuxta voluntatem Dei vestri facite ³⁷ vasa quoque quae dantur
³⁸ tibi in ministerium domus Dei tui trade in conspectu Dei Hierusalem ³⁹ sed et cetera quibus opus
⁴⁰ fuerit in domo Dei tui quantumcumque necesse est ut expendas dabis de thesauro et de fisco regis
⁴¹ 21 et a me ego Artaxersis rex statui atque decrevi omnibus custodibus arcae publicae qui sunt trans
⁴² Flumen ut quodcumque petierit a vobis Ezras sacerdos scriba legis Dei caeli absque mora detis
⁴³ 22 usque ad argenti talenta centum et usque ad frumenti choros centum et usque ad vini batos centum

et usque ad batos olei centum sal vero absque mensura ²³ omne quod ad ritum Dei caeli pertinet
tribuat²⁴ur diligenter in domo Dei caeli ne forte irascatur contra regnum regis et filiorum eius
vobisque notum facimus de universis sacerdotibus et Levitis cantoribus ianitoribus Nathinneis
et ministris domus Dei huius ut vectigal et tributum et annonas non habeatis potestatem inponendi
super eos ²⁵ tu autem Ezras secundum sapientiam Dei tui quae est in manu tua constitue iudices
et praesides ut iudicent omni populo qui est trans Flumen his videlicet qui noverunt legem Dei tui
sed et inperitos docete libere ²⁶ et omnis qui non fecerit legem Dei tui et legem regis diligenter
iudicium erit de eo sive in mortem sive in exilium sive in condemnationem substantiae eius vel
certe in carcerem ²⁷ benedictus Dominus Deus patrum nostrorum qui dedit hoc in corde regis ut
glorificaret domum Domini quae est in Hierusalem ²⁸ et in me inclinavit misericordiam coram
rege et consiliatoribus eius et universis principibus regis potentibus et ego confortatus manu Domini
Dei mei quae erat in me congregavi de Israhel principes qui ascenderent mecum

Chapter 8

¹ hii sunt ergo principes familiarum et genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno
Artaxersis regis de Babylone ² de filiis Finees Gersom de filiis Ithamar Danihel de filiis David
Attus ³ de filiis Secheniae et de filiis Pharos Zaccharias et cum eo numerati sunt viri centum
quingenta ⁴ de filiis Phaethmoab Helioenai filius Zareae et cum eo ducenti viri ⁵ de filiis
Secheniae filius Hiezihel et cum eo trecenti viri ⁶ de filiis Adden Abeth filius Ionathan et cum eo
quingenta viri ⁷ de filiis Helam Isaias filius Athaliae et cum eo septuaginta viri ⁸ de filiis
Saphatae Zebedia filius Michahel et cum eo octoginta viri ⁹ de filiis Ioab Obedia filius Iehihel et
cum eo ducenti decem et octo viri ¹⁰ de filiis Selomith filius Iosphiae et cum eo centum sexaginta
viri ¹¹ de filiis Bebai Zaccharias filius Bebai et cum eo viginti octo viri ¹² de filiis Ezgad Iohanan
filius Eccetan et cum eo centum decem viri ¹³ de filiis Adonicam qui erant novissimi et haec nomina
eorum Helifeleth et Heihel et Samaias et cum eis sexaginta viri ¹⁴ de filiis Beggui Uthai et Zacchur
et cum eo septuaginta viri ¹⁵ congregavi autem eos ad fluvium qui decurrit ad Ahavva et mansimus
ibi diebus tribus quaesivique in populo et in sacerdotibus de filiis Levi et non inveni ibi ¹⁶ itaque

misi Heliezer et Arihel et Semeam et Helnathan et Iarib et alterum Helnathan et Nathan et Zacchariam
 et Mesolam principes et Ioarib et Helnathan sapientes ¹⁷ et misi eos ad Heddo qui est primus in
 Casphiae loco et posui in ore eorum verba quae loquerentur ad Addom et ad fratres eius Nathinneos
 in loco Casphiae ut adducerent nobis ministros domus Dei nostri ¹⁸ et adduxerunt nobis per manum
 Dei nostri bonam super nos virum doctissimum de filiis Moolli filii Levi filii Israhel et Sarabiam
 et filios eius et fratres eius decem et octo ¹⁹ et Asabiam et cum eo Isaiam de filiis Merari fratres
 eius et filios eius viginti ²⁰ et de Nathinneis quos dederat David et principes ad ministeria Levitarum
 Nathinneos ducentos viginti omnes hii suis nominibus vocabantur ²¹ et praedicavi ibi ieiunium
 iuxta fluvium Ahavva ut adfligeremur coram Domino Deo nostro et peteremus ab eo viam rectam
 nobis et filiis nostris universaeque substantiae nostrae ²² erubui enim petere regem auxilium et
 equites qui defenderent nos ab inimico in via quia dixeramus regi manus Dei nostri est super omnes
 qui quaerunt eum in bonitate et imperium eius et fortitudo eius et furor super omnes qui derelinquunt
 eum ²³ ieiunavimus autem et rogavimus Deum nostrum pro hoc et evenit nobis prospere ²⁴ et
 separavi de principibus sacerdotum duodecim Sarabian Asabian et cum eis de fratribus eorum
 decem ²⁵ adpendique eis argentum et aurum et vasa consecrata domus Dei nostri quae obtulerat
 rex et consiliatores eius et principes eius universusque Israhel eorum qui inventi fuerant ²⁶ et
 adpendi in manibus eorum argenti talenta sescenta quinquaginta et vasa argentea centum auri centum
 talenta ²⁷ et crateras aureos viginti qui habebant solidos millenos et vasa aeris fulgentis optimi duo
 pulchra ut aurum ²⁸ et dixi eis vos sancti Domini et vasa sancta et argentum et aurum quod sponte
 oblatum est Domino Deo patrum vestrorum ²⁹ vigilate et custodite donec adpendatis coram
 principibus sacerdotum et Levitarum et ducibus familiarum Israhel in Hierusalem et thesaurum
 domus Domini ³⁰ susceperunt autem sacerdotes et Levitae pondus argenti et auri et vasorum ut
 deferrent in Hierusalem in domum Dei nostri ³¹ promovimus ergo a flumine Ahavva duodecimo
 die mensis primi ut pergeremus Hierusalem et manus Dei nostri fuit super nos et liberavit nos de
 manu inimici et insidiatoris in via ³² et venimus Hierusalem et mansimus ibi diebus tribus ³³
 die autem quarta adpensum est argentum et aurum et vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth
 filii Uriae sacerdotis et cum eo Eleazar filius Finees cumque eis Iozaded filius Iosue et Noadaia
 filius Bennoi Levitae ³⁴ iuxta numerum et pondus omnium descriptumque est omne pondus in
 tempore illo ³⁵ sed et qui venerant de captivitate filii transmigrationis obtulerunt holocaustomata
 Deo Israhel vitulos duodecim pro omni Israhel arietes nonaginta sex agnos septuaginta septem

36
 hircos pro peccato duodecim omnia in holocaustum Domino dederunt autem edicta regis satrapis qui erant de conspectu regis et ducibus trans Flumen et elevaverunt populum et domum Dei

Chapter 9

1
 postquam autem haec completa sunt accesserunt ad me principes dicentes non est separatus populus Israhel et sacerdotes et Levitae a populis terrarum et de abominationibus eorum Chananei videlicet et Hetthei et Ferezei et Iebusei et Ammanitarum et Moabitarum et Aegyptiorum et
 2
 Amorreorum tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis et commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum manus etiam principum et magistratum fuit in transgressione hac prima
 3
 cumque audissem sermonem istum scidi pallium meum et tunicam et evelli capillos capitis mei
 4
 et barbae et sedi maerens convenerunt autem ad me omnes qui timebant verbum Dei Israhel pro transgressione eorum qui de captivitate venerant et ego sedebam tristis usque ad sacrificium
 5
 vespertinum et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea et scisso pallio et tunica curvavi
 6
 genua mea et expandi manus meas ad Dominum Deum meum et dixi Deus meus confundor et erubesco levare Deus meus faciem meam ad te quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super
 7
 caput et delicta nostra creverunt usque in caelum a diebus patrum nostrorum sed et nos ipsi peccavimus granditer usque ad diem hanc et in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi et reges nostri et sacerdotes nostri in manum regum terrarum in gladium in captivitatem in rapinam et in
 8
 confusionem vultus sicut et die hac et nunc quasi parum et ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum ut dimitterentur nobis reliquiae et daretur paxillus in loco sancto eius et inluminaret oculos nostros Deus noster et daret nobis vitam modicam in servitute
 9
 nostra quia servi sumus et in servitute nostra non dereliquit nos Deus noster et inclinavit super nos misericordiam coram rege Persarum ut daret nobis vitam et sublimaret domum Dei nostri et
 10
 extrueret solitudines eius et daret nobis sepem in Iuda et in Hierusalem et nunc quid dicemus
 11
 Deus noster post haec quia dereliquimus mandata tua quae praecepisti in manu servorum tuorum prophetarum dicens terram ad quam vos ingredimini ut possideatis eam terra immunda est iuxta immunditiam populorum ceterarumque terrarum abominationibus eorum qui repleverunt eam ab
 12
 ore usque ad os in coinquinatione sua nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum et filias eorum non accipiatis filiis vestris et non quaeratis pacem eorum et prosperitatem eorum usque in aeternum ut confortemini et comedatis quae bona sunt terrae et heredes habeatis filios vestros usque in
 13
 saeculum et post omnia quae venerunt super nos in operibus nostris pessimis et in delicto nostro

magno quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra et dedisti nobis salutem sicut est hodie
14

ut non converteremur et irrita faceremus mandata tua neque matrimonia iungeremus cum populis
abominationum istarum numquid iratus es nobis usque ad consummationem ne dimitteres nobis

reliquias et salutem ¹⁵ Domine Deus Israhel iustus tu quoniam derelicti sumus qui salvaremur sicut
die hac ecce coram te sumus in delicto nostro non enim stari potest coram te super hoc

Chapter 10

¹ sic ergo orante Ezra et inplorante eo et flente et iacente ante templum Dei collectus est ad eum
de Israhel coetus grandis nimis virorum et mulierum puerorumque et flevit populus multo fletu

² et respondit Sechenia filius Iehihel de filiis Helam et dixit Ezrae nos praevaricati sumus in Deum
nostrum et duximus uxores alienigenas de populis terrae et nunc si est paenitentia Israhel super hoc

³ percutiamus foedus cum Deo nostro ut proiciamus universas uxores et eos qui de his nati sunt

iuxta voluntatem Domini et eorum qui timent praeceptum Dei nostri secundum legem fiat ⁴ surge

tuum est decernere nosque erimus tecum confortare et fac ⁵ surrexit ergo Ezras et adiuravit principes

sacerdotum Levitarum et omnem Israhel ut facerent secundum verbum hoc et iuraverunt ⁶ et surrexit
Ezras ante domum Dei et abiit ad cubiculum Iohanan filii Eliasib et ingressus est illuc panem non

comedit et aquam non bibit lugebat enim in transgressione eorum qui de captivitate venerant ⁷ et
missa est vox in Iuda et in Hierusalem omnibus filiis transmirationis ut congregarentur in

Hierusalem ⁸ et omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum et seniorum

auferetur universa substantia eius et ipse abicietur de coetu transmirationis ⁹ convenerunt igitur
omnes viri Iuda et Benjamin in Hierusalem tribus diebus ipse est mensis nonus vicesimo die mensis

et sedit omnis populus in platea domus Dei trementes pro peccato et pluviis ¹⁰ et surrexit Ezras
sacerdos et dixit ad eos vos transgressi estis et duxistis uxores alienigenas ut adderetis super delictum

Israhel ¹¹ et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum et facite placitum eius et

separamini a populis terrae et ab uxoribus alienigenis ¹² et respondit universa multitudo dixitque

voce magna iuxta verbum tuum ad nos sic fiat ¹³ verumtamen quia populus multus est et tempus
pluviae et non sustinemus stare foris et opus non est diei unius vel duorum vehementer quippe

peccavimus in sermone isto ¹⁴ constituentur principes in universa multitudine et omnes in civitatibus
nostris qui duxerunt uxores alienigenas veniant in temporibus statutis et cum his seniores per

civitatem et civitatem et iudices eius donec avertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc
 15
 igitur Ionathan filius Asahel et IaaZIA filius Thecuæ steterunt super hoc et Mesollam et Sebethai
 16
 Levites adiuverunt eos feceruntque sic filii transmigrationis et abierunt Ezras sacerdos et viri
 principes familiarum in domum patrum suorum et omnes per nomina sua et sederunt in die primo
 17
 mensis decimi ut quaerent rem et consummati sunt omnes viri qui duxerant uxores alienigenas
 18
 usque ad diem primam mensis primi et inventi sunt de filiis sacerdotum qui duxerant uxores
 19
 alienigenas de filiis Iosue filii Iosedech et fratres eius Maasia et Eliezer et Iarib et Godolia et
 20
 dederunt manus suas ut eicerent uxores suas et pro delicto suo arietem de ovibus offerrent et de
 21
 filiis Emmer Anani et Zebedia et de filiis Erim Masia et Helia et Semeia et Hiehihel et Ozias
 22
 et de filiis Phessur Helioenai Maasia Ismahel Nathanahel Iozabeth et Elasa et de filiis Levitarum
 23
 Iozabeth et Semei et Celaia ipse est Calita Phataia Iuda et Eliezer et de cantoribus Eliasub et de
 24
 ianitoribus Sellum et Telem et Uri et ex Israhel de filiis Pharos Remia et Ezia et Melchia et
 25
 Miamin et Eliezer et Melchia et Banea et de filiis Helam Mathania Zaccharias et Hiehil et Abdi
 26
 et Irimoth et Helia et de filiis Zethua Helioenai Eliasib Mathania et Ierimuth et Zabeth et Aziza
 27
 28
 et de filiis Bebai Iohanen Anania Zabbai Athalai et de filiis Bani Mosollam et Melluch et
 29
 Adaia Iasub et Saal et Ramoth et de filiis Phaethmoab Edna et Chalal Banaias Maasias Mathanias
 30
 Beselehel et Bennui et Manasse et de filiis Erem Eliezer Iesue Melchias Semeias Symeon
 31
 32
 Benjamin Maloch Samarias de filiis Asom Matthanai Matthetha Zabed Elipheleth Iermai
 33
 34
 Manasse Semei de filiis Bani Maaddi Amram et Huhel Baneas et Badaias Cheiliau Vannia
 35
 36
 Marimuth et Eliasib Matthanias Mathanai et Iasi et Bani et Bennui Semei et Salmias et
 37
 38
 39
 Nathan et Adaias Mechnedabai Sisai Sarai Ezrel et Selemau Semeria Sellum Amaria
 40
 41
 42
 43
 Ioseph de filiis Nebu Iaihel Matthathias Zabed Zabina Ieddu et Iohel Banaia

Nehemiah

Chapter 1

¹ verba Neemiae filii Echliae et factum est in mense casleu anno vicesimo et ego eram in Susis
² castro et venit Anani unus de fratribus meis ipse et viri ex Iuda et interrogavi eos de Iudaeis qui
³ remanserant et supererant de captivitate et de Hierusalem et dixerunt mihi qui remanserunt et
⁴ derelicti sunt de captivitate ibi in provincia in afflictione magna sunt et in obprobrio et murus
⁵ Hierusalem dissipatus est et portae eius combustae sunt igni cumque audissem verba huiusmodi
⁶ sedi et flevi et luxi diebus et ieiunabam et orabam ante faciem Dei caeli et dixi quaeso Domine
⁷ Deus caeli fortis magne atque terribilis qui custodis pactum et misericordiam cum his qui te diligunt
⁸ et custodiunt mandata tua fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti ut audias orationem servi tui
⁹ quam ego oro coram te hodie nocte et die pro filiis Israhel servis tuis et confiteor pro peccatis
¹⁰ filiorum Israhel quibus peccaverunt tibi et ego et domus patris mei peccavimus vanitate seducti
¹¹ sumus et non custodivimus mandatum et caerimonias et iudicia quae praecepisti Mosi servo tuo
¹² memento verbi quod mandasti Mosi famulo tuo dicens cum transgressi fueritis ego dispergam vos
¹³ in populos et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea etiam si abducti fueritis
¹⁴ ad extrema caeli inde congregabo vos et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum
¹⁵ ibi et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna et in manu tua valida
¹⁶ obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui et ad orationem servorum tuorum
¹⁷ qui volunt timere nomen tuum et dirige servum tuum hodie et da ei misericordiam ante virum hunc
¹⁸ ego enim eram pincerna regis

Chapter 2

¹ factum est autem in mense nisan anno vicesimo Artaxersis regis et vinum erat ante eum et
² levavi vinum et dedi regi et non eram quasi languidus ante faciem eius dixitque mihi rex quare
³ vultus tuus tristis cum te aegrotum non videam non est hoc frustra sed malum nescio quid in corde
⁴ tuo est et timui valde ac nimis et dixi regi rex in aeternum vive quare non maereat vultus meus
⁵ quia civitas domus sepulchrorum patris mei deserta est et portae eius combustae sunt igni et ait
⁶ mihi rex pro qua re postulas et oravi Deum caeli et dixi ad regem si videtur regi bonum et si placet
⁷ servus tuus ante faciem tuam ut mittas me in Iudaeam ad civitatem sepulchri patris mei et aedificabo

⁶
 eam dixitque mihi rex et regina quae sedebat iuxta eum usque ad quod tempus erit iter tuum et
 quando reverteris et placuit ante vultum regis et misit me et constitui ei tempus ⁷ et dixi regi si regi
 videtur bonum epistulas det mihi ad duces regionis trans Flumen ut transducant me donec veniam
⁸
 in Iudaeam et epistulam ad Asaph custodem saltus regis ut det mihi ligna et tegere possim portas
 turris domus et muri civitatis et domum quam ingressus fuero et dedit mihi rex iuxta manum Dei
⁹
 mei bonam mecum et veni ad duces regionis trans Flumen dedique eis epistulas regis miserat
¹⁰
 autem mecum rex principes militum et equites et audierunt Sanaballat Horonites et Tobias servus
 ammanites et contristati sunt adfflictione magna quod venisset homo qui quaereret prosperitatem
¹¹ ¹²
 filiorum Israhel et veni Hierusalem et eram ibi diebus tribus et surrexi nocte ego et viri pauci
 mecum et non indicavi cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Hierusalem et
¹³
 iumentum non erat mecum nisi animal cui sedebam et egressus sum per portam Vallis nocte et
 ante fontem Draconis et ad portam Stercoris et considerabam murum Hierusalem dissipatum et
¹⁴
 portas eius consumptas igni et transivi ad portam Fontis et ad aquaeductum Regis et non erat
¹⁵
 locus iumento cui sedebam ut transiret et ascendi per torrentem nocte et considerabam murum
¹⁶
 et reversus veni ad portam Vallis et redii magistratus autem nesciebant quo abissem aut quid
 ego facerem sed et Iudaeis et sacerdotibus et optimatibus et magistratibus et reliquis qui faciebant
¹⁷
 opus usque ad id locorum nihil indicaveram et dixi eis vos nostis adfflictionem in qua sumus
 quia Hierusalem deserta est et portae eius consumptae sunt igni venite et aedificemus muros
¹⁸
 Hierusalem et non simus ultra obprobrium et indicavi eis manum Dei mei quod esset bona
 mecum et verba regis quae locutus est mihi et aio surgamus et aedificemus et confortatae sunt
¹⁹
 manus eorum in bono audierunt autem Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et
 Gosem Arabs et subsannaverunt nos et despexerunt dixeruntque quae est haec res quam facitis
²⁰
 numquid contra regem vos rebellatis et reddidi eis sermonem dixique ad eos Deus caeli ipse nos
 iuvat et nos servi eius sumus surgamus et aedificemus vobis autem non est pars et iustitia et memoria
 in Hierusalem

Chapter 3

¹
 et surrexit Eliasib sacerdos magnus et fratres eius sacerdotes et aedificaverunt portam Gregis
 ipsi sanctificaverunt eam et statuerunt valvas eius et usque ad turrem centum cubitorum

sanctificaverunt eam usque ad turrem Ananel² et iuxta eum aedificaverunt viri Hiericho et iuxta
 eum aedificavit Zecchur filius Amri³ portam autem Piscium aedificaverunt filii Asanaa ipsi texerunt
 eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et iuxta eos aedificavit Marimuth filius Uriae filii
 Accus⁴ et iuxta eos aedificavit Mosollam filius Barachiae filii Mesezebel et iuxta eos aedificavit
 Sadoc filius Baana⁵ et iuxta eos aedificaverunt Thecueni optimates autem eorum non subposuerunt
 colla sua in opere Domini sui⁶ et portam Veterem aedificaverunt Ioiada filius Fasea et Mosollam
 filius Besodia ipsi texerunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes⁷ et iuxta eos aedificavit
 Meletias Gabaonites et Iadon Meronathites viri de Gabaon et Maspha pro duce qui erat in regione
 trans Flumen⁸ et iuxta eum aedificavit Ezihel filius Araia aurifex et iuxta eum aedificavit Anania
 filius pigmentarii et dimiserunt Hierusalem usque ad murum plateae latioris⁹ et iuxta eum aedificavit
 Rafaia filius Ahur princeps vici Hierusalem¹⁰ et iuxta eos aedificavit Ieiada filius Aromath contra
 domum suam et iuxta eum aedificavit Attus filius Asebeniae¹¹ mediam partem vici aedificavit
 Melchias filius Erem et Asub filius Phaethmoab et turrem Furnorum¹² iuxta eum aedificavit Sellum
 filius Alloes princeps mediae partis vici Hierusalem ipse et filiae eius¹³ et portam Vallis aedificavit
 Anun et habitatores Zanoë ipsi aedificaverunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et
 mille cubitos in muro usque ad portam Sterquilinii¹⁴ et portam Sterquilinii aedificavit Melchias
 filius Rechab princeps vici Bethaccharem ipse aedificavit eam et statuit valvas eius et seras et vectes
 15 et portam Fontis aedificavit Sellum filius Choolozai princeps pagi Maspha ipse aedificavit eam
 et textit et statuit valvas eius et seras et vectes et muros piscinae Siloae in hortum regis et usque ad
 gradus qui descendunt de civitate David¹⁶ post eum aedificavit Neemias filius Azboc princeps
 dimidiae partis vici Bethsur usque contra sepulchra David et usque ad piscinam quae grandi opere
 constructa est et usque ad domum Fortium¹⁷ post eum aedificaverunt Levitae Reum filius Benni
 post eum aedificavit Asebias princeps dimidiae partis vici Ceilae in vico suo¹⁸ post eum
 aedificaverunt fratres eorum Behui filius Enadad princeps dimidiae partis Ceila¹⁹ et aedificavit
 iuxta eum Azer filius Iosue princeps Maspha mensuram secundam contra ascensum firmissimi
 anguli²⁰ post eum in monte aedificavit Baruch filius Zacchai mensuram secundam ab angulo usque
 ad portam domus Eliasib sacerdotis magni²¹ post eum aedificavit Meremuth filius Uriae filii Accus
 mensuram secundam a porta domus Eliasib donec extenderetur domus Eliasib²² et post eum

aedificaverunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis ²³ post eum aedificavit Benjamin et Asub
 contra domum suam et post eum aedificavit Azarias filius Maasiae filii Ananiae contra domum
²⁴
 suam post eum aedificavit Bennui filius Enadda mensuram secundam a domo Azariae usque ad
²⁵
 flexuram et usque ad angulum Falel filius Ozi contra flexuram et turrem quae eminent de domo
²⁶
 regis excelsa id est in atrio carceris post eum Phadaia filius Pheros Nathinnei autem habitabant
²⁷
 in Ofel usque contra portam Aquarum ad orientem et turrem quae prominebat post eum
 aedificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione a turre magna et eminenti usque ad murum
²⁸
 templi sursum autem a porta Equorum aedificaverunt sacerdotes unusquisque contra domum
²⁹
 suam post eos aedificavit Seddo filius Emmer contra domum suam et post eum aedificavit
³⁰
 Semeia filius Secheniae custos portae orientalis post eum aedificavit Anania filius Selemiae et
 Anon filius Selo sextus mensuram secundam post eum aedificavit Mosollam filius Barachiae contra
 gazofilacium suum post eum aedificavit Melchias filius aurificis usque ad domum Nathinneorum
³¹
 et scruta vendentium contra portam Iudicalem et usque ad cenaculum Anguli et inter cenaculum
 Anguli in porta Gregis aedificaverunt artifices et negotiatores

Chapter 4

¹
 factum est autem cum audisset Sanaballat quod aedificaremus murum iratus est valde et motus
²
 nimis subsannavit Iudaeos et dixit coram fratribus suis et frequentia Samaritanorum quid Iudaei
 inbecilli faciunt num dimittent eos gentes num sacrificabunt et conplebunt in una die numquid
³
 aedificare poterunt lapides de acervis pulveris qui combusti sunt sed et Tobias Ammanites proximus
⁴
 eius ait aedificent si ascenderit vulpis transiliet murum eorum lapideum audi Deus noster quia
 facti sumus despectio converte obprobrium super caput eorum et da eos in despectionem in terra
⁵
 captivitatis ne operias iniquitatem eorum et peccatum eorum coram facie tua non deleatur quia
⁶
 inriserunt aedificantes itaque aedificavimus murum et coniunximus totum usque ad partem
⁷
 dimidiam et provocatum est cor populi ad operandum factum est autem cum audisset Sanaballat
 et Tobias et Arabes et Ammanitae et Azotii quod obducta esset cicatrix muri Hierusalem et quod
⁸
 coepissent interrupta concludi irati sunt nimis et congregati omnes pariter ut venirent et pugnarent
⁹
 contra Hierusalem et molirentur insidias et oravimus Deum nostrum et posuimus custodes super

murum die et nocte contra eos ¹⁰ dixit autem Iudas debilitata est fortitudo portantis et humus nimia
 est et nos non poterimus aedificare murum ¹¹ et dixerunt hostes nostri nesciant et ignorent donec
 veniamus in medio eorum et interficiamus eos et cessare faciamus opus ¹² factum est autem
 venientibus Iudaeis qui habitabant iuxta eos et dicentibus nobis per decem vices ex omnibus locis
 quibus venerant ad nos ¹³ statui in loco post murum per circuitum populum in ordine cum gladiis
 suis et lanceis et arcis ¹⁴ perspexi atque surrexi et aio ad optimates et ad magistratus et ad reliquam
 partem vulgi nolite timere a facie eorum Domini magni et terribilis mementote et pugnate pro
 fratribus vestris filiis vestris et filiabus vestris uxoribus vestris et domibus ¹⁵ factum est autem cum
 audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis dissipavit Deus consilium eorum et reversi sumus
 omnes ad muros unusquisque ad opus suum ¹⁶ et factum est a die illa media pars iuvenum eorum
 faciebant opus et media parata erat ad bellum et lanceae et scuta et arcus et loricae et principes post
 eos in omni domo Iuda ¹⁷ aedificantium in muro et portantium onera et inponentium una manu
 sua faciebat opus et altera tenebat gladium ¹⁸ aedificantium enim unusquisque gladio erat accinctus
 renes et aedificabant et clangebant bucina iuxta me ¹⁹ et dixi ad optimates et ad magistratus et ad
 reliquam partem vulgi opus grande est et latum et nos separati sumus in muro procul alter ab altero
²⁰ in loco quocumque audieritis clangorem tubae illuc concurrite ad nos Deus noster pugnabit pro
 nobis ²¹ et nos ipsi faciamus opus et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu aurorae donec
 egrediantur astra ²² in tempore quoque illo dixi populo unusquisque cum puero suo maneat in
 medio Hierusalem et sint vobis vices per noctem et diem ad operandum ²³ ego autem et fratres
 mei et pueri mei et custodes qui erant post me non deponebamus vestimenta nostra unusquisque
 tantum nudabatur ad baptismum

Chapter 5

¹ et factus est clamor populi et uxorum eius magnus adversus fratres suos iudaeos ² et erant qui
 dicerent filii nostri et filiae nostrae multae sunt nimis accipiamus pro pretio eorum frumentum et
 comedamus et vivamus ³ et erant qui dicerent agros nostros et vineas et domos nostras opponamus
 et accipiamus frumentum in fame ⁴ et alii dicebant mutuo sumamus pecunias in tributa regis
 demusque agros nostros et vineas ⁵ et nunc sicut carnes fratrum nostrorum sic carnes nostrae sunt

sicut filii eorum ita filii nostri ecce nos subiugamus filios nostros et filias nostras in servitatem et de filiabus nostris sunt famulae nec habemus unde possint redimi et agros nostros et vineas alii possident⁶ et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba haec⁷ cogitavitque cor meum mecum et increpui optimates et magistratus et dixi eis usurasne singuli a fratribus vestris exigatis et congregavi adversus eos contionem magnam⁸ et dixi eis nos ut scitis redemimus fratres nostros iudaeos qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram et vos igitur vendite fratres vestros et emimus eos et siluerunt nec invenerunt quid responderent⁹ dixique ad eos non est bona res quam facitis quare non in timore Dei nostri ambulatis ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nostris¹⁰ et ego et fratres mei et pueri mei commodavimus plurimis pecuniam et frumentum non repetamus in commune istud aes alienum concedamus quod debetur nobis¹¹ reddite eis hodie agros suos vineas suas oliveta sua et domos suas quin potius et centesimam pecuniae frumenti vini et olei quam exigere soletis ab eis date pro illis¹² et dixerunt reddimus et ab eis nihil quaerimus sicque faciemus ut loqueris et vocavi sacerdotes et adiuravi eos ut facerent iuxta quod dixeram¹³ insuper et sinum meum excussi et dixi sic excutiat Deus omnem virum qui non compleverit verbum istud de domo sua et de laboribus suis sic excutiatur et vacuus fiat et dixit universa multitudo amen et laudaverunt Deum fecit ergo populus sicut dictum erat¹⁴ a die autem illa qua praeceperat mihi ut essem dux in terra Iuda ab anno vicesimo usque ad annum tricesimum secundum Artaxersis regis per annos duodecim ego et fratres mei annonas quae ducibus debebantur non comedimus¹⁵ duces autem primi qui fuerant ante me gravaverunt populum et acceperunt ab eis in pane vino et pecunia cotidie siclos quadraginta sed et ministri eorum depresserant populum ego autem non feci ita propter timorem Dei¹⁶ quin potius in opere muri aedificavi et agrum non emi et omnes pueri mei congregati ad opus erant¹⁷ Iudaei quoque et magistratus centum quinquaginta viri et qui veniebant ad nos de gentibus quae in circuitu nostro sunt in mensa mea erant¹⁸ parabatur autem mihi per dies singulos bos unus arietes sex electi exceptis volatilibus et inter dies decem vina diversa et alia multa tribuebam insuper et annonas ducatus mei non quaesivi valde enim erat adtenuatus populus¹⁹ memento mei Deus meus in bonum secundum omnia quae feci populo huic

Chapter 6

¹ factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobia et Gosem Arabs et ceteri inimici nostri quod aedificassem ego murum et non esset in ipso residua interruptio usque ad tempus autem illud

2
 valvas non posueram in portis miserunt Sanaballat et Gosem ad me dicentes veni et percutiamus
 3
 foedus pariter in viculis in campo Ono ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum misi ergo
 ad eos nuntios dicens opus grande ego facio et non possum descendere ne forte negligatur cum
 4
 venero et descendero ad vos miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices et
 5
 respondi eis iuxta sermonem priorem et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice
 6
 puerum suum et epistulam habebat in manu scriptam hoc modo in gentibus auditum est et Gosem
 dixit quod tu et Iudaei cogitetis rebellare et propterea aedifices murum et levare te velis super eos
 7
 regem propter quam causam et prophetas posueris qui praedicent de te in Hierusalem dicentes
 8
 rex in Iudaea est auditurus est rex verba haec idcirco nunc veni ut ineamus consilium pariter et
 misi ad eos dicens non est factum secundum verba haec quae tu loqueris de corde enim tuo tu
 9
 conponis haec omnes autem hii terrebant nos cogitantes quod cessarent manus nostrae ab opere
 10
 et quiesceremus quam ob causam magis confortavi manus meas et ingressus sum domum Samaiae
 filii Dalaiae filii Metabehel secreto qui ait tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi et
 claudamus portas aedis quia venturi sunt ut interficiant te et nocte venturi sunt ad occidendum te
 11
 et dixi num quisquam similis mei fugit et quis ut ego ingredietur templum et vivet non ingrediar
 12
 et intellexi quod Deus non misisset eum sed quasi vaticinans locutus esset ad me et Tobia et
 13
 Sanaballat conduxissent eum acceperat enim pretium ut territus facerem et peccarem et haberent
 14
 malum quod exprobrarent mihi memento Domine mei pro Tobia et Sanaballat iuxta opera eorum
 15
 talia sed et Noadae prophetae et ceterorum prophetarum qui terrebant me completus est autem
 16
 murus vicesimo quinto die mensis elul quinquaginta duobus diebus factum est ergo cum audissent
 omnes inimici nostri ut timerent universae gentes quae erant in circuitu nostro et conciderent intra
 17
 semet ipsos et scirent quod a Deo factum esset opus hoc sed et in diebus illis multae optimatum
 18
 Iudaeorum epistulae mittebantur ad Tobiam et a Tobia veniebant ad eos multi enim erant in
 Iudaea habentes iuramentum eius quia gener erat Secheniae filii Orei et Iohan an filius eius acceperat
 19
 filiam Mosollam filii Barachiae sed et laudabant eum coram me et verba mea nuntiabant ei et
 Tobias mittebat epistulas ut terreret me

Chapter 7

¹ postquam autem aedificatus est murus et posui valvas et recensui ianitores et cantores et Levitas
² praecepi Aneni fratri meo et Ananiae principi domus de Hierusalem ipse enim quasi vir verax et
³ timens Deum plus ceteris videbatur et dixi eis non aperiantur portae Hierusalem usque ad calorem
solis cumque adhuc adsisterent clausae portae sunt et oppilatae et posui custodes de habitatoribus
⁴ Hierusalem singulos per vices suas et unumquemque contra domum suam civitas autem erat lata
⁵ nimis et grandis et populus parvus in medio eius et non erant domus aedificatae dedit autem Deus
in corde meo et congregavi optimates et magistratus et vulgum ut recenserem eos et inveni librum
⁶ census eorum qui ascenderant primum et inventum est scriptum in eo isti filii provinciae qui
ascenderunt de captivitate migrantium quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis et reversi
⁷ sunt in Hierusalem et in Iudaeam unusquisque in civitatem suam qui venerunt cum Zorobabel
Hiesuae Neemias Azarias Raamias Naamni Mardocheus Belsar Mespharath Beggoai Naum Baana
⁸ numerus virorum populi Israhel filii Pharos duo milia centum septuaginta duo filii Saphatae
⁹ trecenti septuaginta duo filii Area sescenti quinquaginta duo filii Phaethmoab filiorum Hiesuae
¹⁰ et Ioab duo milia octingenti decem et octo filii Helam mille octingenti quinquaginta quattuor
¹¹ filii Zethua octingenti quadraginta quinque filii Zacchai septingenti sexaginta filii Bennui
¹² sescenti quadraginta octo filii Bebai sescenti viginti octo filii Azgad duo milia trecenti viginti
¹³ duo filii Adonicam sescenti sexaginta septem filii Baggoaim duo milia sexaginta septem
¹⁴ filii Adin sescenti quinquaginta quinque filii Ater filii Ezechiae nonaginta octo filii Asem
¹⁵ trecenti viginti octo filii Besai trecenti viginti quattuor filii Areph centum duodecim filii
¹⁶ Gabaon nonaginta quinque viri Bethleem et Netupha centum octoginta octo viri Anathoth
¹⁷ centum viginti octo viri Bethamoth quadraginta duo viri Cariathiarim Cephira et Beroth
¹⁸ septingenti quadraginta tres viri Rama et Geba sescenti viginti unus viri Machmas centum
¹⁹ viginti duo viri Bethel et Hai centum viginti tres viri Nebo alterius quinquaginta duo viri
²⁰ Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor filii Arem trecenti viginti filii Hiericho
²¹ trecenti quadraginta quinque filii Lod Adid et Ono septingenti viginti unus filii Senaa tria
²² milia nongenti triginta sacerdotes filii Idaia in domo Iosua nongenti septuaginta tres filii
²³ Emmer mille quinquaginta duo filii Phassur mille ducenti quadraginta septem filii Arem
²⁴

mille decem et septem Levitae ⁴³ filii Iosue et Cadmihel filiorum ⁴⁴ Oduia septuaginta quattuor
 cantores ⁴⁵ filii Asaph centum quadraginta octo ⁴⁶ ianitores filii Sellum filii Ater filii Telmon filii
 Accub filii Atita filii Sobai centum triginta octo ⁴⁷ Nathinnei filii Soa filii Asfa filii Tebaoth ⁴⁸ filii
 Ceros filii Siaa filii Fado filii Lebana filii Agaba filii Selmon ⁴⁹ filii Anan filii Geddel filii Gaer
⁵⁰ filii Raaia filii Rasim filii Necoda ⁵¹ filii Gezem filii Aza filii Fasea ⁵² filii Besai filii Munim
 filii Nephusim ⁵³ filii Becbuc filii Acupha filii Arur ⁵⁴ filii Besloth filii Meida filii Arsa ⁵⁵ filii
 Bercos filii Sisara filii Thema ⁵⁶ filii Nesia filii Atipha ⁵⁷ filii servorum Salomonis filii Sotai filii
 Sophereth filii Pherida ⁵⁸ filii Iahala filii Dercon filii Geddel ⁵⁹ filii Saphatia filii Athil filii
 Phocereth qui erat ortus ex Sabaim filio Amon ⁶⁰ omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis
⁶¹
 trecenti nonaginta duo hii sunt autem qui ascenderunt de Thelmella Thelarsa Cherub Addon et
 Emmer et non potuerunt indicare domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent
⁶² filii Dalaia filii Tobia filii Necoda sescenti quadraginta duo ⁶³ et de sacerdotibus filii Abia filii
 Accos filii Berzellai qui accepit de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum
⁶⁴ hii quaesierunt scripturam suam in censu et non invenerunt et eiecti sunt de sacerdotio ⁶⁵ dixitque
 Athersatha eis ut non manducarent de sanctis sanctorum donec staret sacerdos doctus et eruditus
⁶⁶ omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia sescenti sexaginta ⁶⁷ absque servis et ancillis
 eorum qui erant septem milia trecenti triginta et septem et inter eos cantores et cantrices ducentae
⁶⁸ ⁶⁹
 quadraginta quinque [] cameli quadringenti triginta quinque asini sex milia septingenti viginti
⁷⁰
 nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus Athersatha dedit in thesaurum auri
 dragmas mille fialas quinquaginta tunicas sacerdotales quingentas triginta ⁷¹ et de principibus
 familiarum dederunt in thesaurum operis auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia
⁷²
 ducentas et quod dedit reliquus populus auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia
⁷³
 et tunicas sacerdotales sexaginta septem habitaverunt autem sacerdotes et Levitae et ianitores
 et cantores et reliquum vulgus et Nathinnei et omnis Israhel in civitatibus suis

Chapter 8

¹
 et venerat mensis septimus filii autem Israhel erant in civitatibus suis congregatusque est omnis
 populus quasi vir unus ad plateam quae est ante portam Aquarum et dixerunt Ezrae scribae ut
²
 adferret librum legis Mosi quam praecepit Dominus Israheli ² adtulit ergo Ezras sacerdos legem
 coram multitudine virorum et mulierum cunctisque qui poterant intellegere in die prima mensis
³
 septimi ³ et legit in eo aperte in platea quae erat ante portam Aquarum de mane usque ad mediam
 diem in conspectu virorum et mulierum et sapientium et aures omnis populi erant erectae ad librum
⁴
⁴ stetit autem Ezras scriba super gradum ligneum quem fecerat ad loquendum et steterunt iuxta eum
 Matthathia et Sema et Ania et Uria et Helcia et Maasia ad dextram eius et ad sinistram Phadaia
⁵
 Misahel et Melchia et Asum et Asephdana Zaccharia et Mosollam ⁵ et aperuit Ezras librum coram
 omni populo super universum quippe populum eminebat et cum aperuisset eum stetit omnis populus
⁶
⁶ et benedixit Ezras Domino Deo magno et respondit omnis populus amen amen elevans manus
⁷
 suas et incurvati sunt et adoraverunt Deum proni in terram ⁷ porro Hiesue et Baani et Serebia Iamin
 Accub Septhai Odia Maasia Celita Azarias Iozabed Anam Phalaia Levitae silentium faciebant in
⁸
 populo ad audiendam legem populus autem stabat in gradu suo ⁸ et legerunt in libro legis Dei
⁹
 distincte et adposite ad intellegendum et intellexerunt cum legeretur ⁹ dixit autem Neemias ipse
 est Athersatha et Ezras sacerdos scriba et Levitae interpretantes universo populo dies sanctificatus
 est Domino Deo nostro nolite lugere et nolite flere flebat enim omnis populus cum audiret verba
¹⁰
 legis ¹⁰ et dixit eis ite comedite pinguia et bibite mulsum et mittite partes ei qui non praeparavit
 sibi quia sanctus dies Domini est et nolite contristari gaudium enim Domini est fortitudo nostra
¹¹
¹¹ Levitae autem silentium faciebant in omni populo dicentes tacete quia dies sanctus est et nolite
¹²
 dolere ¹² abiit itaque omnis populus ut comederet et biberet et mitteret partes et faceret laetitiam
¹³
 magnam quia intellexerant verba quae docuerat eos ¹³ et in die secundo congregati sunt principes
 familiarum universi populi sacerdotes et Levitae ad Ezram scribam ut interpretaretur eis verba legis
¹⁴
¹⁴ et invenerunt scriptum in lege praecepisse Dominum in manu Mosi ut habitent filii Israhel in
¹⁵
 tabernaculis in die sollempni mense septimo ¹⁵ et ut praedicent et divulgent vocem in universis
 urbibus suis et in Hierusalem dicentes egredimini in montem et adferte frondes olivae et frondes
 ligni pulcherrimi frondes myrti et ramos palmarum et frondes ligni nemorosi ut fiant tabernacula
¹⁶
 sicut scriptum est ¹⁶ et egressus est populus et adtulerunt feceruntque sibi tabernacula unusquisque
 in domate suo et in atriis suis et in atriis domus Dei et in platea portae Aquarum et in platea portae
¹⁷
¹⁷ Ephraim ¹⁷ fecit ergo universa ecclesia eorum qui redierant de captivitate tabernacula et habitaverunt
 in tabernaculis non enim fecerant a diebus Iosue filii Nun taliter filii Israhel usque ad diem illum

et fuit laetitia magna nimis ¹⁸ legit autem in libro legis Dei per dies singulos a die primo usque ad diem novissimum et fecerunt sollemnitatem septem diebus et in die octavo collectum iuxta ritum

Chapter 9

¹ in die autem vicesimo quarto mensis huius convenerunt filii Israhel in ieiunio et in saccis et humus super eos ² et separatum est semen filiorum Israhel ab omni filio alienigena et steterunt et confitebantur peccata sua et iniquitates patrum suorum ³ et consurrexerunt ad standum et legerunt in volumine legis Domini Dei sui quater in die et quater confitebantur et adorabant Dominum Deum suum ⁴ surrexit autem super gradum Levitarum Iosue et Bani Cedmihel Sebnia Bani Sarebias Bani Chanani et inclamaverunt voce magna Dominum Deum suum ⁵ et dixerunt Levitae Iosue et Cedmihel Bonni Asebia Serebia Odoia Sebna Fataia surgite benedicite Domino Deo vestro ab aeterno usque in aeternum et benedicant nomini gloriae tuae excelso in omni benedictione et laude ⁶ tu ipse Domine solus tu fecisti caelum caelum caelorum et omnem exercitum eorum terram et universa quae in ea sunt maria et omnia quae in eis sunt et tu vivificas omnia haec et exercitus caeli te adorat ⁷ tu ipse Domine Deus qui elegisti Abram et eduxisti eum de igne Chaldeorum et posuisti nomen eius Abraham ⁸ et invenisti cor eius fidele coram te et percussisti cum eo foedus ut dares ei terram Chananei Chetthei Amorrei et Ferezei et Iebusei et Gergesei ut dares semini eius et implesti verba tua quoniam iustus es ⁹ et vidisti adflictionem patrum nostrorum in Aegypto clamoremque eorum audisti super mare Rubrum ¹⁰ et dedisti signa et portenta in Pharao et in universis servis eius et in omni populo terrae illius cognovisti enim quia superbe egerant contra eos et fecisti tibi nomen sicut et in hac die ¹¹ et mare divisisti ante eos et transierunt per medium maris in sicca persecutores autem eorum proiecisti in profundum quasi lapidem in aquas validas ¹² et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem et in columna ignis per noctem ut appareret eis via per quam ingrediebantur ¹³ ad montem quoque Sinai descendisti et locutus es cum eis de caelo et dedisti eis iudicia recta et legem veritatis caerimonias et praecepta bona ¹⁴ et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti eis et mandata et caerimonias et legem praecepisti eis in manu Mosi servi tui ¹⁵ panem quoque de caelo dedisti eis in fame eorum et aquam de petra eduxisti eis sitientibus et dixisti eis ut ingrederentur et possiderent terram super quam levasti manum tuam ut traderes eis ¹⁶ ipsi vero et patres nostri

17
 superbe egerunt et induraverunt cervices suas et non audierunt mandata tua et noluerunt audire
 et non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis et induraverunt cervices suas et dederunt
 caput ut converterentur ad servitutem suam quasi per contentionem tu autem Deus propitius clemens
 18
 et misericors longanimis et multae miserationis non dereliquisti eos et quidem cum fecissent
 sibi vitulum conflatilem et dixissent iste est Deus tuus qui eduxit te de Aegypto feceruntque
 19
 blasphemias magnas tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto columna
 nubis non recessit ab eis per diem ut duceret eos in via et columna ignis in nocte ut ostenderet eis
 20
 iter per quod ingrederentur et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos et manna tuum non
 21
 prohibuisti ab ore eorum et aquam dedisti eis in siti quadraginta annis pavisti eos in deserto
 22
 nihilque eis defuit vestimenta eorum non inveteraverunt et pedes eorum non sunt adtriti et dedisti
 eis regna et populos et partitus es eis sortes et possederunt terram Seon et terram regis Esebon et
 23
 terram Og regis Basan et filios eorum multiplicasti sicut stellas caeli et adduxisti eos ad terram
 24
 de qua dixeras patribus eorum ut ingrederentur et possiderent et venerunt filii et possederunt
 terram et humiliasti coram eis habitatores terrae Chananeos et dedisti eos in manu eorum et reges
 25
 eorum et populos terrae ut facerent eis sicut placebat illis ceperunt itaque urbes munitas et
 humum pinguem et possederunt domos plenas cunctis bonis cisternas ab aliis fabricatas vineas et
 oliveta et ligna pomifera multa et comederunt et saturati sunt et inpinguati sunt et abundavere
 26
 deliciis in bonitate tua magna provocaverunt autem te ad iracundiam et recesserunt a te et
 proiecerunt legem tuam post terga sua et prophetas tuos occiderunt qui contestabantur eos ut
 27
 reverterentur ad te feceruntque blasphemias grandes et dedisti eos in manu hostium suorum et
 adflixerunt eos et in tempore tribulationis suae clamaverunt ad te et tu de caelo audisti et secundum
 miserationes tuas multas dedisti eis salvatores qui salvaverunt eos de manu hostium suorum
 28
 cumque requievissent reversi sunt ut facerent malum in conspectu tuo et dereliquisti eos in manu
 inimicorum suorum et possederunt eos conversique sunt et clamaverunt ad te tu autem de caelo
 29
 audisti et liberasti eos in misericordiis tuis multis temporibus et contestatus es eos ut reverterentur
 ad legem tuam ipsi vero superbe egerunt et non audierunt mandata tua et in iudiciis tuis peccaverunt
 quae faciet homo et vivet in eis et dederunt umerum recedentem et cervicem suam induraverunt
 30
 nec audierunt et protraxisti super eos annos multos et contestatus es eos in spiritu tuo per manum
 31
 prophetarum tuorum et non audierunt et tradidisti eos in manu populorum terrarum in misericordiis
 autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptione nec dereliquisti eos quoniam Deus miserationum
 32
 et clemens tu es nunc itaque Deus noster Deus magne fortis et terribilis custodiens pactum et
 misericordiam ne avertas a facie tua omnem laborem qui invenit nos reges nostros principes nostros

et sacerdotes nostros prophetas nostros et patres nostros et omnem populum tuum a diebus regis
 33
 Assur usque in diem hanc et tu iustus in omnibus quae venerunt super nos quia veritatem fecisti
 34
 nos autem impie egimus reges nostri principes nostri sacerdotes nostri et patres nostri non
 fecerunt legem tuam et non adtenderunt mandata tua et testimonia tua quae testificatus es in eis
 35
 et ipsi in regnis suis bonis et in bonitate tua multa quam dederas eis et in terra latissima et pingui
 quam tradideras in conspectu eorum non servierunt tibi nec reversi sunt ab studiis suis pessimis
 36
 ecce nos ipsi hodie servi sumus et terram quam dedisti patribus nostris ut comederent panem
 37
 eius et quae bona sunt eius et nos ipsi servi sumus in ea et fruges eius multiplicantur regibus
 quos posuisti super nos propter peccata nostra et in corporibus nostris dominantur et in iumentis
 38
 nostris secundum voluntatem suam et in tribulatione magna sumus super omnibus ergo his nos
 ipsi percutimus foedus et scribimus et signant principes nostri Levitae nostri et sacerdotes nostri

Chapter 10

1 signatores autem fuerunt Neemias Athersatha filius Achelai et Sedecias 2 Saraias Azarias
 3 Hieremias Phessur Amaria Melchia 4 Attus Sebenia Melluc 5 Arem Mermuth Obdias 6 Danihel
 7 Genton Baruch 7 Mosollam Abia Miamin 8 Mazia Belga Semaia hii sacerdotes 9 porro Levitae
 10 Iosue filius Azaniae Bennui de filiis Enadad Cedmihel et fratres eorum Sechenia Odevia Celita
 11 Phalaia Anan 11 Micha Roob Asebia 12 Zacchur Serebia Sabania 13 Odia Bani Baninu 14 capita
 15 populi Pheros Phaethmoab Helam Zethu Bani 15 Bonni Azgad Bebai 16 Adonia Beggoai Adin
 17 Ater Ezechia Azur 18 Odevia Asum Besai 19 Ares Anathoth Nebai 20 Mecphia Mosollam Azir
 21 Mesizabel Sadoc Ieddua 22 Felthia Anan Ania 23 Osee Anania Asub 24 Aloes Phaleam Sobec
 25 Reum Asebna Madsia 26 et Haia Hanam Anan 27 Melluc Arem Baana 28 et reliqui de populo
 sacerdotes Levitae ianitores et cantores Nathinnei et omnes qui se separaverunt de populis terrarum
 29
 ad legem Dei uxores eorum filii eorum et filiae eorum omnis qui poterat sapere spondentes pro
 fratribus suis optimates eorum et qui veniebant ad pollicendum et iurandum ut ambularent in lege
 Dei quam dederat in manu Mosi servi Dei ut facerent et custodirent universa mandata Domini Dei
 30
 nostri et iudicia eius et caerimonias eius et ut non daremus filias nostras populo terrae et filias
 31
 eorum non acciperemus filiis nostris populi quoque terrae qui inportant venalia et omnia ad

usum per diem sabbati ut vendant non accipiemus ab eis in sabbato et in die sanctificata et dimittemus
 annum septimum et exactionem universae manus ³² et statuemus super nos praecepta ut demus
 tertiam partem sicli per annum ad opus domus Dei nostri ³³ ad panes propositionis et ad sacrificium
 sempiternum et in holocaustum sempiternum in sabbatis in kalendis in sollemnitatibus et in
 sanctificatis et pro peccato ut exoretur pro Israhel et in omnem usum domus Dei nostri ³⁴ sortes
 ergo misimus super oblatione lignorum inter sacerdotes et Levitas et populos ut inferrentur in
 domum Dei nostri per domos patrum nostrorum per tempora a temporibus anni usque ad annum
 ut arderent super altare Domini Dei nostri sicut scriptum est in lege Mosi ³⁵ et ut adferremus
 primogenita terrae nostrae et primitiva universi fructus omnis ligni ab anno in annum in domo
 Domini ³⁶ et primitiva filiorum nostrorum et pecorum nostrorum sicut scriptum est in lege et
 primitiva boum nostrorum et ovium nostrorum ut offerrentur in domo Dei nostri sacerdotibus qui
 ministrant in domo Dei nostri ³⁷ et primitias ciborum nostrorum et libaminum nostrorum et poma
 omnis ligni vindemiae quoque et olei adferemus sacerdotibus ad gazofilacium Dei nostri et decimam
 partem terrae nostrae Levitis ipsi Levitae decimas accipient ex omnibus civitatibus operum nostrorum
³⁸
 erit autem sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum et Levitae offerent decimam
 partem decimae suae in domum Dei nostri ad gazofilacium in domo thesauri ³⁹ ad gazofilacium
 enim deportabunt filii Israhel et filii Levi primitias frumenti vini et olei et ibi erunt vasa sanctificata
 et sacerdotes et cantores et ianitores et ministri et non dimittemus domum Dei nostri

Chapter 11

¹
 habitaverunt autem principes populi in Hierusalem reliqua vero plebs misit sortem ut tollerent
 unam partem de decem qui habitaturi essent in Hierusalem in civitate sancta novem vero partes in
 civitatibus ²
 benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerunt ut habitarent in
 Hierusalem ³
 hii sunt itaque principes provinciae qui habitaverunt in Hierusalem et in civitatibus
 Iuda habitavit unusquisque in possessione sua in urbibus suis Israhel sacerdotes Levitae Nathinnei
⁴
 et filii servorum Salomonis et in Hierusalem habitaverunt de filiis Iuda et de filiis Benjamin de
 filiis Iuda Athaias filius Aziam filii Zacchariae filii Amariae filii Saphatia filii Malelehel de filiis
⁵
 Phares Imaasia filius Baruch filius Coloza filius Azia filius Adaia filius Ioiarib filius Zacchariae
⁶
 filius Silonites omnes filii Phares qui habitaverunt in Hierusalem quadringenti sexaginta octo viri
⁷
 fortes hii sunt autem filii Benjamin Sellum filius Mosollam filius Ioed filius Phadaia filius Colaia

filius Masia filius Ethehel filius Isaia ⁸ et post eum Gabbai Sellai nongenti viginti octo ⁹ et Iohel
 filius Zechri praepositus eorum et Iuda filius Sennua super civitatem secundus ¹⁰ et de sacerdotibus
 Idaia filius Ioarib Iachin ¹¹ Saraia filius Elcia filius Mesollam filius Sadoc filius Meraioth filius
 Ahitub princeps domus Dei ¹² et fratres eorum facientes opera templi octingenti viginti duo et
 Aadaia filius Ieroam filius Felelia filius Amsi filius Zacchariae filius Phessur filius Melchia ¹³ et
 fratres eius principes patrum ducenti quadraginta duo et Amassai filius Azrihel filius Aazi filius
 Mosollamoth filius Emmer ¹⁴ et fratres eorum potentes nimis centum viginti octo et praepositus
 eorum Zabdihel filius potentium ¹⁵ et de Levitis Sebenia filius Asob filius Azaricam filius Asabia
 filius Boni ¹⁶ et Sabathai et Iozabed super opera quae erant forinsecus in domo Dei a principibus
 Levitarum ¹⁷ et Mathania filius Micha filius Zebdae filius Asaph princeps ad laudandum et
 confitendum in oratione et Becbecia secundus de fratribus eius et Abda filius Sammua filius Galal
 filius Idithun ¹⁸ omnes Levitae in civitate sancta ducenti octoginta quattuor ¹⁹ et ianitores Accob
 Telmon et fratres eorum qui custodiebant ostia centum septuaginta duo ²⁰ et reliqui ex Israhel
 sacerdotes et Levitae in universis civitatibus Iuda unusquisque in possessione sua ²¹ et Nathinnei
 qui habitabant in Ofel et Siaha et Gaspha de Nathinneis ²² et episcopus Levitarum in Hierusalem
 Azzi filius Bani filius Asabiae filius Matthaniae filius Michae de filiis Asaph cantores in ministerio
 domus Dei ²³ praeceptum quippe regis super eos erat et ordo in cantoribus per dies singulos ²⁴ et
 Fataia filius Mesezebel de filiis Zera filii Iuda in manu regis iuxta omne verbum populi ²⁵ et in
 domibus per omnes regiones eorum de filiis Iuda habitaverunt in Cariatharbe et in filiabus eius et
 in Dibon et in filiabus eius et in Capsel et in viculis eius ²⁶ et in Iesue et in Molada et in Bethfaleth
²⁷ et in Asersual et in Bersabee et in filiabus eius ²⁸ et in Siceleg et in Mochona et in filiabus eius
²⁹ et in Ainremmon et in Sara et in Irimuth ³⁰ Zanoa Odollam et villis earum Lachis et regionibus
 eius Azeca et filiabus eius et manserunt in Bersabee usque ad vallem Ennom ³¹ filii autem Benjamin
 a Geba Mechmas et Aia et Bethel et filiabus eius ³² Anathoth Nob Anania ³³ Asor Rama Getthaim
³⁴ Adid Seboim Neballa Loth ³⁵ et Ono valle Artificum ³⁶ et de Levitis partitiones Iuda et Benjamin

Chapter 12

¹ hii autem sacerdotes et Levitae qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathihel et Iosue Saraia
² Hieremias Ezra ³ Amaria Melluch Attus ⁴ Sechenia Reum Meremuth ⁵ Addo Genthon Abia
⁶ Miamin Madia Belga ⁷ Semaia et Ioarib Idaia Sellum Amoc Elceia ⁸ Idaia isti principes sacerdotum
⁹ et fratres eorum in diebus Iosue ¹⁰ porro Levitae Iesua Bennui Cedmihel Sarabia Iuda Mathanias
¹¹ super hymnos ipsi et fratres eorum ¹² et Becbecia atque et Hanni fratres eorum unusquisque in
¹³ officio suo ¹⁴ Hiesue autem genuit Ioachim et Ioachim genuit Eliasib et Eliasib genuit Ioiada ¹⁵ et
¹⁶ Ioiada genuit Ionathan et Ionathan genuit Ieddoa ¹⁷ in diebus autem Ioachim erant sacerdotes
¹⁸ principes familiarum Saraiae Amaria Hieremiae Anania ¹⁹ Ezrae Mosollam Amariae Iohan
²⁰ ²¹ Milico Ionathan Sebeniae Ioseph ²² Arem Edna Maraioth Elci ²³ Addaiae Zaccharia Genthon
²⁴ Mosollam ²⁵ Abiae Zecheri Miamin et Moadiae Felti ²⁶ Belgae Sammua Semaiae Ionathan
²⁷ ²⁸ Ioarib Matthanai Iadaiae Azzi ²⁹ Sellaiae Celai Amoc Eber ³⁰ Elciae Asebia Idaiae Nathanahel
³¹ ³² Levitae in diebus Eliasib et Ioiada et Ionan et Ieddoa scripti principes familiarum et sacerdotes
³³ in regno Darii Persae ³⁴ filii Levi principes familiarum scripti in libro verborum dierum et usque
³⁵ ad dies Ionathan filii Eliasib ³⁶ et principes Levitarum Asebia Serebia et Iesue filius Cedmihel et
³⁷ fratres eorum per vices suas ut laudarent et confiterentur iuxta praeceptum David viri Dei et
³⁸ observarent aequae per ordinem ³⁹ Matthania et Becbecia Obedia Mosollam Thelmon Accub custodes
⁴⁰ portarum et vestibulorum ante portas ⁴¹ hii in diebus Ioachim filii Iesue filii Iosedech et in diebus
⁴² Neemiae ducis et Ezrae sacerdotis scribaeque ⁴³ in dedicatione autem muri Hierusalem requisierunt
⁴⁴ Levitas de omnibus locis suis ut adducerent eos in Hierusalem et facerent dedicationem et laetitiam
⁴⁵ in actione gratiarum et in cantico in cymbalis psalteriis et citharis ⁴⁶ congregati sunt ergo filii
⁴⁷ cantorum et de campestribus circa Hierusalem et de villis Netuphati ⁴⁸ et de domo Galgal et de
⁴⁹ regionibus Geba et Azmaveth quoniam villas aedificaverunt sibi cantores in circuitu Hierusalem
⁵⁰ ⁵¹ et mundati sunt sacerdotes et Levitae et mundaverunt populum et portas et murum ⁵² ascendere
⁵³ autem feci principes Iuda super murum et statui duos choros laudantium magnos et ierunt ad
⁵⁴ dexteram super murum ad portam Sterquilinii ⁵⁵ et ivit post eos Osaias et media pars principum

³³ Iuda et Azarias Ezras et Mosollam Iuda et Benjamin et Semeia et Hieremia ³⁴ et de filiis
sacerdotum in tubis Zaccharias filius Ionathan filius Semeiae filius Mathaniae filius
³⁵ Zecchur filius Asaph et fratres eius Semeia et Azarel Malalai Galalai Maai Nathanel et Iuda et
³⁶ Anani in vasis cantici David viri Dei et Ezras scriba ante eos in porta Fontis et contra eos
ascenderunt in gradibus civitatis David in ascensu muri super domum David et usque ad portam
³⁷ Aquarum ad orientem et chorus secundus gratias referentium ibat ex adverso et ego post eum
³⁸ et media pars populi super murum et super turrem Furnorum et usque ad murum latissimum et
super portam Ephraim et super portam Antiquam et super portam Piscium et turrem Ananehel et
³⁹ turrem Ema et usque ad portam Gregis et steterunt in porta Custodiae steteruntque duo chori
⁴⁰ laudantium in domo Dei et ego et dimidia pars magistratum mecum et sacerdotes Eliachim
⁴¹ Maasia Miniamin Michea Elioenai Zaccharia Anania in tubis et Maasia et Semea et Eleazar et
⁴² Azi et Iohanen et Melchia et Elam et Ezer et clare cecinerunt cantores et Iezraia praepositus et
immolaverunt in die illa victimas magnas et laetati sunt Deus enim laetificaverat eos laetitia magna
⁴³ sed et uxores eorum et liberi gavisii sunt et audita est laetitia Hierusalem procul recensuerunt
quoque in die illa viros super gazofilacia thesauri ad libamina et ad primitias et ad decimas ut
introferrent per eos principes civitatis in decore gratiarum actionis sacerdotes et Levitas quia laetatus
⁴⁴ est Iuda in sacerdotibus et Levitis adstantibus et custodierunt observationem Dei sui et
observationem expiationis et cantores et ianitores iuxta praeceptum David et Salomonis filii eius
⁴⁵ quia in diebus David et Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine
⁴⁶ laudantium et confitentium Deo et omnis Israhel in diebus Zorobabel et in diebus Neemiae dabat
partes cantoribus et ianitoribus per dies singulos et sanctificabant Levitas et Levitae sanctificabant
filios Aaron

Chapter 13

¹ in die autem illo lectum est in volumine Mosi audiente populo et inventum est scriptum in eo
quod non debeat introire Ammanites et Moabites in ecclesiam Dei usque in aeternum ² eo quod
non occurrerint filiis Israhel cum pane et aqua et conduxerint adversum eum Balaam ad
³ maledicendum ei et convertit Deus noster maledictionem in benedictionem factum est autem cum

audissent legem separaverunt omnem alienigenam ab Israhel⁴ et super hoc erat Eliasib sacerdos
 qui fuerat positus in gazofilacio domus Dei nostri et proximus Tobiae⁵ fecit ergo sibi gazofilacium
 grande et ibi erant ante eum reponentes munera et tus et vasa et decimam frumenti et vini et olei
 partes Levitarum et cantorum et ianitorum et primitias sacerdotales⁶ in omnibus autem his non fui
 in Hierusalem quia in anno tricesimo secundo Artarxersis regis Babylonis veni ad regem et in fine
 dierum rogavi regem⁷ et veni in Hierusalem et intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobiae ut
 faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei⁸ et malum mihi visum est valde et proieci vasa domus
 Tobiae foras de gazofilacio⁹ praecepique et mundaverunt gazofilacia et rettuli ibi vasa domus Dei
 sacrificium et tus¹⁰ et cognovi quoniam partes Levitarum non fuissent datae et fugisset unusquisque
 in regionem suam de Levitis et de cantoribus et de his qui ministrabant¹¹ et egi causam adversus
 magistratus et dixi quare dereliquimus domum Dei et congregavi eos et feci stare in stationibus
 suis¹² et omnis Iuda adportabat decimam frumenti et vini et olei in horrea¹³ et constituimus super
 horrea Selemiam sacerdotem et Sadoc scribam et Phadaiam de Levitis et iuxta eos Anan filium
 Zacchur filium Matthaniae quoniam fideles conprobatum sunt et ipsis creditae sunt partes fratrum
 suorum¹⁴ memento mei Deus meus pro hoc et ne deleas miserationes meas quas feci in domo Dei
 mei et in caerimoniis eius¹⁵ in diebus illis vidi in Iuda calcabant torcularia in sabbato portantes
 acervos et onerantes super asinos vinum et uvas et ficus et omne onus et inferentes Hierusalem in
 die sabbati et contestatus sum ut in die qua vendere liceret venderent¹⁶ et Tyrii habitaverunt in ea
 inferentes pisces et omnia venalia et vendebant in sabbatis filiis Iuda et in Hierusalem¹⁷ et obiurgavi
 optimates Iuda et dixi eis quae est res haec mala quam vos facitis et profanatis diem sabbati
¹⁸ numquid non haec fecerunt patres nostri et adduxit Deus noster super nos omne malum hoc et
 super civitatem hanc et vos additis iracundiam super Israhel violando sabbatum¹⁹ factum est itaque
 cum quievissent portae Hierusalem die sabbati dixi et cluserunt ianuas et praecepi ut non aperirent
 eas usque post sabbatum et de pueris meis constitui super portas ut nullus inferret onus in die sabbati
²⁰ et manserunt negotiatores et vendentes universa venalia foris Hierusalem semel et bis²¹ et
 contestatus sum eos et dixi eis quare manetis ex adverso muri si secundo hoc feceritis manum
 mittam in vos itaque ex tempore illo non venerunt in sabbato²² dixi quoque Levitis ut mundarentur
 et venirent ad custodiendas portas et sanctificandum diem sabbati et pro hoc ergo memento mei
 Deus meus et parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum²³ sed et in diebus illis
 vidi Iudaeos ducentes uxores azotias ammanitidas et moabitidas²⁴ et filii eorum ex media parte

loquebantur azotice et nesciebant loqui iudaice et loquebantur iuxta linguam populi et populi²⁵ et
 obiurgavi eos et maledixi et cecidi ex ipsis viros et decalvavi eos et adiuravi in Deo ut non darent
 filias suas filiis eorum et non acciperent de filiabus eorum filiis suis et sibimet ipsis dicens
 26 numquid non in huiusmodi re peccavit Salomon rex Israhel et certe in gentibus multis non erat
 rex similis ei et dilectus Deo suo erat et posuit eum Deus regem super omnem Israhel et ipsum ergo
 ad peccatum duxerunt mulieres alienigenae²⁷ numquid et nos inoboedientes faciemus omne malum
 grande hoc ut praevaricemur in Deo nostro et ducamus uxores peregrinas²⁸ de filiis autem Ioiada
 filii Eliasib sacerdotis magni gener erat Sanaballat Horonitis quem fugavi a me²⁹ recordare Domine
 Deus meus adversum eos qui polluunt sacerdotium iusque sacerdotale et leviticum³⁰ igitur mundavi
 eos ab omnibus alienigenis et constitui ordines sacerdotum et Levitarum unumquemque in ministerio
 suo

Esther

Chapter 1

¹ in diebus Asueri qui regnavit ab India usque Aethiopiam super centum viginti septem provincias
² quando sedit in solio regni sui Susa civitas regni eius exordium fuit³ tertio igitur anno imperii
 sui fecit grande convivium cunctis principibus et pueris suis fortissimis Persarum et Medorum
⁴ inclitis et praefectis provinciarum coram se ut ostenderet divitias gloriae regni sui ac magnitudinem
 atque iactantiam potentiae suae multo tempore centum videlicet et octoginta diebus⁵ cumque
 implerentur dies convivii invitavit omnem populum qui inventus est Susis a maximo usque ad
 minimum et septem diebus iussit convivium praeparari in vestibulo horti et nemoris quod regio
⁶ cultu et manu consitum erat et pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris et carpasini et
 hyacinthini sustentata funibus byssinis atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant et columnis
 marmoreis fulciebantur lectuli quoque aurei et argentei super pavimentum zmaragdino et pario
⁷ stratum lapide dispositi erant quod mira varietate pictura decorabat⁷ bibebant autem qui invitati
 erant aureis poculis et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur vinum quoque ut magnificentia regia
⁸ dignum erat abundans et praecipuum ponebatur⁸ nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum sed
 sic rex statuerat praeponens mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet
⁹ Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio ubi rex Asuerus manere consueverat

10 itaque die septimo cum rex esset hilarior et post nimiam potionem incaluisset mero praecepit
 Mauman et Bazatha et Arbona et Bagatha et Abgatha et Zarath et Charchas septem eunuchis qui
 11 in conspectu eius ministrabant ut introducerent reginam Vasthi coram rege posito super caput
 eius diademate et ostenderet cunctis populis et principibus illius pulchritudinem erat enim pulchra
 12 valde quae rennuit et ad regis imperium quod per eunuchos mandaverat venire contempsit unde
 13 iratus rex et nimio furore succensus interrogavit sapientes qui ex more regio semper ei aderant
 14 et illorum faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum erant autem primi et proximi
 Charsena et Sethar et Admatha et Tharsis et Mares et Marsana et Mamucha septem duces Persarum
 15 atque Medorum qui videbant faciem regis et primi post eum residere soliti erant cui sententiae
 Vasthi regina subiaceret quae Asueri regis imperium quod per eunuchos mandaverat facere noluisset
 16 responditque Mamuchan audiente rege atque principibus non solum regem laesit regina Vasthi
 17 sed omnes principes et populos qui sunt in cunctis provinciis regis Asueri egredietur enim sermo
 reginae ad omnes mulieres ut contemnant viros suos et dicant rex Asuerus iussit ut regina Vasthi
 18 intraret ad eum et illa noluit atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque
 19 Medorum parvipendent imperia maritorum unde regis iusta est indignatio et si tibi placet
 egrediatu edictum a facie tua et scribatur iuxta legem Persarum atque Medorum quam praeteriri
 inlicitum est ut nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad regem sed regnum illius altera quae melior
 20 illa est accipiat et hoc in omne quod latissimum est provinciarum tuarum divulgetur imperium
 21 et cunctae uxores tam maiorum quam minorum deferant maritis suis placuit consilium eius regi
 22 et principibus fecitque rex iuxta consultum Mamuchan et misit epistulas ad universas provincias
 regni sui ut quaeque gens audire et legere poterat diversis linguis et litteris esse viros principes ac
 maiores in domibus suis et hoc per cunctos populos divulgari

Chapter 2

1 his itaque gestis postquam regis Asueri deferbuerat indignatio recordatus est Vasthi et quae
 fecisset vel quae passa esset 2 dixeruntque pueri regis ac ministri eius quaerantur regi puellae
 3 virgines ac speciosae et mittantur qui considerent per universas provincias puellas speciosas et
 virgines et adducant eas ad civitatem Susan et tradant in domum feminarum sub manu Aegaei
 eunuchi qui est praepositus et custos mulierum regiarum et accipiant mundum muliebrem et cetera

ad usus necessaria⁴ et quaecumque inter omnes oculis regis placuerit ipsa regnet pro Vasthi placuit
 sermo regi et ita ut suggererant iussit fieri⁵ erat vir iudaeus in Susis civitate vocabulo Mardocheus
 filius Iair filii Semei filii Cis de stirpe Iemini⁶ qui translatus fuerat de Hierusalem eo tempore quo
 Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat⁷ qui fuit nutricius filiae fratris
 sui Edessae quae altero nomine Hester vocabatur et utrumque parentem amiserat pulchra nimis et
 decora facie mortuisque patre eius ac matre Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam⁸ cumque
 percrebuisset regis imperium et iuxta mandata illius multae virgines pulchrae adducerentur Susan
 et Aegaeo traderentur eunucho Hester quoque inter ceteras puellas ei tradita est ut servaretur in
 numero feminarum⁹ quae placuit ei et invenit gratiam in conspectu illius ut adceleraret mundum
 muliebrem et traderet ei partes suas et septem puellas speciosissimas de domo regis et tam ipsam
 quam pedisequas eius ornaret atque excoleret¹⁰ quae noluit indicare ei populum et patriam suam
 Mardocheus enim praeceperat ut de hac re omnino reticeret¹¹ qui deambulabat cotidie ante
 vestibulum domus in qua electae virgines servabantur curam agens salutis Hester et scire volens
 quid ei accideret¹² cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum ut intrarent ad
 regem expletis omnibus quae ad cultum muliebrem pertinebant mensis duodecimus vertebatur ita
 dumtaxat ut sex menses oleo unguerentur myrtino et aliis sex quibusdam pigmentis et aromatibus
 uterentur¹³ ingredientesque ad regem quicquid postulassent ad ornatum pertinens accipiebant et
 ut eis placuerat compositae de triclinio feminarum ad regis cubiculum transiebant¹⁴ et quae intraverat
 vespere egrediebatur mane atque inde in secundas aedes deducebatur quae sub manu Sasagazi
 eunuchi erant qui concubinis regis praesidebat nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi nisi
 voluisset rex et eam venire iussisset ex nomine¹⁵ evoluto autem tempore per ordinem instabat dies
 quo Hester filia Abiahil fratris Mardochei quam sibi adoptaverat in filiam intrare deberet ad regem
 quae non quaesivit muliebrem cultum sed quaecumque voluit Aegaeus eunuchus custos virginum
 haec ei ad ornatum dedit erat enim formosa valde et incredibili pulchritudine omnium oculis
 gratiosa et amabilis videbatur¹⁶ ducta est itaque ad cubiculum regis Asueri mense decimo qui
 vocatur tebeth septimo anno regni eius¹⁷ et amavit eam rex plus quam omnes mulieres habuitque
 gratiam et misericordiam coram eo super omnes mulieres et posuit diadema regni in capite eius
 fecitque eam regnare in loco Vasthi¹⁸ et iussit convivium praeparari permagnificum cunctis
 principibus et servis suis pro coniunctione et nuptiis Hester et dedit requiem in universis provinciis
 ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem¹⁹ cumque et secundo quaerentur virgines
 et congregarentur Mardocheus manebat ad regis ianuam²⁰ necdumque prodiderat Hester patriam

et populum suum iuxta mandatum eius quicquid enim ille praecipiebat observabat Hester et ita
 cuncta faciebat ut eo tempore solita erat quo eam parvulam nutriebat ²¹ eo igitur tempore quo
 Mardocheus ad regis ianuam morabatur irati sunt Bagathan et Thares duo eunuchi regis qui ianitores
 erant et in primo palatii limine praesidebant volueruntque insurgere in regem et occidere eum
²² quod Mardocheum non latuit statimque nuntiavit reginae Hester et illa regi ex nomine Mardochei
 qui ad se rem detulerat ²³ quaesitum est et inventum et adpensus uterque eorum in patibulo
 mandatumque historiis et annalibus traditum coram rege

Chapter 3

¹ post haec rex Asuerus exaltavit Aman filium Amadathi qui erat de stirpe Agag et posuit solium
 eius super omnes principes quos habebat ² cunctique servi regis qui in foribus palatii versabantur
 flectebant genu et adorabant Aman sic enim eis praeceperat imperator solus Mardocheus non
 flectebat genu neque adorabat eum ³ cui dixerunt regis pueri qui ad fores palatii praesidebant cur
 praeter ceteros non observas mandata regis ⁴ cumque hoc crebrius dicerent et ille nollet audire
 nuntiaverunt Aman scire cupientes utrum perseveraret in sententia dixerat enim eis se esse Iudaeum
⁵ quod cum audisset Aman et experimento probasset quod Mardocheus non sibi flecteret genu nec
 se adoraret iratus est valde ⁶ et pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas audierat
 enim quod esset gentis iudaeae magisque voluit omnem Iudaeorum qui erant in regno Asueri perdere
⁷ nationem mense primo cuius vocabulum est nisan anno duodecimo regni Asueri missa est sors
 in urnam quae hebraice dicitur phur coram Aman quo die et quo mense gens Iudaeorum deberet
 interfici et exivit mensis duodecimus qui vocatur adar ⁸ dixitque Aman regi Asuero est populus
 per omnes provincias regni tui dispersus et a se mutuo separatus novis utens legibus et caerimoniis
 insuper et regis scita contemnens et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per
⁹ licentiam si tibi placet decerne ut pereat et decem milia talentorum adpendam arcariis gazae tuae
¹⁰ tulit ergo rex anulum quo utebatur de manu sua et dedit eum Aman filio Amadathi de progenie
 Agag hosti Iudaeorum ¹¹ dixitque ad eum argentum quod polliceris tuum sit de populo age quod
 tibi placet ¹² vocatique sunt scribae regis mense primo nisan tertiadecima die eius et scriptum est
 ut iusserat Aman ad omnes satrapas regis et iudices provinciarum diversarumque gentium ut quaeque
 gens legere poterat et audire pro varietate linguarum ex nomine regis Asueri et litterae ipsius signatae

¹³
 anulo missae sunt per cursores regis ad universas provincias ut occiderent atque delerent omnes
 Iudaeos a puero usque ad senem parvulos et mulieres uno die hoc est tertio decimo mensis duodecimi
¹⁴
 qui vocatur adar et bona eorum diriperent summa autem epistularum haec fuit ut omnes provinciae
¹⁵
 scirent et pararent se ad praedictam diem festinabant cursores qui missi erant explere regis
 imperium statimque in Susis pependit edictum rege et Aman celebrante convivium et cunctis qui
 in urbe erant flentibus

Chapter 4

¹
 quae cum audisset Mardocheus scidit vestimenta sua et indutus est sacco spargens cinerem
²
 capiti et in platea mediae civitatis voce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui et hoc
 heulatu usque ad fores palatii gradiens non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare
³
 in omnibus quoque provinciis oppidis ac locis ad quae crudele regis dogma pervenerat planctus
 ingens erat apud Iudaeos ieiunium ululatus et fletus sacco et cinere multis pro strato utentibus
⁴
 ingressae sunt autem puellae Hester et eunuchi nuntiaveruntque ei quod audiens consternata est
⁵
 et misit vestem ut ablato sacco induerent eum quam accipere noluit accitoque Athac eunucho
 quem rex ministrum ei dederat praecepit ut iret ad Mardocheum et disceret ab eo cur hoc faceret
⁶
 egressusque Athac ivit ad Mardocheum stantem in platea civitatis ante ostium palatii qui indicavit
⁷
 ei omnia quae acciderant quomodo Aman promisisset ut in thesauros regis pro Iudaeorum nece
⁸
 inferret argentum exemplarque edicti quod pendeat in Susis dedit ei ut reginae ostenderet et
⁹
 moneret eam ut intraret ad regem et deprecaretur eum pro populo suo regressus Athac nuntiavit
¹⁰
 Hester omnia quae Mardocheus dixerat quae respondit ei et iussit ut diceret Mardocheo
¹¹
 omnes servi regis et cunctae quae sub ditione eius sunt norunt provinciae quod sive vir sive mulier invocatus
 interius atrium regis intraverit absque ulla cunctatione statim interficiatur nisi forte rex auream
 virgam ad eum tetenderit pro signo clementiae atque ita possit vivere ego igitur quomodo ad regem
¹²
 intrare potero quae triginta iam diebus non sum vocata ad eum quod cum audisset Mardocheus
¹³
 rursum mandavit Hester dicens ne putes quod animam tuam tantum liberes quia in domo regis
¹⁴
 es prae cunctis Iudaeis si enim nunc silueris per aliam occasionem liberabuntur Iudaei et tu et
 domus patris tui peribitis et quis novit utrum idcirco ad regnum veneris ut in tali tempore parareris
¹⁵
¹⁶
 rursumque Hester haec Mardocheo verba mandavit vade et congrega omnes Iudaeos quos in

Susis reppereris et orate pro me non comedatis et non bibatis tribus diebus ac noctibus et ego cum ancillulis meis similiter ieiunabo et tunc ingrediar ad regem contra legem faciens invocata tradensque me morti et periculo ¹⁷ iuit itaque Mardocheus et fecit omnia quae ei Hester praeceperat

Chapter 5

¹ die autem tertio induta est Hester regalibus vestimentis et stetit in atrio domus regiae quod erat interius contra basilicam regis at ille sedebat super solium in consistorio palatii contra ostium domus ² cumque vidisset Hester reginam stantem placuit oculis eius et extendit contra eam virgam auream quam tenebat manu quae accedens osculata est summitatem virgae eius ³ dixitque ad eam rex quid vis Hester regina quae est petitio tua etiam si dimidiam regni partem petieris dabitur tibi ⁴ at illa respondit si regi placet obsecro ut venias ad me hodie et Aman tecum ad convivium quod paravi ⁵ statimque rex vocate inquit cito Aman ut Hester oboediat voluntati venerunt itaque rex et Aman ad convivium quod eis regina paraverat ⁶ dixitque ei rex postquam vinum biberat abundanter quid petis ut detur tibi et pro qua re postulas etiam si dimidiam partem regni mei petieris inpetrabis ⁷ cui respondit Hester petitio mea et preces istae sunt ⁸ si inveni gratiam in conspectu regis et si regi placet ut det mihi quod postulo et meam impleat petitionem veniat rex et Aman ad convivium ⁹ quod paravi eis et cras regi aperiam voluntatem meam egressus est itaque illo die Aman laetus et alacer cumque vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatii et non solum non adsurrexisse sibi sed nec motum quidem de loco sessionis suae indignatus est valde ¹⁰ et dissimulata ira reversus ¹¹ in domum suam convocavit ad se amicos et Zares uxorem suam et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum filiorumque turbam et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset ¹² et post haec ait regina quoque Hester nullum alium vocavit cum rege ad convivium praeter me apud quam etiam cras cum rege pransurus sum ¹³ et cum haec omnia habeam nihil me ¹⁴ habere puto quamdiu videro Mardocheum Iudaeum sedentem ante fores regias responderuntque ei Zares uxor eius et ceteri amici iube parari excelsam trabem habentem altitudinem quinquaginta cubitos et dic mane regi ut adpendatur super eam Mardocheus et sic ibis cum rege laetus ad convivium placuit ei consilium et iussit excelsam parari crucem

Chapter 6

¹ noctem illam rex duxit insomnem iussitque adferri sibi historias et annales priorum temporum
 qui cum illo praesente legerentur ² ventum est ad eum locum ubi scriptum erat quomodo nuntiasset
 Mardocheus insidias Bagathan et Thares eunuchorum regem Asuerum iugulare cupientium ³ quod
 cum rex audisset ait quid pro hac fide honoris ac praemii Mardocheus consecutus est dixeruntque
 ei servi illius ac ministri nihil omnino mercedis accepit ⁴ statimque rex quis est inquit in atrio Aman
 quippe interius atrium domus regiae intraverat ut suggereret regi et iuberet Mardocheum adfigi
 patibulo quod ei fuerat praeparatum ⁵ responderunt pueri Aman stat in atrio dixitque rex ingrediatur
⁶ cumque esset ingressus ait illi quid debet fieri viro quem rex honorare desiderat cogitans Aman
 in corde suo et reputans quod nullum alium rex nisi se vellet honorare ⁷ respondit homo quem rex
 honorare cupit ⁸ debet indui vestibus regiis et inponi super equum qui de sella regis est et accipere
 regium diadema super caput suum ⁹ et primus de regis principibus ac tyrannis teneat equum eius
 et per plateam civitatis incedens clamet ac dicat sic honorabitur quemcumque rex voluerit honorare
¹⁰ dixitque ei rex festina et sumpta stola et equo fac ita ut locutus es Mardocheo Iudaeo qui sedet
 ante fores palatii cave ne quicquam de his quae locutus es praetermittas ¹¹ tulit itaque Aman stolam
 et equum indutumque Mardocheum in platea civitatis et inpositum equo praecedebat atque clamabat
 hoc honore condignus est quemcumque rex voluerit honorare ¹² reversus est Mardocheus ad ianuam
 palatii et Aman festinavit ire in domum suam lugens et operto capite ¹³ narravitque Zares uxori
 suae et amicis omnia quae evenissent sibi cui responderunt sapientes quos habebat in consilio et
 uxor eius si de semine Iudaeorum est Mardocheus ante quem cadere coepisti non poteris ei resistere
¹⁴ sed cades in conspectu eius adhuc illis loquentibus venerunt eunuchi regis et cito eum ad
 convivium quod regina paraverat pergere compulerunt

Chapter 7

¹ intravit itaque rex et Aman ut biberent cum regina ² dixitque ei rex etiam in secundo die
 postquam vino incaluerat quae est petitio tua Hester ut detur tibi et quid vis fieri etiam si dimidiam
 regni mei partem petieris inpetrabis ³ ad quem illa respondit si inveni gratiam in oculis tuis o rex

et si tibi placet dona mihi animam meam pro qua rogo et populum meum pro quo obsecro ⁴ traditi enim sumus ego et populus meus ut conteramur iugulemur et pereamus atque utinam in servos et famulas venderemur esset tolerabile malum et gemens tacerem nunc autem hostis noster est cuius crudelitas redundat in regem ⁵ respondensque rex Asuerus ait quis est iste et cuius potentiae ut haec audeat facere ⁶ dixit Hester hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman quod ille audiens ilico obstipuit vultum regis ac reginae ferre non sustinens ⁷ rex autem surrexit iratus et de loco convivii intravit in hortum arboribus consitum Aman quoque surrexit ut rogaret Hester reginam pro anima sua intellexit enim a rege sibi paratum malum ⁸ qui cum reversus esset de horto nemoribus consito et intrasset convivii locum repperit Aman super lectulum corruisse in quo iacebat Hester et ait etiam reginam vult opprimere me praesente in domo mea necdum verbum de ore regis exierat et statim operuerunt faciem eius ⁹ dixitque Arbona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis en lignum quod paraverat Mardocheo qui locutus est pro rege stat in domo Aman habens altitudinis quinquaginta cubitos cui dixit rex adpendite eum in eo ¹⁰ suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardocheo et regis ira quievit

Chapter 8

¹ die illo dedit rex Asuerus Hester reginae domum Aman adversarii Iudaeorum et Mardocheus ingressus est ante faciem regis confessa est enim ei Hester quod esset patruus suus ² tulitque rex anulum quem ab Aman recipi iusserat et tradidit Mardocheo Hester autem constituit Mardocheum super domum suam ³ nec his contenta procidit ad pedes regis flevitque et locuta ad eum oravit ut malitiam Aman Agagitae et machinationes eius pessimas quas excogitaverat contra Iudaeos iuberet irritas fieri ⁴ at ille ex more sceptrum aureum protendit manu quo signum clementiae monstrabatur illaque consurgens stetit ante eum ⁵ et ait si placet regi et inveni gratiam coram oculis eius et deprecatio mea non ei videtur esse contraria obsecro ut novis epistulis veteres Aman litterae insidiatoris et hostis Iudaeorum quibus eos in cunctis regis provinciis perire praeceperat corrigantur ⁶ quomodo enim potero sustinere necem et interfectionem populi mei ⁷ responditque rex Asuerus Hester reginae et Mardocheo Iudaeo domum Aman concessi Hester et ipsum iussi adfigi cruci qui ausus est manum in Iudaeos mittere ⁸ scribite ergo Iudaeis sicut vobis placet ex regis nomine signantes litteras anulo meo haec enim consuetudo erat ut epistulis quae ex regis nomine mittebantur et illius anulo signatae erant nemo auderet contradicere ⁹ accitisque scribis et librariis regis erat

autem tempus tertii mensis qui appellatur siban vicesima et tertia illius die scriptae sunt epistulae
 ut Mardocheus voluerat ad Iudaeos et ad principes procuratoresque et iudices qui centum viginti
 septem provinciis ab India usque Aethiopiam praesidebant provinciae atque provinciae populo et
 populo iuxta linguas et litteras suas et Iudaeis ut legere poterant et audire ¹⁰ ipsaeque epistulae
 quae ex regis nomine mittebantur anulo illius obsignatae sunt et missae per veredarios qui per
 omnes provincias discurrentes veteres litteras novis nuntiis praevenirent ¹¹ quibus imperavit rex
 ut convenirent Iudaeos per singulas civitates et in unum praeciperent congregari ut starent pro
 animabus suis et omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis et universis domibus interficerent
 atque delerent ¹² et constituta est per omnes provincias una ultionis dies id est tertiadecima mensis
 duodecimi adar ¹³ summaque epistulae fuit ut in omnibus terris ac populis qui regis Asueri imperio
 subiacebant notum fieret paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis ¹⁴ egressisque
 sunt veredarii celeres nuntios perferentes et edictum regis pependit in Susis ¹⁵ Mardocheus autem
 de palatio et de conspectu regis egrediens fulgebat vestibus regiis hyacinthinis videlicet et aerinis
 coronam auream portans capite et amictus pallio serico atque purpureo omnisque civitas exultavit
 atque laetata est ¹⁶ Iudaeis autem nova lux oriri visa est gaudium honor et tripudium ¹⁷ apud omnes
 populos urbes atque provincias quocumque regis iussa veniebant mira exultatio epulae atque convivium
 et festus dies in tantum ut plures alterius gentis et sectae eorum religioni et caerimoniis iungerentur
 grandis enim cunctos iudaici nominis terror invaserat

Chapter 9

¹ igitur duodecimi mensis quem adar vocari ante iam diximus tertiadecima die quando cunctis
 Iudaeis interfectio parabatur et hostes eorum inhiabant sanguini versa vice Iudaei superiores esse
 coeperunt et se de adversariis vindicare ² congregatique sunt per singulas civitates oppida et loca
 ut extenderent manum contra inimicos et persecutores suos nullusque ausus est resistere eo quod
 omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat ³ nam et provinciarum iudices duces et
 procuratores omnisque dignitas quae singulis locis et operibus praeerat extollebant Iudaeos timore
 Mardochei ⁴ quem principem esse palatii et plurimum posse cognoverant fama quoque nominis
 eius crescebat cotidie et per cunctorum ora volitabat ⁵ itaque percusserunt Iudaei inimicos suos
 plaga magna et occiderunt eos reddentes eis quod sibi paraverant facere ⁶ in tantum ut etiam in
 Susis quingentos viros interficerent et decem extra filios Aman Agagitae hostis Iudaeorum quorum
 ista sunt nomina ⁷ Pharsandatha et Delphon et Esphata ⁸ et Phorata et Adalia et Aridatha ⁹ et

10
 Epherresta et Arisai et Aridai et Vaizatha quos cum occidissent praedas de substantiis eorum
 11
 agere noluerunt statimque numerus eorum qui occisi erant in Susis ad regem relatus est 12
 qui
 dixit reginae in urbe Susis interfecere Iudaei quingentos viros et alios decem filios Aman quantam
 putas eos exercere caedem in universis provinciis quid ultra postulas et quid vis ut fieri iubeam
 13
 cui illa respondit si regi placet detur potestas Iudaeis ut sicut hodie fecerunt in Susis sic et cras
 14
 faciant et decem filii Aman in patibulis suspendantur praecepitque rex ut ita fieret statimque in
 15
 Susis pependit edictum et decem Aman filii suspensi sunt congregatis Iudaeis quartadecima
 16
 adar mensis die interfecti sunt in Susis trecenti viri nec eorum ab illis direpta substantia est sed
 et per omnes provincias quae ditioni regis subiacebant pro animabus suis steterunt Iudaei interfectis
 hostibus ac persecutoribus suis in tantum ut septuaginta quinque milia occisorum implerentur et
 17
 nullus de substantiis eorum quicquam contingeret dies autem tertiusdecimus mensis adar unus
 apud omnes interfectionis fuit et quartodecimo die caedere desierunt quem constituerunt esse
 18
 sollemnem ut in eo omni deinceps tempore vacarent epulis gaudio atque conviviiis at hii qui in
 urbe Susis caedem exercuerant tertio decimo et quartodecimo eiusdem mensis die in caede versati
 sunt quintodecimo autem die percutere desierunt et idcirco eandem diem constituere sollemnem
 19
 epularum atque laetitiae hii vero Iudaei qui in oppidis non muratis ac villis morabantur
 quartumdecimum diem mensis adar conviviorum et gaudii decreverunt ita ut exultent in eo et mittant
 20
 sibi mutuo partes epularum et ciborum scripsit itaque Mardocheus omnia haec et litteris
 comprehensa misit ad Iudaeos qui in omnibus regis provinciis morabantur tam in vicino positos
 21
 quam procul ut quartamdecimam et quintamdecimam diem mensis adar pro festis susciperent
 22
 et revertente semper anno sollemni honore celebrarent quia in ipsis diebus se ulti sunt Iudaei de
 inimicis suis et luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conversa sint essentque istae dies
 epularum atque laetitiae et mitterent sibi invicem ciborum partes et pauperibus munuscula largirentur
 23
 susceperuntque Iudaei in sollemnem ritum cuncta quae eo tempore facere coeperant et quae
 24
 Mardocheus litteris facienda mandaverat Aman enim filius Amadathi stirpis Agag hostis et
 adversarius Iudaeorum cogitavit contra eos malum ut occideret illos atque deleret et misit phur
 25
 quod nostra lingua vertitur in sortem et postea ingressa est Hester ad regem obsecrans ut conatus
 eius litteris regis irriti fierent et malum quod contra Iudaeos cogitaverat reverteretur in caput eius
 26
 denique et ipsum et filios eius adfixerunt cruci atque ex illo tempore dies isti appellati sunt
 Phurim id est Sortium eo quod phur id est sors in urnam missa fuerit et cuncta quae gesta sunt
 27
 epistulae id est libri huius volumine continentur quaeque sustinuerint et quae deinceps inmutata

sint susceperere Iudaei super se et semen suum et super cunctos qui religioni eorum voluerint copulari ut nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere quam scriptura testatur et certa expetunt

28
tempora annis sibi iugiter succedentibus isti sunt dies quos nulla umquam delebit oblivio et per singulas generationes cunctae in toto orbe provinciae celebrabunt nec est ulla civitas in qua dies Phurim id est Sortium non observentur a Iudaeis et ab eorum progenie quae his caerimoniis obligata

29
est scripseruntque Hester regina filia Abiahil et Mardocheus Iudaeus etiam secundam epistulam

30
ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum et miserunt ad omnes Iudaeos qui in centum viginti septem regis Asueri provinciis versabantur ut haberent pacem et susciperent veritatem

31
observantes dies Sortium et suo tempore cum gaudio celebrarent sicut constituerat Mardocheus et Hester et illi observanda susceperant a se et a semine suo ieiunia atque clamores et Sortium dies

32
et omnia quae libri huius qui vocatur Hester historia continentur

Chapter 10

1
rex vero Asuerus omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias cuius fortitudo et imperium et dignitas atque sublimitas qua exaltavit Mardocheum scripta sunt in libris Medorum atque Persarum

Job

Chapter 1

1
vir erat in terra Hus nomine Iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recedens a malo 2
natiq; sunt ei septem filii et tres filiae 3
et fuit possessio eius septem milia ovium et tria milia camelorum quingenta quoque iuga boum et quingentae asinae ac familia multa nimis eratque

4
vir ille magnus inter omnes Orientales et ibant filii eius et faciebant convivium per domos unusquisque in die suo et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis

5
cumque in orbem transissent dies convivii mittebat ad eos Iob et sanctificabat illos consurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos dicebat enim ne forte peccaverint filii mei et benedixerint

6
Deo in cordibus suis sic faciebat Iob cunctis diebus quadam autem die cum venissent filii Dei ut

adsisterent coram Domino adfuit inter eos etiam Satan ⁷ cui dixit Dominus unde venis qui respondens
 ait circuivi terram et perambulavi eam ⁸ dixitque Dominus ad eum numquid considerasti servum
 meum Iob quod non sit ei similis in terra homo simplex et rectus et timens Deum ac recedens a
 malo ⁹ cui respondens Satan ait numquid frustra timet Iob Deum ¹⁰ nonne tu vallasti eum ac domum
 eius universamque substantiam per circuitum operibus manuum eius benedixisti et possessio illius
 crevit in terra ¹¹ sed extende paululum manum tuam et tange cuncta quae possidet nisi in facie tua
 benedixerit tibi ¹² dixit ergo Dominus ad Satan ecce universa quae habet in manu tua sunt tantum
 in eum ne extendas manum tuam egressusque est Satan a facie Domini ¹³ cum autem quadam die
 filii et filiae eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti ¹⁴ nuntius venit ad
 Iob qui diceret boves arabant et asinae pascebantur iuxta eos ¹⁵ et inruerunt Sabei tuleruntque
 omnia et pueros percusserunt gladio et evasi ego solus ut nuntiarem tibi ¹⁶ cumque adhuc ille
 loqueretur venit alter et dixit ignis Dei cecidit e caelo et tactas oves puerosque consumpsit et effugi
 ego solus ut nuntiarem tibi ¹⁷ sed et illo adhuc loquente venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres
 turmas et invaserunt camelos et tulerunt eos necnon et pueros percusserunt gladio et ego fugi solus
 ut nuntiarem tibi ¹⁸ loquebatur ille et ecce alius intravit et dixit filiis tuis et filiabus vescentibus et
 bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti ¹⁹ repente ventus vehemens inruit a regione deserti
 et concussit quattuor angulos domus quae corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt et effugi
 ego solus ut nuntiarem tibi ²⁰ tunc surrexit Iob et scidit tunicam suam et tonso capite corruens in
 terram adoravit ²¹ et dixit nudus egressus sum de utero matris meae et nudus revertar illuc Dominus
 dedit Dominus abstulit sit nomen Domini benedictum ²² in omnibus his non peccavit Iob neque
 stultum quid contra Deum locutus est

Chapter 2

¹ factum est autem cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Domino venisset quoque
 Satan inter eos et staret in conspectu eius ² ut diceret Dominus ad Satan unde venis qui respondens
 ait circuivi terram et perambulavi eam ³ et dixit Dominus ad Satan numquid considerasti servum
 meum Iob quod non sit ei similis in terra vir simplex et rectus timens Deum ac recedens a malo et

adhuc retinens innocentiam tu autem commovisti me adversus eum ut adfligerem illum frustra
⁴ cui respondens Satan ait pellem pro pelle et cuncta quae habet homo dabit pro anima sua ⁵ alioquin
 mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis quod in facie benedicat tibi ⁶ dixit
 ergo Dominus ad Satan ecce in manu tua est verumtamen animam illius serva ⁷ egressus igitur
 Satan a facie Domini percussit Iob ulcere pessimo a planta pedis usque ad verticem eius ⁸ qui testa
 saniem deradebat sedens in sterquilinio ⁹ dixit autem illi uxor sua adhuc tu permanes in simplicitate
 tua benedic Deo et morere ¹⁰ qui ait ad illam quasi una de stultis locuta es si bona suscepimus de
 manu Domini quare mala non suscipiamus in omnibus his non peccavit Iob labiis suis ¹¹ igitur
 audientes tres amici Iob omne malum quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo Eliphaz
 Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites condixerant enim ut pariter venientes visitarent
 eum et consolarentur ¹² cumque levassent procul oculos suos non cognoverunt eum et exclamantes
¹³ ploraverunt scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in caelum ¹³ et sederunt
 cum eo in terram septem diebus et septem noctibus et nemo loquebatur ei verbum videbant enim
 dolorem esse vehementem

Chapter 3

¹ post haec aperuit Iob os suum et maledixit diei suo ² et locutus est ³ pereat dies in qua natus
 sum et nox in qua dictum est conceptus est homo ⁴ dies ille vertatur in tenebras non requirat eum
 Deus desuper et non inlustret lumine ⁵ obscurent eum tenebrae et umbra mortis occupet eum caligo
 et involvatur amaritudine ⁶ noctem illam tenebrosus turbo possideat non computetur in diebus anni
 nec numeretur in mensibus ⁷ sit nox illa solitaria nec laude digna ⁸ maledicant ei qui maledicunt
 diei qui parati sunt suscitare Leviathan ⁹ obtenebrentur stellae caligine eius expectet lucem et non
 videat nec ortum surgentis aurorae ¹⁰ quia non conclusit ostia ventris qui portavit me nec abstulit
 mala ab oculis meis ¹¹ quare non in vulva mortuus sum egressus ex utero non statim perii ¹² quare
 exceptus genibus cur lactatus uberibus ¹³ nunc enim dormiens silerem et somno meo requiescerem
¹⁴ cum regibus et consulibus terrae qui aedificant sibi solitudines ¹⁵ aut cum principibus qui

possident aurum et replent domos suas argento ¹⁶ aut sicut abortivum absconditum non subsisterem
 vel qui concepti non viderunt lucem ¹⁷ ibi impii cessaverunt a tumultu et ibi requieverunt fessi
 robore ¹⁸ et quondam vincti pariter sine molestia non audierunt vocem exactoris ¹⁹ parvus et
 magnus ibi sunt et servus liber a domino suo ²⁰ quare data est misero lux et vita his qui in
 amaritudine animae sunt ²¹ qui expectant mortem et non venit quasi effodientes thesaurum
²² gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum ²³ viro cuius abscondita est via et circumdedit
 eum Deus tenebris ²⁴ antequam comedam suspiro et quasi inundantes aquae sic rugitus meus
²⁵ quia timor quem timebam evenit mihi et quod verebar accidit ²⁶ nonne dissimulavi nonne silui
 nonne quievi et venit super me indignatio

Chapter 4

¹ respondens autem Eliphaz Themanites dixit ² si coeperimus loqui tibi forsitan moleste accipias
 sed conceptum sermonem tenere quis possit ³ ecce docuisti multos et manus lassas roborasti
⁴ vacillantes confirmaverunt sermones tui et genua trementia confortasti ⁵ nunc autem venit super
 te plaga et defecisti tetigit te et conturbatus es ⁶ timor tuus fortitudo tua patientia tua et perfectio
 viarum tuarum ⁷ recordare obsecro te quis umquam innocens perierit aut quando recti deleti sint
⁸ quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem et seminant dolores et metunt eos ⁹ flante Deo
 perisse et spiritu irae eius esse consumptos ¹⁰ rugitus leonis et vox leaenae et dentes catulorum
 leonum contriti sunt ¹¹ tigris periit eo quod non haberet praedam et catuli leonis dissipati sunt
¹² porro ad me dictum est verbum absconditum et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri
 eius ¹³ in horrore visionis nocturnae quando solet sopor occupare homines ¹⁴ pavor tenuit me et
 tremor et omnia ossa mea perterrita sunt ¹⁵ et cum spiritus me praesente transiret inhorruerunt pili
 carnis meae ¹⁶ stetit quidam cuius non agnoscebam vultum imago coram oculis meis et vocem
 quasi aerae lenis audivi ¹⁷ numquid homo Dei conparatione iustificabitur aut factore suo purior
 erit vir ¹⁸ ecce qui serviunt ei non sunt stabiles et in angelis suis repperit pravitatem ¹⁹ quanto

magis hii qui habitant domos luteas qui terrenum habent fundamentum consumentur velut a tineas
 20 de mane usque ad vesperum succidentur et quia nullus intellegit in aeternum peribunt 21
 autem reliqui fuerint auferentur ex eis morientur et non in sapientia

Chapter 5

1 voca ergo si est qui tibi respondeat et ad aliquem sanctorum convertere 2 vere stultum interficit
 iracundia et parvulum occidit invidia 3 ego vidi stultum firma radice et maledixi pulchritudini eius
 statim 4 longe fient filii eius a salute et conterentur in porta et non erit qui eruat 5 cuius messem
 famelicus comedet et ipsum rapiet armatus et ebibent sitientes divitias eius 6 nihil in terra sine
 causa fit et de humo non orietur dolor 7 homo ad laborem nascitur et avis ad volatum 8 quam ob
 rem ego deprecabor Dominum et ad Deum ponam eloquium meum 9 qui facit magna et inscrutabilia
 et mirabilia absque numero 10 qui dat pluviam super faciem terrae et inrigat aquis universa 11 qui
 ponit humiles in sublimi et maerentes erigit sospitate 12 qui dissipat cogitationes malignorum ne
 possint implere manus eorum quod coeperant 13 qui adprehendit sapientes in astutia eorum et
 consilium pravorum dissipat 14 per diem incurrent tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie
 15 porro salvum faciet a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem 16 et erit egeno spes
 iniquitas autem contrahet os suum 17 beatus homo qui corripitur a Domino increpationem ergo
 Domini ne reprobes 18 quia ipse vulnerat et medetur percutit et manus eius sanabunt 19 in sex
 tribulationibus liberabit te et in septima non tanget te malum 20 in fame eruet te de morte et in bello
 de manu gladii 21 a flagello linguae absconderis et non timebis calamitatem cum venerit 22 in
 vastitate et fame ridebis et bestiam terrae non formidabis 23 sed cum lapidibus regionum pactum
 tuum et bestiae terrae pacificae erunt tibi 24 et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum et
 visitans speciem tuam non peccabis 25 scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum et progenies
 tua quasi herba terrae 26 ingredieris in abundantia sepulchrum sicut infertur acervus in tempore
 suo 27 ecce hoc ut investigavimus ita est quod auditum mente pertracta

Chapter 6

¹ respondens autem Iob dixit ² utinam adpenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas
quam patior in statera ³ quasi harena maris haec gravior appareret unde et verba mea dolore sunt
plena ⁴ quia sagittae Domini in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meum et terrores Domini
militant contra me ⁵ numquid rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet bos cum ante praesepe
plenum steterit ⁶ aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum aut potest aliquis gustare
quod gustatum adfert mortem ⁷ quae prius tangere nolebat anima mea nunc prae angustia cibi mei
sunt ⁸ quis det ut veniat petitio mea et quod expecto tribuat mihi Deus ⁹ et qui coepit ipse me
conterat solvat manum suam et succidat me ¹⁰ et haec mihi sit consolatio ut adfligens me dolore
non parcat nec contradicam sermonibus Sancti ¹¹ quae est enim fortitudo mea ut sustineam aut
quis finis meus ut patienter agam ¹² nec fortitudo lapidum fortitudo mea nec caro mea aerea est
¹³ ecce non est auxilium mihi in me et necessarii quoque mei recesserunt a me ¹⁴ qui tollit ab amico
suo misericordiam timorem Domini derelinquit ¹⁵ fratres mei praeterierunt me sicut torrens qui
raptim transit in convallibus ¹⁶ qui timent pruina inruet super eos nix ¹⁷ tempore quo fuerint
dissipati peribunt et ut incaluerit solventur de loco suo ¹⁸ involutae sunt semitae gressuum eorum
ambulabunt in vacuum et peribunt ¹⁹ considerate semitas Theman itinera Saba et expectate paulisper
²⁰ confusi sunt quia speravi venerunt quoque usque ad me et pudore cooperti sunt ²¹ nunc venistis
et modo videntes plagam meam timetis ²² numquid dixi adferte mihi et de substantia vestra donate
mihi ²³ vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruite me ²⁴ docete me et ego tacebo
et si quid forte ignoravi instruite me ²⁵ quare detraxistis sermonibus veritatis cum e vobis nullus
sit qui possit arguere ²⁶ ad increpandum tantum eloquia concinnatis et in ventum verba profertis
²⁷ super pupillum inruitis et subvertere nitimini amicam vestrum ²⁸ verumtamen quod coepistis
explete praebete aurem et videte an mentiar ²⁹ respondete obsecro absque contentione et loquentes
id quod iustum est iudicate ³⁰ et non invenietis in lingua mea iniquitatem nec in faucibus meis
stultitia personabit

Chapter 7

¹ militia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius ² sicut servus desiderat
 umbram et sicut mercennarius praestolatur finem operis sui ³ sic et ego habui menses vacuos et
 noctes laboriosas enumeravi mihi ⁴ si dormiero dico quando consurgam et rursus expectabo
 vesperam et replebor doloribus usque ad tenebras ⁵ induta est caro mea putredine et sordibus
 pulveris cutis mea aruit et contracta est ⁶ dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur
 et consumpti sunt absque ulla spe ⁷ memento quia ventus est vita mea et non revertetur oculus
 meus ut videat bona ⁸ nec aspiciet me visus hominis oculi tui in me et non subsistam ⁹ sicut
 consumitur nubes et pertransit sic qui descenderit ad inferos non ascendet ¹⁰ nec revertetur ultra
 in domum suam neque cognoscet eum amplius locus eius ¹¹ quapropter et ego non parcam ori meo
 loquar in tribulatione spiritus mei confabulabor cum amaritudine animae meae ¹² numquid mare
 sum ego aut cetus quia circumdedisti me carcere ¹³ si dixero consolabitur me lectulus meus et
 relevabor loquens mecum in strato meo ¹⁴ terrebis me per somnia et per visiones horrore concuties
¹⁵ quam ob rem elegit suspendium anima mea et mortem ossa mea ¹⁶ desperavi nequaquam ultra
 iam vivam parce mihi nihil enim sunt dies mei ¹⁷ quid est homo quia magnificas eum aut quia
 ponis erga eum cor tuum ¹⁸ visitas eum diluculo et subito probas illum ¹⁹ usquequo non parces
 mihi nec dimittis me ut gluttiam salivam meam ²⁰ peccavi quid faciam tibi o custos hominum quare
²¹ posuisti me contrarium tibi et factus sum mihimet ipsi gravis ²¹ cur non tolles peccatum meum et
 quare non auferes iniquitatem meam ecce nunc in pulvere dormiam et si mane me quaesieris non
 subsistam

Chapter 8

¹ respondens autem Baldad Suites dixit ² usquequo loqueris talia et spiritus multiplex sermones
 oris tui ³ numquid Deus subplantat iudicium et Omnipotens subvertit quod iustum est ⁴ etiam si
 filii tui peccaverunt ei et dimisit eos in manu iniquitatis suae ⁵ tu tamen si diluculo consurrexeris

ad Deum et Omnipotentem fueris deprecatus⁶ si mundus et rectus incesseris statim evigilabit ad
 te et pacatum reddet habitaculum iustitiae tuae⁷ in tantum ut priora tua fuerint parva et novissima
 tua multiplicentur nimis⁸ interroga enim generationem pristinam et diligenter investiga patrum
 memoriam⁹ hesterni quippe sumus et ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram
 10 et ipsi docebunt te loquentur tibi et de corde suo proferent eloquia¹¹ numquid vivere potest
 scirpus absque humore aut crescet carectum sine aqua¹² cum adhuc sit in flore nec carpatur manu
 ante omnes herbas arescit¹³ sic viae omnium qui obliviscuntur Deum et spes hypocritae peribit
 14 non ei placebit vecordia sua et sicut tela araneorum fiducia eius¹⁵ innitetur super domum suam
 et non stabit fulciet eam et non consurget¹⁶ humectus videtur antequam veniat sol et in horto suo
 germen eius egreditur¹⁷ super acervum petrarum radices eius densabuntur et inter lapides
 commorabitur¹⁸ si absorbuerit eum de loco suo negabit eum et dicet non novi te¹⁹ haec est enim
 laetitia viae eius ut rursum de terra alii germinentur²⁰ Deus non proiciet simplicem nec porriget
 manum malignis²¹ donec impleatur risu os tuum et labia tua iubilo²² qui oderunt te induentur
 confusione et tabernaculum impiorum non subsistet

Chapter 9

1 et respondens Iob ait² vere scio quod ita sit et quod non iustificetur homo conpositus Deo
 3 si voluerit contendere cum eo non poterit ei respondere unum pro mille⁴ sapiens corde est et
 fortis robore quis restitit ei et pacem habuit⁵ qui transtulit montes et nescierunt hii quos subvertit
 in furore suo⁶ qui commovet terram de loco suo et columnae eius concutiuntur⁷ qui praecipit soli
 et non oritur et stellas claudit quasi sub signaculo⁸ qui extendit caelos solus et graditur super fluctus
 maris⁹ qui facit Arcturum et Oriona et Hyadas et interiora austri¹⁰ qui facit magna et
 inconprehensibilia et mirabilia quorum non est numerus¹¹ si venerit ad me non videbo si abierit
 non intellegam eum¹² si repente interroget quis respondebit ei vel quis dicere potest cur facis
 13 Deus cuius resistere irae nemo potest et sub quo curvantur qui portant orbem¹⁴ quantus ergo

sum ego qui respondeam ei et loquar verbis meis cum eo ¹⁵ qui etiam si habuero quippiam iustum
 non respondebo sed meum iudicem deprecabor ¹⁶ et cum invocantem exaudierit me non credo
 quod audierit vocem meam ¹⁷ in turbine enim conteret me et multiplicabit vulnera mea etiam sine
 causa ¹⁸ non concedit requiescere spiritum meum et implet me amaritudinibus ¹⁹ si fortitudo
 quaeritur robustissimus est si aequitas iudicii nemo pro me audet testimonium dicere ²⁰ si iustificare
 me voluero os meum condemnabit me si innocentem ostendere pravum me conprobabit ²¹ etiam
 si simplex fuero hoc ipsum ignorabit anima mea et taedebit me vitae meae ²² unum est quod locutus
 sum et innocentem et impium ipse consumit ²³ si flagellat occidat semel et non de poenis innocentum
 rideat ²⁴ terra data est in manu impii vultum iudicum eius operit quod si non ille est quis ergo est
²⁵ dies mei velociores fuerunt cursore fugerunt et non viderunt bonum ²⁶ pertransierunt quasi naves
 poma portantes sicut aquila volans ad escam ²⁷ cum dixero nequaquam ita loquar commuto faciem
 meam et dolore torqueor ²⁸ verebar omnia opera mea sciens quod non parceres delinquenti ²⁹ si
 autem et sic impius sum quare frustra laboravi ³⁰ si lotus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut
 mundissimae manus meae ³¹ tamen sordibus intingues me et abominabuntur me vestimenta mea
³² neque enim viro qui similis mei est respondebo nec qui mecum in iudicio ex aequo possit audiri
³³ non est qui utrumque valeat arguere et ponere manum suam in ambobus ³⁴ auferat a me virgam
 suam et pavor eius non me terreat ³⁵ loquar et non timebo eum neque enim possum metuens
 respondere

Chapter 10

¹ taedet animam meam vitae meae dimittam adversum me eloquium meum loquar in amaritudine
 animae meae ² dicam Deo noli me condemnare indica mihi cur me ita iudices ³ numquid bonum
 tibi videtur si calumnieris et opprimas me opus manuum tuarum et consilium impiorum adiuves
⁴ numquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt homo et tu videbis ⁵ numquid sicut dies hominis
 dies tui et anni tui sicut humana sunt tempora ⁶ ut quaeras iniquitatem meam et peccatum meum

⁷scruteris et scias quia nihil impium fecerim cum sit nemo qui de manu tua possit eruere ⁸manus
 tuae plasmaverunt me et fecerunt me totum in circuitu et sic repente praecipitas me ⁹memento
 quaeso quod sicut lutum feceris me et in pulverem reduces me ¹⁰nonne sicut lac mulsisti me et
 sicut caseum me coagulasti ¹¹pelle et carnibus vestisti me et ossibus et nervis conpegisti me
¹²vitam et misericordiam tribuisti mihi et visitatio tua custodivit spiritum meum ¹³licet haec celes
 in corde tuo tamen scio quia universorum memineris ¹⁴si peccavi et ad horam pepercisti mihi cur
 ab iniquitate mea mundum me esse non pateris ¹⁵et si impius fuero vae mihi est et si iustus non
 levabo caput saturatus adflictione et miseria ¹⁶et propter superbiam quasi leaenam capies me
 reversusque mirabiliter me crucias ¹⁷instauras testes tuos contra me et multiplicas iram tuam
 adversum me et poenae militant in me ¹⁸quare de vulva eduxisti me qui utinam consumptus essem
¹⁹ne oculus me videret fuissem quasi qui non essem de utero translatus ad tumulum ²⁰numquid
 non paucitas dierum meorum finietur brevi dimitte ergo me ut plangam paululum dolorem meum
²¹antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine ²²terram
 miseriae et tenebrarum ubi umbra mortis et nullus ordo et sempiternus horror inhabitans

Chapter 11

¹respondens autem Sophar Naamathites dixit ²numquid qui multa loquitur non et audiet aut
 vir verbosus iustificabitur ³tibi soli tacebunt homines et cum ceteros inriseris a nullo confutaberis
⁴dixisti enim purus est sermo meus et mundus sum in conspectu tuo ⁵atque utinam Deus loqueretur
 tecum et aperiret labia sua tibi ⁶ut ostenderet tibi secreta sapientiae et quod multiplex esset lex
 eius et intellegeres quod multo minora exigaris a Deo quam meretur iniquitas tua ⁷forsitan vestigia
 Dei comprehendes et usque ad perfectum Omnipotentem repperies ⁸excelsior caelo est et quid
 facies profundior inferno et unde cognosces ⁹longior terrae mensura eius et latior mari ¹⁰si
 subverterit omnia vel in unum coartaverit quis contradicet ei ¹¹ipse enim novit hominum vanitatem
 et videns iniquitatem nonne considerat ¹²vir vanus in superbiam erigitur et tamquam pullum onagri

se liberum natum putat¹³ tu autem firmasti cor tuum et expandisti ad eum manus tuas¹⁴ si
 iniquitatem quod est in manu tua abstuleris a te et non manserit in tabernaculo tuo iniustitia¹⁵ tum
 levare poteris faciem tuam absque macula et eris stabilis et non timebis¹⁶ miseriae quoque
 oblivisceris et quasi aquarum quae praeterierint recordaberis¹⁷ et quasi meridianus fulgor consurget
 tibi ad vesperam et cum te consumptum putaveris orieris ut lucifer¹⁸ et habebis fiduciam proposita
 tibi spe et defossus securus dormies¹⁹ requiesces et non erit qui te exterreat et deprecabuntur
 faciem tuam plurimi²⁰ oculi autem impiorum deficient et effugium peribit ab eis et spes eorum
 abominatio animae

Chapter 12

¹ respondens autem Iob dixit² ergo vos estis soli homines et vobiscum morietur sapientia³ et
 mihi est cor sicut et vobis nec inferior vestri sum quis enim haec quae nostis ignorat⁴ qui deridetur
 ab amico suo sicut ego invocabit Deum et exaudiet eum deridetur enim iusti simplicitas⁵ lampas
 contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum⁶ abundant tabernacula praedonum
 et audacter provocant Deum cum ipse dederit omnia in manibus eorum⁷ nimirum interroga iumenta
 et docebunt te et volatilia caeli et indicabunt tibi⁸ loquere terrae et respondebit tibi et narrabunt
 pisces maris⁹ quis ignorat quod omnia haec manus Domini fecerit¹⁰ in cuius manu anima omnis
 viventis et spiritus universae carnis hominis¹¹ nonne auris verba diiudicat et fauces comedentis
 saporem¹² in antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia¹³ apud ipsum est sapientia et
 fortitudo ipse habet consilium et intellegentiam¹⁴ si destruxerit nemo est qui aedificet et si incluserit
 hominem nullus est qui aperiat¹⁵ si continuerit aquas omnia siccabuntur et si emisit eas subvertent
 terram¹⁶ apud ipsum est fortitudo et sapientia ipse novit et decipientem et eum qui decipitur
¹⁷ adducit consiliarios in stultum finem et iudices in stuporem¹⁸ balteum regum dissolvit et
 praecingit fune renes eorum¹⁹ ducit sacerdotes inglorios et optimates subplantat²⁰ commutans
 labium veracium et doctrinam senum auferens²¹ effundit despectionem super principes et eos qui

²²
 oppressi fuerant relevans qui revelat profunda de tenebris et producit in lucem umbram mortis
²³ qui multiplicat gentes et perdet eas et subversas in integrum restituet ²⁴ qui inmutat cor principum
 populi terrae et decipit eos ut frustra incedant per invium ²⁵ palpabunt quasi in tenebris et non in
 luce et errare eos faciet quasi ebrios

Chapter 13

¹ ecce omnia et vidit oculus meus et audivit auris mea et intellexi singula ² secundum scientiam
 vestram et ego novi nec inferior vestri sum ³ sed tamen ad Omnipotentem loquar et disputare cum
 Deo cupio ⁴ prius vos ostendens fabricatores mendacii et cultores perversorum dogmatum ⁵ atque
 utinam taceretis ut putaremini esse sapientes ⁶ audite ergo correptiones meas et iudicium labiorum
 meorum adtendite ⁷ numquid Deus indiget vestro mendacio ut pro illo loquamini dolos ⁸ numquid
 faciem eius accipitis et pro Deo iudicare nitimini ⁹ aut placebit ei quem celare nihil potest aut
 decipietur ut homo vestris fraudulentis ¹⁰ ipse vos arguet quoniam in abscondito faciem eius
 accipitis ¹¹ statim ut se commoverit turbabit vos et terror eius inruet super vos ¹² memoria vestra
 comparabitur cineri et redigentur in lutum cervices vestrae ¹³ tacete paulisper ut loquar quodcumque
 mihi mens suggererit ¹⁴ quare lacero carnes meas dentibus meis et animam meam porto in manibus
 meis ¹⁵ etiam si occiderit me in ipso sperabo verumtamen vias meas in conspectu eius arguam
¹⁶ et ipse erit salvator meus non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita ¹⁷ audite sermonem
 meum et enigmata percipite auribus vestris ¹⁸ si fuero iudicatus scio quod iustus inveniar ¹⁹ quis
 est qui iudicetur mecum veniat quare tacens consumor ²⁰ duo tantum ne facias mihi et tunc a facie
 tua non abscondar ²¹ manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat ²² et voca me et
 respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi ²³ quantas habeo iniquitates et peccata scelera
 mea et delicta ostende mihi ²⁴ cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum ²⁵ contra
 folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris ²⁶ scribis enim
 contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adolescentiae meae ²⁷ posuisti in nervo

pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti ²⁸ qui
quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comeditur a tineam

Chapter 14

¹ homo natus de muliere brevi vivens tempore repletus multis miseriis ² quasi flos egreditur et
conteritur et fugit velut umbra et numquam in eodem statu permanet ³ et dignum ducis super
huiusmodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium ⁴ quis potest facere mundum
de inmundo conceptum semine nonne tu qui solus es ⁵ breves dies hominis sunt numerus mensuum
eius apud te est constituisti terminos eius qui praeterire non poterunt ⁶ recede paululum ab eo ut
quiescat donec optata veniat sicut mercennarii dies eius ⁷ lignum habet spem si praecisum fuerit
rursum virescit et rami eius pullulant ⁸ si senuerit in terra radix eius et in pulvere emortuus fuerit
truncus illius ⁹ ad odorem aquae germinabit et faciet comam quasi cum primum plantatum est
¹⁰ homo vero cum mortuus fuerit et nudatus atque consumptus ubi quaeso est ¹¹ quomodo si
recedant aquae de mari et fluvius vacuefactus arescat ¹² sic homo cum dormierit non resurget donec
adteratur caelum non evigilabit nec consurget de somno suo ¹³ quis mihi hoc tribuat ut in inferno
protegas me ut abscondas me donec pertranseat furor tuus et constituas mihi tempus in quo recorderis
mei ¹⁴ putasne mortuus homo rursum vivet cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec veniat
inmutatio mea ¹⁵ vocabis et ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram ¹⁶ tu
quidem gressus meos dinumerasti sed parces peccatis meis ¹⁷ signasti quasi in sacco delicta mea
sed curasti iniquitatem meam ¹⁸ mons cadens defluet et saxum transfertur de loco suo ¹⁹ lapides
excavant aquae et adlutione paulatim terra consumitur et homines ergo similiter perdes ²⁰ roborasti
eum paululum ut in perpetuum pertransiret inmutabis faciem eius et emittes eum ²¹ sive nobiles
fuerint filii eius sive ignobiles non intelleget ²² attamen caro eius dum vivet dolebit et anima illius
super semet ipso lugebit

Chapter 15

¹ respondens autem Eliphaz Themanites dixit ² numquid sapiens respondebit quasi in ventum
loquens et implebit ardore stomachum suum ³ arguis verbis eum qui non est aequalis tui et loqueris
quod tibi non expedit ⁴ quantum in te est evacuasti timorem et tulisti preces coram Deo ⁵ docuit
enim iniquitas tua os tuum et imitaris linguam blasphemantium ⁶ condemnabit te os tuum et non
ego et labia tua respondebunt tibi ⁷ numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus
⁸ numquid consilium Dei audisti et inferior te erit eius sapientia ⁹ quid nosti quod ignoremus quid
intellegis quod nesciamus ¹⁰ et senes et antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui
¹¹ numquid grande est ut consoletur te Deus sed verba tua prava hoc prohibent ¹² quid te elevat
cor tuum et quasi magna cogitans adtonitos habes oculos ¹³ quid tumet contra Deum spiritus tuus
ut proferas de ore huiuscemodi sermones ¹⁴ quid est homo ut immaculatus sit et ut iustus appareat
natus de muliere ¹⁵ ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis et caeli non sunt mundi in conspectu
eius ¹⁶ quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquas iniquitatem ¹⁷ ostendam
tibi audi me quod vidi narrabo tibi ¹⁸ sapientes confitentur et non abscondunt patres suos ¹⁹ quibus
solis data est terra et non transibit alienus per eos ²⁰ cunctis diebus suis impius superbit et numerus
annorum incertus est tyrannidis eius ²¹ sonitus terroris semper in auribus illius et cum pax sit ille
insidias suspicatur ²² non credit quod reverti possit de tenebris circumspectans undique gladium
²³ cum se moverit ad quaerendum panem novit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies
²⁴ terrebit eum tribulatio et angustia vallabit eum sicut regem qui praeparatur ad proelium ²⁵ tetendit
enim adversus Deum manum suam et contra Omnipotentem roboratus est ²⁶ cucurrit adversus eum
erecto collo et pingui cervice armatus est ²⁷ operuit faciem eius crassitudo et de lateribus eius
arvina dependet ²⁸ habitavit in civitatibus desolatis et in domibus desertis quae in tumulos sunt
redactae ²⁹ non ditabitur nec perseverabit substantia eius nec mittet in terra radicem suam ³⁰ non
recedet de tenebris ramos eius arefaciet flamma et auferetur spiritu oris sui ³¹ non credat frustra
errore deceptus quod aliquo pretio redimendus sit ³² antequam dies eius impleantur peribit et manus

33
 eius arescet laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius et quasi oliva proiciens florem suum
 34
 congregatio enim hypocritae sterilis et ignis devorabit tabernacula eorum qui munera libenter
 35
 accipiunt concepit dolorem et peperit iniquitatem et uterus eius praeparat dolos

Chapter 16

1
 respondens autem Iob dixit 2
 3
 numquid habebunt finem verba ventosa aut aliquid tibi molestum est si loquaris 4
 5
 similia vestri loqui atque utinam esset anima vestra pro anima mea 6
 7
 sermonibus et moverem caput meum super vos 8
 9
 parcons vobis sed quid agam si locutus fuero non quiescet dolor meus et si tacuero non recedet
 10
 a me 8 nunc autem oppressit me dolor meus et in nihili redacti sunt omnes artus mei 9
 11
 testimonium dicunt contra me et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi
 12
 collegit furorem suum in me et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis hostis meus
 13
 14
 terribilibus oculis me intuitus est 11
 15
 aperuerunt super me ora sua exprobrantes percusserunt maxillam
 16
 meam satiati sunt poenis meis 12
 17
 conclusit me Deus apud iniquum et manibus impiorum me tradidit
 18
 19
 ego ille quondam opulentus repente contritus sum tenuit cervicem meam confregit me et posuit
 20
 sibi quasi in signum 14
 21
 circumdedit me lanceis suis convulneravit lumbos meos non pepercit et
 22
 effudit in terra viscera mea 15
 23
 concidit me vulnere super vulnus inruit in me quasi gigans 16
 24
 consui super cutem meam et operui cinere cornu meum 17
 25
 facies mea intumuit a fletu et palpebrae
 26
 meae caligaverunt 18
 27
 haec passus sum absque iniquitate manus meae cum haberem mundas ad
 28
 Deum preces 19
 29
 terra ne operias sanguinem meum neque inveniat locum in te latendi clamor meus
 30
 31
 ecce enim in caelo testis meus et conscius meus in excelsis 21
 32
 verbosi mei amici mei ad Deum
 33
 stillat oculus meus 22
 34
 atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo quomodo iudicatur filius hominis
 35
 cum collega suo 23
 36
 ecce enim breves anni transeunt et semitam per quam non revertar ambulo

Chapter 17

¹ spiritus meus adtenuabitur dies mei breviabuntur et solum mihi superest sepulchrum ² non
 peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus ³ libera me et pone iuxta te et cuiusvis manus
 pugnet contra me ⁴ cor eorum longe fecisti a disciplina et propterea non exaltabuntur ⁵ praedam
 pollicetur sociis et oculi filiorum eius deficient ⁶ posuit me quasi in proverbium vulgi et exemplum
 sum coram eis ⁷ caligavit ab indignatione oculus meus et membra mea quasi in nihili redacta sunt
⁸ stupebunt iusti super hoc et innocens contra hypocritam suscitabitur ⁹ et tenebit iustus viam suam
 et mundis manibus addet fortitudinem ¹⁰ igitur vos omnes convertimini et venite et non inveniam
 in vobis ullum sapientem ¹¹ dies mei transierunt cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor
 meum ¹² noctem verterunt in diem et rursus post tenebras spero lucem ¹³ si sustinero infernus
 domus mea est in tenebris stravi lectulum meum ¹⁴ putredini dixi pater meus es mater mea et soror
 mea vermibus ¹⁵ ubi est ergo nunc praestolatio mea et patientiam meam quis considerat ¹⁶ in
 profundissimum infernum descendent omnia mea putasne saltem ibi erit requies mihi

Chapter 18

¹ respondens autem Baldad Suites dixit ² usque ad quem finem verba iactabitis intellegite prius
 et sic loquamur ³ quare reputati sumus ut iumenta et sorduimus coram vobis ⁴ qui perdis animam
 tuam in furore tuo numquid propter te derelinquetur terra et transferentur rupes de loco suo ⁵ nonne
 lux impii extinguetur nec splendet flamma ignis eius ⁶ lux obtenebrescet in tabernaculo illius et
 lucerna quae super eum est extinguetur ⁷ artabuntur gressus virtutis eius et praecipitabit eum
 consilium suum ⁸ inmisit enim in rete pedes suos et in maculis eius ambulat ⁹ tenebitur planta illius
 laqueo et exardescet contra eum sitis ¹⁰ abscondita est in terra pedica eius et decipula illius super
 semitam ¹¹ undique terrebunt eum formidines et involvent pedes eius ¹² adtenuetur fame robur
 eius et inedia invadat costas illius ¹³ devoret pulchritudinem cutis eius consumat brachia illius

¹⁴
 primogenita mors ¹⁴ avellatur de tabernaculo suo fiducia eius et calcet super eum quasi rex interitus
¹⁵
¹⁵ habitent in tabernaculo illius socii eius qui non est aspergatur in tabernaculo eius sulphur
¹⁶
¹⁶ deorsum radices eius siccentur sursum autem adteratur messis eius ¹⁷ memoria illius pereat de
¹⁸
¹⁸ terra et non celebretur nomen eius in plateis ¹⁸ expellet eum de luce in tenebras et de orbe transferet
¹⁹
¹⁹ eum ¹⁹ non erit semen eius neque progenies in populo suo nec ullae reliquiae in regionibus eius
²⁰
²⁰ in die eius stupebunt novissimi et primos invadet horror ²¹ haec sunt ergo tabernacula iniqui et
²¹
²¹ iste locus eius qui ignorat Deum

Chapter 19

¹
¹ respondens autem Iob dixit ² usquequo adfligitis animam meam et adteritis me sermonibus
³
³ en decies confunditis me et non erubescitis opprimentes me ⁴ nempe et si ignoravi mecum erit
⁵
⁵ ignorantia mea ⁵ at vos contra me erigimini et arguitis me obprobriis meis ⁶ saltem nunc intellegite
⁷
⁷ quia Deus non aequo iudicio adflixerit me et flagellis suis me cinxerit ⁷ ecce clamabo vim patiens
⁸
⁸ et nemo audiet vociferabor et non est qui iudicet ⁸ semitam meam circumsepsit et transire non
⁹
⁹ possum et in calle meo tenebras posuit ⁹ spoliavit me gloria mea et abstulit coronam de capite meo
¹⁰
¹⁰ destruxit me undique et pereo et quasi evulsae arbori abstulit spem meam ¹¹ iratus est contra
¹²
¹² me furor eius et sic me habuit quasi hostem suum ¹² simul venerunt latrones eius et fecerunt sibi
¹³
¹³ viam per me et obsederunt in gyro tabernaculum meum ¹³ fratres meos longe fecit a me et noti
¹⁴
¹⁴ mei quasi alieni recesserunt a me ¹⁴ dereliquerunt me propinqui mei et qui me noverant obliti sunt
¹⁵
¹⁵ mei ¹⁵ inquilini domus meae et ancillae meae sicut alienum habuerunt me et quasi peregrinus fui
¹⁶
¹⁶ in oculis eorum ¹⁶ servum meum vocavi et non respondit ore proprio deprecabar illum ¹⁷ halitum
¹⁸
¹⁸ meum exhorruit uxor mea et orabam filios uteri mei ¹⁸ stulti quoque despiciebant me et cum ab
¹⁹
¹⁹ eis recessissem detrahebant mihi ¹⁹ abominati sunt me quondam consilarii mei et quem maxime
²⁰
²⁰ diligebam aversatus est me ²⁰ pelli meae consumptis carnibus adhesit os meum et derelicta sunt
²¹
²¹ tantummodo labia circa dentes meos ²¹ miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei quia

manus Domini tetigit me²² quare persequimini me sicut Deus et carnibus meis saturamini²³ quis
 mihi tribuat ut scribantur sermones mei quis mihi det ut exarentur in libro²⁴ stilo ferreo et plumbi
 lammina vel certe sculpantur in silice²⁵ scio enim quod redemptor meus vivat et in novissimo de
 terra surrecturus sim²⁶ et rursus circumdabor pelle mea et in carne mea videbo Deum²⁷ quem
 visurus sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt et non alius reposita est haec spes mea in sinu
 meo²⁸ quare ergo nunc dicitis persequamur eum et radicem verbi inveniamus contra eum²⁹ fugite
 ergo a facie gladii quoniam ultor iniquitatum gladius est et scitote esse iudicium

Chapter 20

1 respondens autem Sophar Naamathites dixit² idcirco cogitationes meae variae succedunt sibi
 et mens in diversa rapitur³ doctrinam qua me arguis audiam et spiritus intellegentiae meae
 respondebit mihi⁴ hoc scio a principio ex quo positus est homo super terram⁵ quod laus impiorum
 brevis sit et gaudium hypocritae ad instar puncti⁶ si ascenderit usque ad caelum superbia eius et
 caput eius nubes tetigerit⁷ quasi sterquilinium in fine perdetur et qui eum viderant dicent ubi est
 8 velut somnium avolans non invenietur transiet sicut visio nocturna⁹ oculus qui eum viderat non
 videbit neque ultra intuebitur eum locus suus¹⁰ filii eius adterentur egestate et manus illius reddent
 ei dolorem suum¹¹ ossa eius implebuntur vitiis adolescentiae eius et cum eo in pulverem dormient
 12 cum enim dulce fuerit in ore eius malum abscondet illud sub lingua sua¹³ parcat illi et non
 derelinquet illud et celabit in gutture suo¹⁴ panis eius in utero illius vertetur in fel aspidum
 intrinsecus¹⁵ divitias quas devoravit evomet et de ventre illius extrahet eas Deus¹⁶ caput aspidum
 suget occidet eum lingua viperae¹⁷ non videat rivulos fluminis torrentes mellis et butyri¹⁸ luet
 quae fecit omnia nec tamen consumetur iuxta multitudinem adinventionum suarum sic et sustinebit
 19 quoniam confringens nudavit pauperes domum rapuit et non aedificavit eam²⁰ nec est satiatus
 venter eius et cum habuerit quae cupierat possidere non poterit²¹ non remansit de cibo eius et
 propterea nihil permanebit de bonis eius²² cum satiatus fuerit artabitur aestuabit et omnis dolor

23
 inruet in eum utinam impleatur venter eius ut emittat in eum iram furoris sui et pluat super illum
 24
 bellum suum fugiet arma ferrea et inruet in arcum aereum 25 eductus et egrediens de vagina
 26
 sua et fulgurans in amaritudine sua vadent et venient super eum horribiles omnes tenebrae
 absconditae sunt in occultis eius devorabit eum ignis qui non succenditur adfligetur relictus in
 27
 tabernaculo suo revelabunt caeli iniquitatem eius et terra consurget adversus eum 28 apertum
 29
 erit germen domus illius detrahetur in die furoris Dei haec est pars hominis impii a Deo et
 hereditas verborum eius a Domino

Chapter 21

1
 respondens autem Iob dixit 2 audite quaeso sermones meos et agetis paenitentiam 3 sustinete
 me ut et ego loquar et post mea si videbitur verba ridete 4 numquid contra hominem disputatio mea
 est ut merito non debeam contristari 5 attendite me et obstupescite et superponite digitum ori vestro
 6
 et ego quando recordatus fuero pertimesco et concutit carnem meam tremor 7 quare ergo impii
 8
 vivunt sublevati sunt confortatique divitiis semen eorum permanet coram eis propinquorum turba
 9
 et nepotum in conspectu eorum domus eorum securae sunt et pacatae et non est virga Dei super
 10
 illos 10 bos eorum concepit et non abortit vacca peperit et non est privata fetu suo 11 egrediuntur
 12
 quasi greges parvuli eorum et infantes eorum exultant lusibus 12 tenent tympanum et citharam et
 13
 gaudent ad sonitum organi 13 ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt 14 qui
 15
 dixerunt Deo recede a nobis et scientiam viarum tuarum nolumus 15 quid est Omnipotens ut
 16
 serviamus ei et quid nobis prodest si oraverimus illum 16 verumtamen quia non sunt in manu eorum
 17
 bona sua consilium impiorum longe sit a me 17 quotiens lucerna impiorum extinguetur et superveniet
 18
 eis inundatio et dolores dividet furoris sui 18 erunt sicut paleae ante faciem venti et sicut favilla
 19
 quam turbo dispergit 19 Deus servabit filiis illius dolorem patris et cum reddiderit tunc sciet
 20
 20 videbunt oculi eius interfectionem suam et de furore Omnipotentis bibit 21 quid enim ad eum
 22
 pertinet de domo sua post se et si numerus mensuum eius dimidietur 22 numquid Deum quispiam

docebit scientiam qui excelsos iudicat ²³ iste moritur robustus et sanus dives et felix ²⁴ viscera
 eius plena sunt adipe et medullis ossa illius inrigantur ²⁵ alius vero moritur in amaritudine animae
 absque ullis opibus ²⁶ et tamen simul in pulverem dormient et vermes operient eos ²⁷ certe novi
 cogitationes vestras et sententias contra me iniquas ²⁸ dicitis enim ubi est domus principis et ubi
 tabernacula impiorum ²⁹ interrogate quemlibet de viatoribus et haec eadem eum intellegere
 cognoscetis ³⁰ quia in diem perditionis servabitur malus et ad diem furoris ducitur ³¹ quis arguet
 coram eo viam eius et quae fecit quis reddet illi ³² ipse ad sepulchra ducetur et in congerie
 mortuorum vigilabit ³³ dulcis fuit glareis Cocyti et post se omnem hominem trahet et ante se
 innumerabiles ³⁴ quomodo igitur consolamini me frustra cum responsio vestra repugnare ostensa
 sit veritati

Chapter 22

¹ respondens autem Eliphaz Themanites dixit ² numquid Deo comparari potest homo etiam cum
 perfectae fuerit scientiae ³ quid prodest Deo si iustus fueris aut quid ei confers si immaculata fuerit
 via tua ⁴ numquid timens arguet te et veniet tecum in iudicium ⁵ et non propter malitiam tuam
 plurimam et infinitas iniquitates tuas ⁶ abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos
 spoliasti vestibus ⁷ aquam lasso non dedisti et esurienti subtraxisti panem ⁸ in fortitudine brachii
 tui possidebas terram et potentissimus obtinebas eam ⁹ viduas dimisisti vacuas et lacertos pupillorum
 comminuisti ¹⁰ propterea circumdatus es laqueis et conturbat te formido subita ¹¹ et putabas te
 tenebras non visurum et impetu aquarum inundantium non oppressurum ¹² an cogitas quod Deus
 excelsior caelo et super stellarum vertices sublimetur ¹³ et dicis quid enim novit Deus et quasi per
 caliginem iudicat ¹⁴ nubes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines caeli perambulat
¹⁵ numquid semitam saeculorum custodire cupis quam calcaverunt viri iniqui ¹⁶ qui sublati sunt
 ante tempus suum et fluvius subvertit fundamentum eorum ¹⁷ qui dicebant Deo recede a nobis et
 quasi nihil possit facere Omnipotens aestimabant eum ¹⁸ cum ille implesset domos eorum bonis

quorum sententia procul sit a me¹⁹ videbunt iusti et laetabuntur et innocens subsannabit eos
²⁰ nonne succisa est erectio eorum et reliquias eorum devoravit ignis²¹ adquiesce igitur ei et habeto
 pacem et per haec habebis fructus optimos²² suscipe ex ore illius legem et pone sermones eius in
 corde tuo²³ si reversus fueris ad Omnipotentem aedificaberis et longe facies iniquitatem a
 tabernaculo tuo²⁴ dabit pro terra silicem et pro silice torrentes aureos²⁵ eritque Omnipotens contra
 hostes tuos et argentum coacervabitur tibi²⁶ tunc super Omnipotentem deliciis afflues et elevabis
 ad Deum faciem tuam²⁷ rogabis eum et exaudiet te et vota tua reddes²⁸ decernes rem et veniet
 tibi et in viis tuis splendeat lumen²⁹ qui enim humiliatus fuerit erit in gloria et qui inclinaverit
 oculos suos ipse salvabitur³⁰ salvabitur innocens salvabitur autem munditia manuum suarum

Chapter 23

¹ respondens autem Iob dixit² nunc quoque in amaritudine est sermo meus et manus plagae
 meae adgravata est super gemitum meum³ quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum et
 veniam usque ad solium eius⁴ ponam coram eo iudicium et os meum replebo increpationibus⁵ ut
 sciam verba quae mihi respondeat et intellegam quid loquatur mihi⁶ nolo multa fortitudine contendat
 mecum nec magnitudinis suae mole me premat⁷ proponat aequitatem contra me et perveniat ad
 victoriam iudicium meum⁸ si ad orientem iero non apparet si ad occidentem non intellegam eum
⁹ si ad sinistram quid agat non adprehendam eum si me vertam ad dextram non videbo illum¹⁰ ipse
 vero scit viam meam et probavit me quasi aurum quod per ignem transit¹¹ vestigia eius secutus
 est pes meus viam eius custodivi et non declinavi ex ea¹² a mandatis labiorum eius non recessi et
 in sinu meo abscondi verba oris eius¹³ ipse enim solus est et nemo avertere potest cogitationem
 eius et anima eius quodcumque voluerit hoc facit¹⁴ cum expleverit in me voluntatem suam et alia
 multa similia praesto sunt ei¹⁵ et idcirco a facie eius turbatus sum et considerans eum timore
 sollicitor¹⁶ Deus mollivit cor meum et Omnipotens conturbavit me¹⁷ non enim perii propter
 imminentes tenebras nec faciem meam operuit caligo

Chapter 24

¹ ab Omnipotente non sunt abscondita tempora qui autem noverunt eum ignorant dies illius
² alii terminos transtulerunt diripuerunt greges et paverunt eos ³ asinum pupillorum abigerunt et
 abstulerunt pro pignore bovem viduae ⁴ subverterunt pauperum viam et oppresserunt pariter
 mansuetos terrae ⁵ alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum vigilantesque ad praedam
 praeparant panem liberis ⁶ agrum non suum demetunt et vineam eius quem vi oppresserunt
 vindemiant ⁷ nudos dimittunt homines indumenta tollentes quibus non est operimentum in frigore
⁸ quos imbres montium rigant et non habentes velamen amplexantur lapides ⁹ vim fecerunt
 depraedantes pupillos et vulgum pauperem spoliaverunt ¹⁰ nudis et incedentibus absque vestitu et
 esurientibus tulerunt spicas ¹¹ inter acervos eorum meridiati sunt qui calcatis torcularibus sitiunt
¹² de civitatibus fecerunt viros gemere et anima vulneratorum clamavit et Deus inultum abire non
 patitur ¹³ ipsi fuerunt rebelles luminis nescierunt vias eius nec reversi sunt per semitas illius
¹⁴ mane primo consurgit homicida interficit egenum et pauperem per noctem vero erit quasi fur
¹⁵ oculus adulteri observat caliginem dicens non me videbit oculus et operiet vultum suum ¹⁶ perfodit
 in tenebris domos sicut in die condixerant sibi et ignoraverunt lucem ¹⁷ si subito apparuerit aurora
 arbitrantur umbram mortis et sic in tenebris quasi in luce ambulant ¹⁸ levis est super faciem aquae
 maledicta sit pars eius in terra nec ambulet per viam vinearum ¹⁹ ad nimium calorem transeat ab
 aquis nivium et usque ad inferos peccatum illius ²⁰ obliviscatur eius misericordia dulcedo illius
 vermes non sit in recordatione sed conteratur quasi lignum infructuosum ²¹ pavit enim sterilem et
 quae non parit et viduae bene non fecit ²² detraxit fortes in fortitudine sua et cum steterit non credet
 vitae suae ²³ dedit ei Deus locum paenitentiae et ille abutitur eo in superbiam oculi autem eius sunt
 in viis illius ²⁴ elevati sunt ad modicum et non subsistent et humiliabuntur sicut omnia et auferentur
 et sicut summitates spicarum conterentur ²⁵ quod si non est ita quis me potest arguere esse mentitum
 et ponere ante Deum verba mea

Chapter 25

¹ respondens autem Baldad Suites dixit ² potestas et terror apud eum est qui facit concordiam
 in sublimibus suis ³ numquid est numerus militum eius et super quem non surget lumen illius
⁴ numquid iustificari potest homo conparatus Deo aut apparere mundus natus de muliere ⁵ ecce
 etiam luna non splendet et stellae non sunt mundaе in conspectu eius ⁶ quanto magis homo putredo
 et filius hominis vermis

Chapter 26

¹ respondens autem Iob dixit ² cuius adiutor es numquid inbecilli et sustentas brachium eius
 qui non est fortis ³ cui dedisti consilium forsitan illi qui non habet sapientiam et prudentiam tuam
 ostendisti plurimam ⁴ quem docere voluisti nonne eum qui fecit spiramen tuum ⁵ ecce gigantes
 gemunt sub aquis et qui habitant cum eis ⁶ nudus est inferus coram illo et nullum est operimentum
 perditioni ⁷ qui extendit aquilonem super vacuum et adpendit terram super nihili ⁸ qui ligat aquas
 in nubibus suis ut non erumpant pariter deorsum ⁹ qui tenet vultum solii sui et expandit super illud
 nebulam suam ¹⁰ terminum circumdedit aquis usque dum finiantur lux et tenebrae ¹¹ columnae
 caeli contremescunt et pavent ad nutum eius ¹² in fortitudine illius repente maria congregata sunt
 et prudentia eius percussit superbum ¹³ spiritus eius ornavit caelos et obsetricante manu eius eductus
¹⁴ est coluber tortuosus ecce haec ex parte dicta sunt viarum eius et cum vix parvam stillam sermonis
 eius audierimus quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri

Chapter 27

¹ addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit ² vivit Deus qui abstulit iudicium meum
 et Omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam ³ quia donec superest halitus in me et
⁴ spiritus Dei in naribus meis non loquentur labia mea iniquitatem nec lingua mea meditabitur

⁵
mendacium absit a me ut iustos vos esse iudicem donec deficiam non recedam ab innocentia mea
⁶
iustificationem meam quam coepi tenere non deseram nec enim reprehendit me cor meum in omni
⁷ vita mea sit ut impius inimicus meus et adversarius meus quasi iniquus ⁸ quae enim spes est
hypocritae si avare rapiat et non liberet Deus animam eius ⁹ numquid clamorem eius Deus audiet
cum venerit super illum angustia ¹⁰ aut poterit in Omnipotente delectari et invocare Deum in omni
¹¹ tempore docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat nec abscondam ¹² ecce vos omnes
noscitis et quid sine causa vana loquimini ¹³ haec est pars hominis impii apud Deum et hereditas
violentorum quam ab Omnipotente suscipient ¹⁴ si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt et
nepotes eius non saturabuntur pane ¹⁵ qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu et viduae illius
non plorabunt ¹⁶ si conportaverit quasi terram argentum et sicut lutum praeparaverit vestimenta
¹⁷ praeparabit quidem sed iustus vestietur illis et argentum innocens dividet ¹⁸ aedificavit sicut
tinea domum suam et sicut custos fecit umbraculum ¹⁹ dives cum dormierit nihil secum auferet
aperit oculos suos et nihil inveniet ²⁰ adprehendit eum quasi aqua inopia nocte opprimet eum
²¹ tempestas tollet eum ventus urens et auferet et velut turbo rapiet eum de loco suo ²² et mittet
super eum et non parcat de manu eius fugiens fugiet ²³ stringet super eum manus suas et sibilabit
super illum intuens locum eius

Chapter 28

¹ habet argentum venarum suarum principia et auro locus est in quo conflatur ² ferrum de terra
tollitur et lapis solutus calore in aes vertitur ³ tempus posuit tenebris et universorum finem ipse
considerat lapidem quoque caliginis et umbram mortis ⁴ dividit torrens a populo peregrinante eos
quos oblitus est pes egentis hominum et invios ⁵ terra de qua oriebatur panis in loco suo igne
subversa est ⁶ locus sapphyri lapides eius et glebae illius aurum ⁷ semitam ignoravit avis nec intuitus
est oculus vulturis ⁸ non calcaverunt eam filii institorum nec pertransivit per eam leaena ⁹ ad silicem
extendit manum suam subvertit a radicibus montes ¹⁰ in petris rivos excidit et omne pretiosum

vidit oculus eius ¹¹ profunda quoque fluviorum scrutatus est et abscondita produxit in lucem
¹² sapientia vero ubi invenitur et quis est locus intellegentiae ¹³ nescit homo pretium eius nec
 invenitur in terra suaviter viventium ¹⁴ abyssus dicit non est in me et mare loquitur non est mecum
¹⁵ non dabitur aurum obrizum pro ea nec adpendetur argentum in commutatione eius ¹⁶ non
 conferetur tinctis Indiae coloribus nec lapidi sardonico pretiosissimo vel sapphyro ¹⁷ non
 adaequabitur ei aurum vel vitrum nec commutabuntur pro ea vasa auri ¹⁸ excelsa et eminentia non
 memorabuntur conparatione eius trahitur autem sapientia de occultis ¹⁹ non adaequabitur ei topazium
 de Aethiopia nec tincturae mundissimae conponetur ²⁰ unde ergo sapientia veniet et quis est locus
 intellegentiae ²¹ abscondita est ab oculis omnium viventium volucres quoque caeli latet ²² perditio
 et mors dixerunt auribus nostris audivimus famam eius ²³ Deus intellegit viam eius et ipse novit
 locum illius ²⁴ ipse enim fines mundi intuetur et omnia quae sub caelo sunt respicit ²⁵ qui fecit
 ventis pondus et aquas adpendit mensura ²⁶ quando ponebat pluviis legem et viam procellis
 sonantibus ²⁷ tunc vidit illam et enarravit et praeparavit et investigavit ²⁸ et dixit homini ecce
 timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo intellegentia

Chapter 29

¹ addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit ² quis mihi tribuat ut sim iuxta menses
 pristinos secundum dies quibus Deus custodiebat me ³ quando splendebat lucerna eius super caput
 meum et ad lumen eius ambulabam in tenebris ⁴ sicut fui in diebus adolescentiae meae quando
 secreto Deus erat in tabernaculo meo ⁵ quando erat Omnipotens mecum et in circuitu meo pueri
 mei ⁶ quando lavabam pedes meos butyro et petra fundebat mihi rivos olei ⁷ quando procedebam
 ad portam civitatis et in platea parabant cathedram mihi ⁸ videbant me iuvenes et abscondebantur
 et senes adsurgentes stabant ⁹ principes cessabant loqui et digitum superponebant ori suo ¹⁰ vocem
 suam cohibebant duces et lingua eorum gutturi suo adhebat ¹¹ auris audiens beatificabat me et
 oculus videns testimonium reddebat mihi ¹² quod liberassem pauperem vociferantem et pupillum

13
 cui non esset adiutor benedictio perituri super me veniebat et cor viduae consolatus sum 14
 iustitia
 15
 indutus sum et vestivit me sicut vestimento et diademate iudicio meo oculus fui caeco et pes
 16
 claudo pater eram pauperum et causam quam nesciebam diligentissime investigabam
 17
 conterebam molas iniqui et de dentibus illius auferebam praedam 18
 dicebamque in nidulo meo
 19
 moriar et sicut palma multiplicabo dies radix mea aperta est secus aquas et ros morabitur in
 20
 messione mea gloria mea semper innovabitur et arcus meus in manu mea instaurabitur 21
 qui
 22
 me audiebant expectabant sententiam et intenti tacebant ad consilium meum verbis meis addere
 23
 nihil audebant et super illos stillabat eloquium meum expectabant me sicut pluviam et os suum
 24
 aperiebant quasi ad imbrem serotinum si quando ridebam ad eos non credebant et lux vultus
 25
 mei non cadebat in terram si voluissem ire ad eos sedebam primus cumque sederem quasi rex
 circumstante exercitu eram tamen maerentium consolator

Chapter 30

1
 nunc autem derident me iuniores tempore quorum non dignabar patres ponere cum canibus
 2
 gregis mei quorum virtus manuum erat mihi pro nihilo et vita ipsa putabantur indigni 3
 egestate
 4
 et fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamitate et miseria et mandebant herbas
 5
 et arborum cortices et radix iuniperorum erat cibus eorum qui de convallibus ista rapientes cum
 6
 singula repperissent ad ea cum clamore currebant in desertis habitabant torrentium et in cavernis
 7
 terrae vel super glaream qui inter huiuscemodi laetabantur et esse sub sentibus delicias computabant
 8
 filii stultorum et ignobilium et in terra penitus non parentes 9
 nunc in eorum canticum versus sum
 10
 et factus sum eis proverbium abominantur me et longe fugiunt a me et faciem meam conspuere
 11
 non verentur faretram enim suam aperuit et adflixit me et frenum posuit in os meum 12
 ad
 13
 dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt pedes meos subverterunt et oppresserunt quasi
 fluctibus semitis suis 13
 dissipaverunt itinera mea insidiati sunt mihi et praevaluerunt et non fuit
 14
 qui ferret auxilium quasi rupto muro et aperta ianua intruerunt super me et ad meas miserias

15
 devoluti sunt redactus sum in nihili abstulisti quasi ventus desiderium meum et velut nubes
 16
 pertransiit salus mea nunc autem in memet ipso marcescit anima mea et possident me dies
 17 18
 afflictionis nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedunt non dormiunt in
 multitudine eorum consumitur vestimentum meum et quasi capitio tunicae sic cinxerunt me
 19 20
 comparatus sum luto et adsimilatus favillae et cineri clamo ad te et non exaudis me sto et non
 21 22
 respicis me mutatus es mihi in crudelem et in duritia manus tuae adversaris mihi elevasti me
 23
 et quasi super ventum ponens elisisti me valide scio quia morti tradas me ubi constituta domus
 24
 est omni viventi verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam et si corruerint
 25
 ipse salvabis flebam quondam super eum qui adflictus erat et conpatiebatur anima mea pauperi
 26 27
 expectabam bona et venerunt mihi mala praestolabar lucem et eruperunt tenebrae interiora
 28
 mea efferbuerunt absque ulla requie praevenerunt me dies afflictionis maerens incedebam sine
 29 30
 furore consurgens in turba clamavi frater fui draconum et socius strutionum cutis mea denigrata
 31
 est super me et ossa mea aruerunt prae caumate versa est in luctum cithara mea et organum
 meum in vocem flentium

Chapter 31

1 2
 pepigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine quam enim partem haberet
 Deus in me desuper et hereditatem Omnipotens de excelsis 3 numquid non perditio est iniquo et
 alienatio operantibus iniustitiam 4 nonne ipse considerat vias meas et cunctos gressus meos dinumerat
 5 6
 si ambulavi in vanitate et festinavit in dolo pes meus adpendat me in statera iusta et sciat Deus
 7
 simplicitatem meam si declinavit gressus meus de via et si secutum est oculos meos cor meum
 et in manibus meis adhesit macula 8 seram et alius comedat et progenies mea eradicetur 9 si
 10
 deceptum est cor meum super mulierem et si ad ostium amici mei insidiatus sum scortum sit
 11 12
 alteri uxor mea et super illam incurventur alii hoc enim nefas est et iniquitas maxima ignis
 13
 est usque ad perditionem devorans et omnia eradicans genimina si contempsi subire iudicium

cum servo meo et ancillae meae cum disceptarent adversum me¹⁴ quid enim faciam cum surrexerit
 ad iudicandum Deus et cum quaesierit quid respondebo illi¹⁵ numquid non in utero fecit me qui
 et illum operatus est et formavit in vulva unus¹⁶ si negavi quod volebant pauperibus et oculos
 viduae expectare feci¹⁷ si comedi buccellam meam solus et non comedit pupillus ex ea¹⁸ quia
 ab infantia mea crevit mecum miseratio et de utero matris meae egressa est mecum¹⁹ si despexi
 pereuntem eo quod non habuerit indumentum et absque operimento pauperem²⁰ si non benedixerunt
 mihi latera eius et de velleribus ovium mearum calefactus est²¹ si levavi super pupillum manum
 meam etiam cum viderem me in porta superiorem²²umerus meus a iunctura sua cadat et brachium
 meum cum suis ossibus confringatur²³ semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum
 et pondus eius ferre non potui²⁴ si putavi aurum robur meum et obrizae dixi fiducia mea²⁵ si
 laetatus sum super multis divitiis meis et quia plurima repperit manus mea²⁶ si vidi solem cum
 fulgeret et lunam incedentem clare²⁷ et lactatum est in abscondito cor meum et osculatus sum
 manum meam ore meo²⁸ quae est iniquitas maxima et negatio contra Deum altissimum²⁹ si
 gavisus sum ad ruinam eius qui me oderat et exultavi quod invenisset eum malum³⁰ non enim
 dedi ad peccandum guttur meum ut expeterem maledicens animam eius³¹ si non dixerunt viri
 tabernaculi mei quis det de carnibus eius ut saturemur³² foris non mansit peregrinus ostium meum
 viatori patuit³³ si abscondi quasi homo peccatum meum et celavi in sinu meo iniquitatem meam
³⁴ si expavi ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me et non magis tacui nec
 egressus sum ostium³⁵ quis mihi tribuat auditorem ut desiderium meum Omnipotens audiat et
 librum scribat ipse qui iudicat³⁶ ut in umero meo portem illum et circumdem illum quasi coronam
 mihi³⁷ per singulos gradus meos pronuntiabo illum et quasi principi offeram eum³⁸ si adversum
 me terra mea clamat et cum ipsa sulci eius deflent³⁹ si fructus eius comedi absque pecunia et
⁴⁰ animam agricolarum eius adflixit pro frumento oriatur mihi tribulus et pro hordeo spina finita
 sunt verba Iob

Chapter 32

¹ omiserunt autem tres viri isti respondere Iob eo quod iustus sibi videretur ² et iratus indignatusque Heliu filius Barachel Buzites de cognatione Ram iratus est autem adversus Iob eo quod iustum se esse diceret coram Deo ³ porro adversus amicos eius indignatus est eo quod non invenissent responsionem rationabilem sed tantummodo condemnassent Iob ⁴ igitur Heliu expectavit Iob loquentem eo quod seniores se essent qui loquebantur ⁵ cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent iratus est vehementer ⁶ respondensque Heliu filius Barachel Buzites dixit iunior sum tempore vos autem antiquiores idcirco dimisso capite veritus sum indicare vobis meam ⁷ sententiam sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur et annorum multitudo doceret sapientiam ⁸ sed ut video spiritus est in hominibus et inspiratio Omnipotentis dat intellegentiam ⁹ non sunt longevi sapientes nec senes intellegunt iudicium ¹⁰ ideo dicam audite me ostendam vobis etiam ego meam scientiam ¹¹ expectavi enim sermones vestros audivi prudentiam vestram donec disceptaremini sermonibus ¹² et donec putabam vos aliquid dicere considerabam sed ut video non est qui arguere possit Iob et respondere ex vobis sermonibus eius ¹³ ne forte dicatis invenimus sapientiam Deus proiecit eum non homo ¹⁴ nihil locutus est mihi et ego non secundum vestros sermones respondebo illi ¹⁵ extimuerunt non responderunt ultra abstuleruntque a se eloquia ¹⁶ quoniam igitur expectavi et non sunt locuti steterunt nec responderunt ultra ¹⁷ respondebo et ego partem meam et ostendam scientiam meam ¹⁸ plenus sum enim sermonibus et coartat me spiritus uteri mei ¹⁹ en venter meus quasi mustum absque spiraculo quod lagunculas novas dirumpit ²⁰ loquar et respirabo paululum aperiam labia mea et respondebo ²¹ non accipiam personam viri et Deum homini non aequabo ²² nescio enim quamdiu subsistam et si post modicum tollat me factor meus

Chapter 33

1 audi igitur Iob eloquia mea et omnes sermones meos ausculta 2 ecce aperui os meum loquatur
 lingua mea in faucibus meis 3 simplici corde meo sermones mei et sententiam labia mea puram
 loquentur 4 spiritus Dei fecit me et spiraculum Omnipotentis vivificavit me 5 si potes responde
 mihi et adversus faciem meam consiste 6 ecce et me sicut et te fecit Deus et de eodem luto ego
 quoque formatus sum 7 verumtamen miraculum meum non te terreat et eloquentia mea non sit tibi
 gravis 8 dixisti ergo in auribus meis et vocem verborum audivi 9 mundus sum ego absque delicto
 immaculatus et non est iniquitas in me 10 quia querellas in me repperit ideo arbitratus est me
 inimicum sibi 11 posuit in nervo pedes meos custodivit omnes semitas meas 12 hoc est ergo in quo
 non es iustificatus respondebo tibi quia maior sit Deus homine 13 adversum eum contendis quod
 non ad omnia verba responderit tibi 14 semel loquitur Deus et secundo id ipsum non repetit 15 per
 somnium in visione nocturna quando inruit sopor super homines et dormiunt in lectulo 16 tunc
 aperit aures virorum et erudiens eos instruit disciplinam 17 ut avertat hominem ab his quae facit et
 liberet eum de superbia 18 eruens animam eius a corruptione et vitam illius ut non transeat in
 gladium 19 increpat quoque per dolorem in lectulo et omnia ossa eius marcescere facit
 20 abominabilis ei fit in vita sua panis et animae illius cibus ante desiderabilis 21 tabescet caro eius
 et ossa quae tecta fuerant nudabuntur 22 adpropinquabit corruptioni anima eius et vita illius mortiferis
 23 si fuerit pro eo angelus loquens unum de milibus ut adnuntiet hominis aequitatem 24 miserebitur
 eius et dicet libera eum et non descendat in corruptionem inveni in quo ei propitius 25 consumpta
 est caro eius a suppliciis revertatur ad dies adulescentiae suae 26 deprecabitur Deum et placabilis
 ei erit et videbit faciem eius in iubilo et reddet homini iustitiam suam 27 respiciet homines et dicet
 peccavi et vere deliqui et ut eram dignus non recepi 28 liberavit animam suam ne pergeret in
 interitum sed vivens lucem videret 29 ecce haec omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos
 30 ut revocet animas eorum a corruptione et inluminet luce viventium 31 adtende Iob et audi me et
 tace dum ego loquar 32 si autem habes quod loquaris responde mihi loquere volo enim te apparere
 33 iustum quod si non habes audi me tace et docebo te sapientiam

Chapter 34

1 pronuntians itaque Heliu etiam haec locutus est 2 audite sapientes verba mea et eruditi auscultate
 3 me auris enim verba probat et guttur escas gustu diiudicat 4 iudicium eligamus nobis et inter nos
 videamus quid sit melius 5 quia dixit Iob iustus sum et Deus subvertit iudicium meum 6 in iudicando
 enim me mendacium est violenta sagitta mea absque ullo peccato 7 quis est vir ut est Iob qui bibit
 subsannationem quasi aquam 8 qui graditur cum operantibus iniquitatem et ambulat cum viris
 impiis 9 dixit enim non placebit vir Deo etiam si cucurrerit cum eo 10 ideo viri cordati audite me
 absit a Deo impietas et ab Omnipotente iniquitas 11 opus enim hominis reddet ei et iuxta vias
 singulorum restituet 12 vere enim Deus non condemnabit frustra nec Omnipotens subvertet iudicium
 13 quem constituit alium super terram aut quem posuit super orbem quem fabricatus est 14 si direxerit
 ad eum cor suum spiritum illius et flatum ad se trahet 15 deficiet omnis caro simul et homo in
 cinerem revertetur 16 si habes ergo intellectum audi quod dicitur et auscultata vocem eloquii mei
 17 numquid qui non amat iudicium sanare potest et quomodo tu eum qui iustus est in tantum
 18 condemnas qui dicit regi apostata qui vocat duces impios 19 qui non accipit personas principum
 nec cognovit tyrannum cum disceptaret contra pauperem opus enim manuum eius sunt universi
 20 subito morientur et in media nocte turbabuntur populi et pertransibunt et auferent violentum
 21 absque manu oculi enim eius super vias hominum et omnes gressus eorum considerat 22 non
 sunt tenebrae et non est umbra mortis ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem 23 neque enim
 ultra in hominis potestate est ut veniat ad Deum in iudicium 24 conteret multos innumerabiles et
 stare faciet alios pro eis 25 novit enim opera eorum et idcirco inducet noctem et conterentur 26 quasi
 27 impios percussit eos in loco videntium qui quasi de industria recesserunt ab eo et omnes vias
 eius intellegere noluerunt 28 ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni et audiret vocem pauperum
 29 ipso enim concedente pacem quis est qui condemnet ex quo absconderit vultum quis est qui
 30 contempletur eum et super gentem et super omnes homines qui regnare facit hominem hypocritam
 31 propter peccata populi quia ergo ego locutus sum ad Deum te quoque non prohibeo 32 si erravi

tu doce me si iniquitatem locutus sum ultra non addam ³³ numquid a te Deus expetit eam quia
 displicuit tibi tu enim coepisti loqui et non ego quod si quid nosti melius loquere ³⁴ viri intellegentes
 loquantur mihi et vir sapiens audiat me ³⁵ Iob autem stulte locutus est et verba illius non sonant
 disciplinam ³⁶ pater mi probetur Iob usque ad finem ne desinas in hominibus iniquitatis ³⁷ quia
 addit super peccata sua blasphemiam inter nos interim constringatur et tunc ad iudicium provocet
 sermonibus suis Deum

Chapter 35

¹ igitur Heliu haec rursum locutus est ² numquid aequa tibi videtur tua cogitatio ut diceres iustior
 Deo sum ³ dixisti enim non tibi placet quod rectum est vel quid tibi proderit si ego peccavero
⁴ itaque ego respondebo sermonibus tuis et amicis tuis tecum ⁵ suspice caelum et intuere et
 contemplare aethera quod altior te sit ⁶ si peccaveris quid ei nocebis et si multiplicatae fuerint
 iniquitates tuae quid facies contra eum ⁷ porro si iuste egeris quid donabis ei aut quid de manu tua
 accipiet ⁸ homini qui similis tui est nocebit impietas tua et filium hominis adiuvabit iustitia tua
⁹ propter multitudinem calumniatorum clamabunt et heulabunt propter vim brachii tyrannorum
¹⁰ et non dixit ubi est Deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte ¹¹ qui docet nos super iumenta
 terrae et super volucres caeli erudit nos ¹² ibi clamabunt et non exaudiet propter superbiam malorum
¹³ non ergo frustra audiet Deus et Omnipotens singulorum causas intuebitur ¹⁴ etiam cum dixeris
 non considerat iudicare coram eo et expecta eum ¹⁵ nunc enim non infert furorem suum nec
 ulciscitur scelus valde ¹⁶ ergo Iob frustra aperit os suum et absque scientia verba multiplicat

Chapter 36

¹ addens quoque Heliu haec locutus est ² sustine me paululum et indicabo tibi adhuc enim habeo
 quod pro Deo loquar ³ repetam scientiam meam a principio et operatorem meum probabo iustum

4 vere enim absque mendacio sermones mei et perfecta scientia probabitur tibi 5 Deus potentes non
 abicit cum et ipse sit potens 6 sed non salvat impios et iudicium pauperibus tribuit 7 non aufert a
 iusto oculos suos et reges in solio conlocat in perpetuum et illi eriguntur 8 et si fuerint in catenis
 et vinciantur funibus paupertatis 9 indicabit eis opera eorum et scelera eorum quia violenti fuerint
 10 revelabit quoque aurem eorum ut corripiat et loquetur ut revertantur ab iniquitate 11 si audierint
 et observaverint conplebunt dies suos in bono et annos suos in gloria 12 si autem non audierint
 transibunt per gladium et consumentur in stultitia 13 simulatores et callidi provocant iram Dei
 neque clamabunt cum vincti fuerint 14 morietur in tempestate anima eorum et vita eorum inter
 effeminatos 15 eripiet pauperem de angustia sua et revelabit in tribulatione aurem eius 16 igitur
 salvabit te de ore angusto latissime et non habentis fundamentum subter se requies autem mensae
 17 tuae erit plena pinguedine 18 causa tua quasi impii iudicata est causam iudiciumque recipies non
 te ergo superet ira ut aliquem opprimas nec multitudo donorum inclinet te 19 depone magnitudinem
 tuam absque tribulatione et omnes robustos fortitudine 20 ne protrahas noctem ut ascendant populi
 pro eis 21 cave ne declines ad iniquitatem hanc enim coepisti sequi post miseriam 22 ecce Deus
 excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus 23 quis poterit scrutari vias eius aut
 quis ei dicere operatus es iniquitatem 24 memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt viri
 25 omnes homines vident eum unusquisque intuetur procul 26 ecce Deus magnus vincens scientiam
 nostram numerus annorum eius inaestimabilis 27 qui aufert stillas pluviae et effundit imbres ad
 instar gurgitum 28 qui de nubibus fluunt quae praetexunt cuncta desuper 29 si voluerit extendere
 30 nubes quasi tentorium suum et fulgurare lumine suo desuper cardines quoque maris operiet
 31 per haec enim iudicat populos et dat escas multis mortalibus 32 in manibus abscondit lucem et
 33 praecipit ei ut rursus adveniat adnuntiat de ea amico suo quod possessio eius sit et ad eam possit
 ascendere

Chapter 37

¹ super hoc expavit cor meum et emotum est de loco suo ² audite auditionem in terrore vocis
 eius et sonum de ore illius procedentem ³ subter omnes caelos ipse considerat et lumen illius super
 terminos terrae ⁴ post eum rugiet sonitus tonabit voce magnitudinis suae et non investigabitur cum
 audita fuerit vox eius ⁵ tonabit Deus in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia ⁶ qui
 praecipit nivi ut descendat in terram et hiemis pluviis et imbri fortitudinis suae ⁷ qui in manu
 omnium hominum signat ut noverint singuli opera sua ⁸ ingrediatur bestia latibulum et in antro suo
 morabitur ⁹ ab interioribus egreditur tempestas et ab Arcturo frigus ¹⁰ flante Deo concrescit gelu
 et rursus latissimae funduntur aquae ¹¹ frumentum desiderat nubes et nubes spargunt lumen suum
¹² quae lustrant per circuitum quocumque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit
 illis super faciem orbis terrarum ¹³ sive in una tribu sive in terra sua sive in quocumque loco
 misericordiae suae eas iusserit inveniri ¹⁴ ausculta haec Iob sta et considera miracula Dei ¹⁵ numquid
 scis quando praeceperit Deus pluviis ut ostenderent lucem nubium eius ¹⁶ numquid nosti semitas
 nubium magnas et perfectas scientias ¹⁷ nonne vestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra
 austro ¹⁸ tu forsitan cum eo fabricatus es caelos qui solidissimi quasi aere fusi sunt ¹⁹ ostende
 nobis quid dicamus illi nos quippe involvimur tenebris ²⁰ quis narrabit ei quae loquor etiam si
 locutus fuerit homo devorabitur ²¹ at nunc non vident lucem subito aer cogitur in nubes et ventus
 transiens fugabit eas ²² ab aquilone aurum venit et ad Deum formidolosa laudatio ²³ digne eum
 invenire non possumus magnus fortitudine et iudicio et iustitia et enarrari non potest ²⁴ ideo timebunt
 eum viri et non audebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes

Chapter 38

¹ respondens autem Dominus Iob de turbine dixit ² quis est iste involvens sententias sermonibus
 inperitis ³ accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et responde mihi ⁴ ubi eras quando ponebam
 fundamenta terrae indica mihi si habes intellegentiam ⁵ quis posuit mensuras eius si nosti vel quis
 tetendit super eam lineam ⁶ super quo bases illius solidatae sunt aut quis dimisit lapidem angularem

7 eius cum me laudarent simul astra matutina et iubilarent omnes filii Dei 8 quis conclusit ostiis
 mare quando erumpebat quasi de vulva procedens 9 cum ponerem nubem vestimentum eius et
 caligine illud quasi pannis infantiae obvolverem 10 circumdedi illud terminis meis et posui vectem
 et ostia 11 et dixi usque huc venies et non procedes amplius et hic confringes tumentes fluctus tuos
 12 numquid post ortum tuum praecepisti diluculo et ostendisti aurorae locum suum 13 et tenuisti
 concutiens extrema terrae et excussisti impios ex ea 14 restituetur ut lutum signaculum et stabit
 sicut vestimentum 15 auferetur ab impiis lux sua et brachium excelsum confringetur 16 numquid
 ingressus es profunda maris et in novissimis abyssis deambulasti 17 numquid apertae tibi sunt
 portae mortis et ostia tenebrosa vidisti 18 numquid considerasti latitudines terrae indica mihi si
 nosti omnia 19 in qua via habitet lux et tenebrarum quis locus sit 20 ut ducas unumquodque ad
 terminos suos et intellegas semitas domus eius 21 sciebas tunc quod nasciturus esses et numerum
 dierum tuorum noveras 22 numquid ingressus es thesauros nivis aut thesauros grandinis aspexisti
 23 quae praeparavi in tempus hostis in diem pugnae et belli 24 per quam viam spargitur lux dividitur
 aestus super terram 25 quis dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitruum 26 ut
 plueret super terram absque homine in deserto ubi nullus mortalium commoratur 27 ut impleret
 inviam et desolatam et produceret herbas virentes 28 quis est pluviae pater vel quis genuit stillas
 roris 29 de cuius utero egressa est glacies et gelu de caelo quis genuit 30 in similitudinem lapidis
 aquae durantur et superficies abyssi constringitur 31 numquid coniungere valebis micantes stellas
 Pliadis aut gyrum Arcturi poteris dissipare 32 numquid producis luciferum in tempore suo et
 vesperum super filios terrae consurgere facis 33 numquid nosti ordinem caeli et pones rationem
 eius in terra 34 numquid elevabis in nebula vocem tuam et impetus aquarum operiet te 35 numquid
 mittes fulgura et ibunt et revertentia dicent tibi adsumus 36 quis posuit in visceribus hominis
 sapientiam vel quis dedit gallo intellegentiam 37 quis enarravit caelorum rationem et concentum
 caeli quis dormire faciet 38 quando fundebatur pulvis in terram et glebae conpingebantur 39 numquid
 capies leaenae praedam et animam catulorum eius implebis 40 quando cubant in antris et in specubus

41
 insidiantur⁴¹ quis praeparat corvo escam suam quando pulli eius ad Deum clamant vagantes eo
 quod non habeant cibos

Chapter 39

1
 numquid nosti tempus partus hibicum in petris vel parturientes cervas observasti² dinumerasti
 menses conceptus earum et scisti tempus partus earum³ incurvantur ad fetum et pariunt et rugitus
 emittunt⁴ separantur filii earum pergunt ad pastum egrediuntur et non revertuntur ad eas⁵ quis
 dimisit onagrum liberum et vincula eius quis solvit⁶ cui dedi in solitudine domum et tabernacula
 eius in terra salsuginis⁷ contemnit multitudinem civitatis clamorem exactoris non audit
 8
 circumspicit montes pascuae suae et virentia quaeque perquirir⁹ numquid volet rinoceros servire
 tibi aut morabitur ad praesepe tuum¹⁰ numquid alligabis rinocerota ad arandum loro tuo aut
 confringet glebas vallium post te¹¹ numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius et
 derelinques ei labores tuos¹² numquid credes ei quoniam reddat sementem tibi et aream tuam
 13
 congreget¹³ pinna strutionum similis est pinnis herodii et accipitris¹⁴ quando derelinquit in terra
 ova sua tu forsitan in pulvere calefacis ea¹⁵ obliviscitur quod pes conculcet ea aut bestiae agri
 conterant¹⁶ duratur ad filios suos quasi non sint sui frustra laboravit nullo timore cogente¹⁷ privavit
 enim eam Deus sapientia nec dedit illi intellegentiam¹⁸ cum tempus fuerit in altum alas erigit
 deridet equitem et ascensorem eius¹⁹ numquid praebebis equo fortitudinem aut circumdabis collo
 eius hinnitum²⁰ numquid suscitabis eum quasi lucustas gloria narium eius terror²¹ terram ungula
 fodit exultat audacter in occursum pergit armatis²² contemnit pavorem nec cedit gladio²³ super
 ipsum sonabit faretra vibrabit hasta et clypeus²⁴ fervens et fremens sorbet terram nec reputat tubae
 sonare clangorem²⁵ ubi audierit bucinam dicet va procul odoratur bellum exhortationem ducum
 et ululatum exercitus²⁶ numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad
 austrum²⁷ aut ad praeceptum tuum elevabitur aquila et in arduis ponet nidum suum²⁸ in petris
 manet et in praeruptis silicibus commoratur atque inaccessis rupibus²⁹ inde contemplatur escam

et de longe oculi eius prospiciunt ³⁰ pulli eius lambent sanguinem et ubicumque cadaver fuerit
 statim adest ³¹ et adiecit Dominus et locutus est ad Iob ³² numquid qui contendit cum Deo tam
 facile conquiescit utique qui arguit Deum debet respondere ei ³³ respondens autem Iob Domino
 dixit ³⁴ qui leviter locutus sum respondere quid possum manum meam ponam super os meum
³⁵ unum locutus sum quod utinam non dixissem et alterum quibus ultra non addam

Chapter 40

¹ respondens autem Dominus Iob de turbine ait ² accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te
 et indica mihi ³ numquid irritum facies iudicium meum et condemnabis me ut tu iustificeris ⁴ et
 si habes brachium sicut Deus et si voce simili tonas ⁵ circumda tibi decorem et in sublime erigere
 et esto gloriosus et speciosus induere vestibus ⁶ disperge superbos furore tuo et respiciens omnem
 arrogantem humilia ⁷ respice cunctos superbos et confunde eos et contere impios in loco suo
⁸ absconde eos in pulvere simul et facies eorum demerge in foveam ⁹ et ego confitebor quod salvare
 te possit dextera tua ¹⁰ ecce Behemoth quem feci tecum faenum quasi bos comedet ¹¹ fortitudo
 eius in lumbis eius et virtus illius in umbilicis ventris eius ¹² constringit caudam suam quasi cedrum
 nervi testicularum eius perplexi sunt ¹³ ossa eius velut fistulae aeris cartilago illius quasi laminae
 ferreae ¹⁴ ipse principium est viarum Dei qui fecit eum adplicabit gladium eius ¹⁵ huic montes
 herbas ferunt omnes bestiae agri ludent ibi ¹⁶ sub umbra dormit in secreto calami et locis humentibus
¹⁷ protegunt umbrae umbram eius circumdabunt eum salices torrentis ¹⁸ ecce absorbebit fluvium
 et non mirabitur habet fiduciam quod influat Iordanis in os eius ¹⁹ in oculis eius quasi hamo capiet
 eum et in sudibus perforabit nares eius ²⁰ an extrahere poteris Leviathan hamo et fune ligabis
 linguam eius ²¹ numquid pones circulum in naribus eius et armilla perforabis maxillam eius
²² numquid multiplicabit ad te preces aut loquetur tibi mollia ²³ numquid feriet tecum pactum et
 accipies eum servum sempiternum ²⁴ numquid includes ei quasi avi aut ligabis illum ancillis tuis

25 concident eum amici dividunt illum negotiatores 26 numquid implebis sagenas pelle eius et
 gurgustium piscium capite illius 27 pone super eum manum tuam memento belli nec ultra addas
 loqui 28 ecce spes eius frustrabitur eum et videntibus cunctis praecipitabitur

Chapter 41

1 non quasi crudelis suscitabo eum quis enim resistere potest vultui meo 2 quis ante dedit mihi
 ut reddam ei omnia quae sub caelo sunt mea sunt 3 non parcam ei et verbis potentibus et ad
 deprecandum compositis 4 quis revelavit faciem indumenti eius et in medium oris eius quis intrabit
 5 portas vultus eius quis aperiet per gyrum dentium eius formido 6 corpus illius quasi scuta fusilia
 et compactum squamis se prementibus 7 una uni coniungitur et ne spiraculum quidem incedit per
 8 eas una alteri adhaerent et tenentes se nequaquam separabuntur 9 sternutatio eius splendor ignis
 et oculi eius ut palpebrae diluculi 10 de ore eius lampades procedunt sicut taedae ignis accensae
 11 de naribus eius procedit fumus sicut ollae succensae atque ferventis 12 halitus eius prunas ardere
 facit et flamma de ore eius egreditur 13 in collo eius morabitur fortitudo et faciem eius praecedet
 14 egestas membra carniū eius coherentia sibi mittet contra eum fulmina et ad locum alium non
 15 ferentur cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus 16 cum sublatus
 fuerit timebunt angeli et territi purgabuntur 17 cum adprehenderit eum gladius subsistere non poterit
 neque hasta neque torax 18 reputabit enim quasi paleas ferrum et quasi lignum putridum aes 19 non
 fugabit eum vir sagittarius in stipulam versi sunt ei lapides fundae 20 quasi stipulam aestimabit
 malleum et deridebit vibrantem hastam 21 sub ipso erunt radii solis sternet sibi aurum quasi lutum
 22 fervere faciet quasi ollam profundum mare ponet quasi cum unguenta bulliunt 23 post eum
 lucebit semita aestimabit abyssum quasi senescentem 24 non est super terram potestas quae
 conparetur ei qui factus est ut nullum timeret 25 omne sublime videt ipse est rex super universos
 filios superbiae

Chapter 42

¹ respondens autem Iob Domino dixit ² scio quia omnia potes et nulla te latet cogitatio ³ quis
 est iste qui celat consilium absque scientia ideo insipienter locutus sum et quae ultra modum
⁴ excederent scientiam meam ⁵ audi et ego loquar interrogabo et ostende mihi ⁶ auditu auris audivi
 te nunc autem oculus meus videt te ⁷ idcirco ipse me reprehendo et ago paenitentiam in favilla et
⁸ cinere ⁹ postquam autem locutus est Dominus verba haec ad Iob dixit ad Eliphaz Themaniten iratus
 est furor meus in te et in duos amicos tuos quoniam non estis locuti coram me rectum sicut servus
¹⁰ meus Iob ¹¹ sumite igitur vobis septem tauros et septem arietes et ite ad servum meum Iob et offerte
 holocaustum pro vobis Iob autem servus meus orabit pro vobis faciem eius suscipiam ut non vobis
¹² inputetur stultitia neque enim locuti estis ad me recta sicut servus meus Iob ¹³ abierunt ergo Eliphaz
 Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites et fecerunt sicut locutus fuerat ad eos Dominus
¹⁴ et suscepit Dominus faciem Iob ¹⁵ Dominus quoque conversus est ad paenitentiam Iob cum oraret
 ille pro amicis suis et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Iob duplicia ¹⁶ venerunt autem
 ad eum omnes fratres sui et universae sorores suae et cuncti qui noverant eum prius et comederunt
 cum eo panem in domo eius et moverunt super eum caput et consolati sunt eum super omni malo
 quod intulerat Dominus super eum et dederunt ei unusquisque ovem unam et inaurem auream unam
¹⁷ ¹⁸ Dominus autem benedixit novissimis Iob magis quam principio eius et facta sunt ei quattuordecim
 milia ovium et sex milia camelorum et mille iuga boum et mille asinae ¹⁹ et fuerunt ei septem filii
²⁰ et filiae tres ²¹ et vocavit nomen unius Diem et nomen secundae Cassia et nomen tertiae Cornu
²² stibii ²³ non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Iob in universa terra deditque eis
 pater suus hereditatem inter fratres earum

Psalms

Chapter 1

¹ beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit et in cathedra
 pestilentiae non sedit ² sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte
³ et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum quod fructum suum dabit in

tempore suo et folium eius non defluet et omnia quaecumque faciet prosperabuntur ⁴ non sic impii
⁵ non sic; sed tamquam pulvis quem proicit ventus ⁵ a facie terrae; ideo non resurgunt impii in
iudicio neque peccatores in consilio iustorum ⁶ quoniam novit Dominus viam iustorum et iter
impiorum peribit

Chapter 2

¹ psalmus David quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania ² adstiterunt reges terrae
et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus christum eius diapsalma
³ disrumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis iugum ipsorum ⁴ qui habitat in caelis iridebit
eos et Dominus subsannabit eos ⁵ tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos
⁶ ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius praedicans praeceptum
eius ⁷ Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te ⁸ postula a me et dabo tibi gentes
hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae ⁹ reges eos in virga ferrea tamquam vas
figuli confringes eos ¹⁰ et nunc reges intellegite erudimini qui iudicatis terram ¹¹ servite Domino
in timore et exultate ei in tremore ¹² adprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus et
¹³ pereatis de via iusta cum exarserit in brevi ira eius beati omnes qui confidunt in eo

Chapter 3

¹ psalmus David cum fugeret a facie Abessalon filii sui ² Domine quid multiplicati sunt qui
tribulant me multi insurgunt adversum me ³ multi dicunt animae meae non est salus ipsi in Deo
⁴ eius; diapsalma tu autem Domine susceptor meus es gloria mea et exaltans caput meum ⁵ voce
mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de monte sancto suo diapsalma ⁶ ego dormivi et soporatus
sum exsurrexi quia Dominus suscipiet me ⁷ non timebo milia populi circumdantis me exsurge

8
 Domine salvum me fac Deus meus quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa
 9
 dentes peccatorum contrivisti Domini est salus et super populum tuum benedictio tua

Chapter 4

1
 in finem in carminibus psalmus David 2 cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae in
 tribulatione dilatasti mihi miserere mei et exaudi orationem meam 3 filii hominum usquequo gravi
 corde ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium diapsalma 4 et scitote quoniam mirificavit
 Dominus sanctum suum Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum 5 irascimini et nolite peccare
 quae dicitis in cordibus vestris in cubilibus vestris compungimini diapsalma 6 sacrificate sacrificium
 iustitiae et sperate in Domino multi dicunt quis ostendet nobis bona 7 signatum est super nos lumen
 vultus tui Domine dedisti laetitiam in corde meo 8 a fructu frumenti et vini et olei sui multiplicati
 9 sunt in pace in id ipsum dormiam et requiescam 10 quoniam tu Domine singulariter in spe
 constituisti me

Chapter 5

1
 in finem pro ea quae hereditatem consequitur psalmus David 2 verba mea auribus percipe
 Domine intellege clamorem meum 3 intende voci orationis meae rex meus et Deus meus 4 quoniam
 ad te orabo Domine mane exaudies vocem meam 5 mane adstabo tibi et videbo quoniam non deus
 volens iniquitatem tu es 6 neque habitabit iuxta te malignus neque permanebunt iniusti ante oculos
 tuos 7 odisti omnes qui operantur iniquitatem perdes omnes; qui loquuntur mendacium virum
 sanguinum et dolosum abominabitur Dominus 8 ego autem in multitudine misericordiae tuae
 introibo in domum tuam adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo 9 Domine deduc me in
 iustitia tua propter inimicos meos dirige in conspectu meo viam tuam 10 quoniam non est in ore
 eorum veritas cor eorum vanum est 11 sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose

agebant iudica illos Deus decidant a cogitationibus suis secundum multitudinem impietatum eorum
 expelle eos quoniam inritaverunt te Domine ¹² et laetentur omnes qui sperant in te in aeternum
 exultabunt et habitabis in eis et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum ¹³ quoniam tu
 benedices iusto Domine ut scuto bonae voluntatis coronasti nos

Chapter 6

¹ in finem in carminibus pro octava psalmus David ² Domine ne in furore tuo arguas me neque
 in ira tua corripas me ³ miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
 conturbata sunt ossa mea ⁴ et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo ⁵ convertere
 Domine eripe animam meam salvum me fac propter misericordiam tuam ⁶ quoniam non est in
 morte qui memor sit tui in inferno autem quis confitebitur tibi ⁷ laboravi in gemitu meo lavabo per
 singulas noctes lectum meum in lacrimis meis stratum meum rigabo ⁸ turbatus est a furore oculus
 meus inveteravi inter omnes inimicos meos ⁹ discedite a me omnes qui operamini iniquitatem
 quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei ¹⁰ exaudivit Dominus deprecationem meam Dominus
 orationem meam suscepit ¹¹ erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei convertantur
 et erubescant valde velociter

Chapter 7

¹ psalmus David quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Iemini ² Domine Deus meus in
 te speravi salvum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me ³ nequando rapiat ut leo
 animam meam dum non est qui redimat neque qui salvum faciat ⁴ Domine Deus meus si feci istud
 si est iniquitas in manibus meis ⁵ si reddidi retribuendis mihi mala decidam merito ab inimicis
 meis inanis ⁶ persequatur inimicus animam meam et comprehendat et conculcet in terra vitam meam
 et gloriam meam in pulverem deducat diapsalma ⁷ exsurge Domine in ira tua exaltare in finibus
 inimicorum meorum et exsurge Domine Deus meus in praecepto quod mandasti ⁸ et synagoga

populorum circumdabit te et propter hanc in altum regredere ⁹ Dominus iudicat populos iudica me
 Domine secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me ¹⁰ consummetur
 nequitia peccatorum et diriges iustum et scrutans corda et renes Deus ¹¹ iustum adiutorium meum
 a Deo qui salvos facit rectos corde ¹² Deus iudex iustus et fortis et patiens numquid irascitur per
 singulos dies ¹³ nisi conversi fueritis gladium suum vibrabit arcum suum tetendit et paravit illum
¹⁴ et in eo paravit vasa mortis sagittas suas ardentibus effecit ¹⁵ ecce parturiit iniustitiam *et;
 concepit dolorem et peperit iniquitatem ¹⁶ lacum aperuit et effodit eum et incidet in foveam quam
¹⁷ fecit convertetur dolor eius in caput eius et in verticem ipsius iniquitas eius descendet
¹⁸ confitebor Domino secundum iustitiam eius et psallam nomini Domini altissimi

Chapter 8

¹ in finem pro torcularibus psalmus David ² Domine Dominus noster quam admirabile est nomen
 tuum in universa terra quoniam elevata est magnificentia tua super caelos ³ ex ore infantium et
 lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos ut destruas inimicum et ultorem ⁴ quoniam
 videbo caelos * tuos; opera digitorum tuorum lunam et stellas quae tu fundasti ⁵ quid est homo
 quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum ⁶ minuisti eum paulo minus ab angelis
 gloria et honore coronasti eum ⁷ et constituisti eum super opera manuum tuarum ⁸ omnia subiecisti
 sub pedibus eius oves et boves universas insuper et pecora campi ⁹ volucres caeli et pisces maris
 qui perambulant semitas maris ¹⁰ Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in
 universa terra

Chapter 9

¹ in finem pro occultis filii psalmus David ² confitebor tibi Domine in toto corde meo narrabo
 omnia mirabilia tua ³ laetabor et exultabo in te psallam nomini tuo Altissime ⁴ in convertendo

inimicum meum retrorsum infirmabuntur et peribunt a facie tua⁵ quoniam fecisti iudicium meum
 et causam meam sedisti super thronum qui iudicas iustitiam⁶ increpasti gentes %et; periit impius
 nomen eorum delisti in aeternum et in saeculum %saeculi; ⁷ inimici defecerunt frameae in finem
 et civitates destruxisti periit memoria eorum cum sonitu⁸ et Dominus in aeternum permanet paravit
 in iudicio thronum suum⁹ et ipse iudicabit orbem terrae in aequitate iudicabit populos in iustitia
¹⁰ et factus est Dominus refugium pauperi adiutor in oportunitatibus in tribulatione¹¹ et sperent
 in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti quaerentes te Domine¹² psallite Domino
 qui habitat in Sion adnuntiate inter gentes studia eius¹³ quoniam requirens sanguinem eorum
 recordatus est non est oblitus clamorem pauperum¹⁴ miserere mei Domine vide humilitatem meam
 de inimicis meis¹⁵ qui exaltas me de portis mortis ut adnuntiem omnes laudationes tuas in portis
 filiae Sion¹⁶ exultabo in salutari tuo infixae sunt gentes in interitu quem fecerunt in laqueo isto
 quem absconderunt comprehensus est pes eorum¹⁷ cognoscitur Dominus iudicia faciens in operibus
 manuum suarum comprehensus est peccator canticum diapsalmatis¹⁸ convertantur peccatores in
 infernum omnes gentes quae obliviscuntur Deum¹⁹ quoniam non in finem oblivio erit pauperis
 patientia pauperum non peribit in finem²⁰ exsurge Domine non confortetur homo iudicentur gentes
 in conspectu tuo²¹ constitue Domine legislatorem super eos sciant gentes quoniam homines sunt
 diapsalma²² ut quid Domine recessisti longe dispicis in oportunitatibus in tribulatione²³ dum
 superbit impius incenditur pauper comprehenduntur in consiliis quibus cogitant²⁴ quoniam laudatur
 peccator in desideriis animae suae et iniquus benedicatur²⁵ exacerbavit Dominum peccator secundum
 multitudinem irae suae non quaeret²⁶ non est Deus in conspectu eius inquinatae sunt viae illius
 in omni tempore auferuntur iudicia tua a facie eius omnium inimicorum suorum dominabitur
²⁷ dixit enim in corde suo non movebor a generatione in generationem sine malo²⁸ cuius
 maledictione os plenum est et amaritudine et dolo sub lingua eius labor et dolor²⁹ sedet in insidiis
 cum divitibus in occultis ut interficiat innocentem³⁰ oculi eius in pauperem respiciunt insidiatur
 in abscondito quasi leo in spelunca sua insidiatur ut rapiat pauperem rapere pauperem dum adtrahit
³¹ eum³¹ in laqueo suo humiliabit eum inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum³² dixit

enim in corde suo oblitus est Deus avertit faciem suam ne videat in finem ³³ exsurge Domine Deus
 exaltetur manus tua ne obliviscaris pauperum ³⁴ propter quid irritavit impius Deum dixit enim in
 corde suo non requiret ³⁵ vides quoniam tu laborem et dolorem consideras ut tradas eos in manus
 tuas tibi derelictus est pauper orfano tu eras adiutor ³⁶ contere brachium peccatoris et maligni
 quaeretur peccatum illius et non inveniatur ³⁷ Dominus regnabit in aeternum et in saeculum
 %saeculi; peribitis gentes de terra illius ³⁸ desiderium pauperum exaudivit Dominus praeparationem
 cordis eorum audivit auris tua ³⁹ iudicare pupillo et humili ut non adponat ultra magnificare se
 homo super terram

Chapter 10

¹ in finem psalmus David ² in Domino confido quomodo dicitis animae meae transmigra in
 montes sicut passer ³ quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in faretra
 ut sagittent in obscuro rectos corde ⁴ quoniam quae perfecisti destruxerunt iustus %autem; quid
 fecit ⁵ Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo sedis eius oculi eius %in pauperem;
 respiciunt palpebrae eius interrogant filios hominum ⁶ Dominus interrogat iustum et impium qui
 autem diligit iniquitatem odit animam suam ⁷ pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et
 spiritus procellarum pars calicis eorum ⁸ quoniam iustus Dominus %et; iustitias dilexit aequitatem
 vidit vultus eius

Chapter 11

¹ in finem pro octava psalmus David ² salvum me fac Domine quoniam defecit sanctus quoniam
 deminutae sunt veritates a filiis hominum ³ vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum labia
 dolosa in corde et corde locuti sunt ⁴ disperdat Dominus universa labia dolosa linguam magniloquam
⁵ qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sunt quis noster dominus est

6
 propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exurgam dicit Dominus ponam in salutari
 fiducialiter agam in eo ⁷ eloquia Domini eloquia casta argentum igne examinatum probatum terrae
 purgatum septuplum ⁸ tu Domine servabis nos et custodies nos a generatione hac et in aeternum
 9
 in circuitu impii ambulans secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum

Chapter 12

1
 in finem psalmus David usquequo Domine oblivisceris me in finem usquequo avertis faciem
 tuam a me ² quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem ³ usquequo
 exaltabitur inimicus meus super me ⁴ respice exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos meos
 ne umquam obdormiam in mortem ⁵ nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum qui
 tribulant me exultabunt si motus fuero ⁶ ego autem in misericordia tua speravi exultabit cor meum
 in salutari tuo cantabo Domino qui bona tribuit mihi et psallam nomini Domini altissimi

Chapter 13

1
 in finem psalmus David dixit insipiens in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles
 facti sunt in studiis %suis; non est qui faciat bonum %non est usque ad unum; ² Dominus de caelo
 prospexit super filios hominum ut videat si est intellegens %aut; requirens Deum ³ omnes
 declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum = sepulchrum
 patens est guttur eorum = linguis suis dolose agebant = venenum aspidum sub labiis eorum =
 quorum os maledictione et amaritudine plenum est = veloces pedes eorum ad effundendum
 sanguinem = contritio et infelicitas in viis eorum = et viam pacis non cognoverunt % non est timor
 Dei ante oculos eorum; ⁴ nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant plebem
 meam sicut escam panis ⁵ Dominum non invocaverunt illic trepidaverunt timore %ubi non erat
 timor; ⁶ quoniam Deus in generatione iusta consilium inopis confudistis quoniam Dominus spes
 eius est ⁷ quis dabit ex Sion salutare Israhel cum averterit Dominus captivitatem plebis suae exultabit
 Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 14

¹ psalmus David Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto
² tuo qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam ³ qui loquitur veritatem in corde suo qui non
 egit dolum in lingua sua nec fecit proximo suo malum et obprobrium non accepit adversus proximos
⁴ suos ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus timentes autem Dominum glorificat qui
⁵ iurat proximo suo et non decipit qui pecuniam suam non dedit ad usuram et munera super
 innocentes non accepit qui facit haec non movebitur in aeternum

Chapter 15

¹ tituli inscriptio ipsi David conserva me Domine quoniam in te speravi ² dixi Domino Dominus
 meus es tu quoniam bonorum meorum non eges ³ sanctis qui sunt in terra eius mirificavit *mihi;
⁴ omnes voluntates meas in eis multiplicatae sunt infirmitates eorum postea adceleraverunt non
 congregabo conventicula eorum de sanguinibus nec memor ero nominum eorum per labia mea
⁵ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu es qui restitues hereditatem meam mihi ⁶ funes
 ceciderunt mihi in praeclaris etenim hereditas mea praeclara est mihi ⁷ benedicam Domino qui
⁸ tribuit mihi intellectum insuper et usque ad noctem increpaverunt me renes mei providebam
⁹ Dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commovear propter hoc
¹⁰ laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe quoniam
 non derelinques animam meam in inferno non dabis sanctum tuum videre corruptionem notas mihi
 fecisti vias vitae adimplebis me laetitia cum vultu tuo delectatio in dextera tua usque in finem

Chapter 16

¹ oratio David exaudi Domine iustitiam meam intende deprecationem meam auribus percipe
 orationem meam non in labiis dolosis ² de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant
³ aequitates probasti cor meum visitasti nocte igne me examinasti et non est inventa in me iniquitas

4 ut non loquatur os meum opera hominum propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras
 5 perforce gressus meos in semitis tuis ut non moveantur vestigia mea 6 ego clamavi quoniam exaudisti
 me Deus inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea 7 mirifica misericordias tuas qui salvos facis
 8 sperantes in te a resistentibus dexteræ tuæ custodi me ut pupillam oculi sub umbra alarum tuarum
 9 proteges me a facie impiorum qui me afflixerunt inimici mei animam meam circumdederunt
 10 *super me; adipem suum concluderunt os eorum locutum est superbia 11 proicientes me nunc
 circumdederunt me oculos suos statuerunt declinare in terram 12 susceperunt me sicut leo paratus
 13 ad prædam et sicut catulus leonis habitans in abditis exsurge Domine præveni eum et subplanta
 14 eum eripe animam meam ab impio frameam tuam ab inimicis manus tuæ Domine a paucis de
 terra divide eos in vita eorum de absconditis tuis adimpletus est venter eorum saturati sunt filiis et
 15 dimiserunt reliquias suas parvulis suis ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo satiabor
 cum apparuerit gloria tua

Chapter 17

1 in finem puero Domini David quæ locutus est Domino verba cantici huius in die qua eripuit
 eum Dominus de manu omnium inimicorum eius et de manu Saul et dixit 2 diligam te Domine
 fortitudo mea 3 Dominus firmamentum meum et refugium meum et liberator meus Deus meus
 adiutor meus et sperabo in eum protector meus et cornu salutis meæ et susceptor meus 4 laudans
 invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero 5 circumdederunt me dolores mortis et torrentes
 6 iniquitatis conturbaverunt me dolores inferni circumdederunt me praeoccupaverunt me laquei
 7 mortis cum tribularer invocavi Dominum et ad Deum meum clamavi exaudivit de templo %sancto;
 8 suo vocem meam et clamor meus in conspectu eius introibit in aures eius et commota est et
 contremuit terra et fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt quoniam iratus est eis
 9 ascendit fumus in ira eius et ignis a facie eius exarsit carbones succensi sunt ab eo 10 inclinavit
 11 caelos et descendit et caligo sub pedibus eius et ascendit super cherubin et volavit volavit super

12
 pinnas ventorum et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius tenebrosa
 13
 aqua in nubibus aeris prae fulgore in conspectu eius nubes * eius; transierunt grando et carbones
 14
 ignis et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam *grando et carbones ignis;
 15
 et misit sagittas et dissipavit eos et fulgora multiplicavit et conturbavit eos 16 et apparuerunt
 fontes aquarum et revelata sunt fundamenta orbis terrarum ab increpatione tua Domine ab inspiratione
 17
 spiritus irae tuae misit de summo et accepit me adsumpsit me de aquis multis 18 eripiet me de
 19
 inimicis meis fortissimis et ab his qui oderunt me quoniam confirmati sunt super me praevenierunt
 20
 me in die afflictionis meae et factus est Dominus protector meus et eduxit me in latitudinem
 21
 salvum me faciet quoniam voluit me %et; retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam
 22
 %et; secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi quia custodivi vias Domini nec impie
 23
 gessi a Deo meo quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt et iustitias eius non reppuli
 24
 a me et ero immaculatus cum eo et observabo ab iniquitate mea 25 et retribuet mihi Dominus
 secundum iustitiam meam et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius
 26
 cum sancto sanctus eris et cum viro innocente innocens eris 27 et cum electo electus eris et cum
 28
 perverso perverteris quoniam tu populum humilem salvum facies et oculos superbiorum humiliabis
 29
 quoniam tu inluminas lucernam meam Domine Deus meus inluminas tenebras meas 30 quoniam
 31
 in te eripiar a temptatione et in Deo meo transgrediar murum Deus meus inpolluta via eius
 32
 eloquia Domini igne examinata protector est omnium sperantium in eum quoniam quis deus
 33
 praeter Dominum et quis deus praeter Deum nostrum Deus qui praecingit me virtute et posuit
 34
 immaculatam viam meam qui perfecit pedes meos tamquam cervorum et super excelsa statuens
 35
 me qui doces manus meas in proelium et posuisti arcum aereum brachia mea 36 et dedisti mihi
 protectionem salutis tuae et dextera tua suscepit me et disciplina tua correxit me in finem et disciplina
 37
 tua ipsa me docebit dilatasti gressus meos subtus me et non sunt infirmata vestigia mea
 38
 persequar inimicos meos et comprehendam illos et non convertar donec deficiant 39 confringam
 40
 illos nec poterunt stare cadent subtus pedes meos et praecinxisti me virtute ad bellum subplantasti
 41
 insurgentes in me subtus me et inimicos meos dedisti mihi dorsum et odientes me disperdisti

42 clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad Dominum nec exaudivit eos 43 et comminam illos
 ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum delebo eos 44 eripe me de contradictionibus
 populi constitues me in caput gentium 45 populus quem non cognovi servivit mihi in auditu auris
 oboedivit mihi 46 filii alieni mentiti sunt mihi filii alieni inveterati sunt et claudicaverunt a semitis
 suis 47 vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltetur Deus salutis meae 48 Deus qui dat
 vindictas mihi et subdidit populos sub me liberator meus de gentibus iracundis 49 et ab insurgentibus
 in me exaltabis me a viro iniquo eripies me 50 propterea confitebor tibi in nationibus Domine et
 51 psalmum dicam nomini tuo magnificans salutes regis eius et faciens misericordiam christo suo
 David et semini eius usque in saeculum

Chapter 18

1 in finem psalmus David 2 caeli enarrant gloriam Dei et opera manuum eius adnuntiat
 firmamentum 3 dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam 4 non sunt loquellae neque
 sermones quorum non audiantur voces eorum 5 in omnem terram exivit sonus eorum et in fines
 orbis terrae verba eorum 6 in sole posuit tabernaculum suum et ipse tamquam sponsus procedens
 de thalamo suo exultavit ut gigans ad currendam viam %suam; 7 a summo caeli egressio eius et
 occursus eius usque ad summum eius nec est qui se abscondat a calore eius 8 lex Domini immaculata
 convertens animas testimonium Domini fidele sapientiam praestans parvulis 9 iustitiae Domini
 rectae laetificantes corda praeceptum Domini lucidum inluminans oculos 10 timor Domini sanctus
 permanens in saeculum saeculi iudicia Domini vera iustificata in semet ipsa 11 desiderabilia super
 aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel et favum 12 etenim servus tuus custodit
 ea in custodiendis illis retributio multa 13 delicta quis intellegit ab occultis meis munda me 14 et
 ab alienis parce servo tuo si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero et emundabor a delicto
 15 maximo et erunt ut conplaceant eloquia oris mei et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper
 Domine adiutor meus et redemptor meus

Chapter 19

¹ in finem psalmus David ² exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
³ mittat tibi auxilium de sancto et de Sion tueatur te ⁴ memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum
 tuum pingue fiat diapsalma ⁵ tribuat tibi secundum cor tuum et omne consilium tuum confirmet
⁶ laetabimur in salutari tuo et in nomine Dei nostri magnificabimur ⁷ impleat Dominus omnes
 petitiones tuas nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus christum suum exaudiet illum de caelo
 sancto suo in potentatibus salus dexteræ eius ⁸ hii in curribus et hii in equis nos autem in nomine
 Domini Dei nostri invocabimus ⁹ ipsi obligati sunt et ceciderunt nos vero surreximus et erecti
 sumus ¹⁰ Domine salvum fac regem et exaudi nos in die qua invocaverimus te

Chapter 20

¹ in finem psalmus David ² Domine in virtute tua laetabitur rex et super salutare tuum exultabit
 vehementer ³ desiderium animæ eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum
 diapsalma ⁴ quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronam
 de lapide pretioso ⁵ vitam petiit a te et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum et in saeculum
 saeculi ⁶ magna gloria eius in salutari tuo gloriam et magnum decorem inpones super eum ⁷ quoniam
 dabis eum benedictionem in saeculum saeculi laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo ⁸ quoniam
 rex sperat in Domino et in misericordia Altissimi non commovebitur ⁹ inveniatur manus tua omnibus
 inimicis tuis dextera tua inveniat %omnes; qui te oderunt ¹⁰ pones eos ut clibanum ignis in tempore
 vultus tui Dominus in ira sua conturbabit eos et devorabit eos ignis ¹¹ fructum eorum de terra
 perdes et semen eorum a filiis hominum ¹² quoniam declinaverunt in te mala cogitaverunt consilia
 quae non potuerunt %stabilire; ¹³ quoniam pones eos dorsum in reliquis tuis praeparabis vultum
 eorum ¹⁴ exaltare Domine in virtute tua cantabimus et psallemus virtutes tuas

Chapter 21

¹ in finem pro adsumptione matutina psalmus David ² Deus Deus meus %respice me; quare me
dereliquisti longe a salute mea verba delictorum meorum ³ Deus meus clamabo per diem et non
exaudies et nocte et non ad insipientiam mihi ⁴ tu autem in sancto habitas Laus Israhel ⁵ in te
speraverunt patres nostri speraverunt et liberasti eos ⁶ ad te clamaverunt et salvi facti sunt in te
speraverunt et non sunt confusi ⁷ ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et
abieccio plebis ⁸ omnes videntes me deriserunt me locuti sunt labiis moverunt caput ⁹ speravit in
Domino eripiat eum salvum faciat eum quoniam vult eum ¹⁰ quoniam tu es qui extraxisti me de
ventre spes mea ab uberibus matris meae ¹¹ in te proiectus sum ex utero de ventre matris meae
Deus meus es tu ¹² ne discesseris a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est qui adiuvet
¹³ circumdederunt me vituli multi tauri pingues obsederunt me ¹⁴ aperuerunt super me os suum
sicut leo rapiens et rugiens ¹⁵ sicut aqua effusus sum et dispersa sunt universa ossa mea factum
est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei ¹⁶ aruit tamquam testa virtus mea et
lingua mea adhesit faucibus meis et in limum mortis deduxisti me ¹⁷ quoniam circumdederunt me
canes multi concilium malignantium obsedit me foderunt manus meas et pedes meos
¹⁸ dinumeraverunt omnia ossa mea ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me ¹⁹ dividerunt sibi
vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem ²⁰ tu autem Domine ne elongaveris auxilium
tuum ad defensionem meam conspice ²¹ erue a framea animam meam et de manu canis unicum
meam ²² salva me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam ²³ narrabo nomen
tuum fratribus meis in media ecclesia laudabo te ²⁴ qui timetis Dominum laudate eum universum
semen Iacob magnificate eum ²⁵ timeat eum omne semen Israhel quoniam non sprexit neque
dispexit deprecationem pauperis nec avertit faciem suam a me et cum clamarem ad eum exaudivit
%me; ²⁶ apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddam in conspectu timentium eum ²⁷ edent
pauperes et saturabuntur et laudabunt Dominum qui requirunt eum vivent corda eorum in saeculum
saeculi ²⁸ reminiscuntur et convertentur ad Dominum universi fines terrae et adorabunt in conspectu
eius universae familiae gentium ²⁹ quoniam Dei est regnum et %ipse; dominabitur gentium

30

manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae in conspectu eius cadent omnes qui
 descendunt in terram ³¹ et anima mea illi vivet et semen meum serviet ipsi ³² adnuntiabitur Domino
 generatio ventura et adnuntiabunt iustitiam eius populo qui nascetur quem fecit %Dominus;

Chapter 22

¹ psalmus David Dominus reget me et nihil mihi deerit ² in loco pascuae %ibi; me conlocavit
 super aquam refectionis educavit me ³ animam meam convertit deduxit me super semitas iustitiae
 propter nomen suum ⁴ nam et si ambulavero in medio umbrae mortis non timebo mala quoniam
 tu mecum es virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt ⁵ parasti in conspectu meo mensam
 adversus eos qui tribulant me inpinguasti in oleo caput meum et calix meus inebrians quam praeclarus
 est ⁶ et misericordia tua subsequitur me omnibus diebus vitae meae et ut inhabitem in domo Domini
 in longitudinem dierum

Chapter 23

¹ psalmus David prima sabbati Domini est terra et plenitudo eius orbis terrarum et %universi;
 qui habitant in eo ² *quia; ipse super maria fundavit eum et super flumina praeparavit eum ³ quis
 ascendit in montem Domini aut quis stabit in loco sancto eius ⁴ innocens manibus et mundo corde
 qui non accepit in vano animam suam nec iuravit in dolo proximo suo ⁵ hic accipiet benedictionem
 a Domino et misericordiam a Deo salvatore suo ⁶ haec est generatio quaerentium eum quaerentium
 faciem Dei Iacob diapsalma ⁷ adtollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et
 introibit rex gloriae ⁸ quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus potens in proelio
⁹ adtollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae ¹⁰ quis est
 iste rex gloriae Dominus virtutum ipse est rex gloriae diapsalma

Chapter 24

¹ psalmus David ad te Domine levavi animam meam ² Deus meus in te confido non erubescam
³ neque inrideant me inimici mei etenim universi qui sustinent te non confundentur ⁴ confundantur
 omnes; iniqua agentes supervacue vias tuas Domine demonstra mihi ⁵ et; semitas tuas doce me
⁵ dirige me in veritatem tuam et doce me quoniam tu es Deus salvator meus et te sustinui tota die
⁶ reminiscere miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia a saeculo sunt ⁷ delicta
 iuventutis meae et ignorantias meas ne memineris secundum misericordiam tuam memento mei *
 tu; propter bonitatem tuam Domine ⁸ dulcis et rectus Dominus propter hoc legem dabit
 delinquentibus in via ⁹ diriget mansuetos in iudicio docebit mites vias suas ¹⁰ universae viae Domini
 misericordia et veritas requirentibus testamentum eius et testimonia eius ¹¹ propter nomen tuum
 Domine et propitiaberis peccato meo multum est enim ¹² quis est homo qui timet Dominum legem
 statuet ei in via quam elegit ¹³ anima eius in bonis demorabitur et semen ipsius hereditabit terram
¹⁴ firmamentum est Dominus timentibus eum et testamentum ipsius ut manifestetur illis ¹⁵ oculi
 mei semper ad Dominum quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos ¹⁶ respice in me et miserere
 mei quia unicus et pauper sum ego ¹⁷ tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de necessitatibus
 meis erue me ¹⁸ vide humilitatem meam et laborem meum et dimitte universa delicta mea ¹⁹ respice
 inimicos meos quoniam multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me ²⁰ custodi animam meam et
 erue me non erubescam quoniam speravi in te ²¹ innocentes et recti adhererunt mihi quia sustinui
²² te libera Deus Israhel ex omnibus tribulationibus suis

Chapter 25

¹ psalmus David iudica me Domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum et in Domino
 sperans non infirmabor ² proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum ³ quoniam
 misericordia tua ante oculos meos est et conplacui in veritate tua ⁴ non sedi cum concilio vanitatis
 et cum iniqua gerentibus non introibo ⁵ odivi ecclesiam malignantium et cum impiis non sedebo

⁶ lavabo inter innocentes manus meas et circumdabo altare tuum Domine ⁷ ut audiam vocem laudis
 et enarrem universa mirabilia tua ⁸ Domine dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae
 tuae ⁹ ne perdas cum impiis animam meam et cum viris sanguinum vitam meam ¹⁰ in quorum
 manibus iniquitates sunt dextera eorum repleta est muneribus ¹¹ ego autem in innocentia mea
 ingressus sum redime me et miserere mei ¹² pes meus stetit in directo in ecclesiis benedicam %te;
 Domine

Chapter 26

¹ David priusquam liniretur Dominus inluminatio mea et salus mea quem timebo Dominus
 protector vitae meae a quo trepidabo ² dum adpropiant super me nocentes ut edant carnes meas
 qui tribulant me et inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt ³ si consistant adversus me castra
 non timebit cor meum si exurgat adversus me proelium in hoc ego sperabo ⁴ unam petii a Domino
 hanc requiram ut inhabitem in domo Domini omnes dies vitae meae ut videam voluntatem Domini
 et visitem templum eius ⁵ quoniam abscondit me in tabernaculo in die malorum protexit me in
 abscondito tabernaculi sui ⁶ in petra exaltavit me et nunc exaltavit caput meum super inimicos
 meos circuivi et immolavi in tabernaculo eius hostiam vociferationis cantabo et psalmum dicam
 Domino ⁷ exaudi Domine vocem meam qua clamavi miserere mei et exaudi me ⁸ tibi dixit cor
 meum exquisivit facies mea faciem tuam Domine requiram ⁹ ne avertas faciem tuam a me ne
 declines in ira a servo tuo adiutor meus esto ne derelinquas me neque dispicias me Deus salvator
 meus ¹⁰ quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem adsumpsit me ¹¹ legem
 pone mihi Domine in via tua et dirige me in semita recta propter inimicos meos ¹² ne tradideris
 me in animas tribulantium me quoniam insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas
 sibi ¹³ credo videre bona Domini in terra viventium ¹⁴ expecta Dominum viriliter age et confortetur
 cor tuum et sustine Dominum

Chapter 27

¹ huic David ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me nequando taceas a me et
 adsimilabor descendentibus in lacum ² exaudi vocem deprecationis meae dum oro ad te dum extollo
 manus meas ad templum sanctum tuum ³ ne simul tradas me cum peccatoribus et cum operantibus
 iniquitatem %ne perdidideris me; qui loquuntur pacem cum proximo suo mala autem sunt in cordibus
 eorum ⁴ da illis secundum opera ipsorum et secundum nequitiam adinventionum ipsorum secundum
 opera manuum eorum tribue illis redde retributionem eorum ipsis ⁵ quoniam non intellexerunt
 opera Domini et in opera manuum eius destrues illos et non aedificabis eos ⁶ benedictus Dominus
 quoniam exaudivit vocem deprecationis meae ⁷ Dominus adiutor meus et protector meus in ipso
 speravit cor meum et adiutus sum et re floruit caro mea et ex voluntate mea confitebor ei ⁸ Dominus
 fortitudo plebis suae et protector salvationum christi sui est ⁹ salvam fac plebem tuam et benedic
 hereditati tuae et rege eos et extolle eos usque in aeternum

Chapter 28

¹ psalmus David in consummatione tabernaculi adferte Domino filii Dei adferte Domino filios
 arietum ² adferte Domino gloriam et honorem adferte Domino gloriam nomini eius adorete Dominum
 in atrio sancto eius ³ vox Domini super aquas Deus maiestatis intonuit Dominus super aquas multas
⁴ vox Domini in virtute vox Domini in magnificentia ⁵ vox Domini confringentis cedros et confringet
 Dominus cedros Libani ⁶ et comminuet eas tamquam vitulum Libani et dilectus quemadmodum
 filius unicornium ⁷ vox Domini intercidentis flammam ignis ⁸ vox Domini concutientis desertum
 et commovebit Dominus desertum Cades ⁹ vox Domini praeparantis cervos et revelabit condensa
 et in templo eius omnis dicet gloriam ¹⁰ Dominus diluvium inhabitare facit et sedebit Dominus
 rex in aeternum ¹¹ Dominus virtutem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

Chapter 29

¹ psalmus cantici in dedicatione domus David ² exaltabo te Domine quoniam suscepisti me nec
delectasti inimicos meos super me ³ Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me ⁴ Domine
eduxisti ab inferno animam meam salvasti me a descendentibus in lacum ⁵ psallite Domino sancti
eius et confitemini memoriae sanctitatis eius ⁶ quoniam ira in indignatione eius et vita in voluntate
eius ad vesperum demorabitur fletus et ad matutinum laetitia ⁷ ego autem dixi in abundantia mea
non movebor in aeternum ⁸ Domine in voluntate tua praestitisti decori meo virtutem avertisti faciem
tuam et factus sum conturbatus ⁹ ad te Domine clamabo et ad Deum meum deprecabor ¹⁰ quae
utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem numquid confitebitur tibi pulvis aut
adnuntiabit veritatem tuam ¹¹ audivit Dominus et misertus est mei Dominus factus est adiutor meus
¹² convertisti planctum meum in gaudium mihi conscidisti saccum meum et circumdedisti me
¹³ laetitia ut cantet tibi gloria mea et non conpungar Domine Deus meus in aeternum confitebor
tibi

Chapter 30

¹ in finem psalmus David ² in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua libera
me ³ inclina ad me aurem tuam accelera ut eruas me esto mihi in Deum protectorem et in domum
refugii ut salvum me facias ⁴ quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu et propter nomen
tuum deduces me et enutries me ⁵ educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi quoniam tu
es protector meus ⁶ in manus tuas commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis
⁷ odisti observantes vanitates supervacuae ego autem in Domino speravi ⁸ exultabo et laetabor in
misericordia tua quoniam respexisti humilitatem meam salvasti de necessitatibus animam meam
⁹ nec conclusisti me in manibus inimici statuisti in loco spatioso pedes meos ¹⁰ miserere mei Domine
¹¹ quoniam tribulor conturbatus est in ira oculus meus anima mea et venter meus ¹¹ quoniam defecit
in dolore vita mea et anni mei in gemitibus infirmata est in paupertate virtus mea et ossa mea
¹² conturbata sunt ¹² super omnes inimicos meos factus sum obprobrium et vicinis meis valde et timor
¹³ notis meis qui videbant me foras fugerunt a me ¹³ oblivioni datus sum tamquam mortuus a corde

factus sum tamquam vas perditum ¹⁴ quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in
 circuitu in eo dum convenirent simul adversus me accipere animam meam consiliati sunt ¹⁵ ego
 autem in te speravi Domine dixi Deus meus es tu ¹⁶ in manibus tuis sortes meae eripe me de manu
 inimicorum meorum et a persequentibus me ¹⁷ inlustra faciem tuam super servum tuum salvum
 me fac in misericordia tua ¹⁸ Domine ne confundar quoniam invocavi te erubescant impii et
 deducantur in infernum ¹⁹ muta fiant labia dolosa quae loquuntur adversus iustum iniquitatem in
 superbia et in abusione ²⁰ quam magna multitudo dulcedinis tuae %Domine; quam abscondisti
 timentibus te perfecisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum hominum ²¹ abscondes eos in
 abdito faciei tuae a conturbatione hominum proteges eos in tabernaculo a contradictione linguarum
²² benedictus Dominus quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita ²³ ego
 autem dixi in excessu mentis meae proiectus sum a facie oculorum tuorum ideo exaudisti vocem
 orationis meae dum clamarem ad te ²⁴ diligite Dominum omnes sancti eius %quoniam; veritates
 requirit Dominus et retribuit abundanter facientibus superbiam ²⁵ viriliter agite et confortetur cor
 vestrum omnes qui speratis in Domino

Chapter 31

¹ huic David intellectus beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta sunt peccata
² beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum nec est in spiritu eius dolus ³ quoniam tacui
 inveteraverunt ossa mea dum clamarem tota die ⁴ quoniam die ac nocte gravata est super me manus
 tua conversus sum in aerumna *mea; dum configitur %mihi; spina diapsalma ⁵ delictum meum
 cognitum *tibi; feci et iniustitiam meam non abscondi dixi confitebor adversus me iniustitiam
 meam Domino et tu remisisti impietatem peccati mei diapsalma ⁶ pro hac orabit ad te omnis sanctus
 in tempore oportuno verumtamen in diluvio aquarum multarum ad eum non adproximabunt ⁷ tu
 es refugium meum a tribulatione quae circumdedit me exultatio mea erue me a circumdantibus me
 diapsalma ⁸ intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris firmabo super te oculos
⁹ meos nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellectus in camo et freno maxillas eorum

constringe qui non adproximant ad te ¹⁰ multa flagella peccatoris sperantem autem in Domino
 misericordia circumdabit ¹¹ laetamini in Domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde

Chapter 32

¹ psalmus David exultate iusti in Domino rectos decet laudatio ² confitemini Domino in cithara
 in psalterio decem cordarum psallite illi ³ cantate ei canticum novum bene psallite in vociferatione
⁴ quia rectum est verbum Domini et omnia opera eius in fide ⁵ diligit misericordiam et iudicium
 misericordia Domini plena est terra ⁶ verbo Domini caeli firmati sunt et spiritu oris eius omnis
 virtus eorum ⁷ congregans sicut in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos ⁸ timeat Dominum
 omnis terra ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ⁹ quoniam ipse dixit et facta
 sunt ipse mandavit et creata sunt ¹⁰ Dominus dissipat consilia gentium reprobatur autem cogitationes
 populorum ¹¹ et reprobatur consilia principum; ¹¹ consilium autem Domini in aeternum manet
 cogitationes cordis eius in generatione et generationem ¹² beata gens cuius est Dominus Deus eius
 populus quem elegit in hereditatem sibi ¹³ de caelo respexit Dominus vidit omnes filios hominum
¹⁴ de praeparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram ¹⁵ qui finxit singillatim
 corda eorum qui intellegit omnia opera illorum ¹⁶ non salvatur rex per multam virtutem et gigans
 non salvabitur in multitudine virtutis suae ¹⁷ fallax equus ad salutem in abundantia autem virtutis
 suae non salvabitur ¹⁸ ecce oculi Domini super metuentes eum qui sperant super misericordia eius
¹⁹ ut eruat a morte animas eorum et alat eos in fame ²⁰ anima nostra sustinet Dominum quoniam
 adiutor et protector noster est ²¹ quia in eo laetabitur cor nostrum et in nomine sancto eius
 speravimus ²² fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te

Chapter 33

¹ David cum inmutavit vultum suum coram Abimelech et dimisit eum et abiit ² benedicam
 Dominum in omni tempore semper laus eius in ore meo ³ in Domino laudabitur anima mea audiant
 mansueti et laentur ⁴ magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in id ipsum
⁵ exquisivi Dominum et exaudivit me et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me ⁶ accedite ad
 eum et inluminamini et facies vestrae non confundentur ⁷ iste pauper clamavit et Dominus exaudivit
 %eum; et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum ⁸ vallabit angelus Domini in circuitu
⁹ timentium eum et eripiet eos ⁹ gustate et videte quoniam suavis est Dominus beatus vir qui sperat
 in eo ¹⁰ timete Dominum %omnes; sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum ¹¹ divites
 eguerunt et esurierunt inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono diapsalma ¹² venite
 filii audite me timorem Domini docebo vos ¹³ quis est homo qui vult vitam cupit videre dies bonos
¹⁴ prohibe linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum ¹⁵ deverte a malo et fac bonum
 inquire pacem et persequere eam ¹⁶ oculi Domini super iustos et aures eius in precem eorum
¹⁷ facies Domini super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum ¹⁸ clamaverunt iusti et
 Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos ¹⁹ iuxta est Dominus his qui
 tribulato sunt corde et humiles spiritu salvabit ²⁰ multae tribulationes iustorum et de omnibus his
 liberavit eos ²¹ Dominus custodit omnia ossa eorum unum ex his non conteretur ²² mors peccatorum
 pessima et qui oderunt iustum delinquent ²³ redimet Dominus animas servorum suorum et non
 delinquent omnes qui sperant in eum

Chapter 34

¹ huic David iudica Domine nocentes me expugna expugnantes me ² adprehende arma et scutum
 et exsurge in adiutorium mihi ³ effunde frameam et conclude adversus eos qui persequuntur me
 dic animae meae salus tua ego sum ⁴ confundantur et reveantur quaerentes animam meam
 avertantur retrorsum et confundantur cogitantes mihi mala ⁵ fiant tamquam pulvis ante faciem venti
 et angelus Domini coartans eos ⁶ fiat via illorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequens

7
 eos quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui supervacue exprobraverunt animam
 8
 meam veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit comprehendat eum et in laqueo
 9
 cadat in ipso anima autem mea exultabit in Domino delectabitur super salutari suo 10 omnia ossa
 mea dicent Domine quis similis tui eripiens inopem de manu fortiorum eius egenum et pauperem
 11
 a diripientibus eum surgentes testes iniqui quae ignorabam interrogabant me 12 retribuebant
 13
 mihi mala pro bonis sterilitatem animae meae ego autem cum mihi molesti essent induebar
 14
 cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea in sinum meum convertetur quasi
 15
 proximum quasi fratrem nostrum sic conplacebam quasi lugens et contristatus sic humiliabar et
 16
 adversum me laetati sunt et convenerunt congregata sunt super me flagella et ignoravi dissipati
 sunt nec compuncti temptaverunt me subsannaverunt me subsannatione frenduerunt super me
 17
 dentibus suis Domine quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum a leonibus
 18
 unicam meam confitebor tibi in ecclesia magna in populo gravi laudabo te 19 non supergaudeant
 20
 mihi qui adversantur mihi inique qui oderunt me gratis et annuunt oculis quoniam mihi quidem
 21
 pacifice loquebantur et in iracundia * terrae loquentes; dolos cogitabant et dilataverunt super
 22
 me os suum dixerunt euge euge viderunt oculi nostri vidisti Domine ne sileas Domine ne discedas
 23
 a me exsurge et intende iudicio meo Deus meus et Dominus meus in causam meam 24 iudica
 25
 me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus et non supergaudeant mihi non dicant in
 26
 cordibus suis euge euge animae nostrae nec dicant devoravimus eum erubescant et revereantur
 simul qui gratulantur malis meis induantur confusione et reverentia qui magna loquuntur super me
 27
 exultent et laetentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui volunt
 28
 pacem servi eius et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam

Chapter 35

1
 in finem servo Domini David 2 dixit iniustus ut delinquat in semet ipso non est timor Dei ante
 3
 oculos eius quoniam dolose egit in conspectu eius ut inveniatur iniquitas eius ad odium 4 verba

oris eius iniquitas et dolus noluit intellegere ut bene ageret ⁵ iniquitatem meditatus est in cubili suo
 adstetit omni viae non bonae malitiam autem non odovit ⁶ Domine in caelo misericordia tua et
 veritas tua usque ad nubes ⁷ iustitia tua sicut montes Dei iudicia tua abyssus multa homines et
 iumenta salvabis Domine ⁸ quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus filii autem
 hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt ⁹ inebriabuntur ab ubertate domus tuae et torrente
 voluntatis tuae potabis eos ¹⁰ quoniam apud te fons vitae in lumine tuo videbimus lumen
¹¹ praetende misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam his qui recto sunt corde ¹² non
 veniat mihi pes superbiae et manus peccatoris non moveat me ¹³ ibi ceciderunt qui operantur
 iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare

Chapter 36

¹ ipsi David noli aemulari in malignantibus neque zelaveris facientes iniquitatem ² quoniam
 tamquam faenum velociter arescent et quemadmodum holera herbarum cito decident ³ spera in
 Domino et fac bonitatem et inhabita terram et pascaris in divitiis eius ⁴ delectare in Domino et
 dabit tibi petitiones cordis tui ⁵ revela Domino viam tuam et spera in eum et ipse faciet ⁶ et educet
 quasi lumen iustitiam tuam et iudicium tuum tamquam meridiem ⁷ subditus esto Domino et ora
 eum noli aemulari in eo qui prosperatur in via sua in homine faciente iniustitias ⁸ desine ab ira et
 derelinque furorem noli aemulari ut maligneris ⁹ quoniam qui malignantur exterminabuntur
 sustinentes autem Dominum ipsi hereditabunt terram ¹⁰ et adhuc pusillum et non erit peccator et
 quaeres locum eius et non invenies ¹¹ mansueti autem hereditabunt terram et delectabuntur in
 multitudine pacis ¹² observabit peccator iustum et stridebit super eum dentibus suis ¹³ Dominus
 autem inridebit eum quia prospicit quoniam veniet dies eius ¹⁴ gladium evaginaverunt peccatores
 intenderunt arcum suum ut decipiant pauperem et inopem ut trucident rectos corde ¹⁵ gladius eorum
 intret in corda ipsorum et arcus ipsorum confringatur ¹⁶ melius est modicum iusto super divitias
 peccatorum multas ¹⁷ quoniam brachia peccatorum conterentur confirmat autem iustos Dominus

18 novit Dominus dies immaculorum et hereditas eorum in aeternum erit 19 non confundentur in
 tempore malo et in diebus famis saturabuntur 20 quia peccatores peribunt inimici vero Domini mox
 honorificati fuerint et exaltati deficientes quemadmodum fumes defecerunt 21 mutuabitur peccator
 et non solvet iustus autem miseretur et tribuet 22 quia benedicentes ei hereditabunt terram
 maledicentes autem ei disperibunt 23 apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam eius volet
 24 cum ceciderit non conlidetur quia Dominus subponit manum suam 25 iunior fui et senui et non
 vidi iustum derelictum nec semen eius quaerens panes 26 tota die miseretur et commodat et semen
 illius in benedictione erit 27 declina a malo et fac bonum et inhabita in saeculum saeculi 28 quia
 Dominus amat iudicium et non derelinquet sanctos suos in aeternum conservabuntur iniusti punientur
 et semen impiorum peribit 29 iusti autem hereditabunt terram et inhabitabunt in saeculum %saeculi;
 super eam 30 os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium 31 lex Dei eius in
 corde ipsius et non subplantabuntur gressus eius 32 considerat peccator iustum et quaerit mortificare
 eum 33 Dominus autem non derelinquet eum in manus eius nec damnabit eum cum iudicabitur illi
 34 expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut hereditate capias terram cum perierint
 peccatores videbis 35 vidi impium superexaltatum et elevatum sicut cedros Libani 36 et transivi et
 ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus locus eius 37 custodi innocentiam et vide aequitatem
 quoniam sunt reliquiae homini pacifico 38 iniusti autem disperibunt simul reliquiae impiorum
 peribunt 39 salus autem iustorum a Domino et protector eorum in tempore tribulationis 40 et
 adiuvabit eos Dominus et liberabit eos et eruet eos a peccatoribus et salvabit eos quia speraverunt
 in eo

Chapter 37

1 psalmus David in rememorationem de sabbato 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque in
 ira tua corripas me 3 quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi et confirmasti super me manum tuam
 4 non est sanitas carni meae a facie irae tuae non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum

⁵ quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum sicut onus grave gravatae sunt super me
⁶ putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae a facie insipientiae meae ⁷ miser factus sum et curvatus
⁸ sum usque ad finem tota die contristatus ingrediebar quoniam lumbi mei impleti sunt inlusionibus
⁹ et non est sanitas in carne mea afflictus sum et humiliatus sum nimis rugiebam a gemitu cordis
¹⁰ mei Domine ante te omne desiderium meum et gemitus meus a te non est absconditus ¹¹ cor
meum conturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsum non est
¹² mecum amici mei et proximi mei adversus me adpropinquaverunt et steterunt et qui iuxta me
¹³ erant de longe steterunt et vim faciebant qui quaerebant animam meam et qui inquirebant mala
¹⁴ mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur ego autem tamquam surdus non audiebam
¹⁵ et sicut mutus non aperiens os suum et factus sum sicut homo non audiens et non habens in ore
¹⁶ suo redargutiones quoniam in te Domine speravi tu exaudies Domine Deus meus ¹⁷ quia dixi
nequando supergaudeant mihi inimici mei et dum commoventur pedes mei super me magna locuti
¹⁸ sunt quoniam ego in flagella paratus et dolor meus in conspectu meo semper ¹⁹ quoniam
²⁰ iniquitatem meam adnuntiabo et cogitabo pro peccato meo inimici autem mei vivent et firmati
²¹ sunt super me et multiplicati sunt qui oderunt me inique qui retribuunt mala pro bonis detrahebant
²² mihi quoniam sequebar bonitatem non derelinquas me Domine Deus meus ne discesseris a me
²³ intende in adiutorium meum Domine salutis meae

Chapter 38

¹ in finem Idithun canticum David ² dixi custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea
posui ori meo custodiam cum consisteret peccator adversum me ³ obmutui et humiliatus sum et
⁴ silui a bonis et dolor meus renovatus est concaluit cor meum intra me et in meditatione mea
⁵ exardescet ignis locutus sum in lingua mea notum fac mihi Domine finem meum et numerum
⁶ dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi ecce mensurabiles posuisti dies meos et substantia
mea tamquam nihilum ante te verumtamen universa vanitas omnis homo vivens diapsalma

7
 verumtamen in imagine pertransit homo sed et frustra conturbatur thesaurizat et ignorat cui
 congregabit ea ⁸ et nunc quae est expectatio mea nonne Dominus et substantia mea apud te est
 9
 ab omnibus iniquitatibus meis erue me obprobrium insipienti dedisti me ¹⁰ obmutui %et; non
 aperui os meum quoniam tu fecisti ¹¹ amove a me plagas tuas ¹² a fortitudine manus tuae ego
 defeci in increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem et tabescere fecisti sicut araneam
 animam eius verumtamen vane %conturbatur; omnis homo diapsalma ¹³ exaudi orationem meam
 Domine et deprecationem meam auribus percipe lacrimas meas ne sileas quoniam advena sum apud
 te et peregrinus sicut omnes patres mei ¹⁴ remitte mihi ut refrigerer priusquam abeam et amplius
 non ero

Chapter 39

1
 in finem David psalmus ² expectans expectavi Dominum et intendit mihi ³ et exaudivit preces
 meas et eduxit me de lacu miseriae et de luto fecis et statuit super petram pedes meos et direxit
 gressus meos ⁴ et inmisit in os meum canticum novum carmen Deo nostro videbunt multi et timebunt
 et sperabunt in Domino ⁵ beatus vir cuius est nomen Domini spes ipsius et non respexit in vanitates
 et insanias falsas ⁶ multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationibus tuis non est
 qui similis sit tibi adnuntiavi et locutus sum multiplicati sunt super numerum ⁷ sacrificium et
 oblationem noluisti aures autem perfecisti mihi holocaustum et pro peccato non postulasti ⁸ tunc
 dixi ecce venio in capite libri scriptum est de me ⁹ ut facerem voluntatem tuam Deus meus volui
 et legem tuam in medio cordis mei ¹⁰ adnuntiavi iustitiam in ecclesia magna ecce labia mea non
 prohibebo Domine tu scisti ¹¹ iustitiam tuam non abscondi in corde meo veritatem tuam et salutare
 tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo ¹² tu autem Domine
 ne longe facias miserationes tuas a me misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me
 13
 quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus comprehenderunt me iniquitates
 meae et non potui ut viderem multiplicatae sunt super capillos capitis mei et cor meum dereliquit
 me ¹⁴ conplaceat tibi Domine ut eruas me Domine ad adiuvandum me respice ¹⁵ confundantur et
 vereantur simul qui quaerunt animam meam ut auferant eam convertantur retrorsum et vereantur

¹⁶
 qui volunt mihi mala ¹⁶ ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi euge euge ¹⁷ exultent
 et laetentur super te omnes quaerentes te et dicant semper magnificetur Dominus qui diligunt salutare
¹⁸
 tuum ¹⁸ ego autem mendicus sum et pauper Dominus sollicitus est mei adiutor meus et protector
 meus tu es Deus meus ne tardaveris

Chapter 40

¹
 in finem psalmus David ² beatus qui intellegit super egenum et pauperem in die mala liberabit
 eum Dominus ³ Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra et non tradat
 eum in animam inimicorum eius ⁴ Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius universum
 stratum eius versasti in infirmitate eius ⁵ ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam
⁶
 peccavi tibi ⁶ inimici mei dixerunt mala mihi quando morietur et peribit nomen eius ⁷ et si
 ingrediebatur ut videret vane loquebatur cor eius congregavit iniquitatem sibi egrediebatur foras
⁸
 et loquebatur ⁸ in id ipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei adversus me cogitabant
⁹
 mala mihi ⁹ verbum iniquum constituerunt adversus me numquid qui dormit non adiciet ut resurgat
¹⁰
 etenim homo pacis meae in quo speravi qui edebat panes meos magnificavit super me
¹¹
 subplantationem ¹¹ tu autem Domine miserere mei et resuscita me et retribuam eis ¹² in hoc cognovi
¹³
 quoniam voluisti me quoniam non gaudebit inimicus meus super me ¹³ me autem propter
¹⁴
 innocentiam suscepisti et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum ¹⁴ benedictus Dominus
 Deus Israhel a saeculo et in saeculum fiat fiat

Chapter 41

¹
 in finem in intellectum filiis Core ² quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ita
 desiderat anima mea ad te Deus ³ sitivit anima mea ad Deum *fortem; vivum quando veniam et
⁴
 parebo ante faciem Dei ⁴ fuerunt mihi lacrimae meae panis die ac nocte dum dicitur mihi cotidie
⁵
 ubi est Deus tuus ⁵ haec recordatus sum et effudi in me animam meam quoniam transibo in loco

tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei in voce exultationis et confessionis sonus epulantis
⁶ quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deo quoniam confitebor illi salutare
⁷ vultus mei Deus meus ad me ipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui de terra
⁸ Iordanis et Hermoniim a monte modico abyssus *ad; abyssum invocat in voce cataractarum
⁹ tuarum omnia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt in die mandavit Dominus
¹⁰ misericordiam suam et nocte canticum eius apud me oratio Deo vitae meae dicam Deo susceptor
¹¹ meus es quare oblitus es mei quare contristatus incedo dum adfligit me inimicus dum
¹² confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me dum dicunt mihi per singulos dies
¹² ubi est Deus tuus quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam
 *adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

Chapter 42

¹ psalmus David iudica me Deus et discerne causam meam de gente non sancta ab homine
² iniquo et doloso erue me quia tu es Deus fortitudo mea quare me reppulisti quare tristis incedo
³ dum adfligit me inimicus emitte lucem tuam et veritatem tuam ipsa me deduxerunt et adduxerunt
⁴ in montem sanctum tuum et in tabernacula tua et introibo ad altare Dei ad Deum qui laetificat
⁵ iuventutem meam confitebor tibi in cithara Deus Deus meus quare tristis es anima mea et quare
 conturbas me spera in Deum quoniam *adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

Chapter 43

¹ in finem filiis Core ad intellectum ² Deus auribus nostris audivimus patres nostri adnuntiaverunt
³ nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis manus tua gentes disperdit et
⁴ plantasti eos adflixisti populos et expulisti eos nec enim in gladio suo possederunt terram et
 brachium eorum non salvavit eos sed dextera tua et brachium tuum et inluminatio faciei tuae
⁵ quoniam conplacuisti in eis tu es ipse rex meus et Deus meus qui mandas salutes Iacob ⁶ in te
⁷ inimicos nostros ventilabimus cornu et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis non enim

in arcu meo sperabo et gladius meus non salvabit me ⁸ salvasti enim nos de adfligentibus nos et
 odientes nos confudisti ⁹ in Deo laudabimur tota die et in nomine tuo confitebimur in saeculum
 diapsalma ¹⁰ nunc autem reppulisti et confudisti nos et non egredieris in virtutibus nostris ¹¹ avertisti
 nos retrorsum post inimicos nostros et qui oderunt nos diripiebant sibi ¹² dedisti nos tamquam oves
 escarum et in gentibus dispersisti nos ¹³ vendidisti populum tuum sine pretio et non fuit multitudo
 in commutationibus nostris ¹⁴ posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsannationem et derisum
 his qui in circuitu nostro ¹⁵ posuisti nos in similitudinem gentibus commotionem capitis in populis
¹⁶ tota die verecundia mea contra me est et confusio faciei meae cooperuit me ¹⁷ a voce exprobrantis
 et obloquentis a facie inimici et persequentis ¹⁸ haec omnia venerunt super nos nec obliti sumus
 te et inique non egimus in testamento tuo ¹⁹ et non recessit retrorsum cor nostrum et declinasti
 semitas nostras a via tua ²⁰ quoniam humiliasti nos in loco adflictionis et cooperuit nos umbra
 mortis ²¹ si obliti sumus nomen Dei nostri et *%si;* expandimus manus nostras ad deum alienum
²² nonne Deus requiret ista ipse enim novit abscondita cordis quoniam propter te mortificamur
 omni die aestimati sumus sicut oves occisionis ²³ exsurge quare dormis Domine exsurge *%et;* ne
 repellas in finem ²⁴ quare faciem tuam avertis oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae
²⁵ quoniam humiliata est in pulvere anima nostra conglutinatus est in terra venter noster ²⁶ exsurge
 adiuva nos et redime nos propter nomen tuum

Chapter 44

¹ in finem pro his qui commutabuntur filiis Core ad intellectum canticum pro dilecto ² eructavit
 cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi lingua mea calamus scribae velociter scribentis
³ speciosus forma prae filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te Deus
⁴ in aeternum ⁵ accingere gladio tuo super femur tuum potentissime ⁶ specie tua et pulchritudine tua
 et intende prospere procede et regna propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam et deducet te
⁶ mirabiliter dextera tua ⁷ sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde inimicorum regis ⁷ sedis

tua Deus in saeculum saeculi virga directionis virga regni tui ⁸ dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem
 propterea unxit te Deus Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis ⁹ murra et gutta et cassia a
 vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te ¹⁰ filiae regum in honore tuo adstetit
 regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate ¹¹ audi filia et vide et inclina aurem
 tuam et obliviscere populum tuum et domum patris tui ¹² et concupiscet rex decorem tuum quoniam
 ipse est dominus tuus et adorabunt eum ¹³ *et; filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur
 divites plebis ¹⁴ omnis gloria eius filiae regis ab intus in fimbriis aureis ¹⁵ circumamicta varietatibus
 adducentur regi virgines post eam proximae eius adferentur tibi ¹⁶ adferentur in laetitia et exultatione
 adducentur in templum regis ¹⁷ pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super
 omnem terram ¹⁸ memor ero nominis tui in omni generatione et generatione propterea populi
 confitebuntur tibi in aeternum et in saeculum saeculi

Chapter 45

¹ in finem pro filiis Core pro arcanis psalmus ² Deus noster refugium et virtus adiutor in
 tribulationibus quae invenerunt nos nimis ³ propterea non timebimus dum turbabitur terra et
 transferentur montes in cor maris ⁴ sonaverunt et turbatae sunt aquae eorum conturbati sunt montes
 in fortitudine eius diapsalma ⁵ fluminis impetus laetificat civitatem Dei sanctificavit tabernaculum
 suum Altissimus ⁶ Deus in medio eius non commovebitur adiuvabit eam Deus mane diluculo
⁷ conturbatae sunt gentes inclinata sunt regna dedit vocem suam mota est terra ⁸ Dominus virtutum
 nobiscum susceptor noster Deus Iacob diapsalma ⁹ venite et videte opera Domini quae posuit
 prodigia super terram ¹⁰ auferens bella usque ad finem terrae arcum conteret et confringet arma et
 scuta comburet in igne ¹¹ vacate et videte quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor
 in terra ¹² Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob

Chapter 46

¹ in finem pro filiis Core psalmus ² omnes gentes plaudite manibus iubilate Deo in voce
 exultationis ³ quoniam Dominus excelsus terribilis rex magnus super omnem terram ⁴ subiecit
 populos nobis et gentes sub pedibus nostris ⁵ elegit nobis hereditatem suam speciem Iacob quam
 dilexit diapsalma ⁶ ascendit Deus in iubilo Dominus in voce tubae ⁷ psallite Deo nostro psallite
 psallite regi nostro psallite ⁸ quoniam rex omnis terrae Deus psallite sapienter ⁹ regnavit Deus
 super gentes Deus sedit super sedem sanctam suam ¹⁰ principes populorum congregati sunt cum
 Deo Abraham quoniam Dei fortes terrae vehementer elevati sunt

Chapter 47

¹ canticum psalmi filiis Core secunda sabbati ² magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate
 Dei nostri in monte sancto eius ³ fundatur exultatione universae terrae montes Sion latera aquilonis
 civitas regis magni ⁴ Deus in domibus eius cognoscitur cum suscipiet eam ⁵ quoniam ecce reges
 congregati sunt convenerunt in unum ⁶ ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt commoti sunt
⁷ tremor adprehendit eos ibi dolores ut parturientis ⁸ in spiritu vehementi conteres naves Tharsis
⁹ sicut audivimus sic vidimus in civitate Domini virtutum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam
 in aeternum diapsalma ¹⁰ suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui ¹¹ secundum
 nomen tuum Deus sic et laus tua in fines terrae iustitia plena est dextera tua ¹² laetetur mons Sion
 exultent filiae Iudaeae propter iudicia tua %Domine; ¹³ circumdate Sion et conplectimini eam
 narrate in turribus eius ¹⁴ ponite corda vestra in virtute eius et distribuite domus eius ut enarretis
 in progeniem alteram ¹⁵ quoniam hic est Deus Deus noster in aeternum et in saeculum saeculi ipse
 reget nos in saecula

Chapter 48

¹ in finem filiis Core psalmus ² audite haec omnes gentes auribus percipite omnes qui habitatis
³ orbem ⁴ quique terrigenae et filii hominum in unum dives et pauper ⁵ os meum loquetur sapientiam
⁶ et meditatio cordis mei prudentiam ⁷ inclinabo in parabolam aurem meam aperiam in psalterio
⁸ propositionem meam ⁹ cur timebo in die malo iniquitas calcanei mei circumdabit me ¹⁰ qui confidunt
¹¹ in virtute sua et in multitudine divitiarum suarum gloriantur ¹² frater non redimit redimet homo non
¹³ dabit Deo placationem suam ¹⁴ et pretium redemptionis animae suae et laboravit in aeternum ¹⁵ et
¹⁶ vivet * adhuc; in finem ¹⁷ non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens
¹⁸ et stultus peribunt et relinquent alienis divitias suas ¹⁹ %et; sepulchra eorum domus illorum in
²⁰ aeternum tabernacula eorum in progeniem et progeniem vocaverunt nomina sua in terris suis ²¹ et
²² homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est
²³ illis ²⁴ haec via illorum scandalum ipsis et postea in ore suo conplacebunt diapsalma ²⁵ sicut oves
²⁶ in inferno positi sunt mors depascet eos et dominabuntur eorum iusti in matutino et auxilium eorum
²⁷ veterescet in inferno a gloria eorum ²⁸ verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi
²⁹ cum acceperit me diapsalma ³⁰ ne timueris cum dives factus fuerit homo et cum multiplicata fuerit
³¹ gloria domus eius ³² quoniam cum interierit non sumet omnia neque descendet cum eo *pone;
³³ gloria eius ³⁴ quia anima eius in vita ipsius benedicetur confitebitur tibi cum benefeceris ei
³⁵ ³⁶ introibit usque in progenies patrum suorum usque in aeternum non videbit lumen ³⁷ homo in
³⁸ honore cum esset non intellexit comparatus est iumentis %insipientibus; et similis factus est illis

Chapter 49

¹ psalmus Asaph Deus deorum Dominus locutus est et vocavit terram a solis ortu usque ad
² occasum ³ ex Sion species decoris eius ⁴ Deus manifeste veniet Deus noster et non silebit ignis in
⁵ conspectu eius exardescet et in circuitu eius tempestas valida ⁶ advocabit caelum desursum et
⁷ terram discernere populum suum ⁸ congregate illi sanctos eius qui ordinant testamentum eius super
⁹ sacrificia ¹⁰ et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quoniam Deus iudex est diapsalma ¹¹ audi populus

8
 meus et loquar tibi Israhel et testificabor tibi Deus Deus tuus ego sum non in sacrificiis tuis arguam
 9
 te holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper non accipiam de domo tua vitulos neque
 10
 de gregibus tuis hircos quoniam meae sunt omnes ferae silvarum iumenta in montibus et boves
 11
 cognovi omnia volatilia caeli et pulchritudo agri mecum est 12 si esuriero non dicam tibi meus
 13
 est enim orbis terrae et plenitudo eius numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem
 14
 hircorum potabo immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua 15 et invoca me in
 16
 die tribulationis et eruam te et honorificabis me diapsalma peccatori autem dixit Deus quare tu
 17
 enarras iustitias meas et adsumis testamentum meum per os tuum tu vero odisti disciplinam et
 18
 proiecisti sermones meos retrorsum si videbas furem currebas cum eo et cum adulteris portionem
 19
 tuam ponebas os tuum abundavit malitia et lingua tua concinnabat dolos 20 sedens adversus
 21
 fratrem tuum loquebaris et adversus filium matris tuae ponebas scandalum haec fecisti et tacui
 22
 existimasti inique quod ero tui similis arguam te et statuam contra faciem tuam intellegite nunc
 23
 haec qui obliviscimini Deum nequando rapiat et non sit qui eripiat sacrificium laudis honorificabit
 me et illic iter quod ostendam illi salutare Dei

Chapter 50

1
 in finem psalmus David 2 cum venit ad eum Nathan propheta quando intravit ad Bethsabee
 3
 miserere mei Deus secundum magnam; misericordiam tuam et; secundum multitudinem
 4
 miserationum tuarum dele iniquitatem meam amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo
 5
 munda me quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est semper
 6
 tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris
 7
 ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea ecce enim
 8
 veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi asparges me hysopo et
 9
 mundabor lavabis me et super nivem dealabor 10 auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt
 11
 ossa humiliata 11 averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele 12 cor mundum

crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis ¹³ ne proicias me a facie tua et
 spiritum sanctum tuum ne auferas a me ¹⁴ redde mihi laetitiam salutaris tui et spiritu principali
 confirma me ¹⁵ docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur ¹⁶ libera me de sanguinibus
 Deus Deus salutis meae exultabit lingua mea iustitiam tuam ¹⁷ Domine labia mea aperies et os
 meum adnuntiabit laudem tuam ¹⁸ quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis
 non delectaberis ¹⁹ sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non
 spernet ²⁰ benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem ²¹ tunc
 acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos

Chapter 51

¹ in finem intellectus David ² cum venit Doec Idumeus et adnuntiavit Saul et dixit venit David
 in domo Achimelech ³ quid gloriatur in malitia qui potens est iniquitate ⁴ tota die iniustitiam
 cogitavit lingua tua sicut novacula acuta fecisti dolum ⁵ dilexisti malitiam super benignitatem
 iniquitatem magis quam loqui aequitatem diapsalma ⁶ dilexisti omnia verba praecipitationis linguam
 dolosam ⁷ propterea Deus destruet te in finem evellet te et emigrabit te de tabernaculo et radicem
 tuam de terra viventium diapsalma ⁸ videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt et dicent
⁹ ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum sed speravit in multitudine divitiarum suarum
 et praevaluit in vanitate sua ¹⁰ ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei speravi in misericordia
 Dei in aeternum et in saeculum saeculi ¹¹ confitebor tibi in saeculum quia fecisti et expectabo
 nomen tuum quoniam bonum in conspectu sanctorum tuorum

Chapter 52

¹ in finem pro Melech intellegentiae David dixit insipiens in corde suo non est Deus ² corrupti
 sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus non est qui faciat bonum ³ Deus de caelo prospexit

in filios hominum ut videat si est intellegens ⁴ %aut; requirens Deum omnes declinaverunt simul
 inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum ⁵ nonne scient %omnes; qui
 operantur iniquitatem qui devorant plebem meam ut cibum panis ⁶ Deum non invocaverunt illic
 trepidabunt timore ubi non fuit timor quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent
 confusi sunt quoniam Deus sprevit eos ⁷ quis dabit ex Sion salutare Israhel dum convertit Deus
 captivitatem plebis suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 53

¹ in finem in carminibus intellectus David ² cum venissent Ziphei et dixissent ad Saul nonne
 David absconditus est apud nos ³ Deus in nomine tuo salvum me fac et in virtute tua iudica me
⁴ Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei ⁵ quoniam alieni insurrexerunt
 adversum me et fortes quaesierunt animam meam non proposuerunt Deum ante conspectum suum
 diapsalma ⁶ ecce enim Deus adiuvat me Dominus susceptor animae meae ⁷ avertet mala inimicis
 meis in veritate tua disperde illos ⁸ voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam
⁹ bonum quoniam ex omni tribulatione eripuisti me et super inimicos meos despexit oculus meus

Chapter 54

¹ in finem in carminibus intellectus David ² exaudi Deus orationem meam et ne despexeris
 deprecationem meam ³ intende mihi et exaudi me contristatus sum in exercitatione mea et
⁴ conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris quoniam declinaverunt in me iniquitatem
 et in ira molesti erant mihi ⁵ cor meum conturbatum est in me et formido mortis cecidit super me
⁶ timor et tremor venit super me et contexit me tenebra ⁷ et dixi quis dabit mihi pinnas sicut columbae
 et volabo et requiescam ⁸ ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine diapsalma ⁹ expectabam
 eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et a tempestate ¹⁰ praecipita Domine divide
 linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate ¹¹ die et nocte circumdabit

12
 eam super muros eius et iniquitas et labor in medio eius et iniustitia et non defecit de plateis
 13
 eius usura et dolus quoniam si inimicus maledixisset mihi sustinuissem utique et si is qui oderat
 14
 me super me magna locutus fuisset abscondissem me forsitan ab eo tu vero homo unianimis
 15
 dux meus et notus meus qui simul mecum dulces capiebas cibos in domo Dei ambulavimus cum
 16
 consensu veniat mors super illos et descendant in infernum viventes quoniam nequitiae in
 17
 habitaculis eorum in medio eorum ego %autem; ad Deum clamavi et Dominus salvabit me
 18
 19
 vespere et mane et meridie narrabo et adnuntiabo et exaudiet vocem meam redimet in pace
 20
 animam meam ab his qui adpropinquant mihi quoniam inter multos erant mecum exaudiet Deus
 et humiliabit illos qui est ante saecula diapsalma non enim est illis commutatio et non timuerunt
 21
 22
 Deum extendit manum suam in retribuendo contaminaverunt testamentum eius divisi sunt
 ab ira vultus eius et adpropinquavit cor illius molliti sunt sermones eius super oleum et ipsi sunt
 23
 iacula iacta super Dominum curam tuam et ipse te enutriet non dabit in aeternum fluctuationem
 24
 iusto tu vero Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et doli non dimidiabunt dies
 suos ego autem sperabo in te Domine

Chapter 55

1
 in finem pro populo qui a sanctis longe factus est David in tituli inscriptione cum tenuerunt
 eum Allophili in Geth 2 miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die inpugnans
 3
 tribulavit me conculcaverunt me inimici mei tota die quoniam multi bellantes adversum me 4 ab
 5
 altitudine diei timebo ego vero in te sperabo in Deo laudabo sermones meos in Deo speravi non
 6
 timebo quid faciat mihi caro tota die verba mea execrabantur adversum me omnia consilia eorum
 7
 in malum inhabitabunt et abscondent ipsi calcaneum meum observabunt sicut sustinuerunt animam
 8
 meam pro nihilo salvos facies illos in ira populos confringes Deus 9 vitam meam adnuntiavi tibi
 10
 posuisti lacrimas meas in conspectu tuo sicut et in promissione tua tunc convertentur inimici
 11
 mei retrorsum in quacumque die invocavero te ecce cognovi quoniam Deus meus es in Deo

laudabo verbum in Domino laudabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat mihi homo
 12 in me sunt Deus vota *tua; % quae; reddam laudationes tibi 13 quoniam eripuisti animam meam
 de morte et pedes meos de lapsu ut placeam coram Deo in lumine viventium

Chapter 56

1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione cum fugeret a facie Saul in spelunca 2 miserere
 mei Deus miserere mei quoniam in te confidit anima mea et in umbra alarum tuarum sperabo donec
 transeat iniquitas 3 clamabo ad Deum altissimum Deum qui benefecit mihi 4 misit de caelo et
 liberavit me dedit in obprobrium conculcantes me diapsalma misit Deus misericordiam suam et
 veritatem suam 5 et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormivi conturbatus filii
 hominum dentes eorum arma et sagittae et lingua eorum gladius acutus 6 exaltare super caelos
 Deus et in omnem terram gloria tua 7 laqueum paraverunt pedibus meis et incurvaverunt animam
 meam foderunt ante faciem meam foveam et inciderunt in eam diapsalma 8 paratum cor meum
 Deus paratum cor meum cantabo et psalmum dicam 9 exsurge gloria mea exsurge psalterium et
 cithara exurgam diluculo 10 confitebor tibi in populis Domine psalmum dicam tibi in gentibus
 11 quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua 12 exaltare
 super caelos Deus et super omnem terram gloria tua

Chapter 57

1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione 2 si vere utique iustitiam loquimini recta
 iudicate filii hominum 3 etenim in corde iniquitates operamini in terra iniustitiam manus vestrae
 concinnant 4 alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero locuti sunt falsa 5 furor illis
 secundum similitudinem serpentis sicut aspidis surdae et obturantis aures suas 6 quae non exaudiet
 vocem incantantium et venefici incantantis sapienter 7 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum
 molas leonum confringet Dominus 8 ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens intendit arcum
 suum donec infirmentur 9 sicut cera quae fluit auferentur supercecidit ignis et non viderunt solem

10 priusquam intellexerent spinae vestrae ramnum sicut viventes sicut in ira absorbet vos 11 laetabitur
 iustus cum viderit vindictam manus suas lavabit in sanguine peccatoris 12 et dicet homo si utique
 est fructus iusto utique est Deus iudicans eos in terra

Chapter 58

1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione quando misit Saul et custodivit domum eius
 ut interficeret eum 2 eripe me de inimicis meis Deus et ab insurgentibus in me libera me 3 eripe
 me de operantibus iniquitatem et de viris sanguinum salva me 4 quia ecce ceperunt animam meam
 inruerunt in me fortes 5 neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine sine iniquitate cucurri
 et direxi 6 exsurge in occursum meum et vide et tu Domine Deus virtutum Deus Israhel intende ad
 visitandas omnes gentes non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem diapsalma 7 convertentur
 ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem 8 ecce loquentur in ore suo et
 gladius in labiis eorum quoniam quis audivit 9 et tu Domine deridebis eos ad nihilum deduces
 omnes gentes 10 fortitudinem meam ad te custodiam quia Deus susceptor meus 11 Deus meus
 voluntas eius praeveniet me 12 Deus ostendet mihi super inimicos meos ne occidas eos nequando
 obliviscantur populi mei disperge illos in virtute tua et depone eos protector meus Domine
 13 delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum et comprehendantur in superbia sua et de
 execratione et mendacio adnuntiabuntur 14 in consummatione in ira consummationis et non erunt
 et scient quia Deus dominatur Iacob finium terrae diapsalma 15 convertentur ad vesperam et famem
 patientur ut canes et circuibunt civitatem 16 ipsi dispergentur ad manducandum si vero non fuerint
 saturati et murmurabunt 17 ego autem cantabo fortitudinem tuam et exultabo mane misericordiam
 tuam quia factus es susceptor meus et refugium meum in die tribulationis meae 18 adiutor meus
 tibi psallam quia Deus susceptor meus es Deus meus misericordia mea

Chapter 59

¹ in finem his qui inmutabuntur in tituli inscriptione David in doctrina ² cum succendit Syriam
 Mesopotamiam et Syriam Soba et convertit Ioab et percussit vallem Salinarum duodecim milia
³ Deus reppulisti nos et destruxisti nos iratus es et misertus es nobis ⁴ commovisti terram et turbasti
 eam sana contritiones eius quia commota est ⁵ ostendisti populo tuo dura potasti nos vino
 conpunctionis ⁶ dedisti metuentibus te significationem ut fugiant a facie arcus diapsalma ut liberentur
 dilecti tui ⁷ salvum fac dextera tua et exaudi me ⁸ Deus locutus est in sancto suo laetabor et partibor
 Sicima et convallem tabernaculorum metibor ⁹ meus est Galaad et meus %est; Manasses et Efracim
 fortitudo capitis mei Iuda rex meus ¹⁰ Moab olla spei meae in Idumeam extendam calciamentum
 meum mihi alienigenae subditi sunt ¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me
 usque in Idumeam ¹² nonne tu Deus qui reppulisti nos et non egredieris Deus in virtutibus nostris
¹³ da nobis auxilium de tribulatione et vana salus hominis ¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse ad
 nihilum deducet tribulantes nos

Chapter 60

¹ in finem in hymnis David ² exaudi Deus deprecationem meam intende orationi meae ³ a
 finibus terrae ad te clamavi dum anxietur cor meum in petra exaltasti me ⁴ deduxisti me quia
 factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici ⁵ inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula
 protegar in velamento alarum tuarum diapsalma ⁶ quoniam tu Deus meus exaudisti orationem
 meam dedisti hereditatem timentibus nomen tuum ⁷ dies super dies regis adicies annos eius usque
 in diem generationis et generationis ⁸ permanet in aeternum in conspectu Dei misericordiam et
⁹ veritatem quis requiret eius sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi ut reddam vota
 mea de die in diem

Chapter 61

¹ in finem pro Idithun psalmus David ² nonne Deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare
³ meum nam et ipse Deus meus et salutaris meus susceptor meus non movebor amplius ⁴ quousque
 inruitis in hominem interficitis universi vos tamquam parieti inclinato et maceriae depulsae
⁵ verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere cucurri in siti ore suo benedicebant et corde
 suo maledicebant diapsalma ⁶ verumtamen Deo subiecta esto anima mea quoniam ab ipso patientia
 mea ⁷ quia ipse Deus meus et salvator meus adiutor meus non emigrabo ⁸ in Deo salutare meum
 et gloria mea Deus auxilii mei et spes mea in Deo est ⁹ sperate in eo omnis congregatio populi
 effundite coram illo corda vestra Deus adiutor noster in aeternum ¹⁰ verumtamen vani filii hominum
 mendaces filii hominum in stateris ut decipiant ipsi de vanitate in id ipsum ¹¹ nolite sperare in
 iniquitate et rapinas nolite concupiscere divitiae si affluent nolite cor adponere ¹² semel locutus
 est Deus duo haec audivi quia potestas Dei ¹³ et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique
 iuxta opera sua

Chapter 62

¹ psalmus David cum esset in deserto Iudaeae ² Deus Deus meus ad te de luce vigilo sitivit in
 te anima mea quam multipliciter tibi caro mea ³ in terra deserta et invia et inaquosa sic in sancto
 apparui tibi ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam ⁴ quoniam melior est misericordia tua super
 vitas labia mea laudabunt te ⁵ sic benedicam te in vita mea in nomine tuo levabo manus meas
⁶ sicut adipe et pinguidine repleatur anima mea et labia exultationis laudabit os meum ⁷ si memor
 fui tui super stratum meum in matutinis meditabar in te ⁸ quia fuisti adiutor meus et in velamento
 alarum tuarum exultabo ⁹ adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua ¹⁰ ipsi vero in vanum
 quaesierunt animam meam introibunt in inferiora terrae ¹¹ tradentur in manus gladii partes vulpium
¹² erunt rex vero laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstructum est os loquentium
 iniqua

Chapter 63

¹ in finem psalmus David ² exaudi Deus orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe
 animam meam ³ protexisti me a conventu malignantium a multitudine operantium iniquitatem
⁴ quia exacuerunt ut gladium linguas suas intenderunt arcum rem amaram ⁵ ut sagittent in occultis
 immaculatum ⁶ subito sagittabunt eum et non timebunt firmaverunt sibi sermonem nequam
 narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit eos ⁷ scrutati sunt iniquitates defecerunt
 scrutantes scrutinio accedet homo et cor altum ⁸ et exaltabitur Deus sagittae parvulorum factae
 sunt plagae eorum ⁹ et infirmatae sunt contra eos linguae eorum conturbati sunt omnes qui videbant
 eos ¹⁰ et timuit omnis homo et adnuntiaverunt opera Dei et facta eius intellexerunt ¹¹ laetabitur
 iustus in Domino et sperabit in eo et laudabuntur omnes recti corde

Chapter 64

¹ in finem psalmus David *canticum; Hieremiae et Aggei de verbo peregrinationis quando
 incipiebant proficisci ² te decet hymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Hierusalem ³ exaudi
 orationem ad te omnis caro veniet ⁴ verba iniquorum praevaluerunt super nos et impietatibus nostris
 tu propitiaberis ⁵ beatus quem elegisti et adsumpsisti inhabitabit in atriis tuis replebimur in bonis
 domus tuae sanctum est templum tuum ⁶ mirabile in aequitate exaudi nos Deus salutaris noster
 spes omnium finium terrae et in mari longe ⁷ praeparans montes in virtute tua accinctus potentia
⁸ qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius turbabuntur gentes ⁹ et timebunt qui inhabitant
 terminos a signis tuis exitus matutini et vespere delectabis ¹⁰ visitasti terram et inebriasti eam
 multiplicasti locupletare eam flumen Dei repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est
 praeparatio eius ¹¹ rivos eius inebria multiplica genimina eius in stillicidiis eius laetabitur germinans
¹² benedices coronae anni benignitatis tuae et campi tui replebuntur ubertate ¹³ pinguescent speciosa
 deserti et exultatione colles accingentur ¹⁴ induti sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento
 clamabunt etenim hymnum dicent

Chapter 65

¹ in finem canticum psalmi resurrectionis iubilare Deo omnis terra ² psalmum dicite nomini
 eius date gloriam laudi eius ³ dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine in multitudine
 virtutis tuae mentientur tibi inimici tui ⁴ omnis terra adorent te et psallant tibi psalmum dicant
 nomini tuo diapsalma ⁵ venite et videte opera Dei terribilis in consiliis super filios hominum ⁶ qui
 convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede ibi laetabimur in ipso ⁷ qui dominatur in
 virtute sua in aeternum oculi eius super gentes respiciunt qui exasperant non exaltentur in semet
 ipsis diapsalma ⁸ benedicite gentes Deum nostrum et audiam facite vocem laudis eius ⁹ qui posuit
 animam meam ad vitam et non dedit in commotionem pedes meos ¹⁰ quoniam probasti nos Deus
 igne nos examinasti sicut examinatur argentum ¹¹ induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes
 in dorso nostro ¹² inposuisti homines super capita nostra transivimus per ignem et aquam et eduxisti
 nos in refrigerium ¹³ introibo in domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea ¹⁴ quae
 distinxerunt labia mea et locutum est os meum in tribulatione mea ¹⁵ holocausta medullata offeram
 tibi cum incensu arietum offeram tibi boves cum hircis diapsalma ¹⁶ venite audite et narrabo omnes
 qui timetis Deum quanta fecit animae meae ¹⁷ ad ipsum ore meo clamavi et exaltavi sub lingua
 mea ¹⁸ iniquitatem si aspexi in corde meo non exaudiat Dominus ¹⁹ propterea exaudivit Deus
 attendit voci deprecationis meae ²⁰ benedictus Deus qui non amovit orationem meam et
 misericordiam suam a me

Chapter 66

¹ in finem in hymnis psalmus cantici ² Deus misereatur nostri et benedicat nobis inluminet
 vultum suum super nos et misereatur nostri diapsalma ³ ut cognoscamus in terra viam tuam in
 omnibus gentibus salutare tuum ⁴ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
⁵ laetentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in aequitate et gentes in terra diriges diapsalma

6 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes 7 terra dedit fructum suum benedicat
 nos Deus Deus noster 8 benedicat nos Deus et metuant eum omnes fines terrae

Chapter 67

1 in finem David psalmus cantici 2 exurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui
 oderunt eum a facie eius 3 sicut deficit fumus deficient sicut fluit cera a facie ignis sic pereant
 peccatores a facie Dei 4 et iusti epulentur exultent in conspectu Dei delectentur in laetitia 5 cantate
 Deo psalmum dicite nomini eius iter facite ei qui ascendit super occasum Dominus nomen illi et
 exultate in conspectu eius turbabuntur a facie eius 6 patris orfanorum et iudicis viduarum Deus in
 loco sancto suo 7 Deus inhabitare facit unius moris in domo qui educit vinctos in fortitudine similiter
 eos qui exasperant qui habitant in sepulchris 8 Deus cum egredereris in conspectu populi tui cum
 pertransieris in deserto diapsalma 9 terra mota est etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai a
 facie Dei Israhel 10 pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae et infirmata est tu vero
 perfecisti eam 11 animalia tua habitant in ea parasti in dulcedine tua pauperi Deus 12 Dominus
 dabit verbum evangelizantibus virtute multa 13 rex virtutum dilecti *dilecti; et speciei domus
 dividere spolia 14 si dormiatis inter medios cleros pinnae columbae deargentatae et posteriora dorsi
 eius in pallore auri 15 dum discernit Caelestis reges super eam nive dealbabuntur in Selmon 16
 Dei mons pinguis mons coagulatus mons pinguis 17 ut quid suspicamini montes coagulatos mons
 in quo beneplacitum est Deo habitare in eo etenim Dominus habitabit in finem 18 currus Dei decem
 milibus multiplex milia laetantium Dominus in eis in Sina in sancto 19 ascendisti in altum cepisti
 captivitatem accepisti dona in hominibus etenim non credentes inhabitare Dominum Deus
 20 benedictus Dominus die cotidie prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum diapsalma
 21 Deus noster Deus salvos faciendi et Domini Domini exitus mortis 22 verumtamen Deus confringet
 capita inimicorum suorum verticem capilli perambulantium in delictis suis 23 dixit Dominus ex
 Basan convertam convertam in profundis maris 24 ut intinguatur pes tuus in sanguine lingua canum

tuorum ex inimicis ab ipso²⁵ viderunt ingressus tui Deus ingressus Dei mei regis mei qui est in
 sancto²⁶ praevenierunt principes coniuncti psallentibus in medio iuencularum tympanistrarum
²⁷ in ecclesiis benedicite Deum Dominum de fontibus Israhel²⁸ ibi Benjamin adolescentulus in
 mentis excessu principes Iuda duces eorum principes Zabulon principes Nepthali²⁹ manda Deus
 virtutem tuam confirma Deus hoc quod operatus es nobis³⁰ a templo tuo in Hierusalem tibi adferent
 reges munera³¹ increpa feras harundinis congregatio taurorum in vaccis populorum ut excludant
 eos qui probati sunt argento dissipa gentes quae bella volunt³² venient legati ex Aegypto Aethiopia
 praeveniet manus eius Deo³³ regna terrae cantate Deo psallite Domino diapsalma %psallite Deo;
³⁴ qui ascendit super caelum caeli ad orientem ecce dabit voci suae vocem virtutis³⁵ date gloriam
 Deo super Israhel magnificentia eius et virtus eius in nubibus³⁶ mirabilis Deus in sanctis suis Deus
 Israhel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae benedictus Deus

Chapter 68

¹ in finem pro his qui commutabuntur David² salvum me fac Deus quoniam intraverunt aquae
 usque ad animam meam³ infixus sum in limum profundi et non est substantia veni in altitudines
 maris et tempestas demersit me⁴ laboravi clamans raucae factae sunt fauces meae defecerunt oculi
 mei dum spero in Deum meum⁵ multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis
 confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste quae non rapui tunc exsolvebam⁶ Deus
 tu scis insipientiam meam et delicta mea a te non sunt abscondita⁷ non erubescant in me qui
 expectant te Domine Domine virtutum non confundantur super me qui quaerunt te Deus Israhel
⁸ quoniam propter te sustinui obprobrium operuit confusio faciem meam⁹ extraneus factus sum
 fratribus meis et peregrinus filiis matris meae¹⁰ quoniam zelus domus tuae comedit me et obprobria
 exprobrantium tibi ceciderunt super me¹¹ et operui in ieiunio animam meam et factum est in
 obprobrium mihi¹² et posui vestimentum meum cilicium et factus sum illis in parabolam
¹³ adversum me exercebantur qui sedebant in porta et in me psallebant qui bibebant vinum¹⁴ ego

vero orationem meam ad te Domine tempus beneplaciti Deus in multitudine misericordiae tuae
 exaudi me in veritate salutis tuae ¹⁵ eripe me de luto ut non infigar liberer ab his qui oderunt me
 et de profundis aquarum ¹⁶ non me demergat tempestas aquae neque absorbeat me profundum
 neque urgeat super me puteus os suum ¹⁷ exaudi me Domine quoniam benigna est misericordia
 tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice me ¹⁸ et ne avertas faciem tuam a puero
 tuo quoniam tribulor velociter exaudi me ¹⁹ intende animae meae et libera eam propter inimicos
 meos eripe me ²⁰ tu scis inproperium meum et confusionem et reverentiam meam ²¹ in conspectu
 tuo sunt omnes qui tribulant me inproperium expectavit cor meum et miseriam et sustinui qui simul
 contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni ²² et dederunt in escam meam fel et in
 siti mea potaverunt me aceto ²³ fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum et in retributiones et in
 scandalum ²⁴ obscurantur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva ²⁵ effunde
 super eos iram tuam et furor irae tuae ²⁶ comprehendat eos fiat habitatio eorum deserta et in
 tabernaculis eorum non sit qui inhabitet ²⁷ quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et super
 dolorem vulnerum meorum addiderunt ²⁸ adpone iniquitatem super iniquitatem eorum et non
 intrent in iustitia tua ²⁹ deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur ³⁰ ego sum pauper
 et dolens salus tua Deus suscepit me ³¹ laudabo nomen Dei cum cantico magnificabo eum in laude
³² et placebit Deo super vitulum novellum cornua producentem et ungulas ³³ videant pauperes et
 laetentur ³⁴ quaerite Deum et vivet anima vestra quoniam exaudivit pauperes Dominus et victos
 suos non despexit ³⁵ laudent illum caeli et terra mare et omnia reptilia in eis ³⁶ quoniam Deus
 salvam faciet Sion et aedificabuntur civitates Iudaeae et inhabitabunt ibi et hereditate adquirent
³⁷ eam et semen servorum eius possidebunt eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

Chapter 69

¹ in finem David in rememoratione eo quod salvum me fecit Dominus ² Deus in adiutorium
 meum intende * Domine ad adiuvandum me festina; ³ confundantur et reveantur qui quaerunt

animam meam⁴ avertantur retrorsum et erubescant qui volunt mihi mala avertantur statim
 erubescences qui dicunt %mihi; euge euge⁵ exultent et laentur in te omnes qui quaerunt te et
 dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum⁶ ego vero egenus et pauper Deus
 adiuva me adiutor meus et liberator meus es tu Domine ne moreris

Chapter 70

¹ David psalmus filiorum Ionadab et priorum captivorum in te Domine speravi non confundar
 in aeternum² in iustitia tua libera me et eripe me inclina ad me aurem tuam et salva me³ esto mihi
 in Deum protectorem et in locum munitum ut salvum me facias quoniam firmamentum meum et
 refugium meum es tu⁴ Deus meus eripe me de manu peccatoris de manu contra legem agentis et
 iniqui⁵ quoniam tu es patientia mea Domine Domine spes mea a iuventute mea⁶ in te confirmatus
 sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te cantatio mea semper⁷ tamquam
 prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis⁸ repleatur os meum laude ut cantem gloriam tuam
 tota die magnitudinem tuam⁹ non proicias me in tempore senectutis cum deficiet virtus mea ne
 derelinquas me¹⁰ quia dixerunt inimici mei mihi et qui custodiebant animam meam consilium
 fecerunt in unum¹¹ dicentes Deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est
 qui eripiat¹² Deus ne elongeris a me Deus meus in adiutorium meum respice¹³ confundantur et
 deficiant detrahentes animae meae operiantur confusione et pudore qui quaerunt mala mihi¹⁴ ego
 autem semper sperabo et adiciam super omnem laudem tuam¹⁵ os meum adnuntiabit iustitiam
 tuam tota die salutem tuam quoniam non cognovi litteraturam¹⁶ introibo in potentiam Domini
 Domine memorabor iustitiae tuae solius¹⁷ Deus docuisti me ex iuventute mea et usque nunc
 pronuntiabo mirabilia tua¹⁸ et usque in senectam et senium Deus ne derelinquas me donec
 adnuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est potentiam tuam¹⁹ et iustitiam tuam
 Deus usque in altissima quae fecisti magnalia Deus quis similis tibi²⁰ quantas ostendisti mihi
 tribulationes multas et malas et conversus vivificasti me et de abyssis terrae iterum reduxisti me

²¹ multiplicasti magnificentiam tuam et conversus consolatus es me ²² nam et ego confitebor tibi
 in vasis psalmi veritatem tuam Deus psallam tibi in cithara Sanctus Israhel ²³ exultabunt labia mea
 cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti ²⁴ sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam
 tuam cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi

Chapter 71

¹ in Salomonem ² Deus iudicium tuum regi da et iustitiam tuam filio regis iudicare populum
 tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio ³ suscipiant montes pacem populo et colles iustitiam
⁴ iudicabit pauperes populi et salvos faciet filios pauperum et humiliabit calumniatorem ⁵ et
 permanebit cum sole et ante lunam generationes generationum ⁶ descendet sicut pluvia in vellus
 et sicut stillicidia stillantia super terram ⁷ orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis donec
⁸ auferatur luna et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis terrarum
⁹ coram illo procident Aethiopes et inimici eius terram lingent ¹⁰ reges Tharsis et insulae munera
 offerent reges Arabum et Saba dona adducent ¹¹ et adorabunt eum omnes reges omnes gentes
 servient ei ¹² quia liberavit pauperem a potente et pauperem cui non erat adiutor ¹³ parcat pauperi
 et inopi et animas pauperum salvas faciet ¹⁴ ex usuris et iniquitate redimet animas eorum et
 honorabile nomen eorum coram illo ¹⁵ et vivet et dabitur ei de auro Arabiae et orabunt de ipso
 semper tota die benedicent ei ¹⁶ erit firmamentum in terra in summis montium superextolletur
 super Libanum fructus eius et florebut de civitate sicut faenum terrae ¹⁷ sit nomen eius benedictum
 in saecula ante solem permanet nomen eius et benedicentur in ipso omnes tribus terrae omnes gentes
 beatificabunt eum ¹⁸ benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus ¹⁹ et
 benedictum nomen maiestatis eius in aeternum et replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat
²⁰ defecerunt laudes David filii Iesse

Chapter 72

¹ psalmus Asaph quam bonus Israhel Deus his qui recto sunt corde ² mei autem paene moti sunt
³ pedes paene effusi sunt gressus mei ⁴ quia zelavi super iniquis pacem peccatorum videns ⁵ quia
 non est respectus morti eorum et firmamentum in plaga eorum ⁶ in labore hominum non sunt et
 cum hominibus non flagellabuntur ⁷ ideo tenuit eos superbia operti sunt iniquitate et impietate sua
⁸ prodiet quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt in affectum cordis ⁹ cogitaverunt et locuti sunt
 in nequitia iniquitatem in excelso locuti sunt ¹⁰ posuerunt in caelum os suum et lingua eorum transivit
 in terra ¹¹ ideo convertetur populus meus hic et dies pleni invenientur in eis ¹² et dixerunt quomodo
 scit Deus et si est scientia in Excelso ¹³ ecce ipsi peccatores et abundantes in saeculo obtinuerunt
 divitias ¹⁴ %et dixi; ergo sine causa iustificavi cor meum et lavi inter innocentes manus meas ¹⁵ et
 fui flagellatus tota die et castigatio mea in matutino ¹⁶ si dicebam narrabo sic ecce nationem filiorum
 tuorum reprobavi ¹⁷ et existimabam cognoscere hoc labor est ante me ¹⁸ donec intrem in
 sanctuarium Dei intellegam in novissimis eorum ¹⁹ verumtamen propter dolos posuisti eis deiecisti
 eos dum adlevarentur ²⁰ quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt perierunt propter
 iniquitatem suam ²¹ velut somnium surgentium Domine in civitate tua imaginem ipsorum ad
 nihilum rediges ²² quia inflammatum est cor meum et renes mei commutati sunt ²³ et ego ad
 nihilum redactus sum et nescivi ²⁴ ut iumentum factus sum apud te et ego semper tecum ²⁵ tenuisti
 manum dexteram meam et in voluntate tua deduxisti me et cum gloria suscepisti me ²⁶ quid enim
 mihi est in caelo et a te quid volui super terram ²⁷ defecit caro mea et cor meum Deus cordis mei
 et pars mea Deus in aeternum ²⁸ quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem qui
 fornicatur abs te ²⁹ mihi autem adherere Deo bonum est ponere in Domino Deo spem meam ut
 adnuntiem omnes praedicationes tuas % in portis filiae Sion;

Chapter 73

¹ intellectus Asaph ut quid Deus reppulisti in finem iratus est furor tuus super oves pascuae tuae
² memor esto congregationis tuae quam possedisti ab initio redemisti virgam hereditatis tuae mons

Sion in quo habitasti in eo ³ leva manus tuas in superbias eorum in finem quanta malignatus est
 inimicus in sancto ⁴ et gloriati sunt qui oderunt te in medio sollemnitatis tuae posuerunt signa sua
 signa ⁵ et non cognoverunt sicut in exitu super summum quasi in silva lignorum securibus
⁶ exciderunt ianuas eius in id ipsum in securi et ascia deiecerunt ⁷ %eam; incenderunt igni
 sanctuarium tuum in terra polluerunt tabernaculum nominis tui ⁸ dixerunt in corde suo cognatio
 eorum simul quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra ⁹ signa nostra non vidimus iam non
 est propheta et nos non cognoscet amplius ¹⁰ usquequo Deus inproperabit inimicus inritat adversarius
 nomen tuum in finem ¹¹ ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem
¹² Deus autem rex noster ante saeculum operatus est salutes in medio terrae ¹³ tu confirmasti in
 virtute tua mare contribulasti capita draconum in aquis ¹⁴ tu confregisti capita draconis dedisti eum
 escam populis Aethiopum ¹⁵ tu disruptisti fontem et torrentes * tu siccasti fluvios Aetham; ¹⁶ tuus
 est dies et tua est nox tu fabricatus es auroram et solem ¹⁷ tu fecisti omnes terminos terrae aestatem
 et ver tu plasmasti ea ¹⁸ memor esto huius inimicus inproperavit Dominum et populus insipiens
 incitavit nomen tuum ¹⁹ ne tradas bestiis animam confitentem tibi animas pauperum tuorum ne
 obliviscaris in finem ²⁰ respice in testamentum tuum quia repleti sunt qui obscurati sunt terrae
 domibus iniquitatum ²¹ ne avertatur humilis factus confusus pauper et inops laudabunt nomen
 tuum ²² exsurge Deus iudica causam tuam memor esto inproperiorum tuorum eorum qui ab insipiente
 sunt tota die ²³ ne obliviscaris voces inimicorum tuorum superbia eorum qui te oderunt ascendit
 semper

Chapter 74

¹ in finem ne corrumpas psalmus Asaph cantici ² confitebimur tibi Deus confitebimur et
 invocabimus nomen tuum narrabimus mirabilia tua ³ cum accepero tempus ego iustitias iudicabo
⁴ liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea ego confirmavi columnas eius diapsalma ⁵ dixi
 iniquis nolite inique facere et delinquentibus nolite exaltare cornu ⁶ nolite extollere in altum cornu

vestrum nolite loqui adversus Deum iniquitatem ⁷ quia neque ab oriente neque ab occidente neque
 a desertis montibus ⁸ quoniam Deus iudex est hunc humiliat et hunc exaltat ⁹ quia calix in manu
 Domini vini meri plenus mixto et inclinavit ex hoc in hoc verum fex eius non est exinanita bibent
 omnes peccatores terrae ¹⁰ ego autem adnuntiabo in saeculum cantabo Deo Iacob ¹¹ et omnia
 cornua peccatorum confringam et exaltabuntur cornua iusti

Chapter 75

¹ in finem in laudibus psalmus Asaph canticum ad Assyrium ² notus in Iudaea Deus in Israhel
 magnum nomen eius ³ et factus est in pace locus eius et habitatio eius in Sion ⁴ ibi confregit
 potentias arcuum scutum et gladium et bellum diapsalma ⁵ inluminas tu mirabiliter de montibus
 aeternis ⁶ turbati sunt omnes insipientes corde dormierunt somnum suum et nihil invenerunt omnes
 viri divitiarum manibus suis ⁷ ab increpatione tua Deus Iacob dormitaverunt qui ascenderunt equos
⁸ tu terribilis es et quis resistet tibi ex tunc ira tua ⁹ de caelo auditum fecisti iudicium terra timuit
 et quievit ¹⁰ cum exurgeret in iudicium Deus ut salvos faceret omnes mansuetos terrae diapsalma
¹¹ quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi
¹² vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius adferent munera terribili ¹³ et
 ei qui aufert spiritus principum terribili apud reges terrae

Chapter 76

¹ in finem pro Idithun psalmus Asaph ² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Deum et
 intendit me ³ in die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis nocte contra eum et non sum
 deceptus rennuit consolari anima mea ⁴ memor fui Dei et delectatus sum exercitatus sum et defecit
 spiritus meus diapsalma ⁵ anticipaverunt vigiliis oculi mei turbatus sum et non sum locutus
⁶ cogitavi dies antiquos et annos aeternos in mente habui ⁷ et meditatus sum nocte cum corde meo
 exercitabar et scobebam spiritum meum ⁸ numquid in aeternum proiciet Deus et non adponet ut

9
 conplacitior sit adhuc aut in finem misericordiam suam abscidet a generatione in generationem
 10
 aut obliviscetur misereri Deus aut continebit in ira sua misericordias suas diapsalma 11 et dixi
 12
 nunc coepi haec mutatio dexterarum Excelsi memor fui operum Domini quia memor ero ab initio
 13
 mirabilium tuorum et meditabor in omnibus operibus tuis et in adinventionibus tuis exercebor
 14
 15
 Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut Deus noster tu es Deus qui facis mirabilia
 16
 notam fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo populum tuum filios Iacob et
 17
 Ioseph diapsalma viderunt te aquae Deus viderunt te aquae et timuerunt et turbatae sunt abyssi
 18
 19
 multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes etenim sagittae tuae transeunt vox tonitru
 20
 tui in rota inluxerunt coruscationes tuae orbi terrae commota est et contremuit terra in mari via
 21
 tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non cognoscentur deduxisti sicut oves populum
 tuum in manu Mosi et Aaron

Chapter 77

1
 intellectus Asaph attendite populus meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris
 2
 mei aperiam in parabola os meum eloquar propositiones ab initio 3 quanta audivimus et
 4
 cognovimus ea et patres nostri narraverunt nobis non sunt occultata a filiis eorum in generationem
 5
 alteram narrantes laudes Domini et virtutes eius et mirabilia eius quae fecit et suscitavit
 testimonium in Iacob et legem posuit in Israhel quanta mandavit patribus nostris nota facere ea
 6
 7
 filiis suis ut cognoscat generatio altera filii qui nascentur et exsurgent et narrabunt filiis suis ut
 8
 ponant in Deo spem suam et non obliviscantur opera Dei et mandata eius exquirant ne fiant sicut
 patres eorum generatio prava et exasperans generatio quae non direxit cor suum et non est creditus
 9
 10
 cum Deo spiritus eius filii Effrem intendentes et mittentes arcus conversi sunt in die belli non
 11
 custodierunt testamentum Dei et in lege eius noluerunt ambulare et obliti sunt benefactorum
 12
 eius et mirabilium eius quae ostendit eis coram patribus eorum quae fecit mirabilia in terra
 13
 14
 Aegypti in campo Taneos interruptit mare et perduxit eos statuit aquas quasi utrem et deduxit

eos in nube diei et tota nocte in inluminatione ignis¹⁵ interrupt petram in heremo et adaquavit
 eos velut in abysso multa¹⁶ et eduxit aquam de petra et deduxit tamquam flumina aquas¹⁷ et
 adposuerunt adhuc peccare ei in ira excitaverunt Excelsum in inaquoso¹⁸ et temptaverunt Deum
 in cordibus suis ut peterent escas animabus suis¹⁹ et male locuti sunt de Deo dixerunt numquid
 poterit Deus parare mensam in deserto²⁰ quoniam percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes
 inundaverunt numquid et panem potest dare aut parare mensam populo suo²¹ ideo audivit Dominus
 et distulit et ignis accensus est in Iacob et ira ascendit in Israhel²² quia non crediderunt in Deo
 nec speraverunt in salutare eius²³ et mandavit nubibus desuper et ianuas caeli aperuit²⁴ et pluit
 illis manna ad manducandum et panem caeli dedit eis²⁵ panem angelorum manducavit homo
 cibaria misit eis in abundantiam²⁶ transtulit austrum de caelo et induxit in virtute sua africum
²⁷ et pluit super eos sicut pulverem carnes et sicut harenam maris volatilia pinnata²⁸ et ceciderunt
 in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum²⁹ et manducaverunt et saturati sunt nimis et
 desiderium eorum adtulit eis³⁰ non sunt fraudati a desiderio suo adhuc escae eorum erant in ore
 ipsorum³¹ et ira Dei ascendit in eos et occidit pingues eorum et electos Israhel inpedivit³² in
 omnibus his peccaverunt adhuc et non crediderunt mirabilibus eius³³ et defecerunt in vanitate dies
 eorum et anni eorum cum festinatione³⁴ cum occideret eos quaerebant eum et revertebantur et
 diluculo veniebant ad Deum³⁵ et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum et Deus excelsus
 redemptor eorum est³⁶ et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei³⁷ cor autem
 ipsorum non erat rectum cum eo nec fideles habiti sunt in testamento eius³⁸ ipse autem est
 misericors et propitius fiet peccatis eorum et non perdet eos et abundabit ut avertat iram suam et
 non accendet omnem iram suam³⁹ et recordatus est quia caro sunt spiritus vadens et non rediens
⁴⁰ quotiens exacerbaverunt eum in deserto in ira concitaverunt eum in inaquoso⁴¹ et conversi sunt
 et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel exacerbaverunt⁴² non sunt recordati manus eius die qua
 redemit eos de manu tribulantis⁴³ sicut posuit in Aegypto signa sua et prodigia sua in campo
⁴⁴ Taneos⁴⁴ et convertit in sanguine flumina eorum et imbres eorum ne biberent⁴⁵ misit in eos

cynomiam et comedit eos et ranam et disperdit eos⁴⁶ et dedit erugini fructus eorum et labores
 eorum lucustae⁴⁷ et occidit in grandine vineam eorum et moros eorum in pruina⁴⁸ et tradidit
 grandini iumenta eorum et possessionem eorum igni⁴⁹ misit in eos iram indignationis suae
 indignationem et iram et tribulationem inmissionem per angelos malos⁵⁰ viam fecit semitae irae
 suae non pepercit a morte animarum eorum et iumenta eorum in morte conclusit⁵¹ et percussit
 omne primitivum in terra Aegypti primitias laborum eorum in tabernaculis Cham⁵² et abstulit
 sicut oves populum suum et perduxit eos tamquam gregem in deserto⁵³ et deduxit eos in spe et
 non timuerunt et inimicos eorum operuit mare⁵⁴ et induxit eos in montem sanctificationis suae
 montem quem adquisivit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et sorte divisit eis terram in
 funiculo distributionis⁵⁵ et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israhel⁵⁶ et temptaverunt
 et exacerbaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt⁵⁷ et averterunt se et non
 servaverunt pactum quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum⁵⁸ et in ira
 concitaverunt eum in collibus suis et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt
⁵⁹ audivit Deus et sprevit et ad nihilum redegit valde Israhel⁶⁰ et reppulit tabernaculum Selo
 tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus⁶¹ et tradidit in captivitatem virtutem eorum et
 pulchritudinem eorum in manus inimici⁶² et conclusit in gladio populum suum et hereditatem
 suam sprevit⁶³ iuvenes eorum comedit ignis et virgines eorum non sunt lamentatae⁶⁴ sacerdotes
 eorum in gladio ceciderunt et viduae eorum non plorabuntur⁶⁵ et excitatus est tamquam dormiens
 Dominus tamquam potens crapulatus a vino⁶⁶ et percussit inimicos suos in posteriora obprobrium
 sempiternum dedit illis⁶⁷ et reppulit tabernaculum Ioseph et tribum Effrem non elegit⁶⁸ et elegit
 tribum Iuda montem Sion quem dilexit⁶⁹ et aedificavit sicut unicornium sanctificium suum in
 terra quam fundavit in saecula⁷⁰ et elegit David servum suum et sustulit eum de gregibus ovium
 de post fetantes accepit eum⁷¹ pascere Iacob servum suum et Israhel hereditatem suam⁷² et pavit
 eos in innocentia cordis sui et in intellectibus manuum suarum deduxit eos

Chapter 78

¹ psalmus Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum
 posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam ² posuerunt morticina servorum tuorum escas
 volatilibus caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae ³ effuderunt sanguinem ipsorum tamquam
 aquam in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret ⁴ facti sumus obprobrium vicinis nostris
 subsannatio et inlusio his qui circum nos sunt ⁵ usquequo Domine irasceris in finem accendetur
 velut ignis zelus tuus ⁶ effunde iram tuam in gentes quae te non noverunt et in regna quae nomen
 tuum non invocaverunt ⁷ quia comederunt Iacob et locum eius desolaverunt ⁸ ne memineris
 iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos misericordiae tuae quia pauperes facti sumus
⁹ nimis adiuva nos Deus salutaris noster propter gloriam nominis tui Domine libera nos et propitius
 esto peccatis nostris propter nomen tuum ¹⁰ ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum et
 innotescat in nationibus coram oculis nostris ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est
¹¹ introeat in conspectu tuo gemitus conpeditorum secundum magnitudinem brachii tui posside
 filios mortificatorum ¹² et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum inproperium ipsorum
¹³ quod exprobraverunt tibi Domine nos autem populus tuus et oves pascuae tuae confitebimur
 tibi in saeculum in generationem et generationem adnuntiabimus laudem tuam

Chapter 79

¹ in finem pro his qui commutabuntur testimonium Asaph psalmus ² qui regis Israhel intende
 qui deducis tamquam oves Ioseph qui sedes super cherubin manifestare ³ coram Effraim et Benjamin
 et Manasse excita potentiam tuam et veni ut salvos facias nos ⁴ Deus converte nos et ostende faciem
 tuam et salvi erimus ⁵ Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationem servi tui ⁶ cibabis
 nos pane lacrimarum et potum dabis nobis in lacrimis in mensura ⁷ posuisti nos in contradictionem
 vicinis nostris et inimici nostri subsannaverunt nos ⁸ Deus virtutum converte nos et ostende faciem
 tuam et salvi erimus ⁹ vineam de Aegypto transtulisti eiecisti gentes et plantasti eam ¹⁰ dux itineris

fuisti in conspectu eius et plantasti radices eius et implevit terram ¹¹ operuit montes umbra eius et
 arbusta eius cedros Dei ¹² extendit palmites suos usque ad mare et usque ad Flumen propagines
 eius ¹³ ut quid destruxisti maceriam eius et vindemiant eam omnes qui praetergrediuntur viam
¹⁴ exterminavit eam aper de silva et singularis ferus depastus est eam ¹⁵ Deus virtutum convertere
 respice de caelo et vide et visita vineam istam ¹⁶ et perface eam quam plantavit dextera tua et super
 filium quem confirmasti tibi ¹⁷ incensa igni et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt ¹⁸ fiat
 manus tua super virum dexteræ tuæ et super filium hominis quem confirmasti tibi ¹⁹ et non
 discedimus a te vivificabis nos et nomen tuum invocabimus ²⁰ Domine Deus virtutum converte
 nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

Chapter 80

¹ in finem pro torcularibus Asaph ² exultate Deo adiutori nostro iubilate Deo Iacob ³ sumite
 psalmum et date tympanum psalterium iucundum cum cithara ⁴ bucinatæ in neomenia tuba in insigni
 die sollemnitatis nostræ ⁵ quia praeceptum Israhel est et iudicium Dei Iacob ⁶ testimonium in
 Ioseph posuit illud cum exiret de terra Aegypti linguam quam non noverat audivit ⁷ devertit ab
 oneribus dorsum eius manus eius in cofino servierunt ⁸ in tribulatione invocasti me et liberavi te
 exaudivi te in abscondito tempestatis probavi te apud aquam Contradictionis diapsalma ⁹ audi
 populus meus et contestabor te Israhel si audias me ¹⁰ non erit in te deus recens nec adorabis deum
 alienum ¹¹ ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo
 illud ¹² et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non intendit mihi ¹³ et dimisi illos
 secundum desideria cordis eorum ibunt in adinventionibus suis ¹⁴ si populus meus audisset me
 Israhel si in viis meis ambulasset ¹⁵ pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem et super
 tribulantes eos misissem manum meam ¹⁶ inimici Domini mentiti sunt ei et erit tempus eorum in
 saeculo ¹⁷ et cibavit illos ex adipe frumenti et de petra melle saturavit illos

Chapter 81

¹ psalmus Asaph Deus stetit in synagoga deorum in medio autem Deus deiudicat ² usquequo
 iudicatis iniquitatem et facies peccatorum sumitis diapsalma ³ iudicate egenum et pupillum humilem
 et pauperem iustificate ⁴ eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate ⁵ nescierunt
 neque intellexerunt in tenebris ambulat movebuntur omnia fundamenta terrae ⁶ ego dixi dii estis
 et filii Excelsi omnes ⁷ vos autem sicut homines moriemini et sicut unus de principibus cadetis
⁸ surge Deus iudica terram quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus

Chapter 82

¹ canticum psalmi Asaph ² Deus quis similis erit tibi ne taceas neque conpescaris Deus ³ quoniam
 ecce inimici tui sonaverunt et qui oderunt te extulerunt caput ⁴ super populum tuum malignaverunt
 consilium et cogitaverunt adversus sanctos tuos ⁵ dixerunt venite et disperdamus eos de gente et
 non memoretur nomen Israhel ultra ⁶ quoniam cogitaverunt unianimiter simul adversum te
 testamentum disposuerunt ⁷ tabernacula Idumeorum et Ismahelitae Moab et Aggareni ⁸ Gebal et
 Ammon et Amalech alienigenae cum habitantibus Tyrum ⁹ etenim Assur venit cum illis facti sunt
 in adiutorium filiis Loth diapsalma ¹⁰ fac illis sicut Madiam et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison
¹¹ disperierunt in Endor facti sunt ut stercus terrae ¹² pone principes eorum sicut Oreb et Zeb et
 Zebbee et Salmana omnes principes eorum ¹³ qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium Dei
¹⁴ Deus meus pone illos ut rotam sicut stipulam ante faciem venti ¹⁵ sicut ignis qui conburit silvam
 sicut flamma conburens montes ¹⁶ ita persequeris illos in tempestate tua et in ira tua turbabis eos
¹⁷ imple facies illorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine ¹⁸ erubescant et conturbentur
¹⁹ in saeculum saeculi et confundantur et pereant ¹⁹ et cognoscant quia nomen tibi Dominus tu solus
 Altissimus in omni terra

Chapter 83

¹ in finem pro torcularibus filiis Core psalmus ² quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum
³ concupiscit et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea exultavit in Deum vivum
⁴ etenim passer invenit %sibi; domum et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine
virtutum rex meus et Deus meus ⁵ beati qui habitant in domo tua in saecula saeculorum laudabunt
te diapsalma ⁶ beatus vir cui est auxilium abs te ascensiones in corde suo disposuit ⁷ in valle
lacrimarum in loco quem posuit ⁸ etenim benedictiones dabit legis dator ibunt de virtute in virtutem
videbitur Deus deorum in Sion ⁹ Domine Deus virtutum exaudi orationem meam auribus percipe
Deus Iacob diapsalma ¹⁰ protector noster aspice Deus et respice in faciem christi tui ¹¹ quia melior
est dies una in atriis tuis super milia elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in
tabernaculis peccatorum ¹² quia misericordiam et veritatem %diligit; Deus gratiam et gloriam dabit
Dominus ¹³ non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia Domine virtutum beatus vir qui
sperat in te

Chapter 84

¹ in finem filiis Core psalmus ² benedixisti Domine terram tuam avertisti captivitatem Iacob
³ remisisti iniquitates plebis tuae operuisti omnia peccata eorum diapsalma ⁴ mitigasti omnem iram
tuam avertisti ab ira indignationis tuae ⁵ converte nos Deus salutem nostrarum et averte iram tuam
a nobis ⁶ numquid in aeternum irasceris nobis aut extends iram tuam a generatione in generationem
⁷ Deus tu conversus vivificabis nos et plebs tua laetabitur in te ⁸ ostende nobis Domine misericordiam
tuam et salutare tuum da nobis ⁹ audiam quid loquatur % in me; Dominus Deus quoniam loquetur
pacem in plebem suam et super sanctos suos et in eos qui convertuntur ad cor ¹⁰ verumtamen prope
timentes eum salutare ipsius ut inhabitet gloria in terra nostra ¹¹ misericordia et veritas obviaverunt
% sibi; iustitia et pax osculatae sunt ¹² veritas de terra orta est et iustitia de caelo prospexit ¹³ etenim

Dominus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum ¹⁴ iustitia ante eum ambulabit et
ponet in via gressus suos

Chapter 85

¹
oratio ipsi David inclina Domine aurem tuam ² et; exaudi me quoniam inops et pauper sum
ego ² custodi animam meam quoniam sanctus sum salvum fac servum tuum Deus meus sperantem
in te ³ miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die ⁴ laetifica animam servi tui quoniam
ad te Domine animam meam levavi ⁵ quoniam tu Domine suavis et mitis et multae misericordiae
omnibus invocantibus te ⁶ auribus percipe Domine orationem meam et intende voci orationis meae
⁷ in die tribulationis meae clamavi ad te quia exaudisti me ⁸ non est similis tui in diis Domine et
non est secundum opera tua ⁹ omnes gentes quascumque fecisti venient et adorabunt coram te
Domine et glorificabunt nomen tuum ¹⁰ quoniam magnus es tu et faciens mirabilia tu es Deus solus
¹¹ deduc me Domine in via tua et ingrediar in veritate tua laetetur cor meum ut timeat nomen tuum
¹² confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen tuum in aeternum
¹³ quia misericordia tua magna est super me et eruisti animam meam ex inferno inferiori ¹⁴ Deus
iniqui insurrexerunt super me et synagoga potentium quaesierunt animam meam et non proposuerunt
te in conspectu suo ¹⁵ et tu Domine Deus miserator et misericors patiens et multae misericordiae
et verax ¹⁶ respice in me et miserere mei da imperium tuum puero tuo et salvum fac filium ancillae
tuae ¹⁷ fac mecum signum in bono et videant qui oderunt me et confundantur quoniam tu Domine
adiuvasti me et consolatus es me

Chapter 86

¹ filiis Core psalmus canticum fundamenta eius in montibus sanctis ² diligit Dominus portas Sion
super omnia tabernacula Iacob ³ gloriosa dicta sunt de te civitas Dei diapsalma ⁴ memor ero Raab
et Babylonis scientibus me ecce alienigenae et Tyrus et populus Aethiopum hii fuerunt illic

5 numquid Sion dicet homo et homo natus est in ea et ipse fundavit eam Altissimus 6 Dominus
narrabit in scriptura populorum et principum horum qui fuerunt in ea diapsalma 7 sicut laetantium
omnium habitatio in te

Chapter 87

1 canticum psalmi filiis Core in finem pro Maeleth ad respondendum intellectus Eman Ezraitae
2 Domine Deus salutis meae die clamavi et nocte coram te 3 intret in conspectu tuo oratio mea
inclina aurem tuam ad precem meam 4 quia repleta est malis anima mea et vita mea in inferno
adpropinquavit 5 aestimatus sum cum descendentibus in lacum factus sum sicut homo sine adiutorio
6 inter mortuos liber sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius et ipsi
de manu tua repulsi sunt 7 posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis et in umbra mortis 8 super
me confirmatus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxisti super me diapsalma 9 longe fecisti
notos meos a me posuerunt me abominationem sibi traditus sum et non egrediebar 10 oculi mei
languerunt prae inopia clamavi ad te Domine tota die expandi ad te manus meas 11 numquid mortuis
facies mirabilia aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi diapsalma 12 numquid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam tuam et veritatem tuam in perditione 13 numquid cognoscentur in
tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra oblivionis 14 et ego ad te Domine clamavi et mane
oratio mea praeveniet te 15 ut quid Domine repellis orationem meam avertis faciem tuam a me
16 pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus
17 in me transierunt irae tuae et terrores tui conturbaverunt me 18 circuierunt me sicut aqua tota die
circumdederunt me simul 19 elongasti a me amicum et proximum et notos meos a miseria

Chapter 88

¹ intellectus Aethan Ezraitae ² misericordias Domini in aeternum cantabo in generationem et
 generationem ³ adnuntiabo veritatem tuam in ore meo quoniam dixisti in aeternum misericordia
 aedificabitur in caelis ⁴ praeparabitur veritas tua *in eis; disposui testamentum electis meis iuravi
 David servo meo ⁵ usque in aeternum praeparabo semen tuum et aedificabo in generationem et
 generationem ⁶ sedem tuam diapsalma confitebuntur caeli mirabilia tua Domine etenim veritatem
 tuam in ecclesia sanctorum ⁷ quoniam quis in nubibus aequabitur Domino similis erit Domino in
 filiis Dei ⁸ Deus qui glorificatur in consilio sanctorum magnus et horrendus super omnes qui in
 circuitu eius sunt ⁹ Domine Deus virtutum quis similis tibi potens es Domine et veritas tua in
 circuitu tuo ¹⁰ tu dominaris potestatis maris motum autem fluctuum eius tu mitigas ¹¹ tu humiliasti
 sicut vulneratum superbum in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos ¹² tui sunt caeli et tua
 est terra orbem terrae et plenitudinem eius tu fundasti ¹³ aquilonem et mare tu creasti Thabor et
 Hermon in nomine tuo exultabunt ¹⁴ tuum brachium cum potentia firmetur manus tua et exaltetur
 dextera tua ¹⁵ iustitia et iudicium praeparatio sedis tuae misericordia et veritas praecedent faciem
 tuam ¹⁶ beatus populus qui scit iubilationem Domine in lumine vultus tui ambulabunt ¹⁷ et in
 nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua exaltabuntur ¹⁸ quoniam gloria virtutis eorum tu
 es et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum ¹⁹ quia Domini est adsumptio *nostra; et Sancti
 Israhel regis nostri ²⁰ tunc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti posui adiutorium in potentem
 exaltavi electum de plebe mea ²¹ inveni David servum meum in oleo sancto meo ²² linui eum manus
 enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confirmabit eum ²³ nihil proficiet inimicus in eo et
 filius iniquitatis non adponet nocere eum ²⁴ et concidam a facie ipsius inimicos eius et odientes
 eum in fugam convertam ²⁵ et veritas mea et misericordia mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur
 cornu eius ²⁶ et ponam in mari manum eius et in fluminibus dexteram eius ²⁷ ipse invocabit me
 pater meus es tu Deus meus et susceptor salutis meae ²⁸ et ego primogenitum ponam illum excelsum
 prae regibus terrae ²⁹ in aeternum servabo illi misericordiam meam et testamentum meum fidele
 ipsi ³⁰ et ponam in saeculum saeculi semen eius et thronum eius sicut dies caeli ³¹ si dereliquerint

filii eius legem meam et in iudiciis meis non ambulaverint ³² si iustitias meas profanaverint et
 mandata mea non custodierint ³³ visitabo in virga iniquitates eorum et in verberibus peccata eorum
³⁴ misericordiam autem meam non dispergam ab eo neque nocebo in veritate mea ³⁵ neque profanabo
 testamentum meum et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita ³⁶ semel iuravi in sancto
 meo si David mentiar ³⁷ semen eius in aeternum manebit ³⁸ et thronus eius sicut sol in conspectu
 meo et sicut luna perfecta in aeternum et testis in caelo fidelis diapsalma ³⁹ tu vero reppulisti et
 despexisti distulisti christum tuum ⁴⁰ evertisti testamentum servi tui profanasti in terram sanctuarium
 eius ⁴¹ destruxisti omnes sepes eius posuisti firmamenta eius formidinem ⁴² diripuerunt eum omnes
 transeuntes viam factus est obprobrium vicinis suis ⁴³ exaltasti dexteram deprimentium eum
 laetificasti omnes inimicos eius ⁴⁴ avertisti adiutorium gladii eius et non es auxiliatus ei in bello
⁴⁵ destruxisti eum a mundatione sedem eius in terram conlisisi ⁴⁶ minorasti dies temporis eius
 perfudisti eum confusione diapsalma ⁴⁷ usquequo Domine avertis in finem exardescet sicut ignis
⁴⁸ ira tua ⁴⁹ memorare quae mea substantia numquid enim vane constituisti omnes filios hominum
⁵⁰ quis est homo qui vivet et non videbit mortem eruet animam suam de manu inferi diapsalma
⁵¹ ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine sicut iurasti David in veritate tua ⁵² memor esto
 Domine obprobrii servorum tuorum quod continui in sinu meo multarum gentium ⁵³ quod
 exprobraverunt inimici tui Domine quod exprobraverunt commutationem christi tui ⁵³ benedictus
 Dominus in aeternum fiat fiat

Chapter 89

¹ oratio Mosi hominis Dei Domine refugium tu factus es nobis in generatione et generatione
² priusquam montes fierent et formaretur terra et orbis a saeculo usque in saeculum tu es Deus ³ ne
 avertas hominem in humilitatem et dixisti convertimini filii hominum ⁴ quoniam mille anni ante
 oculos tuos tamquam dies hesternae quae praeteriit et custodia in nocte ⁵ quae pro nihilo habentur
 eorum anni erunt ⁶ mane sicut herba transeat mane floreat et transeat vespere decidat induret et

⁷arescat quia defecimus in ira tua et in furore tuo turbati sumus ⁸posuisti iniquitates nostras in
⁹conspectu tuo saeculum nostrum in inluminacione vultus tui quoniam omnes dies nostri defecerunt
¹⁰in ira tua defecimus anni nostri sicut aranea meditabantur dies annorum nostrorum in ipsis
¹¹septuaginta anni si autem in potentatibus octoginta anni et amplius eorum labor et dolor quoniam
¹²supervenit mansuetudo et corripiemur ¹¹quis novit potestatem irae tuae et prae timore tuo iram
¹³tuam ¹²dinumerare dexteram tuam sic notam fac et conpeditos corde in sapientia ¹³convertere
¹⁴Domine usquequo et deprecabilis esto super servos tuos ¹⁴repleti sumus mane misericordia tua et
¹⁵exultavimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris ¹⁵laetati sumus pro diebus quibus nos
¹⁶humiliasti annis quibus vidimus mala ¹⁶et respice in servos tuos et in opera tua et dirige filios
¹⁷eorum ¹⁷et sit splendor Domini Dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige super nos
 * et opus manuum nostrarum dirige;

Chapter 90

¹laus cantici David qui habitat in adiutorio Altissimi in protectione Dei caeli commorabitur
²dicet Domino susceptor meus es tu et refugium meum Deus meus sperabo in eum ³quoniam ipse
⁴liberabit me de laqueo venantium et a verbo aspero ⁴in scapulis suis obumbrabit te et sub pinnis
⁵eius sperabis ⁵scuto circumdabit te veritas eius non timebis a timore nocturno ⁶a sagitta volante
⁷in die a negotio perambulante in tenebris ab incursu et daemone meridiano ⁷cadent a latere tuo
⁸mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non adpropinquabit ⁸verumtamen oculis tuis
⁹considerabis et retributionem peccatorum videbis ⁹quoniam tu Domine spes mea Altissimum
¹⁰posuisti refugium tuum ¹⁰non accedent ad te mala et flagellum non adpropinquabit tabernaculo
¹¹tu ¹¹quoniam angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis ¹²in manibus
¹³portabunt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum ¹³super aspidem et basiliscum ambulabis
¹⁴et conculcabis leonem et draconem ¹⁴quoniam in me speravit et liberabo eum protegam eum

15
 quia cognovit nomen meum clamabit ad me et exaudiam eum cum ipso sum in tribulatione
 16
 eripiam eum et clarificabo eum longitudine dierum replebo eum et ostendam illi salutare meum

Chapter 91

1 psalmus cantici in die sabbati 2 bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
 3 ad adnuntiandum mane misericordiam tuam et veritatem tuam per noctem 4 in decacordo psalterio
 5 cum cantico in cithara quia delectasti me Domine in factura tua et in operibus manuum tuarum
 6 exultabo quam magnificata sunt opera tua Domine nimis profundae factae sunt cogitationes tuae
 7 vir insipiens non cognoscet et stultus non intellet haec 8 cum exorti fuerint peccatores sicut
 9 faenum et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem ut intereant in saeculum %saeculi; tu
 10 autem Altissimus in aeternum Domine *quoniam ecce inimici tui Domine; quoniam ecce inimici
 11 tui peribunt et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem et exaltabitur sicut unicornis cornu
 12 meum et senectus mea in misericordia uberi et despexit oculus meus inimicis meis et insurgentibus
 13 in me malignantibus audiet auris mea iustus ut palma florebit ut cedrus Libani multiplicabitur
 14 plantati in domo Domini in atriis Dei nostri florebut adhuc multiplicabuntur in senecta uberi
 15 et bene patientes erunt ut adnuntient quoniam rectus Dominus Deus noster et non est iniquitas
 16 in eo

Chapter 92

1 laus cantici David in die ante sabbatum quando inhabitata est terra Dominus regnavit decore
 indutus est indutus est Dominus fortitudine et praecinxit se etenim firmavit orbem terrae qui non
 commovebitur 2 parata sedis tua ex tunc a saeculo tu es 3 elevaverunt flumina Domine elevaverunt
 4 flumina vocem suam *elevabunt flumina fluctus suos; a vocibus aquarum multarum mirabiles
 5 elationes maris mirabilis in altis Dominus testimonia tua credibilia facta sunt nimis domum tuam
 decet sanctitudo Domine in longitudine dierum

Chapter 93

¹ psalmus David quarta sabbati Deus ultionum Dominus Deus ultionum libere egit ² exaltare
 qui iudicas terram redde retributionem superbis ³ usquequo peccatores Domine usquequo peccatores
 gloriabuntur ⁴ effabuntur et loquentur iniquitatem loquentur omnes qui operantur iniustitiam
⁵ populum tuum Domine humiliaverunt et hereditatem tuam vexaverunt ⁶ viduam et advenam
 interfecerunt et pupillos occiderunt ⁷ et dixerunt non videbit Dominus nec intellet Deus Iacob
⁸ intellegite qui insipientes estis in populo et stulti aliquando sapite ⁹ qui plantavit aurem non audiet
 aut qui finxit oculum non considerat ¹⁰ qui corripit gentes non arguet qui docet hominem scientiam
¹¹ Dominus scit cogitationes hominum quoniam vanae sunt ¹² beatus homo quem tu erudieris
 Domine et de lege tua docueris eum ¹³ ut mitiges ei a diebus malis donec fodiat peccatori fovea
¹⁴ quia non repellet Dominus plebem suam et hereditatem suam non derelinquet ¹⁵ quoadusque
 iustitia convertatur in iudicium et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde diapsalma ¹⁶ quis
 consurget mihi adversus malignantes aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem ¹⁷ nisi
 quia Dominus adiuvit me paulo minus habitavit in inferno anima mea ¹⁸ si dicebam motus est pes
 meus misericordia tua Domine adiuvabat me ¹⁹ secundum multitudinem dolorum meorum in corde
 meo consolationes tuae laetificaverunt animam meam ²⁰ numquid aderit tibi sedis iniquitatis qui
²¹ fingis dolorem in praecepto captabunt in animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt
²² et factus est Dominus mihi in refugium et Deus meus in adiutorem spei meae ²³ et reddet illis
 iniquitatem ipsorum et in malitia eorum disperdet eos disperdet illos Dominus Deus noster

Chapter 94

¹ laus cantici David venite exulemus Domino iubilemus Deo salutari nostro ² praeoccupemus
 faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei ³ quoniam Deus magnus Dominus et rex
 magnus super omnes deos ⁴ quia in manu eius fines terrae et altitudines montium ipsius sunt

⁵ quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et siccam manus eius formaverunt ⁶ venite adoremus
 et procidamus et ploremus ante Dominum qui fecit nos ⁷ quia ipse est Deus noster et nos populus
 pascuae eius et oves manus eius ⁸ hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra ⁹ sicut
 in inritatione secundum diem temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt
¹⁰ *me; et viderunt opera mea ¹⁰ quadraginta annis offensus fui generationi illi et dixi semper errant
¹¹ corde ¹¹ et isti non cognoverunt vias meas ut iuravi in ira mea si intrabunt in requiem meam

Chapter 95

¹ quando domus aedificabatur post captivitatem canticum huic David cantate Domino canticum
 novum cantate Domino omnis terra ² cantate Domino benedicite nomini eius adnuntiate diem de
 die salutare eius ³ adnuntiate inter gentes gloriam eius in omnibus populis mirabilia eius ⁴ quoniam
 magnus Dominus et laudabilis valde terribilis est super omnes deos ⁵ quoniam omnes dii gentium
 daemonia at vero Dominus caelos fecit ⁶ confessio et pulchritudo in conspectu eius sanctimonia
 et magnificentia in sanctificatione eius ⁷ adferte Domino patriae gentium adferte Domino gloriam
 et honorem ⁸ adferte Domino gloriam nomini eius tollite hostias et introite in atria eius ⁹ adorete
 Dominum in atrio sancto eius commoveatur a facie eius universa terra ¹⁰ dicite in gentibus quia
 Dominus regnavit etenim correxit orbem qui non movebitur iudicabit populos in aequitate
¹¹ laetentur caeli et exultet terra commoveatur mare et plenitudo eius ¹² gaudebunt campi et omnia
¹³ quae in eis sunt tunc exultabunt omnia ligna silvarum ¹³ a facie Domini quia venit quoniam venit
 iudicare terram iudicabit orbem terrae in aequitate et populos in veritate sua

Chapter 96

¹ huic David quando terra eius restituta est Dominus regnavit exultet terra laetentur insulae
² multae ² nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium correctio sedis eius ³ ignis ante ipsum
 praecedet et inflammabit in circuitu inimicos eius ⁴ adluxerunt fulgora eius orbi terrae vidit et

⁵
 commota est terra montes sicut cera fluxerunt *a facie Domini; a facie Domini omnis terrae
⁶ adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt omnes populi gloriam eius ⁷ confundantur omnes
 qui adorant sculptilia qui gloriantur in simulacris suis adorate eum omnes angeli eius ⁸ audivit et
 laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudaeae propter iudicia tua Domine ⁹ quoniam tu Dominus
 Altissimus super omnem terram nimis superexaltatus es super omnes deos ¹⁰ qui diligitis Dominum
 odite malum custodit animas sanctorum suorum de manu peccatoris liberabit eos ¹¹ lux orta est
 iusto et rectis corde laetitia ¹² laetamini iusti in Domino et confitemini memoriae sanctificationis
 eius

Chapter 97

¹
 psalmus David cantate Domino canticum novum quoniam mirabilia fecit salvavit sibi dextera
 eius et brachium sanctum eius ² notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit
 iustitiam suam ³ recordatus est misericordiae suae et veritatem suam domui Israhel viderunt omnes
 termini terrae salutare Dei nostri ⁴ iubilate Domino omnis terra cantate et exultate et psallite
⁵ psallite Domino in cithara in cithara et voce psalmi ⁶ in tubis ductilibus et voce tubae corneae
 iubilate in conspectu regis Domini ⁷ moveatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant
 in eo ⁸ flumina plaudent manu simul montes exultabunt ⁹ a conspectu Domini quoniam venit
 iudicare terram iudicabit orbem terrarum in iustitia et populos in aequitate

Chapter 98

¹
 psalmus David Dominus regnavit irascantur populi qui sedet super cherubin moveatur terra
² Dominus in Sion magnus et excelsus est super omnes populos ³ confiteantur nomini tuo magno
 quoniam terribile et sanctum est ⁴ et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones iudicium et
 iustitiam in Iacob tu fecisti ⁵ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius

quoniam sanctum est ⁶ Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel inter eos qui invocant
 nomen eius invocabant Dominum et ipse exaudiebat illos ⁷ in columna nubis loquebatur ad eos
 custodiebant testimonia eius et praeceptum quod dedit illis ⁸ Domine Deus noster tu exaudiebas
 illos Deus tu propitius fuisti eis et ulciscens in omnes adinventiones eorum ⁹ exaltate Dominum
 Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quoniam sanctus Dominus Deus noster

Chapter 99

¹ psalmus in confessione ² iubilare Domino omnis terra servite Domino in laetitia introite in
 conspectu eius in exultatione ³ scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et non ipsi
 nos populus eius et oves pascuae eius ⁴ introite portas eius in confessione atria eius in hymnis
 confitemini illi laudate nomen eius ⁵ quoniam suavis Dominus in aeternum misericordia eius et
 usque in generationem et generationem veritas eius

Chapter 100

¹ David psalmus misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam ² et intellegam in via
 immaculata quando venies ad me perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus meae
³ non proponebam ante oculos meos rem iniustam facientes praevaricationes odivi non adhesit mihi
⁴ cor pravum declinante a me maligno non cognoscebam ⁵ detrahentem secreto proximo suo hunc
 persequerbar superbo oculo et insatiabili corde cum hoc non edebam ⁶ oculi mei ad fideles terrae
 ut sederent mecum ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat ⁷ non habitabat in medio domus
 meae qui facit superbiam qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum ⁸ in
 matutino interficiebam omnes peccatores terrae ut disperderem de civitate Domini omnes operantes
 iniquitatem

Chapter 101

¹ oratio pauperis cum anxius fuerit et coram Domino effuderit precem suam ² Domine exaudi
³ orationem meam et clamor meus ad te veniat non avertas faciem tuam a me in quacumque die
⁴ tribulor inclina ad me aurem tuam in quacumque die invocavero te velociter exaudi me quia
⁵ defecerunt sicut fumus dies mei et ossa mea sicut gremium aruerunt percussum est ut faenum et
⁶ aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum a voce gemitus mei adhesit os meum
⁷ carni meae similis factus sum pelicano solitudinis factus sum sicut nycticorax in domicilio
⁸ vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto ⁹ tota die exprobrabant mihi inimici mei et
¹⁰ qui laudabant me adversus me iurabant quia cinerem tamquam panem manducavi et poculum
¹¹ meum cum fletu miscebam a facie irae et indignationis tuae quia elevans adlisisti me ¹² dies
¹³ mei sicut umbra declinaverunt et ego sicut faenum arui tu autem Domine in aeternum permanes
¹⁴ et memoriale tuum in generationem et generationem tu exurgens misereberis Sion quia tempus
¹⁵ miserendi eius quia venit tempus quoniam placuerunt servis tuis lapides eius et terrae eius
¹⁶ miserebuntur et timebunt gentes nomen Domini et omnes reges terrae gloriam tuam ¹⁷ quia
¹⁸ aedificabit Dominus Sion et videbitur in gloria sua respexit in orationem humilium et non sprevit
¹⁹ precem eorum scribantur haec in generationem alteram et populus qui creabitur laudabit Dominum
²⁰ quia prospexit de excelso sancto suo Dominus de caelo in terram aspexit ²¹ ut audiret gemitum
²² conpeditorum ut solvat filios interemptorum ut adnuntiet in Sion nomen Domini et laudem suam
²³ in Hierusalem in conveniendo populos in unum et reges ut serviant Domino ²⁴ respondit ei in
²⁵ via virtutis suae paucitatem dierum meorum nuntia mihi ne revoces me in dimidio dierum
²⁶ meorum in generationem et generationem anni tui initio tu Domine terram fundasti et opera
²⁷ manuum tuarum sunt caeli ipsi peribunt tu autem permanes et omnes sicut vestimentum
²⁸ veterescent et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur tu autem idem ipse es et anni tui non
²⁹ deficient filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum in saeculum dirigetur

Chapter 102

¹ ipsi David benedic anima mea Domino et omnia quae intra me sunt nomini sancto eius
² benedic anima mea Domino et noli oblivisci omnes retributiones eius ³ qui propitiatur omnibus
 iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas ⁴ qui redimit de interitu vitam tuam qui coronat
 te in misericordia et miserationibus ⁵ qui replet in bonis desiderium tuum renovabitur ut aquilae
 iuventus tua ⁶ faciens misericordias Dominus et iudicium omnibus iniuriam patientibus ⁷ notas
 fecit vias suas Mosi filiis Israhel voluntates suas ⁸ miserator et misericors Dominus longanimis et
 multum misericors ⁹ non in perpetuum irascetur neque in aeternum comminabitur ¹⁰ non secundum
 peccata nostra fecit nobis nec secundum iniustitias nostras retribuit nobis ¹¹ quoniam secundum
 altitudinem caeli a terra corroboravit misericordiam suam super timentes se ¹² quantum distat ortus
 ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras ¹³ quomodo miseretur pater filiorum misertus
 est Dominus timentibus se ¹⁴ quoniam ipse cognovit figmentum nostrum recordatus est quoniam
 pulvis sumus ¹⁵ homo sicut faenum dies eius tamquam flos agri sic efflorescit ¹⁶ quoniam spiritus
 pertransivit in illo et non subsistet et non cognoscet amplius locum suum ¹⁷ misericordia autem
 Domini ab aeterno et usque in aeternum super timentes eum et iustitia illius in filios filiorum ¹⁸ his
 qui servant testamentum eius et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea ¹⁹ Dominus in
 caelo paravit sedem suam et regnum ipsius omnibus dominabitur ²⁰ benedicite Domino angeli eius
 potentes virtute facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum eius ²¹ benedicite Domino
 omnes virtutes eius ministri eius qui facitis voluntatem eius ²² benedicite Domino omnia opera
 eius in omni loco dominationis ipsius benedic anima mea Domino

Chapter 103

¹ ipsi David benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es vehementer
² confessionem et decorem induisti ² amictus lumine sicut vestimento extendens caelum sicut pellem

3 qui tegis in aquis superiora eius qui ponis nubem ascensum tuum qui ambulas super pinnas
 ventorum 4 qui facis angelos tuos spiritus et ministros tuos ignem urentem 5 qui fundasti terram
 super stabilitatem suam non inclinabitur in saeculum saeculi 6 abyssus sicut vestimentum amictus
 eius super montes stabunt aquae 7 ab increpatione tua fugient a voce tonitru tui formidabunt
 8 ascendunt montes et descendunt campi in locum quem fundasti eis 9 terminum posuisti quem non
 transgredientur neque convertentur operire terram 10 qui emittis fontes in convallibus inter medium
 montium pertransibunt aquae 11 potabunt omnes bestiae agri expectabunt onagri in siti sua 12 super
 ea volucres caeli habitabunt de medio petrarum dabunt vocem 13 rigans montes de superioribus
 suis de fructu operum tuorum satiabitur terra 14 producens faenum iumentis et herbam servituti
 hominum ut educas panem de terra 15 et vinum laetificat cor hominis ut exhilaret faciem in oleo
 et panis cor hominis confirmat 16 saturabuntur ligna campi et cedri Libani quas plantavit 17 illic
 passerres nidificabunt erodii domus dux est eorum 18 montes excelsi cervis petra refugium erinacis
 19 fecit lunam in tempora sol cognovit occasum suum 20 posuisti tenebras et facta est nox in ipsa
 pertransibunt omnes bestiae silvae 21 catuli leonum rugientes ut rapiant et quaerant a Deo escam
 sibi 22 ortus est sol et congregati sunt et in cubilibus suis conlocabuntur 23 exhibit homo ad opus
 suum et ad operationem suam usque ad vesperum 24 quam magnificata sunt opera tua Domine
 omnia in sapientia fecisti impleta est terra possessione tua 25 hoc mare magnum et spatiosum
 *manibus; illic reptilia quorum non est numerus animalia pusilla cum magnis 26 illic naves
 pertransibunt draco iste quem formasti ad inludendum ei 27 omnia a te expectant ut des illis escam
 in tempore 28 dante te illis colligent aperiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate
 29 avertente autem te faciem turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et in pulverem suum
 revertentur 30 emittes spiritum tuum et creabuntur et renovabis faciem terrae 31 sit gloria Domini
 in saeculum laetabitur Dominus in operibus suis 32 qui respicit terram et facit eam tremere qui
 tangit montes et fumigant 33 cantabo Domino in vita mea psallam Deo meo quamdiu sum

34 iucundum sit ei eloquium meum ego vero delectabor in Domino 35 deficiant peccatores a terra
et iniqui ita ut non sint benedic anima mea Domino

Chapter 104

1 alleluia confitemini Domino et invocate nomen eius adnuntiate inter gentes opera eius 2 cantate
ei et psallite ei narrate omnia mirabilia eius 3 laudamini in nomine sancto eius laetetur cor
quaerentium Dominum 4 quaerite Dominum et confirmamini quaerite faciem eius semper
5 mementote mirabilium eius quae fecit prodigia eius et iudicia oris eius 6 semen Abraham servi
eius filii Iacob electi eius 7 ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius 8 memor fuit
in saeculum testamenti sui verbi quod mandavit in mille generationes 9 quod disposuit ad Abraham
et iuramenti sui ad Isaac 10 et statuit illud Iacob in praeceptum et Israhel in testamentum aeternum
11 dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae 12 cum essent numero breves
paucissimos et incolas eius 13 et pertransierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum
14 non reliquit hominem nocere eis et corripuit pro eis reges 15 nolite tangere christos meos et in
prophetis meis nolite malignari 16 et vocavit famem super terram omne firmamentum panis contrivit
17 misit ante eos virum in servum venundatus est Ioseph 18 humiliaverunt in conpedibus pedes eius
19 ferrum pertransiit anima eius donec veniret verbum eius eloquium Domini inflammavit eum
20 misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit eum 21 constituit eum dominum domus
suae et principem omnis possessionis suae 22 ut erudiret principes eius sicut semet ipsum et senes
eius prudentiam doceret 23 et intravit Israhel in Aegyptum et Iacob accola fuit in terra Cham 24 et
auxit populum eius vehementer et firmavit eum super inimicos eius 25 convertit cor eorum ut
odirent populum eius ut dolum facerent in servos eius 26 misit Mosen servum suum Aaron quem
elegit ipsum 27 posuit in eis verba signorum suorum et prodigiorum in terra Cham 28 misit tenebras
et obscuravit et non exacerbavit sermones suos 29 convertit aquas eorum in sanguinem et occidit
pisces eorum 30 dedit terra eorum ranas in penetrabilibus regum ipsorum 31 dixit et venit cynomia

et scinifes in omnibus finibus eorum ³² posuit pluvias eorum grandinem ignem conburentem in
 terra ipsorum ³³ et percussit vineas eorum et ficulneas eorum et contrivit lignum finium eorum
³⁴ dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus ³⁵ et comedit omne faenum in terra
 eorum et comedit omnem fructum terrae eorum ³⁶ et percussit omne primogenitum in terra eorum
 primitias omnis laboris eorum ³⁷ et eduxit eos in argento et auro et non erat in tribubus eorum
 infirmus ³⁸ laetata est Aegyptus in profectioe eorum quia incubuit timor eorum super eos
³⁹ expandit nubem in protectionem eorum et ignem ut luceret eis per noctem ⁴⁰ petierunt et venit
 coturnix et panem caeli saturavit eos ⁴¹ dirupit petram et fluxerunt aquae abierunt in sicco flumina
⁴² quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum ⁴³ et eduxit populum
 suum in exultatione ⁴⁴ et dedit illis regiones gentium et labores
 populorum possederunt ⁴⁵ ut custodiant iustificationes eius et legem eius requirant

Chapter 105

¹ alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius ² quis
 loquetur potentias Domini auditas faciet omnes laudes eius ³ beati qui custodiunt iudicium et faciunt
 iustitiam in omni tempore ⁴ memento nostri Domine in beneplacito populi tui visita nos in salutari
 tuo ⁵ ad videndum in bonitate electorum tuorum ad laetandum in laetitia gentis tuae et lauderis
 cum hereditate tua ⁶ peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus ⁷ patres
 nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non fuerunt memores multitudinis misericordiae
 tuae et inritaverunt ascendentes in mare * mare; Rubrum ⁸ et salvavit eos propter nomen suum ut
 notam faceret potentiam suam ⁹ et increpuit mare Rubrum et exsiccatum est et deduxit eos in abyssis
 sicut in deserto ¹⁰ et salvavit eos de manu odientium et redemit eos de manu inimici ¹¹ et operuit
 aqua tribulantes eos unus ex eis non remansit ¹² et crediderunt in verbis eius et laudaverunt laudem
 eius ¹³ cito fecerunt obliti sunt operum eius non sustinuerunt consilium eius ¹⁴ et concupierunt
 concupiscentiam in deserto et temptaverunt Deum in inaquoso ¹⁵ et dedit eis petitionem ipsorum

et misit saturitatem in anima eorum¹⁶ et inritaverunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini
¹⁷ aperta est terra et degluttivit Dathan et operuit super congregationem Abiron¹⁸ et exarsit ignis
 in synagoga eorum flamma conbusit peccatores¹⁹ et fecerunt vitulum in Choreb et adoraverunt
 sculptile²⁰ et mutaverunt gloriam suam in similitudine vituli comedentis faenum²¹ obliti sunt
 Deum qui salvavit eos qui fecit magnalia in Aegypto²² mirabilia in terra Cham terribilia in mari
 Rubro²³ et dixit ut disperderet eos si non Moses electus eius stetisset in confractione in conspectu
 eius ut averteret iram eius ne disperderet eos²⁴ et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem non
 crediderunt verbo eius²⁵ et murmurabant in tabernaculis suis non exaudierunt vocem Domini
²⁶ et elevavit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto²⁷ et ut deiceret semen eorum
 in nationibus et dispergeret eos in regionibus²⁸ et initiati sunt Beelphegor et comederunt sacrificia
 mortuorum²⁹ et inritaverunt eum in adinventionibus suis et multiplicata est in eis ruina³⁰ et stetit
 Finees et placavit et cessavit quassatio³¹ et reputatum est ei in iustitiam in generatione et
 generationem usque in sempiternum³² et inritaverunt ad aquam Contradictionis et vexatus est
 Moses propter eos³³ quia exacerbaverunt spiritum eius et distinxit in labiis suis³⁴ non
 disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis³⁵ et commixti sunt inter gentes et didicerunt opera
 eorum³⁶ et servierunt sculptilibus eorum et factum est illis in scandalum³⁷ et immolaverunt filios
 suos et filias suas daemioniis³⁸ et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum
 et filiarum *suarum; quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan et interfecta est terra in sanguinibus
³⁹ et contaminata est in operibus eorum et fornicati sunt in adinventionibus suis⁴⁰ et iratus est
 furore Dominus in populo suo et abominatus est hereditatem suam⁴¹ et tradidit eos in manus
 gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos⁴² et tribulaverunt eos inimici eorum et humiliati
 sunt sub manibus eorum⁴³ saepe liberavit eos ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo et
 humiliati sunt in iniquitatibus suis⁴⁴ et vidit cum tribularentur et audiret orationem eorum⁴⁵ et
 memor fuit testamenti sui et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae⁴⁶ et dedit
 eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos⁴⁷ salvos fac nos Domine Deus noster

et congrega nos de nationibus ut confiteamur nomini tuo sancto et gloriemur in laude tua
 48 benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum et dicet omnis populus fiat fiat

Chapter 106

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius 2 dicant
 qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu inimici de regionibus congregavit eos 3 a solis
 ortu et occasu et ab aquilone et mari 4 erraverunt in solitudine in inaquoso viam civitatis habitaculi
 non invenerunt 5 esurientes et sitientes anima eorum in ipsis defecit 6 et clamaverunt ad Dominum
 cum tribularentur et de necessitatibus eorum eripuit eos 7 et deduxit eos in viam rectam ut irent in
 civitatem habitationis 8 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum
 9 quia satiavit animam inanem et animam esurientem satiavit bonis 10 sedentes in tenebris et umbra
 mortis vinctos in mendicitate et ferro 11 quia exacerbaverunt eloquia Dei et consilium Altissimi
 inritaverunt 12 et humiliatum est in laboribus cor eorum infirmati sunt nec fuit qui adiuveret 13 et
 clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos 14 et eduxit
 eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum dirupit 15 confiteantur Domino misericordiae
 eius et mirabilia eius filiis hominum 16 quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
 17 suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniustitias enim suas humiliati sunt 18 omnem escam
 abominata est anima eorum et adpropinquaverunt usque ad portas mortis 19 et clamaverunt ad
 Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos 20 misit verbum suum et
 sanavit eos et eripuit eos de interitionibus eorum 21 confiteantur Domino misericordiae eius et
 mirabilia eius filiis hominum 22 et sacrificent sacrificium laudis et adnuntient opera eius in
 exultatione 23 qui descendunt mare in navibus facientes operationem in aquis multis 24 ipsi viderunt
 opera Domini et mirabilia eius in profundo 25 dixit et stetit spiritus procellae et exaltati sunt fluctus
 eius 26 ascendunt usque ad caelos et descendunt usque ad abyssos anima eorum in malis tabescebat
 27 turbati sunt et moti sunt sicut ebrius et omnis sapientia eorum devorata est 28 et clamaverunt ad

Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum eduxit eos²⁹ et statuit procellam %eius;
 in auram et siluerunt fluctus eius³⁰ et laetati sunt quia siluerunt et deduxit eos in portum voluntatis
 eorum³¹ confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum³² exaltent eum
 in ecclesia plebis et in cathedra seniorum laudent eum³³ posuit flumina in desertum et exitus
 aquarum in sitim³⁴ terram fructiferam in salsuginem a malitia inhabitantium in ea³⁵ posuit
 desertum in stagna aquarum et terram sine aqua in exitus aquarum³⁶ et conlocavit illic esurientes
 et constituerunt civitatem habitationis³⁷ et seminaverunt agros et plantaverunt vineas et fecerunt
 fructum nativitatis³⁸ et benedixit eis et multiplicati sunt nimis et iumenta eorum non minoravit
³⁹ et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore⁴⁰ effusa est contemptio super
 principes et errare fecit eos in invio et non in via⁴¹ et adiuvit pauperem de inopia et posuit sicut
 oves familias⁴² videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas oppilabit os suum⁴³ quis sapiens
 et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

Chapter 107

¹ canticum psalmi David² paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam in
 gloria mea³ exsurge psalterium et cithara exsurgam diluculo⁴ confitebor tibi in populis Domine
 et psallam tibi in nationibus⁵ quia magna super caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas
 tua⁶ exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua⁷ ut liberentur dilecti tui salvum
 fac dextera tua et exaudi me⁸ Deus locutus est in sancto suo exaltabor et dividam Sicima et
 convallem tabernaculorum dimetiar⁹ meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim susceptio
 capitis mei Iuda rex meus¹⁰ Moab lebes spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum
 mihi alienigenae amici facti sunt¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque
 in Idumeam¹² nonne tu Deus qui reppulisti nos et non exhibis Deus in virtutibus nostris¹³ da nobis
 auxilium de tribulatione quia vana salus hominis¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum
 deducet inimicos nostros

Chapter 108

¹ in finem David psalmus ² Deus laudem meam ne tacueris quia os peccatoris et os dolosi super
³ me apertum est ⁴ locuti sunt adversum me lingua dolosa et sermonibus odii circuierunt me et
⁵ expugnaverunt me gratis ⁶ pro eo ut me diligerent detrahebant mihi ego autem orabam ⁷ et posuerunt
⁸ adversus me mala pro bonis et odium pro dilectione mea ⁹ constitue super eum peccatorem et
¹⁰ diabolus stet a dextris eius ¹¹ cum iudicatur exeat condemnatus et oratio eius fiat in peccatum ¹² fiant
¹³ dies eius pauci et episcopatum eius accipiat alter ¹⁴ fiant filii eius orfani et uxor eius vidua ¹⁵ nutantes
¹⁶ transferantur filii eius et mendicent eiciantur de habitationibus suis ¹⁷ scrutetur fenerator omnem
¹⁸ substantiam eius et diripiant alieni labores eius ¹⁹ non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis
²⁰ eius ²¹ fiant nati eius in interitum in generatione una deleatur nomen eius ²² in memoriam redeat
²³ iniquitas patrum eius in conspectu Domini et peccatum matris eius non deleatur ²⁴ fiant contra
²⁵ Dominum semper et dispereat de terra memoria eorum ²⁶ pro eo quod non est recordatus facere
²⁷ misericordiam ²⁸ et persecutus est hominem inopem et mendicum et conpunctum corde mortificare
²⁹ et dilexit maledictionem et veniet ei et noluit benedictionem et elongabitur ab eo et induit
³⁰ maledictionem sicut vestimentum et intravit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in ossibus
³¹ eius ³² fiat ei sicut vestimentum quo operitur et sicut zona qua semper praecingitur ³³ hoc opus
³⁴ eorum qui detrahunt mihi apud Dominum et qui loquuntur mala adversus animam meam ³⁵ et tu
³⁶ Domine Domine fac mecum propter nomen tuum quia suavis misericordia tua libera me ³⁷ quia
³⁸ egenus et pauper ego sum et cor meum turbatum est intra me ³⁹ sicut umbra cum declinat ablatas
⁴⁰ sum excussus sum sicut lucustae ⁴¹ genua mea infirmata sunt a ieiunio et caro mea inmutata est
⁴² propter oleum ⁴³ et ego factus sum obprobrium illis viderunt me moverunt capita sua ⁴⁴ adiuva
⁴⁵ me Domine Deus meus salvum fac me secundum misericordiam tuam ⁴⁶ et sciant quia manus tua
⁴⁷ haec tu Domine fecisti eam ⁴⁸ maledicent illi et tu benedices qui insurgunt in me confundantur
⁴⁹ servus autem tuus laetabitur ⁵⁰ induantur qui detrahunt mihi pudore et operiantur sicut depluide

30
 confusione sua confitebor Domino nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eum 31
 adstetit a dextris pauperis ut salvam faceret a persequentibus animam meam

Chapter 109

1
 David psalmus dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
 scabillum pedum tuorum 2
 virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio
 inimicorum tuorum 3
 tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum ex utero ante
 luciferum genui te 4
 iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum
 ordinem Melchisedech 5
 Dominus a dextris tuis confregit in die irae suae reges 6
 iudicabit in
 nationibus implebit cadavera conquassabit capita in terra multorum 7
 de torrente in via bibet
 propterea exaltabit caput

Chapter 110

1
 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae confitebor tibi Domine in toto corde meo in consilio
 iustorum et congregatione 2
 magna opera Domini exquisita in omnes voluntates eius 3
 confessio
 et magnificentia opus eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi 4
 memoriam fecit mirabilium
 suorum misericors et miserator Dominus 5
 escam dedit timentibus se memor erit in saeculum
 testamenti sui 6
 virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo 7
 ut det illis hereditatem gentium
 opera manuum eius veritas et iudicium 8
 fidelia omnia mandata eius confirmata in saeculum saeculi
 facta in veritate et aequitate 9
 redemptionem misit populo suo mandavit in aeternum testamentum
 suum sanctum et terribile nomen eius 10
 initium sapientiae timor Domini intellectus bonus omnibus
 facientibus eum laudatio eius manet in saeculum %saeculi;

Chapter 111

¹ alleluia reversionis Aggei et Zacchariae beatus vir qui timet Dominum in mandatis eius volet
² nimis potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur ³ gloria et divitiae in domo
⁴ eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi exortum est in tenebris lumen rectis misericors et
⁵ miserator et iustus iucundus homo qui miseretur et commodat disponet sermones suos in iudicio
⁶ quia in aeternum non commovebitur ⁷ in memoria aeterna erit iustus ab auditione mala non timebit
⁸ paratum cor eius sperare in Domino confirmatum est cor eius non commovebitur donec dispiciat
⁹ inimicos suos dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in saeculum saeculi cornu eius
¹⁰ exaltabitur in gloria peccator videbit et irascetur dentibus suis fremet et tabescet desiderium
 peccatorum peribit

Chapter 112

¹ alleluia laudate pueri Dominum laudate nomen Domini ² sit nomen Domini benedictum ex
 hoc nunc et usque in saeculum ³ a solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini ⁴ excelsus
 super omnes gentes Dominus super caelos gloria eius ⁵ quis sicut Dominus Deus noster qui in altis
⁶ habitat et humilia respicit in caelo et in terra ⁷ suscitans a terra inopem et de stercore erigens
⁸ pauperem ut conlocet eum cum principibus cum principibus populi sui ⁹ qui habitare facit sterilem
 in domo matrem filiorum laetantem

Chapter 113

¹ alleluia in exitu Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro ² facta est Iudaea
³ sanctificatio eius Israhel potestas eius mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum ⁴ montes
⁵ exultaverunt ut arietes colles sicut agni ovium quid est tibi mare quod fugisti et tu Iordanis quia
⁶ conversus es retrorsum ⁷ montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ovium a facie Domini
⁸ mota est terra a facie Dei Iacob qui convertit petram in stagna aquarum et rupem in fontes aquarum

9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam 10 super misericordia tua et veritate tua
 nequando dicant gentes ubi est Deus eorum 11 Deus autem noster in caelo omnia quaecumque
 voluit fecit 12 simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum 13 os habent et non
 loquentur oculos habent et non videbunt 14 aures habent et non audient nares habent et non
 odorabuntur 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt non clamabunt in
 gutture suo 16 similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui confidunt in eis 17 domus Israhel
 speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est 18 domus Aaron speravit in Domino
 adiutor eorum et protector eorum est 19 qui timent Dominum speraverunt in Domino adiutor eorum
 et protector eorum est 20 Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis benedixit domui Israhel
 benedixit domui Aaron 21 benedixit omnibus qui timent Dominum pusillis cum maioribus 22 adiciat
 Dominus super vos super vos et super filios vestros 23 benedicti vos Domino qui fecit caelum et
 terram 24 caelum caeli Domino terram autem dedit filiis hominum 25 non mortui laudabunt te
 Domine neque omnes qui descendunt in infernum 26 sed nos qui vivimus benedicimus Domino ex
 hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 114

1 alleluia dilexi quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae 2 quia inclinavit aurem suam
 mihi et in diebus meis invocabo te 3 circumdederunt me dolores mortis pericula inferni invenerunt
 me tribulationem et dolorem inveni 4 et nomen Domini invocavi o Domine libera animam meam
 5 misericors Dominus et iustus et Deus noster miseretur 6 custodiens parvulos Dominus humiliatus
 sum et liberavit me 7 convertere anima mea in requiem tuam quia Dominus benefecit tibi 8 quia
 eripuit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos a lapsu 9 placebo Domino in
 regione vivorum

Chapter 115

¹⁰ alleluia credidi propter quod locutus sum ego autem humiliatus sum nimis ¹¹ ego dixi in
 excessu meo omnis homo mendax ¹² quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi
¹³ calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo ¹⁴ vota mea Domino reddam coram omni
 populo eius ¹⁵ pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius ¹⁶ o Domine quia ego servus
 tuus ego servus tuus et filius ancillae tuae disruptisti vincula mea ¹⁷ tibi sacrificabo hostiam laudis
 et in nomine Domini invocabo ¹⁸ vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius ¹⁹ in
 atriis domus Domini in medio tui Hierusalem

Chapter 116

¹ alleluia laudate Dominum omnes gentes laudate eum omnes populi ² quoniam confirmata est
 super nos misericordia eius et veritas Domini manet in saeculum

Chapter 117

¹ alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius ² dicat
 nunc Israhel quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius ³ dicat nunc domus Aaron
 quoniam in saeculum misericordia eius ⁴ dicant nunc qui timent Dominum quoniam in saeculum
 misericordia eius ⁵ de tribulatione invocavi Dominum et exaudivit me in latitudinem Dominus
⁶ Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo ⁷ Dominus mihi adiutor et ego despiciam
 inimicos meos ⁸ bonum est confidere in Domino quam confidere in homine ⁹ bonum est sperare
 in Domino quam sperare in principibus ¹⁰ omnes gentes circumierunt me et in nomine Domini
¹¹ *quia; ultus sum in eos circumdantes circumdederunt me in nomine autem Domini * quia; ultus
 sum in eos ¹² circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis et in nomine Domini
¹³ * quia; ultus sum in eos impulsus eversus sum ut caderem et Dominus suscepit me ¹⁴ fortitudo

mea et laudatio mea Dominus et factus est mihi in salutem ¹⁵ vox exultationis et salutis in
 tabernaculis iustorum ¹⁶ dextera Domini fecit virtutem dextera Domini exaltavit me dextera Domini
 fecit virtutem ¹⁷ non moriar sed vivam et narrabo opera Domini ¹⁸ castigans castigavit me Dominus
 et morti non tradidit me ¹⁹ aperite mihi portas iustitiae ingressus in eas confitebor Domino ²⁰ haec
 porta Domini iusti intrabunt in eam ²¹ confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in
 salutem ²² lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli ²³ a Domino
 factum est istud hoc est mirabile in oculis nostris ²⁴ haec est dies quam fecit Dominus exultemus
 et laetemur in ea ²⁵ o Domine salvum fac o Domine prosperare ²⁶ benedictus qui venturus est in
 nomine Domini benediximus vobis de domo Domini ²⁷ Deus Dominus et inluxit nobis constituite
 diem sollemnem in condensis usque ad cornua altaris ²⁸ Deus meus es tu et confitebor tibi Deus
 meus % es tu; et exaltabo te confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
²⁹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius

Chapter 118

¹ alleluia aleph beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini ² beati qui scrutantur
 testimonia eius in toto corde exquirent eum ³ non enim qui operantur iniquitatem in viis eius
 ambulaverunt ⁴ tu mandasti mandata tua custodire nimis ⁵ utinam dirigantur viae meae ad
 custodiendas iustificationes tuas ⁶ tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandatis tuis
⁷ confitebor tibi in directione cordis in eo quod didici iudicia iustitiae tuae ⁸ iustificationes tuas
 custodiam non me derelinquas usquequaque ⁹ beth in quo corriget adolescentior viam suam in
 custodiendo sermones tuos ¹⁰ in toto corde meo exquisivi te non repellas me a mandatis tuis ¹¹ in
 corde meo abscondi eloquia tua ut non peccem tibi ¹² benedictus es Domine doce me iustificationes
 tuas ¹³ in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui ¹⁴ in via testimoniorum tuorum delectatus
 sum sicut in omnibus divitiis ¹⁵ in mandatis tuis exercebor et considerabo vias tuas ¹⁶ in
 iustificationibus tuis meditabor non obliviscar sermones tuos ¹⁷ gimel retribue servo tuo vivifica

18 me et custodiam sermones tuos 19
 revela oculos meos et considerabo mirabilia de lege tua incola
 20
 ego sum in terra non abscondas a me mandata tua 20
 concupivit anima mea desiderare iustificationes
 21
 tuas in omni tempore 21
 increpasti superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis 22
 aufer a me
 23
 obprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi 23
 etenim sederunt principes et adversum
 24
 me loquebantur servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis 24
 nam et testimonia tua
 25
 meditatio mea et consilium meum iustificationes tuae 25
 delectatio adhesit pavimento anima mea
 26
 vivifica me secundum verbum tuum 26
 vias meas enuntiavi et exaudisti me doce me iustificationes
 27
 tuas 27
 viam iustificationum tuarum instrue me et exercebor in mirabilibus tuis 28
 dormitavit anima
 29
 mea prae taedio confirma me in verbis tuis 29
 viam iniquitatis amove a me et lege tua miserere mei
 30
 30
 viam veritatis elegi iudicia tua non sum oblitus 31
 adhesi testimoniis tuis Domine noli me
 32
 confundere 32
 viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum 33
 he legem pone mihi
 34
 Domine viam iustificationum tuarum et exquiram eam semper 34
 da mihi intellectum et scrutabor
 35
 legem tuam et custodiam illam in toto corde meo 35
 deduc me in semita mandatorum tuorum quia
 36
 ipsam volui 36
 inclina cor meum in testimonia tua et non in avaritiam 37
 averte oculos meos ne
 38
 videant vanitatem in via tua vivifica me 38
 statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo 39
 amputa
 40
 obprobrium meum quod suspicatus sum quia iudicia tua iucunda 40
 ecce concupivi mandata tua
 41
 in aequitate tua vivifica me 41
 et veniat super me misericordia tua Domine salutare tuum
 42
 secundum eloquium tuum 42
 et respondebo exprobrantibus mihi verbum quia speravi in sermonibus
 43
 tuis 43
 et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque quia in iudiciis tuis supersperavi
 44
 44
 et custodiam legem tuam semper in saeculum et in saeculum saeculi 45
 et ambulabam in latitudine
 46
 quia mandata tua exquisivi 46
 et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum et non confundebar
 47
 47
 et meditabar in mandatis tuis quae dilexi 48
 et levavi manus meas ad mandata quae dilexi et
 49
 exercebar in iustificationibus tuis 49
 et memor esto verbi tui servo tuo in quo mihi spem dedisti
 50
 50
 haec me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum vivificavit me 51
 superbi inique
 52
 agebant usquequaque a lege autem tua non declinavi 52
 memor fui iudiciorum tuorum a saeculo

Domine et consolatus sum ⁵³ defectio tenuit me prae peccatoribus derelinquntibus legem tuam
⁵⁴ cantabiles mihi erant iustificationes tuae in loco peregrinationis meae ⁵⁵ memor fui in nocte
 nominis tui Domine et custodivi legem tuam ⁵⁶ haec facta est mihi quia iustificationes tuas exquisivi
⁵⁷ heth portio mea Dominus dixi custodire legem tuam ⁵⁸ deprecatus sum faciem tuam in toto corde
 meo miserere mei secundum eloquium tuum ⁵⁹ cogitavi vias meas et avertisti pedes meos in
⁶⁰ testimonia tua ⁶¹ paratus sum et non sum turbatus ut custodiam mandata tua ⁶² funes peccatorum
 circumplexi sunt me et legem tuam non sum oblitus ⁶³ media nocte surgebam ad confitendum tibi
 super iudicia iustificationis tuae ⁶⁴ particeps ego sum omnium timentium te et custodientium
 mandata tua ⁶⁵ misericordia Domini plena est terra iustificationes tuas doce me ⁶⁶ teth bonitatem
 fecisti cum servo tuo Domine secundum verbum tuum ⁶⁷ bonitatem et disciplinam et scientiam
 doce me quia mandatis tuis credidi ⁶⁸ priusquam humiliarer ego deliqui propterea eloquium tuum
 custodivi ⁶⁹ bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificationes tuas ⁷⁰ multiplicata est super me
 iniquitas superbiorum ego autem in toto corde scrutabor mandata tua ⁷¹ cor eorum ego vero legem tuam meditatus sum ⁷² bonum mihi quia humiliasti me ut discam
 iustificationes tuas ⁷³ bonum mihi lex oris tui super milia auri et argenti ⁷⁴ ioth manus tuae fecerunt
 me et plasmaverunt me da mihi intellectum et discam mandata tua ⁷⁵ qui timent te videbunt me et
 laetabuntur quia in verba tua supersperavi ⁷⁶ cognovi Domine quia aequitas iudicia tua et veritate
 humiliasti me ⁷⁷ fiat misericordia tua ut consoletur me secundum eloquium tuum servo tuo ⁷⁸
⁷⁹ veniant mihi miserationes tuae et vivam quia lex tua meditatio mea est ⁸⁰ confundantur superbi
 quia iniuste iniquitatem fecerunt in me ego autem exercebor in mandatis tuis ⁸¹ convertantur mihi
 timentes te et qui noverunt testimonia tua ⁸² fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis
 ut non confundar ⁸³ caf defecit in salutare tuum anima mea in verbum tuum supersperavi
⁸⁴ defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes quando consolaberis me ⁸⁵ quia factus sum sicut
 uter in pruina iustificationes tuas non sum oblitus ⁸⁶ quot sunt dies servo tuo quando facies de
 persequentibus me iudicium ⁸⁷ narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non ut lex tua ⁸⁸ omnia

mandata tua veritas inique persecuti sunt me adiuva me paulo minus consummaverunt me in
 terra ego autem non dereliqui mandata tua secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam
 testimonia oris tui lamed in aeternum Domine verbum tuum permanet in caelo in generationem
 et generationem veritas tua fundasti terram et permanet ordinatione tua perseverat dies quoniam
 omnia serviunt tibi nisi quod lex tua meditatio mea est tunc forte perissem in humilitate mea
 in aeternum non obliviscar iustificationes tuas quia in ipsis vivificasti me tuus sum ego salvum
 me fac quoniam iustificationes tuas exquisivi me expectaverunt peccatores ut perderent me
 testimonia tua intellexi omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis mem
 quomodo dilexi legem tuam tota die meditatio mea est super inimicos meos prudentem me fecisti
 mandato tuo quia in aeternum mihi est super omnes docentes me intellexi quia testimonia tua
 meditatio mea est super senes intellexi quia mandata tua quaesivi ab omni via mala prohibui
 pedes meos ut custodiam verba tua a iudiciis tuis non declinavi quia tu legem posuisti mihi
 quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo a mandatis tuis intellexi propterea
 odivi omnem viam iniquitatis nun lucerna pedibus meis verbum tuum et lumen semitis meis
 iuravi et statui custodire iudicia iustitiae tuae humiliatus sum usquequaque Domine vivifica
 me secundum verbum tuum voluntaria oris mei beneplacita fac Domine et iudicia tua doce me
 anima mea in manibus meis semper et legem tuam non sum oblitus posuerunt peccatores
 laqueum mihi et de mandatis tuis non erravi hereditate adquisivi testimonia tua in aeternum
 quia exultatio cordis mei sunt inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum
 propter retributionem samech iniquos odio habui et legem tuam dilexi adiutor meus et
 susceptor meus es tu in verbum tuum supersperavi declinate a me maligni et scrutabor mandata
 Dei mei suscipe me secundum eloquium tuum et vivam et non confundas me ab expectatione
 mea adiuva me et salvus ero et meditabor in iustificationibus tuis semper sprevisti omnes
 discedentes a iustitiis tuis quia iniusta cogitatio eorum praevaricantes reputavi omnes peccatores
 terrae ideo dilexi testimonia tua confige timore tuo carnes meas a iudiciis %enim; tuis timui

121 ain feci iudicium et iustitiam non tradas me calumniantibus me 122 suscipe servum tuum in
 bonum non calumnientur me superbi 123 oculi mei defecerunt in salutare tuum et in eloquium
 iustitiae tuae 124 fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam et iustificationes tuas doce me
 125 servus tuus sum ego da mihi intellectum et sciam testimonia tua 126 tempus faciendi Domino
 dissipaverunt legem tuam 127 ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion 128 propterea ad
 omnia mandata tua dirigebar omnem viam iniquam odio habui 129 fe mirabilia testimonia tua ideo
 scrutata est ea anima mea 130 declaratio sermonum tuorum inluminat et intellectum dat parvulis
 131 os meum aperui et adtraxi spiritum quia mandata tua desiderabam 132 aspice in me et miserere
 mei secundum iudicium diligentium nomen tuum 133 gressus meos dirige secundum eloquium
 tuum et non dominetur mei omnis iniustitia 134 redime me a calumniis hominum et custodiam
 mandata tua 135 faciem tuam inlumina super servum tuum et doce me iustificationes tuas 136 exitus
 aquarum deduxerunt oculi mei quia non custodierunt legem tuam 137 sade iustus es Domine et
 rectum iudicium tuum 138 mandasti iustitiam testimonia tua et veritatem tuam nimis 139 tabescere
 me fecit zelus meus quia obliti sunt verba tua inimici mei 140 ignitum eloquium tuum vehementer
 et servus tuus dilexit illud 141 adolescentulus sum ego et contemptus iustificationes tuas non sum
 oblitus 142 iustitia tua iustitia in aeternum et lex tua veritas 143 tribulatio et angustia invenerunt
 me mandata tua meditatio mea 144 aequitas testimonia tua in aeternum intellectum da mihi et vivam
 145 cof clamavi in toto corde exaudi me Domine iustificationes tuas requiram 146 clamavi te salvum
 me fac et custodiam mandata tua 147 praeveni in maturitate et clamavi in verba tua supersperavi
 148 praevenere oculi mei ad diluculum ut meditarer eloquia tua 149 vocem meam audi secundum
 misericordiam tuam Domine secundum iudicium tuum vivifica me 150 adpropinquaverunt
 persequentes me iniquitate a lege autem tua longe facti sunt 151 prope es tu Domine et omnes viae
 tuae veritas 152 initio cognovi de testimoniis tuis quia in aeternum fundasti ea 153 res vide
 humilitatem meam et eripe me quia legem tuam non sum oblitus 154 iudica iudicium meum et
 redime me propter eloquium tuum vivifica me 155 longe a peccatoribus salus quia iustificationes

156
 tuas non exquisierunt misericordiae tuae multae Domine secundum iudicia tua vivifica me
 157
 multi qui persequuntur me et tribulant me a testimoniis tuis non declinavi vidi praevaricantes 158
 et tabescebam quia eloquia tua non custodierunt vide quoniam mandata tua dilexi Domine in 159
 misericordia tua vivifica me principium verborum tuorum veritas et in aeternum omnia iudicia 160
 iustitiae tuae sen principes persecuti sunt me gratis et a verbis tuis formidavit cor meum 161
 162
 laetabor ego super eloquia tua sicut qui invenit spolia multa iniquitatem odio habui et 163
 abominatus sum legem autem tuam dilexi septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiae 164
 tuae pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum expectabam salutare 165
 tuum Domine et mandata tua dilexi custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea vehementer 166
 167
 168 servavi mandata tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu tuo thau 169
 adpropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine iuxta eloquium tuum da mihi intellectum
 170
 intret postulatio mea in conspectu tuo secundum eloquium tuum eripe me eructabunt labia 171
 mea hymnum cum docueris me iustificationes tuas pronuntiabit lingua mea eloquium tuum 172
 quia omnia mandata tua aequitas fiat manus tua ut salvet me quoniam mandata tua elegi 173
 174
 concupivi salutare tuum Domine et lex tua meditatio mea vivet anima mea et laudabit te 175
 et iudicia tua adiuvabunt me erravi sicut ovis quae periit quaere servum tuum quia mandata 176
 tua non sum oblitus

Chapter 119

1
 canticum graduum ad Dominum cum tribularer clamavi et exaudivit me Domine libera 2
 animam meam a labiis iniquis a lingua dolosa quid detur tibi et quid adponatur tibi ad linguam 3
 dolosam sagittae potentis acutae cum carbonibus desolatoriis heu mihi quia incolatus meus 4 5
 prolongatus est habitavi cum habitationibus Cedar multum incola fuit anima mea cum his qui 6 7
 oderant pacem eram pacificus cum loquebar illis in pugnant me gratis

Chapter 120

¹ canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium mihi ² auxilium meum
 a Domino qui fecit caelum et terram ³ non det in commotionem pedem tuum neque dormitet qui
 custodit te ⁴ ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israhel ⁵ Dominus custodit te Dominus
 protectio tua super manum dexteram tuam ⁶ per diem sol non uret te neque luna per noctem
⁷ Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus ⁸ Dominus custodiat introitum
 tuum et exitum tuum ex hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 121

¹ canticum graduum huic David laetatus sum in his quae dicta sunt mihi in domum Domini
² ibimus ³ stantes erant pedes nostri in atriis tuis Hierusalem ⁴ Hierusalem quae aedificatur ut civitas
 cuius participatio eius in id ipsum ⁵ illic enim ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel
 ad confitendum nomini Domini ⁶ quia illic sederunt sedes in iudicium sedes super domum David
⁷ ⁸ ⁹
⁶ rogate quae ad pacem sunt Hierusalem et abundantia diligentibus te ⁷ fiat pax in virtute tua et
 abundantia in turribus tuis ⁸ propter fratres meos et proximos meos loquebar pacem de te ⁹ propter
 domum Domini Dei nostri quaesivi bona tibi

Chapter 122

¹ canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelo ² ecce sicut oculi servorum
 in manibus dominorum suorum sicut oculi ancillae in manibus dominae eius ita oculi nostri ad
 Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri ³ miserere nostri Domine miserere nostri quia
⁴
 multum repleti sumus despectione ⁴ quia multum repleta est anima nostra obprobrium abundantibus
 et despectio superbis

Chapter 123

¹ canticum graduum huic David nisi quia Dominus erat in nobis dicat nunc Israhel ² nisi quia
 Dominus erat in nobis cum exsurgerent in nos homines ³ forte vivos degluttissent nos cum irasceret
 furor eorum in nos ⁴ forsitan aqua absorbuisset nos ⁵ torrentem pertransiuit anima nostra forsitan
 pertransisset anima nostra aquam intolerabilem ⁶ benedictus Dominus qui non dedit nos in captionem
 dentibus eorum ⁷ anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est et
 nos liberati sumus ⁸ adiutorium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram

Chapter 124

¹ canticum graduum qui confidunt in Domino sicut mons Sion non commovebitur in aeternum
 qui habitat ² in Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc
 et usque in saeculum ³ quia non relinquet virgam peccatorum super sortem iustorum ut non extendant
 iusti ad iniquitatem manus suas ⁴ benefac Domine bonis et rectis corde ⁵ declinantes autem in
 obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem pax super Israhel

Chapter 125

¹ canticum graduum in convertendo Dominum captivitatem Sion facti sumus sicut consolati
² tunc repletum est gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione tunc dicent inter gentes
 magnificavit Dominus facere cum eis ³ magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes
⁴ converte Domine captivitatem nostram sicut torrens in austro ⁵ qui seminant in lacrimis in
 exultatione metent ⁶ euntes ibant et flebant portantes semina sua venientes autem venient in
 exultatione portantes manipulos suos

Chapter 126

¹ canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui
aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilavit qui custodit ² vanum est vobis
ante lucem surgere surgere postquam sederitis qui manducatis panem doloris cum dederit dilectis
suis somnum ³ ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris ⁴ sicut sagittae in manu potentis
ita filii excussorum ⁵ beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis non confundentur cum
loquentur inimicis suis in porta

Chapter 127

¹ canticum graduum beati omnes qui timent Dominum qui ambulant in viis eius ² labores
manuum tuarum *quia; manducabis beatus es et bene tibi erit ³ uxor tua sicut vitis abundans in
lateribus domus tuae filii tui sicut novella olivarum in circuitu mensae tuae ⁴ ecce sic benedicetur
homo qui timet Dominum ⁵ benedicat te Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus
diebus vitae tuae ⁶ et videas filios filiorum tuorum pax super Israhel

Chapter 128

¹ canticum graduum saepe expugnaverunt me a iuventute mea dicat nunc Israhel ² saepe
expugnaverunt me a iuventute mea etenim non potuerunt mihi ³ supra dorsum meum fabricabantur
peccatores prolongaverunt iniquitatem suam ⁴ Dominus iustus concidet cervices peccatorum
⁵ confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion ⁶ fiant sicut faenum tectorum
quod priusquam evellatur exaruit ⁷ de quo non implevit manum suam qui metit et sinum suum qui
manipulos colligit ⁸ et non dixerunt qui praeteribant benedictio Domini super vos benediximus
vobis in nomine Domini

Chapter 129

¹ canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine ² Domine exaudi vocem meam fiant
 aures tuae intendentes in vocem deprecationis meae ³ si iniquitates observabis Domine Domine
 quis sustinebit ⁴ quia apud te propitiatio est propter legem tuam sustinui te Domine sustinuit anima
 mea in verbum eius ⁵ speravit anima mea in Domino ⁶ a custodia matutina usque ad noctem speret
 Israhel in Domino ⁷ quia apud Dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio ⁸ et ipse
 redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

Chapter 130

¹ canticum graduum David Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei
 neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me ² si non humiliter sentiebam sed exaltavi
 animam meam sicut ablactatum super matrem suam ita retributio in anima mea ³ speret Israhel in
 Domino ex hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 131

¹ canticum graduum memento Domine David et omnis mansuetudinis eius ² sicut iuravit Domino
 votum vovit Deo Iacob ³ si introiero in tabernaculum domus meae si ascendero in lectum strati
 mei ⁴ si dederò somnum oculis meis et palpebris meis dormitationem ⁵ et requiem temporibus meis
 donec inveniam locum Domino tabernaculum Deo Iacob ⁶ ecce audivimus eam in Efrata invenimus
 eam in campis silvae ⁷ introibimus in tabernacula eius adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius
⁸ surge Domine in requiem tuam tu et arca sanctificationis tuae ⁹ sacerdotes tui induentur iustitia
 et sancti tui exultabunt ¹⁰ propter David servum tuum non avertas faciem christi tui ¹¹ iuravit
 Dominus David veritatem et non frustrabit eum de fructu ventris tui ponam super sedem tuam ¹² si
 custodierint filii tui testamentum meum et testimonia mea haec quae docebo eos et filii eorum usque

in saeculum sedebunt super sedem tuam ¹³ quoniam elegit Dominus Sion elegit eam in habitationem
 sibi ¹⁴ haec requies mea in saeculum saeculi hic habitabo quoniam elegi eam ¹⁵ viduam eius
 benedicens benedicam pauperes eius saturabo panibus ¹⁶ sacerdotes eius induam salutari et sancti
 eius exultatione exultabunt ¹⁷ illic producam cornu David paravi lucernam christo meo ¹⁸ inimicos
 eius induam confusione super ipsum autem effloreat sanctificatio mea

Chapter 132

¹ canticum graduum David ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum ² sicut
 unguentum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit in ora vestimenti
 eius ³ sicut ros Hermon qui descendit in montes Sion quoniam illic mandavit Dominus benedictionem
 et vitam usque in saeculum

Chapter 133

¹ canticum graduum ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini qui statis in domo
 Domini ² in atriis domus Dei nostri; in noctibus extollite manus vestras in sancta et benedicite
 Domino ³ benedicat te Dominus ex Sion qui fecit caelum et terram

Chapter 134

¹ alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum ² qui statis in domo Domini in atriis
 domus Dei nostri ³ laudate Dominum quia bonus Dominus psallite nomini eius quoniam suave
⁴ quoniam Iacob elegit sibi Dominus Israhel in possessionem sibi ⁵ quia ego cognovi quod magnus
 est Dominus et Deus noster prae omnibus diis ⁶ omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in
 terra in mare et in omnibus abyssis ⁷ educens nubes ab extremo terrae fulgora in pluviam fecit qui
⁸ producit ventos de thesauris suis qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus

9 emisit signa et prodigia in medio tui Aegypte in Pharaonem et in omnes servos eius 10 qui percussit
 gentes multas et occidit reges fortes 11 Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna
 Chanaan 12 et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo 13 Domine nomen
 tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generationem et generationem 14 quia iudicabit
 Dominus populum suum et in servis suis deprecabitur 15 simulacra gentium argentum et aurum
 opera manuum hominum 16 os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt 17 aures
 habent et non audient neque enim est spiritus in ore eorum 18 similes illis fiant qui faciunt ea et
 omnes qui sperant in eis 19 domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino
 20 domus Levi benedicite Domino qui timetis Dominum benedicite Domino 21 benedictus Dominus
 ex Sion qui habitat in Hierusalem

Chapter 135

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
 2 confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius 3 confitemini Domino dominorum
 quoniam in aeternum misericordia eius 4 qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum
 misericordia eius 5 qui fecit caelos in intellectu quoniam in aeternum misericordia eius 6 qui firmavit
 terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius 7 qui fecit luminaria magna quoniam
 in aeternum misericordia eius 8 solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius
 9 lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius 10 qui percussit
 Aegyptum cum primogenitis eorum quoniam in aeternum misericordia eius 11 qui eduxit Israhel
 de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius 12 in manu potenti et brachio excelso
 quoniam in aeternum misericordia eius 13 qui divisit Rubrum mare in divisiones quoniam in
 aeternum misericordia eius 14 et duxit Israhel per medium eius quoniam in aeternum misericordia
 eius 15 et excussit Pharaonem et virtutem eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia
 eius 16 qui transduxit populum suum in deserto quoniam in aeternum misericordia eius 17 qui

percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius¹⁸ et occidit reges fortes quoniam
 in aeternum misericordia eius¹⁹ Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius
 20 et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius²¹ et dedit terram eorum hereditatem
 quoniam in aeternum misericordia eius²² hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum
 misericordia eius²³ quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia
 24 eius et redemit nos ab inimicis nostris quoniam in aeternum misericordia eius²⁵ qui dat escam
 26 omni carni quoniam in aeternum misericordia eius confitemini Deo caeli quoniam in aeternum
 misericordia eius confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 136

¹ David Hieremiae super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus cum recordaremur Sion
² in salicibus in medio eius suspendimus organa nostra³ quia illic interrogaverunt nos qui captivos
 duxerunt nos verba cantionum et qui abduxerunt nos hymnum cantate nobis de canticis Sion
⁴ quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena⁵ si oblitus fuero tui Hierusalem oblivioni
 detur dextera mea⁶ adhereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui si non praeposero
 Hierusalem in principio laetitiae meae⁷ memor esto Domine filiorum Edom diem Hierusalem qui
 dicunt exinanite exinanite usque ad fundamentum in ea⁸ filia Babylonis misera beatus qui retribuet
 tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis⁹ beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram

Chapter 137

¹ ipsi David confitebor tibi Domine in toto corde meo quoniam audisti verba oris mei in conspectu
 angelorum psallam tibi² adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo super
 misericordia tua et veritate tua quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum³ in
 quacumque die invocavero te exaudi me multiplicabis me in anima mea virtute⁴ confiteantur tibi

Domine omnes reges terrae quia audierunt omnia verba oris tui⁵ et cantent in viis Domini quoniam
 magna gloria Domini⁶ quoniam excelsus Dominus et humilia respicit et alta a longe cognoscit
⁷ si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super iram inimicorum meorum extendisti
 manum tuam et salvum me fecit dextera tua⁸ Dominus retribuet propter me Domine misericordia
 tua in saeculum opera manuum tuarum ne dispicias

Chapter 138

¹ in finem David psalmus² Domine probasti me et cognovisti me tu cognovisti sessionem meam
 et surrectionem meam³ intellexisti cogitationes meas de longe semitam meam et funiculum meum
 investigasti⁴ et omnes vias meas praevidisti quia non est sermo in lingua mea⁵ ecce Domine tu
 cognovisti omnia novissima et antiqua tu formasti me et posuisti super me manum tuam⁶ mirabilis
 facta est scientia tua ex me confortata est non potero ad eam⁷ quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie
 tua fugiam⁸ si ascendero in caelum tu illic es si descendero ad infernum ades⁹ si sumpsero pinnas
 meas diluculo et habitavero in extremis maris¹⁰ etenim illuc manus tua deducet me et tenebit me
 dextera tua¹¹ et dixi forsitan tenebrae conculcabunt me et nox inluminatio in deliciis meis¹² quia
 tenebrae non obscurabuntur a te et nox sicut dies inluminabitur sicut tenebrae eius ita et lumen eius
¹³ quia tu possedisti renes meos suscepisti me de utero matris meae¹⁴ confitebor tibi quia terribiliter
 magnificatus es mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis¹⁵ non est occultatum os meum
 a te quod fecisti in occulto et substantia mea in inferioribus terrae¹⁶ imperfectum meum viderunt
 oculi tui et in libro tuo omnes scribentur die formabuntur et nemo in eis¹⁷ mihi autem nimis
 honorificati sunt amici tui Deus nimis confirmati sunt principatus eorum¹⁸ dinumerabo eos et
 super harenam multiplicabuntur exsurrexi et adhuc sum tecum¹⁹ si occideris Deus peccatores et
 viri sanguinum declinate a me²⁰ quia dices in cogitatione accipient in vanitate civitates tuas
²¹ nonne qui oderunt te Domine oderam et super inimicos tuos tabescebam²² perfecto odio oderam

illos inimici facti sunt mihi ²³ proba me Deus et scito cor meum interroga me et cognosce semitas
²⁴ meas et vide si via iniquitatis in me est et deduc me in via aeterna

Chapter 139

¹ in finem psalmus David ² eripe me Domine ab homine malo a viro iniquo eripe me ³ qui
 cogitaverunt iniquitates in corde tota die constituebant proelia ⁴ acuerunt linguam suam sicut
 serpentis venenum aspidum sub labiis eorum diapsalma ⁵ custodi me Domine de manu peccatoris
 ab hominibus iniquis eripe me qui cogitaverunt subplantare gressus meos ⁶ absconderunt superbi
 laqueum mihi et funes extenderunt in laqueum iuxta iter scandalum posuerunt mihi diapsalma
⁷ dixi Domino Deus meus es tu exaudi Domine vocem deprecationis meae ⁸ Domine Domine virtus
 salutis meae obumbrasti super caput meum in die belli ⁹ non tradas Domine desiderio meo peccatori
 cogitaverunt contra me ne derelinquas me ne forte exaltentur diapsalma ¹⁰ caput circuitus eorum
 labor labiorum ipsorum operiet eos ¹¹ cadent super eos carbones in igne deicies eos in miseriis
 non subsistent ¹² vir linguosus non dirigitur in terra virum iniustum mala capient in interitu
¹³ cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis et vindictam pauperum ¹⁴ verumtamen iusti
 confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

Chapter 140

¹ psalmus David Domine clamavi ad te exaudi me intende voci meae cum clamavero ad te
² dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium
 vespertinum ³ pone Domine custodiam ori meo et ostium circumstantiae labiis meis ⁴ non declines
 cor meum in verba malitiae ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus
 iniquitatem et non communicabo cum electis eorum ⁵ corripiet me iustus in misericordia et increpabit
 me oleum %autem; peccatoris non inpinguet caput meum quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis
 eorum ⁶ absorti sunt iuncti petrae iudices eorum audient verba mea quoniam potuerunt ⁷ sicut

crassitudo terrae erupta est super terram dissipata sunt ossa nostra secus infernum⁸ quia ad te
 Domine Domine oculi mei in te speravi non auferas animam meam⁹ custodi me a laqueo quem
 statuerunt mihi et ab scandalis operantium iniquitatem¹⁰ cadent in retiaculo eius peccatores
 singulariter sum ego donec transeam

Chapter 141

¹ intellectus David cum esset in spelunca oratio² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad
 Dominum deprecatus sum³ effundo in conspectu eius deprecationem meam tribulationem meam
 ante ipsum pronuntio⁴ in deficiendo ex me spiritum meum et tu cognovisti semitas meas in via
 hac qua ambulabam absconderunt laqueum mihi⁵ considerabam ad dexteram et videbam et non
 erat qui cognosceret me periit fuga a me et non est qui requirit animam meam⁶ clamavi ad te
 Domine dixi tu es spes mea portio mea in terra viventium⁷ intende ad deprecationem meam quia
 humiliatus sum nimis libera me a persequentibus me quia confortati sunt super me⁸ educ de custodia
 animam meam ad confitendum nomini tuo me expectant iusti donec retribuas mihi

Chapter 142

¹ psalmus David quando filius eum persequabatur Domine exaudi orationem meam auribus
 percipe obsecrationem meam in veritate tua exaudi me in tua iustitia² et non intres in iudicio cum
 servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens³ quia persecutus est inimicus
 animam meam humiliavit in terra vitam meam conlocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi⁴ et
 anxius est super me spiritus meus in me turbatum est cor meum⁵ memor fui dierum antiquorum
 meditatus sum in omnibus operibus tuis in factis manuum tuarum meditabar⁶ expandi manus meas
 ad te anima mea sicut terra sine aqua tibi diapsalma⁷ velociter exaudi me Domine defecit spiritus
 meus non avertas faciem tuam a me et similis ero descendentibus in lacum⁸ auditam mihi fac mane
 misericordiam tuam quia in te speravi notam fac mihi viam in qua ambulem quia ad te levavi

animam meam⁹ eripe me de inimicis meis Domine ad te confugi¹⁰ doce me facere voluntatem
 tuam quia Deus meus es tu spiritus tuus bonus deducet me in terra recta¹¹ propter nomen tuum
 Domine vivificabis me in aequitate tua educes de tribulatione animam meam¹² et in misericordia
 tua disperdes inimicos meos et perdes omnes qui tribulant animam meam quoniam ego servus tuus
 sum

Chapter 143

¹ David adversus Goliath benedictus Dominus Deus meus qui docet manus meas ad proelium
 digitos meos ad bellum² misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus
 protector meus et in eo speravi qui subdis populum meum sub me³ Domine quid est homo quia
 innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum⁴ homo vanitati similis factus est dies eius sicut
 umbra praetereunt⁵ Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt⁶ fulgora
 coruscationem et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos⁷ emitte manum tuam de
 alto eripe me et libera me de aquis multis de manu filiorum alienorum⁸ quorum os locutum est
 vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis⁹ Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio
 decacordo psallam tibi¹⁰ qui das salutem regibus qui redimit David servum suum de gladio maligno
¹¹ eripe me et eripe me de manu filiorum alienigenarum quorum os locutum est vanitatem et dextera
 eorum dextera iniquitatis¹² quorum filii sicut novella plantationis in iuventute sua filiae eorum
 compositae circumornatae ut similitudo templi¹³ promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in
 illud oves eorum fetosae abundantes in egressibus suis¹⁴ boves eorum crassi non est ruina maceriae
 neque transitus neque clamor in plateis eorum¹⁵ beatum dixerunt populum cui haec sunt beatus
 populus cuius Dominus Deus eius

Chapter 144

¹ laudatio David exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in saeculum et in saeculum
² saeculi per singulos dies benedicam tibi et laudabo nomen tuum in saeculum et in saeculum
³ saeculi magnus Dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis ⁴ generatio et
⁵ generatio laudabit opera tua et potentiam tuam pronuntiabunt magnificentiam gloriae sanctitatis
⁶ tuae loquentur et mirabilia tua narrabunt et virtutem terribilium tuorum dicent et magnitudinem
⁷ tuam narrabunt memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt et iustitia tua exultabunt
⁸ miserator et misericors Dominus patiens et multum misericors ⁹ suavis Dominus universis et
¹⁰ miserationes eius super omnia opera eius confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui
¹¹ confiteantur tibi gloriam regni tui dicent et potentiam tuam loquentur ¹² ut notam faciant filiis
¹³ hominum potentiam tuam et gloriam magnificentiae regni tui regnum tuum regnum omnium
¹⁴ saeculorum et dominatio tua in omni generatione et progenie fidelis Dominus in omnibus verbis
¹⁵ suis et sanctus in omnibus operibus suis adlevat Dominus omnes qui corruunt et erigit omnes
¹⁶ elisos oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum in tempore oportuno aperis tu
¹⁷ manum tuam et imples omne animal benedictione iustus Dominus in omnibus viis suis et sanctus
¹⁸ in omnibus operibus suis prope est Dominus omnibus invocantibus eum omnibus invocantibus
¹⁹ eum in veritate voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet
²⁰ eos custodit Dominus omnes diligentes se et omnes peccatores disperdet ²¹ laudationem Domini
loquetur os meum et benedicat omnis caro nomini sancto eius in saeculum et in saeculum saeculi

Chapter 145

¹ alleluia Aggei et Zacchariae ² lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea
³ psallam Deo meo quamdiu fuero nolite confidere in principibus in filiis hominum quibus non est
⁴ salus exiit spiritus eius et revertetur in terram suam in illa die peribunt omnes cogitationes eorum
⁵ beatus cuius Deus Iacob adiutor eius spes eius in Domino Deo ipsius ⁶ qui fecit caelum et terram
⁷ mare et omnia quae in eis qui custodit veritatem in saeculum facit iudicium iniuriarum patientibus

dat escam esurientibus Dominus solvit conpeditos ⁸ Dominus inluminat caecos Dominus erigit
 adlisos Dominus diligit iustos ⁹ Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam
 peccatorum disperdet ¹⁰ regnabit Dominus in saecula Deus tuus Sion in generationem et
 generationem

Chapter 146

¹ alleluia Aggei et Zacchariae laudate Dominum quoniam bonum psalmus Deo nostro sit iucunda
 * decoraque; laudatio ² aedificans Hierusalem Dominus dispersiones Israhel congregabit ³ qui
 sanat contritos corde et alligat contritiones illorum ⁴ qui numerat multitudinem stellarum et omnibus
 eis nomina vocans ⁵ magnus Dominus noster et magna virtus eius et sapientiae eius non est numerus
⁶ suscipiens mansuetos Dominus humilians autem peccatores usque ad terram ⁷ praecinite Domino
 in confessione psallite Deo nostro in cithara ⁸ qui operit caelum nubibus et parat terrae pluviam
 qui producit in montibus faenum et herbam servituti hominum ⁹ et dat iumentis escam ipsorum et
 pullis corvorum invocantibus eum ¹⁰ non in fortitudine equi voluntatem habebit nec in tibiis viri
 beneplacitum erit ei ¹¹ beneplacitum est Domino super timentes eum et in eis qui sperant super
 misericordia eius

Chapter 147

¹² alleluia lauda Hierusalem Dominum lauda Deum tuum Sion ¹³ quoniam confortavit seras
 portarum tuarum benedixit filiis tuis in te ¹⁴ qui posuit fines tuos pacem et adipe frumenti satiat te
¹⁵ qui emittit eloquium suum terrae velociter currit sermo eius ¹⁶ qui dat nivem sicut lanam nebulam
 sicut cinerem spargit ¹⁷ mittit cristallum suum sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit
¹⁸ emittet verbum suum et liquefaciet ea flabit spiritus eius et fluent aquae ¹⁹ qui adnuntiat verbum
 suum Iacob iustitias et iudicia sua Israhel ²⁰ non fecit taliter omni nationi et iudicia sua non
 manifestavit eis

Chapter 148

¹ alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis ² laudate eum omnes angeli eius
 laudate eum omnes virtutes eius ³ laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen
⁴ laudate eum caeli caelorum et aqua quae super caelum est ⁵ laudent nomen Domini quia ipse dixit
 et facta sunt ipse mandavit et creata sunt ⁶ statuit ea in saeculum et in saeculum saeculi praeceptum
 posuit et non praeteribit ⁷ laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi ⁸ ignis grando nix
 glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius ⁹ montes et omnes colles ligna fructifera et
 omnes cedri ¹⁰ bestiae et universa pecora serpentes et volucres pinnatae ¹¹ reges terrae et omnes
 populi principes et omnes iudices terrae ¹² iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen
 Domini ¹³ quia exaltatum est nomen eius solius ¹⁴ confessio eius super caelum et terram et exaltabit
 cornu populi sui hymnus omnibus sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi

Chapter 149

¹ alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in ecclesia sanctorum ² laetetur Israhel in
 eo qui fecit eum et filii Sion exultent in rege suo ³ laudent nomen eius in choro in tympano et
 psalterio psallant ei ⁴ quia beneplacitum est Domino in populo suo et exaltabit mansuetos in salute
⁵ exultabunt sancti in gloria laetabuntur in cubilibus suis ⁶ exaltationes Dei in gutture eorum et
 gladii ancipites in manibus eorum ⁷ ad faciendam vindictam in nationibus increpationes in populis
⁸ ad alligandos reges eorum in conpedibus et nobiles eorum in manicis ferreis ⁹ ut faciant in eis
 iudicium conscriptum gloria haec est omnibus sanctis eius

Chapter 150

¹ alleluia laudate Dominum in sanctis eius laudate eum in firmamento virtutis eius ² laudate
 eum in virtutibus eius laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius ³ laudate eum in

sono tubae laudate eum in psalterio et cithara⁴ laudate eum in tympano et choro laudate eum in
 cordis et organo⁵ laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate eum in cymbalis iubilationis

Psalms (Second Version)

Chapter 1

¹ beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit in cathedra
 derisorum non sedit² sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte³ et
 erit tamquam lignum transplantatum iuxta rivulos aquarum quod fructum suum dabit in tempore
 suo et folium eius non defluet et omne quod fecerit prosperabitur⁴ non sic impii sed tamquam
 pulvis quem proicit ventus⁵ propterea non resurgent impii in iudicio neque peccatores in
 congregatione iustorum⁶ quoniam novit Dominus viam iustorum et iter impiorum peribit

Chapter 2

¹ quare turbabuntur gentes et tribus meditabuntur inania² consurgent reges terrae et principes
 tractabunt pariter adversum Dominum et adversum christum eius³ disrumpamus vincula eorum
 et proiciamus a nobis laqueos eorum⁴ habitator caeli ridebit Dominus subsannabit eos⁵ tunc
 loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos⁶ ego autem orditus sum regem meum
 super Sion montem sanctum suum adnuntiabo Dei praeceptum⁷ Dominus dixit ad me filius meus
 es tu ego hodie genui te⁸ postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam
 terminos terrae⁹ pascas eos in virga ferrea ut vas figuli conteres eos¹⁰ nunc ergo reges intellegite
 erudimini iudices terrae¹¹ servite Domino in timore et exultate in tremore¹² adorate pure ne forte
 irascatur et pereatis de via¹³ cum exarserit post paululum furor eius beati omnes qui sperant in
 eum

Chapter 3

¹ canticum David cum fugeret a facie Abessalon filii sui ² Domine quare multiplicati sunt hostes
 mei multi consurgunt adversus me ³ multi dicunt animae meae non est salus huic in Deo semper
⁴ tu autem Domine clipeus circa me gloria mea et exaltans caput meum ⁵ voce mea ad Dominum
 clamabo et exaudiet me de monte sancto suo semper ⁶ ego dormivi et soporatus sum evigilavi quia
 Dominus sustentavit me ⁷ non timebo milia populi quae circumdederunt me surge Domine salvum
 me fac Deus meus ⁸ quia percussisti omnium inimicorum meorum maxillam dentes impiorum
 confregisti ⁹ Domini est salus super populum tuum benedictio tua semper

Chapter 4

¹ victori in psalmis canticum David ² invocante me exaudi me Deus iustitiae meae in tribulatione
 dilatasti mihi miserere mei et exaudi orationem meam ³ filii viri usquequo incliti mei ignominiose
 diligitis vanitatem quaerentes mendacium semper ⁴ et cognoscite quoniam mirabilem reddidit
 Dominus sanctum suum Dominus exaudiet cum clamavero ad eum ⁵ irascimini et nolite peccare
 loquimini in cordibus vestris super cubilia vestra et tacete semper ⁶ sacrificate sacrificium iustitiae
 et fidite in Domino multi dicunt quis ostendit nobis bonum ⁷ leva super nos lucem vultus tui Domine
 dedisti laetitiam in corde meo ⁸ in tempore frumentum et vinum eorum multiplicata sunt ⁹ in pace
 simul requiescam et dormiam ¹⁰ quia tu Domine specialiter securum habitare fecisti me

Chapter 5

¹ victori pro hereditatibus canticum David ² verba mea audi Domine intellege murmur meum
³ rex meus et Deus meus ⁴ quia te deprecor Domine mane audies vocem meam ⁵ mane praeparabor
 ad te et contemplabor quoniam non es deus volens iniquitatem tu ⁶ nec habitabit iuxta te malignus

non stabunt iniqui in conspectu oculorum tuorum ⁷ odisti omnes operantes iniquitatem perdes
 loquentes mendacium virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus ⁸ ego autem in
 multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam adorabo in templo sancto tuo in timore tuo
⁹ Domine deduc me in iustitia tua propter insidiatores meos dirige ante faciem meam viam tuam
¹⁰ non est enim in ore eorum rectum interiora eorum insidiae ¹¹ sepulchrum patens guttur eorum
 linguam suam levificant condemna eos Deus decidant a consiliis suis iuxta multitudinem scelerum
 eorum expelle eos quoniam provocaverunt te ¹² et laetentur omnes qui sperant in te in perpetuum
 laudabunt et proteges eos et laetabuntur in te qui diligunt nomen tuum ¹³ quia tu benedices iusto
 Domine ut scuto placabilitatis coronabis eum

Chapter 6

¹ victori in psalmis super octava canticum David ² Domine ne in furore tuo arguas me neque
 in ira tua corripias me ³ miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
 conturbata sunt ossa mea ⁴ et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo ⁵ revertere
 Domine erue animam meam salva me propter misericordiam tuam ⁶ quoniam non est in morte
 recordatio tui in inferno quis confitebitur tibi ⁷ laboravi in gemitu meo natate faciam tota nocte
 lectulum meum lacrimis meis stratum meum rigabo ⁸ caligavit prae amaritudine oculus meus
 consumptus sum ab universis hostibus meis ⁹ recedite a me omnes qui operamini iniquitatem quia
 audivit Dominus vocem fletus mei ¹⁰ audivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem
 meam suscipiet ¹¹ confundantur et conturbentur vehementer omnes inimici mei revertantur et
 confundantur subito

Chapter 7

¹ pro ignoratione David quod cecinit Domino super verbis Aethiopis filii Iemini ² Domine Deus
 meus in te speravi salva me ab omnibus persequentibus me et libera me ³ ne forte capiat ut leo

animam meam laceret et non sit qui eruat ⁴ Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in
 manibus meis ⁵ si reddidi retribuentibus mihi malum et dimisi hostes meos vacuos ⁶ persequatur
 inimicus animam meam et adprehendat et conculcet in terra vitam meam et gloriam meam in
 pulverem conlocet semper ⁷ surge Domine in furore tuo elevare indignans super hostes meos et
 consurge ad me iudicio quod mandasti ⁸ et congregatio tribuum circumdet te et pro hac in altum
 revertere ⁹ Dominus iudicabit populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et secundum
 simplicitatem meam quae est in me ¹⁰ consumatur malum iniquorum et confirmetur iustitia probator
 cordis et renum Deus iustus ¹¹ clipeus meus in Deo qui salvat rectos corde ¹² Deus iudex iustus
 et fortis comminans tota die ¹³ non convertenti gladium suum acuet arcum suum tetendit et paravit
 illum ¹⁴ et in ipso praeparavit vasa mortis sagittas suas ad conburendum operatus est ¹⁵ ecce
 parturit iniquitatem et concepto dolore peperit mendacium ¹⁶ lacum aperuit et effodit eum et incidet
 in interitum quem operatus est ¹⁷ revertetur dolor suus in caput eius et super verticem eius iniquitas
 sua descendet ¹⁸ confitebor Domino secundum iustitiam eius et cantabo nomini Domini altissimi

Chapter 8

¹ victori pro torcularibus canticum David ² Domine Dominator noster quam grande est nomen
 tuum in universa terra qui posuisti gloriam tuam super caelos ³ ex ore infantium et lactantium
 perfecisti laudem propter adversarios meos ut quiescat inimicus et ultor ⁴ videbo enim caelos tuos
 opera digitorum tuorum lunam et stellas quae fundasti ⁵ quid est homo quoniam recordaris eius
 vel filius hominis quoniam visitas eum ⁶ minues eum paulo minus a Deo gloria et decore coronabis
 eum ⁷ dabis ei potestatem super opera manuum tuarum ⁸ cuncta posuisti sub pedibus eius oves et
 armenta omnia insuper et animalia agri ⁹ aves caeli et pisces maris qui pertranseunt semitas ponti
¹⁰ Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra

Chapter 9

¹ victori pro morte filii canticum David ² confitebor Domino in toto corde meo narrabo omnia
³ mirabilia tua ⁴ laetabor et gaudebo in te canam nomini tuo Altissimi ⁵ cum ceciderint inimici mei
⁶ retrorsum et corruerint et perierint a facie tua ⁷ fecisti enim iudicium meum et causam meam sedisti
⁸ super solium iudex iustitiae ⁹ increpuisti gentes periiit impius nomen eorum delisti in sempiternum
¹⁰ et iugiter ¹¹ conpleteae sunt solitudines in finem et civitates subvertisti periiit memoria eorum cum
¹² ipsis ¹³ Dominus autem in sempiternum sedebit stabilivit ad iudicandum solium suum ¹⁴ et ipse
¹⁵ iudicat orbem in iustitia iudicat populos in aequitatibus ¹⁶ et erit Dominus elevatio oppresso elevatio
¹⁷ oportuna in angustia ¹⁸ et confident in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti
¹⁹ quaerentes te Domine ²⁰ cantate Domino habitatori Sion adnuntiate in populis commutationes eius
²¹ quoniam quaerens sanguinem eorum recordatus est nec oblitus est clamoris pauperum ²² misertus
²³ est mei Dominus vidit adfflictionem meam ex inimicis meis ²⁴ qui exaltat me de portis mortis ut
²⁵ narrem omnes laudes tuas in portis filiae Sion ²⁶ exultabo in salutari tuo demersae sunt gentes in
²⁷ interitu quem fecerunt in rete quod absconderant captus est pes eorum ²⁸ agnitus est Dominus
²⁹ iudicium faciens in opere manuum suarum corruit impius sonitu sempiterno ³⁰ convertantur impii
³¹ in infernum omnes gentes quae oblitae sunt Deum ³² quoniam non in aeternum oblivioni erit pauper
³³ expectatio pauperum non peribit in perpetuum ³⁴ surge Domine non confortetur homo iudicentur
³⁵ gentes ante faciem tuam ³⁶ pone Domine terrorem eis sciant gentes homines se esse semper ³⁷ quare
³⁸ Domine stas a longe dispicis in temporibus angustiae ³⁹ in superbia impii ardet pauper capiantur
⁴⁰ in sceleribus quae cogitaverunt ⁴¹ quia laudavit impius desiderium animae suae et avarus adplaudens
⁴² sibi ⁴³ blasphemavit Dominum impius secundum altitudinem furoris sui non requirit ⁴⁴ nec est
⁴⁵ Deus in omnibus cogitationibus eius parturiunt viae eius in omni tempore longe sunt iudicia tua a
⁴⁶ facie eius omnes inimicos suos dispicit ⁴⁷ loquitur in corde suo non movebor in generatione et
⁴⁸ generatione ero sine malo ⁴⁹ maledictione os eius plenum est et dolis et avaritia sub lingua eius
⁵⁰ dolor et iniquitas ⁵¹ sedet insidians iuxta vestibula in absconditis ut interficiat innocentem ⁵² oculi

eius robustos tuos circumspiciunt insidiatur in abscondito quasi leo in cubili insidiatur ut rapiat
 pauperem rapiet pauperem cum adtraxerit eum ad rete suum ³¹ et confractum subiciet et inruet
 viribus suis valenter ³² dixit in corde suo oblitus est Deus abscondit faciem suam non respiciet in
 perpetuum ³³ surge Domine Deus leva manum tuam noli oblivisci pauperum ³⁴ quare blasphemat
 impius Deum dicens in corde suo quod non requirat ³⁵ vides quia tu laborem et furorem respicis
 ut detur in manu tua tibi relinquuntur fortes tui pupillo tu es factus adiutor ³⁶ contere brachium
 impii et maligni quaeres impietatem eius et non invenies ³⁷ Dominus rex saeculi et aeternitatis
 perierunt gentes de terra eius ³⁸ desiderium pauperum audit Dominus praeparasti ut cor eorum
 audiat auris tua ³⁹ ut iudices pupillum et oppressum et nequaquam ultra superbiat homo de terra

Chapter 10

¹ victori David ² in Domino speravi quomodo dicitis animae meae transvola in montem ut avis
³ quia ecce impii tetenderunt arcum posuerunt sagittam suam super nervum ut sagittent in abscondito
 rectos corde ⁴ quia leges dissipatae sunt iustus quid operatus est ⁵ Dominus in templo sancto suo
 Dominus in caelo thronus eius oculi eius vident palpebrae eius probant filios hominum ⁶ Dominus
 iustum probat impium autem et diligentem iniquitatem odit anima eius ⁷ pluet super peccatores
 laqueos ignis et sulphur et spiritus tempestatum pars calicis eorum ⁸ quoniam iustus Dominus
 iustitias dilexit rectum videbunt facies eorum

Chapter 11

¹ victori pro octava canticum David ² salva Domine quoniam defecit sanctus quoniam inminuti
 sunt fideles a filiis hominum ³ frustra loquuntur unusquisque proximo suo labium subdolum in
 corde et corde locuti sunt ⁴ disperdat Dominus omnia labia dolosa linguam magniloquam ⁵ qui
 dixerunt linguam nostram roboremus labia nostra nobiscum sunt quis dominus noster est ⁶ propter
 vastitatem inopum et gemitum pauperum nunc consurgam dicit Dominus ponam in salutari auxilium

eorum ⁷ eloquia Domini eloquia munda argentum igne probatum separatum a terra colatum
⁸ septuplum tu Domine custodies ea servabis nos a generatione hac in aeternum ⁹ in circuitu impii
 ambulabunt cum exaltati fuerint vilissimi filiorum hominum

Chapter 12

¹ victori canticum David usquequo Domine oblivisceris mei penitus usquequo abscondes faciem
 tuam a me ² usquequo ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem ³ usquequo
 exaltabitur inimicus meus super me ⁴ convertere exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos
 meos ne umquam obdormiam in mortem ⁵ nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum
 hostes mei exultabunt cum motus fuero ⁶ ego autem in misericordia tua confido exultabit cor meum
 in salutari tuo cantabo Domino quia reddidit mihi

Chapter 13

¹ victori David dixit stultus in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles facti sunt
 studiose non est qui faciat bonum ² Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videret
 si esset intellegens requirens Deum ³ omnes recesserunt simul conglutinati sunt non est qui faciat
 bonum non est usque ad unum ⁴ nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant
 populum meum ut cibum panis ⁵ Dominum non invocaverunt ibi timebunt formidine ⁶ quoniam
 Deus in generatione iusta est consilium pauperum confudistis quoniam Dominus spes eius est
⁷ quis dabit de Sion salutem Israhel quando reduxerit Dominus captivitatem populi sui exultabit
 Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 14

¹ canticum David Domine quis peregrinabitur in tentorio tuo et quis habitabit in monte sancto
² tuo qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam ³ loquiturque veritatem in corde suo qui non
 est facilis in lingua sua neque fecit amico suo malum et obprobrium non sustinuit super vicino suo
⁴ dispicitur oculis eius improbus timentes autem Dominum glorificat iurat ut se adfligat et non mutat
⁵ pecuniam suam non dedit ad usuram et munera adversum innoxium non accepit qui facit haec
 non movebitur in aeternum

Chapter 15

¹ humilis et simplicis David custodi me Deus quoniam speravi in te ² dicens Deo Dominus
 meus es tu bene mihi non est sine te ³ sanctis qui in terra sunt et magnificis omnis voluntas mea in
⁴ eis multiplicabuntur idola eorum post tergum sequentium non litabo libamina eorum de sanguine
 neque adsumam nomina eorum in labiis meis ⁵ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu
 possessor sortis meae ⁶ lineae ceciderunt mihi in pulcherrimis et hereditas speciosissima mea est
⁷ benedicam Domino qui dedit consilium mihi insuper et noctibus erudierunt me renes mei
⁸ proponebam in conspectu meo semper quia a dextris meis est ne commovear ⁹ propterea laetatum
¹⁰ est cor meum et exultavit gloria mea et caro mea habitavit confidenter non enim derelinques
 animam meam in inferno nec dabis sanctum tuum videre corruptionem ostendes mihi semitam vitae
 plenitudinem laetitiarum ante vultum tuum decores in dextera tua aeternos

Chapter 16

¹ oratio David audi Deus iustum intende deprecationem meam auribus percipe orationem meam
 absque labiis mendacii ² de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates ³ probasti
 cor meum visitasti nocte conflasti me et non invenisti ⁴ cogitationes meas transire os meum in
 opere hominum propter verbum labiorum tuorum ego observavi vias latronis ⁵ sustenta gressus
 meos in callibus tuis et non labentur vestigia mea ⁶ ego invocavi te quia exaudies me Deus inclina

aurem tuam mihi audi eloquium meum ⁷ mirabilem fac misericordiam tuam salvator sperantium
⁸ a resistentibus dexteræ tuæ custodi me quasi pupillam intus in oculo in umbra alarum tuarum
 protege me ⁹ a facie impiorum vastantium me inimici mei animam meam circumdederunt ¹⁰ adipe
 suo concluderunt et ore locuti sunt superbe ¹¹ incedentes adversum me nunc circumdederunt me
 oculos suos posuerunt declinare in terram ¹² similitudo eius quasi leonis desiderantis prædam et
 quasi catuli leonis sedentis in absconditis ¹³ surge Domine praeveni faciem eius incurva eum salva
 animam meam ab impio qui est gladius tuus ¹⁴ a viris manus tuæ Domine qui mortui sunt in
 profundo quorum pars in vita et quorum de absconditis tuis replesti ventrem qui satiabuntur filiis
 et dimittent reliquias suas parvulis eorum ¹⁵ ego in iustitia videbo faciem tuam implebor cum
 evigilavero similitudine tua

Chapter 17

¹ victori servo Domini David quæ locutus est Domino verba canticum huius in die qua liberavit
 eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul et ait ² diligam te Domine
 fortitudo mea ³ Domine petra mea et robur meum et salvator meus Deus meus fortis meus sperabo
 in eo scutum meum et cornu salutis meæ susceptor meus ⁴ laudatum invocabo Dominum et ab
 inimicis meis salvus ero ⁵ circumdederunt me funes mortis et torrentes diabuli terruerunt me ⁶ funes
 inferi circumdederunt me praevenierunt me laquei mortis ⁷ in tribulatione mea invocabo Dominum
 et ad Deum meum clamabo exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus ante faciem eius
 veniet in aures eius ⁸ commota est et contremuit terra et fundamenta montium concussa sunt et
 conquassata quoniam iratus est ⁹ ascendit fumus de furore eius et ignis ex ore eius devorans carbonem
 incensi sunt ab eo ¹⁰ inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius ¹¹ et ascendit super
 cherub et volavit super pinnas venti ¹² posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum
 eius tenebrosas aquas in nubibus aetheris ¹³ prae fulgore in conspectu eius nubes transierunt grando
 et carbonem ignis ¹⁴ et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam grandinem et

15
 carbones ignis et emisit sagittas suas et dissipavit eos fulgora multiplicavit et conturbavit illos
 16
 et apparuerunt effusiones aquarum et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione tua Domine
 17
 ab inspiratione spiritus furoris tui misit de alto et accepit me extraxit me de aquis multis
 18
 liberavit me de inimicis meis potentissimis et de his qui oderant me quoniam robustiores me
 19
 erant praevenērunt me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum et
 20
 eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei retribuit mihi Dominus secundum iustitiam
 21
 meam et secundum munditiam manuum mearum reddidit mihi quia custodivi vias Domini et
 22
 non egi impie a Deo meo omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi
 23
 a me et fui immaculatus cum eo et custodivi me ab iniquitate mea et restituit Dominus mihi
 24
 secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum eius
 25
 26
 cum sancto sanctus eris cum viro innocente innocenter ages cum electo electus eris et cum
 27
 perverso pervertes quia tu populum pauperem salvabis et oculos excelsos humiliabis quia tu
 28
 29
 inluminabis lucernam meam Domine Deus meus inlustrabis tenebras meas in te enim curram
 30
 accinctus et in Deo meo transiliam murum Deus immaculata via eius eloquium Domini igne
 31
 32
 examinatum scutum est omnium sperantium in se quis est deus praeter Dominum et quis fortis
 33
 praeter Deum nostrum Deus qui accingit me fortitudine et posuit immaculatam viam meam
 34
 35
 coaequans pedes meos cervis et super excelsa statuens me docens manus meas ad proelium
 36
 et componens quasi arcum aereum brachia mea dedisti mihi clipeum salutis tuae et dextera tua
 37
 confortavit me et mansuetudo tua multiplicavit me dilatabis gressus meos subtus me et non
 38
 deficient tali mei persequar inimicos meos et adprehendam et non revertar donec consumam
 39
 40
 eos caedam eos et non poterunt surgere cadent sub pedibus meis accinxisti me fortitudine ad
 41
 proelium incurvabis resistentes mihi sub me inimicorum meorum dedisti mihi dorsum et odientes
 42
 43
 me disperdidisti clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos delebo
 44
 45
 eos ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum proiciam eos salvabis me a contradictionibus
 populi pones me in caput gentium populus quem ignoravi serviet mihi auditione auris oboediet

⁴⁶
 mihi filii alieni mentientur mihi filii alieni defluent et contrahentur in angustiis suis ⁴⁷ vivit
 Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus salutis meae ⁴⁸ Deus qui das vindictas mihi
 et congregas populos sub me qui servas me ab inimicis meis ⁴⁹ et a resistentibus mihi elevas me
⁵⁰
 a viro iniquo libera me propterea confitebor tibi in gentibus Domine et nomini tuo cantabo
⁵¹
 magnificanti salutes regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius usque
 in aeternum

Chapter 18

¹
 victori canticum David ² caeli enarrant gloriam Dei et opus manus eius adnuntiat firmamentum
³ dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam ⁴ non est sermo et non sunt verba quibus
 non audiatur vox eorum ⁵ in universam terram exivit sonus eorum et in finibus orbis verba eorum
⁶
 soli posuit tabernaculum in eis et ipse quasi sponsus procedens de thalamo suo exultavit ut fortis
 ad currendam viam ⁷ a summitate caeli egressus eius et cursus eius usque ad summitatem illius
 nec est qui se abscondat a calore eius ⁸ lex Domini immaculata convertens animam testimonium
 Domini fidele sapientiam praestans parvulis ⁹ praecepta Domini recta laetificantia cor mandatum
 Domini lucidum inluminans oculos ¹⁰ timor Domini mundus perseverans in saecula iudicia Domini
¹¹
 vera iustificata in semet ipsis desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora
¹²
 super mel et favum redundantem unde et servus tuus docebit ea in custodiendis eis fructus multus
¹³ errores quis intellet ab occultis munda me ¹⁴ a superbis quoque libera servum tuum si non
¹⁵
 fuerint dominati mei tunc immaculatus ero et mundabor a delicto maximo sint placentes sermones
 oris mei meditatio cordis mei in conspectu tuo Domine fortitudo mea et redemptor meus

Chapter 19

¹ victori canticum David ² exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
³ mittat tibi auxilium de sancto et de Sion roboret te ⁴ memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum
 tuum pingue fiat semper ⁵ det tibi secundum cor tuum et omnem voluntatem tuam impleat
⁶ laudabimus in salutari tuo et in nomine Dei nostri ducemus choros ⁷ impleat Dominus omnes
 petitiones tuas nunc scio quoniam salvabit Dominus christum suum exaudiet eum de caelo sancto
 suo in fortitudine salutis dexterarum suarum ⁸ hii in curribus et hii in equis nos autem nominis Domini
 Dei nostri recordabimur ⁹ ipsi incurvati sunt et ceciderunt nos autem resurreximus et erecti sumus
¹⁰ Domine salva rex exaudiet nos in die qua invocaverimus

Chapter 20

¹ victori canticum David ² Domine in fortitudine tua laetabitur rex et in salutari tuo exultabit
³ vehementer desiderium cordis eius dedisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum semper
⁴ quoniam praevenies eum benedictionibus bonitatis pones in capite eius coronam de lapide pretioso
⁵ vitam petivit te et dedisti ei longitudinem dierum in saeculum et in aeternum ⁶ magna gloria eius
 in salutari tuo gloriam et decorem pones super eum ⁷ pones enim eum benedictionem sempiternam
 et hilarabis eum laetitia apud vultum tuum ⁸ quia rex confidet in Domino et in misericordia Excelsi
⁹ non decipietur inveniet manus tua omnes inimicos tuos dextera tua inveniet odientes te ¹⁰ pones
 eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in furore suo praecipitabit eos et devorabit
 eos ignis ¹¹ fructum eorum de terra perdes et semen eorum de filiis hominum ¹² quoniam
 inclinaverunt super te malum cogitaverunt scelus quod non potuerunt ¹³ quia pones eos umerum
¹⁴ funes tuos firmabis contra facies eorum exaltare Domine in fortitudine tua cantabimus et psallemus
 fortitudines tuas

Chapter 21

1 victori pro cervo matutino canticum 2 Deus Deus meus quare dereliquisti me longe a salute
 mea verba rugitus mei 3 Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte nec est silentium
 mihi 4 et tu sancte habitator Laus Israhel 5 in te confisi sunt patres nostri confisi sunt et salvasti
 eos 6 ad te clamaverunt et salvati sunt in te confisi sunt et non sunt confusi 7 ego autem sum vermis
 et non homo obprobrium hominum et dispectio plebis 8 omnes videntes me subsannant me dimittunt
 labium movent caput 9 confugit ad Dominum salvet eum liberet eum quoniam vult eum 10 tu autem
 propugnator meus ex utero fiducia mea ab uberibus matris meae 11 in te proiectus sum ex vulva
 de ventre matris meae Deus meus es tu 12 ne longe fias a me quoniam tribulatio proxima est quoniam
 non est adiutor 13 circumdederunt me vituli multi tauri pingues vallaverunt me 14 aperuerunt super
 me os suum quasi leo capiens et rugiens 15 sicut aqua effusus sum et separata sunt omnia ossa mea
 factum est cor meum sicut cera liquefacta in medio ventris mei 16 aruit velut testa fortitudo mea
 et lingua mea adhesit palato meo et in pulverem mortis detraxisti me 17 circumdederunt me venatores
 concilium pessimorum vallavit me vinxerunt manus meas et pedes meos 18 numeravi omnia ossa
 mea quae ipsi respicientes viderunt in me 19 diviserunt vestimenta mea sibi et super vestimentum
 meum miserunt sortem 20 tu autem Domine ne longe fias fortitudo mea in auxilium meum festina
 21 erue a gladio animam meam de manu canis solitariam meam 22 salva me ex ore leonis et de
 cornibus unicornium exaudi me 23 narrabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo
 te 24 qui timetis Dominum laudate eum omne semen Iacob glorificate eum 25 et metuite eum
 universum semen Israhel quoniam non dispexit neque contempsit modestiam pauperis et non
 abscondit faciem suam ab eo et cum clamaret ad eum audivit 26 apud te laus mea in ecclesia multa
 vota mea reddam in conspectu timentium eum 27 comedent mites et saturabuntur laudabunt
 Dominum quaerentes eum vivet cor vestrum in sempiternum 28 recordabuntur et convertentur ad
 Dominum omnes fines terrae et adorabunt coram eo universae cognationes gentium 29 quia Domini
 est regnum et dominabitur gentibus 30 comederunt et adoraverunt omnes pingues terrae ante faciem
 eius curvabunt genu universi qui descendunt in pulverem 31 et anima eius ipsi vivet semen serviet

³²
 ei narrabitur Domino in generatione venient et adnuntiabunt iustitias eius populo qui nascetur
 quas fecit

Chapter 22

¹ canticum David Dominus pascit me nihil mihi deerit ² in pascuis herbarum adclinavit me
 super aquas refectionis enutrivit me ³ animam meam refecit duxit me per semitas iustitiae propter
 nomen suum ⁴ sed et si ambulavero in valle mortis non timebo malum quoniam tu mecum es virga
 tua et baculus tuus ipsa consolabuntur me ⁵ pones coram me mensam ex adverso hostium meorum
 inpinguasti oleo caput meum calix meus inebrians ⁶ sed et benignitas et misericordia subsequetur
 me omnibus diebus vitae meae et habitabo in domo Domini in longitudine dierum

Chapter 23

¹ David canticum Domini est terra et plenitudo eius orbis et habitatores eius ² quia ipse super
 maria fundavit eum et super flumina stabilivit illum ³ quis ascendet in montem Domini et quis
 stabit in loco sancto eius ⁴ innocens manibus et mundo corde qui non exaltavit frustra animam
 suam et non iuravit dolose ⁵ accipiet benedictionem a Domino et iustitiam a Deo salutari suo ⁶ haec
 generatio quaerentium eum quaerentium faciem tuam Iacob semper ⁷ levate portae capita vestra
 et elevamini ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae ⁸ quis est iste rex gloriae Dominus fortis
 et potens Dominus fortis in proelio ⁹ levate portae capita vestra et erigite ianuae sempiternae et
 ingrediatur rex gloriae ¹⁰ quis est iste rex gloriae Dominus exercituum ipse est rex gloriae semper

Chapter 24

¹ David ad te Domine animam meam levabo ² Deus meus in te confisus sum ne confundar ³ ne
 laentur inimici mei sed et universi qui sperant in te non confundantur ⁴ confundantur qui iniqua

gerunt frustra vias tuas Domine ostende mihi semitas tuas doce me ⁵ deduc me in veritate tua et
 doce me quia tu Deus salvator meus te expectavi tota die ⁶ recordare miserationum tuarum Domine
 et misericordiarum tuarum quia ex sempiterno sunt ⁷ peccatorum adolescentiae meae et scelerum
 meorum ne memineris secundum misericordiam tuam recordare mei propter bonitatem tuam Domine
⁸ bonus et rectus Dominus propterea docebit peccatores in via ⁹ deducet mansuetos in iudicio et
 docebit modestos viam suam ¹⁰ omnes semitae Domini misericordia et veritas his qui custodiunt
 pactum eius et testificationem eius ¹¹ propter nomen tuum propitiare iniquitati meae quoniam
 grandis est ¹² quis est iste vir timens Dominum quem docebit in via quam elegerit ¹³ anima eius
 in bono commorabitur et semen eius hereditabit terram ¹⁴ secretum Domini timentibus eum et
 pactum suum ostendet eis ¹⁵ oculi mei semper ad Dominum quia ipse educet de rete pedes meos
¹⁶ respice in me et miserere mei quoniam solus et pauper sum ego ¹⁷ tribulationes cordis mei
 multiplicatae sunt de angustiis meis educ me ¹⁸ vide adfflictionem meam et laborem meum et porta
 omnia peccata mea ¹⁹ vide inimicos meos quia multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me ²⁰ custodi
 animam meam et libera me non confundar quia speravi in te ²¹ simplicitas et aequitas servabunt
 me quia expectavi te ²² redime Deus Israhelem ex omnibus angustiis suis

Chapter 25

¹ David iudica me Deus quoniam ego in simplicitate mea ambulavi et in Domino confidens non
 deficiam ² proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum ³ quia misericordia tua in
 conspectu oculorum meorum est et ambulabo in veritate tua ⁴ non sedi cum viris vanitatis et cum
 superbis non ingrediar ⁵ odivi ecclesiam pessimorum et cum iniquis non sedebo ⁶ lavabo in
 innocentia manus meas et circuibo altare tuum Domine ⁷ ut clara voce praedicem laudem et narrem
 omnia mirabilia tua ⁸ Domine dilexi habitaculum domus tuae et locum tabernaculi gloriae tuae
⁹ ne auferas cum peccatoribus animam meam cum viris sanguinum vitam meam ¹⁰ in quorum

manibus scelus est et dextera eorum repleta est muneribus¹¹ ego autem in simplicitate mea gradiar
redime me et miserere mei¹² pes meus stetit in recto in ecclesiis benedicam Domino

Chapter 26

¹ David Dominus lux mea et salutare meum quem timebo Dominus fortitudo vitae meae quem
formidabo² cum adpropinquarent mihi maligni ut comederent carnem meam hostes mei et inimici
mei ipsi inpigerunt et ceciderunt³ si steterint adversus me castra non timebit cor meum si surrexerit
contra me bellum in hoc ego confidam⁴ unum petivi a Domino hoc requiram ut habitem in domo
Domini omnibus diebus vitae meae ut videam pulchritudinem Domini et adtendam templum eius
⁵ abscondet enim me in umbra sua in die pessima abscondet me in secreto tabernaculi sui⁶ in petra
exaltabit me nunc quoque exaltabit caput meum super inimicos meos qui sunt in circuitu meo et
immolabo in tabernaculo eius hostias iubili cantabo et psallam Domino⁷ audi Domine vocem
meam invocantis miserere mei et exaudi me⁸ tibi dixit cor meum quaesivit vultus meus faciem
tuam Domine et requiram⁹ ne abscondas faciem tuam a me ne declines in furore tuo a servo tuo
auxilium meum fuisti ne derelinquas me et ne dimittas me Deus salvator meus¹⁰ pater enim meus
et mater mea dereliquerunt me Dominus autem collegit me¹¹ ostende mihi Domine viam tuam et
deduc me in semita recta propter insidiatores meos¹² ne tradas me Domine animae tribulantium
me quoniam surrexerunt contra me testes falsi et apertum mendacium¹³ ego autem credo quod
videam bona Domini in terra viventium¹⁴ expecta Dominum confortare et roboretur cor tuum et
sustine Dominum

Chapter 27

¹ David ad te Domine clamabo Fortis meus ne obsurdescas mihi ne forte tacente te mihi conparer
his qui descendunt in lacum² audi Domine deprecationem meam cum clamavero ad te cum levavero
manus meas ad oraculum sanctum tuum³ ne trahas me cum impiis et cum operantibus iniquitatem

qui loquuntur pacem cum amicis suis et est malum in corde eorum⁴ da eis secundum opus suum
 et secundum malum adinventionum suarum iuxta opus manuum suarum da eis redde retributionem
 suam illis⁵ quoniam non intellegunt opera Domini et opus manuum eius destrues eos et non
 aedificabis⁶ benedictus Dominus qui audivit vocem deprecationis meae⁷ Dominus fortitudo mea
 et scutum meum in ipso confisum est cor meum et habui adiutorium gavisum est cor meum et in
 cantico meo confitebor illi⁸ Dominus fortitudo mea et robur salutarium christi sui est⁹ salva
 populum tuum et benedic hereditati tuae et pasce eos et subleva eos usque in sempiternum

Chapter 28

¹ canticum David adferte Domino filios arietum² adferte Domino gloriam et imperium adferte
 Domino gloriam nomini eius adorete Dominum in decore sancto³ vox Domini super aquas Deus
 gloriae intonuit Dominus super aquas multas⁴ vox Domini in fortitudine vox Domini in decore
⁵ vox Domini confringentis cedros et confringet Dominus cedros Libani⁶ et disperget eas quasi
 vitulus Libani et Sarion quasi filius rinocerotis⁷ vox Domini dividens flammam ignis⁸ vox Domini
 parturire faciens desertum Cades⁹ vox Domini obsetricans cervis et revelans saltus et in templo
 eius omnis loquetur gloriam¹⁰ Dominus diluvium inhabitat et sedebit Dominus rex in aeternum
¹¹ Dominus fortitudinem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

Chapter 29

¹ psalmus cantici pro dedicatione domus David² exaltabo te Domine quoniam salvasti me et
 non delectasti inimicos meos super me³ Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me⁴ Domine
 eduxisti de inferno animam meam vivificasti me ne descenderem in lacum⁵ cantate Domino sancti
 eius et confitemini memoriae sanctitatis eius⁶ quoniam ad momentum est ira eius et vita in
 repropitiatione eius ad vesperum commorabitur fletus et in matutino laus⁷ ego autem dixi in
 abundantia mea non commovebor in sempiternum⁸ Domine in voluntate tua posuisti monti meo

fortitudinem abscondisti faciem tuam et factus sum conturbatus ⁹ ad Dominum clamabo et Dominum
 deprecabor ¹⁰ quae est utilitas in sanguine meo cum descendero in corruptionem numquid
 confitebitur tibi pulvis aut adnuntiabit veritatem tuam ¹¹ audi Domine et miserere mei Domine
 esto adiutor ¹² convertisti planctum meum in chorum mihi solvisti saccum meum et accinxisti me
 laetitia ¹³ ut laudet te gloria et non taceat Domine Deus meus in sempiternum confitebor tibi

Chapter 30

¹ victori canticum David ² in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua salva
 me ³ inclina ad me aurem tuam velociter libera me esto mihi in lapidem fortissimum et in domum
 munitam ut salves me ⁴ quia petra mea et munitio mea tu es et propter nomen tuum dux meus eris
 et enutries me ⁵ educes me de rete quod absconderunt mihi quia tu fortitudo mea es ⁶ in manu tua
 commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis ⁷ odisti custodientes vanitates
 frustra ego autem in Domino confisus sum ⁸ exultabo et laetabor in misericordia tua quia vidisti
 afflictionem meam cognovisti tribulationes animae meae ⁹ et non conclusisti me in manibus inimici
 posuisti in latitudine pedes meos ¹⁰ miserere mei Domine quoniam tribulor caligavit in furore
 oculus meus anima mea et venter meus ¹¹ quia consumptae sunt in maerore vitae meae et anni mei
 in gemitu infirmata est in iniquitate fortitudo mea et ossa mea contabuerunt ¹² apud omnes hostes
 meos factus sum obprobrium et vicinis meis nimis et timor notis meis qui videbant me in plateis
 fugiebant me ¹³ oblivioni traditus sum quasi mortuus a corde factus sum quasi vas perditum
¹⁴ audivi enim obprobrium multorum congregationem in circuitu cum inirent consilium adversum
 me et ut auferrent animam meam cogitarent ¹⁵ ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus es
 tu ¹⁶ in manu tua tempora mea libera me de manu inimicorum meorum et persequentium me
¹⁷ ostende faciem tuam super servum tuum salva me in misericordia tua ¹⁸ Domine ne confundar
 quia invocavi te confundantur impii taceant in inferno ¹⁹ muta fiant labia mendacii quae loquuntur
 contra iustum vetera in superbia et despectione ²⁰ quam multa est bonitas tua quam abscondisti

timentibus te operatus es sperantibus in te in conspectu filiorum hominum ²¹ abscondes eos in
 protectione vultus tui a duritia viri abscondes eos in umbra a contradictione linguarum ²² benedictus
 Dominus qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi in civitate munita ²³ ego autem dixi in
 stupore meo proiectus sum de conspectu oculorum eius ergone audisti vocem deprecationis meae
 cum clamarem ad te ²⁴ diligit Dominum omnes sancti eius fideles servat Dominus et retribuet his
 qui satis operantur superbiam ²⁵ confortamini et roboretur cor vestrum omnes qui expectatis
 Dominum

Chapter 31

¹ David eruditi beatus cui dimissa est iniquitas et absconditum est peccatum ² beatus homo cui
 non inputabit Dominus iniquitatem nec est in spiritu eius dolus ³ quia tacui adtrita sunt ossa mea
 in rugitu meo tota die ⁴ die enim et nocte gravatur super me manus tua versatus sum in miseria
 mea cum exardesceret messis iugiter ⁵ peccatum meum notum facio tibi et iniquitatem meam non
 abscondo dixi confitebor scelus meum Domino et tu dimisisti iniquitatem peccati mei semper ⁶ pro
 hoc orat omnis sanctus ad te tempus inveniens ut cum inundaverint aquae multae ad illum non
 accedant ⁷ tu es protectio mea ab hoste custodies me laus mea salvans circumdabis me semper
⁸ doceam te et monstrabo tibi viam per quam ambules cogitabo de te oculo meo ⁹ nolite fieri sicut
 equus et mulus quibus non est intelligentia in camino et freno maxillas eorum constringe qui non
 accedunt ad te ¹⁰ multi dolores impii confidentem autem in Domino misericordia circumdabit
¹¹ laetamini in Domino et exultate iusti et laudate omnes recti corde

Chapter 32

¹ laudate iusti Dominum rectos decet laudatio ² confitemini Domino in cithara in psalterio
 decacordo cantate ei ³ cantate ei canticum novum diligenter psallite in iubilo ⁴ quia rectum est
 verbum Domini et omne opus eius in fide ⁵ diligit iustitiam et iudicium misericordia Domini plena

⁶ est terra verbo Domini caeli facti sunt et spiritu oris eius omnis ornatus eorum ⁷ congregans quasi
in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos ⁸ timeat Dominum omnis terra ipsum formident
universi habitatores orbis ⁹ quia ipse mandavit et factus est ipso praecipiente stetit ¹⁰ Dominus
dissolvit consilium gentium irritas fecit cogitationes populorum ¹¹ consilium Domini in aeternum
stabit cogitationes cordis eius in generatione et generatione ¹² beata gens cuius Dominus Deus eius
populus quem elegit in hereditatem sibi ¹³ de caelo respexit Dominus vidit omnes filios Adam
¹⁴ de firmissimo solio suo prospexit ad universos habitatores terrae ¹⁵ fingens pariter cor eorum
intellegens omnia opera eorum ¹⁶ non salvatur rex in multitudine exercitus nec fortis liberabitur
in multiplicatione virtutis ¹⁷ fallax equus ad salutem et in multitudine roboris sui non salvabit
¹⁸ ecce oculus Domini super timentes eum et expectantes misericordiam eius ¹⁹ ut eruat de morte
animam eorum et vivificet eos in fame ²⁰ anima nostra expectavit Dominum auxilium nostrum et
clipeus noster est ²¹ in ipso enim laetabitur cor nostrum quia in nomine sancto eius speravimus
²² sit misericordia tua Domine super nos sicut expectavimus te

Chapter 33

¹ David quando commutavit os suum coram Abimelech et eiecit eum et abiit ² benedicam
Domino in omni tempore semper laus eius in ore meo ³ in Domino laetabitur anima mea audiant
mites et laetentur ⁴ magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius pariter ⁵ quaesivi
Dominum et exaudivit me et de omnibus angustiis meis liberavit me ⁶ respicite ad eum et confluite
et vultus vestri non confundentur ⁷ hic pauper clamavit et Dominus exaudivit de omnibus
tribulationibus salvabit eum ⁸ circumdat angelus Domini in gyro timentes eum et eruet eos ⁹ gustate
et videte quoniam bonus Dominus beatus vir qui sperat in eo ¹⁰ timete Dominum sancti eius
quoniam non est inopia timentibus eum ¹¹ leones indiguerunt et esurierunt quaerentibus autem
Dominum non deerit omne bonum ¹² venite filii audite me timorem Domini docebo vos ¹³ quis

est vir qui velit vitam diligens dies videre bonos ¹⁴ custodi linguam tuam a malo et labia tua ne
 loquantur dolum ¹⁵ recede a malo et fac bonum quaere pacem et persequere eam ¹⁶ oculi Domini
 ad iustos et aures eius ad clamorem eorum ¹⁷ vultus Domini super facientes malum ut perdat de
 terra memoriam eorum ¹⁸ clamaverunt et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum
 liberavit eos ¹⁹ iuxta est Dominus contritis corde et confractos spiritu salvabit ²⁰ multae tribulationes
 iusti et ex omnibus illis liberabit eum Dominus ²¹ custodit omnia ossa eius unum ex eis non
 confringetur ²² interficiet impium malitia et odientes iustum superabuntur ²³ redimet Dominus
 animam servorum suorum et non peccabunt omnes sperantes in eo

Chapter 34

¹ David iudica Domine adversarios meos pugna contra pugnantes me ² adprehende scutum et
 hastam et consurge in auxilium meum ³ evagina gladium et praeoccupa ex adverso persequentem
 me dic animae meae salus tua ego sum ⁴ confundantur et reveantur qui quaerunt animam meam
 convertantur retrorsum et confundantur qui cogitant malum mihi ⁵ fiant sicut pulvis ante faciem
 venti et angelus Domini inpellat ⁶ sit via eorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequatur
 eos ⁷ quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui sine causa foderunt animae meae ⁸ veniat ei
 calamitas quam ignorat et rete suum quod abscondit comprehendat eum et cadat in laqueum ⁹ anima
 autem mea exultabit in Domino et laetabitur in salute sua ¹⁰ omnia ossa mea dicent Domine quis
 similis tui eruens inopem a validiore et pauperem et mendicum a violento ¹¹ surgentes testes iniqui
 quae nesciebam interrogabant me ¹² reddebant mihi mala pro bono sterilitatem animae meae ¹³ ego
 autem cum infirmarer ab eis induebar cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea
 ad sinum meum revertetur ¹⁴ quasi ad amicum quasi ad fratrem meum sic ambulabam quasi lugens
 mater tristis incurvabar ¹⁵ et in infirmitate mea laetabantur et congregabantur collecti sunt adversum
 me percutientes et nesciebam ¹⁶ scindentes et non tacentes in simulatione verborum fictorum
 fredebant contra me dentibus suis ¹⁷ Domine quanta aspicias converte animam meam a

calamitatibus suis a leonibus solitariam meam¹⁸ confitebor tibi in ecclesia grandi in populo forti
 laudabo te¹⁹ non laetentur super me inimici mei mendaces odientes me frustra coniventes oculo
 20 non enim pacem loquuntur sed in rapina terrae verba fraudulenta concinnant²¹ et dilataverunt
 super me os suum dixerunt va va vidit oculus noster²² vidisti Domine ne taceas Domine ne elongeris
 a me²³ consurge et evigila in iudicium meum Deus meus et Domine in causam meam²⁴ iudica
 me secundum iustitiam meam Domine Deus meus et ne insultent mihi²⁵ ne dicant in corde suo
 va va va animae nostrae ne dicant absorbuimus eum²⁶ confundantur et reveantur pariter qui
 laetantur in adflictione mea induantur confusione et verecundia qui magnificentur super me
 27 laudent et laetentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui vult
 pacem servi sui²⁸ et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam

Chapter 35

1 pro victoria servi Domini David² dixit scelus impii in medio cordis eius non esse timorem
 Dei ante oculos eius³ quia dolose egit adversum eum in oculis suis ut inveniret iniquitatem eius
 ad odiendum⁴ verba oris eius iniquitas et dolus cessavit cogitare benefacere⁵ iniquitatem cogitat
 in cubili suo stabit in via non bona malum non abiciet⁶ Domine in caelo misericordia tua fides tua
 usque ad nubes⁷ iustitia tua quasi montes Domine iudicium tuum abyssus multa homines et iumenta
 salvos facies Domine⁸ quam pretiosa est misericordia tua Domine et filii Adam in umbra alarum
 tuarum sperabunt⁹ inebriabuntur de pinguidine domus tuae et torrente deliciarum tuarum potabis
 eos¹⁰ quoniam tecum est fons vitae in lumine tuo videbimus lumen¹¹ adtrahe misericordiam
 tuam scientibus te et iustitiam tuam rectis corde¹² ne veniat mihi pes superbiae et manus impiorum
 non me commoveat¹³ ibi ceciderunt operantes iniquitatem expulsi sunt et non potuerunt surgere

Chapter 36

¹ David aleph noli contendere cum malignis neque aemuleris facientes iniquitatem ² quoniam
sicut herba velociter conterentur et sicut holus viride arescent ³ beth spera in Domino et fac bonum
peregrinare in terra et pascere fide ⁴ et delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui ⁵ gimel
volve super Dominum viam tuam et confide in eo et ipse faciet ⁶ et educet sicut lumen iustitiam
tuam et iudicium tuum sicut meridiem ⁷ de leth tace Domino et expecta eum noli contendere
adversum eum qui proficit in via sua adversum virum qui facit quae cogitat ⁸ he dimitte iram et
relinque furorem noli contendere ut malefacias ⁹ quoniam qui malefaciunt interibunt expectantes
autem Dominum ipsi hereditabunt terram ¹⁰ vav adhuc enim modicum et non erit impius et cogitabis
de loco eius et non subsistet ¹¹ mites autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine
pacis ¹² zai cogitat impius de iusto et frendet adversum eum dentibus suis ¹³ Dominus deridebit
eum videns quod venit dies eius ¹⁴ heth gladium evaginaverunt impii tetenderunt arcum suum ut
percutiant egenum et pauperem et interficiant rectos in via ¹⁵ gladius eorum ingrediatur in cor
eorum et arcus eorum confringantur ¹⁶ teth melius est parum iusto quam divitiae impiorum multae
¹⁷ quia brachia impiorum confringentur sublevat autem iustos Dominus ¹⁸ ioth novit Dominus
diem immaculorum et hereditas eorum aeterna erit ¹⁹ non confundentur in tempore malo et in
diebus famis saturabuntur ²⁰ caph quia impii peribunt et inimici Domini gloriantes ut monocerotes
consumentur sicut fumus consumitur ²¹ lameth fenus accipit impius et non reddit iustus autem
donat et tribuit ²² quia qui benedicti fuerint ab eo hereditabunt terram et qui maledicti interibunt
²³ mem a Domino gressus viri firmantur et viam eius volet ²⁴ cum ceciderit non adlidetur quia
Dominus sustentat manum eius ²⁵ nun puer fui siquidem senui et non vidi iustum derelictum neque
semen eius quaerens panem ²⁶ tota die donat et commodat et semen eius in benedictione ²⁷ samech
recede a malo et fac bonum et habita in sempiterno ²⁸ quia Dominus diligit iudicium et non
derelinquet sanctos suos ain in aeternum custoditi sunt et semen impiorum periit ²⁹ iusti hereditabunt
terram et habitabunt in saeculum super eam ³⁰ fe os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius
loquetur iudicium ³¹ lex Dei eius in corde eius non deficient gressus eius ³² sade considerat impius

iustum et quaerit ut occidat eum³³ Dominus non derelinquet eum in manu eius et non condemnabit
 eum cum iudicatur³⁴ coph expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut possideas
 terram cum interibunt impii videbis³⁵ res vidi impium robustum et fortissimum sicut indigenam
 virentem³⁶ et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus³⁷ sen custodi
 simplicitatem et vide rectum quia erit ad extremum viro pax³⁸ iniqui autem debebuntur pariter et
 novissimum impiorum peribit³⁹ thau salus iustorum a Domino fortitudo eorum in tempore
 tribulationis⁴⁰ et auxiliabitur eis Dominus et salvabit eos ab impiis quia speraverunt in eo

Chapter 37

1 canticum David in commemoratione 2 Domine ne in ira tua arguas me neque in furore tuo
 corripias me 3 quia sagittae tuae infixae sunt mihi et tetigit me manus tua 4 non est sanitas in carne
 mea a facie indignationis tuae non est pax ossibus meis a facie peccati mei 5 quia iniquitates meae
 transierunt caput meum quasi onus grave adgravatae sunt super me 6 computruerunt et tabuerunt
 cicatrices meae a facie insipientiae meae 7 afflictus sum et incurvatus nimis tota die maerens
 ambulabam 8 quia lumbi mei repleti sunt ignominia et non est sanitas in carne mea 9 evigilavi et
 afflictus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei 10 Domine in conspectu tuo omne desiderium
 meum et gemitus meus a te non est absconditus 11 cor meum fluctuabat dereliquit me fortitudo
 mea et lux oculorum meorum etiam ipsa non est mecum 12 cari mei et amici mei quasi contra
 lepram meam steterunt et vicini mei longe steterunt 13 et inruebant quaerentes animam meam et
 investigantes mala mihi loquebantur insidias et dolos tota die meditabantur 14 ego autem quasi
 surdus non audiebam et quasi mutus non aperiabam os meum 15 et eram quasi homo non audiens
 nec habens in ore suo redargutiones 16 te enim Domine expectabam tu exaudies Domine Deus
 meus 17 quia dixi ne forte insultent mihi et cum vacillaverint pedes mei super me magnificentur
 18 quia ego ad plagas paratus et dolor meus contra me est semper 19 quia iniquitatem meam adnuntio

sollicitus ero pro peccato meo²⁰ inimici autem mei viventes confortati sunt et multiplicati sunt
 odientes me mendaciter²¹ et qui reddunt malum pro bono adversabantur mihi quia sequebar bonum
²² ne derelinquas me Domine Deus meus ne elongeris a me²³ festina in auxilium meum Domine
 salutis meae

Chapter 38

¹ pro victoria Idithun canticum David² dixi custodiam vias meas ne peccem in lingua mea
 custodiam os meum silentio donec est impius contra me³ obmutui silentio tacui de bono et dolor
 meus conturbatus est⁴ incaluit cor meum in medio mei in meditatione mea incensus sum igni
⁵ locutus sum lingua mea ostende mihi Domine finem meum et mensuram dierum meorum quae
 sit ut sciam quid mihi desit⁶ ecce breves posuisti dies meos et vita mea quasi non sit in conspectu
 tuo omnia enim vanitas omnis homo stans semper⁷ tantum in imagine ambulat homo tantum frustra
 turbatur congregat et ignorat cui dimittat ea⁸ nunc ergo quid expecto Domine praestolatio mea tu
⁹ es ab omnibus iniquitatibus meis libera me obprobrium stulto ne ponas me¹⁰ obmutui non aperi
 am os meum quia tu fecisti¹¹ tolle a me plagas tuas¹² a contentione manus tuae ego consumptus sum
 in increpationibus pro iniquitate corripuisti virum et posuisti quasi tineam desiderabilia eius
¹³ verumtamen vanitas omnis homo semper¹³ audi orationem meam Domine et clamorem meum
 exaudi ad lacrimam meam ne obsurdescas quia advena ego sum apud te et peregrinus sicut omnes
 patres mei¹⁴ parce mihi ut rideam antequam vadam et non subsistam

Chapter 39

¹ pro victoria David canticum² expectans expectavi Dominum et inclinatus est ad me³ et
 audivit clamorem meum et eduxit me de lacu famoso de luto caeni et statuit super petram pedes
 meos stabilivit gressus meos⁴ et dedit in ore meo canticum novum laudem Deo nostro videbunt
 multi et timebunt et sperabunt in Domino⁵ beatus vir qui posuit Dominum confidentiam suam et

non est aversus ad superbias pompasque mendacii ⁶ multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia
 tua et cogitationes tuas pro nobis non invenio ordinem coram te si narrare voluero et numerare
 plura sunt quam ut narrari queant ⁷ victima et oblatione non indiges aures fodisti mihi holocaustum
 et pro peccato non petisti ⁸ tunc dixi ecce venio in volumine libri scriptum est de me ⁹ ut facerem
 placitum tibi Deus meus volui et legem tuam in medio ventris mei ¹⁰ adnuntiavi iustum in ecclesia
 multa ecce labia mea non prohibebo Domine tu nosti ¹¹ iustitiam tuam non abscondi in medio
 cordis mei fidem tuam et salutare tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam
 in ecclesia multa ¹² tu Domine non prohibebis misericordias tuas a me misericordia tua et veritas
 iugiter servabunt me ¹³ circumdederunt enim me mala quorum non est numerus comprehenderunt
 me iniquitates meae et non potui videre plures factae sunt quam capilli capitis mei et cor meum
 dereliquit me ¹⁴ placeat tibi Domine ut liberet me Domine ad adiuvandum me festina
¹⁵ confundantur et reveantur simul quaerentes animam meam ut auferant eam convertantur
 retrorsum et confundantur qui volunt mala mihi ¹⁶ pereant post confusionem suam qui dicunt mihi
 va va ¹⁷ gaudeant et laentur in te qui quaerunt te dicant iugiter magnificetur Dominus qui diligunt
 salutare tuum ¹⁸ ego autem sum egens et pauper Dominus sollicitus erit pro me auxilium meum
 et salutare meum tu Deus meus ne moreris

Chapter 40

¹ pro victoria canticum David ² beatus qui cogitat de paupere in die mala salvabit eum Dominus
³ Dominus custodiet eum et vivificabit eum et beatus erit in terra et non tradet eum animae
 inimicorum suorum ⁴ Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis totum stratum eius vertisti in
 aegrotatione sua ⁵ ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi ⁶ inimici
 mei loquentur malum mihi quando morietur et periet nomen eius ⁷ et si venerit ut visitet vana
 loquetur cor eius congregabit iniquitatem sibi et egrediens foras detrahet ⁸ simul adversum me
 murmurabant omnes odientes me contra cogitabant malum mihi ⁹ verbum diabuli infundebant sibi
 qui dormivit non addet ut resurgat ¹⁰ sed et homo pacificus meus in quo habui fiduciam qui

manducabat panem meum levavit contra me plantam¹¹ tu autem Domine miserere mei et leva me
 ut reddam eis¹² in hoc cognovi quod velis me quia non insultavit inimicus meus mihi¹³ ego autem
 in simplicitate mea adiutus sum a te et statues me ante faciem tuam in perpetuum¹⁴ benedictus
 Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum amen amen

Chapter 41

¹ pro victoria doctissimi filiorum Core ² sicut areola praeparata ad inrigationes aquarum sic
 anima mea praeparata est ad te Deus ³ sitivit anima mea Deum fortem viventem quando veniam
 et parebo ante faciem tuam ⁴ fuerunt mihi lacrimae meae panis per diem ac noctem cum diceretur
 mihi tota die ubi est Deus tuus ⁵ horum recordatus sum et effudi in me animam meam quia veniam
 ad umbraculum tacebo usque ad domum Dei in voce laudis et confessionis multitudinis festa
 celebrantis ⁶ quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quia adhuc confitebor
 ei salutaribus vultus eius ⁷ Deus meus in memet ipso anima mea incurvatur propterea recordabor
 tui de terra Iordanis et Hermoniim de monte minimo ⁸ abyssus abyssum vocat in voce cataractarum
 tuarum omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt ⁹ per diem mandavit Dominus
 misericordiam suam et in nocte canticum eius mecum oratio Deo vitae meae ¹⁰ dicam Deo petra
 mea quare oblitus es mei quare tristis incedo adfligente inimico ¹¹ cum me interficerent in ossibus
 meis exprobraverunt mihi hostes mei dicentes tota die ubi est Deus tuus ¹² quare incurvaris anima
 mea et conturbas me expecta Dominum quoniam adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo
 meo

Chapter 42

¹ iudica me Deus et discerne causam meam a gente non sancta a viro doloso et iniquo salva me
² tu enim Deus fortitudo mea quare proiecisti me quare tristis incedo adfligente inimico ³ mitte
 lucem tuam et veritatem tuam ipsae ducent me et introducent ad montem sanctum tuum et ad
 tabernaculum tuum ⁴ et introibo ad altare tuum ad Deum laetitiae et exultationis meae et confitebor

tibi in cithara Deus Deus meus ⁵ quare incurvaris anima mea et quare conturbas me expecta
Dominum quoniam adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo meo

Chapter 43

¹ pro victoria filiorum Core eruditionis ² Deus auribus nostris audivimus patres nostri narraverunt
nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis ³ tu manu tua gentes delisti et
plantasti eos adflixisti populos et emisisti eos ⁴ non enim in gladio suo possederunt terram neque
brachium eorum salvavit eos sed dextera tua et brachium tuum et lux vultus tui quia conplacuisti
tibi ⁵ tu es rex meus Deus praecipe pro salutibus Iacob ⁶ in te hostes nostros ventilabimus in nomine
tuo conculcabitur adversarios nostros ⁷ non enim in arcu meo confidam neque gladius meus
salvabit me ⁸ quia salvasti nos de hostibus nostris et eos qui oderant nos confudisti ⁹ in Domino
gaudebimus tota die et in nomine tuo in aeternum confitebimur semper ¹⁰ verum tu proiecisti et
confudisti nos et non egredieris in exercitibus nostris ¹¹ vertisti terga nostra hosti et qui oderant
nos diripuerunt nos ¹² dedisti nos quasi gregem ad vorandum et in gentibus dispersisti nos
¹³ vendidisti populum tuum sine pretio nec grandis fuit commutatio eorum ¹⁴ posuisti nos
obprobrium vicinis nostris subsannationem et inrisum his qui erant in circuitu nostro ¹⁵ posuisti
nos similitudinem in gentibus commotionem capitis in tribubus ¹⁶ tota die confusio mea contra
me et ignominia faciei meae cooperuit me ¹⁷ a voce exprobrantis et blasphemantis a facie inimici
et ultoris ¹⁸ omnia haec venerunt super nos et non sumus obliti tui nec mentiti fuimus in pacto tuo
¹⁹ non est conversum retro cor nostrum nec declinaverunt gressus nostri a semita tua ²⁰ quoniam
deiecisti nos in loco draconum et operuisti nos umbra mortis ²¹ si obliti sumus nominis Dei nostri
et expandimus manus nostras ad deum alienum ²² numquid non Deus investigabit istud ipse enim
novit cogitationes cordis quoniam propter te mortificati sumus tota die reputati sumus ut grex
occisionis ²³ consurge quare dormitas Domine evigila quare proicis nos in sempiternum ²⁴ quare
faciem tuam abscondis oblivisceris adflictiones et angustias nostras ²⁵ quoniam incurvata est in

26
 pulvere anima nostra adhesit terrae venter noster surge auxiliare nobis et redime nos propter
 misericordiam tuam

Chapter 44

1 victori pro liliis filiorum Core eruditionis canticum amantissimi 2 eructavit cor meum verbum
 bonum dico ego opera mea regi lingua mea stilus scribae velocis 3 decore pulchrior es filiis hominum
 effusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit tibi Deus in aeternum 4 accingere gladio tuo super
 femur fortissime 5 gloria tua et decore tuo decore tuo prospere ascende propter veritatem et
 mansuetudinem iustitiae et docebit te terribilia dextera tua 6 sagittae tuae acutae populi sub te cadent
 in corde inimicorum regis 7 thronus tuus Deus in saeculum et in aeternum sceptrum aequitatis
 sceptrum regni tui 8 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo
 exultationis prae participibus tuis 9 zmyrna et stacte et cassia in cunctis vestimentis tuis de domibus
 eburneis quibus laeticaverunt te 10 filiae regum in honore tuo stetit coniux in dextera tua in
 diademate aureo 11 audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populi tui et domus patris
 tui 12 et concupiscet rex decorem tuum quia ipse est dominus tuus et adora eum 13 et o filia fortissimi
 in muneribus faciem tuam deprecabuntur divites populi 14 omnis gloria filiae regis intrinsecus
 fasceis aureis vestita est 15 in scutulatis ducetur ad regem virgines sequentur eam amicae eius
 ducentur illuc 16 ducentur in laetitiis et exultatione ingredientur thalamum regis 17 pro patribus
 tuis erunt filii tibi pones eos principes in universa terra 18 recordabor nominis tui in omni generatione
 et generatione propterea populi confitebuntur tibi in saeculum et in aeternum

Chapter 45

1 victori filiorum Core pro iuventutibus canticum 2 Deus nostra spes et fortitudo auxilium in
 tribulationibus inventus es validum 3 ideo non timebimus cum fuerit translata terra et concussi

⁴
 montes in corde maris sonantibus et intumescantibus gurgitibus eius et agitatae montibus in
⁵
 potentia eius semper fluminis divisiones laetificant civitatem Dei sanctum tabernaculum Altissimi
⁶ Dominus in medio eius non commovebitur auxiliabitur ei Deus in ipso ortu matutino ⁷ conturbatae
 sunt gentes concussa sunt regna dedit vocem suam prostrata est terra ⁸ Dominus exercituum
⁹
 nobiscum protector noster Deus Iacob semper venite et videte opera Domini quantas posuerit
¹⁰
 solitudines in terra conspexit bella usque ad extremum terrae arcum confringet et concidet
¹¹
 hastam plaustra comburet igni cessate et cognoscite quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus
¹²
 exaltabor in terra Dominus exercituum nobiscum fortitudo nostra Deus Iacob semper

Chapter 46

¹ victori filiorum Core canticum ² omnes populi plaudite manibus iubilare Deo in voce laudis
³ quoniam Dominus altissimus terribilis rex magnus super omnem terram ⁴ congregavit populos
⁵
 subter nos et tribus sub pedibus nostris elegit nobis hereditatem nostram gloriam Iacob quam
⁶ dilexit semper ⁷ ascendit Deus in iubilo Deus in voce bucinarum canite Deo canite canite regi nostro
⁸ canite ⁹ quia rex universae terrae Deus canite erudite regnavit Deus super gentes Deus sedet super
¹⁰
 thronum sanctum suum principes populorum congregati sunt populus Dei Abraham quoniam
 Dei scuta terrae vehementer elevata sunt

Chapter 47

¹ canticum psalmi filiorum Core ² magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri
³
 in monte sancto suo specioso germine gaudio universae terrae monti Sion lateribus aquilonis
⁴ civitatulae regis magni ⁵ Deus in domibus eius agnitus est in auxiliando quia ecce reges congregati
⁶ sunt venerunt simul ⁷ ipsi videntes sic obstupuerunt conturbati sunt admirati sunt ⁸ horror possedit
⁹
 eos ibi dolor quasi parturientis ⁹ in vento uredinis confringes naves maris sicut audivimus ita

vidimus in civitate Dei exercituum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam usque in aeternum
 10 semper aestimavimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui 11 secundum nomen tuum
 Deus sic laus tua usque ad extremum terrae iustitia repleta est dextera tua 12 laetetur mons Sion
 exultent filiae Iudae propter iudicia tua 13 circumdate Sion et circumite eam numerate tures eius
 14 ponite cor vestrum in moenibus separate palatia eius ut narretis in generatione novissima 15 quia
 ipse Deus Deus noster in saeculum et in perpetuum ipse erit dux noster in morte

Chapter 48

1 victori filiorum Core canticum 2 audite hoc omnes populi auribus percipite universi habitatores
 occidentis 3 tam filii Adam quam filii singulorum simul dives et pauper 4 os meum loquitur sapientias
 et meditatio cordis mei prudentias 5 inclino ad parabolam aurem meam aperiam in cithara enigma
 meum 6 quare timebo in diebus mali iniquitas calcanei mei circumdabit me 7 qui fiduciam habent
 in fortitudine sua et in multitudine divitiarum suarum superbiunt 8 fratrem redimens non redimet
 vir nec dabit Deo propitiationem pro eo 9 neque pretium redemptionis animae eorum sed quiescet
 in saeculo 10 et vivet ultra in sempiternum 11 et non videbit interitum cum viderit sapientes morientes
 simul insipiens et indoctus peribunt et derelinquent alienis divitias suas 12 interiora sua domus suas
 in saeculo tabernacula sua in generatione et generatione vocaverunt nominibus suis terras suas
 13 et homo in honore non commorabitur adsimilatus est iumentis et exaequatus est 14 haec est via
 insipientiae eorum et post eos iuxta os eorum current semper 15 quasi grex in inferno positi sunt
 mors pascet eos et subicient eos recti in matutino et figura eorum conteretur in inferno post
 habitaculum suum 16 verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum adsumpserit
 me semper 17 noli timere cum ditatus fuerit vir cum multiplicata fuerit gloria domus eius 18 neque
 enim moriens tollet omnia nec descendet post eum gloria eius 19 quia animae suae in vita sua
 benedicet laudabunt inquent te cum benefeceris tibi 20 intrabit usque ad generationes patrum
 suorum usque ad finem non videbunt lucem 21 homo cum in honore esset non intellexit comparavit
 se iumentis et silebitur

Chapter 49

¹ canticum Asaph fortis Deus Dominus locutus est et vocavit terram ab ortu solis usque ad
² occasum eius ³ de Sion perfecta decore Deus apparuit ⁴ veniet Deus noster et non tacebit ignis
⁵ coram eo vorabit et in circuitu eius tempestas valida ⁶ vocabit caelum desursum et terram ut iudicet
⁷ populum suum ⁸ congregate mihi sanctos meos qui feriunt pactum meum in sacrificio ⁹ et
¹⁰ adnuntiabunt caeli iustitiam eius quia Deus iudex est semper ¹¹ audi popule meus et loquar Israhel
¹² et contestabor te Deus Deus tuus ego sum ¹³ non propter victimas tuas arguam te et holocaustomata
¹⁴ tua coram me sunt semper ¹⁵ non accipiam de domo tua vitulum neque de gregibus tuis hircos
¹⁶ mea sunt enim omnia animalia silvarum pecudes in montibus milium ¹⁷ scio omnes aves montium
¹⁸ et universitas agri mecum est ¹⁹ si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis et plenitudo eius
²⁰ numquid comedam carnem taurorum aut sanguinem hircorum bibam ²¹ immola Deo laudem et
²² redde Altissimo vota tua ²³ et invoca me in die tribulationis liberabo te et glorificabis me ²⁴ impio
²⁵ autem dixit Deus quid tibi est cum narratione praeceptorum meorum et ut adsumas pactum meum
²⁶ in ore tuo ²⁷ qui odisti disciplinam et proiecisti verba mea post te ²⁸ si videbas furem consentiebas
²⁹ ei et cum adulteris erat pars tua ³⁰ os tuum dimisisti ad malitiam et lingua tua concinnavit dolum
³¹ sedens adversum fratrem tuum loquebaris et adversum filium matris tuae fabricabaris obprobrium
³² haec fecisti et tacui existimasti futurum me similem tui arguam te et proponam te ante oculos
³³ tuos ³⁴ intellegite hoc qui obliviscimini Deum ne forte capiam et non sit qui liberet ³⁵ qui immolat
³⁶ confessionem glorificat me et qui ordinate ambulat ostendam ei salutare Dei

Chapter 50

¹ victori canticum David ² cum venisset ad eum Nathan propheta quando ingressus est ad
³ Bethsabée ⁴ miserere mei Deus secundum misericordiam tuam iuxta multitudinem miserationum
⁵ tuarum dele iniquitates meas ⁶ multum lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me
⁷ quoniam iniquitates meas ego novi et peccatum meum contra me est semper ⁸ tibi soli peccavi et

malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaveris ⁷ ecce in iniquitate
 conceptus sum et in peccato peperit me mater mea ⁸ ecce enim veritatem diligis absconditum et
 arcanum sapientiae manifestasti mihi ⁹ asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem
 dealbabor ¹⁰ auditum mihi facies gaudium et laetitiam ut exultent ossa quae confregisti ¹¹ absconde
 faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele ¹² cor mundum crea mihi Deus et
 spiritum stabilem renova in visceribus meis ¹³ ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum
 ne auferas a me ¹⁴ redde mihi laetitiam Iesu tui et spiritu potenti confirma me ¹⁵ docebo iniquos
 vias tuas et peccatores ad te revertentur ¹⁶ libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae laudabit
 lingua mea iustitiam tuam ¹⁷ Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam
¹⁸ non enim vis ut victimam feriam nec holocaustum tibi placet ¹⁹ sacrificium Dei spiritus
 contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non dispicies ²⁰ benefac Domine in voluntate tua
²¹ Sion et aedificentur muri Hierusalem tunc suscipies sacrificium iustitiae oblationes et holocausta
 tunc inponent super altare tuum vitulos

Chapter 51

¹ victori ab erudito David ² cum venisset Doec Idumeus et adnuntiasset Saul dicens ei venit
 David in domum Achimelech ³ quid gloriaris in malitia potens misericordia Dei tota est die ⁴ insidias
 cogitat lingua tua quasi novacula acuta faciens dolum ⁵ dilexisti malum magis quam bonum
 mendacium magis quam loqui iustitiam semper ⁶ dilexisti omnia verba ad devorandum lingua
⁷ dolosa sed Deus destruet te in sempiternum terrebit et evellet te de tabernaculo et eradicabit te
 de terra viventium semper ⁸ videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt ⁹ ecce vir qui non
 posuit Deum fortitudinem suam sed speravit in multitudine divitiarum suarum confortatus est in
 insidiis suis ¹⁰ ego sicut oliva virens in domo Dei speravi in misericordia Dei in saeculum
¹¹ sempiternum confitebor tibi in saeculo quoniam fecisti et expectabo nomen tuum quoniam
 bonum in conspectu sanctorum tuorum

Chapter 52

¹ victori per chorum eruditi David dixit stultus in corde suo non est Deus ² corrupti sunt et
 abominabiles facti sunt in iniquitate non est qui faciat bonum ³ Deus de caelo prospexit super filios
 hominum ut videret si esset intellegens requirens Deum ⁴ omnes aversi sunt pariter adhererunt non
 est qui faciat bonum non est usque ad unum ⁵ numquid non cognoverunt qui operantur iniquitatem
 qui comedunt populum meum ut cibum panis ⁶ Deum non invocaverunt ibi timuerunt timore ubi
 non est timor quoniam Deus dispersit ossa circumdantium te confunderis quia Deus proiecit eos
⁷
 quis dabit ex Sion salutare Israhel cum reduxerit Deus captivitatem populi sui exultabit Iacob
 laetabitur Israhel

Chapter 53

¹ victori in psalmis eruditi David ² quando venerunt Ziphei et dixerunt Saul nonne David
 absconditus est apud nos ³ Deus in nomine tuo salva me et in fortitudine tua ulciscere me ⁴ Deus
 exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei ⁵ quia alieni insurrexerunt adversus me et
 fortes quaesierunt animam meam et non posuerunt Deum in conspectu suo semper ⁶ ecce Deus
 auxiliatur mihi Dominus sustentans animam meam ⁷ reddet malum insidiatoribus meis in veritate
 tua disperde eos ⁸ voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum est
⁹
 quoniam ex omni tribulatione liberavit me et inimicos meos dispexit oculus meus

Chapter 54

¹ victori in psalmis eruditi David ² exaudi Deus orationem meam et ne dispicias deprecationem
 meam ³ adtende mihi et exaudi me humiliatus sum in meditatione mea et conturbatus ⁴ a voce
 inimici a facie persequentis impii quoniam proiecerunt super me iniquitatem et in furore
 adversabantur mihi ⁵ cor meum doluit in vitalibus meis et terrores mortis ceciderunt super me

6 timor et tremor venit super me et operuit me caligo 7 et dixi quis dabit mihi pinnas columbae ut
 volem et requiescam 8 ut procul abeam et commorer in deserto semper 9 festinabo ut salver ab
 spiritu tempestatis et turbinis 10 praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem
 et contradictionem in civitate 11 die et nocte circumeuntes muros eius scelus et dolorem in medio
 eius 12 insidiae in vitalibus eius et non recedet de plateis eius damnum et fraudulentia 13 non enim
 inimicus exprobravit mihi ut sustineam neque is qui me oderat super me magnificatus est ut
 abscondar ab eo 14 sed tu homo unianimis meus dux meus et notus meus 15 qui simul habuimus
 dulce secretum in domo Dei ambulavimus in terrore 16 veniat mors super eos descendant in infernum
 viventes quia nequitiae in congregatione eorum et in medio eorum 17 ego ad Deum clamabo et
 Dominus salvabit me 18 vespere et mane et meridie eloquar et resonabo et exaudiet vocem meam
 19 redimet in pace animam meam ab adpropinquantibus mihi multi enim fuerunt adversum me
 20 exaudiet Deus et humiliabit eos qui iudex est ab initio semper non enim mutantur neque timent
 Deum 21 extendit manum suam ad pacifica sua contaminabit pactum suum 22 nitidius butyro os
 eius pugnat autem cor illius molliores sermones eius oleo cum sint lanceae 23 proice super Dominum
 caritatem tuam et ipse enutriet te non dabit in aeternum fluctuationem iusto 24 tu autem Deus
 deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos ego autem
 fiduciam habeo tui

Chapter 55

1 victori pro columba muta eo quod procul abierit David humilis et simplex quando tenuerunt
 eum Palestini in Geth 2 miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die pugnans tribulavit
 me 3 conculcaverunt me insidiatores mei tota die multi enim qui pugnant contra me Altissime
 4 quacumque die territus fuero ego in te confidam 5 in Deo laudavi verbum in Deo speravi non
 timebo quid faciat caro mihi 6 tota die sermonibus me adfligebant contra me omnes cogitationes
 eorum in malum 7 congregabuntur abscondite plantas meas observabunt expectantes animam meam

⁸ quia nullus est salvus in eis in furore populos detrahet Deus ⁹ secretiora mea numerasti pone
¹⁰ lacrimam meam in conspectu tuo sed non in narratione tua tunc convertentur inimici mei retrorsum
¹¹ in quacumque die invocavero hoc scio quia Deus meus es in Deo laudabo verbum in Domino
¹² praedicabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat homo mihi in me sunt Deus vota
¹³ tua reddam gratiarum actiones tibi quia liberasti animam meam de morte et pedes meos de lapsu
 ut ambulem coram Deo in luce viventium

Chapter 56

¹ pro victoria ut non disperdas David humilem et simplicem quando fugit a facie Saul in spelunca
² miserere mei Deus miserere mei quoniam in te sperat anima mea in umbra alarum tuarum sperabo
 donec transeant insidiae ³ invocabo Deum altissimum Deum ultorem meum ⁴ mittet de caelo et
 salvabit me exprobrabit conculcantibus me semper mittet Deus misericordiam suam et veritatem
⁵ suam anima mea in medio leonum dormivit ferocientium filii hominum dentes eorum lancea et
 sagittae et lingua eorum gladius acutus ⁶ exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua ⁷ rete
 paraverunt gressibus meis ad incurvandam animam meam foderunt ante me foveam ceciderunt in
 medium eius semper ⁸ paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam ⁹ surge
 gloria mea surge psalterium et cithara surgam mane ¹⁰ confitebor tibi in populis Domine cantabo
 tibi in gentibus ¹¹ quia magna usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua
¹² exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

Chapter 57

¹ victori ut non disperdas David humilem et simplicem ² si vere utique iustitiam loquimini recta
³ iudicate filii hominum etenim in corde iniquitates operamini in terra iniquitatis manus vestras
 adpendite ⁴ alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero loquentes mendacium ⁵ furor eorum
 sicut furor serpentis sicut reguli surdi obturantis aurem suam ⁶ ut non audiat vocem murmurantium

nec incantatoris incantationes callidas ⁷ Deus excute dentes eorum ex ore eorum molares leonum
 confringe Domine ⁸ dissolvantur quasi aquae quae defluent intendet arcum suum donec conterantur
⁹ quasi vermis tabefactus pertranseant quasi abortivum mulieris quod non vidit solem ¹⁰ antequam
 crescant spinae vestrae in ramnum quasi viventes quasi in ira tempestas rapiet eas ¹¹ laetabitur
 iustus cum viderit ultionem pedes suos lavabit in sanguinem impii ¹² et dicet homo vere fructus
 est iusto vere est Deus iudicans in terra

Chapter 58

¹ victori ut non disperdas David humilem et simplicem quando misit Saul et custodierunt domum
 ut occiderent eum ² erue me de inimicis meis Deus meus et a resistentibus mihi protege me ³ libera
 me ab operariis iniquitatis et a viris sanguinum salva me ⁴ quia ecce insidiati sunt animae meae
 congregantur adversum me fortissimi ⁵ absque iniquitate mea et absque peccato meo Domine non
 egi inique et illi currunt et praeparantur ⁶ surge ex adverso pro me et respice et tu Domine Deus
 exercituum Deus Israhel evigila ut visites omnes gentes non miserearis universis qui operantur
 iniquitatem semper ⁷ revertantur ad vesperam et latent ut canis et circumeant civitatem ⁸ ecce
 loquuntur in ore suo gladii in labiis eorum quasi nemo audiat ⁹ tu autem Domine deridebis eos
 subsannabis omnes gentes ¹⁰ fortitudinem meam ad te servabo quoniam tu Deus elevator meus
¹¹ Dei mei misericordia praeveniet me ¹² Deus ostendit mihi in insidiatoribus meis ne occidas eos
 ne forte obliviscantur populi mei disperge eos in fortitudine tua et destrue eos protector noster
 Domine ¹³ in peccato oris sui in sermone labiorum suorum et capiantur in superbia sua
 maledictionem et mendacium narrantes ¹⁴ consume in furore consume ut non subsistant et sciant
 quoniam Deus dominatur Iacob in finibus terrae semper ¹⁵ et convertantur ad vesperam et latent
 ut canis et circumeant civitatem ¹⁶ ipsi vagabuntur ut comedant et cum saturati non fuerint
 murmurabunt ¹⁷ ego autem cantabo imperium tuum et laudabo mane misericordiam tuam quoniam
 factus es fortitudo mea et refugium in die tribulationis meae ¹⁸ tibi cantabo quoniam Deus adiutor
 meus fortitudo mea Deus misericordia mea

Chapter 59

¹ victori pro liliis testimonium humilis et perfecti David ad docendum ² quando pugnavit
 adversum Syriam Mesopotamiae et adversum Syriam Suba et reversus est Ioab et percussit Edom
 in valle Salinarum duodecim milia ³ Deus proiecisti nos et scidisti iratus convertisti nos ⁴ commovisti
 terram et disruptisti eam sana contritiones eius quoniam commota est ⁵ ostendisti populo tuo duritiam
 potasti nos vino consopiente ⁶ dedisti timentibus te signum ut fugerent a facie arcus semper ut
 liberentur amici tui ⁷ salva dextera tua et exaudi me ⁸ Deus locutus est in sanctuario suo laetabor
 dividam Sicimam et vallem Soccoth dimetiar ⁹ meus est Galaad et meus Manasse et Efraim fortitudo
 capitis mei Iudas legifer meus ¹⁰ Moab olla lavacri mei super Idumeam incedam calciamento meo
 mihi Palestina foederata est ¹¹ quis deducet me ad civitatem munitam quis deducet me usque ad
 Idumeam ¹² nonne tu Deus qui proiecisti nos et non egredieris Deus in exercitibus nostris ¹³ da
 nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine ¹⁴ in Deo faciemus virtutem et ipse
 conculcabit tribulantes nos

Chapter 60

¹ victori in psalmis David ² exaudi Deus laudationem meam intende orationi meae ³ de novissimo
 terrae ad te clamabo cum triste fuerit cor meum cum fortis elevabitur adversum me tu eris ductor
 meus ⁴ fuisti spes mea turris munitissima a facie inimici ⁵ habitabo in tabernaculo tuo iugiter
 sperabo in protectione alarum tuarum semper ⁶ tu enim Deus exaudisti orationem meam dedisti
 hereditatem timentibus nomen tuum ⁷ dies super dies regis adicies annos eius donec est generatio
 et generatio ⁸ sedebit semper ante faciem Dei misericordia et veritas servabunt eum ⁹ sic canam
 nomini tuo iugiter reddens vota mea per singulos dies

Chapter 61

¹ victori per Idithun canticum David ² attamen apud Deum silebit anima mea ex eo salus mea
³ attamen ipse est scutum meum et salus mea fortitudo mea non commovebor amplius ⁴ usquequo
 insidiamini contra virum interficitis omnes quasi murus inclinus et maceria corruens ⁵ partem enim
 eius cogitaverunt expellere placuerunt sibi in mendacio ore suo singuli benedicunt et corde suo
 maledicunt semper ⁶ verumtamen Deo retice anima mea ab ipso enim praestolatio mea ⁷ ipse est
 fortitudo mea et salus mea susceptor meus non timebo ⁸ in Deo salutare meum et gloria mea robur
 fortitudinis meae salus mea in Deo ⁹ sperate in eo omni tempore populi effundite coram eo cor
 vestrum Deus spes nostra est semper ¹⁰ verumtamen vanitas filii Adam mendacium filii viri in
 stateris dolosis fraudulenter agunt simul ¹¹ nolite confidere in calumnia et in rapina ne frustremini
 divitiae si fluxerint ne adponatis cor ¹² unum locutus est Deus duo haec audivi quia imperium Dei
¹³ est et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique secundum opus suum

Chapter 62

¹ canticum David cum esset in deserto Iuda ² Deus fortitudo mea tu es de luce consurgam ad
 te sitivit te anima mea desideravit te caro mea ³ in terra invia et conficiente ac sine aqua sic in
 sancto apparui tibi ut videam fortitudinem tuam et gloriam tuam ⁴ melior est enim misericordia
 tua quam vitae labia mea laudabunt te ⁵ sic benedicam tibi in vita mea in nomine tuo levabo manus
 meas ⁶ quasi adipe et pinguidine implebitur anima mea et labiis laudantibus canet os meum
⁷ recordans tui in cubili meo per singulas vigilias meditabor tibi ⁸ quia fuisti auxilium meum in
 umbra alarum tuarum laudabo ⁹ adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua ¹⁰ ipsi vero
 interficere quaerunt animam meam ingrediantur in extrema terrae ¹¹ congregentur in manus gladii
¹² pars vulpium erunt rex autem laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstruetur
 os loquentium mendacium

Chapter 63

¹ victori canticum David ² audi Deus vocem meam loquentis a timore inimici serva vitam meam
³ absconde me a consilio malignorum a tumultu operantium iniquitatem ⁴ qui exacerunt quasi
gladium linguam suam tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum ⁵ ut sagittarent in absconditis
simplicem ⁶ subito sagittabunt eum et non timebunt confortaverunt sibi sermonem pessimum
narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit nos ⁷ scrutati sunt iniquitates defecerunt
scrutantes scrutinio cogitationibus singulorum et corde profundo ⁸ sagittabit ergo eos Deus iaculo
repentino inferentur plagae eorum ⁹ et corruent in semet ipsos linguis suis fugient omnes qui viderint
eos ¹⁰ et timebunt omnes homines et adnuntiabunt opus Dei et opera eius intellegent ¹¹ laetabitur
iustus in Domino et sperabit in eo et exultabunt omnes recti corde

Chapter 64

¹ victori carmen David cantici ² tibi silens laus Deus in Sion et tibi reddetur votum ³ exaudi
orationem donec ad te omnis caro veniat ⁴ verba iniquitatum praevaluerunt adversum me sceleribus
nostris tu propitiaberis ⁵ beatus quem elegeris et susceperis habitabit enim in atriis tuis replebimur
bonis domus tuae sanctificatione templi tui ⁶ terribilis in iustitia exaudi nos Deus salvator noster
confidentia omnium finium terrae et maris longinqui ⁷ praeparans montes in virtute tua accinctus
fortitudine ⁸ conpescens sonitum maris fremitum fluctuum eius et multitudinem gentium ⁹ et
timebunt qui habitant in extremis a signis tuis egressus matutinos et vespere laudantes facies
¹⁰ visita terram et inriga eam ubertate dita eam rivus Dei plenus aqua praeparabis frumentum eorum
quia sic fundasti eam ¹¹ sulcos eius inebria multiplica fruges eius pluviis inriga eam et germini
eius benedic ¹² volvetur annus in bonitate tua et vestigia tua rorabunt pinguidine ¹³ pinguescent
pascua deserti et exultatione colles accingentur ¹⁴ vestientur agnis greges et valles plenae erunt
frumento coaequabuntur et canent

Chapter 65

¹ victori canticum psalmi iubilate Deo omnis terra ² cantate gloriam nomini eius date gloriam
 laudi eius ³ dicite Deo quam terribile opus tuum in multitudine fortitudinis tuae mentientur tibi
 inimici tui ⁴ omnis terra adoret te et cantet tibi cantet nomini tuo semper ⁵ venite et videte opera
 Dei terribilia consilia super filiis hominum ⁶ convertit mare in aridam in flumine pertransibunt
 pede ibi laetabimur in eo ⁷ qui dominatur in fortitudine sua saeculo oculi eius gentes aspiciunt qui
 increduli sunt non exaltentur in semet ipsis semper ⁸ benedicite populi Deo nostro et auditam facite
 vocem laudis eius ⁹ qui posuit animam nostram in vitam et non dedit in commotione pedes nostros
¹⁰ probasti enim nos Deus igne nos conflasti sicut conflatur argentum ¹¹ introduxisti nos in obsidione
 posuisti stridorem in dorso nostro ¹² inposuisti homines super caput nostrum transivimus per ignem
 et aquam et eduxisti nos in refrigerium ¹³ ingrediar domum tuam in holocaustis reddam tibi vota
 mea ¹⁴ quae promiserunt tibi labia mea et locutum est os meum cum tribularer ¹⁵ holocausta
 medullata offeram tibi cum incensu arietum faciam boves cum hircis semper ¹⁶ venite audite et
 narrabo omnes qui timetis Deum quanta fecerit animae meae ¹⁷ ipsum ore meo invocavi et exaltavi
 in lingua mea ¹⁸ iniquitatem si vidi in corde meo non exaudiat Dominus ¹⁹ ideo exaudivit Deus
 et attendit vocem deprecationis meae ²⁰ benedictus Deus qui non abstulit orationem meam et
 misericordiam suam a me

Chapter 66

¹ victori in psalmis canticum carminis ² Deus misereatur nostri et benedicat nobis inlustret
 faciem suam super nos semper ³ ut nota fiat in terra via tua in universis gentibus salus tua
⁴ confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes ⁵ laetentur et laudent gentes quoniam
 iudicas populos in aequitate et gentium quae in terra sunt ductor es sempiternus ⁶ confiteantur tibi

populi Deus confiteantur tibi populi omnes ⁷ terra dedit germen suum benedicat nobis Deus Deus
 noster ⁸ benedicat nobis Deus et timeant eum omnes fines terrae

Chapter 67

¹ victori David psalmus cantici ² exurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt
 eum a facie eius ³ sicut deficit fumus deficiant sicut tabescit cera a facie ignis pereant impii a facie
 Dei ⁴ iusti autem laetentur exultent in conspectu Dei et gaudeant in laetitia ⁵ cantate Deo canite
 nomini eius praeparate viam ascendenti per deserta in Domino nomen eius et exultate coram eo
⁶ patri pupillorum et defensori viduarum Deus in habitaculo sancto suo ⁷ Deus habitare facit solitarios
 in domo educit vinctos in fortitudine increduli autem habitaverunt in siccitatibus ⁸ Deus cum
 egredereris ante populum tuum et ambulares per desertum semper ⁹ terra commota est et caeli
 stillaverunt a facie tua Deus hoc est in Sinai a facie Dei Dei Israhel ¹⁰ pluviam voluntariam elevasti
 Deus hereditatem tuam laborantem tu confortasti ¹¹ animalia tua habitaverunt in ea praeparasti in
 bonitate tua pauperi Deus ¹² Domine dabis sermonem adnuntiatricibus fortitudinis plurimae ¹³ reges
 exercituum foederabuntur foederabuntur et pulchritudo domus dividet spolia ¹⁴ si dormieritis inter
 medios terminos pinnae columbae deargentatae et posteriora eius in virore auri ¹⁵ cum divideret
 Robustissimus reges in ea nive dealbata est in Selmon ¹⁶ mons Dei mons pinguis mons excelsus
 mons pinguis ¹⁷ quare contenditis montes excelsi adversum montem quem dilexit Deus ut habitaret
 in eo siquidem Dominus habitabit semper ¹⁸ currus Dei innumerabilis milia abundantium Dominus
 in eis in Sina in sancto ¹⁹ ascendisti in excelsum captivam duxisti captivitatem accepisti dona in
 hominibus insuper et non credentes habitare Dominum Deum ²⁰ benedictus Dominus per singulos
 dies portabit nos Deus salutis nostrae semper ²¹ Deus noster Deus salutis et Domini Dei mortis
 egressus ²² verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum verticem crinis ambulantis in
 delictis suis ²³ dixit Dominus de Basan convertam convertam de profundis maris ²⁴ ut calcet pes
 tuus in sanguine lingua canum tuorum ex inimicis a temet ipso ²⁵ viderunt itinera tua Deus itinera

Dei mei regis mei in sancto ²⁶ praecesserunt cantores eos qui post tergum psallebant in medio
 puellarum tympanistriarum ²⁷ in ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israhel ²⁸ ibi
 Benjamin parvulus continens eos principes Iuda in purpura sua principes Zabulon principes Nepthali
²⁹ praecepit Deus tuus de fortitudine tua conforta Deus hoc quod operatus es nobis ³⁰ de templo
 tuo quod est in Hierusalem tibi offerent reges munera ³¹ increpa bestiam calami congregatio fortium
 in vitulis populorum calcitrantium contra rotas argenteas disperge populos qui bella volunt ³² offerant
 velociter ex Aegypto Aethiopia festinet dare manus Deo ³³ regna terrae cantate Deo canite Domino
³⁴ semper qui ascendit super caelum caeli a principio ecce dabit voci suae vocem fortitudinis
³⁵ date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et fortitudo eius in caelis ³⁶ terribilis Deus de
 sanctuario suo Deus Israhel ipse dabit fortitudinem et robur populo benedictus Deus

Chapter 68

¹ victori pro liliis David ² salva me Deus quoniam venerunt aquae usque ad animam ³ infixus
 sum in limo profundi et non possum consistere veni in profundum aquarum et flumen operuit me
⁴ laboravi clamans exasperatum est guttur meum defecerunt oculi mei expectantes Deum meum
⁵ multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati sunt qui persequerantur
 me inimici mei iniuste quae non rapueram tunc reddebam ⁶ Deus tu scis stultitiam meam et peccata
 mea a te non sunt abscondita ⁷ non confundantur in me qui expectant te Domine Deus exercituum
 non confundantur in me qui quaerunt te Deus Israhel ⁸ quia propter te portavi obprobrium operuit
 confusio faciem meam ⁹ alienus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae ¹⁰ quia
 zelus domus tuae comedit me et obprobrium exprobrantium tibi cecidit super me ¹¹ et fleui in
 ieiunio animam meam et factum est in obprobria mihi ¹² et posui vestimentum meum saccum et
 factus sum eis in parabulam ¹³ contra me loquebantur qui sedebant in porta et cantabant bibentes
¹⁴ vinum mea autem oratio ad te Domine tempus reconciliationis est Deus in multitudine
 misericordiae tuae exaudi me in veritate salutaris tui ¹⁵ erue me de luto ut non infigar libera me

ab his qui oderunt me et de profundis aquis ¹⁶ ne operiat me fluvius aquae et ne absorbeat me
 profundum et non coronet super me puteus os suum ¹⁷ exaudi me Domine quoniam bona est
 misericordia tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me ¹⁸ et ne abscondas
 faciem tuam a servo tuo quoniam tribulor cito exaudi me ¹⁹ accede ad animam meam redime eam
 propter inimicos meos libera me ²⁰ tu scis obprobrium meum et confusionem meam et ignominiam
 meam ²¹ coram te sunt omnes hostes mei obprobrio contritum est cor meum et desperatus sum et
 expectavi qui contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni ²² et dederunt in esca mea
 fel et in siti mea potaverunt me aceto ²³ sit mensa eorum coram eis in laqueum et in retributiones
 ad corruendum ²⁴ contenebrentur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva ²⁵ effunde
 super eos indignationem tuam et ira furoris tui comprehendat eos ²⁶ fiat commoratio eorum deserta
 in tabernaculis eorum non sit qui habitet ²⁷ quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et ut
 adfligerent vulneratos tuos narrabant ²⁸ da iniquitatem super iniquitatem eorum et non veniant in
 iustitia tua ²⁹ deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur ³⁰ ego autem pauper et
 dolens salus tua Deus suscipiet me ³¹ laudabo nomen Dei in cantico et magnificabo eum in
 confessione ³² et placebit Domino super vitulum novellum cornua efferentem et ungulas ³³ videntes
 mansueti laetabuntur qui quaeritis Deum vivet anima vestra ³⁴ quoniam exaudivit pauperes Dominus
 et vinctos suos non dispexit ³⁵ laudent eum caeli et terra maria et omne quod movetur in eis ³⁶ quia
 Deus salvabit Sion et aedificabit civitates Iuda et habitabunt ibi et possidebunt eam ³⁷ et semen
 servorum eius possidebit eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

Chapter 69

¹ victori David ad recordandum ² Deus ut liberes me Domine ut auxiliaris mihi festina
³ confundantur et erubescant qui quaerunt animam meam ⁴ convertantur retrorsum et erubescant
 qui volunt malum mihi revertantur ad vestigium confusionis suae qui dicunt va va ⁵ gaudeant et
 laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum

6
ego autem egenus et pauper Deus festina pro me auxilium meum et salvator meus tu Domine ne moreris

Chapter 70

1
in te Domine speravi ne confundar in aeternum 2
iustitia tua erue me et libera inclina ad me
aurem tuam et salva me 3
esto mihi robustum habitaculum ut ingrediar iugiter praecepisti ut salvares
me quia petra mea et fortitudo mea es tu 4
Deus meus salva me de manu impii de manu iniqui et
nocentis 5
quia tu es expectatio mea Deus Domine fiducia mea ab adolescentia mea 6
a te sustentatus
sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te laus mea semper 7
quasi portentum
factus sum multis et tu spes mea fortissima 8
impleatur os meum laude tua tota die magnitudine
tua 9
ne proicias me in tempore senectutis cum defecerit fortitudo mea ne derelinquas me 10
quia
dixerunt inimici mei mihi et qui observabant animam meam inierunt consilium pariter 11
dicentes
Deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est qui eruat 12
Deus ne elongeris
a me Deus meus ad auxiliandum mihi festina 13
confundantur et consumantur adversarii animae
meae operiantur obprobrio et confusione qui quaerunt malum mihi 14
ego autem iugiter expectabo
et adiciam super omnes laudationes tuas 15
os meum narrabit iustitiam tuam tota die salutare tuum
quia non cognovi litteraturas 16
ingrediar in fortitudine Domini Dei recordabor iustitiae tuae solius
17
Deus docuisti me ab adolescentia mea et usque nunc adnuntiabo mirabilia tua 18
insuper et usque
ad senectutem et canos Deus ne derelinquas me donec adnuntiem brachium tuum generationi
cunctisque qui venturi sunt fortitudines tuas 19
et iustitiam tuam Deus usque in excelsum quanta
fecisti magnalia Deus quis similis tibi 20
qui ostendisti mihi tribulationes plurimas et adflictiones
conversus vivificabis nos et de abyssi terrae rursum educes nos 21
multiplicabis magnitudinem
meam et conversus consolaberis me 22
ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam
Deus meus cantabo tibi in cithara Sancte Israhel 23
laudabunt labia mea cum cantavero tibi et anima

mea quam redemisti ²⁴ insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam quia confusi sunt et dehonestati quaerentes malum mihi

Chapter 71

¹ Salomonis ² Deus iudicium regi da et iustitiam tuam filio regis iudicabit populum tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio ³ adsument montes pacem populo et colles iustitiam ⁴ iudicabit pauperes populi salvabit filios pauperis et confringet calumniatorem ⁵ et timebunt te quamdiu erit sol et ultra lunam in generatione generationum ⁶ descendet ut pluvia super vellus ut stillae inrorantes terram ⁷ germinabit in diebus eius iustitia et multitudo pacis donec non sit luna ⁸ et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos terrae ⁹ ante eum procident Aethiopes et inimici eius pulverem lingent ¹⁰ reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabiae et Saba tributum conferent ¹¹ et adorabunt eum omnes reges universae nationes servient ei ¹² quia eruet pauperem a potente et inopem cui non est adiutor ¹³ parcet inopi et pauperi et animas pauperum salvabit ¹⁴ ab usura et iniquitate redimet animam eorum et pretiosus erit sanguis eorum coram oculis eius ¹⁵ et vivet et dabitur ei de auro Saba et orabunt de eo iugiter tota die benedicent ei ¹⁶ erit memorabile triticum in terra in capite montium elevabitur sicut Libani fructus eius et florebunt de civitate sicut faenum terrae ¹⁷ erit nomen eius in aeternum ultra solem perseverabit nomen eius et benedicentur in eo omnes gentes et beatificabunt eum ¹⁸ benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia ¹⁹ solus et benedictum nomen gloriae eius in sempiternum et implebitur gloria eius universa terra ²⁰ amen amen ²⁰ completae sunt orationes David filii Iesse

Chapter 72

¹ canticum Asaph attamen bonus est Israhel Deus his qui mundo sunt corde ² mei autem paene vacillaverunt pedes paene effusi sunt gressus mei ³ quia aemulatus sum contra iniquos pacem

impiorum videns⁴ quod non recogitaverint de morte sua et firma sint vestibula eorum⁵ in labore
 hominum non sunt et cum hominibus non flagellabuntur⁶ ideo nutriti sunt ad superbiam
 circumdederunt iniquitatem sibi⁷ processerunt a pinguidine oculi eorum transierunt cogitationes
 cordis⁸ inriserunt et locuti sunt in malitia calumniam de excelso loquentes⁹ posuerunt in caelo os
 suum et lingua eorum deambulavit in terra¹⁰ propterea convertetur populus eius hic et quis plenus
 inveniatur in eis¹¹ et dixerunt quomodo novit Deus et si est scientia in Excelso¹² ecce isti impii
 et abundantes in saeculo multiplicaverunt divitias¹³ ergone frustra mundavi cor meum et lavi in
 innocentia manus meas¹⁴ et fui flagellatus tota die et increpatio mea in matutinis¹⁵ dixi si narravero
 sic ecce generationem filiorum tuorum reliqui¹⁶ et cogitavi ut intellegerem istud labor est in oculis
 meis¹⁷ donec veniam ad sanctuaria Dei intellegam in novissimo eorum¹⁸ verumtamen in lubrico
 posuisti eos deiecisti eos ad interitum¹⁹ quomodo vastati sunt subito defecerunt consumpti sunt
 quasi non sint²⁰ quasi somnium evigilantis Domine in civitate tua imaginem eorum ad nihilum
 rediges²¹ quia contractum est cor meum et lumbi mei velut ignis fumigans²² et ego insipiens et
 nescius²³ quasi iumentum factus sum apud te et eram semper tecum²⁴ et tenebas manum dexteram
 meam in consilium tuum deduces me et postea in gloria suscipies me²⁵ quid mihi est in caelo et
 tecum nolui in terra²⁶ consumpta est caro mea et cor meum robur cordis mei et pars mea Deus in
 aeternum²⁷ quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem fornicantem a te²⁸ mihi
 autem adpropinquare Deo bonum est posui in Domino Deo spem meam ut narrem omnes
 adnuntiationes tuas

Chapter 73

¹ eruditionis Asaph ut quid Deus reppulisti in finem fumavit furor tuus in gregem pascuae tuae
² recordare congregationis tuae quam possedisti ab initio et redemisti virgam hereditatis tuae montis
 Sion in quo habitasti³ sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem omnia mala egit
 inimicus in sanctuario⁴ fremuerunt hostes tui in medio pacti tui posuerunt signa sua in tropeum

5 manifesta in introitu desuper in saltu lignorum secures 6 et nunc scalpturas eius pariter bipinne et
 dolatoriis deraserunt 7 miserunt ignem in sanctuarium tuum in terram contaminaverunt habitaculum
 nominis tui 8 dixerunt in cordibus suis posteri eorum simul incenderunt omnes sollemnitates Dei
 in terra 9 signa nostra non vidimus non est ultra propheta et non est nobiscum qui sciat usquequo
 10 usquequo Deus exprobrabit adversarius blasphemabit inimicus nomen tuum in finem 11 quare
 convertis manum tuam et dexteram tuam ad medium sinum tuum consume 12 Deus autem rex meus
 ab initio operatur salutes in medio terrae 13 tu dissipasti in fortitudine tua mare contrivisti capita
 draconum in aquis 14 tu confregisti capita Leviathan dedisti eum in escam populo Aethiopum 15 tu
 disruptisti fontem et torrentem tu exsiccasti flumina fortia 16 tua est dies et tua est nox tu ordinasti
 luminaria et solem 17 tu statuisti omnes terminos terrae aestatem et hiemem tu plasmasti 18 memento
 huius inimicus exprobravit Domino et populus insipiens blasphemavit nomen tuum 19 ne tradas
 bestiis animam eruditam lege tua vitae pauperum tuorum ne obliviscaris in perpetuum 20 respice
 ad pactum quia repletae sunt tenebris terrae habitationes iniquae subrutae 21 ne revertatur confractus
 et confusus egenus et pauper laudabunt nomen tuum 22 surge Deus iudica causam tuam memento
 obprobrii tui ab insipiente tota die 23 ne obliviscaris vocis hostium tuorum sonitus adversariorum
 tuorum ascendit iugiter

Chapter 74

1 victori ut non disperdas psalmus Asaph cantici 2 confitebimur tibi Deus confitebimur et iuxta
 nomen tuum narrabunt mirabilia tua 3 cum accepero tempus ego iustitias iudicabo 4 dissolvetur
 terra cum omnibus habitatoribus suis ego adpendi columnas eius semper 5 dixi inique agentibus
 nolite inique agere et impiis nolite exaltare cornu 6 nolite exaltare in excelsum cornu vestrum
 loquentes in cervice veteri 7 quia nec ab oriente neque ab occidente neque a solitudine montium
 8 sed Deus iudex hunc humiliabit et hunc exaltabit 9 quia calix in manu Domini est et vino meraco
 usque ad plenum mixtus et propinabit ex eo verumtamen feces eius epotabunt bibentes omnes impii

10
 terrae ego autem adnuntiabo in sempiternum cantabo Deo Iacob 11
 confringam exaltabuntur cornua iusti et omnia cornua impiorum

Chapter 75

1
 victori in psalmis canticum Asaph carminis 2
 cognoscetur in Iudaea Deus in Israhel magnum
 nomen eius 3 et erit in Salem tabernaculum eius et habitatio eius in Sion 4
 ibi confringet volatilia
 arcus scutum et gladium et bellum semper 5 lumen tu es Magnifice a montibus captivitatis 6
 spoliati sunt superbi corde dormitaverunt somnum suum et non invenerunt omnes viri exercitus manus suas
 7 ab increpatione tua Deus Iacob consopitus est et currus et equus 8 tu terribilis es et quis stabit
 adversum te ex tunc ira tua 9 de caelo adnuntiabis iudicium terra timens tacebit 10 cum surrexerit
 ad iudicandum Deus ut salvos faciat omnes mites terrae semper 11 quia ira hominis confitebitur
 tibi reliquiis irae accingeris 12 vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius sunt
 offerent dona terribili 13 auferenti spiritum ducum terribili regibus terrae

Chapter 76

1
 victori per Idithun psalmus Asaph 2
 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum
 et exaudivit me 3 in die tribulationis meae Dominum requisivi manus mea nocte extenditur et non
 quiescit noluit consolari anima mea 4 recordans Dei conturbabar loquebar in memet ipso et deficiebat
 spiritus meus semper 5 prohibebam suspectum oculorum meorum stupebam et non loquebar
 6 recogitabam dies antiquos annos pristinos 7 recordabar psalmorum meorum in nocte cum corde
 meo loquebar et scobebam spiritum meum 8 ergone in aeternum proiciet Dominus et non
 repropitiabitur ultra 9 ergone complebit usque in finem misericordiam suam consummabit verbum
 de generatione et generatione 10 numquid oblitus est misereri Deus aut complebit in furore
 misericordias suas semper 11 et dixi inbecillitas mea est haec commutatio dexterarum Excelsi

12 recordabor cogitationum Domini reminiscens antiqua mirabilia tua 13 et meditabor in omni opere
 tuo et adinventiones tuas loquar 14 Deus in sanctuario via tua quis deus magnus ut Deus 15 tu es
 Deus faciens mirabilia ostendens in populis potentiam tuam 16 redemisti in brachio populum tuum
 filios Iacob et Ioseph semper 17 videntes te aquae Deus videntes te aquae parturierunt et commotae
 sunt abyssi 18 excusserunt aquas nubila vocem dederunt nubes et sagittae tuae discurrebant 19 vox
 tonitruui tui in rota apparuerunt fulgora tua orbi concussa est et commota est terra 20 in mari via tua
 et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non sunt agnita 21 deduxisti quasi gregem populum
 tuum in manu Mosi et Aaron

Chapter 77

1 eruditionis Asaph ausculta populus meus legem meam inclinate aurem vestram ad verba oris
 mei 2 aperiam in parabula os meum loquar enigmata antiqua 3 quae audivimus et cognovimus et
 patres nostri narraverunt nobis 4 non sunt abscondita a filiis eorum a generatione sequenti narrante
 laudes Domini et potentiam eius et mirabilia eius quae fecit 5 statuit contestationem Iacob et legem
 posuit in Israhel quae mandavit patribus nostris ut docerent filios suos 6 ut cognosceret generatio
 subsequens filii nascituri surgent et narrabunt filiis suis 7 ut ponant in Deo spem suam et non
 obliviscantur cogitationum eius et mandata eius custodiant 8 ut non sint sicut patres eorum generatio
 declinans et provocans generatio quae non praeparavit cor suum et non credidit Deo spiritus eius
 9 filii Efraim intendentes et mittentes arcum terga verterunt in die belli 10 non custodierunt pactum
 Dei sui et in lege eius noluerunt ingredi 11 et obliti sunt commutationum eius et mirabilium eius
 quae ostendit eis 12 coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti in regione Taneos
 13 divisit mare et transduxit eos et stare fecit aquas quasi acervum 14 et duxit eos in nube per diem
 et tota nocte in lumine ignis 15 scidit petram in deserto et potum dedit quasi de abyssis magnis
 16 et eduxit rivos de petra et elicuit quasi flumina aquas 17 et addiderunt ultra peccare ei ut
 provocarent Excelsum in invio 18 et temptaverunt Deum in cordibus suis petentes cibum animae

19
 suae et loquentes contra Deum dicebant numquid poterit Deus ponere mensam in solitudine
 20
 ecce percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt numquid et panem poterit dare
 21
 aut praeparare carnem populo suo ideo audivit Dominus et non distulit et ignis accensus est in
 22
 Jacob et furor ascendit in Israhel quia non crediderunt Deo nec habuerunt fiduciam in salutari
 23
 eius et praecepit nubibus desuper et portas caeli aperuit 24 et pluit super eos man ut comederent
 25
 et triticum caeli dedit eis panem fortium comedit vir cibaria misit eis in saturitatem 26 abstulit
 27
 eorum de caelo et induxit in fortitudine sua africum et pluit super eos quasi pulverem carnes et
 28
 quasi harenam maris volatilia pinnata et ceciderunt in medio castrorum eius in circuitu
 29
 tabernaculorum eius et comederunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis 30 non
 31
 indiguerunt de cupiditate sua cum adhuc cibus esset in ore eorum furor ergo Dei ascendit super
 32
 eos et occidit pingues eorum et electos Israhel incurvavit in omnibus his peccaverunt ultra et
 33
 non crediderunt mirabilibus eius et consumpsit in vanitate dies eorum et annos eorum velociter
 34
 si occidebat eos tunc requirebant eum et convertebantur et diluculo consurgebant ad Deum 35 et
 36
 recordabantur quia Deus fortitudo eorum et Deus excelsus redemptor eorum et lactaverunt eum
 37
 in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei cor autem eorum non erat firmum cum eo nec permanserunt
 38
 in pacto eius ipse vero misericors propitiabitur iniquitati et non disperdet multumque avertit
 39
 iram suam et non suscitavit totum furorem suum sed recordatus est quia caro essent spiritus
 40
 vadens et non revertens quotiens provocaverunt eum in deserto adflixerunt eum in solitudine
 41
 et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel concitaverunt non sunt recordati
 42
 manus eius diei qua redemit eos a tribulante 43 qui fecit in Aegypto signa sua et ostenta sua in
 44
 regione Taneos qui convertit in sanguine fluvios eorum et rivos eorum ut non biberent 45 qui
 46
 inimisit eis genus omne muscarum ut comederent eos et ranas ut disperderent eos qui dedit brucho
 47
 germen eorum et laborem eorum lucustae qui occidit in grandine vineas eorum et sycomoros
 48
 eorum in frigore qui tradidit grandini pascua eorum et iumenta eorum volucris 49 qui misit
 in eos iram furoris sui indignationem et comminationem et angustiam inmissionem angelorum

50
 malorum munivit semitam furori suo non pepercit morti animae eorum et animantia eorum pesti
 51
 tradidit et percussit omne primogenitum in Aegypto principium partus in tabernaculis Cham
 52 et tulit veluti oves populum suum et minavit eos sicut gregem in deserto 53 et duxit eos cum
 54
 fiducia et absque timore inimicos autem eorum operuit mare et adduxit eos ad terminum
 sanctificatum suum montem istum quem possedit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et
 55
 possidere eos fecit in funiculo hereditatem et conlocavit in tabernaculis eorum tribus Israhel
 56 et temptaverunt et provocaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt 57 et aversi
 58
 sunt et praevaricati sunt ut patres eorum incurvati sunt quasi arcus inutilis et provocaverunt eum
 59
 in excelsis suis et in sculptilibus suis ad aemulandum concitaverunt audivit Deus et non distulit
 60
 et proiecit vehementer Israhel et reliquit tabernaculum Selo tentorium quod conlocavit inter
 61
 homines tradidit in captivitatem gloriam suam et decorem suum in manu hostis 62 et conclusit
 63
 in gladio populum suum et in hereditate sua non distulit iuvenes eius devoravit ignis et virgines
 64
 eius nemo luxit sacerdotes eius gladio ceciderunt et viduae eius non sunt fletae 65 et evigilavit
 66
 quasi dormiens Dominus quasi fortis post crapulam vini et percussit hostes suos retrorsum
 67
 obprobrium sempiternum dedit eos et proiecit tabernaculum Ioseph et tribum Efraim non elegit
 68
 sed elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit 69 et aedificavit in similitudinem monoceroton
 70
 sanctuarium suum quasi terram fundavit illud in saeculum et elegit David servum suum et tulit
 71
 eum de gregibus ovium sequentem fetas adduxit eum ut pasceret Iacob populum eius et Israhel
 72
 hereditatem eius qui pavit eos in simplicitate cordis sui et in prudentia manuum suarum dux
 eorum fuit

Chapter 78

1
 canticum Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum
 2
 posuerunt Hierusalem in acervis lapidum dederunt cadavera servorum tuorum escam volatilibus
 3
 caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu

Hierusalem et non erat qui sepeliret⁴ facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et derisio
 his qui in circuitu nostro sunt⁵ usquequo Domine irasceris in finem ardebit quasi ignis zelus tuus
⁶ effunde furorem tuum super gentes quae non cognoverunt te et super regna quae nomen tuum non
 invocaverunt⁷ quia comederunt Iacob et decorem eius desolaverunt⁸ ne recorderis iniquitatum
 nostrarum veterum cito occupent nos misericordiae tuae quia adtenuati sumus nimis⁹ auxiliare
 nobis Deus Iesus noster propter gloriam nominis tui et libera nos et propitiare peccatis nostris
 propter nomen tuum¹⁰ quare dicunt gentes ubi est Deus eorum nota fiat in gentibus ante oculos
 nostros ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est¹¹ ingrediatur coram te gemitus victorum
 in magnitudine brachii tui relinque filios interitus¹² et redde vicinis nostris septuplum in sinu
 eorum obprobrium suum quo exprobraverunt tibi Domine¹³ nos enim populus tuus et grex pascuae
 tuae confitebimur tibi in sempiternum in generatione et generatione narrabimus laudes tuas

Chapter 79

¹ victori pro liliis testimonii Asaph canticum² qui pascis Israhel ausculta qui ducis quasi gregem
 Ioseph qui sedes super cherubin ostendere³ ante Efraim et Benjamin et Manasse suscita fortitudinem
 tuam et veni ut salvos facias nos⁴ Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
⁵ Domine Deus exercituum usquequo fumabis ad orationem populi tui⁶ cibasti nos pane flebili et
 potasti nos in lacrimis tripliciter⁷ posuisti nos contentionem vicinis nostris et inimici nostri
 subsannaverunt nos⁸ Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus⁹ vineam
 de Aegypto tulisti eiecisti gentes et plantasti eam¹⁰ praeparasti ante faciem eius et stabilisti radices
 eius et implevit terram¹¹ operti sunt montes umbra eius et ramis illius cedri Dei¹² expandit comas
 suas usque ad mare et usque ad Flumen germina sua¹³ quare dissipasti maceriam eius et
 vindemiaverunt eam omnes qui transeunt per viam¹⁴ vastavit eam aper de silva et omnes bestiae
 agri depastae sunt eam¹⁵ Deus exercituum revertere obsecro respice de caelo et vide et visita
 vineam hanc¹⁶ et radicem quam plantavit dextera tua et filium quem confirmasti tibi¹⁷ succensam

igni et deramatam ab increpatione faciei tuae pereant ¹⁸ fiat manus tua super virum dexteræ tuæ
 et super filium hominis quem confirmasti tibi ¹⁹ et non recedemus a te vivificabis nos et nomine
 tuo vocabimur ²⁰ Domine Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

Chapter 80

¹ victori in torcularibus Asaph ² laudate Deum fortitudinem nostram iubilate Deo Iacob
³ adsumite carmen et date tympanum citharam decoram cum psalterio ⁴ clangite in neomenia bucina
 et in medio mense die sollemnitatis nostræ ⁵ quia legitimum Israhel est et iudicium Dei Iacob
⁶ testimonium in Ioseph posuit cum egrederetur terra Aegypti labium quod nesciebam audivi ⁷ amovi
 ab onere umerum eius manus eius a cofino recesserunt ⁸ in tribulatione invocasti et erui te exaudivi
 te in abscondito tonitru i probavi te super aquam Contradictionis semper ⁹ audi populus meus et
 contestor te Israhel si audieris me ¹⁰ non sit in te deus alienus et non adores deum peregrinum
¹¹ ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo illud ¹² et
 non audivit populus meus vocem meam et Israhel non credidit mihi ¹³ et dimisi eum in pravitate
 cordis sui ambulabunt in consiliis suis ¹⁴ utinam populus meus audisset me Israhel in viis meis
 ambulasset ¹⁵ quasi nihilum inimicos eius humiliassem et super hostes eorum vertissem manum
 meam ¹⁶ qui oderunt Dominum negabunt eum et erit tempus eorum in saeculo ¹⁷ et cibavit eos de
 adipe frumenti et de petra mellis saturavit eos

Chapter 81

¹ canticum Asaph Deus stetit in coetu Dei in medio Deus iudicat ² usquequo iudicatis iniquitatem
 et facies impiorum suscipitis semper ³ iudicate pauperi et pupillo egeno et inopi iuste facite ⁴ salvate
 inopem et pauperem de manu impiorum liberate ⁵ non cognoscunt nec intellegunt in tenebris
 ambulant movebuntur omnia fundamenta terræ ⁶ ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes vos ⁷ ergo

quasi Adam moriemini et quasi unus de principibus cadetis⁸ surge Domine iudica terram quoniam hereditabis omnes gentes

Chapter 82

¹ canticum psalmi Asaph ² Deus ne taceas ne sileas et non quiescas Deus ³ quia ecce inimici tui tumultuati sunt et qui oderunt te levaverunt caput ⁴ contra populum tuum nequiter tractaverunt et inierunt consilium adversum arcanum tuum ⁵ dixerunt venite et conteramus eos de gente et non sit memoria nominis Israhel ultra ⁶ quoniam tractaverunt pariter contra te foedus pepigerunt ⁷ tabernacula Idumeae et Ismahelitarum Moab et Aggareni ⁸ Gebal et Ammon et Amalech Palestina cum habitatoribus Tyri ⁹ sed et Assur venit cum eis facti sunt brachium filiorum Loth semper ¹⁰ fac illis sicut Madian et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison ¹¹ contriti sunt in Aendor fuerunt quasi sterquilinum terrae ¹² pone duces eorum sicut Oreb et Zeb et Zebee et Salmana omnes principes eorum ¹³ qui dixerunt possideamus nobis pulchritudinem Dei ¹⁴ Deus meus pone eos ut rotam quasi stipulam ante faciem venti ¹⁵ quomodo ignis conburit silvam et sicut flamma devorat montes ¹⁶ sic persequere eos in tempestate tua et in turbine tuo conturba eos ¹⁷ imple facies eorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine ¹⁸ confundantur et conturbentur usque in saeculum et erubescant et pereant ¹⁹ et sciant quia nomen tuum est Dominus solus tu Excelsus super omnem terram

Chapter 83

¹ victori pro torculari filiorum Core canticum ² quam dilecta tabernacula tua Domine exercituum ³ desiderat et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea laudabunt Deum viventem ⁴ siquidem avis invenit domum et passer nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine exercituum rex meus et Deus meus ⁵ beati qui habitant in domo tua adhuc laudabunt te semper

⁶ beatus homo cuius fortitudo est in te semitae in corde eius ⁷ transeuntes in valle fletus fontem
⁸ ponent eam benedictione quoque amicietur doctor ibunt de fortitudine in fortitudinem parebunt
⁹ apud Deum in Sion Domine Deus exercituum exaudi orationem meam ausculta Deus Iacob semper
¹⁰ clipeus noster vide Deus et adtende faciem christi tui ¹¹ quoniam melior est dies in atriis tuis
 super milia elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in tabernaculis impietatis
¹² quia sol et scutum Dominus Deus gratiam et gloriam dabit Dominus ¹³ nec prohibebit bonum
 ab his qui ambulant in perfectione Domine exercituum beatus homo qui confidet in te

Chapter 84

¹ victori filiorum Core canticum ² placatus es Domine terrae tuae reduxisti captivitatem Iacob
³ dimisisti iniquitatem populo tuo operuisti omnes iniquitates eorum semper ⁴ continuisti omnem
 indignationem tuam conversus es ab ira furoris tui ⁵ converte nos Deus Iesus noster et solve iram
 tuam adversum nos ⁶ noli in aeternum irasci nobis extendens iram tuam in generationem et
 generationem ⁷ nonne tu revertens vivificabis nos et populus tuus laetabitur in te ⁸ ostende nobis
⁹ Domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis audiam quid loquatur Dominus Deus
 loquetur enim pacem ad populum suum et ad sanctos suos ut non convertantur ad stultitiam
¹⁰ verumtamen prope est his qui timent eum salutare eius ut habitet gloria in terra nostra
¹¹ misericordia et veritas occurrerunt iustitia et pax deosculatae sunt ¹² veritas de terra orta est et
¹³ iustitia de caelo prospexit sed et Dominus dabit bonum et terra nostra dabit germen suum
¹⁴ iustitia ante eum ibit et ponet in via gressus suos

Chapter 85

¹ oratio David inclina Domine aurem tuam exaudi me quia egenus et pauper ego sum ² custodi
 animam meam quia sanctus sum salva servum tuum tu Deus meus qui confidit in te ³ miserere mei
 Domine quoniam ad te clamabo tota die ⁴ laetifica animam servi tui quia ad te animam meam levo

⁵ tu enim es Domine bonus et propitiabilis et multus misericordia omnibus qui invocant te ⁶ exaudi
 Domine orationem meam et ausculta vocem deprecationum mearum ⁷ in die tribulationis meae
 invocabo te quia exaudies me ⁸ non est similis tui in diis Domine non est iuxta opera tua ⁹ omnes
 gentes quas fecisti venient et adorabunt coram te Domine et glorificabunt nomen tuum ¹⁰ quia
 magnus tu et faciens mirabilia tu Deus solus ¹¹ doce me Domine viam tuam ut ambulem in veritate
 tua unicum fac cor meum ut timeat nomen tuum ¹² confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde
 meo et glorificabo nomen tuum in sempiternum ¹³ quia misericordia tua magna super me et eruisti
 animam meam de inferno extremo ¹⁴ Deus superbi surrexerunt adversus me et coetus robustorum
 quaesivit animam meam et non posuerunt te in conspectu suo ¹⁵ tu autem Domine Deus misericors
 et clemens patiens et multae misericordiae et verus ¹⁶ respice ad me et miserere mei da fortitudinem
 tuam servo tuo et salva filium ancillae tuae ¹⁷ fac mecum signum in bonitate et videant qui oderunt
 me et confundantur quia tu Domine auxiliatus es mihi et consolatus es me

Chapter 86

¹ filiorum Core psalmus cantici fundamentum eius in montibus sanctuarii ² diligit Dominus
 portas Sion super omnia tabernacula Iacob ³ gloriosa dicta sunt in te civitas Dei semper
⁴ commemorabo superbiae et Babylonis scientes me ecce Palestina et Tyrus cum Aethiopia iste
 natus est ibi ⁵ ad Sion autem dicetur vir et vir natus est in ea et ipse fundavit eam Excelsus ⁶ Dominus
 numerabit scribens populos ipse natus est in ea semper ⁷ et cantabunt quasi in choris omnes fontes
 mei in te

Chapter 87

¹ canticum carminis filiorum Core victori per chorum ad praecinendum eruditionis Eman Ezraitae
² Domine Deus salutis meae per diem clamavi in nocte coram te ³ ingrediatur ante te oratio mea

4
 inclina aurem tuam ad laudationem meam quia repleta est malis anima mea et vita mea ad infernum
 5
 descendit reputatus sum cum descendentibus lacum factus sum quasi homo invalidus inter
 6
 mortuos liber sicut interfecti et dormientes in sepulchro quorum non recordaris amplius et qui a
 7
 manu tua abscisi sunt posuisti me in lacu novissimo in tenebris in profundis super me confirmatus
 8
 est furor tuus et cunctis fluctibus tuis adflixisti me semper longe fecisti notos meos a me posuisti
 9
 me abominationem eis clausum et non prodeuntem oculus meus infirmatus est ab afflictione
 10
 invocavi te Domine tota die expandi ad te palmas meas numquid mortuis facies mirabilia aut
 11
 gigantes surgent et confitebuntur tibi semper numquid narrabitur in sepulchro misericordia tua
 12
 et veritas tua in perditione numquid noscentur in tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra
 13
 quae oblivioni tradita est ego autem ad te Domine clamavi et mane oratio mea praeveniet te
 14
 15
 quare Domine abicis animam meam abscondis faciem tuam a me pauper ego et aerumnosus
 16
 ab adolescentia portavi furorem tuum et conturbatus sum per me transierunt irae tuae terrores
 17
 tui opprimerunt me circumdederunt me quasi aquae tota die vallaverunt me pariter longe
 18
 19
 fecisti a me amicum et sodalem notos meos abstulisti

Chapter 88

1
 eruditionis Aethan Ezraitae misericordias Domini in aeternum cantabo in generatione et
 2
 generatione adnuntiabo veritatem tuam in ore meo quia dixisti sempiterna misericordia aedificabitur
 3
 caelos fundabis et veritas tua in eis percussi foedus cum electo meo iuravi David servo meo
 4
 5
 usque in aeternum stabiliam semen tuum et aedificabo in generationem et generationem thronum
 6
 tuum semper confitebuntur caeli mirabilia tua Domine et veritatem tuam in ecclesia sanctorum
 7
 quis enim in nubibus adaequabitur Domino adsimilabitur Domino de filiis Dei Deus inclitus in
 8
 arcano sanctorum nimio et terribilis in cunctis qui circum eum sunt Domine Deus exercituum
 9
 quis similis tui fortissime Domine et veritas tua in circuitu tuo tu dominaris superbiae maris et
 10
 elationes gurgitum eius tu conprimis tu confregisti quasi vulneratum superbum in brachio forti
 11

12
 tuo dispersisti inimicos tuos tui sunt caeli et tua est terra orbem et plenitudinem eius tu fundasti
 13
 aquilonem et dexteram tu creasti Thabor et Hermon nomen tuum laudabunt 14
 tuum brachium
 cum fortitudine roboretur manus tua exaltetur dextera tua 15
 iustitia et iudicium firmamentum
 throni tui misericordia et veritas praecedent faciem tuam 16
 beatus populus qui novit iubilum
 Domine in lumine vultus tui ambulabunt 17
 in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua
 18
 exaltabuntur quia gloria fortitudinis eorum tu es et in misericordia tua elevabis cornu nostrum
 19
 quia a Domino est protectio nostra et a Sancto Israhel rege nostro 20
 tunc locutus es per visionem
 sanctis tuis et dixisti posui adiutorium super robustum exaltavi electum de populo 21
 inveni David
 servum meum oleo sancto meo unxi eum 22
 cum quo manus mea firma erit et brachium meum
 roborabit eum 23
 non decipiet inimicus eum et filius iniquitatis non adfliget eum 24
 sed concidam
 ante faciem eius hostes illius et qui eum oderunt percutiam 25
 veritas autem mea et misericordia
 mea erit cum eo et in nomine meo exaltabitur cornu eius 26
 et ponam in mari manum eius et in
 27
 fluminibus dexteram eius ipse vocabit me pater meus es tu Deus meus et fortitudo salutis meae
 28
 ego autem primogenitum ponam eum excelsum regibus terrae 29
 in aeternum custodiam ei
 misericordiam meam et pactum meum fidele ei erit 30
 et ponam perpetuum semen eius et thronum
 eius sicut dies caeli 31
 si autem dereliquerint filii eius legem meam et in iudiciis meis non
 32
 ambulaverint si caerimonias meas profanaverint et praecepta mea non custodierint 33
 visitabo
 in virga scelera eorum et in plagis iniquitatem eorum 34
 misericordiam autem meam non auferam
 ab eo nec mentiar in veritate mea 35
 non violabo pactum meum et quod egressum est de labiis meis
 non mutabo 36
 semel iuravi in sancto meo ne David mentiar 37
 semen eius in sempiternum erit
 38
 et thronus eius sicut sol in conspectu meo sicut luna stabilietur in sempiternum et testis in caelo
 39
 fidelis semper tu autem reppulisti et proiecisti iratus es adversum christum tuum 40
 adtenuasti
 pactum servi tui profanasti in terra diadema eius 41
 dissipasti omnes macerias eius posuisti
 42
 munitiones eius pavorem diripuerunt eum omnes qui transeunt per viam factus est obprobrium
 43
 vicinis suis elevasti dexteram hostium eius laetificasti omnes inimicos illius 44
 avertisti robur

gladii eius et non sublevasti eum in proelio ⁴⁵ quiescere fecisti munditiam eius et thronum illius
 in terram detraxisti ⁴⁶ abbreviasti dies adulescentiae eius operuisti eum ignominia sempiterna
⁴⁷ usquequo Domine absconderis in finem succendetur quasi ignis indignatio tua ⁴⁸ memento mei
 de profundo alioquin quare frustra creasti filios hominum ⁴⁹ quis est vir qui vivat et non videat
 mortem salvans animam suam de manu inferi semper ⁵⁰ ubi sunt misericordiae tuae antiquae
 Domine quas iurasti David in veritate tua ⁵¹ recordare Domine obprobrii servorum tuorum quia
 portavi in sinu meo omnes iniquitates populorum ⁵² quas exprobraverunt inimici tui Domine quibus
 exprobraverunt vestigia christi tui ⁵³ benedictus Dominus in sempiternum amen et amen

Chapter 89

¹ oratio Mosi viri Dei Domine habitaculum tu factus es nobis in generatione et generatione
² antequam montes nascerentur et parturiretur terra et orbis a saeculo et usque in saeculum tu es
³ convertes hominem usque ad contritionem et dices revertimini filii Adam ⁴ quia mille anni in
 oculis tuis sicut dies hesterna quae pertransiit et vigilia nocturna ⁵ percutiente te eos somnium erunt
⁶ mane quasi herba pertransiens mane floruit et abiit ad vesperam conteretur atque siccabitur
⁷ consumpti enim sumus in furore tuo et in indignatione tua conturbati sumus ⁸ posuisti iniquitates
 nostras coram te negligentias nostras in luce vultus tui ⁹ omnes enim dies nostri transierunt in
 furore tuo consumpsimus annos nostros quasi sermonem loquens ¹⁰ dies annorum nostrorum in
 ipsis septuaginta anni si autem multum octoginta anni et quod amplius est labor et dolor quoniam
 transivimus cito et avolavimus ¹¹ quis novit fortitudinem irae tuae et secundum timorem tuum
 indignationem tuam ¹² ut numerentur dies nostri sic ostende et veniemus corde sapienti ¹³ revertere
 Domine usquequo et exorabilis esto super servis tuis ¹⁴ imple nos matutina misericordia tua et
 laudabimus et laetabimur in cunctis diebus nostris ¹⁵ laetifica nos pro diebus quibus adflixisti nos
 et annis in quibus vidimus mala ¹⁶ appareat apud servos tuos opus tuum et gloria tua super filios

17
 eorum et sit decor Domini Dei nostri super nos et opus manuum nostrarum fac stabile super nos
 opus manuum nostrarum confirma

Chapter 90

1
 qui habitat in abscondito Excelsi in umbraculo Domini commorabitur 2
 meus 3
 meus et fortitudo mea Deus meus confidam in eum 3
 quia ipse liberabit te de laqueo venantium de
 morte insidiarum 4
 in scapulis suis obumbrabit tibi et sub alis eius sperabis 5
 scutum et protectio
 veritas eius non timebis a timore nocturno 6
 a sagitta volante per diem a peste in tenebris ambulante
 a morsu insanientis meridie 7
 cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non
 adpropinquabit 8
 verumtamen oculis tuis videbis et ultionem impiorum cernes 9
 tu enim es Domine
 spes mea Excelsum posuisti habitaculum tuum 10
 non accedet ad te malum et lepra non
 adpropinquabit tabernaculo tuo 11
 quia angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis
 tuis 12
 in manibus portabunt te ne forte offendant ad lapidem pes tuus 13
 super aspidem et basiliscum
 calcabis conculcabis leonem et draconem 14
 quoniam mihi adhesit et liberabo eum exaltabo eum
 quoniam cognovit nomen meum 15
 invocabit me et exaudiam eum cum ipso ero in tribulatione
 eruam eum et glorificabo 16
 longitudine dierum implebo illum et ostendam ei salutare meum

Chapter 91

1
 psalmus cantici in die sabbati 2
 bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
 3
 ad annuntiandam mane misericordiam tuam et fidem tuam in nocte 4
 in decacordo et in psalterio
 in cantico in cithara 5
 quoniam laetificasti me Domine in opere tuo in facturis manuum tuarum
 laudabo 6
 quam magnificata sunt opera tua Domine satis profundae factae sunt cogitationes tuae
 7
 vir insipiens non cognoscet et stultus non intellet istud 8
 germinaverunt impii quasi faenum et
 floruerunt omnes qui operantur iniquitatem ut contererentur usque in sempiternum 9
 tu autem

Excelsus in aeternum Domine ¹⁰ ecce enim inimici tui Domine ecce inimici tui peribunt et
 dissipabuntur omnes qui operantur iniquitatem ¹¹ et exaltabitur quasi monocerotis cornu meum et
 senecta mea in oleo uberi ¹² et dispiciet oculus meus eos qui insidiantur mihi de his qui consurgunt
 adversum me malignantibus audit auris mea ¹³ iustus ut palma florebit ut cedrus in Libano
 multiplicabitur ¹⁴ transplantati in domo Domini in atriis Dei nostri germinabunt ¹⁵ adhuc
 fructificabunt in senectute pingues et frondentes erunt ¹⁶ adnuntiantes quia rectus Dominus fortitudo
 mea et non est iniquitas in eo

Chapter 92

¹ Dominus regnavit gloria indutus est indutus est Dominus fortitudine et accinctus est insuper
 adpendit orbem qui non commovebitur ² firmum solium tuum ex tunc ab aeterno tu es ³ levaverunt
 flumina Domine levaverunt flumina voces suas levaverunt flumina gurgites suos ⁴ a vocibus
 aquarum multarum grandes fluctus maris grandis in excelso Dominus ⁵ testimonia tua fidelia facta
 sunt nimis domum tuam decet sanctitas Domine in longitudine dierum

Chapter 93

¹ Deus ultionum Domine Deus ultionum ostendere ² elevare qui iudicas terram redde
 vicissitudinem superbis ³ usquequo impii Domine usquequo impii exultabunt ⁴ fluent loquentes
 antiquum garrient omnes qui operantur iniquitatem ⁵ populum tuum Domine conterent et hereditatem
 tuam adfligent ⁶ viduam et advenam interficient et pupillos occident ⁷ et dixerunt non videbit
 Dominus et non intellegit Deus Iacob ⁸ intellegite stulti in populo et insipientes aliquando discite
⁹ qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non videbit ¹⁰ qui erudit gentes non arguet
 qui docet hominem scientiam ¹¹ Dominus novit cogitationes hominum quia vanae sunt ¹² beatus
 vir quem erudieris Domine et de lege tua docueris eum ¹³ ut quiescat a diebus afflictionis donec

14
 fodiatur impio interitus non enim derelinquet Dominus populum suum et hereditatem suam non
 15
 deseret quoniam ad iustitiam revertetur iudicium et sequentur illud omnes recti corde 16
 17
 stabit pro me adversum malos quis stabit pro me adversum operarios iniquitatis nisi quia Dominus
 18
 auxiliator meus paulo minus habitasset in inferno anima mea si dicebam commotus est pes meus
 19
 misericordia tua Domine sustentabat me in multitudine cogitationum mearum quae sunt in me
 20
 intrinsecus consolationes tuae delectabunt animam meam numquid particeps erit tui thronus
 21
 insidiarum fingens laborem in praecepto copulabuntur adversus animam iusti et sanguinem
 22
 innocentem condemnabunt erit autem Dominus mihi in refugium et Deus meus quasi petra spei
 23
 meae et restitues super eos iniquitatem suam et in malitia sua perdes eos perdet eos Dominus
 Deus noster

Chapter 94

1
 venite laudemus Dominum iubilemus petrae Iesu nostro 2
 praeoccupemus vultum eius in
 3
 actione gratiarum in canticis iubilemus ei quoniam fortis et magnus Dominus et rex magnus super
 4
 omnes deos in cuius manu fundamenta terrae et excelsa montium ipsius sunt 5
 6
 ipse enim fecit illud et siccam manus eius plasmaverunt venite adoremus et curvemur flectamus
 7
 genua ante faciem Domini factoris nostri quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius
 8
 et grex manus eius hodie si vocem eius audieritis nolite indurare corda vestra 9
 10
 in contradictione sicut in die temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt
 me et viderunt opus meum quadraginta annis displicuit mihi generatio illa et dixi populus errans
 11
 corde est et non cognoscens vias meas et iuravi in furore meo ut non introirent in requiem meam

Chapter 95

¹ canite Domino canticum novum canite Domino omnis terra ² canite Domino benedicite nomini
 eius adnuntiate de die in diem salutare eius ³ narrate in gentibus gloriam eius in universis populis
 mirabilia eius ⁴ quia magnus Dominus et laudabilis nimis terribilis est super omnes deos ⁵ omnes
 enim dii populorum sculptilia Dominus autem caelos fecit ⁶ gloria et decor ante vultum eius fortitudo
 et exultatio in sanctuario eius ⁷ adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et
 fortitudinem ⁸ adferte Domino gloriam nomini eius levate munera et introite in atria eius ⁹ adorete
 Dominum in decore sanctuarii paveat a facie eius omnis terra ¹⁰ dicite in gentibus Dominus regnavit
 siquidem adpendit orbem immobilem iudicabit populos in aequitate ¹¹ laetamini caeli et exultet
 terra tonet mare et plenitudo eius ¹² gaudeat ager et omnia quae in eo sunt tunc laudabunt universa
 ligna saltus ¹³ ante faciem Domini quoniam venit quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem
 in iusto et populos in fide sua

Chapter 96

¹ Dominus regnavit exultabit terra laetabuntur insulae multae ² nubes et caligo in circuitu eius
 iustitia et iudicium firmamentum solii eius ³ ignis ante faciem eius ibit et exuret per circuitum
 hostes eius ⁴ apparuerunt fulgora eius orbi vidit et contremuit terra ⁵ montes sicut cera tabefacti
 sunt a facie Domini a facie dominatoris omnis terrae ⁶ adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt
 omnes populi gloriam eius ⁷ confundantur universi qui serviunt sculptili qui gloriantur in idolis
 adorete eum omnes dii ⁸ audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudae propter iudicia tua
 Domine ⁹ tu enim Dominus Excelsus super omnem terram vehementer elevatus es super universos
 deos ¹⁰ qui diligitis Dominum odite malum custodit animas sanctorum suorum de manu impiorum
 eruet eos ¹¹ lux orta est iusto et rectis corde laetitia ¹² laetamini iusti in Domino et confitemini
 memoriae sanctae eius

Chapter 97

¹ canticum cantate Domino canticum novum quia mirabilia fecit salvavit sibi dextera eius et
 brachium sanctum eius ² notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit
 iustitiam suam ³ recordatus est misericordiae suae et veritatis suae domui Iacob viderunt omnes
 fines terrae salutare Dei nostri ⁴ iubilate Domino omnis terra vociferamini et laudate et canite
⁵ cantate Domino in cithara in cithara et voce carminis ⁶ in tubis et clangore bucinae iubilate coram
 rege Domino ⁷ tonet mare et plenitudo eius orbis et habitatores eius ⁸ flumina plaudent manu simul
 montes laudabunt ⁹ ante Dominum quia venit iudicare terram iudicabit orbem in iustitia et populos
 in aequitatibus

Chapter 98

¹ Dominus regnavit commoveantur populi sessor cherubin concutiatur terra ² Dominus in Sion
 magnus et excelsus est super omnes populos ³ confiteantur nomini tuo magno et terribili sanctoque
⁴ imperium regis iudicium diligit tu fundasti aequitates iudicium et iustitiam in Iacob tu fecisti
⁵ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius quia sanctus est ⁶ Moses et
 Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel in his qui invocant nomen eius invocabant Dominum et ipse
 exaudivit eos ⁷ in columna nubis loquebatur ad eos custodierunt testimonia eius et praeceptum
 dedit eis ⁸ Domine Deus noster tu exaudisti eos Domine propitius fuisti eis et ultor super
 commutationibus eorum ⁹ exaltate Dominum Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quia
 sanctus Dominus Deus noster

Chapter 99

¹ canticum in gratiarum actione ² iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia
 ingredimini coram eo in laude ³ scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et ipsius

sumus populus eius et grex pascuae eius⁴ ingredimini portas eius in gratiarum actione atria eius
 in laude confitemini ei benedicite nomini eius⁵ quia bonus Dominus in sempiternum misericordia
 eius et usque ad generationem et generationem fides eius

Chapter 100

¹ David canticum misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam² erudiar in via
 perfecta quando venies ad me ambulabo in simplicitate cordis mei in medio domus meae³ non
 ponam coram oculis meis verbum Belial facientem declinationes odivi nec adhesit mihi⁴ cor
 pravum recedet a me malum nesciam⁵ loquentem in abscondito contra proximum suum hunc
 interficiam superbum oculis et altum corde cum hoc esse non potero⁶ oculi mei ad fideles terrae
 ut habitent mecum ambulans in via simpliciter hic ministrabit mihi⁷ non habitabit in medio domus
 meae faciens dolum loquens mendacium non placebit in conspectu oculorum meorum⁸ mane
 perdam omnes impios terrae ut interficiam de civitate Domini universos qui operantur iniquitatem

Chapter 101

¹ oratio pauperis quando sollicitus fuerit et coram Domino fuderit eloquium suum² Domine
 audi orationem meam et clamor meus ad te veniat³ ne abscondas faciem tuam a me in die
 tribulationis meae inclina ad me aurem tuam in quacumque die invocavero velociter exaudi me
⁴ quoniam consumpti sunt sicut fumes dies mei et ossa mea quasi frixa contabuerunt⁵ percussum
 est quasi faenum et arefactum est cor meum quia oblitus sum comedere panem meum⁶ a voce
 gemitus mei adhesit os meum carni meae⁷ adsimilatus sum pelicano deserti factus sum quasi bubo
 solitudinum⁸ vigilavi et fui sicut avis solitaria super tectum⁹ tota die exprobrabant mihi inimici
 mei exultantes per me iurabant¹⁰ quia cinerem sicut panem comedi et potum meum cum fletu
 miscui¹¹ a facie indignationis et irae tuae quia elevasti me et adlisisi me¹² dies mei quasi umbra
 inclinati sunt et ego quasi faenum arui¹³ tu autem Domine in aeternum permanes memoriale tuum

in generatione et generatione ¹⁴ tu suscitans misereberis Sion quia tempus est ut miserearis eius
 quoniam venit tempus quoniam venit pactum ¹⁵ quoniam placitos fecerunt servi tui lapides eius
 et pulverem eius miserabilem ¹⁶ et timebunt gentes nomen Domini et universi reges terrae gloriam
 tuam ¹⁷ quia aedificavit Dominus Sion apparuit in gloria sua ¹⁸ respexit ad orationem vacui et non
 dispexit orationem eorum ¹⁹ scribatur hoc in generatione novissima et populus qui creabitur laudabit
 Dominum ²⁰ quoniam prospexit de excelso sanctuario suo Dominus de caelo terram contemplatus
 est ²¹ ut audiret gemitum vincti ut solveret filios mortis ²² ut narretur in Sion nomen Domini et
 laudatio eius in Hierusalem ²³ cum congregati fuerint populi simul et regna ut serviant Domino
²⁴ adflixit in via fortitudinem meam adbreaviavit dies meos ²⁵ dicam Deus meus ne rapias me in
 dimidio dierum meorum in generatione generationum anni tui ²⁶ a principio terram fundasti et
 opus manuum tuarum caeli ²⁷ ipsi peribunt tu autem stabis et omnes quasi vestimentum adterentur
 et quasi pallium mutabis illos et mutabuntur ²⁸ tu autem ipse es et anni tui non deficient ²⁹ filii
 servorum tuorum habitabunt et semen eorum ante faciem eorum perseverabit

Chapter 102

¹ David benedic anima mea Domino et omnia viscera mea nomini sancto eius ² benedic anima
 mea Domino et noli oblivisci omnium retributionum eius ³ qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis
 et sanat omnes infirmitates tuas ⁴ qui redimit de corruptione vitam tuam et coronat te misericordia
 et miserationibus ⁵ qui replet bonis ornamentum tuum innovabitur sicut aquilae iuventus tua
⁶ faciens iustitias Dominus et iudicia cunctis qui calumniam sustinent ⁷ notas fecit vias suas Mosi
 filiis Israhel cogitationes suas ⁸ misericors et clemens Dominus patiens et multae miserationis
⁹ non in sempiternum iudicabit neque in aeternum irascetur ¹⁰ non secundum peccata nostra fecit
 nobis neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis ¹¹ quantum enim excelsius est caelum
 terra tantum confortata est misericordia eius super timentes eum ¹² quantum longe est oriens ab
 occidente tantum longe fecit a nobis scelera nostra ¹³ sicut miseretur pater filiorum misertus est

Dominus timentibus se¹⁴ ipse enim novit plasmationem nostram recordatus est quia pulvis sumus
¹⁵ homo quasi herba dies eius sicut flos agri sic florebit¹⁶ quia spiritus pertransiit eum et non
 subsistet et non cognoscet eum ultra locus eius¹⁷ misericordia autem Domini ab aeterno et usque
 in aeternum super timentes eum et iustitia eius in filios filiorum¹⁸ his qui custodiunt pactum eius
 et recordantur praeceptorum eius ad facienda ea¹⁹ Dominus in caelo stabilivit thronum suum et
 regnum illius omnium dominatur²⁰ benedicite Domino angeli eius fortes robore facientes verbum
 eius oboedientes voci sermonis eius²¹ benedicite Domino omnes exercitus eius ministri eius qui
 facitis placitum illius²² benedicite Domino universa opera eius in omnibus locis potestatis eius
 benedic anima mea Domino

Chapter 103

¹ benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es nimis gloria et decore indutus
² es amictus luce quasi vestimento extendens caelos ut pellem³ qui tegis aquis cenacula eius qui
 ponis nubes currum tuum qui ambulas super pinnas venti⁴ qui facis angelos tuos spiritus ministros
 tuos ignem urentem⁵ qui fundasti terram super basem suam non commovebitur in saeculum et in
 saeculum⁶ abysso quasi vestimento operuisti eam super montes stabunt aquae⁷ ab increpatione
 tua fugient a voce tonitruu tui formidabunt⁸ ascendent montes et descendent campi ad locum quem
 fundasti eis⁹ terminum posuisti quem non pertransibunt nec revertentur ut operiant terram¹⁰ qui
 emittis fontes in convallibus ut inter medios montes fluant¹¹ ut bibant omnia animalia regionum
 et reficiat onager sitim suam¹² super ea volucres caeli morabuntur de medio nemorum dabunt
 vocem¹³ qui inrigas montes de cenaculis tuis de fructu operum tuorum implebitur terra¹⁴ germinans
 herbam iumentis et faenum servituti hominum ut educat panem de terra¹⁵ et vinum laetificat cor
 hominis ad exhilarandam faciem oleo panis autem cor hominis roborat¹⁶ saturabuntur ligna Domini
 cedri Libani quas plantasti¹⁷ ibi aves nidificabunt milvo abies domus eius¹⁸ montes excelsi cervis
 petra refugium ericiis¹⁹ fecit lunam per tempora sol cognovit occubitum suum²⁰ posuisti tenebras

et facta est nox in ipsa moventur omnes bestiae silvae ²¹ leones rugientes ad praedam et quaerentes
 a Deo escam sibi ²² oriente sole recedent et in speluncis suis cubabunt ²³ egreditur homo ad opus
 suum et ad servitutum suam usque ad vesperam ²⁴ quam multa sunt opera tua Domine omnia in
 sapientia fecisti impleta est terra possessione tua ²⁵ hoc mare magnum et latum manibus ibi reptilia
 innumerabilia animalia parva cum grandibus ²⁶ ibi naves pertranseunt Leviathan istum plasmasti
 ut inluderet ei ²⁷ omnia in te sperant ut des cibum eis in tempore suo ²⁸ dante te illis colligent
 aperiente manum tuam replebuntur bono ²⁹ abscondes vultum tuum et turbabuntur auferes spiritum
 eorum et deficient et in pulverem suum revertentur ³⁰ emittes spiritum tuum et creabuntur et
 instaurabis faciem terrae ³¹ sit gloria Domini in sempiternum laetabitur Dominus in operibus suis
³² qui respicit terram et tremet tangit montes et fumabunt ³³ cantabo Domino in vita mea psallam
 Deo quamdiu sum ³⁴ placeat ei eloquium meum ego autem laetabor in Domino ³⁵ deficient
 peccatores de terra et impii ultra non sint benedic anima mea Domino

Chapter 104

¹ alleluia confitemini Domino invocate nomen eius notas facite populis cogitationes eius ² canite
 ei et psallite illi loquimini in universis mirabilibus eius ³ exultate in nomine sancto eius laetetur
 cor quaerentium Dominum ⁴ quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius iugiter
⁵ recordamini mirabilium eius quae fecit signorum et iudiciorum oris eius ⁶ semen Abraham servi
 eius filii Iacob electi eius ⁷ ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius ⁸ recordatus
 est in aeternum pacti sui verbi quod praecepit in mille generationes ⁹ quod pepigit cum Abraham
 et iuramenti sui cum Isaac ¹⁰ et firmavit illud cum Iacob in lege cum Israhel pactum sempiternum
¹¹ dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae ¹² cum essent viri pauci modici
 et advenae in ea ¹³ et transierunt de gente in gentem de regno ad populum alterum ¹⁴ non dimisit
 hominem ut noceret eis et corripuit pro eis reges ¹⁵ nolite tangere christos meos et prophetas meos
 nolite adfligere ¹⁶ et vocavit famem super terram omnem virgam panis contrivit ¹⁷ misit ante

18
 faciem eorum virum in servum venundatus est Ioseph¹⁸ adflixerunt in conpede pedes eius in ferrum
 19
 venit anima eius¹⁹ usque ad tempus donec veniret sermo eius eloquium Domini probavit eum
 20
 misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit illum²¹ posuit eum dominum domus suae
 22
 et principem in omni possessione sua²² ut erudiret principes eius secundum voluntatem suam et
 23
 senes eius sapientiam doceret²³ et ingressus est Israhel Aegyptum et Iacob advena fuit in terra
 24
 Ham²⁴ et crescere fecit populum suum nimis et roboravit eum super hostes eius²⁵ convertit cor
 26
 eorum ut odio haberent populum eius ut dolose agerent contra servos illius²⁶ misit Mosen servum
 27
 suum Aaron quem elegit sibi²⁷ posuit in eis verba signorum suorum et portentorum in terra Ham
 28
 misit tenebras et contenebravit et non fuerunt increduli verbis eius²⁹ commutavit aquas eorum
 30
 in sanguinem et occidit pisces eorum³⁰ ebullivit terra eorum ranas in cubiculis regum eorum
 31
 dixit et venit musca omnimoda scinifes in universis terminis eorum³² dedit pluvias eorum
 33
 grandinem ignem flammantem in terra eorum³³ et percussit vineam eorum et ficum eorum et
 34
 confregit lignum finium eorum³⁴ dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus³⁵ et
 36
 comedit omne faenum terrae eorum et devoravit fructum terrae eorum³⁶ et percussit omne
 37
 primogenitum in terra eorum primitias universi partus eorum³⁷ et eduxit eos cum argento et auro
 38
 et non erat in tribubus eorum infirmus³⁸ laetata est Aegyptus cum egrederentur quoniam inruerat
 39
 terror eorum super eos³⁹ expandit nubem in tentorium et ignem ut luceret nocte⁴⁰ petierunt et
 41
 adduxit ortygomethran et pane caelesti saturavit eos⁴¹ aperuit petram et fluxerunt aquae cucurrerunt
 42
 in aridis flumina⁴² quia recordatus est verbi sancti sui cum Abraham servo suo⁴³ et eduxit populum
 44
 suum in laetitia laudantes electos suos⁴⁴ et dedit eis terras gentium et laborem tribuum possederunt
 45
 ut custodirent caerimonias eius et leges eius servarent alleluia

Chapter 105

¹ alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius ² quis
loquetur fortitudines Domini auditas faciet omnes laudes eius ³ beati qui custodiunt iudicium et
faciunt iustitiam in omni tempore ⁴ recordare mei Domine in repropitiatione populi tui visita me
in salutari tuo ⁵ ut videam bona electorum tuorum et laeter in laetitia gentis tuae et exultem cum
hereditate tua ⁶ peccavimus cum patribus nostris inique fecimus impie egimus ⁷ patres nostri in
Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non sunt recordati multitudinis misericordiae tuae et ad
iracundiam provocaverunt super mare in mari Rubro ⁸ salvavit autem eos propter nomen suum ut
ostenderet fortitudinem suam ⁹ et comminatus est mari Rubro et aruit et transduxit eos per abyssos
quasi in deserto ¹⁰ et salvavit eos de manu odientis et redemit eos de manu inimici ¹¹ et operuit
aqua hostes eorum unus de ipsis non superfuit ¹² et crediderunt verbis eius cecineruntque laudem
eius ¹³ cito obliti sunt operum illius nec expectaverunt voluntatem eius ¹⁴ et desideraverunt
desiderium in deserto et temptaverunt Deum in solitudine ¹⁵ dedit ergo eis petitionem eorum et
misit tenuitatem in animam eorum ¹⁶ et zelati sunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini ¹⁷ aperta
est terra et devoravit Dathan et operuit synagogam Abiram ¹⁸ et succensus est ignis in synagoga
eorum flamma exiit impios ¹⁹ fecerunt vitulum in Horeb et adoraverunt conflatile ²⁰ et mutaverunt
gloriam suam in similitudine bovis comedentis faenum ²¹ obliti sunt Dei salvatoris sui qui fecit
magnalia in Aegypto ²² mirabilia in terra Ham terribilia super mare Rubrum ²³ dixit ergo ut
contereret eos nisi Moses electus eius stetisset medius contra faciem illius ut converteret
indignationem eius et non interficeret ²⁴ et dispexerunt terram desiderabilem nec crediderunt
sermoni eius ²⁵ et murmuraverunt in tabernaculis suis non audierunt vocem Domini ²⁶ et levavit
manum suam super eos ut deiceret eos in deserto ²⁷ et ut deiceret semen eorum in gentibus et
dispergeret eos in terris ²⁸ et consecrati sunt Beelphegor et comederunt victimas mortuorum ²⁹ et
concitaverunt eum in studiis suis et percussit eos plaga ³⁰ stetit autem Finees et deiudicavit et est
retenta percussio ³¹ et reputatum est ei in iustitia in generatione et generatione usque in aeternum
³² et provocaverunt super aquam Contradictionis et afflicto est Moses propter eos ³³ quia
provocaverunt spiritum eius et praecepit labiis suis ³⁴ non exterminaverunt populos quos dixit

Dominus³⁵ et commixti sunt gentibus et didicerunt opera eorum³⁶ et servierunt sculptilibus
 eorum et factum est eis in scandalum³⁷ et immolaverunt filios suos et filias suas daemonibus³⁸ et
 effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum quos immolaverunt
 sculptilibus Chanaan et polluta est terra sanguinibus³⁹ et coinquinati sunt in operibus suis et
 fornicati sunt in studiis suis⁴⁰ iratus est itaque furor Domini in populum suum et abominatus est
 hereditatem suam⁴¹ et dedit eos in manu gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos⁴² et
 adflixerunt eos inimici sui et humiliati sunt sub manu eorum⁴³ multis vicibus liberavit eos ipsi
 vero provocabant in consiliis suis et humiliati sunt propter iniquitates suas⁴⁴ et vidit tribulationem
 eorum cum audiret eos rogantes⁴⁵ et recordatus est pacti sui cum eis et paenituit eum secundum
 multitudinem misericordiae suae⁴⁶ et dedit eos miserabiles coram omnibus qui ceperant eos
⁴⁷ salva nos Domine Deus noster et congrega nos de gentibus ut confiteamur nomini sancto tuo et
⁴⁸ canamus laudantes te benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno et usque in aeternum et dicet
 omnis populus amen alleluia

Chapter 106

¹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius² dicant qui
 redempti sunt a Domino quos redemit de manu hostis et de terris congregavit eos³ ab oriente et
 ab occidente ab aquilone et mari⁴ erraverunt in solitudine in deserta via civitatem quae habitaretur
 non reppererunt⁵ esurientes et sitientes anima eorum in ipsis deficiebat⁶ et clamaverunt ad
 Dominum in tribulatione sua de adflictione eorum eripuit eos⁷ et duxit illos per viam rectam ut
 venirent in civitatem habitabilem⁸ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in
 filios hominum⁹ quia saturavit animam vacuum et animam esurientem implevit bonis¹⁰ habitantes
 in tenebris et umbra mortis alligatos inopia et ferro¹¹ quia provocaverunt sermones Dei et consilium
 Excelsi blasphemaverunt¹² et humiliavit in labore cor eorum ceciderunt et non erat qui adiuveret
¹³ et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua et de angustiis eorum salvavit eos¹⁴ et eduxit

eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum dirupit ¹⁵ confiteantur Domino misericordiam
 eius et mirabilia eius in filios hominum ¹⁶ quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
¹⁷ stultos propter viam sceleris eorum et propter iniquitates adflictos ¹⁸ omnem cibum abominata
 est anima eorum et accesserunt ad portas mortis ¹⁹ et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua
 de angustiis eorum salvavit eos ²⁰ misit verbum suum et sanavit eos et salvavit de interitu
²¹ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum ²² et immolent
 hostias gratiarum et narrent opera eius in laude ²³ qui descendunt in mare navibus facientes opus
 in aquis multis ²⁴ ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo ²⁵ dixit et surrexit ventus
 tempestatis et elevavit gurgites eius ²⁶ ascendunt in caelum et descendunt in abyssos anima eorum
 in adflictione consumitur ²⁷ obstipuerunt et intremuerunt quasi ebrius et universa sapientia eorum
 absorta est ²⁸ clamabunt autem ad Dominum in tribulatione sua et de angustia educet eos ²⁹ statuet
 turbinem in tranquillitatem et silebunt fluctus eius ³⁰ laetabuntur quoniam quieverunt et deducet
 eos ad portum quem voluerunt ³¹ confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios
 hominum ³² et exaltent eum in ecclesia populi et in cathedra seniorum laudent eum ³³ ponet flumina
 in desertum et fontes aquarum in sitim ³⁴ terram fructiferam in salsuginem prae malitia habitatorum
 eius ³⁵ ponet desertum in paludes aquarum et terram inviam in fontes aquarum ³⁶ et conlocabit
 ibi esurientes et fundabunt urbem ad habitandum ³⁷ et serent agros et plantabunt vineas et facient
 fruges genimina ³⁸ et benedicet eis et multiplicabuntur nimis et pecora eorum non inminuet
³⁹ inminuta sunt autem et adflicta propter angustiam mali et doloris ⁴⁰ et effundet despectionem
 super principes et errare eos faciet in solitudine devia ⁴¹ et sublevabit pauperem de inopia et ponet
 quasi gregem familias ⁴² videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas contrahet os suum ⁴³ quis
 sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

Chapter 107

¹ canticum psalmi David ² paratum cor meum Deus cantabo et psallam sed et gloria mea
³ consurge psalterium et cithara consurgam mane ⁴ confitebor tibi in populis Domine et cantabo te
in nationibus ⁵ quoniam magna super caelos misericordia tua et usque ad aethera veritas tua
⁶ exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua ⁷ ut liberentur dilecti tui salva dextera
tua et exaudi me ⁸ Deus locutus est in sanctuario suo gaudebo dividam Sychem et vallem Socchoth
⁹ dimetiar ⁹ meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim hereditas capitis mei Iuda dux meus
¹⁰ Moab lebes pelvis meae super Idumeam proiciam calciamentum meum cum Philisthim foederabor
¹¹ quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam ¹² nonne tu Deus qui
proieceras nos et non exieras Deus in exercitibus nostris ¹³ da nobis auxilium in tribulatione vana
est enim salus ab homine ¹⁴ in Deo erimus fortes et ipse conculcabit hostes nostros

Chapter 108

¹ pro victoria David canticum ² Deus laudabilis mihi ne taceas quia os impii et os dolosi contra
me apertum est ³ locuti sunt de me lingua mendacii verbis odii circumdederunt me et expugnaverunt
me frustra ⁴ pro eo quod eos diligebam adversabantur mihi ego autem orabam ⁵ et posuerunt contra
me malum pro bono et odium pro dilectione mea ⁶ constitue super eum impium et Satan astet a
dextris eius ⁷ cum fuerit iudicatus exeat condemnatus et oratio eius sit in peccatum ⁸ fiant dies eius
parvi episcopatum eius accipiat alter ⁹ sint filii eius pupilli et uxor eius vidua ¹⁰ instabiles vagentur
liberi eius et mendicent et quaerantur in parietinis suis ¹¹ scrutetur exactor universa quae habet et
diripiant alieni laborem eius ¹² non sit qui eius misereatur nec qui clemens sit in pupillos eius
¹³ fiat novissimum eius interitus in generatione altera deleatur nomen eius ¹⁴ redeat in memoria
iniquitas patrum eius apud Deum et iniquitas matris eius ne deleatur ¹⁵ sit contra Dominum semper
et intereat de terra memoria eorum ¹⁶ eo quod non est recordatus facere misericordiam ¹⁷ et
persecutus est virum inopem et pauperem et conpunctum corde ut interficeret ¹⁸ et dilexit
maledictionem quae veniet ei et noluit benedictionem quae elongabitur ab eo et indutus est

maledictione quasi vestimento suo et ingreditur quasi aqua in viscera eius et quasi oleum in ossa
 eius ¹⁹ sit ei quasi pallium quo circumdatur et quasi cingulum quo semper accingitur ²⁰ haec est
 retributio his qui adversantur mihi a Domino et qui loquuntur malum contra animam meam ²¹ tu
 autem Deus Domine fac mecum propter nomen tuum quoniam bona est misericordia tua libera me
²² quoniam egenus et pauper sum et cor meum vulneratum est intrinsecus ²³ quasi umbra cum
 inclinatur abductus sum et excussus quasi lucusta ²⁴ genua mea vacillaverunt a ieiunio et caro mea
 mutata est absque oleo ²⁵ et ego factus sum obprobrium eis videntes me moverunt caput suum
²⁶ adiuva me Domine Deus meus salva me secundum misericordiam tuam ²⁷ et sciant quoniam
 manus tua haec tu Domine fecisti eam ²⁸ maledicent illi et tu benedices restiterunt et confundentur
 servus autem tuus laetabitur ²⁹ induantur adversarii mei confusione et operiantur quasi indumento
 confusione sua ³⁰ confitebor Domino vehementer in ore meo et in medio populorum laudabo eum
³¹ quoniam stabit a dextris pauperis ut salvet a iudicibus animam eius

Chapter 109

¹ David canticum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
 scabillum pedum tuorum ² virgam fortitudinis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio
 inimicorum tuorum ³ populi tui spontanei erunt in die fortitudinis tuae in montibus sanctis quasi
 de vulva orietur tibi ros adolescentiae tuae ⁴ iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos
 in aeternum secundum ordinem Melchisedech ⁵ Dominus ad dexteram tuam percussit in die furoris
 sui reges ⁶ iudicabit in gentibus implebit valles percutiet caput in terra multa ⁷ de torrente in via
 bibet propterea exaltabit caput

Chapter 110

¹ alleluia aleph confitebor Domino in toto corde beth in consilio iustorum et congregatione
² gimel magna opera Domini delectanda in cunctis voluntatibus suis ³ he gloria et decor

opus eius vav et iustitia eius perseverans semper⁴ zai memoriam fecit mirabilium suorum heth
 clemens et misericors Dominus⁵ teth escam dedit timentibus se ioth memor erit in sempiternum
 pacti sui⁶ caph fortitudinem operum suorum adnuntiabit populo suo⁷ lameth ut det eis hereditatem
 gentium mem opus manuum eius veritas et iudicium⁸ nun fidelia omnia praecepta eius samech
 firmata in sempiternum iugiter ain facta in veritate et aequitate⁹ fe redemptionem misit populo
 suo sade mandavit in aeternum pactum suum coph sanctum et terribile nomen eius¹⁰ res principium
 sapientiae timor Domini sen doctrina bona cunctis qui faciunt ea thau laus eius perseverans iugiter
 alleluia

Chapter 111

¹ aleph beatus vir qui timet Dominum beth in mandatis eius volet nimis² gimel potens in terra
 erit semen eius deleth generatio iustorum benedicetur³ he substantia et divitiae in domo eius vav
 et iustitia eius perseverans semper⁴ zai ortum est in tenebris lumen iustis heth clemens et misericors
 et iustus⁵ teth bonus vir clemens et fenerans ioth dispensabit verba sua in iudicio⁶ caph quia in
 aeternum non commovebitur⁷ lameth in memoria sempiterna erit iustus mem ab auditu malo non
 timebit nun paratum cor eius confidens in Domino⁸ samech firmum cor eius non timebit ain donec
 aspiciat hostibus suis⁹ phe dispersit dedit pauperibus sade iustitia eius permanet in aeternum coph
 cornu eius exaltabitur in gloria¹⁰ res impius videbit et irascetur sen dentibus suis frendet et tabescet
 thau desiderium impiorum peribit

Chapter 112

¹ alleluia laudate servi Dominum laudate nomen Domini² sit nomen Domini benedictum amodo
 et usque in aeternum³ ab ortu solis usque ad occasum eius laudabile nomen Domini⁴ excelsus
 super omnes gentes Dominus super caelum gloria eius⁵ quis ut Dominus Deus noster qui in excelsis
 habitans⁶ humilia respicit in caelo et in terra⁷ suscitans de terra inopem et de stercore elevat

8
 pauperem ut eum sedere faciat cum principibus cum principibus populi sui 9
 in domo matrem filiorum laetantem alleluia qui conlocat sterilem

Chapter 113

1 cum egrederetur Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro 2 factus est Iudas in
 sanctificatione eius Israhel potestas eius 3 mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum
 4 montes subsilierunt quasi arietes colles quasi filii gregis 5 quid tibi est mare quia fugisti Iordanis
 quia conversus es retrorsum 6 montes sussultastis quasi arietes colles quasi filii gregis 7 a facie
 Domini contremesce terra a facie Dei Iacob 8 qui convertit petram in paludes aquarum silicem in
 fontes aquarum 9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam 10 propter misericordiam
 tuam et veritatem tuam ne dicant gentes ubi est Deus eorum 11 Deus autem noster in caelo universa
 quae voluit fecit 12 idola gentium argentum et aurum opus manuum hominum 13 os habent et non
 loquentur oculos habent et non videbunt 14 aures habent et non audient nasum habent et non
 odorabuntur 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt nec sonabunt in
 gutture suo 16 similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis 17 Israhel confidet in Domino
 auxiliator et protector eorum est 18 domus Aaron confidet in Domino auxiliator et protector eorum
 est 19 timentes Dominum confident in Domino auxiliator et protector eorum est 20 Dominus
 recordatus nostri benedicet benedicet domui Israhel benedicet domui Aaron 21 benedicet timentibus
 Dominum parvis et magnis 22 addat Dominus super vos super vos et super filios vestros 23 benedicti
 vos Domino qui fecit caelos et terram 24 caelum caelorum Domino terram autem dedit filiis hominum
 25 non mortui laudabunt Dominum nec omnes qui descendunt in silentium 26 sed nos benedicimus
 Domino amodo et usque in aeternum alleluia

Chapter 114

¹ dilexi quoniam audies Domine vocem deprecationis meae ² inclinavit aurem suam mihi et in
 diebus meis invocabo ³ circumdederunt me funes mortis et munitiones inferni invenerunt me
 angustiam et dolorem repperi ⁴ et nomen Domini invocavi obsecro Domine salva animam meam
⁵ clemens Dominus et iustus et Deus noster misericors ⁶ custodit parvulos Dominus adtenuatus
 sum et salvavit me ⁷ revertere anima mea in requiem tuam quia Dominus reddet tibi ⁸ quia eruit
 animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos ab offensa ⁹ deambulabo coram Domino
 in terris viventium

Chapter 115

¹⁰ credidi propter quod locutus sum ego adflictus sum nimis ¹¹ ego dixi in stupore meo omnis
 homo mendacium ¹² quid reddam Domino pro omnibus quae tribuit mihi ¹³ calicem salutis accipiam
 et nomen Domini invocabo ¹⁴ vota mea Domino reddam coram omni populo eius ¹⁵ gloriosa in
 conspectu Domini mors sanctorum eius ¹⁶ obsecro Domine quia ego servus tuus ego servus tuus
 filius ancillae tuae dissolvisti vincula mea ¹⁷ tibi immolabo hostiam laudis et in nomine Domini
 invocabo ¹⁸ vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius ¹⁹ in atriis domus Domini
 in medio tui Hierusalem alleluia

Chapter 116

¹ laudate Dominum omnes gentes conlaudate eum universi populi ² quia confortata est super
 nos misericordia eius et veritas Domini in aeternum alleluia

Chapter 117

¹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius ² dicat nunc
 Israhel quoniam in aeternum misericordia eius ³ dicat domus Aaron quoniam in aeternum

misericordia eius ⁴ dicant qui timent Dominum quoniam in aeternum misericordia eius ⁵ cum
 tribularer invocavi Dominum et exaudivit me in latitudine Dominus ⁶ Dominus meus es non timebo
 quid faciat mihi homo ⁷ Dominus mihi auxiliator et ego despiciam odientes me ⁸ melius est sperare
 in Domino quam sperare in homine ⁹ melius est sperare in Domino quam sperare in principibus
¹⁰ omnes gentes circumdederunt me et in nomine Domini ultus sum eas ¹¹ circumdederunt me et
 obsederunt me sed in nomine Domini ultus sum eas ¹² circumdederunt me quasi apes extinctae
 sunt quasi ignis spinarum in nomine Domini quia ultus sum eas ¹³ impulsus pellebar ut caderem et
 Dominus sustentavit me ¹⁴ fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem ¹⁵ vox
 laudis et salutis in tabernaculis iustorum ¹⁶ dextera Domini fecit fortitudinem dextera Domini
 excelsa dextera Domini fecit fortitudinem ¹⁷ non moriar sed vivam et narrabo opera Domini
¹⁸ corripens arguit me Dominus et morti non tradidit me ¹⁹ aperite mihi portas iustitiae ingressus
 eas confitebor Domino ²⁰ haec est porta Domini iusti intrabunt in eam ²¹ confitebor tibi quoniam
 exaudisti me et factus es mihi in salutem ²² lapis quem reprobaverunt aedificantes factus est in
 caput anguli ²³ a Domino factum est istud et hoc mirabile in oculis nostris ²⁴ haec est dies quam
 fecit Dominus exultemus et laetemur in ea ²⁵ obsecro Domine salva obsecro obsecro Domine
²⁶ prosperare obsecro benedictus qui venit in nomine Domini benediximus vobis de domo Domini
²⁷ Deus Dominus et apparuit nobis frequentate sollemnitatem in frondosis usque ad cornua altaris
²⁸ Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus es tu exaltabo te ²⁹ confitemini Domino quoniam
 bonus quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 118

¹ aleph beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini ² beati qui custodiunt testimonia
 eius in toto corde requirunt eum ³ nec enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
⁴ tu mandasti praecepta tua custodire nimis ⁵ utinam dirigantur viae meae ad custodienda praecepta
⁶ tua ⁷ tunc non confundar cum respexero ad omnia mandata tua confitebor tibi in directione cordis

cum didicero iudicia iustitiae tuae⁸ praecepta tua custodiam ne derelinquas me nimis⁹ beth in quo
 corrigit iuvenis semitam suam cum custodierit verba tua¹⁰ in toto corde meo exquisivi te ne errare
 me facias a mandatis tuis¹¹ in corde meo abscondi eloquium tuum ut non peccem tibi¹² benedictus
 tu Domine doce me praecepta tua¹³ in labiis meis narravi omnes iustitias oris tui¹⁴ in via
 testimoniorum tuorum laetatus sum quasi in omnibus divitiis¹⁵ in praeceptis tuis meditabor et
 contemplabor semitas tuas¹⁶ iustitiis tuis delectabor non obliviscar verba tua¹⁷ gimel tribue servo
 tuo vivam et custodiam verba tua¹⁸ revela oculos meos et videbo mirabilia in lege tua¹⁹ advena
 ego sum in terra ne abscondas a me mandata tua²⁰ desideravit anima mea desiderare iudicia tua
 in omni tempore²¹ increpasti superbos maledicti qui recedunt a mandatis tuis²² aufer a me
 obprobrium et contemptum quoniam testimonia tua custodivi²³ etenim sedentes principes adversum
 me loquebantur servus autem tuus meditabatur praecepta tua²⁴ sed et testimonia tua voluntas mea
 quasi viri amicissimi mei²⁵ delectus adhesit pulveri anima mea vivifica me iuxta verbum tuum
²⁶ vias meas exposui et exaudisti doce me iustitiam tuam²⁷ viam praeceptorum tuorum fac me
 intellegere et loquar in mirabilibus tuis²⁸ destillavit anima mea prae stultitia conserva me iuxta
 eloquium tuum²⁹ viam mendacii aufer a me et legem tuam dona mihi³⁰ viam fidei elegi iudicia
 tua proponebam³¹ adhesi testimoniis tuis Domine ne confundas me³² viam mandatorum tuorum
 curram quoniam dilatasti cor meum³³ he ostende mihi Domine viam praeceptorum tuorum et
 custodiam eam per vestigium³⁴ doce me et observabo legem tuam et custodiam eam in toto corde
³⁵ deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui³⁶ inclina cor meum ad testimonia
 tua et non ad avaritiam³⁷ averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me³⁸ suscita
 servo tuo eloquium tuum in timorem tuum³⁹ averte obprobrium meum quod reveritus sum iudicia
 tua bona⁴⁰ ecce desideravi praecepta tua iustitia tua vivifica me⁴¹ vav et veniant mihi misericordiae
 tuae Domine et salus tua iuxta eloquium tuum⁴² et respondebo exprobranti mihi sermonem quia
 speravi in sermone tuo⁴³ et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis quoniam iudicia
 tua expectavi⁴⁴ et custodiam legem tuam iugiter in sempiternum et ultra⁴⁵ et ambulabo in spatioso

quia praecepta tua quaesivi ⁴⁶ et loquar in testimoniis tuis coram regibus et non confundar ⁴⁷ et
 delectabor in mandatis tuis quae dilexi ⁴⁸ et levabo manus meas ad mandata tua quae dilexi et
 loquar in praeceptis tuis ⁴⁹ zai memento sermonis servo tuo quem me sperare fecisti ⁵⁰ haec est
 consolatio mea in afflictione mea quia eloquium tuum vivificavit me ⁵¹ superbi deridebant me
 nimis a lege tua non declinavi ⁵² recordatus sum iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus
 sum ⁵³ horror obtinuit me ab impiis qui dereliquerunt legem tuam ⁵⁴ carmina erant mihi praecepta
 tua in domo peregrinationis meae ⁵⁵ recordatus sum in nocte nominis tui Domine et custodivi
 legem tuam ⁵⁶ hoc factum est mihi quia praecepta tua custodivi ⁵⁷ heth pars mea Domine dixi ut
 custodiam verbum tuum ⁵⁸ deprecatus sum vultum tuum in toto corde miserere mei secundum
 eloquium tuum ⁵⁹ recogitavi vias meas et converti pedes meos ad testimonia tua ⁶⁰ festinavi et
 non neglexi custodire mandata tua ⁶¹ funes impiorum implicaverunt me legem tuam non sum oblitus
⁶² medio noctis surgam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae ⁶³ particeps ego sum
 omnium timentium te et custodientium praecepta tua ⁶⁴ misericordia tua completa est terra praecepta
 tua doce me ⁶⁵ teth benefecisti servo tuo Domine secundum verbum tuum ⁶⁶ bonum sermonem
 et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi ⁶⁷ antequam audirem ego ignoravi nunc autem
 eloquium tuum custodivi ⁶⁸ bonus tu et beneficus doce me praecepta tua ⁶⁹ adplicabant mihi
 mendacium superbi ego autem in toto corde servabam praecepta tua ⁷⁰ incrassatum est velut adeps
 cor eorum et ego in lege tua delectabar ⁷¹ bonum mihi quia afflictus sum ut discerem praecepta
 tua ⁷² melior mihi est lex oris tui super milia auri et argenti ⁷³ ioth manus tuae fecerunt me et
 firmaverunt me doce me et discam mandata tua ⁷⁴ qui timent te videbunt me et laetabuntur quia
 sermonem tuum expectavi ⁷⁵ scio Domine quia iustum iudicium tuum et vere adflixisti me ⁷⁶ sit
 obsecro misericordia tua in consolatione mea sicut locutus es servo tuo ⁷⁷ veniant mihi misericordiae
 tuae et vivam quia lex tua delectatio mea ⁷⁸ confundantur superbi quoniam inique contriverunt me
 ego autem loquar in praeceptis tuis ⁷⁹ revertantur ad me qui timent te et qui sciunt testimonium
 tuum ⁸⁰ fiat cor meum perfectum in praeceptis tuis ut non confundar ⁸¹ caph defecit in salutare

tuum anima mea verbum tuum expectavi ⁸² consumpti sunt oculi mei in verbum tuum dicentes
 quando consolaberis me ⁸³ et cum essem quasi uter in pruinam praecepta tua non sum oblitus
⁸⁴ quot sunt dies servi tui quando facies in persequentibus me iudicium ⁸⁵ foderunt mihi superbi
 foveas quae non erant iuxta legem tuam ⁸⁶ omnia mandata tua vera falso persecuti sunt me auxiliare
⁸⁷ mihi paulo minus consumpserunt me in terra ego autem non dimisi praecepta tua ⁸⁸ secundum
 misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonium oris tui ⁸⁹ lameth in aeternum Domine
 verbum tuum perstat in caelo ⁹⁰ in generatione et generatione fides tua fundasti terram et stat
⁹¹ iudicio tuo stant usque hodie quia omnia serviunt tibi ⁹² nisi quod lex tua delectatio mea forte
 perissem in pressura mea ⁹³ in sempiternum non obliviscar praeceptorum tuorum quia per ipsa
⁹⁴ vivificasti me tuus ego sum salva me quoniam praecepta tua quaesivi ⁹⁵ me expectaverunt impii
 ut perderent me testimonium tuum considerabo ⁹⁶ omni consummationi vidi finem latum mandatum
⁹⁷ tuum nimis mem quam dilexi legem tuam tota die haec meditatio mea ⁹⁸ super inimicos meos
 instruis me mandata tua quia in sempiternum hoc est mihi ⁹⁹ super omnes qui docebant me eruditus
 sum quia testimonia tua meditatio mea ¹⁰⁰ super senes intellexi quia praecepta tua servavi ¹⁰¹ ab
 omni semita mala prohibui pedes meos ut custodirem verba tua ¹⁰² a iudiciis tuis non recessi quia
 tu inluminasti me ¹⁰³ quam dulce gutturi meo eloquium tuum super mel ori meo ¹⁰⁴ praecepta
 tua considerabam propterea odivi omnem semitam mendacii ¹⁰⁵ nun lucerna pedi meo verbum
 tuum et lux semitae meae ¹⁰⁶ iuravi et perseverabo ut custodiam iudicia iustitiae tuae ¹⁰⁷ adflictus
 sum usque nimis Domine vivifica me iuxta verbum tuum ¹⁰⁸ voluntaria oris mei conplaceant tibi
 Domine et secundum iudicia tua doce me ¹⁰⁹ anima mea in manu mea semper et legis tuae non
 sum oblitus ¹¹⁰ posuerunt impii laqueum mihi et a praeceptis tuis non aberravi ¹¹¹ hereditas mea
 testimonia tua in sempiternum quia gaudium cordis mei sunt ¹¹² inclinavi cor meum ut facerem
 iustitias tuas propter aeternam retributionem ¹¹³ samech tumultuosos odivi et legem tuam dilexi
¹¹⁴ protectio mea et scutum meum tu es verbum tuum expectavi ¹¹⁵ recedite a me maligni et
 custodiam mandata Dei mei ¹¹⁶ confirma me secundum verbum tuum et vivam et noli me confundere

117
 ab expectatione mea auxiliare mihi et salvus ero et delectabor in praeceptis tuis iugiter
 118
 abiecisti omnes qui adversantur praecepta tua quia mendax cogitatio eorum 119
 120
 computasti omnes impios terrae propterea dilexi testimonia tua horripilavit a timore tuo caro
 121
 mea et iudicia tua timui ain feci iudicium et iustitiam ne derelinquas me his qui calumniantur
 122
 me sponde pro servo tuo in bonum ne calumnientur me superbi 123
 124
 salutare tuum et in eloquium iustitiae tuae fac cum servo tuo iuxta misericordiam tuam et
 125
 praecepta tua doce me servus tuus ego instrue me et cognoscam testimonia tua 126
 127
 ut facias Domine praevaricati sunt legem tuam propterea dilexi mandata tua super aurum et
 128
 topazium propterea in universa praecepta direxi omnem semitam mendacii odio habui 129
 130
 mirabilia testimonia tua idcirco custodivit ea anima mea ostium sermonum tuorum lucidum
 131
 doce parvulos os meum aperui et respiravi quia mandata tua desiderabam 132
 133
 et miserere mei iuxta iudicium diligentium nomen tuum gressus meos firma in sermone tuo et
 134
 non des potestatem in me universae iniquitati redime me a calumnia hominis et custodiam
 135
 praecepta tua vultum tuum ostende servo tuo et doce me praecepta tua 136
 137
 de oculis meis quia non custodierunt legem tuam sade iustus es Domine et rectum iudicium
 138
 tuum praecepisti iustitiam testimonii tui et veritatem nimis 139
 140
 obliti sunt verborum tuorum hostes mei probatus sermo tuus nimis et servus tuus dilexit illum
 141
 parvulus ego sum et contemptibilis sed praecepta tua non sum oblitus 142
 143
 sempiterna et lex tua veritas tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua voluntas mea
 144
 iusta testimonia tua semper doce me et vivam 145
 146
 praecepta tua custodiam invocavi te salvum me fac et custodiam testimonia tua 147
 148
 adhuc in tenebris et clamabam verbum tuum expectans praeveniebant oculi mei vigilias ut
 149
 meditarer in sermonibus tuis vocem meam audi iuxta misericordiam tuam Domine secundum
 150
 iudicium tuum vivifica me adpropinquaverunt persecutores mei sceleri et a lege tua procul
 151
 facti sunt prope es tu Domine et omnia mandata tua veritas 152
 a principio novi de testimoniis

tuis quod in aeternum fundaveris ea ¹⁵³ res vide adflictionem meam et eripe me quia legis tuae
 non sum oblitus ¹⁵⁴ iudica causam meam et redime me sermone tuo vivifica me ¹⁵⁵ longe ab
 impiis salus quia praecepta tua non quaesierunt ¹⁵⁶ misericordiae tuae multae Domine iuxta iudicia
 tua vivifica me ¹⁵⁷ multi qui persequuntur me et adfligunt me a testimoniis tuis non declinavi
¹⁵⁸ vidi praevaricatores tuos et maerebam qui verbum tuum non custodierunt ¹⁵⁹ vide quoniam
 praecepta tua dilexi Domine iuxta misericordiam tuam vivifica me ¹⁶⁰ caput verborum tuorum
 veritas et sempiternum omne iudicium iustitiae tuae ¹⁶¹ sen principes persecuti sunt me sine causa
 verba autem tua timuit cor meum ¹⁶² gaudens ego sum in eloquio tuo sicut qui invenit spolia multa
¹⁶³ mendacium odio habui et detestatus sum legem autem tuam dilexi ¹⁶⁴ septies in die laudavi te
 super iudiciis iustitiae tuae ¹⁶⁵ pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum
¹⁶⁶ expectavi salutare tuum Domine et mandata tua feci ¹⁶⁷ custodivit anima mea testimonia tua
 et dilexi ea nimis ¹⁶⁸ custodivi praecepta tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu
¹⁶⁹ tuo ¹⁷⁰ thau ingrediatur laus mea coram te Domine secundum verbum tuum doce me ¹⁷¹ veniat
 deprecatio mea ante vultum tuum secundum eloquium tuum libera me ¹⁷² fundant labia mea
 hymnum docebis enim me praecepta tua ¹⁷³ loquetur lingua mea sermonem tuum quia omnia
 mandata tua iusta ¹⁷⁴ sit manus tua auxiliatrix mea quia praecepta tua elegi ¹⁷⁵ desideravi salutare
 tuum Domine et lex tua voluntas mea ¹⁷⁶ vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua auxiliabuntur
 mihi ¹⁷⁷ erravi quasi ovis perdita quaere servum tuum quia mandatorum tuorum non sum oblitus

Chapter 119

¹ canticum graduum ad Dominum in tribulatione mea clamavi et exaudivit me ² Domine libera
 animam meam a labio mendacii a lingua dolosa ³ quid detur tibi aut quid adponatur tibi ad linguam
 dolosam ⁴ sagittae potentis acutae cum carbonibus iuniperorum ⁵ heu mihi quia peregrinatio mea
 prolongata est habitavi cum tabernaculis Cedar ⁶ multum peregrinata est anima mea ⁷ cum odientibus
 pacem ego pacifica loquebar et illi bellantia

Chapter 120

¹ canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium meum ² auxilium
 meum a Domino factore caeli et terrae ³ non det in commotionem pedem tuum nec dormitet qui
 custodit te ⁴ ecce non dormitabit neque dormiet qui custodiet Israhel ⁵ Dominus custodiet te
 Dominus protectio tua super manum dexteram tuam ⁶ per diem sol non percutiet te neque luna per
 noctem ⁷ Dominus custodiet te ab omni malo custodiat animam tuam ⁸ Dominus custodiat exitum
 tuum et introitum tuum amodo et usque in aeternum

Chapter 121

¹ canticum graduum David laetatus sum eo quod dixerint mihi in domum Domini ibimus
² stantes erant pedes nostri in portis tuis Hierusalem ³ Hierusalem quae aedificaris ut civitas cuius
 participatio eius simul ⁴ quia ibi ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad
 confitendum nomini Domini ⁵ quia ibi sederunt sedes in iudicio sedes domui David ⁶ rogate pacem
 Hierusalem sit bene his qui diligunt te ⁷ sit pax in muris tuis abundantia in domibus tuis ⁸ propter
 fratres meos et amicos meos loquar pacem tibi ⁹ propter domum Domini Dei nostri quaeram bona
 tibi

Chapter 122

¹ canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelis ² ecce sicut oculi servorum
 ad manum dominorum suorum sicut oculi ancillae ad manum dominae suae sic oculi nostri ad
 Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri ³ miserere nostri Domine miserere nostri quoniam
 multum repleti sumus despectione ⁴ multum repleta est anima nostra obprobrii abundantium et
 despectionis superbiorum

Chapter 123

¹ canticum graduum David nisi Dominus fuisset in nobis dicat nunc Israhel ² nisi Dominus
 fuisset in nobis cum exsurgerent super nos homines ³ forsitan vivos absorbuissent nos cum irasceretur
 furor eorum super nos ⁴ forsitan aquae circumdedissent nos ⁵ torrens transisset super animam
 nostram forsitan transissent super animam nostram aquae superbae ⁶ benedictus Dominus qui non
 dedit nos in praedam dentibus eorum ⁷ anima nostra quasi avis erepta est de laqueo venantium
 laqueus contritus est et nos liberati sumus ⁸ auxilium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum
 et terram

Chapter 124

¹ canticum graduum qui confidunt in Domino quasi mons Sion immobilis in aeternum habitabilis
² Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui amodo et usque in aeternum
³ quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum ut non mittant iusti in iniquitatem
⁴ manus suas ⁵ benefac Domine bonis et rectis corde qui autem declinant ad pravitates suas deducet
 eos Dominus cum his qui operantur iniquitatem pax super Israhel

Chapter 125

¹ canticum graduum cum converteret Dominus captivitatem Sion facti sumus quasi somniantes
² tunc implebitur risu os nostrum et lingua nostra laude tunc dicent in gentibus magnificavit Dominus
 facere cum istis ³ magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes ⁴ converte Domine
 captivitatem nostram sicut rivum in austro ⁵ qui seminant in lacrimis in exultatione metent ⁶ qui
 ambulans ibat et flebat portans ad seminandum sementem veniens veniet in exultatione portans
 manipulos suos

Chapter 126

¹ canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui
 aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam ² frustra vobis
 est de mane consurgere postquam sederitis qui manducatis panem idolorum sic dabit diligentibus
 se somnum ³ ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris ⁴ sicut sagittae in manu potentis ita
 filii iuventutis ⁵ beatus vir qui implevit faretram suam ex ipsis non confundentur cum loquentur
 inimicis in porta

Chapter 127

¹ canticum graduum beatus omnis qui timet Dominum qui ambulat in viis eius ² laborem manuum
 tuarum cum comederis beatus tu et bene tibi erit ³ uxor tua sicut vitis fructifera in penetrabilibus
 domus tuae filii tui sicut germina olivarum in circuitu mensae tuae ⁴ ecce sic benedicetur viro qui
 timet Dominum ⁵ benedicat tibi Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus vitae
 tuae ⁶ et videas filios filiorum tuorum pacem super Israhel

Chapter 128

¹ canticum graduum saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea dicat nunc Israhel ² saepe
 expugnaverunt me ab adolescentia mea sed non potuerunt mihi ³ super cervicem meam arabant
 arantes prolongaverunt sulcum suum ⁴ Dominus iustus concidet laqueos impiorum ⁵ confundantur
 et revertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion ⁶ fiant sicut faenum tectorum quod statim ut viruerit
 arescet ⁷ de quo non implebit manum suam messor et sinum suum manipulos faciens ⁸ de quo non
 dixerunt transeuntes benedictio Domini super vos benediximus vobis in nomine Domini

Chapter 129

¹ canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine ² Domine exaudi vocem meam fiant
 aures tuae intendentes ad vocem deprecationis meae ³ si iniquitates observabis Domine Domine
 quis sustinebit ⁴ quia tecum est propitiatio cum terribilis sis sustinui Dominum sustinuit anima mea
 et verbum eius expectavi ⁵ anima mea ad Dominum ⁶ a vigilia matutina usque ad vigiliam matutinam
 expectet Israhel Dominum ⁷ quia apud Dominum misericordia et multa apud eum redemptio ⁸ et
 ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

Chapter 130

¹ canticum graduum Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei et non
 ambulavi in magnis et in mirabilibus super me ² si non proposui et silere feci animam meam sicut
 ablactatus ad matrem suam ita ablactata ad me anima mea ³ expecta Israhel Dominum amodo et
 usque in aeternum

Chapter 131

¹ canticum graduum memento Domine David et omnis afflictionis eius ² qui iuravit Domino
 votum vovit Deo Iacob ³ si intravero in tabernaculum domus meae si adsedero super lectum straminis
 mei ⁴ si dederero somnum oculis meis et palpebris dormitationem ⁵ donec inveniam locum Domino
 tabernacula Deo Iacob ⁶ ecce audivimus illum in Ephrata invenimus illum in regione saltus
⁷ intremus in tabernacula eius adoremus scabillum pedum eius ⁸ surge Domine in requiem tuam tu
 et arca fortitudinis tuae ⁹ sacerdotes tui induantur iustitia et sancti tui laudent ¹⁰ propter David
 servum tuum ne avertas faciem christi tui ¹¹ iuravit Dominus David veritatem non avertetur ab ea
 de fructu ventris tui ponam super sedem tuam ¹² si custodierint filii tui pactum meum et
 testificationem meam quam docuero eos et filii eorum usque in aeternum sedebunt super thronum
 tuum ¹³ quia elegit Dominus Sion desideravit eam in habitaculum suum ¹⁴ haec est requies mea
 in sempiternum hic habitabo quia desideravi eam ¹⁵ venationem eius benedicens benedicam pauperes

eius saturabo pane ¹⁶ sacerdotes eius induam salutari et sancti eius laude laudabunt ¹⁷ ibi oriri
 faciam cornu David paravi lucernam christo meo ¹⁸ inimicos eius induam confusione super ipsum
 autem florebit sanctificatio eius

Chapter 132

¹ canticum graduum David ecce quam bonum et quam decorum habitare fratres in uno ² sicut
 unguentum optimum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit super oram
 vestimentorum eius ³ sicut ros Hermon qui descendit super montana Sion quoniam ibi mandavit
 Dominus benedictionem vitam usque in aeternum

Chapter 133

¹ canticum graduum ecce benedicite Domino omnes servi Domini qui statis in domo Domini
² in noctibus levate manus vestras ad sanctum et benedicite Domino ³ benedicat tibi Dominus ex
 Sion factor caeli et terrae

Chapter 134

¹ alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum ² qui statis in domo Domini in atriis
 domus Dei nostri ³ laudate Dominum quoniam bonus Dominus cantate nomini eius quoniam decens
⁴ quia Iacob elegit sibi Dominus Israhel in peculium suum ⁵ quia ego scio quod magnus Dominus
 et Dominus noster prae omnibus diis ⁶ omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mari
 et in cunctis abyssis ⁷ levans nubes de summitatibus terrae fulgura in pluviam fecit educens ventos
 de thesauris suis ⁸ qui percussit primitiva Aegypti ab homine usque ad pecus ⁹ misit signa et portenta
 in medio tui Aegypte in Pharao et in cunctos servos eius ¹⁰ qui percussit gentes multas et occidit
 reges fortes ¹¹ Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan ¹² et dedit

terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo¹³ Domine nomen tuum in aeternum
 Domine memoriale tuum in generatione et generatione¹⁴ quia iudicabit Dominus populum suum
 et in servos suos erit placabilis¹⁵ idola gentium argentum et aurum opera manuum hominum¹⁶ os
 habent et non loquentur oculos habent et non videbunt¹⁷ aures habent et non audient sed nec
 spiritus in ore eorum¹⁸ similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis¹⁹ domus Israhel
 benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino²⁰ domus Levi benedicite Domino timentes
 Dominum benedicite Domino²¹ benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem alleluia

Chapter 135

¹ confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius² confitemini
 Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius³ confitemini Domino dominorum quoniam
 in aeternum misericordia eius⁴ qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia
 eius⁵ qui fecit caelos in sapientia quoniam in aeternum misericordia eius⁶ qui firmavit terram
 super aquas quoniam in aeternum misericordia eius⁷ qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum
 misericordia eius⁸ solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius⁹ lunam et
 stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius¹⁰ qui percussit Aegyptum cum
 primitivis suis quoniam in aeternum misericordia eius¹¹ et eduxit Israhel de medio eorum quoniam
 in aeternum misericordia eius¹² in manu valida et in brachio extento quoniam in aeternum
 misericordia eius¹³ qui divisit mare Rubrum in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁴ et eduxit Israhel in medio eius quoniam in aeternum misericordia eius¹⁵ et convolvit Pharaon et
 exercitum eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia eius¹⁶ qui duxit populum suum
 per desertum quoniam in aeternum misericordia eius¹⁷ qui percussit reges magnos quoniam in
 aeternum misericordia eius¹⁸ et occidit reges magnificos quoniam in aeternum misericordia eius
¹⁹ et occidit reges magnificos quoniam in aeternum misericordia eius²⁰ et Og regem Basan quoniam

in aeternum misericordia eius²¹ et dedit terram eorum in hereditatem quoniam in aeternum
 misericordia eius²² hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius²³ quia
 in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia eius²⁴ et redemit nos de
 hostibus nostris quoniam in aeternum misericordia eius²⁵ qui dat panem omni carni quoniam in
 aeternum misericordia eius²⁶ confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 136

¹ super flumina Babylonis ibi sedimus et flevimus cum recordaremur Sion² super salices in
 medio eius suspendimus citharas nostras³ quoniam ibi interrogaverunt nos qui captivos duxerunt
 nos verba carminis et qui adfligebant nos laeti canite nobis de canticis Sion⁴ quomodo cantabimus
 canticum Domini in terra aliena⁵ si oblitus fuero tui Hierusalem in oblivione sit dextera mea
⁶ adhereat lingua mea gutturi meo si non recordatus fuero tui si non praeposero Hierusalem in
 principio laetitiae meae⁷ memento Domine filiorum Edom in diem Hierusalem dicentium evacuate
 evacuate usque ad fundamentum eius⁸ filia Babylon vastata beatus qui retribuet tibi vicissitudinem
 tuam quam retribuisti nobis⁹ beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram

Chapter 137

¹ David confitebor tibi in toto corde meo in conspectu deorum cantabo tibi² adorabo in templo
 sancto tuo et confitebor nomini tuo super misericordia tua et super veritate tua quia magnificasti
 super omne nomen tuum eloquium tuum³ in die invocabo et exaudies me dilatabis animae meae
 fortitudinem⁴ confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quoniam audierunt eloquia oris tui⁵ et
 cantent in viis Domini quoniam magna gloria Domini⁶ quoniam excelsus Dominus et humilem
 respicit et excelsa de longe cognoscit⁷ si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super

8
 furorem inimicorum meorum mittes manum tuam et salvabit me dextera tua Dominus operabitur
 pro me Domine misericordia tua in aeternum opera manuum tuarum ne dimittas

Chapter 138

1
 pro victoria David canticum Domine investigasti me et cognovisti 2 tu cognovisti sessionem
 meam et surrectionem meam 3 intellexisti malum meum de longe semitam meam et accubitionem
 meam eventilasti 4 et omnes vias meas intellexisti quia non est eloquium in lingua mea 5 ecce
 Domine nosti omnia retrorsum et ante formasti me et posuisti super me manum tuam 6 super me
 est scientia et excelsior est non potero ad eam 7 quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam
 8 si ascendero in caelum ibi es tu si iacuero in inferno ades 9 si sumpsero pinnas diluculo habitavero
 in novissimo maris 10 etiam ibi manus tua deducet me et tenebit me dextera tua 11 si dixerio forte
 tenebrae operient me nox quoque lux erit circa me 12 nec tenebrae habent tenebras apud te et nox
 quasi dies lucet similes sunt tenebrae et lux 13 quoniam tu possedisti renes meos orsusque es me
 in utero matris meae 14 confitebor tibi quoniam terribiliter magnificasti me mirabilia opera tua et
 anima mea novit nimis 15 non sunt operata ossa mea a te quibus factus sum in abscondito imaginatus
 sum in novissimis terrae 16 informem adhuc me viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur
 dies formatae sunt et non est una in eis 17 mihi autem quam honorabiles facti sunt amici tui Deus
 quam fortes pauperes eorum 18 dinumerabo eos et harena plures erunt evigilavi et adhuc sum tecum
 19 si occideris Deus impium viri sanguinum declinate a me 20 qui contradicent tibi scelerate elati
 sunt frustra adversarii tui 21 nonne odientes te Domine odivi et contra adversarios tuos distabui
 22 perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi 23 scrutare me Deus et cognosce cor meum
 24 proba me et scito cogitationes meas et vide si via idoli in me est et deduc me in via aeterna

Chapter 139

¹ pro victoria canticum David ² erue me Domine ab homine malo a viris iniquis ³ conserva me qui
 cogitaverunt malitias in corde tota die versati sunt in proeliis ⁴ exacuerunt linguam suam quasi
 serpens venenum aspidis sub labiis eorum semper ⁵ custodi me Domine de manu impii a viro
 iniquitatum conserva me qui cogitaverunt subplantare gressus meos ⁶ absconderunt superbi laqueum
 mihi et funibus extenderunt rete iuxta semitam offendiculum posuerunt mihi semper ⁷ dixi Domino
 Deus meus tu audi Domine vocem deprecationis meae ⁸ Domine Deus fortitudo salutis meae
 protexisti caput meum in die belli ⁹ ne des Domine desideria impii scelera eius ne effundantur et
 eleventur semper ¹⁰ amaritudo convivarum meorum labor labiorum eorum operiat eos ¹¹ cadent
 super eos carbones ignis deicies eos in foveas ut non consurgant ¹² vir linguosus non dirigetur in
 terra virum iniquum mala capient in interitu ¹³ scio quod faciet Dominus causam inopis iudicia
 pauperum ¹⁴ attamen iusti confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

Chapter 140

¹ canticum David Domine clamavi ad te festina mihi exaudi vocem meam clamantis ad te
² dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium
 vespertinum ³ pone Domine custodem ori meo conserva paupertatem labiorum meorum ⁴ ne declines
 cor meum in verbum malum volvere cogitationes impias cum viris operantibus iniquitatem neque
 comedere in deliciis eorum ⁵ corripiat me iustus in misericordia et arguat me oleum amaritudinis
 non inpinguet caput meum quia adhuc et oratio mea pro malitiis eorum ⁶ sublata sunt iuxta petram
 iudices eorum et audient verba mea quoniam decora sunt ⁷ sicut agricola cum scindit terram sic
 dissipata sunt ossa nostra in ore inferi ⁸ quia ad te Domine Deus oculi mei in te speravi ne evacues
 animam meam ⁹ custodi me de manibus laquei quod posuerunt mihi et de offendiculis operantium
 iniquitatem ¹⁰ incident in rete eius impii simul ego autem transibo

Chapter 141

¹ eruditio David cum esset in spelunca oratio ² voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad
 Dominum deprecatus sum ³ effundam in conspectu eius eloquium meum tribulationem meam
 coram illo adnuntiabo ⁴ cum anxius in me fuerit spiritus meus tu enim nosti semitam meam in via
 hac qua ambulabo absconderunt laqueum mihi ⁵ respice ad dexteram et vide quia non sit qui
 cognoscat me perit fuga a me non est qui quaerat animam meam ⁶ clamavi ad te Domine dixi tu
 spes mea pars mea in terra viventium ⁷ ausculta deprecationem meam quoniam infirmatus sum
 nimis libera me a persecutoribus quoniam confortati sunt super me ⁸ educ de carcere animam meam
 ut confiteatur nomini tuo me expectant iusti cum retribuieris mihi

Chapter 142

¹ canticum David Domine exaudi orationem meam ausculta deprecationem meam in veritate
 tua exaudi me in iustitia tua ² et non venias ad iudicandum cum servo tuo quia non iustificabitur
 in conspectu tuo omnis vivens ³ persecutus est enim inimicus animam meam confregit in terra
 vitam meam posuit me in tenebris quasi mortuos antiquos ⁴ et anxius fuit in me spiritus meus in
 medio mei sollicitum fuit cor meum ⁵ recordabar dierum antiquorum meditabar omnia opera tua
 facta manuum tuarum loquebar ⁶ expandi manus meas ad te anima mea quasi terra sitiens ad te
 semper ⁷ cito exaudi me Domine defecit spiritus meus ne abscondas faciem tuam a me et comparabor
 descendentibus in lacum ⁸ fac me audire mane misericordiam tuam quoniam in te confido notam
 fac mihi viam in qua ambulo quoniam ad te levavi animam meam ⁹ libera me de inimicis meis
 Domine a te protectus sum ¹⁰ doce me ut faciam voluntatem tuam quia tu Deus meus spiritus tuus
 bonus deducet me in terra recta ¹¹ propter nomen tuum Domine vivificabis me in iustitia tua educes
 de angustia animam meam ¹² et in misericordia tua dissipabis inimicos meos et perdes omnes
 ligantes animam meam ego enim sum servus tuus

Chapter 143

¹ David benedictus Dominus fortis meus qui docet manus meas ad proelium digitos meos ad
² bellum misericordia mea et fortitudo mea auxiliator meus et salvator meus scutum meum et in
³ ipso speravi qui subiecit populos mihi Domine quid est homo quia cognoscis eum filius hominis
⁴ quia computas eum homo vanitati adsimilatus est dies eius quasi umbra pertransiens Domine
⁵ inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt mica fulmine et dissipa eos mitte
⁶ sagittam tuam et interfice illos extende manum tuam de excelso libera me et erue me de aquis
⁷ multis de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera
⁸ mendacii Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi qui dat salutem
⁹ regibus qui eruit David servum suum de gladio pessimo libera me et erue me de manu filiorum
¹⁰ alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera mendacii ut sint filii nostri
¹¹ quasi plantatio crescens in adulescentia sua filiae nostrae quasi anguli ornati ad similitudinem templi
¹² promptuaria nostra plena et supereffundentia ex hoc in illud pecora nostra in milibus et
¹³ innumerabilia in conpitis nostris tauri nostri pingues non est interruptio et non est egressus et
¹⁴ non est ululatus in plateis nostris beatus populus cuius talia sunt beatus populus cuius Dominus
¹⁵ Deus suus

Chapter 144

¹ hymnus David aleph exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in aeternum et ultra
² beth in omni die benedicam tibi et laudabo nomen tuum in sempiternum iugiter gimel magnus
³ Deus et laudabilis nimis et magnificentiae eius non est inventio deleth generatio ad generationem
⁴ laudabit opera tua et fortitudines tuas adnuntiabunt he decorem gloriae magnitudinis tuae et verba
⁵ mirabilium tuorum loquar vav et fortitudinem horribilium tuorum loquentur et magnitudines tuas
⁶ narrabo zai memoriam multae bonitatis tuae loquentur et iustitias tuas laudabunt heth clemens
⁷ et misericors Dominus patiens et multae miseracionis teth bonus Dominus omnibus et misericordiae

eius in universa opera eius ¹⁰ ioth confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui benedicant
 tibi ¹¹ caph gloriam regni tui dicent et fortitudines tuas loquentur ¹² lameth ut ostendant filiis
 hominum fortitudines eius et gloriam decoris regni eius ¹³ mem regnum tuum regnum omnium
 saeculorum et potestas tua in omni generatione et generatione ¹⁴ samech sustentat Dominus omnes
 corruentes et erigit universos iacentes ¹⁵ ain oculi eorum in te sperant et tu das eis escam suam in
 tempore suo ¹⁶ fe aperis manus tuas et imples omne animal refectione ¹⁷ sade iustus Dominus in
 omnibus viis suis et sanctus in omnibus operibus suis ¹⁸ coph iuxta est Dominus omnibus qui
 invocant eum omnibus qui invocant eum in veritate ¹⁹ res placitum timentium se faciet et clamorem
 eorum audiet et salvabit eos ²⁰ sen custodit Dominus omnes diligentes se et universos impios
 conteret ²¹ thau laudem Domini loquetur os meum et benedicet omnis caro nomini sancto eius in
 aeternum et iugiter

Chapter 145

¹ alleluia ² lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea cantabo Deo meo quamdiu
 sum nolite confidere in principibus ³ in filio hominis cui non est salus ⁴ egredietur spiritus eius et
 revertetur in humum suam in die illa peribunt cogitationes eius ⁵ beatus cuius Deus Iacob auxiliator
 eius spes eius in Domino Deo suo ⁶ qui fecit caelos et terram mare et omnia quae in eis sunt ⁷ et
 custodit veritatem in sempiternum qui facit iudicium calumniam sustinentibus et dat panem
 esurientibus Dominus solvit vinctos ⁸ Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos Dominus
 diligit iustos ⁹ Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam impiorum conteret
¹⁰ regnabit Dominus in aeternum Deus tuus Sion in generationem et generationem

Chapter 146

¹ alleluia laudate Dominum quoniam bonum est canticum Dei nostri quoniam decorum est
² pulchra laudatio ³ aedificabit Hierusalem Dominus eiectos Israhel congregabit ⁴ qui sanat contritos
⁵ corde et alligat plagas eorum ⁶ qui numerat multitudinem stellarum et omnes nomine suo vocat
⁷ magnus Dominus noster et multus fortitudine prudentiae eius non est numerus ⁸ suscipiens
⁹ mansuetos Dominus humilians impios usque ad terram ¹⁰ canite Domino in confessione canite Deo
¹¹ nostro in cithara ¹² qui operit caelos nubibus et praebet terrae pluviam et oriri facit in montibus
¹³ germen ¹⁴ qui dat iumentis panem suum filiis corvi clamantibus ¹⁵ non est in fortitudine equi
¹⁶ voluntas eius neque in tibiis viri placetur ei ¹⁷ placetur Domino in his qui timent eum et expectant
¹⁸ misericordiam eius

Chapter 147

¹² lauda Hierusalem Dominum cane Deum tuum Sion ¹³ quia confortavit vectes portarum
¹⁴ tuarum benedixit filiis tuis in medio tui ¹⁵ qui posuit terminum tuum pacem adipe frumenti saturavit
¹⁶ te ¹⁷ qui emittit eloquium suum terrae velociter curret verbum eius ¹⁸ qui dat nivem quasi lanam
¹⁹ pruinas quasi cinerem spargit ²⁰ proicit glaciem suam quasi buccellas ante faciem frigoris eius quis
²¹ stabit ²² mittet verbum suum et solvet illa spirabit spiritu suo et fluent aquae ²³ qui adnuntiat
²⁴ verbum suum Iacob praecepta sua et iudicia sua Israhel ²⁵ non fecit similiter omni genti et iudicia
²⁶ eius non cognoscent alleluia

Chapter 148

¹ alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis ² laudate eum omnes angeli eius
³ laudate eum omnes exercitus eius ⁴ laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae luminis
⁵ ⁶ laudate eum caeli caelorum et aquae quae super caelos sunt ⁷ laudent nomen Domini quoniam
⁸ ipse mandavit et creata sunt ⁹ et statuit ea in saeculum et in saeculum praeceptum dedit et non

⁷praeteribit ⁸laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi ⁹ignis et grando nix et glacies
¹⁰ventus turbo quae facitis sermonem eius ¹¹montes et omnes colles lignum fructiferum et universae
¹²cedri ¹³bestiae et omnia iumenta reptilia et aves volantes ¹⁴reges terrae et omnes populi principes
¹⁵et universi iudices terrae ¹⁶iuvenes et virgines senes cum pueris laudent nomen Domini ¹⁷quoniam
¹⁸sublime nomen eius solius ¹⁹gloria eius in caelo et in terra et exaltavit cornu populi sui laus omnibus
²⁰sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi alleluia

Chapter 149

¹alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in congregatione sanctorum ²laetetur
³Israhel in factore suo filii Sion exultent in rege suo ⁴laudent nomen eius in choro in tympano et
⁵cithara cantent ei ⁶quia conplacet sibi Dominus in populo suo exaltabit mansuetos in Iesu
⁷exultabunt sancti in gloria laudabunt in cubilibus suis ⁸exaltationes Dei in gutture eorum et gladii
⁹ancipites in manibus eorum ¹⁰ad faciendam vindictam in gentibus increpationes in populis ¹¹ut
¹²alligent reges eorum catenis et inclitos eorum conpedibus ferreis ¹³ut faciant in eis iudicium scriptum
¹⁴decor est omnium sanctorum eius alleluia

Chapter 150

¹alleluia laudate Deum in sancto eius laudate eum in fortitudine potentiae eius ²laudate eum
³in fortitudinibus eius laudate eum iuxta multitudinem magnificentiae suae ⁴laudate eum in clangore
⁵bucinae laudate eum in psalterio et cithara ⁶laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis
⁷et organo ⁸laudate eum in cymbalis sonantibus laudate eum in cymbalis tinnientibus

Proverbs

Chapter 1

¹ parabolae Salomonis filii David regis Israhel ² ad sciendam sapientiam et disciplinam ³ ad
 intellegenda verba prudentiae et suscipiendam eruditionem doctrinae iustitiam et iudicium et
⁴ aequitatem ⁵ ut detur parvulis astutia adulescenti scientia et intellectus ⁶ audiens sapiens sapientior
 erit et intellegens gubernacula possidebit ⁷ animadvertet parabolam et interpretationem verba
 sapientium et enigmata eorum ⁸ timor Domini principium scientiae sapientiam atque doctrinam
 stulti despiciunt ⁹ audi fili mi disciplinam patris tui et ne dimittas legem matris tuae ¹⁰ ut addatur
 gratia capiti tuo et torques collo tuo ¹¹ fili mi si te lactaverint peccatores ne adquiescas ¹² si dixerint
 veni nobiscum insidiamur sanguini abscondamus tendiculas contra insontem frustra ¹³ degluttiamus
 eum sicut infernus viventem et integrum quasi descendentem in lacum ¹⁴ omnem pretiosam
 substantiam repperiemus implebimus domos nostras spoliis ¹⁵ sortem mitte nobiscum marsuppium
 unum sit omnium nostrum ¹⁶ fili mi ne ambules cum eis prohibe pedem tuum a semitis eorum
¹⁷ pedes enim illorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem ¹⁸ frustra autem iacitur
 rete ante oculos pinnatorum ¹⁹ ipsique contra sanguinem suum insidiantur et moliuntur fraudes
 contra animas suas ²⁰ sic semitae omnis avari animas possidentium rapiunt ²¹ sapientia foris
 praedicat in plateis dat vocem suam ²² in capite turbarum clamitat in foribus portarum urbis profert
 verba sua dicens ²³ usquequo parvuli diligitis infantiam et stulti ea quae sibi sunt noxia cupiunt et
 inprudentes odibunt scientiam ²⁴ convertimini ad correptionem meam en proferam vobis spiritum
 meum et ostendam verba mea ²⁵ quia vocavi et rennuistis extendi manum meam et non fuit qui
 aspiceret ²⁶ despexistis omne consilium meum et increpationes meas neglexistis ²⁷ ego quoque
 in interitu vestro ridebo et subsannabo cum vobis quod timebatis advenerit ²⁸ cum inruerit repentina
 calamitas et interitus quasi tempestas ingruerit quando venerit super vos tribulatio et angustia
²⁹ tunc invocabunt me et non exaudiam mane consurgent et non invenient me ³⁰ eo quod exosam
 habuerint disciplinam et timorem Domini non susceperint ³¹ nec adquieverint consilio meo et
 detraxerint universae correptioni meae ³¹ comedent igitur fructus viae suae suisque consiliis

32 saturabuntur aversio parvulorum interficiet eos et prosperitas stultorum perdet illos 33 qui autem
me audierit absque terrore requiescet et abundantia perfruetur malorum timore sublato

Chapter 2

1 fili mi si susceperis sermones meos et mandata mea absconderis penes te 2 ut audiat sapientiam
auris tua inclina cor tuum ad noscendam prudentiam 3 si enim sapientiam invocaveris et inclinaveris
cor tuum prudentiae 4 si quaesieris eam quasi pecuniam et sicut thesauros effoderis illam 5 tunc
intelleges timorem Domini et scientiam Dei invenies 6 quia Dominus dat sapientiam et ex ore eius
scientia et prudentia 7 custodiet rectorum salutem et proteget gradients simpliciter 8 servans
semitas iustitiae et vias sanctorum custodiens 9 tunc intelleges iustitiam et iudicium et aequitatem
et omnem semitam bonam 10 si intraverit sapientia cor tuum et scientia animae tuae placuerit
11 consilium custodiet te prudentia servabit te 12 ut eruaris de via mala ab homine qui perversa
loquitur 13 qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas 14 qui laetantur cum
malefecerint et exultant in rebus pessimis 15 quorum viae perversae et infames gressus eorum 16 ut
eruaris a muliere aliena et ab extranea quae mollit sermones suos 17 et relinquit ducem pubertatis
suae 18 et pacti Dei sui oblita est inclinata est enim ad mortem domus eius et ad impios semitae
ipsius 19 omnes qui ingrediuntur ad eam non revertentur nec adprehendent semitas vitae 20 ut
ambules in via bona et calles iustorum custodias 21 qui enim recti sunt habitabunt in terra et simplices
permanebunt in ea 22 impii vero de terra perdentur et qui inique agunt auferentur ex ea

Chapter 3

1 fili mi ne obliviscaris legis meae et praecepta mea custodiat cor tuum 2 longitudinem enim
dierum et annos vitae et pacem adponent tibi 3 misericordia et veritas non te deserant circumda eas
gutturi tuo et describe in tabulis cordis tui 4 et invenies gratiam et disciplinam bonam coram Deo

et hominibus ⁵ habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo et ne innitaris prudentiae tuae ⁶ in
 omnibus viis tuis cogita illum et ipse diriget gressus tuos ⁷ ne sis sapiens apud temet ipsum time
 Dominum et recede a malo ⁸ sanitas quippe erit umbilico tuo et inrigatio ossuum tuorum ⁹ honora
 Dominum de tua substantia et de primitiis omnium frugum tuarum ¹⁰ et implebuntur horrea tua
 saturitate et vino torcularia redundabunt ¹¹ disciplinam Domini fili mi ne abicias nec deficias cum
 ab eo corripis ¹² quem enim diligit Dominus corripit et quasi pater in filio conplacet sibi ¹³ beatus
 homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia ¹⁴ melior est adquisitio eius negotiatione argenti
 et auro primo fructus eius ¹⁵ pretiosior est cunctis opibus et omnia quae desiderantur huic non
 valent comparari ¹⁶ longitudo dierum in dextera eius in sinistra illius divitiae et gloria ¹⁷ viae eius
 viae pulchrae et omnes semitae illius pacificae ¹⁸ lignum vitae est his qui adprehenderit eam et
 qui tenuerit eam beatus ¹⁹ Dominus sapientia fundavit terram stabilivit caelos prudentia ²⁰ sapientia
 illius eruperunt abyssi et nubes rore concrescunt ²¹ fili mi ne effluant haec ab oculis tuis custodi
 legem atque consilium ²² et erit vita animae tuae et gratia faucibus tuis ²³ tunc ambulabis fiducialiter
 in via tua et pes tuus non inpinget ²⁴ si dormieris non timebis quiesces et suavis erit somnus tuus
²⁵ ne paveas repentino terrore et inruentes tibi potentias impiorum ²⁶ Dominus enim erit in latere
 tuo et custodiet pedem tuum ne capiaris ²⁷ noli prohibere benefacere eum qui potest si vales et ipse
 benefac ²⁸ ne dicas amico tuo vade et revertere et cras dabo tibi cum statim possis dare ²⁹ ne
 moliaris amico tuo malum cum ille in te habeat fiduciam ³⁰ ne contendas adversus hominem frustra
 cum ipse tibi nihil mali fecerit ³¹ ne aemuleris hominem iniustum nec imiteris vias eius ³² quia
 abominatio Domini est omnis inlusor et cum simplicibus sermocinatio eius ³³ egestas a Domino
 in domo impii habitacula autem iustorum benedicentur ³⁴ inlusores ipse deludet et mansuetis dabit
³⁵ gratiam ³⁵ gloriam sapientes possidebunt stultorum exaltatio ignominia

Chapter 4

¹ audite filii disciplinam patris et attendite ut sciatis prudentiam ² donum bonum tribuam vobis
³ legem meam ne derelinquatis nam et ego filius fui patris mei tenellus et unigenitus coram matre
⁴ mea et docebat me atque dicebat suscipiat verba mea cor tuum custodi praecepta mea et vives
⁵ posside sapientiam posside prudentiam ne obliviscaris neque declines a verbis oris mei ⁶ ne
⁷ dimittas eam et custodiet te dilige eam et servabit te principium sapientiae posside sapientiam et
⁸ in omni possessione tua acquire prudentiam arripe illam et exaltabit te glorificaberis ab ea cum
⁹ eam fueris amplexatus dabit capiti tuo augmenta gratiarum et corona inclita proteget te ¹⁰ audi
¹¹ fili mi et suscipe verba mea ut multiplicentur tibi anni vitae viam sapientiae monstravi tibi duxi
¹² te per semitas aequitatis quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non
¹³ habebis offendiculum tene disciplinam ne dimittas eam custodi illam quia ipsa est vita tua ¹⁴ ne
¹⁵ delecteris semitis impiorum nec tibi placeat malorum via fuge ab ea ne transeas per illam declina
¹⁶ et desere eam non enim dormiunt nisi malefecerint et rapitur somnus ab eis nisi subplantaverint
¹⁷ comedunt panem impietatis et vinum iniquitatis bibunt ¹⁸ iustorum autem semita quasi lux
¹⁹ splendens procedit et crescit usque ad perfectam diem via impiorum tenebrosa nesciunt ubi
²⁰ corruant ²¹ fili mi ausculta sermones meos et ad eloquia mea inclina aurem tuam ne recedant
²² ab oculis tuis custodi ea in medio cordis tui vita enim sunt invenientibus ea et universae carni
²³ sanitas ²⁴ omni custodia serva cor tuum quia ex ipso vita procedit remove a te os pravum et
²⁵ detrahentia labia sint procul a te oculi tui recta videant et palpebrae tuae praecedant gressus tuos
²⁶ dirige semitam pedibus tuis et omnes viae tuae stabilientur ²⁷ ne declines ad dexteram et ad
 sinistram averte pedem tuum a malo

Chapter 5

¹ fili mi attende sapientiam meam et prudentiae meae inclina aurem tuam ² ut custodias
³ cogitationes et disciplinam labia tua conservent favus enim stillans labia meretricis et nitidius
⁴ oleo guttur eius novissima autem illius amara quasi absinthium et acuta quasi gladius biceps

5 pedes eius descendunt in mortem et ad inferos gressus illius penetrant 6 per semitam vitae non
 ambulat vagi sunt gressus eius et investigabiles 7 nunc ergo fili audi me et ne recedas a verbis oris
 mei 8 longe fac ab ea viam tuam et ne adpropinques foribus domus eius 9 ne des alienis honorem
 tuum et annos tuos crudeli 10 ne forte impleantur extranei viribus tuis et labores tui sint in domo
 aliena 11 et gemas in novissimis quando consumpseris carnes et corpus tuum et dicas 12 cur
 detestatus sum disciplinam et increpationibus non adquievit cor meum 13 nec audivi vocem
 docentium me et magistris non inclinavi aurem meam 14 paene fui in omni malo in medio ecclesiae
 et synagogae 15 bibe aquam de cisterna tua et fluenta putei tui 16 deriventur fontes tui foras et in
 plateis aquas tuas divide 17 habeto eas solus nec sint alieni participes tui 18 sit vena tua benedicta
 et laetare cum muliere adolescentiae tuae 19 cerva carissima et gratissimus hinulus ubera eius
 inebrient te omni tempore in amore illius delectare iugiter 20 quare seduceris fili mi ab aliena et
 foveris sinu alterius 21 respicit Dominus vias hominis et omnes gressus illius considerat 22 iniquitates
 suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur 23 ipse morietur quia non habuit
 disciplinam et multitudine stultitiae suae decipietur

Chapter 6

1 fili mi si sponderis pro amico tuo defixisti apud extraneum manum tuam 2 inlaqueatus es
 verbis oris tui et captus propriis sermonibus 3 fac ergo quod dico fili mi et temet ipsum libera quia
 incidisti in manu proximi tui discurre festina suscita amicum tuum 4 ne dederis somnum oculis tuis
 nec dormitent palpebrae tuae 5 eruere quasi dammula de manu et quasi avis de insidiis aucupis
 6 vade ad formicam o piger et considera vias eius et disce sapientiam 7 quae cum non habeat ducem
 nec praeceptorem nec principem 8 parat aestate cibum sibi et congregat in messe quod comedat
 9 usquequo piger dormis quando consurges ex somno tuo 10 paululum dormies paululum dormitabis
 paululum conseres manus ut dormias 11 et veniet tibi quasi viator egestas et pauperies quasi vir
 armatus 12 homo apostata vir inutilis graditur ore perverso 13 annuit oculis terit pede digito loquitur

14 pravo corde machinatur malum et in omni tempore iurgia seminat 15 huic extemplo veniet perditio
 sua et subito conteretur nec habebit ultra medicinam 16 sex sunt quae odit Dominus et septimum
 detestatur anima eius 17 oculos sublimes linguam mendacem manus effundentes innoxium sanguinem
 18 cor machinans cogitationes pessimas pedes veloces ad currendum in malum 19 proferentem
 mendacia testem fallacem et eum qui seminat inter fratres discordias 20 conserva fili mi praecepta
 patris tui et ne dimittas legem matris tuae 21 liga ea in corde tuo iugiter et circumda gutturi tuo
 22 cum ambulaveris gradientur tecum cum dormieris custodiant te et evigilans loquere cum eis
 23 quia mandatum lucerna est et lex lux et via vitae increpatio disciplinae 24 ut custodiant te a
 muliere mala et a blanda lingua extraneae 25 non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum nec
 capiaris nutibus illius 26 pretium enim scorti vix unius est panis mulier autem viri pretiosam animam
 27 capit numquid abscondere potest homo ignem in sinu suo ut vestimenta illius non ardeant 28 aut
 ambulare super prunas et non conburentur plantae eius 29 sic qui ingreditur ad mulierem proximi
 sui non erit mundus cum tetigerit eam 30 non grandis est culpa cum quis furatus fuerit furatur
 enim ut esurientem impleat animam 31 deprehensus quoque reddet septuplum et omnem substantiam
 domus suae tradet 32 qui autem adulter est propter cordis inopiam perdet animam suam
 33 turpitudinem et ignominiam congregat sibi et obprobrium illius non delebitur 34 quia zelus et
 furor viri non parcat in die vindictae 35 nec adquiescet cuiusquam precibus nec suscipiet pro
 redemptione dona plurima

Chapter 7

1 fili mi custodi sermones meos et praecepta mea reconde tibi 2 conserva mandata mea et vives et
 legem meam quasi pupillam oculi tui 3 liga eam in digitis tuis scribe illam in tabulis cordis tui
 4 dic sapientiae soror mea es et prudentiam voca amicam tuam 5 ut custodiat te a muliere extranea
 et ab aliena quae verba sua dulcia facit 6 de fenestra enim domus meae per cancellos prospexi 7 et
 video parvulos considero vecordem iuvenem 8 qui transit in platea iuxta angulum et propter viam

domus illius graditur⁹ in obscuro advesperascente die in noctis tenebris et caligine¹⁰ et ecce
 mulier occurrit illi ornata meretricio praeparata ad capiendas animas garrula et vaga¹¹ quietis
 impatiens nec valens in domo consistere pedibus suis¹² nunc foris nunc in plateis nunc iuxta angulos
 insidians¹³ adprehensumque deosculatur iuvenem et procaci vultu blanditur dicens¹⁴ victimas
 pro salute debui hodie reddidi vota mea¹⁵ idcirco egressa sum in occursum tuum desiderans te
 videre et reperi¹⁶ intexui funibus lectum meum stravi tapetibus pictis ex Aegypto¹⁷ aspersi
 cubile meum murra et aloe et cinnamomo¹⁸ veni inebriemur uberibus donec inlucescat dies et
 fruamur cupitis amplexibus¹⁹ non est enim vir in domo sua abiit via longissima²⁰ sacculum
 pecuniae secum tulit in die plenae lunae reversurus est domum suam²¹ inretivit eum multis
 sermonibus et blanditiis labiorum protraxit illum²² statim eam sequitur quasi bos ductus ad
 victimam et quasi agnus lasciviens et ignorans quod ad vincula stultus trahatur²³ donec transfigat
 sagitta iecur eius velut si avis festinet ad laqueum et nescit quia de periculo animae illius agitur
²⁴ nunc ergo fili audi me et adtende verba oris mei²⁵ ne abstrahatur in viis illius mens tua neque
²⁶ decipiaris semitis eius²⁶ multos enim vulneratos deiecit et fortissimi quique interfecti sunt ab ea
²⁷ viae inferi domus eius penetrantes interiora mortis

Chapter 8

¹ numquid non sapientia clamitat et prudentia dat vocem suam² in summis excelsisque verticibus
 super viam in mediis semitis stans³ iuxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur dicens⁴ o viri
 ad vos clamito et vox mea ad filios hominum⁵ intellegite parvuli astutiam et insipientes
 animadvertite⁶ audite quoniam de rebus magnis locutura sum et aperientur labia mea ut recta
 praedicent⁷ veritatem meditabitur guttur meum et labia mea detestabuntur impium⁸ iusti sunt
 omnes sermones mei non est in eis pravum quid neque perversum⁹ recti sunt intellegentibus et
 aequi invenientibus scientiam¹⁰ accipite disciplinam meam et non pecuniam doctrinam magis
 quam aurum eligit¹¹ melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis et omne desiderabile ei non

potest comparari ¹² ego sapientia habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus ¹³ timor
 Domini odit malum arrogantiam et superbiam et viam pravam et os bilingue detestor ¹⁴ meum est
 consilium et aequitas mea prudentia mea est fortitudo ¹⁵ per me reges regnant et legum conditores
 iusta decernunt ¹⁶ per me principes imperant et potentes decernunt iustitiam ¹⁷ ego diligentes me
 diligo et qui mane vigilant ad me invenient me ¹⁸ mecum sunt divitiae et gloria opes superbae et
 iustitia ¹⁹ melior est fructus meus auro et pretioso lapide et gemina mea argento electo ²⁰ in viis
 iustitiae ambulo in medio semitarum iudicii ²¹ ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam
²² Dominus possedit me initium viarum suarum antequam quicquam faceret a principio ²³ ab
 aeterno ordita sum et ex antiquis antequam terra fieret ²⁴ necdum erant abyssi et ego iam concepta
 eram necdum fontes aquarum eruperant ²⁵ necdum montes gravi mole constiterant ante colles ego
 parturiebar ²⁶ adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis terrae ²⁷ quando praeparabat
 caelos aderam quando certa lege et gyro vallabat abyssos ²⁸ quando aethera firmabat sursum et
 librabat fontes aquarum ²⁹ quando circumdabat mari terminum suum et legem ponebat aquis ne
 transirent fines suos quando adpendebat fundamenta terrae ³⁰ cum eo eram cuncta componens et
 delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore ³¹ ludens in orbe terrarum et deliciae
 meae esse cum filiis hominum ³² nunc ergo filii audite me beati qui custodiunt vias meas ³³ audite
 disciplinam et estote sapientes et nolite abicere eam ³⁴ beatus homo qui audit me qui vigilat ad
 fores meas cotidie et observat ad postes ostii mei ³⁵ qui me invenerit inveniet vitam et hauriet
 salutem a Domino ³⁶ qui autem in me peccaverit laedet animam suam omnes qui me oderunt
 diligunt mortem

Chapter 9

¹ sapientia aedificavit sibi domum excidit columnas septem ² immolavit victimas suas miscuit
 vinum et proposuit mensam suam ³ misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad moenia civitatis
⁴ si quis est parvulus veniat ad me et insipientibus locuta est ⁵ venite comedite panem meum et

bibite vinum quod miscui vobis⁶ relinquitte infantiam et vivite et ambulate per vias prudentiae
⁷ qui erudit derisorem ipse sibi facit iniuriam et qui arguit impium generat maculam sibi⁸ noli
 arguere derisorem ne oderit te argue sapientem et diliget te⁹ da sapienti et addetur ei sapientia
 doce iustum et festinabit accipere¹⁰ principium sapientiae timor Domini et scientia sanctorum
 prudentia¹¹ per me enim multiplicabuntur dies tui et addentur tibi anni vitae¹² si sapiens fueris
 tibimet ipsi eris si inlusor solus portabis malum¹³ mulier stulta et clamosa plenaque inlecebris et
 nihil omnino sciens¹⁴ sedit in foribus domus suae super sellam in excelso urbis loco¹⁵ ut vocaret
 transeuntes viam et pergentes itinere suo¹⁶ quis est parvulus declinet ad me et vecordi locuta est
¹⁷ aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior¹⁸ et ignoravit quod gigantes ibi sint
 et in profundis inferni convivae eius

Chapter 10

¹ parabola Salomonis filius sapiens laetificat patrem filius vero stultus maestitia est matris suae
² non proderunt thesauri impietatis iustitia vero liberabit a morte³ non adfliget Dominus fame
 animam iusti et insidias impiorum subvertet⁴ egestatem operata est manus remissa manus autem
 fortium divitias parat⁵ qui congregat in messe filius sapiens est qui autem stertit aestate filius
 confusionis⁶ benedictio super caput iusti os autem impiorum operit iniquitatem⁷ memoria iusti
 cum laudibus et nomen impiorum putrescet⁸ sapiens corde praecepta suscipiet stultus caeditur
⁹ labiis qui ambulat simpliciter ambulat confidenter qui autem depravat vias suas manifestus erit
¹⁰ qui annuit oculo dabit dolorem stultus labiis verberabitur¹¹ vena vitae os iusti et os impiorum
 operiet iniquitatem¹² odium suscitatur rixas et universa delicta operit caritas¹³ in labiis sapientis
 invenietur sapientia et virga in dorso eius qui indiget corde¹⁴ sapientes abscondunt scientiam os
 autem stulti confusioni proximum est¹⁵ substantia divitis urbs fortitudinis eius pavor pauperum
 egestas eorum¹⁶ opus iusti ad vitam fructus impii ad peccatum¹⁷ via vitae custodienti disciplinam
 qui autem increpationes relinquit errat¹⁸ abscondunt odium labia mendacia qui profert contumeliam

insipiens est ¹⁹ in multiloquio peccatum non deerit qui autem moderatur labia sua prudentissimus
 est ²⁰ argentum electum lingua iusti cor impiorum pro nihilo ²¹ labia iusti erudiunt plurimos qui
 autem indocti sunt in cordis egestate moriuntur ²² benedictio Domini divites facit nec sociabitur
 ei adflictio ²³ quasi per risum stultus operatur scelus sapientia autem est viro prudentia ²⁴ quod
 timet impius veniet super eum desiderium suum iustis dabitur ²⁵ quasi tempestas transiens non erit
 impius iustus autem quasi fundamentum sempiternum ²⁶ sicut acetum dentibus et fumus oculis sic
 piger his qui miserunt eum ²⁷ timor Domini adponet dies et anni impiorum breviabuntur
²⁸ expectatio iustorum laetitia spes autem impiorum peribit ²⁹ fortitudo simplicis via Domini et
 pavor his qui operantur malum ³⁰ iustus in aeternum non commovebitur impii autem non habitabunt
 in terram ³¹ os iusti parturiet sapientiam lingua pravorum peribit ³² labia iusti considerant placita
 et os impiorum perversa

Chapter 11

¹ statera dolosa abominatio apud Dominum et pondus aequum voluntas eius ² ubi fuerit superbia
 ibi erit et contumelia ubi autem humilitas ibi et sapientia ³ simplicitas iustorum dirigit eos et
 subplantatio perversorum vastabit illos ⁴ non proderunt divitiae in die ultionis iustitia autem liberabit
 a morte ⁵ iustitia simplicis dirigit viam eius et in impietate sua corruet impius ⁶ iustitia rectorum
 liberabit eos et in insidiis suis capientur iniqui ⁷ mortuo homine impio nulla erit ultra spes et
 expectatio sollicitorum peribit ⁸ iustus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo ⁹ simulator
 ore decipit amicum suum iusti autem liberabuntur scientia ¹⁰ in bonis iustorum exultabit civitas et
 in perditione impiorum erit laudatio ¹¹ benedictione iustorum exaltabitur civitas et ore impiorum
 subvertetur ¹² qui despicit amicum suum indigens corde est vir autem prudens tacebit ¹³ qui
 ambulat fraudulenter revelat arcana qui autem fidelis est animi celat commissum ¹⁴ ubi non est
 gubernator populus corruet salus autem ubi multa consilia ¹⁵ adfligetur malo qui fidem facit pro
 extraneo qui autem cavet laqueos securus erit ¹⁶ mulier gratiosa inveniet gloriam et robusti habebunt

17
 divitias ¹⁷ benefacit animae suae vir misericors qui autem crudelis est et propinquos abicit ¹⁸ impius
 facit opus instabile seminanti autem iustitiam merces fidelis ¹⁹ clementia praeparat vitam et sectatio
 20
 malorum mortem ²⁰ abominabile Domino pravum cor et voluntas eius in his qui simpliciter ambulant
 21
 manus in manu non erit innocens malus semen autem iustorum salvabitur ²² circulus aureus in
 naribus suis mulier pulchra et fatua ²³ desiderium iustorum omne bonum est praestolatio impiorum
 24
 furor ²⁴ alii dividunt propria et ditiores fiunt alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt ²⁵ anima
 quae benedicit inpinguabitur et qui inebriat ipse quoque inebriabitur ²⁶ qui abscondit frumenta
 maledicetur in populis benedictio autem super caput vendentium ²⁷ bene consurgit diluculo qui
 quaerit bona qui autem investigator malorum est opprimetur ab eis ²⁸ qui confidet in divitiis suis
 corruet iusti autem quasi virens folium germinabunt ²⁹ qui conturbat domum suam possidebit
 ventos et qui stultus est serviet sapienti ³⁰ fructus iusti lignum vitae et qui suscipit animas sapiens
 31
 est ³¹ si iustus in terra recipit quanto magis impius et peccator

Chapter 12

1
 qui diligit disciplinam diligit scientiam qui autem odit increpationes insipiens est ² qui bonus
 est hauriet a Domino gratiam qui autem confidet cogitationibus suis impie agit ³ non roborabitur
 homo ex impietate et radix iustorum non commovebitur ⁴ mulier diligens corona viro suo et putredo
 in ossibus eius quae confusione res dignas gerit ⁵ cogitationes iustorum iudicia et consilia impiorum
 fraudulencia ⁶ verba impiorum insidiantur sanguini os iustorum liberabit eos ⁷ verte impios et non
 erunt domus autem iustorum permanebit ⁸ doctrina sua noscetur vir qui autem vanus et excors est
 patebit contemptui ⁹ melior est pauper et sufficiens sibi quam gloriosus et indigens pane ¹⁰ novit
 iustus animas iumentorum suorum viscera autem impiorum crudelia ¹¹ qui operatur terram suam
 saturabitur panibus qui autem sectatur otium stultissimus est ¹² desiderium impii munimentum est
 pessimorum radix autem iustorum proficiet ¹³ propter peccata labiorum ruina proximat malo

effugiet autem iustus de angustia ¹⁴ de fructu oris sui unusquisque replebitur bonis et iuxta opera
 manuum suarum retribuetur ei ¹⁵ via stulti recta in oculis eius qui autem sapiens est audit consilia
¹⁶ fatuus statim indicat iram suam qui autem dissimulat iniuriam callidus est ¹⁷ qui quod novit
 loquitur index iustitiae est qui autem mentitur testis est fraudulentus ¹⁸ est qui promittit et quasi
 gladio pungitur conscientiae lingua autem sapientium sanitas est ¹⁹ labium veritatis firmum erit in
 perpetuum qui autem testis est repentinus concinnat linguam mendacii ²⁰ dolus in corde cogitantium
 mala qui autem ineunt pacis consilia sequitur eos gaudium ²¹ non contristabit iustum quicquid ei
 acciderit impii autem replebuntur malo ²² abominatio Domino labia mendacia qui autem fideliter
 agunt placent ei ²³ homo versutus celat scientiam et cor insipientium provocabit stultitiam ²⁴ manus
 fortium dominabitur quae autem remissa est tributis serviet ²⁵ maeror in corde viri humiliabit illud
 et sermone bono laetificabitur ²⁶ qui negligit damnum propter amicum iustus est iter autem
 impiorum decipiet eos ²⁷ non inveniet fraudulentus lucrum et substantia hominis erit auri pretium
²⁸ in semita iustitiae vita iter autem devium ducit ad mortem

Chapter 13

¹ filius sapiens doctrina patris qui autem inlusor est non audit cum arguitur ² de fructu oris homo
 saturabitur bonis anima autem praevaricatorum iniqua ³ qui custodit os suum custodit animam
 suam qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala ⁴ vult et non vult piger anima autem
 operantium inpinguabitur ⁵ verbum mendax iustus detestabitur impius confundit et confundetur
⁶ iustitia custodit innocentis viam impietas vero peccato subplantat ⁷ est quasi dives cum nihil
 habeat et est quasi pauper cum in multis divitiis sit ⁸ redemptio animae viri divitiae suae qui autem
 pauper est increpationem non sustinet ⁹ lux iustorum laetificat lucerna autem impiorum extinguetur
¹⁰ inter superbos semper iurgia sunt qui autem agunt cuncta consilio reguntur sapientia ¹¹ substantia
 festinata minuetur quae autem paulatim colligitur manu multiplicabitur ¹² spes quae differtur

adfligit animam lignum vitae desiderium veniens ¹³ qui detrahit alicui rei ipse se in futurum obligat
 qui autem timet praeceptum in pace versabitur ¹⁴ lex sapientis fons vitae ut declinet a ruina mortis
¹⁵ doctrina bona dabit gratiam in itinere contemptorum vorago ¹⁶ astutus omnia agit cum consilio
 qui autem fatuus est aperit stultitiam ¹⁷ nuntius impii cadet in malum legatus fidelis sanitas
¹⁸ egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam qui autem adquiescit arguenti glorificabitur
¹⁹ desiderium si compleatur delectat animam detestantur stulti eos qui fugiunt mala ²⁰ qui cum
 sapientibus graditur sapiens erit amicus stultorum efficietur similis ²¹ peccatores persequetur malum
 et iustis retribuuntur bona ²² bonus relinquet heredes filios et nepotes et custoditur iusto substantia
 peccatoris ²³ multi cibi in novalibus patrum et alii congregantur absque iudicio ²⁴ qui parcit virgae
 suae odit filium suum qui autem diligit illum instanter erudit ²⁵ iustus comedit et replet animam
 suam venter autem impiorum insaturabilis

Chapter 14

¹ sapiens mulier aedificavit domum suam insipiens instructam quoque destruet manibus
² ambulans recto itinere et timens Deum despicitur ab eo qui infami graditur via ³ in ore stulti virga
 superbiae labia sapientium custodiunt eos ⁴ ubi non sunt boves praesepe vacuum est ubi autem
 plurimae segetes ibi manifesta fortitudo bovis ⁵ testis fidelis non mentietur profert mendacium
 testis dolosus ⁶ quaerit derisor sapientiam et non inveniet doctrina prudentium facilis ⁷ vade contra
 virum stultum et nescito labia prudentiae ⁸ sapientia callidi est intellegere viam suam et imprudentia
 stultorum errans ⁹ stultis inludet peccatum inter iustos morabitur gratia ¹⁰ cor quod novit
 amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscebitur extraneus ¹¹ domus impiorum delebitur
 tabernacula iustorum germinabunt ¹² est via quae videtur homini iusta novissima autem eius
 deducunt ad mortem ¹³ risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat ¹⁴ viis suis
 replebitur stultus et super eum erit vir bonus ¹⁵ innocens credit omni verbo astutus considerat
 gressus suos ¹⁶ sapiens timet et declinat malum stultus transilit et confidit ¹⁷ impatiens operabitur

18
 stultitiam et vir versutus odiosus est possidebunt parvuli stultitiam et astuti expectabunt scientiam
 19 iacebunt mali ante bonos et impii ante portas iustorum 20 etiam proximo suo pauper odiosus erit
 21 amici vero divitum multi qui despicit proximum suum peccat qui autem miseretur pauperi beatus
 22 erit errant qui operantur malum misericordia et veritas praeparant bona 23 in omni opere erit
 24 abundantia ubi autem verba sunt plurima frequenter egestas corona sapientium divitiae eorum
 25 fatuitas stultorum imprudentia 26 liberat animas testis fidelis et profert mendacia versipellis in
 27 timore Domini fiducia fortitudinis et filiis eius erit spes timor Domini fons vitae ut declinet a
 28 ruina mortis in multitudine populi dignitas regis et in paucitate plebis ignominia principis 29 qui
 30 patiens est multa gubernatur prudentia qui autem inpatiens exaltat stultitiam suam vita carniū
 31 sanitas cordis putredo ossuum invidia qui calumniatur egentem exprobrat factori eius honorat
 32 autem eum qui miseretur pauperis in malitia sua expelletur impius sperat autem iustus in morte
 33 sua in corde prudentis requiescit sapientia et indoctos quoque erudiet 34 iustitia elevat gentem
 35 miseros facit populos peccatum acceptus est regi minister intellegens iracundiam eius inutilis
 sustinebit

Chapter 15

1 responsio mollis frangit iram sermo durus suscitāt furorem 2 lingua sapientium ornat scientiam
 3 os fatuorum ebullit stultitiam in omni loco oculi Domini contemplantur malos et bonos 4 lingua
 5 placabilis lignum vitae quae inmoderata est conteret spiritum stultus inridet disciplinam patris
 6 sui qui autem custodit increpationes astutior fiet domus iusti plurima fortitudo et in fructibus
 7 impii conturbatur labia sapientium disseminabunt scientiam cor stultorum dissimile erit 8 victimae
 9 impiorum abominabiles Domino vota iustorum placabilia abominatio est Domino via impii qui
 10 sequitur iustitiam diligetur ab eo doctrina mala deserenti viam qui increpationes odit morietur
 11 infernus et perditio coram Domino quanto magis corda filiorum hominum 12 non amat pestilens
 13 eum qui se corripit nec ad sapientes graditur cor gaudens exhilarat faciem in maerore animi

14 deicitur spiritus cor sapientis quaerit doctrinam et os stultorum pascetur inperitia 15 omnes dies
 pauperis mali segura mens quasi iuge convivium 16 melius est parum cum timore Domini quam
 thesauri magni et insatiabiles 17 melius est vocare ad holera cum caritate quam ad vitulum saginatum
 cum odio 18 vir iracundus provocat rixas qui patiens est mitigat suscitas 19 iter pigrorum quasi
 sepes spinarum via iustorum absque offendiculo 20 filius sapiens laetificat patrem et stultus homo
 despicit matrem suam 21 stultitia gaudium stulto et vir prudens dirigit gressus 22 dissipantur
 cogitationes ubi non est consilium ubi vero plures sunt consiliarii confirmantur 23 laetatur homo
 in sententia oris sui et sermo oportunos est optimus 24 semita vitae super eruditum ut declinet de
 inferno novissimo 25 domum superbiorum demolietur Dominus et firmos facit terminos viduae
 26 abominatio Domini cogitationes malae et purus sermo pulcherrimus 27 conturbat domum suam
 qui sectatur avaritiam qui autem odit munera vivet 28 mens iusti meditatur oboedientiam os impiorum
 redundat malis 29 longe est Dominus ab impiis et orationes iustorum exaudiet 30 lux oculorum
 laetificat animam fama bona inpinguat ossa 31 auris quae audit increpationes vitae in medio
 sapientium commorabitur 32 qui abicit disciplinam despicit animam suam qui adquiescit
 increpationibus possessor est cordis 33 timor Domini disciplina sapientiae et gloriam praecedit
 humilitas

Chapter 16

1 hominis est animum praeparare et Dei gubernare linguam 2 omnes viae hominum patent oculis
 eius spirituum ponderator est Dominus 3 revela Domino opera tua et dirigentur cogitationes tuae
 4 universa propter semet ipsum operatus est Dominus impium quoque ad diem malum 5 abominatio
 Domini omnis arrogans etiam si manus ad manum fuerit non erit innocens 6 misericordia et veritate
 redimitur iniquitas et in timore Domini declinatur a malo 7 cum placuerint Domino viae hominis
 inimicos quoque eius convertet ad pacem 8 melius est parum cum iustitia quam multi fructus cum
 iniquitate 9 cor hominis disponet viam suam sed Domini est dirigere gressus eius 10 divinatio in

11
 labiis regis in iudicio non errabit os eius pondus et statera iudicia Domini sunt et opera eius
 12
 omnes lapides sacculi abominabiles regi qui agunt impie quoniam iustitia firmatur solium
 13
 voluntas regum labia iusta qui recta loquitur diligetur indignatio regis nuntii mortis et vir
 15
 sapiens placabit eam in hilaritate vultus regis vita et clementia eius quasi imber serotinus
 16
 posside sapientiam quia auro melior est et adquire prudentiam quia pretiosior est argento semita
 18
 iustorum declinat mala custos animae suae servat viam suam contritionem praecedat superbia
 19
 et ante ruinam exaltatur spiritus melius est humiliari cum mitibus quam dividere spolia cum
 20
 superbis eruditus in verbo repperiet bona et qui in Domino sperat beatus est qui sapiens corde
 21
 est appellabitur prudens et qui dulcis eloquio maiora percipiet fons vitae eruditio possidentis
 22
 doctrina stultorum fatuitas cor sapientis erudiet os eius et labiis illius addet gratiam favus
 24
 mellis verba composita dulcedo animae et sanitas ossuum est via quae videtur homini recta et
 25
 novissimum eius ducit ad mortem anima laborantis laborat sibi quia compulit eum os suum vir
 27
 impius fodit malum et in labiis eius ignis ardescit homo perversus suscitatur lites et verbosus
 28
 separat principes vir iniquus lactat amicum suum et ducit eum per viam non bonam qui
 30
 adtonitis oculis cogitat prava mordens labia sua perficit malum corona dignitatis senectus in viis
 31
 iustitiae repperietur melior est patiens viro forte et qui dominatur animo suo expugnatore urbium
 32
 33
 sortes mittuntur in sinu sed a Domino temperantur

Chapter 17

1
 melior est buccella sicca cum gaudio quam domus plena victimis cum iurgio servus sapiens
 2
 dominabitur filiis stultis et inter fratres hereditatem dividet sicut igne probatur argentum et aurum
 3
 camino ita corda probat Dominus malus oboedit linguae iniquae et fallax obtemperat labiis
 4
 mendacibus qui despicit pauperem exprobrat factori eius et qui in ruina laetatur alterius non erit
 5
 inpunitus corona senum filii filiorum et gloria filiorum patres sui non decent stultum verba
 7

composita nec principem labium mentiens ⁸ gemma gratissima expectatio praestolantis quocumque
 se verterit prudenter intellegit ⁹ qui celat delictum quaerit amicitias qui altero sermone repetit
 separat foederatos ¹⁰ plus proficit correptio apud prudentem quam centum plagae apud stultum
¹¹ semper iurgia quaerit malus angelus autem crudelis mittetur contra eum ¹² expedit magis ursae
 occurrere raptis fetibus quam fatuo confidenti sibi in stultitia sua ¹³ qui reddit mala pro bonis non
 recedet malum de domo eius ¹⁴ qui dimittit aquam caput est iurgiorum et antequam patiat
 contumeliam iudicium deserit ¹⁵ et qui iustificat impium et qui condemnat iustum abominabilis
 est uterque apud Dominum ¹⁶ quid prodest habere divitias stultum cum sapientiam emere non
 possit ¹⁷ omni tempore diligit qui amicus est et frater in angustiis conprobatur ¹⁸ homo stultus
 plaudet manibus cum sponderit pro amico suo ¹⁹ qui meditatur discordiam diligit rixas et qui
 exaltat ostium quaerit ruinam ²⁰ qui perversi cordis est non inveniet bonum et qui vertit linguam
 incidet in malum ²¹ natus est stultus in ignominiam suam sed nec pater in fatuo laetabitur ²² animus
 gaudens aetatem floridam facit spiritus tristis exsiccat ossa ²³ munera de sinu impius accipit ut
 pervertat semitas iudicii ²⁴ in facie prudentis lucet sapientia oculi stultorum in finibus terrae ²⁵ ira
 patris filius stultus et dolor matris quae genuit eum ²⁶ non est bonum damnum inferre iusto nec
 percutere principem qui recta iudicat ²⁷ qui moderatur sermones suos doctus et prudens est et
 pretiosi spiritus vir eruditus ²⁸ stultus quoque si tacuerit sapiens putabitur et si conpresserit labia
 sua intellegens

Chapter 18

¹ occasiones quaerit qui vult recedere ab amico omni tempore erit exprobrabilis ² non recipit
 stultus verba prudentiae nisi ea dixeris quae versantur in corde eius ³ impius cum in profundum
 venerit peccatorum contemnit sed sequitur eum ignominia et obprobrium ⁴ aqua profunda verba
 ex ore viri et torrens redundans fons sapientiae ⁵ accipere personam impii non est bonum ut declines
 a veritate iudicii ⁶ labia stulti inmiscunt se rixis et os eius iurgia provocat ⁷ os stulti contritio eius

et labia illius ruina animae eius ⁸ verba bilinguis quasi simplicia et ipsa perveniunt usque ad interiora
 ventris ⁹ qui mollis et dissolutus est in opere suo frater est sua opera dissipantis ¹⁰ turris fortissima
 nomen Domini ad ipsum currit iustus et exaltabitur ¹¹ substantia divitis urbs roboris eius et quasi
 murus validus circumdans eum ¹² antequam conteratur exaltatur cor hominis et antequam glorificetur
 humiliatur ¹³ qui prius respondit quam audiat stultum se esse demonstrat et confusione dignum
¹⁴ spiritus viri sustentat inbecillitatem suam spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit
 sustinere ¹⁵ cor prudens possidebit scientiam et auris sapientium quaerit doctrinam ¹⁶ donum
 hominis dilatat viam eius et ante principes spatium ei facit ¹⁷ iustus prior est accusator sui venit
 amicus eius et investigavit eum ¹⁸ contradictiones conprimit sors et inter potentes quoque diiudicat
¹⁹ frater qui adiuvatur a fratre quasi civitas firma et iudicia quasi vectes urbium ²⁰ de fructu oris
 viri replebitur venter eius et genimina labiorum illius saturabunt eum ²¹ mors et vita in manu
 linguae qui diligunt eam comedent fructus eius ²² qui invenit mulierem invenit bonum et hauriet
 iucunditatem a Domino ²³ cum obsecrationibus loquetur pauper et dives effabitur rigide ²⁴ vir
 amicalis ad societatem magis amicus erit quam frater

Chapter 19

¹ melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua quam torquens labia insipiens ² ubi non est
 scientia animae non est bonum et qui festinus est pedibus offendit ³ stultitia hominis subplantat
 gressus eius et contra Deum fervet animo suo ⁴ divitiae addunt amicos plurimos a paupere autem
 et hii quos habuit separantur ⁵ testis falsus non erit impunitus et qui mendacia loquitur non effugiet
⁶ multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuenti ⁷ fratres hominis pauperis oderunt
 eum insuper et amici procul recesserunt ab eo qui tantum verba sectatur nihil habebit ⁸ qui autem
 possessor est mentis diligit animam suam et custos prudentiae inveniet bona ⁹ testis falsus non erit
 impunitus et qui loquitur mendacia peribit ¹⁰ non decent stultum deliciae nec servum dominari
 principibus ¹¹ doctrina viri per patientiam noscitur et gloria eius est iniqua praetergredi ¹² sicut

fremitus leonis ita et regis ira et sicut ros super herbam ita hilaritas eius ¹³ dolor patris filius stultus
 et tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier ¹⁴ domus et divitiae dantur a patribus a Domino autem
 proprie uxor prudens ¹⁵ pigredo inmittit soporem et anima dissoluta esuriet ¹⁶ qui custodit mandatum
 custodit animam suam qui autem negligit vias suas mortificabitur ¹⁷ feneratur Domino qui miseretur
 pauperis et vicissitudinem suam reddet ei ¹⁸ erudi filium tuum ne desperes ad interfectionem autem
 eius ne ponas animam tuam ¹⁹ qui inpatiens est sustinebit damnum et cum rapuerit aliud adponet
²⁰ audi consilium et suscipe disciplinam ut sis sapiens in novissimis tuis ²¹ multae cogitationes in
 corde viri voluntas autem Domini permanebit ²² homo indigens misericors est et melior pauper
 quam vir mendax ²³ timor Domini ad vitam et in plenitudine commorabitur absque visitatione
 pessimi ²⁴ abscondit piger manum suam sub ascella nec ad os suum adplicat eam ²⁵ pestilente
 flagellato stultus sapientior erit sin autem corripueris sapientem intellet disciplinam ²⁶ qui adfligit
 patrem et fugat matrem ignominiosus est et infelix ²⁷ non cesses fili audire doctrinam nec ignores
²⁸ sermones scientiae ²⁹ testis iniquus deridet iudicium et os impiorum devorat iniquitatem ²⁹ parata
 sunt derisoribus iudicia et mallei percutientes stultorum corporibus

Chapter 20

¹ luxuriosa res vinum et tumultuosa ebrietas quicumque his delectatur non erit sapiens ² sicut
 rugitus leonis ita terror regis qui provocat eum peccat in animam suam ³ honor est homini qui
 separat se a contentionibus omnes autem stulti miscentur contumeliis ⁴ propter frigus piger arare
 noluit mendicabit ergo aestate et non dabitur ei ⁵ sicut aqua profunda sic consilium in corde viri
 sed homo sapiens exhauriet illud ⁶ multi homines misericordes vocantur virum autem fidelem quis
 inveniet ⁷ iustus qui ambulat in simplicitate sua beatos post se filios derelinquet ⁸ rex qui sedet in
 solio iudicii dissipat omne malum intuitu suo ⁹ quis potest dicere mundum est cor meum purus
 sum a peccato ¹⁰ pondus et pondus mensura et mensura utrumque abominabile est apud Deum
¹¹ ex studiis suis intellegitur puer si munda et si recta sint opera eius ¹² aurem audientem et oculum

videntem Dominus fecit utrumque ¹³ noli diligere somnum ne te egestas opprimat aperi oculos
 tuos et saturare panibus ¹⁴ malum est malum est dicit omnis emptor et cum recesserit tunc gloriabitur
¹⁵ est aurum et multitudo gemmarum vas autem pretiosum labia scientiae ¹⁶ tolle vestimentum
 eius qui fideiussor extitit alieni et pro extraneis aufer pignus ab eo ¹⁷ suavis est homini panis
 mendacii et postea implebitur os eius calculo ¹⁸ cogitationes consiliis roborantur et gubernaculis
 tractanda sunt bella ¹⁹ ei qui revelat mysteria et ambulat fraudulenter et dilatat labia sua ne
 commiscearis ²⁰ qui maledicit patri suo et matri extinguetur lucerna eius in mediis tenebris
²¹ hereditas ad quam festinatur in principio in novissimo benedictione carebit ²² ne dicas reddam
 malum expecta Dominum et liberabit te ²³ abominatio est apud Deum pondus et pondus statera
 dolosa non est bona ²⁴ a Domino diriguntur gressus viri quis autem hominum intellegere potest
 viam suam ²⁵ ruina est hominis devorare sanctos et post vota tractare ²⁶ dissipat impios rex sapiens
 et curvat super eos fornicem ²⁷ lucerna Domini spiraculum hominis quae investigat omnia secreta
 ventris ²⁸ misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus eius ²⁹ exultatio
 iuvenum fortitudo eorum et dignitas senum canities ³⁰ livor vulneris absterget mala et plagae in
 secretioribus ventris

Chapter 21

¹ sicut divisiones aquarum ita cor regis in manu Domini quocumque voluerit inclinabit illud
² omnis via viri recta sibi videtur adpendit autem corda Dominus ³ facere misericordiam et iudicium
 magis placent Domino quam victimae ⁴ exaltatio oculorum et dilatatio cordis lucerna impiorum
 peccatum ⁵ cogitationes robusti semper in abundantia omnis autem piger semper in egestate ⁶ qui
 congregat thesauros lingua mendacii vanus est et inpingetur ad laqueos mortis ⁷ rapinae impiorum
 detrahent eos quia noluerunt facere iudicium ⁸ perversa via viri aliena est qui autem mundus est
 rectum opus eius ⁹ melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo
 communi ¹⁰ anima impii desiderat malum non miserebitur proximo suo ¹¹ multato pestilente

sapientior erit parvulus et si sectetur sapientem sumet scientiam¹² excogitat iustus de domo impii
 ut detrahat impios in malum¹³ qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis et ipse clamabit et
 non exaudietur¹⁴ munus absconditum extinguet iras et donum in sinu indignationem maximam
 15 gaudium iusto est facere iudicium et pavor operantibus iniquitatem¹⁶ vir qui erraverit a via
 doctrinae in coetu gigantum commorabitur¹⁷ qui diligit epulas in egestate erit qui amat vinum et
 pinguia non ditabitur¹⁸ pro iusto datur impius et pro rectis iniquus¹⁹ melius est habitare in terra
 deserta quam cum muliere rixosa et iracunda²⁰ thesaurus desiderabilis et oleum in habitaculo iusti
 et imprudens homo dissipabit illud²¹ qui sequitur iustitiam et misericordiam inveniet vitam et
 iustitiam et gloriam²² civitatem fortium ascendit sapiens et destruxit robur fiduciae eius²³ qui
 custodit os suum et linguam suam custodit ab angustiis animam suam²⁴ superbus et arrogans
 vocatur indoctus qui in ira operatur superbiam²⁵ desideria occidunt pigrum noluerunt enim
 quicquam manus eius operari²⁶ tota die concupiscit et desiderat qui autem iustus est tribuet et non
 cessabit²⁷ hostiae impiorum abominabiles quia offeruntur ex scelere²⁸ testis mendax peribit vir
 oboediens loquitur victoriam²⁹ vir impius procaciter obfirmat vultum suum qui autem rectus est
 corrigit viam suam³⁰ non est sapientia non est prudentia non est consilium contra Dominum
 31 equus paratur ad diem belli Dominus autem salutem tribuet

Chapter 22

1 melius est nomen bonum quam divitiae multae super argentum et aurum gratia bona² dives
 et pauper obviaverunt sibi utriusque operator est Dominus³ callidus vidit malum et abscondit se
 innocens pertransiit et adflictus est damno⁴ finis modestiae timor Domini divitiae et gloria et vita
 5 arma et gladii in via perversi custos animae suae longe recedit ab eis⁶ proverbium est adulescens
 iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea⁷ dives pauperibus imperat et qui accipit
 mutuum servus est fenerantis⁸ qui seminat iniquitatem metet mala et virga irae suae consummabitur

9 qui pronus est ad misericordiam benedicetur de panibus enim suis dedit pauperi 10 eice derisorem
 et exibat cum eo iurgium cessabuntque causae et contumeliae 11 qui diligit cordis munditiam propter
 gratiam labiorum suorum habebit amicum regem 12 oculi Domini custodiunt scientiam et
 subplantantur verba iniqui 13 dicit piger leo foris in medio platearum occidendus sum 14 fovea
 profunda os alienae cui iratus est Dominus incidet in eam 15 stultitia conligata est in corde pueri
 et virga disciplinae fugabit eam 16 qui calumniatur pauperem ut augeat divitias suas dabit ipse
 ditiori et egebit 17 inclina aurem tuam et audi verba sapientium adpone autem cor ad doctrinam
 meam 18 quae pulchra erit tibi cum servaveris eam in ventre tuo et redundabit in labiis tuis 19 ut
 sit in Domino fiducia tua unde et ostendi eam tibi hodie 20 ecce descripsi eam tibi tripliciter in
 cogitationibus et scientia 21 ut ostenderem tibi firmitatem et eloquia veritatis respondere ex his illi
 qui misit te 22 non facias violentiam pauperi quia pauper est neque conteras egenum in porta 23 quia
 Dominus iudicabit causam eius et configet eos qui confixerint animam eius 24 noli esse amicus
 homini iracundo neque ambules cum viro furioso 25 ne forte discas semitas eius et sumas scandalum
 animae tuae 26 noli esse cum his qui defigunt manus suas et qui vades se offerunt pro debitis 27 si
 enim non habes unde restituas quid causae est ut tollat operimentum de cubili tuo 28 ne transgrediaris
 terminos antiquos quos posuerunt patres tui 29 vidisti virum velocem in opere suo coram regibus
 stabit nec erit ante ignobiles

Chapter 23

1 quando sederis ut comedas cum principe diligenter adtende quae posita sunt ante faciem tuam
 2 et statue cultrum in gutture tuo si tamen habes in potestate animam tuam 3 ne desideres de cibis
 eius in quo est panis mendacii 4 noli laborare ut diteris sed prudentiae tuae pone modum 5 ne erigas
 oculos tuos ad opes quas habere non potes quia facient sibi pinnas quasi aquilae et avolabunt in
 caelum 6 ne comedas cum homine invido et ne desideres cibos eius 7 quoniam in similitudinem
 arioli et coniectoris aestimat quod ignorat comede et bibe dicet tibi et mens eius non est tecum

8 cibos quos comederas evomes et perdes pulchros sermones tuos 9 in auribus insipientium ne
 loquaris quia despicient doctrinam eloquii tui 10 ne adtingas terminos parvulorum et agrum
 pupillorum ne introeas 11 propinquus enim eorum Fortis est et ipse iudicabit contra te causam
 illorum 12 ingrediatur ad doctrinam cor tuum et aures tuae ad verba scientiae 13 noli subtrahere a
 puero disciplinam si enim percusseris eum virga non morietur 14 tu virga percuties eum et animam
 eius de inferno liberabis 15 fili mi si sapiens fuerit animus tuus gaudebit tecum cor meum 16 et
 exultabunt renes mei cum locuta fuerint rectum labia tua 17 non aemuletur cor tuum peccatores
 sed in timore Domini esto tota die 18 quia habebis spem in novissimo et praestolatio tua non
 auferetur 19 audi fili mi et esto sapiens et dirige in via animum tuum 20 noli esse in conviviis
 potatorum nec in comensationibus eorum qui carnes ad vescendum conferunt 21 quia vacantes
 potibus et dantes symbola consumentur et vestietur pannis dormitatio 22 audi patrem tuum qui
 genuit te et ne contemnas cum senuerit mater tua 23 veritatem eme et noli vendere sapientiam et
 doctrinam et intellegentiam 24 exultat gaudio pater iusti qui sapientem genuit laetabitur in eo
 25 gaudeat pater tuus et mater tua et exultet quae genuit te 26 praebe fili mi cor tuum mihi et oculi
 tui vias meas custodiant 27 fovea enim profunda est meretrix et puteus angustus aliena 28 insidiatur
 in via quasi latro et quos incautos viderit interficit 29 cui vae cuius patri vae cui rixae cui foveae
 cui sine causa vulnera cui suffusio oculorum 30 nonne his qui morantur in vino et student calicibus
 epotandis 31 ne intuearis vinum quando flavescit cum splenduerit in vitro color eius ingreditur
 blande 32 sed in novissimo mordebit ut coluber et sicut regulus venena diffundet 33 oculi tui
 videbunt extraneas et cor tuum loquetur perversa 34 et eris sicut dormiens in medio mari et quasi
 sopitus gubernator amisso clavo 35 et dices verberaverunt me sed non dolui traxerunt me et ego
 non sensi quando evigilabo et rursus vina repperiam

Chapter 24

1 ne aemuleris viros malos nec desideres esse cum eis 2 quia rapinas meditatur mens eorum et
 fraudes labia eorum loquuntur 3 sapientia aedificabitur domus et prudentia roborabitur 4 in doctrina
 replebuntur cellaria universa substantia pretiosa et pulcherrima 5 vir sapiens et fortis est et vir
 doctus robustus et validus 6 quia cum dispositione inicitur bellum et erit salus ubi multa consilia sunt
 7 excelsa stulto sapientia in porta non aperiet os suum 8 qui cogitat malefacere stultus vocabitur
 9 cogitatio stulti peccatum est et abominatio hominum detractor 10 si desperaveris lassus in die
 angustiae inminuetur fortitudo tua 11 erue eos qui ducuntur ad mortem et qui trahuntur ad interitum
 liberare ne cesses 12 si dixeris vires non suppetunt qui inspector est cordis ipse intellegit et
 servatorem animae tuae nihil fallit reddetque homini iuxta opera sua 13 comede fili mi mel quia
 bonum est et favum dulcissimum gutturi tuo 14 sic et doctrina sapientiae animae tuae quam cum
 inveneris habebis in novissimis et spes tua non peribit 15 ne insidieris et quaeras impietatem in
 domo iusti neque vastes requiem eius 16 septies enim cadet iustus et resurget impii autem corruent
 in malum 17 cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina eius ne exultet cor tuum 18 ne forte
 videat Dominus et displiceat ei et auferat ab eo iram suam 19 ne contendas cum pessimis nec
 aemuleris impios 20 quoniam non habent futurorum spem mali et lucerna impiorum extinguetur
 21 time Dominum fili mi et regem et cum detractoribus non commiscearis 22 quoniam repente
 consurget perditio eorum et ruinam utriusque quis novit 23 haec quoque sapientibus cognoscere
 personam in iudicio non est bonum 24 qui dicit impio iustus es maledicent ei populi et detestabuntur
 eum tribus 25 qui arguunt laudabuntur et super ipsos veniet benedictio 26 labia deosculabitur qui
 recta verba respondet 27 praepara foris opus tuum et diligenter exerce agrum tuum ut postea aedifices
 domum tuam 28 ne sis testis frustra contra proximum tuum nec lactes quemquam labiis tuis 29 ne
 dicas quomodo fecit mihi sic faciam ei reddam unicuique secundum opus suum 30 per agrum
 hominis pigri transivi et per vineam viri stulti 31 et ecce totum repleverant urticae operuerant
 superficiem eius spinae et maceria lapidum destructa erat 32 quod cum vidissem posui in corde

meo et exemplo didici disciplinam³³ parum inquam dormies modicum dormitabis pauxillum
 manus conseres ut quiescas³⁴ et veniet quasi cursor egestas tua et mendicitas quasi vir armatus

Chapter 25

¹ haec quoque parabolae Salomonis quas transtulerunt viri Ezechiae regis Iuda ² gloria Dei
 celare verbum et gloria regum investigare sermonem ³ caelum sursum et terra deorsum et cor regum
 inscrutabile ⁴ aufer robiginem de argento et egredietur vas purissimum ⁵ aufer impietatem de vultu
 regis et firmabitur iustitia thronus eius ⁶ ne gloriosus appareas coram rege et in loco magnorum ne
 steteris ⁷ melius est enim ut dicatur tibi ascende huc quam ut humilieris coram principe ⁸ quae
 viderunt oculi tui ne proferas in iurgio cito ne postea emendare non possis cum dehonestaveris
 amicum tuum ⁹ causam tuam tracta cum amico tuo et secretum extraneo non reveles ¹⁰ ne forte
 insultet tibi cum audierit et exprobrare non cesset ¹¹ mala aurea in lectis argenteis qui loquitur
 verbum in tempore suo ¹² inauris aurea et margaritum fulgens qui arguit sapientem et aurem
 oboedientem ¹³ sicut frigus nivis in die messis ita legatus fidelis ei qui misit eum animam illius
 requiescere facit ¹⁴ nubes et ventus et pluviae non sequentes vir gloriosus et promissa non complens
¹⁵ patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam ¹⁶ mel invenisti comede quod
 sufficit tibi ne forte saturatus evomas illud ¹⁷ subtrahe pedem tuum de domo proximi tui nequando
 satiatus oderit te ¹⁸ iaculum et gladius et sagitta acuta homo qui loquitur contra proximum suum
 testimonium falsum ¹⁹ dens putridus et pes lapsus qui sperat super infideli in die angustiae ²⁰ et
 amittit pallium in die frigoris acetum in nitro et qui cantat carmina cordi pessimo ²¹ si esurierit
 inimicus tuus ciba illum et si sitierit da ei aquam bibere ²² prunam enim congregabis super caput
 eius et Dominus reddet tibi ²³ ventus aquilo dissipat pluvias et facies tristis linguam detrahentem
²⁴ melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi ²⁵ aqua
 frigida animae sitiendi et nuntius bonus de terra longinqua ²⁶ fons turbatus pede et vena corrupta
 iustus cadens coram impio ²⁷ sicut qui mel multum comedit non est ei bonum sic qui scrutator est

28
 maiestatis opprimitur gloria sicut urbs patens et absque murorum ambitu ita vir qui non potest
 in loquendo cohibere spiritum suum

Chapter 26

1
 quomodo nix aestate et pluvia in messe sic indecens est stulto gloria 2
 sicut avis ad alia
 transvolans et passer quolibet vadens sic maledictum frustra prolatum in quempiam superveniet
 3
 flagellum equo et camus asino et virga dorso imprudentium 4
 ne respondeas stulto iuxta stultitiam
 suam ne efficiaris ei similis 5
 responde stulto iuxta stultitiam suam ne sibi sapiens esse videatur
 6
 claudus pedibus et iniquitatem bibens qui mittit verba per nuntium stultum 7
 quomodo pulchras
 frustra habet claudus tibias sic indecens est in ore stultorum parabola 8
 sicut qui mittit lapidem in
 acervum Mercurii ita qui tribuit insipienti honorem 9
 quomodo si spina nascatur in manu temulenti
 sic parabola in ore stultorum 10
 iudicium determinat causas et qui inponit stulto silentium iras
 mitigat 11
 sicut canis qui revertitur ad vomitum suum sic imprudens qui iterat stultitiam suam
 12
 vidisti hominem sapientem sibi videri magis illo spem habebit stultus 13
 dicit piger leaena in
 via leo in itineribus 14
 sicut ostium vertitur in cardine suo ita piger in lectulo suo 15
 abscondit piger
 manus sub ascellas suas et laborat si ad os suum eas converterit 16
 sapientior sibi piger videtur
 septem viris loquentibus sententias 17
 sicut qui adprehendit auribus canem sic qui transit et inpatiens
 commiscetur rixae alterius 18
 sicut noxius est qui mittit lanceas et sagittas et mortem 19
 sic vir qui
 fraudulenter nocet amico suo et cum fuerit deprehensus dicit ludens feci 20
 cum defecerint ligna
 extinguetur ignis et susurrone subtracto iurgia conquiescunt 21
 sicut carbones ad prunam et ligna
 ad ignem sic homo iracundus suscitatur rixas 22
 verba susurronis quasi simplicia et ipsa perveniunt
 ad intima ventris 23
 quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile sic labia tumentia cum
 pessimo corde sociata 24
 labiis suis intellegitur inimicus cum in corde tractaverit dolos 25
 quando
 submiserit vocem suam ne credideris ei quoniam septem nequitiae sunt in corde illius 26
 qui operit

odium fraudulenter revelabitur malitia eius in concilio ²⁷ qui fodit foveam incidet in eam et qui
 volvit lapidem revertetur ad eum ²⁸ lingua fallax non amat veritatem et os lubricum operatur ruinas

Chapter 27

¹ ne glories in crastinum ignorans quid superventura pariat dies ² laudet te alienus et non os
 tuum extraneus et non labia tua ³ grave est saxum et onerosa harena sed ira stulti utroque gravior
⁴ ira non habet misericordiam nec erumpens furor et impetum concitati ferre quis poterit ⁵ melior
 est manifesta correptio quam amor absconditus ⁶ meliora sunt vulnera diligentis quam fraudulenta
 odientis oscula ⁷ anima saturata calcabit favum anima esuriens et amarum pro dulce sumet ⁸ sicut
 avis transmigrans de nido suo sic vir qui relinquit locum suum ⁹ unguento et variis odoribus
 delectatur cor et bonis amici consiliis anima dulcoratur ¹⁰ amicum tuum et amicum patris tui ne
 dimiseris et domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae melior est vicinus iuxta quam
 frater procul ¹¹ stude sapientiae fili mi et laetifica cor meum ut possim exprobranti respondere
 sermonem ¹² astutus videns malum absconditus est parvuli transeuntes sustinere dispendia ¹³ tolle
 vestimentum eius qui spondit pro extraneo et pro alienis auferto pignus ¹⁴ qui benedicit proximo
 suo voce grandi de nocte consurgens maledicenti similis erit ¹⁵ tecta perstillantia in die frigoris et
 litigiosa mulier comparantur ¹⁶ qui retinet eam quasi qui ventum teneat et oleum dexteræ suæ
 vocabit ¹⁷ ferrum ferro acuitur et homo exacuit faciem amici sui ¹⁸ qui servat ficum comedet
 fructus eius et qui custos est domini sui glorificabitur ¹⁹ quomodo in aquis resplendent vultus
 prospicientium sic corda hominum manifesta sunt prudentibus ²⁰ infernus et perditio non replentur
 similiter et oculi hominum insatiabiles ²¹ quomodo probatur in conflatorio argentum et in fornace
 aurum sic probatur homo ore laudantis ²² si contuderis stultum in pila quasi tisanas feriente desuper
 pilo non auferetur ab eo stultitia eius ²³ diligenter agnosce vultum pecoris tui tuosque greges
 considera ²⁴ non enim habebis iugiter potestatem sed corona tribuetur in generatione generationum
²⁵ aperta sunt prata et apparuerunt herbae virentes et collecta sunt faena de montibus ²⁶ agni ad

vestimentum tuum et hedi agri pretium ²⁷ sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos in necessaria domus tuae et ad victum ancillis tuis

Chapter 28

¹ fugit impius nemine persequente iustus autem quasi leo confidens absque terrore erit ² propter peccata terrae multi principes eius et propter hominis sapientiam et horum scientiam quae dicuntur vita ducis longior erit ³ vir pauper calumnians pauperes similis imbri vehementi in quo paratur fames ⁴ qui derelinquunt legem laudant impium qui custodiunt succenduntur contra eum ⁵ viri mali non cogitant iudicium qui autem requirunt Dominum animadvertunt omnia ⁶ melior est pauper ambulans in simplicitate sua quam dives pravis itineribus ⁷ qui custodit legem filius sapiens est qui pascit comesatores confundit patrem suum ⁸ qui coacervat divitias usuris et fenore liberali in pauperes congregat eas ⁹ qui declinat aurem suam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis ¹⁰ qui decipit iustos in via mala in interitu suo corrueat et simplices possidebunt bona ¹¹ sapiens sibi videtur vir dives pauper autem prudens scrutabitur eum ¹² in exultatione iustorum multa gloria regnantibus impiis ruinae hominum ¹³ qui abscondit scelera sua non dirigetur qui confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur ¹⁴ beatus homo qui semper est pavidus qui vero mentis est durae corrueat in malum ¹⁵ leo rugiens et ursus esuriens princeps impius super populum pauperem ¹⁶ dux indigens prudentia multos opprimet per calumniam qui autem odit avaritiam longi fient dies eius ¹⁷ hominem qui calumniatur animae sanguinem si usque ad lacum fugerit nemo sustentet ¹⁸ qui ambulat simpliciter salvus erit qui perversis ingreditur viis concidet semel ¹⁹ qui operatur terram suam saturabitur panibus qui sectatur otium replebitur egestate ²⁰ vir fidelis multum laudabitur qui autem festinat ditari non erit innocens ²¹ qui cognoscit in iudicio faciem non facit bene iste et pro buccella panis deserit veritatem ²² vir qui festinat ditari et aliis invidet ignorat quod egestas superveniat ei ²³ qui corripit hominem gratiam postea inveniet apud eum magis quam ille qui per linguae blandimenta decipit ²⁴ qui subtrahit aliquid a patre suo et matre et dicit hoc non est peccatum

particeps homicidae est ²⁵ qui se iactat et dilatat iurgia concitat qui sperat in Domino saginabitur
²⁶ qui confidit in corde suo stultus est qui autem graditur sapienter iste salvabitur ²⁷ qui dat pauperi
 non indigebit qui despicit deprecantem sustinebit penuriam ²⁸ cum surrexerint impii abscondentur
 homines cum illi perierint multiplicabuntur iusti

Chapter 29

¹ viro qui corripientem dura cervice contemnit repentinus superveniet interitus et eum sanitas
 non sequitur ² in multiplicatione iustorum laetabitur vulgus cum impii sumpserint principatum
 gemet populus ³ vir qui amat sapientiam laetificat patrem suum qui autem nutrit scorta perdet
 substantiam ⁴ rex iustus erigit terram vir avarus destruet eam ⁵ homo qui blandis fictisque sermonibus
 loquitur amico suo rete expandit gressibus eius ⁶ peccantem virum iniquum involvet laqueus et
 iustus laudabit atque gaudebit ⁷ novit iustus causam pauperum impius ignorat scientiam ⁸ homines
 pestilentes dissipant civitatem sapientes avertunt furorem ⁹ vir sapiens si cum stulto contenderit
 sive irascatur sive rideat non inveniet requiem ¹⁰ viri sanguinum oderunt simplicem iusti quaerunt
 animam eius ¹¹ totum spiritum suum profert stultus sapiens differt et reservat in posterum
¹² princeps qui libenter audit verba mendacii omnes ministros habebit impios ¹³ pauper et creditor
 obviam fuerunt sibi utriusque inluminator est Dominus ¹⁴ rex qui iudicat in veritate pauperes
 thronus eius in aeternum firmabitur ¹⁵ virga atque correptio tribuet sapientiam puer autem qui
 dimittitur voluntati suae confundet matrem suam ¹⁶ in multiplicatione impiorum multiplicabuntur
 scelera et iusti ruinas eorum videbunt ¹⁷ erudi filium tuum et refrigerabit te et dabit delicias animae
 tuae ¹⁸ cum prophetia defecerit dissipabitur populus qui custodit legem beatus est ¹⁹ servus verbis
 non potest erudiri quia quod dicis intellegit et respondere contemnit ²⁰ vidisti hominem velocem
 ad loquendum stulti magis speranda est quam illius correptio ²¹ qui delicate a pueritia nutrit servum
 suum postea illum sentiet contumacem ²² vir iracundus provocat rixas et qui ad indignandum facilis
 est erit ad peccata proclivior ²³ superbum sequitur humilitas et humilem spiritu suscipiet gloria

24 qui cum fure partitur odit animam suam adiurantem audit et non indicat 25 qui timet hominem
 cito corruet qui sperat in Domino sublevabitur 26 multi requirunt faciem principis et a Domino
 iudicium egreditur singulorum 27 abominantur iusti virum impium et abominantur impii eos qui
 in recta sunt via

Chapter 30

1 verba Congregantis filii Vomentis visio quam locutus est vir cum quo est Deus et qui Deo
 secum morante confortatus ait 2 stultissimus sum virorum et sapientia hominum non est mecum
 3 non didici sapientiam et non novi sanctorum scientiam 4 quis ascendit in caelum atque descendit
 quis continuit spiritum manibus suis quis conligavit aquas quasi in vestimento quis suscitavit omnes
 terminos terrae quod nomen eius et quod nomen filii eius si nosti 5 omnis sermo Dei ignitus clypeus
 est sperantibus in se 6 ne addas quicquam verbis illius et arguaris inveniarisque mendax 7 duo
 rogavi te ne deneges mihi antequam moriar 8 vanitatem et verba mendacia longe fac a me
 mendicitatem et divitias ne dederis mihi tribue tantum victui meo necessaria 9 ne forte saturatus
 inliciar ad negandum et dicam quis est Dominus et egestate compulsus furer et peierem nomen Dei
 mei 10 ne accuses servum ad dominum suum ne forte maledicat tibi et corruas 11 generatio quae
 patri suo maledicit et quae non benedicit matri suae 12 generatio quae sibi munda videtur et tamen
 non est lota a sordibus suis 13 generatio cuius excelsi sunt oculi et palpebrae eius in alta subrectae
 14 generatio quae pro dentibus gladios habet et commandit molaribus suis ut comedat inopes de
 terra et pauperes ex hominibus 15 sanguisugae duae sunt filiae dicentes adfer adfer tria sunt
 insaturabilia et quartum quod numquam dicit sufficit 16 infernus et os vulvae et terra quae non
 satiatur aqua ignis vero numquam dicit sufficit 17 oculum qui subsannat patrem et qui despicit
 partum matris suae effodiant corvi de torrentibus et comedant illum filii aquilae 18 tria sunt difficilia
 mihi et quartum penitus ignoro 19 viam aquilae in caelo viam colubri super petram viam navis in
 medio mari et viam viri in adulescentula 20 talis est via mulieris adulterae quae comedit et tergens

21
 os suum dicit non sum operata malum per tria movetur terra et quartum non potest sustinere
 22
 per servum cum regnaverit per stultum cum saturatus fuerit cibo per odiosam mulierem cum
 23
 in matrimonio fuerit adsumpta et per ancillam cum heres fuerit dominae suae quattuor sunt
 24
 minima terrae et ipsa sunt sapientiora sapientibus formicae populus infirmus quae praeparant
 25
 in messe cibum sibi lepusculus plebs invalida quae conlocat in petra cubile suum regem
 26
 lucusta non habet et egreditur universa per turmas stilio manibus nititur et moratur in aedibus
 27
 28
 regis tria sunt quae bene gradiuntur et quartum quod incedit feliciter leo fortissimus bestiarum
 29
 30
 ad nullius pavebit occursum gallus succinctus lumbos et aries nec est rex qui resistat ei et
 31
 32
 qui stultus apparuit postquam elatus est in sublime si enim intellexisset ori inposuisset manum
 33
 qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac exprimit butyrum et qui vehementer emungitur
 elicit sanguinem et qui provocat iras producit discordias

Chapter 31

1
 verba Lamuhel regis visio qua erudit eum mater sua quid dilecte mi quid dilecte uteri mei
 2
 quid dilecte votorum meorum ne dederis mulieribus substantiam tuam et vias tuas ad delendos
 3
 4
 reges noli regibus o Lamuhel noli regibus dare vinum quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas
 5
 ne forte bibat et obliviscatur iudiciorum et mutet causam filiorum pauperis date siceram
 6
 maerentibus et vinum his qui amaro sunt animo bibant ut obliviscantur egestatis suae et doloris
 7
 non recordentur amplius aperi os tuum muto et causis omnium filiorum qui pertranseunt aperi
 8
 9
 os tuum decerne quod iustum est et iudica inopem et pauperem aleph mulierem fortem quis
 10
 inveniet procul et de ultimis finibus pretium eius beth confidit in ea cor viri sui et spoliis non
 11
 indigebit gimmel reddet ei bonum et non malum omnibus diebus vitae suae deleth quaesivit
 12
 13
 lanam et linum et operata est consilio manuum suarum he facta est quasi navis institoris de longe
 14
 15
 portat panem suum vav et de nocte surrexit deditque praedam domesticis suis et cibaria ancillis
 16
 17
 suis zai consideravit agrum et emit eum de fructu manuum suarum plantavit vineam heth

accinxit fortitudine lumbos suos et roboravit brachium suum¹⁸ teth gustavit quia bona est negotiatio
 eius non extinguetur in nocte lucerna illius¹⁹ ioth manum suam misit ad fortia et digiti eius
 adprehenderunt fusum²⁰ caph manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperem
²¹ lameth non timebit domui suae a frigoribus nivis omnes enim domestici eius vestiti duplicibus
²² mem stragulam vestem fecit sibi byssus et purpura indumentum eius²³ nun nobilis in portis vir
 eius quando sederit cum senatoribus terrae²⁴ samech sindonem fecit et vendidit et cingulum tradidit
 Chananeo²⁵ ain fortitudo et decor indumentum eius et ridebit in die novissimo²⁶ phe os suum
 aperuit sapientiae et lex clementiae in lingua eius²⁷ sade considerat semitas domus suae et panem
 otiosa non comedet²⁸ coph surrexerunt filii eius et beatissimam praedicaverunt vir eius et laudavit
²⁹ eam³⁰ res multae filiae congregaverunt divitias tu supergressa es universas³⁰ sin fallax gratia et
 vana est pulchritudo mulier timens Dominum ipsa laudabitur

Ecclesiastes

Chapter 1

¹ verba Ecclesiastes filii David regis Hierusalem² vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes vanitas
 vanitatum omnia vanitas³ quid habet amplius homo de universo labore suo quod laborat sub sole
⁴ generatio praeterit et generatio advenit terra vero in aeternum stat⁵ oritur sol et occidit et ad locum
 suum revertitur ibique renascens⁶ gyrat per meridiem et flectitur ad aquilonem lustrans universa
 circuitu pergat spiritus et in circulos suos regreditur⁷ omnia flumina intrant mare et mare non
 redundat ad locum unde exeunt flumina revertuntur ut iterum fluant⁸ cunctae res difficiles non
 potest eas homo explicare sermone non saturatur oculus visu nec auris impletur auditu⁹ quid est
 quod fuit ipsum quod futurum est quid est quod factum est ipsum quod fiendum est¹⁰ nihil sub
 sole novum nec valet quisquam dicere ecce hoc recens est iam enim praecessit in saeculis quae
¹¹ fuerunt ante nos¹¹ non est priorum memoria sed nec eorum quidem quae postea futura sunt erit

recordatio apud eos qui futuri sunt in novissimo ¹² ego Ecclesiastes fui rex Israhel in Hierusalem
¹³ et proposui in animo meo quaerere et investigare sapienter de omnibus quae fiunt sub sole hanc
 occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum ut occuparentur in ea ¹⁴ vidi quae fiunt cuncta
 sub sole et ecce universa vanitas et adflictio spiritus ¹⁵ perversi difficile corriguntur et stultorum
 infinitus est numerus ¹⁶ locutus sum in corde meo dicens ecce magnus effectus sum et praecessi
 sapientia omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem et mens mea contemplata est multa sapienter
 et didicit ¹⁷ dedique cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam erroresque et stultitiam et
 agnovi quod in his quoque esset labor et adflictio spiritus ¹⁸ eo quod in multa sapientia multa sit
 indignatio et qui addit scientiam addat et laborem

Chapter 2

¹ dixi ego in corde meo vadam et affluam deliciis et fruar bonis et vidi quod hoc quoque esset
 vanitas ² risum reputavi errorem et gaudio dixi quid frustra deciperis ³ cogitavi in corde meo
 abstrahere a vino carnem meam ut animum meum transferrem ad sapientiam devitaremque stultitiam
 donec viderem quid esset utile filiis hominum quod facto opus est sub sole numero dierum vitae
 suae ⁴ magnificavi opera mea aedificavi mihi domos plantavi vineas ⁵ feci hortos et pomeria et
 consevi ea cuncti generis arboribus ⁶ extruxi mihi piscinas aquarum ut inrigarem silvam lignorum
 germinantium ⁷ possedi servos et ancillas multamque familiam habui armenta quoque et magnos
 ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem ⁸ coacervavi mihi argentum et aurum
 et substantias regum ac provinciarum feci mihi cantores et cantrices et delicias filiorum hominum
 scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda ⁹ et supergressus sum opibus omnes qui fuerunt
 ante me in Hierusalem sapientia quoque perseveravit mecum ¹⁰ et omnia quae desideraverunt oculi
 mei non negavi eis nec prohibui cor quin omni voluptate frueretur et oblectaret se in his quae
 paraveram et hanc ratus sum partem meam si uterer labore meo ¹¹ cumque me convertissem ad
 universa opera quae fecerant manus meae et ad labores in quibus frustra sudaveram vidi in omnibus
 vanitatem et adflectionem animi et nihil permanere sub sole ¹² transivi ad contemplandam sapientiam
 erroresque et stultitiam quid est inquam homo ut sequi possit regem factorem suum ¹³ et vidi quia

tantum praecederet sapientia stultitiam quantum differt lux tenebris ¹⁴ sapientis oculi in capite eius
 stultus in tenebris ambulat et didici quod unus utriusque esset interitus ¹⁵ et dixi in corde meo si
 unus et stulti et meus occasus erit quid mihi prodest quod maiorem sapientiae dedi operam locutusque
 cum mente mea animadverti quod hoc quoque esset vanitas ¹⁶ non enim erit memoria sapientis
 similiter ut stulti in perpetuum et futura tempora oblivione cuncta pariter obruent moritur doctus
 similiter et indoctus ¹⁷ et idcirco taeduit me vitae meae videntem mala esse universa sub sole et
 cuncta vanitatem atque adflictionem spiritus ¹⁸ rursum detestatus sum omnem industriam meam
 quae sub sole studiosissime laboravi habiturus heredem post me ¹⁹ quem ignoro utrum sapiens an
 stultus futurus sit et dominabitur in laboribus meis quibus desudavi et sollicitus fui et est quicquam
 tam vanum ²⁰ unde cessavi renuntiavitque cor meum ultra laborare sub sole ²¹ nam cum alius
 laboret in sapientia et doctrina et sollicitudine homini otioso quaesita dimittit et hoc ergo vanitas
 et magnum malum ²² quid enim proderit homini de universo labore suo et adflictione spiritus qua
 sub sole cruciatus est ²³ cuncti dies eius doloribus et aerumnis pleni sunt nec per noctem mente
 requiescit et haec non vanitas est ²⁴ nonne melius est comedere et bibere et ostendere animae suae
 bona de laboribus suis et hoc de manu Dei est ²⁵ quis ita vorabit et deliciis affluet ut ego ²⁶ homini
 bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam et scientiam et laetitiam peccatori autem dedit
 adflictionem et curam superfluum ut addat et congreget et tradat ei qui placuit Deo sed et hoc vanitas
 et cassa sollicitudo mentis

Chapter 3

¹ omnia tempus habent et suis spatiis transeunt universa sub caelo ² tempus nascendi et tempus
 moriendi tempus plantandi et tempus evellendi quod plantatum est ³ tempus occidendi et tempus
 sanandi tempus destruendi et tempus aedificandi ⁴ tempus flendi et tempus ridendi tempus plangendi
 et tempus saltandi ⁵ tempus spargendi lapides et tempus colligendi tempus amplexandi et tempus
 longe fieri a complexibus ⁶ tempus acquirendi et tempus perdendi tempus custodiendi et tempus
 abiciendi ⁷ tempus scindendi et tempus consuendi tempus tacendi et tempus loquendi ⁸ tempus
 dilectionis et tempus odii tempus belli et tempus pacis ⁹ quid habet amplius homo de labore suo

10 vidi afflictionem quam dedit Deus filiis hominum ut distendantur in ea 11 cuncta fecit bona in
 tempore suo et mundum tradidit disputationi eorum ut non inveniatur homo opus quod operatus est
 Deus ab initio usque ad finem 12 et cognovi quod non esset melius nisi laetari et facere bene in
 13 vita sua omnis enim homo qui comedit et bibit et videt bonum de labore suo hoc donum Dei est
 14 didici quod omnia opera quae fecit Deus perseverent in perpetuum non possumus eis quicquam
 addere nec auferre quae fecit Deus ut timeatur 15 quod factum est ipsum permanet quae futura sunt
 iam fuerunt et Deus instaurat quod abiit 16 vidi sub sole in loco iudicii impietatem et in loco iustitiae
 17 iniquitatem et dixi in corde meo iustum et impium iudicabit Deus et tempus omni rei tunc erit
 18 dixi in corde meo de filiis hominum ut probaret eos Deus et ostenderet similes esse bestiis
 19 idcirco unus interitus est hominis et iumentorum et aequa utriusque condicio sicut moritur homo
 sic et illa moriuntur similiter spirant omnia et nihil habet homo iumento amplius cuncta subiacent
 20 vanitati et omnia pergunt ad unum locum de terra facta sunt et in terram pariter revertentur
 21 quis novit si spiritus filiorum Adam ascendat sursum et si spiritus iumentorum descendat deorsum
 22 et deprehendi nihil esse melius quam laetari hominem in opere suo et hanc esse partem illius
 quis enim eum adducet ut post se futura cognoscat

Chapter 4

1 verti me ad alia et vidi calumnias quae sub sole geruntur et lacrimas innocentum et consolatorem
 neminem nec posse resistere eorum violentiae cunctorum auxilio destitutos 2 et laudavi magis
 mortuos quam viventes 3 et feliciorum utroque iudicavi qui necdum natus est nec vidit mala quae
 sub sole fiunt 4 rursum contemplatus omnes labores hominum et industrias animadverti patere
 invidiae proximi et in hoc ergo vanitas et cura superflua est 5 stultus complicat manus suas et comedit
 carnes suas dicens 6 melior est pugillus cum requie quam plena utraque manus cum labore et
 afflictione animi 7 considerans repperi et aliam vanitatem sub sole 8 unus est et secundum non
 habet non filium non fratrem et tamen laborare non cessat nec satiantur oculi eius divitiis nec
 recogitat dicens cui laboro et fraudo animam meam bonis in hoc quoque vanitas est et afflictio

⁹
 pessima melius ergo est duos simul esse quam unum habent enim emolumentum societatis suae
¹⁰ si unus ceciderit ab altero fulcietur vae soli quia cum ruerit non habet sublevantem ¹¹ et si
 dormierint duo fovebuntur mutuo unus quomodo calefiet ¹² et si quispiam praevaluerit contra unum
 duo resistent ei funiculus triplex difficile rumpitur ¹³ melior est puer pauper et sapiens rege sene
 et stulto qui nescit providere in posterum ¹⁴ quod et de carcere catenisque interdum quis egrediatur
 ad regnum et alius natus in regno inopia consumatur ¹⁵ vidi cunctos viventes qui ambulant sub
 sole cum adolescente secundo qui consurgit pro eo ¹⁶ infinitus numerus est populi omnium qui
 fuerunt ante eum et qui postea futuri sunt non laetabuntur in eo sed et hoc vanitas et adfliccio spiritus
¹⁷
 custodi pedem tuum ingrediens domum Dei multo enim melior est oboedientia quam stultorum
 victimae qui nesciunt quid faciant mali

Chapter 5

¹
 ne temere quid loquaris neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo Deus
 enim in caelo et tu super terram idcirco sint pauci sermones tui ² multas curas sequuntur somnia
 et in multis sermonibus invenitur stultitia ³ si quid vovisti Deo ne moreris reddere displicet enim
 ei infidelis et stulta promissio sed quodcumque voveris redde ⁴ multoque melius est non vovere
 quam post votum promissa non complere ⁵ ne dederis os tuum ut peccare faciat carnem tuam neque
 dicas coram angelo non est providentia ne forte iratus Deus super sermone tuo dissipet cuncta opera
 manuum tuarum ⁶ ubi multa sunt somnia plurimae vanitates et sermones innumeri tu vero Deum
⁷
 time si videris calumnias egenorum et violenta iudicia et subverti iustitiam in provincia non
 mireris super hoc negotio quia excelso alius excelsior est et super hos quoque eminentiores sunt
⁸ alii et insuper universae terrae rex imperat servienti ⁹ avarus non implebitur pecunia et qui amat
 divitias fructus non capiet ex eis et hoc ergo vanitas ¹⁰ ubi multae sunt opes multi et qui comedant
 eas et quid prodest possessori nisi quod cernit divitias oculis suis ¹¹ dulcis est somnus operanti
 sive parum sive multum comedat saturitas autem divitis non sinit dormire eum ¹² est et alia infirmitas
 pessima quam vidi sub sole divitiae conservatae in malum domini sui ¹³ pereunt enim in adfliccione

pessima generavit filium qui in summa egestate erit ¹⁴ sicut egressus est nudus de utero matris
 suae sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo ¹⁵ miserabilis prorsus infirmitas quomodo
 venit sic revertetur quid ergo prodest ei quod laboravit in ventum ¹⁶ cunctis diebus vitae suae
 comedit in tenebris et in curis multis et in aerumna atque tristitia ¹⁷ hoc itaque mihi visum est
 bonum ut comedat quis et bibat et fruatur laetitia ex labore suo quod laboravit ipse sub sole numerum
 dierum vitae suae quos dedit ei Deus et haec est pars illius ¹⁸ et omni homini cui dedit Deus divitias
 atque substantiam potestatemque ei tribuit ut comedat ex eis et fruatur parte sua et laetetur de labore
 suo hoc est donum Dei ¹⁹ non enim satis recordabitur dierum vitae suae eo quod Deus occupet
 deliciis cor eius

Chapter 6

¹ est et aliud malum quod vidi sub sole et quidem frequens apud homines ² vir cui dedit Deus
 divitias et substantiam et honorem et nihil deest animae eius ex omnibus quae desiderat nec tribuit
 ei potestatem Deus ut comedat ex eo sed homo extraneus vorabit illud hoc vanitas et magna miseria
³ est si genuerit quispiam centum et vixerit multos annos et plures dies aetatis habuerit et anima
 illius non utatur bonis substantiae suae sepulturaque careat de hoc ego pronuntio quod melior illo
 sit abortivus ⁴ frustra enim venit et pergit ad tenebras et oblivione delebitur nomen eius ⁵ non vidit
 solem neque cognovit distantiam boni et mali ⁶ etiam si duobus milibus annis vixerit et non fuerit
 perfruitus bonis nonne ad unum locum properant omnia ⁷ omnis labor hominis in ore eius sed anima
 illius non impletur ⁸ quid habet amplius sapiens ab stulto et quid pauper nisi ut pergat illuc ubi est
 vita ⁹ melius est videre quod cupias quam desiderare quod nescias sed et hoc vanitas est et
 praesumptio spiritus ¹⁰ qui futurus est iam vocatum est nomen eius et scitur quod homo sit et non
 possit contra fortiorem se in iudicio contendere ¹¹ verba sunt plurima multa in disputando habentia
 vanitatem

Chapter 7

1
 quid necesse est homini maiora se quaerere cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero
 dierum peregrinationis suae et tempore quo velut umbra praeterit aut quis ei poterit indicare quid
 post eum futurum sub sole sit 2 melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa et dies mortis
 die nativitatis 3 melius est ire ad domum luctus quam ad domum convivii in illa enim finis cunctorum
 admonetur hominum et vivens cogitat quid futurum sit 4 melior est ira risu quia per tristitiam vultus
 corrigitur animus delinquentis 5 cor sapientium ubi tristitia est et cor stultorum ubi laetitia 6 melius
 est a sapiente corripi quam stultorum adulatione decipi 7 quia sicut sonitus spinarum ardentium
 sub olla sic risus stulti sed et hoc vanitas 8 calumnia conturbat sapientem et perdet robur cordis
 illius 9 melior est finis orationis quam principium melior est patiens arrogante 10 ne velox sis ad
 irascendum quia ira in sinu stulti requiescit 11 ne dicas quid putas causae est quod priora tempora
 meliora fuere quam nunc sunt stulta est enim huiusmodi interrogatio 12 utilior est sapientia cum
 divitiis et magis prodest videntibus solem 13 sicut enim protegit sapientia sic protegit pecunia hoc
 autem plus habet eruditio et sapientia quod vitam tribuunt possessori suo 14 considera opera Dei
 quod nemo possit corrigere quem ille despexerit 15 in die bona fruire bonis et malam diem praecave
 sicut enim hanc sic et illam fecit Deus ut non inveniat homo contra eum iustas querimonias 16 haec
 quoque vidi in diebus vanitatis meae iustus perit in iustitia sua et impius multo vivit tempore in
 malitia sua 17 noli esse iustus multum neque plus sapias quam necesse est ne obstupescas 18 ne
 impie agas multum et noli esse stultus ne moriaris in tempore non tuo 19 bonum est te sustentare
 iustum sed et ab illo ne subtrahas manum tuam quia qui Deum timet nihil negligit 20 sapientia
 confortabit sapientem super decem principes civitatis 21 non est enim homo iustus in terra qui
 faciat bonum et non peccet 22 sed et cunctis sermonibus qui dicuntur ne accommodes cor tuum ne
 forte audias servum tuum maledicentem tibi 23 scit enim tua conscientia quia et tu crebro maledixisti
 aliis 24 cuncta temptavi in sapientia dixi sapiens efficiar et ipsa longius recessit a me 25 multo
 magis quam erat et alta profunditas quis inveniet eam 26 lustravi universa animo meo ut scirem et
 considerarem et quaererem sapientiam et rationem et ut cognoscerem impietatem stulti et errorem
 imprudentium 27 et inveni amariorem morte mulierem quae laqueus venatorum est et sagena cor

eius vincula sunt manus illius qui placet Deo effugiet eam qui autem peccator est capietur ab illa
 28
 ecce hoc inveni dicit Ecclesiastes unum et alterum ut invenirem rationem ²⁹ quam adhuc quaerit
 anima mea et non inveni virum de mille unum repperi mulierem ex omnibus non inveni
 30
 solummodo hoc inveni quod fecerit Deus hominem rectum et ipse se infinitis miscuerit
 quaestionibus quis talis ut sapiens est et quis cognovit solutionem verbi

Chapter 8

¹ sapientia hominis lucet in vultu eius et potentissimus faciem illius commutavit ² ego os regis
 observo et praecepta iuramenti Dei ³ ne festines recedere a facie eius neque permanes in opere
 malo quia omne quod voluerit faciet ⁴ et sermo illius potestate plenus est nec dicere ei quisquam
 potest quare ita facis ⁵ qui custodit praeceptum non experietur quicquam mali tempus et
 responsionem cor sapientis intellegit ⁶ omni negotio tempus est et oportunitas et multa hominis
 adflicio ⁷ quia ignorat praeterita et ventura nullo scire potest nuntio ⁸ non est in hominis ditione
 prohibere spiritum nec habet potestatem in die mortis nec sinitur quiescere ingruente bello neque
 salvabit impietas impium ⁹ omnia haec consideravi et dedi cor meum in cunctis operibus quae fiunt
 sub sole interdum dominatur homo homini in malum suum ¹⁰ vidi impios sepultos qui etiam cum
 adviverent in loco sancto erant et laudabantur in civitate quasi iustorum operum sed et hoc vanitas
 est ¹¹ etenim quia non profertur cito contra malos sententia absque ullo timore filii hominum
 perpetrant mala ¹² attamen ex eo quod peccator centies facit malum et per patientiam sustentatur
 ego cognovi quod erit bonum timentibus Deum qui verentur faciem eius ¹³ non sit bonum impio
 nec prolongentur dies eius sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Dei ¹⁴ est et alia vanitas
 quae fit super terram sunt iusti quibus multa proveniunt quasi opera egerint impiorum et sunt impii
 qui ita securi sunt quasi iustorum facta habeant sed et hoc vanissimum iudico ¹⁵ laudavi igitur
 laetitiam quod non esset homini bonum sub sole nisi quod comederet et biberet atque gauderet et
 hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitae quos dedit ei Deus sub sole ¹⁶ et adposui
 cor meum ut scirem sapientiam et intellegerem distentionem quae versatur in terra est homo qui
 diebus ac noctibus somnum oculis non capit ¹⁷ et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit

homo invenire rationem eorum quae fiunt sub sole et quanto plus laboraverit ad quaerendum tanto minus inveniat etiam si dixerit sapiens se nosse non poterit repperire

Chapter 9

1
omnia haec tractavi in corde meo ut curiose intellegerem sunt iusti atque sapientes et opera
eorum in manu Dei et tamen nescit homo utrum amore an odio dignus sit² sed omnia in futuro
servantur incerta eo quod universa aequae eveniant iusto et impio bono et malo mundo et inmundo
immolanti victimas et sacrificia contemnenti sicut bonus sic et peccator ut periurus ita et ille qui
verum deierat³ hoc est pessimum inter omnia quae sub sole fiunt quia eadem cunctis eveniunt
unde et corda filiorum hominum implentur malitia et contemptu in vita sua et post haec ad inferos
deducentur⁴ nemo est qui semper vivat et qui huius rei habeat fiduciam melior est canis vivens
leone mortuo⁵ viventes enim sciunt se esse morituros mortui vero nihil noverunt amplius nec
habent ultra mercedem quia oblivioni tradita est memoria eorum⁶ amor quoque et odium et invidia
simul perierunt nec habent partem in hoc saeculo et in opere quod sub sole geritur⁷ vade ergo et
comede in laetitia panem tuum et bibe cum gaudio vinum tuum quia Deo placent opera tua⁸ omni
tempore sint vestimenta tua candida et oleum de capite tuo non deficiat⁹ perfruere vita cum uxore
quam diligis cunctis diebus vitae instabilitatis tuae qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis
tuae haec est enim pars in vita et in labore tuo quod laboras sub sole¹⁰ quodcumque potest manus
tua facere instanter operare quia nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erunt apud inferos
quo tu properas¹¹ verti me alio vidique sub sole nec velocium esse cursum nec fortium bellum
nec sapientium panem nec doctorum divitias nec artificum gratiam sed tempus casumque in omnibus
nescit homo finem suum sed sicut pisces capiuntur hamo et sicut aves comprehenduntur laqueo¹²
sic capiuntur homines tempore malo cum eis extemplo supervenerit¹³ hanc quoque vidi sub sole
sapientiam et probavi maximam¹⁴ civitas parva et pauci in ea viri venit contra eam rex magnus
et vallavit eam extruxitque munitiones per gyrum et perfecta est obsidio¹⁵ inventusque in ea vir
pauper et sapiens liberavit urbem per sapientiam suam et nullus deinceps recordatus est hominis
illius pauperis¹⁶ et dicebam ego meliorem esse sapientiam fortitudine quomodo ergo sapientia
pauperis contempta est et verba eius non sunt audita¹⁷ verba sapientium audiuntur in silentio plus

18
 quam clamor principis inter stultos melior est sapientia quam arma bellica et qui in uno peccaverit
 multa bona perdet

Chapter 10

1
 muscae morientes perdunt suavitatem unguenti pretiosior est sapientia et gloria parva ad tempus
 stultitia 2 cor sapientis in dextera eius et cor stulti in sinistra illius 3 sed et in via stultus ambulans
 cum ipse insipiens sit omnes stultos aestimat 4 si spiritus potestatem habentis ascenderit super te
 locum tuum ne dimiseris quia curatio cessare faciet peccata maxima 5 est malum quod vidi sub
 sole quasi per errorem egrediens a facie principis 6 positum stultum in dignitate sublimi et divites
 sedere deorsum 7 vidi servos in equis et principes ambulantes quasi servos super terram 8 qui fodit
 foveam incidet in eam et qui dissipat sepem mordebit eum coluber 9 qui transfert lapides adfligetur
 in eis et qui scindit ligna vulnerabitur ab eis 10 si retunsum fuerit ferrum et hoc non ut prius sed
 hebetatum erit multo labore exacuatur et post industriam sequitur sapientia 11 si mordeat serpens
 in silentio nihil eo minus habet qui occulte detrahit 12 verba oris sapientis gratia et labia insipientis
 praecipitabunt eum 13 initium verborum eius stultitia et novissimum oris illius error pessimus
 14 stultus verba multiplicat ignorat homo quid ante se fuerit et quod post futurum est quis illi poterit
 indicare 15 labor stultorum adfliget eos qui nesciunt in urbem pergere 16 vae tibi terra cuius rex
 est puer et cuius principes mane comedunt 17 beata terra cuius rex nobilis est et cuius principes
 vescuntur in tempore suo ad reficiendum et non ad luxuriam 18 in pigritiis humiliabitur contignatio
 et in infirmitate manuum perstillabit domus 19 in risu faciunt panem ac vinum ut epulentur viventes
 et pecuniae oboedient omnia 20 in cogitatione tua regi ne detrahas et in secreto cubiculi tui ne
 maledixeris diviti quia avis caeli portabit vocem tuam et qui habet pinnas adnuntiabit sententiam

Chapter 11

¹ mitte panem tuum super transeuntes aquas quia post multa tempora invenies illum ² da partem
 septem necnon et octo quia ignoras quid futurum sit mali super terram ³ si repletae fuerint nubes
 imbrem super terram effundent si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonem in quocumque
 loco ceciderit ibi erit ⁴ qui observat ventum non seminat et qui considerat nubes numquam metet
⁵ quomodo ignoras quae sit via spiritus et qua ratione conpingantur ossa in ventre praegnatis sic
 nescis opera Dei qui fabricator est omnium ⁶ mane semina sementem tuam et vespere ne cesset
 manus tua quia nescis quid magis oriatur hoc an illud et si utrumque simul melius erit ⁷ dulce lumen
 et delectabile est oculis videre solem ⁸ si annis multis vixerit homo et in omnibus his laetatus fuerit
 meminisse debet tenebrosi temporis et dierum multorum qui cum venerint vanitatis arguentur
⁹ praeterita laetare ergo iuvenis in adulescentia tua et in bono sit cor tuum in diebus iuventutis tuae
 et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum et scito quod pro omnibus his adducet te
¹⁰ Deus in iudicium aufer iram a corde tuo et amove malitiam a carne tua adulescentia enim et
 voluptas vana sunt

Chapter 12

¹ memento creatoris tui in diebus iuventutis tuae antequam veniat tempus afflictionis et
 adpropinquent anni de quibus dicas non mihi placent ² antequam tenebrescat sol et lumen et luna
 et stellae et revertantur nubes post pluviam ³ quando commovebuntur custodes domus et nutabuntur
 viri fortissimi et otiosae erunt molentes inminuto numero et tenebrescent videntes per foramina
⁴ et claudent ostia in platea in humilitate vocis molentis et consurgent ad vocem volucris et
 obsurdescent omnes filiae carminis ⁵ excelsa quoque timebunt et formidabunt in via florebit
 amigdalum inpinguabitur lucusta et dissipabitur capparitis quoniam ibit homo in domum aeternitatis
 suae et circumibunt in platea plangentes ⁶ antequam rumpatur funis argenteus et recurat vitta aurea
 et conteratur hydria super fontem et confringatur rota super cisternam ⁷ et revertatur pulvis in terram
 suam unde erat et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum ⁸ vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes
⁹ omnia vanitas cumque esset sapientissimus Ecclesiastes docuit populum et enarravit quae fecerit
 et investigans composuit parabolas multas ¹⁰ quaesivit verba utilia et conscripsit sermones rectissimos

ac veritate plenos ¹¹ verba sapientium sicut stimuli et quasi clavi in altum defixi quae per
magistrorum concilium data sunt a pastore uno ¹² his amplius fili mi ne requiras faciendi plures
libros nullus est finis frequensque meditatio carnis adflictio est ¹³ finem loquendi omnes pariter
audiamus Deum time et mandata eius observa hoc est enim omnis homo

Song of Solomon

Chapter 1

¹ osculetur me osculo oris sui quia meliora sunt ubera tua vino ² fraglantia unguentis optimis
oleum effusum nomen tuum ideo adolescentulae dilexerunt te ³ trahe me post te curremus introduxit
me rex in cellaria sua exultabimus et laetabimur in te memores uberum tuorum super vinum recti
diligunt te ⁴ nigra sum sed formosa filiae Hierusalem sicut tabernacula Cedar sicut pelles Salomonis
⁵ nolite me considerare quod fusca sim quia decoloravit me sol filii matris meae pugnaverunt contra
me posuerunt me custodem in vineis vineam meam non custodivi ⁶ indica mihi quem diligit anima
mea ubi pascas ubi cubes in meridie ne vagari incipiam per greges sodalium tuorum ⁷ si ignoras
te o pulchra inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum et pasce hedos tuos iuxta tabernacula
pastorum ⁸ equitatu meo in curribus Pharaonis adsimilavi te amica mea ⁹ pulchrae sunt genae tuae
sicut turturis collum tuum sicut monilia ¹⁰ murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento
¹¹ dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum ¹² fasciculus murrae dilectus meus
mihi inter ubera mea commorabitur ¹³ botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi ¹⁴ ecce
tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum ¹⁵ ecce tu pulcher es dilecte mi et
decorus lectulus noster floridus ¹⁶ tigna domorum nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina

Chapter 2

¹ ego flos campi et lilium convallium ² sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias ³ sicut
malum inter ligna silvarum sic dilectus meus inter filios sub umbra illius quam desideraveram sedi
et fructus eius dulcis gutturi meo ⁴ introduxit me in cellam vinariam ordinavit in me caritatem
⁵ fulcite me floribus stipate me malis quia amore langueo ⁶ leva eius sub capite meo et dextera illius
amplexabitur me ⁷ adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis
neque evigilare faciatis dilectam quoadusque ipsa velit ⁸ vox dilecti mei ecce iste venit saliens in
montibus transiliens colles ⁹ similis est dilectus meus capreae hinuloque cervorum en ipse stat post
parietem nostrum despiciens per fenestras prospiciens per cancellos ¹⁰ et dilectus meus loquitur
mihi surge propera amica mea formosa mea et veni ¹¹ iam enim hiemps transiit imber abiit et
recessit ¹² flores apparuerunt in terra tempus putationis advenit vox turturis audita est in terra nostra
¹³ ficus protulit grossos suos vineae florent dederunt odorem surge amica mea speciosa mea et veni
¹⁴ columba mea in foraminibus petrae in caverna maceriae ostende mihi faciem tuam sonet vox tua
in auribus meis vox enim tua dulcis et facies tua decora ¹⁵ capite nobis vulpes vulpes parvulas
quae demoliuntur vineas nam vinea nostra floruit ¹⁶ dilectus meus mihi et ego illi qui pascitur inter
¹⁷ lilia donec adspiret dies et inclinentur umbrae revertere similis esto dilecte mi capreae aut hinulo
cervorum super montes Bether

Chapter 3

¹ in lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea quaesivi illum et non inveni ² surgam
et circuibo civitatem per vicos et plateas quaeram quem diligit anima mea quaesivi illum et non
inveni ³ invenerunt me vigiles qui custodiunt civitatem num quem dilexit anima mea vidistis
⁴ paululum cum pertransissem eos inveni quem diligit anima mea tenui eum nec dimittam donec
introducam illum in domum matris meae et in cubiculum genetricis meae ⁵ adiuro vos filiae
Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis neque evigilare faciatis dilectam donec
ipsa velit ⁶ quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus murræ et
⁷ turis et universi pulveris pigmentarii en lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis

⁸
 Israhel omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi uniuscuiusque ensis super femur suum
⁹
 propter timores nocturnos ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani ¹⁰ columnas eius fecit
 argenteas reclinatorium aureum ascensum purpureum media caritate constravit propter filias
¹¹
 Hierusalem egredimini et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate quo coronavit eum
 mater sua in die disponsionis illius et in die laetitiae cordis eius

Chapter 4

¹
 quam pulchra es amica mea quam pulchra es oculi tui columbarum absque eo quod intrinsecus
 latet capilli tui sicut greges caprarum quae ascenderunt de monte Galaad ² dentes tui sicut greges
 tonsarum quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est inter eas ³ sicut
 vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce sicut fragmen mali punici ita genae tuae absque eo
⁴
 quod intrinsecus latet sicut turris David collum tuum quae aedificata est cum propugnaculis mille
 clypei pendent ex ea omnis armatura fortium ⁵ duo ubera tua sicut duo hinuli capreae gemelli qui
 pascuntur in liliis ⁶ donec adspiret dies et inclinentur umbrae vadam ad montem murrae et ad collem
⁷
 turis tota pulchra es amica mea et macula non est in te ⁸ veni de Libano sponsa veni de Libano
 veni coronaberis de capite Amanae de vertice Sanir et Hermon de cubilibus leonum de montibus
⁹
 pardorum vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum
¹⁰
 et in uno crine colli tui quam pulchrae sunt mammae tuae soror mea sponsa pulchriora ubera
¹¹
 tua vino et odor unguentorum tuorum super omnia aromata favus distillans labia tua sponsa mel
¹²
 et lac sub lingua tua et odor vestimentorum tuorum sicut odor turis hortus conclusus soror mea
¹³
 sponsa hortus conclusus fons signatus emissiones tuae paradus malorum puniceorum cum
¹⁴
 pomorum fructibus cypri cum nardo nardus et crocus fistula et cinnamomum cum universis
¹⁵
 lignis Libani murra et aloe cum omnibus primis unguentis fons hortorum puteus aquarum
¹⁶
 viventium quae fluunt impetu de Libano surge aquilo et veni auster perfla hortum meum et fluant
 aromata illius

Chapter 5

¹
 veniat dilectus meus in hortum suum et comedat fructum pomorum suorum veni in hortum
 meum soror mea sponsa messui murrā meam cum aromatibus meis comedi favum cum melle
 meo bibi vinum meum cum lacte meo comedite amici bibite et inebriamini carissimi ² ego dormio
 et cor meum vigilat vox dilecti mei pulsantis aperi mihi soror mea amica mea columba mea
 immaculata mea quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis noctium ³ expoliavi me
 tunica mea quomodo induar illa lavi pedes meos quomodo inquinabo illos ⁴ dilectus meus misit
 manum suam per foramen et venter meus intremuit ad tactum eius ⁵ surrexi ut aperirem dilecto
 meo manus meae stillaverunt murra digiti mei pleni murra probatissima ⁶ pessulum ostii aperui
 dilecto meo at ille declinaverat atque transierat anima mea liquefacta est ut locutus est quaesivi et
 non inveni illum vocavi et non respondit mihi ⁷ invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem
 percusserunt me vulneraverunt me tulerunt pallium meum mihi custodes murorum ⁸ adiuro vos
 filiae Hierusalem si inveneritis dilectum meum ut nuntietis ei quia amore langueo ⁹ qualis est
 dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum qualis est dilectus tuus ex dilecto quia sic adiurasti
 nos ¹⁰ dilectus meus candidus et rubicundus electus ex milibus ¹¹ caput eius aurum optimum
 comae eius sicut elatae palmarum nigrae quasi corvus ¹² oculi eius sicut columbae super rivulos
 aquarum quae lacte sunt lotae et resident iuxta fluentia plenissima ¹³ genae illius sicut areolae
 aromatum consitae a pigmentariis labia eius lilia distillantia murrā primam ¹⁴ manus illius
 tornatiles aureae plenae hyacinthis venter eius eburneus distinctus sapphyris ¹⁵ crura illius columnae
 marmoreae quae fundatae sunt super bases aureas species eius ut Libani electus ut cedri ¹⁶ guttur
 illius suavissimum et totus desiderabilis talis est dilectus meus et iste est amicus meus filiae
 Hierusalem ¹⁷ quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum quo declinavit dilectus tuus et
 quaeremus eum tecum

Chapter 6

¹ dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatis ut pascatur in hortis et lilia
² colligat ego dilecto meo et dilectus meus mihi qui pascitur inter lilia ³ pulchra es amica mea
 suavis et decora sicut Hierusalem terribilis ut castrorum acies ordinata ⁴ averte oculos tuos a me
 quia ipsi me avolare fecerunt capilli tui sicut grex caprarum quae apparuerunt de Galaad ⁵ dentes
 tui sicut grex ovium quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est in eis
⁶ sicut cortex mali punici genae tuae absque occultis tuis ⁷ sexaginta sunt reginae et octoginta
⁸ concubinae et adolescentularum non est numerus una est columba mea perfecta mea una est matris
 suae electa genetrici suae viderunt illam filiae et beatissimam praedicaverunt reginae et concubinae
⁹ et laudaverunt eam quae est ista quae progreditur quasi aurora consurgens pulchra ut luna electa
 ut sol terribilis ut acies ordinata ¹⁰ descendi ad hortum nucum ut viderem poma convallis ut
 inspicerem si florisset vinea et germinassent mala punica ¹¹ nescivi anima mea conturbavit me
¹² propter quadrigas Aminadab revertere revertere Sulamitis revertere revertere ut intueamur te

Chapter 7

¹ quid videbis in Sulamiten nisi choros castrorum quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis
 filia principis iunctura feminum tuorum sicut monilia quae fabricata sunt manu artificis ² umbilicus
 tuus crater tornatilis numquam indigens poculis venter tuus sicut acervus tritici vallatus liliis ³ duo
 ubera tua sicut duo hinuli gemelli capreae ⁴ collum tuum sicut turris eburnea oculi tui sicut piscinae
 in Esebon quae sunt in porta filiae multitudinis nasus tuus sicut turris Libani quae respicit contra
 Damascum ⁵ caput tuum ut Carmelus et comae capitis tui sicut purpura regis vincta canalibus
⁶ quam pulchra es et quam decora carissima in deliciis ⁷ statura tua adsimilata est palmae et ubera
⁸ tua botris dixi ascendam in palmam adprehendam fructus eius et erunt ubera tua sicut botri vineae
⁹ et odor oris tui sicut malorum guttur tuum sicut vinum optimum dignum dilecto meo ad potandum
 labiisque et dentibus illius ruminandum ¹⁰ ego dilecto meo et ad me conversio eius ¹¹ veni dilecte
¹² mi egrediamur in agrum commoremur in villis mane surgamus ad vineas videamus si floruit

vineam si flores fructus parturiunt si floruerunt mala punica ibi dabo tibi ubera mea ¹³ mandragorae
dederunt odorem in portis nostris omnia poma nova et vetera dilecte mi servavi tibi

Chapter 8

¹ quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae ut inveniam te foris et deosculer
et iam me nemo despiciat ² adprehendam te et ducam in domum matris meae ibi me docebis et
dabo tibi poculum ex vino condito et mustum malorum granatorum meorum ³ leva eius sub capite
meo et dextera illius amplexabitur me ⁴ adiuro vos filiae Hierusalem ne suscitatis et evigilare
faciatis dilectam donec ipsa velit ⁵ quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens et nixa
super dilectum suum sub arbore malo suscitavi te ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix
tua ⁶ pone me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum quia fortis est ut
mors dilectio dura sicut inferus aemulatio lampades eius lampades ignis atque flammarum ⁷ aquae
multae non poterunt extinguere caritatem nec flumina obruent illam si dederit homo omnem
substantiam domus suae pro dilectione quasi nihil despicient eum ⁸ soror nostra parva et ubera non
habet quid faciemus sorori nostrae in die quando adloquenda est ⁹ si murus est aedificemus super
eum propugnacula argentea si ostium est conpingamus illud tabulis cedrinis ¹⁰ ego murus et ubera
mea sicut turris ex quo facta sum coram eo quasi pacem repperiens ¹¹ vinea fuit Pacifico in ea quae
habet populos tradidit eam custodibus vir adfert pro fructu eius mille argenteos ¹² vinea mea coram
me est mille tui Pacifico et ducenti his qui custodiunt fructus eius ¹³ quae habitas in hortis amici
auscultant fac me audire vocem tuam

Isaiah

Chapter 1

¹ visio Isaiæ filii Amos quam vidit super Iudam et Hierusalem in diebus Oziae Ioatham Ahaz
 Ezechiae regum Iuda ² audite caeli et auribus percipe terra quoniam Dominus locutus est filios
 enutrivi et exaltavi ipsi autem spreverunt me ³ cognovit bos possessorem suum et asinus praesepe
 domini sui Israhel non cognovit populus meus non intellexit ⁴ vae genti peccatrici populo gravi
 iniquitate semini nequam filiis sceleratis dereliquerunt Dominum blasphemaverunt Sanctum Israhel
 abalienati sunt retrorsum ⁵ super quo percutiam vos ultra addentes praevaricationem omne caput
 languidum et omne cor maerens ⁶ a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas vulnus et
 livor et plaga tumens non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo ⁷ terra vestra
 deserta civitates vestrae succensae igni regionem vestram coram vobis alieni devorant et desolabitur
 sicut in vastitate hostili ⁸ et derelinquetur filia Sion ut umbraculum in vinea et sicut tugurium in
 cucumerario sicut civitas quae vastatur ⁹ nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen quasi
 Sodoma fuisset et quasi Gomorra similes essemus ¹⁰ audite verbum Domini principes
 Sodomorum percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrae ¹¹ quo mihi multitudinem
 victimarum vestrarum dicit Dominus plenus sum holocausta arietum et adipem pinguium et
 sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui ¹² cum veneritis ante conspectum meum quis
 quaesivit haec de manibus vestris ut ambularetis in atriis meis ¹³ ne adferatis ultra sacrificium
 frustra incensum abominatio est mihi neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram iniqui
 sunt coetus vestri ¹⁴ kalendas vestras et sollemnitates vestras odovit anima mea facta sunt mihi
 molesta laboravi sustinens ¹⁵ et cum extenderitis manus vestras avertam oculos meos a vobis et
 cum multiplicaveritis orationem non audiam manus vestrae sanguine plenae sunt ¹⁶ lavamini mundi
 estote auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis quiescite agere perverse ¹⁷ discite
 benefacere quaerite iudicium subvenite oppresso iudicate pupillo defendite viduam ¹⁸ et venite et
 arguite me dicit Dominus si fuerint peccata vestra ut coccinum quasi nix dealbabuntur et si fuerint
 rubra quasi vermiculus velut lana erunt ¹⁹ si volueritis et audieritis bona terrae comedetis ²⁰ quod
 si nolueritis et me provocaveritis ad iracundiam gladius devorabit vos quia os Domini locutum est
²¹ quomodo facta est meretrix civitas fidelis plena iudicii iustitia habitavit in ea nunc autem
 homicidae ²² argentum tuum versum est in scoriam vinum tuum mixtum est aqua ²³ principes tui
 infideles socii furum omnes diligunt munera sequuntur retributiones pupillo non iudicant et causa

viduae non ingreditur ad eos²⁴ propter hoc ait Dominus exercituum Fortis Israhel heu consolabor
 super hostibus meis et vindicabor de inimicis meis²⁵ et convertam manum meam ad te et excoquam
 ad purum scoriam tuam et auferam omne stagnum tuum²⁶ et restituum iudices tuos ut fuerunt prius
 et consiliarios tuos sicut antiquitus post haec vocaberis civitas iusti urbs fidelis²⁷ Sion in iudicio
 redimetur et reducent eam in iustitia²⁸ et conteret scelestos et peccatores simul et qui dereliquerunt
 Dominum consumentur²⁹ confundentur enim ab idolis quibus sacrificaverunt et erubescetis super
 hortis quos elegeratis³⁰ cum fueritis velut quercus defluentibus foliis et velut hortus absque aqua
³¹ et erit fortitudo vestra ut favilla stuppae et opus vestrum quasi scintilla et succendetur utrumque
 simul et non erit qui extinguat

Chapter 2

¹ verbum quod vidit Isaias filius Amos super Iudam et Hierusalem² et erit in novissimis diebus
 praeparatus mons domus Domini in vertice montium et elevabitur super colles et fluent ad eum
³ omnes gentes et ibunt populi multi et dicent venite et ascendamus ad montem Domini et ad domum
 Dei Iacob et docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius quia de Sion exhibit lex et verbum
 Domini de Hierusalem⁴ et iudicabit gentes et arguet populos multos et conflabunt gladios suos in
 vomeres et lanceas suas in falces non levabit gens contra gentem gladium nec exercebuntur ultra
 ad proelium⁵ domus Iacob venite et ambulemus in lumine Domini⁶ proiecisti enim populum tuum
 domum Iacob quia repleti sunt ut olim et augures habuerunt ut Philisthim et pueris alienis adhererunt
⁷ repleta est terra argento et auro et non est finis thesaurorum eius⁸ et repleta est terra eius equis
 et innumerabiles quadrigae eius et repleta est terra eius idolis opus manuum suarum adoraverunt
⁹ quod fecerunt digiti eorum et incurvavit se homo et humiliatus est vir ne ergo dimittas eis
¹⁰ ingredi in petram abscondere fossa humo a facie timoris Domini et a gloria maiestatis eius
¹¹ oculi sublimis hominis humiliati sunt et incurvabitur altitudo virorum exaltabitur autem Dominus
 solus in die illa¹² quia dies Domini exercituum super omnem superbum et excelsum et super
 omnem arrogantem et humiliabitur¹³ et super omnes cedros Libani sublimes et erectas et super
 omnes quercus Basan¹⁴ et super omnes montes excelsos et super omnes colles elevatos¹⁵ et super

omnem turrem excelsam et super omnem murum munitum ¹⁶ et super omnes naves Tharsis et
 super omne quod visu pulchrum est ¹⁷ et incurvabitur sublimitas hominum et humiliabitur altitudo
 virorum et elevabitur Dominus solus in die illa ¹⁸ et idola penitus conterentur ¹⁹ et introibunt in
 speluncas petrarum et in voragines terrae a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum
 surrexerit percutere terram ²⁰ in die illa proiciet homo idola argenti sui et simulacra auri sui quae
 fecerat sibi ut adoraret talpas et vespertilioes ²¹ et ingredietur fissuras petrarum et cavernas
 saxorum a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram
²² quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius quia excelsus reputatus est ipse

Chapter 3

¹ ecce enim Dominator Deus exercituum auferet ab Hierusalem et ab Iuda validum et fortem
 omne robur panis et omne robur aquae ² fortem et virum bellatorem iudicem et prophetam et ariolum
 et senem ³ principem super quinquaginta et honorabilem vultu et consiliarium sapientem de
 architectis et prudentem eloquii mystici ⁴ et dabo pueros principes eorum et effeminati dominabuntur
 eis ⁵ et inruet populus vir ad virum unusquisque ad proximum suum tumultuabitur puer contra
 senem et ignobilis contra nobilem ⁶ adprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui
 vestimentum tibi est princeps esto noster ruina autem haec sub manu tua ⁷ respondebit in die illa
 dicens non sum medicus et in domo mea non est panis neque vestimentum nolite constituere me
 principem populi ⁸ ruit enim Hierusalem et Iudas concidit quia lingua eorum et adinventiones
 eorum contra Dominum ut provocarent oculos maiestatis eius ⁹ agnitio vultus eorum respondit eis
 et peccatum suum quasi Sodoma praedicaverunt nec absconderunt vae animae eorum quoniam
 reddita sunt eis mala ¹⁰ dicite iusto quoniam bene quoniam fructum adinventionum suarum comedet
¹¹ vae impio in malum retributio enim manuum eius fiet ei ¹² populum meum exactores sui
 spoliaverunt et mulieres dominatae sunt eius popule meus qui beatum te dicunt ipsi te decipiunt et
 viam gressuum tuorum dissipant ¹³ stat ad iudicandum Dominus et stat ad iudicandos populos
¹⁴ Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui et principibus eius vos enim depasti estis

vineam meam et rapina pauperis in domo vestra¹⁵ quare adteritis populum meum et facies pauperum
 commolitis dicit Dominus Deus exercituum¹⁶ et dixit Dominus pro eo quod elevatae sunt filiae
 Sion et ambulaverunt extento collo et nutibus oculorum ibant et plaudebant ambulabant et in pedibus
 suis conposito gradu incedebant¹⁷ decalvabit Dominus verticem filiarum Sion et Dominus crinem
 earum nudabit¹⁸ in die illa auferet Dominus ornatum calciamentorum et lunulas¹⁹ et torques et
 monilia et armillas et mitras²⁰ discriminalia et periscelidas et murenulas et olfactoriola et inares
 et anulos et gemmas in fronte pendentes²¹ et mutatoria et pallia et linteamina et acus²² et²³
 specula et sindones et vittas et theristra²⁴ et erit pro suavi odore fetor et pro zona funiculus et pro
 crispanti crine calvitium et pro fascia pectorali cilicium²⁵ pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent
 et fortes tui in proelio²⁶ et maerebunt atque lugebunt portae eius et desolata in terra sedebit

Chapter 4

¹ et adprehendent septem mulieres virum unum in die illa dicentes panem nostrum comedemus
 et vestimentis nostris operiemur tantummodo vocetur nomen tuum super nos aufer obprobrium
 nostrum² in die illa erit germen Domini in magnificentia et in gloria et fructus terrae sublimis et
 exultatio his qui salvati fuerint de Israhel³ et erit omnis qui relictus fuerit in Sion et residuus in
 Hierusalem sanctus vocabitur omnis qui scriptus est in vita in Hierusalem⁴ si abluerit Dominus
 sordem filiarum Sion et sanguinem Hierusalem laverit de medio eius spiritu iudicii et spiritu ardoris
⁵ et creabit Dominus super omnem locum montis Sion et ubi invocatus est nubem per diem et fumum
 et splendorem ignis flammantis in nocte super omnem enim gloriam protectio⁶ et tabernaculum
 erit in umbraculum diei ab aestu et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia

Chapter 5

¹ cantabo dilecto meo canticum patruelis mei vineae suae vinea facta est dilecto meo in cornu
 filio olei² et sepivit eam et lapides elegit ex illa et plantavit eam electam et aedificavit turrem in

medio eius et torcular extruxit in ea et expectavit ut faceret uvas et fecit labruscas ³ nunc ergo
 habitator Hierusalem et vir Iuda iudicate inter me et inter vineam meam ⁴ quid est quod debui ultra
 facere vineae meae et non feci ei an quod expectavi ut faceret uvas et fecit labruscas ⁵ et nunc
 ostendam vobis quid ego faciam vineae meae auferam sepem eius et erit in direptionem diruam
 maceriam eius et erit in conculcationem ⁶ et ponam eam desertam non putabitur et non fodietur et
 ascendent vepres et spinae et nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem ⁷ vinea enim Domini
 exercituum domus Israhel et vir Iuda germen delectabile eius et expectavi ut faceret iudicium et
 ecce iniquitas et iustitiam et ecce clamor ⁸ vae qui coniungitis domum ad domum et agrum agro
 copulatis usque ad terminum loci numquid habitabitis soli vos in medio terrae ⁹ in auribus meis
 sunt haec Domini exercituum nisi domus multae desertae fuerint grandes et pulchrae absque
 habitatore ¹⁰ decem enim iuga vinearum facient lagunculam unam et triginta modii sementis facient
 modios tres ¹¹ vae qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potandum usque ad vesperam
 ut vino aestuetis ¹² cithara et lyra et tympanum et tibia et vinum in conviviis vestris et opus Domini
 non respicitis nec opera manuum eius consideratis ¹³ propterea captivus ductus est populus meus
 quia non habuit scientiam et nobiles eius interierunt fame et multitudo eius siti exaruit ¹⁴ propterea
 dilatavit infernus animam suam et aperuit os suum absque ullo termino et descendent fortes eius
 et populus eius et sublimes gloriosique eius ad eum ¹⁵ et incurvabitur homo et humiliabitur vir et
 oculi sublimium deprimentur ¹⁶ et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio et Deus sanctus
 sanctificabitur in iustitia ¹⁷ et pascentur agni iuxta ordinem suum et deserta in ubertatem versa
 advenae comedent ¹⁸ vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis et quasi vinculum plaustrum
 peccatum ¹⁹ qui dicitis festinet et cito veniat opus eius ut videamus et adpropriet et veniat consilium
 Sancti Israhel et sciemus illud ²⁰ vae qui dicitis malum bonum et bonum malum ponentes tenebras
 lucem et lucem tenebras ponentes amarum in dulce et dulce in amarum ²¹ vae qui sapientes estis
 in oculis vestris et coram vobismet ipsis prudentes ²² vae qui potentes estis ad bibendum vinum
 et viri fortes ad miscendam ebrietatem ²³ qui iustificatis impium pro muneribus et iustitiam iusti
 aufertis ab eo ²⁴ propter hoc sicut devorat stipulam lingua ignis et calor flammae exurit sic radix
 eorum quasi favilla erit et germen eorum ut pulvis ascendet abiecerunt enim legem Domini

exercituum et eloquium Sancti Israhel blasphemaverunt²⁵ ideo iratus est furor Domini in populo
 suo et extendit manum suam super eum et percussit eum et conturbati sunt montes et facta sunt
 morticina eorum quasi stercus in medio platearum in omnibus his non est aversus furor eius sed
 adhuc manus eius extenta²⁶ et levabit signum nationibus procul et sibilabit ad eum de finibus
 terrae et ecce festinus velociter veniet²⁷ non est deficiens neque laborans in eo non dormitabit
 neque dormiet neque solvetur cingulum renum eius nec rumpetur corrigia calciamenti eius²⁸ sagittae
 eius acutae et omnes arcus eius extenti ungluae equorum eius ut silex et rotae eius quasi impetus
 tempestatis²⁹ rugitus eius ut leonis rugiet ut catuli leonum et frendet et tenebit praedam et
 amplexabitur et non erit qui eruat³⁰ et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris aspiciemus
 in terram et ecce tenebrae tribulationis et lux obtenebrata est in caligine eius

Chapter 6

¹ in anno quo mortuus est rex Ozias vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum
 et ea quae sub eo erant implebant templum² seraphin stabant super illud sex alae uni et sex alae
 alteri duabus velabant faciem eius et duabus velabant pedes eius et duabus volabant³ et clamabant
 alter ad alterum et dicebant sanctus sanctus sanctus Dominus exercituum plena est omnis terra
 gloria eius⁴ et commota sunt superliminaria cardinum a voce clamantis et domus impleta est fumo
⁵ et dixi vae mihi quia tacui quia vir pollutus labiis ego sum et in medio populi polluta labia habentis
 ego habito et Regem Dominum exercituum vidi oculis meis⁶ et volavit ad me unus de seraphin et
 in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari⁷ et tetigit os meum et dixit ecce tetigit hoc
 labia tua et auferetur iniquitas tua et peccatum tuum mundabitur⁸ et audiui vocem Domini dicentis
 quem mittam et quis ibit nobis et dixi ecce ego sum mitte me⁹ et dixit vade et dices populo huic
 audite audientes et nolite intellegere et videte visionem et nolite cognoscere¹⁰ excaeca cor populi
 huius et aures eius adgrava et oculos eius claude ne forte videat oculis suis et auribus suis audiat
 et corde suo intellegat et convertatur et sanem eum¹¹ et dixi usquequo Domine et dixit donec
 desolentur civitates absque habitatore et domus sine homine et terra relinquetur deserta¹² et longe
 faciet Dominus homines et multiplicabitur quae derelicta fuerat in medio terrae¹³ et adhuc in ea

decimatio et convertetur et erit in ostensionem sicut terebinthus et sicuti quercus quae expandit ramos suos semen sanctum erit id quod steterit in ea

Chapter 7

¹ et factum est in diebus Ahaz filii Ioatham filii Oziae regis Iuda ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum contra eam et non potuerunt debellare eam ² et nuntiaverunt domui David dicentes requievit Syria super Ephraim et commotum est cor eius et cor populi eius sicut moventur ligna silvarum a facie venti ³ et dixit Dominus ad Isaiaem egredere in occursum Ahaz tu et qui derelictus est Iasub filius tuus ad extremum aquaeductus piscinae superioris in via agri Fullonis ⁴ et dices ad eum vide ut sileas noli timere et cor tuum ne formidet a duobus caudis titionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin et Syriae et filii Romeliae ⁵ eo quod consilium inierit contra te Syria malum Ephraim et filius Romeliae dicentes ⁶ ascendamus ad Iudam et suscitemus eum et avellamus eum ad nos et ponamus regem in medio eius filium Tabeel ⁷ haec dicit Dominus Deus non stabit et non erit istud ⁸ sed caput Syriae Damascus et caput Damasci Rasin et adhuc sexaginta et quinque anni et desinet Ephraim esse populus ⁹ et caput Ephraim Samaria et caput Samariae filius Romeliae si non credideritis non permanebitis ¹⁰ et adiecit Dominus loqui ad Ahaz dicens ¹¹ pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni sive in excelsum supra ¹² et dixit Ahaz non petam et non temptabo Dominum ¹³ et dixit audite ergo domus David numquid parum vobis est molestos esse hominibus quia molesti estis et Deo meo ¹⁴ propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitis nomen eius ¹⁵ Emmanuhel butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum et eligere bonum ¹⁶ quia antequam sciat puer reprobare malum et eligere bonum derelinquetur terra quam tu detestaris a facie duum regum suorum ¹⁷ adducet Dominus super te et super populum tuum et super domum patris tui dies qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum ¹⁸ et erit in die illa sibilabit Dominus muscae quae est in extremo fluminum Aegypti et api quae est in terra Assur ¹⁹ et venient et requiescent omnes in torrentibus vallium et cavernis petrarum et in omnibus fructectis et in universis foraminibus ²⁰ in die illa radet Dominus in novacula conducta in his qui trans Flumen sunt in rege Assyriorum caput et pilos pedum et barbam universam ²¹ et erit in die illa nutriet homo

vaccam boum et duas oves²² et prae ubertate lactis comedet butyrum butyrum enim et mel
manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terrae²³ et erit in die illa omnis locus ubi fuerint
mille vites mille argenteis et in spinas et in vepres erunt²⁴ cum sagittis et arcu ingredientur illuc
vepres enim et spinae erunt in universa terra²⁵ et omnes montes qui in sarculo sariantur non veniet
illuc terror spinarum et veprium et erit in pascua bovis et in conculcationem pecoris

Chapter 8

¹ et dixit Dominus ad me sume tibi librum grandem et scribe in eo stilo hominis Velociter spolia
detrahe Cito praedare² et adhibui mihi testes fideles Uriam sacerdotem et Zacchariam filium
Barachiae³ et accessi ad prophetissam et concepit et peperit filium et dixit Dominus ad me voca
nomen eius Adcelera spolia detrahere Festina praedari⁴ quia antequam sciat puer vocare patrem
suum et matrem suam auferetur fortitudo Damasci et spolia Samariae coram rege Assyriorum⁵ et
adiecit Dominus loqui ad me adhuc dicens⁶ pro eo quod abiecit populus iste aquas Siloae quae
vadunt cum silentio et adsumpsit magis Rasin et filium Romeliae⁷ propter hoc ecce Dominus
adducet super eos aquas Fluminis fortes et multas regem Assyriorum et omnem gloriam eius et
ascendet super omnes rivos eius et fluet super universas ripas eius⁸ et ibit per Iudam inundans et
transiens usque ad collum veniet et erit extensio alarum eius implens latitudinem terrae tuae o
Emmanuel⁹ congregamini populi et vincimini et audite universae procul terrae confortamini et
vincimini accingite vos et vincimini¹⁰ inite consilium et dissipabitur loquimini verbum et non fiet
quia nobiscum Deus¹¹ haec enim ait Dominus ad me sicut in forti manu erudivit me ne irem in
via populi huius dicens¹² non dicatis coniuratio omnia enim quae loquitur populus iste coniuratio
est et timorem eius ne timeatis neque paveatis¹³ Dominum exercituum ipsum sanctificate ipse
pavor vester et ipse terror vester¹⁴ et erit vobis in sanctificationem in lapidem autem offensionis
et in petram scandali duabus domibus Israhel in laqueum et in ruinam habitantibus Hierusalem
¹⁵ et offendent ex eis plurimi et cadent et conterentur et inretientur et capientur¹⁶ liga testimonium
signa legem in discipulis meis¹⁷ et expectabo Dominum qui abscondit faciem suam a domo Iacob

et praestolabor eum ¹⁸ ecce ego et pueri quos mihi dedit Dominus in signum et in portentum
 Israhelis a Domino exercituum qui habitat in monte Sion ¹⁹ et cum dixerint ad vos quaerite a
 pythonibus et a divinis qui stridunt in incantationibus suis numquid non populus a Deo suo requirit
 pro vivis a mortuis ²⁰ ad legem magis et ad testimonium quod si non dixerint iuxta verbum hoc
 non erit eis matutina lux ²¹ et transibit per eam corruet et esuriet et cum esurierit irascetur et
 maledicet regi suo et Deo suo et suspiciet sursum ²² et ad terram intuebitur et ecce tribulatio et
 tenebrae dissolutio angustia et caligo persequens et non poterit avolare de angustia sua

Chapter 9

¹ primo tempore adleviata est terra Zabulon et terra Nephtholim et novissimo adgravata est via
 maris trans Iordanem Galileae gentium ² populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam
 habitantibus in regione umbrae mortis lux orta est eis ³ multiplicasti gentem non magnificasti
 laetitiam laetabuntur coram te sicut laetantur in messe sicut exultant quando dividunt spolia ⁴ iugum
 enim oneris eius et virgam umeri eius et sceptrum exactoris eius superasti sicut in die Madian
⁵ quia omnis violenta praedatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem
⁶ et cibus ignis parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis et factus est principatus super
 umerum eius et vocabitur nomen eius Admirabilis consiliarius Deus fortis Pater futuri saeculi
⁷ Princeps pacis multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis super solium David et super
 regnum eius ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in sempiternum
⁸ zelus Domini exercituum faciet hoc ⁹ verbum misit Dominus in Iacob et cecidit in Israhel et sciet
¹⁰ populus omnis Ephraim et habitantes Samariam in superbia et magnitudine cordis dicentes lateres
 ceciderunt sed quadris lapidibus aedificabimus sycomoros succiderunt sed cedros inmutabimus
¹¹ et elevabit Dominus hostes Rasin super eum et inimicos eius in tumultum vertet ¹² Syriam ab
 oriente et Philisthim ab occidente et devorabunt Israhel toto ore in omnibus his non est aversus
 furor eius sed adhuc manus eius extenta ¹³ et populus non est reversus ad percutientem se et
 Dominum exercituum non inquisierunt ¹⁴ et disperdet Dominus ab Israhel caput et caudam
¹⁵ incurvantem et refrenantem die una longevus et honorabilis ipse est caput et propheta docens

mendacium ipse cauda est ¹⁶ et erunt qui beatificant populum istum seducentes et qui beatificantur
 praecipitati ¹⁷ propter hoc super adolescentulis eius non laetabitur Dominus et pupillorum eius et
 viduarum non miserebitur quia omnis hypocrita est et nequam et universum os locutum est stultitiam
 in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta ¹⁸ succensa est enim quasi
 ignis impietas veprem et spinam vorabit et succendetur in densitate saltus et convolvetur superbia
 fumi ¹⁹ in ira Domini exercituum conturbata est terra et erit populus quasi esca ignis vir fratri suo
 non parcat ²⁰ et declinabit ad dexteram et esuriet et comedet ad sinistram et non saturabitur
 unusquisque carnem brachii sui vorabit Manasses Ephraim et Ephraim Manassen simul ipsi contra
 Iudam ²¹ in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta

Chapter 10

¹ vae qui condunt leges iniquas et scribentes iniustitiam scripserunt ² ut opprimerent in iudicio
 pauperes et vim facerent causae humilium populi mei ut essent viduae praeda eorum et pupillos
 diriperent ³ quid facietis in die visitationis et calamitatis de longe venientis ad cuius fugietis auxilium
 et ubi derelinquetis gloriam vestram ⁴ ne incurvemini sub vinculo et cum interfectis cadatis super
 omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta ⁵ vae Assur virga furoris mei
 et baculus ipse in manu eorum indignatio mea ⁶ ad gentem fallacem mittam eum et contra populum
 furoris mei mandabo illi ut auferat spolia et diripiat praedam et ponat illum in conculcationem quasi
 lutum platearum ⁷ ipse autem non sic arbitrabitur et cor eius non ita aestimabit sed ad conterendum
 erit cor eius et ad internicionem gentium non paucarum ⁸ dicet enim ⁹ numquid non principes mei
 simul reges sunt numquid non ut Charchamis sic Chalanno et ut Arfad sic Emath numquid non ut
 Damascus sic Samaria ¹⁰ quomodo invenit manus mea regna idoli sic et simulacra eorum de
 Hierusalem et de Samaria ¹¹ numquid non sicut feci Samariae et idolis eius sic faciam Hierusalem
 et simulacris eius ¹² et erit cum impleverit Dominus cuncta opera sua in monte Sion et in Hierusalem
 visitabo super fructum magnifici cordis regis Assur et super gloriam altitudinis oculorum eius
¹³ dixit enim in fortitudine manus meae feci et in sapientia mea intellexi et abstuli terminos
 populorum et principes eorum depraedatus sum et detraxi quasi potens in sublime residentes ¹⁴ et
 invenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum et sicut colliguntur ova quae derelicta sunt

sic universam terram ego congregavi et non fuit qui moveret pinnam et aperiret os et ganniret
 15
 numquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea aut exaltabitur serra contra eum a quo
 trahitur quomodo si elevetur virga contra levantem se et exaltetur baculus qui utique lignum est
 16
 propter hoc mittet Dominator Deus exercituum in pinguibus eius tenuitatem et subtus gloriam
 eius succensa ardebit quasi combustio ignis 17 et erit lumen Israhel in igne et Sanctus eius in flamma
 et succendetur et devorabitur spina eius et vepres in die una 18 et gloria saltus eius et Carmeli eius
 ab anima usque ad carnem consumetur et erit terrore profugus 19 et reliquiae ligni saltus eius pro
 paucitate numerabuntur et puer scribet eos 20 et erit in die illa non adiciet residuum Israhel et hii
 qui fugerint de domo Iacob inniti super eo qui percutit eos sed innitetur super Dominum Sanctum
 Israhel in veritate 21 reliquiae convertentur reliquiae inquam Iacob ad Deum fortem 22 si enim
 fuerit populus tuus Israhel quasi harena maris reliquiae convertentur ex eo consummatio abbreviata
 inundabit iustitiam 23 consummationem enim et abbreviationem Dominus Deus exercituum faciet
 in medio omnis terrae 24 propter hoc haec dicit Dominus Deus exercituum noli timere populus
 meus habitator Sion ab Assur in virga percutiet te et baculum suum levabit super te in via Aegypti
 25
 adhuc enim paululum modicumque et consummabitur indignatio et furor meus super scelus
 eorum 26 et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum iuxta plagam Madian in petra
 Oreb et virgam suam super mare et levabit eam in via Aegypti 27 et erit in die illa auferetur onus
 eius de umero tuo et iugum eius de collo tuo et computrescet iugum a facie olei 28 veniet in Aiath
 transibit in Magron apud Machmas commendabit vasa sua 29 transierunt cursim Gabee sedes nostra
 obstipuit Rama Gabaath Saulis fugit 30 hinni voce tua filia Gallim adtende Laisa paupercula
 Anathoth 31 migravit Medemena habitatores Gebim confortamini 32 adhuc dies est ut in Nob stetur
 agitabit manum suam super montem filiae Sion collem Hierusalem 33 ecce Dominator Dominus
 exercituum confringet lagunculam in terrore et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur
 34
 et subvertentur condensa saltus ferro et Libanus cum excelsis cadet

Chapter 11

¹ et egredietur virga de radice Iesse et flos de radice eius ascendet ² et requiescet super eum
 spiritus Domini spiritus sapientiae et intellectus spiritus consilii et fortitudinis spiritus scientiae et
 pietatis ³ et replebit eum spiritus timoris Domini non secundum visionem oculorum iudicabit neque
 secundum auditum aurium arguet ⁴ sed iudicabit in iustitia pauperes et arguet in aequitate pro
 mansuetis terrae et percutiet terram virga oris sui et spiritu labiorum suorum interficiet impium
⁵ et erit iustitia cingulum lumborum eius et fides cinctorium renis eius ⁶ habitabit lupus cum agno
 et pardus cum hedo accubabit vitulus et leo et ovis simul morabuntur et puer parvulus minabit eos
⁷ vitulus et ursus pascentur simul requiescent catuli eorum et leo quasi bos comedet paleas ⁸ et
 delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis et in caverna reguli qui ablactatus fuerit manum
⁹ suam mittet non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo quia repleta est terra
 scientia Domini sicut aquae maris operientes ¹⁰ in die illa radix Iesse qui stat in signum populorum
 ipsum gentes deprecabuntur et erit sepulchrum eius gloriosum ¹¹ et erit in die illa adiciet Dominus
 secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui quod relinquetur ab Assyriis et ab
 Aegypto et a Fetros et ab Aethiopia et ab Aelam et a Sennaar et ab Emath et ab insulis maris ¹² et
 levabit signum in nationes et congregabit profugos Israhel et dispersos Iuda colliget a quattuor
 plagis terrae ¹³ et auferetur zelus Ephraim et hostes Iuda peribunt Ephraim non aemulabitur Iudam
 et Iudas non pugnabit contra Ephraim ¹⁴ et volabunt in umeros Philisthim per mare simul
 praedabuntur filios orientis Idumea et Moab praeceptum manus eorum et filii Ammon oboedientes
¹⁵ erunt et desolabit Dominus linguam maris Aegypti et levabit manum suam super Flumen in
 fortitudine spiritus sui et percutiet eum in septem rivis ita ut transeant per eum calciati ¹⁶ et erit
 via residuo populo meo qui relinquetur ab Assyriis sicut fuit Israhel in die qua ascendit de terra
 Aegypti

Chapter 12

¹ et dices in illa die confitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi conversus est furor tuus et
 consolatus es me ² ecce Deus salvator meus fiducialiter agam et non timebo quia fortitudo mea et
 laus mea Dominus Deus et factus est mihi in salutem ³ haurietis aquas in gaudio de fontibus
 salvatoris ⁴ et dicetis in illa die confitemini Domino et invocate nomen eius notas facite in populis

adinventiones eius mementote quoniam excelsum est nomen eius ⁵ cantate Domino quoniam
 magnifice fecit adnuntiate hoc in universa terra ⁶ exulta et lauda habitatio Sion quia magnus in
 medio tui Sanctus Israhel

Chapter 13

¹ onus Babylonis quod vidit Isaias filius Amos ² super montem caligosum levate signum exaltate
 vocem levate manum et ingrediantur portas duces ³ ego mandavi sanctificatis meis et vocavi fortes
 meos in ira mea exultantes in gloria mea ⁴ vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium
 vox sonitus regum gentium congregatarum Dominus exercituum praecepit militiae belli ⁵ venientibus
 de terra procul a summitate caeli Dominus et vasa furoris eius ut disperdat omnem terram ⁶ ululate
 quia prope est dies Domini quasi vastitas a Domino veniet ⁷ propter hoc omnes manus dissolventur
 et omne cor hominis tabescet ⁸ et conteretur tortiones et dolores tenebunt quasi parturiens dolebunt
 unusquisque ad proximum suum stupebit facies combustae vultus eorum ⁹ ecce dies Domini venit
 crudelis et indignationis plenus et irae furorisque ad ponendam terram in solitudine et peccatores
 eius conterendos de ea ¹⁰ quoniam stellae caeli et splendor earum non expandent lumen suum
 obtenebratus est sol in ortu suo et luna non splendet in lumine suo ¹¹ et visitabo super orbis mala
 et contra impios iniquitatem eorum et quiescere faciam superbiam infidelium et arrogantiam fortium
 humiliabo ¹² pretiosior erit vir auro et homo mundo obrizo ¹³ super hoc caelum turbabo et movebitur
 terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum et propter diem irae furoris eius ¹⁴ et
 erit quasi dammula fugiens et quasi ovis et non erit qui congregat unusquisque ad populum suum
 convertetur et singuli ad terram suam fugient ¹⁵ omnis qui inventus fuerit occidetur et omnis qui
 supervenerit cadet in gladio ¹⁶ infantes eorum adlident in oculis eorum diripientur domus eorum
 et uxores eorum violabuntur ¹⁷ ecce ego suscitabo super eos Medos qui argentum non quaerant
 nec aurum velint ¹⁸ sed sagittis parvulos interficiant et lactantibus uteri non misereantur et super
 filios non parcat oculus eorum ¹⁹ et erit Babylon illa gloriosa in regnis inclita in superbia Chaldeorum
 sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram ²⁰ non habitabitur usque in finem et non fundabitur

usque ad generationem et generationem nec ponet ibi tentoria Arabs nec pastores requiescent ibi
²¹ sed requiescent ibi bestiae et replebuntur domus eorum draconibus et habitabunt ibi strutiones
²² et pilosi saltabunt ibi et respondebunt ibi ululae in aedibus eius et sirenae in delubris voluptatis

Chapter 14

¹ prope est ut veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur miserebitur enim Dominus Iacob
 et eliget adhuc de Israhel et requiescere eos faciet super humum suam adiungetur advena ad eos et
² adherabit domui Iacob et tenebunt eos populi et adducent eos in locum suum et possidebit eos
 domus Israhel super terram Domini in servos et ancillas et erunt capientes eos qui se ceperant et
³ subicient exactores suos et erit in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo et a
 concussione tua et a servitute dura qua ante servisti ⁴ sumes parabolam istam contra regem Babylonis
 et dices quomodo cessavit exactor quievit tributum ⁵ contrivit Dominus baculum impiorum virgam
 dominantium ⁶ caedentem populos in indignatione plaga insanabili subicientem in furore gentes
 persequentem crudeliter ⁷ conquievit et siluit omnis terra gavisata est et exultavit ⁸ abietes quoque
⁹ laetatae sunt super te et cedri Libani ex quo dormisti non ascendit qui succidat nos infernus subter
 conturbatus est in occursum adventus tui suscitavit tibi gigantes omnes principes terrae surrexerunt
¹⁰ de solis suis omnes principes nationum universi respondebunt et dicent tibi et tu vulneratus es
¹¹ sicut nos nostri similis effectus es detracta est ad inferos superbia tua concidit cadaver tuum
¹² subter te sternetur tineae et operimentum tuum erunt vermes quomodo cecidisti de caelo lucifer
¹³ qui mane oriebaris corruisti in terram qui vulnerabas gentes qui dicebas in corde tuo in caelum
 conscendam super astra Dei exaltabo solium meum sededo in monte testamenti in lateribus aquilonis
¹⁴ ascendam super altitudinem nubium ero similis Altissimo ¹⁵ verumtamen ad infernum detraheris
¹⁶ in profundum lacus qui te viderint ad te inclinabuntur teque prospicient numquid iste est vir qui
¹⁷ conturbavit terram qui concussit regna qui posuit orbem desertum et urbes eius destruxit vincit
¹⁸ eius non aperuit carcerem omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua
¹⁹ tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis pollutus et obvolutus qui interfecti

sunt gladio et descenderunt ad fundamenta laci quasi cadaver putridum²⁰ non habebis consortium
 neque cum eis in sepultura tu enim terram disperdisti tu populum occidisti non vocabitur in aeternum
 semen pessimorum²¹ praeparate filios eius occisioni in iniquitate patrum eorum non consurgent
 nec hereditabunt terram neque implebunt faciem orbis civitatum²² et consurgam super eos dicit
 Dominus exercituum et perdam Babylonis nomen et reliquias et germen et progeniem ait Dominus
 23
 et ponam eam in possessionem ericii et in paludes aquarum et scopabo eam in scopa terens dicit
 Dominus exercituum²⁴ iuravit Dominus exercituum dicens si non ut putavi ita erit et quomodo
 mente tractavi²⁵ sic eveniet ut conteram Assyrium in terra mea et in montibus meis conculcem
 eum et auferetur ab eis iugum eius et onus illius ab umero eorum tolletur²⁶ hoc consilium quod
 cogitavi super omnem terram et haec est manus extenta super universas gentes²⁷ Dominus enim
 exercituum decrevit et quis poterit infirmare et manus eius extenta et quis avertet eam²⁸ in anno
 quo mortuus est rex Ahaz factum est onus istud²⁹ ne laeteris Philisthea omnis tu quoniam
 comminuta est virga percussoris tui de radice enim colubri egredietur regulus et semen eius absorbens
 volucrem³⁰ et pascentur primogeniti pauperum et pauperes fiducialiter requiescent et interire
 faciam in fame radicem tuam et reliquias tuas interficiam³¹ ulula porta clama civitas prostrata est
 Philisthea omnis ab aquilone enim fumus venit et non est qui effugiat agmen eius³² et quid
 respondebitur nuntiis gentis quia Dominus fundavit Sion et in ipsa sperabunt pauperes populi eius

Chapter 15

1
 onus Moab quia nocte vastata est Ar Moab conticuit quia nocte vastatus est murus Moab
 conticuit² ascendit domus et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo et super Medaba Moab
 ululabit in cunctis capitibus eius calvitium omnis barba radetur³ in triviis eius accincti sunt sacco
 super tecta eius et in plateis eius omnis ululat descendit in fletum⁴ clamavit Esebon et Eleale usque
 Iasa audita est vox eorum super hoc expediti Moab ululabunt anima eius ululabit sibi⁵ cor meum
 ad Moab clamabit vectes eius usque ad Segor vitulam conternantem per ascensum enim Luith flens
 ascendet et in via Oronaim clamorem contritionis levabunt⁶ aquae enim Nemrim desertae erunt

quia aruit herba defecit germen viror omnis interiit ⁷ secundum magnitudinem operis et visitatio
 eorum ad torrentem salicum ducent eos ⁸ quoniam circumiit clamor terminum Moab usque ad
 Gallim ululatus eius et usque ad puteum Helim clamor eius ⁹ quia aquae Dibon repletae sunt
 sanguine ponam enim super Dibon additamenta his qui fugerint de Moab leonem et reliquiis terrae

Chapter 16

¹ emitte agnum dominatorem terrae de Petra deserti ad montem filiae Sion ² et erit sicut avis
 fugiens et pulli de nido avolantes sic erunt filiae Moab in transcensu Arnon ³ ini consilium coge
 concilium pone quasi noctem umbram tuam in meridie absconde fugientes et vagos ne prodas
⁴ habitabunt apud te profugi mei Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris finitus est enim
 pulvis consummatus est miser defecit qui conculcabat terram ⁵ et praeparabitur in misericordia
 solium et sedebit super eum in veritate in tabernaculo David iudicans et quaerens iudicium et
 velociter reddens quod iustum est ⁶ audivimus superbiam Moab superbus est valde superbia eius
 et arrogantia eius et indignatio eius plus quam fortitudo eius ⁷ idcirco ululabit Moab ad Moab
 universus ululabit his qui laetantur super muro cocti lateris loquimini plagas suas ⁸ quoniam
 suburbana Esebon deserta sunt et vinea Sabama domini gentium exciderunt flagella eius usque ad
 Iazer pervenerunt erraverunt in deserto propagines eius relictas sunt transierunt mare ⁹ super hoc
 plorabo in fletu Iazer vineam Sabama inebriabo te lacrima mea Esebon et Eleale quoniam super
 vindemiam tuam et super messem tuam vox calcantium inruit ¹⁰ et auferetur laetitia et exultatio
 de Carmelo et in vineis non exultabit neque iubilabit vinum in torculari non calcabit qui calcare
 consueverat vocem calcantium abstuli ¹¹ super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit et
 viscera mea ad murum cocti lateris ¹² et erit cum apparuerit quod laboravit Moab super excelsis
 suis ingredietur ad sancta sua ut obsecret et non valebit ¹³ hoc verbum quod locutus est Dominus
 ad Moab ex tunc ¹⁴ et nunc locutus est Dominus dicens in tribus annis quasi anni mercennarii
 auferetur gloria Moab super omni populo multo et relinquetur parvus et modicus nequaquam multus

Chapter 17

¹onus Damasci ecce Damascus desinet esse civitas et erit sicut acervus lapidum in ruina
²derelictae civitates Aroer gregibus erunt et requiescent ibi et non erit qui exterreat ³et cessabit
 adiutorium ab Ephraim et regnum a Damasco et reliquiae Syriae sicut gloria filiorum Israhel erunt
⁴dicit Dominus exercituum et erit in die illa adtenuabitur gloria Iacob et pingue carnis eius marcescet
⁵et erit sicut congregans in messe quod restiterit et brachium eius spicas leget et erit sicut quaerens
 spicas in valle Rafaim ⁶et relinquetur in eo sicut racemus et sicut excussio oleae duarum aut trium
 olivarum in summitate rami sive quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius dicit Dominus
⁷Deus Israhel in die illa inclinabitur homo ad factorem suum et oculi eius ad Sanctum Israhel
⁸respicient et non inclinabitur ad altaria quae fecerunt manus eius et quae operati sunt digiti eius
⁹non respiciet lucos et delubra in die illa erunt civitates fortitudinis eius derelictae sicut aratra et
¹⁰segetes quae derelictae sunt a facie filiorum Israhel et erit deserta quia oblita es Dei salvatoris
 tui et Fortis adiutoris tui non es recordata propterea plantabis plantationem fidelem et germen
¹¹alienum seminabis in die plantationis tuae labrusca et mane semen tuum florebit ablata est messis
¹²in die hereditatis et dolebit graviter vae multitudo populorum multorum ut multitudo maris
¹³sonantis et tumultus turbarum sicut sonitus aquarum multarum sonabunt populi sicut sonitus
 aquarum inundantium et increpabit eum et fugiet procul et rapietur sicut pulvis montium a facie
¹⁴venti et sicut turbo coram tempestate in tempore vespere et ecce turbatio in matutino et non
 subsistet haec est pars eorum qui vastaverunt nos et sors diripientium nos

Chapter 18

¹vae terrae cymbalo alarum quae est trans flumina Aethiopiae ²qui mittit in mari legatos et in
 vasis papyri super aquas ite angeli veloces ad gentem convulsam et dilaceratam ad populum
 terribilem post quem non est alius gentem expectantem expectantem et conculcatam cuius diripuerunt
³flumina terram eius omnes habitatores orbis qui moramini in terra cum elevatum fuerit signum
⁴in montibus videbitis et clangorem tubae audietis quia haec dicit Dominus ad me quiescam et
⁵considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est et sicut nubes roris in die messis ante messem

enim totus effloruit et inmatura perfectio germinabit et praecedentur ramusculi eius falcibus et quae
 derelicta fuerint abscedentur excutientur⁶ et relinquentur simul avibus montium et bestiis terrae et
 aestate perpetua erunt super eum volucres et omnes bestiae terrae super illum hiemabunt⁷ in
 tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo divulso et dilacerato a populo terribili
 post quem non fuit alius a gente expectante expectante et conculcata cuius diripuerunt flumina
 terram eius ad locum nominis Domini exercituum montem Sion

Chapter 19

¹
 onus Aegypti ecce Dominus ascendet super nubem levem et ingredietur Aegyptum et
 movebuntur simulacra Aegypti a facie eius et cor Aegypti tabescet in medio eius² et concurrere
 faciam Aegyptios adversum Aegyptios et pugnabit vir contra fratrem suum et vir contra amicum
 suum civitas adversus civitatem regnum adversus regnum³ et dirumpetur spiritus Aegypti in
 visceribus eius et consilium eius praecipitabo et interrogabunt simulacra sua et divinos suos et
 pythones et ariolos⁴ et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium et rex fortis dominabitur
 eorum ait Dominus Deus exercituum⁵ et arescet aqua de mari et fluvius desolabitur atque siccabitur
⁶
 et deficient flumina adtenuabuntur et siccabuntur rivi aggerum calamus et iuncus marcescet
⁷
 nudabitur alveus rivi a fonte suo et omnis sementis inrigua siccabitur arescet et non erit⁸ et
 maerebunt piscatores et lugebunt omnes mittentes in flumen hamum et expandentes rete super
 faciem aquae marcescent⁹ confundentur qui operabantur linum pectentes et texentes subtilia¹⁰ et
 erunt inrigua eius flaccientia omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces¹¹ stulti principes
 Taneos sapientes consilarii Pharaonis dederunt consilium insipientes quomodo dicetis Pharaoni filius
 sapientium ego filius regum antiquorum¹² ubi sunt nunc sapientes tui adnuntient tibi et indicent
 quid cogitaverit Dominus exercituum super Aegyptum¹³ stulti facti sunt principes Taneos
 emarcuerunt principes Mempheos deceperunt Aegyptum angulum populorum eius¹⁴ Dominus
 miscuit in medio eius spiritum vertiginis et errare fecerunt Aegyptum in omni opere suo sicut errat
 ebrius et vomens¹⁵ et non erit Aegyptus opus quod faciat caput et caudam incurvantem et refrenantem
¹⁶
 in die illa erit Aegyptus quasi mulieres et stupebunt et timebunt a facie commotionis manus
 Domini exercituum quam ipse movebit super eam¹⁷ et erit terra Iuda Aegyptus in festivitatem

omnis qui illius fuerit recordatus pavebit a facie consilii Domini exercituum quod ipse cogitavit
 super eam ¹⁸ in die illa erunt quinque civitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaan et iurantes
 per Dominum exercituum civitas Solis vocabitur una ¹⁹ in die illa erit altare Domini in medio terrae
 Aegypti et titulus iuxta terminum eius Domini ²⁰ et erit in signum et in testimonium Domino
 exercituum in terra Aegypti clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis et mittet eis salvatorem
 et propugnatorem qui liberet eos ²¹ et cognoscetur Dominus ab Aegypto et cognoscent Aegyptii
 Dominum in die illa et colent eum in hostiis et muneribus et vota vovebunt Domino et solvent ²² et
 percutiet Dominus Aegyptum plaga et sanabit eam et revertentur ad Dominum et placabitur eis et
 sanabit eos ²³ in die illa erit via de Aegypto in Assyrios et intrabit Assyrius Aegyptum et Aegyptius
 in Assyrios et servient Aegyptii Assur ²⁴ in die illa erit Israhel tertius Aegypto et Assyrio benedictio
 in medio terrae ²⁵ cui benedixit Dominus exercituum dicens benedictus populus meus Aegypti et
 opus manuum mearum Assyrio hereditas autem mea Israhel

Chapter 20

¹ in anno quo ingressus est Tharthan in Azotum cum misisset eum Sargon rex Assyriorum et
 pugnasset contra Azotum et cepisset eam ² in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiae filii
 Amos dicens vade et solve saccum de lumbis tuis et calciamenta tua tolle de pedibus tuis et fecit
 sic vadens nudus et disculciatus ³ et dixit Dominus sicut ambulavit servus meus Isaias nudus et
 disculciatus trium annorum signum et portentum erit super Aegyptum et super Aethiopiam ⁴ sic
 minabit rex Assyriorum captivitatem Aegypti et transmigrationem Aethiopiae iuvenum et senum
 nudam et disculciatam discopertis natibus ignominiam Aegypti ⁵ et timebunt et confundentur ab
 Aethiopia spe sua et ab Aegypto gloria sua ⁶ et dicet habitator insulae huius in die illa ecce haec
 erat spes nostra ad quos confugimus in auxilium ut liberaret nos a facie regis Assyriorum et quomodo
 effugere poterimus nos

Chapter 21

¹ onus deserti maris sicut turbines ab africo veniunt de deserto venit de terra horribili ² visio
dura nuntiata est mihi qui incredulus est infideliter agit et qui depopulator est vastat ascende Aelam
obside Mede omnem gemitum eius cessare feci ³ propterea repleti sunt lumbi mei dolore angustia
possedit me sicut angustia parientis corruui cum audirem conturbatus sum cum viderem ⁴ emarcuit
cor meum tenebrae stupefecerunt me Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum ⁵ pone
mensam contemplare in specula comedentes bibentes surgite principes arripite clypeum ⁶ haec
enim dixit mihi Dominus vade et pone speculatorem et quodcumque viderit adnuntiet ⁷ et vidit
currum duorum equitum ascensorem asini et ascensorem cameli et contemplatus est diligenter
multo intuitu ⁸ et clamavit leo super specula Domini ego sum stans iugiter per diem et super
custodiam meam ego sum stans totis noctibus ⁹ ecce iste venit ascensor vir bigae equitum et
respondit et dixit cecidit cecidit Babylon et omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram
¹⁰ tritura mea et fili areae meae quae audivi a Domino exercituum Deo Israhel adnuntiavi vobis
¹¹ onus Duma ad me clamat ex Seir custos quid de nocte custos quid de nocte ¹² dixit custos venit
mane et nox si quaeritis quaerite convertimini venite ¹³ onus in Arabia in saltu ad vesperam dormietis
in semitis Dodanim ¹⁴ occurrentes sitiendi ferte aquam qui habitatis terram austri cum panibus
occurrite fugienti ¹⁵ a facie enim gladiatorum fugerunt a facie gladii imminentis a facie arcus extenti
a facie gravis proelii ¹⁶ quoniam haec dicit Dominus ad me adhuc in uno anno quasi in anno
mercennarii et auferetur omnis gloria Cedar ¹⁷ et reliquiae numeri sagittariorum fortium de filiis
Cedar inminuentur Dominus enim Deus Israhel locutus est

Chapter 22

¹ onus vallis Visionis quidnam tibi quoque est quia ascendisti et tu omnis in tecta ² clamoris
plena urbs frequens civitas exultans interfecti tui non interfecti gladio nec mortui in bello ³ cuncti
principes tui fugerunt simul dureque ligati sunt omnes qui inventi sunt vincti sunt pariter procul
fugerunt ⁴ propterea dixi recedite a me amare flebo nolite incumbere ut consolemini me super
vastitate filiae populi mei ⁵ dies enim interfectionis et conculcationis et fletuum Domino Deo

exercituum in valle Visionis scrutans murum et magnificus super montem⁶ et Aelam sumpsit
 faretram currum hominis equitis et parietem nudavit clypeus⁷ et erunt electae valles tuae plenae
 quadrigarum et equites ponent sedes suas in porta⁸ et revelabitur operimentum Iudae et videbis in
 die illa armamentarium domus saltus⁹ et scissuras civitatis David videbitis quia multiplicatae sunt
 et congregastis aquas piscinae inferioris¹⁰ et domos Hierusalem numerastis et destruxistis domos
 ad muniendum murum¹¹ et lacum fecistis inter duos muros et aquam piscinae veteris et non
 suspexistis ad eum qui fecerat eam et operatorem eius de longe non vidistis¹² et vocavit Dominus
 Deus exercituum in die illa ad fletum et ad planctum ad calvitium et ad cingulum sacci¹³ et ecce
 gaudium et laetitia occidere vitulos et iugulare arietes comedere carnes et bibere vinum comedamus
 et bibamus cras enim moriemur¹⁴ et revelata est in auribus meis Domini exercituum si dimittetur
 iniquitas haec vobis donec moriamini dicit Dominus Deus exercituum¹⁵ haec dicit Dominus Deus
 exercituum vade ingredi ad eum qui habitat in tabernaculo ad Sobnam praepositum templi¹⁶ quid
 tu hic aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchrum excidisti in excelso memoriam diligenter
 in petra tabernaculum tibi¹⁷ ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinacius et
 quasi amictum sic sublevabit te¹⁸ coronans coronabit te tribulatione quasi pilam mittet te in terram
 latam et spatiosam ibi morieris et ibi erit currus gloriae tuae ignominia domus Domini tui¹⁹ et
 expellam te de statione tua et de ministerio tuo deponam te²⁰ et erit in die illa vocabo servum
 meum Eliachim filium Helciae²¹ et induam illum tunicam tuam et cingulo tuo confortabo eum et
 potestatem tuam dabo in manu eius et erit quasi pater habitantibus Hierusalem et domui Iuda²² et
 dabo clavem domus David super umerum eius et aperiet et non erit qui claudat et claudet et non
 erit qui aperiat²³ et figam illum paxillum in loco fideli et erit in solium gloriae domui patris sui
²⁴ et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius vasorum diversa genera omne vas
²⁵ parvulum a vasis craterarum usque ad omne vas musicorum in die illo dicit Dominus exercituum
 auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli et frangetur et cadet et peribit quod pependerit in
 eo quia Dominus locutus est

Chapter 23

¹onus Tyri ululate naves maris quia vastata est domus unde venire consueverant de terra Ceththim
²revelatum est eis tacete qui habitatis in insula negotiatio Sidonis transfretantes mare repleverunt
³te in aquis multis semen Nili messis fluminis fruges eius et facta est negotiatio gentium ⁴erubescite
Sidon ait enim mare fortitudo maris dicens non parturivi et non peperivi et non enutrivivi iuvenes nec
⁵ad incrementum perduxivi virgines cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt cum audierint de Tyro
⁶transite maria ululate qui habitatis in insula ⁷numquid non haec vestra est quae gloriabatur a
⁸diebus pristinis in antiquitate sua ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum quis cogitavit
hoc super Tyrum quondam coronatam cuius negotiatores principes institores eius incliti terrae
⁹Dominus exercituum cogitavit hoc ut detraheret superbiam omnis gloriae et ad ignominiam
¹⁰deduceret universos inclitos terrae transi terram tuam quasi flumen filia maris non est cingulum
¹¹ultra tibi manum suam extendit super mare conturbavit regna Dominus mandavit adversum
¹²Chanaan ut contereret fortes eius et dixit non adicies ultra ut glorieris calumniam sustinens virgo
¹³filia Sidonis in Ceththim consurgens transfreta ibi quoque non erit requies tibi ecce terra
Chaldeorum talis populus non fuit Assur fundavit eam in captivitatem transduxerunt robustos eius
¹⁴suffoderunt domos eius posuerunt eam in ruinam ululate naves maris quia devastata est fortitudo
¹⁵vestra et erit in die illa in oblivione eris o Tyre septuaginta annis sicut dies regis unius post
¹⁶septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis sume citharam circui civitatem
¹⁷meretrix oblivioni tradita bene cane frequenter canticum ut memoria tui sit et erit post septuaginta
annos visitabit Dominus Tyrum et reducet eam ad mercedes suas et rursus fornicabitur cum
¹⁸universis regnis terrae super faciem terrae et erunt negotiatio eius et mercedes eius sanctificatae
Domino non condentur neque reponentur quia his qui habitaverint coram Domino erit negotiatio
eius ut manducent in saturitatem et vestiantur usque ad vetustatem

Chapter 24

¹ ecce Dominus dissipabit terram et nudabit eam et adfliget faciem eius et disperget habitatores
² eius et erit sicut populus sic sacerdos et sicut servus sic dominus eius sicut ancilla sic domina
eius sicut emens sic ille qui vendit sicut fenerator sic is qui mutuum accipit sicut qui repetit sic qui
³ debet dissipatione dissipabitur terra et direptione praedabitur Dominus enim locutus est verbum
⁴ hoc luxit et defluxit terra et infirmata est defluxit orbis infirmata est altitudo populi terrae ⁵ et
terra interfecta est ab habitatoribus suis quia transgressi sunt leges mutaverunt ius dissipaverunt
⁶ foedus sempiternum propter hoc maledictio vorabit terram et peccabunt habitatores eius ideoque
insanient cultores eius et relinquentur homines pauci ⁷ luxit vindemia infirmata est vitis ingemuerunt
⁸ omnes qui laetabantur corde cessavit gaudium tympanorum quievit sonitus laetantium conticuit
⁹ dulcedo citharae cum cantico non bibent vinum amara erit potio bibentibus illam ¹⁰ adtrita est
¹¹ civitas vanitatis clausa est omnis domus nullo introeunte clamor erit super vino in plateis deserta
¹² est omnis laetitia translatum est gaudium terrae relicta est in urbe solitudo et calamitas opprimet
¹³ portas quia haec erunt in medio terrae in medio populorum quomodo si paucae olivae quae
¹⁴ remanserunt excutiantur ex olea et racemi cum fuerit finita vindemia hii levabunt vocem suam
¹⁵ atque laudabunt cum glorificatus fuerit Dominus hinnient de mari propter hoc in doctrinis
¹⁶ glorificate Dominum in insulis maris nomen Domini Dei Israhel a finibus terrae laudes audivimus
gloriam iusti et dixi secretum meum mihi secretum meum mihi vae mihi praevaricantes praevaricati
¹⁷ sunt et praevaricatione transgressorum praevaricati sunt formido et fovea et laqueus super te
¹⁸ qui habitator es terrae et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in foveam et qui se explicuerit
de fovea tenebitur laqueo quia cataractae de excelsis apertae sunt et concutientur fundamenta terrae
¹⁹ confractione confringetur terra contritione conteretur terra commotione commovebitur terra
²⁰ agitatione agitabitur terra sicut ebrius et auferetur quasi tabernaculum unius noctis et gravabit
²¹ eam iniquitas sua et corruet et non adiciet ut resurgat et erit in die illa visitabit Dominus super
²² militiam caeli in excelso et super reges terrae qui sunt super terram et congregabuntur in
congregationem unius fascis in lacum et cludentur ibi in carcerem et post multos dies visitabuntur
²³ et erubescet luna et confundetur sol cum regnaverit Dominus exercituum in monte Sion et in
Hierusalem et in conspectu senum suorum fuerit glorificatus

Chapter 25

¹ Domine Deus meus es tu exaltabo te confitebor nomini tuo quoniam fecisti mirabilia
 cogitationes antiquas fideles amen ² quia posuisti civitatem in tumulum urbem fortem in ruinam
 domum alienorum ut non sit civitas et in sempiternum non aedificetur ³ super hoc laudabit te
 populus fortis civitas gentium robustarum timebit te ⁴ quia factus es fortitudo pauperi fortitudo
 egeno in tribulatione sua spes a turbine umbraculum ab aestu spiritus enim robustorum quasi turbo
 inpellens parietem ⁵ sicut aestum in siti tumultum alienorum humiliabis et quasi calore sub nube
 torrente propaginem fortium marcescere facies ⁶ et faciet Dominus exercituum omnibus populis
 in monte hoc convivium pinguium convivium vindemiae pinguium medullatorum vindemiae
 defecatae ⁷ et praecipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos et telam
 quam orditus est super universas nationes ⁸ praecipitabit mortem in sempiternum et auferet Dominus
 Deus lacrimam ab omni facie et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus
 locutus est ⁹ et dicet in die illa ecce Deus noster iste expectavimus eum et salvabit nos iste Dominus
 sustinuimus eum exultabimus et laetabimur in salutari eius ¹⁰ quia requiescet manus Domini in
 monte isto et triturbabitur Moab sub eo sicuti teruntur paleae in plastro ¹¹ et extendet manus suas
 sub eo sicut extendit natans ad natandum et humiliabit gloriam eius cum adlisione manuum eius
¹² et munimenta sublimium murorum tuorum concident et humiliabuntur et detrahentur in terram
 usque ad pulverem

Chapter 26

¹ in die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda urbs fortitudinis nostrae salvator ponetur in
 ea murus et antemurale ² aperite portas et ingrediatur gens iusta custodiens veritatem ³ vetus error
 abiit servabis pacem pacem quia in te speravimus ⁴ sperastis in Domino in saeculis aeternis in
 Domino Deo forti in perpetuum ⁵ quia incurvabit habitantes in excelso civitatem sublimem humiliabit
 humiliabit eam usque ad terram detrahet eam usque ad pulverem ⁶ conculcabit eam pes pedes
 pauperis gressus egenorum ⁷ semita iusti recta est rectus callis iusti ad ambulandum ⁸ et in semita

iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te nomen tuum et memoriale tuum in desiderio animae
 9
 anima mea desideravit te in nocte sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te
 cum feceris iudicia tua in terra iustitiam discent habitatores orbis 10
 misereamur impio et non discet
 iustitiam in terra sanctorum inique gessit et non videbit gloriam Domini 11
 Domine exaltetur manus
 tua et non videant videant et confundantur zelantes populi et ignis hostes tuos devoret 12
 Domine
 dabis pacem nobis omnia enim opera nostra operatus es nobis 13
 Domine Deus noster possederunt
 nos domini absque te tantum in te recordemur nominis tui 14
 morientes non vivant gigantes non
 resurgant propterea visitasti et contrivisti eos et perdidisti omnem memoriam eorum 15
 indulgisti
 genti Domine indulgisti genti numquid glorificatus es elongasti omnes terminos terrae 16
 Domine
 in angustia requisierunt te in tribulatione murmuris doctrina tua eis 17
 sicut quae concipit cum
 adpropinquaverit ad partum dolens clamat in doloribus suis sic facti sumus a facie tua Domine
 18
 concepimus et quasi parturivimus et peperimus spiritum salutes non fecimus in terra ideo non
 ceciderunt habitatores terrae 19
 vivent mortui tui interfecti mei resurgent expergiscimini et laudate
 qui habitatis in pulvere quia ros lucis ros tuus et terram gigantum detrahes in ruinam 20
 vade populus
 meus intra in cubicula tua claude ostia tua super te abscondere modicum ad momentum donec
 21
 pertranseat indignatio ecce enim Dominus egreditur de loco suo ut visitet iniquitatem habitatoris
 terrae contra eum et revelabit terra sanguinem suum et non operiet ultra interfectos suos

Chapter 27

1
 in die illo visitabit Dominus in gladio suo duro et grandi et forti super Leviathan serpentem
 vectem et super Leviathan serpentem tortuosum et occidet cetum qui in mari est 2
 in die illa vinea
 meri cantabit ei 3
 ego Dominus qui servo eam repente propinabo ei ne forte visitetur contra eam
 nocte et die servo eam 4
 indignatio non est mihi quis dabit me spinam et veprem in proelio gradiar
 super eam succendam eam pariter 5
 an potius tenebit fortitudinem meam faciet pacem mihi pacem
 faciet mihi 6
 qui egrediuntur impetu ad Iacob florebit et germinabit Israhel et implebunt faciem
 orbis semine 7
 numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum aut sicut occidit interfectos eius

sic occisus est ⁸ in mensura contra mensuram cum abiecta fuerit iudicabis eam meditata est in
 spiritu suo duro per diem aestus ⁹ idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob et iste omnis
 fructus ut auferatur peccatum eius cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris adlisis
 non stabunt luci et delubra ¹⁰ civitas enim munita desolata erit speciosa relinquetur et dimittetur
 quasi desertum ibi pascetur vitulus et ibi accubabit et consumet summitates eius ¹¹ in siccitate
 messis illius conterentur mulieres venientes et docentes eam non est enim populus sapiens propterea
 non miserebitur eius qui fecit eum et qui formavit eum non parcat ei ¹² et erit in die illa percutiet
 Dominus ab alveo Fluminis usque ad torrentem Aegypti et vos congregabimini unus et unus filii
 Israhel ¹³ et erit in die illa clangetur in tuba magna et venient qui perdit fuerant de terra Assyriorum
 et qui eiecti erant in terra Aegypti et adorabunt Dominum in monte sancto in Hierusalem

Chapter 28

¹ vae coronae superbiae ebriis Ephraim et flori decidenti gloriae exultationis eius qui erant in
 vertice vallis pinguiserrantes a vino ² ecce validus et fortis Domini sicut impetus grandinis
 turbo confringens sicut impetus aquarum multarum inundantium et emissarum super terram spatiosam
³ pedibus conculcabitur corona superbiae ebriorum Ephraim ⁴ et erit flos decidens gloriae exultationis
 eius qui est super verticem vallis pinguium quasi temporaneum ante maturitatem autumnii quod
 cum aspexerit videns statim ut manu tenuerit devorabit illud ⁵ in die illa erit Dominus exercituum
 corona gloriae et sertum exultationis residuo populi sui ⁶ et spiritus iudicii sedenti super iudicium
 et fortitudo revertentibus de bello ad portam ⁷ verum hii quoque prae vino nescierunt et prae ebrietate
 erraverunt sacerdos et propheta nescierunt prae ebrietate absorti sunt a vino erraverunt in ebrietate
 nescierunt videntem ignoraverunt iudicium ⁸ omnes enim mensae repletae sunt vomitu sordiumque
 ita ut non esset ultra locus ⁹ quem docebit scientiam et quem intellegere faciet auditum ablactatos
 a lacte apulsos ab uberibus ¹⁰ quia manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta
 reexpecta modicum ibi modicum ibi ¹¹ in loquella enim labii et lingua altera loquetur ad populum
 istum ¹² cui dixit haec requies reficite lassum et hoc est meum refrigerium et noluerunt audire
¹³ et erit eis verbum Domini manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta reexpecta

modicum ibi modicum ibi ut vadant et cadant retrorsum et conterantur et inlaqueentur et capiantur
 14
 propter hoc audite verbum Domini viri inlusores qui dominamini super populum meum qui est
 15
 in Hierusalem dixistis enim percussimus foedus cum morte et cum inferno fecimus pactum
 flagellum inundans cum transierit non veniet super nos quia posuimus mendacium spem nostram
 16
 et mendacio protecti sumus idcirco haec dicit Dominus Deus ecce ego mittam in fundamentis
 Sion lapidem lapidem probatum angularem pretiosum in fundamento fundatum qui crediderit non
 17
 festinet et ponam iudicium in pondere et iustitiam in mensura et subvertet grando spem mendacii
 18
 et protectionem aquae inundabunt et delebitur foedus vestrum cum morte et pactum vestrum
 cum inferno non stabit flagellum inundans cum transierit eritis ei in conculcationem
 19
 quandocumque pertransierit tollet vos quoniam mane diluculo pertransibit in die et in nocte et
 20
 tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui coangustatum est enim stratum ita ut alter
 21
 decidat et pallium breve utrumque operire non potest sicut enim in monte Divisionum stabit
 Dominus sicut in valle quae est in Gabao irascetur ut faciat opus suum alienum opus eius ut operetur
 22
 opus suum peregrinum est opus ab eo et nunc nolite inludere ne forte constringantur vincula
 vestra consummationem enim et abbreviationem audivi a Domino Deo exercituum super universam
 23
 terram auribus percipite et audite vocem meam attendite et audite eloquium meum 24
 25
 tota die arabit arans ut serat proscindet et sariet humum suam nonne cum adaequaverit faciem
 eius seret gith et cyminum sparget et ponet triticum per ordinem et hordeum et milium et viciam
 26
 in finibus suis et erudiet eum illud in iudicio Deus suus docebit eum illud 27
 triturbabitur gith nec rota plaustrum super cyminum circumiet sed in virga excutietur gith et cyminum
 28
 in baculo panis autem comminuetur verum non in perpetuum triturbans triturbabit illum neque
 29
 vexabit eum rota plaustrum nec in ungulis suis comminuet eum et hoc a Domino Deo exercituum
 exivit ut mirabile faceret consilium et magnificaret iustitiam

Chapter 29

1
 vae Arihel Arihel civitas quam circumdedit David additus est annus ad annum sollemnitates
 2
 evolutae sunt et circumvallabo Arihel et erit tristis et maerens et erit mihi quasi Arihel 3
 et circumdabo quasi spheram in circuitu tuo et iaciam contra te aggerem et munimenta ponam in

obsidionem tuam ⁴ humiliaberis de terra loqueris et de humo audietur eloquium tuum et erit quasi
 pythonis de terra vox tua et de humo eloquium tuum mussitabit ⁵ et erit sicut pulvis tenuis multitudo
 ventilantium te et sicut favilla pertransiens multitudo eorum qui contra te praevaluerunt ⁶ eritque
 repente confestim a Domino exercituum visitabitur in tonitru et commotione terrae et voce magna
 turbinis et tempestatis et flammae ignis devorantis ⁷ et erit sicut somnium visionis nocturnae
 multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra Arihel et omnes qui militaverunt et obsederunt
 et praevaluerunt adversus eam ⁸ et sicuti somniat esuriens et comedit cum autem fuerit expertus
 vacua est anima eius et sicut somniat sitiens et bibit et postquam fuerit expergefactus lassus adhuc
 sitit et anima eius vacua est sic erit multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra montem
 Sion ⁹ obstupescite et admiramini fluctuate et vacillate inebriamini et non a vino movemini et non
 ebrietate ¹⁰ quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis claudet oculos vestros prophetas et
 principes vestros qui vident visiones operiet ¹¹ et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati
 quem cum dederint scienti litteras dicent lege istum et respondebit non possum signatus est enim
¹² et dabitur liber nescienti litteras diciturque ei lege et respondebit nescio litteras ¹³ et dixit
 Dominus eo quod adpropinquat populus iste ore suo et labiis suis glorificat me cor autem eius longe
 est a me et timuerunt me mandato hominum et doctrinis ¹⁴ ideo ecce ego addam ut admirationem
 faciam populo huic miraculo grandi et stupendo peribit enim sapientia a sapientibus eius et intellectus
 prudentium eius abscondetur ¹⁵ vae qui profundi estis corde ut a Domino abscondatis consilium
 quorum sunt in tenebris opera et dicunt quis videt nos et quis novit nos ¹⁶ perversa est haec vestra
 cogitatio quasi lutum contra figulum cogitet et dicat opus factori suo non fecisti me et figmentum
 dicat fictori suo non intellegis ¹⁷ nonne adhuc in modico et in brevi convertetur Libanus in Chermel
 et Chermel in saltum reputabitur ¹⁸ et audient in die illa surdi verba libri et de tenebris et caligine
 oculi caecorum videbunt ¹⁹ et addent mites in Domino laetitiam et pauperes homines in Sancto
 Israhel exultabunt ²⁰ quoniam defecit qui praevalebat consummatus est inlusor et succisi sunt
 omnes qui vigilabant super iniquitatem ²¹ qui peccare faciebant homines in verbo et arguentem in
 porta subplantabant et declinaverunt frustra a iusto ²² propter hoc haec dicit Dominus ad domum
 Iacob qui redemit Abraham non modo confundetur Iacob nec modo vultus eius erubescet ²³ sed
 cum viderit filios suos opera manuum mearum in medio sui sanctificantes nomen meum et

sanctificabunt Sanctum Iacob et Deum Israhel praedicabunt²⁴ et scient errantes spiritu intellectum
et mussitatores discent legem

Chapter 30

¹
vae filii desertores dicit Dominus ut faceretis consilium et non ex me et ordiremini telam et
non per spiritum meum ut adderetur peccatum super peccatum² qui ambulatis ut descendatis in
Aegyptum et os meum non interrogastis sperantes auxilium in fortitudine Pharao et habentes
fiduciam in umbra Aegypti³ et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem et fiducia umbrae
Aegypti in ignominiam⁴ erant enim in Tanis principes tui et nuntii tui usque ad Anes pervenerunt
⁵
omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse non potuit non fuerunt in auxilium et in aliquam
utilitatem sed in confusionem et obprobrium⁶ onus iumentorum austri in terra tribulationis et
angustiae leaena et leo ex eis vipera et regulus volans portantes super umeros iumentorum divitias
suas et super gibbum camelorum thesauros suos ad populum qui eis prodesse non poterit⁷ Aegyptus
enim frustra et vane auxiliabitur ideo clamavi super hoc superbia tantum est quiesce⁸ nunc ingressus
scribe eis super buxum et in libro diligenter exara illud et erit in die novissimo in testimonium
usque ad aeternum⁹ populus enim ad iracundiam provocans est et filii mendaces filii nolentes
audire legem Domini¹⁰ qui dicunt videntibus nolite videre et aspicientibus nolite aspicere nobis
ea quae recta sunt loquimini nobis placentia videte nobis errores¹¹ auferte a me viam declinate a
me semitam cesset a facie nostra Sanctus Israhel¹² propterea haec dicit Sanctus Israhel pro eo
quod reprobastis verbum hoc et sperastis in calumniam et tumultum et innixi estis super eo
¹³
propterea erit vobis iniquitas haec sicut interruptio cadens et requisita in muro excelso quoniam
subito dum non speratur veniet contritio eius¹⁴ et comminuetur sicut conteritur lagoena figuli
contritione pervalida et non invenietur de fragmentis eius testa in qua portetur igniculus de incendio
aut hauriatur parum aquae de fovea¹⁵ quia haec dicit Dominus Deus Sanctus Israhel si revertamini
et quiescatis salvi eritis in silentio et in spe erit fortitudo vestra et nolulistis¹⁶ et dixistis nequaquam
sed ad equos fugiemus ideo fugietis et super veloces ascendemus ideo veloces erunt qui persequentur
¹⁷
vos mille homines a facie terroris unius et a facie terroris quinque fugietis donec relinquamini

18
 quasi malus navis in vertice montis et quasi signum super collem propterea expectat Dominus
 ut misereatur vestri et ideo exaltabitur parcens vobis quia Deus iudicii Dominus beati omnes qui
 19
 expectant eum populus enim Sion habitabit in Hierusalem plorans nequaquam plorabis miserans
 20
 miserebitur tui ad vocem clamoris tui statim ut audierit respondebit tibi et dabit vobis Dominus
 panem artum et aquam brevem et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum et erunt oculi tui
 21
 videntes praeceptorem tuum et aures tuae audient verbum post tergum montis haec via ambulate
 22
 in ea neque ad dexteram neque ad sinistram et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui
 et vestimentum conflatilis auri tui et disperges ea sicut inmunditiam menstruatae egredere dices ei
 23
 et dabitur pluvia semini tuo ubicumque seminaveris in terra et panis frugum terrae erit uberrimus
 24
 et pinguis pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose et tauri tui et pulli asinorum qui
 25
 operantur terram commixtum migma comedent sic in area ut ventilatum est et erunt super omnem
 montem excelsum et super omnem collem elevatum rivi currentium aquarum in die interfectionis
 26
 multorum cum ceciderint turres et erit lux lunae sicut lux solis et lux solis erit septempliciter
 sicut lux septem dierum in die qua alligaverit Dominus vulnus populi sui et percussuram plagae
 27
 eius sanaverit ecce nomen Domini venit de longinquo ardens furor eius et gravis ad portandum
 28
 labia eius repleta sunt indignatione et lingua eius quasi ignis devorans spiritus eius velut torrens
 inundans usque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum et frenum erroris quod erat in
 29
 maxillis populorum canticum erit vobis sicut nox sanctificatae sollemnitatis et laetitia cordis
 30
 sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad Fortem Israhel et auditam faciet Dominus
 gloriam vocis suae et terrorem brachii sui ostendet in comminatione furoris et flamma ignis
 31
 devorantis adlidet in turbine et in lapide grandinis a voce enim Domini pavebit Assur virga
 32
 percussus et erit transitus virgae fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis
 33
 et in citharis et in bellis praecipuis expugnabit eos praeparata est enim ab heri Thofeth a rege
 praeparata profunda et dilatata nutrimenta eius ignis et ligna multa flatus Domini sicut torrens
 sulphuris succendens eam

Chapter 31

¹ vae qui descendunt in Aegyptum ad auxilium in equis sperantes et habentes fiduciam super quadrigis quia multae sunt et super equitibus quia praevalidi nimis et non sunt confisi super Sanctum Israhel et Dominum non requisierunt ² ipse autem sapiens adduxit malum et verba sua non abstulit et consurget contra domum pessimorum et contra auxilium operantium iniquitatem ³ Aegyptus homo et non deus et equi eorum caro et non spiritus et Dominus inclinabit manum suam et corruet auxiliator et cadet cui praestatur auxilium simulque omnes consumentur ⁴ quia haec dicit Dominus ad me quomodo si rugiat leo et catulus leonis super praedam suam cum occurrerit ei multitudo pastorum a voce eorum non formidabit et a multitudine eorum non pavebit sic descendet Dominus exercituum ut proelietur super montem Sion et super collem eius ⁵ sicut aves volantes sic proteget Dominus exercituum Hierusalem protegens et liberans transiens et salvans ⁶ convertimini sicut in profundum recesseratis filii Israhel ⁷ in die enim illa abiciet vir idola argenti sui et idola auri sui quae fecerunt vobis manus vestrae in peccatum ⁸ et cadet Assur in gladio non viri et gladius non hominis vorabit eum et fugiet non a facie gladii et iuvenes eius vectigales erunt ⁹ et fortitudo eius a terrore transibit et pavebunt fugientes principes eius dixit Dominus cuius ignis est in Sion et caminus eius in Hierusalem

Chapter 32

¹ ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio praeerunt ² et erit vir sicut qui absconditur a vento et celat se a tempestate sicut rivi aquarum in siti et umbra petrae prominentis in terra deserta ³ non caligabunt oculi videntium et aures audientium diligenter auscultabunt ⁴ et cor stultorum intellet scientiam et lingua balborum velociter loquetur et plane ⁵ non vocabitur ultra is qui insipiens est princeps neque fraudulentus appellabitur maior ⁶ stultus enim fatua loquetur et cor eius faciet iniquitatem ut perficiat simulationem et loquatur ad Dominum fraudulenter et vacuefaciat animam esurientis et potum sitiendi auferat ⁷ fraudulentum vasa pessima sunt ipse enim cogitationes concinnavit ad perdendos mites in sermone mendacii cum loqueretur pauper iudicium ⁸ princeps vero ea quae digna sunt principe cogitavit et ipse super duces stabit ⁹ mulieres opulentae surgite et audite vocem meam filiae confidentes percipite auribus eloquium meum ¹⁰ post dies et annum et vos conturbabimini confidentes consummata est enim vindemia collectio ultra non veniet

11
 obstupescite opulentae conturbamini confidentes exuite vos et confundimini accingite lumbos
 12
 vestros super ubera plangite super regione desiderabili super vinea fertili 13 super humum populi
 14
 mei spina et vepres ascendent quanto magis super omnes domos gaudii civitatis exultantis domus
 enim dimissa est multitudo urbis relictæ est tenebrae et palpatio factæ sunt super speluncas usque
 15
 in aeternum gaudium onagrorum pascua gregum donec effundatur super nos spiritus de excelso
 16
 et erit desertum in Chermel et Chermel in saltum reputabitur et habitabit in solitudine iudicium
 17
 et iustitia in Chermel sedebit et erit opus iustitiae pax et cultus iustitiae silentium et securitas
 18
 usque in sempiternum et sedebit populus meus in pulchritudine pacis et in tabernaculis fiduciae
 19
 et in requie opulenta grando autem in descensione saltus et humilitate humiliabitur civitas
 20
 beati qui seminatis super omnes aquas inmittentes pedem bovis et asini

Chapter 33

1
 vae qui praedaris nonne et ipse praedaberis et qui spernis nonne et ipse sperneris cum
 consummaveris depraedationem depraedaberis cum fatigatus desiveris contemnere contemneris
 2
 Domine miserere nostri te expectavimus esto brachium eorum in mane et salus nostra in tempore
 3
 tribulationis a voce angeli fugerunt populi ab exaltatione tua dispersae sunt gentes 4 et
 congregabuntur spolia vestra sicut colligitur brucus velut cum fossae plenae fuerint de eo
 5
 magnificatus est Dominus quoniam habitavit in excelso implevit Sion iudicio et iustitia 6 et erit
 7
 fides in temporibus tuis divitiae salutis sapientia et scientia timor Domini ipse thesaurus eius ecce
 8
 videntes clamabunt foris angeli pacis amare flebunt dissipatae sunt viae cessavit transiens per
 9
 semitam irritum factum est pactum proiecit civitates non reputavit homines luxit et elanguit terra
 confusus est Libanus et obsorduit et factus est Saron sicut desertum et concussa est Basan et
 10
 Carmelus nunc consurgam dicit Dominus nunc exaltabor nunc sublevabor 11 concipietis ardorem
 12
 parietis stipulam spiritus vester ut ignis vorabit vos et erunt populi quasi de incendio cinis spinae
 13
 congregatae igni conburentur audite qui longe estis quae fecerim et cognoscite vicini fortitudinem
 14
 meam conterriti sunt in Sion peccatores possedit tremor hypocritas quis poterit habitare de vobis

cum igne devorante quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis ¹⁵ qui ambulat in iustitiis
 et loquitur veritates qui proicit avaritiam ex calumnia et excutit manus suas ab omni munere qui
 obturat aures suas ne audiat sanguinem et claudit oculos suos ne videat malum ¹⁶ iste in excelsis
 habitabit munimenta saxorum sublimitas eius panis ei datus est aquae eius fideles sunt ¹⁷ regem
 in decore suo videbunt oculi eius cernent terram de longe ¹⁸ cor tuum meditabitur timorem ubi est
 litteratus ubi legis verba ponderans ubi doctor parvulorum ¹⁹ populum inpudentem non videbis
 populum alti sermonis ita ut non possis intellegere disertitudinem linguae eius in quo nulla est
 sapientia ²⁰ respice Sion civitatem sollemnitatis nostrae oculi tui videbunt Hierusalem habitationem
 opulentam tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum
 et omnes funiculi eius non rumpentur ²¹ quia solummodo ibi magnificus Dominus noster locus
 fluviorum rivi latissimi et patentes non transibit per eum navis remigum neque trieris magna
 transgredietur eum ²² Dominus enim iudex noster Dominus legifer noster Dominus rex noster ipse
 salvabit nos ²³ laxati sunt funiculi tui sed non praevalerunt sic erit malus tuus ut dilatare signum
 non queas tunc dividantur spolia praedarum multarum claudi diripient rapinam ²⁴ nec dicet vicinus
 elangui populus qui habitat in ea auferetur ab eo iniquitas

Chapter 34

¹ accedite gentes et audite et populi attendite audiat terra et plenitudo eius orbis et omne germen
 eius ² quia indignatio Domini super omnes gentes et furor super universam militiam eorum interfecit
 eos et dedit eos in occisionem ³ interfecti eorum proicientur et de cadaveribus eorum ascendet fetor
 tabescent montes sanguine eorum ⁴ et tabescet omnis militia caelorum et conplicabuntur sicut liber
 caeli et omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea et de ficu ⁵ quoniam inebriatus
 est in caelo gladius meus ecce super Idumeam descendet et super populum interfectionis meae ad
 iudicium ⁶ gladius Domini repletus est sanguine incrassatus est adipe de sanguine agnorum et
 hircorum de sanguine medullatorum arietum victima enim Domini in Bosra et interfectio magna
 in terra Edom ⁷ et descendent unicornes cum eis et tauri cum potentibus inebriabitur terra eorum
 sanguine et humus eorum adipe pinguium ⁸ quia dies ultionis Domini annus retributionum iudicii

⁹
 Sion et convertentur torrentes eius in picem et humus eius in sulphur et erit terra eius in picem
¹⁰
 ardentem nocte et die non extinguetur in sempiternum ascendet fumus eius a generatione in
¹¹
 generationem desolabitur in saeculum saeculorum non erit transiens per eam et possidebunt
 illam onocrotalus et ericius et ibis et corvus habitabunt in ea et extendetur super eam mensura ut
¹²
 redigatur ad nihilum et perpendicularum in desolationem nobiles eius non erunt ibi regem potius
¹³
 invocabunt et omnes principes eius erunt in nihilum et orientur in domibus eius spinae et urticae
¹⁴
 et paliurus in munitionibus eius et erit cubile draconum et pascua strutionum et occurrent
 daemonia onocentauris et pilosus clamabit alter ad alterum ibi cubavit lamia et invenit sibi requiem
¹⁵
 ibi habuit foveam ericius et enutrivit catulos et circumfodit et fovit in umbra eius illuc congregati
¹⁶
 sunt milvi alter ad alterum requirite diligenter in libro Domini et legite unum ex eis non defuit
 alter ad alterum non quaesivit quia quod ex ore meo procedit ille mandavit et spiritus eius ipse
¹⁷
 congregavit ea et ipse misit eis sortem et manus eius divisit eam illis in mensuram usque in
 aeternum possidebunt eam in generatione et generatione habitabunt in ea

Chapter 35

¹
 laetabitur deserta et invia et exultabit solitudo et florebit quasi lilium ² germinans germinabit
 et exultabit laetabunda et laudans gloria Libani data est ei decor Carmeli et Saron ipsi videbunt
³
 gloriam Domini et decorem Dei nostri confortate manus dissolutas et genua debilia roborate
⁴
 dicite pusillanimis confortamini nolite timere ecce Deus vester ultionem adducet retributionis
⁵
 Deus ipse veniet et salvabit vos tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum patebunt ⁶ tunc
 saliet sicut cervus claudus et aperta erit lingua mutorum quia scissae sunt in deserto aquae et torrentes
⁷
 in solitudine et quae erat arida in stagnum et sitiens in fontes aquarum in cubilibus in quibus prius
⁸
 dracones habitabant orietur viror calami et iunci et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur
⁹
 non transibit per eam pollutus et haec erit nobis directa via ita ut stulti non errent per eam non
 erit ibi leo et mala bestia non ascendet per eam nec invenietur ibi et ambulabunt qui liberati fuerint
¹⁰
 et redempti a Domino convertentur et venient in Sion cum laude et laetitia sempiterna super
 caput eorum gaudium et laetitiam obtinebunt et fugiet dolor et gemitus

Chapter 36

¹ et factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum super
² omnes civitates Iuda munitas et cepit eas et misit rex Assyriorum Rabsacen de Lachis in Hierusalem
³ ad regem Ezechiam in manu gravi et stetit in aquaeductu piscinae superioris in via agri Fullonis
⁴ et egressus est ad eum Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius
⁵ Asaph a commentariis et dixit ad eos Rabsaces dicite Ezechiae haec dicit rex magnus rex
⁶ Assyriorum quae est ista fiducia qua confidis aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis
⁷ super quem habes fiduciam quia recessisti a me ecce confidis super baculum harundineum
⁸ confractum istum super Aegyptum cui si innisus fuerit homo intrabit in manu eius et perforabit
⁹ eam sic Pharaon rex Aegypti omnibus qui confidunt in eo quod si responderis mihi in Domino
¹⁰ Deo nostro confidimus nonne ipse est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et dixit Iudae et
¹¹ Hierusalem coram altari isto adorabitis et nunc trade te domino meo regi Assyriorum et dabo tibi
¹² duo milia equorum nec poteris ex te praebere ascensores eorum et quomodo sustinebis faciem
¹³ iudicis unius loci ex servis domini mei minoribus quod si confidis in Aegypto in quadriga et in
¹⁴ equitibus et nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam Dominus
¹⁵ dixit ad me ascende super terram istam et disperse eam et dixit Eliachim et Sobna et Ioae ad
¹⁶ Rabsacen loquere ad servos tuos syra lingua intellegimus enim ne loquaris ad nos iudaice in auribus
¹⁷ populi qui est super murum et dixit ad eos Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit
¹⁸ me dominus meus ut loquerer omnia verba ista et non potius ad viros qui sedent in muro ut comedant
¹⁹ stercora sua et bibant urinam pedum suorum vobiscum et stetit Rabsaces et clamavit voce magna
²⁰ iudaice et dixit audite verba regis magni regis Assyriorum haec dicit rex non seducat vos Ezechias
²¹ quia non poterit eruere vos et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino dicens eruens
²² liberabit nos Dominus non dabitur civitas ista in manu regis Assyriorum nolite audire Ezechiam
²³ haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum benedictionem et egredimini ad me et comedite
²⁴ unusquisque vineam suam et unusquisque ficum suam et bibite unusquisque aquam cisternae suae
²⁵ donec veniam et tollam vos ad terram quae est ut terra vestra terram frumenti et vini terram
²⁶ panum et vinearum ne conturbet vos Ezechias dicens Dominus liberabit nos numquid liberaverunt
²⁷ dii gentium unusquisque terram suam de manu regis Assyriorum ubi est deus Emath et Arfad

ubi est deus Seffarvaim numquid liberaverunt Samariam de manu mea²⁰ quis est ex omnibus diis
 terrarum istarum qui eruerit terram suam de manu mea ut eruat Dominus Hierusalem de manu mea
 21 et siluerunt et non responderunt ei verbum mandaverat enim rex dicens ne respondeatis ei²² et
 ingressus est Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius Asaph a
 commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

Chapter 37

¹ et factum est cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et obvolutus est sacco et intravit
 in domum Domini² et misit Eliachim qui erat super domum et Sobnam scribam et seniores de
 sacerdotibus opertos saccis ad Isaiam filium Amos prophetam³ et dixerunt ad eum haec dicit
 Ezechias dies tribulationis et correptionis et blasphemiae dies haec quia venerunt filii usque ad
 partum et virtus non est parienti⁴ si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabsaces quem
 misit rex Assyriorum dominus suus ad blasphemandum Deum viventem et obprobrandum sermonibus
 quos audivit Dominus Deus tuus leva ergo orationem pro reliquiis quae reppertae sunt⁵ et venerunt
 servi regis Ezechiae ad Isaiam⁶ et dixit ad eos Isaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus
 ne timeas a facie verborum quae audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me⁷ ecce
 ego dabo ei spiritum et audiet nuntium et revertetur ad terram suam et corruiere eum faciam gladio
 in terra sua⁸ reversus est autem Rabsaces et invenit regem Assyriorum proeliantem adversus Lobna
 audierat enim quia profectus esset de Lachis⁹ et audivit de Tharaca rege Aethiopiae dicentes
 egressus est ut pugnet contra te quod cum audisset misit nuntios ad Ezechiam dicens¹⁰ haec dicetis
 Ezechiae regi Iudae loquentes non te decipiat Deus tuus in quo tu confidis dicens non dabitur
 Hierusalem in manu regis Assyriorum¹¹ ecce tu audisti omnia quae fecerunt reges Assyriorum
 omnibus terris quas subverterunt et tu poteris liberari¹² numquid eruerunt eos dii gentium quos
 subverterunt patres mei Gozan et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thalassar¹³ ubi est
 rex Emath et rex Arfad et rex urbis Seffarvaim Anahe et Ava¹⁴ et tulit Ezechias libros de manu
 nuntiorum et legit eos et ascendit in domum Domini et expandit eos Ezechias coram Domino¹⁵ et
 oravit Ezechias ad Dominum dicens¹⁶ Domine exercituum Deus Israhel qui sedes super cherubin

tu es Deus solus omnium regnorum terrae tu fecisti caelum et terram ¹⁷ inclina Domine aurem
 tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib quae misit ad
 blasphemandum Deum viventem ¹⁸ vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras
 et regiones earum ¹⁹ et dederunt deos earum igni non enim erant dii sed opera manuum hominum
 lignum et lapis et comminuerunt eos ²⁰ et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius et
 cognoscant omnia regna terrae quia tu es Dominus solus ²¹ et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam
 dicens haec dicit Dominus Deus Israhel pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum
²² hoc est verbum quod locutus est Dominus super eum despexit te subsannavit te virgo filia Sion
 post te caput movit filia Hierusalem ²³ cui exprobrasti et quem blasphemasti et super quem exaltasti
 vocem et levasti altitudinem oculorum tuorum ad Sanctum Israhel ²⁴ in manu servorum tuorum
 exprobrasti Domino et dixisti in multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium
 iuga Libani et succidam excelsa cedrorum eius electas abietes illius et introibo altitudinem summitatis
 eius saltum Carmeli eius ²⁵ ego fodi et bibi aquam et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rivos
 aggerum ²⁶ numquid non audisti quae olim fecerim ei ex diebus antiquis ego plasmavi illud et
 nunc adduxi et factum est in eradicationem collium conpugnantium et civitatum munitarum
²⁷ habitatores earum breviata manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt sicut faenum agri et
 gramen pascuae et herba tectorum quae exaruit antequam maturesceret ²⁸ habitationem tuam et
 egressum tuum et introitum tuum cognovi et insaniam tuam contra me ²⁹ cum fureres adversum
 me superbia tua ascendit in aures meas ponam ergo circulum in naribus tuis et frenum in labiis tuis
 et reducam te in viam per quam venisti ³⁰ tibi autem hoc erit signum comede hoc anno quae sponte
 nascuntur et in anno secundo pomis vescere in anno autem tertio seminate et metite et plantate
 vineas et comedite fructum earum ³¹ et mittet id quod salvatum fuerit de domo Iuda et quod reliquum
 est radicem deorsum et faciet fructum sursum ³² quia de Hierusalem exhibunt reliquiae et salvatio
 de monte Sion zelus Domini exercituum faciet istud ³³ propterea haec dicit Dominus de rege
 Assyriorum non introibit civitatem hanc et non iaciet ibi sagittam et non occupabit eam clypeus et
 non mittet in circuitu eius aggerem ³⁴ in via qua venit per eam revertetur et civitatem hanc non
 ingredietur dicit Dominus ³⁵ et protegam civitatem istam ut salvem eam propter me et propter
 David servum meum ³⁶ egressus est autem angelus Domini et percussit in castris Assyriorum

centum octoginta quinque milia et surrexerunt mane et ecce omnes cadavera mortuorum³⁷ et
 egressus est et abiit et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et habitavit in Nineve³⁸ et factum
 est cum adoraret in templo Nesrach deum suum Adramelech et Sarasar filii eius percusserunt eum
 gladio fugeruntque in terram Ararat et regnavit Asoraddon filius eius pro eo

Chapter 38

¹ in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et introivit ad eum Isaias filius Amos
 propheta et dixit ei haec dicit Dominus dispone domui tuae quia morieris tu et non vives² et
 convertit Ezechias faciem suam ad parietem et oravit ad Dominum³ et dixit obsecro Domine
 memento quaeso quomodo ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod bonum
 est in oculis tuis fecerim et flevit Ezechias fletu magno⁴ et factum est verbum Domini ad Isaiam
 dicens⁵ vade et dic Ezechiae haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi orationem tuam vidi
 lacrimam tuam ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos⁶ et de manu regis Assyriorum
 eruam te et civitatem istam et protegam eam⁷ hoc autem tibi erit signum a Domino quia faciet
 Dominus verbum hoc quod locutus est⁸ ecce ego reverti faciam umbram linearum per quas
 descenderat in horologio Ahaz in sole retrorsum decem lineis et reversus est sol decem lineis per
 gradus quos descenderat⁹ scriptura Ezechiae regis Iuda cum aegrotasset et convaluisset de infirmitate
 sua¹⁰ ego dixi in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi quaesivi residuum annorum
 meorum¹¹ dixi non videbo Dominum Dominum in terra viventium non aspiciam hominem ultra
 et habitarem quievit¹² generatio mea ablata est et convoluta est a me quasi tabernaculum pastorum
 praecisa est velut a texente vita mea dum adhuc ordire succidit me de mane usque ad vesperam
 finies me¹³ sperabam usque ad mane quasi leo sic contrivit omnia ossa mea de mane usque ad
 vesperam finies me¹⁴ sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor ut columba adtenuati sunt
 oculi mei suspicientes in excelsum Domine vim patior sponde pro me¹⁵ quid dicam aut quid
 respondebit mihi cum ipse fecerit recogitabo omnes annos meos in amaritudine animae meae
¹⁶ Domine sic vivitur et in talibus vita spiritus mei corripies me et vivificabis me¹⁷ ecce in pace
 amaritudo mea amarissima tu autem eruisti animam meam ut non periret proiecisti post tergum

tuum omnia peccata mea ¹⁸ quia non infernus confitebitur tibi neque mors laudabit te non
 expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam ¹⁹ vivens vivens ipse confitebitur tibi sicut
 et ego hodie pater filiis notam faciet veritatem tuam ²⁰ Domine salvum me fac et psalmos nostros
 cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini ²¹ et iussit Isaias ut tollerent massam de
 ficis et cataplasmaerent super vulnus et sanaretur ²² et dixit Ezechias quod erit signum quia ascendam
 in domo Domini

Chapter 39

¹ in tempore illo misit Marodach Baladan filius Baladan rex Babylonis libros et munera ad
 Ezechiam audierat enim quod aegrotasset et convaluisset ² laetatus est autem super eis Ezechias
 et ostendit eis cellam aromatum et argenti et auri et odoramentorum et unguenti optimi et omnes
 apothecas supellectilis suae et universa quae inventa sunt in thesauris eius non fuit verbum quod
 non ostenderet eis Ezechias in domo sua et in omni potestate sua ³ introiit autem Isaias propheta
 ad regem Ezechiam et dixit ei quid dixerunt viri isti et unde venerunt ad te et dixit Ezechias de terra
 longinqua venerunt ad me de Babylone ⁴ et dixit quid viderunt in domo tua et dixit Ezechias omnia
 quae in domo mea sunt viderunt non fuit res quam non ostenderim eis in thesauris meis ⁵ et dixit
 Isaias ad Ezechiam audi verbum Domini exercituum ⁶ ecce dies venient et auferentur omnia quae
 in domo tua sunt et quae thesaurizaverunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem non
 relinquetur quicquam dicit Dominus ⁷ et de filiis tuis qui exhibunt de te quos genueris tollent et erunt
 eunuchi in palatio regis Babylonis ⁸ et dixit Ezechias ad Isaiam bonum verbum Domini quod locutus
 est et dixit fiat tantum pax et veritas in diebus meis

Chapter 40

¹ consolamini consolamini populus meus dicit Deus vester ² loquimini ad cor Hierusalem et
 avocate eam quoniam completa est malitia eius dimissa est iniquitas illius suscepit de manu Domini
 duplicia pro omnibus peccatis suis ³ vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite in

solitudine semitas Dei nostri ⁴ omnis vallis exaltabitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt
prava in directa et aspera in ⁵ vias planas et revelabitur gloria Domini et videbit omnis caro pariter
quod os Domini locutum est ⁶ vox dicentis clama et dixi quid clamabo omnis caro faenum et omnis
gloria eius quasi flos agri ⁷ exsiccatum est faenum et cecidit flos quia spiritus Domini sufflavit in
eo vere faenum est populus ⁸ exsiccatum est faenum cecidit flos verbum autem Dei nostri stabit in
aeternum ⁹ super montem excelsum ascende tu quae evangelizas Sion exalta in fortitudine vocem
tuam quae evangelizas Hierusalem exalta noli timere dic civitatibus Iudae ecce Deus vester ¹⁰ ecce
Dominus Deus in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur ecce merces eius cum eo et opus
illius coram eo ¹¹ sicut pastor gregem suum pascet in brachio suo congregabit agnos et in sinu suo
levabit fetus ipse portabit ¹² quis mensus est pugillo aquas et caelos palmo ponderavit quis adpendit
tribus digitis molem terrae et libravit in pondere montes et colles in statera ¹³ quis adiuvit spiritum
Domini aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi ¹⁴ cum quo iniit consilium et instruxit eum et
docuit eum semitam iustitiae et erudivit eum scientiam et viam prudentiae ostendit illi ¹⁵ ecce
gentes quasi stilla situlae et quasi momentum staterae reputatae sunt ecce insulae quasi pulvis
exiguus ¹⁶ et Libanus non sufficiet ad succendendum et animalia eius non sufficient ad holocaustum
¹⁷ omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo et quasi nihilum et inane reputatae sunt ei ¹⁸ cui
ergo similem fecistis Deum aut quam imaginem ponetis ei ¹⁹ numquid sculptile conflavit faber aut
aurifex auro figuravit illud et lamminis argenteis argentarius ²⁰ forte lignum et inputribile elegit
artifex sapiens quaerit quomodo statuatur simulacrum quod non moveatur ²¹ numquid non scietis
numquid non audietis numquid non adnuntiatur est ab initio vobis numquid non intellexistis
fundamenta terrae ²² qui sedet super gyrum terrae et habitatores eius sunt quasi lucustae qui extendit
velut nihilum caelos et expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum ²³ qui dat secretorum
scrutatores quasi non sint iudices terrae velut inane fecit ²⁴ et quidem neque plantatos neque satos
neque radicato in terra trunco eorum repente flavit in eos et aruerunt et turbo quasi stipulam auferet
eos ²⁵ et cui adsimilastis me et adaequastis dicit Sanctus ²⁶ levate in excelsum oculos vestros et
videte quis creavit haec qui educit in numero militiam eorum et omnes ex nomine vocat prae
multitudine fortitudinis et roboris virtutisque eius neque unum reliquum fuit ²⁷ quare dicis Iacob

et loqueris Israhel abscondita est via mea a Domino et a Deo meo iudicium meum transibit
 28 numquid nescis aut non audisti Deus sempiternus Dominus qui creavit terminos terrae non deficiet
 neque laborabit nec est investigatio sapientiae eius ²⁹ qui dat lasso virtutem et his qui non sunt
 fortitudinem et robur multiplicat ³⁰ deficient pueri et laborabunt et iuvenes in infirmitate cadent
 31 qui autem sperant in Domino mutabunt fortitudinem adsumunt pinnas sicut aquilae current et
 non laborabunt ambulabunt et non deficient

Chapter 41

¹ taceant ad me insulae et gentes mutent fortitudinem accedant et tunc loquantur simul ad
 iudicium propinquemus ² quis suscitavit ab oriente iustum vocavit eum ut sequeretur se dabit in
 conspectu eius gentes et reges obtinebit dabit quasi pulverem gladio eius sicut stipulam vento raptam
 arcui eius ³ persequetur eos transibit in pace semita in pedibus eius non apparebit ⁴ quis haec
 operatus est et fecit vocans generationes ab exordio ego Dominus primus et novissimus ego sum
 5 viderunt insulae et timuerunt extrema terrae obstipuerunt adpropinquaverunt et accesserunt
 6 unusquisque proximo suo auxiliatur et fratri suo dicit confortare ⁷ confortabit faber aerarius
 percutiens malleo eum qui cudebat tunc temporis dicens glutino bonum est et confortavit eum in
 clavis ut non moveatur ⁸ et tu Israhel serve meus Iacob quem elegi semen Abraham amici mei ⁹ in
 quo adprehendi te ab extremis terrae et a longinquis eius vocavi te et dixi tibi servus meus es tu
 10 elegi te et non abieci te ne timeas quia tecum sum ego ne declines quia ego Deus tuus confortavi
 te et auxiliatus sum tui et suscepi te dextera iusti mei ¹¹ ecce confundentur et erubescunt omnes
 qui pugnant adversum te erunt quasi non sint et peribunt viri qui contradicunt tibi ¹² quaeres eos
 et non invenies viros rebelles tuos erunt quasi non sint et veluti consumptio homines bellantes
 adversum te ¹³ quia ego Dominus Deus tuus adprehendens manum tuam dicensque tibi ne timeas
 ego adiuvit te ¹⁴ noli timere vermis Iacob qui mortui estis ex Israhel ego auxiliatus sum tui dicit
 Dominus et redemptor tuus Sanctus Israhel ¹⁵ ego posui te quasi plaustrum trituras novum habens
 rostra serrantia trituras montes et comminues et colles quasi pulverem pones ¹⁶ ventilabis eos et
 ventus tollet et turbo disperget eos et tu exultabis in Domino in Sancto Israhel laetaberis ¹⁷ egeni
 et pauperes quaerunt aquas et non sunt lingua eorum siti aruit ego Dominus exaudiam eos Deus

18
 Israhel non derelinquam eos aperiam in supinis collibus flumina et in medio camporum fontes
 19
 ponam desertum in stagna aquarum et terram inviam in rivos aquarum dabo in solitudine cedrum
 20
 et spinam et myrtum et lignum olivae ponam in deserto abietem ulmum et buxum simul ut
 videant et sciant et recogitent et intellegant pariter quia manus Domini fecit hoc et Sanctus Israhel
 21
 creavit illud prope facite iudicium vestrum dicit Dominus adferte si quid forte habetis dixit Rex
 22
 Iacob accedant et nuntient nobis quaecumque ventura sunt priora quae fuerint nuntiate et ponemus
 23
 cor nostrum et sciemus novissima eorum et quae ventura sunt indicate nobis adnuntiate quae
 ventura sunt in futurum et sciemus quia dii estis vos bene quoque aut male si potestis facite et
 24
 loquamur et videamus simul ecce vos estis ex nihilo et opus vestrum ex eo quod non est
 25
 abominatio est qui elegit vos suscitavi ab aquilone et venit ab ortu solis vocabit nomen meum
 26
 et adducet magistratus quasi lutum et velut plastes conculcans humum quis adnuntiavit ab exordio
 ut sciamus et a principio ut dicamus iustus es non est neque adnuntians neque praedicens neque
 27
 audiens sermones vestros primus ad Sion dicet ecce adsunt et Hierusalem evangelistam dabo
 28
 et vidi et non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium et interrogatus responderet verbum
 29
 ecce omnes iniusti et vana opera eorum ventus et inane simulacra eorum

Chapter 42

1
 ecce servus meus suscipiam eum electus meus conplacuit sibi in illo anima mea dedi spiritum
 2
 meum super eum iudicium gentibus proferet non clamabit neque accipiet personam nec audietur
 3
 foris vox eius calamum quassatum non conteret et linum fumigans non extinguet in veritate educet
 4
 iudicium non erit tristis neque turbulentus donec ponat in terra iudicium et legem eius insulae
 5
 expectabunt haec dicit Dominus Deus creans caelos et extendens eos firmans terram et quae
 6
 germinant ex ea dans flatum populo qui est super eam et spiritum calcantibus eam ego Dominus
 vocavi te in iustitia et adprehendi manum tuam et servavi et dedi te in foedus populi in lucem
 7
 gentium ut aperires oculos caecorum et educeres de conclusione vinctum de domo carceris sedentes
 8
 in tenebris ego Dominus hoc est nomen meum gloriam meam alteri non dabo et laudem meam

9
 sculptilibus quae prima fuerant ecce venerunt nova quoque ego adnuntio antequam orientur audita
 10
 vobis faciam cantate Domino canticum novum laus eius ab extremis terrae qui descenditis in
 11
 mare et plenitudo eius insulae et habitatores earum sublevetur desertum et civitates eius in
 12
 domibus habitabit Cedar laudate habitatores Petrae de vertice montium clamabunt ponent Domino
 13
 gloriam et laudem eius in insulis nuntiabunt Dominus sicut fortis egredietur sicut vir proelior
 14
 suscitabit zelum vociferabitur et clamabit super inimicos suos confortabitur tacui semper silui
 15
 patiens fui sicut pariens loquar dissipabo et absorbebo simul desertos faciam montes et colles
 16
 et omne gramen eorum exsiccabo et ponam flumina in insulas et stagna arefaciam et ducam
 caecos in via quam nesciunt in semitis quas ignoraverunt ambulare eos faciam ponam tenebras
 17
 coram eis in lucem et prava in recta haec verba feci eis et non dereliqui eos conversi sunt
 retrorsum confundantur confusione qui confidunt in sculptili qui dicunt conflatili vos dii nostri
 18
 19
 surdi audite et caeci intuemini ad videndum quis caecus nisi servus meus et surdus nisi ad
 20
 quem nuntios meos misi quis caecus nisi qui venundatus est quis caecus nisi servus Domini qui
 21
 vides multa nonne custodies qui apertas habes aures nonne audies et Dominus voluit ut
 22
 sanctificaret eum et magnificaret legem et extolleret ipse autem populus direptus et vastatus
 laqueus iuvenum omnes et in domibus carcerum absconditi sunt facti sunt in rapinam nec est qui
 23
 eruat in direptionem et non est qui dicat redde quis est in vobis qui audiat hoc attendat et auscultet
 24
 futura quis dedit in direptionem Iacob et Israhel vastantibus nonne Dominus ipse cui peccavimus
 25
 et noluerunt in viis eius ambulare et non audierunt legem eius et effudit super eum indignationem
 furoris sui et forte bellum et conbusit eum in circuitu et non cognovit et succendit eum et non
 intellexit

Chapter 43

1
 et nunc haec dicit Dominus creans te Iacob et formans te Israhel noli timere quia redemi te et
 2
 vocavi nomine tuo meus es tu cum transieris per aquas tecum ero et flumina non operient te cum
 3
 ambulaveris in igne non conbureris et flamma non ardebit in te quia ego Dominus Deus tuus

Sanctus Israhel salvator tuus dedi propitiationem tuam Aegyptum Aethiopiam et Saba pro te⁴ ex
 quo honorabilis factus es in oculis meis et gloriosus ego dilexi te et dabo homines pro te et populos
 pro anima tua⁵ noli timere quoniam tecum ego sum ab oriente adducam semen tuum et ab occidente
 congregabo te⁶ dicam aquiloni da et austro noli prohibere adfer filios meos de longinquo et filias
 meas ab extremis terrae⁷ et omnem qui invocat nomen meum in gloriam meam creavi eum et
 formavi eum et feci eum⁸ educ foras populum caecum et oculos habentem surdum et aures ei sunt
 omnes gentes congregatae sunt simul et collectae sunt tribus quis in vobis adnuntiet istud et quae
 prima sunt audire nos faciat dent testes eorum et iustificentur et audiant et dicant vere¹⁰ vos testes
 mei dicit Dominus et servus meus quem elegi ut sciatis et credatis mihi et intellegatis quia ego ipse
 sum ante me non est formatus deus et post me non erit¹¹ ego sum ego sum Dominus et non est
 absque me salvator¹² ego adnuntiavi et salvavi auditum feci et non fuit in vobis alienus vos testes
 mei dicit Dominus et ego Deus¹³ et ab initio ego ipse et non est qui de manu mea eruat operabor
 et quis avertet illud¹⁴ haec dicit Dominus redemptor vester Sanctus Israhel propter vos emisi
 Babylonem et detraxi vectes universos et Chaldeos in navibus suis gloriantes¹⁵ ego Dominus
 Sanctus vester creans Israhel Rex vester¹⁶ haec dicit Dominus qui dedit in mari viam et in aquis
 torrentibus semitam¹⁷ qui eduxit quadrigam et equum agmen et robustum simul obdormierunt nec
 resurgent contriti sunt quasi linum et extincti sunt¹⁸ ne memineritis priorum et antiqua ne intueamini
 ecce ego facio nova et nunc orientur utique cognoscetis ea ponam in deserto viam et in invio
 flumina²⁰ glorificabit me bestia agri dracones et strutiones quia dedi in deserto aquas flumina in
 invio ut darem potum populo meo electo meo²¹ populum istum formavi mihi laudem meam narrabit
 non me invocasti Iacob nec laborasti in me Israhel²³ non obtulisti mihi arietem holocausti tui
 et victimis tuis non glorificasti me non te servire feci in oblatione nec laborem tibi praebui in ture
 non emisti mihi argento calamum et adipe victimarum tuarum non inebriasti me verumtamen
 servire me fecisti in peccatis tuis praebuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis²⁵ ego sum ego sum
 ipse qui deleo iniquitates tuas propter me et peccatorum tuorum non recordabor²⁶ reduc me in
 memoriam et iudicemur simul narra si quid habes ut iustificeris²⁷ pater tuus primus peccavit et

interpretes tui praevaricati sunt in me²⁸ et contaminavi principes sanctos dedi ad internicionem Iacob et Israhel in blasphemiam

Chapter 44

¹ et nunc audi Iacob serve meus et Israhel quem elegi² haec dicit Dominus faciens et formans te ab utero auxiliator tuus noli timere serve meus Iacob et Rectissime quem elegi³ effundam enim aquas super sitientem et fluenta super aridam effundam spiritum meum super semen tuum et benedictionem meam super stirpem tuam⁴ et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta praeterfluentes aquas⁵ iste dicet Domini ego sum et ille vocabit in nomine Iacob et hic scribet manu sua Domino et in nomine Israhel adsimilabitur⁶ haec dicit Dominus rex Israhel et redemptor eius Dominus exercituum ego primus et ego novissimus et absque me non est deus⁷ quis similis mei vocet et adnuntiet et ordinem exponat mihi ex quo constitui populum antiquum ventura et quae futura sunt adnuntient eis⁸ nolite timere neque conturbemini ex tunc audire te feci et adnuntiavi vos estis testes mei numquid est deus absque me et formator quem ego non noverim⁹ plastae idoli omnes nihil sunt et amantissima eorum non proderunt eis ipsi sunt testes eorum quia non vident neque intellegunt ut confundantur¹⁰ quis formavit deum et sculptile conflavit ad nihil utile¹¹ ecce omnes participes eius confundentur fabri enim sunt ex hominibus convenient omnes stabunt et pavebunt et confundentur simul¹² faber ferrarius lima operatus est in prunis et in malleis formavit illud et operatus est in brachio fortitudinis suae esuriet et deficiet non bibit aquam et lassescet¹³ artifex lignarius extendit normam formavit illud in runcina fecit illud in angularibus et in circino tornavit illud et fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo¹⁴ succidit cedros tulit ilicem et quercum quae steterat inter ligna saltus plantavit pinum quam pluvia nutrit¹⁵ et facta est hominibus in focum sumpsit ex eis et calefactus est et succendit et coxit panes de reliquo autem operatus est deum et adoravit fecit sculptile et curvatus est ante illud¹⁶ medium eius conbusit igni et de medio eius carnes comedit coxit pulmentum et saturatus est et calefactus est et dixit va calefactus sum vidi focum¹⁷ reliquum autem eius deum fecit sculptile sibi curvatur ante illud et adorat illud et obsecrat dicens libera me quia deus meus es tu¹⁸ nescierunt neque intellexerunt lutati enim sunt ne videant oculi eorum et ne intellegant corde suo¹⁹ non recogitant

in mente sua neque cognoscunt neque sentiunt ut dicant medietatem eius combusti igne et coxi super
 carbones eius panes coxi carnes et comedi et de reliquo eius idolum faciam ante truncum ligni
 20
 procidam pars eius cinis est cor insipiens adoravit illud et non liberabit animam suam neque
 21
 dicet forte mendacium est in dextera mea memento horum Iacob et Israhel quoniam servus meus
 22
 es tu formavi te servus meus es tu Israhel non oblivisceris mei delevi ut nubem iniquitates tuas
 23
 et quasi nebulam peccata tua revertere ad me quoniam redemi te laudate caeli quoniam fecit
 Dominus iubilate extrema terrae resonate montes laudationem saltus et omne lignum eius quoniam
 24
 redemit Dominus Iacob et Israhel gloriabitur haec dicit Dominus redemptor tuus et formator
 tuus ex utero ego sum Dominus faciens omnia extendens caelos solus stabiliens terram et nullus
 25
 mecum irrita faciens signa divinorum et ariolos in furorem vertens convertens sapientes retrorsum
 26
 et scientiam eorum stultam faciens suscitans verbum servi sui et consilium nuntiorum suorum
 complens qui dico Hierusalem habitaberis et civitatibus Iuda aedificabimini et deserta eius suscitabo
 27
 qui dico profundo desolare et flumina tua arefaciam 28
 qui dico Cyro pastor meus es et omnem
 voluntatem meam complebis qui dico Hierusalem aedificaberis et templo fundaberis

Chapter 45

1
 haec dicit Dominus christo meo Cyro cuius adprehendi dexteram ut subiciam ante faciem eius
 2
 gentes et dorsa regum vertam et aperiam coram eo ianuas et portae non cludentur ego ante te ibo
 3
 et gloriosos terrae humiliabo portas aereas conteram et vectes ferreos confringam et dabo tibi
 thesauros absconditos et arcana secretorum ut scias quia ego Dominus qui voco nomen tuum Deus
 4
 Israhel propter servum meum Iacob et Israhel electum meum et vocavi te in nomine tuo adsimilavi
 5
 te et non cognovisti me ego Dominus et non est amplius extra me non est deus accinxi te et non
 6
 cognovisti me ut sciant hii qui ab ortu solis et qui ab occidente quoniam absque me non est ego
 7
 Dominus et non est alter formans lucem et creans tenebras faciens pacem et creans malum ego
 8
 Dominus faciens omnia haec rorate caeli desuper et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet
 9
 salvatorem et iustitia oriatur simul ego Dominus creavi eum vae qui contradicit factori suo testa
 10
 de samiis terrae numquid dicet lutum figulo suo quid facis et opus tuum absque manibus est vae

qui dicit patri quid generas et mulieri quid parturis ¹¹ haec dicit Dominus Sanctus Israhel ¹² plastes
 eius ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandastis mihi ¹³ ego
 feci terram et hominem super eam creavi ego manus meae tetenderunt caelos et omni militiae eorum
 mandavi ¹⁴ ego suscitavi eum ad iustitiam et omnes vias eius dirigam ipse aedificabit civitatem
 meam et captivitatem meam dimittet non in pretio neque in muneribus dicit Dominus Deus
 exercituum ¹⁵ haec dicit Dominus labor Aegypti et negotiatio Aethiopiae et Sabaim viri sublimes
 ad te transibunt et tui erunt post te ambulabunt vincti manicis pergent et te adorabunt teque
 deprecabuntur tantum in te est Deus et non est absque te deus ¹⁶ vere tu es Deus absconditus Deus
 Israhel salvator ¹⁷ confusi sunt et erubuerunt omnes simul abierunt in confusione fabricatores
 errorum ¹⁸ Israhel salvatus est in Domino salute aeterna non confundemini et non erubescetis usque
 in saeculum saeculi ¹⁹ quia haec dicit Dominus creans caelos ipse Deus formans terram et faciens
 eam ipse plastes eius non in vanum creavit eam ut habitetur formavit eam ego Dominus et non est
 alius ²⁰ non in abscondito locutus sum in loco terrae tenebroso non dixi semini Iacob frustra quaerite
 me ego Dominus loquens iustitiam adnuntians recta ²¹ congregamini et venite et accedite simul
 qui salvati estis ex gentibus nescierunt qui levant lignum sculpturae suae et rogant deum non
 salvantem ²² adnuntiate et venite et consiliamini simul quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc
 praedixit illud numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me Deus iustus et salvans
 non est praeter me ²³ convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terrae quia ego Deus et non
 est alius ²⁴ in memet ipso iuravi egredietur de ore meo iustitiae verbum et non revertetur quia mihi
 curvabunt omnia genu et iurabit omnis lingua ²⁵ ergo in Domino dicet meae sunt iustitiae et
 imperium ad eum venient et confundentur omnes qui repugnant ei ²⁵ in Domino iustificabitur et
 laudabitur omne semen Israhel

Chapter 46

¹ conflatus est Bel contritus est Nabo facta sunt simulacra eorum bestiis et iumentis onera vestra
 gravi pondere usque ad lassitudinem ² contabuerunt et contrita sunt simul non potuerunt salvare
 portantem et anima eorum in captivitatem ibit ³ audite me domus Iacob et omne residuum domus

Israhel qui portamini a meo utero qui gestamini a mea vulva⁴ usque ad senectam ego ipse et usque
 ad canos ego portabo ego feci et ego feram et ego portabo et salvabo⁵ cui adsimilastis me et
 adaequastis et comparastis me et fecistis similem⁶ qui confertis aurum de sacculo et argentum
 statera ponderatis conducentes aurificem ut faciat deum et procidunt et adorant⁷ portant illud in
 umeris gestantes et ponentes in loco suo et stabit ac de loco suo non movebitur sed et cum
 clamaverint ad eum non audiet de tribulatione non salvabit eos⁸ mementote istud et fundamini
 redite praevaricatores ad cor⁹ recordamini prioris saeculi quoniam ego sum Deus et non est ultra
 Deus nec est similis mei¹⁰ adnuntians ab exordio novissimum et ab initio quae necdum facta sunt
 dicens consilium meum stabit et omnis voluntas mea fiet¹¹ vocans ab oriente avem et de terra
 longinqua virum voluntatis meae et locutus sum et adducam illud creavi et faciam illud¹² audite
 me duro corde qui longe estis a iustitia¹³ prope feci iustitiam meam non elongabitur et salus mea
 non morabitur dabo in Sion salutem et Israheli gloriam meam

Chapter 47

¹ descende sede in pulverem virgo filia Babylon sede in terra non est solium filiae Chaldeorum
 quia ultra non vocaberis mollis et tenera² tolle molam et mole farinam denuda turpitudinem tuam
 discoperi umerum revela crus transi flumina³ revelabitur ignominia tua et videbitur obprobrium
 tuum ultionem capiam et non resistet mihi homo⁴ redemptor noster Dominus exercituum nomen
 illius Sanctus Israhel⁵ sede tace et intra in tenebras filia Chaldeorum quia non vocaberis ultra
 domina regnorum⁶ iratus sum super populum meum contaminavi hereditatem meam et dedi eos
 in manu tua non posuisti eis misericordias super senem adgravasti iugum tuum valde⁷ et dixisti
 in sempiternum ero domina non posuisti haec super cor tuum neque recordata es novissimi tui⁸ et
 nunc audi haec delicata et habitans confidenter quae dicis in corde tuo ego sum et non est praeter
 me amplius non sedebo vidua et ignorabo sterilitatem⁹ venient tibi duo haec subito in die una
 sterilitas et viduitas universa venerunt super te propter multitudinem maleficiorum tuorum et propter
 duritiam incantatorum tuorum vehementem¹⁰ et fiduciam habuisti in malitia tua et dixisti non est

qui videat me sapientia tua et scientia tua haec decepit te et dixisti in corde tuo ego sum et praeter
 me non est altera ¹¹ veniet super te malum et nescies ortum eius et inruet super te calamitas quam
 non poteris expiare veniet super te repente miseria quam nescies ¹² sta cum incantatoribus tuis et
 cum multitudine maleficiorum tuorum in quibus laborasti ab adolescentia tua si forte quid prosit
 tibi aut si possis fieri fortior ¹³ defecisti in multitudine consiliorum tuorum stent et salvent te
 augures caeli qui contemplantur sidera et supputabant menses ut ex eis adnuntiarent ventura tibi
¹⁴ ecce facti sunt quasi stipula ignis conbusit eos non liberabunt animam suam de manu flammae
 non sunt prunae quibus calefiant nec focus ut sedeant ad eum ¹⁵ sic facta sunt tibi in quibuscumque
 laboraveras negotiatores tui ab adolescentia tua unusquisque in via sua erraverunt non est qui salvet
 te

Chapter 48

¹ audite hoc domus Iacob qui vocamini nomine Israhel et de aquis Iuda existis qui iuratis in
 nomine Domini et Dei Israhel recordamini non in veritate neque in iustitia ² de civitate enim sancta
 vocati sunt et super Deum Israhel constabiliti sunt Dominus exercituum nomen eius ³ priora ex
 tunc adnuntiavi et ex ore meo exierunt et audita feci ea repente operatus sum et venerunt ⁴ scivi
 enim quia durus es tu et nervus ferreus cervix tua et frons tua aerea ⁵ praedixi tibi ex tunc antequam
 venirent indicavi tibi ne forte diceres idola mea fecerunt haec et sculptilia mea et conflatilia
 mandaverunt ista ⁶ quae audisti vide omnia vos autem non adnuntiastis audita feci tibi nova ex
 nunc et conservata quae nescis ⁷ nunc creata sunt et non ex tunc et ante diem et non audisti ea ne
 forte dicas ecce cognovi ea ⁸ neque audisti neque cognovisti neque ex tunc aperta est auris tua scio
 enim quia praevaricans praevaricabis et transgressorem ex ventre vocavi te ⁹ propter nomen meum
 longe faciam furorem meum et laude mea infrenabo te ne intereas ¹⁰ ecce excoxi te sed non quasi
 argentum elegi te in camino paupertatis ¹¹ propter me propter me faciam ut non blasphemem et
 gloriam meam alteri non dabo ¹² audi me Iacob et Israhel quem ego voco ego ipse ego primus et
 ego novissimus ¹³ manus quoque mea fundavit terram et dextera mea mensa est caelos ego vocabo
 eos et stabunt simul ¹⁴ congregamini omnes vos et audite quis de eis adnuntiavit haec Dominus

dilexit eum faciet voluntatem suam in Babylone et brachium suum in Chaldeis ¹⁵ ego ego locutus
 sum et vocavi eum adduxi eum et directa est via eius ¹⁶ accedite ad me et audite hoc non a principio
 in abscondito locutus sum ex tempore antequam fieret ibi eram et nunc Dominus Deus misit me et
 spiritus eius ¹⁷ haec dicit Dominus redemptor tuus Sanctus Israhel ego Dominus Deus tuus docens
 te utilia gubernans te in via qua ambulas ¹⁸ utinam adtendisses mandata mea facta fuisset sicut
 flumen pax tua et iustitia tua sicut gurgites maris ¹⁹ et fuisset quasi harena semen tuum et stirps
 uteri tui ut lapilli eius non interisset et non fuisset adtritum nomen eius a facie mea ²⁰ egredimini
 de Babylone fugite a Chaldeis in voce exultationis adnuntiate auditum facite hoc efferte illud usque
 ad extrema terrae dicite redemit Dominus servum suum Iacob ²¹ non sitierunt in deserto cum
 educeret eos aquam de petra produxit eis et scidit petram et fluxerunt aquae ²² non est pax dicit
 Dominus impiis

Chapter 49

¹ audite insulae et adtendite populi de longe Dominus ab utero vocavit me de ventre matris meae
 recordatus est nominis mei ² et posuit os meum quasi gladium acutum in umbra manus suae protexit
 me et posuit me sicut sagittam electam in faretra sua abscondit me ³ et dixit mihi servus meus es
 tu Israhel quia in te gloriabor ⁴ et ego dixi in vacuum laboravi sine causa et vane fortitudinem meam
 consumpsi ergo iudicium meum cum Domino et opus meum cum Deo meo ⁵ et nunc dicit Dominus
 formans me ex utero servum sibi ut reducam Iacob ad eum et Israhel non congregabitur et glorificatus
 sum in oculis Domini et Deus meus factus est fortitudo mea ⁶ et dixit parum est ut sis mihi servus
 ad suscitandas tribus Iacob et feces Israhel convertendas dedi te in lucem gentium ut sis salus mea
 usque ad extremum terrae ⁷ haec dicit Dominus redemptor Israhel Sanctus eius ad contemptibilem
 animam ad abominatam gentem ad servum dominorum reges videbunt et consurgent principes et
 adorabunt propter Dominum quia fidelis est et Sanctum Israhel qui elegit te ⁸ haec dicit Dominus
 in tempore placito exaudivi te et in die salutis auxiliatus sum tui et servavi te et dedi te in foedus
 populi ut suscitares terram et possideres hereditates dissipatas ⁹ ut diceres his qui vincti sunt exite
 et his qui in tenebris revelamini super vias pascentur et in omnibus planis pascua eorum ¹⁰ non
 esurient neque sitient et non percutiet eos aestus et sol quia miserator eorum reget eos et ad fontes

11
 aquarum portabit eos et ponam omnes montes meos in viam et semitae meae exaltabuntur
 12
 ecce isti de longe venient et ecce illi ab aquilone et mari et isti de terra australi 13
 et exulta terra iubilare montes laudem quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum
 14
 suorum miserebitur et dixit Sion dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei 15
 oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui et si illa oblita fuerit ego
 16
 tamen non obliviscar tui ecce in manibus meis descripsi te muri tui coram oculis meis semper
 17
 venerunt structores tui destruentes te et dissipantes a te exhibunt 18
 et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi vivo ego dicit Dominus quia omnibus his velut
 19
 ornamento vestieris et circumdabis tibi eos quasi sponsa quia deserta tua et solitudines tuae et
 terra ruinae tuae nunc angusta erunt prae habitatoribus et longe fugabuntur qui absorbebant te
 20
 adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae angustus mihi est locus fac spatium mihi ut
 21
 habitem et dices in corde tuo quis genuit mihi istos ego sterilis et non pariens transmigrata et
 22
 captiva et istos quis enutrivit ego destituta et sola et isti ubi hic erant haec dicit Dominus Deus
 ecce levo ad gentes manum meam et ad populos exaltabo signum meum et adferent filios tuos in
 23
 ulnis et filias tuas super umeros portabunt et erunt reges nutricii tui et reginae nutrices tuae vultu
 in terra dimisso adorabunt te et pulverem pedum tuorum lingent et scies quia ego Dominus super
 24
 quo non confundentur qui expectant eum numquid tolletur a forte praeda aut quod captum fuerit
 25
 a robusto salvum esse poterit quia haec dicit Dominus equidem et captivitas a forte tolletur et
 quod ablatum fuerit a robusto salvabitur eos vero qui iudicaverunt te ego iudicabo et filios tuos ego
 26
 salvabo et cibabo hostes tuos carnibus suis et quasi musto sanguine suo inebriabuntur et sciet
 omnis caro quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob

Chapter 50

1
 haec dicit Dominus quis est hic liber repudii matris vestrae quo dimisi eam aut quis est creditor
 meus cui vendidi vos ecce in iniquitatibus vestris venditi estis et in sceleribus vestris dimisi matrem
 2
 vestram quia veni et non erat vir vocavi et non erat qui audiret numquid abbreviata et parvula
 facta est manus mea ut non possim redimere aut non est in me virtus ad liberandum ecce in
 increpatione mea desertum faciam mare ponam flumina in siccum computrescent pisces sine aqua
 3
 et morientur in siti induam caelos tenebris et saccum ponam operimentum eorum 4
 Dominus

dedit mihi linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lassus est verbo erigit mane mane erigit
 mihi aurem ut audiam quasi magistrum ⁵ Dominus Deus aperuit mihi aurem ego autem non
 contradico retrorsum non abii ⁶ corpus meum dedi percutientibus et genas meas vellentibus faciem
 meam non averti ab increpantibus et conspuentibus ⁷ Dominus Deus auxiliator meus ideo non sum
 confusus ideo posui faciem meam ut petram durissimam et scio quoniam non confundar ⁸ iuxta
 est qui iustificat me quis contradicet mihi stemus simul quis est adversarius meus accedat ad me
⁹ ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est qui condemnet me ecce omnes quasi vestimentum
¹⁰ conterentur tinea comedet eos quis ex vobis timens Dominum audiens vocem servi sui qui
 ambulavit in tenebris et non est lumen ei speret in nomine Domini et innitatur super Deum suum
¹¹ ecce omnes vos accendentes ignem accincti flammis ambulate in lumine ignis vestri et in flammis
 quas succendistis de manu mea factum est hoc vobis in doloribus dormietis

Chapter 51

¹ audite me qui sequimini quod iustum est et quaeritis Dominum adtendite ad petram unde excisi
 estis et ad cavernam laci de qua praecisi estis ² adtendite ad Abraham patrem vestrum et ad Sarram
 quae peperit vos quia unum vocavi eum et benedixi ei et multiplicavi eum ³ consolabitur ergo
 Dominus et Sion consolabitur omnes ruinas eius et ponet desertum eius quasi delicias et solitudinem
 eius quasi hortum Domini gaudium et laetitia invenietur in ea gratiarum actio et vox laudis ⁴ adtendite
 ad me populus meus et tribus mea me audite quia lex a me exiet et iudicium meum in lucem
⁵ populorum requiescet prope est iustus meus egressus est salvator meus et brachia mea populos
 iudicabunt me insulae expectabunt et brachium meum sustinebunt ⁶ levate in caelum oculos vestros
 et videte sub terra deorsum quia caeli sicut fumes liquescent et terra sicut vestimentum adteretur
 et habitatores eius sicut haec interibunt salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea non
⁷ deficiet audite me qui scitis iustum populus lex mea in corde eorum nolite timere obprobrium
 hominum et blasphemias eorum ne metuatis ⁸ sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis et
 sicut lanam sic devorabit eos tinea salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea in generationes
⁹ generationum consurge consurge induere fortitudinem brachium Domini consurge sicut in diebus
 antiquis in generationibus saeculorum numquid non tu percussisti superbum vulnerasti draconem

10 numquid non tu siccasti mare aquam abyssi vehementis qui posuisti profundum maris viam ut
 transirent liberati ¹¹ et nunc qui redempti sunt a Domino revertentur et venient in Sion laudantes
 et laetitia sempiterna super capita eorum gaudium et laetitiam tenebunt fugiet dolor et gemitus
 12 ego ego ipse consolabor vos quis tu ut timeres ab homine mortali et a filio hominis qui quasi
 faenum ita arescet ¹³ et oblitus es Domini factoris tui qui tetendit caelos et fundavit terram et
 formidasti iugiter tota die a facie furoris eius qui te tribulabat et paraverat ad perdendum ubi nunc
 est furor tribulantis ¹⁴ cito veniet gradiens ad aperiendum et non interficiet usque ad internicionem
 nec deficiet panis eius ¹⁵ ego autem sum Dominus Deus tuus qui conturbo mare et intumescunt
 fluctus eius Dominus exercituum nomen meum ¹⁶ posui verba mea in ore tuo et in umbra manus
 meae protexi te ut plantes caelos et fundes terram et dicas ad Sion populus meus es tu ¹⁷ elevare
 elevare consurge Hierusalem quae bibisti de manu Domini calicem irae eius usque ad fundum
 calicis soporis bibisti et epotasti usque ad feces ¹⁸ non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos
 genuit et non est qui adprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutrivit ¹⁹ duo sunt quae
 occurrerunt tibi quis contristabitur super te vastitas et contritio et fames et gladius quis consolabitur
 te ²⁰ filii tui proiecti sunt dormierunt in capite omnium viarum sicut bestia inlaqueata pleni
 indignatione Domini increpatione Dei tui ²¹ idcirco audi hoc paupercula et ebria non a vino ²² haec
 dicit Dominator tuus Dominus et Deus tuus qui pugnavit pro populo suo ecce tui de manu tua
 calicem soporis fundum calicis indignationis meae non adicies ut bibas illud ultra ²³ et ponam illud
 in manu eorum qui te humiliaverunt et dixerunt animae tuae incurvare ut transeamus et posuisti ut
 terram corpus tuum et quasi viam transeuntibus

Chapter 52

1 consurge consurge induere fortitudine tua Sion induere vestimentis gloriae tuae Hierusalem
 civitas sancti quia non adicies ultra ut pertranseat per te incircumcisis et immundus ² excutere de
 pulvere consurge sede Hierusalem solve vincula colli tui captiva filia Sion ³ quia haec dicit Dominus
 gratis venundati estis et sine argento redimemini ⁴ quia haec dicit Dominus Deus in Aegyptum
 descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi et Assur absque ulla causa calumniatus
 est eum ⁵ et nunc quid mihi est hic dicit Dominus quoniam ablatum est populus meus gratis

dominatores eius inique agunt dicit Dominus et iugiter tota die nomen meum blasphematur ⁶ propter
 hoc sciet populus meus nomen meum in die illa quia ego ipse qui loquebar ecce adsum ⁷ quam
 pulchri super montes pedes adnuntiantis et praedicantis pacem adnuntiantis bonum praedicantis
 salutem dicentis Sion regnavit Deus tuus ⁸ vox speculatorum tuorum levaverunt vocem simul
 laudabunt quia oculum ad oculum videbunt cum converterit Dominus Sion ⁹ gaudete et laudate
 simul deserta Hierusalem quia consolatus est Dominus populum suum redemit Hierusalem ¹⁰ paravit
 Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium et videbunt omnes fines terrae salutare
 Dei nostri ¹¹ recedite recedite exite inde pollutum nolite tangere exite de medio eius mundamini
 qui fertis vasa Domini ¹² quoniam non in tumultu exhibitis nec in fuga properabitis praecedet enim
 vos Dominus et congregabit vos Deus Israhel ¹³ ecce intellet servus meus exaltabitur et elevabitur
 et sublimis erit valde ¹⁴ sicut obstipuerunt super te multi sic inglorius erit inter viros aspectus eius
 et forma eius inter filios hominum ¹⁵ iste asperget gentes multas super ipsum continebunt reges
 os suum quia quibus non est narratum de eo viderunt et qui non audierunt contemplati sunt

Chapter 53

¹ quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est ² et ascendet sicut virgultum
 coram eo et sicut radix de terra sitiendi non est species ei neque decor et vidimus eum et non erat
 aspectus et desideravimus eum ³ despectum et novissimum virorum virum dolorum et scientem
 infirmitatem et quasi absconditus vultus eius et despectus unde nec reputavimus eum ⁴ vere languores
 nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum
 a Deo et humiliatum ⁵ ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras adtritum est propter
 scelera nostra disciplina pacis nostrae super eum et livore eius sanati sumus ⁶ omnes nos quasi
 oves erravimus unusquisque in viam suam declinavit et Dominus posuit in eo iniquitatem omnium
 nostrum ⁷ oblatum est quia ipse voluit et non aperuit os suum sicut ovis ad occisionem ducetur et
 quasi agnus coram tondente obmutescet et non aperiet os suum ⁸ de angustia et de iudicio sublatus
 est generationem eius quis enarrabit quia abscisus est de terra viventium propter scelus populi mei
 percussit eum ⁹ et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua eo quod iniquitatem non

fecerit neque dolus fuerit in ore eius ¹⁰ et Dominus voluit conterere eum in infirmitate si posuerit
 pro peccato animam suam videbit semen longevum et voluntas Domini in manu eius dirigetur
¹¹
 pro eo quod laboravit anima eius videbit et saturabitur in scientia sua iustificabit ipse iustus
 servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit ¹² ideo despertiam ei plurimos et fortium
 dividet spolia pro eo quod tradidit in morte animam suam et cum sceleratis reputatus est et ipse
 peccatum multorum tulit et pro transgressoribus rogavit

Chapter 54

¹
 lauda sterilis quae non parvis decanta laudem et hinni quae non pariebas quoniam multi filii
 desertae magis quam eius quae habebat virum dicit Dominus ² dilata locum tentorii tui et pelles
 tabernaculorum tuorum extende ne parcas longos fac funiculos tuos et clavos tuos consolida ³
 ad dexteram enim et ad levam penetrabis et semen tuum gentes hereditabit et civitates desertas
 inhabitabit ⁴ noli timere quia non confunderis neque erubescas non enim te pudebit quia confusionis
 adolescentiae tuae oblivisceris et obprobrii viduitatis tuae non recordaberis amplius ⁵ quia
 dominabitur tui qui fecit te Dominus exercituum nomen eius et redemptor tuus Sanctus Israhel
 Deus omnis terrae vocabitur ⁶ quia ut mulierem derelictam et maerentem spiritu vocavit te Dominus
 et uxorem ab adolescentia abiectam dixit Deus tuus ⁷ ad punctum in modico dereliqui te et in
 miserationibus magnis congregabo te ⁸ in momento indignationis abscondi faciem meam parumper
 a te et in misericordia sempiterna misertus sum tui dixit redemptor tuus Dominus ⁹ sicut in diebus
 Noe istud mihi est cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra super terram sic iuravi ut non irascar
 tibi et non increpem te ¹⁰ montes enim commovebuntur et colles contremescent misericordia autem
 mea non recedet et foedus pacis meae non movebitur dixit miserator tuus Dominus ¹¹ paupercula
 tempestate convulsa absque ulla consolatione ecce ego sternam per ordinem lapides tuos et fundabo
 te in sapphyris ¹² et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos et omnes
 terminos tuos in lapides desiderabiles ¹³ universos filios tuos doctos a Domino et multitudinem
 pacis filiis tuis ¹⁴ et in iustitia fundaberis recede procul a calumnia quia non timebis et a pavore
 quia non adpropinquabit tibi ¹⁵ ecce accola veniet qui non erat mecum advena quondam tuus

adiungetur tibi ¹⁶ ecce ego creavi fabrum sufflantem in igne prunas et proferentem vas in opus
 suum et ego creavi interfectorem ad disperdendum ¹⁷ omne vas quod fictum est contra te non
 dirigitur et omnem linguam resistentem tibi in iudicio iudicabis haec hereditas servorum Domini
 et iustitia eorum apud me dicit Dominus

Chapter 55

¹ o omnes sitientes venite ad aquas et qui non habetis argentum properate emite et comedite
 venite emite absque argento et absque ulla commutatione vinum et lac ² quare appenditis argentum
 non in panibus et laborem vestrum non in saturitate audite audientes me et comedite bonum et
 delectabitur in crassitudine anima vestra ³ inclinate aurem vestram et venite ad me audite et vivet
 anima vestra et feriam vobis pactum sempiternum misericordias David fideles ⁴ ecce testem populis
 dedi eum ducem ac praeceptorem gentibus ⁵ ecce gentem quam nesciebas vocabis et gentes quae
 non cognoverunt te ad te current propter Dominum Deum tuum et Sanctum Israhel quia glorificavit
 te ⁶ quaerite Dominum dum inveniri potest invocate eum dum prope est ⁷ derelinquat impius viam
 suam et vir iniquus cogitationes suas et revertatur ad Dominum et miserebitur eius et ad Deum
 nostrum quoniam multus est ad ignoscendum ⁸ non enim cogitationes meae cogitationes vestrae
 neque viae vestrae viae meae dicit Dominus ⁹ quia sicut exaltantur caeli a terra sic exaltatae sunt
 viae meae a viis vestris et cogitationes meae a cogitationibus vestris ¹⁰ et quomodo descendit imber
 et nix de caelo et illuc ultra non revertitur sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit
 et dat semen serenti et panem comedenti ¹¹ sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo non
 revertetur ad me vacuum sed faciet quaecumque volui et prosperabitur in his ad quae misi illud
¹² quia in laetitia egrediemini et in pace deducemini montes et colles cantabunt coram vobis laudem
 et omnia ligna regionis plaudent manu ¹³ pro saliuca ascendet abies et pro urtica crescet myrtus
 et erit Dominus nominatus in signum aeternum quod non auferetur

Chapter 56

¹ haec dicit Dominus custodite iudicium et facite iustitiam quia iuxta est salus mea ut veniat et
iustitia mea ut reveletur ² beatus vir qui facit hoc et filius hominis qui apprehendit istud custodiens
sabbatum ne polluat illud custodiens manus suas ne faciat omne malum ³ et non dicat filius advenae
qui adheret Domino dicens separatione dividet me Dominus a populo suo et non dicat eunuchus
ecce ego lignum aridum ⁴ quia haec dicit Dominus eunuchis qui custodierint sabbata mea et elegerint
quae volui et tenuerint foedus meum ⁵ dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen
melius a filiis et filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit ⁶ et filios advenae qui
adherent Domino ut colant eum et diligant nomen eius ut sint ei in servos omnem custodientem
sabbatum ne polluat illud et tenentem foedus meum ⁷ adducam eos in montem sanctum meum et
laetificabo eos in domo orationis meae holocausta eorum et victimae eorum placebunt mihi super
altari meo quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ⁸ ait Dominus Deus qui
congregat dispersos Israhel adhuc congregabo ad eum congregatos eius ⁹ omnes bestiae agri venite
ad devorandum universae bestiae saltus ¹⁰ speculatores eius caeci omnes nescierunt universi canes
muti non valentes latrare videntes vana dormientes et amantes somnia ¹¹ et canes inpudentissimi
nescierunt saturitatem ipsi pastores ignoraverunt intellegentiam omnes in viam suam declinaverunt
unusquisque ad avaritiam suam a summo usque ad novissimum ¹² venite sumamus vinum et
impleamur ebrietate et erit sicut hodie sic et cras et multo amplius

Chapter 57

¹ iustus perit et nemo est qui recogitet in corde suo et viri misericordiae colliguntur quia non
est qui intellegat a facie enim malitiae collectus est iustus ² veniat pax requiescat in cubili suo qui
ambulavit in directione sua ³ vos autem accedite huc filii auguratricis semen adulteri et fornicariae
⁴ super quem lusistis super quem dilatastis os et eiecistis linguam numquid non vos filii scelesti
semen mendax ⁵ qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum immolantes parvulos in
torrentibus subter imminentes petras ⁶ in partibus torrentis pars tua haec est sors tua et ipsis effudisti
libamen obtulisti sacrificium numquid super his non indignabor ⁷ super montem excelsum et

sublimem posuisti cubile tuum et illuc ascendisti ut immolares hostias⁸ et post ostium et retro
 postem posuisti memoriale tuum quia iuxta me discoperuisti et suscepisti adulterum dilatasti cubile
 tuum et pepigisti cum eis dilexisti stratum eorum manu aperta⁹ et ornasti te regi unguento et
 multiplicasti pigmenta tua misisti legatos tuos procul et humiliata es usque ad inferos¹⁰ in
 multitudine viae tuae laborasti non dixisti quiescam vitam manus tuae invenisti propterea non
 rogasti¹¹ pro quo sollicita timuisti quia mentita es et mei non es recordata neque cogitasti in corde
 tuo quia ego tacens et quasi non videns et mei oblita es¹² ego adnuntiabo iustitiam tuam et opera
 tua non proderunt tibi¹³ cum clamaveris liberent te congregati tui et omnes eos auferet ventus
 tollet aura qui autem fiduciam habet mei hereditabit terram et possidebit montem sanctum meum
¹⁴ et dicam viam facite praebete iter declinate de semita auferte offendicula de via populi mei
¹⁵ quia haec dicit Excelsus et Sublimis habitans aeternitatem et sanctum nomen eius in excelso et
 in sancto habitans et cum contrito et humili spiritu ut vivificet spiritum humilium et vivificet cor
 contritorum¹⁶ non enim in sempiternum litigabo neque usque ad finem irascar quia spiritus a facie
 mea egredietur et flatus ego faciam¹⁷ propter iniquitatem avaritiae eius iratus sum et percussi eum
 abscondi et indignatus sum et abiit vagus in via cordis sui¹⁸ vias eius vidi et dimisi eum et reduxi
 eum et reddidi consolationes ipsi et lugentibus eius¹⁹ creavi fructum labiorum pacem pacem ei
 qui longe est et qui prope dixit Dominus et sanavi eum²⁰ impii autem quasi mare fervens quod
 quiescere non potest et redundant fluctus eius in conculcationem et lutum²¹ non est pax dixit Deus
 meus impiis

Chapter 58

¹ clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam et adnuntia populo meo scelera eorum et domui
² Iacob peccata eorum me etenim de die in diem quaerunt et scire vias meas volunt quasi gens quae
 iustitiam fecerit et quae iudicium Dei sui non reliquerit rogant me iudicia iustitiae adpropinquare
³ Deo volunt quare ieiunavimus et non aspexisti humiliavimus animam nostram et nescisti ecce in
⁴ die ieiunii vestri invenitur voluntas et omnes debitores vestros repetitis ecce ad lites et contentiones
 ieiunatis et percutitis pugno impie nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem ut audiatur in excelso

clamor vester ⁵ numquid tale est ieiunium quod elegi per diem adfligere hominem animam suam
 numquid contorquere quasi circulum caput suum et saccum et cinerem sternere numquid istud
 vocabis ieiunium et diem acceptabilem Domino ⁶ nonne hoc est magis ieiunium quod elegi dissolve
 conligationes impietatis solve fasciculos deprimentes dimitte eos qui confracti sunt liberos et omne
 onus disrumpe ⁷ frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam cum videris
 nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris ⁸ tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas
 tua citius orietur et anteibit faciem tuam iustitia tua et gloria Domini colliget te ⁹ tunc invocabis et
 Dominus exaudiet clamabis et dicet ecce adsum si abstuleris de medio tui catenam et desieris
 digitum extendere et loqui quod non prodest ¹⁰ cum effuderis esurienti animam tuam et animam
 adflictam repleveris orietur in tenebris lux tua et tenebrae tuae erunt sicut meridies ¹¹ et requiem
 tibi dabit Dominus semper et implebit splendoribus animam tuam et ossa tua liberabit et eris quasi
 hortus inriguus et sicut fons aquarum cuius non deficient aquae ¹² et aedificabuntur in te deserta
 saeculorum fundamenta generationis et generationis suscitabis et vocaberis aedificator sepium
 avertens semitas in quietem ¹³ si averteris a sabbato pedem tuum facere voluntatem tuam in die
 sancto meo et vocaveris sabbatum delicatum et sanctum Domini gloriosum et glorificaveris eum
 dum non facis vias tuas et non invenitur voluntas tua ut loquaris sermonem ¹⁴ tunc delectaberis
 super Domino et sustollam te super altitudines terrae et cibabo te hereditate Iacob patris tui os enim
 Domini locutum est

Chapter 59

¹ ecce non est adabbreviata manus Domini ut salvare nequeat neque adgravata est auris eius ut
 non exaudiat ² sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos et Deum vestrum et peccata vestra
 absconderunt faciem eius a vobis ne exaudiret ³ manus enim vestrae pollutae sunt sanguine et digiti
 vestri iniquitate labia vestra locuta sunt mendacium et lingua vestra iniquitatem fatur ⁴ non est qui
 invocet iustitiam neque est qui iudicet vere sed confidunt in nihili et loquuntur vanitates conceperunt
 laborem et pepererunt iniquitatem ⁵ ova aspidum ruperunt et telas araneae texuerunt qui comederit
 de ovis eorum morietur et quod confotum est erumpet in regulum ⁶ telae eorum non erunt in
 vestimentum neque operientur operibus suis opera eorum opera inutilia et opus iniquitatis in manibus

⁷
 eorum pedes eorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem innocentem cogitationes
 eorum cogitationes inutiles vastitas et contritio in viis eorum ⁸ viam pacis nescierunt et non est
 iudicium in gressibus eorum semitae eorum incurvatae sunt eis omnis qui calcatur in ea ignorat pacem
⁹
 propter hoc elongatum est iudicium a nobis et non apprehendet nos iustitia expectavimus lucem
 et ecce tenebrae splendorem et in tenebris ambulavimus ¹⁰ palpavimus sicut caeci parietem et quasi
 absque oculis adtrectavimus inpegimus meridie quasi in tenebris in caligosis quasi mortui
¹¹
 rugiemus quasi ursi omnes et quasi columbae meditantes gememus expectavimus iudicium et
 non est salutem et elongata est a nobis ¹² multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te et
 peccata nostra responderunt nobis quia scelera nostra nobiscum et iniquitates nostras cognovimus
¹³
 peccare et mentiri contra Dominum et aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri ut loqueremur
 calumniam et transgressionem concepimus et locuti sumus de corde verba mendacii ¹⁴ et conversum
 est retrorsum iudicium et iustitia longe stetit quia corruit in platea veritas et aequitas non potuit
¹⁵
 ingredi et facta est veritas in oblivione et qui recessit a malo praedae patuit et vidit Dominus et
 malum apparuit in oculis eius quia non est iudicium ¹⁶ et vidit quia non est vir et aporiatus est quia
 non est qui occurrat et salvavit sibi brachium suum et iustitia eius ipsa confirmavit eum ¹⁷ indutus
 est iustitia ut lorica et galea salutis in capite eius indutus est vestimentis ultionis et operatus est quasi
 pallio zeli ¹⁸ sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis et vicissitudinem
¹⁹
 inimicis suis insulis vicem reddet et timebunt qui ab occidente nomen Domini et qui ab ortu
 solis gloriam eius cum venerit quasi fluvius violentus quem spiritus Domini cogit ²⁰ et venerit
²¹
 Sion redemptor et eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob dicit Dominus hoc foedus meum cum
 eis dicit Dominus spiritus meus qui est in te et verba mea quae posui in ore tuo non recedent de ore
 tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui dixit Dominus amodo et usque in sempiternum

Chapter 60

¹
 surge inluminare quia venit lumen tuum et gloria Domini super te orta est ² quia ecce tenebrae
 operient terram et caligo populos super te autem orietur Dominus et gloria eius in te videbitur ³ et
 ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui ⁴ leva in circuitu oculos tuos et

vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi filii tui de longe venient et filiae tuae in latere sugent
 5
 tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum quando conversa fuerit ad te multitudo
 maris fortitudo gentium venerit tibi 6 inundatio camelorum operiet te dromedariae Madian et Efa
 omnes de Saba venient aurum et tus deferentes et laudem Domino adnuntiantes 7 omne pecus Cedar
 congregabitur tibi arietes Nabaioth ministrabunt tibi offerentur super placabili altari meo et domum
 maiestatis meae glorificabo 8 qui sunt isti qui ut nubes volant et quasi columbae ad fenestras suas
 9
 me enim insulae expectant et naves maris in principio ut adducam filios tuos de longe argentum
 eorum et aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui et Sancto Israhel quia glorificavit te 10 et
 aedificabunt filii peregrinorum muros tuos et reges eorum ministrabunt tibi in indignatione enim
 mea percussi te et in reconciliatione mea misertus sum tui 11 et aperientur portae tuae iugiter die
 et nocte non claudentur ut adferatur ad te fortitudo gentium et reges earum adducantur 12 gens
 enim et regnum quod non servierit tibi peribit et gentes solitudine vastabuntur 13 gloria Libani ad
 te veniet abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meae et locum pedum
 meorum glorificabo 14 et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te et adorabunt vestigia
 pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi et vocabunt te civitatem Domini Sion Sancti Israhel
 15
 pro eo quod fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret ponam te in superbiam
 saeculorum gaudium in generationem et generationem 16 et suges lac gentium et mamilla regum
 lactaberis et scies quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob 17 pro aere adferam
 aurum et pro ferro adferam argentum et pro lignis aes et pro lapidibus ferrum et ponam visitationem
 tuam pacem et praepositos tuos iustitiam 18 non audietur ultra iniquitas in terra tua vastitas et
 contritio in terminis tuis et occupabit salus muros tuos et portas tuas laudatio 19 non erit tibi amplius
 sol ad lucendum per diem nec splendor lunae inluminabit te sed erit tibi Dominus in lucem
 sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam 20 non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur
 quia Dominus erit in lucem sempiternam et complebuntur dies luctus tui 21 populus autem tuus
 omnes iusti in perpetuum hereditabunt terram germen plantationis meae opus manus meae ad
 glorificandum 22 minimus erit in mille et parvulus in gentem fortissimam ego Dominus in tempore
 eius subito faciam istud

Chapter 61

¹ spiritus Domini super me eo quod unxerit Dominus me ad adnuntiandum mansuetis misit me
² ut mederer contritis corde et praedicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem ut
 praedicarem annum placabilem Domini et diem ultionis Deo nostro ut consolarer omnes lugentes
³ ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere oleum gaudii pro luctu pallium laudis
⁴ pro spiritu maeroris et vocabuntur in ea fortes iustitiae plantatio Domini ad glorificandum et
 aedificabunt deserta a saeculo et ruinas antiquas erigent et instaurabunt civitates desertas dissipatas
⁵ in generationem et generationem et stabunt alieni et pascent pecora vestra et filii peregrinorum
⁶ agricolae et vinitores vestri erunt vos autem sacerdotes Domini vocabimini ministri Dei nostri
⁷ dicetur vobis fortitudinem gentium comedetis et in gloria earum superbietis pro confusione vestra
 duplici et rubore laudabunt partem eorum propter hoc in terra sua duplicia possidebunt laetitia
⁸ sempiterna erit eis quia ego Dominus diligens iudicium odio habens rapinam in holocausto et
⁹ dabo opus eorum in veritate et foedus perpetuum feriam eis et scietur in gentibus semen eorum
 et germen eorum in medio populorum omnes qui viderint eos cognoscent eos quia isti sunt semen
¹⁰ cui benedixit Dominus gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia
 induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum
¹¹ corona et quasi sponsam ornatam monilibus suis sicut enim terra profert germen suum et sicut
 hortus semen suum germinat sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis
 gentibus

Chapter 62

¹ propter Sion non tacebo et propter Hierusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor
² iustus eius et salvator eius ut lampas accendatur et videbunt gentes iustum tuum et cuncti reges
³ inclitum tuum et vocabitur tibi nomen novum quod os Domini nominabit et eris corona gloriae
⁴ in manu Domini et diadema regni in manu Dei tui non vocaberis ultra Derelicta et terra tua non
 vocabitur amplius Desolata sed vocaberis Voluntas mea in ea et terra tua Inhabitata quia conplacuit
⁵ Domino in te et terra tua inhabitabitur habitabit enim iuvenis cum virgine et habitabunt in te filii

tui et gaudebit sponsus super sponsam gaudebit super te Deus tuus ⁶ super muros tuos Hierusalem
 constitui custodes tota die et tota nocte perpetuo non tacebunt qui reminiscimini Domini ne taceatis
⁷ et ne detis silentium ei donec stabiliat et donec ponat Hierusalem laudem in terra ⁸ iuravit Dominus
 in dextera sua et in brachio fortitudinis suae si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis et si
 biberint filii alieni vinum tuum in quo laborasti ⁹ quia qui congregabunt illud comedent et laudabunt
 Dominum et qui conportant illud bibent in atriis sanctis meis ¹⁰ transite transite per portas praeparate
 viam populo planum facite iter et eligite lapides elevate signum ad populos ¹¹ ecce Dominus
 auditum fecit in extremis terrae dicite filiae Sion ecce salvator tuus venit ecce merces eius cum eo
 et opus eius coram illo ¹² et vocabunt eos Populus sanctus Redempti a Domino tu autem vocaberis
 Quaesita civitas et non Derelicta

Chapter 63

¹ quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra iste formosus in stola sua gradiens
 in multitudine fortitudinis suae ego qui loquor iustitiam et propugnator sum ad salvandum ² quare
 ergo rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua sicut calcantium in torculari ³ torcular calcavi
 solus et de gentibus non est vir mecum calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea et
 aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea et omnia indumenta mea inquinavi ⁴ dies enim
 ultionis in corde meo annus redemptionis meae venit ⁵ circumspexi et non erat auxiliator quaesivi
 et non fuit qui adiuvaret et salvavit mihi brachium meum et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi
⁶ et conculcavi populos in furore meo et inebriavi eos in indignatione mea et detraxi in terra virtutem
 eorum ⁷ miserationum Domini recordabor laudem Domini super omnibus quae reddidit nobis
 Dominus et super multitudinem bonorum domui Israhel quae largitus est eis secundum indulgentiam
 suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum ⁸ et dixit verumtamen populus meus est
 filii non negantes et factus est eis salvator ⁹ in omni tribulatione eorum non est tribulatus et angelus
 faciei eius salvavit eos in dilectione sua et in indulgentia sua ipse redemit eos et portavit eos et
 levavit eos cunctis diebus saeculi ¹⁰ ipsi autem ad iracundiam provocaverunt et adflixerunt spiritum
 Sancti eius et conversus est eis in inimicum et ipse debellavit eos ¹¹ et recordatus est dierum saeculi
 Mosi populi sui ubi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui ubi est qui posuit in medio

eius spiritum Sancti sui ¹² qui eduxit ad dexteram Mosen brachio maiestatis suae qui scidit aquas
 ante eos ut faceret sibi nomen sempiternum ¹³ qui duxit eos per abyssos quasi equum in deserto
 non inpingentem ¹⁴ quasi animal in campo descendens spiritus Domini ductor eius fuit sic adduxisti
 populum tuum ut faceres tibi nomen gloriae ¹⁵ adtende de caelo et vide de habitaculo sancto tuo
 et gloriae tuae ubi est zelus tuus et fortitudo tua multitudo viscerum tuorum et miserationum tuarum
 super me continuerunt se ¹⁶ tu enim pater noster et Abraham nescivit nos et Israhel ignoravit nos
 tu Domine pater noster redemptor noster a saeculo nomen tuum ¹⁷ quare errare nos fecisti Domine
 de viis tuis indurasti cor nostrum ne timeremus te convertere propter servos tuos tribus hereditatis
 tuae ¹⁸ quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri conculcaverunt
 sanctificationem tuam ¹⁹ facti sumus quasi in principio cum non dominareris nostri neque invocaretur
 nomen tuum super nos

Chapter 64

¹ utinam dirumperes caelos et descenderes a facie tua montes defluerent ² sicut exustio ignis
 tabescerent aquae arderent igni ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis a facie tua gentes turbarentur
³ cum feceris mirabilia non sustinebimus descendisti et a facie tua montes defluerunt ⁴ a saeculo
 non audierunt neque auribus perceperunt oculus non vidit Deus absque te quae praeparasti
 expectantibus te ⁵ occurristi laetanti et facienti iustitiam in viis tuis recordabuntur tui ecce tu iratus
 es et peccavimus in ipsis fuimus semper et salvabimur ⁶ et facti sumus ut inmundus omnes nos
 quasi pannus menstruatae universae iustitiae nostrae et cecidimus quasi folium universi et iniquitates
 nostrae quasi ventus abstulerunt nos ⁷ non est qui invocet nomen tuum qui consurgat et teneat te
 abscondisti faciem tuam a nobis et adlisisti nos in manu iniquitatis nostrae ⁸ et nunc Domine pater
 noster es tu nos vero lutum et fictor noster et opera manuum tuarum omnes nos ⁹ ne irascaris
 Domine satis et ne ultra memineris iniquitatis ecce respice populus tuus omnes nos ¹⁰ civitas sancti
 tui facta est deserta Sion deserta facta est Hierusalem desolata ¹¹ domus sanctificationis nostrae
 et gloriae nostrae ubi laudaverunt te patres nostri facta est in exustionem ignis et omnia desiderabilia
 nostra versa sunt in ruinas ¹² numquid super his continebis te Domine tacebis et adfliges nos
 vehementer

Chapter 65

¹ quaesierunt me qui ante non interrogabant invenerunt qui non quaesierunt me dixi ecce ego
 ecce ego ad gentem quae non vocabat nomen meum ² expandi manus meas tota die ad populum
 incredulum qui graditur in via non bona post cogitationes suas ³ populus qui ad iracundiam provocat
 me ante faciem meam semper qui immolant in hortis et sacrificant super lateres ⁴ qui habitant in
 sepulchris et in delubris idolorum dormiunt qui comedunt carnem suillam et ius profanum in vasis
 eorum ⁵ qui dicunt recede a me non adpropinques mihi quia inmundus es isti fumus erunt in furore
 meo ignis ardens tota die ⁶ ecce scriptum est coram me non tacebo sed reddam et retribuam in sinu
 eorum ⁷ iniquitates vestras et iniquitates patrum vestrorum simul dicit Dominus qui sacrificaverunt
 super montes et super colles exprobraverunt mihi et remetiar opus eorum primum in sinu eorum
⁸ haec dicit Dominus quomodo si inveniatur granum in botro et dicatur ne dissipet illud quoniam
 benedictio est sic faciam propter servos meos ut non disperdam totum ⁹ et educam de Iacob semen
 et de Iuda possidentem montes meos et hereditabunt eam electi mei et servi mei habitabunt ibi
¹⁰ et erunt campestria in caulas gregum et vallis Achor in cubile armentorum populo meo qui
 requisierunt me ¹¹ et vos qui dereliquistis Dominum qui obliti estis montem sanctum meum qui
 ponitis Fortunae mensam et libatis super eam ¹² numerabo vos in gladio et omnes in caede corruetis
 pro eo quod vocavi et non respondistis locutus sum et non audistis et faciebatis malum in oculis
 meis et quae nolui elegistis ¹³ propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce servi mei comedent et
 vos esurietis ecce servi mei bibent et vos sitiatis ¹⁴ ecce servi mei laetabuntur et vos confundemini
 ecce servi mei laudabunt prae exultatione cordis et vos clamabitis prae dolore cordis et prae
 contritione spiritus ululabitis ¹⁵ et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis et interficiet
 te Dominus Deus et servos suos vocabit nomine alio ¹⁶ in quo qui benedictus est super terram
 benedicetur in Deo amen et qui iurat in terra iurabit in Deo amen quia oblivioni traditae sunt
 angustiae priores et quia absconditae sunt ab oculis nostris ¹⁷ ecce enim ego creo caelos novos et
 terram novam et non erunt in memoria priora et non ascendent super cor ¹⁸ sed gaudebitis et
 exultabitis usque in sempiternum in his quae ego creo quia ecce ego creo Hierusalem exultationem
 et populum eius gaudium ¹⁹ et exultabo in Hierusalem et gaudebo in populo meo et non audietur
 in eo ultra vox fletus et vox clamoris ²⁰ non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat

dies suos quoniam puer centum annorum morietur et peccator centum annorum maledictus erit
 21 et aedificabunt domos et habitabunt et plantabunt vineas et comedent fructum earum 22 non
 aedificabunt et alius habitabit non plantabunt et alius comedet secundum dies enim ligni erunt dies
 23 populi mei et opera manuum eorum inveterabunt electis meis non laborabunt frustra neque
 generabunt in conturbatione quia semen benedictorum Domini est et nepotes eorum cum eis
 24 eritque antequam clament ego exaudiam adhuc illis loquentibus ego audiam 25 lupus et agnus
 pascentur simul et leo et bos comedent paleas et serpenti pulvis panis eius non nocebunt neque
 occident in omni monte sancto meo dicit Dominus

Chapter 66

1 haec dicit Dominus caelum sedis mea et terra scabillum pedum meorum quae ista domus quam
 aedificabitis mihi et quis iste locus quietis meae 2 omnia haec manus mea fecit et facta sunt universa
 ista dicit Dominus ad quem autem respiciam nisi ad pauperculum et contritum spiritu et trementem
 3 sermones meos qui immolat bovem quasi qui interficiat virum qui mactat pecus quasi qui excerebret
 canem qui offert oblationem quasi qui sanguinem suillum offerat qui recordatur turis quasi qui
 benedicat idolo haec omnia elegerunt in viis suis et in abominationibus suis anima eorum delectata
 4 est unde et ego eligam inlusiones eorum et quae timebant adducam eis quia vocavi et non erat
 qui responderet locutus sum et non audierunt feceruntque malum in oculis meis et quae nolui
 5 elegerunt audite verbum Domini qui tremetis ad verbum eius dixerunt fratres vestri odientes vos
 et abicientes propter nomen meum glorificetur Dominus et videbimus in laetitia vestra ipsi autem
 6 confundentur vox populi de civitate vox de templo vox Domini reddentis retributionem inimicis
 7 suis antequam parturiret peperit antequam veniret partus eius peperit masculum 8 quis audivit
 umquam tale et quis vidit huic simile numquid parturiet terra in die una aut parietur gens simul
 9 quia parturivit et peperit Sion filios suos numquid ego qui alios parere facio ipse non pariam dicit
 Dominus si ego qui generationem ceteris tribuo sterilis ero ait Dominus Deus tuus 10 laetamini
 cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam gaudete cum ea gaudio universi qui lugetis
 11 super eam ut sugatis et repleamini ab ubere consolationis eius ut mulgeatis et deliciis affluatis
 12 ab omnimoda gloria eius quia haec dicit Dominus ecce ego declinabo super eam quasi fluvium
 pacis et quasi torrentem inundantem gloriam gentium quam sugetis ad ubera portabimini et super
 13 genua blandientur vobis quomodo si cui mater blandiatur ita ego consolabor vos et in Hierusalem

consolabimini ¹⁴ videbitis et gaudebit cor vestrum et ossa vestra quasi herba germinabunt et
 cognoscetur manus Domini servis eius et indignabitur inimicis suis ¹⁵ quia ecce Dominus in igne
 veniet et quasi turbo quadrigae eius reddere in indignatione furorem suum et increpationem suam
 in flamma ignis ¹⁶ quia in igne Dominus diiudicatur et in gladio suo ad omnem carnem et
 multiplicabuntur interfecti a Domino ¹⁷ qui sanctificabantur et mundos se putabant in hortis post
 unam intrinsecus qui comedebant carnem suillam et abominationem et murem simul consumentur
 dicit Dominus ¹⁸ ego autem opera eorum et cogitationes eorum venio ut congregem cum omnibus
 gentibus et linguis et venient et videbunt gloriam meam ¹⁹ et ponam in eis signum et mittam ex
 eis qui salvati fuerint ad gentes in mari in Africa in Lydia tenentes sagittam in Italiam et Graeciam
 ad insulas longe ad eos qui non audierunt de me et non viderunt gloriam meam et adnuntiabunt
 gloriam meam gentibus ²⁰ et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino
 in equis et in quadrigis et in lecticis et in mulis et in carrucis ad montem sanctum meum Hierusalem
 dicit Dominus quomodo si inferant filii Israhel munus in vase mundo in domum Domini ²¹ et
 adsumam ex eis in sacerdotes et in Levitas dicit Dominus ²² quia sicut caeli novi et terra nova quae
 ego facio stare coram me dicit Dominus sic stabit semen vestrum et nomen vestrum ²³ et erit mensis
 ex mense et sabbatum ex sabbato veniet omnis caro ut adoret coram facie mea dicit Dominus

Jeremiah

Chapter 1

¹ verba Hieremiae filii Helciae de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Beniamin ² quod
 factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda in tertio decimo anno regni
 eius ³ et factum est in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda usque ad consummationem undecimi
 anni Sedeciae filii Iosiae regis Iuda usque ad transmirationem Hierusalem in mense quinto ⁴ et
 factum est verbum Domini ad me dicens ⁵ priusquam te formarem in utero novi te et antequam
 exires de vulva sanctificavi te prophetam gentibus dedi te ⁶ et dixi a a Domine Deus ecce nescio
 loqui quia puer ego sum ⁷ et dixit Dominus ad me noli dicere puer sum quoniam ad omnia quae

mittam te ibis et universa quaecumque mandavero tibi loqueris⁸ ne timeas a facie eorum quia
 tecum ego sum ut eruam te dicit Dominus⁹ et misit Dominus manum suam et tetigit os meum et
 dixit Dominus ad me ecce dedi verba mea in ore tuo¹⁰ ecce constitui te hodie super gentes et super
 regna ut evellas et destruas et disperdas et dissipes et aedifices et plantes¹¹ et factum est verbum
 Domini ad me dicens quid tu vides Hieremia et dixi virgam vigilantem ego video¹² et dixit Dominus
 ad me bene vidisti quia vigilabo ego super verbo meo ut faciam illud¹³ et factum est verbum
 Domini secundo ad me dicens quid tu vides et dixi ollam succensam ego video et faciem eius a
 facie aquilonis¹⁴ et dixit Dominus ad me ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores
 terrae¹⁵ quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis ait Dominus et venient
 et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Hierusalem et super omnes muros eius in
 circuitu et super universas urbes Iuda¹⁶ et loquar iudicia mea cum eis super omni malitia eorum
 qui dereliquerunt me et libaverunt diis alienis et adoraverunt opus manuum suarum¹⁷ tu ergo
 accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia quae ego praecipio tibi ne formides a facie
 eorum nec enim timere te faciam vultum eorum¹⁸ ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam
 et in columnam ferream et in murum aereum super omnem terram regibus Iuda principibus eius et
 sacerdotibus et populo terrae¹⁹ et bellabunt adversum te et non praevallebunt quia tecum ego sum
 ait Dominus ut liberem te

Chapter 2

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens² vade et clama in auribus Hierusalem dicens haec
 dicit Dominus recordatus sum tui miserans adulescentiam tuam et caritatem dispensationis tuae
 quando secuta me es in deserto in terra quae non seminatur³ sanctus Israhel Domino primitiae
 frugum eius omnes qui devorant eum delinquent mala venient super eos dicit Dominus⁴ audite
 verbum Domini domus Iacob et omnes cognationes domus Israhel⁵ haec dicit Dominus quid
 invenerunt patres vestri in me iniquitatis quia elongaverunt a me et ambulaverunt post vanitatem
 et vani facti sunt⁶ et non dixerunt ubi est Dominus qui ascendere nos fecit de terra Aegypti qui
 transduxit nos per desertum per terram inhabitabilem et inviam per terram sitis et imaginem mortis
 per terram in qua non ambulavit vir neque habitavit homo⁷ et induxi vos in terram Carmeli ut

comederetis fructum eius et optima illius et ingressi contaminastis terram meam et hereditatem
 meam posuistis in abominationem ⁸ sacerdotes non dixerunt ubi est Dominus et tenentes legem
 nescierunt me et pastores praevaricati sunt in me et prophetae prophetaverunt in Baal et idola secuti
 sunt ⁹ propterea adhuc iudicio contendam vobiscum ait Dominus et cum filiis vestris disceptabo
¹⁰ transite ad insulas Cetthim et videte et in Cedar mittite et considerate vehementer et videte si
 factum est huiuscemodi ¹¹ si mutavit gens deos et certe ipsi non sunt dii populus vero meus mutavit
 Gloriam suam in idolum ¹² obstupescite caeli super hoc et portae eius desolamini vehementer dicit
 Dominus ¹³ duo enim mala fecit populus meus me dereliquerunt fontem aquae vivae ut foderent
 sibi cisternas cisternas dissipatas quae continere non valent aquas ¹⁴ numquid servus est Israhel
 aut vernaculus quare ergo est factus in praedam ¹⁵ super eum rugierunt leones et dederunt vocem
 suam posuerunt terram eius in solitudinem civitates eius exustae sunt et non est qui habitet in eis
¹⁶ filii quoque Memfeos et Tafnes constupraverunt te usque ad verticem ¹⁷ numquid non istud
 factum est tibi quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam ¹⁸ et
 nunc quid tibi vis in via Aegypti ut bibas aquam turbidam et quid tibi cum via Assyriorum ut bibas
 aquam Fluminis ¹⁹ arguet te malitia tua et aversio tua increpabit te scito et vide quia malum et
 amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum et non esse timorem mei apud te dicit Dominus
²⁰ Deus exercituum a saeculo confregisti iugum meum rupisti vincula mea et dixisti non serviam
²¹ in omni enim colle sublimi et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix ego autem
 plantavi te vineam electam omne semen verum quomodo ergo conversa es in pravum vinea aliena
²² si laveris te nitro et multiplicaveris tibi herbam borith maculata es in iniquitate tua coram me
 dicit Dominus Deus ²³ quomodo dicis non sum polluta post Baalim non ambulavi vide vias tuas
 in convalle scito quid feceris cursor levis explicans vias tuas ²⁴ onager adsuetus in solitudine in
 desiderio animae suae adtraxit ventum amoris sui nullus avertet eam omnes qui quaerunt eam non
 deficient in menstruis eius invenient eam ²⁵ prohibe pedem tuum a nuditate et guttur tuum a siti
 et dixisti desperavi nequaquam faciam adamavi quippe alienos et post eos ambulabo ²⁶ quomodo
 confunditur fur quando deprehenditur sic confusi sunt domus Israhel ipsi et reges eorum principes
 et sacerdotes et prophetae eorum ²⁷ dicentes ligno pater meus es tu et lapidi tu me genuisti verterunt
 ad me tergum et non faciem et in tempore adflictionis suae dicent surge et libera nos ²⁸ ubi sunt
 dii tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tempore adflictionis tuae secundum numerum quippe

civitatum tuarum erant dii tui Iuda ²⁹ quid vultis mecum iudicio contendere omnes dereliquistis
 me dicit Dominus ³⁰ frustra percussi filios vestros disciplinam non receperunt devoravit gladius
 vester propheta vestros quasi leo vastator ³¹ generatio vestra videte verbum Domini numquid
 solitudo factus sum Israheli aut terra serotina quare ergo dixit populus meus recessimus non veniemus
 ultra ad te ³² numquid obliviscitur virgo ornamenti sui sponsa fasciae pectoralis suae populus vero
 meus oblitus est mei diebus innumeris ³³ quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quaerendam
 dilectionem quae insuper et malitias tuas docuisti vias tuas ³⁴ et in alis tuis inventus est sanguis
 animarum pauperum et innocentium non in fossis inveni eos sed in omnibus quae supra memoravi
³⁵ et dixisti absque peccato et innocens ego sum et propterea avertatur furor tuus a me ecce ego
 iudicio contendam tecum eo quod dixeris non peccavi ³⁶ quam vilis es facta nimis iterans vias tuas
 et ab Aegypto confunderis sicut confusa es ab Assur ³⁷ nam et ab ista egredieris et manus tuae
 erunt super caput tuum quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam et nihil habebis prosperum

Chapter 3

¹ vulgo dicitur si dimiserit vir uxorem suam et recedens ab eo duxerit virum alterum numquid
 revertetur ad eam ultra numquid non polluta et contaminata erit mulier illa tu autem fornicata es
 cum amatoribus multis tamen revertere ad me dicit Dominus ² leva oculos tuos in directum et vide
 ubi non prostrata sis in viis sedebas expectans eos quasi latro in solitudine et polluisti terram in
 fornicationibus tuis et in malitiis tuis ³ quam ob rem prohibitae sunt stillae pluviarum et serotinus
 imber non fuit frons mulieris meretricis facta est tibi noluisti erubescere ⁴ ergo saltim amodo voca
 me pater meus dux virginitatis meae tu es ⁵ numquid irasceris in perpetuum aut perseverabis in
 finem ecce locuta es et fecisti mala et potuisti ⁶ et dixit Dominus ad me in diebus Iosiae regis
 numquid vidisti quae fecerit aversatrix Israhel abiit sibimet super omnem montem excelsum et sub
 omne lignum frondosum et fornicata est ibi ⁷ et dixi cum fecisset haec omnia ad me convertere et
 non est reversa et vidit praevaricatrix soror eius Iuda ⁸ quia pro eo quod moechata esset aversatrix
 Israhel dimissem eam et dedissem ei libellum repudii et non timuit praevaricatrix Iuda soror eius
 sed abiit et fornicata est etiam ipsa ⁹ et facilitate fornicationis suae contaminavit terram et moechata

10
 est cum lapide et cum ligno et in omnibus his non est reversa ad me praevaricatrix soror eius
 11
 Iuda in toto corde suo sed in mendacio ait Dominus et dixit Dominus ad me iustificavit animam
 12
 suam aversatrix Israhel conparatione praevaricatricis Iuda vade et clama sermones istos contra
 aquilonem et dices revertere aversatrix Israhel ait Dominus et non avertam faciem meam a vobis
 13
 quia sanctus ego sum dicit Dominus et non irascar in perpetuum tamen scito iniquitatem tuam
 quia in Dominum Deum tuum praevaricata es et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso
 14
 et vocem meam non audisti ait Dominus convertimini filii revertentes dicit Dominus quia ego
 15
 vir vester et adsumam vos unum de civitate et duos de cognatione et introducam vos in Sion et
 16
 dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascent vos scientia et doctrina cumque multiplicati
 fueritis et creveritis in terra in diebus illis ait Dominus non dicent ultra arca testamenti Domini
 17
 neque ascendet super cor neque recordabuntur illius nec visitabitur nec fiet ultra in tempore illo
 vocabunt Hierusalem solium Domini et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini
 18
 in Hierusalem et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi in diebus illis ibit domus
 Iuda ad domum Israhel et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris
 19
 ego autem dixi quomodo ponam te in filiis et tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem
 20
 praeclaram exercituum gentium et dixi patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis sed
 quomodo si contemnat mulier amatorem suum sic contempsit me domus Israhel dicit Dominus
 21
 vox in viis audita est ploratus et ululatus filiorum Israhel quoniam iniquam fecerunt viam suam
 22
 obliti sunt Domini Dei sui convertimini filii revertentes et sanabo aversiones vestras ecce nos
 23
 venimus ad te tu enim es Dominus Deus noster vere mendaces erant colles multitudo montium
 24
 vere in Domino Deo nostro salus Israhel confusio comedit laborem patrum nostrorum ab
 25
 adolescentia nostra greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum dormiemus in
 confusione nostra et operiet nos ignominia nostra quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos et
 patres nostri ab adolescentia nostra usque ad hanc diem et non audivimus vocem Domini Dei nostri

Chapter 4

1
 si converteris Israhel ait Dominus ad me convertere si abstuleris offendicula tua a facie mea
 2
 non commoveberis et iurabis vivit Dominus in veritate et in iudicio et in iustitia et benedicent

eum gentes ipsumque laudabunt ³ haec enim dicit Dominus viro Iuda et Hierusalem novate vobis
 novale et nolite serere super spinas ⁴ circumcidimini Domino et auferte praepudia cordium vestrorum
 vir Iuda et habitatores Hierusalem ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non
 sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum ⁵ adnuntiate in Iuda et in Hierusalem
 auditum facite loquimini et canite tuba in terra clamate fortiter dicite congregamini et ingrediamur
 civitates munitas ⁶ levate signum in Sion confortamini nolite stare quia malum ego adduco ab
 aquilone et contritionem magnam ⁷ ascendit leo de cubili suo et praedo gentium se levavit egressus
 est de loco suo ut ponat terram tuam in desolationem civitates tuae vastabuntur remanentes absque
 habitatore ⁸ super hoc accingite vos ciliciis plangite et ululate quia non est aversa ira furoris Domini
 a nobis ⁹ et erit in die illa dicit Dominus peribit cor regis et cor principum et obstupescunt sacerdotes
 et prophetae consternabuntur ¹⁰ et dixi heu heu heu Domine Deus ergone decepisti populum istum
 et Hierusalem dicens pax erit vobis et ecce pervenit gladius usque ad animam ¹¹ in tempore illo
 dicetur populo huic et Hierusalem ventus urens in viis quae sunt in deserto viae filiae populi mei
 non ad ventilandum et ad purgandum ¹² spiritus plenus ex his veniet mihi et nunc ego sed loquar
 iudicia mea cum eis ¹³ ecce quasi nubes ascendet et quasi tempestas currus eius velociores aquilis
 equi illius vae nobis quoniam vastati sumus ¹⁴ lava a malitia cor tuum Hierusalem ut salva fias
 usquequo morabuntur in te cogitationes noxiae ¹⁵ vox enim adnuntiantis a Dan et notum facientis
 idolum de monte Ephraim ¹⁶ concitate gentes ecce auditum est in Hierusalem custodes venire de
 terra longinqua et dare super civitates Iuda vocem suam ¹⁷ quasi custodes agrorum facti sunt super
 eam in gyro quia me ad iracundiam provocavit ait Dominus ¹⁸ viae tuae et cogitationes tuae fecerunt
 haec tibi ista malitia tua quia amara quia tetigit cor tuum ¹⁹ ventrem meum ventrem meum doleo
 sensus cordis mei turbati sunt in me non tacebo quoniam vocem bucinæ audivit anima mea clamorem
 proelii ²⁰ contritio super contritionem vocata est et vastata est omnis terra repente vastata sunt
 tabernacula mea subito pelles meae ²¹ usquequo videbo fugientem audiam vocem bucinæ ²² quia
 stultus populus meus me non cognovit filii insipientes sunt et vecordes sapientes sunt ut faciant
 mala bene autem facere nescierunt ²³ aspexi terram et ecce vacua erat et nihili et caelos et non erat
 lux in eis ²⁴ vidi montes et ecce movebantur et omnes colles conturbati sunt ²⁵ intuitus sum et non

erat homo et omne volatile caeli recessit²⁶ aspexi et ecce Carmelus desertus et omnes urbes eius
 destructae sunt a facie Domini et a facie irae furoris eius²⁷ haec enim dicit Dominus deserta erit
 omnis terra sed tamen consummationem non faciam²⁸ lugebit terra et maerebunt caeli desuper eo
 quod locutus sum cogitavi et non paenituit me nec aversus sum ab eo²⁹ a voce equitis et mittentis
 sagittam fugit omnis civitas ingressi sunt ardua et ascenderunt rupes universae urbes derelictae sunt
 et non habitat in eis homo³⁰ tu autem vastata quid facies cum vestieris te coccino cum ornata fueris
 monili aureo et pinxeris stibio oculos tuos frustra conponeris contempserunt te amatores tui animam
 tuam quaerent³¹ vocem enim quasi parturientis audivi angustias ut puerperae vox filiae Sion
 intermorientis expandentisque manus suas vae mihi quia defecit anima mea propter interfectos

Chapter 5

¹ circuite vias Hierusalem et aspice et considerate et quaerite in plateis eius an inveniatis virum
 facientem iudicium et quaerentem fidem et propitius ero eius² quod si etiam vivit Dominus dixerint
 et hoc falso iurabunt³ Domine oculi tui respiciunt fidem percussisti eos et non doluerunt adtrivisti
 eos et rennuerunt accipere disciplinam induraverunt facies suas super petram noluerunt reverti
⁴ ego autem dixi forsitan pauperes sunt et stulti ignorantes viam Domini iudicium Dei sui⁵ ibo
 igitur ad optimates et loquar eis ipsi enim cognoverunt viam Domini iudicium Dei sui et ecce magis
⁶ hii simul confregerunt iugum ruperunt vincula idcirco percussit eos leo de silva lupus ad vesperam
 vastavit eos pardus vigilans super civitates eorum omnis qui egressus fuerit ex eis capietur quia
⁷ multiplicatae sunt praevaricationes eorum confortatae sunt aversiones eorum super quo propitius
 tibi esse potero filii tui dereliquerunt me et iurant in his qui non sunt dii saturavi eos et moechati
⁸ sunt et in domo meretricis luxuriabantur equi amatores et admissarii facti sunt unusquisque ad
⁹ uxorem proximi sui hinniebat numquid super his non visitabo dicit Dominus et in gente tali non
¹⁰ ulciscetur anima mea ascendite muros eius et dissipate consummationem autem nolite facere
¹¹ auferte propagines eius quia non sunt Domini praevaricatione enim praevaricata est in me domus
¹² Israhel et domus Iuda ait Dominus negaverunt Dominum et dixerunt non est ipse neque veniet
¹³ super nos malum gladium et famem non videbimus prophetae fuerunt in ventum et responsum

non fuit in eis haec ergo evenient illis ¹⁴ haec dicit Dominus Deus exercituum quia locuti estis
 verbum istud ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem et populum istum ligna et vorabit eos
¹⁵ ecce ego adducam super vos gentem de longinquo domus Israhel ait Dominus gentem robustam
 gentem antiquam gentem cuius ignorabis linguam nec intelleges quid loquatur ¹⁶ faretra eius quasi
¹⁷ sepulchrum patens universi fortes et comedet segetes tuas et panem tuum devorabit filios tuos
 et filias tuas comedet gregem tuum et armenta tua comedet vineam tuam et ficum tuam et conteret
¹⁸ urbes munitas tuas in quibus tu habes fiduciam gladio verumtamen et diebus illis ait Dominus
¹⁹ non faciam vos in consummationem quod si dixeritis quare fecit Dominus Deus noster nobis
 haec omnia dices ad eos sicut dereliquistis me et servistis deo alieno in terra vestra sic servietis
²⁰ alienis in terra non vestra adnuntiate hoc domui Iacob et auditum facite in Iuda dicentes ²¹ audi
²² populus stulte qui non habes cor qui habentes oculos non videtis et aures et non auditis me ergo
 non timebitis ait Dominus et a facie mea non dolebitis qui posui harenam terminum mari praeceptum
 sempiternum quod non praeteribit et commovebuntur et non poterunt et intumescent fluctus eius
²³ et non transibunt illud populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans recesserunt
²⁴ et abierunt et non dixerunt in corde suo metuamus Dominum Deum nostrum qui dat nobis
 pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo plenitudinem annuae messis custodientem nobis
²⁵ iniquitates nostrae declinaverunt haec et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis ²⁶ quia
 inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes laqueos ponentes et pedicas ad capiendos
²⁷ viros sicut decipula plena avibus sic domus eorum plenae dolo ideo magnificati sunt et ditati
²⁸ incrassati sunt et inpinguati et praeterierunt sermones meos pessime causam non iudicaverunt
²⁹ causam pupilli non direxerunt et iudicium pauperum non iudicaverunt numquid super his non
³⁰ visitabo dicit Dominus aut super gentem huiusmodi non ulciscetur anima mea stupor et
³¹ mirabilia facta sunt in terra prophetae prophetabant mendacium et sacerdotes adplaudebant
 manibus suis et populus meus dilexit talia quid igitur fiet in novissimo eius

Chapter 6

¹ confortamini filii Benjamin in medio Hierusalem et in Thecua clangite bucina et super
 Bethaccharem levate vexillum quia malum visum est ab aquilone et contritio magna ² speciosae

et delicatae adsimilavi filiam Sion ³ ad eam venient pastores et greges eorum fixerunt in ea tentoria
 in circuitu pascet unusquisque eos qui sub manu sua sunt ⁴ sanctificate super eam bellum consurgite
 et ascendamus in meridie vae nobis quia declinavit dies quia longiores factae sunt umbrae vesperi
⁵ surgite et ascendamus in nocte et dissipemus domos eius ⁶ quia haec dicit Dominus exercituum
 caedite lignum eius et fundite circa Hierusalem aggerem haec est civitas visitationis omnis calumnia
 in medio eius ⁷ sicut frigidam facit cisterna aquam suam sic frigidam fecit malitiam suam iniquitas
 et vastitas audietur in ea coram me semper infirmitas et plaga ⁸ erudire Hierusalem ne forte recedat
 anima mea a te ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem ⁹ haec dicit Dominus exercituum
 usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israhel converte manum tuam quasi vindemiator
¹⁰ ad cartallum cui loquar et quem contestabor ut audiant ecce incircumcisae aures eorum et audire
 non possunt ecce verbum Domini factum est eis in obprobrium et non suscipient illud ¹¹ idcirco
 furore Domini plenus sum laboravi sustinens effunde super parvulum foris et super concilium
 iuvenum simul vir enim cum muliere capietur senex cum pleno dierum ¹² et transibunt domus
 eorum ad alteros agri et uxores pariter quia extendam manum meam super habitantes terram dicit
 Dominus ¹³ a minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student et a propheta usque ad
 sacerdotem cuncti faciunt dolum ¹⁴ et curabant contritionem filiae populi mei cum ignominia
¹⁵ dicentes pax pax et non erat pax confusi sunt quia abominationem fecerunt quin potius confusione
 non sunt confusi et erubescere nescierunt quam ob rem cadent inter ruentes in tempore visitationis
 suae corruent dicit Dominus ¹⁶ haec dicit Dominus state super vias et videte et interrogate de
 semitis antiquis quae sit via bona et ambulate in ea et invenietis refrigerium animabus vestris et
¹⁷ dixerunt non ambulabimus et constitui super vos speculatores audite vocem tubae et dixerunt
¹⁸ non audiemus ¹⁹ ideo audite gentes et cognosce congregatio quanta ego faciam eis audi terra
 ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum eius quia verba mea non
²⁰ audierunt et legem meam proiecerunt ut quid mihi tus de Saba adfertis et calamum suave olentem
 de terra longinqua holocaustomata vestra non sunt accepta et victimae vestrae non placuerunt mihi
²¹ propterea haec dicit Dominus ecce ego dabo in populum istum ruinas et ruent in eis patres et filii
²² simul vicinus et proximus et peribunt haec dicit Dominus ecce populus venit de terra aquilonis
²³ et gens magna consurget a finibus terrae sagittam et scutum arripiet crudelis est et non miserebitur
 vox eius quasi mare sonabit et super equos ascendent praeparati quasi vir ad proelium adversum

te filia Sion ²⁴ audivimus famam eius dissolutae sunt manus nostrae tribulatio adprehendit nos
 dolores ut parturientem ²⁵ nolite exire ad agros et in via ne ambuletis quoniam gladius inimici
 pavor in circuitu ²⁶ filia populi mei accingere cilicio et conspergere cinere luctum unigeniti fac
 tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos ²⁷ probatorem dedi te in populo meo
 robustum et scies et probabis viam eorum ²⁸ omnes isti principes declinantum ambulantes
 fraudulenter aes et ferrum universi corrupti sunt ²⁹ defecit sufflatorium in igne consumptum est
 plumbum frustra conflavit conflator malitiae enim eorum non sunt consumptae ³⁰ argentum
 reprobum vocate eos quia Dominus proiecit illos

Chapter 7

¹ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens ² sta in porta domus Domini et
 praedica ibi verbum istud et dic audite verbum Domini omnis Iuda qui ingredimini per portas has
 ut adoretis Dominum ³ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bonas facite vias vestras et
 studia vestra et habitabo vobiscum in loco isto ⁴ nolite confidere in verbis mendacii dicentes
 templum Domini templum Domini templum Domini est ⁵ quoniam si bene direxeritis vias vestras
 et studia vestra si feceritis iudicium inter virum et proximum eius ⁶ advenae et pupillo et viduae
 non feceritis calumniam nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc et post deos alienos non
 ambulaveritis in malum vobismet ipsis ⁷ habitabo vobiscum in loco isto in terra quam dedi patribus
 vestris a saeculo usque in saeculum ⁸ ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii qui non
 proderunt vobis ⁹ furari occidere adulterare iurare mendaciter libare Baali et ire post deos alienos
 quos ignoratis ¹⁰ et venistis et stetistis coram me in domo hac in qua invocatum est nomen meum
 et dixistis liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas ¹¹ ergo spelunca latronum
 facta est domus ista in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris ego ego sum ego vidi dicit
 Dominus ¹² ite ad locum meum in Silo ubi habitavit nomen meum a principio et videte quae fecerim
 ei propter malitiam populi mei Israhel ¹³ et nunc quia fecistis omnia opera haec dicit Dominus et
 locutus sum ad vos mane consurgens et loquens et non audistis et vocavi vos et non respondistis

14 faciam domui huic in qua invocatum est nomen meum et in qua vos habetis fiduciam et loco
 quem dedi vobis et patribus vestris sicut feci Silo¹⁵ et proiciam vos a facie mea sicut proieci omnes
 fratres vestros universum semen Ephraim¹⁶ tu ergo noli orare pro populo hoc nec adsumas pro
 eis laudem et orationem et non obsistas mihi quia non exaudiam te¹⁷ nonne vides quid isti faciant
 in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem¹⁸ filii colligunt ligna et patres succendunt ignem et
 mulieres conspergunt adipem ut faciant placentas Reginae caeli et libent diis alienis et me ad
 iracundiam provocent¹⁹ numquid me ad iracundiam provocant dicit Dominus nonne semet ipsos
 in confusionem vultus sui²⁰ ideo haec dicit Dominus Deus ecce furor meus et indignatio mea
 conflatur super locum istum super viros et super iumenta et super lignum regionis et super fruges
 terrae et succendetur et non extinguetur²¹ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel
 holocaustomata vestra addite victimis vestris et comedite carnes²² quia non sum locutus cum
 patribus vestris et non praecepi eis in die qua eduxi eos de terra Aegypti de verbo holocaustomatum
 et victimarum²³ sed hoc verbum praecepi eis dicens audite vocem meam et ero vobis Deus et vos
 eritis mihi populus et ambulate in omni via quam mandavi vobis ut bene sit vobis²⁴ et non audierunt
 nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt in voluntatibus et pravitate cordis sui mali factique sunt
 retrorsum et non in ante²⁵ a die qua egressi sunt patres eorum de terra Aegypti usque ad diem
 hanc et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem consurgens diluculo et mittens²⁶ et
 non audierunt me nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem et peius operati sunt
 quam patres eorum²⁷ et loqueris ad eos omnia verba haec et non audient te et vocabis eos et non
 respondebunt tibi²⁸ et dices ad eos haec est gens quae non audivit vocem Domini Dei sui nec
 recepit disciplinam periit fides et ablata est de ore eorum²⁹ tonde capillum tuum et proice et sume
 in directum planctum quia proiecit Dominus et reliquit generationem furoris sui³⁰ quia fecerunt
 filii Iuda malum in oculis meis dicit Dominus posuerunt offendicula sua in domo in qua invocatum
 est nomen meum ut polluerent eam³¹ et aedificaverunt excelsa Thofeth qui est in valle filii Ennom
 ut incenderent filios suos et filias suas igni quae non praecepi nec cogitavi in corde meo³² ideo
 ecce dies venient dicit Dominus et non dicetur amplius Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis
 Interfectionis et sepelient in Thofeth eo quod non sit locus³³ et erit morticinum populi huius in
 cibum volucris caeli et bestiis terrae et non erit qui abigat³⁴ et quiescere faciam de urbibus Iuda

et de plateis Hierusalem vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae in desolatione enim erit terra

Chapter 8

¹ in tempore illo ait Dominus eicient ossa regis Iuda et ossa principum eius et ossa sacerdotum
 et ossa prophetarum et ossa eorum qui habitaverunt Hierusalem de sepulchris suis ² et pandent ea
 ad solem et lunam et omnem militiam caeli quae dilexerunt et quibus servierunt et post quae
 ambulaverunt et quae quaesierunt et adoraverunt non colligentur et non sepelientur in sterquilinum
³ super faciem terrae erunt et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de
 cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt ad quae eieci eos dicit Dominus
⁴ exercituum et dices ad eos haec dicit Dominus numquid qui cadet non resurget et qui aversus est
⁵ non revertetur quare ergo aversus est populus iste in Hierusalem aversione contentiosa
⁶ adprehenderunt mendacium et noluerunt reverti adtendi et auscultavi nemo quod bonum est
 loquitur nullus est qui agat paenitentiam super peccato suo dicens quid feci omnes conversi sunt
⁷ ad cursum suum quasi equus impetu vadens in proelio milvus in caelo cognovit tempus suum
 turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui populus autem meus non cognovit
⁸ iudicium Domini quomodo dicitis sapientes nos sumus et lex Domini nobiscum est vere mendacium
⁹ operatus est stilus mendax scribarum confusi sunt sapientes perterriti et capti sunt verbum enim
¹⁰ Domini proiecerunt et sapientia nulla est in eis propterea dabo mulieres eorum exteris agros
 eorum heredibus quia a minimo usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur a propheta usque
¹¹ ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium et sanabant contritionem filiae populi mei ad ignominiam
¹² dicentes pax pax cum non esset pax confusi sunt quia abominationem fecerunt quinimmo
 confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt idcirco cadent inter corruentes in tempore
¹³ visitationis suae corruent dicit Dominus congregans congregabo eos ait Dominus non est uva
¹⁴ in vitibus et non sunt ficus in ficulnea folium defluxit et dedi eis quae praetergressa sunt quare
 sedemus convenite et ingrediamur civitatem munitam et sileamus ibi quia Dominus noster silere
¹⁵ nos fecit et potum dedit nobis aquam fellis peccavimus enim Domino expectavimus pacem et
¹⁶ non erat bonum tempus medellae et ecce formido a Dan auditus est fremitus equorum eius a
 voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra et venerunt et devoraverunt terram et

plenitudinem eius urbem et habitatores eius ¹⁷ quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos quibus
 non est incantatio et mordebunt vos ait Dominus ¹⁸ dolor meus super dolorem in me cor meum
 maerens ¹⁹ ecce vox clamoris filiae populi mei de terra longinqua numquid Dominus non est in
 Sion aut rex eius non est in ea quare ergo me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus suis et in
 vanitatibus alienis ²⁰ transiit messis finita est aestas et nos salvati non sumus ²¹ super contritionem
 filiae populi mei contritus sum et contristatus stupor obtinuit me ²² numquid resina non est in
 Galaad aut medicus non est ibi quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei

Chapter 9

¹ quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum et plorabo die et nocte interfectos
 filiae populi mei ² quis dabit me in solitudine diversorium viatorum et derelinquam populum meum
 et recedam ab eis quia omnes adulteri sunt coetus praevaricatorum ³ et extenderunt linguam suam
 quasi arcum mendacii et non veritatis confortati sunt in terra quia de malo ad malum egressi sunt
 et me non cognoverunt dicit Dominus ⁴ unusquisque se a proximo suo custodiat et in omni fratre
 suo non habeat fiduciam quia omnis frater subplantans subplantabit et omnis amicus fraudulenter
 incedet ⁵ et vir fratrem suum deridebit et veritatem non loquentur docuerunt enim linguam suam
 loqui mendacium ut inique agerent laboraverunt ⁶ habitatio tua in medio doli in dolo rennuerunt
 scire me dicit Dominus ⁷ propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego conflabo et probabo
 eos quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei ⁸ sagitta vulnerans lingua eorum dolum locuta
 est in ore suo pacem cum amico suo loquitur et occulte ponit ei insidias ⁹ numquid super his non
 visitabo dicit Dominus aut in gentem huiusmodi non ulciscetur anima mea ¹⁰ super montes
 adsumam fletum ac lamentum et super speciosa deserti planctum quoniam incensa sunt eo quod
 non sit vir pertransiens et non audierunt vocem possidentis a volucre caeli usque ad pecora
 transmigraverunt et recesserunt ¹¹ et dabo Hierusalem in acervos harenae et cubilia draconum et
 civitates Iuda dabo in desolationem eo quod non sit habitator ¹² quis est vir sapiens qui intellegat
 hoc et ad quem verbum oris Domini fiat ut adnuntiet istud quare perierit terra exusta sit quasi
 desertum eo quod non sit qui pertranseat ¹³ et dixit Dominus quia dereliquerunt legem meam quam

dedi eis et non audierunt vocem meam et non ambulaverunt in ea ¹⁴ et abierunt post pravitatem
 cordis sui et post Baalim quos didicerunt a patribus suis ¹⁵ idcirco haec dicit Dominus exercituum
 Deus Israhel ecce ego cibabo eos populum istum absinthio et potum dabo eis aquam fellis ¹⁶ et
 dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum et mittam post eos gladium donec
 consumantur ¹⁷ haec dicit Dominus exercituum contemplantini et vocate lamentatrices et veniant
 et ad eas quae sapientes sunt mittite et properent ¹⁸ festinent et adsumant super nos lamentum
 deducant oculi nostri lacrimas et palpebrae nostrae defluant aquis ¹⁹ quia vox lamentationis audita
 est de Sion quomodo vastati sumus et confusi vehementer quia dereliquimus terram quoniam deiecta
 sunt tabernacula nostra ²⁰ audite ergo mulieres verbum Domini et adsumat auris vestra sermonem
 oris eius et docete filias vestras lamentum et unaquaeque proximam suam planctum ²¹ quia ascendit
 mors per fenestras nostras ingressa est domos nostras disperdere parvulos de foris iuvenes de plateis
²² loquere haec dicit Dominus et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis et
 quasi faenum post tergum metentis et non est qui colligat ²³ haec dicit Dominus non gloriatur
 sapiens in sapientia sua et non gloriatur fortis in fortitudine sua et non gloriatur dives in divitiis
²⁴ sed in hoc gloriatur qui gloriatur scire et nosse me quia ego sum Dominus qui facio
 misericordiam et iudicium et iustitiam in terra haec enim placent mihi ait Dominus ²⁵ ecce dies
 veniunt dicit Dominus et visitabo super omnem qui circumcisum habet praeputium ²⁶ super
 Aegyptum et super Iudam et super Edom et super filios Ammon et super Moab et super omnes qui
 adtonsi sunt in comam habitantes in deserto quia omnes gentes habent praeputium omnis autem
 domus Israhel incircumcisi sunt corde

Chapter 10

¹ audite verbum quod locutus est Dominus super vos domus Israhel ² haec dicit Dominus iuxta
 vias gentium nolite discere et a signis caeli nolite metuere quae timent gentes ³ quia leges populorum
 vanae sunt quia lignum de saltu praecidit opus manuum artificis in ascia ⁴ argento et auro decoravit
 illud clavis et malleis conpegit ut non dissolvatur ⁵ in similitudinem palmae fabricata sunt et non
 loquentur portata tollentur quia incedere non valent nolite ergo timere ea quia nec male possunt
⁶ facere nec bene non est similis tui Domine magnus tu et magnum nomen tuum in fortitudine

7 quis non timebit te o rex gentium tuum est enim decus inter cunctos sapientes gentium et in
 universis regnis eorum nullus est similis tui 8 pariter insipientes et fatui probabuntur doctrina
 vanitatis eorum lignum est 9 argentum involutum de Tharsis adfertur et aurum de Ofaz opus artificis
 et manus aerarii hyacinthus et purpura indumentum eorum opus artificum universa haec 10 Dominus
 autem Deus verus est ipse Deus vivens et rex sempiternus ab indignatione eius commovebitur terra
 et non sustinebunt gentes comminationem eius 11 sic ergo dicetis eis dii qui caelos et terram non
 fecerunt pereant de terra et de his quae sub caelis sunt 12 qui facit terram in fortitudine sua praeparat
 orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos 13 ad vocem suam dat multitudinem aquarum
 in caelo et elevat nebulas ab extremitatibus terrae fulgura in pluviam facit et educit ventum de
 thesauris suis 14 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis artifex in sculptili
 quoniam falsum est quod conflavit et non est spiritus in eis 15 vana sunt et opus risu dignum in
 tempore visitationis suae peribunt 16 non est his similis pars Iacob qui enim formavit omnia ipse
 est et Israhel virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi 17 congrega de terra confusionem
 tuam quae habitas in obsidione 18 quia haec dicit Dominus ecce ego longe proiciam habitatores
 terrae in hac vice et tribulabo eos ita ut inveniantur 19 vae mihi super contritione mea pessima
 plaga mea ego autem dixi plane haec infirmitas mea est et portabo illam 20 tabernaculum meum
 vastatum est omnes funiculi mei disrupti sunt filii mei exierunt a me et non subsistunt non est qui
 extendat ultra tentorium meum et erigat pelles meas 21 quia stulte egerunt pastores et Dominum
 non quaesierunt propterea non intellexerunt et omnis grex eorum dispersus est 22 vox auditionis
 ecce venit et commotio magna de terra aquilonis ut ponat civitates Iuda solitudinem et habitaculum
 draconum 23 scio Domine quia non est hominis via eius nec viri est ut ambulet et dirigat gressus
 suos 24 corripe me Domine verumtamen in iudicio et non in furore tuo ne forte ad nihilum redigas
 me 25 effunde indignationem tuam super gentes quae non cognoverunt te et super provincias quae
 nomen tuum non invocaverunt quia comederunt Iacob et devoraverunt eum et consumpserunt illum
 et decus eius dissipaverunt

Chapter 11

¹ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens ² audite verba pacti huius et loquimini
³ ad viros Iuda et habitatores Hierusalem ⁴ et dices ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel maledictus
⁵ vir qui non audierit verba pacti huius ⁶ quod praecepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra
Aegypti de fornace ferrea dicens audite vocem meam et facite omnia quae praecipio vobis et eritis
⁷ mihi in populum et ego ero vobis in Deum ⁸ ut suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris
datum me eis terram fluentem lacte et melle sicut est dies haec et respondi et dixi amen Domine
⁹ et dixit Dominus ad me vociferare omnia verba haec in civitatibus Iuda et foris Hierusalem dicens
¹⁰ audite verba pacti huius et facite illa ¹¹ quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua
eduxi eos de terra Aegypti usque ad diem hanc mane surgens contestatus sum et dixi audite vocem
¹² meam ¹³ et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt unusquisque in pravitate cordis
sui mali et induxi super eos omnia verba pacti huius quod praecepi ut facerent et non fecerunt ¹⁴ et
¹⁵ dixit Dominus ad me inventa est coniuratio in viris Iuda et in habitatoribus Hierusalem ¹⁶ reversi
sunt ad iniquitates patrum suorum priores qui noluerunt audire verba mea et hii ergo abierunt post
deos alienos ut servirent eis irritum fecerunt domus Israhel et domus Iuda pactum meum quod
¹⁷ pepigi cum patribus eorum ¹⁸ quam ob rem haec dicit Dominus ecce ego inducam super eos mala
¹⁹ de quibus exire non poterunt et clamabunt ad me et non exaudiam eos ²⁰ et ibunt civitates Iuda et
habitatores Hierusalem et clamabunt ad deos quibus libant et non salvabunt eos in tempore
²¹ adfflictionis eorum ²² secundum numerum enim civitatum tuarum erant dii tui Iuda et secundum
²³ numerum viarum Hierusalem posuistis aras confusionis aras ad libandum Baali ²⁴ tu ergo noli
orare pro populo hoc et ne adsumas pro eis laudem et orationem quia non exaudiam in tempore
²⁵ clamoris eorum ad me in tempore adfflictionis eorum ²⁶ quid est quod dilectus meus in domo mea
²⁷ fecit scelera multa numquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas in quibus gloriata es ²⁸ olivam
uberem pulchram fructiferam speciosam vocavit Dominus nomen tuum ad vocem loquellae grandis
²⁹ exarsit ignis in ea et combusta sunt fructecta eius ³⁰ et Dominus exercituum qui plantavit te locutus
est super te malum pro malis domus Israhel et domus Iuda quae fecerunt sibi ad inritandum me
³¹ libantes Baali ³² tu autem Domine demonstrasti mihi et cognovi tunc ostendisti mihi studia eorum
³³ et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam et non cognovi quia super me cogitaverunt
consilia mittamus lignum in panem eius et eradamus eum de terra viventium et nomen eius non
³⁴ memoretur amplius ³⁵ tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor videam

ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam²¹ propterea haec dicit Dominus ad viros
 Anathoth qui quaerunt animam tuam et dicunt non prophetabis in nomine Domini et non morieris
 in manibus nostris²² propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego visitabo super eos iuvenes²³
 morientur in gladio filii eorum et filiae eorum morientur in fame et reliquiae non erunt ex eis
 inducam enim malum super viros Anathoth annum visitationis eorum

Chapter 12

¹ iustus quidem tu es Domine si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te quare via
 impiorum prosperatur bene est omnibus qui praevaricantur et inique agunt² plantasti eos et radicem
 miserunt proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori eorum et longe a renibus eorum³ et tu Domine
 nosti me vidisti me et probasti cor meum tecum congrega eos quasi gregem ad victimam et sanctifica
 eos in die occisionis⁴ usquequo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam
 habitantium in ea consumptum est animal et volucre quoniam dixerunt non videbit novissima nostra
⁵ si cum peditibus currens laborasti quomodo contendere poteris cum equis cum autem in terra pacis
 secura fueris quid facies in superbia Iordanis⁶ nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipsi
 pugnaverunt adversum te et clamaverunt post te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi
 bona⁷ reliqui domum meam dimisi hereditatem meam dedi dilectam animam meam in manu
 inimicorum eius⁸ facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva dedit contra me vocem ideo odivi
 eam⁹ numquid avis discolor hereditas mea mihi numquid avis tincta per totum venite congregamini
 omnes bestiae terrae properate ad devorandum¹⁰ pastores multi demoliti sunt vineam meam
 conculcaverunt partem meam dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis
¹¹ posuerunt eam in dissipationem luxitque super me desolatione desolata est omnis terra quia
 nullus est qui recogitet corde¹² super omnes vias deserti venerunt vastatores quia gladius Domini
 devoravit ab extremo terrae usque ad extremum eius non est pax universae carni¹³ seminaverunt
 triticum et spinas messuerunt hereditatem acceperunt et non eis proderit confundemini a fructibus
 vestris propter iram furoris Domini¹⁴ haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos
 qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israhel ecce ego evellam eos de terra eorum et
 domum Iuda evellam de medio eorum¹⁵ et cum evellero eos convertar et miserebor eorum et

reducam eos virum ad hereditatem suam et virum in terram suam¹⁶ et erit si eruditi didicerint vias
 populi mei ut iurent in nomine meo vivit Dominus sicut docuerunt populum meum iurare in Baal
 aedificabuntur in medio populi mei¹⁷ quod si non audierint evellam gentem illam evulsione et
 perditione ait Dominus

Chapter 13

¹ haec dicit Dominus ad me vade et posside tibi lumbare lineum et pones illud super lumbos
 tuos et in aquam non inferes illud² et possedi lumbare iuxta verbum Domini et posui circa lumbos
 meos³ et factus est sermo Domini ad me secundo dicens⁴ tolle lumbare quod possedisti quod est
 circa lumbos tuos et surgens vade ad Eufraten et absconde illud ibi in foramine petrae⁵ et abii et
 abscondi illud in Eufraten sicut praeceperat mihi Dominus⁶ et factum est post dies plurimos dixit
 Dominus ad me surge vade ad Eufraten et tolle inde lumbare quod praecepi tibi ut absconderes
 illud ibi⁷ et abii ad Eufraten et fodi et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud et ecce
 computruerat lumbare ita ut nullo usui aptum esset⁸ et factum est verbum Domini ad me dicens
⁹ haec dicit Dominus sic putrescere faciam superbiam Iuda et superbiam Hierusalem multam
¹⁰ populum istum pessimum qui nolunt audire verba mea et ambulant in pravitate cordis sui
 abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos et erunt sicut lumbare istud quod
 nullo usui aptum est¹¹ sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri sic adglutinaui mihi omnem
 domum Israhel et omnem domum Iuda dicit Dominus ut esset mihi in populum et in nomen et in
 laudem et in gloriam et non audierunt¹² dices ergo ad eos sermonem istum haec dicit Dominus
 Deus Israhel omnis laguncula implebitur vino et dicent ad te numquid ignoramus quia omnis
 laguncula implebitur vino¹³ et dices ad eos haec dicit Dominus ecce ego implebo omnes habitatores
 terrae huius et reges qui sedent de stirpe David super thronum eius et sacerdotes et prophetas et
 omnes habitatores Hierusalem ebrietate¹⁴ et dispergam eos virum a fratre suo et patres et filios
 pariter ait Dominus non parcam et non concedam neque miserebor ut non disperdam eos¹⁵ audite
 et auribus percipite nolite elevari quia Dominus locutus est¹⁶ date Domino Deo vestro gloriam
 antequam contenebrescat et antequam offendant pedes vestri ad montes caligosos expectabitis
 lucem et ponet eam in umbram mortis et in caliginem¹⁷ quod si hoc non audieritis in abscondito

plorabit anima mea a facie superbiae plorans plorabit et deducet oculus meus lacrimam quia captus
 est grex Domini ¹⁸ dic regi et dominatrici humiliamini sedete quoniam descendit de capite vestro
 corona gloriae vestrae ¹⁹ civitates austri clausae sunt et non est qui aperiat translata est omnis
 Iudaea transmigratio perfecta ²⁰ levate oculos vestros et videte qui venitis ab aquilone ubi est
 grex qui datus est tibi pecus inclitum tuum ²¹ quid dices cum visitaverit te tu enim docuisti eos
 adversum te et erudisti in caput tuum numquid non dolores adprehendent te quasi mulierem
 parturientem ²² quod si dixeris in corde tuo quare venerunt mihi haec propter multitudinem iniquitatis
 tuae revelata sunt verecundiora tua pollutae sunt plantae tuae ²³ si mutare potest Aethiops pellem
 suam aut pardus varietates suas et vos poteritis bene facere cum didiceritis malum ²⁴ et disseminabo
 eos quasi stipulam quae vento raptatur in deserto ²⁵ haec sors tua parsque mensurae tuae a me dicit
 Dominus quia oblita es mei et confisa es in mendacio ²⁶ unde et ego nudavi femora tua contra
 faciem tuam et apparuit ignominia tua ²⁷ adulteria tua et hinnitus tuus scelus fornicationis tuae
 super colles in agro vidi abominationes tuas vae tibi Hierusalem non mundaberis post me usquequo
 adhuc

Chapter 14

¹ quod factum est verbum Domini ad Hieremiam de sermonibus siccitatis ² luxit Iudaea et portae
 eius corruerunt et obscuratae sunt in terra et clamor Hierusalem ascendit ³ maiores miserunt minores
 suos ad aquam venerunt ad hauriendum non invenerunt aquam reportaverunt vasa sua vacua confusi
 sunt et adflicti et operuerunt capita sua ⁴ propter terrae vastitatem quia non venit pluvia in terra
 confusi sunt agricolae operuerunt capita sua ⁵ nam et cerva in agro peperit et reliquit quia non erat
 herba ⁶ et onagri steterunt in rupibus traxerunt ventum quasi dracones defecerunt oculi eorum quia
 non erat herba ⁷ si iniquitates nostrae responderunt nobis Domine fac propter nomen tuum quoniam
 multae sunt aversiones nostrae tibi peccavimus ⁸ expectatio Israhel salvator eius in tempore
 tribulationis quare quasi colonus futurus es in terra et quasi viator declinans ad manendum ⁹ quare
 futurus es velut vir vagus ut fortis qui non potest salvare tu autem in nobis es Domine et nomen
 tuum super nos invocatum est ne derelinquas nos ¹⁰ haec dicit Dominus populo huic qui dilexit

movere pedes suos et non quievit et Domino non placuit nunc recordabitur iniquitatum eorum et
 visitabit peccata eorum ¹¹ et dixit Dominus ad me noli orare pro populo isto in bonum ¹² cum
 ieiunaverint non exaudiam preces eorum et si obtulerint holocaustomata et victimas non suscipiam
 ea quoniam gladio et fame et peste ego consumam eos ¹³ et dixi a a Domine Deus prophetae
 dicunt eis non videbitis gladium et famis non erit in vobis sed pacem veram dabit vobis in loco isto
¹⁴
 et dixit Dominus ad me falso prophetae vaticinantur in nomine meo non misi eos et non praecepi
 eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem
¹⁵
 cordis sui prophetant vobis ¹⁵ ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo
 quos ego non misi dicentes gladius et famis non erit in terra hac in gladio et fame consumentur
¹⁶
 prophetae illi ¹⁶ et populi quibus prophetant erunt proiecti in viis Hierusalem prae fame et gladio
 et non erit qui sepeliat eos ipsi et uxores eorum filii et filiae eorum et effundam super eos malum
¹⁷
 suum ¹⁷ et dices ad eos verbum istud deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem et non
 taceant quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer
¹⁸
¹⁸ si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio et si introiero in civitatem ecce adtenuati fame
¹⁹
 propheta quoque et sacerdos abierunt in terram quam ignorabant ¹⁹ numquid proiciens abiecisti
 Iudam aut Sion abominata est anima tua quare ergo percussisti nos ita ut nulla sit sanitas
²⁰
 expectavimus pacem et non est bonum et tempus curationis et ecce turbatio ²⁰ cognovimus Domine
²¹
 impietates nostras iniquitatem patrum nostrorum quia peccavimus tibi ²¹ ne nos des in obprobrium
 propter nomen tuum neque facias nobis contumeliam solii gloriae tuae recordare ne irritum facias
²²
 foedus tuum nobiscum ²² numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant aut caeli possunt dare
 imbres nonne tu es Domine Deus noster quem expectavimus tu enim fecisti omnia haec

Chapter 15

¹
 et dixit Dominus ad me si steterit Moses et Samuhel coram me non est anima mea ad populum
²
 istum eice illos a facie mea et egrediantur ² quod si dixerint ad te quo egrediemur dices ad eos haec
 dicit Dominus qui ad mortem ad mortem et qui ad gladium ad gladium et qui ad famem ad famem
³
 et qui ad captivitatem ad captivitatem ³ et visitabo super eos quattuor species dicit Dominus gladium
 ad occisionem et canes ad lacerandum et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et
⁴
 dissipandum ⁴ et dabo eos in fervorem universis regnis terrae propter Manassem filium Ezechiae

5
 regis Iuda super omnibus quae fecit in Hierusalem quis enim miserebitur tui Hierusalem aut quis
 6
 contristabitur pro te aut quis ibit ad rogandum pro pace tua tu reliquisti me dicit Dominus retrorsum
 7
 abisti et extendam manum meam super te et interficiam te laboravi rogans et dispergam eos
 ventilabro in portis terrae interfeci et perdidit populum meum et tamen a viis suis non sunt reversi
 8
 multiplicatae sunt mihi viduae eius super harenam maris induxi eis super matrem adolescentis
 9
 vastatorem meridie misi super civitates repente terrorem infirmata est quae peperit septem defecit
 anima eius occidit ei sol cum adhuc esset dies confusa est et erubuit et residuos eius in gladium
 10
 dabo in conspectu inimicorum eorum ait Dominus vae mihi mater mea quare genuisti me virum
 rixae virum discordiae in universa terra non feneravi nec feneravit mihi quisquam omnes maledicunt
 11
 mihi dicit Dominus si non reliquiae tuae in bonum si non occurri tibi in tempore adflictionis et
 12
 in tempore tribulationis adversum inimicum numquid foederabitur ferrum ferro ab aquilone et
 13
 aes divitias tuas et thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis et in
 14
 omnibus terminis tuis et adducam inimicos tuos de terra qua nescis quia ignis succensus est in
 15
 furore meo super vos ardebit tu scis Domine recordare mei et visita me et tuere me ab his qui
 persequuntur me noli in patientia tua suscipere me scito quoniam sustinui pro te obprobrium
 16
 inventi sunt sermones tui et comedi eos et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in laetitiam
 17
 cordis mei quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum non sedi in
 concilio ludentium et gloriatus sum a facie manus tuae solus sedebam quoniam comminatione
 18
 replesti me quare factus est dolor meus perpetuus et plaga mea desperabilis rennuit curari facta
 19
 est mihi quasi mendacium aquarum infidelium propter hoc haec dicit Dominus si converteris
 convertam te et ante faciem meam stabis et si separaveris pretiosum a vili quasi os meum eris
 20
 convertentur ipsi ad te et tu non converteris ad eos et dabo te populo huic in murum aereum
 fortem et bellabunt adversum te et non praevalerunt quia ego tecum sum ut salvem te et eruam
 21
 dicit Dominus et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium

Chapter 16

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens ² non accipies uxorem et non erunt tibi filii et
³ filiae in loco isto quia haec dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto et super
matres eorum quae genuerunt eos et super patres eorum de quorum stirpe sunt nati in terra hac
⁴ mortibus aegrotationum morientur non plangentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem
terrae erunt et gladio et fame consumentur et erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli et bestiis
⁵ terrae haec enim dicit Dominus ne ingrediaris domum convivii neque vadas ad plangendum neque
consoleris eos quia abstuli pacem meam a populo isto dicit Dominus misericordiam et miserationes
⁶ et morientur grandes et parvi in terra ista non sepelientur neque plangentur et non se incident
neque calvitium fiet pro eis ⁷ et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo
et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre ⁸ et domum convivii non
ingredieris ut sedeas cum eis et comedas et bibas ⁹ quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel
ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris et in diebus vestris vocem gaudii et vocem laetitiae
¹⁰ vocem sponsi et vocem sponsae et cum adnuntiaveris populo huic omnia verba haec et dixerint
tibi quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud quae iniquitas nostra et quod
peccatum nostrum quod peccavimus Domino Deo nostro ¹¹ dices ad eos quia dereliquerunt patres
vestri me ait Dominus et abierunt post deos alienos et servierunt eis et adoraverunt eos et me
dereliquerunt et legem meam non custodierunt ¹² sed et vos peius operati estis quam patres vestri
¹³ ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali ut me non audiat et eiciam vos
de terra hac in terram quam ignoratis vos et patres vestri et servietis ibi diis alienis die ac nocte qui
non dabunt vobis requiem ¹⁴ propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicetur ultra vivit
Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti ¹⁵ sed vivit Dominus qui eduxit filios Israhel
de terra aquilonis et de universis terris ad quas eieci eos et reducam eos in terram suam quam dedi
¹⁶ patribus eorum ecce ego mittam piscatores multos dicit Dominus et piscabuntur eos et post haec
mittam eis multos venatores et venabuntur eos de omni monte et de omni colle et de cavernis
¹⁷ petrarum quia oculi mei super omnes vias eorum non sunt absconditae a facie mea et non fuit
occulta iniquitas eorum ab oculis meis ¹⁸ et reddam primum duplices iniquitates et peccata eorum
quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum et abominationibus suis
¹⁹ impleverunt hereditatem meam Domine fortitudo mea et robur meum et refugium meum in die
tribulationis ad te gentes venient ab extremis terrae et dicent vere mendacium possederunt patres
nostri vanitatem quae eis non profuit ²⁰ numquid faciet sibi homo deos et ipsi non sunt dii ²¹ idcirco

ecce ego ostendam eis per vicem hanc ostendam eis manum meam et virtutem meam et scient quia nomen mihi Dominus

Chapter 17

¹ peccatum Iuda scriptum est stilo ferreo in ungue adamantino exaratum super latitudinem cordis
 eorum et in cornibus ararum eorum ² cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum et lucorum
 lignorumque frondentium in montibus excelsis ³ sacrificantes in agro fortitudinem tuam et omnes
 thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis ⁴ et relinqueris
 sola ab hereditate tua quam dedi tibi et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras quoniam
 ignem succendisti in furore meo usque in aeternum ardebit ⁵ haec dicit Dominus maledictus homo
 qui confidit in homine et ponit carnem brachium suum et a Domino recedit cor eius ⁶ erit enim
 quasi myrice in deserto et non videbit cum venerit bonum sed habitabit in siccitate in deserto in
 terra salsuginis et inhabitabili ⁷ benedictus vir qui confidit in Domino et erit Dominus fiducia eius
⁸ et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas quod ad humorem mittit radices suas et non
 timebit cum venerit aestus et erit folium eius viride et in tempore siccitatis non erit sollicitum nec
 aliquando desinet facere fructum ⁹ pravum est cor omnium et inscrutabile quis cognoscet illud
¹⁰ ego Dominus scrutans cor et probans renes qui do unicuique iuxta viam et iuxta fructum
 adinventionum suarum ¹¹ perdix fovit quae non peperit fecit divitias et non in iudicio in dimidio
 dierum suorum derelinquet eas et in novissimo suo erit insipiens ¹² solium gloriae altitudinis a
 principio locus sanctificationis nostrae ¹³ expectatio Israhel Domine omnes qui te derelinquunt
 confundentur recedentes in terra scribentur quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium
 Dominum ¹⁴ sana me Domine et sanabor salvum me fac et salvus ero quoniam laus mea tu es
¹⁵ ecce ipsi dicunt ad me ubi est verbum Domini veniat ¹⁶ et ego non sum turbatus te pastorem
 sequens et diem hominis non desideravi tu scis quod egressum est de labiis meis rectum in conspectu
 tuo fuit ¹⁷ non sis mihi tu formidini spes mea tu in die adfflictionis ¹⁸ confundantur qui persequuntur
 me et non confundar ego paveant illi et non paveam ego induc super eos diem adfflictionis et duplici
 contritione contere eos ¹⁹ haec dicit Dominus ad me vade et sta in porta filiorum populi per quam
 ingrediuntur reges Iuda et egrediuntur et in cunctis portis Hierusalem ²⁰ et dices ad eos audite

verbum Domini reges Iuda et omnis Iudaea cunctique habitatores Hierusalem qui ingredimini per
 portas istas ²¹ haec dicit Dominus custodite animas vestras et nolite portare pondera in die sabbati
 nec inferatis per portas Hierusalem ²² et nolite eicere onera de domibus vestris in die sabbati et
 omne opus non facietis sanctificate diem sabbati sicut praecepi patribus vestris ²³ et non audierunt
 nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem suam ne audirent me et ne acciperent
 disciplinam ²⁴ et erit si audieritis me dicit Dominus ut non inferatis onera per portas civitatis huius
 in die sabbati et si sanctificaveritis diem sabbati ne faciatis in ea omne opus ²⁵ ingredientur per
 portas civitatis huius reges et principes sedentes super solium David et ascendentes in curribus et
 equis ipsi et principes eorum vir Iuda et habitatores Hierusalem et habitabitur civitas haec in
 sempiternum ²⁶ et venient de civitate Iuda et de circuitu Hierusalem et de terra Benjamin et de
 campestribus et de montuosis et ab austro portantes holocaustum et victimam et sacrificium et tus
 et inferent oblationem in domum Domini ²⁷ si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati
 et ne portetis onus et ne inferatis per portas Hierusalem in die sabbati succendam ignem in portis
 eius et devorabit domos Hierusalem et non extinguetur

Chapter 18

¹ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens ² surge et descende in domum figuli
 et ibi audies verba mea ³ et descendi in domum figuli et ecce ipse faciebat opus super rotam ⁴ et
 dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis conversusque fecit illud vas alterum sicut
 placuerat in oculis eius ut faceret ⁵ et factum est verbum Domini ad me dicens ⁶ numquid sicut
 figulus iste non potero facere vobis domus Israhel ait Dominus ecce sicut lutum in manu figuli sic
 vos in manu mea domus Israhel ⁷ repente loquar adversum gentem et adversum regnum ut eradicem
 et destruam et disperdam illud ⁸ si paenitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum
 adversum eam agam et ego paenitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei ⁹ et subito loquar
 de gente et regno ut aedificem et ut plantem illud ¹⁰ si fecerit malum in oculis meis ut non audiat
 vocem meam paenitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei ¹¹ nunc ergo dic viro
 Iudae et habitatoribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus ecce ego fingo contra vos malum et
 cogito contra vos cogitationem revertatur unusquisque a via sua mala et dirigite vias vestras et
 studia vestra ¹² qui dixerunt desperavimus post cogitationes enim nostras ibimus et unusquisque

pravitatem cordis sui mali faciemus ¹³ ideo haec dicit Dominus interrogate gentes quis audivit talia
 horribilia quae fecit nimis virgo Israhel ¹⁴ numquid deficiet de petra agri nix Libani aut evelli
 possunt aquae erumpentes frigidae et defluentes ¹⁵ quia oblitus est mei populus meus frustra libantes
 et inpingentes in viis suis in semitis saeculi ut ambularent per eas in itinere non trito ¹⁶ ut fieret
 terra eorum in desolationem et in sibilum sempiternum omnis qui praeterit per eam obstupescet et
 movebit caput suum ¹⁷ sicut ventus urens dispergam eos coram inimico dorsum et non faciem
 ostendam eis in die perditionis eorum ¹⁸ et dixerunt venite et cogitemus contra Hieremiam
 cogitationes non enim peribit lex a sacerdote neque consilium a sapiente nec sermo a propheta
 venite et percutiamus eum lingua et non attendamus ad universos sermones eius ¹⁹ attende Domine
 ad me et audi vocem adversariorum meorum ²⁰ numquid redditur pro bono malum quia foderunt
 foveam animae meae recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum et averterem
 indignationem tuam ab eis ²¹ propterea da filios eorum in famem et deduc eos in manus gladii fiant
 uxores eorum absque liberis et viduae et viri earum interficiantur morte iuvenes eorum confodiantur
 gladio in proelio ²² audiatur clamor de domibus eorum adduces enim super eos latronem repente
 quia foderunt foveam ut caperent me et laqueos absconderunt pedibus meis ²³ tu autem Domine
 scis omne consilium eorum adversum me in mortem ne propitieris iniquitati eorum et peccatum
 eorum a facie tua non deleatur fiant corruentes in conspectu tuo in tempore furoris tui abutere eis

Chapter 19

¹ haec dicit Dominus vade et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi et a senioribus
 sacerdotum ² et egredere ad vallem filii Ennom quae est iuxta introitum portae Fictilis et praedicabis
 ibi verba quae ego loquar ad te ³ et dices audite verbum Domini reges Iuda et habitatores Hierusalem
 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam adflictionem super locum istum ita
 ut omnis qui audierit illam tinniant aures eius ⁴ eo quod dereliquerint me et alienum fecerint locum
 istum et libaverint in eo diis alienis quos nescierunt ipsi et patres eorum et reges Iuda et repleverunt
 locum istum sanguine innocentium ⁵ et aedificaverunt excelsa Baali ad conburendos filios suos
 igni in holocaustum Baali quae non praecepi nec locutus sum nec ascenderunt in cor meum
⁶ propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non vocabitur locus iste amplius Thofeth et vallis

filii Ennom sed vallis Occisionis ⁷ et dissipabo consilium Iudae et Hierusalem in loco isto et
 subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum et in manu quaerentium animas eorum et
 dabo cadavera eorum escam volatilibus caeli et bestiis terrae ⁸ et ponam civitatem hanc in stuporem
 et in sibilum omnis qui praeterierit per eam obstupescet et sibilabit super universa plaga eius ⁹ et
 cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum et unusquisque carnes amici sui
 comedet in obsidione et in angustia in qua concludent eos inimici eorum et qui quaerunt animas
 eorum ¹⁰ et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum ¹¹ et dices ad eos haec dicit
 Dominus exercituum sic conteram populum istum et civitatem istam sicut conteritur vas figuli quod
 non potest ultra instaurari et in Thofeth sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepeliendum
¹² sic faciam loco huic ait Dominus et habitatoribus eius ut ponam civitatem istam sicut Thofeth
¹³ et erunt domus Hierusalem et domus regum Iuda sicut locus Thofeth inmundae omnes domus
 in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli et libaverunt libamina diis alienis ¹⁴ venit
 autem Hieremias de Thofeth quo miserat eum Dominus ad prophetandum et stetit in atrio domus
 Domini et dixit ad omnem populum ¹⁵ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego
 inducam super civitatem hanc et super omnes urbes eius universa mala quae locutus sum adversum
 eam quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos

Chapter 20

¹ et audivit Phassur filius Emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo Domini
 Hieremiam prophetantem sermones istos ² et percussit Phassur Hieremiam prophetam et misit eum
 in nervum quod erat in porta Benjamin superiori in domo Domini ³ cumque inluxisset in crastinum
 eduxit Phassur Hieremiam de nervo et dixit ad eum Hieremias non Phassur vocavit Dominus nomen
 tuum sed Pavorem undique ⁴ quia haec dicit Dominus ecce ego dabo te in pavorem te et omnes
 amicos tuos et corruent gladio inimicorum suorum et oculi tui videbunt et omnem Iudam dabo in
 manu regis Babylonis et traducet eos in Babylonem et percutiet eos gladio ⁵ et dabo universam
 substantiam civitatis huius et omnem laborem eius omneque pretium et cunctos thesauros regum
 Iuda dabo in manu inimicorum eorum et diripient eos et tollent et ducent in Babylonem ⁶ tu autem
 Phassur et omnes habitatores domus tuae ibitis in captivitatem et in Babylonem venies et ibi morieris
⁷ ibique sepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetasti mendacium ⁷ seduxisti me Domine et

seductus sum fortior me fuisti et invaluisti factus sum in derisum tota die omnes subsannant me
 8
 quia iam olim loquor vociferans iniquitatem et vastitatem clamito et factus est mihi sermo Domini
 9
 in obprobrium et in derisum tota die et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine
 illius et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis et defeci ferre
 10
 non sustinens audivi enim contumelias multorum et terrorem in circuitu persequimini et
 persequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum si quo modo
 11
 decipiatur et praevaleamus adversus eum et consequamur ultionem ex eo Dominus autem mecum
 est quasi bellator fortis idcirco qui persequuntur me cadent et infirmi erunt confundentur vehementer
 12
 quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur et tu Domine
 exercituum probator iusti qui vides renes et cor videam quaeso ultionem tuam ex eis tibi enim
 13
 revelavi causam meam cantate Domino laudate Dominum quia liberavit animam pauperis de
 14
 manu malorum maledicta dies in qua natus sum dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta
 15
 maledictus vir qui adnuntiavit patri meo dicens natus est tibi puer masculus et quasi gaudio
 16
 laetificavit eum sit homo ille ut sunt civitates quas subvertit Dominus et non paenituit eum audiat
 17
 clamorem mane et ululatum in tempore meridiano qui non me interfecit a vulva ut fieret mihi
 18
 mater mea sepulchrum et vulva eius conceptus aeternus quare de vulva egressus sum ut viderem
 laborem et dolorem et consumerentur in confusione dies mei

Chapter 21

1
 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando misit ad eum rex Sedecias Phassur
 filium Melchiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem dicens 2
 interroga pro nobis Dominum
 quia Nabuchodonosor rex Babylonis proeliatur adversum nos si forte faciat Dominus nobiscum
 3
 secundum omnia mirabilia sua et recedat a nobis et dixit Hieremias ad eos sic dicetis Sedeciae
 4
 haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego convertam vasa belli quae in manibus vestris sunt et
 quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis et Chaldeos qui obsident vos in circuitu murorum
 5
 et congregabo ea in medio civitatis huius et debellabo ego vos in manu extenta et brachio forti
 6
 et in furore et in indignatione et in ira grandi et percutiam habitatores civitatis huius homines et
 7
 bestiae pestilentia magna morientur et post haec ait Dominus dabo Sedeciam regem Iuda et servos

eius et populum eius et qui derelicti sunt in civitate hac a peste et gladio et fame in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu inimicorum eorum et in manu quaerentium animam eorum et percutiet eos in ore gladii et non movebitur neque parcat nec miserebitur⁸ et ad populum hunc dices haec dicit Dominus ecce ego do coram vobis viam vitae et viam mortis⁹ qui habitaverit in urbe hac morietur gladio et fame et peste qui autem egressus fuerit et transfugerit ad Chaldaeos qui obsident vos vivet et erit ei anima sua quasi spoliū¹⁰ posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum et non in bonum ait Dominus in manu regis Babylonis dabitur et exuret eam igni¹¹ et domui regis Iuda audite verbum Domini¹² domus David haec dicit Dominus iudicate mane iudicium et eruite vi oppressum de manu calumniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum¹³ ecce ego ad te habitatricem vallis solidae atque campestris ait Dominus qui dicitis quis percutiet nos et quis ingrediatur domos nostras¹⁴ et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum dicit Dominus et succendam ignem in saltu eius et devorabit omnia in circuitu eius

Chapter 22

¹ haec dicit Dominus descende in domum regis Iuda et loqueris ibi verbum hoc² et dices audi verbum Domini rex Iuda qui sedes super solium David tu et servi tui et populus tuus qui ingredimini per portas istas³ haec dicit Dominus facite iudicium et iustitiam et liberate vi oppressum de manu calumniatoris et advenam et pupillum et viduam nolite contristare neque opprimatis inique et sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto⁴ si enim facientes feceritis verbum istud ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius et ascendentes currus et equos ipsi et servi et populus eorum⁵ quod si non audieritis verba haec in memet ipso iuravi dicit Dominus quia in solitudinem erit domus haec⁶ quia haec dicit Dominus super domum regis Iuda Galaad tu mihi caput Libani si non posuero te solitudinem urbes inhabitabiles⁷ et sanctificabo super te interficientem virum et arma eius et succident electam cedrum tuam et praecipitabunt in ignem⁸ et pertransibunt gentes multae per civitatem hanc et dicet unusquisque proximo suo quare fecit Dominus sic civitati huic grandi⁹ et respondebunt eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui et adoraverint deos alienos et servierint eis¹⁰ nolite flere mortuum neque lugeatis super eum fletu plangite eum qui egreditur quia non revertetur ultra nec

videbit terram nativitatis suae¹¹ quia haec dicit Dominus ad Sellum filium Iosiae regem Iuda qui
 regnavit pro Iosia patre suo qui egressus est de loco isto non revertetur huc amplius¹² sed in loco
 ad quem transtuli eum ibi morietur et terram istam non videbit amplius¹³ vae qui aedificat domum
 suam in iniustitia et cenacula sua non in iudicio amicum suum opprimet frustra et mercedem eius
 non reddet ei¹⁴ qui dicit aedificabo mihi domum latam et cenacula spatiosa qui aperit sibi fenestras
 et facit laquearia cedrina pingitque sinopide¹⁵ numquid regnabis quoniam confers te cedro pater
 tuus numquid non comedit et bibit et fecit iudicium et iustitiam tunc cum bene erat ei¹⁶ iudicavit
 causam pauperis et egeni in bonum suum numquid non ideo quia cognovit me dicit Dominus¹⁷ tui
 vero oculi et cor ad avaritiam et ad sanguinem innocentem fundendum et ad calumniam et ad cursum
 mali operis¹⁸ propterea haec dicit Dominus ad Ioachim filium Iosiae regem Iuda non plangent
 eum vae frater et vae fratres non concrepabunt ei vae domine et vae inclite¹⁹ sepultura asini
 sepelietur putrefactus et proiectus extra portas Hierusalem²⁰ ascende Libanum et clama et in Basan
 da vocem tuam et clama ad transeuntes quia contriti sunt omnes amatores tui²¹ locutus sum ad te
 in abundantia tua dixisti non audiam haec est via tua ab adolescentia tua quia non audisti vocem
 meam²² omnes pastores tuos pascet ventus et amatores tui in captivitatem ibunt et tunc confunderis
 et erubesces ab omni malitia tua²³ quae sedes in Libano et nidificas in cedris quomodo congemuisti
 cum venissent tibi dolores quasi dolores parturientis²⁴ vivo ego dicit Dominus quia si fuerit
 Iechonias filius Ioachim regis Iuda anulus in manu dextera mea inde avellam eum²⁵ et dabo te in
 manu quaerentium animam tuam et in manu quorum tu formidas faciem et in manu Nabuchodonosor
 regis Babylonis et in manu Chaldeorum²⁶ et mittam te et matrem tuam quae genuit te in terram
 alienam in qua nati non estis ibique moriemini²⁷ et in terram ad quam ipsi levant animam suam
 ut revertantur illuc non revertentur²⁸ numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias numquid
 vas absque omni voluptate quare abiecti sunt ipse et semen eius et proiecti in terram quam
 ignoraverunt²⁹ terra terra terra audi sermonem Domini³⁰ haec dicit Dominus scribe virum istum
 sterilem virum qui in diebus suis non prosperabitur nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super
 solium David et potestatem habeat ultra in Iuda

Chapter 23

¹ vae pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuae meae dicit Dominus ² ideo haec
dicit Dominus Deus Israhel ad pastores qui pascunt populum meum vos dispersistis gregem meum
eiecistis eos et non visitastis eos ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum ait
Dominus ³ et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecero eos illuc et
convertam eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur ⁴ et suscitabo super eos pastores et pascent
eos non formidabunt ultra et non pavebunt et nullus quaeretur ex numero dicit Dominus ⁵ ecce dies
veniunt ait Dominus et suscitabo David germen iustum et regnabit rex et sapiens erit et faciet
iudicium et iustitiam in terra ⁶ in diebus illius salvabitur Iuda et Israhel habitabit confidenter et hoc
est nomen quod vocabunt eum Dominus iustus noster ⁷ propter hoc ecce dies veniunt dicit Dominus
et non dicent ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti ⁸ sed vivit Dominus qui
eduxit et adduxit semen domus Israhel de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eiecero eos
illuc et habitabunt in terra sua ⁹ ad prophetas contritum est cor meum in medio mei contremuerunt
omnia ossa mea factus sum quasi vir ebrius et quasi homo madidus a vino a facie Domini et a facie
verborum sanctorum eius ¹⁰ quia adulteris repleta est terra quia a facie maledictionis luxit terra
arefacta sunt arva deserti factus est cursus eorum malus et fortitudo eorum dissimilis ¹¹ propheta
namque et sacerdos polluti sunt et in domo mea inveni malum eorum ait Dominus ¹² idcirco via
eorum erit quasi lubricum in tenebris inpellentur enim et corruent in ea adferam enim super eos
mala annum visitationis eorum ait Dominus ¹³ et in prophetis Samariae vidi fatuitatem prophetabant
in Baal et decipiebant populum meum Israhel ¹⁴ et in prophetis Hierusalem vidi similitudinem
adulterium et iter mendacii et confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque
a malitia sua facti sunt mihi omnes Sodoma et habitatores eius quasi Gomorra ¹⁵ propterea haec
dicit Dominus exercituum ad prophetas ecce ego cibabo eos absinthio et potabo eos felle a prophetis
enim Hierusalem est egressa pollutio super omnem terram ¹⁶ haec dicit Dominus exercituum nolite
audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos visionem cordis sui loquuntur non
de ore Domini ¹⁷ dicunt his qui blasphemant me locutus est Dominus pax erit vobis et omni qui
ambulat in pravitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum ¹⁸ quis enim adfuit in consilio
Domini et vidit et audivit sermonem eius quis consideravit verbum illius et audivit ¹⁹ ecce turbo

dominicae indignationis egredietur et tempestas erumpens super caput impiorum veniet non
 revertetur furor Domini usque dum faciat et usque dum compleat cogitationem cordis sui in novissimis
 diebus intelletis consilium eius non mittebam prophetas et ipsi currebant non loquebar ad eos
 et ipsi prophetabant si stetissent in consilio meo et nota fecissent verba mea populo meo
 avertissem utique eos a via sua mala et a pessimis cogitationibus suis putasne Deus e vicino ego
 sum dicit Dominus et non Deus de longe si occultabitur vir in absconditis et ego non videbo
 eum dicit Dominus numquid non caelum et terram ego impleo ait Dominus audivi quae dixerunt
 prophetae prophetantes in nomine meo mendacium atque dicentes somniavi somniavi usquequo
 istud in corde est prophetarum vaticinantium mendacium et prophetantium seductiones cordis sui
 qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum quae narrant
 unusquisque ad proximum suum sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal propheta
 qui habet somnium narret somnium et qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum vere
 quid paleis ad triticum dicit Dominus numquid non verba mea sunt quasi ignis ait Dominus et
 quasi malleus conterens petram propterea ecce ego ad prophetas ait Dominus qui furantur verba
 mea unusquisque a proximo suo ecce ego ad prophetas ait Dominus qui adsumunt linguas suas
 et aiunt dicit Dominus ecce ego ad prophetas somniantes mendacium ait Dominus qui narraverunt
 ea et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis cum ego non misissem eos
 nec mandassem eis qui nihil profuerunt populo huic dicit Dominus si igitur interrogaverit te
 populus iste vel propheta aut sacerdos dicens quod est onus Domini dices ad eos ut quid vobis onus
 proiciam quippe vos dicit Dominus et prophetae et sacerdos et populus qui dicit onus Domini
 visitabo super virum illum et super domum eius haec dicetis unusquisque ad proximum et ad
 fratrem suum quid respondit Dominus et quid locutus est Dominus et onus Domini ultra non
 memorabitur quia onus erit unicuique sermo suus et pervertitis verba Dei viventis Domini exercituum
 Dei nostri haec dices ad prophetam quid respondit tibi Dominus et quid locutus est Dominus
 si autem onus Domini dixeritis propter hoc haec dicit Dominus quia dixistis sermonem istum
 onus Domini et misi ad vos dicens nolite dicere onus Domini propterea ecce ego tollam vos
 portans et derelinquam vos et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris a facie mea et dabo
 vos in obprobrium sempiternum et in ignominiam aeternam quae numquam oblivione delebitur

Chapter 24

¹
ostendit mihi Dominus et ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum Domini postquam
transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et principes eius
et fabrum et inclusorem de Hierusalem et adduxit eos in Babylonem ² calathus unus ficus bonas
habebat nimis ut solent ficus esse primi temporis et calathus unus ficus habebat malas nimis quae
comedi non poterant eo quod essent malae ³ et dixit Dominus ad me quid tu vides Hieremia et dixi
ficus ficus bonas bonas valde et malas malas valde quae comedi non possunt eo quod sint malae
⁴ et factum est verbum Domini ad me dicens ⁵ haec dicit Dominus Deus Israhel sicut ficus hae
bonae sic cognoscam transmigrationem Iuda quam emisi de loco isto in terram Chaldeorum in
⁶ bonum et ponam oculos meos super eos ad placandum et reducam eos in terram hanc et aedificabo
eos et non destruam et plantabo eos et non evellam ⁷ et dabo eis cor ut sciant me quia ego sum
Dominus et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum quia revertentur ad me in toto corde suo
⁸ et sicut ficus pessimae quae comedi non possunt eo quod sint malae haec dicit Dominus sic dabo
Sedeciam regem Iuda et principes eius et reliquos de Hierusalem qui remanserunt in urbe hac et
⁹ qui habitant in terra Aegypti et dabo eos in vexationem adflictionemque omnibus regnis terrae
in obprobrium et in parabolam et in proverbium et in maledictionem in universis locis ad quos eieci
¹⁰ eos et mittam in eis gladium et famem et pestem donec consumantur de terra quam dedi eis et
patribus eorum

Chapter 25

¹
verbum quod factum est ad Hieremiam de omni populo Iudae in anno quarto Ioachim filii
Iosiae regis Iuda ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis ² quae locutus est Hieremias
propheta ad omnem populum Iuda et ad universos habitatores Hierusalem dicens ³ a tertio decimo
anno Iosiae filii Amon regis Iuda usque ad diem hanc iste est tertius et vicesimus annus factum est
⁴ verbum Domini ad me et locutus sum ad vos de nocte consurgens et loquens et non audistis et
misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas consurgens diluculo mittensque et non audistis
⁵ neque inclinastis aures vestras ut audiretis cum diceret revertimini unusquisque a via sua mala et
a pessimis cogitationibus vestris et habitabitis in terram quam dedit Dominus vobis et patribus
⁶ vestris a saeculo et usque in saeculum et nolite ire post deos alienos ut serviatis eis adoretisque

eos neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestrarum et non adfligam vos ⁷ et
 non audistis me dicit Dominus ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum
 in malum vestrum ⁸ propterea haec dicit Dominus exercituum pro eo quod non audistis verba mea
⁹ ecce ego mittam et adsumam universas cognationes aquilonis ait Dominus et ad Nabuchodonosor
 regem Babylonis servum meum et adducam eos super terram istam et super habitatores eius et
 super omnes nationes quae in circuitu illius sunt et interficiam eos et ponam eos in stuporem et in
 sibilum et in solitudines sempiternas ¹⁰ perdamque ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae vocem
 sponsae et vocem sponsi vocem molae et lumen lucernae ¹¹ et erit universa terra eius in solitudinem
 et in stuporem et servient omnes gentes istae regi Babylonis septuaginta annis ¹² cumque impleti
 fuerint anni septuaginta visitabo super regem Babylonis et super gentem illam dicit Dominus
 iniquitatem eorum et super terram Chaldeorum et ponam illam in solitudines sempiternas ¹³ et
 adducam super terram illam omnia verba mea quae locutus sum contra eam omne quod scriptum
 est in libro isto quaecumque prophetavit Hieremias adversum omnes gentes ¹⁴ quia servierunt eis
 cum essent gentes multae et reges magni et reddam eis secundum opera eorum et secundum facta
 manuum suarum ¹⁵ quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume calicem vini furoris
 huius de manu mea et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te ¹⁶ et bibent et
 turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos ¹⁷ et accepi calicem de manu
 Domini et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus ¹⁸ Hierusalem et civitatibus Iudae
 et regibus eius et principibus eius ut darem eos in solitudinem et in stuporem in sibilum et in
 maledictionem sicut est dies ista ¹⁹ Pharaoni regi Aegypti et servis eius et principibus eius et omni
 populo eius ²⁰ et universis generaliter cunctis regibus terrae Ausitidis et cunctis regibus terrae
 Philisthim et Ascaloni et Gazae et Accaroni et reliquiis Azoti ²¹ Idumeae et Moab et filiis Ammon
²² et cunctis regibus Tyri et cunctis regibus Sidonis et regibus terrae insularum qui sunt trans mare
²³ et Dedan et Theman et Buz et universis qui adtonsi sunt in comam ²⁴ et cunctis regibus Arabiae
 et cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto ²⁵ et cunctis regibus Zambri et cunctis regibus
²⁶ Aelam et cunctis regibus Medorum et cunctis regibus aquilonis de prope et de longe unicuique
 contra fratrem suum et omnibus regnis terrae quae super faciem eius sunt et rex Sesach bibet post
²⁷ eos et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bibite et inebriamini et vomite

et cadite neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos ²⁸ cumque noluerint accipere
²⁹ calicem de manu ut bibant dices ad eos haec dicit Dominus exercituum bibentes bibetis quia
 ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipio adfligere et vos quasi innocentes
 immunes eritis non eritis immunes gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae dicit
³⁰ Dominus exercituum et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos Dominus de
 excelso rugiet et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam rugiens rugiet super decorem suum
³¹ celeuma quasi calcantium concinetur adversus omnes habitatores terrae pervenit sonitus usque
 ad extrema terrae quia iudicium Domino cum gentibus iudicatur ipse cum omni carne impios tradidit
³² gladio dicit Dominus haec dicit Dominus exercituum ecce adflictio egredietur de gente in gentem
³³ et turbo magnus egredietur a summitatibus terrae et erunt interfecti Domini in die illa a summo
 terrae usque ad summum eius non plangentur et non colligentur neque sepelientur in sterquilinum
³⁴ super faciem terrae iacebunt ululate pastores et clamate et aspergite vos cinere optimates gregis
 quia completi sunt dies vestri ut interficiamini et dissipationes vestrae et cadetis quasi vasa pretiosa
³⁵ et peribit fuga a pastoribus et salvatio ab optimatibus gregis ³⁶ vox clamoris pastorum et ululatus
³⁷ optimatum gregis quia vastavit Dominus pascuam eorum et conticuerunt arva pacis a facie irae
³⁸ furoris Domini dereliquit quasi leo umbraculum suum facta est terra eorum in desolationem a
 facie irae columbae et a facie irae furoris Domini

Chapter 26

¹ in principio regis Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud a Domino dicens
² haec dicit Dominus sta in atrio domus Domini et loqueris ad omnes civitates Iuda de quibus veniunt
 ut adorent in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos noli
³ subtrahere verbum si forte audiant et convertantur unusquisque a via sua mala et paeniteat me
⁴ mali quod cogito facere eis propter malitias studiorum eorum et dices ad eos haec dicit Dominus
⁵ si non audieritis me ut ambuletis in lege mea quam dedi vobis ut audiat sermone servorum
⁶ meorum prophetarum quos ego misi ad vos de nocte consurgens et dirigens et non audistis dabo
⁷ domum istam sicut Silo et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terrae et audierunt
 sacerdotes et prophetae et omnis populus Hieremiam loquentem verba haec in domo Domini

8
 cumque conplesset Hieremias loquens omnia quae praeceperat ei Dominus ut loqueretur ad
 universum populum adprehenderunt eum sacerdotes et prophetae et omnis populus dicens morte
 9
 morietur quare prophetavit in nomine Domini dicens sicut Silo erit domus haec et urbs ista
 desolabitur eo quod non sit habitator et congregatus est omnis populus adversum Hieremiam in
 10
 domum Domini et audierunt principes Iuda verba haec et ascenderunt de domo regis in domum
 11
 Domini et sederunt in introitu portae Domini novae et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad
 principes et ad omnem populum dicentes iudicium mortis est viro huic quia prophetavit adversum
 12
 civitatem istam sicut audistis auribus vestris et ait Hieremias ad omnes principes et ad universum
 populum dicens Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam et ad civitatem hanc omnia
 13
 verba quae audistis nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra et audite vocem Domini
 14
 Dei vestri et paenitebit Dominum mali quod locutus est adversum vos ego autem ecce in manibus
 15
 vestris sum facite mihi ut bonum et rectum est in oculis vestris verumtamen scitote et cognoscite
 quod si occideritis me sanguinem innocentem traditis contra vosmet ipsos et contra civitatem istam
 et habitatores eius in veritate enim misit me Dominus ad vos ut loquerer in auribus vestris omnia
 16
 verba haec et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et prophetas non est viro huic
 17
 iudicium mortis quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos surrexerunt ergo viri de
 18
 senioribus terrae et dixerunt ad omnem coetum populi loquentes Michas de Morasthim fuit
 propheta in diebus Ezechiae regis Iudae et ait ad omnem populum Iudae dicens haec dicit Dominus
 exercituum Sion quasi ager arabitur et Hierusalem in acervum lapidum erit et mons domus in excelsa
 19
 silvarum numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda et omnis Iuda numquid non
 timuerunt Dominum et deprecati sunt faciem Domini et paenituit Dominum mali quod locutus erat
 20
 adversum eos itaque nos facimus malum grande contra animas nostras fuit quoque vir prophetans
 in nomine Domini Urias filius Semei de Cariathiarim et prophetavit adversum civitatem istam et
 21
 adversum terram hanc iuxta universa verba Hieremiae et audivit rex Ioachim et omnes potentes
 et principes eius verba haec et quaesivit rex interficere eum et audivit Urias et timuit fugitque et
 22
 ingressus est Aegyptum et misit rex Ioachim viros in Aegyptum Elnathan filium Achobor et
 23
 viros cum eo in Aegyptum et eduxerunt Uriam de Aegypto et adduxerunt eum ad regem Ioachim
 24
 et percussit eum gladio et proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis igitur manus Ahicam
 filii Saphan fuit cum Hieremia ut non traderetur in manu populi et interficerent eum

Chapter 27

¹ in principio regni Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud ad Hieremiam a
² Domino dicens ³ haec dicit Dominus ad me fac tibi vincula et catenas et pones eas in collo tuo ⁴ et
 mittes eas ad regem Edom et ad regem Moab et ad regem filiorum Ammon et ad regem Tyri et ad
⁵ regem Sidonis in manu nuntiorum qui venerunt Hierusalem ad Sedeciam regem Iuda ⁶ et praecipies
 eis ut ad dominos suos loquantur haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel haec dicetis ad
⁷ dominos vestros ⁸ ego feci terram et hominem et iumenta quae sunt super faciem terrae in fortitudine
 mea magna et in brachio meo extento et dedi eam ei qui placuit in oculis meis ⁹ et nunc itaque ego
 dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei insuper et bestias agri
¹⁰ dedi ei ut serviant illi ¹¹ et servient ei omnes gentes et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus
 terrae eius et ipsius et servient ei gentes multae et reges magni ¹² gens autem et regnum quod non
 servierit Nabuchodonosor regi Babylonis et quicumque non curvaverit collum suum sub iugo regis
 Babylonis in gladio et in fame et in peste visitabo super gentem illam ait Dominus donec consumam
¹³ eos in manu eius ¹⁴ vos ergo nolite audire prophetas vestros et divinos et somniatores et augures et
 maleficos qui dicunt vobis non servietis regi Babylonis ¹⁵ quia mendacium prophetant vobis ut
¹⁶ longe faciant vos de terra vestra et eiciant vos et pereatis ¹⁷ porro gens quae subiecerit cervicem
 suam sub iugo regis Babylonis et servierit ei dimittam eam in terra sua dicit Dominus et colet eam
¹⁸ et habitabit in ea ¹⁹ et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec dicens
²⁰ subicite colla vestra sub iugo regis Babylonis et servite ei et populo eius et vivetis ²¹ quare moriemini
 tu et populus tuus gladio fame et peste sicut locutus est Dominus ad gentem quae servire noluerit
²² regi Babylonis ²³ nolite audire verba prophetarum dicentium vobis non servietis regi Babylonis
²⁴ quia mendacium ipsi loquuntur vobis ²⁵ quia non misi eos ait Dominus et ipsi prophetant in nomine
 meo mendaciter ut eiciant vos et pereatis tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis ²⁶ et ad
 sacerdotes et ad populum istum locutus sum dicens haec dicit Dominus nolite audire verba
 prophetarum vestrorum qui prophetant vobis dicentes ecce vasa Domini revertentur de Babylone
²⁷ nunc cito mendacium enim prophetant vobis ²⁸ nolite ergo audire eos sed servite regi Babylonis
²⁹ ut vivatis quare datur haec civitas in solitudinem ³⁰ et si prophetae sunt et est verbum Domini in
 eis occurrant Domino exercituum ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domum Domini et
³¹ in domum regis Iuda et in Hierusalem in Babylonem ³² quia haec dicit Dominus exercituum ad

columnas et ad mare et ad bases et ad reliqua vasorum quae remanserunt in civitate hac ²⁰ quae
 non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Iechoniam filium Ioachim regem Iuda de
 Hierusalem in Babylonem et omnes optimates Iuda et Hierusalem ²¹ quia haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel ad vasa quae derelicta sunt in domum Domini et in domum regis Iuda et
 Hierusalem ²² in Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem visitationis suae dicit Dominus
 et adferri faciam ea et restitui in loco isto

Chapter 28

¹ et factum est in anno illo in principio regni Sedeciae regis Iuda in anno quarto in mense quinto
 dixit ad me Ananias filius Azur propheta de Gabaon in domo Domini coram sacerdotibus et omni
 populo dicens ² haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel contrivi iugum regis Babylonis ³ adhuc
 duo anni dierum et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa Domini quae tulit Nabuchodonosor
 rex Babylonis de loco isto et transtulit ea in Babylonem ⁴ et Iechoniam filium Ioachim regem Iuda
 et omnem transmirationem Iudae qui ingressi sunt in Babylonem ego convertam ad locum istum
 ait Dominus conteram enim iugum regis Babylonis ⁵ et dixit Hieremias propheta ad Ananiam
 prophetam in oculis sacerdotum et in oculis omnis populi qui stabant in domo Domini ⁶ et ait
 Hieremias propheta amen sic faciat Dominus suscitetur Dominus verba tua quae prophetasti ut
 referantur vasa in domum Domini et omnis transmigratio de Babylone ad locum istum ⁷ verumtamen
 audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis et in auribus universi populi ⁸ prophetae qui
 fuerunt ante me et te ab initio et prophetaverunt super terras multas et super regna magna de proelio
 et de afflictione et de fame ⁹ propheta qui vaticinatus est pacem cum venerit verbum eius scietur
 propheta quem misit Dominus in veritate ¹⁰ et tulit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae
 prophetae et confregit eam ¹¹ et ait Ananias in conspectu omnis populi dicens haec dicit Dominus
 sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium
 gentium ¹² et abiit Hieremias propheta in viam suam et factum est verbum Domini ad Hieremiam
 postquam confregit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae dicens ¹³ vade et
 dices Ananiae haec dicit Dominus catenas ligneas contrivisti et facies pro eis catenas ferreas ¹⁴ quia
 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel iugum ferreum posui super collum cunctarum gentium

istarum ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis et servient ei insuper et bestias terrae dedi ei
¹⁵
 et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam audi Anania non misit te Dominus et tu
 confidere fecisti populum istum in mendacio ¹⁶ idcirco haec dicit Dominus ecce emittam te a facie
 terrae hoc anno morieris adversum Dominum enim locutus es ¹⁷ et mortuus est Ananias propheta
 in anno illo mense septimo

Chapter 29

¹
 et haec sunt verba libri quae misit Hieremias propheta de Hierusalem ad reliquias seniorum
 transmigrationis et ad sacerdotes et ad prophetas et ad omnem populum quem transduxerat
 Nabuchodonosor de Hierusalem in Babylonem ² postquam egressus est Iechonias rex et domina
 et eunuchi et principes Iuda et Hierusalem et faber et inclusor de Hierusalem ³ in manu Ellasa filii
 Saphan et Gamaliae filii Helciae quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis
 in Babylonem dicens ⁴ haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel omni transmigratori quam
 transtuli de Hierusalem in Babylonem ⁵ aedificate domos et habitate et plantate hortos et comedite
 fructum eorum ⁶ accipite uxores et generate filios et filias date filiis vestris uxores et filias vestras
 date viris et pariant filios et filias et multiplicamini ibi et nolite esse pauci numero ⁷ et quaerite
 pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci et orate pro ea ad Dominum quia in pace illius erit
 pax vobis ⁸ haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel non vos inducant prophetae vestri
 qui sunt in medio vestrum et divini vestri et ne attendatis ad somnia vestra quae vos somniatis
⁹ quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo et non misi eos dicit Dominus ¹⁰ quia haec dicit
 Dominus cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni visitabo vos et suscitabo super vos
 verbum meum bonum ut reducam vos ad locum istum ¹¹ ego enim scio cogitationes quas cogito
 super vos ait Dominus cogitationes pacis et non afflictionis ut dem vobis finem et patientiam ¹² et
 invocabitis me et ibitis et orabitis me et exaudiam vos ¹³ quaeritis me et invenietis cum quaesieritis
 me in toto corde vestro ¹⁴ et inveniar a vobis ait Dominus et reducam captivitatem vestram et
 congregabo vos de universis gentibus et de cunctis locis ad quae expuli vos dicit Dominus et reverti
 vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci ¹⁵ quia dixistis suscitavit nobis Dominus prophetas
 in Babylone ¹⁶ quia haec dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David et ad omnem

populum habitatorem urbis huius ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in
 transmigrationem ¹⁷ haec dicit Dominus exercituum ecce mittam in eis gladium et famem et pestem
 et ponam eos quasi ficus malas quae comedi non possunt eo quod pessimae sint ¹⁸ et persequar
 eos in gladio in fame et in pestilentia et dabo eos in vexationem universis regnis terrae in
 maledictionem et in stuporem et in sibilum et in obprobrium cunctis gentibus ad quas ego eieci eos
¹⁹ eo quod non audierint verba mea dicit Dominus quae misi ad eos per servos meos prophetas de
 nocte consurgens et mittens et non audistis dicit Dominus ²⁰ vos ergo audite verbum Domini omnis
 transmigrationem quam emisi de Hierusalem in Babylonem ²¹ haec dicit Dominus exercituum Deus
 Israhel ad Ahab filium Culia et ad Sedeciam filium Maasiae qui prophetant vobis in nomine meo
 mendaciter ecce ego tradam eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et percutiet eos in oculis
²² vestris et adsumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda quae est in Babylone dicentium
 ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Ahab quos frigit rex Babylonis in igne ²³ pro eo quod
 fecerint stultitiam in Israhel et moechati sunt in uxores amicorum suorum et locuti sunt verbum in
 nomine meo mendaciter quod non mandavi eis ego sum iudex et testis dicit Dominus ²⁴ et ad
²⁵ Semeiam Neelamiten dices haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod misisti in
 nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Hierusalem et ad Sophoniam filium Maasiae
 sacerdotem et ad universos sacerdotes dicens ²⁶ Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiadae sacerdote
 ut sis dux in domo Domini super omnem virum arrepticium et prophetantem ut mittas eum in
²⁷ nervum et in carcerem et nunc quare non increpasti Hieremiam Anathothiten qui prophetat vobis
²⁸ quia super hoc misit ad nos in Babylonem dicens longum est aedificate domos et habitate et
 plantate hortos et comedite fructum eorum ²⁹ legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus
³⁰ Hieremiae prophetae et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens ³¹ mitte ad omnem
 transmigrationem dicens haec dicit Dominus ad Semeiam Neelamiten pro eo quod prophetavit
³² vobis Semeias et ego non misi eum et fecit vos confidere in mendacio idcirco haec dicit Dominus
 ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten et super semen eius non erit ei vir sedens in medio
 populi huius et non videbit bonum quod ego faciam populo meo ait Dominus quia praevaricationem
 locutus est adversum Dominum

Chapter 30

¹ hoc verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens ² haec dicit Dominus Deus
 Israhel dicens scribe tibi omnia verba quae locutus sum ad te in libro ³ ecce enim dies veniunt dicit
 Dominus et convertam conversionem populi mei Israhel et Iuda ait Dominus et convertam eos ad
 terram quam dedi patribus eorum et possidebunt eam ⁴ et haec verba quae locutus est Dominus ad
 Israhel et ad Iudam ⁵ quoniam haec dicit Dominus vocem terroris audivimus formido et non est
 pax ⁶ interrogate et videte si generat masculus quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum
 suum quasi parientis et conversae sunt universae facies in auruginem ⁷ vae quia magna dies illa
 nec est similis eius tempusque tribulationis est Iacob et ex ipso salvabitur ⁸ et erit in die illa ait
 Dominus exercituum conteram iugum eius de collo tuo et vincula illius dirumpam et non
 dominabuntur ei amplius alieni ⁹ sed servient Domino Deo suo et David regi suo quem suscitabo
 eis ¹⁰ tu ergo ne timeas serve meus Iacob ait Dominus neque paveas Israhel quia ecce ego salvo
 te de terra longinqua et semen tuum de terra captivitatis eorum et revertetur Iacob et quiescet et
 cunctis affluet et non erit quem formidet ¹¹ quoniam tecum ego sum ait Dominus ut salvem te
 faciam enim consummationem in cunctis gentibus in quibus dispersi te te autem non faciam in
 consummationem sed castigabo te in iudicio ut non tibi videaris innoxius ¹² quia haec dicit Dominus
 insanabilis fractura tua pessima plaga tua ¹³ non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum
 curationum utilitas non est tibi ¹⁴ omnes amatores tui obliti sunt tui te non quaerent plaga enim
 inimici percussi te castigatione crudeli propter multitudinem iniquitatis tuae dura facta sunt peccata
 tua ¹⁵ quid clamas super contritione tua insanabilis est dolor tuus propter multitudinem iniquitatis
 tuae et dura peccata tua feci haec tibi ¹⁶ propterea omnes qui comedunt te devorabuntur et universi
 hostes tui in captivitatem ducentur et qui te vastant vastabuntur cunctosque praedatores tuos dabo
 in praedam ¹⁷ obducam enim cicatricem tibi et a vulneribus tuis sanabo te dicit Dominus quia
 Eiectam vocaverunt te Sion haec est quae non habebat requirentem ¹⁸ haec dicit Dominus ecce
 ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob et tectis eius miserebor et aedificabitur civitas
 in excelso suo et templum iuxta ordinem suum fundabitur ¹⁹ et egredietur de eis laus voxque
 ludentium et multiplicabo eos et non imminuentur et glorificabo eos et non adtenuabuntur ²⁰ et
 erunt filii eius sicut a principio et coetus eius coram me permanebit et visitabo adversum omnes
 qui tribulant eum ²¹ et erit dux eius ex eo et princeps de medio eius producet et adplicabo eum

et accedet ad me quis enim iste est qui adplicet cor suum ut adpropinquet mihi ait Dominus ²² et
eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum ²³ ecce turbo Domini furor egrediens procella
ruens in capite impiorum conquiescet ²⁴ non avertet iram indignationis Dominus donec faciat et
conpleat cogitationem cordis sui in novissimo dierum intellegitis ea

Chapter 31

¹ in tempore illo dicit Dominus ero Deus universis cognationibus Israhel et ipsi erunt mihi in
populum ² haec dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio vadet ad
requiem suam Israhel ³ longe Dominus apparuit mihi et in caritate perpetua dilexi te ideo adtraxi
te miserans ⁴ rursumque aedificabo te et aedificaberis virgo Israhel adhuc ornaberis tympanis tuis
et egredieris in choro ludentium ⁵ adhuc plantabis vineas in montibus Samariae plantabunt plantantes
et donec tempus veniat non vindemiabunt ⁶ quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte
Ephraim surgite et ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum ⁷ quia haec dicit Dominus
exultate in laetitia Iacob et hinnite contra caput gentium personate canite et dicite salva Domine
populum tuum reliquias Israhel ⁸ ecce ego adducam eos de terra aquilonis et congregabo eos ab
extremis terrae inter quos erunt caecus et claudus et praegnans et pariens simul coetus magnus
revertentium huc ⁹ in fletu venient et in precibus deducam eos et adducam eos per torrentes aquarum
in via recta et non inpingent in ea quia factus sum Israheli pater et Ephraim primogenitus meus est
¹⁰ audite verbum Domini gentes et adnuntiate insulis quae procul sunt et dicite qui dispersit Israhel
congregabit eum et custodiet eum sicut pastor gregem suum ¹¹ redemit enim Dominus Iacob et
liberavit eum de manu potentioris ¹² et venient et laudabunt in monte Sion et confluent ad bona
Domini super frumento et vino et oleo et fetu pecorum et armentorum eritque anima eorum quasi
hortus inriguus et ultra non esurient ¹³ tunc laetabitur virgo in choro iuvenes et senes simul et
convertam luctum eorum in gaudium et consolabor eos et laetificabo a dolore suo ¹⁴ et inebriabo
animam sacerdotum pinguedine et populus meus bonis meis adimplebitur ait Dominus ¹⁵ haec
dicit Dominus vox in excelso audita est lamentationis fletus et luctus Rachel plorantis filios suos
et nolentis consolari super eis quia non sunt ¹⁶ haec dicit Dominus quiescat vox tua a ploratu et

oculi tui a lacrimis quia est merces operi tuo ait Dominus et revertentur de terra inimici ¹⁷ et est
 spes novissimis tuis ait Dominus et revertentur filii ad terminos suos ¹⁸ audiens audivi Ephraim
 transmigrantem castigasti me et eruditus sum quasi iuenculus indomitus converte me et revertar
 quia tu Dominus Deus meus ¹⁹ postquam enim convertisti me egi paenitentiam et postquam
 ostendisti mihi percussi femur meum confusus sum et erubui quoniam sustinui obprobrium
 adolescentiae meae ²⁰ si filius honorabilis mihi Ephraim si puer delicatus quia ex quo locutus sum
 de eo adhuc recordabor eius idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserebor
 eius ait Dominus ²¹ statue tibi speculam pone tibi amaritudines dirige cor tuum in viam directam
 in qua ambulasti revertere virgo Israhel revertere ad civitates tuas istas ²² usquequo deliciis
 dissolveris filia vaga quia creavit Dominus novum super terram femina circumdabit virum ²³ haec
 dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc dicit verbum istud in terra Iuda et in urbibus eius
 cum convertero captivitatem eorum benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiae mons sanctus
²⁴ et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius simul agricolae et minantes greges ²⁵ quia
 inebriavi animam lassam et omnem animam esurientem saturavi ²⁶ ideo quasi de somno suscitatus
 sum et vidi et somnus meus dulcis mihi ²⁷ ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum
 Israhel et domum Iuda semine hominis et semine iumentorum ²⁸ et sicut vigilavi super eos ut
 evellerem et demolirer et dissiparem et disperderem et adfligerem sic vigilabo super eos ut aedificem
 et plantem ait Dominus ²⁹ in diebus illis non dicent ultra patres comederunt uvam acerbam et dentes
 filiorum obstipuerunt ³⁰ sed unusquisque in iniquitate sua morietur omnis homo qui comederit
 uvam acerbam obstupescant dentes eius ³¹ ecce dies veniunt dicit Dominus et feriam domui Israhel
 et domui Iuda foedus novum ³² non secundum pactum quod pepigi cum patribus vestris in die qua
 adprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti pactum quod irritum fecerunt et ego
 dominatus sum eorum dicit Dominus ³³ sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israhel post
 dies illos dicit Dominus dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scribam eam et
 ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum ³⁴ et non docebunt ultra vir proximum suum et vir
 fratrem suum dicens cognoscite Dominum omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad
 maximum ait Dominus quia propitiabor iniquitati eorum et peccati eorum non ero memor amplius
³⁵ haec dicit Dominus qui dat solem in lumine diei ordinem lunae et stellarum in lumine noctis qui
 turbat mare et sonant fluctus eius Dominus exercituum nomen illi ³⁶ si defecerint leges istae coram

me dicit Dominus tunc et semen Israhel deficiet ut non sit gens coram me cunctis diebus ³⁷ haec
 dicit Dominus si mensurari potuerint caeli sursum et investigari fundamenta terrae deorsum et ego
 abiciam universum semen Israhel propter omnia quae fecerunt dicit Dominus ³⁸ ecce dies veniunt
 dicit Dominus et aedificabitur civitas Domino a turre Ananehel usque ad portam Anguli ³⁹ et exibat
 ultra norma mensurae in conspectu eius super collem Gareb et circuibit Goatha ⁴⁰ et omnem vallem
 cadaverum et cineris et universam regionem mortis usque ad torrentem Cedron et usque ad angulum
 portae Equorum orientalis sanctum Domini non evelletur et non destruetur ultra in perpetuum

Chapter 32

¹
 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in anno decimo Sedeciae regis Iuda ipse est
 annus octavusdecimus Nabuchodonosor ² tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Hierusalem et
 Hieremias propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda ³ clauserat enim eum
 Sedecias rex Iuda dicens quare vaticinarius dicens haec dicit Dominus ecce ego dabo civitatem istam
 in manu regis Babylonis et capiet eam ⁴ et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum
 sed tradetur in manu regis Babylonis et loquetur os eius cum ore illius et oculi eius oculos illius
 videbunt ⁵ et in Babylonem ducet Sedeciam et ibi erit donec visitem eum ait Dominus si autem
 dimicaveritis adversum Chaldeos nihil prosperum habebitis ⁶ et dixit Hieremias factum est verbum
 Domini ad me dicens ⁷ ecce Anamehel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens eme tibi
 agrum meum qui est in Anathoth tibi enim competit ex propinquitate ut emas ⁸ et venit ad me
 Anamehel filius patruis mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris et ait ad me posside
 agrum meum qui est in Anathoth in terra Benjamin quia tibi competit hereditas et tu propinquus ut
 possideas intellexi autem quod verbum Domini esset ⁹ et emi agrum ab Anamehel filio patruis mei
 qui est in Anathoth et adpendi ei argentum septem stateres et decem argenteos ¹⁰ et scripsi in libro
 et signavi et adhibui testes et adpendi argentum in statera ¹¹ et accepi librum possessionis signatum
 stipulationes et rata et signa forinsecus ¹² et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiae
 in oculis Anamehel patruelis mei et in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis in oculis
 omnium Iudaeorum qui sedebant in atrio carceris ¹³ et praecepi Baruch coram eis dicens ¹⁴ haec
 dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume libros istos librum emptionis hunc signatum et librum

hunc qui apertus est et pones illos in vase fictili ut permanere possint diebus multis ¹⁵ haec enim
 dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc possidebuntur domus et agri et vineae in terra ista
¹⁶ et oravi ad Dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri dicens ¹⁷ heu heu
 heu Domine Deus ecce tu fecisti caelum et terram in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento
¹⁸ non erit tibi difficile omne verbum ¹⁸ qui facis misericordiam in milibus et reddes iniquitatem
 patrum in sinu filiorum eorum post eos fortissime magne potens Dominus exercituum nomen tibi
¹⁹ magnus consilio et inconprehensibilis cogitatu cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum
²⁰ Adam ut reddas unicuique secundum vias suas et secundum fructum adinventionum eius ²⁰ qui
 posuisti signa et portenta in terra Aegypti usque ad diem hanc et in Israhel et in hominibus et fecisti
²¹ tibi nomen sicut est dies haec ²¹ et eduxisti populum tuum Israhel de terra Aegypti in signis et in
²² portentis et in manu robusta et in brachio extento et in terrore magno ²² et dedisti eis terram hanc
²³ quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte et melle ²³ et ingressi sunt et
 possederunt eam et non oboedierunt voci tuae et in lege tua non ambulaverunt omnia quae mandasti
²⁴ eis ut facerent non fecerunt et evenerunt eis omnia mala haec ²⁴ ecce munitiones extractae sunt
 adversum civitatem ut capiatur et urbs data est in manu Chaldeorum qui proeliantur adversum eam
²⁵ a facie gladii et famis et pestilentiae et quaecumque locutus es acciderunt ut ipse tu cernis ²⁵ et tu
 dicis mihi Domine Deus eme agrum argento et adhibe testes cum urbs data sit in manu Chaldeorum
²⁶ et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens ²⁷ ecce ego Dominus Deus universae carnis
²⁸ numquid mihi difficile erit omne verbum ²⁸ propterea haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem
²⁹ istam in manu Chaldeorum et in manu regis Babylonis et capiet eam ²⁹ et venient Chaldei proeliantes
 adversum urbem hanc et succendent eam igni et comburent eam et domos in quarum domatibus
³⁰ sacrificabant Baal et libabant diis alienis libamina ad irritandum me ³⁰ erant enim filii Israhel et
 filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua filii Israhel qui usque nunc
³¹ exacerbant me in opere manuum suarum dicit Dominus ³¹ quia in furore et in indignatione mea
 facta est mihi civitas haec a die qua aedificaverunt eam usque ad diem istam qua aufertur de
³² conspectu meo ³² propter malitiam filiorum Israhel et filiorum Iuda quam fecerunt ad iracundiam
 me provocantes ipsi et reges eorum principes eorum et sacerdotes et prophetae eorum vir Iuda et
³³ habitatores Hierusalem ³³ et verterunt ad me terga et non facies cum docerem eos diluculo et
³⁴ erudirem et nollent audire ut acciperent disciplinam ³⁴ et posuerunt idola sua in domo in qua
³⁵ invocatum est nomen meum ut polluerent eam ³⁵ et aedificaverunt excelsa Baal quae sunt in valle

filii Ennom ut initiarent filios suos et filias suas Moloch quod non mandavi eis nec ascendit in cor
 meum ut facerent abominationem hanc et in peccatum deducerent Iudam ³⁶ et nunc propter ista
 haec dicit Dominus Deus Israhel ad civitatem hanc de qua vos dicitis quod tradatur in manu regis
 Babylonis in gladio et in fame et in peste ³⁷ ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas
 eieci eos in furore meo et in ira mea et in indignatione grandi et reducam eos ad locum istum et
 habitare eos faciam confidenter ³⁸ et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum ³⁹ et dabo eis
 cor unum et viam unam ut timeant me universis diebus et bene sit eis et filiis eorum post eos ⁴⁰ et
 feriam eis pactum sempiternum et non desinam eis benefacere et timorem meum dabo in corde
 eorum ut non recedant a me ⁴¹ et laetabor super eis cum bene eis fecero et plantabo eos in terra
 ista in veritate in toto corde meo et in tota anima mea ⁴² quia haec dicit Dominus sicut adduxi super
 populum istum omne malum hoc grande sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad
 eos ⁴³ et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quod deserta sit eo quod non remanserit
 homo et iumentum et data sit in manu Chaldeorum ⁴⁴ agri pecunia ementur et scribentur in libro
 et inprimetur signum et testis adhibebitur in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem in civitatibus
 Iuda et in civitatibus montanis et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt
 quia convertam captivitatem eorum ait Dominus

Chapter 33

¹ et factum est verbum Domini ad Hieremiam secundo cum adhuc clausus esset in atrio carceris
 dicens ² haec dicit Dominus qui facturus est Dominus et formaturus illud et paraturus Dominus
 nomen eius ³ clama ad me et exaudiam te et adnuntiabo tibi grandia et firma quae nescis ⁴ quia
 haec dicit Dominus Deus Israhel ad domos urbis huius et ad domos regis Iuda quae destructae sunt
 et ad munitiones et gladium ⁵ venientium ut dimicent cum Chaldeis et impleant eas cadaveribus
 hominum quas percussi in furore meo et in indignatione mea abscondens faciem meam a civitate
 hac propter omnem malitiam eorum ⁶ ecce ego obducam ei cicatricem et sanitatem et curabo eos
 et revelabo illis deprecationem pacis et veritatis ⁷ et convertam conversionem Iuda et conversionem
 Hierusalem et aedificabo eos sicut a principio ⁸ et emundabo illos ab omni iniquitate sua in qua
 peccaverunt mihi et propitius ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi et spreverunt
 me ⁹ et erit mihi in nomen et in gaudium et in laudem et in exultationem cunctis gentibus terrae

quae audierint omnia bona quae ego facturus sum eis et pavebunt et turbabuntur in universis bonis
 et in omni pace quam ego faciam ei ¹⁰ haec dicit Dominus adhuc audietur in loco isto quem vos
 dicitis esse desertum eo quod non sit homo et iumentum in civitatibus Iuda et foris Hierusalem
 quae desolatae sunt absque homine et absque habitatore et absque pecore ¹¹ vox gaudii et vox
 laetitiae vox sponsi et vox sponsae vox dicentium confitemini Domino exercituum quoniam bonus
 Dominus quoniam in aeternum misericordia eius et portantium vota in domum Domini reducam
 enim conversionem terrae sicut a principio dicit Dominus ¹² haec dicit Dominus exercituum adhuc
 erit in loco isto deserto absque homine et absque iumento et in cunctis civitatibus eius habitaculum
 pastorum accubantium gregum ¹³ in civitatibus montuosis et in civitatibus campestribus et in
 civitatibus quae ad austrum sunt et in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem et in civitatibus Iuda
 adhuc transibunt greges ad manum numerantis ait Dominus ¹⁴ ecce dies veniunt dicit Dominus et
 suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israhel et ad domum Iuda ¹⁵ in diebus illis
 et in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae et faciet iudicium et iustitiam in terra
¹⁶ in diebus illis salvabitur Iuda et Hierusalem habitabit confidenter et hoc est quod vocabit eam
 Dominus iustus noster ¹⁷ quia haec dicit Dominus non interibit de David vir qui sedeat super
 thronum domus Israhel ¹⁸ et de sacerdotibus et Levitis non interibit vir a facie mea qui offerat
 holocaustomata et incendat sacrificium et caedat victimas cunctis diebus ¹⁹ et factum est verbum
 Domini ad Hieremiam dicens ²⁰ haec dicit Dominus si irritum fieri potest pactum meum cum die
 et pactum meum cum nocte ut non sit dies et nox in tempore suo ²¹ et pactum meum irritum esse
 poterit cum David servo meo ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius et Levitae et sacerdotes
 ministri mei ²² sicuti numerari non possunt stellae caeli et metiri harena maris sic multiplicabo
 semen David servi mei et Levitas ministros meos ²³ et factum est verbum Domini ad Hieremiam
 dicens ²⁴ numquid non vidisti quid populus hic locutus sit dicens duae cognationes quas elegerat
 Dominus abiectae sunt et populum meum despexerunt eo quod non sit ultra gens coram eis ²⁵ haec
 dicit Dominus si pactum meum inter diem et noctem et leges caelo et terrae non posui ²⁶ equidem
 et semen Iacob et David servi mei proiciam ut non adsumam de semine eius principes seminis
 Abraham et Isaac et Iacob reducam enim conversionem eorum et miserebor eis

Chapter 34

¹
 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando Nabuchodonosor rex Babylonis et
 omnis exercitus eius universaque regna terrae quae erant sub potestate manus eius et omnes populi
 bellabant contra Hierusalem et contra omnes urbes eius dicens ² haec dicit Dominus Deus Israhel
 vade et loquere ad Sedeciam regem Iuda et dices ad eum haec dicit Dominus ecce ego tradam
 civitatem hanc in manu regis Babylonis et succendet eam igni ³ et tu non effugies de manu eius
 sed conprehensione capieris et in manu eius traderis et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt
 et os eius cum ore tuo loquetur et Babylonem introibis ⁴ attamen audi verbum Domini Sedecia rex
 Iuda haec dicit Dominus ad te non morieris in gladio ⁵ sed in pace morieris et secundum combustiones
 patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te sic conburent te et vae domine plangent te quia
 verbum ego locutus sum dicit Dominus ⁶ et locutus est Hieremias propheta ad Sedeciam regem
 Iuda universa verba haec in Hierusalem ⁷ et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Hierusalem
 et contra omnes civitates Iuda quae reliquae erant contra Lachis et contra Azeca haec enim supererant
 de civitatibus Iuda urbes munitae ⁸ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino postquam
 percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Hierusalem praedicans ⁹ ut dimitteret unusquisque
 servum suum et unusquisque ancillam suam hebraeum et hebraeam liberos et nequaquam
 dominarentur eis id est in Iudaeo et fratre suo ¹⁰ audierunt ergo omnes principes et universus
 populus qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam
 liberos et ultra non dominarentur in eis audierunt igitur et dimiserunt ¹¹ et conversi sunt deinceps
 et retraxerunt servos et ancillas suas quos dimiserant liberos et subiugaverunt in famulos et in
 famulas ¹² et factum est verbum Domini ad Hieremiam a Domino dicens ¹³ haec dicit Dominus
 Deus Israhel ego percussi foedus cum patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de
 domo servitutis dicens ¹⁴ cum completi fuerint septem anni dimittat unusquisque fratrem suum
 hebraeum qui venditus est ei et serviet tibi sex annis et dimittes eum a te liberum et non audierunt
 patres vestri me nec inclinaverunt aurem suam ¹⁵ et conversi estis vos hodie et fecistis quod rectum
 est in oculis meis ut praedicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum et inistis pactum in
 conspectu meo in domo in qua invocatum est nomen meum super eam ¹⁶ et reversi estis et
 commaculastis nomen meum et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam
 quos dimiseratis ut essent liberi et suae potestatis et subiugastis eos ut sint vobis servi et ancillae
¹⁷
 propterea haec dicit Dominus vos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri
 suo et unusquisque amico suo ecce ego praedico libertatem ait Dominus ad gladium et pestem et

famem et dabo vos in commotionem cunctis regnis terrae¹⁸ et dabo viros qui praevaricantur foedus
 meum et non observaverunt verba foederis quibus adsensi sunt in conspectu meo vitulum quem
 ceciderunt in duas partes et transierunt inter divisiones eius¹⁹ principes Iuda et principes Hierusalem
 eunuchi et sacerdotes et omnis populus terrae qui transierunt inter divisiones vituli²⁰ et dabo eos
 in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et erit morticinum eorum in
 escam volucris caeli et bestiis terrae²¹ et Sedeciam regem Iuda et principes eius dabo in manu
 inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et in manu exercituum regis Babylonis
 qui recesserunt a vobis²² ecce ego praecipio dicit Dominus et reducam eos in civitatem hanc et
 proeliabuntur adversum eam et capient eam et incendunt igni et civitates Iuda dabo in solitudinem
 eo quod non sit habitator

Chapter 35

¹ verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda
 dicens² vade ad domum Rechabitarum et loquere eis et introduces eos in domum Domini in unam
 exedram thesaurorum et dabis eis bibere vinum³ et adsumpsi Iezoniam filium Hieremiae filii
 Absaniae et fratres eius et omnes filios eius et universam domum Rechabitarum⁴ et introduxi eos
 in domum Domini ad gazofilacium filiorum Anan filii Hiegedeliae hominis Dei quod erat iuxta
 gazofilacium principum super thesaurum Maasiae filii Sellum qui erat custos vestibuli⁵ et posui
 coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino et calices et dixi ad eos bibite vinum⁶ qui
 responderunt non bibemus vinum quia Ionadab filius Rechab pater noster praecepit nobis dicens
 non bibetis vinum vos et filii vestri usque in sempiternum⁷ et domum non aedificabitis et sementem
 non seretis et vineas non plantabitis nec habebitis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus
 vestris ut vivatis diebus multis super faciem terrae in qua vos peregrinamini⁸ oboedivimus ergo
 voci Ionadab filii Rechab patris nostri in omnibus quae praecepit nobis ita ut non biberemus vinum
 cunctis diebus nostris nos et mulieres nostrae filii et filiae nostrae⁹ et non aedificaremus domos
 ad habitandum et vineam et agrum et sementem non habuimus¹⁰ sed habitavimus in tabernaculis
 et oboedientes fecimus iuxta omnia quae praecepit nobis Ionadab pater noster¹¹ cum autem
 ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram diximus venite et ingrediamur

Hierusalem a facie exercitus Chaldeorum et a facie exercitus Syriae et mansimus in Hierusalem
 12 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens 13 haec dicit Dominus exercituum Deus
 Israhel vade et dic viris Iuda et habitatoribus Hierusalem numquid non recipietis disciplinam ut
 14 oboediatis verbis meis dicit Dominus praevaluerunt sermones Ionadab filii Rechab quos praecepit
 filiis suis ut non biberent vinum et non biberunt usque ad diem hanc quia oboedierunt praecepto
 patris sui ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens et loquens et non oboedistis mihi
 15 misique ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo mittensque et dicens
 convertimini unusquisque a via sua pessima et bona facite studia vestra et nolite sequi deos alienos
 neque colatis eos et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris et non inclinastis aurem
 16 vestram neque audistis me firmaverunt igitur filii Ionadab filii Rechab praeceptum patris sui
 17 quod praeceperat eis populus autem iste non oboedivit mihi idcirco haec dicit Dominus exercituum
 Deus Israhel ecce ego adduco super Iudam et super omnes habitatores Hierusalem universam
 adflictionem quam locutus sum adversum eos eo quod locutus sum ad illos et non audierunt vocavi
 18 illos et non responderunt mihi domui autem Rechabitarum dixit Hieremias haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel pro eo quod oboedistis praecepto Ionadab patris vestri et custodistis omnia
 19 mandata eius et fecistis universa quae praecepit vobis propterea haec dicit Dominus exercituum
 Deus Israhel non deficiet vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus

Chapter 36

1 et factum est in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum hoc ad Hieremiam
 a Domino dicens 2 tolle volumen libri et scribes in eo omnia verba quae locutus sum tibi adversum
 Israhel et Iudam et adversum omnes gentes a die qua locutus sum ad te ex diebus Iosiae usque ad
 3 diem hanc si forte audiente domo Iuda universa mala quae ego cogito facere eis revertatur
 4 unusquisque a via sua pessima et propitius ero iniquitati et peccato eorum vocavit ergo Hieremias
 Baruch filium Neriae et scripsit Baruch ex ore Hieremiae omnes sermones Domini quos locutus
 5 est ad eum in volumine libri et praecepit Hieremias Baruch dicens ego clausus sum nec valeo
 6 ingredi domum Domini ingredere ergo tu et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba
 Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunii insuper et audiente universo Iuda qui veniunt
 7 de civitatibus suis leges eis si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini et revertatur
 unusquisque a via sua pessima quoniam magnus furor et indignatio quam locutus est Dominus

8
 adversum populum hunc et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeceperat ei Hieremias
 9
 propheta legens ex volumine sermones Domini in domo Domini factum est autem in anno quinto
 Ioachim filii Iosiae regis Iuda in mense nono praedicaverunt ieiunium in conspectu Domini omni
 populo in Hierusalem et universae multitudini quae confluxerat de civitatibus Iuda in Hierusalem
 10
 legitque Baruch ex volumine sermones Hieremiae in domo Domini in gazofilacio Gamariae filii
 Saphan scribae in vestibulo superiori in introitu portae novae domus Domini audiente omni populo
 11
 cumque audisset Micheas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro
 12
 descendit in domum regis ad gazofilacium scribae et ecce ibi omnes principes sedebant Elisama
 scriba et Dalaias filius Semeiae et Elnathan filius Achobor et Gamarias filius Saphan et Sedecias
 13
 filius Ananiae et universi principes et nuntiavit eis Micheas omnia verba quae audivit legente
 14
 Baruch ex volumine in auribus populi miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium
 Nathaniae filii Selemiae filii Chusi dicentes volumen ex quo legisti audiente populo sume in manu
 15
 tua et veni tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua et venit ad eos et dixerunt ad
 16
 eum sede et lege haec in auribus nostris et legit Baruch in auribus eorum igitur cum audissent
 omnia verba obstipuerunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch nuntiare debemus
 17
 regi omnes sermones istos et interrogaverunt eum dicentes indica nobis quomodo scripsisti
 18
 omnes sermones istos ex ore eius dixit autem eis Baruch ex ore suo loquebatur quasi legens ad
 19
 me omnes sermones istos et ego scribebam in volumine atramento et dixerunt principes ad
 20
 Baruch vade et abscondere tu et Hieremias et nemo sciat ubi sitis et ingressi sunt ad regem in
 atrium porro volumen commendaverunt in gazofilacio Elisamae scribae et nuntiaverunt audiente
 21
 rege omnes sermones misitque rex Iudi ut sumeret volumen qui tollens illud de gazofilacio
 22
 Elisamae scribae legit audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem rex autem
 23
 sedebat in domo hiemali in mense nono et posita erat arula coram eo plena prunis cumque
 legisset Iudi tres pagellas vel quattuor scidit illud scalpello scribae et proiecit in igne qui erat super
 24
 arulam donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula et non timuerunt neque sciderunt
 25
 vestimenta sua rex et omnes servi eius qui audierunt universos sermones istos verumtamen
 26
 Elnathan et Dalaias et Gamarias contradixerunt regi ne conbureret librum et non audivit eos et
 praecepit rex Hieremahel filio Ammelech et Saraiae filio Ezrihel et Selemiae filio Abdehel ut
 27
 comprehenderent Baruch scribam et Hieremiam prophetam abscondit autem eos Dominus et

factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam conbuserat rex volumen et sermones quos scripserat Baruch ex ore Hieremiae dicens ²⁸ rursus tolle volumen aliud et scribe in eo omnes sermones priores qui erant in volumine primo quod conbusit Ioachim rex Iuda ²⁹ et ad Ioachim regem Iuda dices haec dicit Dominus tu conbusisti volumen illud dicens quare scripsisti in eo adnuntians festinus veniet rex Babylonis et vastabit terram hanc et cessare faciet ex illa hominem et iumentum ³⁰ propterea haec dicit Dominus contra Ioachim regem Iuda non erit ex eo qui sedeat super solium David et cadaver eius proicietur ad aestum per diem et ad gelu per noctem ³¹ et visitabo contra eum et contra semen eius et contra servos eius iniquitates suas et adducam super eos et super habitatores Hierusalem et super viros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos et non audierunt ³² Hieremias autem tulit volumen aliud et dedit illud Baruch filio Neriae scribae qui scripsit in eo ex ore Hieremiae omnes sermones libri quem conbuserat Ioachim rex Iuda igni et insuper additi sunt sermones multo plures quam ante fuerant

Chapter 37

¹ et regnavit rex Sedecias filius Iosiae pro Iechonia filio Ioachim quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Iuda ² et non oboedivit ipse et servi eius et populus terrae verbis Domini quae locutus est in manu Hieremiae prophetae ³ et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem ad Hieremiam prophetam dicens ora pro nobis Dominum Deum nostrum ⁴ Hieremias autem libere ambulabat in medio populi non enim miserant eum in custodiam carceris igitur exercitus Pharaonis egressus est Aegyptum et audientes Chaldei qui obsidebant Hierusalem huiuscemodi nuntium recesserunt ab Hierusalem ⁵ et factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam dicens ⁶ haec dicit Dominus Deus Israhel sic dicetis regi Iuda qui misit vos ad me ad interrogandum ecce exercitus Pharaonis qui egressus est vobis in auxilium revertetur in terram suam in Aegyptum ⁷ et redient Chaldei et bellabunt contra civitatem hanc et capient eam et incendunt igni ⁸ haec dicit Dominus nolite decipere animas vestras dicentes euntes abibunt et recedent a nobis Chaldei quia non abibunt ⁹ sed et si percusseritis omnem exercitum Chaldehy qui proeliantur adversum vos et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tentorio suo consurgent et incendunt civitatem hanc igni ¹⁰ ergo cum recessisset exercitus Chaldehy ab Hierusalem propter exercitum Pharaonis ¹¹ egressus est Hieremias de Hierusalem

ut iret in terram Benjamin et divideret ibi possessionem in conspectu civium¹² cumque pervenisset
 ad portam Benjamin erat ibi custos portae per vices nomine Hierias filius Selemiae filii Ananiae
 et adprehendit Hieremiam prophetam dicens ad Chaldeos profugis¹³ et respondit Hieremias falsum
 est non fugio ad Chaldeos et non audivit eum sed comprehendit Hierias Hieremiam et adduxit eum
 ad principes¹⁴ quam ob rem irati principes contra Hieremiam caesum eum miserunt in carcerem
 qui erat in domo Ionathan scribae ipse enim praepositus erat super carcerem¹⁵ itaque ingressus
 est Hieremias in domum laci et in ergastula et sedit ibi Hieremias diebus multis¹⁶ mittens autem
 rex Sedecias tulit eum et interrogavit in domo sua abscondite et dixit putasne est sermo a Domino
 et dixit Hieremias est et ait in manu regis Babylonis traderis¹⁷ et dixit Hieremias ad regem Sedeciam
 quid peccavi tibi et servis tuis et populo tuo quia misisti me in domum carceris¹⁸ ubi sunt prophetae
 vestri qui prophetabant vobis et dicebant non veniet rex Babylonis super vos et super terram hanc
¹⁹ nunc ergo audi obsecro domine mi rex valeat deprecatio mea in conspectu tuo et ne me remittas
²⁰ in domum Ionathan scribae ne moriar ibi praecepit ergo rex Sedecias ut traderetur Hieremias in
 vestibulo carceris et daretur ei torta panis cotidie excepto pulmento donec consumerentur omnes
 panes de civitate et mansit Hieremias in vestibulo carceris

Chapter 38

¹ audivit autem Saphatias filius Matthan et Gedelias filius Phassur et Iuchal filius Selemiae et
 Phassur filius Melchiae sermones quos Hieremias loquebatur ad omnem populum dicens² haec
 dicit Dominus quicumque manserit in civitate hac morietur gladio et fame et peste qui autem
 profugerit ad Chaldeos vivet et erit anima eius sospes et vivens³ haec dicit Dominus tradenda
 tradetur civitas haec in manu exercitus regis Babylonis et capiet eam⁴ et dixerunt principes regi
 rogamus ut occidatur homo iste de industria enim dissolvit manus virorum bellantium qui
 remanserunt in civitate hac et manus universi populi loquens ad eos iuxta verba haec siquidem
 homo hic non quaerit pacem populi huius sed malum⁵ et dixit rex Sedecias ecce ipse in manibus
 vestris est nec enim fas est regem vobis quicquam negare⁶ tulerunt ergo Hieremiam et proiecerunt
 eum in lacu Melchiae filii Ammelech qui erat in vestibulo carceris et submiserunt Hieremiam in
⁷ funibus et in lacum non erat aqua sed lutum descendit itaque Hieremias in caenum audivit autem
 Abdemelech Aethiops vir eunuchus qui erat in domo regis quod misissent Hieremiam in lacum

porro rex sedebat in porta Benjamin ⁸ et egressus est Abdemelech de domo regis et locutus est ad
 regem dicens ⁹ domine mi rex malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra
 Hieremiam prophetam mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame non sunt enim panes ultra in
 civitate ¹⁰ praecepit itaque rex Abdemelech Aethiopi dicens tolle tecum hinc triginta viros et leva
 Hieremiam prophetam de lacu antequam moriatur ¹¹ adsumptis ergo Abdemelech secum viris
 ingressus est domum regis quae erat sub cellario et tulit inde veteres pannos et antiqua quae
 computruerant et submitit ea ad Hieremiam in lacum per funiculos ¹² dixitque Abdemelech Aethiops
 ad Hieremiam pone veteres pannos et haec scissa et putrida sub cubitu manuum tuarum et subter
 funes fecit ergo Hieremias sic ¹³ et extraxerunt Hieremiam funibus et eduxerunt eum de lacu mansit
 autem Hieremias in vestibulo carceris ¹⁴ et misit rex Sedecias et tulit ad se Hieremiam prophetam
 ad ostium tertium quod erat in domo Domini et dixit rex ad Hieremiam interrogo ego te sermonem
 ne abscondas a me aliquid ¹⁵ dixit autem Hieremias ad Sedeciam si adnuntiavero tibi numquid non
 interficies me et si consilium tibi dedero non me audies ¹⁶ iuravit ergo rex Sedecias Hieremiae
 clam dicens vivit Dominus qui fecit nobis animam hanc si occidero te et si tradidero te in manu
 virorum istorum qui quaerunt animam tuam ¹⁷ et dixit Hieremias ad Sedeciam haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel si profectus exieris ad principes regis Babylonis vivet anima tua et civitas
 haec non succendetur igni et salvus eris tu et domus tua ¹⁸ si autem non exieris ad principes regis
 Babylonis tradetur civitas haec in manu Chaldeorum et succendent eam igni et tu non effugies de
 manu eorum ¹⁹ et dixit rex Sedecias ad Hieremiam sollicitus sum propter Iudaeos qui transfugerunt
 ad Chaldeos ne forte tradar in manus eorum et inludant mihi ²⁰ respondit autem Hieremias non te
 tradent audi quaeso vocem Domini quam ego loquor ad te et bene tibi erit et vivet anima tua ²¹ quod
 si nolueris egredi iste est sermo quem ostendit mihi Dominus ²² ecce omnes mulieres quae
 remanserunt in domo regis Iuda educentur ad principes regis Babylonis et ipsae dicent seduxerunt
 te et praevaluerunt adversum te viri pacifici tui demerserunt in caeno et lubrico pedes tuos et
 recesserunt a te ²³ et omnes uxores tuae et filii tui educentur ad Chaldeos et non effugies manus
 eorum sed in manu regis Babylonis capieris et civitatem hanc comburet igni ²⁴ dixit ergo Sedecias
 ad Hieremiam nullus sciat verba haec et non morieris ²⁵ si autem audierint principes quia locutus
 sum tecum et venerint ad te et dixerint tibi indica nobis quid locutus sis cum rege ne celes nos et
 non te interficiemus et quid locutus est tecum rex ²⁶ dices ad eos prostravi ego preces meas coram

rege ne me reduci iuberet in domum Ionathan et ibi morerer²⁷ venerunt ergo omnes principes ad Hieremiam et interrogaverunt eum et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex et cessaverunt ab eo nihil enim fuerat auditum²⁸ mansit vero Hieremias in vestibulo carceris usque ad diem quo capta est Hierusalem et factum est ut caperetur Hierusalem

Chapter 39

¹ anno nono Sedeciae regis Iuda mense decimo venit Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius ad Hierusalem et obsidebant eam² undecimo autem anno Sedeciae mense quarto quinta mensis aperta est civitas³ et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis et sederunt in porta media Neregel Sereser Semegar Nabu Sarsachim Rabsares Neregel Sereser Rebmag et omnes reliqui principes regis Babylonis⁴ cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda et omnes viri bellatores fugerunt et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis et per portam quae erat inter duos muros et egressi sunt ad viam deserti⁵ persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum et comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis hiericuntinae et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia⁶ et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha in oculis eius et omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis⁷ oculos quoque Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus ut duceretur in Babylonem⁸ domum quoque regis et domum vulgi succenderunt Chaldei igni et murum Hierusalem subverterunt⁹ et reliquias populi quae remanserunt in civitate et perfugas qui transfugerant ad eum et superfluos vulgi qui remanserant transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem¹⁰ et de plebe pauperum qui nihil penitus habebant dimisit Nabuzardan magister militum in terra Iuda et dedit eis vineas et cisternas in die illa¹¹ praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Hieremia Nabuzardan magistro militiae dicens¹² tolle illum et pone super eum oculos tuos nihilque ei mali facias sed ut voluerit sic facies ei¹³ misit ergo Nabuzardan princeps militiae et Nabu et Sesban et Rabsares et Neregel et Sereser et Rebmag et omnes optimates regis Babylonis¹⁴ miserunt et tulerunt Hieremiam de vestibulo carceris et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan ut intraret domum et habitaret in populo¹⁵ ad Hieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris dicens¹⁶ vade et dic Abdemelech Aethiopi dicens haec dicit Dominus exercituum

Deus Israhel ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum et non in bonum et
erunt in conspectu tuo in die illa ¹⁷ et liberabo te in die illa ait Dominus et non traderis in manus
virorum quos tu formidas ¹⁸ sed eruens liberabo te et gladio non cades sed erit tibi anima tua in
salutem quia in me habuisti fiduciam ait Dominus

Chapter 40

¹
sermo qui factus est ad Hieremiam a Domino postquam dimissus est a Nabuzardan magistro
militiae de Rama quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Hierusalem
et Iuda et ducebantur in Babylonem ² tollens ergo princeps militiae Hieremiam dixit ad eum
Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum ³ et adduxit et fecit Dominus sicut
locutus est quia peccastis Domino et non audistis vocem eius et factus est vobis sermo hic ⁴ nunc
ergo ecce solvi te hodie de catenis quae sunt in manibus tuis si placet tibi ut venias mecum in
Babylonem veni et ponam oculos meos super te si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem
reside ecce omnis terra in conspectu tuo quod elegeris et quo placuerit tibi ut vadas illuc perge ⁵ et
mecum noli venire sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan quem praeposuit rex
Babylonis civitatibus Iudaeae habita ergo cum eo in medio populi vel quocumque placuerit tibi ut
vadas vade dedit quoque ei magister militiae cibaria et munuscula et dimisit eum ⁶ venit autem
Hieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et habitavit cum eo in medio populi qui relictus
⁷
fuerat in terra cum ergo audissent omnes principes exercitus qui dispersi fuerant per regiones ipsi
et socii eorum quod praefecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terrae et quod
commendasset ei viros et mulieres et parvulos et de pauperibus terrae qui non fuerant translati in
⁸
Babylonem venerunt ad Godoliam in Masphat et Ismahel filius Nathaniae et Iohanan et Ionathan
filii Caree et Sareas filius Thenoemeth et filii Offi qui erat de Nethophathi et Iezionias filius
⁹
Maachathi ipsi et viri eorum et iuravit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan et comitibus eorum
dicens nolite timere servire Chaldeis habitate in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis
¹⁰
ecce ego habito in Masphat ut respondeam praecepto Chaldeorum qui mittuntur ad nos vos autem
colligite vindemiam et messem et oleum et condite in vasis vestris et manete in urbibus vestris quas
¹¹
tenetis sed et omnes Iudaei qui erant in Moab et in filiis Ammon et in Idumea et in universis
regionibus audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudaeam et quod praeposuisset super
¹²
eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan reversi sunt inquam omnes Iudaei de universis locis
ad quae profugerant et venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphat et collegerunt vinum et

¹³
 messem multam nimis Iohanen autem filium Caree et omnes principes exercitus qui dispersi
¹⁴
 erant in regionibus venerunt ad Godoliam in Masphat et dixerunt ei scito quia Baalis rex filiorum
 Ammon misit Ismahel filium Nathaniae percutere animam tuam et non credidit eis Godolias filius
¹⁵
 Ahicam Iohanen vero filium Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphat loquens ibo et percussum
 Ismahel filium Nathaniae nullo sciente ne interficiat animam tuam et dissipentur omnes Iudaei qui
¹⁶
 congregati sunt ad te et peribunt reliquiae Iuda et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanen filium
 Caree noli facere verbum hoc falsum enim tu loqueris de Ismahel

Chapter 41

¹
 et factum est in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regali
 et optimates regis et decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et comederunt ibi
²
 panes simul in Masphat surrexit autem Ismahel filius Nathaniae et decem viri qui erant cum eo
 et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio et interfecerunt eum quem praefecerat
³
 rex Babylonis terrae omnes quoque Iudaeos qui erant cum Godolia in Masphat et Chaldaeos qui
⁴
 repperiti sunt ibi et viros bellatores percussit Ismahel secundo autem die postquam occiderat
⁵
 Godoliam nullo adhuc sciente venerunt viri de Sychem et de Silo et de Samaria octoginta viri
 rasi barbam et scissis vestibus et squalentes munera et tus habebant in manu ut offerrent in domo
⁶
 Domini egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Masphat incedens et plorans
⁷
 ibat cum autem occurrisset eis dixit ad eos venite ad Godoliam filium Ahicam qui cum venissent
 ad medium civitatis interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium lacu ipse et viri qui erant
⁸
 cum eo decem autem viri repperiti sunt inter eos qui dixerunt ad Ismahel noli occidere nos quia
 habemus thesauros in agro frumenti et hordei et olei et mellis et cessavit et non interfecit eos cum
⁹
 fratribus suis lacus autem in quem proiecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit
 propter Godoliam ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israhel ipsum replevit Ismahel
¹⁰
 filius Nathaniae occisis et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphat
 filias regis et universum populum qui remanserat in Masphat quos commendarat Nabuzardan
 princeps militiae Godoliae filio Ahicam et cepit eos Ismahel filius Nathaniae et abiit ut transiret ad
¹¹
 filios Ammon audivit autem Iohanen filium Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum
¹²
 eo omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniae et adsumptis universis viris profecti sunt

ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniae et invenerunt eum ad aquas Multas quae sunt in
 Gabaon¹³ cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel Iohanan filium Caree et universos
 principes bellatorum qui erant cum eo laetati sunt¹⁴ et reversus est omnis populus quem ceperat
 Ismahel in Masphat reversusque abiit ad Iohanan filium Caree¹⁵ Ismahel autem filius Nathaniae
 fugit cum octo viris a facie Iohanan et abiit ad filios Ammon¹⁶ tulit ergo Iohanan filius Caree et
 omnes principes bellatorum qui erant cum eo universas reliquias vulgi quas reduxerat ab Ismahel
 filio Nathaniae de Masphat postquam percussit Godoliam filium Ahicam fortes viros ad proelium
 et mulieres et pueros et eunuchos quos reduxerat de Gabaon¹⁷ et abierunt et sederunt peregrinantes
 in Chamaam quae est iuxta Bethleem ut pergerent et introirent Aegyptum¹⁸ a facie Chaldeorum
 timebant enim eos quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam quem
 praeposuerat rex Babylonis in terra Iuda

Chapter 42

¹ et accesserunt omnes principes bellatorum et Iohanan filius Caree et Iezonias filius Osaiae et
 reliquum vulgus a parvo usque ad magnum² dixeruntque ad Hieremiam prophetam cadat oratio
 nostra in conspectu tuo et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis quia
 derelicti sumus pauci de pluribus sicut oculi tui nos intuentur³ et adnuntiet nobis Dominus Deus
 tuus viam per quam pergamus et verbum quod faciamus⁴ dixit autem ad eos Hieremias propheta
 audi vi ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra omne verbum quodcumque
 responderit mihi indicabo vobis nec celabo vos quicquam⁵ et illi dixerunt ad Hieremiam sit Dominus
 inter nos testis veritatis et fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad
 nos sic faciemus⁶ sive bonum est sive malum voci Domini Dei nostri ad quem mittimus te
 oboediemus ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri⁷ cum autem completi
 essent decem dies factum est verbum Domini ad Hieremiam⁸ vocavitque Iohanan filium Caree et
 omnes principes bellatorum qui erant cum eo et universum populum a minimo usque ad magnum
⁹ et dixit ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras
 in conspectu eius¹⁰ si quiescentes manseritis in terra hac aedificabo vos et non destruam plantabo
 et non evellam iam enim placatus sum super malo quod feci vobis¹¹ nolite timere a facie regis

Babylonis quem vos pavidi formidatis nolite eum metuere dicit Dominus quia vobiscum sum ego
 ut salvos faciam vos et eruam de manu eius ¹² et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et
 habitare vos faciam in terra vestra ¹³ si autem dixeritis vos non habitabimus in terra ista nec
 audiemus vocem Domini Dei nostri ¹⁴ dicentes nequaquam sed ad terram Aegypti pergemus ubi
 non videbimus bellum et clangorem tubae non audiemus et famem non sustinebimus et ibi
 habitabimus ¹⁵ propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiae Iuda haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum et intraveritis ut
 ibi habitetis ¹⁶ gladium quem vos formidatis ibi comprehendet vos in terra Aegypti et fames pro
 qua estis solliciti adhaerebit vobis in Aegypto et ibi moriemini ¹⁷ omnesque viri qui posuerint faciem
 suam ut ingrediantur Aegyptum et habitent ibi morientur gladio et fame et peste nullus de eis
 remanebit nec effugient a facie mali quod ego adferam super eos ¹⁸ quia haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Hierusalem
 sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Aegyptum et eritis in iusiurandum
 et in stuporem et in maledictum et in obprobrium et nequaquam ultra videbitis locum istum
¹⁹ verbum Domini super vos reliquiae Iuda nolite intrare Aegyptum scientes scietis quia obtestatus
 sum vobis hodie ²⁰ quia decepistis animas vestras vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum
 dicentes ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum et iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus
 Deus noster sic adnuntia nobis et faciemus ²¹ et adnuntiavi vobis hodie et non audistis vocem
 Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos ²² nunc ergo scientes scietis quia
 gladio et fame et peste moriemini in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi

Chapter 43

¹ factum est autem cum conplesset Hieremias loquens ad populum universos sermones Domini
 Dei eorum pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos omnia verba haec ² dixit Azarias
 filius Osaiae et Iohanen filius Caree et omnes viri superbi dicentes ad Hieremiam mendacium tu
 loqueris non misit te Dominus Deus noster dicens ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illuc
³ sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos ut tradat nos in manibus Chaldeorum ut interficiat
 nos et transduci faciat in Babylonem ⁴ et non audivit Iohanen filius Caree et omnes principes
 bellatorum et universus populus vocem Domini ut maneret in terra Iuda ⁵ sed tollens Iohanen filius

Caree et universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda qui reversi fuerant de cunctis
 gentibus ad quas fuerant ante dispersi ut habitarent in terra Iuda ⁶ viros et mulieres et parvulos et
 filias regis et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiae cum Godolia filio
 Ahicam filii Saphan et Hieremiam prophetam et Baruch filium Neriae ⁷ et ingressi sunt terram
 Aegypti quia non oboedierunt voci Domini et venerunt usque ad Tafnas ⁸ et factus est sermo Domini
 ad Hieremiam in Tafnis dicens ⁹ sume in manu tua lapides grandes et absconde eos in crypta quae
 est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Tafnis cernentibus viris iudaeis ¹⁰ et dices ad
 eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego mittam et adsumam Nabuchodonosor
 regem Babylonis servum meum et ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi et statuet
 solium suum super eos ¹¹ veniensque percutiet terram Aegypti quos in morte in morte et quos in
 captivitate in captivitate et quos in gladio in gladio ¹² et succendet ignem in delubris deorum
 Aegypti et comburet ea et captivos ducet illos et amicietur terra Aegypti sicut amicitur pastor pallio
 suo et egredietur inde in pace ¹³ et conteret statuas domus Solis quae sunt in terra Aegypti et delubra
 deorum Aegypti comburet igni

Chapter 44

¹ verbum quod factum est ad Hieremiam ad omnes Iudaeos qui habitant in terra Aegypti
 habitantes in Magdolo et in Tafnis et in Memphis et in terra Fatures dicens ² haec dicit Dominus
 exercituum Deus Israhel vos vidistis omne malum istud quod adduxi super Hierusalem et super
 omnes urbes Iuda et ecce sunt desertae hodie et non est in eis habitator ³ propter malitiam quam
 fecerunt ut me ad iracundiam provocarent et irent et sacrificarent et colerent deos alienos quos
 nesciebant et illi et vos et patres vestri ⁴ et misi ad vos omnes servos meos prophetas de nocte
 consurgens mittensque et dicens nolite facere verbum abominationis huius quam odi ⁵ et non
 audierunt nec inclinaverunt aurem suam ut converterentur a malis suis et non sacrificarent diis
 alienis ⁶ et conflata est indignatio mea et furor meus et succensa est in civitatibus Iuda et in plateis
 Hierusalem et versae sunt in solitudinem et vastitatem secundum diem hanc ⁷ et nunc haec dicit
 Dominus exercituum Deus Israhel quare vos facitis malum grande contra animas vestras ut intereat
 ex vobis vir et mulier parvulus et lactans de medio Iudae nec relinquatur vobis quicquam residuum
⁸ provocantes me in operibus manuum vestrarum sacrificando diis alienis in terra Aegypti in quam

ingressi estis ut habitetis ibi et dispereatis et sitis in maledictionem et in obprobrium cunctis gentibus
 9
 terrae numquid obliti estis mala patrum vestrorum et mala regum Iuda et mala uxorum eius et
 mala vestra et mala uxorum vestrarum quae fecerunt in terra Iuda et in regionibus Hierusalem
 10
 non sunt mundati usque ad diem hanc et non timuerunt et non ambulaverunt in lege et in praeceptis
 meis quae dedi coram vobis et coram patribus vestris 11 ideo haec dicit Dominus exercituum Deus
 12
 Israhel ecce ego pono faciem meam in vobis in malum et disperdam omnem Iudam et adsumam
 reliquias Iudae qui posuerunt facies suas ut ingrederentur terram Aegypti et habitarent ibi et
 consumentur omnes in terra Aegypti cadent in gladio et in fame consumentur a minimo usque ad
 maximum in gladio et in fame morientur et erunt in iusurandum et in miraculum et in maledictionem
 et in obprobrium 13 et visitabo habitatores terrae Aegypti sicut visitavi super Hierusalem in gladio
 et in fame et in peste 14 et non erit qui effugiat et sit residuus de reliquiis Iudaeorum qui vadunt ut
 peregrinentur in terra Aegypti et revertantur in terram Iuda ad quam ipsi elevant animas suas ut
 revertantur et habitent ibi non revertentur nisi qui fugerint 15 responderunt autem Hieremiae omnes
 viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis et universae mulieres quarum stabat
 multitudo grandis et omnis populus habitantium in terra Aegypti in Fatures dicens 16 sermonem
 quem locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te 17 sed facientes faciemus omne
 verbum quod egreditur de ore nostro ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina sicut
 fecimus nos et patres nostri reges nostri et principes nostri in urbibus Iuda et in plateis Hierusalem
 et saturati sumus panibus et bene nobis erat malumque non vidimus 18 ex eo autem quo cessavimus
 sacrificare Reginae caeli et libare ei libamina indigemus omnibus et gladio et fame consumpti
 sumus 19 quod si nos sacrificamus Reginae caeli et libamus ei libamina numquid sine viris nostris
 fecimus ei placentas ad colendum eam et liba libandi 20 et dixit Hieremias ad omnem populum
 adversum viros et adversum mulieres et adversum universam plebem qui responderant ei verbum
 dicens 21 numquid non sacrificium quod sacrificastis in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem
 vos et patres vestri reges vestri et principes vestri et populus terrae horum recordatus est Dominus
 et ascendit super cor eius 22 et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum
 vestrorum et propter abominationes quas fecistis et facta est terra vestra in desolationem et in
 stuporem et in maledictum eo quod non sit habitator sicut est dies haec 23 propterea quod
 sacrificaveritis idolis et peccaveritis Domino et non audieritis vocem Domini et in lege et in
 praeceptis et in testimoniis eius non ambulaveritis idcirco evenerunt vobis mala haec sicut est dies
 haec 24 dixit autem Hieremias ad omnem populum et ad universas mulieres audite verbum Domini

²⁵
 omnis Iuda qui estis in terra Aegypti haec inquit Dominus exercituum Deus Israhel dicens vos
 et uxores vestrae locuti estis ore vestro et manibus vestris implestis dicentes faciamus vota nostra
 quae vovimus ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina implestis vota vestra et opere
²⁶
 perpetrastis ea ideo audite verbum Domini omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti ecce ego
 iuravi in nomine meo magno ait Dominus quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur ex ore
²⁷
 omnis viri iudaei dicentis vivit Dominus Deus in omni terra Aegypti ecce ego vigilabo super
 eos in malum et non in bonum et consumentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti gladio et
²⁸
 fame donec penitus consumantur et qui fugerint gladium revertentur de terra Aegypti in terram
 Iuda viri pauci et scient omnes reliquiae Iuda ingredientium terram Aegypti ut habitent ibi cuius
²⁹
 sermo compleatur meus an illorum et hoc vobis signum ait Dominus quod visitem ego super vos
³⁰
 in loco isto ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum haec dicit
 Dominus ecce ego tradam Pharaonem Efree regem Aegypti in manu inimicorum eius et in manu
 quaerentium animam illius sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis
 Babylonis inimici sui et quaerentis animam eius

Chapter 45

¹
 verbum quod locutus est Hieremias propheta ad Baruch filium Neri cum scripsisset verba haec
 in libro de ore Hieremiae anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens ² haec dicit Dominus
 Deus Israhel ad te Baruch ³ dixisti vae misero mihi quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo
⁴
 laboravi in gemitu meo et requiem non inveni haec dices ad eum sic dicit Dominus ecce quos
⁵
 aedificavi ego destruo et quos plantavi ego evello et universam terram hanc et tu quaeris tibi
 grandia noli quaerere quia ecce ego adducam malum super omnem carnem ait Dominus et dabo
 tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quaecumque perrexeris

Chapter 46

¹ quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes ² ad Aegyptum
 adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti qui erat iuxta flumen Eufraten in Charchamis
 quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in quarto anno Ioachim filii Iosiae regis Iuda
³ praeparate scutum et clypeum et procedite ad bellum ⁴ iungite equos et ascendite equites state in

galeis polite lanceas induite vos lorice⁵ quid igitur vidi ipsos pavidos et terga vertentes fortes
 eorum caesos fugerunt conciti nec respexerunt terror undique ait Dominus⁶ non fugiat velox nec
 salvari se putet fortis ad aquilonem iuxta flumen Eufraten victi sunt et ruerunt⁷ quis est iste qui
 quasi flumen ascendit et veluti fluviorum intumescunt gurgites eius⁸ Aegyptus fluminis instar
 ascendet et velut flumina movebuntur fluctus eius et dicet ascendens operiam terram perdam
 civitatem et habitatores eius⁹ ascendite equos et exultate in curribus et procedant fortes Aethiopia
 et Lybies tenentes scutum et Lydii arripientes et iacentes sagittas¹⁰ dies autem ille Domini Dei
 exercituum dies ultionis ut sumat vindictam de inimicis suis devorabit gladius et saturabitur et
 inebriabitur sanguine eorum victima enim Domini exercituum in terra aquilonis iuxta flumen
 Eufraten¹¹ ascende in Galaad et tolle resinam virgo filia Aegypti frustra multiplicas medicamina
 sanitas non erit tibi¹² audierunt gentes ignominiam tuam et ululatus tuus replevit terram quia fortis
 inpegit in fortem ambo pariter conciderunt¹³ verbum quod locutus est Dominus ad Hieremiam
 prophetam super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis et percussurus terram
 Aegypti¹⁴ adnuntiate Aegypto et auditum facite Magdolo et resonet in Memphis et in Tafnis dicite
 sta et praepara te quia devoravit gladius ea quae per circuitum tuum sunt¹⁵ quare conputruit fortis
 tuus non stetit quoniam Dominus subvertit eum¹⁶ multiplicavit ruentes ceciditque vir ad proximum
 suum et dicent surge et revertamur ad populum nostrum et ad terram nativitatis nostrae a facie
 gladii columbae¹⁷ vocate nomen Pharaonis regis Aegypti Tumultum adduxit tempus¹⁸ vivo ego
 inquit Rex Dominus exercituum nomen eius quoniam sicut Thabor in montibus et sicut Carmelus
 in mari veniet¹⁹ vasa transmirationis fac tibi habitatrix filia Aegypti quia Memphis in solitudinem
 erit et deseretur inhabitabilis²⁰ vitula eligans atque formosa Aegyptus stimulator ab aquilone
 veniet ei²¹ mercennarii quoque eius qui versabantur in medio eius quasi vituli saginati versi sunt
 et fugerunt simul nec stare potuerunt quia dies interfectionis eorum venit super eos tempus visitationis
 eorum²² vox eius quasi aeris sonabit quoniam cum exercitu properabunt et cum securibus venient
 ei quasi ligna caedentes²³ succiderunt saltum eius ait Dominus qui supputari non potest multiplicati
 sunt super lucustas et non est eis numerus²⁴ confusa est filia Aegypti et tradita in manu populi
 aquilonis²⁵ dixit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae
 et super Pharaonem et super Aegyptum et super deos eius et super reges eius et super Pharaonem et super

eos qui confidunt in eo ²⁶ et dabo eos in manu quaerentium animam eorum et in manu
 Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu servorum eius et post haec habitabitur sicut diebus
 pristinis ait Dominus ²⁷ et tu ne timeas serve meus Iacob et ne paveas Israhel quia ecce ego salvum
 te faciam de longinquo et semen tuum de terra captivitatis suae et revertetur Iacob et quiescet et
 prosperabitur et non erit qui exterreat eum ²⁸ et tu noli timere serve meus Iacob ait Dominus quia
 tecum ego sum quia consumam ego cunctas gentes ad quas eieci te te vero non consumam sed
 castigabo te in iudicio nec quasi innocenti parcam tibi

Chapter 47

¹ quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra Palestinos antequam
 percuteret Pharaon Gazam ² haec dicit Dominus ecce aquae ascendent ab aquilone et erunt quasi
 torrens inundans et operient terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius clamabunt homines
 et ululabit omnis habitator terrae ³ ab strepitu pompae armorum et bellatorum eius a commotione
 quadrigarum eius et multitudine rotarum illius non respexerunt patres filios manibus dissolutis
⁴ pro adventu diei in quo vastabuntur omnes Philisthim et dissipabitur Tyrus et Sidon cum omnibus
 reliquis auxiliis suis depopulatus est enim Dominus Palestinos reliquias insulae Cappadociae ⁵ venit
 calvitium super Gazam conticuit Ascalon et reliquiae vallis earum usquequo concideris ⁶ o mucro
 Domini usquequo non quiescis ingredi in vaginam tuam refrigerare et sile ⁷ quomodo quiescet
 cum Dominus praeceperit ei adversus Ascalonem et adversus maritimas eius regiones ibique
 condixerit illi

Chapter 48

¹ ad Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vae super Nabo quoniam vastata est et
 confusa capta est Cariathaim confusa est fortis et tremuit ² non est ultra exultatio in Moab contra
 Esebon cogitaverunt malum venite et disperdamus eam de gente ergo silens conticesces sequeturque
 te gladius ³ vox clamoris de Oronaim vastitas et contritio magna ⁴ contrita est Moab adnuntiate
 clamorem parvulis eius ⁵ per ascensum enim Luaith plorans ascendet in fletu quoniam in descensu

6
 Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt fugite salvate animas vestras et eritis quasi myrice
 7
 in deserto pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis et in thesauris tuis tu quoque
 8
 capieris et ibit Chamos in transmigrationem sacerdotes eius et principes eius simul et veniet
 praedo ad omnem urbem et urbs nulla salvabitur et peribit vallis et dissipabuntur campestria quoniam
 9
 dixit Dominus date florem Moab quia floriens egredietur et civitates eius desertae erunt et
 10
 inhabitabiles maledictus qui facit opus Domini fraudulenter et maledictus qui prohibet gladium
 11
 suum a sanguine fertilis fuit Moab ab adolescentia sua et requievit in fecibus suis nec transfusus
 est de vase in vas et in transmigrationem non abiit idcirco permansit gustus eius in eo et odor eius
 12
 non est inmutatus propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam ei ordinatores et stratores
 13
 laguncularum et sternent eum et vasa eius exhaurient et lagoenas eorum conlident et confundetur
 14
 Moab a Chamos sicut confusa est domus Israhel a Bethel in qua habebat fiduciam quomodo
 15
 dicitis fortes sumus et viri robusti ad proeliandum vastata est Moab et civitates illius ascenderunt
 16
 et electi iuvenes eius descenderunt in occisionem ait Rex Dominus exercituum nomen ei prope
 17
 est interitus Moab ut veniat et malum eius velociter adcurrent nimis consolamini eum omnes qui
 estis in circuitu eius et universi qui scitis nomen eius dicite quomodo confracta est virga fortis
 18
 baculus gloriosus descende de gloria et sede in siti habitatio filiae Dibon quoniam vastator Moab
 19
 ascendet ad te dissipabit munitiones tuas in via sta et prospice habitatio Aroer interroga fugientem
 20
 et eum qui evasit dic quid accidit confusus est Moab quoniam victus est ululate et clamate
 21
 adnuntiate in Arnon quoniam vastata est Moab et iudicium venit ad terram campestrum super
 22
 Helon et super Iaesa et super Mefath et super Dibon et super Nabo et super domum Deblathaim
 23
 et super Cariathaim et super Bethgamul et super Bethmaon et super Carioth et super Bosra
 24
 et super omnes civitates terrae Moab quae longe et quae prope sunt abscisum est cornu Moab
 25
 et brachium eius contritum est ait Dominus inebriate eum quoniam contra Dominum erectus est
 26
 et adlidet manum Moab in vomitu suo et erit in derisum etiam ipse fuit enim in derisum tibi
 27
 Israhel quasi inter fures repperisses eum propter verba ergo tua quae adversum illum locutus es
 28
 captivus duceris relinquitte civitates et habitate in petra habitatores Moab et estote quasi columba
 29
 nidificans in summo ore foraminis audivimus superbiam Moab superbus est valde sublimitatem

eius et arrogantiam et superbiam et altitudinem cordis illius ³⁰ ego scio ait Dominus iactantiam
 eius et quod non sit iuxta eam virtus eius nec iuxta quod poterat conata sit facere ³¹ ideo super
 Moab heiulabo et ad Moab universam clamabo ad viros muri fictilis lamentantes ³² de planctu
 Iazer plorabo tibi vinea Sobema propagines tuae transierunt mare usque ad mare Iazer pervenerunt
 super messem tuam et vindemiam tuam praedo inruit ³³ ablata est laetitia et exultatio de Carmelo
 et de terra Moab et vinum de torcularibus sustuli nequaquam calcator uvae solitum celeuma cantabit
³⁴ de clamore Esebon usque Eleale et Iaesa dederunt vocem suam a Segor usque ad Oronaim vitula
 conternante aquae quoque Namrim pessimae erunt ³⁵ et auferam de Moab ait Dominus offerentem
 in excelsis et sacrificantem diis eius ³⁶ propterea cor meum ad Moab quasi tibiae resonabit et cor
 meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tiliarum quia plus fecit quam potuit idcirco perierunt
³⁷ omne enim caput calvitium et omnis barba rasa erit in cunctis manibus conligatio et super omne
 dorsum cilicium ³⁸ super omnia tecta Moab et in plateis eius omnis planctus quia contrivi Moab
 sicut vas inutile ait Dominus ³⁹ quomodo victa est et ululaverunt quomodo deiecit cervicem Moab
 et confusus est eritque Moab in derisum et in exemplum omnibus in circuitu suo ⁴⁰ haec dicit
 Dominus ecce quasi aquila evolabit et extendet alas suas ad Moab ⁴¹ capta est Carioth et munitiones
 comprehensae sunt et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis ⁴² et cessabit
 Moab esse populus quoniam contra Dominum gloriatus est ⁴³ pavor et fovea et laqueus super te o
 habitator Moab ait Dominus ⁴⁴ qui fugit a facie pavoris cadet in foveam et qui conscenderit de
 fovea capietur laqueo adducam enim super Moab annum visitationis eorum dicit Dominus ⁴⁵ in
 umbra Esebon steterunt de laqueo fugientes quia ignis egressus est de Esebon et flamma de medio
 Seon et devorabit partem Moab et verticem filiorum tumultus ⁴⁶ vae tibi Moab peristi popule
 Chamos quia comprehensi sunt filii tui et filiae tuae in captivitatem ⁴⁷ et convertam captivitatem
 Moab in novissimis diebus ait Dominus hucusque iudicia Moab

Chapter 49

¹ ad filios Ammon haec dicit Dominus numquid filii non sunt Israhel aut heres non est ei cur
 igitur hereditate possedit Melchom Gad et populus eius in urbibus eius habitavit ² ideo ecce dies
 veniunt dicit Dominus et auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum proelii et erit
 in tumulum dissipata filiaeque eius igni succendentur et possidebit Israhel possessores suos dicit
³ Dominus ulula Esebon quoniam vastata est Ahi clamate filiae Rabbath accingite vos ciliciis
 plangite et circuite per sepes quia Melchom in transmigracione ducetur sacerdotes eius et principes
 eius simul ⁴ quid gloriaris in vallibus defluxit vallis tua filia delicata quae confidebas in thesauris
 tuis et dicebas quis veniet ad me ⁵ ecce ego inducam super te terrorem ait Dominus Deus exercituum
 ab omnibus qui sunt in circuitu tuo et dispergemini singuli a conspectu vestro nec erit qui congreget
 fugientem ⁶ et post haec reverti faciam captivos filiorum Ammon ait Dominus ⁷ ad Idumeam haec
 dicit Dominus exercituum numquid non est ultra sapientia in Theman periit consilium a filiis inutilis
 facta est sapientia eorum ⁸ fugite terga vertite descendite in voragine habitatores Dedan quoniam
 perditionem Esau adduxi super eum tempus visitationis eius ⁹ si vindemiares venissent super te
 non reliquissent racemum si fures in nocte rapuissent quod sufficeret sibi ¹⁰ ego vero discoperui
 Esau revelavi abscondita eius et celari non poterit vastatum est semen eius et fratres eius et vicini
 eius et non erit ¹¹ relinque pupillos tuos ego eos faciam vivere et viduae tuae in me sperabunt
¹² quia haec dicit Dominus ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem bibentes bibent et tu
 quasi innocens relinqueris non eris innocens sed bibens bibes ¹³ quia per memet ipsum iuravi dicit
 Dominus quod in solitudinem et in obprobrium et in desertum et in maledictionem erit Bosra et
 omnes civitates eius erunt in solitudines sempiternas ¹⁴ auditum audivi a Domino et legatus ad
 gentes missus est congregamini et venite contra eam et consurgamus in proelium ¹⁵ ecce enim
 parvulum dedi te in gentibus contemptibilem inter homines ¹⁶ arrogantia tua decepit te et superbia
 cordis tui qui habitas in cavernis petrae et adprehendere niteris altitudinem collis cum exaltaveris
 quasi aquila nidum tuum inde detraham te dicit Dominus ¹⁷ et erit Idumea deserta omnis qui
 transibit per eam stupebit et sibilabit super omnes plagas eius ¹⁸ sicuti subversa est Sodoma et
 Gomorra et vicinae eius ait Dominus non habitabit ibi vir et non incolet eam filius hominis ¹⁹ ecce
 quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia subito currere eum faciam
 ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit me et quis
²⁰ est iste pastor qui resistat vultui meo propterea audite consilium Domini quod iniit de Edom et
 cogitationes eius quas cogitavit de habitatoribus Theman si non deiecerint eos parvuli gregis nisi

dissipaverint cum eis habitaculum eorum²¹ a voce ruinae eorum commota est terra clamor in mari
 Rubro auditus est vocis eius²² ecce quasi aquila ascendet et evolabit et expandet alas suas super
 Bosram et erit cor fortium Idumeae in die illa quasi cor mulieris parturientis²³ ad Damascus
 confusa est Emath et Arfad quia auditum pessimum audierunt turbati sunt in mari sollicitudine
 quiescere non potuit²⁴ dissoluta est Damascus versa in fugam tremor adprehendit eam angustia
 et dolores tenuerunt eam quasi parturientem²⁵ quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem urbem
 laetitiae²⁶ ideo cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri proelii conticescent in die illa ait
 Dominus exercituum²⁷ et succendam ignem in muro Damasci et devorabit moenia Benadad²⁸ ad
 Cedar et ad regna Asor quae percussit Nabuchodonosor rex Babylonis haec dicit Dominus surgite
 ascendite ad Cedar et vastate filios orientis²⁹ tabernacula eorum et greges eorum capient pelles
 eorum et omnia vasa eorum et camelos eorum tollent sibi et vocabunt super eos formidinem in
 circuitu³⁰ fugite abite vehementer in voraginibus sedete qui habitatis Asor ait Dominus iniit enim
 contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium et cogitavit adversum vos cogitationes
 31
 consurgite et ascendite ad gentem quietam et habitantem confidenter ait Dominus non ostia non
 vectes ei soli habitant³² et erunt cameli eorum in direptionem et multitudo iumentorum in praedam
 et dispergam eos in omnem ventum qui sunt adtonsi in comam et ex omni confinio eorum adducam
 interitum super eos ait Dominus³³ et erit Asor in habitaculum draconum deserta usque in aeternum
 non manebit ibi vir nec incolet eam filius hominis³⁴ quod factum est verbum Domini ad Hieremiam
 prophetam adversus Aelam in principio regni Sedeciae regis Iuda dicens³⁵ haec dicit Dominus
 exercituum ecce ego confringam arcum Aelam summam fortitudinem eorum³⁶ et inducam super
 Aelam quattuor ventos a quattuor plagis caeli et ventilabo eos in omnes ventos istos et non erit gens
 ad quam non perveniant profugi Aelam³⁷ et pavere faciam Aelam coram inimicis suis et in
 conspectu quaerentium animam eorum et adducam super eos malum iram furoris mei dicit Dominus
 et emittam post eos gladium donec consumam eos³⁸ et ponam solium meum in Aelam et perdam
 inde reges et principes ait Dominus³⁹ in novissimis autem diebus reverti faciam captivos Aelam
 dicit Dominus

Chapter 50

¹ verbum quod locutus est Dominus de Babylone et de terra Chaldeorum in manu Hieremiae
² prophetae ² adnuntiate in gentibus et auditum facite levate signum praedicate et nolite celare dicite
 capta est Babylon confusus est Bel victus est Marodach confusa sunt sculptilia eius superata sunt
³ idola eorum ³ quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone quae ponet terram eius in solitudinem
 et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus et moti sunt et abierunt ⁴ in diebus illis et in
 tempore illo ait Dominus venient filii Israhel ipsi et filii Iuda simul ambulantes et flentes properabunt
 et Dominum Deum suum quaerent ⁵ in Sion interrogabunt viam huc facies eorum venient et
 adponentur ad Dominum foedere sempiterno quod nulla oblivione delebitur ⁶ grex perditus factus
 est populus meus pastores eorum seduxerunt eos feceruntque vagari in montibus de monte in collem
⁷ transierunt obliti sunt cubilis sui ⁷ omnes qui invenerunt comederunt eos et hostes eorum dixerunt
 non peccavimus pro eo quod peccaverunt Domino decori iustitiae et expectationi patrum eorum
⁸ Domino ⁸ recedite de medio Babylonis et de terra Chaldeorum egredimini et estote quasi hedi ante
⁹ greges ⁹ quoniam ecce ego suscito et adducam in Babylonem congregationem gentium magnarum
 de terra aquilonis et praeparabuntur adversum eam et inde capietur sagitta eius quasi viri fortis
¹⁰ interfectoris non revertetur vacua ¹⁰ et erit Chaldea in praedam omnes vastantes eam replebuntur
 ait Dominus ¹¹ quoniam exultatis et magna loquimini diripientes hereditatem meam quoniam effusi
¹² estis sicut vitulus super herbam et mugistis ut tauri ¹² confusa est mater vestra nimis et adaequata
¹³ pulveri quae genuit vos ecce novissima erit in gentibus deserta invia et arens ¹³ ab ira Domini non
 habitabitur sed redigetur tota in solitudinem omnis qui transit per Babylonem stupebit et sibilabit
¹⁴ super universis plagis eius ¹⁴ praeparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui intenditis
 arcum debellate eam non parcatis iaculis quia Domino peccavit ¹⁵ clamate adversus eam ubique
 dedit manum ceciderunt fundamenta eius destructi sunt muri eius quoniam ultio Domini est ultionem
¹⁶ accipite de ea sicut fecit facite ei ¹⁶ disperdite satorem de Babylone et tenentem falcem in tempore
 messis a facie gladii columbae unusquisque ad populum suum convertetur et singuli ad terram suam
¹⁷ fugient ¹⁷ grex dispersus Israhel leones eiecerunt eum primus comedit eum rex Assur iste novissimus
 exossavit eum Nabuchodonosor rex Babylonis ¹⁸ propterea haec dicit Dominus exercituum Deus
¹⁹ Israhel ecce ego visitabo regem Babylonis et terram eius sicut visitavi regem Assur ¹⁹ et reducam
 Israhel ad habitaculum suum et pascetur Carmelum et Basan et in monte Ephraim et Galaad
²⁰ saturabitur anima eius ²⁰ in diebus illis et in tempore illo ait Dominus quaeretur iniquitas Israhel

et non erit et peccatum Iuda et non inuenietur quoniam propitius ero eis quos reliquero ²¹ super
 terram dominantium ascende et super habitatores eius visita dissipa et interfice quae post eos sunt
 ait Dominus et fac iuxta omnia quae praecepi tibi ²² vox belli in terra et contritio magna ²³ quomodo
 confractus est et contritus est malleus universae terrae quomodo versa est in desertum Babylon in
 gentibus ²⁴ inlaqueavi te et capta es Babylon et nesciebas inventa es et adprehensa quoniam
 Dominum provocasti ²⁵ aperuit Dominus thesaurum suum et protulit vasa irae suae quoniam opus
 est Domino Deo exercituum in terra Chaldeorum ²⁶ venite ad eam ab extremis finibus aperite ut
 exeant qui conculcent eam tollite de via lapides et redigite in acervos et interficite eam nec sit
 quicquam reliquum ²⁷ dissipate universos fortes eius descendant in occisionem vae eis quia venit
 dies eorum tempus visitationis eorum ²⁸ vox fugientium et eorum qui evaserunt de terra Babylonis
 ut adnuntient in Sion ultionem Domini Dei nostri ultionem templi eius ²⁹ adnuntiate in Babylonem
 plurimis omnibus qui tendunt arcum consistite adversum eam per gyrum et nullus evadat reddite
 ei secundum opus suum iuxta omnia quae fecit facite illi quia contra Dominum erecta est adversum
 Sanctum Israhel ³⁰ idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri bellatores eius
 conticescent in die illa ait Dominus ³¹ ecce ego ad te superbe dicit Dominus Deus exercituum quia
 venit dies tuus tempus visitationis tuae ³² et cadet superbus et corruet et non erit qui suscitet eum
 et succendam ignem in urbibus eius et devorabit omnia in circuitu eius ³³ haec dicit Dominus
 exercituum calumniam sustinent filii Israhel et filii Iuda simul omnes qui ceperunt eos tenent nolunt
 dimittere eos ³⁴ redemptor eorum Fortis Dominus exercituum nomen eius iudicio defendet causam
 eorum ut exterreat terram et commoveat habitatores Babylonis ³⁵ gladius ad Chaldeos ait Dominus
 et ad habitatores Babylonis et ad principes et ad sapientes eius ³⁶ gladius ad divinos eius qui stulti
 erunt gladius ad fortes illius qui timebunt ³⁷ gladius ad equos eius et ad currus eius et ad omne
 vulgus quod est in medio eius et erunt quasi mulieres gladius ad thesauros eius qui diripientur
³⁸ siccitas super aquas eius erit et arescent quia terra sculptilium est et in portentis gloriantur
³⁹ propterea habitabunt dracones cum fatuis ficariis et habitabunt in ea strutiones et non habitabitur
⁴⁰ ultra usque ad sempiternum nec extruetur usque ad generationem et generationem sicut subvertit
 Deus Sodomam et Gomorram et vicinas eius ait Dominus non habitabit ibi vir nec incolet eam
⁴¹ filius hominis ecce populus venit ab aquilone et gens magna et reges multi consurgent a finibus

⁴²
 terrae arcum et scutum adprehendent crudeles sunt et inmisericordes vox eorum quasi mare
⁴³
 sonabit et super equos ascendent sicut vir paratus ad proelium contra te filia Babylon audivit
 rex Babylonis famam eorum et dissolutae sunt manus eius angustia adprehendit eum dolor quasi
⁴⁴
 parturientem ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia
 subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei
⁴⁵
 et quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo propterea audite consilium
 Domini quod mente concepit adversum Babylonem et cogitationes eius quas cogitavit super terram
 Chaldeorum nisi detraxerint eos parvuli gregum nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum
⁴⁶
 a voce captivitatis Babylonis commota est terra et clamor inter gentes auditus est

Chapter 51

¹
 haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super Babylonem et super habitatores eius qui cor
 suum levaverunt contra me quasi ventum pestilentem ² et mittam in Babylonem ventilatores et
 ventilabunt eam et demolientur terram eius quoniam venerunt super eam undique in die adfflictionis
³
 eius non tendat qui tendit arcum suum et non ascendat loricatus nolite parcere iuvenibus eius
⁴
 interficite omnem militiam eius et cadent interfecti in terra Chaldeorum et vulnerati in regionibus
⁵
 eius quoniam non fuit viduatus Israhel et Iuda a Deo suo Domino exercituum terra autem eorum
⁶
 repleta est delicto a Sancto Israhel fugite de medio Babylonis et salvet unusquisque animam suam
 nolite tacere super iniquitatem eius quoniam tempus ultionis est Domino vicissitudinem ipse retribuet
⁷
 ei calix aureus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram de vino eius biberunt gentes
⁸
 et ideo commotae sunt subito cecidit Babylon et contrita est ululate super eam tollite resinam ad
⁹
 dolorem eius si forte sanetur curavimus Babylonem et non est sanata derelinquamus eam et eam
 unusquisque in terram suam quoniam pervenit usque ad caelos iudicium eius et elevatum est usque
¹⁰
 ad nubes protulit Dominus iustitias nostras venite et narremus in Sion opus Domini Dei nostri
¹¹
 acuite sagittas implete faretras suscitavit Dominus spiritum regum Medorum et contra Babylonem
¹²
 mens eius ut perdat eam quoniam ultio Domini est ultio templi sui super muros Babylonis levate
 signum augete custodiam levate custodes praeparate insidias quia cogitavit Dominus et fecit
¹³
 quaecumque locutus est contra habitatores Babylonis quae habitas super aquas multas locuples

in thesauris venit finis tuus pedalis praecisionis tuae ¹⁴ iuravit Dominus exercituum per animam
 suam quoniam replebo te hominibus quasi bruchis et super te celeuma cantabitur ¹⁵ qui fecit terram
 in fortitudine sua praeparavit orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos ¹⁶ dante eo
 vocem multiplicantur aquae in caelo qui levat nubes ab extremo terrae fulgura in pluviam fecit et
 produxit ventum de thesauris suis ¹⁷ stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis
 conflator in sculptili quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis ¹⁸ vana sunt opera et risu
 digna in tempore visitationis suae peribunt ¹⁹ non sicut haec pars Iacob quia qui fecit omnia ipse
 est et Israhel sceptrum hereditatis eius Dominus exercituum nomen eius ²⁰ conlidis tu mihi vasa
 belli et ego conlidam in te gentes et disperdam in te regna ²¹ et conlidam in te equum et equitem
 eius et conlidam in te currum et ascensorem eius ²² et conlidam in te virum et mulierem et conlidam
 in te senem et puerum et conlidam in te iuvenem et virginem ²³ et conlidam in te pastorem et
 gregem eius et conlidam in te agricolam et iugales eius et conlidam in te duces et magistratus ²⁴ et
 reddam Babyioni et cunctis habitatoribus Chaldaee omne malum suum quod fecerunt in Sion in
 oculis vestris ait Dominus ²⁵ ecce ego ad te mons pestifer ait Dominus qui corrumpis universam
 terram et extendam manum meam super te et evolvam te de petris et dabo te in montem combustionis
²⁶ et non tollent de te lapidem in angulum et lapidem in fundamenta sed perditus in aeternum eris
²⁷ ait Dominus levate signum in terra clangite bucina in gentibus sanctificate super eam gentes
 adnuntiate contra illam regibus Ararat Menni et Aschenez numerate contra eam Thapsar adducite
²⁸ equum quasi bruchum aculeatum sanctificate contra eam gentes reges Mediae duces eius et
²⁹ universos magistratus eius cunctamque terram potestatis eius et commovebitur terra et turbabitur
 quia evigilavit contra Babylonem cogitatio Domini ut ponat terram Babylonis desertam et
³⁰ inhabitabilem cessaverunt fortes Babylonis a proelio habitaverunt in praesidiis devoratum est
 robur eorum et facti sunt quasi mulieres incensa sunt tabernacula eius contriti sunt vectes eius
³¹ currens obviam currenti veniet et nuntius obvius nuntianti ut adnuntiet regi Babylonis quia capta
³² est civitas eius a summo usque ad summum et vada praeoccupata sunt et paludes incensae sunt
³³ igni et viri bellatores conturbati sunt quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel filia
³⁴ Babylon quasi area tempus triturae eius adhuc modicum et veniet tempus messisionis eius comedit
 me devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis reddidit me quasi vas inane absorbit me sicut

draco replevit ventrem suum teneritudine mea et eiecit me ³⁵ iniquitas adversum me et caro mea
 super Babylonem dicit habitatio Sion et sanguis meus super habitatores Chaldaeae dicit Hierusalem
³⁶ propterea haec dicit Dominus ecce ego iudicabo causam tuam et ulciscar ultionem tuam et
 desertum faciam mare eius et siccabo venam eius ³⁷ et erit Babylon in tumulos habitatio draconum
 stupor et sibilus eo quod non sit habitator ³⁸ simul ut leones rugient excutient comas velut catuli
 leonum ³⁹ in calore eorum ponam potus eorum et inebriabo eos ut sopiantur et dormiant somnum
 sempiternum et non consurgant dicit Dominus ⁴⁰ deducam eos quasi agnos ad victimam quasi
 arietes cum hedis ⁴¹ quomodo capta est Sesach et comprehensa est inclita universae terrae quomodo
 facta est in stuporem Babylon inter gentes ⁴² ascendit super Babylonem mare multitudine fluctuum
 eius operta est ⁴³ factae sunt civitates eius in stuporem terra inhabitabilis et deserta terra in qua
 nullus habitet nec transeat per eam filius hominis ⁴⁴ et visitabo super Bel in Babylone et eiciam
 quod absorbuerat de ore eius et non confluent ad eum ultra gentes siquidem et murus Babylonis
⁴⁵ corruit egredimini de medio eius populus meus ut salvet unusquisque animam suam ab ira furoris
 Domini ⁴⁶ et ne forte mollescat cor vestrum et timeatis auditum qui audietur in terra et veniet in
 anno auditio et post hunc annum auditio et iniquitas in terra et dominator super dominatorem
⁴⁷ propterea ecce dies veniunt et visitabo super sculptilia Babylonis et omnis terra eius confundetur
 et universi interfecti eius cadent in medio eius ⁴⁸ et laudabunt super Babylonem caeli et terra et
 omnia quae in eis sunt quia ab aquilone venient ei praedones ait Dominus ⁴⁹ et quomodo fecit
 Babylon ut caderent occisi in Israhel sic de Babylone cadent occisi in universa terra ⁵⁰ qui fugistis
 gladium venite nolite stare recordamini procul Domini et Hierusalem ascendat super cor vestrum
⁵¹ confusi sumus quoniam audivimus obprobrium operuit ignominia facies nostras quia venerunt
 alieni super sanctificationem domus Domini ⁵² propterea ecce dies veniunt ait Dominus et visitabo
 super sculptilia eius et in omni terra eius mugiet vulneratus ⁵³ si ascenderit Babylon in caelum et
 firmaverit in excelso robur suum a me venient vastatores eius ait Dominus ⁵⁴ vox clamoris de
 Babylone et contritio magna de terra Chaldeorum ⁵⁵ quoniam vastavit Dominus Babylonem et
 perdidit ex ea vocem magnam et sonabunt fluctus eorum quasi aquae multae dedit sonitum vox
⁵⁶ eorum quia venit super eam id est super Babylonem praedo et adprehensi sunt fortes eius et

emarcuit arcus eorum quia fortis ultor Dominus reddens retribuet ⁵⁷ et inebriabo principes eius et
 sapientes eius duces eius et magistratus eius et fortes eius et dormient somnum sempiternum et non
 expergiscentur ait Rex Dominus exercituum nomen eius ⁵⁸ haec dicit Dominus exercituum murus
 Babylonis ille latissimus suffossione suffodietur et portae eius excelsae igni comburentur et labores
 populorum ad nihilum et gentium in igne erunt et disperibunt ⁵⁹ verbum quod praecepit Hieremias
 prophetae Saraiae filio Neriae filii Maasiae cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem in anno
 quarto regni eius Saraias autem erat princeps prophetiae ⁶⁰ et scripsit Hieremias omne malum quod
 venturum erat super Babylonem in libro uno omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem
⁶¹ et dixit Hieremias ad Saraiam cum veneris Babylonem et videris et legeris omnia verba haec
⁶² dices Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum ne sit qui in eo habitet ab
 homine usque ad pecus et ut sit perpetua solitudo ⁶³ cumque compleveris legere librum istum ligabis
 ad eum lapidem et proicies illum in medio Eufraten ⁶⁴ et dices sic submergetur Babylon et non
 consurget a facie adflictionis quam ego adduco super eam et dissolventur hucusque verba Hieremiae

Chapter 52

¹ filius viginti et unius anni Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in
 Hierusalem et nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna ² et fecit malum in oculis
 Domini iuxta omnia quae fecerat Ioachim ³ quoniam furor Domini erat in Hierusalem et in Iuda
 usquequo proiceret eos a facie sua et recessit Sedecias a rege Babylonis ⁴ factum est autem in anno
 nono regni eius in mense decimo decima mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis
 exercitus eius adversum Hierusalem et obsederunt eam et aedificaverunt contra eam munitiones in
 circuitu ⁵ et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae ⁶ mense autem quarto
 nona mensis obtinuit fames in civitate et non erant alimenta populo terrae ⁷ et disrupta est civitas
 et omnes viri bellatores fugerunt et exierunt de civitate nocte per viam portae quae est inter duos
 muros et ducit ad hortum regis Chaldeis obsidentibus urbem in gyro et abierunt per viam quae ducit
 in heremum ⁸ persecutus est autem exercitus Chaldeorum regem et adprehenderunt Sedeciam in
 deserto quod est iuxta Hiericho et omnis comitatus eius diffugit ab eo ⁹ cumque comprehendissent
 regem adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad

10 eum iudicia et iugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius sed et omnes principes Iudae
 11 occidit in Reblatha et oculos Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus et adduxit eum rex Babylonis
 12 in Babylonem et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius in mense autem quinto
 decima mensis ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis venit Nabuzardan
 13 princeps militiae qui stabat coram rege Babylonis in Hierusalem et incendit domum Domini et
 14 domum regis et omnes domos Hierusalem et omnem domum magnam igne conbusit et totum
 murum Hierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldeorum qui erat cum magistro
 15 militiae de pauperibus autem populi et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate et de perfugis
 qui transfugerant ad regem Babylonis et ceteros de multitudine transtulit Nabuzardan princeps
 16 militiae de pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae in vinitores et in agricolas
 17 columnas quoque aereas quae erant in domo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo
 Domini confregerunt Chaldei et tulerunt omne aes eorum in Babylonem 18 et lebetas et creagras
 19 et psalteria et fialas et mortariola et omnia vasa aerea quae in ministerio fuerant tulerunt et
 hydrias et thymiamateria et urceos et pelves et candelabra et mortaria et cyatos quotquot aurea
 20 aurea et quotquot argentea argentea tulit magister militiae columnas duas et mare unum vitulos
 duodecim aereos qui erant sub basibus quas fecerat rex Salomon in domo Domini non erat pondus
 21 aeris omnium vasorum horum de columnis autem decem et octo cubiti altitudinis erant in columna
 una et funiculus duodecim cubitorum circuibat eam porro grossitudo eius quattuor digitorum et
 22 intrinsecus cava erat et capitella super utramque aerea altitudo capitelli unius quinque cubitorum
 23 et retiacula et mala granata nonaginta sex dependentia omnia mala granata centum retiaculis
 24 circumdabantur et tulit magister militiae Saraiam sacerdotem primum et Sophoniam sacerdotem
 25 secundum et tres custodes vestibuli et de civitate tulit eunuchum unum qui erat praepositus super
 viros bellatores et septem viros de his qui videbant faciem regis qui inventi sunt in civitate et scribam
 principem militum qui probabat tirones et sexaginta viros de populo terrae qui inventi sunt in medio
 26 civitatis tulit autem eos Nabuzardan magister militiae et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha
 27 et percussit eos rex Babylonis et interfecit eos in Reblatha in terra Emath et translatus est Iuda
 28 de terra sua iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor in anno septimo Iudaeos tria milia
 29 et viginti tres in anno octavodecimo Nabuchodonosor de Hierusalem animas octingentas triginta

³⁰
 duas in anno vicesimo tertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister militiae Iudaeorum
 animas septingentas quadraginta quinque omnes ergo animae quattuor milia sescentae ³¹ et factum
 est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioachim regis Iudae duodecimo mense vicesima
 quinta mensis elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui caput Ioachim regis Iudae
 et eduxit eum de domo carceris ³² et locutus est cum eo bona et posuit thronum eius super thronos
 regum qui erant post se in Babylone ³³ et mutavit vestimenta carceris eius et comedebat panem
 coram eo semper cunctis diebus vitae suae

Lamentations

Chapter 1

¹
 ALEPH quomodo sedit sola civitas plena populo facta est quasi vidua domina gentium princeps
 provinciarum facta est sub tributo ² BETH plorans ploravit in nocte et lacrimae eius in maxillis
 eius non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius omnes amici eius spreverunt eam et facti
 sunt ei inimici ³ GIMEL migravit Iuda propter adflictionem et multitudinem servitutis habitavit
 inter gentes nec invenit requiem omnes persecutores eius adprehenderunt eam inter angustias
⁴
 DELETH viae Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatem omnes portae eius
 destructae sacerdotes eius gementes virgines eius squalidae et ipsa oppressa amaritudine ⁵ HE facti
 sunt hostes eius in capite inimici illius locupletati sunt quia Dominus locutus est super eam propter
 multitudinem iniquitatum eius parvuli eius ducti sunt captivi ante faciem tribulantis ⁶ VAV et
 egressus est a filia Sion omnis decor eius facti sunt principes eius velut arietes non invenientes
 pascuam et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis ⁷ ZAI recordata est Hierusalem
 dierum adflictionis suae et praevaricationis omnium desiderabilium suorum quae habuerat a diebus
 antiquis cum caderet populus eius in manu hostili et non esset auxiliator viderunt eam hostes et
 deriserunt sabbata eius ⁸ HETH peccatum peccavit Hierusalem propterea instabilis facta est omnes
 qui glorificabant eam spreverunt illam quia viderunt ignominiam eius ipsa autem gemens et conversa
 retrorsum ⁹ TETH sordes eius in pedibus eius nec recordata est finis sui deposita est vehementer
 non habens consolatorem vide Domine adflictionem meam quoniam erectus est inimicus ¹⁰ IOTH
 manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum

de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam ¹¹ CAPH omnis populus eius gemens et
 quaerens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocilandam animam vide Domine considera
 quoniam facta sum vilis ¹² LAMED o vos omnes qui transitis per viam adtendite et videte si est
 dolor sicut dolor meus quoniam vindemiavit me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui
¹³ MEM de excelso misit ignem in ossibus meis et erudivit me expandit rete pedibus meis convertit
 me retrorsum posuit me desolatam tota die maerore confectam ¹⁴ NUN vigilavit iugum iniquitatum
 mearum in manu eius convolutae sunt et inpositae collo meo infirmata est virtus mea dedit me
 Dominus in manu de qua non potero surgere ¹⁵ SAMECH abstulit omnes magnificos meos Dominus
 de medio mei vocavit adversum me tempus ut contereret electos meos torcular calcavit Dominus
 virgini filiae Iuda ¹⁶ AIN idcirco ego plorans et oculus meus deducens aquam quia longe factus
 est a me consolator convertens animam meam facti sunt filii mei perdit quoniam invaluit inimicus
¹⁷ FE expandit Sion manus suas non est qui consoletur eam mandavit Dominus adversum Iacob in
 circuitu eius hostes eius facta est Hierusalem quasi polluta menstruis inter eos ¹⁸ SADE iustus est
 Dominus quia os eius ad iracundiam provocavi audite obsecro universi populi et videte dolorem
 meum virgines meae et iuvenes mei abierunt in captivitatem ¹⁹ CAPH vocavi amicos meos et ipsi
 deceperunt me sacerdotes mei et senes mei in urbe consumpti sunt quia quaesierunt cibum sibi ut
 refocilarent animam suam ²⁰ RES vide Domine quoniam tribulor venter meus conturbatus est
 subversum est cor meum in memet ipsa quoniam amaritudine plena sum foris interfecit gladius et
 domi mors similis est ²¹ SEN audierunt quia ingemisco ego et non est qui consoletur me omnes
 inimici mei audierunt malum meum laetati sunt quoniam tu fecisti adduxisti diem consolationis et
 fient similes mei ²² THAU ingrediatur omne malum eorum coram te et devindemia eos sicut
 vindemiasti me propter omnes iniquitates meas multi enim gemitus mei et cor meum maerens

Chapter 2

¹ ALEPH quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion proiecit de caelo terram
 inclitam Israhel et non recordatus est scabilli pedum suorum in die furoris sui ² BETH praecipitavit
 Dominus nec pepercit omnia speciosa Iacob destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda deiecit
 in terram polluit regnum et principes eius ³ GIMEL confregit in ira furoris omne cornu Israhel
 avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici et succendit in Iacob quasi ignem flammae devorantis

⁴
 in gyro DELETH tetendit arcum suum quasi inimicus firmavit dexteram suam quasi hostis et
 occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion effudit quasi ignem indignationem
⁵
 suam HE factus est Dominus velut inimicus praecipitavit Israhel praecipitavit omnia moenia eius
 dissipavit munitiones eius et replevit in filia Iuda humiliatum et humiliatam ⁶ VAV et dissipavit
 quasi hortum tentorium suum demolitus est tabernaculum suum oblivioni tradidit Dominus in Sion
⁷
 festivitatem et sabbatum et obprobrio in indignatione furoris sui regem et sacerdotem ZAI reppulit
 Dominus altare suum maledixit sanctificationi suae tradidit in manu inimici muros turrium eius
⁸
 vocem dederunt in domo Domini sicut in die sollemni HETH cogitavit Dominus dissipare murum
 filiae Sion tetendit funiculum suum et non avertit manum suam a perditione luxitque antemurale
⁹
 et murus pariter dissipatus est TETH defixae sunt in terra portae eius perdidit et contrivit vectes
 eius regem eius et principes eius in gentibus non est lex et prophetae eius non invenerunt visionem
¹⁰
 a Domino IOTH sederunt in terra conticuerunt senes filiae Sion consperserunt cinere capita sua
¹¹
 accincti sunt ciliciis abiecerunt in terra capita sua virgines Hierusalem CAPH defecerunt prae
 lacrimis oculi mei conturbata sunt viscera mea effusum est in terra iecur meum super contritione
¹²
 filiae populi mei cum deficeret parvulus et lactans in plateis oppidi LAMED matribus suis
 dixerunt ubi est triticum et vinum cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis cum exhalarent
¹³
 animas suas in sinu matrum suarum MEM cui comparabo te vel cui adsimilabo te filia Hierusalem
 cui exaequabo te et consolabor te virgo filia Sion magna enim velut mare contritio tua quis medebitur
¹⁴
 tui NUN prophetae tui viderunt tibi falsa et stulta nec aperiebant iniquitatem tuam ut te ad
¹⁵
 paenitentiam provocarent viderunt autem tibi adsumptiones falsas et eiectiones SAMECH
 plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam sibilaverunt et moverunt caput suum super
¹⁶
 filiam Hierusalem haecine est urbs dicentes perfecti decoris gaudium universae terrae FE
 aperuerunt super te os suum omnes inimici tui sibilaverunt et fremuerunt dentibus dixerunt
¹⁷
 devoravimus en ista est dies quam expectabamus invenimus vidimus AIN fecit Dominus quae
 cogitavit conplevit sermonem suum quem praeceperat a diebus antiquis destruxit et non pepercit
¹⁸
 et laetificavit super te inimicum et exaltavit cornu hostium tuorum SADE clamavit cor eorum
 ad Dominum super muros filiae Sion deduc quasi torrentem lacrimas per diem et per noctem non
¹⁹
 des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui COPH consurge lauda in nocte in principio
 vigiliarum effunde sicut aqua cor tuum ante conspectum Domini leva ad eum manus tuas pro anima
²⁰
 parvulorum tuorum qui defecerunt in fame in capite omnium conpetorum RES vide Domine et
 considera quem vindemiaveris ita ergone comedent mulieres fructum suum parvulos ad mensuram

palmae si occidetur in sanctuario Domini sacerdos et propheta²¹ SEN iacuerunt in terra foris puer
 et senex virgines meae et iuvenes mei ceciderunt in gladio interfecisti in die furoris tui percussisti
 nec misertus es²² THAU vocasti quasi ad diem sollemnem qui terrerent me de circuitu et non fuit
 in die furoris Domini qui effugeret et relinqueretur quos educavi et enutrivimus inimicus meus consumpsit
 eos

Chapter 3

¹ ALEPH ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius² ALEPH me minavit
 et adduxit in tenebris et non in lucem³ ALEPH tantum in me vertit et convertit manum suam tota
 die⁴ BETH vetustam fecit pellem meam et carnem meam contrivit ossa mea⁵ BETH aedificavit
 in gyro meo et circumdedit me felle et labore⁶ BETH in tenebris conlocavit me quasi mortuos
 sempiternos⁷ GIMEL circumaedificavit adversum me ut non egrediar adgravavit conpedem meam
⁸ GIMEL sed et cum clamavero et rogavero exclusit orationem meam⁹ GIMEL conclusit vias meas
 lapidibus quadris semitas meas subvertit¹⁰ DELETH ursus insidians factus est mihi leo in
 absconditis¹¹ DELETH semitas meas subvertit et confregit me posuit me desolatam¹² DELETH
 tetendit arcum suum et posuit me quasi signum ad sagittam¹³ HE misit in renibus meis filias
 faretrae suae¹⁴ HE factus sum in derisu omni populo meo canticum eorum tota die¹⁵ HE replevit
 me amaritudinibus inebriavit me absinthio¹⁶ VAV et fregit ad numerum dentes meos cibavit me
 cinere¹⁷ VAV et repulsa est anima mea oblitus sum bonorum¹⁸ VAV et dixi periit finis meus et
 spes mea a Domino¹⁹ ZAI recordare paupertatis et transgressionis meae absinthii et fellis²⁰ ZAI
 memoria memor ero et tabescet in me anima mea²¹ ZAI hoc recolens in corde meo ideo sperabo
²² HETH misericordiae Domini quia non sumus consumpti quia non defecerunt miserationes eius
²³ HETH novae diluculo multa est fides tua²⁴ HETH pars mea Dominus dixit anima mea propterea
 expectabo eum²⁵ TETH bonus est Dominus sperantibus in eum animae quaerenti illum²⁶ TETH
 bonum est praestolari cum silentio salutare Domini²⁷ TETH bonum est viro cum portaverit iugum

ab adolescentia sua ²⁸ IOTH sedebit solitarius et tacebit quia levavit super se ²⁹ IOTH ponet in
 pulvere os suum si forte sit spes ³⁰ IOTH dabit percutienti se maxillam saturabitur obprobriis
³¹ CAPH quia non repellet in sempiternum Dominus ³² CAPH quia si abiecit et miserebitur
 secundum multitudinem misericordiarum suarum ³³ CAPH non enim humiliavit ex corde suo et
 abiecit filios hominis ³⁴ LAMED ut contereret sub pedibus suis omnes vinctos terrae ³⁵ LAMED
 ut declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi ³⁶ LAMED ut perverteret hominem in
 iudicio suo Dominus ignoravit ³⁷ MEM quis est iste qui dixit ut fieret Domino non iubente ³⁸ MEM
 ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona ³⁹ MEM quid murmuravit homo vivens vir
 pro peccatis suis ⁴⁰ NUN scrutemur vias nostras et quaeramus et revertamur ad Dominum ⁴¹ NUN
 levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in caelos ⁴² NUN nos inique egimus et ad
 iracundiam provocavimus idcirco tu inexorabilis es ⁴³ SAMECH operuisti in furore et percussisti
 nos occidisti nec pepercisti ⁴⁴ SAMECH opposuisti nubem tibi ne transeat oratio ⁴⁵ SAMECH
 eradicationem et abiectionem posuisti me in medio populorum ⁴⁶ FE aperuerunt super nos os suum
 omnes inimici ⁴⁷ FE formido et laqueus facta est nobis vaticinatio et contritio ⁴⁸ FE divisiones
 aquarum deduxit oculus meus in contritione filiae populi mei ⁴⁹ AIN oculus meus adflictus est nec
 tacuit eo quod non esset requies ⁵⁰ AIN donec respiceret et videret Dominus de caelis ⁵¹ AIN
 oculus meus depraedatus est animam meam in cunctis filiabus urbis meae ⁵² SADE venatione
 ceperunt me quasi avem inimici mei gratis ⁵³ SADE lapsa est in lacu vita mea et posuerunt lapidem
 super me ⁵⁴ SADE inundaverunt aquae super caput meum dixi perii ⁵⁵ CAPH invocavi nomen
 tuum Domine de lacis novissimis ⁵⁶ CAPH vocem meam audisti ne avertas aurem tuam a singultu
 meo et clamoribus ⁵⁷ CAPH adpropinquasti in die quando invocavi te dixisti ne timeas ⁵⁸ RES
 iudicasti Domine causam animae meae redemptor vitae meae ⁵⁹ RES vidisti Domine iniquitatem
 adversum me iudica iudicium meum ⁶⁰ RES vidisti omnem furorem universas cogitationes eorum
 adversum me ⁶¹ SEN audisti obprobria eorum Domine omnes cogitationes eorum adversum me
⁶² SEN labia insurgentium mihi et meditationes eorum adversum me tota die ⁶³ SEN sessionem

eorum et resurrectionem eorum vide ego sum psalmus eorum⁶⁴ THAU reddes eis vicem Domine
iuxta opera manuum suarum⁶⁵ THAU dabis eis scutum cordis laborem tuum⁶⁶ THAU persequeris
in furore et conteres eos sub caelis Domine

Chapter 4

¹ ALEPH quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus dispersi sunt lapides
sanctuarii in capite omnium platearum² BETH filii Sion incliti et amicti auro primo quomodo
reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli³ GIMEL sed et lamiae nudaverunt mammam
lactaverunt catulos suos filia populi mei crudelis quasi strutio in deserto⁴ DELETH adhesit lingua
lactantis ad palatum eius in siti parvuli petierunt panem et non erat qui frangeret eis⁵ HE qui
vescebantur voluptuose interierunt in viis qui nutriebantur in croceis amplexati sunt stercorea⁶ VAV
et maior effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum quae subversa est in momento
et non ceperunt in ea manus⁷ ZAI candidiores nazarei eius nive nitidiores lacte rubicundiores ebore
antiquo sapphyro pulchriores⁸ HETH denigrata est super carbones facies eorum et non sunt cogniti
in plateis adhesit cutis eorum ossibus aruit et facta est quasi lignum⁹ TETH melius fuit occisis
gladio quam interfectis fame quoniam isti extabuerunt consumpti ab sterilitate terrae¹⁰ IOTH
manus mulierum misericordium coxerunt filios suos facti sunt cibus earum in contritione filiae
populi mei¹¹ CAPH conplevit Dominus furorem suum effudit iram indignationis suae et succendit
ignem in Sion et devoravit fundamenta eius¹² LAMED non crediderunt reges terrae et universi
habitatores orbis quoniam ingrederetur hostis et inimicus per portas Hierusalem¹³ MEM propter
peccata prophetarum eius iniquitates sacerdotum eius qui effuderunt in medio eius sanguinem
iustorum¹⁴ NUN erraverunt caeci in plateis polluti sunt sanguine cumque non possent tenuerunt
lacinias suas¹⁵ SAMECH recedite polluti clamaverunt eis recedite abite nolite tangere iurgati
quippe sunt et commoti dixerunt inter gentes non addet ultra ut habitet in eis¹⁶ FE facies Domini
divisit eos non addet ut respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt neque senum miserti sunt
¹⁷ AIN cum adhuc subsisteremus defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum cum

respiceremus ad tenti ad gentem quae salvare non poterat ¹⁸ SADE lubricaverunt vestigia nostra
 in itinere platearum nostrarum adpropinquavit finis noster completi sunt dies nostri quia venit finis
 noster ¹⁹ COPH velociores fuerunt persecutores nostri aquilis caeli super montes persecuti sunt
 nos in deserto insidiati sunt nobis ²⁰ RES spiritus oris nostri christus dominus captus est in peccatis
 nostris cui diximus in umbra tua vivemus in gentibus ²¹ SEN gaude et laetare filia Edom quae
 habitas in terra Hus ad te quoque perveniet calix inebriaberis atque nudaberis ²² THAU completa
 est iniquitas tua filia Sion non addet ultra ut transmigret te visitavit iniquitatem tuam filia Edom
 discoperuit peccata tua

Chapter 5

¹ recordare Domine quid acciderit nobis intueri et respice obprobrium nostrum ² hereditas
 nostra versa est ad alienos domus nostrae ad extraneos ³ pupilli facti sumus absque patre matres
 nostrae quasi viduae ⁴ aquam nostram pecunia bibimus ligna nostra pretio comparavimus ⁵ cervicibus
 minabamur lassis non dabatur requies ⁶ Aegypto dedimus manum et Assyriis ut saturaremur pane
⁷ patres nostri peccaverunt et non sunt et nos iniquitates eorum portavimus ⁸ servi dominati sunt
 nostri non fuit qui redimeret de manu eorum ⁹ in animabus nostris adferebamus panem nobis a
 facie gladii in deserto ¹⁰ pellis nostra quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis ¹¹ mulieres
 in Sion humiliaverunt virgines in civitatibus Iuda ¹² principes manu suspensi sunt facies senum
 non erubuerunt ¹³ adolescentibus inpudice abusi sunt et pueri in ligno corruerunt ¹⁴ senes de portis
 defecerunt iuvenes de choro psallentium ¹⁵ defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu chorus
 noster ¹⁶ cecidit corona capitis nostri vae nobis quia peccavimus ¹⁷ propterea maestum factum est
 cor nostrum ideo contenebrati sunt oculi nostri ¹⁸ propter montem Sion quia disperit vulpes
 ambulaverunt in eo ¹⁹ tu autem Domine in aeternum permanebis solium tuum in generatione et
 generatione ²⁰ quare in perpetuum oblivisceris nostri derelinques nos in longitudinem dierum
²¹ converte nos Domine ad te et convertemur innova dies nostros sicut a principio

Ezekiel

Chapter 1

¹ et factum est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis cum essem in medio
 captivorum iuxta fluvium Chobar aperti sunt caeli et vidi visiones Dei ² in quinta mensis ipse est
 annus quintus transmigrationis regis Ioachin ³ factum est verbum Domini ad Hiezeihel filium
 Buzi sacerdotem in terra Chaldeorum secus flumen Chobar et facta est super eum ibi manus Domini
⁴ et vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone et nubes magna et ignis involvens et splendor
 in circuitu eius et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis ⁵ et ex medio eorum
 similitudo quattuor animalium et hic aspectus eorum similitudo hominis in eis ⁶ et quattuor facies
 uni et quattuor pinnae uni ⁷ et pedes eorum pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis
 vituli et scintillae quasi aspectus aeris candentis ⁸ et manus hominis sub pinnis eorum in quattuor
 partibus et facies et pinnae per quattuor partes habebant ⁹ iunctaeque erant pinnae eorum alterius
 ad alterum non revertebantur cum incederent sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur
¹⁰ similitudo autem vultus eorum facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor facies
 autem bovis a sinistris ipsorum quattuor et facies aquilae ipsorum quattuor ¹¹ et facies eorum et
 pinnae eorum extentae desuper duae pinnae singulorum iungebantur et duae tegebant corpora eorum
¹² et unumquodque coram facie sua ambulabat ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur nec
 revertebantur cum ambularent ¹³ et similitudo animalium aspectus eorum quasi carbonum ignis
 ardentium et quasi aspectus lampadarum haec erat visio discurrens in medio animalium splendor
 ignis et de igne fulgor egrediens ¹⁴ et animalia ibant et revertebantur in similitudinem fulguris
 coruscantis ¹⁵ cumque aspicerem animalia apparuit rota una super terram iuxta animalia habens
 quattuor facies ¹⁶ et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris et una similitudo ipsarum
 quattuor et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rotae ¹⁷ per quattuor partes earum euntes
 ibant et non revertebantur cum ambularent ¹⁸ statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis
 aspectus et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor ¹⁹ cumque ambularent animalia
 ambulabant pariter et rotae iuxta ea et cum elevarentur animalia de terra elevabantur simul et rotae

20 quocumque ibat spiritus illuc eunte spiritu et rotae pariter levabantur sequentes eum spiritus enim
 vitae erat in rotis ²¹ cum euntibus ibant et cum stantibus stabant et cum elevatis a terra pariter
 elevabantur et rotae sequentes ea quia spiritus vitae erat in rotis ²² et similitudo super caput
 animalium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis et extenti super capita eorum desuper ²³ sub
 firmamento autem pinnae eorum rectae alterius ad alterum unumquodque duabus alis velabat corpus
 suum et alterum similiter velabatur ²⁴ et audiebam sonum alarum quasi sonum aquarum multarum
 quasi sonum sublimis Dei cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum cumque
 starent dimittebantur pinnae eorum ²⁵ nam cum fieret vox supra firmamentum quod erat super
 caput eorum stabant et submittebant alas suas ²⁶ et super firmamentum quod erat inminens capiti
 eorum quasi aspectus lapidis sapphyri similitudo throni et super similitudinem throni similitudo
 quasi aspectus hominis desuper ²⁷ et vidi quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus
 eius per circuitum a lumbis eius et desuper et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis
 splendentis in circuitu ²⁸ velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae hic erat aspectus
 splendoris per gyrum

Chapter 2

1 haec visio similitudinis gloriae Domini et vidi et cecidi in faciem meam et audivi vocem
 loquentis et dixit ad me fili hominis sta supra pedes tuos et loquar tecum ² et ingressus est in me
 spiritus postquam locutus est mihi et statuit me supra pedes meos et audivi loquentem ad me ³ et
 dicentem fili hominis mitto ego te ad filios Israhel ad gentes apostatrices quae recesserunt a me
 patres eorum praevaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc ⁴ et filii dura facie et indomabili
 corde sunt ad quos ego mitto te et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ⁵ si forte vel ipsi audiant
 et si forte quiescant quoniam domus exasperans est et scient quia propheta fuerit in medio eorum
 6 tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermones eorum metuas quoniam increduli et subversores
 sunt tecum et cum scorpionibus habitas verba eorum ne timeas et vultus eorum ne formides quia
 domus exasperans ⁷ loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiant et quiescant quoniam
 irritatores sunt ⁸ tu autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te et noli esse exasperans sicut
 domus exasperatrix est aperi os tuum et comede quaecumque ego do tibi ⁹ et vidi et ecce manus

missa ad me in qua erat involutus liber et expandit illum coram me qui erat scriptus intus et foris et scriptae erant in eo lamentationes et carmen et vae

Chapter 3

¹ et dixit ad me fili hominis quodcumque inveneris comede comede volumen istud et vadens
² loquere ad filios Israhel et aperui os meum et cibavit me volumine illo ³ et dixit ad me fili hominis
 venter tuus comedet et viscera tua conplebuntur volumine isto quod ego do tibi et comedi illud et
⁴ factum est in ore meo sicut mel dulce et dixit ad me fili hominis vade ad domum Israhel et loqueris
⁵ verba mea ad eos non enim ad populum profundi sermonis et ignotae linguae tu mitteris ad domum
⁶ Israhel neque ad populos multos profundi sermonis et ignotae linguae quorum non possis audire
⁷ sermones et si ad illos mittereris ipsi audirent te domus autem Israhel nolent audire te quia nolunt
⁸ audire me omnis quippe domus Israhel adtrita fronte est et duro corde ecce dedi faciem tuam
⁹ valentorem faciebus eorum et frontem tuam duriorem frontibus eorum ut adamantem et ut silicem
¹⁰ dedi faciem tuam ne timeas eos neque metuas a facie eorum quia domus exasperans est et dixit
 ad me fili hominis omnes sermones meos quos loquor ad te adsume in corde tuo et auribus tuis
¹¹ audi et vade ingredi ad transmigracionem ad filios populi tui et loqueris ad eos et dices eis
¹² haec dicit Dominus Deus si forte audiant et quiescant et adsumpsit me spiritus et audivi post
¹³ me vocem commotionis magnae benedicta gloria Domini de loco suo et vocem alarum animalium
 percutientium alteram ad alteram et vocem rotarum sequentium animalia et vocem commotionis
¹⁴ magnae spiritus quoque levavit me et adsumpsit me et abii amarus in indignatione spiritus mei
¹⁵ manus enim Domini erat mecum confortans me et veni ad transmigracionem acervum novarum
 frugum ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar et sedi ubi illi sedebant et mansi ibi septem
¹⁶ diebus maerens in medio eorum cum autem pertransissent septem dies factum est verbum Domini
¹⁷ ad me dicens fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel et audies de ore meo verbum et
¹⁸ adnuntiabis eis ex me si dicente me ad impium morte morieris non adnuntiaveris ei neque locutus
 fueris ut avertatur a via sua impia et vivat ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem
¹⁹ eius de manu tua requiram si autem tu adnuntiaveris impio et ille non fuerit conversus ab impietate

sua et via sua impia ipse quidem in iniquitate sua morietur tu autem animam tuam liberasti²⁰ sed
 et si conversus iustus a iustitia sua fecerit iniquitatem ponam offendiculum coram eo ipse morietur
 quia non adnuntiasti ei in peccato suo morietur et non erunt in memoria iustitiae eius quas fecit
 sanguinem vero eius de manu tua requiram²¹ si autem tu adnuntiaveris iusto ut non peccet iustus
 et ille non peccaverit vivens vivet quia adnuntiasti ei et tu animam tuam liberasti²² et facta est
 super me manus Domini et dixit ad me surgens egredere in campum et ibi loquar tecum²³ et
 surgens egressus sum in campum et ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria quam vidi iuxta
 fluvium Chobar et cecidi in faciem meam²⁴ et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes
 meos et locutus est mihi et dixit ad me ingredi et includere in medio domus tuae²⁵ et tu fili
 hominis ecce data sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum²⁶ et
 linguam tuam adherescere faciam palato tuo et eris mutus nec quasi vir obiurgans quia domus
 exasperans est²⁷ cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos haec dicit Dominus
 Deus qui audit audiat et qui quiescit quiescat quia domus exasperans est

Chapter 4

¹ et tu fili hominis sume tibi laterem et pones eum coram te et describes in eo civitatem
 Hierusalem² et ordinabis adversus eam obsidionem et aedificabis munitiones et conportabis aggerem
 et dabis contra eam castra et pones arietes in gyro³ et tu sume tibi sartaginem ferream et pones
 eam murum ferreum inter te et inter civitatem et obfirmabis faciem tuam ad eam et erit in obsidionem
 et circumdabis eam signum est domui Israhel⁴ et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones
 iniquitates domus Israhel super eo numero dierum quibus dormies super illud et adsumes iniquitatem
 eorum⁵ ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies et
 portabis iniquitatem domus Israhel⁶ et cum compleveris haec dormies super latus tuum dextrum
 secundo et adsumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus diem pro anno diem inquam pro
 anno dedi tibi⁷ et ad obsidionem Hierusalem convertes faciem tuam et brachium tuum erit exertum
 et prophetabis adversus eam⁸ ecce circumdedi te vinculis et non te convertes a latere tuo in latus
 aliud donec compleas dies obsidionis tuae⁹ et tu sume tibi frumentum et hordeum et fabam et lentem
 et milium et viciam et mittes ea in vas unum et facies tibi panes numero dierum quibus dormies

super latus tuum trecentis et nonaginta diebus comedes illud¹⁰ cibus autem tuus quo vesceris erit
 in pondere viginti stateres in die a tempore usque ad tempus comedes illud¹¹ et aquam in mensura
 bibes sextam partem hin a tempore usque ad tempus bibes illud¹² et quasi subcinericium hordiacium
 comedes illud et stercore quod egredietur de homine operies illud in oculis eorum¹³ et dixit
 Dominus sic comedent filii Israhel panem suum pollutum inter gentes ad quas eiciam eos¹⁴ et dixi
 ha ha ha Domine Deus ecce anima mea non est polluta et morticinum et laceratum a bestiis non
 comedi ab infantia mea usque nunc et non est ingressa os meum omnis caro immunda¹⁵ et dixit
 ad me ecce dedi tibi fimum boum pro stercore humanis et facies panem tuum in eo¹⁶ et dixit
 ad me fili hominis ecce ego conteram baculum panis in Hierusalem et comedent panem in pondere
 et in sollicitudine et aquam in mensura et in angustia bibent¹⁷ ut deficientibus pane et aqua corruat
 unusquisque ad fratrem suum et contabescant in iniquitatibus suis

Chapter 5

¹ et tu fili hominis sume tibi gladium acutum radentem pilos adsumes eum et duces per caput
 tuum et per barbam tuam et adsumes tibi stateram ponderis et divides eos² tertiam partem igni
 combures in medio civitatis iuxta completionem dierum obsidionis et adsumens tertiam partem
 concides gladio in circuitu eius tertiam vero aliam disperges in ventum et gladium nudabo post eos
³ et sumes inde parvum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui⁴ et ex eis rursum tolles et
 proicies in medio ignis et combures eos igni ex eo egredietur ignis in omnem domum Israhel⁵ haec
 dicit Dominus Deus ista est Hierusalem in medio gentium posui eam et in circuitu eius terras⁶ et
 contempsit iudicia mea ut plus esset impia quam gentes et praecepta mea ultra quam terrae quae
 in circuitu eius sunt iudicia enim mea proiecerunt et in praeceptis meis non ambulaverunt⁷ idcirco
 haec dicit Dominus Deus quia superastis gentes quae in circuitu vestro sunt in praeceptis meis non
 ambulastis et iudicia mea non fecistis et iuxta iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt non estis
⁸ operati ideo haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et ipse ego faciam in medio tui iudicia in
 oculis gentium⁹ et faciam in te quae non feci et quibus similia ultra non faciam propter omnes
 abominationes tuas¹⁰ ideo patres comedent filios in medio tui et filii comedent patres suos et
 faciam in te iudicia et ventilabo universas reliquias tuas in omnem ventum¹¹ idcirco vivo ego dicit

Dominus Deus nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis et in omnibus
 abominationibus tuis ego quoque confringam et non parceret oculus meus et non miserebor ¹² ¹³
 tui pars peste morietur et fame consumetur in medio tui et tertia tui pars gladio cadet in circuitu
 tuo tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam et gladium evaginabo post eos ¹³ et
 compleam furorem meum et requiescere faciam indignationem meam in eis et consolabor et scient
 quia ego Dominus locutus sum in zelo meo cum implevero indignationem meam in eis ¹⁴ et dabo
 te in desertum et in obprobrium in gentibus quae in circuitu tuo sunt in conspectu omnis praetereuntis
¹⁵
 et eris obprobrium et blasphemia exemplum et stupor in gentibus quae in circuitu tuo sunt cum
 fecero in te iudicia in furore et in indignatione et in increpationibus irae ¹⁶ ego Dominus locutus
 sum quando misero sagittas famis pessimas in eos quae erunt mortiferae et quas mittam ut disperdam
¹⁷
 vos et famem congregabo super vos et conteram vobis baculum panis ¹⁷ et inmittam in vos famem
 et bestias pessimas usque ad internicionem et pestilentia et sanguis transibunt per te et gladium
 inducam super te ego Dominus locutus sum

Chapter 6

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam ad montes Israhel
³
 et prophetabis ad eos ³ et dices montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus
 montibus et collibus rupibus et vallibus ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa
⁴
 vestra ⁴ et demoliar aras vestras et confringentur simulacra vestra et deiciam interfectos vestros
⁵
 ante idola vestra ⁵ et dabo cadavera filiorum Israhel ante faciem simulacrorum vestrorum et
⁶
 dispergam ossa vestra circum aras vestras ⁶ in omnibus habitationibus vestris urbes desertae erunt
 et excelsa demolientur et dissipabuntur et interibunt arae vestrae et confringentur et cessabunt idola
⁷
 vestra et conterentur delubra vestra et delebuntur opera vestra ⁷ et cadet interfectus in medio vestri
⁸
 et scietis quoniam ego Dominus ⁸ et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cum
⁹
 dispersero vos in terris ⁹ et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt
 quia contrivi cor eorum fornicans et recedens a me et oculos eorum fornicantes post idola sua et
¹⁰
 displicebunt sibimet super malis quae fecerunt in universis abominationibus suis ¹⁰ et scient quia
¹¹
 ego Dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc ¹¹ haec dicit Dominus Deus percutite
 manu tua et adlide pedem tuum et dic eheu ad omnes abominationes malorum domus Israhel qui

12
 gladio fame peste ruituri sunt qui longe est peste morietur qui autem prope gladio corruet et qui
 relictus fuerit et obsessus fame morietur et compleam indignationem meam in eis 13 et scietis quia
 ego Dominus cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum in circuitu ararum vestrarum
 in omni colle excelso in cunctis summitatibus montium et subtus omne lignum nemorosum et subtus
 universam quercum frondosam locum ubi accenderunt tura redolentia universis idolis suis 14 et
 extendam manum meam super eos et faciam terram desolatam et destitutam a deserto Deblatha in
 omnibus habitationibus eorum et scient quia ego Dominus

Chapter 7

1
 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 et tu fili hominis haec dicit Dominus Deus terrae
 Israhel finis venit finis super quattuor plagas terrae 3 nunc finis super te et emittam furorem meum
 in te et iudicabo te iuxta vias tuas et ponam contra te omnes abominationes tuas 4 et non parcet
 oculus meus super te et non miserebor sed vias tuas ponam super te et abominationes tuae in medio
 tui erunt et scietis quia ego Dominus 5 haec dicit Dominus Deus ad afflictio una afflictio ecce venit
 6 finis venit venit finis evigilavit adversum te ecce venit 7 venit contractio super te qui habitas in
 terra venit tempus prope est dies occisionis et non gloriae montium 8 nunc de propinquo effundam
 iram meam super te et compleam furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias tuas et inponam tibi
 omnia scelera tua 9 et non parcet oculus meus neque miserebor sed vias tuas inponam tibi et
 abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego sum Dominus percutiens 10 ecce dies ecce
 venit egressa est contractio floruit virga germinavit superbia 11 iniquitas surrexit in virga impietatis
 non ex eis et non ex populo neque ex sonitu eorum et non erit requies in eis 12 venit tempus
 adpropinquavit dies qui emit non laetetur et qui vendit non lugeat quia ira super omnem populum
 eius 13 quia qui vendit ad id quod vendidit non revertetur et adhuc in viventibus vita eorum visio
 enim ad omnem multitudinem eius non regredietur et vir in iniquitate vitae suae non confortabitur
 14 canite tuba praeparentur omnes et non est qui vadat ad proelium ira enim mea super universum
 populum eius 15 gladius foris pestis et fames intrinsecus qui in agro est gladio morietur et qui in
 civitate pestilentia et fame devorabuntur 16 et salvabuntur qui fugerint ex eis et erunt in montibus
 quasi columbae convallium omnes trepidi unusquisque in iniquitate sua 17 omnes manus dissolventur

et omnia genua fluent aquis¹⁸ et accingent se ciliciis et operiet eos formido et in omni facie confusio
 et in universis capitibus eorum calvitium¹⁹ argentum eorum foris proicietur et aurum eorum in
 sterquilinum erit argentum eorum et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini
 animam suam non saturabunt et ventres eorum non implebuntur quia scandalum iniquitatis eorum
 factum est²⁰ et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt et imagines abominationum
 suarum et simulacrorum fecerunt ex eo propter hoc dedi eis illud in inmunditiam²¹ et dabo illud
 in manus alienorum ad diripiendum et impiis terrae in praedam et contaminabunt illud²² et avertam
 faciem meam ab eis et violabunt arcanum meum et introibunt in illud emissarii et contaminabunt
 illud²³ fac conclusionem quoniam terra plena est iudicio sanguinum et civitas plena iniquitate
²⁴ et adducam pessimos de gentibus et possidebunt domos eorum et quiescere faciam superbiam
 potentium et possidebunt sanctuaria eorum²⁵ angustia superveniente requirent pacem et non erit
²⁶ conturbatio super conturbationem veniet et auditus super auditum et quaerent visionem de
 propheta et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus²⁷ rex lugebit et princeps induetur
 maerore et manus populi terrae conturbabuntur secundum viam eorum faciam eis et secundum
 iudicia eorum iudicabo eos et scient quia ego Dominus

Chapter 8

¹ et factum est in anno sexto in sexto mense in quinta mensis ego sedebam in domo mea et senes
 Iuda sedebant coram me et cecidit super me ibi manus Domini Dei² et vidi et ecce similitudo quasi
 aspectus ignis ab aspectu lumborum eius et deorsum ignis et a lumbis eius et sursum quasi aspectus
 splendoris ut visio electri³ et emissa similitudo manus adprehendit me in cincinno capitis mei et
 elevavit me spiritus inter terram et caelum et adduxit in Hierusalem in visione Dei iuxta ostium
 interius quod respiciebat aquilonem ubi erat statutum idolum zeli ad provocandam aemulationem
⁴ et ecce ibi gloria Dei Israhel secundum visionem quam videram in campo⁵ et dixit ad me fili
 hominis leva oculos tuos ad viam aquilonis et levavi oculos meos ad viam aquilonis et ecce ab
 aquilone portae altaris idolum zeli in ipso introitu⁶ et dixit ad me fili hominis putasne vides tu
 quid isti faciant abominationes magnas quas domus Israhel facit hic ut procul recedam a sanctuario
 meo et adhuc conversus videbis abominationes maiores⁷ et introduxit me ad ostium atrii et vidi

et ecce foramen unum in pariete ⁸ et dixit ad me fili hominis fode parietem et cum perfodissem
 parietem apparuit ostium unum ⁹ et dixit ad me ingredi et vide abominationes pessimas quas isti
 faciunt hic ¹⁰ et ingressus vidi et ecce omnis similitudo reptilium et animalium abominatio et
 universa idola domus Israhel depicta erant in pariete in circuitu per totum ¹¹ et septuaginta viri de
 senioribus domus Israhel et Hiezonias filius Saphan stabat in medio eorum stantium ante picturas
 et unusquisque habebat turibulum in manu sua et vapor nebulae de ture consurgebat ¹² et dixit ad
 me certe vides fili hominis quae seniores domus Israhel faciunt in tenebris unusquisque in abscondito
 cubiculi sui dicunt enim non videt Dominus nos dereliquit Dominus terram ¹³ et dixit ad me adhuc
 conversus videbis abominationes maiores quas isti faciunt ¹⁴ et introduxit me per ostium portae
 domus Domini quod respiciebat ad aquilonem et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem
¹⁵ et dixit ad me certe vidisti fili hominis adhuc conversus videbis abominationes maiores his ¹⁶ et
 introduxit me in atrium domus Domini interius et ecce in ostio templi Domini inter vestibulum et
 altare quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum Domini et facies ad orientem et
 adorabant ad ortum solis ¹⁷ et dixit ad me certe vidisti fili hominis numquid leve est hoc domui
 Iuda ut facerent abominationes istas quas fecerunt hic quia replentes terram iniquitate conversi sunt
 ad iritandum me et ecce adplicant ramum ad nares suas ¹⁸ ergo et ego faciam in furore non parcat
 oculus meus nec miserebor et cum clamaverint ad aures meas voce magna non exaudiam eos

Chapter 9

¹ et clamavit in auribus meis voce magna dicens adpropinquaverunt visitationes urbis et
 unusquisque vas interfectionis habet in manu sua ² et ecce sex viri veniebant de via portae superioris
 quae respicit ad aquilonem et uniuscuiusque vas interitus in manu eius vir quoque unus in medio
 eorum vestitus lineis et atramentarium scriptoris ad renes eius et ingressi sunt et steterunt iuxta
 altare aereum ³ et gloria Domini Israhel adsumpta est de cherub quae erat super eum ad limen
 domus et vocavit virum qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis
⁴ et dixit Dominus ad eum transi per mediam civitatem in medio Hierusalem et signa thau super
 frontes virorum gementium et dolentium super cunctis abominationibus quae fiunt in medio eius
⁵ et illis dixit audiente me transite per civitatem sequentes eum et percutite non parcat oculus vester
 neque misereamini ⁶ senem adulescentulum et virginem parvulum et mulieres interficite usque ad

internicionem omnem autem super quem videritis thau ne occidatis et a sanctuario meo incipite
 coeperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus ⁷ et dixit ad eos contaminate domum
 et implete atria interfectis egredimini et egressi sunt et percutiebant eos qui erant in civitate ⁸ et
 caede completa remansi ego ruique super faciem meam et clamans aio heu heu heu Domine Deus
 ergone disperdes omnes reliquias Israhel effundens furorem tuum super Hierusalem ⁹ et dixit ad
 me iniquitas domus Israhel et Iuda magna est nimis valde et repleta est terra sanguinibus et civitas
 repleta est aversione dixerunt enim dereliquit Dominus terram et Dominus non videt ¹⁰ igitur et
 meus non parcat oculus neque miserebor viam eorum super caput eorum reddam ¹¹ et ecce vir qui
 indutus erat lineis qui habebat atramentarium in dorso suo respondit verbum dicens feci sicut
 praecepisti mihi

Chapter 10

¹ et vidi et ecce in firmamento quod erat super caput cherubin quasi lapis sapphyrus quasi species
 similitudinis solii apparuit super ea ² et dixit ad virum qui indutus erat lineis et ait ingredi in
 medio rotarum quae sunt subtus cherub et imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter cherubin
 et effunde super civitatem ingressusque est in conspectu meo ³ cherubin autem stabant a dextris
 domus cum ingrederetur vir et nubes implevit atrium interius ⁴ et elevata est gloria Domini desuper
 cherub ad limen domus et repleta est domus nube et atrium repletum est splendore gloriae Domini
⁵ et sonitus alarum cherubin audiebatur usque ad atrium exterius quasi vox Dei omnipotentis loquentis
⁶ cumque praecepisset viro qui indutus erat lineis dicens sume ignem de medio rotarum quae sunt
 inter cherubin ingressus ille stetit iuxta rotam ⁷ et extendit cherub manum de medio cherubin ad
 ignem qui erat inter cherubin et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis qui accipiens
⁸ egressus est et apparuit in cherubin similitudo manus hominis subtus pinnas eorum ⁹ et vidi et
 ecce quattuor rotae iuxta cherubin rota una iuxta cherub unum et rota alia iuxta cherub unum species
 autem erat rotarum quasi visio lapidis chrysoliti ¹⁰ et aspectus earum similitudo una quattuor quasi
 sit rota in medio rotae ¹¹ cumque ambularent in quattuor partes gradiebantur non revertebantur
 ambulantes sed ad locum ad quem ire declinabat quae prima erat sequebantur et ceterae nec
 convertiebantur ¹² et omne corpus earum et colla et manus et pinnae et circuli plena erant oculis in

circuitu quattuor rotarum¹³ et rotas istas vocavit volubiles audiente me¹⁴ quattuor autem facies
 habebat unum facies una facies cherub et facies secunda facies hominis et in tertio facies leonis et
 in quarto facies aquilae¹⁵ et elevata sunt cherubin ipsum est animal quod videram iuxta flumen
 Chobar¹⁶ cumque ambularent cherubin ibant pariter et rotae iuxta ea et cum levarent cherubin
 alas suas ut exaltarentur de terra non residebant rotae sed et ipsae iuxta erant¹⁷ stantibus illis
 stabant et cum elevatis elevabantur spiritus enim vitae erat in eis¹⁸ et egressa est gloria Domini a
 limine templi et stetit super cherubin¹⁹ et elevantia cherubin alas suas exaltata sunt a terra coram
 me et illis egredientibus rotae quoque subsecutae sunt et stetit in introitu portae domus Domini
 orientalis et gloria Dei Israhel erat super ea²⁰ ipsum est animal quod vidi subter Deum Israhel
 iuxta fluvium Chobar et intellexi quia cherubin essent²¹ quattuor per quattuor vultus uni et quattuor
 alae uni et similitudo manus hominis sub alis eorum²² et similitudo vultuum eorum ipsi vultus
 quos videram iuxta fluvium Chobar et intuitus eorum et impetus singulorum ante faciem suam
 ingredi

Chapter 11

¹ et elevavit me spiritus et introduxit me ad portam domus Domini orientalem quae respicit solis
 ortum et ecce in introitu portae viginti quinque viri et vidi in medio eorum Hiezoniam filium Azur
 et Pheltiam filium Banaiae principes populi² dixitque ad me fili hominis hii viri qui cogitant
 iniquitatem et tractant consilium pessimum in urbe ista³ dicentes nonne dudum aedificatae sunt
 domus haec est lebes nos autem carnes⁴ idcirco vaticinare de eis vaticinare fili hominis⁵ et inruit
 in me spiritus Domini et dixit ad me loquere haec dicit Dominus sic locuti estis domus Israhel et
 cogitationes cordis vestri ego novi⁶ plurimos occidistis in urbe hac et implestis vias eius interfectis
⁷ propterea haec dicit Dominus Deus interfecti vestri quos posuistis in medio eius hii sunt carnes
 et haec est lebes et educam vos de medio eius⁸ gladium metuistis et gladium inducam super vos
 ait Dominus Deus⁹ et eiciam vos de medio eius daboque vos in manu hostium et faciam in vobis
 iudicia¹⁰ gladio cadetis in finibus Israhel iudicabo vos et scietis quia ego Dominus¹¹ haec non
 erit vobis in lebetem et vos non eritis in medio eius in carnes in finibus Israhel iudicabo vos¹² et

scietis quia ego Dominus qui in praeceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis sed iuxta
 iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt estis operati ¹³ et factum est cum prophetarem Pheltias
 filius Banaiae mortuus est et cecidi in faciem meam clamans voce magna et dixi heu heu heu
 Domine Deus consummationem tu facis reliquiarum Israhel ¹⁴ et factum est verbum Domini ad
 me dicens ¹⁵ fili hominis fratres tui fratres tui viri propinqui tui et omnis domus Israhel universi
 quibus dixerunt habitatores Hierusalem longe recedite a Domino nobis data est terra in possessionem
¹⁶ propterea haec dicit Dominus Deus quia longe feci eos in gentibus et quia dispersi eos in terris
 ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas venerunt ¹⁷ propterea loquere haec dicit
 Dominus Deus congregabo vos de populis et adunabo de terris in quibus dispersi estis daboque
 vobis humum Israhel ¹⁸ et ingredientur illuc et auferent omnes offensiones cunctasque abominationes
 eius de illa ¹⁹ et dabo eis cor unum et spiritum novum tribuam in visceribus eorum et auferam cor
 lapideum de carne eorum et dabo eis cor carneum ²⁰ ut in praeceptis meis ambulent et iudicia mea
 custodiant faciantque ea et sint mihi in populum et ego sim eis in Deum ²¹ quorum cor post
 offendicula et abominationes suas ambulat horum viam in capite suo ponam dicit Dominus Deus
²² et elevaverunt cherubin alas suas et rotae cum eis et gloria Dei Israhel erat super ea ²³ et ascendit
 gloria Domini de medio civitatis stetitque super montem qui est ad orientem urbis ²⁴ et spiritus
 levavit me adduxitque in Chaldeam ad transmigrationem in visione in spiritu Dei et sublata est a
 me visio quam videram ²⁵ et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini quae ostenderat
 mihi

Chapter 12

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas
 qui oculos habent ad videndum et non vident et aures ad audiendum et non audiunt quia domus
 exasperans est ³ tu ergo fili hominis fac tibi vasa transmigrationis et transmigrabis per diem coram
 eis transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum si forte aspiciant quia
 domus exasperans est ⁴ et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu
 eorum tu autem egredieris vespere coram eis sicut egreditur migrans ⁵ ante oculos eorum perfodi
 tibi parietem et egredieris per eum ⁶ in conspectu eorum in umeris portaberis in caligine effereris

faciem tuam velabis et non videbis terram quia portentum dedi te domui Israhel ⁷ feci ergo sicut
 praeceperat mihi vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem et vespere perfodi mihi
 parietem manu in caligine egressus sum et in umeris portatus in conspectu eorum ⁸ et factus est
 sermo Domini ad me mane dicens ⁹ fili hominis numquid non dixerunt ad te domus Israhel domus
 exasperans quid tu facis ¹⁰ dic ad eos haec dicit Dominus Deus super ducem onus istud qui est in
 Hierusalem et super omnem domum Israhel quae est in medio eorum ¹¹ dic ego portentum vestrum
 quomodo feci sic fiet illis in transmigrationem et captivitatem ibunt ¹² et dux qui est in medio
 eorum in umeris portabitur in caligine egredietur parietem perfodient ut educant eum facies eius
 operietur ut non videat oculo terram ¹³ et extendam rete meum super illum et capietur in sagena
 mea et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum et ipsam non videbit ibique morietur
¹⁴ et omnes qui circa eum sunt praesidium eius et agmina eius dispergam in omnem ventum et
 gladium evaginabo post eos ¹⁵ et scient quia ego Dominus quando dispersero illos in gentibus et
 disseminavero eos in terris ¹⁶ et relinquam ex eis viros paucos a gladio et fame et pestilentia ut
 narrent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredientur et scient quia ego Dominus ¹⁷ et
 factus est sermo Domini ad me dicens ¹⁸ fili hominis panem tuum in conturbatione comede sed et
 aquam tuam in festinatione et maerore bibe ¹⁹ et dices ad populum terrae haec dicit Dominus Deus
 ad eos qui habitant in Hierusalem in terra Israhel panem suum in sollicitudine comedent et aquam
 suam in desolatione bibent ut desoletur terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui
 habitant in ea ²⁰ et civitates quae nunc habitantur desolatae erunt terraque deserta et scietis quia
 ego Dominus ²¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ²² fili hominis quod est proverbium istud
 vobis in terra Israhel dicentium in longum differentur dies et peribit omnis visio ²³ ideo dic ad eos
 haec dicit Dominus Deus quiescere faciam proverbium istud neque vulgo dicetur ultra in Israhel
 et loquere ad eos quod adpropinquaverint dies et sermo omnis visionis ²⁴ non enim erit ultra omnis
 visio cassa neque divinatio ambigua in medio filiorum Israhel ²⁵ quia ego Dominus loquar
 quodcumque locutus fuero verbum et fiet non prolongabitur amplius sed in diebus vestris domus
 exasperans loquar verbum et faciam illud dicit Dominus Deus ²⁶ et factus est sermo Domini ad
 me dicens ²⁷ fili hominis ecce domus Israhel dicentium visio quam hic videt in dies multos et in

tempora longa iste propheta²⁸ propterea dic ad eos haec dicit Dominus Deus non prolongabitur
ultra omnis sermo meus verbum quod locutus fuero complebitur dicit Dominus Deus

Chapter 13

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis vaticinare ad prophetas Israhel qui
prophetant et dices prophetantibus de corde suo audite verbum Domini ³ haec dicit Dominus Deus
vae prophetis insipientibus qui sequuntur spiritum suum et nihil vident ⁴ quasi vulpes in desertis
prophetae tui Israhel erant ⁵ non ascendistis ex adverso neque opposuistis murum pro domo Israhel
ut staretis in proelio in die Domini ⁶ vident vana et divinant mendacium dicentes ait Dominus cum
Dominus non miserit eos et perseveraverunt confirmare sermonem ⁷ numquid non visionem cassam
vidistis et divinationem mendacem locuti estis et dicitis ait Dominus cum ego non sim locutus
⁸ propterea haec dicit Dominus Deus quia locuti estis vana et vidistis mendacium ideo ecce ego ad
vos ait Dominus Deus ⁹ et erit manus mea super prophetas qui vident vana et divinant mendacium
in concilio populi mei non erunt et in scriptura domus Israhel non scribentur nec in terra Israhel
ingredientur et scietis quia ego Dominus Deus ¹⁰ eo quod deceperint populum meum dicentes pax
et non est pax et ipse aedificabat parietem illi autem linebant eum luto absque paleis ¹¹ dic ad eos
qui liniunt absque temperatura quod casurus sit erit enim imber inundans et dabo lapides praegrandes
desuper inruentes et ventum procellae dissipantem ¹² siquidem ecce cecidit paries numquid non
dicetur vobis ubi est litura quam levistis ¹³ propterea haec dicit Dominus Deus et erumpere faciam
spiritum tempestatum in indignatione mea et imber inundans in furore meo erit et lapides grandes
in ira in consummationem ¹⁴ et destruem parietem quem levistis absque temperamento et adaequabo
eum terrae et revelabitur fundamentum eius et cadet et consumetur in medio eius et scietis quia ego
sum Dominus ¹⁵ et conplebo indignationem meam in parietem et in his qui linunt eum absque
temperamento dicamque vobis non est paries et non sunt qui linunt eum ¹⁶ prophetae Israhel qui
prophetant ad Hierusalem et vident ei visionem pacis et non est pax ait Dominus Deus ¹⁷ et tu fili
hominis pone faciem tuam contra filias populi tui quae prophetant de corde suo et vaticinare super
eas ¹⁸ et dic haec ait Dominus Deus vae quae consuunt pulvillos sub omni cubito manus et faciunt
cervicalia sub capite universae aetatis ad capiendas animas cum caperent animas populi mei

19
 vivificabant animas eorum et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei et fragmen
 panis ut interficerent animas quae non moriuntur et vivificarent animas quae non vivunt mentientes
 20
 populo meo credenti mendaciis propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce ego ad pulvillos
 vestros quibus vos capitis animas volantes et dirumpam eos de brachiis vestris et dimittam animas
 21
 quas vos capitis animas ad volandum et dirumpam cervicalia vestra et liberabo populum meum
 de manu vestra neque erunt ultra in manibus vestris ad praedandum et scietis quia ego Dominus
 22
 pro eo quod maerere fecistis cor iusti mendaciter quem ego non contristavi et confortastis manus
 23
 impii ut non reverteretur a via sua mala et viveret propterea vana non videbitis et divinationes
 non divinabitis amplius et eruam populum meum de manu vestra et scietis quoniam ego Dominus

Chapter 14

1
 et venerunt ad me viri seniorum Israhel et sederunt coram me et factus est sermo Domini ad
 2
 me dicens 3
 3
 fili hominis viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis et scandalum iniquitatis
 4
 suae statuerunt contra faciem suam numquid interrogatus respondebo eis propter hoc loquere eis
 et dices ad eos haec dicit Dominus Deus homo homo de domo Israhel qui posuerit immunditias suas
 in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam
 5
 interrogans per eum me ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarum suarum ut
 6
 capiatur domus Israhel in corde suo quo recesserunt a me in cunctis idolis suis propterea dic ad
 domum Israhel haec dicit Dominus Deus convertimini et recedite ab idolis vestris et ab universis
 7
 contaminationibus vestris avertite facies vestras quia homo homo de domo Israhel et de proselytis
 quicumque advena fuerit in Israhel si alienatus fuerit a me et posuerit idola sua in corde suo et
 scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam ut interroget per
 8
 eum me ego Dominus respondebo ei per me et ponam faciem meam super hominem illum et
 faciam eum in exemplum et in proverbium et disperdam eum de medio populi mei et scietis quia
 9
 ego Dominus et propheta cum erraverit et locutus fuerit verbum ego Dominus decepi prophetam
 10
 illum et extendam manum meam super eum et delebo eum de medio populi mei Israhel et
 11
 portabunt iniquitatem suam iuxta iniquitatem interrogantis sic iniquitas prophetae erit ut non
 erret ultra domus Israhel a me neque polluatur in universis praevaricationibus suis sed sit mihi in
 12
 populum et ego sim eis in Deum ait Dominus exercituum et factus est sermo Domini ad me

¹³
 dicens ¹³ fili hominis terra cum peccaverit mihi ut praevaricetur praevaricans extendam manum
 meam super eam et conteram virgam panis eius et inmittam in eam famem et interficiam de ea
¹⁴
 hominem et iumentum ¹⁴ et si fuerint tres viri isti in medio eius Noe Danihel et Iob ipsi iustitia
 sua liberabunt animas suas ait Dominus exercituum ¹⁵ quod si et bestias pessimas induxero super
¹⁶
 terram ut vastem eam et fuerit inuia eo quod non sit pertransiens propter bestias ¹⁶ tres viri isti qui
 fuerint in ea vivo ego dicit Dominus Deus quia nec filios nec filias liberabunt sed ipsi soli
¹⁷
 liberabuntur terra autem desolabitur ¹⁷ vel si gladium induxero super terram illam et dixero gladio
¹⁸
 transi per terram et interfecero de ea hominem et iumentum ¹⁸ et tres viri isti fuerint in medio eius
¹⁹
 vivo ego dicit Dominus Deus non liberabunt filios neque filias sed ipsi soli liberabuntur ¹⁹ si autem
 et pestilentiam inmisero super terram illam et effudero indignationem meam super eam in sanguine
²⁰
 ut auferam ex ea hominem et iumentum ²⁰ et Noe et Danihel et Iob fuerint in medio eius vivo ego
 dicit Dominus Deus quia filium et filiam non liberabunt sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas
²¹
²¹ quoniam haec dicit Dominus Deus quod si et quattuor iudicia mea pessima gladium et famem
²²
 et bestias malas et pestilentiam misero in Hierusalem ut interficiam de ea hominem et pecus ²² tamen
 relinquetur in ea salvatio educentium filios et filias ecce ipsi egredientur ad vos et videbitis viam
 eorum et adinventiones eorum et consolabimini super malo quod induxi in Hierusalem in omnibus
²³
 quae inportavi super eam ²³ et consolabuntur vos cum videritis viam eorum et adinventiones eorum
 et cognoscetis quod non frustra fecerim omnia quae feci in ea ait Dominus Deus

Chapter 15

¹
 et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis quid fiet ligno vitis ex omnibus lignis
³
 nemorum quae sunt inter ligna silvarum ³ numquid tolletur de ea lignum ut fiat opus aut fabricabitur
⁴
 de ea paxillus ut dependeat in eo quodcumque vas ⁴ ecce igni datum est in escam utramque partem
⁵
 eius consumpsit ignis et medietas eius redacta est in favillam numquid utile erit ad opus ⁵ etiam
 cum esset integrum non erat aptum ad opus quanto magis cum ignis illud devoraverit et combuserit
⁶
 nihil ex eo fiet operis ⁶ propterea haec dicit Dominus Deus quomodo lignum vitis inter ligna
⁷
 silvarum quod dedi igni ad devorandum sic tradidi habitatores Hierusalem ⁷ et ponam faciem meam
 in eos de igne egredientur et ignis consumet eos et scietis quia ego Dominus cum posuero faciem

8
meam in eos et dederō terram inviam et desolatam eo quod praevaricatores extiterint dicit Dominus
Deus

Chapter 16

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis notas fac Hierusalem abominationes
3 suas et dices haec dicit Dominus Deus Hierusalem radix tua et generatio tua de terra chananea
4 pater tuus Amorreus et mater tua Ceththea et quando nata es in die ortus tui non est praecisus
5 umbilicus tuus et in aqua non es lota in salutem nec sale salita nec involuta pannis non pepercit
6 super te oculus ut facerem tibi unum de his miseratus tui sed proiecta es super faciem terrae in
7 abiectioe animae tuae in die qua nata es 8 transiens autem per te vidi te conculcari in sanguine
9 tuo et dixi tibi cum esses in sanguine tuo vive dixi inquam tibi in sanguine tuo vive 10 multiplicatam
11 quasi germen agri dedi te et multiplicata es et grandis effecta et ingressa es et pervenisti ad mundum
12 muliebrem ubera tua intumuerunt et pilus tuus germinavit et eras nuda et confusionis plena et
13 transivi per te et vidi te et ecce tempus tuum tempus amantium et expandi amictum meum super te
14 et operui ignominiam tuam et iuravi tibi et ingressus sum pactum tecum ait Dominus Deus et facta
15 es mihi 9 et lavi te aqua et emundavi sanguinem tuum ex te et unxi te oleo 10 et vestivi te discoloribus
11 et calciavi te ianthino et cinxi te bysso et indui te subtilibus 11 et ornavi te ornamento et dedi
12 armillas in manibus tuis et torquem circa collum tuum 12 et dedi inaurem super os tuum et circulos
13 auribus tuis et coronam decoris in capite tuo et ornata es auro et argento et vestita es bysso et
14 polymito et multicoloribus similam et mel et oleum comedisti et decora facta es vehementer nimis
15 et profecisti in regnum 14 et egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam quia perfecta
16 eras in decore meo quem posueram super te dicit Dominus Deus 15 et habens fiduciam in
17 pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo et exposuisti fornicationem tuam omni transeunti ut
18 eius fieres 16 et sumens de vestimentis meis fecisti tibi excelsa hinc inde consuta et fornicata es
19 super eis sicut non est factum neque futurum est 17 et tulisti vasa decoris tui de auro meo et argento
18 meo quae dedi tibi et fecisti tibi imagines masculinas et fornicata es in eis 18 et sumpsisti vestimenta
19 tua multicoloria et vestita es eis et oleum meum et thymiama meum posuisti coram eis 19 et panem
meum quem dedi tibi similam et oleum et mel quibus enutrivi te posuisti in conspectu eorum in

odorem suavitatis et factum est ait Dominus Deus ²⁰ et tulisti filios tuos et filias tuas quas generasti
 mihi et immolasti eis ad devorandum numquid parva est fornicatio tua ²¹ immolantis filios meos
 et dedisti illos consecrans eis ²² et post omnes abominationes tuas et fornicationes non es recordata
 dierum adolescentiae tuae quando eras nuda et confusione plena conculcata in sanguine tuo ²³ et
 accidit post omnem malitiam tuam vae vae tibi ait Dominus Deus ²⁴ et aedificasti tibi lupanar et
 fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis ²⁵ ad omne caput viae aedificasti signum prostitutionis
 tuae et abominabilem fecisti decorem tuum et divisisti pedes tuos omni transeunti et multiplicasti
 fornicationes tuas ²⁶ et fornicata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnarum carnum et multiplicasti
 fornicationem tuam ad irritandum me ²⁷ ecce ego extendi manum meam super te et auferam ius
 tuum et dabo te in animam odientium te filiarum Palestinarum quae erubescunt in via tua scelerata
²⁸ et fornicata es in filiis Assyriorum eo quod necdum fueris expleta et postquam fornicata es nec
 sic es satiata ²⁹ et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis et nec sic satiata
 es ³⁰ in quo mundabo cor tuum ait Dominus Deus cum facias omnia haec opera mulieris meretricis
 et procacis ³¹ quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viae et excelsum tuum fecisti in omni
 platea nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium ³² sed quasi mulier adultera quae super
 virum suum inducit alienos ³³ omnibus meretricibus dantur mercedes tu autem dedisti mercedes
 cunctis amatoribus tuis et donabas eis ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum ³⁴ factumque
 in te est contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis et post te non erit fornicatio in eo
 enim quod dedisti mercedes et mercedes non accepisti factum est in te contrarium ³⁵ propterea
 meretrix audi verbum Domini ³⁶ haec dicit Dominus Deus quia effusum est aes tuum et revelata
 est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos et super idola abominationum tuarum
 in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis ³⁷ ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus
 commixta es et omnes quos dilexisti cum universis quos oderas et congregabo eos super te undique
 et nudabo ignominiam tuam coram eis et videbunt omnem turpitudinem tuam ³⁸ et iudicabo te
 iudiciis adulterarum et effudentium sanguinem et dabo te in sanguinem furoris et zeli ³⁹ et dabo
 te in manus eorum et destruent lupanar tuum et demolientur prostibulum tuum et denudabunt te
 vestimentis tuis et auferent vasa decoris tui et derelinquent te nudam plenamque ignominia ⁴⁰ et

adducent super te multitudinem et lapidabunt te lapidibus et trucidabunt te gladiis suis ⁴¹ et comburent
 domos tuas igni et facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum et desines fornicari et mercedes
 ultra non dabis ⁴² et requiescet indignatio mea in te et auferetur zelus meus a te et quiescam nec
 irascar amplius ⁴³ eo quod non fueris recordata dierum adulescentiae tuae et provocasti me in
 omnibus his quapropter et ego vias tuas in capite tuo dedi ait Dominus Deus et non feci iuxta scelera
 tua in omnibus abominationibus tuis ⁴⁴ ecce omnis qui dicit vulgo proverbium in te adsumet illud
 dicens sicut mater ita et filia eius ⁴⁵ filia matris tuae es tu quae proiecit virum suum et filios suos
 et soror sororum tuarum tu quae proiecerunt viros suos et filios suos mater vestra Cethea et pater
 vester Amorreus ⁴⁶ et soror tua maior Samaria ipsa et filiae eius quae habitat ad sinistram tuam
 soror autem tua minor te quae habitat a dextris tuis Sodoma et filiae eius ⁴⁷ sed nec in viis earum
 ambulasti neque secundum scelera earum fecisti pauxillum minus paene sceleratiora fecisti illis in
 omnibus viis tuis ⁴⁸ vivo ego dicit Dominus Deus quia non fecit Sodoma soror tua ipsa et filiae
 eius sicut fecisti tu et filiae tuae ⁴⁹ ecce haec fuit iniquitas Sodomae sororis tuae superbia saturitas
 panis et abundantia et otium ipsius et filiarum eius et manum egeno et pauperi non porrigebant
⁵⁰ et elevatae sunt et fecerunt abominationes coram me et abstuli eas sicut vidisti ⁵¹ et Samaria
 dimidium peccatorum tuorum non peccavit sed vicisti eas sceleribus tuis et iustificasti sorores tuas
 in omnibus abominationibus tuis quas operata es ⁵² ergo et tu porta confusionem tuam quae vicisti
 sorores tuas peccatis tuis sceleratius agens ab eis iustificatae sunt enim a te ergo et tu confundere
 et porta ignominiam tuam quae iustificasti sorores tuas ⁵³ et convertam restituens eas conversione
 Sodomorum cum filiabus suis et conversione Samariae et filiarum eius et convertam reversionem
 tuam in medio earum ⁵⁴ ut portes ignominiam tuam et confundaris in omnibus quae fecisti consolans
⁵⁵ eas ⁵⁵ et soror tua Sodoma et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et Samaria et filiae eius
 revertentur ad antiquitatem suam et tu et filiae tuae revertimini ad antiquitatem vestram ⁵⁶ non fuit
 autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiae tuae ⁵⁷ antequam revelaretur malitia tua
 sicut hoc tempore in obprobrium filiarum Syriae et cunctarum in circuitu tuo filiarum Palestinarum
 quae ambiunt te per gyrum ⁵⁸ scelus tuum et ignominiam tuam tu portasti ait Dominus Deus ⁵⁹ quia
 haec dicit Dominus Deus et faciam tibi sicut dispexisti iuramentum ut irritum faceres pactum ⁶⁰ et
 recordabor ego pacti mei tecum in diebus adulescentiae tuae et suscitabo tibi pactum sempiternum
⁶¹ et recordaberis viarum tuarum et confunderis cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus

tuis et dabo eas tibi in filias sed non ex pacto tuo ⁶² et suscitabo ego pactum meum tecum et scies
quia ego Dominus ⁶³ ut recorderis et confundaris et non sit tibi ultra aperire os prae confusione
tua cum placatus fuero tibi in omnibus quae fecisti ait Dominus Deus

Chapter 17

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis propone enigma et narra parabolam
ad domum Israhel ³ et dices haec dicit Dominus Deus aquila grandis magnarum alarum longo
membrorum ductu plena plumis et varietate venit ad Libanum et tulit medullam cedri ⁴ summitatem
frondium eius avellit et transportavit eam in terram Chanaan in urbem negotiatorum posuit illam
⁵ et tulit de semente terrae et posuit illud in terra pro semine ut firmaret radicem super aquas multas
in superficie posuit illud ⁶ cumque germinasset crevit in vineam latiore humili statura respicientibus
ramis eius ad eam et radices eius sub illa erunt facta est ergo vinea et fructificavit in palmites et
⁷ emisit propagines et facta est aquila altera grandis magnis alis multisque plumis et ecce vinea
ista quasi mittens radices suas ad eam palmites suos extendit ad illam ut inrigaret eam de areolis
germinis sui ⁸ in terra bona super aquas multas plantata est ut faciat frondes et portet fructum et
sit in vineam grandem ⁹ dic haec dicit Dominus Deus ergone prosperabitur nonne radices eius
evellet et fructum eius distringet et siccabit omnes palmites germinis eius et arescet et non in brachio
grandi neque in populo multo ut evelleret eam radicitus ¹⁰ ecce plantata est ergone prosperabitur
nonne cum tetigerit eam ventus urens siccabitur et in areis germinis sui arescet ¹¹ et factum est
verbum Domini ad me dicens ¹² dic ad domum exasperantem nescitis quid ista significant dic ecce
venit rex Babylonis Hierusalem et adsumet regem et principes eius et adducet eos ad semet ipsum
in Babylonem ¹³ et tollet de semine regni ferietque cum eo foedus et accipiet ab eo iusiurandum
sed et fortes terrae tollet ¹⁴ ut sit regnum humile et non elevetur sed custodiat pactum eius et servet
illud ¹⁵ qui recedens ab eo misit nuntios ad Aegyptum ut daret sibi equos et populum multum
numquid prosperabitur vel consequetur salutem qui fecit haec et qui dissolvit pactum numquid
effugiet ¹⁶ vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in loco regis qui constituit eum regem cuius fecit
irritum iuramentum et solvit pactum quod habebat cum eo in medio Babylonis morietur ¹⁷ et non
in exercitu grandi neque in populo multo faciet contra eum Phraeo proelium in iactu aggeris et in

extruptione vallorum ut interficiat animas multas ¹⁸ spreverat enim iuramentum ut solveret foedus
 et ecce dedit manum suam et cum omnia haec fecerit non effugiet ¹⁹ propterea haec dicit Dominus
 Deus vivo ego quoniam iuramentum quod sprevit et foedus quod praevaricatus est ponam in caput
 eius ²⁰ et expandam super eum rete meum et conprehendetur sagena mea et adducam eum in
 Babylonem et iudicabo illum ibi in praevaricatione qua despexit me ²¹ et omnes profugi eius cum
 universo agmine gladio cadent residui autem in omnem ventum dispergentur et scietis quia ego
 Dominus locutus sum ²² haec dicit Dominus Deus et sumam ego de medulla cedri sublimis et
 ponam de vertice ramorum eius tenerum dstringam et plantabo super montem excelsum et
 eminentem ²³ in monte sublimi Israhel plantabo illud et erumpet in germen et faciet fructum et erit
 in cedrum magnam et habitabunt sub eo omnes volucres universum volatile sub umbra frondium
 eius nidificabit ²⁴ et scient omnia ligna regionis quia ego Dominus humiliavi lignum sublime et
 exaltavi lignum humile et siccavi lignum viride et frondere feci lignum aridum ego Dominus locutus
 sum et feci

Chapter 18

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² quid est quod inter vos parabolam vertitis in
 proverbium istud in terra Israhel dicentes patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum
 obstupescunt ³ vivo ego dicit Dominus Deus si erit vobis ultra parabola haec in proverbium in
 Israhel ⁴ ecce omnes animae meae sunt ut anima patris ita et anima filii mea est anima quae
 peccaverit ipsa morietur ⁵ et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iustitiam ⁶ in montibus non
 comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit
 et ad mulierem menstruatam non accesserit ⁷ et hominem non contristaverit pignus debitori reddiderit
 per vim nihil rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento ⁸ ad usuram
 non commodaverit et amplius non acceperit ab iniquitate averterit manum suam iudicium verum
 fecerit inter virum et virum ⁹ in praeceptis meis ambulaverit et iudicia mea custodierit ut faciat
 veritatem hic iustus est vita vivet ait Dominus Deus ¹⁰ quod si genuerit filium latronem effudentem
 sanguinem et fecerit unum de istis ¹¹ et haec quidem omnia non facientem sed in montibus
 comedentem et uxorem proximi sui pollutentem ¹² egenum et pauperem contristantem rapientem

rapinas pignus non reddentem et ad idola levantem oculos suos abominationem facientem ¹³ ad
 usuram dantem et amplius accipientem numquid vivet non vivet cum universa detestanda haec
 fecerit morte morietur sanguis eius in ipso erit ¹⁴ quod si genuerit filium qui videns omnia peccata
 patris sui quae fecit timuerit et non fecerit simile eis ¹⁵ super montes non comederit et oculos suos
 non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit ¹⁶ et virum non
 contristaverit pignus non retinuerit et rapinam non rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum
 operuerit vestimento ¹⁷ a pauperis iniuria averterit manum suam usuram et superabundantiam non
 acceperit iudicia mea fecerit in praeceptis meis ambulaverit hic non morietur in iniquitate patris
 sui sed vita vivet ¹⁸ pater eius quia calumniatus est et vim fecit fratri et malum operatus est in
 medio populi sui ecce mortuus est in iniquitate sua ¹⁹ et dicitis quare non portavit filius iniquitatem
 patris videlicet quia filius iudicium et iustitiam operatus est omnia praecepta mea custodivit et fecit
 illa vita vivet ²⁰ anima quae peccaverit ipsa morietur filius non portabit iniquitatem patris et pater
 non portabit iniquitatem filii iustitia iusti super eum erit et impietas impii erit super eum ²¹ si autem
 impius egerit paenitentiam ab omnibus peccatis suis quae operatus est et custodierit universa
 praecepta mea et fecerit iudicium et iustitiam vita vivet non morietur ²² omnium iniquitatum eius
 quas operatus est non recordabor in iustitia sua quam operatus est vivet ²³ numquid voluntatis
 meae est mors impii dicit Dominus Deus et non ut convertatur a viis suis et vivat ²⁴ si autem
 averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari
 solet impius numquid vivet omnes iustitiae eius quas fecerat non recordabuntur in praevaricatione
 qua praevaricatus est et in peccato suo quod peccavit in ipsis morietur ²⁵ et dixistis non est aequa
 via Domini audite domus Israhel numquid via mea non est aequa et non magis viae vestrae pravae
 sunt ²⁶ cum enim averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem morietur in eis in iniustitia
 quam operatus est morietur ²⁷ et cum averterit se impius ab impietate sua quam operatus est et
 fecerit iudicium et iustitiam ipse animam suam vivificabit ²⁸ considerans enim et avertens se ab
 omnibus iniquitatibus suis quas operatus est vita vivet et non morietur ²⁹ et dicunt filii Israhel non
 est aequa via Domini numquid viae meae non sunt aequae domus Israhel et non magis viae vestrae
 pravae ³⁰ idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israhel ait Dominus Deus
 convertimini et agite paenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris et non erit vobis in ruinam
 iniquitas ³¹ proicite a vobis omnes praevaricationes vestras in quibus praevaricati estis et facite

vobis cor novum et spiritum novum et quare moriemini domus Israhel³² quia nolo mortem morientis
dicit Dominus Deus revertimini et vivite

Chapter 19

¹ et tu adsume planctum super principes Israhel ² et dices quare mater tua leaena inter leones
cubavit in medio leunculorum enutrivit catulos suos ³ et eduxit unum de leunculis suis leo factus
est et didicit capere praedam hominemque comedere ⁴ et audierunt de eo gentes et non absque
vulneribus suis ceperunt eum et adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti ⁵ quae cum vidisset
quoniam infirmata est et periit expectatio eius tulit unum de leunculis suis leonem constituit eum
⁶ qui incedebat inter leones et factus est leo didicit praedam capere et homines devorare ⁷ didicit
viduas facere et civitates eorum in desertum adducere et desolata est terra et plenitudo eius a voce
⁸ rugitus illius et convenerunt adversum eum gentes undique de provinciis et expanderunt super
eum rete suam in vulneribus earum captus est ⁹ et miserunt eum in caveam in catenis adduxerunt
eum ad regem Babylonis miseruntque eum in carcerem ne audiretur vox eius ultra super montes
¹⁰ Israhel mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata fructus eius et frondes eius
creverunt ex aquis multis ¹¹ et factae sunt ei virgae solidae in scepra dominantium et exaltata est
statura eius inter frondes et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum ¹² et evulsa
est in ira in terramque proiecta et ventus urens siccavit fructum eius marcuerunt et arefactae sunt
virgae roboris eius ignis comedit eam ¹³ et nunc transplantata est in desertum in terra invia et
¹⁴ sitiens et egressus est ignis de virga ramorum eius qui fructum eius comedit et non fuit in ea
virga fortis sceptrum dominantium planctus est et erit in planctum

Chapter 20

¹ et factum est in anno septimo in quinto mense in decima mensis venerunt viri de senioribus
Israhel ut interrogarent Dominum et sederunt coram me ² et factus est sermo Domini ad me dicens
³ fili hominis loquere senioribus Israhel et dices ad eos haec dicit Dominus Deus num ad

interrogandum me vos venistis vivo ego quia non respondebo vobis ait Dominus Deus ⁴ si iudicas
 eos si iudicas fili hominis abominationes patrum eorum ostende eis ⁵ et dices ad eos haec dicit
 Dominus Deus in die qua elegi Israhel et levavi manum meam pro stirpe domus Iacob et apparui
 eis in terra Aegypti et levavi manum meam pro eis dicens ego Dominus Deus vester ⁶ in die illa
 levavi manum meam pro eis ut educerem eos de terra Aegypti in terram quam provideram eis
 fluentem lacte et melle quae est egregia inter omnes terras ⁷ et dixi ad eos unusquisque offensiones
 oculorum suorum abiciat et in idolis Aegypti nolite pollui ego Dominus Deus vester ⁸ et inritaverunt
 me nolueruntque audire unusquisque abominationes oculorum suorum non proiecit nec idola Aegypti
 reliquerunt et dixi ut effunderem indignationem meam super eos et implem iram meam in eis in
 medio terrae Aegypti ⁹ et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus in quarum
 medio erant et inter quas apparui eis ut educerem eos de terra Aegypti ¹⁰ eieci ergo eos de terra
 Aegypti et eduxi in desertum ¹¹ et dedi eis praecepta mea et iudicia mea ostendi eis quae faciat
 homo et vivat in eis ¹² insuper et sabbata mea dedi eis ut esset signum inter me et eos et scirent
 quia ego Dominus sanctificans eos ¹³ et inritaverunt me domus Israhel in deserto in praeceptis
 meis non ambulaverunt et iudicia mea proiecerunt quae faciens homo vivet in eis et sabbata mea
 violaverunt vehementer dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto et consumerem
 eos ¹⁴ et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in conspectu
 earum ¹⁵ ego igitur levavi manum meam super eos in deserto ne inducerem eos in terram quam
 dedi eis fluentem lacte et melle praecipuam terrarum omnium ¹⁶ quia iudicia mea proiecerunt et
 in praeceptis meis non ambulaverunt et sabbata mea violaverunt post idola enim cor eorum
 gradiebatur ¹⁷ et pepercit oculus meus super eos ut non interficerem eos nec consumpsi eos in
 deserto ¹⁸ dixi autem ad filios eorum in solitudine in praeceptis patrum vestrorum nolite incedere
 nec iudicia eorum custodiatis nec in idolis eorum polluamini ¹⁹ ego Dominus Deus vester in
 praeceptis meis ambulate et iudicia mea custodite et facite ea ²⁰ et sabbata mea sanctificate ut sit
 signum inter me et vos et sciatur quia ego Dominus Deus vester ²¹ et exacerbaverunt me filii in
 praeceptis meis non ambulaverunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea quae cum fecerit
 homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt et comminatus sum ut effunderem furorem meum
 super eos et implem iram meam in eis in deserto ²² averti autem manum meam et feci propter
 nomen meum ut non violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in oculis earum ²³ iterum levavi

manum meam in eos in solitudine ut dispergerem illos in nationes et ventilarem in terras ²⁴ eo
 quod iudicia mea non fecissent et praecepta mea reprobassent et sabbata mea violassent et post
 idola patrum suorum fuissent oculi eorum ²⁵ ergo et ego dedi eis praecepta non bona et iudicia in
 quibus non vivent ²⁶ et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit vulvam propter
 delicta sua et scient quia ego Dominus ²⁷ quam ob rem loquere ad domum Israhel fili hominis et
 dices ad eos haec dicit Dominus Deus adhuc et in hoc blasphemaverunt me patres vestri cum
 sprevissem me contemnentes ²⁸ et induxissem eos in terram super quam levavi manum meam ut
 darem eis viderunt omnem collem excelsum et omne lignum nemorosum et immolaverunt ibi
 victimas suas et dederunt ibi irritationem oblationis suae et posuerunt ibi odorem suavitatis suae
 et libaverunt libationes suas ²⁹ et dixi ad eos quid est excelsum ad quod vos ingredimini et vocatum
 est nomen eius Excelsum usque ad hanc diem ³⁰ propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus
 Deus certe in via patrum vestrorum vos polluimini et post offendicula eorum vos fornicamini ³¹ et
 in oblatione donorum vestrorum cum transducitis filios vestros per ignem vos polluimini in omnibus
 idolis vestris usque hodie et ego respondebo vobis domus Israhel vivo ego dicit Dominus Deus
 quia non respondebo vobis ³² neque cogitatio mentis vestrae fiet dicentium erimus sicut gentes et
 sicut cognationes terrae ut colamus ligna et lapides ³³ vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in
 manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos ³⁴ et educam vos de populis et
 congregabo vos de terris in quibus dispersi estis in manu valida et brachio extento et in furore effuso
 regnabo super vos ³⁵ et adducam vos in desertum populorum et iudicabor vobiscum ibi facie ad
 faciem ³⁶ sicut iudicio contendi adversum patres vestros in deserto terrae Aegypti sic iudicabo vos
 dicit Dominus Deus ³⁷ et subiciam vos sceptro meo et inducam vos in vinculis foederis ³⁸ et eligam
 de vobis transgressores et impios et de terra incolatus eorum educam eos et terram Israhel non
 ingredientur et scietis quia ego Dominus ³⁹ et vos domus Israhel haec dicit Dominus Deus singuli
 post idola vestra ambulate et servite eis quod si et in hoc non audieritis me et nomen meum sanctum
 pollueritis ultra in muneribus vestris et in idolis vestris ⁴⁰ in monte sancto meo in monte excelso
 Israhel ait Dominus Deus ibi serviet mihi omnis domus Israhel omnes inquam in terra in qua
 placebunt mihi et ibi quaeram primitias vestras et initium decimarum vestrarum in omnibus
 sanctificationibus vestris ⁴¹ in odorem suavitatis suscipiam vos cum eduxero vos de populis et
 congregavero vos de terris in quas dispersi estis et sanctificabor in vobis in oculis nationum ⁴² et
 scietis quia ego Dominus cum induxero vos ad terram Israhel in terram pro qua levavi manum

meam ut darem eam patribus vestris⁴³ et recordabimini ibi viarum vestrarum et omnium scelerum
 vestrorum quibus polluti estis in eis et displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis
 vestris quas fecistis⁴⁴ et scietis quia ego Dominus cum benefecero vobis propter nomen meum
 non secundum vias vestras malas neque secundum scelera vestra pessima domus Israhel ait Dominus
 Deus⁴⁵ et factus est sermo Domini ad me dicens⁴⁶ fili hominis pone faciem tuam contra viam
 austri et stilla ad africanum et propheta ad saltum agri meridiani⁴⁷ et dices saltui meridiano audi
 verbum Domini haec dicit Dominus Deus ecce ego succendam in te ignem et conburam in te omne
 lignum viride et omne lignum aridum non extinguetur flamma succensionis et conburetur in ea
 omnis facies ab austro usque ad aquilonem⁴⁸ et videbit universa caro quia ego Dominus succendi
 eam nec extinguetur⁴⁹ et dixi ha ha ha Domine Deus ipsi dicunt de me numquid non per parabolas
 loquitur iste

Chapter 21

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens² fili hominis pone faciem tuam ad Hierusalem et
 stilla ad sanctuaria et propheta contra humum Israhel³ et dices terrae Israhel haec dicit Dominus
 Deus ecce ego ad te et eiciam gladium meum de vagina sua et occidam in te iustum et impium
⁴ pro eo autem quod occidi in te iustum et impium idcirco egredietur gladius meus de vagina sua
 ad omnem carnem ab austro ad aquilonem⁵ ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium
 meum de vagina sua inrevocabilem⁶ et tu fili hominis ingemesce in contritione lumborum et in
 amaritudinibus ingemesce coram eis⁷ cumque dixerint ad te quare tu gemis dices pro auditu quia
 venit et tabescet omne cor et dissolventur universae manus et infirmabitur omnis spiritus et per
 cuncta genua fluent aquae ecce venit et fiet ait Dominus Deus⁸ et factus est sermo Domini ad me
⁹ dicens⁹ fili hominis propheta et dices haec dicit Dominus Deus loquere gladius gladius exacutus
 est et limatus¹⁰ ut caedat victimas exacutus est ut splendeat limatus est qui movet sceptrum filii
 mei succidisti omne lignum¹¹ et dedi eum ad levigandum ut teneatur manu iste exacutus est gladius
 et iste limatus ut sit in manu interficientis¹² clama et ulula fili hominis quia hic factus est in populo
 meo hic in cunctis ducibus Israhel qui fugerant gladio traditi sunt cum populo meo idcirco plaude
 super femur¹³ quia probatus est et hoc cum sceptrum subverterit et non erit dicit Dominus Deus

14 tu ergo fili hominis propheta et percute manu ad manum et duplicetur gladius ac triplicetur gladius
 interfectorum hic est gladius occisionis magnae qui obstupescere eos facit ¹⁵ et corde tabescere et
 multiplicat ruinas in omnibus portis eorum dedi conturbationem gladii acuti et limati ad fulgendum
 amicti ad caedem ¹⁶ exacuere vade ad dextram sive ad sinistram quocumque faciei tuae est appetitus
 17 quin et ego plaudam manu ad manum et implebo indignationem meam ego Dominus locutus
 sum ¹⁸ et factus est sermo Domini ad me dicens ¹⁹ et tu fili hominis pone tibi duas vias ut veniat
 gladius regis Babylonis de terra una egredientur ambo et manu capiet coniecturam in capite viae
 civitatis coniciet ²⁰ viam pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon et ad Iudam in
 Hierusalem munitissimam ²¹ stetit enim rex Babylonis in bivio in capite duarum viarum
 divinationem quaerens commiscens sagittas interrogavit idola exta consuluit ²² ad dextram eius
 facta est divinatio super Hierusalem ut ponat arietes ut aperiat os in caede ut elevet vocem in ululatu
 ut ponat arietes contra portas ut conportet aggerem ut aedificet munitiones ²³ eritque quasi consulens
 frustra oraculum in oculis eorum et sabbatorum otium imitans ipse autem recordabitur iniquitatis
 ad capiendum ²⁴ idcirco haec dicit Dominus Deus pro eo quod recordati estis iniquitatis vestrae et
 revelastis praevaricationes vestras et apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris
 pro eo inquam quod recordati estis manu capiemi ²⁵ tu autem profane impie dux Israhel cuius
 venit dies in tempore iniquitatis praefinita ²⁶ haec dicit Dominus Deus aufer cidarim tolle coronam
 nonne haec est quae humilem sublevavit et sublimem humiliavit ²⁷ iniquitatem iniquitatem
 iniquitatem ponam eam et hoc nunc factum est donec veniret cuius est iudicium et tradam ei ²⁸ et
 tu fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ad filios Ammon et ad obprobrium eorum
 et dices mucro mucro evaginate ad occidendum limate ut interficias et fulgeas ²⁹ cum tibi viderentur
 vana et divinarentur mendacia ut dareris super colla vulneratorum impiorum quorum venit dies in
 tempore iniquitatis praefinita ³⁰ revertere ad vaginam tuam in loco in quo creatus es in terra
 nativitatis tuae iudicabo te ³¹ et effundam super te indignationem meam in igne furoris mei sufflabo
 in te daboque te in manus hominum insipientium et fabricantium interitum ³² igni eris cibus sanguis
 tuus erit in medio terrae oblivioni traderis quia ego Dominus locutus sum

Chapter 22

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens ² et tu fili hominis num iudicas num iudicas
³ civitatem sanguinum et ostendes ei omnes abominationes suas et dices haec dicit Dominus Deus
civitas effundens sanguinem in medio sui ut veniat tempus eius et quae fecit idola contra semet
⁴ ipsam ut pollueretur in sanguine tuo qui a te effusus est deliquisti et in idolis tuis quae fecisti
polluta es et adpropinquare fecisti dies tuos et adduxisti tempus annorum tuorum propterea dedi te
⁵ obprobrium gentibus et inrisionem universis terris quae iuxta sunt et quae procul a te triumphabunt
de te sordida nobilis grandis interitu ⁶ ecce principes Israhel singuli in brachio suo fuerunt in te ad
effundendum sanguinem ⁷ patrem et matrem contumeliis adfecerunt in te advenam calumniati sunt
in medio tui pupillum et viduam contristaverunt apud te ⁸ sanctuaria mea sprevisisti et sabbata mea
polluistis ⁹ viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem et super montes comederunt
in te scelus operati sunt in medio tui ¹⁰ verecundiora patris discoperuerunt in te immunditiam
menstruatae humiliaverunt in te ¹¹ et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem
et socer nurum suam polluit nefarie frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te ¹² munera
acceperunt apud te ad effundendum sanguinem usuram et superabundantiam accepisti et avare
proximos tuos calumniabaris meique oblita es ait Dominus Deus ¹³ ecce conplosi manus meas
super avaritiam tuam quam fecisti et super sanguinem qui effusus est in medio tui ¹⁴ numquid
sustinebit cor tuum aut praevallebunt manus tuae in diebus quos ego faciam tibi ego Dominus locutus
sum et faciam ¹⁵ et dispergam te in nationes et ventilabo te in terras et deficere faciam immunditiam
tuam a te ¹⁶ et possidebo te in conspectu gentium et scies quia ego Dominus ¹⁷ et factum est
verbum Domini ad me dicens ¹⁸ fili hominis versa est mihi domus Israhel in scoriam omnes isti
aes et stagnum et ferrum et plumbum in medio fornacis scoria argenti facti sunt ¹⁹ propterea haec
dicit Dominus Deus eo quod versi estis omnes in scoriam propterea ecce ego congregabo vos in
medium Hierusalem ²⁰ congregatione argenti et aeris et ferri et stagni et plumbi in medium fornacis
ut succendam in eam ignem ad conflandum sic congregabo in furore meo et in ira mea et requiescam
et conflabo vos ²¹ et congregabo vos et succendam vos in igne furoris mei et conflagabimini in medio
eius ²² ut conflatur argentum in medio fornacis sic eritis in medio eius et scietis quia ego Dominus
effuderim indignationem meam super vos ²³ et factum est verbum Domini ad me dicens ²⁴ fili

hominis dic ei tu es terra immunda et non conpluta in die furoris ²⁵ coniuratio prophetarum in medio
 eius sicut leo rugiens capiensque praedam animam devoraverunt opes et pretium acceperunt viduas
 eius multiplicaverunt in medio illius ²⁶ sacerdotes eius contempserunt legem meam et polluerunt
 sanctuaria mea inter sanctum et profanum non habuere distantiam et inter pollutum et mundum
 non intellexerunt et a sabbatis meis averterunt oculos suos et coinquinabar in medio eorum
²⁷ principes eius in medio illius quasi lupi rapientes praedam ad effundendum sanguinem et perdendas
 animas et avare sectanda lucra ²⁸ prophetae autem eius liniebant eos absque temperamento videntes
 vana et divinantes eis mendacium dicentes haec dicit Dominus Deus cum Dominus non sit locutus
²⁹ populi terrae calumniabantur calumniam et rapiebant violenter egenum et pauperem adfligebant
 et advenam opprimebant calumnia absque iudicio ³⁰ et quaesivi de eis virum qui interponeret sepem
 et staret oppositus contra me pro terra ne dissiparem eam et non inveni ³¹ et effudi super eos
 indignationem meam in igne irae meae consumpsi eos viam eorum in caput eorum reddidi ait
 Dominus Deus

Chapter 23

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis duae mulieres filiae matris unius fuerunt
³ et fornicatae sunt in Aegypto in adulescentia sua fornicatae sunt ibi subacta sunt ubera earum et
 fractae sunt mammae pubertatis earum ⁴ nomina autem earum Oolla maior et Ooliba soror eius et
 habui eas et pepererunt filios et filias porro earum nomina Samaria Oolla et Hierusalem Ooliba
⁵ fornicata est igitur Oolla super me et insanivit in amatores suos in Assyrios propinquantes ⁶
 hyacintho principes et magistratus iuvenes cupidinis universos equites ascensores equorum ⁷ et
 dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum universos et in omnibus in quos insanivit
 in inmunditiis eorum polluta est ⁸ insuper et fornicationes suas quas habuerat in Aegypto non
 reliquit nam et illi dormierant cum ea in adulescentia eius et illi confregerant ubera pubertatis eius
 et effuderant fornicationem suam super eam ⁹ propterea tradidi eam in manu amatorum suorum in
 manus filiorum Assur super quorum insanivit libidinem ¹⁰ ipsi discoperuerunt ignominiam eius
 filios et filias illius tulerunt et ipsam occiderunt gladio et factae sunt famosae mulieres et iudicia
 perpetrarunt in ea ¹¹ quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa insanivit libidine et

fornicationem suam super fornicationem sororis suae¹² ad filios Assyriorum praebuit inpu-
 ducibus et magistratibus ad se venientibus indutis veste varia equitibus qui vectabantur equis et
 adolescentibus forma cunctis egregia¹³ et vidi quod polluta esset via una ambarum¹⁴ et auxit
 fornicationes suas cumque vidisset viros depictos in pariete imagines Chaldeorum expressas coloribus
¹⁵ et accinctos balteis renes et tiaras tinctas in capitibus eorum formam ducum omnium similitudinem
 filiorum Babylonis terraeque Chaldeorum in qua orti sunt¹⁶ et insanivit super eos concupiscentia
 oculorum suorum et misit nuntios ad eos in Chaldeam¹⁷ cumque venissent ad eam filii Babylonis
 ad cubile mammaram polluerunt eam stupris suis et polluta est ab eis et saturata est anima eius ab
¹⁸ illis denudavit quoque fornicationes suas et discoperuit ignominiam suam et recessit anima mea
 ab ea sicut recesserat anima mea a sorore eius¹⁹ multiplicavit enim fornicationes suas recordans
 dies adolescentiae suae quibus fornicata est in terra Aegypti²⁰ et insanivit libidine super concubitu
 eorum quorum carnes sunt ut carnes asinorum et sicut fluxus equorum fluxus eorum²¹ et visitasti
 scelus adolescentiae tuae quando subacta sunt in Aegypto ubera tua et concompactae mammae pubertatis
²² tuae propterea Ooliba haec dicit Dominus Deus ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra
 te de quibus satiata est anima tua et congregabo eos adversum te in circuitu²³ filios Babylonis et
 universos Chaldeos nobiles tyrannosque et principes omnes filios Assyriorum iuvenes forma egregia
²⁴ duces et magistratus universos principes principum et nominatos ascensores equorum et venient
 super te instructi curru et rota multitudo populorum lorica et clypeo et galea armabuntur contra te
²⁵ undique et dabo coram eis iudicium et iudicabunt te iudiciis suis et ponam zelum meum in te
 quem exercent tecum in furore nasum tuum et aures tuas praecedent et quae remanserint gladio
²⁶ concident ipsi filios tuos et filias tuas capient et novissimum tuum devorabitur igni et denudabunt
 te vestimentis tuis et tollent vasa gloriae tuae²⁷ et requiescere faciam scelus tuum de te et
 fornicationem tuam de terra Aegypti nec levabis oculos tuos ad eos et Aegypti non recordaberis
²⁸ amplius quia haec dicit Dominus Deus ecce ego tradam te in manu eorum quos odisti in manu
²⁹ de quibus satiata est anima tua et agent tecum in odio et tollent omnes labores tuos et dimittent
 te nudam et ignominia plenam revelabitur ignominia fornicationum tuarum scelus tuum et
³⁰ fornicationes tuae fecerunt haec tibi quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis
³¹ eorum in via sororis tuae ambulasti et dabo calicem eius in manu tua³² haec dicit Dominus
 Deus calicem sororis tuae bibes profundum et latum eris in derisum et in subsannationem quae es

33
 capacissima ebrietate et dolore repleberis calice maeroris et tristitiae calice sororis tuae Samariae
 34
 et bibes illum et epotabis usque ad feces et fragmenta eius devorabis et ubera tua lacerabis quia
 35
 ego locutus sum ait Dominus Deus propterea haec dicit Dominus Deus quia oblita es mei et
 36
 proiecisti me post corpus tuum tu quoque porta scelus tuum et fornicationes tuas et ait Dominus
 ad me dicens fili hominis numquid iudicas Oollam et Oolibam et adnuntias eis scelera earum
 37
 quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum et cum idolis suis fornicatae sunt insuper et
 38
 filios suos quos genuerunt mihi obtulerunt eis ad devorandum sed et hoc fecerunt mihi polluerunt
 39
 sanctuarium meum in die illa et sabbata mea profanaverunt cumque immolarent filios suos idolis
 suis et ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud etiam haec fecerunt in medio
 40
 domus meae miserunt ad viros venientes de longe ad quos nuntium miserant itaque ecce venerunt
 41
 quibus te lavisti et circumlevisti stibio oculos tuos et ornata es mundo muliebri sedisti in lecto
 pulcherrimo et mensa ordinata est ante te thymiama meum et unguentum meum posuisti super eam
 42
 et vox multitudinis exultantis erat in ea et in viris qui de multitudine hominum adducebantur et
 veniebant de deserto posuerunt armillas in manibus eorum et coronas speciosas in capitibus eorum
 43
 et dixi ei quae adtrita est in adulteriis nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec et
 44
 ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem sic ingrediebantur ad Oollam et ad Oolibam
 45
 mulieres nefarias viri ergo iusti sunt hii iudicabunt eas iudicio adulterarum et iudicio effundentium
 46
 sanguinem quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum haec enim dicit Dominus Deus
 47
 adduc ad eas multitudinem et trade eas in tumultum et in rapinam et lapidentur lapidibus
 populorum et confodiantur gladiis eorum filios et filias earum interficient et domos earum igne
 48
 succendent et auferam scelus de terra et discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus
 49
 earum et dabunt scelus vestrum super vos et peccata idolorum vestrorum portabitis et scietis
 quia ego Dominus Deus

Chapter 24

1
 et factum est verbum Domini ad me in anno nono in mense decimo decima mensis dicens
 2
 fili hominis scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis adversum Hierusalem

hodie ³ et dices per proverbium ad domum inritatricem parabolam et loqueris ad eos haec dicit
 Dominus Deus pone ollam pone inquam et mitte in ea aquam ⁴ congere frusta eius in ea omnem
 partem bonam femur et armum electa et ossibus plena ⁵ pinguiissimum pecus adsume conpone
 quoque struices ossuum sub ea efferbuit coctio eius et discocta sunt ossa illius in medio eius
⁶ propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum ollae cuius rubigo in ea est et rubigo
 eius non exivit de ea per partes et per partes suas eice eam non cecidit super eam sors ⁷ sanguis
 enim eius in medio eius est super limpidissimam petram effudit illum non effudit illum super terram
 ut possit operiri pulvere ⁸ ut superducerem indignationem meam et vindicta ulciscerer dedi
 sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur ⁹ propterea haec dicit Dominus Deus
 vae civitati sanguinum cuius ego grandem faciam pyram ¹⁰ congere ossa quae igne succendam
 consumentur carnes et concoquetur universa compositio et ossa tabescent ¹¹ pone quoque eam super
 prunas vacuum ut incalescat et liquefiat aes eius et conflatur in medio eius inquinamentum eius et
 consumatur rubigo eius ¹² multo labore sudatum est et non exhibit de ea nimia rubigo eius neque
 per ignem ¹³ inmunditia tua execrabilis quia mundare te volui et non es mundata a sordibus tuis
 sed nec mundaberis prius donec quiescere faciam indignationem meam in te ¹⁴ ego Dominus
 locutus sum venit et faciam non transeam nec parcam nec placabor iuxta vias tuas et iuxta
 adinventiones tuas iudicavi te dicit Dominus ¹⁵ et factum est verbum Domini ad me dicens ¹⁶ fili
 hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga et non planges neque plorabis
 neque fluent lacrimae tuae ¹⁷ ingemesce tacens mortuorum luctum non facies corona tua circumligata
 sit tibi et calciamenta tua erunt in pedibus tuis nec amictu ora velabis nec cibos lugentium comedes
¹⁸ locutus sum ergo ad populum mane et mortua est uxor mea vesperi fecique mane sicut praeceperat
 mihi ¹⁹ et dixit ad me populus quare non indicas nobis quid ista significant quae tu facis ²⁰ et dixi
 ad eos sermo Domini factus est ad me dicens ²¹ loquere domui Israhel haec dicit Dominus Deus
 ecce ego polluam sanctuarium meum superbiam imperii vestri et desiderabile oculorum vestrorum
 et super quo pavet anima vestra et filii vestri et filiae quas reliquistis gladio cadent ²² et facietis
 sicut feci ora amictu non velabitis et cibos lugentium non comedetis ²³ coronas habebitis in capitibus
 vestris et calciamenta in pedibus non plangetis neque flebitis sed tabescetis in iniquitatibus vestris
 et unusquisque gemet ad fratrem suum ²⁴ eritque Hiezechiel vobis in portentum iuxta omnia quae

fecit facietis cum venerit istud et scietis quia ego Dominus Deus ²⁵ et tu fili hominis ecce in die quo tollam ab eis fortitudinem eorum et gaudium dignitatis et desiderium oculorum eorum super quo requiescunt animae eorum filios et filias eorum ²⁶ in die illa cum venerit fugiens ad te ut adnuntiet tibi ²⁷ in die inquam illa aperietur os tuum cum eo qui fugit et loqueris et non silebis ultra erisque eis in portentum et scietis quia ego Dominus

Chapter 25

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon et prophetabis de eis ³ et dices filiis Ammon audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixisti euge euge super sanctuarium meum quia pollutum est et super terram Israhel quoniam desolata est et super domum Iuda quoniam ducti sunt in captivitatem ⁴ idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem et conlocabunt caulas suas in te et ponent in te tentoria sua ipsi comedent fruges tuas et ipsi bibent lac tuum ⁵ daboque Rabbath in habitaculum camelorum et filios Ammon in cubile pecorum et scietis quia ego Dominus ⁶ quia haec dicit Dominus Deus pro eo quod plausisti manu et percussisti pede et gavisa es ex toto affectu super terram Israhel ⁷ idcirco ecce ego extendam manum meam super te et tradam te in direptionem gentium et interficiam te de populis et perdam de terris et conteram et scies quia ego Dominus ⁸ haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixerunt Moab et Seir ecce sicut omnes gentes domus Iuda ⁹ idcirco ecce ego aperiam umerum Moab de civitatibus de civitatibus inquam eius et de finibus eius inclitas terrae Bethiesimoth et Beelmeon et Cariathaim ¹⁰ filiis orientis cum filiis Ammon et dabo eam in hereditatem ut non sit memoria ultra filiorum Ammon in gentibus ¹¹ et in Moab faciam iudicia et scient quia ego Dominus ¹² haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecit Idumea ultionem ut se vindicaret de filiis Iuda peccavitque delinquens et vindictam expetivit de eis ¹³ idcirco haec dicit Dominus Deus extendam manum meam super Idumeam et auferam de ea hominem et iumentum et faciam eam desertum ab austro et qui sunt in Daedan gladio cadent ¹⁴ et dabo ultionem meam super Idumeam per manum populi mei Israhel et facient in Edom iuxta iram meam et furorem meum et scient vindictam meam dicit Dominus Deus ¹⁵ haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecerunt Palestini in vindictam et ulti se sunt toto animo interficientes et implentes inimicitias veteres ¹⁶ propterea

haec dicit Dominus Deus ecce ego extendam manum meam super Palestinos et interficiam
interfectores et perdam reliquias maritimae regionis ¹⁷ faciamque in eis ultiones magnas arguens
in furore et scient quia ego Dominus cum dederō vindictam meam super eos

Chapter 26

¹ et factum est in undecimo anno prima mensis factus est sermo Domini ad me dicens ² fili
hominis pro eo quod dixit Tyrus de Hierusalem euge concompactae sunt portae populorum conversa
est ad me implebor deserta est ³ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego super te Tyre et
ascendere faciam ad te gentes multas sicut ascendit mare fluctuans ⁴ et dissipabunt muros Tyri et
destruent turre eius et radam pulverem eius de ea et dabo eam in limpidissimam petram ⁵ siccatio
sagenarum erit in medio maris quia ego locutus sum ait Dominus Deus et erit in direptionem gentibus
⁶ filiae quoque eius quae sunt in agro gladio interficientur et scient quia ego Dominus ⁷ quia haec
dicit Dominus Deus ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab aquilone
regem regum cum equis et curribus et equitibus et coetu populoque magno ⁸ filias tuas quae sunt
in agro gladio interficiet et circumdabit te munitionibus et conportabit aggerem in gyro et levabit
contra te clypeum ⁹ et vineas et arietes temperabit in muros tuos et turre tuas destruet in armatura
sua ¹⁰ inundatione equorum eius operiet te pulvis eorum a sonitu equitum et rotarum et curruum
movebuntur muri tui dum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitus urbis dissipatae ¹¹ ungulis
equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas populum tuum gladio caedet et statuæ tuæ nobiles
in terram corruent ¹² vastabunt opes tuas diripient negotiationes tuas et destruent muros tuos et
domos tuas praeclaras subvertent et lapides tuos et ligna tua et pulverem tuum in medio aquarum
¹³ ponent et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum et sonitus cithararum tuarum non
audietur amplius ¹⁴ et dabo te in limpidissimam petram siccatio sagenarum eris nec aedificaberis
ultra quia ego locutus sum dicit Dominus Deus ¹⁵ haec dicit Dominus Deus Tyro numquid non a
sonitu ruinae tuae et gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint in medio tui commovebuntur
¹⁶ insulae et descendent de sedibus suis omnes principes maris et auferent exuvias suas et vestimenta
sua varia abicient et induentur stupore in terra sedebunt et adtoniti super repentino casu tuo
¹⁷ admirabuntur et adsumentes super te lamentum dicent tibi quomodo peristi quae habitas in mari

18
 urbs inclita quae fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis quos formidabant universi nunc
 stupebunt naves in die pavoris tui et turbabuntur insulae in mari eo quod nullus egrediatur ex te
 19
 quia haec dicit Dominus Deus cum dederō te urbem desolatam sicut civitates quae non habitantur
 20
 et adduxero super te abyssum et operuerint te aquae multae et detraxero te cum his qui descendunt
 in lacum ad populum sempiternum et conlocavero te in terra novissima sicut solitudines veteres
 21
 cum his qui deducuntur in lacum ut non habiteris porro dederō gloriam in terra viventium in
 nihilum redigam te et non eris et requisita non invenieris ultra in sempiternum dicit Dominus Deus

Chapter 27

1 et factum est verbum Domini ad me dicens 2 tu ergo fili hominis adsume super Tyrum lamentum
 3 et dices Tyro quae habitat in introitu maris negotiationi populorum ad insulas multas haec dicit
 Dominus Deus o Tyre tu dixisti perfecti decoris ego sum 4 et in corde maris sita finitimi tui qui te
 aedificaverunt impleverunt decorem tuum 5 abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis
 maris cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum 6 quercus de Basan dolaverunt in remos
 tuos transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico et praetoriola de insulis Italiae 7 byssus varia de
 Aegypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta
 sunt operimentum tuum 8 habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui sapientes tui Tyre facti
 sunt gubernatores tui 9 senes Bibli et prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variae
 suppellectilis tuae omnes naves maris et nautae earum fuerunt in populo negotiationis tuae 10 Persae
 et Lydi et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui clypeum et galeam suspenderunt in te pro
 11 ornatu tuo filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu sed et Pigmei qui erant
 in turribus tuis faretras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum ipsi compleverunt pulchritudinem
 tuam 12 Carthaginienses negotiatores tui a multitudine cunctarum divitiarum argento ferro stagno
 plumboque repleverunt nundinas tuas 13 Graecia Thubal et Mosoch ipsi institores tui mancipia et
 vasa aerea adduxerunt populo tuo 14 de domo Thogorma equos et equites et mulos adduxerunt ad
 forum tuum 15 filii Dadan negotiatores tui insulae multae negotiatio manus tuae dentes eburneos
 et hebeninos commutaverunt in pretio tuo 16 Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum

tuorum gemmam purpuram et scutulata et byssum et sericum et chodchod proposuerunt in mercatu
 tuo ¹⁷ Iuda et terra Israhel ipsi institores tui in frumento primo balsamum et mel et oleum et resinam
 proposuerunt in nundinis tuis ¹⁸ Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum in
 multitudine diversarum opum in vino pingui in lanis coloris optimi ¹⁹ Dan et Graecia et Mozel in
 nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum stacte et calamus in negotiatione tua ²⁰ Dadan
 institores tui in tapetibus ad sedendum ²¹ Arabia et universi principes Cedar ipsi negotiatores manus
 tuae cum agnis et arietibus et hedis venerunt ad te negotiatores tui ²² venditores Saba et Reema
 ipsi negotiatores tui cum universis primis aromatibus et lapide pretioso et auro quod proposuerunt
 in mercatu tuo ²³ Aran et Chenne et Eden negotiatores Saba Assur Chelmad venditores tui ²⁴ ipsi
 negotiatores tui multifariam involucris hyacinthi et polymitorum gazarumque pretiosarum quae
 obvolutae et adstrictae erant funibus cedros quoque habebant in negotiationibus tuis ²⁵ naves maris
 principes tuae in negotiatione tua et repleta es et glorificata nimis in corde maris ²⁶ in aquis multis
 adduxerunt te remiges tui ventus auster contrivit te in corde maris ²⁷ divitiae tuae et thesauri tui et
 multiplex instrumentum tuum nautae tui et gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam et
 populo tuo praeerant viri quoque bellatores tui qui erant in te cum universa multitudine tua quae
 est in medio tui cadent in corde maris in die ruinae tuae ²⁸ a sonitu clamoris gubernatorum tuorum
 conturbabuntur classes ²⁹ et descendent de navibus suis omnes qui tenebant remum nautae et
 universi gubernatores maris in terra stabunt ³⁰ et heulabunt super te voce magna et clamabunt
 amare et superiacient pulverem capitibus suis et cinere conspergentur ³¹ et radent super te calvitium
 et accingentur ciliciis et plorabunt te in amaritudine animae ploratu amarissimo ³² et adsument
 super te carmen lugubre et plangent te quae est ut Tyrus quae obmutuit in medio maris ³³ quae in
 exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos in multitudine divitiarum tuarum et
 populorum tuorum ditasti reges terrae ³⁴ nunc contrita es a mari in profundis aquarum opes tuae
 et omnis multitudo tua quae erat in medio tui ceciderunt ³⁵ universi habitatores insularum
 obstipuerunt super te et reges earum omnes tempestate percussi mutaverunt vultus ³⁶ negotiatores
 populorum sibilaverunt super te ad nihilum deducta es et non eris usque in perpetuum

Chapter 28

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis dic principi Tyri haec dicit Dominus
 Deus eo quod elevatum est cor tuum et dixisti Deus ego sum et in cathedra Dei sedi in corde maris
 cum sis homo et non Deus et dedisti cor tuum quasi cor Dei ³ ecce sapientior es tu Danihele omne
 secretum non est absconditum a te ⁴ in sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem et acquisisti
 aurum et argentum in thesauris tuis ⁵ in multitudine sapientiae tuae et in negotiatione tua multiplicasti
 tibi fortitudinem et elevatum est cor tuum in robore tuo ⁶ propterea haec dicit Dominus Deus eo
 quod elevatum est cor tuum quasi cor Dei ⁷ idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos
 gentium et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiae tuae et polluent decorem tuum
⁸ interficient et detrahent te et morieris interitu occisorum in corde maris ⁹ numquid dicens loqueris
 Deus ego sum coram interficientibus te cum sis homo et non Deus in manu occidentium te ¹⁰ morte
 incircumcisorum morieris in manu alienorum quia ego locutus sum ait Dominus Deus ¹¹ et factus
 est sermo Domini ad me dicens fili hominis leva planctum super regem Tyri ¹² et dices ei haec
 dicit Dominus Deus tu signaculum similitudinis plenus sapientia et perfectus decore ¹³ in deliciis
 paradisi Dei fuisti omnis lapis pretiosus operimentum tuum sardius topazius et iaspis chrysolitus
 et onyx et berillus sapphyrus et carbunculus et zmaragdus aurum opus decoris tui et foramina tua
 in die qua conditus es praeparata sunt ¹⁴ tu cherub extentus et protegens et posui te in monte sancto
 Dei in medio lapidum ignitorum ambulasti ¹⁵ perfectus in viis tuis a die conditionis tuae donec
 inventa est iniquitas in te ¹⁶ in multitudine negotiationis tuae repleta sunt interiora tua iniquitate
 et peccasti et eieci te de monte Dei et perdidisti te o cherub protegens de medio lapidum ignitorum
¹⁷ elevatum est cor tuum in decore tuo perdidisti sapientiam tuam in decore tuo in terram proieci
 te ante faciem regum dedi te ut cernerent te ¹⁸ in multitudine iniquitatum tuarum et iniquitate
 negotiationis tuae polluisti sanctificationem tuam producam ergo ignem de medio tui qui comedat
 te et dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te ¹⁹ omnes qui viderint te
 in gentibus obstupescunt super te nihili factus es et non eris in perpetuum ²⁰ et factus est sermo
 Domini ad me dicens ²¹ fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem et prophetabis de ea ²² et
 dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Sidon et glorificabor in medio tui et scient quia ego
 Dominus cum fecero in ea iudicia et sanctificatus fuero in ea ²³ et inmittam ei pestilentiam et

sanguinem in plateis eius et corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum et scient quia ego
 Dominus ²⁴ et non erit ultra domui Israhel offendiculum amaritudinis et spina dolorem inferens
 undique per circuitum eorum qui adversantur eis et scient quia ego Dominus Deus ²⁵ haec dicit
 Dominus Deus quando congregavero domum Israhel de populis in quibus dispersi sunt sanctificabor
 in eis coram gentibus et habitabunt in terra sua quam dedi servo meo Iacob ²⁶ et habitabunt in ea
 securi et aedificabunt domos plantabuntque vineas et habitabunt confidenter cum fecero iudicia in
 omnibus qui adversantur eis per circuitum et scient quia ego Dominus Deus eorum

Chapter 29

¹
 in anno decimo in decimo mense undecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens
²
 fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti et prophetabis de eo et de Aegyptio
 universa ³
 loquere et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Pharaon rex Aegypti draco magne
 qui cubas in medio fluminum tuorum et dices meus est fluvius et ego feci memet ipsum ⁴ et ponam
 frenum in maxillis tuis et adglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis et extraham te de medio
 fluminum tuorum et universi pisces tui squamis tuis adherebunt ⁵ et proiciam te in desertum et
 omnes pisces fluminis tui super faciem terrae cades non colligeris neque congregaberis bestiis terrae
 et volatilibus caeli dedi te ad devorandum ⁶ et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus
 pro eo quod fuisti baculus harundineus domui Israhel ⁷ quando adprehenderunt te manu et contractus
 es et lacerasti omnem umerum eorum et innitentibus eis super te comminutus es et dissolvisti omnes
 renes eorum ⁸ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam super te gladium et interficiam
 de te hominem et iumentum ⁹ et erit terra Aegypti in desertum et solitudinem et scient quia ego
 Dominus eo quod dixerit fluvius meus est et ego feci ¹⁰ idcirco ecce ego ad te et ad flumina tua
 daboque terram Aegypti in solitudines gladio dissipatam a turre Syenes usque ad terminos Aethiopiae
¹¹
 non pertransibit eam pes hominis neque pes iumenti gradietur in ea et non habitabitur quadraginta
 annis ¹² daboque terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum et civitates eius in medio
 urbium subversarum erunt desolatae quadraginta annis et dispergam Aegyptios in nationes et
 ventilabo eos in terras ¹³ quia haec dicit Dominus Deus post finem quadraginta annorum congregabo
 Aegyptum de populis in quibus dispersi fuerunt ¹⁴ et reducam captivitatem Aegypti et conlocabo

eos in terra Fatures in terra nativitatis suae et erunt ibi in regnum humile ¹⁵ inter regna cetera erit
 humillima et non elevabitur ultra super nationes et inminuam eos ne imperent gentibus ¹⁶ neque
 erunt ultra domui Israhel in confidentia docentes iniquitatem ut fugiant et sequantur eos et scient
 quia ego Dominus Deus ¹⁷ et factum est in vicesimo et septimo anno in primo in una mensis factum
 est verbum Domini ad me dicens ¹⁸ fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit
 exercitum suum servitute magna adversum Tyrum omne caput decalvatum et omnis umerus depilatus
 est et merces non est reddita ei neque exercitui eius de Tyro pro servitute qua servivit mihi adversum
 eam ¹⁹ propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in
 terra Aegypti et accipiet multitudinem eius et depraedabitur manubias eius et diripiet spolia eius
 et erit merces exercitui illius ²⁰ et operi pro quo servivit adversum eam dedi ei terram Aegypti pro
 eo quod laboraverunt mihi ait Dominus Deus ²¹ in die illo pullulabit cornu domui Israhel et tibi
 dabo apertum os in medio eorum et scient quoniam ego Dominus

Chapter 30

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus
 Deus ululate vae vae diei ³ quia iuxta est dies et adpropinquavit dies Domini dies nubis tempus
 gentium erit ⁴ et veniet gladius in Aegyptum et erit pavor in Aethiopia cum ceciderint vulnerati in
 Aegypto et ablata fuerit multitudo illius et destructa fundamenta eius ⁵ Aethiopia et Lybia et Lydii
 et omne reliquum vulgus et Chub et filii terrae foederis cum eis gladio cadent ⁶ haec dicit Dominus
 Deus et corruent fulcientes Aegyptum et destruetur superbia imperii eius a turre Syenes gladio
 cadent in ea ait Dominus exercituum ⁷ et dissipabuntur in medio terrarum desolataram et urbes
 eius in medio civitatum desertarum erunt ⁸ et scient quoniam ego Dominus cum dederò ignem in
 Aegyptum et adtriti fuerint omnes auxiliores eius ⁹ in die illa egredientur nuntii a facie mea in
 trieribus ad conterendam Aethiopiae confidentiam et erit pavor in eis in die Aegypti quia absque
 dubio veniet ¹⁰ haec dicit Dominus Deus et cessare faciam multitudinem Aegypti in manu
 Nabuchodonosor regis Babylonis ¹¹ ipse et populus eius cum eo fortissimi gentium adducentur ad
 disperdendam terram et evaginabunt gladios suos super Aegyptum et implebunt terram interfectis
¹² et faciam alveos fluminum aridos et tradam terram in manu pessimorum et dissipabo terram et

plenitudinem eius in manu alienorum ego Dominus locutus sum¹³ haec dicit Dominus Deus et
 disperdam simulacra et cessare faciam idola de Memphis et dux de terra Aegypti non erit amplius
 et dabo terrorem in terra Aegypti¹⁴ et disperdam terram Fatures et dabo ignem in Tafnis et faciam
 iudicia in Alexandriam¹⁵ et effundam indignationem meam super Pelusium robur Aegypti et
 interficiam multitudinem Alexandriae¹⁶ et dabo ignem in Aegypto quasi parturiens dolebit Pelusium
 et Alexandria erit dissipata et in Memphis angustiae cotidianae¹⁷ iuvenes Eliupoleos et Bubasti
 gladio cadent et ipsae captivae ducentur¹⁸ et in Tafnis nigrescet dies cum contrivero ibi sceptrum
 Aegypti et defecerit in ea superbia potentiae eius ipsam nubes operiet filiae autem eius in captivitatem
 ducentur¹⁹ et faciam iudicia in Aegypto et scient quia ego Dominus²⁰ et factum est in undecimo
 anno in primo in septima mensis factum est verbum Domini ad me dicens²¹ fili hominis brachium
 Pharaonis regis Aegypti confregi et ecce non est obvolutum ut restitueretur ei sanitas ut ligaretur pannis
 et farciretur linteolis et recepto robore posset tenere gladium²² propterea haec dicit Dominus Deus
 ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti et comminuam brachium eius forte sed confractum et deiciam
 gladium de manu eius²³ et dispergam Aegyptum in gentibus et ventilabo eos in terris²⁴ et
 confortabo brachia regis Babylonis daboque gladium meum in manu eius et confringam brachia
 Pharaonis et gement gemitibus interfecti coram facie eius²⁵ et confortabo brachia regis Babylonis
 et brachia Pharaonis concident et scient quia ego Dominus cum dederam gladium meum in manu
 regis Babylonis et extenderit eum super terram Aegypti²⁶ et dispergam Aegyptum in nationes et
 ventilabo eos in terris et scient quia ego Dominus

Chapter 31

¹ et factum est in undecimo anno tertio una mensis factum est verbum Domini ad me dicens
² fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti et populo eius cui similis factus es in magnitudine tua
³ ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis et frondibus nemorosus excelsusque altitudine
⁴ et inter condensas frondes elevatum est cacumen eius aquae nutrierunt illum abyssus exaltavit
 eum flumina eius manabant in circuitu radicum eius et rivos suos emisit ad universa ligna regionis
⁵ propterea elevata est altitudo eius super omnia ligna regionis et multiplicata sunt arbusta eius et
 elevati sunt rami eius prae aquis multis⁶ cumque extendisset umbram suam in ramis eius fecerunt

nidos omnia volatilia caeli et sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saltuum et sub umbraculo
 illius habitabat coetus gentium plurimarum ⁷ eratque pulcherrimus in magnitudine sua et in
 dilatatione arbustorum suorum erat enim radix illius iuxta aquas multas ⁸ cedri non fuerunt altiores
 illo in paradiso Dei abietes non adaequaverunt summitatem eius et platani non fuerunt aequae
 frondibus illius omne lignum paradisi Dei non est adsimilatum illi et pulchritudini eius ⁹ quoniam
 speciosum feci eum et multis condensisque frondibus et aemulata sunt eum omnia ligna voluptatis
 quae erant in paradiso Dei ¹⁰ propterea haec dicit Dominus Deus pro eo quod sublimatus est in
 altitudine et dedit summitatem suam virentem atque condensam et elevatum est cor eius in altitudine
 sua ¹¹ tradidi eum in manu fortissimi gentium faciens faciet ei iuxta impietatem eius eieci eum
¹² et succident illum alieni et crudelissimi nationum et proicient eum super montes et in cunctis
 convallibus corruent rami eius et confringentur arbusta eius in universis rupibus terrae et recedent
 de umbraculo eius omnes populi terrae et relinquent eum ¹³ in ruina eius habitaverunt omnia
 volatilia caeli et in ramis eius fuerunt universae bestiae regionis ¹⁴ quam ob rem non elevabuntur
 in altitudine sua omnia ligna aquarum neque ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque
 frondosa nec stabunt in sublimitate eorum omnia quae inrigantur aquis quia omnes traditi sunt in
 mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum ¹⁵ haec
 dicit Dominus Deus in die quando descendit ad inferos indixi luctum operui eum abyssu et prohibui
 flumina eius et coercui aquas multas contristatus est super eum Libanus et omnia ligna agri concussa
¹⁶ sunt a sonitu ruinae eius commovi gentes cum deducerem eum ad infernum cum his qui
 descendebant in lacum et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque praeclara
 in Libano universa quae inrigabantur aquis ¹⁷ nam et ipsi cum ea descendunt ad infernum ad
 interfectos gladio et brachium uniuscuiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum ¹⁸ cui
 adsimilatus es o inclite atque sublimis inter ligna voluptatis ecce deductus es cum lignis voluptatis
 ad terram ultimam in medio incircumcisorum dormies cum his qui interfecti sunt gladio ipse est
 Pharaon et omnis multitudo eius dicit Dominus Deus

Chapter 32

¹ et factum est duodecimo anno in mense duodecimo in una mensis factum est verbum Domini
 ad me dicens ² fili hominis adsume lamentum super Pharaon regem Aegypti et dices ad eum leoni
 gentium adsimilatus es et draconi qui est in mari et ventilabas cornu in fluminibus tuis et conturbabas

3
 aquas pedibus tuis et conculcabas flumina eorum propterea haec dicit Dominus Deus expandam
 4
 super te rete meum in multitudine populorum multorum et extrahent te in sagena mea et proiciam
 te in terram super faciem agri abiciam te et habitare faciam super te omnia volatilia caeli et saturabo
 5
 de te bestias universae terrae et dabo carnes tuas super montes et implebo colles tuos sanie tua
 6
 et inrigabo terram pedore sanguinis tui super montes et valles implebuntur ex te et operiam cum
 7
 extinctus fueris caelos et nigrescere faciam stellas eius solem nube tegam et luna non dabit lumen
 8
 suum omnia luminaria caeli maerere faciam super te et dabo tenebras super terram tuam dicit
 9
 Dominus Deus et inritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in gentibus
 10
 super terras quas nescis et stupescere faciam super te populos multos et reges eorum horrore
 nimio formidabunt super te cum volare coeperit gladius meus super facies eorum et obstupescunt
 11
 repente singuli pro anima sua in die ruinae suae quia haec dicit Dominus Deus gladius regis
 12
 Babylonis veniet tibi in gladiis fortium deiciam multitudinem tuam inexpugnabiles gentes omnes
 13
 heae et vastabunt superbiam Aegypti et dissipabitur multitudo eius et perdam omnia iumenta
 eius quae erant super aquas plurimas et non conturbabit eas pes hominis ultra neque ungula
 14
 iumentorum turbabit eas tunc purissimas reddam aquas eorum et flumina eorum quasi oleum
 15
 adducam ait Dominus Deus cum dederam terram Aegypti desolatam deseretur autem terra a
 16
 plenitudine sua quando percussero omnes habitatores eius et scient quia ego Dominus planctus
 est et plangent eum filiae gentium plangent eum super Aegypto et super multitudine eius plangent
 17
 eum ait Dominus Deus et factum est in duodecimo anno in quintadecima mensis factum est
 18
 verbum Domini ad me dicens fili hominis cane lugubre super multitudine Aegypti et detrahe
 19
 eam ipsam et filias gentium robustarum ad terram ultimam cum his qui descendunt in lacum quo
 20
 pulchrior es descende et dormi cum incircumcisis in medio interfectorum gladio cadent gladius
 21
 datus est adtraxerunt eam et omnes populos eius loquentur ei potentissimi robustorum de medio
 22
 inferni qui cum auxiliatoribus eius descenderunt et dormierunt incircumcisi interfecti gladio ibi
 Assur et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes interfecti et qui ceciderunt
 23
 gladio quorum data sunt sepulchra in novissimis lacu et facta est multitudo eius per gyrum
 sepulchri eius universi interfecti cadentesque gladio qui dederant quondam formidinem in terra
 24
 viventium ibi Aelam et omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui omnes hii interfecti

ruentesque gladio qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam qui posuerunt terrorem suum
in terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum ²⁵ in medio
interfectorum posuerunt cubile eius in universis populis eius in circuitu eius sepulchrum illius
omnes hii incircumcisi interfectique gladio dederant enim terrorem in terra viventium et portaverunt
ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum in medio interfectorum positi sunt ²⁶ ibi Mosoch
et Thubal et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes hii incircumcisi interfectique
et cadentes gladio quia dederunt formidinem suam in terra viventium ²⁷ et non dormient cum
fortibus cadentibusque et incircumcisis qui descenderunt ad infernum cum armis suis et posuerunt
gladios suos sub capitibus suis et fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum quia terror fortium
facti sunt in terra viventium ²⁸ et tu ergo in medio incircumcisorum contereris et dormies cum
interfectis gladio ²⁹ ibi Idumea et reges eius omnes duces eius qui dati sunt cum exercitu suo cum
interfectis gladio et qui cum incircumcisis dormierunt et cum his qui descenderunt in lacum ³⁰ ibi
principes aquilonis omnes et universi venatores qui deducti sunt cum interfectis paventes et in sua
fortitudine confusi qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio et portaverunt confusionem
suam cum his qui descendunt in lacum ³¹ vidit eos Pharao et consolatus est super universa
multitudine sua quae interfecta est gladio Pharao et omnis exercitus eius ait Dominus Deus ³² quia
dedi terrorem meum in terra viventium et dormivit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio
Pharao et omnis multitudo eius ait Dominus Deus

Chapter 33

¹ et factum est verbum Domini ad me dicens ² fili hominis loquere ad filios populi tui et dices
ad eos terra cum induxero super eam gladium et tulerit populus terrae virum unum de novissimis
suis et constituerit eum super se speculatorem ³ et ille viderit gladium venientem super terram et
cecinerit bucina et adnuntiaverit populo ⁴ audiens autem quisquis ille est sonum bucinae non se
observaverit veneritque gladius et tulerit eum sanguis ipsius super caput eius erit ⁵ sonum bucinae
audivit et non se observavit sanguis eius in ipso erit si autem custodierit animam suam salvavit
⁶ quod si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit bucina et populus non se custodierit
veneritque gladius et tulerit de eis animam ille quidem in iniquitate sua captus est sanguinem autem
eius de manu speculatoris requiram ⁷ et tu fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel audiens
ergo ex ore meo sermonem adnuntiabis eis ex me ⁸ si me dicente ad impium impie morte morieris

non fueris locutus ut se custodiat impius a via sua ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem
 autem eius de manu tua requiram ⁹ si autem adnuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur
 non fuerit conversus a via sua ipse in iniquitate sua morietur porro tu animam tuam liberasti ¹⁰ tu
 ergo fili hominis dic ad domum Israhel sic locuti estis dicentes iniquitates nostrae et peccata nostra
 super nos sunt et in ipsis nos tabescimus quomodo ergo vivere poterimus ¹¹ dic ad eos vivo ego
 dicit Dominus Deus nolo mortem impii sed ut revertatur impius a via sua et vivat convertimini a
 viis vestris pessimis et quare moriemini domus Israhel ¹² tu itaque fili hominis dic ad filios populi
 tui iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccaverit et impietas impii non nocebit ei in
 quacumque die conversus fuerit ab impietate sua et iustus non poterit vivere in iustitia sua in
 quacumque die peccaverit ¹³ etiam si dixerio iusto quod vita vivat et confisus in iustitia sua fecerit
 iniquitatem omnes iustitiae eius oblivioni tradentur et in iniquitate sua quam operatus est in ipsa
 morietur ¹⁴ sin autem dixerio impio morte morieris et egerit paenitentiam a peccato suo feceritque
 iudicium et iustitiam ¹⁵ pignus restituerit ille impius rapinamque reddiderit in mandatis vitae
 ambulaverit nec fecerit quicquam iniustum vita vivet et non morietur ¹⁶ omnia peccata eius quae
 peccavit non inputabuntur ei iudicium et iustitiam fecit vita vivet ¹⁷ et dixerunt filii populi tui non
 est aequi ponderis via Domini et ipsorum via iniusta est ¹⁸ cum enim recesserit iustus a iustitia sua
 feceritque iniquitatem morietur in eis ¹⁹ et cum recesserit impius ab impietate sua feceritque
 iudicium et iustitiam vivet in eis ²⁰ et dicitis non est recta via Domini unumquemque iuxta vias
 suas iudicabo de vobis domus Israhel ²¹ et factum est in duodecimo anno in duodecimo mense in
 quinta mensis transmigrationis nostrae venit ad me qui fugerat de Hierusalem dicens vastata est
 civitas ²² manus autem Domini facta fuerat ad me vespere antequam veniret qui fugerat aperuitque
 os meum donec veniret ad me mane et aperto ore meo non silui amplius ²³ et factum est verbum
 Domini ad me dicens ²⁴ fili hominis qui habitant in ruinosis his super humum Israhel loquentes
 aiunt unus erat Abraham et hereditate possedit terram nos autem multi nobis data est terra in
 possessionem ²⁵ idcirco dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui in sanguine comeditis et oculos
 vestros levatis ad immunditias vestras et sanguinem funditis numquid terram hereditate possidebitis
²⁶ stetistis in gladiis vestris fecistis abominationes et unusquisque uxorem proximi sui polluit et
 terram hereditate possidebitis ²⁷ haec dices ad eos sic dicit Dominus Deus vivo ego quia qui in
 ruinosis habitant gladio cadent et qui in agro est bestiis tradetur ad devorandum qui autem in

28
 praesidiis et in speluncis sunt peste morientur et dabo terram in solitudinem et desertum et
 deficiet superba fortitudo eius et desolabuntur montes Israhel eo quod nullus sit qui per eos transeat
 29
 et scient quia ego Dominus cum dederō terram desolatam et desertam propter universas
 30
 abominationes suas quas operati sunt et tu fili hominis filii populi tui qui loquuntur de te iuxta
 muros et in ostiis domorum et dicunt unus ad alterum vir ad proximum suum loquentes venite et
 31
 audiamus qui sit sermo egrediens a Domino et veniunt ad te quasi si ingrediatur populus et
 sedent coram te populus meus et audiunt sermones tuos et non faciunt eos quia in canticum oris
 32
 sui vertunt illos et avaritiam suam sequitur cor eorum et es eis quasi carmen musicum quod
 33
 suavi dulcique sono canitur et audient verba tua et non facient ea et cum venerit quod praedictum
 est ecce enim venit tunc scient quod propheta fuerit inter eos

Chapter 34

1
 et factum est verbum Domini ad me dicens 2
 fili hominis propheta de pastoribus Israhel
 propheta et dices pastoribus haec dicit Dominus Deus vae pastoribus Israhel qui pascebant semet
 3
 ipsos nonne greges pascuntur a pastoribus lac comedebatis et lanis operiebamini et quod crassum
 4
 erat occidebatis gregem autem meum non pascebatis quod infirmum fuit non consolidastis et
 quod aegrotum non sanastis quod fractum est non alligastis et quod abiectum est non reduxistis
 5
 quod perierat non quaesistis sed cum austeritate imperabatis eis et cum potentia et dispersae sunt
 oves meae eo quod non esset pastor et factae sunt in devorationem omnium bestiarum agri et
 6
 dispersae sunt erraverunt greges mei in cunctis montibus et in universo colle excelso et super
 omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei et non erat qui requireret non erat inquam qui requireret
 7
 propterea pastores audite verbum Domini 8
 vivo ego dicit Dominus Deus quia pro eo quod facti
 sunt greges mei in rapinam et oves meae in devorationem omnium bestiarum agri eo quod non
 esset pastor neque enim quaesierunt pastores gregem meum sed pascebant pastores semet ipsos et
 9
 greges meos non pascebant propterea pastores audite verbum Domini 10
 haec dicit Dominus
 Deus ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum et cessare eos faciam
 ut ultra non pascant gregem nec pascant amplius pastores semet ipsos et liberabo gregem meum
 11
 de ore eorum et non erunt ultra eis in escam quia haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse requiram
 12
 oves meas et visitabo eas sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ovium
 suarum dissipatarum sic visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis quo dispersae fuerant

13
 in die nubis et caliginis et educam eas de populis et congregabo eas de terris et inducam eas in
 14
 terram suam et pascam eas in montibus Israhel in rivis et in cunctis sedibus terrae in pascuis
 uberrimis pascam eas et in montibus excelsis Israhel erunt pascuae eorum ibi requiescent in herbis
 15
 virentibus et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israhel ego pascam oves meas et ego
 16
 eas accubare faciam dicit Dominus Deus quod perierat requiram et quod abiectum erat reducam
 et quod confractum fuerat alligabo et quod infirmum erat consolidabo et quod pingue et forte
 17
 custodiam et pascam illas in iudicio vos autem greges mei haec dicit Dominus Deus ecce ego
 18
 iudico inter pecus et pecus arietum et hircorum nonne satis vobis erat pascuam bonam depasci
 insuper et reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris et cum purissimam aquam
 19
 biberetis reliquam pedibus vestris turbabatis et oves meae his quae conculcata pedibus vestris
 20
 fuerant pascebantur et quae pedes vestri turbaverant haec bibebant propterea haec dicit Dominus
 21
 Deus ad eos ecce ego ipse iudico inter pecus pingue et macilentum pro eo quod lateribus et
 umeris inpingebatis et cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora donec dispergerentur
 22
 foras salvabo gregem meum et non erit ultra in rapinam et iudicabo inter pecus et pecus et
 23
 suscitabo super ea pastorem unum qui pascat ea servum meum David ipse pascet ea et ipse erit eis
 24
 in pastorem ego autem Dominus ero eis in Deum et servus meus David princeps in medio eorum
 25
 ego Dominus locutus sum et faciam cum eis pactum pacis et cessare faciam bestias pessimas
 26
 de terra et qui habitant in deserto securi dormient in saltibus et ponam eos in circuitu collis mei
 27
 benedictionem et deducam imbrem in tempore suo pluviae benedictionis erunt et dabit lignum
 agri fructum suum et terra dabit germen suum et erunt in terra sua absque timore et scient quia ego
 28
 Dominus cum contrivero catenas iugi eorum et eruero eos de manu imperantium sibi et non
 erunt ultra in rapinam gentibus neque bestiae terrae devorabunt eos sed habitabunt confidenter
 29
 absque ullo terrore et suscitabo eis germen nominatum et non erunt ultra in minuti fame in terra
 30
 neque portabunt amplius obprobria gentium et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis et
 31
 ipsi populus meus domus Israhel ait Dominus Deus vos autem greges mei greges pascuae meae
 homines estis et ego Dominus Deus vester dicit Dominus Deus

Chapter 35

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam adversum montem
 Seir et prophetabis de eo et dices illi ³ haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te mons Seir et extendam
 manum meam super te et dabo te desolatum atque desertum ⁴ urbes tuas demoliar et tu desertus
 eris et scies quia ego Dominus ⁵ eo quod fueris inimicus sempiternus et concluseris filios Israhel
 in manus gladii in tempore adflictionis eorum in tempore iniquitatis extremae ⁶ propterea vivo ego
 dicit Dominus Deus quoniam sanguini tradam te et sanguis te persequetur et cum sanguinem oderis
 sanguis persequetur te ⁷ et dabo montem Seir desolatum et desertum et auferam de eo euntem et
 redeuntem ⁸ et implebo montes eius occisorum suorum in collibus tuis et in vallibus tuis atque in
 torrentibus interfecti gladio cadent ⁹ in solitudines sempiternas tradam te et civitates tuae non
 habitabuntur et scietis quoniam ego Dominus ¹⁰ eo quod dixeris duae gentes et duae terrae meae
 erunt et hereditate possidebo eas cum Dominus esset ibi ¹¹ propterea vivo ego dicit Dominus Deus
 quia faciam iuxta iram tuam et secundum zelum tuum quem fecisti odio habens eos et notus efficiar
 per eos cum te iudicavero ¹² et scies quia ego Dominus audivi universa obprobria tua quae locutus
 es de montibus Israhel dicens deserti nobis dati sunt ad devorandum ¹³ et insurrexistis super me
 ore vestro et rogastis adversum me verba vestra ego audivi ¹⁴ haec dicit Dominus Deus laetante
 universa terra in solitudinem te redigam ¹⁵ sicuti gavisus es super hereditatem domus Israhel eo
 quod fuerit dissipata sic faciam tibi dissipatus eris mons Seir et Idumea omnis et scient quia ego
 Dominus

Chapter 36

¹ tu autem fili hominis propheta super montes Israhel et dices montes Israhel audite verbum
 Domini ² haec dicit Dominus Deus eo quod dixerit inimicus de vobis euge altitudines sempiternae
 in hereditatem datae sunt nobis ³ propterea vaticinare et dic haec dicit Dominus Deus pro eo quod
 desolati estis et conculcati per circuitum et facti in hereditatem reliquis gentibus et ascendistis super
 labium linguae et obprobrium populi ⁴ propterea montes Israhel audite verbum Domini Dei haec
 dicit Dominus Deus montibus et collibus torrentibus vallibusque et desertis parietinis et urbibus
 derelictis quae depopolatae sunt et subsannatae a reliquis gentibus per circuitum ⁵ propterea haec

dicit Dominus Deus quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis gentibus et de Idumea universa
 qui dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio et toto corde ex animo et eiecerunt eam
 ut vastarent ⁶ idcirco vaticinare super humum Israhel et dices montibus et collibus iugis et vallibus
 haec dicit Dominus Deus ecce ego in zelo meo et in furore meo locutus sum eo quod confusionem
 gentium sustinueritis ⁷ idcirco haec dicit Dominus Deus ego levavi manum meam ut gentes quae
 in circuitu vestro sunt ipsae confusionem suam portent ⁸ vos autem montes Israhel ramos vestros
 germinetis et fructum vestrum adferatis populo meo Israhel prope est enim ut veniat ⁹ quia ecce
 ego ad vos et convertar ad vos et arabimini et accipietis sementem ¹⁰ et multiplicabo in vobis
 homines omnemque domum Israhel et habitabuntur civitates et ruinosae instaurabuntur ¹¹ et replebo
 vos hominibus et iumentis et multiplicabuntur et crescent et habitari vos faciam sicut a principio
 bonisque donabo maioribus quam habuistis ab initio et scietis quia ego Dominus ¹² et adducam
 super vos homines populum meum Israhel et hereditate possidebunt te et eris eis in hereditatem et
 non addes ultra ut absque eis sis ¹³ haec dicit Dominus Deus pro eo quod dicunt de vobis devoratrix
 hominum es et suffocans gentem tuam ¹⁴ propterea homines non comedes amplius et gentem tuam
 non necabis ultra ait Dominus Deus ¹⁵ nec auditam faciam in te amplius confusionem gentium et
 obprobrium populorum nequaquam portabis et gentem tuam non amittes amplius ait Dominus Deus
¹⁶ et factum est verbum Domini ad me dicens ¹⁷ fili hominis domus Israhel habitaverunt in humo
 sua et polluerunt eam in viis suis et in studiis suis iuxta inmunditiam menstruatae facta est via
 eorum coram me ¹⁸ et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super
 terram et in idolis suis polluerunt eam ¹⁹ et dispersi eos in gentes et ventilati sunt in terris iuxta
 vias eorum et adinventiones iudicavi eos ²⁰ et ingressi sunt ad gentes ad quas introierunt et polluerunt
 nomen sanctum meum cum diceretur de eis populus Domini iste est et de terra eius egressi sunt
²¹ et pepercit nomini meo sancto quod polluerat domus Israhel in gentibus ad quas ingressi sunt
²² idcirco dices domui Israhel haec dicit Dominus Deus non propter vos ego faciam domus Israhel
 sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis ²³ et sanctificabo
 nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes quod polluistis in medio earum ut sciant
 gentes quia ego Dominus ait Dominus exercituum cum sanctificatus fuero in vobis coram eis
²⁴ tollam quippe vos de gentibus et congregabo de universis terris et adducam vos in terram vestram
²⁵ et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris et ab

universis idolis vestris mundabo vos ²⁶ et dabo vobis cor novum et spiritum novum ponam in
 medio vestri et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum ²⁷ et spiritum
 meum ponam in medio vestri et faciam ut in praeceptis meis ambuletis et iudicia mea custodiatis
 et operemini ²⁸ et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris et eritis mihi in populum et ego
 ero vobis in Deum ²⁹ et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris et vocabo frumentum et
 multiplicabo illud et non inponam in vobis famem ³⁰ et multiplicabo fructum ligni et genimina
 agri ut non portetis ultra obprobrium famis in gentibus ³¹ et recordabimini viarum vestrarum
 pessimarum studiorumque non bonorum et displicebunt vobis iniquitates vestrae et scelera vestra
³²
 non propter vos ego faciam ait Dominus Deus notum sit vobis confundimini et erubescite super
 viis vestris domus Israhel ³³ haec dicit Dominus Deus in die qua mundavero vos ex omnibus
 iniquitatibus vestris et habitari fecero urbes et instauravero ruinosas ³⁴ et terra deserta fuerit exculta
 quae quondam erat desolata in oculis omnis viatoris ³⁵ dicent terra illa inculta facta est ut hortus
 voluptatis et civitates desertae et destitutae atque suffossae munitae sederunt ³⁶ et scient gentes
 quaecumque derelictae fuerint in circuitu vestro quia ego Dominus aedificavi dissipata plantavi que
 inculta ego Dominus locutus sum et fecerim ³⁷ haec dicit Dominus Deus adhuc in hoc invenient
³⁸
 me domus Israhel ut faciam eis multiplicabo eos sicut gregem hominum ut gregem sanctum ut
 gregem Hierusalem in sollemnitatibus eius sic erunt civitates desertae pleneque gregibus hominum
 et scient quia ego Dominus

Chapter 37

¹
 facta est super me manus Domini et eduxit me in spiritu Domini et dimisit me in medio campi
 qui erat plenus ossibus ² et circumduxit me per ea in gyro erant autem multa valde super faciem
 campi siccaque vehementer ³ et dixit ad me fili hominis putasne vivent ossa ista et dixi Domine
 Deus tu nosti ⁴ et dixit ad me vaticinare de ossibus istis et dices eis ossa arida audite verbum Domini
⁵
 haec dicit Dominus Deus ossibus his ecce ego intromittam in vos spiritum et vivetis ⁶ et dabo
 super vos nervos et succrescere faciam super vos carnes et superextendam in vobis cutem et dabo
 vobis spiritum et vivetis et scietis quia ego Dominus ⁷ et prophetavi sicut praeceperat mihi factus

est autem sonitus prophetante me et ecce commotio et accesserunt ossa ad ossa unumquodque ad
 iuncturam suam ⁸ et vidi et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt et extenta est in eis cutis
 desuper et spiritum non habebant ⁹ et dixit ad me vaticinare ad spiritum vaticinare fili hominis et
 dices ad spiritum haec dicit Dominus Deus a quattuor ventis veni spiritus et insufla super interfectos
 istos et revivescant ¹⁰ et prophetavi sicut praeceperat mihi et ingressus est in ea spiritus et vixerunt
 steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde ¹¹ et dixit ad me fili hominis ossa haec
 universa domus Israhel est ipsi dicunt aruerunt ossa nostra et periit spes nostra et abscisi sumus
¹² propterea vaticinare et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego aperiam tumulos vestros
 et educam vos de sepulchris vestris populus meus et inducam vos in terram Israhel ¹³ et scietis
 quia ego Dominus cum aperuero sepulchra vestra et eduxero vos de tumulis vestris populus meus
¹⁴ et dederò spiritum meum in vobis et vixeritis et requiescere vos faciam super humum vestram
 et scietis quia ego Dominus locutus sum et feci ait Dominus Deus ¹⁵ et factus est sermo Domini
 ad me dicens ¹⁶ et tu fili hominis sume tibi lignum unum et scribe super illud Iudae et filiorum
 Israhel sociis eius et tolle lignum alterum et scribe super eum Ioseph lignum Ephraim et cunctae
 domui Israhel sociorumque eius ¹⁷ et adiunge illa unum ad alterum tibi in lignum unum et erunt
 in unionem in manu tua ¹⁸ cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes nonne indicas nobis
 quid in his tibi velis ¹⁹ loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam lignum Ioseph
 quod est in manu Ephraim et tribus Israhel quae iunctae sunt ei et dabo eas pariter cum ligno Iuda
 et faciam eas in lignum unum et erunt unum in manu eius ²⁰ erunt autem ligna super quae scripseris
 in manu tua in oculis eorum ²¹ et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam filios
 Israhel de medio nationum ad quas abierunt et congregabo eos undique et adducam eos ad humum
 suam ²² et faciam eos gentem unam in terra in montibus Israhel et rex unus erit omnibus imperans
 et non erunt ultra duae gentes nec dividuntur amplius in duo regna ²³ neque polluentur ultra in
 idolis suis et abominationibus suis et in cunctis iniquitatibus suis et salvos eos faciam de universis
 sedibus suis in quibus peccaverunt et mundabo eos et erunt mihi populus et ego ero eis Deus ²⁴ et
 servus meus David rex super eos et pastor unus erit omnium eorum in iudiciis meis ambulabunt et
 mandata mea custodient et facient ea ²⁵ et habitabunt super terram quam dedi servo meo Iacob in
 qua habitaverunt patres vestri et habitabunt super eam ipsi et filii eorum et filii filiorum eorum
 usque in sempiternum et David servus meus princeps eorum in perpetuum ²⁶ et percutiam illis
 foedus pacis pactum sempiternum erit eis et fundabo eos et multiplicabo et dabo sanctificationem

meam in medio eorum in perpetuum ²⁷ et erit tabernaculum meum in eis et ero eis Deus et ipsi
erunt mihi populus ²⁸ et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israhel cum fuerit sanctificatio
mea in medio eorum in perpetuum

Chapter 38

¹ et factus est sermo Domini ad me dicens ² fili hominis pone faciem tuam contra Gog terram
Magog principem capitis Mosoch et Thubal et vaticinare de eo ³ et dices ad eum haec dicit Dominus
Deus ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch et Thubal ⁴ et circumagam te et ponam frenum
in maxillis tuis et educam te et omnem exercitum tuum equos et equites vestitos loriceis universos
multitudinem magnam hastam et clypeum arripientium et gladium ⁵ Persae Aethiopes et Lybies
cum eis omnes scutati et galeati ⁶ Gomer et universa agmina eius domus Thogorma latera aquilonis
et totum robur eius populique multi tecum ⁷ praepara et instrue te et omnem multitudinem tuam
quae coacervata est ad te et esto eis in praeceptum ⁸ post dies multos visitaberis in novissimo
annorum venies ad terram quae reversa est a gladio congregata est de populis multis ad montes
Israhel qui fuerunt deserti iugiter haec de populis educta est et habitaverunt in ea confidenter universi
⁹ ascendens autem quasi tempestas venies et quasi nubes ut operias terram tu et omnia agmina tua
et populi multi tecum ¹⁰ haec dicit Dominus Deus in die illa ascendent sermones super cor tuum
et cogitabis cogitationem pessimam ¹¹ et dices ascendam ad terram absque muro veniam ad
quiescentes habitantesque secure omnes habitant sine muro vectes et portae non sunt eis ¹² ut
diripias spolia et invadas praedam ut inferas manum tuam super eos qui deserti fuerant et postea
restituti et super populum qui est congregatus ex gentibus qui possidere coepit et esse habitator
umbilici terrae ¹³ Seba et Dedan et negotiatores Tharsis et omnes leones eius dicent tibi numquid
ad sumenda spolia tu venis ecce ad diripiendam praedam congregasti multitudinem tuam ut tollas
argentum et aurum auferas supellectilem atque substantiam et diripias manubias infinitas ¹⁴ propterea
vaticinare fili hominis et dices ad Gog haec dicit Dominus Deus numquid non in die illo cum
habitaverit populus meus Israhel confidenter scies ¹⁵ et venies de loco tuo a lateribus aquilonis tu
et populi multi tecum ascensores equorum universi coetus magnus et exercitus vehemens ¹⁶ et
ascendes super populum meum Israhel quasi nubes ut operias terram in novissimis diebus eris et

adducam te super terram meam ut sciant gentes me cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum o
 Gog¹⁷ haec dicit Dominus Deus tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus antiquis in manu
 servorum meorum prophetarum Israhel qui prophetaverunt in diebus illorum temporum ut adducerem
 te super eos¹⁸ et erit in die illa in die adventus Gog super terram Israhel ait Dominus Deus ascendet
 indignatio mea in furore meo¹⁹ et in zelo meo in igne irae meae locutus sum quia in die illa erit
 commotio magna super terram Israhel²⁰ et commovebuntur a facie mea pisces maris et volucres
 caeli et bestiae agri et omne reptile quod movetur super humum cunctique homines qui sunt super
 faciem terrae et subvertentur montes et cadent sepes et omnis murus in terra corruet²¹ et convocabo
 adversum eum in cunctis montibus meis gladium ait Dominus Deus gladius uniuscuiusque in fratrem
 suum dirigetur²² et iudicabo eum peste et sanguine et imbre vehementi et lapidibus immensis ignem
 et sulphur pluam super eum et super exercitum eius et super populos multos qui sunt cum eo²³ et
 magnificabor et sanctificabor et notus ero in oculis gentium multarum et scient quia ego Dominus

Chapter 39

¹ tu autem fili hominis vaticinare adversum Gog et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego
 super te Gog principem capitis Mosoch et Thubal² et circumagam te et seducam te et ascendere
 faciam de lateribus aquilonis et adducam te super montes Israhel³ et percutiam arcum tuum in
 manu sinistra tua et sagittas tuas de manu dextera tua deiciam⁴ super montes Israhel cades tu et
 omnia agmina tua et populi qui sunt tecum feris avibus omnique volatili et bestiis terrae dedi te
 devorandum⁵ super faciem agri cades quia ego locutus sum ait Dominus Deus⁶ et emittam ignem
 in Mago et in his qui habitant in insulis confidenter et scient quia ego Dominus⁷ et nomen sanctum
 meum notum faciam in medio populi mei Israhel et non polluam nomen sanctum meum amplius
 et scient gentes quia ego Dominus Sanctus Israhel⁸ ecce venit et factum est ait Dominus Deus
 haec est dies de qua locutus sum⁹ et egredientur habitatores de civitatibus Israhel et succendent
 et comburent arma clypeum et hastas arcum et sagittas et baculos manus et contos et succendent ea
 igne septem annis¹⁰ et non portabunt ligna de regionibus neque succident de saltibus quoniam
 arma succendent igne et depraedabuntur eos quibus praedae fuerant et diripient vastatores suos ait
 Dominus Deus¹¹ et erit in die illa dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israhel vallem

Viatorum ad orientem maris quae obstupescere facit praetereuntes et sepelient ibi Gog et omnem
 multitudinem eius et vocabitur vallis Multitudinis Gog ¹² et sepelient eos domus Israhel ut mundent
 terram septem mensibus ¹³ sepeliet autem omnis populus terrae et erit eis nominata dies in qua
 glorificatus sum ait Dominus Deus ¹⁴ et viros iugiter constituent lustrantes terram qui sepeliant et
 requirant eos qui remanserant super faciem terrae ut emundent eam post menses autem septem
 quaerere incipient ¹⁵ et circumibunt peragrantes terram cumque viderint os hominis statuent iuxta
 illud titulum donec sepeliant illud pollinctores in valle Multitudinis Gog ¹⁶ nomen autem civitatis
 Amona et mundabunt terram ¹⁷ tu ergo fili hominis haec dicit Dominus Deus dic omni volucris et
 universis avibus cunctisque bestiis agri convenite properate concurrite undique ad victimam meam
 quam ego immolo vobis victimam grandem super montes Israhel ut comedatis carnes et bibatis
 sanguinem ¹⁸ carnes fortium comedetis et sanguinem principum terrae bibetis arietum agnorum
 et hircorum taurorumque altitium et pinguium omnium ¹⁹ et comedetis adipem in saturitate et
 bibetis sanguinem in ebrietate de victima quam ego immolabo vobis ²⁰ et saturabimini super
 mensam meam de equo et de equite forti et de universis viris bellatoribus ait Dominus Deus ²¹ et
 ponam gloriam meam in gentibus et videbunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim et manum
 meam quam posuerim super eos ²² et scient domus Israhel quia ego Dominus Deus eorum a die
 illa et deinceps ²³ et scient gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israhel eo quod
 reliquerint me et absconderim faciem meam ab eis et tradiderim eos in manu hostium et ceciderint
 in gladio universi ²⁴ iuxta inmunditiam eorum et scelus feci eis et abscondi faciem meam ab illis
²⁵ propterea haec dicit Dominus Deus nunc reducam captivitatem Iacob et miserebor omnis domus
 Israhel et adsumam zelum pro nomine sancto meo ²⁶ et portabunt confusionem suam et omnem
 praevaricationem quam praevaricati sunt in me cum habitaverint in terra sua confidenter neminem
 formidantes ²⁷ et reduxero eos de populis et congregavero de terris inimicorum suorum et
 sanctificatus fuero in eis in oculis gentium plurimarum ²⁸ et scient quia ego Dominus Deus eorum
 eo quod transtulerim eos in nationes et congregavero eos super terram suam et non dereliquerim
 quemquam ex eis ibi ²⁹ et non abscondam ultra faciem meam ab eis eo quod effuderim spiritum
 meum super omnem domum Israhel ait Dominus Deus

Chapter 40

¹ in vicesimo et quinto anno transmigrationis nostrae in exordio anni decima mensis quartodecimo
 anno postquam percussa est civitas in ipsa hac die facta est super me manus Domini et adduxit me
 illuc ² in visionibus Dei adduxit me in terram Israhel et dimisit me super montem excelsum nimis
 super quem erat quasi aedificium civitatis vergentis ad austrum ³ et introduxit me illuc et ecce vir
 cuius erat species quasi species aeris et funiculus lineus in manu eius et calamus mensurae in manu
 eius stabat autem in porta ⁴ et locutus est ad me idem vir fili hominis vide oculis tuis et auribus
 tuis audi et pone cor tuum in omnia quae ego ostendam tibi quia ut ostendantur tibi adductus es
 huc adnuntia omnia quae tu vides domui Israhel ⁵ et ecce murus forinsecus in circuitu domus
 undique et in manu viri calamus mensurae sex cubitorum et palmo et mensus est latitudinem aedificii
 calamo uno altitudinem quoque calamo uno ⁶ et venit ad portam quae respiciebat viam orientalem
 et ascendit per gradus eius et mensus est limen portae calamo uno latitudinem id est limen unum
 calamo uno in latitudine ⁷ et thalamum uno calamo in longum et uno calamo in latum et inter
 thalamos quinque cubitos ⁸ et limen portae iuxta vestibulum portae intrinsecus calamo uno ⁹ et
 mensus est vestibulum portae octo cubitorum et frontem eius duobus cubitis vestibulum autem
 portae erat intrinsecus ¹⁰ porro thalami portae ad viam orientalem tres hinc et tres inde mensura
 una trium et mensura una frontium ex utraque parte ¹¹ et mensus est latitudinem liminis portae
 decem cubitorum et longitudinem portae tredecim cubitorum ¹² et marginem ante thalamos cubiti
 unius et cubitus unus finis utrimque thalami autem sex cubitorum erant hinc et inde ¹³ et mensus
 est portam a tecto thalami usque ad tectum eius latitudinem viginti et quinque cubitorum ostium
 contra ostium ¹⁴ et fecit frontes per sexaginta cubitos et ad frontem atrium portae undique per
 circuitum ¹⁵ et ante faciem portae quae pertingebat usque ad faciem vestibuli portae interioris
 quinquaginta cubitos ¹⁶ et fenestras obliquas in thalamis et in frontibus eorum quae erant intra
 portam undique per circuitum similiter autem erant et in vestibulis fenestrae per gyrum intrinsecus
 et ante frontes pictura palmarum ¹⁷ et eduxit me ad atrium exterius et ecce gazofilacia et pavimentum
 stratum lapide in atrio per circuitum triginta gazofilacia in circuitu pavimenti ¹⁸ et pavimentum in
 fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius ¹⁹ et mensus est latitudinem a facie
 portae inferioris usque ad frontem atrii interioris extrinsecus centum cubitos ad orientem et ad

aquilonem ²⁰ portam quoque quae respiciebat viam aquilonis atrii exterioris mensus est tam in
 longitudine quam in latitudine ²¹ et thalamos eius tres hinc et tres inde et frontem eius et vestibulum
 eius secundum mensuram portae prioris quinquaginta cubitorum longitudinem eius et latitudinem
 viginti quinque cubitorum ²² fenestrae autem eius et vestibulum et scalpturae secundum mensuram
 portae quae respiciebat ad orientem et septem graduum erat ascensus eius et vestibulum ante eam
²³ et porta atrii interioris contra portam aquilonis et orientalem et mensus est a porta usque ad
 portam centum cubitos ²⁴ et duxit me ad viam australem et ecce porta quae respiciebat ad austrum
 et mensus est frontem eius et vestibulum eius iuxta mensuras superiores ²⁵ et fenestras eius et
 vestibula in circuitu sicut fenestras ceteras quinquaginta cubitorum longitudine et latitudine viginti
 quinque cubitorum ²⁶ et in gradibus septem ascendebatur ad eam et vestibulum ante fores eius et
 celatae palmae erant una hinc et altera inde in fronte eius ²⁷ et porta atrii interioris in via australi
 et mensus est a porta usque ad portam in via australi centum cubitos ²⁸ et introduxit me in atrium
 interius ad portam australem et mensus est portam iuxta mensuras superiores ²⁹ thalamum eius et
 frontem eius et vestibulum eius hisdem mensuris et fenestras eius et vestibulorum eius in circuitu
 quinquaginta cubitos longitudinis et latitudinis viginti quinque cubitos ³⁰ et vestibulum per gyrum
 longitudine viginti quinque cubitorum et latitudine quinque cubitorum ³¹ et vestibulum eius ad
 atrium exterius et palmas eius in fronte et octo gradus erant quibus ascendebatur per eam ³² et
 introduxit me in atrium interius per viam orientalem et mensus est portam secundum mensuras
 superiores ³³ thalamum eius et frontem eius et vestibula eius sicut supra et fenestras eius et vestibuli
 eius in circuitu longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum ³⁴ et
 vestibulum eius id est atrii exterioris et palmae celatae in fronte eius hinc et inde et in octo gradibus
 ascensus eius ³⁵ et introduxit me ad portam quae respiciebat ad aquilonem et mensus est secundum
 mensuras superiores ³⁶ thalamum eius frontem eius vestibulum eius et fenestras eius per circuitum
 longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum ³⁷ vestibulum eius in
 atrium exterius et celatura palmarum in fronte illius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius
³⁸ et per singula gazofilacia ostium in frontibus portarum ibi lavabunt holocaustum ³⁹ et in vestibulo
 portae duae mensae hinc et duae mensae inde ut immoletur super eas holocaustum et pro peccato
 et pro delicto ⁴⁰ et ad latus exterius quod ascendit ad ostium portae quae pergit ad aquilonem duae

mensae et ad latus alterum ante vestibulum portae duae mensae ⁴¹ quattuor mensae hinc et quattuor
 mensae inde per latera portae octo mensae erunt super quas immolabunt ⁴² quattuor autem mensae
 ad holocaustum de lapidibus quadris extractae longitudine cubiti unius et dimidii et latitudine cubiti
 unius et dimidii et altitudine cubiti unius super quas ponant vasa in quibus immolatur holocaustum
 et victima ⁴³ et labia earum palmi unius reflexa intrinsecus per circuitum super mensas autem
 carnes oblationis ⁴⁴ et extra portam interiorem gazofilacia cantorum in atrio interiori quod erat in
 latere portae respicientis ad aquilonem et facies eorum contra viam australem una ex latere portae
 orientalis quae respiciebat ad viam aquilonis ⁴⁵ et dixit ad me hoc est gazofilacium quod respicit
 viam meridianam sacerdotum qui excubant in custodiis templi ⁴⁶ porro gazofilacium quod respicit
 ad viam aquilonis sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris isti sunt filii Sadoc qui
 accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei ⁴⁷ et mensus est atrium longitudine centum
 cubitorum et latitudine centum cubitorum per quadrum et altare ante faciem templi ⁴⁸ et introduxit
 me in vestibulum templi et mensus est vestibulum quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et
 latitudinem portae trium cubitorum hinc et trium cubitorum inde ⁴⁹ longitudinem autem vestibuli
 viginti cubitorum et latitudinem undecim cubitorum et octo gradibus ascendebatur ad eam et
 columnae erant in frontibus una hinc et altera inde

Chapter 41

¹ et introduxit me in templum et mensus est frontes sex cubitos latitudinis hinc et sex cubitos
 latitudinis inde latitudinem tabernaculi ² et latitudo portae decem cubitorum erat et latera portae
 quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum
 et latitudinem viginti cubitorum ³ et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos
 et portam sex cubitorum et latitudinem portae septem cubitorum ⁴ et mensus est longitudinem eius
 viginti cubitorum et latitudinem viginti cubitorum ante faciem templi et dixit ad me hoc est sanctum
 sanctorum ⁵ et mensus est parietem domus sex cubitorum et latitudinem lateris quattuor cubitorum
 undique per circuitum domus ⁶ latera autem latus ad latus bis triginta tria et erant eminentia quae
 ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum ut continerent et non attingerent
 parietem templi ⁷ et platea erat in rotundum ascendens sursum per cocleam et in cenaculum templi
 deferebat per gyrum idcirco latius erat templum in superioribus et sic de inferioribus ascendebatur

ad superiora in medium ⁸ et vidi in domo altitudinem per circuitum fundata latera ad mensuram
 calami sex cubitorum spatio ⁹ et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum et
 interior domus in lateribus domus ¹⁰ et inter gazofilacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu
 domus undique ¹¹ et ostium lateris ad orationem ostium unum ad viam aquilonis et ostium unum
 ad viam australem et latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu ¹² et aedificium
 quod erat separatum versumque ad viam respicientem ad mare latitudinis septuaginta cubitorum
 paries autem aedificii quinque cubitorum latitudinis per circuitum et longitudo eius nonaginta
 cubitorum ¹³ et mensus est domus longitudinem centum cubitorum et quod separatum erat aedificium
 et parietes eius longitudinis centum cubitorum ¹⁴ latitudo autem ante faciem domus et eius quod
 erat separatum contra orientem centum cubitorum ¹⁵ et mensus est longitudinem aedificii contra
 faciem eius quod erat separatum ad dorsum ekthetas ex utraque parte centum cubitorum et templum
 interius et vestibula atrii ¹⁶ limina et fenestras obliquas et ekthetas in circuitu per tres partes contra
 uniuscuiusque limen stratumque ligno per gyrum in circuitu terra autem usque ad fenestras et
 fenestrae clausae super ostia ¹⁷ et usque ad domum interiorem et forinsecus per omnem parietem
 in circuitu intrinsecus et forinsecus ad mensuram ¹⁸ et fabrefacta cherubin et palmae et palma inter
 cherub et cherub duasque facies habebat cherub ¹⁹ faciem hominis iuxta palmam ex hac parte et
 faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu ²⁰ de terra
 usque ad superiora portae cherubin et palmae celatae erant in pariete templi ²¹ limen quadrangulum
 et facies sanctuarii aspectus contra aspectum ²² altaris lignei trium cubitorum altitudo et longitudo
 eius duo cubitorum et anguli eius et longitudo eius et parietes eius lignei et locutus est ad me haec
 est mensa coram Domino ²³ et duo ostia erant in templo et in sanctuario ²⁴ et in duobus ostiis ex
 utraque parte bina erant ostiola quae in se invicem plicabantur bina enim ostia erant ex utraque
 parte ostiorum ²⁵ et celata erant in ipsis ostiis templi cherubin et sculptura palmarum sicut in
 parietibus quoque expressa erat quam ob rem erant et grossiora ligna in vestibuli fronte forinsecus
²⁶ super quae fenestrae obliquae et similitudo palmarum hinc atque inde in umerulis vestibuli
 secundum latera domus latitudinemque parietum

Chapter 42

¹
 et eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad aquilonem et eduxit me in gazofilacium
 quod erat contra separatum aedificium et contra aedem vergentem ad aquilonem ² in facie
 longitudinis centum cubitos ostii aquilonis et latitudinis quinquaginta cubitos ³ contra viginti cubitos
 atrii interioris et contra pavementum stratum lapide atrii exterioris ubi erat porticus iuncta porticui
 triplici ⁴ et ante gazofilacia deambulatio decem cubitorum latitudinis ad interiora respiciens viae
 cubiti unius et ostia earum ad aquilonem ⁵ ubi erant gazofilacia in superioribus humiliora quia
 subportabant porticus quae ex illis eminebant de inferioribus et de mediis aedificii ⁶ tristega enim
 erant et non habebant columnas sicut erant columnae atriorum propterea eminebant de inferioribus
 et de mediis a terra ⁷ et peribolus exterior secundum gazofilacia quae erant in via atrii exterioris
 ante gazofilacia longitudo eius quinquaginta cubitorum ⁸ quia longitudo erat gazofilaciorum atrii
 exterioris quinquaginta cubitorum et longitudo ante faciem templi centum cubitorum ⁹ et erat subter
 gazofilacia haec introitus ab oriente ingredientium in ea de atrio exteriori ¹⁰ in latitudine periboli
 atrii quod erat contra viam orientalem in facie aedificii separati et erant ante aedificium gazofilacia
¹¹
 et via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazofilaciorum quae erant in via aquilonis secundum
 longitudinem eorum sic et latitudo eorum et omnis introitus eorum et similitudines et ostia eorum
¹²
 secundum ostia gazofilaciorum quae erant in via respiciente ad notum ostium in capite viae quae
¹³
 via erat ante vestibulum separatum per viam orientalem ingredientibus et dixit ad me gazofilacia
 aquilonis et gazofilacia austri quae sunt ante aedificium separatum haec sunt gazofilacia sancta in
 quibus vescuntur sacerdotes qui adpropinquant ad Dominum in sancta sanctorum ibi ponent sancta
¹⁴
 sanctorum et oblationem pro peccato et pro delicto locus enim sanctus est cum autem ingressi
 fuerint sacerdotes non egredientur de sanctis in atrium exterius et ibi reponent vestimenta sua in
 quibus ministrant quia sancta sunt vestienturque vestimentis aliis et sic procedent ad populum
¹⁵
 cumque conplesset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad
¹⁶
 viam orientalem et mensus est eam undique per circuitum mensus autem est contra ventum
¹⁷
 orientalem calamo mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum et mensus
¹⁸
 est contra ventum aquilonem quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum et ad ventum
¹⁹
 australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum et ad ventum
²⁰
 occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per quattuor ventos mensus

est illud murum eius undique per circuitum longitudine quingentorum cubitorum et latitudine quingentorum cubitorum dividens inter sanctuarium et vulgi locum

Chapter 43

¹ et duxit me ad portam quae respiciebat ad viam orientalem ² et ecce gloria Dei Israhel ingrediebatur per viam orientalem et vox erat ei quasi vox aquarum multarum et terra splendebat a maiestate eius ³ et vidi visionem secundum speciem quam videram quando venit ut disperderet civitatem et species secundum aspectum quem videram iuxta fluvium Chobar et cecidi super faciem meam ⁴ et maiestas Domini ingressa est templum per viam portae quae respiciebat ad orientem ⁵ et levavit me spiritus et introduxit me in atrium interius et ecce repleta erat gloria Domini domus ⁶ et audivi loquentem ad me de domo et vir qui stabat iuxta me ⁷ dixit ad me fili hominis locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum ubi habito in medio filiorum Israhel in aeternum et non polluent ultra domus Israhel nomen sanctum meum ipsi et reges eorum in fornicationibus suis et in ruinis regum suorum et in excelsis ⁸ qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum et postes suos iuxta postes meos et murus erat inter me et eos et polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt propter quod consumpsi eos in ira mea ⁹ nunc ergo repellant procul fornicationem suam et ruinas regum suorum a me et habitabo in medio eorum semper ¹⁰ tu autem fili hominis ostende domui Israhel templum et confundantur ab iniquitatibus suis et metiantur fabricam ¹¹ et erubescant ex omnibus quae fecerunt figuram domus et fabricae eius exitus et introitus et omnem descriptionem eius et universa praecepta eius cunctumque ordinem eius et omnes leges eius ostende eis et scribes in oculis eorum et custodiant omnes descriptiones eius et praecepta illius et faciant ea ¹² ista est lex domus in summitate montis omnes fines eius in circuitu sanctum sanctorum est haec ergo est lex domus ¹³ istae autem mensurae altaris in cubito verissimo qui habebat cubitum et palmum in sinu eius erat cubitus et cubitus in latitudine et definitio usque ad labium eius in circuitu palmus unus haec quoque erat fossa altaris ¹⁴ et de sinu terrae usque ad crepidinem novissimam duo cubiti et latitudo cubiti unius et a crepidine maiori usque ad crepidinem minorem quattuor cubiti et latitudo unius cubiti ¹⁵ ipse autem arihel quattuor cubitorum et ab arihel usque sursum cornua quattuor ¹⁶ et arihel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis quadrangulatum aequis lateribus ¹⁷ et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis per quattuordecim latitudinis in quattuor angulis eius et corona in circuitu eius dimidii cubitus et

sinus eius unius cubiti per circuitum gradus autem eius versi ad orientem ¹⁸ et dixit ad me fili
 hominis haec dicit Dominus Deus hii sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum ut offeratur
 super illud holocaustum et effundatur sanguis ¹⁹ et dabis sacerdotibus Levitis qui sunt de semine
 Sadoc qui accedunt ad me ait Dominus Deus ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato ²⁰ et
 adsumens de sanguine eius pones super quattuor cornua eius et super quattuor angulos crepidinis
 et super coronam in circuitu et mundabis illud et expiabis ²¹ et tolles vitulum qui oblatu fuerit pro
 peccato et combures illum in separato loco domus extra sanctuarium ²² et in die secunda offeres
 hircum caprarum immaculatum pro peccato et expiabunt altare sicut expiaverunt in vitulo ²³ cumque
 compleveris expians illud offeres vitulum de armento immaculatum et arietem de grege immaculatum
²⁴
 et offeres eos in conspectu Domini et mittent sacerdotes super eos sal et offerent eos holocaustum
 Domino ²⁵ septem diebus facies hircum pro peccato cotidie et vitulum de armento et arietem de
 pecoribus immaculatos offerent ²⁶ septem diebus expiabunt altare et mundabunt illud et implebunt
²⁷
 manum eius ²⁷ expletis autem diebus in die octava et ultra facient sacerdotes super altare holocausta
 vestra et quae pro pace offerunt et placatus ero vobis ait Dominus Deus

Chapter 44

¹
 et convertit me ad viam portae sanctuarii exterioris quae respiciebat ad orientem et erat clausa
²
 et dixit Dominus ad me porta haec clausa erit non aperietur et vir non transiet per eam quoniam
 Dominus Deus Israhel ingressus est per eam eritque clausa ³ principi princeps ipse sedebit in ea ut
 comedat panem coram Domino per viam vestibuli portae ingredietur et per viam eius egredietur
⁴
 et adduxit me per viam portae aquilonis in conspectu domus et vidi et ecce implevit gloria Domini
 domum Domini et cecidi in faciem meam ⁵ et dixit ad me Dominus fili hominis pone cor tuum et
 vide oculis tuis et auribus tuis audi omnia quae ego loquor ad te de universis caerimoniis domus
 Domini et de cunctis legibus eius et pones cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii ⁶ et
 dices ad exasperantem me domum Israhel haec dicit Dominus Deus sufficiant vobis omnia scelera
⁷
 vestra domus Israhel ⁷ eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde et incircumcisos carne
 ut sint in sanctuario meo et polluant domum meam et offertis panes meos adipem et sanguinem et
 dissolvitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris ⁸ et non servastis praecepta sanctuarii mei

et posuistis custodes observationum mearum in sanctuario meo vobismet ipsis⁹ haec dicit Dominus
 Deus omnis alienigena incircumcisis corde et incircumcisis carne non ingredietur sanctuarium
 meum omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israhel¹⁰ sed et Levitae qui longe recesserunt
 a me in errore filiorum Israhel et erraverunt a me post idola sua et portaverunt iniquitatem suam
¹¹ erunt in sanctuario meo aeditui et ianitores portarum domus et ministri domus ipsi mactabunt
¹² holocaustos in et victimas populi et ipsi stabunt in conspectu eorum ut ministrent eis pro eo quod
 ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum et facti sunt domui Israhel in offendiculum
 iniquitatis idcirco levavi manum meam super eos dicit Dominus Deus et portaverunt iniquitatem
¹³ suam et non adpropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi neque accedent ad omne
 sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum sed portabunt confusionem suam et scelera sua quae
¹⁴ fecerunt et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius et universis quae fiunt in ea
¹⁵ sacerdotes autem Levitae filii Sadoc qui custodierunt caerimonias sanctuarii mei cum errarent
 filii Israhel a me ipsi accedent ad me ut ministrent mihi et stabunt in conspectu meo ut offerant
 mihi adipem et sanguinem ait Dominus Deus¹⁶ ipsi ingredientur sanctuarium meum et ipsi accedent
¹⁷ ad mensam meam ut ministrent mihi et custodiant caerimonias meas cumque ingredientur portas
 atrii interioris vestibus lineis induentur nec ascendet super eos quicquam laneum quando ministrant
¹⁸ in portis atrii interioris et intrinsecus vittae lineae erunt in capitibus eorum et feminalia linea
¹⁹ erunt in lumbis eorum et non accingentur in sudore cumque egredientur atrium exterius ad
 populum exuent se vestimenta sua in quibus ministraverunt et reponent ea in gazofilacio sanctuarii
²⁰ et vestient se vestimentis aliis et non sanctificabunt populum in vestibus suis caput autem suum
²¹ non radent neque comam nutrient sed tondentes adtondent capita sua et vinum non bibet omnis
²² sacerdos quando ingressurus est atrium interius et viduam et repudiatam non accipient uxores
²³ sed virgines de semine domus Israhel sed et viduam quae fuerit vidua a sacerdote accipient et
 populum meum docebunt quid sit inter sanctum et pollutum et inter mundum et inmundum ostendent
²⁴ eis et cum fuerit controversia stabunt in iudiciis meis et iudicabunt leges meas et praecepta mea
²⁵ in omnibus sollemnitatibus meis custodient et sabbata mea sanctificabunt et ad mortuum hominem
 non ingredientur ne polluantur nisi ad patrem et matrem et filium et filiam et fratrem et sororem
²⁶ quae alterum virum non habuit in quibus contaminabuntur et postquam fuerit emundatus septem
²⁷ dies numerabuntur ei et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius ut ministret mihi

in sanctuario offeret pro peccato suo ait Dominus Deus ²⁸ erit autem eis hereditas ego hereditas
eorum et possessionem non dabitis eis in Israhel ego enim possessio eorum ²⁹ victimam et pro
peccato et pro delicto ipsi comedent et omne votum in Israhel ipsorum erit ³⁰ et primitiva omnium
primogenitorum et omnia libamenta ex omnibus quae offeruntur sacerdotum erunt et primitiva
ciborum vestrorum dabitis sacerdoti ut reponat benedictionem domui suae ³¹ omne morticinum et
captum a bestia de avibus et de pecoribus non comedent sacerdotes

Chapter 45

¹ cumque coeperitis terram dividere sortito separate primitias Domino sanctificatum de terra
longitudine viginti quinque milia et latitudine decem milia sanctificatum erit in omni termino eius
per circuitum ² et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos quadrifariam per
circuitum et quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum ³ et a mensura ista mensurabis
longitudinem viginti quinque milium et latitudinem decem milium et in ipso erit templum sanctumque
sanctorum ⁴ sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii qui accedunt ad ministerium
Domini et erit eis locus in domos et in sanctuarium sanctitatis ⁵ viginti quinque autem milia
longitudinis et decem milia latitudinis erunt Levitis qui ministrant domui ipsi possidebunt viginti
gazofilacia ⁶ et possessionem civitatis dabitis quinque milia latitudinis et longitudinis viginti quinque
milia secundum separationem sanctuarii omni domui Israhel ⁷ principi quoque hinc et inde in
separationem sanctuarii et in possessionem civitatis contra faciem separationis sanctuarii et contra
faciem possessionis urbis a latere maris usque ad mare et a latere orientis usque ad orientem
longitudinem autem iuxta unamquamque partium a termino occidentali usque ad terminum orientalem
⁸ de terra erit ei possessio in Israhel et non depopulabuntur ultra principes populum meum sed
terram dabunt domui Israhel secundum tribus eorum ⁹ haec dicit Dominus Deus sufficiat vobis
principes Israhel iniquitatem et rapinas intermittite et iudicium et iustitiam facite separate confinia
vestra a populo meo ait Dominus Deus ¹⁰ statera iusta et oephi iustum et batus iustus erit vobis
¹¹ oephi et batus aequalia et unius mensurae erunt ut capiat decimam partem chori batus et decimam
partem chori oephi iuxta mensuram chori erit aequa libratio eorum ¹² siclus autem viginti obolos
habeat porro viginti sicli et viginti quinque sicli et quindecim sicli minam facient ¹³ et haec sunt

primitiae quas tolletis sextam partem oephi de choro frumenti et sextam partem oephi de choro
 hordei ¹⁴ mensura quoque olei batus olei decima pars chori est et decem bati chorum faciunt quia
 decem bati implent chorum ¹⁵ et arietem unum de grege ducentorum de his quae nutriunt Israhel
 in sacrificium et in holocaustum et in pacifica ad expiandum pro eis ait Dominus Deus ¹⁶ omnis
 populus terrae tenebitur primitiis his principi in Israhel ¹⁷ et super principem erunt holocausta et
 sacrificium et libamina in sollemnitatibus et in kalendis et in sabbatis in universis sollemnitatibus
 domus Israhel ipse faciat pro peccato sacrificium et holocaustum et pacifica ad expiandum pro
 domo Israhel ¹⁸ haec dicit Dominus Deus in primo mense una mensis sumes vitulum de armento
 immaculatum et expiabis sanctuarium ¹⁹ et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato et
 ponet in postibus domus et in quattuor angulis crepidinis altaris et in postibus portae atrii interioris
²⁰ et sic facies in septima mensis pro unoquoque qui ignoravit et errore deceptus est et expiabitis
 pro domo ²¹ in primo mense quartadecima die mensis erit vobis paschae sollemnitas septem diebus
 azyma comedentur ²² et faciet princeps in die illa pro se et pro universo populo terrae vitulum pro
 peccato ²³ et in septem dierum sollemnitate faciet holocaustum Domino septem vitulos et septem
 arietes immaculatos cotidie septem diebus et pro peccato hircum caprarum cotidie ²⁴ et sacrificium
 oephi per vitulum et oephi per arietem faciet et olei hin per singula oephi ²⁵ septimo mense
 quintadecima die mensis in sollemnitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies tam pro peccato
 quam pro holocausto et in sacrificio et in oleo

Chapter 46

¹ haec dicit Dominus Deus porta atrii interioris quae respicit ad orientem erit clausa sex diebus
 in quibus opus fit die autem sabbati aperietur sed et in die kalendarum aperietur ² et intrabit princeps
 per viam vestibuli portae de foris et stabit in limine portae et facient sacerdotes holocaustum eius
 et pacifica eius et adorabit super limen portae et egredietur porta autem non claudetur usque ad
³ vesperam et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis et in kalendis coram Domino
⁴ holocaustum autem hoc offeret princeps Domino in die sabbati sex agnos immaculatos et arietem
 immaculatum ⁵ et sacrificium oephi per arietem agnis autem sacrificium quod dederit manus eius
 et olei hin per singula oephi ⁶ in die autem kalendarum vitulum de armento immaculatum et sex

7
 agni et arietes immaculati erunt et oepi per vitulum oepi quoque per arietem faciet sacrificium
 8
 agnis autem sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oepi cumque ingressurus est
 9
 princeps per viam vestibuli portae ingrediatur et per eandem viam exeat et cum intrabit populus
 terrae in conspectu Domini in sollemnitatibus qui ingreditur per portam aquilonis ut adoret egrediatur
 per viam portae meridianae porro qui ingreditur per viam portae meridianae egrediatur per viam
 portae aquilonis non revertetur per viam portae per quam ingressus est sed e regione illius egrediatur
 10
 princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingrediatur et cum egredientibus egrediatur
 11
 et in nundinis et in sollemnitatibus erit sacrificium oepi per vitulum et oepi per arietem agnis
 12
 autem erit sacrificium sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oepi cum autem fecerit
 princeps spontaneum holocaustum aut pacifica voluntaria Domino aperietur ei porta quae respicit
 ad orientem et faciet holocaustum suum et pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati et egrediatur
 13
 claudeturque porta postquam exierit et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum
 14
 cotidie Domino semper mane faciet illud et sacrificium faciet super eo cata mane mane sextam
 partem oepi et de oleo tertiam partem hin ut misceatur similiae sacrificium Domino legitimum
 15
 iuge atque perpetuum faciet agnum et sacrificium et oleum cata mane mane holocaustum
 16
 sempiternum haec dicit Dominus Deus si dederit princeps donum alicui de filiis suis hereditas
 17
 eius filiorum suorum erit possidebunt ea hereditarie si autem dederit legatum de hereditate sua
 uni servorum suorum erit illius usque ad annum remissionis et revertetur ad principem hereditas
 18
 autem eius filiis eius erit et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam et de
 possessione eorum sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis ut non dispergatur populus
 19
 meus unusquisque a possessione sua et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portae in
 gazofilacia sanctuarii ad sacerdotes quae respiciebant ad aquilonem et erat ibi locus vergens ad
 20
 occidentem et dixit ad me iste est locus ubi coquent sacerdotes pro delicto et pro peccato ubi
 21
 coquent sacrificium ut non efferant in atrio exteriori et sanctificetur populus et eduxit me in
 atrium exterius et circumduxit me per quattuor angulos atrii et ecce atriolum erat in angulo atrii
 22
 atriola singula per angulos atrii in quattuor angulos atrii atriola disposita quadraginta cubitorum
 23
 per longum et triginta per latum mensurae unius quattuor erant et paries per circuitum ambiens
 24
 quattuor atriola et culinae fabricatae erant subter porticus per gyrum et dixit ad me haec est
 domus culinarum in qua coquent ministri domus Domini victimas populi

Chapter 47

¹
 et convertit me ad portam domus et ecce aquae egrediebantur subter limen domus ad orientem
 facies enim domus respiciebat ad orientem aquae autem descendebant in latus templi dextrum ad
²
 meridiem altaris et eduxit me per viam portae aquilonis et convertit me ad viam foras portam
³
 exterioriorem viam quae respiciebat ad orientem et ecce aquae redundantes a latere dextro cum
 egrederetur vir ad orientem qui habebat funiculum in manu sua et mensus est mille cubitos et
⁴
 transduxit me per aquam usque ad talos rursumque mensus est mille et transduxit me per aquam
⁵
 usque ad genua et mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad renes et mensus est mille
 torrentem quem non potui pertransire quoniam intumuerant aquae profundae torrentis qui non potest
⁶
 transvadari et dixit ad me certe vidisti fili hominis et duxit me et convertit ad ripam torrentis
⁷
 cumque me convertissem ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte et ait ad me
⁸
 aquae istae quae egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis et descendunt ad plana deserti intrabunt
⁹
 mare et exhibunt et sanabuntur aquae et omnis anima vivens quae serpit quocumque venerit torrens
 vivet et erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquae istae et sanabuntur et vivent omnia
¹⁰
 ad quae venerit torrens vivent et stabunt super illa piscatores ab Engaddi usque ad Engallim
 siccatio sagenarum erunt plurimae species erunt piscium eius sicut pisces maris magni multitudinis
¹¹
 nimiae in litoribus autem eius et in palustribus non sanabuntur quia in salinas dabuntur et
¹²
 super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferum non defluet folium
 ex eo et non deficiet fructus eius per singulos menses adferet primitiva quia aquae eius de sanctuario
¹³
 egredientur et erunt fructus eius in cibum et folia eius ad medicinam haec dicit Dominus Deus
 hic est terminus in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israhel quia Ioseph duplicem
¹⁴
 funiculum habet possidebitis autem eam singuli aequae ut frater suus quam levavi manum meam
¹⁵
 ut darem patribus vestris et cadet terra haec vobis in possessionem hic est autem terminus terrae
¹⁶
 ad plagam septentrionalem a mari magno via Bethalon venientibus Sadada Emath Berotha
 Sabarim quae est inter terminum Damasci et confinium Emath domus Atticon quae est iuxta terminos
¹⁷
 Auran et erit terminus a mari usque ad atrium Aenon terminus Damasci et ab aquilone ad
¹⁸
 aquilonem et terminus Emath plaga autem septentrionalis porro plaga orientalis de medio Auran
 et de medio Damasci et de medio Galaad et de medio terrae Israhel Iordanis disterminans ad mare
¹⁹
 orientale metiemini etiam plagam orientalem plaga autem australis meridiana a Thamar usque

ad aquas Contradictionis Cades et torrens usque ad mare magnum et plaga ad meridiem australis
 20 et plaga maris mare magnum a confinio per directum donec venias Emath haec est plaga maris
 21 et dividetis terram istam vobis per tribus Israhel²² et mittetis eam in hereditatem vobis et advenis
 qui accesserint ad vos qui genuerint filios in medio vestrum et erunt vobis sicut indigenae inter
 filios Israhel vobiscum dividet possessionem in medio tribuum Israhel²³ in tribu autem quacumque
 fuerit advena ibi dabitis possessionem illi ait Dominus Deus

Chapter 48

¹ et haec nomina tribuum a finibus aquilonis iuxta viam Aethlon pergentibus Emath atrium
 Aeon terminus Damasci ad aquilonem iuxta Emath et erit ei plaga orientalis mare Dan² et
 ad terminum Dan a plaga orientali usque ad plagam maris Aser una³ et super terminum Aser a
 plaga orientali usque ad plagam maris Nephtalim una⁴ et super terminum Nephtalim a plaga
 orientali usque ad plagam maris Manasse una⁵ et super terminum Manasse a plaga orientali usque
 ad plagam maris Ephraim una⁶ et super terminum Ephraim a plaga orientali usque ad plagam maris
 Ruben una⁷ et super terminum Ruben a plaga orientali usque ad plagam maris Iuda una⁸ et super
 terminum Iuda a plaga orientali usque ad plagam maris erunt primitiae quas separabitis viginti
 quinque milibus latitudinis et longitudinis sicuti singulae partes a plaga orientali usque ad plagam
 maris et erit sanctuarium in medio eius⁹ primitiae quas separastis Domino longitudo viginti quinque
 milibus et latitudo decem milibus¹⁰ hae autem erunt primitiae sanctuarii sacerdotum ad aquilonem
 viginti quinque milia et ad mare latitudinis decem milia sed et ad orientem latitudinis decem milia
 et ad meridiem longitudinis viginti quinque milia et erit sanctuarium Domini in medio eius
 11 sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc qui custodierunt caerimonias meas et non erraverunt
 cum errarent filii Israhel sicut erraverunt et Levitae¹² et erunt eis primitiae de primitiis terrae
 sanctum sanctorum iuxta terminum Levitarum¹³ sed et Levitis similiter iuxta fines sacerdotum
 viginti quinque milia longitudinis et latitudinis decem milia omnis longitudo viginti et quinque
 milium et latitudo decem milium¹⁴ et non venundabunt ex eo neque mutabunt nec transferentur
 primitiae terrae quia sanctificatae sunt Domino¹⁵ quinque milia autem quae supersunt in latitudine
 per viginti quinque milia profana erunt urbis in habitaculum et in suburbana et erit civitas in medio

16
 eius et heae mensurae eius ad plagam septentrionalem quingenti et quattuor milia et ad plagam
 meridianam quingenti et quattuor milia et ad plagam orientalem quingenti et quattuor milia et ad
 17
 plagam occidentalem quingenti et quattuor milia erunt autem suburbana civitatis ad aquilonem
 ducenti quinquaginta et in meridie ducenti quinquaginta et ad orientem ducenti quinquaginta et ad
 18
 mare ducenti quinquaginta quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias
 sanctuarii decem milia in orientem et decem milia ad occidentem erunt sicut primitiae sanctuarii
 19
 et erunt fruges eius in panes his qui serviunt civitati servientes autem civitati operabuntur ex
 20
 omnibus tribubus Israhel omnes primitiae viginti quinque milium per viginti quinque milia in
 21
 quadrum separabuntur in primitias sanctuarii et possessionem civitatis quod autem reliquum
 fuerit principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarii et possessionis civitatis e regione viginti
 quinque milium primitiarum usque ad terminum orientalem sed et ad mare e regione viginti quinque
 milium usque ad terminum maris similiter in partibus principis erit et erunt primitiae sanctuarii et
 22
 sanctuarium templi in medio eius de possessione autem Levitarum et de possessione civitatis
 in medio partium principis erit inter terminum Iuda et inter terminum Benjamin et ad principem
 23
 pertinebit et reliquis tribubus a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Benjamin una
 24
 et contra terminum Benjamin a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Symeon una et
 25
 super terminum Symeonis a plaga orientali usque ad plagam occidentis Isachar una et super
 26
 terminum Isachar a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Zabulon una et super terminum
 27
 Zabulon a plaga orientali usque ad plagam maris Gad una et super terminum Gad ad plagam
 28
 austri in meridiem et erit finis de Thamar usque ad aquas Contradictionis Cades hereditas contra
 29
 mare magnum haec est terra quam mittetis in sortem tribubus Israhel et hae partitiones earum
 30
 ait Dominus Deus et hii egressus civitatis a plaga septentrionali quingentos et quattuor milia
 31
 mensurabis et portae civitatis in nominibus tribuum Israhel portae tres a septentrione porta Ruben
 32
 una porta Iudae una porta Levi una et ad plagam orientalem quingentos et quattuor milia et
 33
 portae tres porta Ioseph una porta Benjamin una porta Dan una et ad plagam meridianam
 quingentos et quattuor milia metieris portam Symeonis unam portam Isachar unam portam Zabulon
 34
 unam et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia portae eorum tres porta Gad una
 porta Aser una porta Nephtalim una

Daniel

Chapter 1

¹ anno tertio regni Ioachim regis Iuda venit Nabuchodonosor rex Babylonis Hierusalem et
² obsedit eam et tradidit Dominus in manu eius Ioachim regem Iudae et partem vasorum domus
 Dei et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui et vasa intulit in domum thesauri dei sui
³ et ait rex Asfanaz praeposito eunuchorum suorum ut introduceret de filiis Israhel et de semine
⁴ regio et tyrannorum pueros in quibus nulla esset macula decoros forma et eruditos omni sapientia
 cautos scientia et doctos disciplina et qui possent stare in palatio regis ut doceret eos litteras et
⁵ linguam Chaldeorum et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis et de vino unde
⁶ bibebat ipse ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis fuerunt ergo inter eos de filiis
⁷ Iuda Danihel Ananias Misahel et Azarias et inposuit eis praepositus eunuchorum nomina Daniheli
⁸ Balthasar et Ananiae Sedrac Misaheli Misac et Azariae Abdenago proposuit autem Danihel in
 corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius et rogavit eunuchorum praepositum
⁹ ne contaminaretur dedit autem Deus Daniheli gratiam et misericordiam in conspectu principis
¹⁰ eunuchorum et ait princeps eunuchorum ad Danihel timeo ego dominum meum regem qui
 constituit vobis cibum et potum qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adolescentibus
¹¹ coaevis vestris condemnabit caput meum regi et dixit Danihel ad Malassar quem constituerat
¹² princeps eunuchorum super Danihel Ananiam Misahel et Azariam tempta nos obsecro servos
¹³ tuos diebus decem et dentur nobis legumina ad vescendum et aqua ad bibendum et contemplare
 vultus nostros et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio et sicut videris facies cum servis tuis
¹⁴ qui audito sermone huiusmodi temptavit eos diebus decem ¹⁵ post dies autem decem
 apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescebantur cibo
¹⁶ regio porro Malassar tollebat cibaria et vinum potus eorum dabatque eis legumina ¹⁷ pueris
 autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia Daniheli autem
¹⁸ intelligentiam omnium visionum et somniorum completis itaque diebus post quos dixerat rex ut
¹⁹ introducerentur introduxit eos praepositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor cumque
 locutus eis fuisset rex non sunt inventi de universis tales ut Danihel Ananias Misahel et Azarias et

steterunt in conspectu regis²⁰ et omne verbum sapientiae et intellectus quod sciscitatus est ab eis
 rex invenit in eis decuplum super cunctos ariolos et magos qui erant in universo regno eius²¹ fuit
 autem Danihel usque ad annum primum Cyri regis

Chapter 2

¹ in anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium et conterritus est
 spiritus eius et somnium eius fugit ab eo² praecepit ergo rex ut convocarentur arioli et magi et
 malefici et Chaldei et indicarent regi somnia sua qui cum venissent steterunt coram rege³ et dixit
 ad eos rex vidi somnium et mente confusus ignoro quid viderim⁴ responderuntque Chaldei regi
 syriace rex in sempiternum vive dic somnium servis tuis et interpretationem eius indicabimus⁵ et
 respondens rex ait Chaldeis sermo recessit a me nisi indicaveritis mihi somnium et coniecturam
 eius peribitis vos et domus vestrae publicabuntur⁶ si autem somnium et coniecturam eius narraveritis
 praemia et dona et honorem multum accipietis a me somnium igitur et interpretationem eius indicate
 mihi⁷ responderunt secundo atque dixerunt rex somnium dicat servis suis et interpretationem illius
 indicabimus⁸ respondit rex et ait certo novi quia tempus redimitis scientes quod recesserit a me
 sermo⁹ si ergo somnium non indicaveritis mihi una est de vobis sententia quod interpretationem
 quoque fallacem et deceptione plenam conposueritis ut loquamini mihi donec tempus pertranseat
 somnium itaque dicite mihi ut sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini
¹⁰ respondentes ergo Chaldei coram rege dixerunt non est homo super terram qui sermonem tuum
 rex possit implere sed neque regum quisquam magnus et potens verbum huiusmodi sciscitatur
 ab omni ariolo et mago et Chaldeo¹¹ sermo enim quem tu rex quaeris gravis est nec repperietur
 quisquam qui indicet illum in conspectu regis exceptis diis quorum non est cum hominibus
 conversatio¹² quo audito rex in furore et in ira magna praecepit ut perirent omnes sapientes
 Babylonis¹³ et egressa sententia sapientes interficiebantur quaerebaturque Danihel et socii eius
 ut perirent¹⁴ tunc Danihel requisivit de lege atque sententia ab Arioch principe militiae regis qui
 egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis¹⁵ et interrogavit eum qui a rege acceperat
 potestatem quam ob causam tam crudelis sententia a facie esset regis egressa cum ergo rem indicasset
 Arioch Daniheli¹⁶ Danihel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam

17 regi et ingressus est domum suam Ananiaeque Misaheli et Azariae sociis suis indicavit negotium
 18 ut quaerent misericordiam a facie Dei caeli super sacramento isto et non perirent Danihel et
 19 socii eius cum ceteris sapientibus Babylonis tunc Daniheli per visionem nocte mysterium
 20 revelatum est et Danihel benedixit Deo caeli et locutus ait sit nomen Domini benedictum a
 21 saeculo et usque in saeculum quia sapientia et fortitudo eius sunt et ipse mutat tempora et aetates
 22 transfert regna atque constituit dat sapientiam sapientibus et scientiam intellegendis disciplinam
 23 ipse revelat profunda et abscondita et novit in tenebris constituta et lux cum eo est tibi Deus
 24 patrum meorum confiteor teque laudo quia sapientiam et fortitudinem dedisti mihi et nunc ostendisti
 24 mihi quae rogavimus te quia sermonem regis aperuisti nobis post haec Danihel ingressus ad
 25 Arioch quem constituerat rex ut perderet sapientes Babylonis sic ei locutus est sapientes Babylonis
 25 ne perdas introduc me in conspectu regis et solutionem regi enarrabo tunc Arioch festinus
 26 introduxit Danihel ad regem et dixit ei inveni hominem de filiis transmigrationis Iudae qui
 26 solutionem regi adnuntiet respondit rex et dixit Daniheli cuius nomen erat Balthasar putasne
 27 vere potes indicare mihi somnium quod vidi et interpretationem eius et respondens Danihel
 27 coram rege ait mysterium quod rex interrogat sapientes magi et arioli et aruspices non queunt
 28 indicare regi sed est Deus in caelo revelans mysteria qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor quae
 28 ventura sunt novissimis temporibus somnium tuum et visiones capitis tui in cubili tuo huiusmodi
 29 sunt tu rex cogitare coepisti in stratu tuo quid esset futurum post haec et qui revelat mysteria
 30 ostendit tibi quae ventura sunt mihi quoque non in sapientia quae est in me plus quam in cunctis
 30 viventibus sacramentum hoc revelatum est sed ut interpretatio regi manifesta fieret et cogitationes
 31 mentis tuae scires tu rex videbas et ecce quasi statua una grandis statua illa magna et statura
 32 sublimis stabat contra te et intuitus eius erat terribilis huius statuae caput ex auro optimo erat
 33 pectus autem et brachia de argento porro venter et femora ex aere tibiae autem ferreae pedum
 34 quaedam pars erat ferrea quaedam fictilis videbas ita donec abscisus est lapis sine manibus et
 35 percussit statuam in pedibus eius ferreis et fictilibus et comminuit eos tunc contrita sunt pariter
 35 ferrum testa aes argentum et aurum et redacta quasi in favillam aestivae areae rapta sunt vento
 36 nullusque locus inventus est eis lapis autem qui percusserat statuam factus est mons magnus et
 36 implevit universam terram hoc est somnium interpretationem quoque eius dicemus coram te rex
 37 tu rex regum es et Deus caeli regnum fortitudinem et imperium et gloriam dedit tibi et omnia 38

in quibus habitant filii hominum et bestiae agri volucresque caeli dedit in manu tua et sub ditione
 tua universa constituit tu es ergo caput aureum ³⁹ et post te consurget regnum aliud minus te et
 regnum tertium aliud aereum quod imperabit universae terrae ⁴⁰ et regnum quartum erit velut
 ferrum quomodo ferrum comminuit et domat omnia sic comminuet omnia haec et conteret ⁴¹ porro
 quia vidisti pedum et digitorum partem testae figuli et partem ferream regnum divisum erit quod
 tamen de plantario ferri orietur secundum quod vidisti ferrum mixtum testae ex luto ⁴² et digitos
 pedum ex parte ferreos et ex parte fictiles ex parte regnum erit solidum et ex parte contritum ⁴³ quia
 autem vidisti ferrum mixtum testae ex luto commiscebuntur quidem humano semine sed non
 adherebunt sibi sicuti ferrum misceri non potest testae ⁴⁴ in diebus autem regnorum illorum suscitabit
 Deus caeli regnum quod in aeternum non dissipabitur et regnum eius populo alteri non tradetur
 comminuet et consumet universa regna haec et ipsum stabit in aeternum ⁴⁵ secundum quod vidisti
 quod de monte abscisus est lapis sine manibus et comminuit testam et ferrum et aes et argentum et
 aurum Deus magnus ostendit regi quae futura sunt postea et verum est somnium et fidelis interpretatio
 eius ⁴⁶ tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam et Danihelum adoravit et hostias et
 incensum praecepit ut sacrificarent ei ⁴⁷ loquens ergo rex ait Daniheli vere Deus vester Deus
 deorum est et Dominus regum et revelans mysteria quoniam potuisti aperire sacramentum hoc
⁴⁸ tunc rex Danihelum in sublime extulit et munera multa et magna dedit ei et constituit eum
 principem super omnes provincias Babylonis et praefectum magistratum super cunctos sapientes
 Babylonis ⁴⁹ Danihel autem postulavit a rege et constituit super opera provinciae Babylonis Sedrac
 Misac et Abdenago ipse autem Danihel erat in foribus regis

Chapter 3

¹ Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta latitudine cubitorum
 sex et statuit eam in campo Duram provinciae Babylonis ² itaque Nabuchodonosor rex misit ad
 congregandos satrapas magistratus et iudices duces et tyrannos et praefectos omnesque principes
 regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat Nabuchodonosor rex ³ tunc
 congregati sunt satrapae magistratus et iudices duces et tyranni et optimates qui erant in potestatibus
 constituti et universi principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat
 Nabuchodonosor rex stabant autem in conspectu statuam quam posuerat Nabuchodonosor ⁴ et praeco

clamabat valenter vobis dicitur populis tribubus et linguis ⁵ in hora qua audieritis sonitum tubae et
 fistulae et citharae sambucaae et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum cadentes
 adorete statuam auream quam constituit Nabuchodonosor rex ⁶ si quis autem non prostratus
 adoraverit eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis ⁷ post haec igitur statim ut audierunt
 omnes populi sonitum tubae fistulae et citharae sambucaae et psalterii et symphoniae et omnis generis
 musicorum cadentes omnes populi et tribus et linguae adoraverunt statuam auream quam constituerat
 Nabuchodonosor rex ⁸ statimque et in ipso tempore accedentes viri chaldei accusaverunt Iudaeos
⁹ dixeruntque Nabuchodonosor regi rex in aeternum vive ¹⁰ tu rex posuisti decretum ut omnis homo
 qui audierit sonitum tubae fistulae et citharae sambucaae et psalterii et symphoniae et universi generis
 musicorum prosternat se et adoret statuam auream ¹¹ si quis autem non procidens adoraverit mittatur
 in fornacem ignis ardentem ¹² sunt ergo viri iudaei quos constituisti super opera regionis Babyloniae
 Sedrac Misac et Abdenago viri isti contempserunt rex decretum tuum deos tuos non colunt et
 statuam auream quam erexisti non adorant ¹³ tunc Nabuchodonosor in furore et in ira praecepit ut
 adducerentur Sedrac Misac et Abdenago qui confestim adducti sunt in conspectu regis
¹⁴ pronuntiansque Nabuchodonosor rex ait eis verene Sedrac Misac et Abdenago deos meos non
 colitis et statuam auream quam constitui non adoratis ¹⁵ nunc ergo si estis parati quacumque hora
 audieritis sonitum tubae fistulae et citharae sambucaae psalterii et symphoniae omnisque generis
 musicorum prosternite vos et adorete statuam quam feci quod si non adoraveritis eadem hora
 mittemini in fornacem ignis ardentem et quis est Deus qui eripiat vos de manu mea ¹⁶ respondentes
 Sedrac Misac et Abdenago dixerunt regi Nabuchodonosor non oportet nos de hac re respondere
¹⁷ tibi ecce enim Deus noster quem colimus potest eripere nos de camino ignis ardentis et de
 manibus tuis rex liberare ¹⁸ quod si noluerit notum tibi sit rex quia deos tuos non colimus et statuam
 auream quam erexisti non adoramus ¹⁹ tunc Nabuchodonosor repletus est furore et aspectus faciei
 illius inmutatus est super Sedrac Misac et Abdenago et praecepit ut succenderetur fornax septuplum
 quam succendi consuerat ²⁰ et viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sedrac Misac
 et Abdenago mitterent eos in fornacem ignis ardentem ²¹ et confestim viri illi vincti cum bracis
 suis et tiaris et calciamentis et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis ²² nam iussio
 regis urgebat fornax autem succensa erat nimis porro viros illos qui miserant Sedrac Misac et
 Abdenago interfecit flamma ignis

Hosea

Chapter 1

¹ verbum Domini quod factum est ad Osee filium Beerī in diebus Ozīae Ioatham Ahaz Ezechīae
 regum Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel ² principium loquendi Dominum in Osee
 et dixit Dominus ad Osee vade sume tibi uxorem fornicationum et filios fornicationum quia fornicans
 fornicabitur terra a Domino ³ et abiit et accepit Gomer filiam Debelaim et concepit et peperit filium
⁴ et dixit Dominus ad eum voca nomen eius Hiezrahel quoniam adhuc modicum et visitabo sanguinem
 Hiezrahel super domum Hieu et quiescere faciam regnum domus Israhel ⁵ et in illa die conteram
 arcum Israhel in valle Hiezrahel ⁶ et concepit adhuc et peperit filiam et dixit ei voca nomen eius
 Absque misericordia quia non addam ultra misereri domui Israhel sed oblivione obliviscar eorum
⁷ et domui Iuda miserebor et salvabo eos in Domino Deo suo et non salvabo eos in arcu et gladio
 et in bello et in equis et in equitibus ⁸ et ablactavit eam quae erat absque misericordia et concepit
 et peperit filium ⁹ et dixit voca nomen eius Non populus meus quia vos non populus meus et ego
 non ero vester ¹⁰ et erit numerus filiorum Israhel quasi harena maris quae sine mensura est et non
 numerabitur et erit in loco ubi dicitur eis non populus meus vos dicitur eis filii Dei viventis ¹¹ et
 congregabuntur filii Iuda et filii Israhel pariter et ponent sibimet caput unum et ascendent de terra
 quia magnus dies Hiezrahel

Chapter 2

¹ dicite fratribus vestris Populus meus et sorori vestrae Misericordiam consecuta ² iudicate
 matrem vestram iudicate quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir eius auferat fornicationes suas
 a facie sua et adulteria sua de medio uberum suorum ³ ne forte expoliam eam nudam et statuam
 eam secundum diem nativitatis suae et ponam eam quasi solitudinem et statuam eam velut terram
 inviam et interficiam eam siti ⁴ et filiorum illius non miserebor quoniam filii fornicationum sunt
⁵ quia fornicata est mater eorum confusa est quae concepit eos quia dixit vadam post amatores meos
 qui dant panes mihi et aquas meas lanam meam et linum meum oleum meum et potum meum

6 propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis et sepiam eam maceria et semitas suas non inveniet
 7 et sequetur amatores suos et non adprehendet eos et quaeret eos et non inveniet et dicet vadam et
 8 revertar ad virum meum priorem quia bene mihi erat tunc magis quam nunc et haec nescivit quia
 ego dedi ei frumentum et vinum et oleum et argentum multiplicavi ei et aurum quae fecerunt Baal
 9 idcirco convertar et sumam frumentum meum in tempore suo et vinum meum in tempore suo et
 10 liberabo lanam meam et linum meum quae operiebant ignominiam eius et nunc revelabo stultitiam
 11 eius in oculis amatorum eius et vir non eruet eam de manu mea et cessare faciam omne gaudium
 12 eius sollemnitatem eius neomeniam eius sabbatum eius et omnia festa tempora eius et corrumpam
 vineam eius et ficum eius de quibus dixit mercedes hae meae sunt quas dederunt mihi amatores
 13 mei et ponam eam in saltu et comedet illam bestia agri et visitabo super eam dies Baalim quibus
 accendebat incensum et ornabatur inaure sua et monili suo et ibat post amatores suos et mei
 14 obliviscebatur dicit Dominus propter hoc ecce ego lactabo eam et ducam eam in solitudinem et
 15 loquar ad cor eius et dabo ei vinitores eius ex eodem loco et vallem Achor ad aperiendam spem
 16 et canet ibi iuxta dies iuventutis suae et iuxta dies ascensionis suae de terra Aegypti et erit in
 17 die illo ait Dominus vocabit me Vir meus et non vocabit me ultra Baali et auferam nomina
 18 Baalim de ore eius et non recordabitur ultra nominis eorum et percutiam eis foedus in die illa
 cum bestia agri et cum volucre caeli et cum reptili terrae et arcum et gladium et bellum conteram
 19 de terra et dormire eos faciam fiducialiter et sponsabo te mihi in sempiternum et sponsabo te
 20 mihi in iustitia et iudicio et in misericordia et miserationibus et sponsabo te mihi in fide et scies
 21 quia ego Dominus et erit in illa die exaudiam dicit Dominus exaudiam caelos et illi exaudient
 22 terram et terra exaudiet triticum et vinum et oleum et haec exaudient Hiezrahel et seminabo
 23 eam mihi in terram et miserebor eius quae fuit absque misericordia et dicam non populo meo
 24 populus meus tu et ipse dicet Dominus meus es tu

Chapter 3

¹ et dixit Dominus ad me adhuc vade dilige mulierem dilectam amico et adulteram sicut diligit
 Dominus filios Israhel et ipsi respectant ad deos alienos et diligunt vinacea uvarum ² et fodi eam
 mihi quindecim argenteis et choro hordei et dimidio choro hordei ³ et dixi ad eam dies multos
 expectabis me non fornicaberis et non eris viro sed et ego expectabo te ⁴ quia dies multos sedebunt
 filii Israhel sine rege et sine principe et sine sacrificio et sine altari et sine ephod et sine therafin
⁵ et post haec revertentur filii Israhel et quaerent Dominum Deum suum et David regem suum et
 pavebunt ad Dominum et ad bonum eius in novissimo dierum

Chapter 4

¹ audite verbum Domini filii Israhel quia iudicium Domino cum habitatoribus terrae non est
 enim veritas et non est misericordia et non est scientia Dei in terra ² maledictum et mendacium et
 homicidium et furtum et adulterium inundaverunt et sanguis sanguinem tetigit ³ propter hoc lugebit
 terra et infirmabitur omnis qui habitat in ea in bestia agri et in volucre caeli sed et pisces maris
 congregabuntur ⁴ verumtamen unusquisque non iudicet et non arguatur vir populus enim tuus sicut
 hii qui contradicunt sacerdoti ⁵ et corrues hodie et corruet etiam propheta tecum nocte tacere feci
 matrem tuam ⁶ conticuit populus meus eo quod non habuerit scientiam quia tu scientiam reppulisti
 repellam te ne sacerdotio fungaris mihi et oblita es legis Dei tui obliviscar filiorum tuorum et ego
⁷ secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi gloriam eorum in ignominiam commutabo
⁸ peccata populi mei comedent et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum ⁹ et erit sicut
¹⁰ populus sic sacerdos et visitabo super eum vias eius et cogitationes eius reddam ei et comedent
 et non saturabuntur fornicati sunt et non cessaverunt quoniam Dominum reliquerunt in non
 custodiendo ¹¹ fornicatio et vinum et ebrietas aufert cor ¹² populus meus in ligno suo interrogavit
 et baculus eius adnuntiavit ei spiritus enim fornicationum decepit eos et fornicati sunt a Deo suo
¹³ super capita montium sacrificabant et super colles accendebant thymiana subtus quercum et
 populum et terebinthum quia bona erat umbra eius ideo fornicabuntur filiae vestrae et sponsae
 vestrae adulterae erunt ¹⁴ non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatae et super sponsas
 vestras cum adulteraverint quoniam ipsi cum meretricibus versabantur et cum effeminatis
 sacrificabant et populus non intellegens vapulabit ¹⁵ si fornicaris tu Israhel non delinquat saltim

Iuda et nolite ingredi in Galgala et ne ascenderitis in Bethaven neque iuraveritis vivit Dominus
 16
 quoniam sicut vacca lasciviens declinavit Israhel nunc pascet eos Dominus quasi agnum in
 latitudine ¹⁷ particeps idolorum Ephraim dimitte eum ¹⁸ separatum est convivium eorum fornicatione
 fornicati sunt dilexerunt adferre ignominiam protectores eius ¹⁹ ligavit spiritus eam in alis suis et
 confundentur a sacrificiis suis

Chapter 5

¹
 audite hoc sacerdotes et attendite domus Israhel et domus regis auscultate quia vobis iudicium
 est quoniam laqueus facti estis speculationi et rete expansum super Thabor ² et victimas declinastis
 in profundum et ego eruditor omnium eorum ³ ego scio Ephraim et Israhel non est absconditus a
 me quia nunc fornicatus est Ephraim contaminatus est Israhel ⁴ non dabunt cogitationes suas ut
 revertantur ad Dominum suum quia spiritus fornicationis in medio eorum et Dominum non
 cognoverunt ⁵ et respondebit arrogantia Israhel in facie eius et Israhel et Ephraim ruent in iniquitate
 sua ruet etiam Iudas cum eis ⁶ in gregibus suis et in armentis suis vadent ad quaerendum Dominum
 et non invenient ablatus est ab eis ⁷ in Domino praevaricati sunt quia filios alienos genuerunt nunc
 devorabit eos mensis cum partibus suis ⁸ clangite bucina in Gabaa tuba in Rama ululate in Bethaven
 post tergum tuum Benjamin ⁹ Ephraim in desolatione erit in die correptionis in tribubus Israhel
 ostendi fidem ¹⁰ facti sunt principes Iuda quasi adsumentes terminum super eos effundam quasi
 aquam iram meam ¹¹ calumniam patiens Ephraim fractus iudicio quoniam coepit abire post sordem
¹² et ego quasi tineam Ephraim et quasi putredo domui Iuda ¹³ et vidit Ephraim languorem suum et
 Iudas vinculum suum et abiit Ephraim ad Assur et misit ad regem ultorem et ipse non poterit sanare
 vos nec solvere poterit a vobis vinculum ¹⁴ quoniam ego quasi leaena Ephraim et quasi catulus
 leonis domui Iuda ego ego capiam et vadam tollam et non est qui eruat ¹⁵ vadens revertar ad locum
 meum donec deficiatis et quaeratis faciem meam

Chapter 6

¹ in tribulatione sua mane consurgunt ad me venite et revertamur ad Dominum ² quia ipse cepit
 et sanabit nos percutiet et curabit nos ³ vivificabit nos post duos dies in die tertia suscitabit nos et
 vivemus in conspectu eius sciemus sequemurque ut cognoscamus Dominum quasi diluculum
 praeparatus est egressus eius et veniet quasi imber nobis temporaneus et serotinus terrae ⁴ quid
 faciam tibi Ephraim quid faciam tibi Iuda misericordia vestra quasi nubes matutina et quasi ros
 mane pertransiens ⁵ propter hoc dolavi in prophetis occidi eos in verbis oris mei et iudicia tua quasi
 lux egredientur ⁶ quia misericordiam volui et non sacrificium et scientiam Dei plus quam holocausta
⁷ ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum ibi praevaricati sunt in me ⁸ Galaad civitas
 operantium idolum subplantata sanguine ⁹ et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum
 in via interficientium pergentes de Sychem quia scelus operati sunt ¹⁰ in domo Israhel vidi
 horrendum ibi fornicationes Ephraim contaminatus est Israhel ¹¹ sed et Iuda pone messem tibi cum
 convertero captivitatem populi mei

Chapter 7

¹ cum sanare vellem Israhel revelata est iniquitas Ephraim et malitia Samariae quia operati sunt
 mendacium et fur ingressus est spolians latrunculus foris ² et ne forte dicant in cordibus suis omnem
 malitiam eorum me recordatum nunc circumdederunt eos adinventiones suae coram facie mea
 factae sunt ³ in malitia sua laetificaverunt regem et in mendaciis suis principes ⁴ omnes adulterantes
 quasi clibanus succensus a coquente quievit paululum civitas a commixtione fermenti donec
 fermentaretur totum ⁵ dies regis nostri coeperunt principes furere a vino extendit manum suam
 cum inlusoribus ⁶ quia adplicuerunt quasi clibanum cor suum cum insidiaretur eis tota nocte dormivit
 coquens eos mane ipse succensus quasi ignis flammae ⁷ omnes calefacti sunt quasi clibanus et
 devoraverunt iudices suos omnes reges eorum ceciderunt non est qui clamet in eis ad me ⁸ Ephraim
 in populis ipse commiscebatur Ephraim factus est subcinericius qui non reversatur ⁹ comederunt
 alieni robur eius et ipse nescivit sed et cani effusi sunt in eo et ipse ignoravit ¹⁰ et humiliabitur
 superbia Israhel in facie eius nec reversi sunt ad Dominum Deum suum et non quaesierunt eum in
 omnibus his ¹¹ et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor Aegyptum invocabant

ad Assyrios abierunt ¹² et cum profecti fuerint expandam super eos rete meum quasi volucrem
 caeli detraham eos caedam eos secundum auditionem coetus eorum ¹³ vae eis quoniam recesserunt
 a me vastabuntur quia praevaricati sunt in me et ego redemi eos et ipsi locuti sunt contra me mendacia
¹⁴ et non clamaverunt ad me in corde suo sed ululabant in cubilibus suis super triticum et vinum
 ruminabant recesserunt a me ¹⁵ et ego erudivi et confortavi brachia eorum et in me cogitaverunt
 malitiam ¹⁶ reversi sunt ut essent absque iugo facti sunt quasi arcus dolosus cadent in gladio
 principes eorum a furore linguae suae ista subsannatio eorum in terra Aegypti

Chapter 8

¹ in gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini pro eo quod transgressi sunt foedus
 meum et legem meam praevaricati sunt ² me invocabunt Deus meus cognovimus te Israhel ³ proiecit
 Israhel bonum inimicus persequetur eum ⁴ ipsi regnaverunt et non ex me principes extiterunt et
 non cognovi argentum suum et aurum suum fecerunt sibi idola ut interirent ⁵ proiectus est vitulus
 tuus Samaria iratus est furor meus in eis usquequo non poterunt emundari ⁶ quia ex Israhel et ipse
 est artifex fecit illum et non est Deus quoniam in aranearum telas erit vitulus Samariae ⁷ quia
 ventum seminabunt et turbinem metent culmus stans non est in eis germen non faciet farinam quod
 si et fecerit alieni comedent eam ⁸ devoratus est Israhel nunc factus est in nationibus quasi vas
 immundum ⁹ quia ipsi ascenderunt ad Assur onager solitarius sibi Ephraim munera dederunt
 amatoribus ¹⁰ sed et cum mercede conduxerint nationes nunc congregabo eos et quiescent paulisper
 ab onere regis et principum ¹¹ quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum factae sunt ei arae
 in delictum ¹² scribam ei multiplices leges meas quae velut alienae computatae sunt ¹³ hostias adfer
 adfer immolabunt carnes et comedent Dominus non suscipiet eas nunc recordabitur iniquitatis
 eorum et visitabit peccata eorum ipsi in Aegyptum convertentur ¹⁴ et oblitus est Israhel factoris
 sui et aedificavit delubra et Iudas multiplicavit urbes munitas et mittam ignem in civitates eius et
 devorabit aedes illius

Chapter 9

¹ noli laetari Israhel noli exultare sicut populi quia fornicatus es a Deo tuo dilexisti mercedem
 super omnes areas tritici ² area et torcular non pascet eos et vinum mentietur eis ³ non habitabunt
 in terra Domini reversus est Ephraim Aegyptum et in Assyriis pollutum comedit ⁴ non libabunt
 Domino vinum et non placebunt ei sacrificia eorum quasi panis lugentium omnes qui comedunt
 eum contaminabuntur quia panis eorum animae ipsorum non intrabit in domum Domini ⁵ quid
 facietis in die sollempni in die festivitatis Domini ⁶ ecce enim profecti sunt a vastitate Aegyptus
 congregavit eos Memphis sepeliet eos desiderabile argenti eorum urtica hereditabit lappa in
 tabernaculis eorum ⁷ venerunt dies visitationis venerunt dies retributionis scitote Israhel stultum
 prophetam insanum virum spiritalem propter multitudinem iniquitatis tuae et multitudo amentiae
⁸ speculator Ephraim cum Deo meo propheta laqueus ruinae super omnes vias eius insania in domo
 Dei eius ⁹ profunde peccaverunt sicut in diebus Gabaa recordabitur iniquitatis eorum et visitabit
 peccata eorum ¹⁰ quasi uvas in deserto inveni Israhel quasi prima poma ficulneae in cacumine eius
 vidi patres eorum ipsi autem intraverunt ad Beelphegor et abalienati sunt in confusione et facti sunt
 abominabiles sicut ea quae dilexerunt ¹¹ Ephraim quasi avis avolavit gloria eorum a partu et ab
 utero et a conceptu ¹² quod si et enutrierint filios suos absque liberis eos faciam in hominibus sed
 et vae eis cum recessero ab eis ¹³ Ephraim ut vidi Tyrus erat fundata in pulchritudine et Ephraim
 educit ad interfectorem filios suos ¹⁴ da eis Domine quid dabis eis da eis vulvam sine liberis et
 ubera arentia ¹⁵ omnes nequitiae eorum in Galgal quia ibi exosos habui eos propter malitiam
 adinventionum eorum de domo mea eiciam eos non addam ut diligam eos omnes principes eorum
 recedentes ¹⁶ percussus est Ephraim radix eorum exsiccata est fructum nequaquam facient quod
 si et genuerint interficiam amantissima uteri eorum ¹⁷ abiciet eos Deus meus quia non audierunt
 eum et erunt vagi in nationibus

Chapter 10

¹ vitis frondosa Israhel fructus adaequatus est ei secundum multitudinem fructus sui multiplicavit
 altaria iuxta ubertatem terrae suae exuberavit simulacris ² divisum est cor eorum nunc interibunt
 ipse confringet simulacra eorum depopulabitur aras eorum ³ quia nunc dicent non est rex nobis
 non enim timemus Dominum et rex quid faciet nobis ⁴ loquimini verba visionis inutilis et ferietis
 foedus et germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri ⁵ vaccas Bethaven coluerunt
 habitatores Samariae quia luxit super eum populus eius et aeditui eius super eum exultaverunt in
 gloria eius quia migravit ab eo ⁶ siquidem et ipse in Assur delatus est munus regi ultori confusio
 Ephraim capiet et confundetur Israhel in voluntate sua ⁷ transire fecit Samaria regem suum quasi
 spumam super faciem aquae ⁸ et disperdentur excelsa idoli peccatum Israhel lappa et tribulus
 ascendet super aras eorum et dicent montibus operite nos et collibus cadite super nos ⁹ ex diebus
 Gabaa peccavit Israhel ibi steterunt non comprehendet eos in Gabaa proelium super filios iniquitatis
¹⁰ iuxta desiderium meum corripiam eos congregabuntur super eos populi cum corripientur propter
 duas iniquitates suas ¹¹ Ephraim vitula docta diligere trituram et ego transivi super pulchritudinem
 colli eius ascendam super Ephraim arabit Iudas confringet sibi sulcos Iacob ¹² seminate vobis in
 iustitia metite in ore misericordiae innovate vobis novale tempus autem requirendi Dominum cum
 venerit qui docebit vos iustitiam ¹³ arastis impietatem iniquitatem messuistis comedistis frugem
 mendacii quia confisus es in viis tuis in multitudine fortium tuorum ¹⁴ consurget tumultus in populo
 tuo et omnes munitiones tuae vastabuntur sicut vastatus est Salman a domo eius qui iudicavit Baal
 in die proelii matre super filios adlisa ¹⁵ sic fecit vobis Bethel a facie malitiae nequitiarum vestrarum

Chapter 11

¹ sicuti mane transit pertransiit rex Israhel quia puer Israhel et dilexi eum et ex Aegypto vocavi
 filium meum ² vocaverunt eos sic abierunt a facie eorum Baalim immolabant et simulacris
 sacrificabant ³ et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis et nescierunt quod
 curarem eos ⁴ in funiculis Adam traham eos in vinculis caritatis et ero eis quasi exaltans iugum
 super maxillas eorum et declinavi ad eum ut vesceretur ⁵ non revertetur in terram Aegypti et Assur

ipse rex eius quoniam noluerunt converti⁶ coepit gladius in civitatibus eius et consumet electos
 eius et comedet capita eorum⁷ et populus meus pendebit ad reditum meum iugum autem inponetur
 ei simul quod non auferetur⁸ quomodo dabo te Ephraim protegam te Israhel quomodo dabo te
 sicut Adama ponam te ut Seboim conversum est in me cor meum pariter conturbata est paenitudo
 mea⁹ non faciam furorem irae meae non convertar ut disperdam Ephraim quoniam Deus ego et
 non homo in medio tui Sanctus et non ingrediar civitatem¹⁰ post Dominum ambulabunt quasi leo
 rugiet quia ipse rugiet et formidabunt filii maris¹¹ et avolabunt quasi avis ex Aegypto et quasi
 columba de terra Assyriorum et conlocabo eos in domibus suis dicit Dominus¹² circumdedit me
 in negatione Ephraim et in dolo domus Israhel Iudas autem testis descendit cum Deo et cum sanctis
 fidelis

Chapter 12

¹ Ephraim pascit ventum et sequitur aestum tota die mendacium et vastitatem multiplicat et
 foedus cum Assyriis iniit et oleum in Aegyptum ferebat² iudicium ergo Domini cum Iuda et visitatio
 super Iacob iuxta vias eius et iuxta adinventiones eius reddet ei³ in utero subplantavit fratrem suum
 et in fortitudine sua directus est cum angelo⁴ et invaluit ad angelum et confortatus est flevit et
 rogavit eum in Bethel invenit eum et ibi locutus est nobiscum⁵ et Dominus Deus exercituum
 Dominus memoriale eius⁶ et tu ad Deum tuum converteris misericordiam et iudicium custodi et
 spera in Deo tuo semper⁷ Chanaan in manu eius statera dolosa calumniam dilexit⁸ et dixit Ephraim
 verumtamen dives effectus sum inveni idolum mihi omnes labores mei non invenient mihi
 iniquitatem quam peccavi⁹ et ego Dominus Deus tuus ex terra Aegypti adhuc sedere te faciam in
 tabernaculis sicut in diebus festivitatis¹⁰ et locutus sum super prophetas et ego visionem multiplicavi
 et in manu prophetarum adsimilatus sum¹¹ si Galaad idolum tamen frustra erant in Galgal bubus
 immolantes nam et altaria eorum quasi acervi super sulcos agri¹² fugit Iacob in regionem Syriae
 et servivit Israhel in uxore et in uxore servavit¹³ in propheta autem eduxit Dominus Israhel de

Aegypto et in propheta servatus est ¹⁴ ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis et sanguis eius super eum veniet et obprobrium eius restituet ei Dominus suus

Chapter 13

¹ loquente Ephraim horror invasit Israhel et deliquit in Baal et mortuus est ² et nunc addiderunt ad peccandum feceruntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum factura artificum totum est his ipsi dicunt immolate homines vitulos adorantes ³ idcirco erunt quasi nubes matutina et sicut ros matutinus praeteriens sicut pulvis turbine raptus ex area et sicut fumus de fumario ⁴ ego autem Dominus Deus tuus ex terra Aegypti et Deum absque me nescies et salvator non est praeter me ⁵ ego cognovi te in deserto in terra solitudinis ⁶ iuxta pascua sua et adimpleti sunt et saturati elevaverunt cor suum et obliti sunt mei ⁷ et ero eis quasi leaena sicut pardus in via Assyriorum ⁸ occurram eis quasi ursa raptis catulis et dirumpam interiora iecoris eorum et consumam eos ibi quasi leo bestia agri scindet eos ⁹ perditio tua Israhel tantummodo in me auxilium tuum ¹⁰ ubi est rex tuus maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis et iudices tui de quibus dixisti da mihi regem et principes ¹¹ dabo tibi regem in furore meo et auferam in indignatione mea ¹² conligata est iniquitas Ephraim absconditum peccatum eius ¹³ dolores parturientis venient ei ¹⁴ ipse filius non sapiens nunc enim non stabit in contritione filiorum ¹⁴ de manu mortis liberabo eos de morte redimam eos ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne consolatio abscondita est ab oculis meis ¹⁵ quia ipse inter fratres dividet adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem et siccabit venas eius et desolabit fontem eius et ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis

Chapter 14

¹ pereat Samaria quoniam ad amaritudinem concitavit Dominum suum in gladio pereat parvuli eorum elidantur et fetae eius discendantur ² convertere Israhel ad Dominum Deum tuum quoniam corruisti in iniquitate tua ³ tollite vobiscum verba et convertimini ad Dominum dicite ei omnem

aufer iniquitatem et accipe bonum et reddemus vitulos labiorum nostrorum⁴ Assur non salvabit
 nos super equum non ascendemus nec dicemus ultra dii nostri opera manuum nostrarum quia eius
 qui in te est misereberis pupilli⁵ sanabo contritiones eorum diligam eos spontanee quia aversus
 est furor meus ab eo⁶ ero quasi ros Israhel germinabit quasi lilium et erumpet radix eius ut Libani
⁷ ibunt rami eius et erit quasi oliva gloria eius et odor eius ut Libani⁸ convertentur sedentes in
 umbra eius vivent tritico et germinabunt quasi vinea memoriale eius sicut vinum Libani⁹ Ephraim
 quid mihi ultra idola ego exaudiam et dirigam eum ego ut abietem virentem ex me fructus tuus
 inventus est

Joel

Chapter 1

¹ verbum Domini quod factum est ad Iohel filium Fatuhel² audite hoc senes et auribus percipite
 omnes habitatores terrae si factum est istud in diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum³ super
 hoc filiis vestris narrate et filii vestri filiis suis et filii eorum generationi alterae⁴ residuum eruciae
 comedit lucusta et residuum lucustae comedit bruchus et residuum bruchi comedit rubigo
⁵ expergescimini ebrii et flete et ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine quoniam periit ab ore
 vestro⁶ gens enim ascendit super terram meam fortis et innumerabilis dentes eius ut dentes leonis
 et molares eius ut catuli leonis⁷ posuit vineam meam in desertum et ficum meam decorticavit
 nudans spoliavit eam et proiecit albi facti sunt rami eius⁸ plange quasi virgo accincta sacco super
 virum pubertatis suae⁹ periit sacrificium et libatio de domo Domini luxerunt sacerdotes ministri
 Domini¹⁰ depopulata est regio luxit humus quoniam devastatum est triticum confusum est vinum
 elanguit oleum¹¹ confusi sunt agricolae ululaverunt vinitores super frumento et hordeo quia periit
 messis agri¹² vinea confusa est et ficus elanguit malogranatum et palma et malum et omnia ligna
 agri aruerunt quia confusum est gaudium a filiis hominum¹³ accingite vos et plangite sacerdotes
 ululate ministri altaris ingredimini cubate in sacco ministri Dei mei quoniam interiit de domo Dei
 vestri sacrificium et libatio¹⁴ sanctificate ieiunium vocate coetum congregate senes omnes

habitatores terrae in domum Dei vestri et clamate ad Dominum ¹⁵ a a a diei quia prope est dies
 Domini et quasi vastitas a potente veniet ¹⁶ numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt
 de domo Dei nostri laetitia et exultatio ¹⁷ computruerunt iumenta in stercore suo demolita sunt
 horrea dissipatae sunt apothecae quoniam confusum est triticum ¹⁸ quid ingemuit animal mugierunt
 greges armenti quia non est pascua eis sed et greges pecorum disperierunt ¹⁹ ad te Domine clamabo
 quia ignis comedit speciosa deserti et flamma succendit omnia ligna regionis ²⁰ sed et bestiae agri
 quasi area sitiens imbrem suspexerunt ad te quoniam exsiccati sunt fontes aquarum et ignis devoravit
 speciosa deserti

Chapter 2

¹ canite tuba in Sion ululate in monte sancto meo conturbentur omnes habitatores terrae quia
 venit dies Domini quia prope est ² dies tenebrarum et caliginis dies nubis et turbinis quasi mane
 expansum super montes populus multus et fortis similis ei non fuit a principio et post eum non erit
 usque in annos generationis et generationis ³ ante faciem eius ignis vorans et post eum exurens
 flamma quasi hortus voluptatis terra coram eo et post eum solitudo deserti neque est qui effugiat
 eum ⁴ quasi aspectus equorum aspectus eorum et quasi equites sic current ⁵ sicut sonitus quadrigarum
 super capita montium exilient sicut sonitus flammae ignis devorantis stipulam velut populus fortis
 praeparatus ad proelium ⁶ a facie eius cruciabuntur populi omnes vultus redigentur in ollam ⁷ sicut
 fortes current quasi viri bellatores ascendent murum vir in viis suis gradietur et non declinabunt a
 semitis suis ⁸ unusquisque fratrem suum non coartabit singuli in calle suo ambulabunt sed et per
 fenestras cadent et non demolientur ⁹ urbem ingredientur in muro current domos conscendent per
 fenestras intrabunt quasi fur ¹⁰ a facie eius contremuit terra moti sunt caeli sol et luna obtenebrati
 sunt et stellae retraxerunt splendorem suum ¹¹ et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus
 sui quia multa sunt nimis castra eius quia fortia et facientia verbum eius magnus enim dies Domini
 et terribilis valde et quis sustinebit eum ¹² nunc ergo dicit Dominus convertimini ad me in toto
 corde vestro in ieiunio et in fletu et in planctu ¹³ et scindite corda vestra et non vestimenta vestra
 et convertimini ad Dominum Deum vestrum quia benignus et misericors est patiens et multae
 misericordiae et praestabilis super malitia ¹⁴ quis scit si convertatur et ignoscat et relinquat post

se benedictionem sacrificium et libamen Domino Deo nostro ¹⁵ canite tuba in Sion sanctificate
¹⁶ ieunium vocate coetum ¹⁶ congregate populum sanctificate ecclesiam coadunate senes congregate
¹⁷ parvulos et sugentes ubera egrediatur sponsus de cubili suo et sponsa de thalamo suo ¹⁷ inter
 vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini et dicent parce Domine populo tuo et ne
 des hereditatem tuam in obprobrium ut dominantur eis nationes quare dicunt in populis ubi est Deus
¹⁸ eorum ¹⁸ zelatus est Dominus terram suam et pepercit populo suo ¹⁹ et respondit Dominus et dixit
 populo suo ecce ego mittam vobis frumentum et vinum et oleum et replebimini eo et non dabo vos
²⁰ ultra obprobrium in gentibus ²⁰ et eum qui ab aquilone est procul faciam a vobis et expellam eum
 in terram inviam et desertam faciem eius contra mare orientale et extremum eius ad mare novissimum
²¹ et ascendet fetor eius et ascendet putredo eius quia superbe egit ²¹ noli timere terra exulta et laetare
²² quoniam magnificavit Dominus ut faceret ²² nolite timere animalia regionis quia germinaverunt
²³ speciosa deserti quia lignum adtulit fructum suum ficus et vinea dederunt virtutem suam ²³ et filii
 Sion exultate et laetamini in Domino Deo vestro quia dedit vobis doctorem iustitiae et descendere
²⁴ faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum in principio ²⁴ et implebuntur areae frumento et
²⁵ redundabunt torcularia vino et oleo ²⁵ et reddam vobis annos quos comedit lucusta bruchus et
²⁶ rubigo et eruca fortitudo mea magna quam misi in vos ²⁶ et comedetis vescentes et saturabimini
 et laudabitis nomen Domini Dei vestri qui fecit vobiscum mirabilia et non confundetur populus
²⁷ meus in sempiternum ²⁷ et scietis quia in medio Israhel ego sum et ego Dominus Deus vester et
²⁸ non est amplius et non confundetur populus meus in aeternum ²⁸ et erit post haec effundam spiritum
 meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae senes vestri somnia
²⁹ somniabunt et iuvenes vestri visiones videbunt ²⁹ sed et super servos et ancillas in diebus illis
³⁰ effundam spiritum meum ³⁰ et dabo prodigia in caelo et in terra sanguinem et ignem et vaporem
³¹ fumi ³¹ sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et
³² horribilis ³² et erit omnis qui invocaverit nomen Domini salvus erit quia in monte Sion et in
 Hierusalem erit salvatio sicut dixit Dominus et in residuis quos Dominus vocaverit

Chapter 3

¹ quia ecce in diebus illis et in tempore illo cum convertero captivitatem Iuda et Hierusalem
² congregabo omnes gentes et deducam eas in valle Iosaphat et disceptabo cum eis ibi super populo
 meo et hereditate mea Israhel quos disperserunt in nationibus et terram meam diviserunt ³ et super
 populum meum miserunt sortem et posuerunt puerum in prostibulum et puellam vendiderunt pro
⁴ vino ut biberent verum quid vobis et mihi Tyrus et Sidon et omnis terminus Palestinorum numquid
 ultionem vos redditis mihi et si ulciscimini vos contra me cito velociter reddam vicissitudinem
⁵ vobis super caput vestrum argentum enim meum et aurum tulistis et desiderabilia mea et
 pulcherrima intulistis in delubra vestra ⁶ et filios Iuda et filios Hierusalem vendidistis filiis
 Graecorum ut longe faceretis eos de finibus suis ⁷ ecce ego suscitabo eos de loco in quo vendidistis
⁸ eos et convertam retributionem vestram in caput vestrum et vendam filios vestros et filias vestras
 in manibus filiorum Iuda et venundabunt eos Sabeis genti longinquaе quia Dominus locutus est
⁹ clamate hoc in gentibus sanctificate bellum suscite robustos accedant ascendant omnes viri
¹⁰ bellatores concidite aratra vestra in gladios et ligones vestros in lanceas infirmus dicat quia fortis
¹¹ ego sum erumpite et venite omnes gentes de circuitu et congregamini ibi occumbere faciet
¹² Dominus robustos tuos consurgant et ascendant gentes in vallem Iosaphat quia ibi sedebo ut
¹³ iudicem omnes gentes in circuitu mittite falces quoniam maturavit messis venite et descendite
¹⁴ quia plenum est torcular exuberant torcularia quia multiplicata est malitia eorum populi populi
¹⁵ in valle concisionis quia iuxta est dies Domini in valle concisionis sol et luna obtenebricata sunt
¹⁶ et stellae retraxerunt splendorem suum et Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem
¹⁷ suam et movebuntur caeli et terra et Dominus spes populi sui et fortitudo filiorum Israhel et
 scietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion in monte sancto meo et erit Hierusalem
¹⁸ sancta et alieni non transibunt per eam amplius et erit in die illa stillabunt montes dulcedinem
 et colles fluent lacte et per omnes rivos Iuda ibunt aquae et fons de domo Domini egredietur et
¹⁹ inrigabit torrentem Spinarum Aegyptus in desolatione erit et Idumea in desertum perditionis
²⁰ pro eo quod inique egerint in filios Iuda et effuderint sanguinem innocentem in terra sua et
 Iudaea in aeternum habitabitur et Hierusalem in generatione et generationem

Amos

Chapter 1

¹ verba Amos qui fuit in pastoralibus de Thecuæ quæ vidit super Israhel in diebus Oziae regis
 Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel ante duos annos terraemotus ² et dixit Dominus
 de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et luxerunt speciosa pastorum et exsiccatus est
 vertex Carmeli ³ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Damasci et super quattuor non convertam
 eum eo quod trituraverint in plaustriis ferreis Galaad ⁴ et mittam ignem in domum Azahel et devorabit
 domos Benadad ⁵ et conteram vectem Damasci et disperdam habitorem de campo Idoli et tenentem
 sceptrum de domo Voluptatis et transferetur populus Syriae Cyrenen dicit Dominus ⁶ haec dicit
 Dominus super tribus sceleribus Gazæ et super quattuor non convertam eum eo quod transtulerit
 captivitatem perfectam ut concluderet eam in Idumea ⁷ et mittam ignem in murum Gazæ et devorabit
 aedes eius ⁸ et disperdam habitorem de Azoto et tenentem sceptrum de Ascalone et convertam
 manum meam super Accaron et peribunt reliqui Philisthinorum dicit Dominus Deus ⁹ haec dicit
 Dominus super tribus sceleribus Tyri et super quattuor non convertam eum eo quod concluderint
 captivitatem perfectam in Idumea et non sint recordati foederis fratrum ¹⁰ et emittam ignem in
 murum Tyri et devorabit aedes eius ¹¹ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Edom et super
 quattuor non convertam eum eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum et violaverit
 misericordiam eius et tenuerit ultra furorem suum et indignationem suam servaverit usque in finem
¹² mittam ignem in Theman et devorabit aedes Bosrae ¹³ haec dicit Dominus super tribus sceleribus
 filiorum Ammon et super quattuor non convertam eum eo quod disseuerit praegnantem Galaad ad
 dilatandum terminum suum ¹⁴ et succendam ignem in muro Rabbae et devorabit aedes eius in
 ululatu in die belli et in turbine in die commotionis ¹⁵ et ibit Melchom in captivitatem ipse et
 principes eius simul dicit Dominus

Chapter 2

¹ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Moab et super quattuor non convertam eum eo
quod incenderit ossa regis Idumeae usque ad cinerem ² et mittam ignem in Moab et devorabit aedes
Carioth et morietur in sonitu Moab in clangore tubae ³ et disperdam iudicem de medio eius et
omnes principes eius interficiam cum eo dicit Dominus ⁴ haec dicit Dominus super tribus sceleribus
Iuda et super quattuor non convertam eum eo quod abiecerint legem Domini et mandata eius non
custodierint deceperunt enim eos idola sua post quae abierant patres eorum ⁵ et mittam ignem in
Iuda et devorabit aedes Hierusalem ⁶ haec dicit Dominus super tribus sceleribus Israhel et super
quattuor non convertam eum pro eo quod vendiderit argenteo iustum et pauperem pro calciamentis
⁷ qui conterunt super pulverem terrae capita pauperum et viam humilium declinant et filius ac pater
eius ierunt ad puellam ut violarent nomen sanctum meum ⁸ et super vestimentis pigneratis
accubuerunt iuxta omne altare et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui ⁹ ego autem
exterminavi Amorreum a facie eorum cuius altitudo cedrorum altitudo eius et fortis ipse quasi
quercus et contrivi fructum eius desuper et radices eius subter ¹⁰ ego sum qui ascendere vos feci
de terra Aegypti et eduxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis terram Amorrei ¹¹ et
suscitavi de filiis vestris in prophetas et de iuvenibus vestris nazarenos numquid non ita est filii
Israhel dicit Dominus ¹² et propinabatis nazarenis vino et prophetis mandabatis dicentes ne
prophetetis ¹³ ecce ego stridebo super vos sicut stridet plastrum onustum faeno ¹⁴ et peribit fuga
a veloce et fortis non obtinebit virtutem suam et robustus non salvabit animam suam ¹⁵ et tenens
arcum non stabit et velox pedibus suis non salvabitur et ascensor equi non salvabit animam suam
¹⁶ et robustus corde inter fortes nudus fugiet in die illa dicit Dominus

Chapter 3

¹ audite verbum quod locutus est Dominus super vos filii Israhel super omni cognatione quam
eduxi de terra Aegypti dicens ² tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae idcirco
visitabo super vos omnes iniquitates vestras ³ numquid ambulabunt duo pariter nisi convenerit eis
⁴ numquid rugiet leo in saltu nisi habuerit praedam numquid dabit catulus leonis vocem de cubili

suo nisi aliquid adprehenderit ⁵ numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe numquid
 auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit ⁶ si clanget tuba in civitate et populus non
 expavescet si erit malum in civitate quod Dominus non fecit ⁷ quia non faciet Dominus Deus
 verbum nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas ⁸ leo rugiet quis non timebit
 Dominus Deus locutus est quis non prophetabit ⁹ auditum facite in aedibus Azoti et in aedibus
 terrae Aegypti et dicite congregamini super montes Samariae et videte insanias multas in medio
 eius et calumniam patientes in penetrabilibus eius ¹⁰ et nescierunt facere rectum dicit Dominus
 thesaurizantes iniquitatem et rapinas in aedibus suis ¹¹ propterea haec dicit Dominus Deus
 tribulabitur et circumietur terra et detrahetur ex te fortitudo tua et diripientur aedes tuae ¹² haec
 dicit Dominus quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremum auriculae sic eruentur
 filii Israhel qui habitant in Samaria in plaga lectuli et in Damasco grabatti ¹³ audite et contestamini
 in domo Iacob dicit Dominus Deus exercituum ¹⁴ quia in die cum visitare coepero praevaricationes
 Israhel super eum visitabo et super altaria Bethel et amputabuntur cornua altaris et cadent in terram
¹⁵ et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva et peribunt domus eburneae et dissipabuntur
 aedes multae dicit Dominus

Chapter 4

¹ audite verbum hoc vaccae pingues quae estis in monte Samariae quae calumniam facitis egenis
 et confringitis pauperes quae dicitis dominis vestris adferte et bibemus ² iuravit Dominus Deus in
 sancto suo quia ecce dies venient super vos et levabunt vos in contis et reliquias vestras in ollis
 ferventibus ³ et per aperturas exhibitis altera contra alteram et proiciemini in Armon dicit Dominus
⁴ venite ad Bethel et impie agite ad Galgalam et multiplicare praevaricationem et offerte mane
 victimas vestras tribus diebus decimas vestras ⁵ et sacrificare de fermentato laudem et vocare
 voluntarias oblationes et adnuntiate sic enim voluistis filii Israhel dicit Dominus Deus ⁶ unde et
 ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris et indigentiam panum in omnibus locis
 vestris et non estis reversi ad me dicit Dominus ⁷ ego quoque prohibui a vobis imbrem cum adhuc
 tres menses superessent usque ad messem et plui super civitatem unam et super civitatem alteram

non plui pars una conpluta est et pars super quam non plui aruit⁸ et venerunt duae et tres civitates
 ad civitatem unam ut biberent aquam et non sunt satiatae et non redistis ad me dicit Dominus
⁹
 percussi vos in vento urente et in aurugine multitudinem hortorum vestrorum et vinearum vestrarum
 oliveta vestra et ficeta vestra comedit eruca et non redistis ad me dicit Dominus¹⁰ misi in vos
 mortem in via Aegypti percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum
 et ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras et non redistis ad me dicit
 Dominus¹¹
 subverti vos sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et facti estis quasi torris
 raptus de incendio et non redistis ad me dicit Dominus¹² quapropter haec faciam tibi Israhel
 postquam autem haec fecero tibi praeparare in occursum Dei tui Israhel¹³ quia ecce formans
 montes et creans ventum et adnuntians homini eloquium suum faciens matutinam nebulam et
 gradiens super excelsa terrae Dominus Deus exercituum nomen eius

Chapter 5

¹
 audite verbum istud quod ego levo super vos planctum domus Israhel cecidit non adiciet ut
 resurgat² virgo Israhel proiecta est in terram suam non est qui suscitet eam³ quia haec dicit
 Dominus Deus urbs de qua egrediebantur mille relinquentur in ea centum et de qua egrediebantur
 centum relinquentur in ea decem in domo Israhel⁴ quia haec dicit Dominus domui Israhel quaerite
 me et vivetis⁵ et nolite quaerere Bethel et in Galgala nolite intrare et in Bersabee non transibitis
 quia Galgala captiva ducetur et Bethel erit inutilis⁶ quaerite Dominum et vivite ne forte conburatur
 ut ignis domus Ioseph et devorabit et non erit qui extinguat Bethel⁷ qui convertitis in absinthium
 iudicium et iustitiam in terra relinquitis⁸ facientem Arcturum et Orionem et convertentem in mane
 tenebras et diem nocte mutantem qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus
 nomen eius⁹ qui subridet vastitatem super robustum et depopulationem super potentem adfert
¹⁰
 odio habuerunt in porta corripientem et loquentem perfecte abominati sunt¹¹ idcirco pro eo
 quod diripiebatis pauperem et praedam electam tollebatis ab eo domos quadro lapide aedificabitis
 et non habitabitis in eis vineas amantissimas plantabitis et non bibetis vinum earum¹² quia cognovi
 multa scelera vestra et fortia peccata vestra hostes iusti accipientes munus et pauperes in porta
 deprimentes¹³ ideo prudens in tempore illo tacebit quia tempus malum est¹⁴ quaerite bonum et

non malum ut vivatis et erit Dominus Deus exercituum vobiscum sicut dixistis ¹⁵ odite malum et
 diligite bonum et constituite in porta iudicium si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis
¹⁶ Ioseph propterea haec dicit Dominus Deus exercituum Dominator in omnibus plateis planctus
 et in cunctis quae foris sunt dicetur vae vae et vocabunt agricolam ad luctum et ad planctum eos
¹⁷ qui sciunt plangere et in omnibus vineis erit planctus quia pertransibo in medio tui dicit Dominus
¹⁸ vae desiderantibus diem Domini ad quid eam vobis dies Domini ista tenebrae et non lux
¹⁹ quomodo si fugiat vir a facie leonis et occurrat ei ursus et ingrediatur domum et innitatur manu
²⁰ sua super parietem et mordeat eum coluber numquid non tenebrae dies Domini et non lux et
²¹ caligo et non splendor in ea odi et proieci festivitates vestras et non capiam odorem coetuum
²² vestrorum quod si adtuleritis mihi holocaustomata et munera vestra non suscipiam et vota
²³ pinguium vestrorum non respiciam aufer a me tumultum carminum tuorum et cantica lyrae tuae
²⁴ non audiam et revelabitur quasi aqua iudicium et iustitia quasi torrens fortis ²⁵ numquid hostias
²⁶ et sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis domus Israhel et portastis tabernaculum
²⁷ Moloch vestro et imaginem idolorum vestrorum sidus dei vestri quae fecistis vobis et migrare
 vos faciam trans Damascum dixit Dominus Deus exercituum nomen eius

Chapter 6

¹ vae qui opulenti estis in Sion et confiditis in monte Samariae optimates capita populorum
 ingredienti pompatice domum Israhel ² transite in Chalanne et videte et ite inde in Emath magnam
 et descendite in Geth Palestinorum et ad optima quaeque regna horum si latior terminus eorum
³ termino vestro est qui separati estis in diem malum et adpropinquatis solio iniquitatis ⁴ qui dormitis
 in lectis eburneis et lascivitis in stratis vestris qui comeditis agnum de grege et vitulos de medio
⁵ armenti qui canitis ad vocem psalterii sicut David putaverunt se habere vasa cantici ⁶ bibentes
⁷ in fialis vinum et optimo unguento delibuti et nihil patiebantur super contritione Ioseph quapropter
⁸ nunc migrabunt in capite transmigrantium et auferetur factio lascivientium iuravit Dominus Deus
 in anima sua dicit Dominus Deus exercituum detestor ego superbiam Iacob et domos eius odi et
⁹ tradam civitatem cum habitatoribus suis quod si reliqui fuerint decem viri in domo una et ipsi

¹⁰ morientur et tollet eum propinquus suus et conburet eum ut efferat ossa de domo et dicet ei qui
¹¹ in penetrabilibus domus est numquid adhuc est apud te et respondebit finis est et dicet ei tace
¹² et non recorderis nominis Domini quia ecce Dominus mandabit et percutiet domum maiorem
¹³ ruinis et domum minorem scissionibus numquid currere queunt in petris equi aut arari potest in
¹⁴ bubalis quoniam convertistis in amaritudinem iudicium et fructum iustitiae in absinthium qui
¹⁵ laetamini in nihili qui dicitis numquid non in fortitudine nostra adsumpsimus nobis cornua ecce
 enim suscitabo super vos domus Israhel dicit Dominus Deus exercituum gentem et conterent vos
 ab introitu Emath usque ad torrentem Deserti

Chapter 7

¹ haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce fitor lucustae in principio germinantium serotini
² imbris et ecce serotinus post tonsorem regis et factum est cum consummasset comedere herbam
³ terrae et dixi Domine Deus propitius esto obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est misertus
⁴ est Dominus super hoc non erit dixit Dominus haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce vocabat
⁵ iudicium ad ignem Dominus Deus et devoravit abyssum multam et comedit simul partem et dixi
⁶ Domine Deus quiesce obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est misertus est Dominus super
⁷ hoc sed et istud non erit dixit Dominus Deus haec ostendit mihi et ecce Dominus stans super
⁸ murum litum et in manu eius trulla cementarii et dixit Dominus ad me quid tu vides Amos et dixi
⁹ trullam cementarii et dixit Dominus ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israhel non
¹⁰ adiciam ultra superinducere eum et demolientur excelsa idoli et sanctificationes Israhel
¹¹ desolabuntur et consurgam super domum Hieroboam in gladio et misit Amasias sacerdos Bethel
¹² ad Hieroboam regem Israhel dicens rebellavit contra te Amos in medio domus Israhel non poterit
¹³ terra sustinere universos sermones eius haec enim dicit Amos in gladio morietur Hieroboam et
¹⁴ Israhel captivus migrabit de terra sua et dixit Amasias ad Amos qui vides gradere fuge in terram
 Iuda et comede ibi panem et ibi prophetabis et in Bethel non adicies ultra ut propheta quia
 sanctificatio regis est et domus regni est et respondit Amos et dixit ad Amasiam non sum propheta

et non sum filius prophetae sed armentarius ego sum vellicans sycomoros ¹⁵ et tulit me Dominus
cum sequerer gregem et dixit ad me Dominus vade propheta ad populum meum Israhel ¹⁶ et nunc
audi verbum Domini tu dicis non prophetabis super Israhel et non stillabis super domum idoli
¹⁷
propter hoc haec dicit Dominus uxor tua in civitate fornicabitur et filii tui et filiae tuae in gladio
cadent et humus tua funiculo metietur et tu in terra polluta morieris et Israhel captivus migrabit de
terra sua

Chapter 8

¹ haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce uncinus pomorum ² et dixit quid tu vides Amos et
dixi uncinum pomorum et dixit Dominus ad me venit finis super populum meum Israhel non adiciam
ultra ut pertranseam eum ³ et stridebunt cardines templi in die illa dicit Dominus Deus multi
morientur in omni loco proicietur silentium ⁴ audite hoc qui conteritis pauperem et deficere facitis
egenos terrae ⁵ dicentes quando transibit mensis et venundabimus merces et sabbatum et aperiemus
frumentum ut inminuamus mensuram et augeamus siclum et subponamus stateras dolosas ⁶ ut
possideamus in argento egenos et pauperes pro calciamentis et quisquilias frumenti vendamus
⁷
iuravit Dominus in superbia Iacob si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum ⁸ numquid
super isto non commovebitur terra et lugebit omnis habitator eius et ascendet quasi fluvius universus
et eicietur et defluet quasi rivus Aegypti ⁹ et erit in die illa dicit Dominus occidet sol meridie et
tenebrescere faciam terram in die luminis ¹⁰ et convertam festivitates vestras in luctum et omnia
cantica vestra in planctum et inducam super omne dorsum vestrum saccum et super omne caput
calvitium et ponam eam quasi luctum unigeniti et novissima eius quasi diem amarum ¹¹ ecce dies
veniunt dicit Dominus et mittam famem in terram non famem panis neque sitim aquae sed audiendi
verbum Domini ¹² et commovebuntur a mari usque ad mare et ab aquilone usque ad orientem
circumibunt quaerentes verbum Domini et non invenient ¹³ in die illa deficient virgines pulchrae
et adolescentes in siti ¹⁴ qui iurant in delicto Samariae et dicunt vivit deus tuus Dan et vivit via
Bersabee et cadent et non resurgent ultra

Chapter 9

¹ vidi Dominum stantem super altare et dixit percute cardinem et commoveantur superliminaria
 avaritia enim in capite omnium et novissimum eorum in gladio interficiam non erit fuga eis fugiet
 et non salvabitur ex eis qui fugerit ² si descenderint usque ad infernum inde manus mea educet eos
 et si ascenderint usque ad caelum inde detraham eos ³ et si absconditi fuerint in vertice Carmeli
 inde scrutans auferam eos et si celaverint se ab oculis meis in fundo maris ibi mandabo serpenti et
 mordebit eos ⁴ et si abierint in captivitatem coram inimicis suis ibi mandabo gladio et occidet eos
 et ponam oculos meos super eos in malum et non in bonum ⁵ et Dominus Deus exercituum qui
 tangit terram et tabescet et lugebunt omnes habitantes in ea et ascendet sicut rivus omnis et defluet
 sicut fluvius Aegypti ⁶ qui aedificat in caelo ascensionem suam et fasciculum suum super terram
 fundavit qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius ⁷ numquid
 non ut filii Aethiopum vos estis mihi filii Israhel ait Dominus numquid non Israhel ascendere feci
 de terra Aegypti et Palestinos de Cappadocia et Syros de Cyrene ⁸ ecce oculi Domini Dei super
 regnum peccans et conteram illud a facie terrae verumtamen conterens non conteram domum Iacob
 dicit Dominus ⁹ ecce enim ego mandabo et concutiam in omnibus gentibus domum Israhel sicut
 concutitur in cribro et non cadet lapillus super terram ¹⁰ in gladio morientur omnes peccatores
 populi mei qui dicunt non adpropinquabit et non veniet super nos malum ¹¹ in die illo suscitabo
 tabernaculum David quod cecidit et reaedificabo aperturas murorum eius et ea quae corruerant
 instaurabo et reaedificabo eum sicut diebus antiquis ¹² ut possideant reliquias Idumeae et omnes
 nationes eo quod invocatum sit nomen meum super eos dicit Dominus faciens haec ¹³ ecce dies
 veniunt dicit Dominus et comprehendet arator messorum et calcator uvae mittentem semen et
 stillabunt montes dulcedinem et omnes colles culti erunt ¹⁴ et convertam captivitatem populi mei
 Israhel et aedificabunt civitates desertas et habitabunt et plantabunt vineas et bibent vinum earum
 et facient hortos et comedent fructus eorum

Obadiah

Chapter 1

¹ visio Abdiae haec dicit Dominus Deus ad Edom auditum audivimus a Domino et legatum ad
gentes misit surgite et consurgamus adversum eum in proelium ² ecce parvulum te dedi in gentibus
contemptibilis tu es valde ³ superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrae exaltantem
solum suum qui dicit in corde suo quis detrahet me in terram ⁴ si exaltatus fueris ut aquila et si
inter sidera posueris nidum tuum inde detraham te dicit Dominus ⁵ si fures introissent ad te si
latrones per noctem quomodo conticuisses nonne furati essent sufficientia sibi si vindemiares
introissent ad te numquid saltim racemos reliquissent tibi ⁶ quomodo scrutati sunt Esau
investigaverunt abscondita eius ⁷ usque ad terminum emiserunt te omnes viri foederis tui inluserunt
tibi invaluerunt adversum te viri pacis tuae qui comedunt tecum ponent insidias subter te non est
prudentia in eo ⁸ numquid non in die illa dicit Dominus perdam sapientes de Idumea et prudentiam
de monte Esau ⁹ et timebunt fortes tui a meridie ut intereat vir de monte Esau ¹⁰ propter
interfectionem et propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob operiet te confusio et peribis in aeternum
¹¹ in die cum stares adversus quando capiebant alieni exercitum eius et extranei ingrediebantur
portas eius et super Hierusalem mittebant sortem tu quoque eras quasi unus ex eis ¹² et non despicias
in die fratris tui in die peregrinationis eius et non laetaberis super filios Iuda in die perditionis eorum
et non magnificabis os tuum in die angustiae ¹³ neque ingredieris portam populi mei in die ruinae
eorum neque despicias et tu in malis eius in die vastitatis illius et non emitteris adversum exercitum
eius in die vastitatis illius ¹⁴ neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint et non concludes
reliquos eius in die tribulationis ¹⁵ quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes sicut fecisti
fiet tibi retributionem tuam convertet in caput tuum ¹⁶ quomodo enim bibisti super montem sanctum
meum bibent omnes gentes iugiter et bibent et absorbent et erunt quasi non sint ¹⁷ et in monte Sion
erit salvatio et erit sanctus et possidebit domus Iacob eos qui se possederant ¹⁸ et erit domus Iacob
ignis et domus Ioseph flamma et domus Esau stipula et succendentur in eis et devorabunt eos et
non erunt reliquiae domus Esau quia Dominus locutus est ¹⁹ et hereditabunt hii qui ad austrum
montem Esau et qui in campestribus Philisthim et possidebunt regionem Ephraim et regionem
Samariae et Benjamin possidebit Galaad ²⁰ et transmigratio exercitus huius filiorum Israhel omnia
Chananeorum usque ad Sarapham et transmigratio Hierusalem quae in Bosforo est possidebit
civitates austri

Jonah

Chapter 1

¹ et factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi dicens ² surge vade in Nineven civitatem
 grandem et praedica in ea quia ascendit malitia eius coram me ³ et surrexit Iona ut fugeret in Tharsis
 a facie Domini et descendit Ioppen et invenit navem euntem in Tharsis et dedit naulum eius et
 descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis a facie Domini ⁴ Dominus autem misit ventum magnum
 in mari et facta est tempestas magna in mari et navis periclitabatur conteri ⁵ et timuerunt nautae et
 clamaverunt viri ad deum suum et miserunt vasa quae erant in navi in mare ut adleviaretur ab eis
 et Iona descendit ad interiora navis et dormiebat sopore gravi ⁶ et accessit ad eum gubernator et
 dixit ei quid tu sopore deprimeris surge invoca Deum tuum si forte recogitet Deus de nobis et non
 pereamus ⁷ et dixit vir ad collegam suum venite et mittamus sortes et sciamus quare hoc malum
 sit nobis et miserunt sortes et cecidit sors super Ionam ⁸ et dixerunt ad eum indica nobis cuius causa
 malum istud sit nobis quod est opus tuum quae terra tua et quo vel ex quo populo es tu ⁹ et dixit
 ad eos Hebraeus ego sum et Dominum Deum caeli ego timeo qui fecit mare et aridam ¹⁰ et timuerunt
 viri timore magno et dixerunt ad eum quid hoc fecisti cognoverunt enim viri quod a facie Domini
 fugeret quia indicaverat eis ¹¹ et dixerunt ad eum quid faciemus tibi et cessabit mare a nobis quia
 mare ibat et intumescebat ¹² et dixit ad eos tollite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis
 scio enim ego quoniam propter me tempestas grandis haec super vos ¹³ et remigabant viri ut
 reverterentur ad aridam et non valebant quia mare ibat et intumescebat super eos ¹⁴ et clamaverunt
 ad Dominum et dixerunt quaesumus Domine ne pereamus in anima viri istius et ne des super nos
 sanguinem innocentem quia tu Domine sicut voluisti fecisti ¹⁵ et tulerunt Ionam et miserunt in
 mare et stetit mare a fervore suo ¹⁶ et timuerunt viri timore magno Dominum et immolaverunt
 hostias Domino et voverunt vota

Chapter 2

¹ et praeparavit Dominus piscem grandem ut deglutiret Ionam et erat Iona in ventre piscis tribus
 diebus et tribus noctibus ² et oravit Iona ad Dominum Deum suum de utero piscis ³ et dixit clamavi
 de tribulatione mea ad Dominum et exaudivit me de ventre inferni clamavi et exaudivisti vocem
 meam ⁴ et proiecisti me in profundum in corde maris et flumen circumdedit me omnes gurgites tui
 et fluctus tui super me transierunt ⁵ et ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum
 verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum ⁶ circumdederunt me aquae usque ad animam
 abyssus vallavit me pelagus operuit caput meum ⁷ ad extrema montium descendi terrae vectes
 concluderunt me in aeternum et sublevabis de corruptione vitam meam Domine Deus meus ⁸ cum
 angustiaretur in me anima mea Domini recordatus sum ut veniat ad te oratio mea ad templum
 sanctum tuum ⁹ qui custodiunt vanitates frustra misericordiam suam derelinquunt ¹⁰ ego autem in
 voce laudis immolabo tibi quaecumque vovi reddam pro salute Domino ¹¹ et dixit Dominus pisci
 et evomuit Ionam in aridam

Chapter 3

¹ et factum est verbum Domini ad Ionam secundo dicens ² surge vade ad Nineven civitatem
 magnam et praedica in ea praedicationem quam ego loquor ad te ³ et surrexit Iona et abiit in Nineven
 iuxta verbum Domini et Nineve erat civitas magna Dei itinere dierum trium ⁴ et coepit Iona introire
 in civitatem itinere diei unius et clamavit et dixit adhuc quadraginta dies et Nineve subvertetur ⁵ et
 crediderunt viri ninevitarum in Deo et praedicaverunt ieiunium et vestiti sunt saccis a maiore usque
 ad minorem ⁶ et pervenit verbum ad regem Nineve et surrexit de solio suo et abiecit vestimentum
 suum a se et indutus est sacco et sedit in cinere ⁷ et clamavit et dixit in Nineve ex ore regis et
 principum eius dicens homines et iumenta et boves et pecora non gustent quicquam nec pascantur
 et aquam non bibant ⁸ et operiantur saccis homines et iumenta et clament ad Dominum in fortitudine
 et convertatur vir a via sua mala et ab iniquitate quae est in manibus eorum ⁹ quis scit si convertatur
 et ignoscat Deus et revertatur a furore irae suae et non peribimus ¹⁰ et vidit Deus opera eorum quia
 conversi sunt a via sua mala et misertus est Deus super malitiam quam locutus fuerat ut faceret eis
 et non fecit

Chapter 4

¹ et adfflictus est Iona adfflictione magna et iratus est ² et oravit ad Dominum et dixit obsecro Domine numquid non hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea propter hoc praeoccupavi ut fugerem in Tharsis scio enim quia tu Deus clemens et misericors es patiens et multae miserationis et ignoscens super malitia ³ et nunc Domine tolle quaeso animam meam a me quia melior est mihi mors quam vita ⁴ et dixit Dominus putasne bene irasceris tu ⁵ et egressus est Iona de civitate et sedit contra orientem civitatis et fecit sibimet ibi umbraculum et sedebat subter eum in umbra donec videret quid accideret civitati ⁶ et praeparavit Dominus Deus hederam et ascendit super caput Ionae ut esset umbra super caput eius et protegeret eum laboraverat enim et laetatus est Iona super hederam laetitia magna ⁷ et paravit Deus vermem ascensu diluculo in crastinum et percussit hederam et exaruit ⁸ et cum ortus fuisset sol praecepit Dominus vento calido et urenti et percussit sol super caput Ionae et aestuabat et petivit animae suae ut moreretur et dixit melius est mihi mori quam vivere ⁹ et dixit Dominus ad Ionam putasne bene irasceris tu super hederam et dixit bene irascor ego usque ad mortem ¹⁰ et dixit Dominus tu doles super hederam in qua non laborasti neque fecisti ut cresceret quae sub una nocte nata est et una nocte periit

Micah

Chapter 1

¹ verbum Domini quod factum est ad Micham Morasthiten in diebus Ioatham Ahaz Ezechiae regum Iuda quod vidit super Samariam et Hierusalem ² audite populi omnes et attendat terra et plenitudo eius et sit Dominus Deus vobis in testem Dominus de templo sancto suo ³ quia ecce Dominus egreditur de loco suo et descendet et calcabit super excelsa terrae ⁴ et consumentur montes subtus eum et valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aquae quae decurrunt in praeceps ⁵ in scelere Iacob omne istud et in peccatis domus Israhel quod scelus Iacob nonne Samaria et quae excelsa Iudae nonne Hierusalem ⁶ et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea et detraham in vallem lapides eius et fundamenta eius revelabo ⁷ et omnia sculptilia eius concidentur et omnes mercedes eius conburentur igni et omnia idola eius ponam in perditionem

quia de mercedibus meretricis congregata sunt et usque ad mercedem meretricis revertentur⁸ super
 hoc plangam et ululabo vadam spoliatus et nudus faciam planctum velut draconum et luctum quasi
 strutionum⁹ quia desperata est plaga eius quia venit usque ad Iudam tetigit portam populi mei
 usque ad Hierusalem¹⁰ in Geth nolite adnuntiare lacrimis ne ploretis in domo Pulveris pulvere
 vos conspergite¹¹ et transite vobis habitatio Pulchra confusa ignominia non est egressa quae habitat
 in Exitu planctum domus Vicinae accipiet ex vobis quae stetit sibimet¹² quia infirmata est in
 bonum quae habitat in Amaritudinibus quia descendit malum a Domino in portam Hierusalem
 13
 tumultus quadrigae stuporis habitanti Lachis principium peccati est filiae Sion quia in te inventa
 sunt scelera Israhel¹⁴ propterea dabit emissarios super hereditatem Geth domus Mendacii in
 deceptionem regibus Israhel¹⁵ adhuc heredem adducam tibi quae habitas in Maresa usque Adollam
 16
 veniet gloria Israhel¹⁶ decalvare et tondere super filios deliciarum tuarum dilata calvitium tuum
 sicut aquila quoniam captivi ducti sunt ex te

Chapter 2

1
 vae qui cogitatis inutile et operamini malum in cubilibus vestris in luce matutina faciunt illud
 quoniam contra Deum est manus eorum² et concupierunt agros et violenter tulerunt et domos
 rapuerunt et calumniabantur virum et domum eius virum et hereditatem eius³ idcirco haec dicit
 Dominus ecce ego cogito super familiam istam malum unde non auferetis colla vestra et non
 ambulabitis superbi quoniam tempus pessimum est⁴ in die illa sumetur super vos parabola et
 cantabitur canticum cum suavitate dicentium depopulatione vastati sumus pars populi mei commutata
 est quomodo recedet a me cum revertatur qui regiones nostras dividat⁵ propter hoc non erit tibi
 mittens funiculum sortis in coetu Domini⁶ ne loquamini loquentes non stillabit super istos non
 comprehendet confusio⁷ dicit domus Iacob numquid abbreviatus est spiritus Domini aut tales sunt
 cogitationes eius nonne verba mea bona sunt cum eo qui recte graditur⁸ et e contrario populus
 meus in adversarium consurrexit desuper tunica pallium sustulistis eos qui transiebant simpliciter
 convertistis in bellum⁹ mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum a parvulis earum
 tulistis laudem meam in perpetuum¹⁰ surgite et ite quia non habetis hic requiem propter immunditiam

¹¹
 eius corrumpetur putredine pessima ¹¹ utinam non essem vir habens spiritum et mendacium potius
 loquerer stillabo tibi in vinum et in ebrietatem et erit super quem stillatur populus iste
¹²
 congregatione congregabo Iacob totum te in unum conducam reliquias Israhel pariter ponam
 illum quasi gregem in ovili quasi pecus in medio caularum tumultuabuntur a multitudine hominum
¹³
 ascendet enim pandens iter ante eos dividet et transibunt portam et egredientur per eam et
 transibit rex eorum coram eis et Dominus in capite eorum

Chapter 3

¹
 et dixi audite principes Iacob et duces domus Israhel numquid non vestrum est scire iudicium
²
 qui odio habetis bonum et diligitis malum qui violenter tollitis pelles eorum desuper eos et carnem
³
 eorum desuper ossibus eorum ³ qui comederunt carnem populi mei et pellem eorum desuper
 excoriaverunt et ossa eorum confregerunt et conciderunt sicut in lebete et quasi carnem in medio
⁴
 ollae ⁴ tunc clamabunt ad Dominum et non exaudiet eos et abscondet faciem suam ab eis in tempore
⁵
 illo sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis ⁵ haec dicit Dominus super prophetas qui seducunt
 populum meum qui mordent dentibus suis et praedicant pacem et si quis non dederit in ore eorum
⁶
 quippiam sanctificant super eum proelium ⁶ propterea nox vobis pro visione erit et tenebrae vobis
⁷
 pro divinatione et occumbet sol super prophetas et obtenebrabitur super eos dies ⁷ et confundentur
 qui vident visiones et confundentur divini et operient vultus suos omnes quia non est responsum
⁸
 Dei ⁸ verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini iudicio et virtute ut adnuntiem
⁹
 Iacob scelus suum et Israhel peccatum suum ⁹ audite haec principes domus Iacob et iudices domus
¹⁰
 Israhel qui abominamini iudicium et omnia recta pervertitis ¹⁰ qui aedificatis Sion in sanguinibus
¹¹
 et Hierusalem in iniquitate ¹¹ principes eius in muneribus iudicabant et sacerdotes eius in mercede
 docebant et prophetae eius in pecunia divinabant et super Dominum requiescebant dicentes numquid
¹²
 non Dominus in medio nostrum non venient super nos mala ¹² propter hoc causa vestri Sion quasi
 ager arabitur et Hierusalem quasi acervus lapidum erit et mons templi in excelsa silvarum

Chapter 4

¹ et in novissimo dierum erit mons domus Domini praeparatus in vertice montium et sublimis
 super colles et fluent ad eum populi ² et properabunt gentes multae et dicent venite ascendamus
 ad montem Domini et ad domum Dei Iacob et docebit nos de viis suis et ibimus in semitis eius quia
 de Sion egredietur lex et verbum Domini de Hierusalem ³ et iudicabit inter populos multos et
 corripiet gentes fortes usque in longinquum et concident gladios suos in vomeres et hastas suas in
 ligones non sumet gens adversus gentem gladium et non discent ultra belligerare ⁴ et sedebit vir
 subtus vineam suam et subtus ficum suam et non erit qui deterreat quia os Domini exercituum
 locutum est ⁵ quia omnes populi ambulabunt unusquisque in nomine dei sui nos autem ambulabimus
 in nomine Domini Dei nostri in aeternum et ultra ⁶ in die illa dicit Dominus congregabo claudicantem
 et eam quam eieceram colligam et quam adflixeram ⁷ et ponam claudicantem in reliquias et eam
 quae laboraverat in gentem robustam et regnabit Dominus super eos in monte Sion ex hoc nunc et
 usque in aeternum ⁸ et tu turris Gregis nebulosa filiae Sion usque ad te veniet et veniet potestas
 prima regnum filiae Hierusalem ⁹ nunc quare maerore contraheris numquid rex non est tibi aut
 consiliarius tuus periit quia comprehendit te dolor sicut parturientem ¹⁰ dole et satage filia Sion
 quasi parturiens quia nunc egredieris de civitate et habitabis in regione et venies usque ad Babylonem
 ibi liberaberis ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum ¹¹ et nunc congregatae sunt
 super te gentes multae quae dicunt lapidetur et aspiciat in Sion oculus noster ¹² ipsi autem non
 cognoverunt cogitationes Domini et non intellexerunt consilium eius quia congregavit eos quasi
 faenum areae ¹³ surge et tritura filia Sion quia cornu tuum ponam ferreum et ungulas tuas ponam
 aereas et comminues populos multos et interficiam Domino rapinas eorum et fortitudinem eorum
 Domino universae terrae

Chapter 5

¹ nunc vastaberis filia latronis obsidionem posuerunt super nos in virga percutient maxillam
 iudicis Israhel ² et tu Bethleem Ephrata parvulus es in milibus Iuda ex te mihi egredietur qui sit
 dominator in Israhel et egressus eius ab initio a diebus aeternitatis ³ propter hoc dabit eos usque
 ad tempus in quo parturiens pariet reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israhel ⁴ et stabit
 et pascet in fortitudine Domini in sublimitate nominis Domini Dei sui et convertentur quia nunc

⁵
 magnificabitur usque ad terminos terrae et erit iste pax Assyrius cum venerit in terram nostram
 et quando calcaverit in domibus nostris et suscitabimus super eum septem pastores et octo primates
⁶
 homines et pascent terram Assur in gladio et terram Nemrod in lanceis eius et liberabit ab Assur
⁷
 cum venerit in terram nostram et cum calcaverit in finibus nostris et erunt reliquiae Iacob in medio
 populorum multorum quasi ros a Domino et quasi stillae super herbam quae non expectat virum et
⁸
 non praestolatur filios hominum et erunt reliquiae Iacob in gentibus in medio populorum multorum
 quasi leo in iumentis silvarum et quasi catulus leonis in gregibus pecorum qui cum transierit et
⁹
 conculcaverit et ceperit non est qui eruat exaltabitur manus tua super hostes tuos et omnes inimici
¹⁰
 tui interibunt et erit in die illa dicit Dominus auferam equos tuos de medio tui et disperdam
¹¹
 quadrigas tuas et perdam civitates terrae tuae et destruam omnes munitiones tuas et auferam
¹²
 maleficia de manu tua et divinationes non erunt in te et perire faciam sculptilia tua et statuas
¹³
 tuas de medio tui et non adorabis ultra opera manuum tuarum et evellam lucos tuos de medio
¹⁴
 tui et conteram civitates tuas et faciam in furore et in indignatione ultionem in omnibus gentibus
 quae non audierunt

Chapter 6

¹
 audite quae Dominus loquitur surge contende iudicio adversum montes et audiant colles vocem
²
 tuam audiant montes iudicium Domini et fortia fundamenta terrae quia iudicium Domini cum
³
 populo suo et cum Israhel diiudicabitur populus meus quid feci tibi et quid molestus fui tibi
⁴
 responde mihi quia eduxi te de terra Aegypti et de domo servientium liberavi te et misi ante
⁵
 faciem tuam Mosen et Aaron et Mariam populus meus memento quaeso quid cogitaverit Balac
 rex Moab et quid responderit ei Balaam filius Beor de Setthim usque ad Galgalam ut cognosceret
⁶
 iustitias Domini quid dignum offeram Domino curvem genu Deo excelso numquid offeram ei
⁷
 holocaustomata et vitulos anniculos numquid placari potest Dominus in milibus arietum aut in
 multis milibus hircorum pinguium numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo fructum
⁸
 ventris mei pro peccato animae meae indicabo tibi o homo quid sit bonum et quid Dominus
 quaerat a te utique facere iudicium et diligere misericordiam et sollicitum ambulare cum Deo tuo

9
 vox Domini ad civitatem clamat et salus erit timentibus nomen tuum audite tribus et quis adprobabit
 illud¹⁰ adhuc ignis in domo impii thesauri iniquitatis et mensura minor irae plena¹¹ numquid
 iustificabo stateram impiam et saccelli pondera dolosa¹² in quibus divites eius repleti sunt iniquitate
 et habitantes in ea loquebantur mendacium et lingua eorum fraudulenta in ore eorum¹³ et ego ergo
 coepi percutere te perditione super peccatis tuis¹⁴ tu comedes et non saturaberis et humiliatio tua
 in medio tui et adprehendes et non salvabis et quos salvaveris in gladium dabo¹⁵ tu seminabis et
 non metes tu calcabis olivam et non ungueris oleo et mustum et non bibes vinum¹⁶ et custodisti
 praecepta Omri et omne opus domus Achab et ambulasti in voluntatibus eorum ut darem te in
 perditionem et habitantes in ea in sibilum et obprobrium populi mei portabis

Chapter 7

1
 vae mihi quia factus sum sicut qui colligit in autumnno racemos vindemiae non est botrus ad
 comedendum praecoquas ficus desideravit anima mea² periit sanctus de terra et rectus in hominibus
 non est omnes in sanguine insidiantur vir fratrem suum venatur ad mortem³ malum manuum
 suarum dicunt bonum princeps postulat et iudex in reddendo est et magnus locutus est desiderium
 animae suae et conturbaverunt eam⁴ qui optimus in eis est quasi paliurus et qui rectus quasi spina
 de sepe dies speculationis tuae visitatio tua venit nunc erit vastitas eorum⁵ nolite credere amico
 et nolite confidere in duce ab ea quae dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui⁶ quia filius
 contumeliam facit patri filia consurgit adversus matrem suam nurus contra socrum suam inimici
 hominis domestici eius⁷ ego autem ad Dominum aspiciam expectabo Deum salvatorem meum
 audiet me Deus meus⁸ ne laeteris inimica mea super me quia cecidi consurgam cum sedero in
 tenebris Dominus lux mea est⁹ iram Domini portabo quoniam peccavi ei donec iudicet causam
 meam et faciat iudicium meum educet me in lucem videbo in iustitiam eius¹⁰ et aspiciet inimica
 mea et operietur confusione quae dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus oculi mei videbunt in eam
 nunc erit in conculcationem ut lutum platearum¹¹ dies ut aedificentur maceriae tuae in die illa
 longe fiet lex¹² in die illa et usque ad te veniet Assur et usque ad civitates munitas et a civitatibus

munitis usque ad flumen et ad mare de mari et ad montem de monte ¹³ et erit terra in desolationem
 propter habitatores suos et propter fructum cogitationum eorum ¹⁴ pasce populum tuum in virga
 tua gregem hereditatis tuae habitantes solos in saltu in medio Carmeli pascentur Basan et Galaad
 iuxta dies antiquos ¹⁵ secundum dies egressionis tuae de terra Aegypti ostendam ei mirabilia
¹⁶ videbunt gentes et confundentur super omni fortitudine sua ponent manus super os aures eorum
¹⁷ surdae erunt ¹⁷ lingent pulverem sicut serpens velut reptilia terrae proturbabuntur de aedibus suis
 Dominum Deum nostrum desiderabunt et timebunt te ¹⁸ quis Deus similis tui qui aufers iniquitatem
 et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuae non inmittet ultra furorem suum quoniam volens
¹⁹ misericordiam est ¹⁹ revertetur et miserebitur nostri deponet iniquitates nostras et proiciet in
 profundum maris omnia peccata nostra

Nahum

Chapter 1

¹ onus Nineve liber visionis Naum Helcesei ² Deus aemulator et ulciscens Dominus ulciscens
 Dominus et habens furorem ulciscens Dominus in hostes suos et irascens ipse inimicis suis
³ Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem Dominus in tempestate
 et turbine viae eius et nebulae pulvis pedum eius ⁴ increpans mare et exsiccans illud et omnia
 flumina ad desertum deducens infirmatus est Basan et Carmelus et flos Libani elanguit ⁵ montes
 commoti sunt ab eo et colles adsolati sunt et contremuit terra a facie eius et orbis et omnes habitantes
 in eo ⁶ ante faciem indignationis eius quis stabit et quis resistet in ira furoris eius indignatio eius
 effusa est ut ignis et petrae dissolutae sunt ab eo ⁷ bonus Dominus et confortans in die tribulationis
 et sciens sperantes in se ⁸ et in diluvio praetereunte consummationem faciet loci eius et inimicos
 eius persequentur tenebrae ⁹ quid cogitatis contra Dominum consummationem ipse faciet non
 consurget duplex tribulatio ¹⁰ quia sicut spinae se invicem conplectuntur sic convivium eorum
 pariter potantium consumentur quasi stipula ariditate plena ¹¹ ex te exivit cogitans contra Dominum
 malitiam mente pertractans praevaricationem ¹² haec dicit Dominus si perfecti fuerint et ita plures

sic quoque adtondentur et pertransibit adflixit te et non adfligam te ultra¹³ et nunc conteram virgam
 eius de dorso tuo et vincula tua dirumpam¹⁴ et praecipiet super te Dominus non seminabitur ex
 nomine tuo amplius de domo Dei tui interficiam sculptile et conflatile ponam sepulchrum tuum
 quia inhonoratus es¹⁵ ecce super montes pedes evangelizantis et adnuntiantis pacem celebra Iuda
 festivitates tuas et redde vota tua quia non adiciet ultra ut pertranseat in te Belial universus interit

Chapter 2

¹ ascendit qui dispergat coram te qui custodit obsidionem contemplare viam conforta lumbos
 robora virtutem valde² quia reddidit Dominus superbiam Iacob sicut superbiam Israhel quia
 vastatores dissipaverunt eos et propagines eorum corruerunt³ clypeus fortium eius ignitus viri
 exercitus in coccineis igneae habenae currus in die praeparationis eius et agitatores consopiti sunt
⁴ in itineribus conturbati sunt quadrigae conlisae sunt in plateis aspectus eorum quasi lampades
 quasi fulgura discurrentia⁵ recordabitur fortium suorum ruent in itineribus suis velociter ascendent
 muros eius et praeparabitur umbraculum⁶ portae fluviorum apertae sunt et templum ad solum
 dirutum⁷ et miles captivus abductus est et ancillae eius minabantur gementes ut columbae
 murmurantes in cordibus suis⁸ et Nineve quasi piscina aquarum aquae eius ipsi vero fugerunt state
 state et non est qui revertatur⁹ diripite argentum diripite aurum et non est finis divitiarum ex
 omnibus vasis desiderabilibus¹⁰ dissipata et scissa et dilacerata et cor tabescens et dissolutio
 geniculorum et defectio in cunctis renibus et facies omnium sicut nigredo ollae¹¹ ubi est habitaculum
 leonum et pascua catulorum leonum ad quam ivit leo ut ingrederetur illuc catulus leonis et non est
 qui exterreat¹² leo cepit sufficienter catulis suis et necavit leaenis suis et implevit praeda speluncas
¹³ suas et cubile suum rapina ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et succendam usque ad
 fumum quadrigas eius et leunculos tuos comedet gladius et exterminabo de terra praedam tuam et
 non audietur ultra vox nuntiorum tuorum

Chapter 3

¹ vae civitas sanguinum universa mendacii dilaceratione plena non recedet a te rapina ² vox
 flagelli et vox impetus rotae et equi frementis et quadrigae ferventis equitis ascendentis ³ et micantis
 gladii et fulgurantis hastae et multitudinis interfectae et gravis ruinae nec est finis cadaverum et
 corruent in corporibus suis ⁴ propter multitudinem fornicationum meretricis speciosae et gratae et
 habentis maleficia quae vendidit gentes in fornicationibus suis et familias in maleficiis suis ⁵ ecce
 ego ad te dicit Dominus exercituum et revelabo pudenda tua in facie tua et ostendam gentibus
 nuditatem tuam et regnis ignominiam tuam ⁶ et proiciam super te abominationes et contumeliis te
 adficiam et ponam te in exemplum ⁷ et erit omnis qui viderit te resiliet a te et dicet vastata est
 Nineve quis commovebit super te caput unde quaeram consolatorem tibi ⁸ numquid melior es ab
 Alexandria populorum quae habitat in fluminibus aqua in circuitu eius cuius divitiae mare aquae
 muri eius ⁹ Aethiopia fortitudo et Aegyptus et non est finis Africa et Lybies fuerunt in auxilio tuo
¹⁰ sed et ipsa in transmigrationem ducta est in captivitatem parvuli eius elisi sunt in capite omnium
 viarum et super inclitos eius miserunt sortem et omnes optimates eius confixi sunt in conpedibus
¹¹ et tu ergo inebriaberis eris despecta et tu quaeres auxilium ab inimico ¹² omnes munitiones tuae
 sicuti ficus cum grossis suis si concussae fuerint cadent in os comedentis ¹³ ecce populus tuus
 mulieres in medio tui inimicis tuis adapertione pendentur portae terrae tuae devorabit ignis vectes
¹⁴ tuos ¹⁴ aquam propter obsidionem hauri tibi extrue munitiones tuas intra in lutum et calca subigens
 tene laterem ¹⁵ ibi comedet te ignis peribis gladio devorabit te ut bruchus congregare ut bruchus
 multiplicare ut lucusta ¹⁶ plures fecisti negotiationes tuas quam stellae sunt caeli bruchus expansus
¹⁷ est et avolavit ¹⁷ custodes tui quasi lucustae et parvuli tui quasi lucustae lucustarum quae considunt
 in sepibus in die frigoris sol ortus est et avolaverunt et non est cognitus locus earum ubi fuerint
¹⁸ dormitaverunt pastores tui rex Assur sepelientur principes tui latitavit populus tuus in montibus
 et non est qui congreget

Habakkuk

Chapter 1

¹ onus quod vidit Abacuc propheta ² usquequo Domine clamabo et non exaudies vociferabor
 ad te vim patiens et non salvabis ³ quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem videre praeda et
 iniustitia contra me et factum est iudicium et contradictio potentior ⁴ propter hoc lacerata est lex
 et non pervenit usque ad finem iudicium quia impius praevallet adversus iustum propterea egreditur
 iudicium perversum ⁵ aspiciate in gentibus et videte et admiramini et obstupescite quia opus factum
 est in diebus vestris quod nemo credet cum narrabitur ⁶ quia ecce ego suscitabo Chaldeos gentem
 amaram et velocem ambulans super latitudinem terrae ut possideat tabernacula non sua ⁷ horribilis
 et terribilis est ex semet ipsa iudicium et onus eius egredietur ⁸ leviores pardis equi eius et velociores
 lupis vespertinis et diffundentur equites eius equites namque eius de longe venient volabunt quasi
 aquila festinans ad comedendum ⁹ omnes ad praedam venient facies eorum ventus urens et
 congregabit quasi harenam captivitatem ¹⁰ et ipse de regibus triumphabit et tyranni ridiculi eius
 erunt ipse super omnem munitionem ridebit et conportabit aggerem et capiet eam ¹¹ tunc mutabitur
 spiritus et pertransibit et corruet haec est fortitudo eius dei sui ¹² numquid non tu a principio Domine
 Deus meus Sancte meus et non moriemur Domine in iudicium posuisti eum et fortem ut corripes
 fundasti eum ¹³ mundi sunt oculi tui ne videas malum et respicere ad iniquitatem non poteris quare
 non respicis super inique agentes et taces devorante impio iustio rem se ¹⁴ et facies homines quasi
 pisces maris et quasi reptile non habens principem ¹⁵ totum in hamo sublevavit traxit illud in sagma
 sua et congregavit in rete suo super hoc laetabitur et exultabit ¹⁶ propterea immolabit sagmae suae
 et sacrificabit reti suo quia in ipsis incrassata est pars eius et cibus eius electus ¹⁷ propter hoc ergo
 expandit sagram suam et semper interficere gentes non parcet

Chapter 2

¹ super custodiam meam stabo et figam gradum super munitionem et contemplanor ut videam
 quid dicatur mihi et quid respondeam ad arguentem me ² et respondit mihi Dominus et dixit scribe
 visum et explana eum super tabulas ut percurrat qui legerit eum ³ quia adhuc visus procul et apparebit
 in finem et non mentietur si moram fecerit expecta illum quia veniens veniet et non tardabit ⁴ ecce

qui incredulus est non erit recta anima eius in semet ipso iustus autem in fide sua vivet ⁵ et quomodo
 vinum potantem decipit sic erit vir superbus et non decorabitur qui dilatavit quasi infernus animam
 suam et ipse quasi mors et non adimpletur et congregabit ad se omnes gentes et coacervabit ad se
 omnes populos ⁶ numquid non omnes isti super eum parabolam sument et loquellam enigmatum
 eius et dicetur vae ei qui multiplicat non sua usquequo et adgravat contra se densum lutum ⁷ numquid
 non repente consurgent qui mordeant te et suscitabuntur lacerantes te et eris in rapinam eis ⁸ quia
 tu spoliasti gentes multas spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem
 hominis et iniquitatem terrae civitatis et omnium habitantium in ea ⁹ vae qui congregat avaritiam
 malam domui suae ut sit in excelso nidus eius et liberari se putat de manu mali ¹⁰ cogitasti
 confusionem domui tuae concidisti populos multos et peccavit anima tua ¹¹ quia lapis de pariete
 clamabit et lignum quod inter iuncturas aedificiorum est respondebit ¹² vae qui aedificat civitatem
 in sanguinibus et praeparat urbem in iniquitate ¹³ numquid non haec a Domino sunt exercituum
 laborabunt enim populi in multo igni et gentes in vacuum et deficient ¹⁴ quia replebitur terra ut
 cognoscat gloriam Domini quasi aquae operientes mare ¹⁵ vae qui potum dat amico suo mittens
 fel suum et inebrians ut aspiciat nuditatem eius ¹⁶ repletus est ignominia pro gloria bibe tu quoque
 et consopire circumdabit te calix dexteræ Domini et vomitus ignominiae super gloriam tuam
¹⁷ quia iniquitas Libani operiet te et vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominis et
 iniquitate terrae et civitatis et omnium habitantium in ea ¹⁸ quid prodest sculptile quia sculpsit illud
 fictor suus conflatile et imaginem falsam quia speravit in figmento fictor eius ut faceret simulacra
¹⁹ muta vae qui dicit ligno expergiscere surge lapidi tacenti numquid ipse docere poterit ecce iste
 coopertus est auro et argento et omnis spiritus non est in visceribus eius ²⁰ Dominus autem in
 templo sancto suo sileat a facie eius omnis terra

Chapter 3

¹ oratio Abacuc prophetae pro ignorationibus ² Domine audivi auditionem tuam et timui Domine
 opus tuum in medio annorum vivifica illud in medio annorum notum facies cum iratus fueris
 misericordiae recordaberis ³ Deus ab austro veniet et Sanctus de monte Pharan semper operuit

caelos gloria eius et laudis eius plena est terra ⁴ splendor eius ut lux erit cornua in manibus eius ibi
 abscondita est fortitudo eius ⁵ ante faciem eius ibit mors et egredietur diabolus ante pedes eius
⁶ stetit et mensus est terram aspexit et dissolvit gentes et contriti sunt montes saeculi incurvati sunt
 colles mundi ab itineribus aeternitatis eius ⁷ pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae turbabuntur
 pelles terrae Madian ⁸ numquid in fluminibus iratus es Domine aut in fluminibus furor tuus vel in
 mari indignatio tua quia ascendes super equos tuos et quadrigae tuae salvatio ⁹ suscitans suscitabis
 arcum tuum iuramenta tribubus quae locutus es semper fluvios scindes terrae ¹⁰ viderunt te et
 doluerunt montes gurges aquarum transiit dedit abyssus vocem suam altitudo manus suas levavit
¹¹ sol et luna steterunt in habitaculo suo in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurantis
 hastae tuae ¹² in fremitu conculcabis terram in furore obstupefacies gentes ¹³ egressus es in salutem
 populi tui in salutem cum christo tuo percussisti caput de domo impii denudasti fundamentum usque
 ad collum semper ¹⁴ maledixisti sceptris eius capiti bellatorum eius venientibus ut turbo ad
 dispergendum me exultatio eorum sicut eius qui devorat pauperem in abscondito ¹⁵ viam fecisti
 in mari equis tuis in luto aquarum multarum ¹⁶ audivi et conturbatus est venter meus ad vocem
 contremuerunt labia mea ingrediatur putredo in ossibus meis et subter me scateat ut requiescam in
 die tribulationis ut ascendam ad populum accinctum nostrum ¹⁷ ficus enim non florebit et non erit
 germen in vineis mentietur opus olivae et arva non adferent cibum abscedetur de ovili pecus et non
 erit armentum in praesepibus ¹⁸ ego autem in Domino gaudebo exultabo in Deo Iesu meo

Zephaniah

Chapter 1

¹ verbum Domini quod factum est ad Sofoniam filium Chusi filium Godoliae filii Amariae filii
 Ezechiae in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda ² congregans congregabo omnia a facie terrae dicit
 Dominus ³ congregans hominem et pecus congregans volatile caeli et pisces maris et ruinae
 impiorum erunt et disperdam homines a facie terrae dicit Dominus ⁴ et extendam manum meam
 super Iudam et super omnes habitantes Hierusalem et disperdam de loco hoc reliquias Baal et

nomina aediuorum cum sacerdotibus⁵ et eos qui adorant super tecta militiam caeli et adorant et
 iurant in Domino et iurant in Melchom⁶ et qui avertuntur de post tergum Domini et qui non
 quaesierunt Dominum nec investigaverunt eum⁷ silete a facie Domini Dei quia iuxta est dies
 Domini quia praeparavit Dominus hostiam sanctificavit vocatos suos⁸ et erit in die hostiae Domini
 visitabo super principes et super filios regis et super omnes qui induti sunt veste peregrina⁹ et
 visitabo omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa qui conplent domum Domini Dei
 sui iniquitate et dolo¹⁰ et erit in die illa dicit Dominus vox clamoris a porta Piscium et ululatus a
 secunda et contritio magna a collibus¹¹ ululate habitatores pilae conticuit omnis populus Chanaan
 disperierunt omnes involuti argento¹² et erit in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis et
 visitabo super viros defixos in fecibus suis qui dicunt in cordibus suis non faciet bene Dominus et
 non faciet male¹³ et erit fortitudo eorum in direptionem et domus eorum in desertum et aedificabunt
 domos et non habitabunt et plantabunt vineas et non bibent vinum earum¹⁴ iuxta est dies Domini
 magnus iuxta et velox nimis vox diei Domini amara tribulabitur ibi fortis¹⁵ dies irae dies illa dies
 tribulationis et angustiae dies calamitatis et miseriae dies tenebrarum et caliginis dies nebulae et
 turbinis¹⁶ dies tubae et clangoris super civitates munitas et super angulos excelsos¹⁷ et tribulabo
 homines et ambulabunt ut caeci quia Domino peccaverunt et effundetur sanguis eorum sicut humus
 et corpus eorum sicut stercora¹⁸ sed et argentum eorum et aurum eorum non poterit liberare eos
 in die irae Domini in igne zeli eius devorabitur omnis terra quia consummationem cum festinatione
 faciet cunctis habitantibus terram

Chapter 2

convenite congregamini gens non amabilis¹ priusquam pariat iussio quasi pulverem
 transeuntem diem antequam veniat super vos ira furoris Domini antequam veniat super vos dies
 furoris Domini³ quaerite Dominum omnes mansueti terrae qui iudicium eius estis operati quaerite
 iustum quaerite mansuetum si quo modo abscondamini in die furoris Domini⁴ quia Gaza destructa
 erit et Ascalon in desertum Azotum in meridie eicient et Accaron eradicabitur⁵ vae qui habitatis
 funiculum maris gens perditorum verbum Domini super vos Chanaan terra Philisthinorum et
 disperdam te ita ut non sit inhabitator⁶ et erit funiculum maris requies pastorum et caulae pecorum

7 et erit funiculus eius qui remanserit de domo Iuda ibi pascentur in domibus Ascalonis ad vesperam
 requiescent quia visitabit eos Dominus Deus eorum et avertet captivitatem eorum ⁸ audi
 obprobrium Moab et blasphemias filiorum Ammon quae exprobraverunt populo meo et magnificati
 sunt super terminos eorum ⁹ propterea vivo ego dicit Dominus exercituum Deus Israhel quia Moab
 ut Sodoma erit et filii Ammon quasi Gomorra siccitas spinarum et acervi salis et desertum usque
 in aeternum reliquiae populi mei diripient illos residui gentis meae possidebunt eos ¹⁰ hoc eis
 eveniet pro superbia sua quia blasphemaverunt et magnificati sunt super populum Domini exercituum
 11 horribilis Dominus super eos et adtenuabit omnes deos terrae et adorabunt eum vir de loco suo
 omnes insulae gentium ¹² sed et vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis ¹³ et extendet manum
 suam super aquilonem et perdet Assur et ponet speciosam in solitudinem et in invium et quasi
 desertum ¹⁴ et accubabunt in medio eius greges omnes bestiae gentium et onocrotalus et ericius
 in liminibus eius morabuntur vox cantantis in fenestra corvus in superliminari quoniam adtenuabo
 15 robur eius haec est civitas gloriosa habitans in confidentia quae dicebat in corde suo ego sum
 et extra me non est alia amplius quomodo facta est in desertum cubile bestiae omnis qui transit per
 eam sibilabit et movebit manum suam

Chapter 3

1 vae provocatrix et redempta civitas columba ² non audivit vocem et non suscepit disciplinam
 in Domino non est confisa ad Deum suum non adpropiauit ³ principes eius in medio eius quasi
 leones rugientes iudices eius lupi vespere non relinquebant in mane ⁴ prophetae eius vesani viri
 infideles sacerdotes eius polluerunt sanctum iniuste egerunt contra legem ⁵ Dominus iustus in
 medio eius non faciet iniquitatem mane mane iudicium suum dabit in luce et non abscondetur
 nescivit autem iniquus confusionem ⁶ disperdi gentes et dissipati sunt anguli earum desertas feci
 vias eorum dum non est qui transeat desolatae sunt civitates eorum non remanente viro nec ullo
 habitatore ⁷ dixi attamen timebis me suscipies disciplinam et non peribit habitaculum eius propter
 omnia in quibus visitavi eam verumtamen diluculo surgentes corruperunt omnes cogitationes suas
 8 quapropter expecta me dicit Dominus in die resurrectionis meae in futurum quia iudicium meum
 ut congregem gentes et colligam regna ut effundam super eas indignationem meam omnem iram
 furoris mei in igne enim zeli mei devorabitur omnis terra ⁹ quia tunc reddam populis labium electum

ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei umero uno ¹⁰ ultra flumina Aethiopiae inde
 supplices mei filii dispersorum meorum deferent munus mihi ¹¹ in die illa non confunderis super
 cunctis adinventionibus tuis quibus praevaricata es in me quia tunc auferam de medio tui magniloquos
 superbiae tuae et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo ¹² et derelinquam in medio tui
 populum pauperem et egenum et sperabunt in nomine Domini ¹³ reliquiae Israhel non facient
 iniquitatem nec loquentur mendacium et non inuenietur in ore eorum lingua dolosa quoniam ipsi
 pascentur et accubabunt et non erit qui exterreat ¹⁴ lauda filia Sion iubilare Israhel laetare et exulta
 in omni corde filia Hierusalem ¹⁵ abstulit Dominus iudicium tuum avertit inimicos tuos rex Israhel
 Dominus in medio tui non timebis malum ultra ¹⁶ in die illa dicetur Hierusalem noli timere Sion
 non dissolvantur manus tuae ¹⁷ Dominus Deus tuus in medio tui Fortis ipse salvabit gaudebit super
 te in laetitia silebit in dilectione tua exultabit super te in laude ¹⁸ nugas qui a lege recesserant
 congregabo quia ex te erant ut non ultra habeas super eis obprobrium ¹⁹ ecce ego interficiam omnes
 qui adflixerunt te in tempore illo et salvabo claudicantem et eam quae eiecta fuerat congregabo et
 ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusionis eorum

Haggai

Chapter 1

¹ in anno secundo Darii regis in mense sexto in die una mensis factum est verbum Domini in
 manu Aggei prophetae ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech
 sacerdotem magnum dicens ² haec ait Dominus exercituum dicens populus iste dicit nondum venit
 tempus domus Domini aedificandae ³ et factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae
 dicens ⁴ numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis et domus ista deserta ⁵ et nunc
 haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras ⁶ seminastis multum et
 intulistis parum comedistis et non estis satiati bibistis et non estis inebriati operuistis vos et non
 estis calefacti et qui mercedes congregavit misit eas in sacculum pertusum ⁷ haec dicit Dominus
 exercituum ponite corda vestra super vias vestras ⁸ ascendite in montem portate lignum et aedificate

domum et acceptabilis mihi erit et glorificabor dicit Dominus ⁹ respexistis ad amplius et ecce
 factum est minus et intulistis in domum et exsufflavi illud quam ob causam dicit Dominus exercituum
 quia domus mea deserta est et vos festinatis unusquisque in domum suam ¹⁰ propter hoc super vos
 prohibiti sunt caeli ne darent rorem et terra prohibita est ne daret germen suum ¹¹ et vocavi siccitatem
 super terram et super montes et super triticum et super vinum et super oleum et quaecumque profert
 humus et super homines et super iumenta et super omnem laborem manuum ¹² et audivit Zorobabel
 filius Salathiel et Iesus filius Iosedech sacerdos magnus et omnes reliquiae populi vocem Dei sui
 et verba Aggei prophetae sicut misit eum Dominus Deus eorum ad ipsos et timuit populus a facie
 Domini ¹³ et dixit Aggeus nuntius Domini de nuntiis Domini populo dicens ego vobiscum dicit
 Dominus ¹⁴ et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel ducis Iuda et spiritum Iesu
 filii Iosedech sacerdotis magni et spiritum reliquorum de omni populo et ingressi sunt et faciebant
 opus in domo Domini exercituum Dei sui

Chapter 2

¹ in die vicesima et quarta mensis in sexto mense in anno secundo Darii regis ² in septimo mense
 vicesima et prima mensis factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens ³ loquere
 ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum et ad
 reliquos populi dicens ⁴ quis in vobis est derelictus qui vidit domum istam in gloria sua prima et
 quid vos videtis hanc nunc numquid non ita est quasi non sit in oculis vestris ⁵ et nunc confortare
 Zorobabel dicit Dominus et confortare Iesu fili Iosedech sacerdos magne et confortare omnis popule
 terrae dicit Dominus exercituum et facite quoniam ego vobiscum sum dicit Dominus exercituum
⁶ verbum quod placui vobiscum cum egredere mini de terra Aegypti et spiritus meus erit in medio
 vestrum nolite timere ⁷ quia haec dicit Dominus exercituum adhuc unum modicum est et ego
 commovebo caelum et terram et mare et aridam ⁸ et movebo omnes gentes et veniet desideratus
 cunctis gentibus et implebo domum istam gloria dicit Dominus exercituum ⁹ meum est argentum
 et meum est aurum dicit Dominus exercituum ¹⁰ magna erit gloria domus istius novissimae plus
 quam primae dicit Dominus exercituum et in loco isto dabo pacem dicit Dominus exercituum ¹¹ in
 vicesima et quarta noni mensis in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Aggeum

¹² prophetam dicens haec dicit Dominus exercituum interroga sacerdotes legem dicens ¹³ si tulerit
 homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui et tetigerit de summitate eius panem aut pulmentum
 aut vinum aut oleum aut omnem cibum numquid sanctificabitur respondentes autem sacerdotes
¹⁴ dixerunt non et dixit Aggeus si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his numquid contaminabitur
 et responderunt sacerdotes et dixerunt contaminabitur ¹⁵ et respondit Aggeus et dixit sic populus
 iste et sic gens ista ante faciem meam dicit Dominus et sic omne opus manuum eorum et omnia
¹⁶ quae obtulerint ibi contaminata erunt et nunc ponite corda vestra a die hac et supra antequam
¹⁷ poneretur lapis super lapidem in templo Domini cum accederetis ad acervum viginti modiorum
 et fierent decem intraretis ad torcular ut exprimeretis quinquaginta lagoonas et fiebant viginti
¹⁸ percussi vos vento urente et aurugine et grandine omnia opera manuum vestrarum et non fuit in
¹⁹ vobis qui reverteretur ad me dicit Dominus ponite corda vestra ex die ista et in futurum a die
 vicesima et quarta noni mensis a die qua fundamenta iacta sunt templi Domini ponite super cor
²⁰ vestrum numquid iam semen in germine est et adhuc vinea et ficus et malogranatum et lignum
²¹ olivae non floruit ex die ista benedicam et factum est verbum Domini secundo ad Aggeum in
²² vicesima et quarta mensis dicens loquere ad Zorobabel ducem Iuda dicens ego movebo caelum
²³ pariter et terram et subvertam solium regnorum et conteram fortitudinem regni gentium et
 subvertam quadrigam et ascensorem eius et descendent equi et ascensores eorum vir in gladio fratris
 sui

Zechariah

Chapter 1

¹ in mense octavo in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Zacchariam filium
 Barachiae filium Addo prophetam dicens ² iratus est Dominus super patres vestros iracundia ³ et
 dices ad eos haec dicit Dominus exercituum convertimini ad me ait Dominus exercituum et convertar
⁴ ad vos dicit Dominus exercituum ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetae priores
 dicentes haec dicit Dominus exercituum convertimini de viis vestris malis et cogitationibus vestris
 pessimis et non audierunt neque adtenderunt ad me dicit Dominus ⁵ patres vestri ubi sunt et prophetae

numquid in sempiternum vivent ⁶ verumtamen verba mea et legitima mea quae mandavi servis
 meis prophetis numquid non comprehenderunt patres vestros et conversi sunt et dixerunt sicut
 cogitavit Dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras et secundum adinventiones
 nostras fecit nobis ⁷ in die vicesima et quarta undecimo mense sabbath in anno secundo Darii factum
 est verbum Domini ad Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens ⁸ vidi per
 noctem et ecce vir ascendens super equum rufum et ipse stabat inter myrteta quae erant in profundo
 et post eum equi rufi varii et albi ⁹ et dixi quid sunt isti domine mi et dixit ad me angelus qui
 loquebatur in me ego ostendam tibi quid sint haec ¹⁰ et respondit vir qui stabat inter myrteta et
 dixit isti sunt quos misit Dominus ut perambularent terram ¹¹ et responderunt angelo Domini qui
 stabat inter myrteta et dixerunt perambulavimus terram et ecce omnis terra habitatur et quiescit
¹² et respondit angelus Domini et dixit Domine exercituum usquequo tu non misereberis Hierusalem
 et urbium Iuda quibus iratus es iste septuagesimus annus est ¹³ et respondit Dominus angelo qui
 loquebatur in me verba bona verba consolatoria ¹⁴ et dixit ad me angelus qui loquebatur in me
 clama dicens haec dicit Dominus exercituum zelatus sum Hierusalem et Sion zelo magno ¹⁵ et ira
 magna ego irascor super gentes opulentas quia ego iratus sum parum ipsi vero adiuverunt in malum
¹⁶ propterea haec dicit Dominus revertar ad Hierusalem in misericordiis domus mea aedificabitur
 in ea ait Dominus exercituum et perpendiculum extendetur super Hierusalem ¹⁷ adhuc clama dicens
 haec dicit Dominus exercituum adhuc affluent civitates meae bonis et consolabitur Dominus adhuc
 Sion et eliget adhuc Hierusalem ¹⁸ et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor cornua ¹⁹ et dixi
 ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec et dixit ad me haec sunt cornua quae ventilaverunt
²⁰ Iudam et Israhel et Hierusalem ²¹ et ostendit mihi Dominus quattuor fabros ²¹ et dixi quid isti
 veniunt facere qui ait dicens haec sunt cornua quae ventilaverunt Iudam per singulos viros et nemo
 eorum levavit caput suum et venerunt isti deterrere ea ut deiciant cornua gentium quae levaverunt
 cornu super terram Iuda ut dispergerent eam

Chapter 2

¹ et levavi oculos meos et vidi et ecce vir et in manu eius funiculus mensorum ² et dixi quo tu
 vadis et dixit ad me ut metiar Hierusalem et videam quanta sit latitudo eius et quanta longitudo eius
³ et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur et angelus alius egrediebatur in occursum eius

⁴ et dixit ad eum curre loquere ad puerum istum dicens absque muro habitabitur Hierusalem prae
 multitudine hominum et iumentorum in medio eius ⁵ et ego ero ei ait Dominus murus ignis in
 circuitu et in gloria ero in medio eius ⁶ o o fugite de terra aquilonis dicit Dominus quoniam in
 quattuor ventos caeli dispersi vos dicit Dominus ⁷ o Sion fuge quae habitas apud filiam Babylonis
⁸ quia haec dicit Dominus exercituum post gloriam misit me ad gentes quae spoliaverunt vos qui
 enim tetigerit vos tangit pupillam oculi eius ⁹ quia ecce ego levo manum meam super eos et erunt
 praedae his qui serviebant sibi et cognoscetis quia Dominus exercituum misit me ¹⁰ lauda et laetare
 filia Sion quia ecce ego venio et habitabo in medio tui ait Dominus ¹¹ et adplicabuntur gentes
 multae ad Dominum in die illa et erunt mihi in populum et habitabo in medio tui et scies quia
 Dominus exercituum misit me ad te ¹² et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata
 et eliget adhuc Hierusalem ¹³ sileat omnis caro a facie Domini quia consurrexit de habitaculo
 sancto suo

Chapter 3

¹ et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini et Satan stabat a
 dextris eius ut adversaretur ei ² et dixit Dominus ad Satan increpet Dominus in te Satan et increpet
 Dominus in te qui elegit Hierusalem numquid non iste torris est erutus de igne ³ et Iesus erat indutus
 vestibus sordidis et stabat ante faciem angeli ⁴ qui respondit et ait ad eos qui stabant coram se
 dicens auferte vestimenta sordida ab eo et dixit ad eum ecce abstuli a te iniquitatem tuam et indui
 te mutatoriis ⁵ et dixit ponite cidarim mundam super caput eius et posuerunt cidarim mundam super
 caput eius et induerunt eum vestibus et angelus Domini stabat ⁶ et contestabatur angelus Domini
 Iesum dicens ⁷ haec dicit Dominus exercituum si in viis meis ambulaveris et custodiam meam
 custodieris tu quoque iudicabis domum meam et custodies atria mea et dabo tibi ambulantes de his
 qui nunc hic adsistunt ⁸ audi Iesu sacerdos magne tu et amici tui qui habitant coram te quia viri
 portendentes sunt ecce enim ego adducam servum meum orientem ⁹ quia ecce lapis quem dedi
 coram Iesu super lapidem unum septem oculi sunt ecce ego celabo sculpturam eius ait Dominus

exercituum et auferam iniquitatem terrae illius in die una ¹⁰ in die illa dicit Dominus exercituum
vocabit vir amicum suum subter vineam et subter ficum

Chapter 4

¹ et reversus est angelus qui loquebatur in me et suscitavit me quasi virum qui suscitatur de
somno suo ² et dixit ad me quid tu vides et dixi vidi et ecce candelabrum aureum totum et lampas
eius super caput ipsius et septem lucernae eius super illud septem et septem infusoria lucernis quae
erant super caput illius ³ et duae olivae super illud una a dextris lampadis et una a sinistris eius
⁴ et respondi et aio ad angelum qui loquebatur in me dicens quid sunt haec domine mi ⁵ et respondit
angelus qui loquebatur in me et dixit ad me numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine mi
⁶ et respondit et ait ad me dicens hoc est verbum Domini ad Zorobabel dicens non in exercitu nec
in robore sed in spiritu meo dicit Dominus exercituum ⁷ quis tu mons magne coram Zorobabel in
planum et educet lapidem primarium et exaequabit gratiam gratiae eius ⁸ et factum est verbum
Domini ad me dicens ⁹ manus Zorobabel fundaverunt domum istam et manus eius perficient eam
et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos ¹⁰ quis enim despexit dies parvos et laetabuntur
et videbunt lapidem stagneum in manu Zorobabel septem isti oculi Domini qui discurrunt in universa
terra ¹¹ et respondi et dixi ad eum quid sunt duae olivae istae ad dextram candelabri et ad sinistram
eius ¹² et respondi secundo et dixi ad eum quid sunt duae spicae olivarum quae sunt iuxta duo
rostra aurea in quibus sunt suffusoria ex auro ¹³ et ait ad me dicens numquid nescis quid sunt haec
et dixi non domine ¹⁴ et dixit isti duo filii olei qui adsistunt Dominatori universae terrae

Chapter 5

¹ et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce volumen volans ² et dixit ad me quid
tu vides et dixi ego video volumen volans longitudo eius viginti cubitorum et latitudo eius decem
cubitorum ³ et dixit ad me haec est maledictio quae egreditur super faciem omnis terrae quia omnis
fur sicut ibi scriptum est iudicabitur et omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur ⁴ educam illud

dicit Dominus exercituum et veniet ad domum furis et ad domum iurantis in nomine meo mendaciter
 et commorabitur in medio domus eius et consumet eam et ligna eius et lapides eius ⁵ et egressus
 est angelus qui loquebatur in me et dixit ad me leva oculos tuos et vide quid est hoc quod egreditur
⁶ et dixi quidnam est et ait haec est amphora egrediens et dixit haec est oculus eorum in universa
⁷ terra et ecce talentum plumbi portabatur et ecce mulier una sedens in medio amphorae ⁸ et dixit
⁹ haec est impietas et proiecit eam in medio amphorae et misit massam plumbeam in os eius et
 levavi oculos meos et vidi et ecce duae mulieres egredientes et spiritus in alis earum et habebant
¹⁰ alas quasi alas milvi et levaverunt amphoram inter terram et caelum et dixi ad angelum qui
¹¹ loquebatur in me quo istae deferunt amphoram et dixit ad me ut aedificetur ei domus in terra
 Sennaar et stabiliatur et ponatur ibi super basem suam

Chapter 6

¹ et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor quadrigae egredientes de medio
 duorum montium et montes aerei ² in quadriga prima equi rufi et in quadriga secunda equi
³ nigri et in quadriga tertia equi albi et in quadriga quarta equi varii fortes ⁴ et respondi et dixi ad
 angelum qui loquebatur in me quid sunt haec domine mi ⁵ et respondit angelus et ait ad me isti
 sunt quattuor venti caeli qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnis terrae ⁶ in quo erant
 equi nigri egrediebantur in terra aquilonis et albi egressi sunt post eos et varii egressi sunt ad terram
⁷ austri qui autem erant robustissimi exierunt et quaerebant ire et discurrere per omnem terram et
⁸ dixit ite perambulate terram et perambulaverunt terram et vocavit me et locutus est ad me dicens
⁹ ecce qui egrediuntur in terram aquilonis requiescere fecerunt spiritum meum in terra aquilonis et
¹⁰ factum est verbum Domini ad me dicens sume a transmigracione ab Oldai et a Tobia et ab Idaia
¹¹ et venies tu in die illa et intrabis domum Iosiae filii Sofoniae qui venerunt de Babylone et sumes
¹² argentum et aurum et facies coronas et pones in capite Iesu filii Iosedech sacerdotis magni et
 loqueris ad eum dicens haec ait Dominus exercituum dicens ecce vir Oriens nomen eius et subter
¹³ eum orietur et aedificabit templum Domino et ipse extruet templum Domino et ipse portabit
 gloriam et sedebit et dominabitur super solio suo et erit sacerdos super solio suo et consilium pacis

erit inter duos illos ¹⁴ et coronae erunt Helem et Tobiae et Idaiae et Hen filio Sofoniae memoriale
 in templo Domini ¹⁵ et qui procul sunt venient et aedificabunt in templo Domini et scietis quia
 Dominus exercituum misit me ad vos erit autem hoc si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri

Chapter 7

¹ et factum est in anno quarto Darii regis factum est verbum Domini ad Zacchariam in quarta
 mensis noni qui est casleu ² et miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogomelech et viri qui erant
 cum eo ad deprecandam faciem Domini ³ ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum et
 prophetis loquentes numquid flendum mihi est in mense quinto vel sanctificare me debeo sicuti
 feci iam multis annis ⁴ et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens ⁵ loquere ad omnem
 populum terrae et ad sacerdotes dicens cum ieiunaretis et plangeretis in quinto et septimo per hos
 septuaginta annos numquid ieiunium ieiunastis mihi ⁶ et cum comedistis et cum bibistis numquid
 non vobis comedistis et vobismet ipsis bibistis ⁷ numquid non sunt verba quae locutus est Dominus
 in manu prophetarum priorum cum adhuc Hierusalem habitaretur et esset opulenta ipsa et urbes in
 circuitu eius et ad austrum et in campestribus habitaretur ⁸ et factum est verbum Domini ad
 Zacchariam dicens ⁹ haec ait Dominus exercituum dicens iudicium verum iudicate et misericordiam
 et miserationes facite unusquisque cum fratre suo ¹⁰ et viduam et pupillum et advenam et pauperem
 nolite calumniari et malum vir fratri suo non cogitet in corde suo ¹¹ et noluerunt adtendere et
 verterunt scapulam recedentem et aures suas adgravaverunt ne audirent ¹² et cor suum posuerunt
 adamantem ne audirent legem et verba quae misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum
 prophetarum priorum et facta est indignatio magna a Domino exercituum ¹³ et factum est sicut
 locutus est et non audierunt sic clamabunt et non exaudiam dicit Dominus exercituum ¹⁴ et dispersi
 eos per omnia regna quae nesciunt et terra desolata est ab eis eo quod non esset transiens et revertens
 et posuerunt terram desiderabilem in desertum

Chapter 8

¹ et factum est verbum Domini exercituum dicens ² haec dicit Dominus exercituum zelatus sum
³ Sion zelo magno et indignatione magna zelatus sum eam haec dicit Dominus exercituum reversus
sum ad Sion et habitabo in medio Hierusalem et vocabitur Hierusalem civitas veritatis et mons
⁴ Domini exercituum mons sanctificatus haec dicit Dominus exercituum adhuc habitabunt senes
⁵ et anus in plateis Hierusalem et viri baculus in manu eius prae multitudine dierum et plateae
⁶ civitatis conplebuntur infantibus et puellis ludentibus in plateis eius haec dicit Dominus exercituum
si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis numquid in oculis meis difficile
⁷ erit dicit Dominus exercituum haec dicit Dominus exercituum ecce ego salvabo populum meum
⁸ de terra orientis et de terra occasus solis et adducam eos et habitabunt in medio Hierusalem et
⁹ erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum in veritate et iustitia haec dicit Dominus exercituum
confortentur manus vestrae qui auditis in diebus his sermones istos per os prophetarum in die qua
¹⁰ fundata est domus Domini exercituum ut templum aedificaretur siquidem ante dies illos merces
hominum non erat nec merces iumentorum erat neque introeunti et exeunti erat pax prae tribulatione
¹¹ et dimisi omnes homines unumquemque contra proximum suum nunc autem non iuxta dies
¹² priores ego faciam reliquiis populi huius dicit Dominus exercituum sed semen pacis erit vinea
dabit fructum suum et terra dabit germen suum et caeli dabunt rorem suum et possidere faciam
¹³ reliquias populi huius universa haec et erit sicut eratis maledictio in gentibus domus Iuda et
¹⁴ domus Israhel sic salvabo vos et eritis benedictio nolite timere confortentur manus vestrae quia
haec dicit Dominus exercituum sicut cogitavi ut adfligerem vos cum ad iracundiam provocassent
¹⁵ patres vestri me dicit Dominus et non sum misertus sic conversus cogitavi in diebus istis ut
benefaciam Hierusalem et domui Iuda nolite timere ¹⁶ haec sunt ergo verba quae facietis loquimini
¹⁷ veritatem unusquisque cum proximo suo veritatem et iudicium pacis iudicate in portis vestris et
unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris et iuramentum mendax
¹⁸ ne diligatis omnia enim haec sunt quae odi dicit Dominus et factum est verbum Domini
¹⁹ exercituum ad me dicens haec dicit Dominus exercituum ieiunium quarti et ieiunium quinti et
ieiunium septimi et ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium et in laetitiam et in sollemnitates
²⁰ praeclaras veritatem tantum et pacem diligite haec dicit Dominus exercituum usquequo veniant
²¹ populi et habitent in civitatibus multis et vadant habitatores unus ad alterum dicentes eamus et

deprece²²mur faciem Domini et quaeramus Dominum exercituum vadam etiam ego et venient
populi multi et gentes robustae ad quaerendum Dominum exercituum in Hierusalem et deprecandam
faciem Domini²³ haec dicit Dominus exercituum in diebus illis in quibus adprehendent decem
homines ex omnibus linguis gentium et adprehendent fimbriam viri iudaei dicentes ibimus vobiscum
audivimus enim quoniam Deus vobiscum est

Chapter 9

¹onus verbi Domini in terra Adrach et Damasci requiei eius quia Domini est oculus hominis et
omnium tribuum Israhel² Emath quoque in terminis eius et Tyrus et Sidon adsumpserunt quippe
sibi sapientiam valde³ et aedificavit Tyrus munitionem suam et coacervavit argentum quasi humum
et aurum ut lutum platearum⁴ ecce Dominus possidebit eam et percutiet in mari fortitudinem eius
et haec igni devorabitur⁵ videbit Ascalon et timebit et Gaza et dolebit nimis et Accaron quoniam
confusa est spes eius et peribit rex de Gaza et Ascalon non habitabitur⁶ et sedebit separator in
Azoto et disperdam superbiam Philisthinorum⁷ et auferam sanguinem eius de ore eius et
abominationes eius de medio dentium eius et relinquetur etiam ipse Deo nostro et erit quasi dux in
Iuda et Accaron quasi Iebuseus⁸ et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes et
revertentes et non transibit super eos ultra exactor quia nunc vidi in oculis meis⁹ exulta satis filia
Sion iubila filia Hierusalem ecce rex tuus veniet tibi iustus et salvator ipse pauper et ascendens
super asinum et super pullum filium asinae¹⁰ et disperdam quadrigam ex Ephraim et equum de
Hierusalem et dissipabitur arcus belli et loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad
mare et a fluminibus usque ad fines terrae¹¹ tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti victos
tuos de lacu in quo non est aqua¹² convertimini ad munitionem vincti spei hodie quoque adnuntians
duplicia reddam tibi¹³ quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum implevi Ephraim et suscitabo
filios tuos Sion super filios tuos Graecia et ponam te quasi gladium fortium¹⁴ et Dominus Deus
super eos videbitur et exhibit ut fulgur iaculum eius et Dominus Deus in tuba canet et vadet in turbine
austri¹⁵ Dominus exercituum proteget eos et devorabunt et subicient lapidibus fundae et bibentes
inebriabuntur quasi vino et replebuntur ut fialae et quasi cornua altaris¹⁶ et salvabit eos Dominus

Deus eorum in die illa ut gregem populi sui quia lapides sancti elevantur super terram eius ¹⁷ quid enim bonum eius est et quid pulchrum eius nisi frumentum electorum et vinum germinans virgines

Chapter 10

¹ petite a Domino pluviam in tempore serotino et Dominus faciet nives et pluviam imbris dabit
² eis singulis herbam in agro quia simulacra locuta sunt inutile et divini viderunt mendacium et somniores frustra locuti sunt vane consolabantur idcirco abducti sunt quasi grex adfligentur quia
³ non est eis pastor super pastores iratus est furor meus et super hircos visitabo quia visitavit Dominus exercituum gregem suum domum Iuda et posuit eos quasi equum gloriae suae in bello
⁴ ex ipso angulus ex ipso paxillus ex ipso arcus proelii ex ipso egredietur omnis exactor simul ⁵ et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in proelio et bellabunt quia Dominus cum eis et
⁶ confundentur ascensores equorum et confortabo domum Iuda et domum Ioseph salvabo et convertam eos quia miserebor eorum et erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos ego enim
⁷ Dominus Deus eorum et exaudiam eos et erunt quasi fortes Ephraim et laetabitur cor eorum quasi
⁸ a vino et filii eorum videbunt et laetabuntur et exultabit cor eorum in Domino sibilabo eis et
⁹ congregabo illos quia redemi eos et multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati et seminabo
¹⁰ eos in populis et de longe recordabuntur mei et vivent cum filiis suis et revertentur et reducam
¹¹ eos de terra Aegypti et de Assyriis congregabo eos et ad terram Galaad et Libani adducam eos et non invenientur eis locus
¹² et transibit in maris freto et percutiet in mari fluctus et confundentur omnia profunda Fluminis et humiliabitur superbia Assur et sceptrum Aegypti recedet confortabo eos in Domino et in nomine eius ambulabunt dicit Dominus

Chapter 11

¹ aperi Libane portas tuas et comedat ignis cedros tuas ² ulula abies quia cecidit cedrus quoniam magnifici vastati sunt ululate quercus Basan quoniam succisus est saltus munitus ³ vox ululatus pastorum quia vastata est magnificentia eorum vox rugitus leonum quoniam vastata est superbia Iordanis ⁴ haec dicit Dominus Deus meus pasce pecora occisionis ⁵ quae qui possederant occidebant

et non dolebant et vendebant ea dicentes benedictus Dominus divites facti sumus et pastores eorum
 non parcebant eis ⁶ et ego non parcam ultra super habitantes terram dicit Dominus ecce ego tradam
 homines unumquemque in manu proximi sui et in manu regis sui et concident terram et non eruam
 de manu eorum ⁷ et pascam pecus occisionis propter hoc o pauperes gregis et adsumpsi mihi duas
 virgas unam vocavi Decorem et alteram vocavi Funiculos et pavi gregem ⁸ et succidi tres pastores
 in mense uno et contracta est anima mea in eis siquidem anima eorum variavit in me ⁹ et dixi non
 pascam vos quod moritur moriatur et quod succiditur succidatur et reliqui vorent unusquisque
 carnem proximi sui ¹⁰ et tuli virgam meam quae vocabatur Decus et abscidi eam ut irritum facerem
 foedus meum quod percussi cum omnibus populis ¹¹ et in irritum deductum est in die illa et
 cognoverunt sic pauperes gregis qui custodiunt mihi quia verbum Domini est ¹² et dixi ad eos si
 bonum est in oculis vestris adferite mercedem meam et si non quiescite et adpenderunt mercedem
 meam triginta argenteos ¹³ et dixit Dominus ad me proice illud ad statuarium decorum pretium
 quod adpretiatus sum ab eis et tuli triginta argenteos et proieci illos in domo Domini ad statuarium
¹⁴
 et praecidi virgam meam secundam quae appellabatur Funiculus ut dissolverem germanitatem
 inter Iudam et inter Israhel ¹⁵ et dixit Dominus ad me adhuc sume tibi vasa pastoris stulti ¹⁶ quia
 ecce ego suscitabo pastorem in terra qui derelicta non visitabit dispersum non quaeret et contritum
 non sanabit et id quod stat non enutriet et carnes pinguium comedet et ungulas eorum dissolvat
¹⁷
 o pastor et idolum derelinquens gregem gladius super brachium eius et super oculum dextrum
 eius brachium eius ariditate siccabitur et oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur

Chapter 12

¹ onus verbi Domini super Israhel dixit Dominus extendens caelum et fundans terram et fingens
 spiritum hominis in eo ² ecce ego ponam Hierusalem superliminare crapulae omnibus populis in
 circuitu sed et Iuda erit in obsidione contra Hierusalem ³ et erit in die illa ponam Hierusalem
 lapidem oneris cunctis populis omnes qui levabunt eam concisione lacerabuntur et colligentur
 adversum eam omnia regna terrae ⁴ in die illa dicit Dominus percutiam omnem equum in stuporem
 et ascensorem eius in amentiam et super domum Iuda aperiam oculos meos et omnem equum
 populorum percutiam in caecitate ⁵ et dicent duces Iuda in corde suo confortentur mihi habitatores

⁶
 Hierusalem in Domino exercituum Deo eorum in die illo ponam duces Iuda sicut caminum ignis
 in lignis et sicut facem ignis in faeno et devorabunt ad dextram et ad sinistram omnes populos in
 circuitu et habitabitur Hierusalem rursum in loco suo in Hierusalem ⁷ et salvabit Dominus tabernacula
 Iuda sicut in principio ut non magnifice gloriatur domus David et gloria habitantium Hierusalem
 contra Iudam ⁸ in die illo proteget Dominus habitatores Hierusalem et erit qui offenderit ex eis in
 die illa quasi David et domus David quasi Dei sicut angelus Domini in conspectu eius ⁹ et erit in
 die illa quaeram contere omnes gentes quae veniunt contra Hierusalem ¹⁰ et effundam super
 domum David et super habitatores Hierusalem spiritum gratiae et precum et aspicient ad me quem
 confixerunt et plangent eum planctu quasi super unigenitum et dolebunt super eum ut doleri solet
 in morte primogeniti ¹¹ in die illa magnus erit planctus in Hierusalem sicut planctus Adadremmon
 in campo Mageddon ¹² et planget terra familiae et familiae seorsum familiae domus David seorsum
 et mulieres eorum seorsum ¹³ familiae domus Nathan seorsum et mulieres eorum seorsum familiae
 domus Levi seorsum et mulieres eorum seorsum familiae Semei seorsum et mulieres eorum seorsum
¹⁴
 omnes familiae reliquae familiae et familiae seorsum et mulieres eorum seorsum

Chapter 13

¹
 in die illa erit fons patens domus David et habitantibus Hierusalem in ablutionem peccatoris
 et menstruatae ² et erit in die illa dicit Dominus exercituum disperdam nomina idolorum de terra
 et non memorabuntur ultra et prophetas et spiritum inmundum auferam de terra ³ et erit cum
 prophetaverit quispiam ultra dicent ei pater eius et mater eius qui genuerunt eum non vives quia
 mendacium locutus es in nomine Domini et configent eum pater eius et mater eius genitores eius
 cum prophetaverit ⁴ et erit in die illa confundentur prophetae unusquisque ex visione sua cum
 prophetaverit nec operientur pallio saccino ut mentiantur ⁵ sed dicet non sum propheta homo
 agricola ego sum quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea ⁶ et dicetur ei quid sunt
 plagae istae in medio manuum tuarum et dicet his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me
⁷
 framea suscitare super pastorem meum et super virum coherentem mihi dicit Dominus exercituum
 percute pastorem et dispergantur oves et convertam manum meam ad parvulos ⁸ et erunt in omni
 terra dicit Dominus partes duae in ea disperdentur et deficient et tertia pars relinquetur in ea ⁹ et

ducam tertiam partem per ignem et uram eas sicut uritur argentum et probabo eos sicut probatur aurum ipse vocabit nomen meum et ego exaudiam eum dicam populus meus es et ipse dicet Dominus Deus meus

Chapter 14

¹ ecce dies veniunt Domini et dividuntur spolia tua in medio tui ² et congregabo omnes gentes ad Hierusalem in proelium et capietur civitas et vastabuntur domus et mulieres violabuntur et egredietur media pars civitatis in captivitatem et reliquum populi non auferetur ex urbe ³ et egredietur Dominus et proeliabitur contra gentes illas sicut proliatus est in die certaminis ⁴ et stabunt pedes eius in die illa super montem Olivarum qui est contra Hierusalem ad orientem et scindetur mons Olivarum ex media parte sui ad orientem et occidentem praerupto grandi valde et separabitur medium montis ad aquilonem et medium eius ad meridiem ⁵ et fugietis ad vallem montium meorum quoniam coniungetur vallis montium usque ad proximum et fugietis sicut fugistis a facie terraemotus in diebus Oziae regis Iuda et veniet Dominus Deus meus omnesque sancti cum eo ⁶ et erit in die illa non erit lux sed frigus et gelu ⁷ et erit dies una quae nota est Domino non dies neque nox et in tempore vesperae erit lux ⁸ et erit in die illa exhibunt aquae vivae de Hierusalem medium earum ad mare orientale et medium earum ad mare novissimum in aestate et in hieme erunt ⁹ et erit Dominus rex super omnem terram in die illa erit Dominus unus et erit nomen eius unum ¹⁰ et revertetur omnis terra usque ad desertum de colle Remmon ad austrum Hierusalem et exaltabitur et habitabit in loco suo a porta Benjamin usque ad locum portae Prioris usque ad portam Angulorum et a turre Ananehel usque ad torcularia regis ¹¹ et habitabunt in ea et anathema non erit amplius sed sedebit Hierusalem segura ¹² et haec erit plaga qua percutiet Dominus omnes gentes quae pugnaverunt adversus Hierusalem tabescet caro uniuscuiusque stantis super pedes suos et oculi eius contabescent in foraminibus suis et lingua eorum contabescent in ore suo ¹³ in die illo erit tumultus Domini magnus in eis et adprehendet vir manum proximi sui et conseretur manus eius super manum proximi sui ¹⁴ sed et Iudas pugnabit adversus Hierusalem et congregabuntur divitiae omnium gentium in circuitu aurum et argentum et vestes multae satis ¹⁵ et sic erit ruina equi et muli cameli et asini et omnium iumentorum quae fuerint in castris illis sicut ruina haec ¹⁶ et omnes qui reliqui fuerint de universis gentibus quae venerint contra Hierusalem ascendent ab anno in annum ut adorent regem

17
 Dominum exercituum et celebrent festivitatem tabernaculorum et erit qui non ascenderit de
 familiis terrae ad Hierusalem ut adoret regem Dominum exercituum non erit super eos imber
 18
 quod si et familia Aegypti non ascenderit et non venerit nec super eos erit sed erit ruina qua
 percutiet Dominus omnes gentes quae non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum
 19
 hoc erit peccatum Aegypti et hoc peccatum omnium gentium quae non ascenderint ad celebrandam
 20
 festivitatem tabernaculorum in die illo erit quod super frenum equi est sanctum Domino et erunt
 lebetes in domo Domini quasi fialae coram altari

Malachi

Chapter 1

1
 onus verbi Domini ad Israhel in manu Malachi 2 dilexi vos dicit Dominus et dixistis in quo
 dilexisti nos nonne frater erat Esau Iacob dicit Dominus et dilexi Iacob 3 Esau autem odio habui
 4
 et posui montes eius in solitudinem et hereditatem eius in dracones deserti quod si dixerit Idumea
 destructi sumus sed revertentes aedificabimus quae deserta sunt haec dicit Dominus exercituum
 isti aedificabunt et ego destruam et vocabuntur Termini impietatis et Populus cui iratus est Dominus
 5
 usque in aeternum et oculi vestri videbunt et vos dicetis magnificetur Dominus super terminum
 6
 Israhel filius honorat patrem et servus dominum suum si ergo pater ego sum ubi est honor meus
 et si dominus ego sum ubi est timor meus dicit Dominus exercituum ad vos o sacerdotes qui despicitis
 nomen meum et dixistis in quo despeximus nomen tuum 7 offertis super altare meum panem
 8
 pollutum et dicitis in quo polluimus te in eo quod dicitis mensa Domini despecta est si offeratis
 caecum ad immolandum nonne malum est et si offeratis claudum et languidum nonne malum est
 9
 offer illud duci tuo si placuerit ei aut si susceperit faciem tuam dicit Dominus exercituum et nunc
 deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri de manu enim vestra factum est hoc si quo modo
 10
 suscipiat facies vestras dicit Dominus exercituum quis est in vobis qui claudat ostia et incendat
 altare meum gratuito non est mihi voluntas in vobis dicit Dominus exercituum et munus non
 11
 suscipiam de manu vestra ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in
 gentibus et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda quia magnum nomen
 12
 meum in gentibus dicit Dominus exercituum et vos polluistis illud in eo quod dicitis mensa

13

Domini contaminata est et quod superponitur contemptibile est cum igni qui illud devorat et
dixistis ecce de labore et exsuflastis illud dicit Dominus exercituum et intulistis de rapinis claudum
et languidum et intulistis munus numquid suscipiam illud de manu vestra dicit Dominus
14
maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum et votum faciens immolat debile Domino
quia rex magnus ego dicit Dominus exercituum et nomen meum horribile in gentibus

Chapter 2

1 et nunc ad vos mandatum hoc o sacerdotes 2 si nolueritis audire et si nolueritis ponere super
cor ut detis gloriam nomini meo ait Dominus exercituum mittam in vos egestatem et maledicam
benedictionibus vestris et maledicam illis quoniam non posuistis super cor 3 ecce ego proiciam
vobis brachium et dispergam super vultum vestrum stercus sollemnitatum vestrarum et adsumet
vos secum 4 et scietis quia misi ad vos mandatum istud ut esset pactum meum cum Levi dicit
Dominus exercituum 5 pactum meum fuit cum eo vitae et pacis et dedi ei timorem et timuit me et
a facie nominis mei pavebat 6 lex veritatis fuit in ore eius et iniquitas non est inventa in labiis eius
in pace et in aequitate ambulavit mecum et multos avertit ab iniquitate 7 labia enim sacerdotis
custodient scientiam et legem requirent ex ore eius quia angelus Domini exercituum est 8 vos autem
recessistis de via et scandalizastis plurimos in lege irritum fecistis pactum Levi dicit Dominus
exercituum 9 propter quod et ego dedi vos contemptibiles et humiles omnibus populis sicut non
servastis vias meas et accepistis faciem in lege 10 numquid non pater unum omnium nostrum numquid
non Deus unus creavit nos quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum violans pactum
patrum nostrorum 11 transgressus est Iuda et abominatio facta est in Israhel et in Hierusalem quia
contaminavit Iudas sanctificationem Domini quam dilexit et habuit filiam dei alieni 12 disperdat
Dominus virum qui fecerit hoc magistrum et discipulum de tabernaculis Iacob et offerentem munus
Domino exercituum 13 et hoc rursus fecistis operiebatis lacrimis altare Domini fletu et mugitu ita
ut ultra non respiciam ad sacrificium nec accipiam placabile quid de manu vestra 14 et dixistis
quam ob causam quia Dominus testificatus est inter te et uxorem pubertatis tuae quam tu despexisti
et haec particeps tua et uxor foederis tui 15 nonne unus fecit et residuum spiritus eius est et quid
unus quaerit nisi semen Dei custodite ergo spiritum vestrum et uxorem adulescentiae tuae noli

despicere ¹⁶ cum odio habueris dimitte dicit Dominus Deus Israhel operiet autem iniquitas
vestimentum eius dicit Dominus exercituum custodite spiritum vestrum et nolite despiciere ¹⁷ laborare
fecistis Dominum in sermonibus vestris et dixistis in quo eum fecimus laborare in eo cum diceretis
omnis qui facit malum bonus est in conspectu Domini et tales ei placent aut certe ubi est Deus
iudicii

Chapter 3

¹ ecce ego mittam angelum meum et praeparabit viam ante faciem meam et statim veniet ad
templum suum dominator quem vos quaeritis et angelus testamenti quem vos vultis ecce venit dicit
Dominus exercituum ² et quis poterit cogitare diem adventus eius et quis stabit ad videndum eum
ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum ³ et sedebit conflans et emundans argentum
et purgabit filios Levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt Domino offerentes
sacrificia in iustitia ⁴ et placebit Domino sacrificium Iuda et Hierusalem sicut dies saeculi et sicut
anni antiqui ⁵ et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et periuris et
qui calumniantur mercedem mercennarii viduas et pupillos et opprimunt peregrinum nec timuerunt
me dicit Dominus exercituum ⁶ ego enim Dominus et non mutor et vos filii Iacob non estis consumpti
⁷ a diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis et non custodistis revertimini ad me
et revertar ad vos dicit Dominus exercituum et dixistis in quo revertemur ⁸ si adfiget homo Deum
quia vos configitis me et dixistis in quo confiximus te in decimis et in primitivis ⁹ et in penuria vos
maledicti estis et me vos configitis gens tota ¹⁰ inferte omnem decimam in horreum et sit cibus in
domo mea et probate me super hoc dicit Dominus si non aperuero vobis cataractas caeli et effudero
vobis benedictionem usque ad abundantiam ¹¹ et increpabo pro vobis devorantem et non corrumpet
fructum terrae vestrae nec erit sterilis vinea in agro dicit Dominus exercituum ¹² et beatos vos
dicent omnes gentes eritis enim vos terra desiderabilis dicit Dominus exercituum ¹³ invaluerunt
super me verba vestra dicit Dominus ¹⁴ et dixistis quid locuti sumus contra te dixistis vanus est
qui servit Deo et quod emolumentum quia custodivimus praecepta eius et quia ambulavimus tristes
coram Domino exercituum ¹⁵ ergo nunc beatos dicimus arrogantes siquidem aedificati sunt facientes
impietatem et temptaverunt Deum et salvi facti sunt ¹⁶ tunc locuti sunt timentes Deum unusquisque

cum proximo suo et attendit Dominus et audivit et scriptus est liber monumenti coram eo timentibus
 Dominum et cogitantibus nomen eius¹⁷ et erunt mihi ait Dominus exercituum in die qua ego facio
 in peculium et parcam eis sicut parcat vir filio suo servienti sibi¹⁸ et convertemini et videbitis quid
 sit inter iustum et impium et inter servientem Deo et non servientem ei

Chapter 4

¹ ecce enim dies veniet succensa quasi caminus et erunt omnes superbi et omnes facientes
 impietatem stipula et inflammabit eos dies veniens dicit Dominus exercituum quae non relinquet
 eis radicem et germen² et orietur vobis timentibus nomen meum sol iustitiae et sanitas in pinnis
 eius et egrediemini et salietis sicut vituli de armento³ et calcabitis impios cum fuerint cinis sub
 planta pedum vestrorum in die qua ego facio dicit Dominus exercituum⁴ mementote legis Mosi
 servi mei quam mandavi ei in Choreb ad omnem Israhel praecepta et iudicia⁵ ecce ego mittam
 vobis Heliam prophetam antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

Baruch

Chapter 1

¹ et haec verba libri quae scripsit Baruch filius Neeri filius Maasei filii Sedechiaei filii Sedei filii
 Helchiaei in Babylonia² in anno quinto in septima die mensis in tempore quo ceperunt Chaldei
 Hierusalem et succenderunt eam igni³ et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniaei filii
 Ioachim regis Iuda et ad aures universi populi venientis ad librum⁴ et ad aures potentium filiorum
 regum et ad aures presbyterorum et ad aures populi a minimo usque ad magnum eorum omnium
 habitantium in Babylonia ad flumen Sudi⁵ qui audientes plorabant et ieiunabant et orabant in
 conspectu Domini⁶ et collegerunt pecuniam secundum quod potuit uniuscuiusque manus⁷ et
 miserunt in Hierusalem ad Ioachim filium Helchiaei filii Salom sacerdotem et ad sacerdotes et ad
 omnem populum qui inventi sunt cum eo in Hierusalem⁸ cum acciperet vasa templi Domini quae
 ablata fuerant de templo revocare in terram Iuda decima die illius sivan vasa argentea quae fecit

9
 Sedechias filius Iosiae rex Iuda posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonum Iechoniam
 et principes et vinctos et potentes et populum terrae ab Hierusalem et duxit eos in Babyloniam
 10
 et dixerunt ecce misimus ad vos pecunias de quibus emite holocaustomata et tus et facite manna
 et offerte pro peccato ad aram Domini Dei nostri 11 et orate pro vita Nabuchodonosor regis
 12
 Babyloniae et pro vita Balthasar filii eius ut sint dies ipsorum sicut dies caeli super terram et
 det Dominus virtutem nobis et inluminet oculos nostros ut vivamus sub umbra Nabuchodonosor
 regis Babyloniae et sub umbra Balthasar filii eius et serviamus eis multis diebus et inveniamus
 13
 gratiam in conspectu eorum et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum quia peccavimus
 Domino Deo nostro et non est aversus furor eius a nobis usque in hunc diem 14 et legite librum
 15
 istum quem misimus ad vos recitari in templo Domini in die sollemni et in die oportuno et dicetis
 Domino Deo nostro iustitia nobis autem confusio faciei nostrae sicut dies haec omni Iuda et
 16
 habitantibus in Hierusalem regibus nostris et principibus nostris sacerdotibus nostris et prophetis
 17
 nostris et patribus nostris peccavimus ante Dominum nostrum et non credidimus diffidentes in
 18
 eum et non fuimus subiectibiles illi et non obaudivimus vocem Domini Dei nostri ut ambularemus
 19
 in mandatis eius quibus dedit nobis a die qua eduxit patres nostros de terra Aegypti usque in
 hunc diem eramus incredibiles ad Dominum Deum nostrum et dissipati recessimus ne audiremus
 20
 vocem ipsius et adhererunt nobis mala multa et maledictiones quae constituit Dominus Moysi
 servo suo qui eduxit patres nostros de terra Aegypti dare nobis terram fluentem lac et mel sicut
 21
 hodierna die et non audivimus vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum
 22
 quos misit ad nos et abivimus unusquisque in sensum cordis nostri maligni operari diis alienis
 facientes mala ante oculos Domini Dei nostri

Chapter 2

1
 propter quod statuit Dominus Deus noster verbum suum quod locutus est ad nos et ad iudices
 nostros qui iudicaverunt in Israhel et ad reges nostros et ad principes nostros et ad omnem Israhel
 2
 et Iuda ut adduceret Dominus super nos mala magna quae non sunt facta sub caelo quemadmodum
 facta sunt Hierusalem secundum quae scripta sunt in lege Moysi 3 ut manducaret homo carnes filii
 4
 sui et carnes filiae suae et dedit illos sub manus regum omnium qui sunt in circuitu nostro in

inproperium et in desolationem et in omnibus populis quo nos dispersit Dominus ⁵ et facti sumus
 subtus et non supra quia peccavimus Domino Deo nostro non obaudiendo vocem ipsius ⁶ Domino
 Deo nostro iustitia nobis autem et patribus nostris confusio faciei sicut dies haec ⁷ quae locutus est
 Dominus super nos omnia mala haec quae evenerunt super nos ⁸ et non sumus deprecati faciem
 Domini Dei nostri ut reverteremur unusquisque nostrum a viis nostris pessimis ⁹ et vigilavit Dominus
 in malis et adduxit ea super nos quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis quae mandavit
 nobis ¹⁰ et non audivimus vocem ipsius ut iremus in praeceptis Domini quae dedit ante faciem
 nostram ¹¹ et nunc Domine Deus Israhel qui eduxisti plebem tuam de terra Aegypti in manu valida
 et in signis et in prodigiis et in virtute tua magna et in brachio excelso et fecisti tibi nomen sicut
 dies iste ¹² peccavimus impie egimus inique gessimus Domine Deus noster in omnibus iustitiis
 tuis ¹³ avertatur ira tua a nobis quia derelicti sumus pauci inter gentes ubi dispersisti nos ¹⁴ exaudi
 Domine preces nostras et orationes nostras et educ nos propter te et da nobis invenire gratiam ante
 faciem eorum qui nos abduxerunt ¹⁵ ut sciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster et quia
 nomen tuum invocatum est super Israhel et super genus ipsius ¹⁶ respice Domine de domo sancta
 tua in nos et inclina aurem tuam et audi ¹⁷ aperi oculos tuos et vide quia non mortui qui sunt in
 inferno quorum spiritus acceptus est a visceribus suis dabunt honorem et iustificationem Domino
¹⁸ sed anima quae tristes est super magnitudine et incedit curva et infirmis et oculi deficientes et
 anima esuriens dat tibi gloriam et iustitiam Domino ¹⁹ quia non secundum iustitias patrum nostrorum
 nos fundimus misericordiam ante conspectum tuum Domine Deus noster ²⁰ sed quia misisti iram
 tuam et furorem tuum super nos sicut locutus es in manus puerorum tuorum prophetarum dicens
²¹ sic dicit Dominus inclinate umerum vestrum et cervicem vestram et opera facite regi Babylonis
 et sedebitis in terra quam dedi patribus vestris ²² quod si autem non audieritis vocem Domini Dei
 vestri operari regi Babyloniae defectionem faciam de civitatibus Iuda et a foris Hierusalem ²³ et
 auferam a vobis vocem iucunditatis et vocem gaudimonii et vocem sponsi et vocem sponsae et erit
 omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam ²⁴ et non audierunt vocem tuam ut operarentur regi
 Babyloniae et statuisti verba tua quae locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum ut
 proferrentur ossa regum nostrorum et ossa patrum nostrorum de loco suo ²⁵ et ecce sunt proiecta
 in calore solis et in gelu noctis et mortui sunt in doloribus pessimis in fame et in gladio et in

26
 emissione et posuisti templum in quo invocatum est nomen tuum in ipso sicut haec dies propter
 iniquitatem domus Israhel et domus Iuda 27 et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum
 omnem benignitatem tuam et secundum omnem miserationem tuam illam magnam 28 sicut locutus
 es in manu pueri tui Moysi in die qua praecepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israhel 29
 si non obaudieritis vocem meam ambitio haec magna et multa convertetur in minimo inter gentes
 quo ego dispergam illos 30 quia scio quod me non audiet populus populus est enim dura cervice
 et convertetur ad cor suum in terra captivitatis suae 31 et scient quoniam ego sum Dominus Deus
 eorum et dabo eis cor et audient aures 32 et laudabunt me in terra captivitatis suae et memores erunt
 nominis mei 33 et avertent se a dorso suo duro et a malignitatibus suis quia reminiscentur viam
 patrum suorum qui peccaverunt in me 34 et revocabo illos in terram quam iuravi patribus illorum
 Abraham et Isaac et Iacob et dominabuntur eius et multiplicabo eos et non minorabuntur 35 et
 statuam illis testamentum alterum sempiternum ut sim illis in Deum et ipsi erunt mihi in populum
 et non movebo amplius populum meum filios Israhel a terra quam dedi illis

Chapter 3

1
 et nunc Domine omnipotens Deus Israhel anima in angustiis et spiritus anxius clamat ad te
 2 audi Domine et miserere quia Deus es misericors et miserere nostri quia peccavimus ante te 3 quia
 tu sedes in sempiternum et nos peribimus in aevum 4 Domine omnipotens Deus Israhel audi nunc
 orationem mortuorum Israhel et filiorum ipsorum qui peccaverunt ante te et non audierunt vocem
 Domini Dei sui et adglutinata sunt nobis mala 5 noli meminisse iniquitates patrum nostrorum sed
 memento manus tuae et nominis tui in tempore isto 6 quia tu es Dominus Deus noster et laudabimus
 te Domine 7 quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris et ut invocemus nomen
 tuum et laudemus te in captivitate nostra quia convertemus iniquitatem patrum nostrorum qui
 peccaverunt ante te 8 et ecce nos hodie in captivitate nostra sumus quo nos dispersisti in inproperium
 et in maledictum et in peccatum secundum omnes iniquitates patrum nostrorum qui discesserunt a
 te Domine Deus noster 9 audi Israhel mandata vitae auribus percipite ut scias prudentiam 10 quid
 est Israhel quid est quod in terra es inimicorum 11 inveterasti in terra aliena coinquinatus es cum

mortuis deputatus es cum descendentibus in infernum ¹² dereliquisti fontem sapientiae ¹³ si in via
 Dei ambulasses habitasses in pace sempiterna ¹⁴ disce ubi sit prudentia ubi sit virtus ubi sit intellectus
 ut scias simul ubi sit longiturnitas vitae et victus ubi sit lumen oculorum et pax ¹⁵ quis invenit
 locum eius et quis intravit in thesauros eius ¹⁶ ubi sunt principes gentium et qui dominantur super
 bestias quae sunt super terram ¹⁷ qui in avibus caeli inludunt ¹⁸ qui argentum thesaurizant et aurum
 in quo confidebant homines et non est finis acquisitionis eorum qui argentum fabricant et solliciti
 sunt nec est inventio operum illorum ¹⁹ exterminati sunt et ad inferos descenderunt et alii loco
 eorum exsurrexerunt ²⁰ iuvenes viderunt lumen et habitaverunt super terram viam autem disciplinae
 ignoraverunt ²¹ neque intellexerunt semitas eius neque filii eorum susceperunt eam a facie ipsorum
 longe facta est ²² non est audita in terra Chanaan neque visa est in Theman ²³ filii quoque Agar
 qui exquirunt prudentiam quae de terra est negotiatores Merrae et Theman et fabulatores et
 exquisitores intellegentiae viam autem sapientiae nescierunt neque commemorati sunt semitas eius
²⁴ o Israhel quam magna est domus Dei et ingens locus possessionis eius ²⁵ magnus et non habet
 finem excelsus et immensus ²⁶ ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt statura magna
 scientes bellum ²⁷ non hos elegit Deus neque viam disciplinae dedit illis et perierunt ²⁸ eo quod
 non haberent sapientiam et perierunt propter insipientiam suam ²⁹ quis ascendit in caelum et accepit
 eam et deduxit eam de nubibus ³⁰ quis transfretavit mare et invenit illam et adtulit illam super
 aurum electum ³¹ non est qui possit scire viam eius neque qui exquirat semitas eius ³² sed qui scit
 universa novit eam et invenit eam prudentia sua qui praeparavit terram in aeterno tempore et replevit
 eam pecudibus et quadrupedibus ³³ qui emittit lumen et vadit et vocavit illud et obaudit illi in
 tremore ³⁴ stellae autem lumen dederunt in custodiis suis et laetatae sunt ³⁵ vocatae sunt et dixerunt
 adsumus et luxerunt ei cum iucunditate qui fecit illas ³⁶ hic Deus noster non aestimabitur alius
 adversus eum ³⁷ hic adinvenit omnem viam disciplinae et tradidit illam Iacob puero suo et Israhel
 dilecto suo ³⁸ post haec in terris visus est et cum hominibus conversatus est

Chapter 4

¹ hic liber mandatorum Dei et lex quae est in aeternum omnes qui tenent eam ad vitam qui autem
² dereliquerint eam in mortem ³ convertere Iacob et adprehende eam ambula per viam ad splendorem
⁴ eius contra lumen eius ⁵ ne tradas altero gloriam tuam et dignitatem tuam genti alienae ⁶ beati
⁷ sumus Israhel quoniam quae Deo placent nobis manifesta sunt ⁸ animaequior esto populus Dei
⁹ memorabilis Israhel ¹⁰ venundati estis gentibus non in perditionem sed propter quod in ira ad
¹¹ iracundiam provocastis Deum traditi estis adversariis ¹² exacerbastis enim eum qui fecit vos Deum
¹³ aeternum immolantes daemoniis et non Deo ¹⁴ obliti autem estis eum qui nutrit vos et contristastis
¹⁵ nutricem vestram Hierusalem ¹⁶ vidit enim iracundiam a Deo venientem vobis et dixit audite confines
¹⁷ Sion adduxit enim mihi Deus luctum magnum ¹⁸ vidi enim captivitatem populi mei filiorum
¹⁹ meorum et filiarum quam superduxit illis Aeternus ²⁰ nutrivit enim illos cum iucunditate dimisi
²¹ autem illos cum fletu et luctu ²² nemo gaudeat super me viduam et desolatam a multis derelicta
²³ sum propter peccata filiorum meorum quia declinaverunt a lege Dei ²⁴ iustitias autem ipsius
²⁵ nescierunt nec ambulaverunt per vias mandatorum Dei neque per semitas veritatis eius cum iustitia
²⁶ ingressi sunt ²⁷ veniant confines Sion et memorentur captivitatem filiorum et filiarum mearum
²⁸ quam superduxit illis Aeternus ²⁹ adduxit enim super illos gentem de longinquo gentem inprobam
³⁰ et alterius linguae ³¹ qui non sunt reveriti senem neque puerorum miserti sunt et abduxerunt dilectos
³² viduae et a filiis unicam desolaverunt ³³ ego autem quid possum adiuvere vos ³⁴ qui enim adduxit
³⁵ super vos mala ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum ³⁶ ambulate filii ambulate ego
³⁷ enim derelicta sum sola ³⁸ exui me stola pacis indui autem me sacco obsecrationis et clamabo ad
³⁹ Altissimum in diebus meis ⁴⁰ animaequiores estote filii clamate ad Dominum et eripiet vos de
⁴¹ manu principum inimicorum ⁴² ego enim speravi in Aeternum salutem vestram et venit mihi
⁴³ gaudium a Sancto super misericordia quae veniet vobis ab Aeterno salutari nostro ⁴⁴ emisi enim
⁴⁵ vos cum luctu et ploratu reducet autem vos mihi Deus cum gaudio et iucunditate in sempiternum
⁴⁶ sicut enim viderunt vicinae Sion captivitatem vestram sic videbunt et in celeritate salutem vestram
⁴⁷ a Deo quae superveniet vobis cum honore magno et splendore aeterno ⁴⁸ filii patienter sustinete
⁴⁹ iram quae supervenit vobis persecutus est enim te inimicus tuus sed cito videbis perditionem ipsius

et super cervices ipsius ascendes²⁶ delicati mei ambulaverunt vias asperas ducti sunt enim ut grex
 direptus ab inimicis²⁷ animaequiores estote filii et proclamate ad Deum erit enim memoria vestra
 ab eo qui ducit vos²⁸ sicut enim fuit sensus vester ut erraretis a Deo decies tantum iterum
 convertentes requiretis eum²⁹ qui enim induxit vobis mala ipse rursus adducet vobis sempiternam
 iucunditatem cum salute vestra³⁰ animaequior esto Hierusalem exhortatur enim te qui te nominavit
³¹ nocentes parebunt qui te vexaverunt et qui gratulati sunt in tua ruina punientur³² civitates quibus
 servierunt filii tui punietur quae accepit filios tuos³³ sicut enim gavisa est in tua ruina et laetata
 est in tuo casu sic contristabitur in sua desolatione³⁴ et amputabitur exultatio multitudinis eius et
 gaudimonium eius erit in luctum³⁵ ignis enim superveniet ei ab Aeterno in longiturnis diebus et
 habitabitur a daemoneis in multitudinem temporis³⁶ circumspecte Hierusalem ad orientem et vide
 iucunditatem a Deo tibi venientem³⁷ ecce enim veniunt filii tui quos dimisisti dispersos veniunt
 collecti ab oriente usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes in honorem Dei

Chapter 5

¹ exue te Hierusalem stola luctus et vexationis tuae et indue te decore et honore eius quae a Deo
 tibi est in sempiterna gloriae² circumdato te deplode a Deo iustitiae et inpone mitram capiti tuo
 honoris Aeterni³ Deus enim ostendet splendorem suum in te omni quod sub caelo est⁴ nominabitur
 enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum Pax iustitiae et Honor pietatis⁵ exsurge Hierusalem
 et sta in excelso et circumspecte ad orientem et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad
 occidentem in verbo Sancti gaudentes Dei memoria⁶ exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis
 adducet autem illos Dominus ad te portatos in honorem sicut filios regni⁷ constituit enim Deus
 humiliare omnem montem excelsum et rupes perennes et convalles replere in aequalitatem terrae
 ut ambulet Israhel diligenter in honorem Dei⁸ obumbraverunt autem et silvae et omne lignum
 suavitatis Israhel mandato Dei⁹ adducet enim Deus Israhel cum iucunditate in lumine maiestatis
 suae cum misericordia et iustitia quae est ab ipso

Chapter 6

¹ exemplum epistulae quam misit Hieremias ad abductos captivos in Babyloniam a rege
 Babyloniorum ut nuntiaret illis secundum quod praeceptum est illi a Deo propter peccata quae
 peccastis ante Deum abducemini in Babyloniam captivi a Nabuchodonosor rege Babylonum
² ingressi itaque in Babyloniam eritis illic annis plurimis et tempus longum usque ad generationes
³ septem post hoc autem educam vos inde cum pace nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos
⁴ et argenteos et lapideos et ligneos in umeros portari ostentantes metum gentibus videte ergo ne
⁵ et vos similes efficiamini factis alienis et metuatis et metus vos capiat in ipsis visa itaque turba
⁶ de retro et ab ante adorantes dicite in cordibus vestris tibi oportet adorari Domine angelus autem
⁷ meus vobiscum est ipse autem exquiram animas vestras nam lingua ipsorum polita a fabro ipsa
⁸ etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui et sicut virgini amanti ornamenta ita
⁹ accepto auro fabricati sunt coronas certe habent aureas super capita sua dii illorum unde subtrahent
¹⁰ sacerdotes ab eis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsis dant autem et ex ipso prostitutis
¹¹ et meretrices ornant et iterum cum receperint illud a meretricibus ornant deos suos hii autem
¹² non liberantur ab erugine et tineas opertis autem illis veste purpurea extergent faciem ipsorum
¹³ propter pulverem domus qui est plurimus inter eos sceptrum autem habet ut homo sicut iudex
¹⁴ regionis qui in se peccantem non interficit habet etiam gladium in manu et securem se autem
¹⁵ de bello et a latronibus non liberat unde vobis notum sit quia non sunt dii ne ergo timueritis eos
¹⁶ sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur tales sunt et dii illorum constitutis illis in
¹⁷ domo oculi eorum pleni sunt pulvere a pedibus introeuntium et sicut alicui qui regem offendit
 circumseptae sunt ianuae aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum ita tutant sacerdotes ostia
¹⁸ clusuris et seris ne a latronibus expolientur lucernas accendunt illis et quidem multas ex quibus
¹⁹ nullam videre possunt sunt autem sicut trabes in domo corda vero eorum dicunt elingere serpentes
²⁰ qui de terra sunt dum comedent eos et vestimentum ipsorum et non sentiunt nigrae fiunt facies
²¹ eorum a fumo qui in domo fit supra corpus eorum et supra caput volant noctuae et hirundines
²² et aves etiam similiter et cattaes unde scietis quia non sunt dii ne ergo timueritis eos ²³ aurum

etiam quod habent ad speciem est nisi aliquis exterserit eruginem non fulgebunt neque enim dum
 conflarentur sentiebant²⁴ ex omni pretio empta sunt in quibus spiritus non est in ipsis²⁵ sine
 pedibus in umeris portantur ostentantes ignobilitatem suam hominibus confundantur etiam qui
 colunt ea²⁶ propterea si ceciderint in terram a semet ipsis non surgent neque si quis eum statuerit
 rectum per semet ipsum stabit sed sicut mortuis munera eorum illis adponuntur²⁷ hostias illorum
 sacerdotes ipsorum vendunt et abutuntur similiter et mulieres eorum decerpentes neque infirmo
 neque mendicanti aliquid impertiunt²⁸ de sacrificiis eorum fetae et menstruatae contingunt scientes
 itaque ex his quia non sunt dii ne timeatis eos²⁹ unde enim vocantur dii quia mulieres adponunt
 diis argenteis et aureis et ligneis³⁰ et in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas
 et capita et barbas rasa quorum capita nuda sunt³¹ rugiunt autem clamantes contra deos suos sicut
 in cena mortui³² a vestimento eorum auferent sacerdotes et vestiunt uxores suas et filios suos
³³ neque si quid mali patiantur ab aliquo neque si quid bonum poterunt retribuere neque regem
 constituere possunt neque auferre³⁴ similiter neque divitias dare possunt neque malum retribuere
 si quis illis votum voverit et non reddiderit nec hoc requirent³⁵ hominem a morte non liberant
 neque infimum a potentiore eripient³⁶ hominem caecum ad visum non restituent de necessitate
 hominem non liberabunt³⁷ viduae non miserebuntur neque orfanis beneficient³⁸ lapidibus de
 monte similes sunt dii illorum lignei et lapidei aurei et argentei qui autem colunt illa confunduntur
³⁹ quomodo ergo aestimandum est aut dicendum illos esse deos⁴⁰ adhuc enim ipsis Chaldeis non
 honorantibus ea qui cum audierint mutum non posse loqui offerent illum ad Bel postulantes ab eo
⁴¹ loqui quasi possint sentire qui non habent motum et ipsi cum intellexerint relinquent ea sensum
 enim non habent ipsi dii illorum⁴² mulieres autem circumdatis funibus in viis sedent succedentes
 ossa olivarum⁴³ cum autem aliqua ex ipsis adtracta ab aliquo transeunte dormierit proximae suae
 exprobrat quod ea non sit digna habita sicut ipsa neque funis eius disruptus sit⁴⁴ omnia autem
 quae illis fiunt falsa sunt quomodo ergo aestimandum aut dicendum est esse illos deos⁴⁵ a fabris
 autem et ab aurificibus facta sunt nihil aliud erint nisi id quod volunt esse sacerdotes⁴⁶ aurifices
 ipsi etiam qui ea faciunt non sunt multi temporis numquid ergo possunt quae ab ipsis fabricata sunt
 esse dii⁴⁷ reliquerunt autem falsa et obprobrium postea futuris⁴⁸ nam cum supervenerit illis

proelium et mala cogitant post se sacerdotes ubi se abscondant cum illis ⁴⁹ quomodo ergo sentire
 debeant quoniam dii sunt qui nec de bello se liberant neque de malis se eripiunt ⁵⁰ nam cum sint
 lignea et inaurata et inargentata scietur postea quia falsa sunt gentibus universis et regibus quae
 manifestata sunt quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum opus Dei in illis ⁵¹ unde
 ergo notum est quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum Dei opus in ipsis est
⁵² regem regioni non suscitant neque pluviam hominibus dabunt ⁵³ iudicium quoque non discernent
 neque regionem liberabunt ab iniuria quia nihil possunt sicut corniculae inter medium caeli et terrae
⁵⁴ etenim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum aureorum et argenteorum sacerdotes
 quidem ipsorum fugient et liberabuntur ipsi vero sicut trabes in medio conburentur ⁵⁵ regi autem
 et bello non resistent quomodo ergo aestimandum est aut recipiendum quia dii sunt ⁵⁶ non a furibus
 neque a latronibus se liberabunt dii lignei et lapidei et inaurati et argentati quibus hii qui fortiores
⁵⁷ sunt aurum et argentum et vestimentum quod operti sunt auferent illis et abibunt nec sibi auxilium
⁵⁸ ferunt itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam aut vas in domo utile in quo
 gloriabitur qui possidet illud quam falsi dii vel ostium in domo quod custodit quae in ipsa sunt
⁵⁹ quam falsi dii sol quidem et luna sidera cum sint splendida et emissa ad utilitates obaudiunt
⁶⁰ similiter et fulgur cum apparuerit perspicuum est id ipsum autem et spiritus in omni regione
⁶¹ spirat et nubes quibus cum imperatum fuerit a Deo perambulare universum orbem perficiunt
⁶² quod imperatum est eis ignis etiam missus desuper ut consumat montes et silvas facit quod
⁶³ praeceptum est ei haec autem neque speciebus neque virtutibus uni eorum similia sunt unde
 neque aestimandum est neque dicendum esse illos deos quando non possint neque iudicium iudicare
⁶⁴ neque benefacere hominibus ⁶⁵ scientes itaque quia non sunt dii ne ergo timueritis eos neque
⁶⁶ enim regibus maledicent neque benedicent signa etiam in caelo gentibus non ostendunt neque
⁶⁷ ut sol lucebunt neque inluminabunt ut luna bestiae meliores sunt illis quae possunt fugere sub
⁶⁸ tectum ac prodesse sibi nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dii propter quod ne
⁶⁹ timeatis eos nam sicut in cucumeraria formido nihil custodit ita sunt dii illorum lignei et argentei
⁷⁰ et inaurati eodem modo et in horto spina alba supra quam omnis avis sedet similiter et mortuo
⁷¹ proiecto in tenebris similes sunt dii illorum lignei et inaurati et inargentati a purpura quoque et

marmore quae supra illos tineant scietis itaque quia non sunt dii ipsi etiam postremo comeduntur et erit obprobrium in regione

Sirach

Chapter

¹ multorum nobis et magnorum per Legem et Prophetas aliosque qui secuti sunt illos sapientiam demonstratam, in quibus oportet laudare Israhel doctrinae et sapientiae causa; quia non solum ipsos loquentes necesse est peritos, sed etiam extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos fieri.

² avus meus Iesus postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis Legis et Prophetarum et aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, volui et ipse scribere aliquid horum quae ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere et illorum periti facti magis

magisque adtendant animo et confirmentur ad legitimam vitam. ³ hortor itaque venire vos cum benevolentia et adtentiore studio lectionem facere, et veniam habere in illis in quibus videmur sequentes imaginem sapientiae et deficere in verborum compositione. nam deficiunt verba hebraica quando translata fuerint ad alteram linguam; non solum autem haec, sed et ipsa Lex et Prophetae

ceteraque librorum non parvam habent differentiam quando inter se dicuntur. ⁴ nam in octavo et tricesimo anno temporibus Ptolomei Euergetis regis, postquam perveni in Aegyptum et cum multum

temporis ibi fecissem, inveni libros relictos non parvae neque contemnendae doctrinae. ⁵ itaque bonum et necessarium putavi et ipse aliquam addere diligentiam et laborem interpretandi istum librum; et multa vigilia adtuli doctrinam in spatio temporis, ad illa quae ad finem ducunt librum dare, et illis qui volunt animum intendere et discere quemadmodum oporteat instituere mores qui secundum legem Domini proposuerunt vitam agere.

Chapter 1

¹ omnis sapientia a Deo Domino est et cum illo fuit semper et est ante aevum ² harenam maris et pluviae guttas et dies saeculi quis dinumeravit altitudinem caeli et latitudinem terrae et profundum abyssi quis mensus est ³ sapientiam Dei praecedentem omnia quis investigavit ⁴ prior omnium creata est sapientia et intellectus prudentiae ab aevo ⁵ fons sapientiae verbum Dei in excelsis et ingressus illius mandata aeterna ⁶ radix sapientiae cui revelata est et astutias illius quis agnovit

7 disciplina sapientiae cui revelata est et manifestata et multiplicationem ingressus illius quis intellexit
 8 unus est Altissimus creator omnipotens rex potens et metuendus nimis sedens super thronum illius
 9 et dominans Deus ipse creavit illam spiritu sancto et vidit et dinumeravit et mensus est 10 et
 effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum et praebeuit
 11 illam diligentibus se timor Domini gloria et gloriatio et laetitia et corona exultationis 12 timor
 Domini delectabit cor et dabit laetitiam et gaudium in longitudine dierum 13 timenti Dominum
 bene erit in extremis et in die defunctionis suae benedicetur 14 dilectio Dei honorabilis sapientia
 15 quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnitione magnalium suorum
 16 initium sapientiae timor Domini et cum fidelibus in vulva concreatus est et cum electis seminis
 17 creditur et cum iustis et fidelibus agnoscitur timor Domini scientiae religiositas 18 religiositas
 19 custodiet et iustificabit cor iucunditatem atque gaudium dabit timenti Deum bene erit et in diebus
 20 consummationis illius benedicetur plenitudo sapientiae timere Deum et plenitudo a fructibus
 21 illius omnem domum illius implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius 22 corona
 sapientiae timor Domini repollens pacem et salutis fructum 23 et vidit et dinumeravit eam utraque
 24 autem sunt dona Dei scientiam et intellectum prudentiae sapientia conpartietur et gloriam
 tenentium se inaltat 25 radix sapientiae est timere Dominum rami enim illius longevi 26 in thesauris
 sapientiae intellectus et scientiae religiositas execratio autem peccatoribus sapientia 27 timor Dei
 28 expellit peccatum nam qui sine timore est non poterit iustificari iracundia enim animositatis
 29 illius subversio illius est usque in tempus sustinebit patiens et postea redditio iucunditatis
 30 bonus sensus usque in tempus abscondebit verba illius et labia multorum enarrabunt sensum
 31 illius [] 32 [] 33 concupiscens sapientiam conserva iustitiam et Deus praebebit illam tibi
 34 sapientia enim et disciplina timor Domini et quod beneplacitum est illi 35 fides et mansuetudo
 36 et adimplebit thesauros illius non sis incredibilis timori Domini et ne accesseris ad illum duplici
 37 corde ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris labiis tuis 38 adtende in
 39 illis ne forte cadas et adducas animae tuae inhonationem et revelet Deus absconsa tua et in

40
 medio synagogae elidat te quoniam accessisti maligne ad Dominum et cor tuum plenum est dolo
 et fallacia

Chapter 2

1
 fili accedens servituti Dei sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad temptationem
 2
 deprime cor tuum et sustine declina aurem et excipe verba intellectus et ne festines in tempus
 3
 obductionis sustine sustentationes Dei coniungere Deo et sustine ut crescat in novissimo vita tua
 4
 omne quod tibi adplicatum fuerit accipe et in dolore sustine et in humilitate tua habe patientiam
 5
 quoniam in igne probatur aurum et argentum homines vero receptibiles in camino humiliationis
 6
 crede Deo et recuperabit te et dirige viam tuam et spera in illum conserva timorem illius et in illo
 7
 veteresce metuentes Deum sustinete misericordiam eius et non deflectatis ab illo ne cadatis 8
 9
 qui timetis Deum sperate in illum et
 10
 in oblectatione veniet vobis misericordia qui timetis Deum diligite illum et inluminabuntur corda
 11
 vestra respicite filii nationes hominum et scitote quis speravit in Dominum et confusus est
 12
 permansit in mandatis eius et derelictus est et quis invocavit illum et despexit illum 13
 quoniam
 pius et misericors Deus et remittit in tempore tribulationis peccata omnibus exquirentibus se in
 14
 veritate vae duplici corde et labiis scelestis et manibus malefacientibus et peccatori terram
 15
 ingredienti duabus viis vae dissolutis corde qui non credunt Deo ideo non protegentur ab eo
 16
 vae his qui perdiderunt sustentationem qui dereliquerunt vias rectas et deverterunt in vias pravas
 17
 et quid facietis cum inspicere coeperit Deus 18
 qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo
 19
 illius et qui diligunt illum conservabunt viam illius qui timent Dominum inquirent quae
 20
 beneplacita sunt illi et qui diligunt eum replebuntur lege ipsius qui timent Dominum parabant
 21
 corda sua et in conspectu illius sanctificabunt animas suas qui timent Dominum custodiunt
 22
 mandata illius et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius dicentes si paenitentiam non

egerimus incidemus in Dei manus et non in manus hominum ²³ secundum enim magnitudinem illius sic et misericordia ipsius cum ipso

Chapter 3

¹ filii sapientiae ecclesia iustorum et natio illorum obaudientia et dilectio ² iudicium patris audite filii dilecti et sic facite ut salvi sitis ³ Deus enim honoravit patrem in filiis et iudicium matris exquirens in filios ⁴ qui diligit Deum exorabit pro peccatis et continebit se ab illis in oratione dierum exaudietur ⁵ et sicut qui thesaurizat ita et qui honorificat matrem suam ⁶ qui honorat patrem iucundabitur in filiis ⁷ qui honorat patrem suum vita vivet longiore et qui obaudit patrem refrigerabit matri ⁸ qui timet Deum honorat parentes et quasi dominis serviet in his qui se generaverunt ⁹ in opere et sermone et omni patientia honora patrem tuum ¹⁰ ut superveniat tibi benedictio a Deo et benedictio illius in novissimo manet ¹¹ benedictio patris firmat domos filiorum maledictio autem matris eradicat fundamenta ¹² ne glories in contumelia patris tui non est enim tibi gloria sed confusio ¹³ gloria enim hominis ex honore patris sui et dedecus filiis pater sine honore ¹⁴ fili suscipe senectam patris tui et ne contristes eum in vita illius ¹⁵ et si defecerit sensu veniam da et ne spernas eum in tua virtute elemosyna enim patris non erit in oblivione ¹⁶ nam pro peccato matris restituetur tibi bonum ¹⁷ et iniustitia aedificabitur tibi in die tribulationis commemorabitur tui sicut in sereno glacies solventur tua peccata ¹⁸ quam malae famae est qui relinquit patrem et est maledictus a Deo qui exasperat matrem ¹⁹ fili in mansuetudine opera tua perface et super hominum gloriam diligeris ²⁰ quanto magnus es humilia te in omnibus et coram Deo invenies gratiam ²¹ quoniam magna potentia Dei solius et ab humilibus honoratur ²² altiora te ne scrutaveris et fortiora te ne exquisieris sed quae praecepit tibi Deus illa cogita semper et in pluribus operibus eius ne fueris curiosus ²³ non est enim tibi necessarium ea quae abscondita sunt videre oculis tuis ²⁴ in supervacuis rebus noli scrutari multipliciter et in pluribus operibus eius non eris curiosus ²⁵ plurima enim super sensum hominis ostensa sunt tibi ²⁶ multos enim inplanavit suspicio illorum et in vanitate detinuit

27
 sensus illorum cor durum male habebit in novissimo et qui amat periculum in illo peribit 28
 ingrediens duas vias non habebit successus et pravicordius in illis scandalizabitur 29 cor nequam
 gravabitur doloribus et peccator adiciet ad peccandum 30 synagogae superbiorum non est sanitas
 frutex enim peccati eradicabitur in illis et non intellegitur 31 cor sapiens intellegitur in sapientia
 et auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam 32 sapiens cor et intellegibile abstinebit
 se a peccatis et in operibus iustitiae successus habebit 33 ignem ardentem extinguit aqua et elemosyna
 resistit peccatis 34 et Deus conspector qui reddit gratiam meminit in posterum et in tempore casus
 tui invenies firmamentum

Chapter 4

1
 fili elemosynam pauperis ne fraudes et oculos tuos ne transvertas a paupere 2 animam
 esurientem ne despexeris et non exasperes pauperem in inopia sua 3 cor inopis ne adflixeris et non
 protrahas datum angustianti 4 rogationem contribulati ne abicias et non avertas faciem tuam ab
 egeno 5 ab inope ne avertas oculos propter iram et non relinquo quaerentibus tibi retro maledicere
 6
 maledicentis enim te in amaritudine exaudietur precatio illius exaudiet autem eum qui fecit illum
 7
 congregationi pauperum affabilem te facito et presbytero humilia animam tuam et magnato humilia
 8
 caput tuum 8 declina pauperi aurem tuam et redde debitum tuum et responde pacifica in
 mansuetudine 9 libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi et non acide feras in anima tua
 10
 in iudicando esto pupillis misericors ut pater et pro viro matri illorum 11 et eris velut filius
 Altissimi obaudiens et miserebitur tui magis quam mater 12 sapientia filiis suis vitam inspiravit et
 suscipit exquirentes se et praeibit in viam iustitiae 13 et qui illam diligit diligit vitam et qui
 vigilaverint ad illam complectebuntur placorem eius 14 qui tenuerint illam vitam hereditabunt et
 quo introibit benedicit Deus 15 qui serviunt ei obsequentes erunt Sancto et eos qui diligunt illam
 diligit Deus 16 qui audit illam iudicat gentes et qui intuetur illam permanebit confidens 17 si
 crediderit ei hereditabit illam et erunt in confirmatione creaturae illorum 18 quoniam in temptatione

19
 ambulat cum eo et in primis eligit eum timorem et metum et adprobationem inducet super illum
 et cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae donec temptet illum in cogitationibus illius et credat
 20
 animae illius et firmabit illum et iterum adducet directum ad illum 21 et denudat absconsa sua
 et thesaurizat super illum scientiam et intellectum iustitiae 22 si autem oberraverit derelinquet eum
 et tradet illum in manus inimici sui 23 fili conserva tempus et devita a malo 24 pro anima tua non
 confundaris dicere verum 25 est enim confusio adducens peccatum et est confusio adducens gloriam
 et gratiam 26 ne accipias faciem adversus faciem tuam nec adversus animam tuam mendacium
 27 non reverearis proximum tuum in casum suum 28 nec retineas verbum in tempus salutis non
 abscondas sapientiam tuam in decore eius 29 in lingua enim agnoscitur sapientia et sensus et scientia
 et doctrina in verbis veritatis et firmamentum in operibus iustitiae 30 non contradicas veritati ullo
 modo et de mendacio ineruditionis tuae confundere 31 non confundaris confiteri peccata tua et ne
 subicias te homini pro peccato 32 noli resistere contra faciem potentis nec coneris contra ictum
 fluvii 33 pro iustitia agoniare pro anima tua et usque ad mortem certa pro iustitia et Deus expugnabit
 pro te inimicos tuos 34 noli citatus esse in lingua tua et inutilis et remissus in operibus tuis 35 noli
 esse sicut leo in domo tua evertens domesticos tuos et opprimens subiectos tibi 36 non sit porrecta
 manus tua ad accipiendum et ad reddendum collecta

Chapter 5

1
 noli adtendere ad possessiones iniquas et ne dixeris est mihi sufficiens vita nihil enim proderit
 in tempore vindictae et obductionis 2 non sequaris concupiscentiam cordis 3 et ne dixeris quomodo
 potui aut quis me subiciet propter facta mea Deus enim vindicans vindicabit 4 ne dixeris peccavi
 et quid accidit mihi triste Altissimus enim est patiens redditor 5 de propitiatu peccatorum noli esse
 sine metu neque adicias peccatum super peccatum 6 et ne dicas miseratio Dei magna est multitudinis
 peccatorum meorum miserebitur 7 misericordia enim et ira ab illo et in peccatores respicit ira illius
 8 non tardes converti ad Deum et ne differas de die in diem 9 subito enim venit ira illius et in tempore

vindictae disperdet te ¹⁰ noli anxius esse in divitiis iniustis nihil enim proderunt tibi in die
 obductionis et vindictae ¹¹ non ventiles te in omnem ventum et non eas in omni via sic enim
 peccator probatur duplici lingua ¹² esto firmus in via Dei et in veritate sensus tui et scientia et
 prosequatur te verbum pacis et iustitiae ¹³ esto mansuetus ad audiendum verbum ut intellegas et
 cum sapientia fers responsum verum ¹⁴ si est tibi intellectus responde proximo sin autem sit manus
 tua super os tuum ne capiaris in verbo indisciplinato et confundaris ¹⁵ honor et gloria in sermone
 sensati lingua imprudentis subversio ipsius ¹⁶ non appelleris susurrio et lingua tua capiaris et
 confundaris ¹⁷ super furem enim est confusio et paenitentia et denotatio pessima super bilinguem
 susurratori autem odium et inimicitia et contumelia ¹⁸ iustifica pusillo et magno similiter

Chapter 6

¹ noli fieri pro amico inimicus proximo inproperium enim et contumeliam malus hereditabit et
 omnis peccator invidus et bilinguis ² non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus ne forte
 elidatur virtus tua per stultitiam ³ et folia tua comedet et fructus tuos perdet et relinqueris velut
 lignum aridum in heremo ⁴ anima enim nequa disperdet qui se habet et in gaudium inimici dat
 illum et deducit in sortem impiorum ⁵ verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos et lingua
 eucharis in bono homine abundat ⁶ multi pacifici sint tibi et consiliarii tibi sint unus de mille ⁷ si
 possides amicum in temptatione posside eum et non facile credas illi ⁸ est enim amicus secundum
 tempus suum et non permanebit in die tribulationis ⁹ et est amicus qui egreditur ad inimicitiam et
 est amicus qui odium et rixam et convicia denudabit ¹⁰ est autem amicus socius mensae et non
 permanet in die necessitatis ¹¹ amicus si permanserit fixus erit tibi quasi coequalis et in domesticis
 tuis fiducialiter aget ¹² si humiliaverit se contra te et a facie tua abscondet se unanimum habebis
 amicitiam bonam ¹³ ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis adtende ¹⁴ amicus fidelis protectio
 fortis qui autem invenit illum invenit thesaurum ¹⁵ amico fideli nulla est comparatio et non est digna

ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius¹⁶ amicus fidelis medicamentum vitae et
 immortalitatis et qui metuunt Dominum inveniunt illum¹⁷ qui timet Deum aequae habebit amicitiam
 bonam quoniam secundum illum erit amicus illius¹⁸ fili a iuventute tua excipe doctrinam et usque
 ad canos inuenies sapientiam¹⁹ quasi is qui arat et seminat accede ad illam et sustine bonos fructus
 illius²⁰ in opere enim ipsius exiguum laborabis et cito edes de generationibus illius²¹ quam aspera
 est nimium sapientia indoctis hominibus et non permanet in illa excors²² quasi lapidis virtus
 probatio erit in illis et non demorabuntur proicere illum²³ sapientia enim doctrinae secundum
 nomen est eius et non multis est manifesta quibus autem agnita est permanet usque ad conspectum
 Dei²⁴ audi fili et accipe consilium intellectus et ne abicias consilium meum²⁵ inice pedem tuum
 in conpedes illius et in torques eius tuum collum²⁶ subice umerum tuum et porta illam et ne
 acedieris vinculis eius²⁷ in omni animo tuo accede ad illam et in omni virtute tua conserva vias eius
²⁸ investiga illam et manifestabitur tibi et continens factus ne derelinqueris eam²⁹ in novissimis
 enim inuenies requiem in ea et convertetur tibi in oblectationem³⁰ et erunt tibi conpedes in
 protectionem fortitudinis et bases virtutis et torques illius in stolam gloriae³¹ decor enim vitae est
 in illa et vincula illius netura salutaris³² stolam gloriae indues eam et coronam gratulationis
 superpones tibi³³ fili si adtenderis mihi disces et si adcommodaveris animam tuam sapiens eris
³⁴ et si inclinaveris aurem tuam excipies doctrinam et si dilexeris audire sapiens eris³⁵ in multitudine
 presbyterorum prudentium sta et sapientiae illorum ex corde coniungere ut omnem narrationem
 Dei possis audire et proverbialaudis non effugiant te³⁶ et si videris sensatum evigila ad illum et
 gradus ostiorum illius exterat pes tuus³⁷ cogitatum habe in praeceptis Dei et in mandatis illius
 maxime adsiduus esto et ipse dabit cor tibi et concupiscentia sapientiae dabitur tibi

Chapter 7

¹ noli facere mala et non te adprehendent² discede ab iniquo et deficient mala abs te³ non
 semines mala in sulcis iniuriae et non metes ea in septuplum⁴ noli quaerere ab homine ducatum

neque a rege cathedram honoris ⁵ non te iustifices ante Deum quoniam agnitor cordis ipse est et
 penes regem noli velle videri sapiens ⁶ noli quaerere fieri iudex nisi si valeas virtute inrumpere
 iniquitates ne forte extimescas faciem potentis et ponas scandalum in agilitate tua ⁷ non pecces in
 multitudinem civitatis nec te inmittas in populum ⁸ neque alliges duplicia peccata nec enim in uno
 eris immunis ⁹ noli esse pusillanimis in anima tua ¹⁰ exorare et facere elemosynam non despicias
¹¹ ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet Deus et offerentem me Deo altissimo suscipiet
 munera mea ¹² non irideas hominem in amaritudine animae est enim qui humiliat et exaltat
 circumspector Deus ¹³ noli amare mendacium adversus fratrem tuum neque amico similiter facias
¹⁴ noli velle mentiri omne mendacium adsiduitas enim illius non bona ¹⁵ noli verbosus esse in
 multitudine presbyterorum et non iteres verbum in tua oratione ¹⁶ non oderis laboriosa opera et
 rusticationem ab Altissimo creatam ¹⁷ non te reputes in multitudine indisciplinatorum ¹⁸ memento
 irae quoniam non tardabit ¹⁹ humilia valde spiritum tuum quoniam vindicta carnis impii ignis et
²⁰ vermes noli praevaricari in amicum pecunia differenti neque fratrem carissimum auro spreveris
²¹ noli discedere a muliere sensata et bona quam sortitus es in timore Dei gratia enim verecundiae
²² illius super aurum non laedas servum operantem in veritate neque mercennarium dantem animam
²³ suam servus sensatus dilectus quasi anima tua non defraudes illum libertate neque inopem
 derelinquas illum ²⁴ pecora tibi sunt adtende illis et si sunt utilia perseverent apud te ²⁵ filii tibi
 sunt erudi illos et curva illos a pueritia illorum ²⁶ filiae tibi sunt conserva corpus illarum et non ostendas
²⁷ hilarem faciem tuam ad illas trade filiam et grande opus feceris et homini sensato da illam
²⁸ mulier si est tibi secundum animam tuam non proicias illam et odibili non credas te in toto corde
²⁹ honora patrem tuum et gemitus matris tuae ne obliviscaris ³⁰ memento quoniam nisi per illos
 non fuisses et retribue illis quomodo et illi tibi ³¹ in tota anima tua time Deum et sacerdotes illius
 sanctifica ³² in omni virtute dilige eum qui te fecit et ministros eius non derelinquas ³³ honora
 Deum ex tota anima tua et honorifica sacerdotes et propurga te cum brachiis ³⁴ da illi partem sicut
 mandatum est tibi primitiarum et purgationis et de negligentia purga te cum paucis ³⁵ datum

brachiorum tuorum et sacrificium sanctificationis offers initia sanctorum ³⁶ et pauperi porrige
manum tuam ut perficiatur propitiatio et benedictio tua ³⁷ gratia datus in conspectu omnis viventis
et mortuo non prohibeas gratiam ³⁸ non desis plorantibus in conrogatione et cum lugentibus ambula
³⁹ non te pigeat visitare infirmum ex his enim in dilectione firmaberis ⁴⁰ in omnibus operibus tuis
memorare novissima tua et in aeternum non peccabis

Chapter 8

¹ non litiges cum homine potente ne forte incidas in manus illius ² non contendas cum viro
locuplete ne forte contra consistat litem tibi ³ multos perdidit aurum atque argentum et usque cor
regum extendit et convertit ⁴ non litiges cum homine linguato et non strues in igne illius ligna
⁵ non communicates homini indocto ne male de progenie tua loquatur ⁶ ne despicias hominem
avertentem se a peccato neque inproperes ei memento quoniam omnes sumus in correptionem ⁷ ne
spernas hominem in sua senecta etenim ex nobis senescunt ⁸ noli de mortuo gaudere sciens quoniam
omnes morimur et in gaudium nolumus venire ⁹ ne despicias narrationem presbyterorum sapientium
et in proverbiiis illorum conversare ¹⁰ ab ipsis enim disces doctrinam intellectus et servire magnatis
sine querella ¹¹ non te praetereat narratio seniorum et ipsi enim didicerunt a patribus suis ¹² quoniam
ab ipsis disces intellectum et in tempore necessitatis responsum ¹³ non incendas carbones peccatoris
arguens eos ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum ¹⁴ ne contra faciem stes contumeliosi
ne sedeat quasi insidiator ori tuo ¹⁵ noli fenerare homini fortiori te quod si feneraveris tamquam
perditum habe ¹⁶ non spondeas super virtutem tuam quod si sponderis quasi restituens cogita
¹⁷ non iudices contra iudicem quoniam secundum quod dignum est iudicat ¹⁸ cum audace non eas
in via ne forte gravet mala sua in te ipse enim secundum voluntatem suam vadit et simul cum
stultitia illius peries ¹⁹ cum iracundo non facias rixam cum audace non eas in desertum quoniam
quasi nihil est ante illum sanguis et ubi non est adiutorium elidet te ²⁰ cum fatuis ne consilium
habeas non enim poterunt diligere nisi quae ipsis placent ²¹ coram extraneo ne facias consilium

nescis enim quid pariet²² non omni homini cor tuum manifestes ne forte inferat tibi gratiam et convicietur tibi

Chapter 9

1 non zeles mulierem sinus tui ne ostendas super te malitiam doctrinae nequam² non des mulieri potestatem animae tuae ne ingrediatur in virtute tua et confundaris³ ne respicias mulierem multivolam ne forte incidas in laqueos illius⁴ cum psaltrice ne adsiduus sis nec audias illam ne forte pereas in efficacia illius⁵ virginem ne conspicias ne forte scandalizeris in decore illius⁶ non des fornicariis animam tuam in nullo ne perdas te et hereditatem tuam⁷ noli conspicerere in vicis civitatis nec oberraveris in plateis illius⁸ averte faciem tuam a muliere compta et non circumspicias speciem alienam⁹ propter speciem mulieris multi perierunt et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit¹⁰ omnis mulier quae est fornicaria quasi stercus in via conculcatur¹¹ speciem mulieris alienae multi admirati reprobri facti sunt conloquium enim illius quasi ignis exardescit¹² cum aliena muliere non accumbas super cubitum cum aliena muliere ne sedeas omnino nec accumbas cum ea super cubitum¹³ et non alterceris cum ea in vino ne forte declinet cor tuum in illa et sanguine tuo labaris in perditionem¹⁴ ne derelinquas amicum antiquum novus enim non erit similis illi¹⁵ vinum novum amicus novus veterescat et cum suavitate bibes illud¹⁶ non zeles gloriam et opes peccatoris non enim scis quae futura sit illius subversio¹⁷ non placeat tibi iniuria iniustorum sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius¹⁸ longe abesto ab homine potestatem habente occidendi et non suspicaberis timorem mortis¹⁹ et si accesseris ad illum noli aliquid committere ne forte auferat vitam tuam²⁰ communionem mortis scito quoniam in medium laqueorum ingredieris et super dolentium arma ambulabis²¹ secundum virtutem tuam cave te a proximo et cum sapientibus et prudentibus tracta²² viri iusti sint tibi convivae et in timore Dei sit gloriatio tibi²³ et in sensu sit tibi cogitatus et omnis narratio tua in praeceptis Altissimi²⁴ in manus artificum opera laudabitur

et princeps populi in sapientia sermonis sui in sensu vero seniorum verbum²⁵ terribilis est in
civitate sua homo linguosus et temerarius in verbo suo odibilis erit

Chapter 10

1 iudex sapiens vindicabit populum suum et principatus sensati stabilis erit² secundum iudicem
populi sic et ministri eius et qualis rector est civitatis tales et inhabitantes³ rex insipiens perdet
populum suum et civitates inhabitabuntur per sensum prudentium⁴ in manu Dei potestas terrae et
exclamabilis omnis iniquitas gentium et utilem rectorem in tempus suscitabit super illam⁵ in manu
Dei potestas hominis et super faciem scribae inponet honorem suum⁶ omnis iniuriae proximi ne
memineris et nihil agas in operibus iniuriae⁷ odibilis coram Deo et hominibus superbia et execrabilis
omnis iniquitas gentium⁸ regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias et iniurias et
contumelias et diversos dolos⁹ avaro autem nihil est scelestius quid superbit terra et cinis¹⁰ nihil
est iniquius quam amare pecuniam hic enim et animam suam venalem habet quoniam in vita sua
proiecit intima sua¹¹ omnis potentatus brevis via¹² brevem languorem praecidit medicus sic et
rex hodie est et cras morietur¹³ cum enim moritur homo hereditabit serpentes et bestias et vermes
14 initium superbiae hominis apostatare a Deo¹⁵ quoniam ab eo qui fecit illum recessit cor eius
quoniam initium peccati omnis superbia qui tenuerit illam adimplebitur maledictis et subvertet eos
in finem¹⁶ propterea exhonoravit Dominus conventus malorum et destruxit eos usque in finem
17 sedes ducum superborum destruxit Deus et sedere fecit mites pro illis¹⁸ radices gentium
superbarum arefecit Deus et plantavit humiles ex ipsis gentibus¹⁹ terras gentium evertit Dominus
et perdidit eas usque ad fundamentum²⁰ arefecit ex ipsis et disperdidit illos et cessare fecit
memoriam eorum a terra²¹ perdidit Deus memoriam superborum et reliquit memoriam humilium
sensu²² non est creata hominibus superbia neque iracundia nationi mulierum²³ semen hominum
honorabitur hoc quod timet Dominum semen autem hoc exhonorabitur hominum quod praeterit
mandata Domini²⁴ in medio fratrum rector illorum in honore et qui timent Deum erunt in oculis
illius²⁵ gloria divitum honoratorum et pauperum timor Dei est²⁶ non despiciere hominem iustum

pauperem et non magnificare virum peccatorem divitem ²⁷ magnus est iudex et potens est in honore
 et non est maior illo qui timet Deum ²⁸ servo sensato liberi servient et vir prudens disciplinatus
 non murmurabit correptus et inscius non honorabitur ²⁹ noli te extollere in faciendo opere tuo et
 noli cunctari in tempore angustiae ³⁰ melior est qui operatur et abundat in omnibus quam qui
 gloriatur et eget panem ³¹ fili in mansuetudine conserva animam tuam et da illi honorem secundum
 meritum suum ³² peccantem in animam suam quis iustificabit et quis honorificabit exhorantem
 animam suam ³³ pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum et est homo qui honorificatur
 propter substantiam suam ³⁴ qui gloriatur in paupertate quanto magis in substantia et qui gloriatur
 in substantia paupertatem vereatur

Chapter 11

¹ sapientia humiliati exaltabit caput illius et in medio magnatorum consedere illum faciet ² non
 laudes virum in specie sua neque spernas hominem in visu suo ³ brevis in volatilibus est apis et
 initium dulcoris habet fructus illius ⁴ in vestitu ne glorieris umquam nec in die honoris tui extollaris
 quoniam mirabilia opera Altissimi solius et gloriosa et absconsa et invisita opera illius ⁵ multi tyranni
 sederunt in throno et insuspiciabilis portavit diadema ⁶ multi potentes pressi sunt valide et gloriosi
 traditi sunt in manus alterorum ⁷ priusquam interrogas ne vituperes quemquam et cum interrogaveris
 corripe iuste ⁸ priusquam audias ne respondeas verbum et in medio sermonum ne adicias loqui
⁹ de re ea quae te non molestat ne certeris et in iudicio peccantium ne consistas ¹⁰ fili ne in multis
 sint actus tui et si dives fueris non eris immunis a delicto si enim secutus fueris non adprehendes et
 non effugies si praecurreris ¹¹ est laborans et festinans et dolens impius et tanto magis non
 abundat ¹² est homo marcidus egens recuperatione plus deficiens virtute et abundans paupertate
¹³ et oculus Dei respexit illum in bono et erexit illum ab humilitate ipsius et exaltavit caput eius et
 mirati sunt in illo multi et honoraverunt Deum ¹⁴ bona et mala vita et mors et paupertas et honestas
 a Deo sunt ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ datio Dei permanet iustis et profectus illius successus habebunt in aeternum

18 est qui locupletatur parce agendo et haec pars mercedis illius 19 in eo quod dicit inveni requiem
 mihi et nunc manducabo de bonis meis solus 20 et nescit quod tempus praetereat et relinquet omnia
 aliis 21 sta in testamento tuo et in illo conloquere et in opere mandatorum tuorum veteresce 22 ne
 manseris in operibus peccatorum fide autem in Deo et mane in loco tuo 23 facile est enim in oculis
 Dei de subito honestari pauperem 24 benedictio Dei in mercedem iusti festinat et in honore veloci
 processus illius fructificat 25 ne dicas quid est mihi opus et quae erunt mihi ex hoc bona 26 ne dicas
 sufficiens sum et quid ex hoc pessimabor 27 in die bonorum ne inmemor sis malorum et in die
 malorum ne inmemor sis bonorum 28 quoniam facile coram Deo in die obitus retribuere unicuique
 secundum vias suas 29 malitia horae oblivionem facit luxuriae magnae et in fine hominis denudatio
 operum illius 30 ante mortem ne laudes hominem quemquam quoniam in filiis suis agnoscitur vir
 31 non omnem hominem inducas in domum tuam multae enim insidiae sunt dolosi 32 sicut enim
 eructant praecordia fetantium sicut perdix inducitur in caveam et ut caprea in laqueum sic et cor
 superborum et sicut prospectator videns casum proximi sui 33 bona enim in mala convertens
 insidiatur et in electis inponet maculam 34 ab scintilla una augetur ignis et ab uno doloso augetur
 sanguis homo vero peccator sanguini insidiatur 35 adtende te a pestifero fabricat enim mala ne
 forte inducat super te subsannationem in perpetuum 36 admitte ad te alienigenam et subvertet te
 in turbore et abalienabit te a tuis propriis

Chapter 12

1 si benefeceris scito cui feceris et erit gratia in bonis tuis multa 2 benefac iusto et invenies
 retributionem magnam et si non ab ipso certe a Domino 3 non est ei bene qui adsiduus est malis et
 elemosynam non danti quoniam et Altissimus odio habet peccatores et misertus est paenitentibus
 4 da misericordiam et ne suscipias peccatorem et impiis et peccatoribus reddet vindictam custodiens
 eos in die vindictae 5 da bono et non receperis peccatorem 6 benefac humili et non dederis impio
 7 prohibe panes illi dare ne in ipsis potentior te sit nam duplicia mala invenies in omnibus bonis

quoniam et Altissimus odio habet peccatores et impiis reddet vindictam ⁸ non agnoscetur in bonis
 amicus et non abscondetur in malis inimicus ⁹ in bonis viri inimici illius in tristitia et in malitia
 illius amicus agnitus est ¹⁰ non credas inimico tuo in aeternum sicut enim aeramentum eruginat
 nequitia illius ¹¹ et si humiliatus vadat curvus adice animum tuum et custodi te ab illo ¹² non
 statuas illum penes te nec sedeat ad dexteram tuam ne conversus stet in loco tuo ne forte conversus
 in locum tuum inquirat cathedram tuam et in novissimo cognoscas verba mea et in sermonibus
 meis stimuleris ¹³ quis miserebitur incantatori a serpente percusso et omnibus qui adpropiant bestiis
 et qui comitatur cum viro iniquo et obvolutus est in peccatis eius ¹⁴ una hora tecum permanebit si
 autem declinaveris non subportabit ¹⁵ in labiis suis indulcat inimicus et in corde suo insidiatur ut
 subvertat te in foveam ¹⁶ in oculis suis lacrimatur inimicus et si invenerit tempus non satiabitur
 sanguine ¹⁷ si incurrerint tibi mala invenies eum illic priorem ¹⁸ in oculis suis lacrimatur inimicus
 et quasi adjuvans suffodiet plantas tuas ¹⁹ caput suum movebit et plaudebit manu et multa susurrans
 commutabit vultum suum

Chapter 13

¹ qui tetigerit picem inquinabitur ab illa et qui communicaverit superbo inducet superbiam
² pondus super se tollit qui honestiori communicat et ditiori te ne socius fueris ³ quid communicabit
 caccabus ad ollam quando enim conliserint confringetur ⁴ dives iniuste egit et fremebit pauper
 autem laesus tacebit ⁵ si largitus fueris adsumet te et si non habueris derelinquet te ⁶ si habes
 convivet tecum et evacuabit te et ipse non dolebit super te ⁷ si necessarius illi fueris subplantabit
 te et subridens spem dabit narrans tibi bona et dicet quid opus est tibi ⁸ et confundet te in cibis suis
 donec te exinaniat bis et ter et in novissimo derideat te postea videns derelinquet te et caput suum
 movebit ad te ⁹ ¹⁰ [] adtende ne seductus in stultitiam humilieris ¹¹ noli esse humilis in sapientia
 tua ne humiliatus in stultitiam seducaris ¹² advocatus a potentiore discede ex hoc enim magis te
 advocabit ¹³ ne improbus sis ne inpingaris et longe abesto ne eas in oblivionem ¹⁴ ne retineas ex
 aequo loqui cum illo ne credas multis verbis illius ex multa enim loquella temptabit te et subridens

interrogabit te de absconditis tuis ¹⁵ inmitis animus illius conservabit verba tua et non parcat de
 malitia et de vinculis ¹⁶ cave tibi et adtende diligenter auditui tuo quoniam cum subversione tua
 ambulas ¹⁷ audiens vero illa quasi in somnis vide et vigilabis ¹⁸ omni vita tua dilige Deum et
 invoca eum in salute tua ¹⁹ omne animal diligit similem sibi sic et omnis homo proximum sibi
²⁰ omnis caro ad similem sibi coniungitur et omnis homo simili sui sociabitur ²¹ si communicabit
 lupus agno aliquando sic peccator iusto ²² quae communicatio sancto homini ad canem aut quae
 pax bona diviti ad pauperem ²³ venatio leonis onager in heremo sic pascua sunt divitum pauperes
²⁴ et sicut abominatio est superbo humilitas sic execratio divitis pauper ²⁵ dives commotus
 confirmatur ab amicis humilis autem cum ceciderit expellitur et a notis ²⁶ diviti decepto multi
 recuperatores locutus est superba et iustificaverunt illum ²⁷ humilis deceptus est et insuper arguitur
 locutus est sensate et non est datus ei locus ²⁸ dives locutus est et omnes tacuerunt et verbum illius
 usque ad nubes perducent ²⁹ pauper locutus est et dicunt quis est hic et si offenderit subvertunt
 illum ³⁰ bona est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequissima paupertas in ore
 impii ³¹ cor hominis inmutat faciem illius sive in bona sive in mala ³² vestigium cordis boni et
 faciem bonam difficile invenies et cum labore

Chapter 14

¹ beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo et non est stimulatus in tristitia delicti ² felix
 qui non habuit animi sui tristitiam et non excidit ab spe sua ³ viro cupido et tenaci sine ratione est
 substantia et homini livido ad quid aurum ⁴ qui acervat ex animo suo iniuste aliis congregat et in
 bonis illius alius luxuriabitur ⁵ qui sibi nequa est cui alii bonus erit et non iucundabitur in bonis
 suis ⁶ qui sibi invidet nihil est illo nequius et haec redditio est malitiae illius ⁷ et si bene fecerit
 ignoranter et non volens facit et in novissimo manifestat malitiam suam ⁸ nequa est oculus lividi
 et avertens faciem et despiciens animam suam ⁹ insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis non
 satiabitur donec consummet arefaciens animam suam ¹⁰ oculus malus ad mala et non satiabitur

pane et in tristitia erit super mensam suam ¹¹ fili si habes benefac tecum et Deo bonas oblationes
 offer ¹² memor esto quoniam mors non tardat et testamentum inferorum quia demonstratum est
 tibi testamentum enim huius mundi morte morietur ¹³ ante mortem benefac amico tuo et secundum
 vires tuas exporrigenis da pauperi ¹⁴ non defrauderis a die bono et particula boni doni non te
 praetereat ¹⁵ nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis ¹⁶ da et accipe et
 iustifica animam tuam ¹⁷ ante obitum tuum operare iustitiam quoniam non est apud inferos invenire
 cibum ¹⁸ omnis caro sicut faenum veterescit et sicut folium fructificans in arbore viridi ¹⁹ alia
 generat et alia deicit sic generatio carnis et sanguinis alia finitur et alia nascitur ²⁰ omne opus
 corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum ipso ²¹ et omne opus electum iustificabitur
 et qui operatur illud honorabitur in illo ²² beatus vir qui in sapientia sua morietur et qui in iustitia
 sua meditabitur et in sensu cogitabit circumspectionem Dei ²³ qui excogitat vias illius in suo corde
 et in absconsis illius intellegens vadens post illam quasi vestigator et in viis illius consistens ²⁴ qui
 respicit per fenestras et in ianuas illius audiens ²⁵ qui requiescit iuxta domum illius et in parietibus
 illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius et requiescunt in casula eius bona per
 aevum ²⁶ statuet filios suos sub tegimen illius et sub ramis illius morabitur ²⁷ protegetur in
 subtegmine illius a fervore et in gloria eius requiescet

Chapter 15

¹ qui timet Deum faciet illud et qui continens est iustitiae adprehendet illam ² et obviabit illi
 quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet illum ³ cibabit illum panem vitae et
 intellectus et aqua sapientiae salutaris potabit illum et firmabitur in illo et non flectetur ⁴ et continebit
 illum et non confundetur et inaltabit illum apud proximos suos ⁵ et in medio ecclesiae aperiet os
 illius adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectus et stolam gloriae vestiet illum ⁶ iucunditatem
 et exultationem thesaurizabit super illum et nomine aeterno hereditabit illum ⁷ homines stulti non
 adprehendent illam et homines sensati obviabunt illi homines stulti non videbunt illam longe enim

abest a superbia et dolo⁸ viri mendaces non erunt illius memores et viri veraces inveniuntur in illa
 et successum habebunt usque ad inspectionem Dei⁹ non est speciosa laus in ore peccatoris
 10 quoniam a Deo profecta est sapientia sapientiae enim Dei adstabit laus et in ore fideli abundabit
 et Dominator dabit eam illi¹¹ non dixeris per Deum abest quae odit enim ne feceris¹² non dicas
 ille me inplanavit non enim necessarii sunt illi homines impii¹³ omne execrumentum erroris odit
 Deus et non erit amabile timentibus illum¹⁴ Deus ab initio constituit hominem et reliquit illum in
 manu consilii sui¹⁵ adiecit mandata et praecepta sua¹⁶ si volueris mandata conservabunt te et in
 perpetuum fidem placitam facere¹⁷ adposuit tibi aquam et ignem ad quod voles porrige manum
 tuam¹⁸ ante hominem vita et mors bonum et malum quod placuerit ei dabitur illi¹⁹ quoniam multa
 sapientia Dei et fortis in potentia videns omnes sine intermissione²⁰ oculi Dei ad timentes eum et
 ipse agnoscit omnem operam hominis²¹ nemini mandavit impie agere et nemini dedit spatium
 peccandi²² non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium et inutilium

Chapter 16

1 et ne iucunderis in filiis impiis si multiplicentur non oblecteris super ipsos si non est timor
 Dei cum illis² non credas vitae illorum et ne respexeris in labores illorum³ melior est enim unus
 timens Deum quam mille filii impii⁴ et utile mori sine filiis quam relinquere filios impios⁵ ab
 uno sensato inhabitabitur patria et a tribus impiis deseretur⁶ multa talia vidit oculus meus et fortiora
 horum audivit auris mea⁷ in synagoga peccantium exardebit ignis et in gente incredibili exardescit
 ira⁸ non exoraverunt pro peccatis suis antiquis gigantibus qui destruxerunt confidentes suae virtuti
 9 et non pepercit peregrinationi illorum et execratus est illos prae superbia verbi illorum¹⁰ non
 misertus est illis gentem totam perdens et extollentes se in suis peccatis¹¹ et sicut sescenta milia
 peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui et si unus fuisset cervicatus mirum si fuisset immunis
 12 misericordia enim et ira est cum illo potens exoratio et effundens iram¹³ secundum misericordiam
 suam sic correptio illius hominem secundum operam suam iudicat¹⁴ non effugiet in rapinam

peccator et non retardabit sufferentia misericordiam facientis ¹⁵ omnis misericordia faciet locum
 unicuique secundum meritum operum suorum et secundum intellectum peregrinationis ipsius
¹⁶ non dicas a Deo abscondar et ex summo quis mei memorabitur ¹⁷ in populo magno non agnoscar
 quae est enim anima mea in tam inmensa creatura ¹⁸ ecce caelum et caeli caelorum abyssus et
 universa terra et quae in eis sunt in conspectu illius commovebuntur ¹⁹ montes simul et colles et
 fundamenta terrae et cum conspexerit illa Deus tremore concutientur ²⁰ et omne cor intellegetur
²¹ et vias illius quis intellegit et procella quam nec oculus videbit hominis ²² nam plurima opera
 illius sunt in absconsis opera iustitiae quis enuntiabit aut quis sustinebit longe enim est testamentum
 a quibusdam et interrogatio omnium in consummatione est ²³ qui minoratur corde cogitat inania
 et vir imprudens et errans cogitat stulta ²⁴ audi me fili et disce disciplinam sensus et in verbis meis
²⁵ adtende in corde edicam in aequitate disciplinam et scrutabor enarrare sapientiam et in verbis
 meis adtende in corde tuo et dico in aequitate spiritus virtutes quas posuit Deus in opera sua ab
 initio et in veritate enuntio scientiam eius ²⁶ in iudicio Dei opera ipsius ab initio et ab institutione
 ipsorum distinxit partes illorum et initia ipsorum in gentibus suis ²⁷ ornavit in aeternum opera
 illorum nec esurierunt nec laboraverunt et non destiterunt ab operibus suis ²⁸ unusquisque proximum
 sibi non angustiavit usque in aevum ²⁹ non incredibiles verbo illius ³⁰ post haec Deus in terram
³¹ respexit et implevit illam bonis suis anima omnis vitalis denudavit ante faciem ipsius et ipsa
 iterum reversio illorum

Chapter 17

¹ Deus creavit de terra hominem et secundum imaginem suam fecit illum ² et iterum convertit
 illum in ipsam et secundum se vestivit illum virtutem ³ numerum dierum et tempus dedit illi et
 dedit illi potestatem eorum quae sunt super terram ⁴ posuit timorem illius super omnem carnem et
 dominatus est bestiarum et volatilium ⁵ creavit ex ipso adiutorium similem ipsi consilium et linguam
 et oculos aures et cor dedit illis excogitandi et disciplinam intellectus replevit illos ⁶ creavit illis
 scientiam spiritus sensum implevit cor illorum et mala et bona ostendit illis ⁷ posuit oculum ipsorum

8
 super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum et nomen sanctificationis conlaudent
 9
 et gloriari in mirabilibus illius et magnalia enarrant operum eius addidit illis disciplinam et legem
 10
 vitae hereditavit illos testamentum aeternum constituit cum illis et iudicia sua ostendit illis et
 11
 magnalia honoris eius vidit oculus illorum et honorem vocis audierunt aures illorum et dixit illis
 12
 attendite ab omni iniquo et mandavit illis unicuique de proximo 13 viae illorum coram ipso
 14
 sunt semper non sunt absconsa ab oculis ipsius in unamquamque gentem praeposuit rectorem
 15
 et pars Dei Israhel facta est manifesta 16 omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei et oculi
 17
 eius sine intermissione inspicientes in viis eorum non sunt absconsa testamenta per iniquitatem
 18
 eorum et omnes iniquitates eorum in conspectu Dei elemosyna viri quasi sacculum cum ipso et
 19
 gratiam hominis quasi pupillam conservabit et postea resurget et retribuet illis retributionem
 20
 unicuique in caput illorum et convertet in interiores partes terrae paenitentibus autem dedit viam
 21
 iustitiae et conrogavit deficientes sustinere et destinavit illis sortem veritatis convertere ad Deum
 22
 et relinque peccata tua precare ante faciem et minue offendiculum 23 refer te ad Dominum et
 24
 avertere ab iniustitia et nimis odito execrationem et cognosce iustitias et iudicia Dei et sta in
 25
 sorte propositionis et orationis altissimi Dei in partes vade saeculi sancti cum vivis et dantibus
 26
 confessionem non demoreris in errore impiorum a mortuo quasi nihil perit 27 confiteberis vivens
 28
 vivus et sanus confiteberis et laudabis Deum et gloriaberis in miserationibus illius quam magna
 29
 misericordia Dei et propitiatio illius convertentibus ad se nec enim omnia possunt esse in
 30
 hominibus quoniam non est immortalis filius hominis et in vanitate malitiae placuerunt quid
 31
 lucidius sole et hic deficiet aut quid nequius excogitabit caro et sanguis et hoc arguitur virtutem
 altitudinis caeli ipse conspicit et omnes homines terra et cinis

Chapter 18

1
 qui vivit in aeternum creavit omnia simul Deus solus iustificabitur et manet invictus rex in
 2
 aeternum quis sufficit enarrare opera illius 3 quis enim investigabit magnalia eius 4 virtutem

autem magnitudinis eius quis enuntiabit et quis adiciet enarrare misericordiam eius ⁵ non est minuere
neque adicere nec est invenire magnalia Dei ⁶ cum consummaverit homo tunc incipit et cum
quieverit operabitur ⁷ quid homo et quae gratia illius et quid bonum aut quid nequam illius ⁸ numerus
dierum hominum multum centum anni quasi guttae aquae a mare et sicut calculus harenae sic exigui
anni in die aevi ⁹ propter hoc patiens est Deus in illis et effudit super eos misericordiam suam
¹⁰ vidit praesumptionem cordis illorum quoniam mala est et cognovit subversionem illorum quoniam
nequa est ¹¹ ideo adimplevit propitiationem suam in illis et ostendit illis viam aequitatis ¹² miseratio
hominis circa proximum suum misericordia autem Dei super omnem carnem ¹³ qui misericordiam
habet et docet erudit quasi pastor gregem suum ¹⁴ misereatur excipiens doctrinam miserationis et
qui festinant in iudiciis eius ¹⁵ fili in bonis non des querellam et omni dato non des tristitiam verbi
mali ¹⁶ nonne ardorem refrigerabit ros sic et verbum melius quam datum ¹⁷ nonne ecce verbum
super datum bonum et utraque cum homine iustificato ¹⁸ stultus achariter inproperabit et datum
indisciplinati tabescere facit oculos ¹⁹ ante iudicium para iustitiam tibi et antequam loquaris disce
²⁰ ante languorem adhibe medicinam et ante iudicium interroga te ipsum et in conspectu Dei invenies
propitiationem ²¹ ante languorem humilia te et in tempore infirmitatum ostende conversationem
tuam ²² non inpediaris operari semper et non veteris usque ad mortem iustificari quoniam merces
Dei manet in aeternum ²³ ante orationem praepara animam tuam et noli esse quasi homo qui temptat
Deum ²⁴ memento irae in die consummationis et tempus retributionis in conversatione facies
²⁵ memento paupertatis in tempore abundantiae et necessitatem paupertatis in die divitiarum ²⁶ a
mane usque ad vesperam mutatur tempus et haec omnia citata in oculis Dei ²⁷ homo sapiens in
omnibus metuet et in diebus delictorum adtendet ab inertia ²⁸ omnis astutus agnovit sapientiam et
inveniendi eam dabit confessionem ²⁹ sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt et intellexerunt
veritatem et iustitiam et inploraverunt proverbia et iudicia ³⁰ de continentia animae post
concupiscentias tuas non eas et a voluntate tua avertere ³¹ si praestes animae tuae concupiscentiam
eius faciet te in gaudium inimicis ³² ne oblecteris in turbis nec in modicis ad duas est enim

33
 commissio illorum ne fueris mediocris in contentione ex fenore et non est tibi nihil in sacco
 eris enim invidus tuae vitae

Chapter 19

1 operarius ebriacus non locupletabitur et qui spernit modica paulatim decidet 2 vinum et mulieres
 apostatare faciunt sapientes et arguent sensatos 3 et qui se iungit fornicariis erit nequa putredo et
 vermes hereditabunt illum et extolletur in exemplum maius et tolletur de numero anima eius 4 qui
 credit cito levis corde minorabitur et qui delinquit in animam suam insuper habebitur 5 qui gaudet
 iniquitati denotabitur et qui odit correptionem comminuetur vita et qui odit loquacitatem extinguit
 malitiam 6 qui peccat in animam suam paenitebitur et qui iucundatur malitia denotabitur 7 ne iteres
 verbum nequam et durum et non minoraberis 8 amico et inimico noli enarrare sensum tuum et si
 est tibi delictum noli denudare 9 audiet enim te et custodiet te et quasi defendens peccatum odiet
 te et sic aderit tibi semper 10 audisti verbum adversus proximum commoriatur in te fidens quoniam
 non te dirumpet 11 a facie verbi parturit fatuus tamquam gemitus partus infantis 12 sagitta infixata
 femori carnis sic verbum in corde stulti 13 corripe amicum ne forte non intellexerit et dicat non
 feci aut si fecerit ne iterum addat facere 14 corripe proximum ne forte non dixerit et si dixerit ne
 forte iteret 15 corripe amicum saepe enim fit commissio 16 et non omni verbo credas est qui labitur
 lingua sed non ex animo 17 quis est enim qui non deliquerit lingua sua corripe proximum antequam
 commineris 18 et da locum timori Altissimi quia omnis sapientia timor Dei et in illa timere Deum
 et in omni sapientia dispositio legis 19 et non est sapientia nequitiae disciplina et non est cogitatus
 peccatorum prudentia 20 est nequitia et ipsa execratio et est insipiens qui minuitur sapientia 21 melior
 est homo qui deficit sapientia et deficiens sensu in timore quam qui abundat sensu et transgreditur
 legem Altissimi 22 est sollertia certa et ipsa iniqua 23 et est qui emittit verbum certum enarrans
 veritatem est qui nequiter humiliat se et interiora eius plena sunt dolo 24 et est iustus qui se nimium
 submittit a multa humilitate et est iustus qui inclinatur faciem et fingit non videre quod ignoratum
 est 25 et si ab inbecillitate virium vetetur peccare si invenerit tempus malefaciendi malefaciet 26 ex

visu cognoscitur vir et ab occurso faciei cognoscitur sensatus ²⁷ amictus corporis et risus dentium
 et ingressus hominis enuntiant de illo ²⁸ est correptio mendax in ira contumeliosi et est indicium
 quod non probatur esse bonum et est tacens et ipse est prudens

Chapter 20

¹ quam bonum est arguere quam irasci et confitentem in oratione non prohibere ² concupiscentia
 spadonis devirginavit iuvenem ³ sic qui facit per vim iudicium inique ⁴ quam bonum est correptum
 manifestare paenitentiam sic enim effugies voluntarium peccatum est tacens qui invenitur sapiens
⁵ et est odibilis qui procax est ad loquendum ⁶ est autem tacens non habens sensum loquellae et est
 tacens sciens tempus apti temporis ⁷ homo sapiens tacebit usque ad tempus lascivus autem et
 imprudens non servabunt tempus ⁸ qui multis utitur verbis laedit animam suam et qui potestatem
 sibi adsumit iniuste odietur ⁹ est processio in malis viro indiscipinato et est inventio in detrimentum
¹⁰ est datus qui non sit utilis et est datus cuius retributio duplex ¹¹ est propter gloriam minoratio
 et est qui ab humilitate levavit caput ¹² est qui multa redimat modico pretio et restituens ea septuplum
¹³ sapiens in verbis se ipsum amabilem facit gratiae autem fatuorum effundentur ¹⁴ datus insipientis
 non erit utilis tibi oculi enim illius septimplices sunt ¹⁵ exigua dabit et multa inproperabit et apertio
 oris illius inflammatio est ¹⁶ hodie fenerat quis et cras expetit et odibilis homo huiusmodi ¹⁷ fatuo
 non erit amicus et non erit gratia bonis illius ¹⁸ qui enim edunt panem illius falsi linguae sunt
 quotiens et quanti inridebunt eum ¹⁹ neque enim quod habendum erat directo sensu distribuit
 similiter et quod non erat habendum ²⁰ lapsus falsae linguae quasi qui pavimento cadens nam et
 sic casus malorum festinanter venient ²¹ homo acharis quasi fabula vana in ore indiscipulatorum
 adsidua erit ²² ex ore fatui reprobabitur parabola non enim dicit illam in tempore suo ²³ est qui
 vetatur peccare ab inopia et in requie sua stimulabitur ²⁴ est qui perdit animam suam prae confusione
 et ab imprudenti persona perdet eam personae autem acceptione perdet se ²⁵ est qui prae confusione
 promittit amico et lucratus est eum inimicum gratis ²⁶ obprobrium nequa in homine mendacium

et in ore indisciplinatorum adsidue erit ²⁷ potius furem quam adsiduitas viri mendacis perditionem
 autem ambo hereditabunt ²⁸ mores hominum mendacium sine honore et confusio illius cum ipso
 sine intermissione ²⁹ verbum parabolarum sapiens in verbis producet se ipsum et homo prudens
 placebit magnatis ³⁰ qui operatur terram suam inaltabit acervum fructuum et qui operatur iustitiam
 ipse exaltabitur qui vero placet magnatis effugiet iniquitatem ³¹ xenia et dona excaecant oculos
 iudicum et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum ³² sapientia absconsa et thesaurus invisus
 quae utilitas in utrisque ³³ melius in hominibus qui abscondent insipientiam suam quam qui
 abscondunt sapientiam suam

Chapter 21

¹ fili peccasti non adicias iterum sed et de pristinis deprecare ut tibi remittatur ² quasi a facie
 colubri fuge peccata et si accesseris ad illa suscipient te ³ dentes leonis dentes eius interficientes
 animas hominum ⁴ quasi romphea bis acuta omnis iniquitas plagae illius non est sanitas
⁵ cataplectatio et iniuriae adnullabunt substantiam sic substantia superbiae eradicabitur ⁶ deprecatio
 pauperis ex ore usque ad aures eius veniet et iudicium festinato adveniet illi ⁷ qui odit correptionem
 vestigium est peccatoris et qui timet Deum convertet ad cor suum ⁸ notus a longe potens lingua
 audaci et sensatus scit labi se ab ipso ⁹ qui aedificat domum inpendiis alienis quasi qui colligat
 lapides suos in hieme ¹⁰ stuppa collecta synagoga peccantium et consummatio illorum flamma
¹¹ ignis ¹² via peccantium conplanata lapidibus et in fine illorum inferi et tenebrae et poena ¹³ qui
 custodit iustitiam continebit sensum eius ¹⁴ consummatio timoris Dei sapientia et sensus ¹⁵ non
 erudietur qui non est sapiens in bono ¹⁶ est autem insipientia quae abundat in malo et non est sensus
 ubi abundat amaritudo ¹⁷ scientia sapientis tamquam inundatio abundabit et consilium illius sicut
 fons vitae permanet ¹⁸ cor fatui quasi vas confractum et omnem sapientiam non tenebit ¹⁹ verbum
 sapiens quodcumque audierit sciens laudabit et ad se adiciet audivit luxuriosus et displicebit illi et
¹⁹ proiciet illud post dorsum suum ¹⁹ narratio fatui quasi sarcina in via nam in labiis sensati invenietur

gratia²⁰ os prudentis quaeritur in ecclesia et verba illius cogitabunt in cordibus suis²¹ tamquam
 domus exterminata sic fatuo sapientia et scientia insensati inenarrabilia verba²² conpedes in pedibus
 stulto doctrina et quasi vincula manuum supra manum dexteram²³ fatuus in risu inaltat vocem
 suam vir autem sapiens vix tacite ridebit²⁴ ornamentum aureum prudenti doctrina et quasi brachiale
 in brachio dextro²⁵ pes fatui facilis in domum proximi et homo peritus confundetur a persona
 potentis²⁶ stultus a fenestra respiciet in domum vir autem eruditus foris stabit²⁷ stultitia hominis
 audire per ostium et prudens gravabitur contumelia²⁸ labia inprudantium stulta narrabunt verba
 autem prudentium statera ponderabuntur²⁹ et in ore fatuorum cor illorum et in corde sapientium
 os illorum³⁰ dum maledicit impius diabolum maledicit ipse animam suam³¹ susurratio coinquinabit
 animam suam et in omnibus odietur et qui manserit odiosus erit tacitus et sensatus honorabitur

Chapter 22

¹ in lapide luteo lapidatus est piger et omnes loquentur super aspersionem illius² de stercore
 boum lapidatus est piger et omnis qui tetigerit eum excutiet manus³ confusio patris est de filio
 indisciplinato in filia autem in deminoratione fiet⁴ filia prudens hereditas viro suo nam quae
 confundit in contumeliam fit genitoris⁵ patrem et virum confundit audax et ab impiis non
 minorabitur ab utrisque autem inhonorabitur⁶ musica in luctu inportuna narratio flagella et doctrina
 in omni tempore sapientia⁷ qui docet fatuum quasi qui conglutinet testam⁸ qui narrat verbum non
 adtendenti quasi qui excitat dormientem de gravi somno⁹ qui enumerat stulto et in fine dicit quis
 est hic¹⁰ super mortuum plora defecit enim lux eius et super fatuum plora defecit enim sensus
¹¹ modicum plora supra mortuum quoniam requievit¹² nequissimi enim nequissima vita super
 mortem fatui¹³ luctus mortui septem dies fatui autem et impii omnes dies vitae illorum¹⁴ cum
 stulto non multum loquaris et cum insensato ne abieris¹⁵ conserva te ab illo ut non molestiam habeas
 et non coinquinaberis in inpectu illius¹⁶ deflecte ab illo et invenies requiem et non acediaberis in
 stultitiam illius¹⁷ super plumbum gravabitur et quod illi aliud nomen quam fatuus¹⁸ harenam et

salem et massam ferri facilius est portare quam hominem imprudentem et fatuum et impium
 19
 loramentum ligneum conligatum fundamento aedificii non dissolvetur sic et cor confirmatum in
 cogitatione consilii 20 cogitatus sensati in omni tempore vel metu non pravabitur 21 sicut pali in
 excelsis et cements in impensa posita contra faciem venti non permanebunt 22 sic et cor timidum
 in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistit 23 sic et cor trepidum in cogitatione fatui
 omni tempore non metuebit sic et qui in praeceptis Dei permanet semper 24 pungens oculum
 deducens lacrimas et qui pungit cor proferet sensum 25 mittens lapidem in volatilia deiciet illa sic
 et qui conviciatur amico dissolvit amicitiam 26 ad amicum et si produxeris gladium non desperes
 27
 est enim regressus ad amicum si aperuerit os triste non timeas est enim concordatio excepto
 convicio et inproperio et superbia et mysterii revelatione et plaga dolosa in his omnibus effugiet
 28
 amicus 28 fidem posside cum proximo in paupertate illius ut et in bonis illius laeteris 29 in tempore
 tribulationis illius permane illi fidelis ut et in hereditate illius coheres sis 30 ante ignem camini
 31
 vapor et fumes ignis inaltatur sic et ante sanguinem maledicta et contumeliae et minae 31 amicum
 salutare non confundaris et a facie illius non me abscondam et si mala mihi evenerint per illum
 32
 sustineo 32 omnis qui audiet cavebit se ab eo 33 quis dabit ori meo custodiam et supra labia mea
 signaculum certum uti ne cadam ab ipsis et lingua mea perdat me

Chapter 23

1
 Domine pater et dominator vitae meae non relinquis me ne sinas me cadere in illis 2 quis
 superponet in me in cogitatu meo flagella et in corde meo doctrinam sapientiae ut ignorantibus
 eorum non parcant mihi et non pareant delicta illorum 3 et adincrescant ignorantiae meae et
 multiplicentur delicta mea et peccata mea abundant et incidam in conspectu adversariorum et
 gaudeat inimicus meus 4
 Domine pater et Deus vitae meae ne derelinquis me in cogitatu illorum
 5
 extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et omne desiderium averte a me 6 aufer a me
 ventris concupiscentias et concubitus concupiscentiae ne adprehendant me et animae irreverenti
 et infrunitae ne tradas me 7
 doctrina oris doctrinam oris audite filii et qui custodierit illam non
 periet in labiis suis nec scandalizabitur in operibus nequissimis 8 in vanitate sua adprehendetur

peccator et superbus et maledicus scandalizabitur in illo ⁹ iurationi non adsuescat os tuum multus
 enim casus in illa ¹⁰ nominatio vero Dei non sit adsidua in ore tuo et nominibus sanctorum non
 admiscearis quoniam non eris immunis ab eis ¹¹ sicut enim servus interrogatus adsidue a livore non
 minuetur sic omnis iurans et nominans in toto a peccato non purgabitur ¹² vir multum iurans
 implebitur iniquitate et non discedet a domo illius ¹³ plaga et si frustraverit delictum ipsius super
 ipsum erit et si dissimulaverit delinquet dupliciter ¹⁴ et si in vacuum iuraverit non iustificabitur
 replebitur enim retributione domus illius ¹⁵ est et alia loquella contraria morti non inveniatur in
 hereditate Iacob ¹⁶ etenim a misericordibus omnia haec auferentur et in delictis non volutabunt
¹⁷ indiscipline non adsuescat os tuum est enim in illa verbum peccati ¹⁸ memento patris et matris
 tuae in medio enim magnatorum consistis ¹⁹ ne forte obliviscatur te in conspectu illorum et
 adsiduitate tua infatuatus inproperium patiaris et maluisses non nasci et diem nativitatis tuae
 maledicas ²⁰ homo adsuetus in verbis inproperii in omnibus diebus suis non erudietur ²¹ duo genera
 abundant in peccatis et tertium adducit iram et perditionem ²² anima calida quasi ignis ardens non
 extinguetur donec aliquid gluttiat ²³ et homo nequam in ore carnis suae non desinet donec incendat
 ignem ²⁴ homini fornicario omnis panis dulcis non cessabit transgrediens a lecto suo ²⁵ omnis
 homo qui transgreditur lectum suum contemnens in animam suam et dicens quis me videt ²⁶ tenebrae
 circumdant me et parietes cooperiunt me et nemo circumspicit me quem vereor delictorum meorum
²⁷ non memorabitur Altissimus et non intellet quoniam omnia videt oculus illius quoniam expellit
 a se ²⁸ timorem Dei huiusmodi hominis timor et oculi hominum timentes illum et non cognovit
 quoniam oculi Domini multo plus lucidiores super solem circumspicientes omnes vias hominum
 et profundum abyssi et hominum corda intuentes in absconsas partes ²⁹ Domino enim Deo antequam
 crearentur omnia sunt agnita sic et post perfectum respicit omnia ³⁰ hic in plateis civitatis
 vindicabitur quasi pullus equinus fugabitur et ubi non speravit adprehendetur ³¹ et erit dedecus
 omnibus quod non intellexerit timorem Dei ³² sic et mulier omnis relinquens virum suum et statuens
 hereditatem ex alieno matrimonio ³³ primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit et secundo virum
 suum dereliquit tertio in adulterio fornicata est et ex alio viro filios statuit sibi ³⁴ haec in ecclesiam

adducetur et in filios eius respicietur ³⁵ non tradent filii eius radices et rami eius non dabunt fructum
³⁶ derelinquent in maledictum memoriam illius et dedecus illius non delebitur ³⁷ et agnoscent qui
derelicti sunt quoniam nihil melius quam timor Dei et nihil dulcius quam respicere in mandatis
³⁸ Domini et gloria magna est sequi Dominum longitudo enim dierum adsumetur ab eo

Chapter 24

¹ sapientiae laus sapientia laudabit animam suam et in Deo honorabitur et in medio populi sui
² gloriabitur et in ecclesiis Altissimi aperiet os suum et in conspectu virtutis illius gloriabitur ³ in
medio populo exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur ⁴ in multitudine electorum habebit
⁵ laudem et inter benedictos benedicetur dicens ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante
⁶ omnem creaturam ego in caelis feci ut oriretur lumen indeficiens et sicut nebula texi omnem
⁷ terram ego in altis habitavi et thronus meus in columna nubis ⁸ gyrum caeli circuivi sola et in
⁹ profundum abyssi penetravi et in fluctibus maris ambulavi et in omni terra steti et in omni populo
¹⁰ et in omni gente primatum habui ¹¹ et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi
et in his omnibus requiem quaesivi et in hereditate eius morabor ¹² tunc praecepit et dixit mihi
¹³ creator omnium et qui creavit me requievit in tabernaculo meo et dixit mihi in Iacob inhabita et
¹⁴ in Israhel hereditare et in electis meis ede radices ab initio ante saeculum creata sum et usque
¹⁵ ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso ministravi et sic in Sion
¹⁶ firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi et in Hierusalem potestas mea et radicavi
in populo honorificato et in parte Dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctorum detentio mea
¹⁷ quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion ¹⁸ et quasi palma exaltata
¹⁹ sum in Cades et quasi plantatio rosae in Hiericho quasi oliva speciosa in campis et quasi platanus
²⁰ exaltata sum iuxta aquam in plateis sicut cinnamomum et aspaltum aromatizans odorem dedi
²¹ quasi murra electa dedi suavitatem odoris et quasi storax et galbanus et ungula et gutta et quasi
²² libanus non incisus vaporavi habitationem meam et quasi balsamum non mixtum odor meus ego

quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei honoris et gratiae ²³ ego quasi vitis fructificavi
 suavitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis ²⁴ ego mater pulchrae dilectionis et
 timoris et agnitionis et sanctae spei ²⁵ in me gratia omnis vitae et veritatis in me omnis spes vitae
 et virtutis ²⁶ transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini
²⁷ spiritus enim meus super melle dulcis et hereditas mea super mel et favum ²⁸ memoria mea in
 generatione saeculorum ²⁹ qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient ³⁰ qui audit
 me non confundetur et qui operantur in me non peccabunt ³¹ qui elucidant me vitam aeternam
 habebunt ³² haec omnia liber vitae testamentum Altissimi et agnitio veritatis ³³ legem mandavit
 Moses in praeceptis iustitiarum et hereditatem domui Iacob et Israhel promissionis ³⁴ posuit David
 puero suo excitare regem ex ipso fortissimum in throno honoris sedentem in sempiternum ³⁵ qui
 implet quasi Phison sapientiam et sicut Tigris in diebus novorum ³⁶ qui adimplet quasi Eufrates
 sensum qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis ³⁷ qui mittit disciplinam sicut lucem et
 adsistens quasi Geon in die vindemiae ³⁸ qui perficit primus scire ipsam et infirmior non investigavit
 eam ³⁹ a mari enim abundavit cogitatio eius et consilium illius abyssu magna ⁴⁰ ego sapientia
 effudi flumina ⁴¹ ego quasi tramis aquae immensae de fluvio ego quasi fluvius Doryx et sicut
 aquaeductus exivi a paradiso ⁴² dixi rigabo meum hortum plantationum et inebriabo pratus mei
 fructum ⁴³ et ecce facta est mihi tramis abundans et fluvius meus propinquavit ad mare ⁴⁴ quoniam
 doctrinam quasi antelucanum inlumbo omnibus et enarrabo illam usque in longinquo ⁴⁵ penetrabo
 inferiores partes terrae et inspiciam omnes dormientes et inlumbo sperantes in Deo ⁴⁶ adhuc
 doctrinam quasi prophetiam effundam et relinquam illam quaerentibus sapientiam et non desinam
 in progenies illorum usque in aevum sanctum ⁴⁷ videte quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus
 exquirentibus veritatem

Chapter 25

¹ in tribus placitum est spiritui meo quae sunt probata coram Deo et hominibus ² concordia
 fratrum et amor proximorum et vir et mulier sibi consentientes ³ tres species odivit anima mea et
 adgravor valde animae illorum ⁴ pauperem superbum et divitem mendacem et senem fatuum et
 insensatum ⁵ in iuventute tua non congregasti et quomodo invenies eam in senectute tua ⁶ quam
 speciosum canitiae iudicium et presbyteris cognoscere consilium ⁷ quam speciosa veteranis sapientia
 et gloriosis intellectus et consilium ⁸ corona senum multa peritia et gloria illorum timor Dei ⁹ novem
 insuspabilia cordis magnificavi et decimum dicam in lingua hominibus ¹⁰ homo qui iucundatur
 in filiis vivens et videns subversionem inimicorum ¹¹ beatus qui inhabitat cum muliere sensata et
 qui in lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis se ¹² beatus qui invenit amicum verum
 et qui enarrat iustitiam auri audienti ¹³ quam magnus qui invenit sapientiam et scientiam sed non
 est super timentem Deum ¹⁴ timor Dei super omnia superposuit ¹⁵ beatus cui donatum est habere
 timorem Dei qui tenet illum cui adsimilabitur ¹⁶ timor Dei initium dilectionis eius fidei autem
 initium adglutinandum est ei ¹⁷ omnis plaga tristitia cordis est et omnis malitia nequitia mulieris
 est ¹⁸ et omnem plagam et non plagam videbit cordis ¹⁹ et omnem nequitiam et non nequitiam
 mulieris ²⁰ et omnem obductum et non obductum odientium ²¹ et omnem vindictam et non
 vindictam inimicorum ²² non est caput nequius super caput colubri ²³ et non est ira super iram
 inimici commorari leoni et draconi placebit quam habitare cum muliere nequa ²⁴ nequitia mulieris
 inmutat faciem eius et obcaecabit vultum suum tamquam ursus et quasi saccum ostendit in medio
 proximorum eius ²⁵ et audiens suspirabit modicum ²⁶ brevis malitia super malitiam mulieris sors
 peccatorum cadat super illam ²⁷ ascensus harenosus in pedibus veterani sic mulier linguata homini
 quieto ²⁸ ne respicias in mulieris speciem et non concupiscas mulierem in specie ²⁹ mulieris ira
 et irreverentia et confusio magna ³⁰ mulier si primatum habeat contraria est viro suo ³¹ cor humile
 et facies tristis et plaga mortis mulier nequa ³² manus debiles et genua dissoluta mulier quae non
 beatificat virum suum ³³ a muliere initium factum est peccati et per illam omnes morimur ³⁴ non
 des aquae tuae exitum nec modicum nec mulieri nequa veniam prodeundi ³⁵ si non ambulaverit

ad manum tuam et confundet te in conspectu inimicorum³⁶ a carnibus tuis abscede illam ne semper te abutatur

Chapter 26

¹ mulieris bonae beatus vir numerus enim annorum illorum duplex ² mulier fortis oblectat virum
 suum et annos vitae illius in pace implebit ³ pars bona mulier bona in parte bona timentium Deum
 dabitur viro pro factis bonis ⁴ divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus illorum
 hilaris ⁵ a tribus timuit cor meum et in quarto facies mea metuit ⁶ delatura civitatis et collectio
 populi ⁷ et calumniam mendacem super mortem omnia gravia ⁸ dolor cordis et luctus mulier
 zelotypa ⁹ in muliere infideli flagellum linguae omnibus communicans ¹⁰ sicut boum iugum quod
 movetur ita et mulierem nequam qui tenet illam quasi qui adprehendat scorpionem ¹¹ mulier ebriosa
 ira magna et contumelia et turpitudine illius non contegetur ¹² fornicatio mulieris in extollentia
 oculorum et in palpebris illius agnoscetur ¹³ in filia non avertente se firma custodiam ne inventa
 occasione utatur se ¹⁴ ab omni irreverentia oculis cave et ne mireris si te neglexerit ¹⁵ sicut viator
 sitiens ad fontem os aperiet et ab omni aqua proxima bibit et contra omnem palum sedebit et contra
 omnem sagittam aperiet faretram donec deficiat ¹⁶ gratia mulieris sedulae delectabit virum suum
 et ossa illius inpinguabit ¹⁷ disciplina illius datus Dei ¹⁸ mulier sensata et tacita non est inmutatio
 erudite animae ¹⁹ gratia super gratiam mulier sancta et pudorata ²⁰ omnis autem ponderatio non
 est digna continentis animae ²¹ sicut sol oriens mundo in altissimis Dei sic mulieris bonae species
 in ornamentum domus eius ²² lucerna splendens super candelabrum sanctum et species faciei super
 aetatem stabilem ²³ columnae aureae super bases argenteas et pedes firmi super plantas stabilis
 mulieris ²⁴ fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae
²⁵ in duobus contristatum est cor meum et in tertio iracundia mihi advenit ²⁶ vir bellator deficiens
 per inopiam et vir sensatus contemptus ²⁷ et qui transgreditur a iustitia ad peccatum Deus paravit

eum ad rompheam ²⁸ duae species difficiles et periculosae mihi apparuerunt difficile exiit
negotians a negligentia et non iustificabitur caupo a peccatis labiae

Chapter 27

¹ propter inopiam multi deliquerunt et qui quaerit locupletari avertit oculum suum ² si in medio
compagnis lapidum palus figitur sic et inter medium venditionis et emptionis angustabitur peccatis
³ conteretur delictum ⁴ si non in timore Domini tenueris instanter cito subvertetur domus tua ⁵ si
in pertusura cribri remanebit stercus sic aporia hominis in cogitatu illius ⁶ vasa figuli probat fornax
et homines iustos temptatio tribulationis ⁷ sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius sic verbum
excogitatum hominis cordis ⁸ ante sermonem non conlaudes virum haec enim temptatio est hominum
⁹ si sequare iustitiam adprehendes illam et indues quasi poderem honoris et inhabitabis cum ea et
proteget te in sempiternum et in die agnitionis invenies firmamentum ¹⁰ volatilia ad sibi similia
conveniunt et veritas ad eos qui operantur illam revertetur ¹¹ leo venationi insidiatur semper sic
peccata operantibus iniquitates ¹² homo sanctus in sapientia manet sicut sol nam stultus sicut luna
inmutatur ¹³ in medio insensatorum conserva verbum tempori in medio autem cogitantium adsiduus
esto ¹⁴ narratio peccantium odiosa et risus illorum delictis peccati ¹⁵ loquella multum iurans
horripilationem capiti statuet et inreverentia ipsius obturatio aurium ¹⁶ effusio sanguinis in rixa
superborum et maledictio illorum auditus gravis ¹⁷ qui denudat arcana amici perdet fidem et non
inveniet amicum ad animum suum ¹⁸ dilige proximum et coniungere fide cum illo ¹⁹ quod si
denudaveris absconsa illius non persequeris post eum ²⁰ sicut enim homo qui perdit amicum suum
sic qui perdit amicitiam proximi sui ²¹ et sicut qui dimittit avem de manu sua sic reliquisti proximum
tuum et non eum capies ²² non illum sequare quoniam longe abest effugit enim quasi caprea de
laqueo quoniam vulnerata est ²³ conligare et maledicti est concordatio ²⁴ denudare autem amici
mysteria desperatio est ²⁵ annuens oculo fabricat iniqua et nemo eum abiciet ²⁶ in conspectu
oculorum tuorum condulcabit os tuum et super sermones tuos admirabitur novissime autem pervertet

os suum et in verbis tuis dabit scandalum ²⁷ multa audiui et non coaequavi ei et Dominus odiet
²⁸ illum qui in altum mittit lapidem super caput eius cadet et plaga dolosi dividet vulnera ²⁹ et qui
 foveam fodit in illam decidet et qui statuit lapidem proximo offendet in eo et qui laqueum alio
³⁰ peribit in illo facienti nequissimum super ipsum devolvetur et non agnoscet unde adveniat illi
³¹ inlusio et inproperium superborum et vindicta sicut leo insidiabitur illi ³² laqueo peribunt qui
³³ oblectantur casu iustorum dolor autem consumet illos antequam moriantur ira et furor utraque
 execrabilia et vir peccator continens erit illorum

Chapter 28

¹ qui vindicari vult a Deo inveniet vindictam et peccata illius servans servabit ² relinque proximo
 tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata solventur ³ homo homini servat iram et a Deo quaerit
⁴ medellam et in hominem similem sibi non habet misericordiam et de peccatis suis deprecatur
⁵ ipse dum caro sit reservat iram et propitiationem petit a Deo quis exorabit pro delictis illius
⁶ memento novissimorum et desine inimicari ⁷ tabitudo enim et mors inminet in mandatis ⁸ memorare
 timorem Dei et non irascaris proximo ⁹ memorare testamenti Altissimi et despice ignorantiam
 proximi ¹⁰ abstine te a lite et minues peccata ¹¹ homo enim iracundus incendit litem et vir peccator
¹² turbabit amicos et in medium pacem habentium inmittit inimicitiam secundum enim ligna silvae
 sic ignis exardescit et secundum virtutem hominis iracundia illius erit et secundum substantiam
¹³ suam exaltabit iram suam certamen festinatum incendit ignem et lis festinans effundit sanguinem
¹⁴ et lingua testificans adducit mortem si sufflaveris quasi ignis exardebit et si expueris super illam
¹⁵ extinguetur utraque ex ore proficiscuntur susurrio et bilinguis maledictus multos enim turbavit
 pacem habentes ¹⁶ lingua tertia multos commovit et dispersit illos a gente in gentem ¹⁷ civitates
 muratas divitum destruxit et domos magnatorum effodit ¹⁸ virtutes populorum concidit et gentes
 fortes dissolvit ¹⁹ lingua tertia mulieres viritas eiecit et privavit illas laboribus suis ²⁰ qui respicit
²¹ illam non habebit requiem nec habitabit cum requie flagelli plaga livorem facit plaga autem

linguae comminuet ossa ²² multi ceciderunt in ore gladii sed non sic quasi qui interierunt per
 linguam suam ²³ beatus qui tectus est a lingua nequa qui in iracundia illius non transivit et qui non
 adtraxit iugum eius et in vinculis illius non est ligatus ²⁴ iugum enim illius iugum ferreum est et
 vinculum illius vinculum aereum est ²⁵ mors illius mors nequissima et utilis potius inferus quam
 illa ²⁶ perseverantia illius non permanebit sed obtinebit vias iniustorum et in flamma sua non
 comburet iustos ²⁷ qui derelinquunt Deum incident in illam et exardebit in illis et non extinguetur
 et inmittetur in illos quasi leo et quasi pardus laedebit illos ²⁸ sepi aures tuas spinis et noli audire
 linguam nequam et ori tuo facito ostia et seras ²⁹ aurum tuum et argentum confla et verbis tuis
 facito stateram et frenos ori tuo rectos ³⁰ et adtende ne forte labaris in lingua et cadas in conspectu
 inimicorum insidiantium tibi et sit casus tuus insanabilis in mortem

Chapter 29

¹ de fenore qui facit misericordiam fenerat proximum et qui praevallet manu mandata servat
² fenera proximum tibi in tempore necessitatis illius et iterum redde proximo in tempore suo
³ confirma verbum et fideliter age cum illo et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est
⁴ multi quasi inventionem aestimaverunt fenus et praestiterunt molestiam his qui se adiuvaverunt
⁵ donec accipiant osculantur manum dantis et in promissionibus humiliant vocem suam ⁶ et in
 tempore redditionis postulabit tempus et loquetur verba acediae et murmurationum et tempus
 causabitur ⁷ si autem potuerit reddere aversatus solide vix reddet dimidium et computabit illud quasi
 inventionem ⁸ sin autem fraudavit illum pecunia sua et possidebit illum inimicum gratis ⁹ et convicia
 et maledicta reddet illi et pro honore et beneficio reddet illi contumeliam ¹⁰ multi non causa nequitiae
 non feneraverunt sed fraudari gratis timuerunt ¹¹ verumtamen super humilem animo fortior esto
 et pro elemosyna non trahas illum ¹² propter mandatum adsume pauperem et propter inopiam eius
 ne dimittas illum vacuum ¹³ perde pecuniam pro fratre et amico et non abscondas illam sub lapide
 in perdicionem ¹⁴ pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi et proderit tibi magis quam aurum

15 conclude elemosynam in corde pauperis et haec pro te exorabit ab omni malo 16 17 18 [] [] super
 scutum potentis et super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit 19 vir bonus fidem facit proximo
 suo et qui perdiderit confusionem derelinquet sibi 20 gratiam fideiussoris ne obliviscaris dedit enim
 pro te animam suam 21 repromissorem fugit peccator et inmundus 22 bona repromissoris sibi
 adscribit peccator et ingratus sensu derelinquet liberantem se 23 vir repromittit de proximo suo et
 cum perdiderit reverentiam relinquetur ab eo 24 repromissio nequissima multos perdidit dirigentes
 et commovit illos quasi fluctus maris 25 viros potentes gyrans migrare fecit et vagati sunt in gentibus
 alienis 26 peccator transgrediens mandata Domini incidet in promissionem nequa et qui conatur
 multa agere incidet in iudicium 27 recupera proximum secundum virtutem tuam et adtende tibi ne
 incidas 28 initium vitae aqua et panis et vestimentum et domus protegens turpitudinem 29 melior
 victus pauperis sub tegimen asserum quam epulae splendidae in peregre sine domicilio 30 super
 minimum et magnum placeat tibi et inproperium peregrinationis non audies 31 vita nequa hospitandi
 de domo in domum et ubi hospitabitur non fiducialiter aget nec aperiet os 32 hospitabit et pascet
 et potabit ingratos et ad haec amara audiet 33 transi hospes et orna mensam et quae in manu habes
 ciba ceteros 34 exi a facie honoris amicorum meorum necessitudine domus meae hospitio mihi
 factus est frater 35 gravia haec homini habenti sensum correptio domus et inproperium feneratoris

Chapter 30

1 de filiis qui diligit filium suum adsiduat illi flagella ut laetetur in novissimo suo 2 qui docet
 filium suum laudabitur in illo et in medio domesticorum in illo gloriabitur 3 qui docet filium suum
 in zelum mittit inimicum et in medio amicorum gloriabitur in illo 4 mortuus est pater illius et quasi
 non est mortuus similem enim reliquit sibi post se 5 in vita ipsius vidit et laetatus est in illo in obitu
 illius non est contristatus nec confusus est coram inimicis 6 reliquit enim defensorem domus et
 amicis reddentem gratiam 7 pro animabus filiorum conligabit vulnera sua et super omnem vocem

turbabuntur viscera eius ⁸ equus indomitus evadit durus et filius remissus evadit praeceptis ⁹ lacta
 filium et paventem te faciet lude cum eo et contristabit te ¹⁰ non conrideas illi ne doleas et in
 novissimo obstupescant dentes tui ¹¹ non des illi potestatem in iuventute et ne despicias cogitatus
 illius ¹² curva cervicem eius in iuventute et tunde latera illius dum infans est ne forte induret et
 non credat tibi et erit tibi dolor animae ¹³ doce filium tuum et operare in illum ne in turpitudinem
 illius offendas ¹⁴ melior est pauper sanus et fortis viribus quam dives inbecillus et flagellatus malitia
¹⁵ salus animae in sanctitate iustitiae et melior omni auro et argento et corpus validum quam census
¹⁶ immensus non est census super censum salutis corporis et non est oblectatio super cordis gaudium
¹⁷ melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam languor perseverans ¹⁸ bona absconsa
 in ore cluso quasi adpositiones epularum circumpositae sepulchro ¹⁹ quid proderit libatio idolo
 nec enim manducat nec odorabitur ²⁰ sic qui effugatur a Domino et portans mercedes iniquitatis
²¹ videns oculis et ingemescens sicut spado conplectens virginem et suspirans ²² tristitiam non des
 animae tuae et non adfligas temet ipsum in consilio tuo ²³ iucunditas cordis haec est vita hominis
 et thesaurus sine defectione sanctitatis et exultatio viri est longevitas ²⁴ miserere animae tuae
 placens Deo et contine et congrega cor tuum in sanctitate eius et tristitiam longe expelle a te
²⁵ multos enim occidit tristitia et non est utilitas in illa ²⁶ zelus et iracundia minuit dies et ante
 tempus senectam adducit cogitatus ²⁷ splendidum cor bonum in epulis epulae enim illius diligenter
 fiunt

Chapter 31

¹ vigilia honestatis tabefacit carnes et cogitatus illius auferet somnum ² cogitatus praesentiae
 avertit sensum et infirmitas gravis sobriam facit animam ³ laboravit dives in congregatione
 substantiae et in requie sua replebitur bonorum suorum ⁴ laboravit pauper in diminutione victus et
 in fine inops fit ⁵ qui aurum diligit non iustificabitur et qui insequitur consumptionem replebitur
 ex ea ⁶ multi dati sunt in auri casus et facta est in facie ipsius perditio illorum ⁷ lignum offensionis

est aurum sacrificantium vae illis qui sectantur illud et omnis imprudens deperiet in illo ⁸ beatus
 dives qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit nec speravit in pecunia et thesauris
⁹ quis est hic et laudabimus eum fecit enim mirabilia in vita sua ¹⁰ quis probatus est in illo et
 perfectus est et erit illi in gloria aeterna qui potuit transgredi et non est transgressus et facere mala
¹¹ et non fecit ¹¹ ideo stabilita sunt bona illius in Deo et elemosynas illius enarrabit ecclesia sanctorum
¹² de continentia supra mensam magnam sedisti non aperias super illam faucem tuam prior ¹³ non
 dicas simulata sunt quae super illa sunt ¹⁴ memento quoniam malum oculus nequa ¹⁵ nequius
 oculo quid creatum est ideo ab omni facie sua lacrimabitur cum viderit ¹⁶ ne extendas manum tuam
 prior et invidia contaminatus obrubescas ¹⁷ nec conprimaris in convivio ¹⁸ intellege proximi tui
¹⁹ ex te ipso ¹⁹ utere quasi homo frugi quae tibi adponuntur et non cum manducas multum odio
 habearis ²⁰ cessa prior causa disciplinae et noli nimius esse ne forte offendas ²¹ et si in medio
²² multorum sedisti prior illis non extendas manum tuam nec prior poscas bibere ²² quam sufficiens
 est homini erudito vinum exiguum et in dormiendo non laborabis ab illo et non senties dolorem
²³ vigilia et cholera et tortura viro infrunito ²⁴ somnus sanitatis in homine parco dormiet usque in
 mane et anima illius cum ipso delectabitur ²⁵ et si coactus fueris in edendo multum surge e medio
 et vome et refrigerabit te et non adduces corpori tuo infirmitates ²⁶ audi me fili et ne spernas me
 et in novissimo invenies mea verba ²⁷ in omnibus operibus tuis esto velox et omnis infirmitas non
²⁸ occurret tibi ²⁸ splendidum in panibus benedicent labia multorum et testimonium veritatis illius
²⁹ fidele ²⁹ in nequissimo pane murmurabit civitas et testimonium nequitiae illius verum est
³⁰ diligentes in vino noli provocare multos enim exterminavit vinum ³¹ ignis probat ferrum durum
³² sic vinum corda superbiorum arguet in ebrietate potatum ³² aequavit in vita vinum hominibus si
 bibas illud moderate eris sobrius ³³ quae est vita quae minuitur vino ³⁴ quid defraudat vitam mors
³⁵ vinum in iucunditate creatum est non in ebrietate ab initio ³⁶ exultatio animae et cordis vinum
 moderate potatum ³⁷ sanitas est et corpori et animae ³⁸ vinum multum potatum irritationem et
 iram et ruinas multas facit ³⁹ amaritudo animae vinum multum potatum ⁴⁰ ebrietatis animositas
 imprudentis offensio minorans virtutem et faciens vulnera ⁴¹ in convivio vini non arguas proximum

et non despicias eum in iucunditate illius⁴² verba inproperii non dicas illi et non premas illum in repetendo

Chapter 32

1
rectorem te posuerunt noli extolli esto in illis quasi unus ex ipsis² curam illorum habe et sic
conside et omni cura tua explicita recumbe³ ut laeteris propter illos et ornamentum gratiae accipias
coronam et dignationem consequaris conrogationis⁴ loquere maior natu decet enim te⁵ primum
verbum diligenti scientiam et non inpedias musica⁶ ubi auditus est non effundas sermonem et
inportune noli extolli in sapientia tua⁷ gemmula carbunculi in ornamento auri et comparatio
musicorum in convivio vini⁸ sicut in fabricatione auri signum est zmaragdi sic numerus musicorum
in iucundo et moderato vino⁹ audi tacens et pro reverentia accedet tibi bona gratia¹⁰ adulescens
loquere in tua causa vix¹¹ si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum¹² in multis esto
quasi inscius et audi tacens simul et quaerens¹³ in medio magnatorum non praesumas et ubi sunt
senes non multum loquaris¹⁴ ante grandinem praeibit coruscatio et pro reverentia accedet tibi bona
gratia¹⁵ et hora surgendi non te trices praecurre autem prior in domum tuam et illic avocare et illic
lude¹⁶ et age conceptiones tuas et non in delictis et verbo superbo¹⁷ et super his omnibus benedicito
Dominum qui fecit te et inebriantem te ab omnibus bonis suis¹⁸ qui timet Deum excipiet doctrinam
eius et qui vigilaverint ad illum invenient benedictionem¹⁹ qui quaerit legem replebitur ab ea et
qui insidiose agit scandalizabitur in ea²⁰ qui timent Dominum invenient iudicium iustum et iustitias
quasi lucem accendent²¹ peccator homo devitabit correptionem et secundum voluntatem suam
inveniet comparationem²² vir consilii non disperiet intellegentia alienus et superbus non pertimescit
timorem²³ etiam postquam fecit cum eo sine consilio et suis insectationibus arguetur²⁴ filii sine
consilio nihil facias et post factum non paeniteberis²⁵ in via ruinae non eas et non offendes in
lapides ne credas te viae laboriosae ne ponas animae tuae scandalum²⁶ et a filiis tuis cave et a

domesticis tuis adtende²⁷ in omni opere crede ex fide animae tuae haec est enim conservatio
mandatorum²⁸ qui credit Deo adtendit mandatis et qui confident in illo non minorabuntur

Chapter 33

¹ timenti Dominum non occurrent mala sed in temptatione Deus illum conservat et liberabit a
malis² sapiens non odit mandata et iustitias et non inludetur quasi in procella navis³ homo sensatus
credit legi Dei et lex illi fidelis⁴ qui interrogationem manifestat parabit verbum et sic deprecatus
exaudietur et conservabit disciplinam et tunc respondebit⁵ praecordia fatui quasi rota carri et quasi
axis versatilis cogitatus illius⁶ equus admissarius sicut amicus subsannator sub omni suprasedenti
hinnit⁷ quare dies diem superat et iterum lux lucem et annus annum a sole⁸ a Domini scientia
separati sunt facto sole et praeceptum custodiente⁹ et inmutavit tempora et dies festos ipsorum et
in illis dies festos celebraverunt ad horam¹⁰ ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus et ex ipsis
posuit in numerum dierum et homines omnes de solo et ex terra unde creatus est Adam¹¹ in
multitudine disciplinae Domini separavit eos et inmutavit vias eorum¹² et ex ipsis benedixit et
exaltavit et ex ipsis sanctificavit et ad se adplicavit et ex ipsis maledixit et humiliavit et convertit
illos a separatione ipsorum¹³ quasi lutum figuli in manus ipsius plasmare illud et disponere
¹⁴ omnes viae eius secundum dispositionem eius sic homo in manu illius qui se fecit reddet illis
secundum iudicium suum¹⁵ contra malum bonum est et contra mortem vita sic et contra virum
iustum peccator et sic intuere in omnia opera Altissimi duo duo unum contra unum¹⁶ et ego
novissimus vigilavi et quasi qui colligit acinos post vindemiatores¹⁷ in benedictione Dei et ipse
speravi et quasi qui vindemiat replevi torcular¹⁸ respicite quoniam non soli mihi laboravi sed
omnibus exquirentibus disciplinam¹⁹ audite me magnati et omnes populi et rectores ecclesiae
auribus percipite²⁰ filio et mulieri fratri et amico non des potestatem super te in vita tua non dederis
alio possessionem tuam ne forte paeniteat te et depreceris pro illis²¹ dum adhuc superes et adspiras
non inmutabit te omnis caro²² melius est enim ut filii tui te rogent quam te respicere in manus

23 filiorum tuorum in omnibus operibus tuis praecellens esto 24 ne dederis maculam in gloriam
 tuam in die consummationis dierum vitae tuae et in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam
 25 cibaria et virga et onus asino panis et disciplina et opus servo 26 operatur in disciplina et quaerit
 requiescere laxa manus illi et quaerit libertatem 27 iugum et lorum curvant collum durum et servum
 28 inclinant operationes adsiduae servo malivolo tortura et conpedes mitte illum in operatione ne
 29 vacet multam enim malitiam docuit otiositas 30 in opera constitue eum sic enim condecet illi
 quod si non obaudierit grava illum conpedibus et non amplifices super omnem carnem verum sine
 31 iudicio nihil facias grave si est tibi servus sit tibi quasi anima tua quasi fratrem sic eum tracta
 32 quoniam in sanguine animae parasti eum si laeseris illum iniuste 33 et extollens discesserit quem
 quaeres et in qua via quaeras illum nescis

Chapter 34

1 vana spes et mendacium insensato viro et somnia extollunt imprudentes 2 quasi qui adprehendit
 umbram et persequitur ventum sic et qui attendit ad visa mendacia 3 hoc secundum hoc visio
 4 somniorum ante faciem hominis similitudo hominis ab immundo quid mundabitur et a mendace
 5 quid verum dicetur divinatio erroris et auguria mendacia et somnia malefacientium vanitas est
 6 et sicut parturientis cor tuum fantasiam patitur nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio ne dederis
 7 in illis cor tuum multos enim errare fecerunt somnia et exciderunt sperantes in illis 8 sine mendacio
 9 consummabitur verbum et sapientia in ore fidelis conplanabitur qui non temptatus est quid scit
 10 vir in multis expertus cogitavit multa et qui multa didicit enarrabit intellectum qui non est
 11 expertus pauca recognoscit qui autem in multis factus est multiplicabit malitiam [] 12 multa vidi
 13 errando et plurimas verborum consuetudines aliquotiens usque ad mortem periclitatus sum
 14 horum causa et liberatus sum gratia Dei spiritus timentium Deum quaeretur et in respectu illius
 15 benedicentur spes enim illorum in salvantem illos et oculi Dei in diligentes se 16 qui timet
 17 Dominum nihil trepidabit et non pavebit quoniam ipse est spes eius timentis Dominum beata

18 est anima eius ad quem respicit et quis est fortitudo eius 19 oculi Domini super timentes eum
 20 protector potentiae firmamentum virtutis tegimen ardoris et umbraculum meridiani et precatio
 offensiois et adiutorium casus exaltans animam et inluminans oculos dans sanitatem vitam et
 21 benedictionem immolans ex iniquo oblatio est maculata et non sunt beneplacitae subsannationes
 22 iniustorum Dominus solus sustentibus se in via veritatis et iustitiae 23 dona iniquorum non
 probat Altissimus in oblationibus iniquorum nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur
 24 peccatis qui offert sacrificium ex substantia pauperum quasi qui victimat filium in conspectu
 25 patris sui panis egentium vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis 26 qui aufert in
 sudore panem quasi qui occidit proximum suum 27 qui effundit sanguinem et qui fraudem facit
 mercedem mercenario 28 unus aedificans et unus destruens quid prodest illis nisi labor 29 unus
 orans et unus maledicens cuius vocem exaudiet Deus 30 qui baptizatur a mortuo et iterum tangit
 31 illum quid proficit lavatione illius sic homo qui ieiunat in peccatis suis et iterum eadem faciens
 quid proficit humiliando se orationem illius quis exaudiet

Chapter 35

1 qui conservat legem multiplicat orationem 2 sacrificium salutare adtendere mandatis et discedere
 ab omni iniquitate 3 et deprecatio recedere ab iniustitia 4 5 6 non apparebis ante conspectum
 Dei vacuus 7 haec enim omnia propter mandatum Domini fiunt 8 oblatio iusti inpinguat altare et
 odor suavitatis est in conspectu Altissimi 9 sacrificium iusti acceptum est et memoriam eius non
 obliviscetur Dominus 10 bono animo gloriam redde Deo et non minuas primitias manuum tuarum
 11 in omni dato hilarem fac vultum tuum et in exultatione sanctifica decimas tuas 12 da Altissimo
 secundum datum eius et in bono oculo ad inventionem fac manuum tuarum 13 quoniam Dominus
 retribuens est et septies tantum reddet tibi 14 noli offerre munera prava non enim suscipiet illa
 15 et noli inspicere sacrificium iniustum quoniam Dominus iudex est et non est apud illum gloria
 personae 16 non accipiet Dominus personam in pauperem et precationem laesi exaudiet 17 non

despiciet preces pupilli nec viduam si effundat loquellam gemitus¹⁸ nonne lacrima ad maxillam
 descendit et exclamatio¹⁹ a maxilla ascendit et Dominus exauditor delectans in illis²⁰ qui adorat
 Deum in oblectatione suscipietur et precatio illius usque ad nubes propinquabit²¹ oratio humiliantis
 se nubes penetrabit et donec propinquet non conrogabitur et non discedet donec aspiciat Altissimus
²² et Dominus non longinquabit sed iudicabit iustos et faciet iudicium et Fortissimus non habebit
 in illis patientiam ut contribulet dorsum ipsorum²³ et gentibus reddet vindictam donec tollat
 plenitudinem superborum et scepra iniquorum contribulet²⁴ donec reddat hominibus secundum
 actus suos et secundum opera Adae et secundum praesumptionem illius²⁵ donec iudicet iudicium
 plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua²⁶ speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis
 quasi nubes pluviae in tempore siccitatis

Chapter 36

¹ miserere nostri Deus omnium et respice nos et ostende nobis lucem miserationum tuarum² et
 inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te et cognoscant quia non est Deus nisi
 tu ut enarrent magnalia tua³ adleva manum tuam super gentes alienas ut videant potentiam tuam
⁴ sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis sic in conspectu nostro magnificaberis in
 illis⁵ ut cognoscant te sicut et nos agnovimus quoniam non est Deus praeter te Domine⁶ innova
 signa et inmuta mirabilia⁷ glorifica manum et brachium dextrum⁸ excita furorem et effunde iram
⁹ extolle adversarium et adflige inimicum¹⁰ festina tempus et memento finis ut enarrent mirabilia
 tua¹¹ in ira flammae devoretur qui salvatur et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem
¹² contere caput principum inimicorum dicentium non est alius praeter nos¹³ congrega omnes
 tribus Iacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua et hereditabis eos sicut
 ab initio¹⁴ miserere plebi tuae super quam invocatum est nomen tuum et Israhel quem coaequasti
 primogenito tuo¹⁵ miserere civitati sanctificationis tuae Hierusalem civitati requiei tuae¹⁶ reple
 Sion inenarrabilibus verbis tuis et gloria tua populum tuum¹⁷ da testimonium quia ab initio creaturae
 tuae sunt et suscita preces quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores¹⁸ da mercedem

sustinentibus te ut prophetae tui fideles inveniantur et exaudi orationes servorum tuorum
 19
 secundum benedictionem Aaron de populo tuo et dirige nos in via iustitiae et sciant omnes qui
 inhabitant terram quia tu es Deus conspector saeculorum 20
 omnem escam manducabit venter et
 est cibus cibo melior 21 fauces contingit cibum ferae et cor sensatum verba mendacia 22
 cor pravum
 dabit tristitiam et homo peritus resistet illi 23
 omnem masculum excipiet mulier et est filia melior
 filiae 24
 species mulieris exhilarat faciem viri sui et super omnem concupiscentiam hominis
 superducit desiderium 25
 si est lingua curationis et mitigationis misericordiae non est vir illius
 contra filios hominum 26
 qui possidet mulierem inchoat possessionem adiutorium contra illum est
 et columna ut requies 27
 ubi non est sepiis diripietur possessio et ubi non est mulier gemescit egens
 28
 cui credit qui non habet nidum et deflectens ubicumque obscuraverit quasi succinctus latro
 exiliens de civitate in civitatem

Chapter 37

1
 omnis amicus dicet et ego amicitiam copulavi sed est amicus solo nomine amicus nonne tristitia
 inest usque ad mortem 2
 sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur 3
 o praesumptio
 nequissima unde creata es cooperire aridam malitiam et dolositatem illius 4
 sodalis amico
 coniucundatur in oblectatione et in tempore tribulationis adversarius erit 5
 sodalis amico condolet
 causa ventris et contra hostem accipiet scutum 6
 non obliviscaris amici tui in animo tuo et non
 inmemor sis illius in operibus tuis 7
 noli consiliari cum socero tuo et a zelantibus te absconde
 consilium 8
 omnis consiliarius prodit consilium sed est consiliarius in semet ipso 9
 a consiliario
 conserva animam tuam prius scito quae sit illius necessitas et ipse enim animo suo cogitabit 10
 ne forte
 mittat sudem in terram et dicat tibi 11
 bona est via tua et stet e contrario videre quid tibi eveniat
 12
 cum viro inreligioso tracta de sanctitate et cum iniusto de iustitia et cum muliere de ea quae
 aemulatur cum timido de bello cum negotiatore de traiectio cum emptore de venditione cum viro
 livido de gratiis agendis 13
 cum impio de pietate cum inhonesto de honestate cum operario agri de

14
 omni opere cum operario annuali de consummatione anni cum servo pigro de multa operatione
 non adendas his in omni consilio 15 cum viro sancto adsiduus esto quemcumque cognoveris
 observantem timorem Dei 16 cuius anima est secundum animam tuam quicumque titubaverit in
 tenebris non condolebit tibi 17 et cor boni consilii statue non est enim tibi aliud pluris illo 18 anima
 viri sancti enuntiat aliquando vera quam septem circumspectores sedentes ad speculandum 19 et
 in his omnibus deprecare Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam 20 ante omnem operam
 verbum verax praecedat te et ante omnem actum consilium stabile 21 verbum nequa inmutabit cor
 quattuor partes oriuntur bonum et malum vita et mors et dominatrix illorum est adsidua lingua
 22 vir peritus multos erudit et animae suae suavis est 23 qui sofistice loquitur odibilis est omni re
 defraudabitur 24 non est enim data illi a Domino gratia omni enim sapientia defraudatus est 25 est
 sapiens animae suae sapiens et fructus sensus illius laudabilis 26 vir sapiens plebem suam erudit
 et fructus sensus eius fideles sunt 27 vir sapiens implebitur benedictione et videntes illum laudabunt
 28 vita viri in numero dierum dies autem Israhel innumerabiles sunt 29 sapiens in populo hereditabit
 honorem et nomen illius erit vivens in aeternum 30 fili in vita tua tempta animam tuam et si fuerit
 nequam non des illi potestatem 31 non enim omnia omnibus expediunt et non omni animae omne
 genus placet 32 noli avidus esse in omni epulatione et non te effundas super omnem escam 33 in
 multis enim escis erit infirmitas et aplestia adpropinquabit usque ad cholera 34 propter aplestiam
 multi obierunt qui autem abstinens est adiciet vitam

Chapter 38

1 honora medicum propter necessitatem etenim illum creavit Altissimus 2 a Deo est omnis
 medella et a rege accipiet dationem 3 disciplina medici exaltabit caput illius et in conspectu
 magnatorum conlaudabitur 4 Altissimus creavit de terra medicinam et vir prudens non abhorrebit
 illi 5 nonne a ligno indulcata est amara aqua 6 ad agnitionem hominum virtutis illorum et dedit
 homini scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis 7 in his curans mitigavit dolorem et

unguentarius facit pigmentum suavitatis et unctiones conficiet suavitatis et non consummabuntur
 opera eius ⁸ pax enim Dei super faciem terrae ⁹ fili in tua infirmitate non despicias sed ora ad
 Dominum et ipse curabit te ¹⁰ averte a delicto et dirige manus et ab omni delicto munda cor tuum
¹¹ da suavitatem et memoriam similaginis et inpingua oblationem et da locum medico ¹² etenim
 illum Dominus creavit et non discedat a te quoniam opera eius sunt necessaria ¹³ est enim tempus
 quando in manus eorum incurras ¹⁴ ipsi vero Dominum deprecabuntur ut dirigat requiem eorum
 et sanitatem propter conversationem illorum ¹⁵ qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum incidat
 in manus medici ¹⁶ fili in mortuum produc lacrimas et quasi dira passus incipe plorare et secundum
 iudicium contine corpus illius et non despicias sepulturam illius ¹⁷ propter delaturam amare fer
 luctum illius uno die et consolare propter tristitiam ¹⁸ ¹⁹ a tristitia enim festinat mors et cooperiet
 virtutem et tristitia cordis flectet cervicem ²⁰ in abductione permanet tristitia et substantia inopis
²¹ secundum cor eius non dederis in tristitia cor tuum sed repelle eam a te et memento novissimorum
²² noli oblivisci neque enim est conversio et huic nihil proderis et te ipsum pessimabis ²³ memor
 esto iudicii mei sic enim erit et tuum mihi heri et tibi hodie ²⁴ in requie mortui requiescere fac
 memoriam eius et consolare illum in exitu spiritus sui ²⁵ sapientiam scribe in tempore vacuitatis
 et qui minoratur actu sapientiam percipiet qua sapientia replebitur ²⁶ qui tenet aratrum et non
 gloriatur in iaculo stimulo boves agit et conversatur in operibus eorum et narratio eius in filiis
²⁷ taurorum cor suum dabit ad versandos sulcos et vigilia eius in sagina vaccarum ²⁸ sic omnis
 faber et architectus qui noctem tamquam diem transigit qui sculpsit signacula sculptilia et adsiduitas
 eius variat picturam cor suum dabit in similitudinem picturae et vigilia sua perficit opus ²⁹ sic faber
 ferrarius sedens iuxta incudem et considerans opus ferri vapor ignis uret carnes eius et in calore
 fornacis concertatur ³⁰ vox mallei innovabit aurem eius et contra similitudinem vasi oculi eius
³¹ cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in consummatione ³² sic figulus
 sedens ad opus suum convertens pedibus suis rotam qui in sollicitudine positus est semper propter
 opus suum et innumera est omnis operatio eius ³³ in brachio suo formabit lutum et ante pedes suos
 curvabit virtutem suam ³⁴ cor suum dabit ut consummet linitionem et vigilia sua mundabit fornacem
³⁵ omnes hi in manibus suis speraverunt et unusquisque in arte sua sapiens est ³⁶ sine his omnibus

non aedificatur civitas ³⁷ et non inhabitabunt nec inambulabunt et in ecclesiam non transilient
³⁸ super sellam iudicis non sedebunt et testamentum iudicii non intellegent neque palam facient
 disciplinam et iudicium et in parabolis non invenientur ³⁹ sed creaturam aevi confirmabunt et
 deprecatio illorum in operatione artis adcommodantes animam suam et conquirentes in lege Altissimi

Chapter 39

¹ sapientiam omnium antiquorum exquiret et in prophetiis vacabit ² narrationem virorum
 nominatorum conservabit et in versutias parabolarum simul introibit ³ occulta proverbiorum exquiret
 et in absconditis parabolarum conversabitur ⁴ in medio magnatorum ministrabit et in conspectu
 praesidis apparebit ⁵ in terram alienarum gentium pertransiet bona enim et mala in hominibus
 temptavit ⁶ cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum et in conspectu
 Altissimi deprecabitur ⁷ aperiet os suum in oratione et pro delictis suis deprecabitur ⁸ si enim
 Dominus magnus voluerit spiritu intellegentiae replebit illum ⁹ et ipse tamquam imbres mittet
 eloquia sapientiae suae et in oratione confitebitur Domino ¹⁰ ipse diriget consilium eius et
 disciplinam et in absconditis suis consiliabitur ¹¹ ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae et
 in lege testamenti Domini gloriabitur ¹² conlaudabunt multi sapientiam eius et usque in saeculum
 non delebitur ¹³ non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in generationem
¹⁴ sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius nuntiabit ecclesia ¹⁵ si inmanserit nomen
 derelinquet mille et si requieverit proderit illi ¹⁶ adhuc consiliabor ut enarrem ut furore enim repletus
¹⁷ sum in voce dicit obaudite me divini fructus et quasi rosa plantata super rivum aquarum
 fructificate ¹⁸ quasi libanus odorem suavitatis habete ¹⁹ florete flores quasi lilium date odorem et
 frondete in gratiam et conlaudate canticum et benedicite Dominum in operibus suis ²⁰ date nomini
 eius magnificentiam et confitemini illi in voce labiorum vestrorum in canticis labiorum et cinyris
 et sic dicetis in confessione ²¹ opera Domini universa bona valde ²² in verbo eius stetit aqua sicut
 congeries et in sermone oris eius sicut exceptoria aquarum ²³ quoniam in praecepto ipsius placor

fit et non est minoratio in salute illius ²⁴ opera omnis carnis coram illo et non est quicquam
 absconditum ab oculis eius ²⁵ a saeculo usque in saeculum respicit et nihil est mirabile in conspectu
 eius ²⁶ non est dicere quid est hoc aut quid est illud omnia enim in tempore suo quaerentur
²⁷ benedictio illius quasi fluvius inundavit ²⁸ et quomodo cataclysmus aridam inebriavit sic ira
 ipsius gentes quae non exquisierunt eum hereditabit ²⁹ quomodo convertit aquas et siccata est terra
 et viae illius viis illorum directae sunt sic peccatoribus offensiones in ira eius ³⁰ bona bonis creata
 sunt ab initio sic nequissimis bona et mala ³¹ initium necessariae rei vitae hominum aqua ignis et
 ferrum lac et panis similagineus et mel et botrus uvae et oleum et vestimentum ³² haec omnia
 sanctis in bona sic et impiis et peccatoribus in mala convertentur ³³ sunt spiritus qui ad vindictam
 creati sunt et in furore suo confirmaverunt tormenta sua ³⁴ in tempore consummationis effudent
 virtutem et furorem eius qui fecit illos confundent ³⁵ ignis grando famis et mors omnia haec ad
 vindictam creata sunt ³⁶ bestiarum dentes et scorpii et serpentes et romphea vindicans in exterminium
 impios ³⁷ in mandatis eius epulabuntur et super terram in necessitatem praeparabuntur et in
 temporibus suis non praeterient verbum ³⁸ propterea ab initio confirmatus et consiliatus sum et
 cogitavi et in scripta dimisi ³⁹ omnia opera Domini bona et omne opus hora sua subministrabit
⁴⁰ non est dicere hoc illo nequius est omnia enim in tempore suo conprobabuntur ⁴¹ et nunc in
 omni corde et ore conlaudate et benedicite nomen Domini

Chapter 40

¹ occupatio magna creata est omnibus hominibus et iugum grave super filios Adam a die exitus
 de ventre matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium ² cogitationes eorum et timores
 cordis adinventio expectationis et dies finitionis ³ residentes super sedem gloriosam usque ad
 humiliatum in terra et cinere ⁴ ab eo qui utitur hyacintho et portat coronam usque ad eum qui
 operitur lino crudo furor zelus tumultus fluctuatio et timor mortis iracundia perseverans et contentio
⁵ et in tempore refectionis in cubile somnus noctis inmutat scientiam eius ⁶ modicum tamquam

nihil in requie et ab eo in somnis quasi in die respectus ⁷ conturbatus est in visu cordis sui tamquam
 qui evaserit in die belli in tempore salutis suae exsurrexit et admirans ad nullum timorem ⁸ cum
 omni carne ab homine usque ad pecus et super peccatores septuplum ⁹ ad haec mors sanguis
 contentio et romphea oppressiones famis et contritio et flagella ¹⁰ super iniquos creata sunt haec
 omnia et propter illos factus est cataclysmus ¹¹ omnia quae de terra sunt in terram convertentur et
 aquae omnes in mare convertentur ¹² omne munus et iniquitas delebitur et fides in saeculum stabit
¹³ substantiae iniustorum sicut fluvius siccabuntur et sicut tonitruum magnum in pluvia manebunt
¹⁴ in aperiendo manus suas laetabitur sic praevaricatores in consummatione tabescent ¹⁵ nepotes
 impiorum non multiplicabunt ramos et radices inmundae super cacumen petrae sonant ¹⁶ viriditas
 super omnem aquam et ad oram fluminis ante omnem faenum evelletur ¹⁷ gratia sicut paradus
 in benedictionibus et misericordia in saeculo permanet ¹⁸ vita sibi sufficientis operarii condulcabitur
 et in ea invenies thesaurum ¹⁹ fili aedificatio civitatis confirmabit nomen et super haec mulier
 immaculata computatur ²⁰ vinum et musica laetificant cor et super utraque dilectio sapientiae
²¹ tibiae et psalterium suavem faciunt melodiam et super utraque lingua suavis ²² gratiam et speciem
 desiderabit oculus tuus et super hoc viride sationis ²³ amicus et sodalis in tempore convenientes
 et super utrosque mulier cum viro ²⁴ fratres in adiutorium in tempore tribulationis et super eos
 misericordia liberabit ²⁵ aurum et argentum constituet pedem et super utrumque consilium
 beneplacitum ²⁶ facultates et virtutes exaltant cor et super haec timor Domini ²⁷ non est in timore
 Domini minoratio et non est in eo inquirere adiutorium ²⁸ timor Domini sicut paradus benedictionis
 et super omnem gloriam operuerunt illum ²⁹ fili in tempore vitae tuae ne indigeas melius est enim
 mori quam indigere ³⁰ vir respiciens in mensam alienam non est vita eius in cogitatione victus alit
 enim animam suam cibus alienis ³¹ vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se ³² in ore
 imprudentis condulcabitur inopia et in ventre eius ignis ardebit

Chapter 41

¹ o mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis ² viro quieto et
 cuius viae directae sunt in omnibus et adhuc valenti accipere cibum ³ o mors bonum est iudicium
 tuum homini indigenti et qui minoratur viribus ⁴ defecto aetate et cui de omnibus cura est et
 incredibili qui perdit sapientiam ⁵ noli metuere iudicium mortis memento quae ante te fuerunt et
 quae superventura sunt tibi hoc iudicium a Domino omni carni ⁶ et quid superveniet in beneplacita
 Altissimi sive decem sive centum sive mille anni ⁷ non est enim in inferno accusatio vitae ⁸ filii
 abominationum fiunt filii peccatorum et qui conversantur secus domos impiorum ⁹ filiorum
 peccatorum periet hereditas et cum semine illorum adsiduitas obprobrii ¹⁰ de patre impio queruntur
 filii quoniam propter illum sunt in obprobrio ¹¹ vae vobis viri impii qui dereliquistis legem Domini
 altissimi ¹² et si nati fueritis in maledictione nasceremini et si mortui fueritis in maledictione erit
 pars vestra ¹³ omnia quae de terra sunt in terram convertentur sic impii a maledicto in perditionem
¹⁴ luctus hominum in corpore ipsorum nomen autem impiorum delebitur ¹⁵ curam habe de bono
 nomine hoc enim magis permanebit tibi quam mille thesauri magni pretiosi ¹⁶ bonae vitae numerus
 dierum bonum autem nomen permanebit in aevo ¹⁷ disciplinam in pace conservate filii sapientia
 enim abscondita et thesaurus occultus quae utilitas in utrisque ¹⁸ melior est homo qui abscondit
 stultitiam suam quam homo qui abscondit sapientiam suam ¹⁹ verumtamen reveremini in his quae
 procedunt de ore meo ²⁰ non est enim bonum omnem irreverentiam observare et non omnia omnibus
 beneplacent in fide ²¹ erubescite matrem et patrem de fornicatione et a praesidente et potente de
 mendacio ²² a principe et iudice de delicto a synagoga et plebe de iniquitate ²³ a socio et amico
 de iniustitia de loco in quo habitas ²⁴ de furto de veritate Dei et testamento de discubitu in panibus
 et ab offuscatione dati et accepti ²⁵ a salutantibus de silentio a respectu mulieris fornicariae et ab
 aversione vultus cognati ²⁶ ne avertas faciem a proximo tuo ab auferendo partem et non restituendo
²⁷ ne respicias mulierem alieni viri et ne scruteris ancillam eius neque steteris ad lectum eius ²⁸ ab
 amicis de sermonibus inproperii et cum dederis ne inproperes

Chapter 42

¹ non duplices sermonem auditus de revelatione sermonis absconditi et eris vere sine confusione
 et invenies gratiam in conspectu omnium hominum ne pro his omnibus confundaris et ne accipias
 personam ut delinquas ² de lege Altissimi et testamento et de iudicio iustificare impium ³ de verbo
 sociorum et viatorum et de datione hereditatis amicorum ⁴ de aequalitate staterae et ponderum et
 de acquisitione multorum et paucorum ⁵ de correptione emptionis et negotiatorum et de multa
 disciplina filiorum servo pessimo latus sanguinare ⁶ super mulierem nequam bonum est signum
⁷ ubi manus multae sunt clude et quodcumque trades numera et adpende datum vero et acceptum
⁸ omne describe de disciplina insensati et fatui et de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus et
 eris eruditus in omnibus et probabilis in conspectu omnium virorum ⁹ filia patri abscondita est
 vigilia et sollicitudo eius auferet somnum ne forte in adolescentia sua adultera efficiatur et commorata
¹⁰ cum viro odibilis fiat nequando polluatur in virginitate sua et in paternis suis gravida inveniatur
 ne forte cum viro commorata transgrediatur aut certe sterilis efficiatur ¹¹ super filiam luxuriosam
 confirma custodiam nequando faciat te in obprobrium venire inimicis a detractatione in civitate et
 abiectioe plebis et confundat te in multitudine populi ¹² omni homini noli intendere in specie et
 in medio mulierum noli commorari ¹³ de vestimentis enim procedit tinea et a muliere iniquitas viri
¹⁴ melior est iniquitas viri quam benefaciens mulier et mulier confundens in obprobrium ¹⁵ memor
 ero igitur operum Domini et quae vidi adnuntiabo in sermonibus Domini opera eius ¹⁶ sol inluminans
 per omnia respexit et gloria Domini plenum est opus eius ¹⁷ nonne Dominus fecit sanctos enarrare
 omnia mirabilia sua quae confirmavit Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua ¹⁸ abyssum et
 cor hominum investigavit et in astutia illorum excogitavit ¹⁹ cognovit enim Dominus omnem
 scientiam et inspexit in signum aevi adnuntians quae praeterierunt et quae superventura sunt revelans
²⁰ vestigia occultorum non praeterit illum omnis cogitatus et non abscondit se ab eo ullus sermo
²¹ magnalia sapientiae suae decoravit qui est ante saeculum et usque in saeculum neque adiectum
²² est neque minuitur et non eget alicuius consilio ²³ quam desiderabilia omnia opera eius et
²⁴ tamquam scintillam quam est considerare omnia haec vivent et manent in saeculum et in omni

necessitate omnia obaudiunt ei ²⁵ omnia duplicia unum contra unum et non fecit quicquam deesse
²⁶ uniuscuiusque confirmavit bona et quis satiabitur videns gloriam eius

Chapter 43

¹ altitudinis firmamentum pulchritudo est species caeli in visione gloriae ² sol in aspectu
adnuntians in exitu vas admirabile opus Excelsi ³ in meridiano exuret terram in conspectu ardoris
eius quis poterit sustinere fornacem custodiens in operibus ardoris ⁴ tripliciter sol exurens montes
radios igneos exsufflans et refulgens radiis suis obcaecat oculos ⁵ magnus Dominus qui fecit illum
et in sermonibus eius festinavit iter ⁶ et luna in omnibus in tempore suo ostensio temporis et signum
aevi ⁷ a luna signum diei festi luminare quod minuitur in consummatione ⁸ mensis secundum
nomen eius est crescens admirabiliter in consummatione ⁹ vas castrorum in excelsis in firmamento
caeli resplendens ¹⁰ species caeli gloriosa stellarum mundum inluminans in excelsis Dominus
¹¹ in verbis Sancti stabunt ad iudicium et non exardescunt in vigiliis suis ¹² vide arcum et benedic
qui fecit illum valde speciosus est in splendore suo ¹³ gyravit caelum in circuitu gloriae suae manus
Excelsi aperuerunt illum ¹⁴ imperio suo adceleravit nivem et adcelerat coruscationes emittere
iudicii sui ¹⁵ propterea aperti sunt thesauri et evolaverunt nebulae sicut aves ¹⁶ in magnitudine
sua posuit nubes et confracti sunt lapides grandinis ¹⁷ in conspectu eius commovebuntur montes
et in voluntate eius adspirabit notus ¹⁸ vox tonitruus eius exprobravit terram tempestas aquilonis et
congregatio spiritus ¹⁹ sicut avis deponens ad sedendum aspargit nivem et sicut lucusta demergens
descensus eius ²⁰ pulchritudinem coloris eius admirabitur oculus et super imbrem eius expavescet
cor ²¹ gelum sicut salem effundet super terram et dum gelaverit fiet tamquam cacumina tribuli
²² frigidus ventus aquilo flabit et gelabit cristallus ab aqua super omnem congregationem aquarum
requiescet et sicut lorica induet se aquis ²³ devorabit montes et exuret desertum et extinguet viridem
sicut ignem ²⁴ medicina omnium in festinationem nebulae ros obvians ab ardore venienti humilem

efficiet eum ²⁵ in sermone eius silebit ventus et plantavit illum Dominus Iesus ²⁶ qui navigat mare
 enarrat periculum eius et audientes auribus non admirabimur ²⁷ illic praeclara et mirabilia opera
 varia genera bestiarum et omnium pecorum et creatura beluarum ²⁸ propter ipsum confirmatus est
 itineris finis et in sermone eius composita sunt omnia ²⁹ multa dicemus et deficiemus verbis
 consummatio autem sermonum ipse est in omnibus ³⁰ gloriantes ad quid valebimus ipse enim
 Omnipotens super omnia opera sua ³¹ terribilis Dominus et magnus vehementer ³² quantumcumque
 potueritis supervalebit adhuc et admirabilis magnificentia eius ³³ benedicentes Dominum exaltate
 illum quantum potestis maior est enim omni laude ³⁴ exaltantes eum replemini virtute ne laboretis
 non enim habebitis ³⁵ quis vidit eum et enarrabit et quis magnificabit eum sicut est ab initio ³⁶ multa
 abscondita sunt maiora horum pauca enim vidimus operum eius ³⁷ omnia autem Dominus fecit et
 pie agentibus dedit sapientiam

Chapter 44

¹ laus patrum laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua ² multam gloriam
 fecit Dominus magnificentia sua a saeculo ³ dominantes in potestatibus suis homines magni virtute
 et prudentia sua praediti nuntiantes in dignitate prophetarum ⁴ et imperantes in praesenti populo
 et virtute prudentiae populi sanctissima verba ⁵ in pueritia sua requirentes modos musicos et
 narrantes carmina in scriptura ⁶ homines divites in virtute pulchritudinis studium habentes
 pacificantes in domibus suis ⁷ omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt et in
 diebus suis habentur in laudibus ⁸ qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum
⁹ et sunt quorum non est memoria perierunt quasi non fuerint et nati sunt quasi non nati et filii
 ipsorum cum illis ¹⁰ sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt ¹¹ et cum semine
 ipsorum perseverat bona ¹² hereditas nepotum illorum et in testamentis stetit semen eorum ¹³ et
 filii ipsorum propter illos usque in aeternum manet semen eorum et gloria eorum non derelinquetur
¹⁴ corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivet in generationes et generationes

15 sapientiam ipsorum narrent populi laudem eorum nuntiet ecclesia 16 Enoch placuit Deo et
 translatus est in paradiso ut det gentibus paenitentiam 17 Noe inventus est perfectus iustus et in
 tempore iracundiae factus est reconciliatio 18 ideo dimissum est reliquum terrae cum factum est
 diluvium 19 testamenta saeculi posita sunt apud illum ne deleri possit diluvio omnis caro 20 Abraham
 magnus pater multitudinis gentium et non est inventus similis illi in gloria qui conservavit legem
 Excelsi et fuit in testamento cum illo 21 in carne eius stare fecit testamentum et in temptatione
 inventus est fidelis 22 ideo iureiurando dedit illi semen in gente sua crescere illum quasi terrae
 cumulum 23 et ut stellas exaltare semen eius et hereditari illos a mari usque ad mare et a Flumine
 usque ad terminos terrae 24 et in Isaac eodem fecit modo propter Abraham patrem ipsius
 25 benedictionem omnium gentium dedit illi et testamentum confirmavit super caput Iacob 26 agnovit
 eum in benedictionibus suis et dedit illi hereditatem et divisit ei partem in tribus duodecim 27 et
 conservavit illis homines misericordiae invenientes gratiam in oculis omnis carnis

Chapter 45

1 dilectus a Deo et hominibus Moses cuius memoria in benedictione est 2 similem illum fecit
 in gloria sanctorum et magnificavit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placavit
 3 glorificavit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et ostendit illi gloriam suam
 4 in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum et elegit illum de omni carne 5 audivit eum et vocem
 ipsius et induxit illum in nubem 6 et dedit illi coram praecepta legem vitae et disciplinae docere
 Iacob testamentum et iudicia sua Israhel 7 excelsum fecit Aaron fratrem eius et similem sibi de
 tribu Levi 8 statuit ei testamentum aeternum et dedit illi sacerdotium gentis et beatificavit illum in
 gloria 9 et circumcinxit illum zonam gloriae induit illum stolam gloriae et coronavit illum in vasis
 virtutis 10 circumpedes et femoralia et umeralem posuit ei et cinxit illum tintinabulis aureis plurimis
 in gyro 11 dare sonitum in successu suo auditum facere sonitum in templo in memoriam filiis gentis
 12 suae stola sancta auro et hyacintho et purpura opus textile viri sapientis iudicio et veritate praediti

13 torto cocco opus artificis gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri et opere lapidarii sculptilis
 in memoriam secundum numerum tribuum Israhel ¹⁴ coronam auream supra mitram eius expressam
 signo sanctitatis gloria honoris et opus virtutis desideria oculorum ornata ¹⁵ sic pulchra ante ipsum
 non fuerunt talia usque ad originem ¹⁶ non indutus est illa alienigena aliquis sed tantum filii ipsius
 soli et nepotes eius per omne tempus ¹⁷ sacrificia ipsius consumpta sunt igni cotidie ¹⁸ conplevit
 Moses manus eius et unxit illum oleo sancto ¹⁹ factum est illi in testamentum aeternum et semini
 eius sicut dies caeli fungi sacerdotio et habere laudem et glorificare populum suum in nomine suo
 20 ipsum elegit eum ab omni vivente adferre sacrificium Deo incensum et bonum odorem in
 memoriam placere populo suo ²¹ dedit illi in praeceptis suis potestatem in testamentis iudiciorum
 docere Iacob testimonia et in lege sua lucem dare Israhel ²² quia contra illum steterunt alieni et
 propter invidiam circumdederunt illum in deserto homines qui erant cum Dathan et Abiron et
 congregatio Chore in iracundiam ²³ vidit Dominus Deus et non placuit illi et consumpti sunt in
 impetu iracundiae ²⁴ fecit illis monstra et consumpsit eos in flamma ignis ²⁵ et addidit Aaron
 gloriam et dedit illi hereditatem et primitias fructuum terrae divisit illi ²⁶ panem ipsis in primis
 paravit in satietatem nam sacrificia Domini edent quae dedit ipsi et semini eius ²⁷ ceterum in terra
 gentes hereditabit et pars non est illi in gente ipse enim pars eius est et hereditas ²⁸ et Finees filius
 Eleazari tertius in gloria est in imitando tantum in timore Domini ²⁹ et stare in reverentia gentis in
 bonitate et alacritate animae suae placuit de Israhel ³⁰ ideo statuit ad illum testamentum pacis
 principem sanctorum et gentis suae ut sit illi in sacerdotium sui dignitas in aeternum ³¹ et
 testamentum David regi filio Iesse de tribu Iuda hereditas ipsi et semini eius ut daret sapientiam in
 cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia ne abolerentur bona ipsorum et gloriam eorum in
 gentem ipsorum aeternam fecit

Chapter 46

1 fortis in bello Iesus Nave successor Mosi in prophetis qui fuit magnus secundum nomen suum
 2 maximus in salutem electorum Dei expugnare insurgentes hostes ut consequeretur hereditatem

³
 Israhel quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas et iactando contra civitatem rompheas
⁴ quis ante illum sic restitit nam hostes ipse Dominus perduxit ⁵ aut non in iracundia eius inpeditus
 est sol et una dies facta est quasi duo ⁶ invocavit Altissimum potentem in obpugnando inimicos
 undique et audivit illum magnus et sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis ⁷ impetum
 fecit contra gentem hostilem et in descensu perdidit contrarios ⁸ ut cognoscant gentes potentiam
 eius quia contra Dominum pugnare non est facile et secutus est a tergo potentes ⁹ et in diebus Mosi
 misericordiam fecit ipse et Chaleb filius Iepphone stare contra hostem prohibere gentem a peccatis
 et perfringere murmur malitiae ¹⁰ et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sescentorum
 milium peditum inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac et mel ¹¹ et dedit Dominus
 ipsi Chaleb fortitudinem et usque ad senectutem permansit illi virtus ut ascenderet in excelsum
 terrae locum et semen ipsius obtinuit hereditatem ¹² ut viderent omnes filii Israhel quod bonum
 est obsequi sancto Deo ¹³ et iudices singuli suo nomine quorum non est corruptum cor qui non
 aversi sunt a Domino ¹⁴ ut sit memoria illorum in benedictione et ossa eorum pullulent de loco
¹⁵ suo et nomen eorum permanet in aeternum permanens ad filios illorum sanctorum virorum gloria
¹⁶ dilectus a Domino suo Samuhel propheta Domini renovavit imperium et unxit principes in gente
¹⁷ sua in lege Domini iudicavit congregationem et vidit Dominus Iacob et in fide sua probatus est
 propheta ¹⁸ et cognitus est in verbis suis fidelis quia vidit Deum lucis ¹⁹ et invocavit Deum potentem
 in obpugnando hostes circumstantes undique in oblatione viri inviolati ²⁰ et intonuit e caelo Dominus
 et in sonitu magno auditam fecit vocem suam ²¹ et conteruit principes Tyrriorum et omnes duces
 Philisthim ²² et ante tempus finis vitae suae et saeculi testimonium praebuit in conspectu Domini
 et christi pecunias et usque ad calciamenta ab omni carne non accepit et non accusavit illum homo
²³ et post hoc dormivit et notum fecit regi et ostendit illi finem vitae suae et exaltavit vocem eius
 de terra in prophetia delere impietatem gentis

Chapter 47

¹ post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David ² et quasi adeps separatus est a carne sic
David a filiis Israhel ³ cum leonibus lusit quasi cum agnis et in ursis similiter fecit sicut cum agnis
ovium in iuventute sua ⁴ numquid non occidit gigantem et extulit obprobrium de gente ⁵ in tollendo
manum in saxo fundae deiecit exultationem Goliae ⁶ ubi invocavit Dominum potentem et dedit in
dexteram eius tollere hominem fortem in bello et exaltare cornum gentis suae ⁷ sic in milibus
glorificavit illum et laudavit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam gloriae
⁸ conteruit enim inimicos undique et extirpavit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem
conteruit cornum ipsorum usque in aeternum ⁹ in omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso
in verbo gloriae ¹⁰ de omni corde suo laudavit Dominum et dilexit Deum qui fecit illum et dedit
illi contra inimicos potentiam ¹¹ et stare fecit cantores contra altarium et in sono eorum dulces fecit
modos ¹² et dedit in celebrationibus decus et ornavit tempora usque ad consummationem vitae ut
laudarent sanctum nomen Domini et amplificarent mane Dei sanctitatem ¹³ Christus purgavit
peccata ipsius et exaltavit in aeternum cornum ipsius et dedit illi testamentum regum et sedem
gloriae in Israhel ¹⁴ post ipsum surrexit filius sensatus et propter illum deiecit omnem potentiam
inimicorum ¹⁵ Salomon imperavit in diebus pacis cui subiecit Deus omnes hostes ut conderet
domum in nomine suo et pararet sanctitatem in sempiternum quemadmodum eruditus est in iuventute
sua ¹⁶ et impletus est quasi flumen sapientia et terram retextit anima tua ¹⁷ et replesti in
comparationibus enigmata ad insulas longe distulisti nomen tuum et dilectus es in pace tua ¹⁸ in
cantilenis et proverbiiis et comparationibus et interpretationibus miratae sunt te terrae ¹⁹ et in nomine
Domini Dei cui est cognomen Deus Israhel ²⁰ collegisti quasi auricalcum aurum et ut plumbum
conplesti argentum ²¹ et reclinasti femora tua mulieribus potestatem habuisti in tuo corpore
²² dedisti maculam in gloria tua et profugasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos et
incitari stultitiam tuam ²³ ut faceres imperium bipertitum et ex Efraim imperare imperium durum
²⁴ Deus autem non relinquit misericordiam suam et non corrumpit nec delebit opera sua neque
perdet ab stirpe nepotes electi sui et semen eius qui diligit Dominum non corrumpet ²⁵ dedit autem
reliquum Iacob et David de ipsa stirpe ²⁶ et finem habuit Salomon cum patribus suis ²⁷ et reliquit

post se de semine suo gentis stultitiam²⁸ et mutum prudentia Roboam qui avertit gentem consilio
suo²⁹ et Hieroboam filium Nabath qui peccare fecit Israhel et dedit Efraim viam peccandi et
plurima redundaverunt peccata ipsorum³⁰ valde averterunt illos a terra sua³¹ et quaesivit omnes
nequitias usque dum perveniret ad illos defensio et ab omnibus peccatis liberavit eos

Chapter 48

¹ et surrexit Helias propheta quasi ignis et verbum ipsius quasi fax ardebat² qui induxit in illos
famem et imitantes illum invidia sua pauci facti sunt non poterant enim sustinere praecepta Domini
³ verbo Domini exaltavit caelum et deiecit a se ignem terrae⁴ sic amplificatus est Helias in
mirabilibus suis et quis potest similiter gloriari tibi⁵ qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte
mortis in verbo Domini Dei⁶ qui deiecisti reges ad perniciem et confregisti facile potentiam ipsorum
et gloriosos de lecto suo⁷ qui audis in Sina iudicium et in Coreb iudicia defensionis⁸ qui ungues
reges ad paenitentiam et prophetas facis successores post te⁹ qui receptus es in turbine ignis in
curru equorum igneorum¹⁰ qui inscriptus es indiciis temporum et lenis iracundiam Domini conciliare
cor patris ad filium et restituere tribus Iacob¹¹ beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati
sunt¹² nam nos vita vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum¹³ Helias
qui in turbine tectus est et in Heliseo completus est spiritus eius in diebus suis non pertimuit principem
et potentia nemo vicit illum¹⁴ nec superavit illum verbum aliquod et mortuum prophetavit corpus
eius¹⁵ in vita sua fecit monstra et in morte mirabilia opera ipsius¹⁶ in omnibus istis non paenituit
populum et non recesserunt a peccatis suis usque dum deiecti sunt de terra sua et dispersi sunt in
omnem terram¹⁷ et relicta est gens perpauca et princeps in domo David¹⁸ quidam ipsorum fecerunt
quod placeret Deo alii autem multa commiserunt peccata¹⁹ Ezechias munivit civitatem suam et
induxit in medium ipsius aquam et fodit ferro rupem et aedificavit ad aquam puteum²⁰ in diebus
ipsius ascendit Sennacherim et misit Rapsacen et sustulit manum suam contra illos et extulit manum
suam in Sion et superbus factus est potentia sua²¹ tunc mota sunt corda et manus ipsorum et
doluerunt quasi parturientes mulieres²² et invocaverunt Dominum misericordem et patientes manus

extulerunt ad caelum et sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum ²³ non est commemoratus
 peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis sed purgavit illos in manu Esaiae sancti prophetae
²⁴ subiecit castra Assyriorum et coneruit illos angelus Dei ²⁵ nam fecit Ezechias quod placuit Deo
 et fortiter ivit in via David patris sui quam mandavit illi Esaias propheta magnus et fidelis in
 conspectu Dei ²⁶ in diebus ipsius retro rediit sol et addidit regi vitam ²⁷ spiritu magno vidit ultima
 et obsecratus est lugentes in Sion usque in sempiternum ²⁸ ostendit futura et abscondita antequam
 evenirent

Chapter 49

¹ memoria Iosiae in compositione odoris facti opus pigmentarii ² in omni ore quasi mel
 indulcabitur eius memoria et ut musica in convivio vini ³ ipse est directus divinitus in paenitentia
 gentis et tulit abominationes impietatis ⁴ et gubernavit ad Dominum cor ipsius in diebus peccatorum
 corroboravit pietatem ⁵ praeter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt ⁶ nam
 reliquerunt legem Potentis reges Iudae et contempserunt timorem Dei ⁷ dederunt enim regnum
 suum aliis et gloriam suam alienae genti ⁸ incenderunt electam sanctitatis civitatem et desertas
 fecerunt vias ipsius in manu Hieremiae ⁹ nam male tractaverunt illum qui a ventre matris consecratus
 est propheta evertere et eruere et perdere et iterum aedificare et renovare ¹⁰ Ezechihel qui vidit
 conspectum gloriae quam ostendit illi in curru cherubin ¹¹ nam commemoratus est inimicorum in
 imbri et benefacere illis qui ostenderunt rectas vias ¹² et duodecim prophetarum ossa pullulent de
 loco suo nam rogaverunt Iacob et redimerunt se in fide virtutis ¹³ quomodo amplificemus Zorobabel
 nam et ipse quasi signum in dextera manu in Israhel ¹⁴ et Iesum Iosedec qui in diebus suis
 aedificaverunt domum et exaltaverunt templum sanctum Domino paratum in gloria sempiterna
¹⁵ et Neemia in memoria multi temporis qui erexit nobis muros eversos et stare fecit portas et seras
 qui erexit domos nostras ¹⁶ nemo natus est in terra qualis Enoch nam et ipse receptus est a terra
¹⁷ et Ioseph natus est homo princeps fratrum firmamentum gentis rector fratrum stabilimentum

populi¹⁸ et ossa ipsius visitata sunt et post mortem prophetaverunt¹⁹ Seth et Sem apud homines
gloriam adepti sunt et super omnem animam in origine Adam

Chapter 50

¹ Simon Onii filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum et in diebus suis corroboravit
² templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex aedificatio excelsa parietis templi³ in diebus
ipsius remanaverunt putei aquarum et quasi mare adimpleti sunt supra modum⁴ qui curavit gentem
suam et liberavit illam a pernicie⁵ qui praevaluit amplificare civitatem qui adeptus est gloriam in
conversatione gentis et ingressum domus et atrii amplificatus est⁶ quasi stella matutina in medio
nebulae et quasi luna plena in diebus suis lucet⁷ et quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo
Dei⁸ quasi arcus effulgens in nebulam gloriae et quasi flos rosarum in diebus veris quasi lilia quae
sunt in transitu aquae et quasi tus redolens in diebus aestatis⁹ quasi ignis effulgens et tus ardens
in igni¹⁰ quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso¹¹ quasi oliva pullulans et gyrus in
altitudinem se tollens in accipiendo ipsum stolam gloriae et vestiri eum consummatione virtutis
¹² in ascensu altarii sancti gloriam dedit sanctitatis amictum¹³ in accipiendo autem partes de manu
sacerdotum et ipse stans iuxta aram circa illum corona fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano
¹⁴ sic circa illum steterunt quasi rami in palma et omnes filii Aaron in gloria sua¹⁵ oblatio autem
Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israhel et consummationem fungens in ara
amplificare oblationem excelsi Regis¹⁶ porrexit manum suam in libatione et libavit de sanguine
uvae¹⁷ et fudit in fundamenta altarii odorem divinum excelso Principi¹⁸ tunc exclamaverunt filii
Aaron in tubis productilibus sonaverunt et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram
Deo¹⁹ tunc omnis populus simul properaverunt et ceciderunt in faciem super terram adorare
Dominum suum et dare preces Deo omnipotenti excelso²⁰ et amplificaverunt psallentes in vocibus
suis et in magna domo auctus est sonus suavitate plenus²¹ et rogavit populus Dominum excelsum
in prece usque dum perfectus est honor Domini et munus suum perfecerunt²² tunc descendens
extulit manus suas in omnem congregationem filiorum Israhel dare gloriam Deo a labiis suis et in
nomine ipsius gloriari²³ et iteravit orationem suam volens ostendere virtutem Dei²⁴ et nunc orate

Dominum omnium qui magna fecit in omni terra qui auxit dies nostros a ventre matris nostrae et
 fecit nobiscum secundum suam misericordiam ²⁵ det nobis iucunditatem cordis et fieri pacem in
 diebus nostris in Israhel per dies sempiternos ²⁶ credere Israhel nobiscum esse misericordiam Dei
 ut sanet vos in diebus suis ²⁷ duas gentes odit anima mea tertia autem non est gens quam oderim
²⁸ qui sedent in monte Seir et Philisthim et stultus populus qui habitat in Sicimis ²⁹ doctrinam
 sapientiae et disciplinae scripsi in codice isto Iesus filius Sirach Hierosolymita qui renovavit
 sapientiam de corde suo ³⁰ beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit
³¹ semper si enim haec fecerit ad omnia valebit quia lux Dei vestigium eius est

Chapter 51

¹ oratio Iesu filii Sirach confitebor tibi Domine rex et conlaudabo te Deum salvatorem meum
² confiteor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es mihi ³ et liberasti corpus meum a
 perditione a laqueo linguae iniquae et a labiis operantium mendacium et in conspectu adstantium
 factus es mihi adiutor ⁴ et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a
 rugientibus paratis ad escam ⁵ de manibus quaerentium animam meam et de portis tribulationis
 quae circumdederunt me ⁶ a pressura flammae quae circumdedit me et in medio ignis non sum
 aestuatus ⁷ de altitudine ventris inferi et a lingua coinquinata et verbo mendacii a rege iniquo et
 lingua iniusta ⁸ laudavit usque ad mortem anima mea Dominum ⁹ et vita mea adpropinquans erat
 infero deorsum ¹⁰ circumdederunt me undique et non erat qui adiuuaret respiciens eram ad
 adiutorium meum et non erat ¹¹ memoratus sum misericordiae tuae Domine et operationis tuae
 quae a saeculo sunt ¹² quoniam erues sustinentes te et liberas eos de manibus gentium ¹³ exaltasti
 super terram habitationem meam et pro morte deflueri deprecatus sum ¹⁴ invocavi Dominum
 patrem Domini mei ut non derelinquat me in die tribulationis meae et in tempore superbiorum sine
 adiutorio ¹⁵ laudabo nomen tuum adsidue et conlaudabo illum in confessione exaudita est oratio
 mea ¹⁶ liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo ¹⁷ propterea confitebor et
 laudem dicam tibi et benedicam nomen Domini ¹⁸ cum adhuc iunior sum priusquam oberrem

19
 quaesivi sapientiam palam in oratione mea ante tempus postulabam pro illa et usque in novissimis
 20
 inquiram eam defloriet tamquam praecox uva laetatum est cor meum in ea ambulavit pes meus
 21
 iter rectum a iuventute mea investigabam eam inclinavi modice aurem meam et excepi illam
 22
 multam inveni in me ipso sapientiam multum profeci in ea 23 dans mihi sapientiam dabo gloriam
 24
 consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum et non confundor 25 conluctata est
 26
 anima mea in illa et in faciendo eam confirmatus sum manus meas extendi in altum et insipientia
 27
 eius luxi animam meam direxi ad illam et in agnitione inveni eam 28 possedi cum ipsis cor ab
 29
 initio propter hoc non derelinquar venter meus conturbatus est quaerendo illam propterea
 30
 possidebo bonam possessionem dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam et in ipsa
 31
 laudabo eum adpropiate ad me indocti et congregate vos in domum disciplinae 32 quid adhuc
 33
 retardatis et quid dicitis in his animae vestrae sitiunt vehementer aperui os meum et locutus sum
 34
 comparate vobis sine argento et collum vestrum subicite sub iugo et suscipiat anima vestra
 35
 disciplinam in proximo est enim invenire eam videte oculis vestris quoniam modice laboravi et
 36
 inveni mihi multam requiem adsumite disciplinam in multo numero argenti et copiosum aurum
 37
 possidete in ea laetetur anima vestra in misericordia eius et non confundemini in laude ipsius
 38
 operamini opus vestrum ante tempus et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo

Chapter 52

1
 et declinavit Salomon genua in conspectu totius ecclesiae Israhel et aperuit manus suas ad
 2
 caelum et dixit Domine Deus Israhel non est tibi similis Deus in caelo sursum neque in terra
 3
 deorsum qui custodis testamentum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus in conspectu tuo
 4
 in toto corde servans puero tuo David quae locutus es illi et locutus es in ore tuo et in manu tua
 5
 supplesti quasi dies iste et nunc Domine Deus Israhel custodi puero tuo David quae locutus es
 6
 illi dicens non deerit tibi vir a facie mea sedens in throno Israhel verum si custodierint filii tui

manum suam ut in praeceptis meis ambulent sicut ambulaverunt in conspectu meo⁷ et nunc Domine
 Deus Israhel creditum est verbum quod locutus es puero tuo David⁸ quoniam si vere habitabit
 Deus cum hominibus in terra⁹ si caelum caeli non sufficit verum domus quam aedificavi¹⁰ et
 respicias ad orationem pueri tui et precationem Domine ut exaudias placationem orationis quam
 puer tuus orat coram te¹¹ ut sint oculi tui super domum hanc die et nocte in locum quem dixisti
 invocari nomen tuum et exaudias orationem quam puer tuus orat in hunc locum¹² et exaudias
 precationem pueri tui et populi tui Israhel si oraverint in loco isto

1 Esdras

Chapter 1

¹
 et egit Iosias pascha in Hierosolymis Domino suo et immolavit phase quartadecima luna primi
 mensis,² statuens sacerdotes per vices stolas amictos in templo Domini.³ et dixit Levitis sacris
 servis Israhel, ut sanctificarent se Domino in positione Domini sanctam arcam in domo, quam
 aedificavit Salomon filius David rex.⁴ non erit vobis tollere super umeros eam. et nunc deservite
 Domino nostro et curam agite gentis illius Israhel et parate secundum pagos et tribus nostras
⁵
 secundum scripturam David regis Israhel et secundum magnificentiam Salomonis filii eius. et
 omnes in templo et secundum particulam principatus paternam vestram eorum Levitarum, qui stant
 in conspectu fratrum vestrorum filiorum Israhel,⁶ immolate pascha et sacrificia parate fratribus
 vestris et facite secundum praeceptum Domini, quod datum est Moysi.⁷ et donavit Iosias in plebem
 quae inventa est oves agnorum et hedorum et caprarum triginta milia, vitulos tria milia.⁸ haec de
 regalibus data sunt secundum promissionem populo et sacerdotibus in pascha et Levitis. et dedit
 Helchias et Zaccharias et Hellus praepositi domus ipsis sacerdotibus in pascha oves numero duo
 milia sescentas v trecentos.⁹ et Iechonias et Sameas et Nathanahel frater et Asabias et Ozihel et
 Ioram tribuni dederunt Levitis in phase oves quinque milia, vitulos septingentos.¹⁰ et haec cum
 fierent, eleganter steterunt sacerdotes et Levitae, habentes azyma per tribus¹¹ et secundum partes
 principatus patrum in conspectu populi, offerre Domino secundum ea quae in libro Moysi scripta
 sunt. et sic ad diluculum.¹² et assaverunt phase igne prout oportebat, et hostias coxerunt in aeniolis

et ollis cum beneolentia, ¹³ et tulerunt omnibus qui erant ex plebe. et post haec paraverunt sibi et
 sacerdotibus. ¹⁴ sacerdotes enim offerebant hostias et adipes, usque dum finita esset hora, et Levitae
 paraverunt sibi et fratribus suis filiis Aaron. ¹⁵ et sacri cantores filii Asaph erant super ordinem
 eorum secundum praeceptum David, et Asaph et Zaccharias et Ieddinus qui erat a rege. ¹⁶ et ostiarii
 per singulas ianuas, ita ut non praevaricaret unusquisque suum vicem; fratres enim ipsorum Levitae
 paraverunt illis. ¹⁷ et consummata sunt quae pertinebant ad sacrificium Domini ¹⁸ illa die, agi
 phase et offerri hostias super Domini sacrarium secundum praeceptum regis Iosiae. ¹⁹ et egerunt
 filii Israhel qui inventi sunt in tempore illo phase et diem festum azymorum per dies septem. ²⁰ et
 non est celebratum phase tale in Israhel a temporibus Samuhel prophetae. ²¹ et omnes reges Israhel
 non celebraverunt pascha tale, quale egit Iosias et sacerdotes et Levitae et Iudaei et omnis Israhel,
 qui inventi sunt in commoratione Hierosolymis. ²² octavodecimo anno regnante Iosia celebratum
 est phase. ²³ et directa sunt opera Iosiae in conspectu Domini sui in corde pleno metuentia. ²⁴ et
 quae circa illum quidem conscripta sunt in pristinis temporibus, de eis qui peccaverunt quique
 inreligiosi fuerunt in Dominum prae omnem gentem et regnum et qui non quaerunt ipsum et verba
 Domini super Israhel. ²⁵ et post omnem actum hunc Iosiae ascendit Pharaos rex Aegypti, veniens
 bellum abicere in Charchamis super Eufraten, et exivit in obviam illi Iosias. ²⁶ et misit rex Aegypti
 ad Iosiam dicens: quid mihi et tibi est rex Iudaeae? ²⁷ non sum ad te missus a Domino, super
 Eufraten enim bellum meum est, et Dominus mecum est festinans, descende. ²⁸ et non est Iosias
 reversus super currum suum, sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophetiae ex
 ore Domini. ²⁹ sed constituit ad eum bellum in campo Metedaus. et descenderunt principes ad
 regem Iosiam. ³⁰ et dixit rex pueris suis: amovete me a proelio; infirmatus sum enim valde. et
 statim amoverunt eum pueri ipsius de acie. ³¹ et ascendit super currum secundarium suum, et
 perveniens Hierosolymam vita functus est, et sepultus est in paterno sepulchro. ³² et in tota Iudaea
 lugebant Iosiam, et lamentabat Hieremias propheta pro Iosiam, et qui praesidebant cum uxoribus
 lamentabant eum usque in hunc diem. et datum est hoc fieri semper in omne genus Israhel. ³³ haec
 autem proscripta sunt in libro historiarum regum Iudaeae, et singula gesta actus Iosiae, eius gloriae
 et intellectus eius in lege Domini, quaeque gesta sunt ab eo et quae nunc, conscripta sunt in libro
 regum Israhel et Iuda. ³⁴ et adsumentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt

regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum viginti trium. ³⁵ et regnavit super Israhel mensibus
 tribus. et amoto eo rex Aegypti ne regnaret Hierosolymis, ³⁶ multavit gentem argenti talenta centum
 et auri talenta decem. ³⁷ et constituit rex Aegypti regem Ioachim fratrem ipsius regem Iudaeae et
 Hierusalem. ³⁸ et alligavit magistratus Ioachim, Zaracele fratrem suum adprehendens reduxit
 Aegypto. ³⁹ annorum autem erat Ioachim viginti quinque, cum regnaret in terra Iudaeae et in
 Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini. ⁴⁰ post hunc autem ascendit Nabuchodonosor
 rex Babylonis, et alligans eum in aereo vinculo perduxit in Babyloniam. ⁴¹ et de sacris vasis Domini
 accepit Nabuchodonosor et tulit et consecravit in templo suo in Babylonia. ⁴² nam de inmunditia
 illius et inreligiositate scriptum est in libro temporum regum. ⁴³ et regnavit Ioachim filius ipsius
 pro eo; cum autem constitutus esset, erat annorum octo. ⁴⁴ regnavit autem menses tres et dies
 decem in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini. ⁴⁵ et post annum mittens
 Nabuchodonosor transmigravit eum in Babyloniam simul cum sacris vasis Domini. ⁴⁶ et constituit
 Sedeciam regem Iudaeae et Hierusalem, cum esset annorum viginti unius. regnavit autem annis
 undecim, ⁴⁷ et fecit malignum in conspectu Domini, et non est veritus a verbis quae dicta sunt ab
 Hieremia propheta ex ore Domini. ⁴⁸ et adiuratus a rege Nabuchodonosor in nomine Domini
 peierans discessit, et indurata cervice sua et corde suo transgressus est legitima Domini Dei Israhel.
⁴⁹
 et duces populi et sacerdotum multa inique gesserunt et impie egerunt super omnes inmunditias
 gentium, et polluerunt templum Domini quod sacratum erat in Hierosolymis. ⁵⁰ et misit Deus
 patrum ipsorum per angelum suum revocare eos, propter quod parceret illis et tabernaculo suo.
⁵¹
 ipsi vero subsannabant in angelis eius et, qua die locutus est Dominus, erant inludentes prophetas
 eius, ⁵² quoadusque ad iracundiam concitatus super gentem suam propter inreligiositates, praecepit
 ascendere reges Chaldeorum. ⁵³ hii occiderunt iuvenes illorum in gladio in circuitu sancti templi
 eorum, et non pepercerunt iuveni et virgini et seni et adolescenti eorum. ⁵⁴ sed omnes traditi sunt
 in manus ipsorum. et omnia sacra vasa Domini magna et pusilla et arcam Domini et regales apothecas
 resumentes tulerunt in Babyloniam. ⁵⁵ et incenderunt domum Domini, et demolierunt muros
 Hierusalem et tures eius incenderunt in igne. ⁵⁶ et consummaverunt et omnia honorifica eius ad
 nihilum redegerunt. et reliquos abduxerunt a gladio in Babylonem. ⁵⁷ et erant servi illius et filii

illius usque dum regnarent Persae, in repletionem verbi Domini in ore Hieremiae, ⁵⁸ quousque benigne ageret terra sabbata sua. omni tempore desertionis suae sabbatizavit in adimplentione annorum septuaginta.

Chapter 2

¹ regnante Cyro Persarum anno primo, in consummatione verbi Domini in ore Hieremiae,
² suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum. et praedicavit in toto regno suo et simul per
³ scripturam dicens: haec dicit rex Persarum Cyrus: me constituit regem orbi terrarum Dominus
⁴ Israhel, Dominus excelsus. et significavit mihi aedificare sibi domum in Hierusalem quae est in
⁵ Iudaea. si quis est ex genere vestro, sit Dominus ipsius cum eo, et ascendens in Hierusalem quae
⁶ est in Iudaea aedificet domum Domino Israhel; hic est Dominus inhabitans Hierusalem. quotquot
⁷ ergo circa loca habitant, adiuvent eum qui sunt in loco ipsius in auro et argento, in dationibus
⁸ cum equis et iumentis cumque aliis quae secundum vota adponuntur in aedem Domini quae est in
⁹ Hierusalem. et stantes principes tribuum pagorum Iudae et tribus Benjamin et sacerdotes et
¹⁰ Levitae, quos excitavit Dominus ascendere et aedificare domum Domini quae est in Hierusalem,
¹¹ et qui erant in circuitu eorum, adiuverunt in omni argento et auro, equis et iumentis et votis quam
¹² pluribus, multi quorum sensus excitatus est. et rex Cyrus protulit vasa sacra Domini, quae
¹³ transtulit Nabuchodonosor ex Hierusalem et consecravit ea in suo idolo. et proferens ea Cyrus
¹⁴ rex Persarum tradidit Mitridati qui erat super thesauros ipsius. per hunc autem tradita sunt
¹⁵ Salamanassaro praesidi Iudaeae. horum autem is numerus: libatoria aurea mille, argentea sescenta,
¹⁶ thyiscaae argenteae triginta, fialae aureae triginta, item argenteae duo milia trecentae et alia vasa
¹⁷ mille. omnia autem vasa aurea et argentea quattuor milia quadringenta sexaginta novem. et
¹⁸ evacuata sunt a Salamanassaro simul cum his qui ex captivitate Babyloniae in Hierosolymam. in
¹⁹ Artaxersis autem Persarum regis temporibus scripserunt ei, de his qui inhabitabant in Iudaea et in
²⁰ Hierusalem, Balsamus et Mitridatis et Sabellius et Rathimus et Beltemus et Samelius scriba et
²¹ reliqui deservientes ei et inhabitantes in Samaria et ceteris locis subiectam epistulam: regi Artaxersi,
²² domine, pueri tui Rathimus ab accedentibus et Sabellius scriba et reliqui curiae suae iudices in
²³ Coelensyriam et Foenicem et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudaei qui ascenderunt a

vobis ad nos, venientes in Hierusalem civitatem refugam et pessimam, aedificant foros eius et
¹⁹ statuunt muros et templum suscitant. ²⁰ quod si civitas ista et muri consummati fuerint, tributa non
sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistant. ²¹ et quia id agitur circa templum, recte habere
arbitrati sumus non desplicere hoc ipsum, ²² sed notum facere domino regi, ut, si videbitur regi,
²³ quaeratur in libris patrum tuorum. ²⁴ et invenies in admonitionibus scripta de his et scies, quoniam
civitas ista fuit refuga et reges et civitates concutiens, ²⁵ et Iudaei refugae et proelia committentes
²⁶ in ea ab aeterno, ob quam causam civitas ista deserta est. ²⁷ nunc ergo notum facimus tibi, rex
domine, quoniam si civitas ista aedificata fuerit, et huius muri erecti fuerint descensus tibi non erit
²⁸ in Coelensyriam et Foenicen. ²⁹ tunc rescripsit rex Rathimo qui scribebat accedentia et Beltemo
et Sabellio scribae et ceteris constitutis et inhabitantibus in Syriam et Foenicen et Samariam ea
³⁰ quae subiecta sunt: ³¹ legi epistulam quam misistis mihi. praecepi ergo inquiri et inventum est,
³² quoniam civitas illa est ab aevo regibus resistens, ³³ et homines refugae et proelia in ea efficientes,
et reges fortissimi erant in Hierusalem dominantes et tributa exigentes a Coelensyria et Foenice.
³⁴ nunc ergo praecepi prohibere homines illos aedificare civitatem et providere, ne quid ultra haec
³⁵ fiant, ³⁶ sed nec procedant in plurimum ea quae sunt malitiae, ita ut regibus molestia inportetur.
³⁷ tunc recitatis his quae a rege Artaxerse scripta fuerant, Rathimus et Sabellius scriba et qui cum
his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Hierusalem cum equitatu et turba et agmine,
³⁸ coeperunt prohibere aedificantes, et vacabant ab aedificatione templi in Hierusalem usque secundo
anno regni Darii Persarum regis.

Chapter 3

¹ rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis suis et omnibus magistratibus Mediae et
² Persis ³ et omnibus purpuratis et praetoribus et consulibus et praefectis sub illo, ab India usque
Aethiopiam centum viginti septem provinciis. ⁴ et cum manducassent et bibissent et satiati
⁵ revertebantur, tunc Darius rex ascendit in cubiculo suo et dormivit et expergefactu ⁶ tunc illi tres
⁷ iuvenes, corporis custodes qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter altero: ⁸ dicamus unusquisque
nostrum sermonem, qui praecellat; et cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi

Darius rex dona magna et epinicia magna, ⁶ purpura cooperiri et in auro bibere et super aurum
 dormire et currum aureo freno et cidarim byssinam et torquem circa collum, ⁷ et secundo loco
 sedebit a Dario propter sapientiam suam et cognatus Darii vocabitur. ⁸ tunc scribentes singuli suum
 verbum signaverunt et posuerunt subtus cervical Darii regis. ⁹ et dixerunt: cum surrexerit rex,
 dabunt illi scripta sua; et quodcumque iudicaverit rex et tres magistratus Persidis, quoniam verbum
 eius sapientius est, ipsi dabitur victoria sicut scriptum est. ¹⁰ unus scripsit: fortius est vinum.
¹¹ alius scripsit: fortior est rex. ¹² tertius autem scripsit: fortiores sunt mulieres, super omnia autem
 vincit veritas. ¹³ et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua et dederunt illi et legit. ¹⁴ et mittens
 vocavit omnes magistratus Persarum et Medorum et purpuratos et praetores et praefectos. ¹⁵ et
 sederunt in consilio et lecta sunt scripta coram ipsis. ¹⁶ et dixit: vocate adulescentes, et ipsi
 indicabunt verba sua, et vocati sunt et introierunt. ¹⁷ et dixit illis: indicate nobis de his quae scripta
 sunt. et coepit prior, qui dixerat de fortitudine vini, ¹⁸ et dixit: viri, quam praevalet vinum! omnibus
 hominibus qui bibunt illud seducit mentem. ¹⁹ itemque regis et orfani facit mentem unam, item
 servi ac liberi, pauperis et divitis. ²⁰ et omnem mentem convertit in securitatem et iucunditatem,
 et non meminit omnem tristitiam et debitum. ²¹ et omnia praecordia facit honesta, et non meminit
 regem nec magistratum, et omnia per talenta facit loqui. ²² et non meminerunt cum biberint
 amicitiam nec fraternitatem, sed post non multum sumunt gladios. ²³ et cum a vino merserint et
 surrexerint, non meminerunt quae gesserunt. ²⁴ o viri, non praecellit vinum quod sic cogit facere?
 et tacuit hoc dicto.

Chapter 4

¹ et inchoavit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis: ² o viri, non praecellunt homines,
 qui terram et mare obtinent et omnia quae sunt in eis? ³ rex autem super omnia praecellit et dominatur
 eorum, et omne quodcumque dixerit illis faciunt. ⁴ et si miserit illos ad bellatores, vadunt et
 demoliunt montes et muros et turre, ⁵ iugulantur et iugulant, et regis verbum non praetereunt. nam

si vicerint, adferunt regi omnia quaecumque praedati fuerint ⁶ semper et alia omnia. et quotquot
 non militant nec pugnant sed colunt terram, rursus cum fuerint metentes adferunt regi; et alter
 alterum cogentes adferunt tributa regi. ⁷ et ipse unus solus. et si dixerit occidere, occidunt; dixit
 remittere, remittunt; ⁸ dixit percutere, percutiunt; dixit exterminare, exterminant; dixit aedificare,
 aedificant; ⁹ dixit excidere, excidunt; dixit plantare, plantant. ¹⁰ et omnis plebs et virtutes eum
 obaudiunt. et super haec ipse recumbit et manducat et bibit et dormit; ¹¹ hii autem custodiunt in
 circuitu eum, et non possunt ire singuli facere opera sua, sed nec indictoaudientes sunt ei. ¹² o viri,
 quomodo non praecellit rex, qui sic diffamatur. et tacuit. ¹³ tertius, qui dixerat de mulieribus et
 veritate, hic est Zorobabel, coepit loqui: ¹⁴ viri, non magnus rex et multi homines? nec vinum
 praecellit? quis est ergo qui dominatur eorum? ¹⁵ nonne mulieres? genuerunt regem et omnem
 populum, qui dominantur mari et terrae. ¹⁶ et ex illis nati sunt, et ipsae educaverunt eos qui
 plantaverunt vineas, ex quibus vinum fit. ¹⁷ et ipsae faciunt stolas omnium hominum, et ipsae
 faciunt gloriam hominibus, et non possunt homines separari a mulieribus. ¹⁸ si congregaverint
 aurum et argentum et omnem rem speciosam, et viderint mulierem unam bono habitu et bona specie,
¹⁹ omnia haec relinquentes in eam intendunt et aperto ore conspiciunt, et eam eligunt magis quam
 aurum et argentum et omnem rem speciosam. ²⁰ homo suum patrem derelinquit, qui enutriit eum,
 et suam regionem, et ad mulierem suam coniungit se. ²¹ et cum muliere remittit animam, et neque
 patrem meminit neque matrem neque regionem. ²² et hinc oportet vos scire, quoniam mulieres
 dominantur vestri. nonne doletis et laboratis, et omnia mulieribus confertis et datis? ²³ et accipit
 homo gladium suum et vadit in via, furta facere et homicidia et mare navigare et flumina, ²⁴ et
 leonem videt et in tenebris ingreditur. et cum furtum fecerit et fraudes et rapinas, amabili suae
²⁵ adfert. et iterum diligit homo suam uxorem magis quam patrem aut matrem. ²⁶ et multi dementes
 facti sunt propter suas uxores, et servi facti sunt propter illas. ²⁷ et multi perierunt et iugulati sunt
 et peccaverunt propter mulieres. ²⁸ et nunc mihi non creditis? nonne magnus est rex in potestate
 sua, quoniam omnes regiones verentur tangere eum? ²⁹ videbam tamen Apemen, filiam Bezacis
 Mirifici, concubinam regis sedentem iuxta regem ad dexteram, ³⁰ et auferentem diadema de capite

31
 regis et inponentem sibi; et palmis caedebat regem de sinistra manu. et super haec rex aperto
 ore intuebatur eam. et si adriserit ei, ridet; nam si indignata fuerit ei, blanditur ei, donec reconcilietur
 ei in gratiam. 32 o viri, cur non mulieres quae ista agunt? 33 et tunc rex et purpurati intuebantur
 alterutrum. et inchoavit loqui de veritate: 34 o viri, nonne fortes sunt mulieres? magna est terra et
 excelsum est caelum et velox cursus solis, quoniam convertit in gyro caeli et rursus revertitur in
 locum suum in una die. 35 nonne magnificus est qui haec facit? et veritas magna et fortior prae
 omnibus. 36 omnis terra veritatem invocat, caelum etiam ipsam benedicit, et omnia opera moventur
 et tremunt eam, et non est cum ea quicquam iniquum. 37 vinum iniquum, iniquus rex, iniquae
 mulieres, iniqui omnes filii hominum, et iniqua omnia opera illorum, et non est in ipsis v sua
 iniquitate peribunt. 38 et veritas manet et invalescit in aeternum, et vivit et obtinet in saecula
 saeculorum. 39 nec est apud eam accipere personas neque differentias, sed quae iusta sunt facit
 omnibus iniustis ac malignis. et omnes benignantur in operibus eius, 40 et non est in iudicio eius
 iniquum. eique fortitudo et regnum et potestas et maiestas omnium aevorum. benedictus Deus
 veritatis. 41 et desiit loquendo. et omnis populus clamaverunt et dixerunt: magna veritas et praevalet.
 42 tunc rex ait illi: pete si quid vis amplius quam quae scripta sunt, et dabo tibi, secundum quod
 inventus es sapientior proximis. et proximus mihi sedebis et cognatus meus vocaberis. 43 tunc ait
 regi: memor esto voti quod vovisti aedificare Hierusalem in die qua regnum accepisti, 44 et omnia
 vasa quae accepta sunt ex Hierusalem remittere, quae separavit Cyrus quando mactavit Babyloniam,
 et vovit remittere ea ibi. 45 et tu vovisti aedificare templum, quod incenderunt Idumei, quando
 exterminata est Iudaea a Chaldeis. 46 et nunc hoc est quod postulo a te, domine rex, et quod peto,
 et haec est maiestas a te quam postulo, ut facias votum quod vovisti Regi caeli ex ore tuo. 47 tunc
 surgens Darius rex osculatus est illum, et scripsit ei epistulas ad omnes dispensatores et praefectos
 et purpuratos, ut deducerent eum et eos qui cum illo erant omnes ascendentes aedificare Hierusalem.
 48 et omnibus praefectis qui erant in Coelensyria et Foenice et Libano scripsit epistulas, ut
 transveherent ligna cedrina a Libano in Hierusalem, et ut aedificarent cum eis civitatem. 49 et
 scripsit omnibus Iudaeis qui ascendebant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem et
 magistratum et praefectum non supervenire ad ianuas ipsorum, 50 et omnem regionem quam
 obtinuerant esse immunem eis, et Idumei relinquunt castella quae obtinent Iudaeorum, 51 et in

structuram templi dari per singulos annos talenta viginti, usque dum peraedificaretur, ⁵² et super
 sacrarium holocaustomata ustilari cotidie, sicut habent praeceptum, alia talenta decem offerre per
 singulos annos, ⁵³ et omnibus qui procedunt a Babylonia condere civitatem ut esset libertas, tam
 ipsis quam filiis eorum, et omnibus sacerdotibus qui procedunt. ⁵⁴ scripsit autem et quantitatem
 et sacram stolam, qua deservirent in ea. ⁵⁵ et Levitis scripsit dari praebita usque in diem, qua
 consummabitur domus et Hierusalem extruetur. ⁵⁶ et omnibus custodientibus civitatem scripsit
 dari eis sortes et stipendia. ⁵⁷ et dimisit omnia vasa quae separaverat Cyrus a Babylonia; et omnia
 quaecumque dixit Cyrus fieri, etiam ipse praecepit fieri et mitti Hierusalem. ⁵⁸ et cum processisset
 ille adulescens, elevans faciem in caelum et in Hierusalem benedixit Regem caeli ⁵⁹ et dixit: abs
 te est victoria et abs te est sapientia et claritas, et ego tuus servus sum. ⁶⁰ benedictus es qui dedisti
 mihi sapientiam, et tibi confiteor, Domine patrum nostrorum. ⁶¹ et accepit epistulas, et profectus
 est in Babyloniam, et venit et nuntiavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia. ⁶² et
 benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem et refrigerium, ⁶³ ut ascenderent
 et aedificarent Hierusalem et templum, ubi nominatum est nomen eius in ipso. et exultabant cum
 musicis et laetitia diebus septem.

Chapter 5

¹ post haec autem electi sunt ut ascenderent principes pagorum domus per tribus suas, et uxores
 illorum et filii et filiae eorum et servi et ancillae ipsorum et pecora illorum. ² et Darius misit una
 cum eis equites mille, donec deducerent eos in Hierusalem cum pace et cum musicis et cum tympanis
 et tibiis. ³ et omnes fratres eorum erant ludentes, et fecit eos ascendere simul cum illis. ⁴ et haec
 sunt nomina virorum qui ascenderunt per pagos suos in tribus et in partem principatus ipsorum.
⁵ sacerdotes filii Finees filii Aaron: Iesus filius Iosedech, Ioachim filius Zorobabel illius Salathihel
 de domo David ex progenie Phares, tribu autem Iuda, ⁶ qui locutus est sub Dario rege Persarum
 sermones mirificos, in secundo anno regni ipsius, mense nisan primo. ⁷ sunt autem hii qui ex Iudaea
 ascenderunt de captivitate transmirationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniae
 in Babyloniam. et reversus est in Hierusalem ⁸ et reliquam partem Iudaeae unusquisque in suam

civitatem. qui venerunt cum Zorobabel et Iesu Neemia Sareo Reselimeo Emmanio Mardocheo
 Beelsuro Mepsato Thorolio Roebo Mauna de principibus eorum. ⁹ et numerus ab gentilibus eorum
 et praepositi eorum: filii Phares duo milia centum septuaginta duo, ¹⁰ filii Ares tria milia
 quinquaginta septem, ¹¹ filii Femo centum quadraginta duo, in filiis Iesu et Ioab duo milia trecenti
 duo, ¹² filii Demu duo milia quadringenti septuaginta, filii Chorab mille ducenti quinque, filii
 Banae sescenti sexaginta octo, ¹³ filii Bebet quadringenti tres, filii Arcad quadringenti viginti
 septem, ¹⁴ filii Can triginta septem, filii Zoroar duo milia sexaginta sex, filii Adinu quadringenti
 sexaginta unus, ¹⁵ filii Azerectis centum octo, filii Ciaso et Zetas centum septem, filii Azoro
 quadringenti triginta novem, ¹⁶ filii Ebdarbone mille centum triginta duo, filii Ananiae centum
 triginta, filii Asom ¹⁷ filii Marsar trecenti viginti duo, filii Gebbarus nonaginta quinque, filii
 Sepolemon centum viginti tres, ¹⁸ filii ec Nepopas quinquaginta quinque, filii ec Banatus centum
 quinquaginta octo, filii ec Betamos centum triginta duo, ¹⁹ filii ec Cartapatros qui Enocadies et
 Modiae quadringenti viginti duo, qui ex Gramas et Gabes mille centum viginti unus, ²⁰ qui ex
 Machaloth centum viginti duo, qui ex Basellon et Ceagge sexaginta quinque, qui ex Bastoro centum
 viginti duo, ²¹ qui ex Betonobes quinquaginta quinque, filii Liptis centum quinquaginta quinque,
 filii Labomu trecenti quinquaginta septem, ²² filii Sioen trecenti septuaginta, filii Saudon et Diomus
 trecenti septuaginta octo, ²³ filii Ericus duo milia centum quadraginta quinque filii Anaas trecenti
 septuaginta. sacerdotes: ²⁴ filii Ieddus filii Ieu inter filios Eliasib octingenti septuaginta duo, filii
 Emmerus ducenti quinquaginta duo, ²⁵ filii Fasuru trecenti quinquaginta septem, filii Caree ducenti
 decem septem. ²⁶ filii Levitae: filii Iesu in Caduhel et Banus et Serebias et Edias septuaginta
 quattuor. omnis numerus a duodecim annis triginta milia quadringenti sexaginta duo. ²⁷ filii et
 filiae et uxores, omnis computatio quadraginta milia ducenti quadraginta duo. ²⁸ filii sacerdotes
 qui psallebant in templo: filii Asaph centum viginti octo. ²⁹ ostiarii: filii Esmemu, filii Ater, filii
 Amon, filii Accub, Atopa, filii Tobi, omnes centum triginta novem. ³⁰ sacerdotes servientes in
 templo: filii Sel, filii Gasipa, filii Tabloth, filii Cariae, filii Suu, filii Hellu, filii Labana, filii Acmata,
 filii Acub, filii Uta, filii Ceta, filii Aggab, filii Obai, filii Anan, filii Cavua, filii Geddu, ³¹ filii Au,
 filii Radiu, filii Desanum, filii Necoba, filii Caseba, filii Gaze, filii Oziu, filii Finoe, filii Atrem,

filii Basten, filii Asiana, filii Manei, filii Nafisim, filii Accufu, filii Agifa, filii Ariu, filii Faricin,
 filii Fasalom, ³² filii Meedda, filii Fusa, filii Chared, filii Barchus, filii Sarea, filii Toesi, filii Nasit,
 filii Agifa, filii Pedon, ³³ Salomon, filii eius: filii Asoffot, filii Farida, filii Celi, filii Dedon, filii
 Geddahel, filii Sefegi, ³⁴ filii Aggia, filii Facaret, filii Sabatham, filii Saronet, filii Malsic, filii
 Ame, filii Safiu, filii Addus, filii Suba, filii Aeirra, filii Rabocis, filii Safat, filii Malmon. ³⁵ omnes
 sacro servientes et pueri Salomonis quadringenti octoginta duo. ³⁶ hii sunt filii qui ascenderunt a
 Thermeleth et Thelarsas, princeps eorum Carmellan et Chareth. ³⁷ non poterant edicere civitates
 suas et progenies, quemadmodum sint ex Israhel: filii Dalaru, filii Tubam, filii Necoda mille
 quinquaginta duo. ³⁸ et ex sacerdotibus qui fungebantur sacerdotio et non sunt inventi: filii Obia,
 filii Achisos, filii Addiu qui accepit Umin uxorem ex filiabus Fargeleu ³⁹ et vocati sunt nomine
 eius. et horum quaesita est generis scriptura in pedatura et non est inventa, et prohibiti sunt sacerdotio
 fungi. ⁴⁰ et dixit illis Neemias et Atharas, ne participentur sancta, donec exsurgat pontifex indutus
 in ostensionem et ⁴¹ omnis autem Israhel erant a duodecim annorum, exceptis servis et ancillis,
 quadraginta duo milia trecenti sexaginta. ⁴² servi horum et ancillae septem milia trecenti triginta
 septem, cantores et cantatrices ducenti sexaginta quinque, ⁴³ cameli quadringenti triginta quinque,
 equi septem milia triginta sex, muli ducenti quadraginta quinque, subiugalia quinque milia quingenti
 viginti quinque. ⁴⁴ et de praepositis ipsis per pagos, dum venirent in templum Dei quod erat in
 Hierusalem, vovere suscitare templum in loco suo secundum suam virtutem, ⁴⁵ et dare in templum
 thesaurarium operum sacrum, auri minas decem milia et stolas sacerdotales centum. ⁴⁶ et
 inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui exierant ex plebe in Hierusalem et in regione, et sacri
 cantores et ostiarii et omnis Israhel in regionibus suis. ⁴⁷ instante autem septimo mense cumque
 essent filii Israhel unusquisque in suis rebus, convenerunt unianimes in atrium quod erat ante ianuam
 orientalem. ⁴⁸ et stantes Iesus filius Iosedech et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathihel
 et huius fratres paraverunt altare, ⁴⁹ ut offerrent super illud holocaustomata secundum quae in
 Moysi libro hominis Dei praescripta sunt. ⁵⁰ et convenerunt ipsis ex aliis nationibus terrae. et
 erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terrae, et offerebant hostias et holocaustomata Domino
 matutina. ⁵¹ et egerunt scenophegiam et diem sollemnem, sicuti praeceptum est in lege, et sacrificia
 cotidie, sicut oportebat, ⁵² et post haec oblationes instantiae et hostias sabbatorum et neomeniarum

et dierum sollempnium omnium sanctificatorum. ⁵³ et quotquot vovebant Domino, a neomenia
 septimi mensis coeperunt offerre hostias Deo, et templum Domini nondum erat aedificatum. ⁵⁴ et
 dederunt pecuniam lapidariis et fabris, et potum et pabula cum gaudio ⁵⁵ Sidoniis et Tyriis, ut
 transveherent illis de Libano trabes cedrinas in Ioppe portum, secundum decretum quod scriptum
 erat eis a Cyro Persarum rege. ⁵⁶ et in secundo anno venientes in templum Dei in Hierusalem,
 mense secundo inchoavit Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedech et fratres ipsorum et
 sacerdotes et Levitae et omnes qui advenerant de captivitate in Hierusalem. ⁵⁷ et fundaverunt
 templum Dei novilunio secundi mensis secundi anni, cum venissent in Iudaeam et Hierusalem.
⁵⁸
 et statuerunt Levitas a viginti annis super opera Domini. et stetit Iesus et filius eius et fratres...
 omnes Levitae conspirantes et exsecutores legis et facientes opera in domo Domini. et fabricaverunt
 aedificantes templum Dei quod fabricabant. ⁵⁹ et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis,
 et Levitae filii Asaph habentes cymbala, ⁶⁰ conlaudantes Dominum et benedicentes secundum
 David regem Israhel. ⁶¹ et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius et honor in saecula
 super omnem Israhel. ⁶² et omnis populus tuba cecinerunt et proclamaverunt voce magna,
 conlaudantes Dominum in suscitatione domus Domini. ⁶³ et venerunt ex sacerdotibus et Levitis
 et praesidentibus secundum pagos senioribus qui viderant pristinam domum, ⁶⁴ et ad huius
 aedificationem cum clamore et planctu magno, et multi cum tubis et gaudio magno, ⁶⁵ in tantum
 ut populus non audiret tubas propter planctum populi. turba enim erat tubis canens magnifice, ita
 ut longe audiretur. ⁶⁶ et audierunt inimici tribus Iudae et Benjamin et venerunt scire, quae esset
 vox tubarum. ⁶⁷ et cognoverunt, quoniam qui erant ex captivitate aedificant templum Domino Deo
 Israhel. ⁶⁸ et accedentes ad Zorobabel et Iesum et praepositos pagorum, dixerunt eis: aedificabimus
 una vobiscum; ⁶⁹ similiter enim vobiscum audimus Dominum nostrum, et ipsi incendimus a diebus
 Asbasareth regis Assyriorum, qui transmigravit nos istinc. ⁷⁰ et dixit illis Zorobabel et Iesus et
 principes pagorum Israhel: ⁷¹ non est vobis et nobis aedificare domum Domini Dei nostri; nos
 enim soli aedificabimus Domino Israhel, secundum ea quae praecepit nobis Cyrus rex Persarum.
⁷²
 gentes autem terrae incubantes his qui sunt in Iudaea et devastantes opus aedificationis et insidias
 et populos adducentes, prohibebant eos aedificare, ⁷³ et adgressuras exercentes inpedierunt, ne

consummaretur aedificium omni tempore vitae regis Cyri. et protraxerunt structuram per biennium usque ad Darii regnum.

Chapter 6

¹ in secundo autem anno regni Darii prophetavit Aggeus et Zaccharias filius Addin prophetae
apud Iudaeam et in Hierusalem in nomine Domini Dei Israhel super eos. ² tunc stans Zorobabel
filius Salathihel et Iesus filius Iosedech inchoaverunt aedificare domum Domini quae est in
Hierusalem, ³ cum adessent eis prophetae Domini et adiuvent eos. in ipso tempore venit ad illos
Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius ⁴ et dixerunt eis: quo
praecipiente vobis domum hanc aedificatis et tectum istud et alia omnia perficitis? et qui sunt
structores qui haec aedificant? ⁵ et habuerunt gratiam visitationis factae super eos qui erant ex
captivitate a Domino seniores Iudaeorum. ⁶ et non sunt impediti aedificare, donec significaretur
Dario de omnibus istis et responsum acciperetur. ⁷ exemplum epistulae quam miserunt Dario:
Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius in Syria et Foenice praesides
regi Dario salutem. ⁸ omnia nota sint domino nostro regi, quia cum advenissemus in regionem
Iudaeae et introissemus in Hierusalem, invenimus Iudaeos aedificantes domum Domini Dei magnam
⁹ et templum ex lapidibus politis magnis et pretiosis materiis in parietibus; ¹⁰ et opera illa instanter
fieri, et suffragare et prosperare in manibus eorum, et in omni gloria quam diligentissime perfici.
¹¹ tunc interrogavimus seniores dicentes: quo permittente vobis aedificatis domum istam et opera
haec fundatis? ¹² ideo autem interrogavimus eos, ut notum faceremus tibi homines et praepositos,
et nominum scripturam praepositorum postulavimus illos. ¹³ at illi responderunt nobis dicentes:
nos sumus servi Domini, qui fecit caelum et terram. ¹⁴ et aedificabatur haec domus ante istos annos
multos a rege Israhel magno et fortissimo et consummata est. ¹⁵ et quoniam patres nostri
exacerbantes erant, peccaverunt in Dominum Israhel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis
Babyloniae, regis Chaldeorum. ¹⁶ et domum istam demolientes incenderunt et populum captivum
duxerunt in Babyloniam. ¹⁷ in primo autem anno regnante Cyro in regione Babyloniae, scripsit
Cyrus rex domum hanc aedificare. ¹⁸ et illa sacra vasa aurea et argentea, quae extulerat
Nabuchodonosor de domo quae est in Hierusalem et consecraverat ea in suo templo, rursus protulit

ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, et tradita sunt Zorobabel et Salamanassar subregulo.
19

et praeceptum est eis, ut ferrent haec vasa et reponerent in templo quod erat in Hierusalem, et
20
templum ipsum Domini aedificare in loco suo. tunc Salamanassar subiecit fundamenta domus
Domini quae est in Hierusalem, et exinde usque nunc aedificatur et non accepit consummationem.

21
nunc ergo si hoc iudicatur, rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis quae sunt in
Babylonia. 22
et si inventum fuerit consilio Cyri regis coeptam esse structuram domus Domini

quae est in Hierusalem, et iudicabitur a domino rege nostro, scribat de his nobis. 23
tunc rex Darius
praecepit inquiri in bibliothecis quae erant in Babylonia, et inventus est in Ecbathanis, oppido quod
est in Media regione, locus unus in quo scripta erant ista: 24
anno primo regnante Cyro, rex Cyrus

25
praecepit domum Domini quae est in Hierusalem aedificare, ubi incendebant igni adsiduo; cuius
altitudo sit cubitorum sexaginta, et latitudo cubitorum sexaginta, quadratum lapidibus politis tribus,
et meniano ligneo eiusdem regionis et meniano uno novo; et impendia dari de domo Cyri regis;
26

et sacra vasa domus Domini tam aurea quam argentea, quae extulit Nabuchodonosor de domo
quae erat in Hierusalem in Babyloniā, restitui in domum quae est in Hierusalem ubi erant posita

27
ut ponantur illic. et praecepit curam agere Sisennem, subregulum Syriae et Foenices, et
Satrabozanen et sodales eius et qui ordinati erant in Syria et Foenice praesides, ut abstinerent se ab
eodem loco; sinere autem puerum Domini Zorobabel et subregulum Iudaeae et seniores Iudaeorum

28
domum Domini illam aedificare eodem loco. et ego quoque praecepi in totum aedificare et
prospici, ut adiuvent eos qui sunt ex captivitate Iudaeorum, donec consummetur templum aedis

29
Domini; et ab exactione tributorum Syriae Coeles et Foenicis diligenter quantitatem dari his

30
hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefecto ad tauros et arietes et agnos, similiter
autem et frumentum et sal et vinum et oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt

31
in Hierusalem dictaverunt consumi cotidie sine ulla dilatione, ut offerantur libationes Deo summo

32
pro rege et pueris eius, et orent pro ipsorum vita. et denuntietur ut quicumque transgressi fuerint
aliquid ex his quae scripta sunt aut spreverint, accipiatur lignum de suis propriis et super hoc

33
suspendantur, et bona ipsorum regi adscribantur. propterea et Dominus, cuius nomen invocatum
est ibi, exterminet omnem regem et gentem qui manum suam extenderit prohibere aut male tractare

34
domum Domini illam quae est in Hierusalem. ego Darius rex decrevi quam diligentissime
secundum haec fieri.

Chapter 7

¹ tunc Sisennes, subregulus Coelensyriae et Foenicen, et Satrabozanes et sodales eius obsecuti
 his quae a Dario rege decreta erant, ² insistebant sacrosanctis operibus diligentissime cooperantes
 cum senioribus Iudaeorum, principibus Syriae. ³ et prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus
 Aggeo et Zaccharia prophetis. ⁴ et consummaverunt ea per praeceptum Domini Dei Israhel et ex
 consilio Cyri et Darii et Artaxersis regis Persarum. ⁵ et consummata est domus sancta usque ad
 tertiam et vicesimam diem mensis adar, sexto anno Darii regis. ⁶ et fecerunt filii Israhel et sacerdotes
 et Levitae et ceteri qui erant ex captivitate, qui adpositi sunt, secundum ea quae scripta sunt in libro
 Moysi. ⁷ et obtulerunt in dedicatione templi Domini tauros centum, arietes ducentos, agnos
 quadringentos. ⁸ et hedos pro peccatis universi Israhel duodecim secundum numerum tribuum
 Israhel. ⁹ et steterunt sacerdotes et Levitae amicti stolis per tribus super opera Domini Dei Israhel
 secundum librum Moysi, et ostiarii per singulas ianuas. ¹⁰ et egerunt filii Israhel cum his qui erant
 ex captivitate illud phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes et
 Levitae. ¹¹ et omnes filii captivitatis non sunt simul sanctificati, quia Levitae simul omnes sanctificati
 sunt ¹² et immolaverunt phase universis filiis captivitatis et fratribus suis sacerdotibus et sibimet
 ipsis. ¹³ et manducaverunt filii Israhel qui erant ex captivitate, omnes qui recesserant ab omnibus
 execrationibus gentium terrae quaerentes Dominum, ¹⁴ et celebraverunt diem festum azymorum
 septem diebus, epulantes in conspectu Domini, ¹⁵ quoniam convertit consilium regis Assyriorum
 in eis, confortare manus eorum ad opera manus Domini Dei Israhel.

Chapter 8

¹ et post hunc regnante Artaxerse Persarum rege, accessit Ezras filius Azariae, filii Helciae, filii
 Saleme, ² filii Sadduc, filii Achitob, filii Ameri, filii Azaei, filii Boccae, filii Abisaei, filii Finees,
 filii Eleazari, filii Aaron primi sacerdotis. ³ hic Ezras ascendit de Babylonia, cum esset scriba et
 ingeniosus in lege Moysi, quae data est a Domino Israhel dicere et facere. ⁴ et dedit ei rex gloriam,

quod invenisset gratiam in omni dignitate et desiderio in conspectu eius. ⁵ et ascenderunt simul
 cum ipso ex filiis Israhel et sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et ostiariis et servis
 templi in Hierusalem, ⁶ anno septimo regnante Artaxerse, in quinto mense; hic annus septimus est
 regni. exeuntes enim de Babylonia novilunio quinti mensis, ⁷ venerunt Hierosolymam iuxta
 praebitam illis prosperitatem itineris a Domino ipso. ⁸ in his enim Ezras magnam disciplinam
 obtinebat, ne praetermitteret quicquam eorum quae essent ex lege Domini et praeceptis, et docendo
 universum Israhel omnem iustitiam et iudicia. ⁹ accedentes autem qui scribebant scripta Artaxersis
 regis, tradiderunt scriptum quod obvenerat ab Artaxerse rege ad Ezram sacerdotem et lectorem
 legis Domini; cuius est exemplum subiectum: ¹⁰ rex Artaxerses Ezrae sacerdoti et lectori legis
 Domini salutem. ¹¹ humaniora ego iudicans etiam beneficiis, praecepi eos qui desiderant ex gente
 Iudaeorum sua sponte et ex sacerdotibus et Levitis qui sunt in regno meo comitari tecum in
 Hierusalem. ¹² si qui ergo cupiunt ire tecum, conveniant et proficiscantur, sicut placuit mihi et
 septem amicis meis consiliariis, ¹³ ut visitent ea quae aguntur secundum Iudaeam et Hierusalem
 observantes sicut habes in lege Domini, ¹⁴ et ferant munera Domino Israhel, quae vovi ego et
 amici, Hierusalem et omne aurum et argentum, quod inventum fuerit in regione Babyloniae, Domino
 in Hierusalem cum illo, ¹⁵ quod donatum est pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est
 in Hierusalem, ut colligatur hoc aurum et argentum ad tauros et arietes et agnos et hedos et quae
 his sunt congruentia, ¹⁶ ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in
 Hierusalem. ¹⁷ et omnia quaecumque volueris cum fratribus tuis facere auro et argento, perfice
 pro voluntate secundum praeceptum Domini Dei tui. ¹⁸ et sacrosancta vasa, quae data sunt tibi ad
 opera domus Domini Dei tui qui est in Hierusalem, ¹⁹ et cetera, quaecumque tibi subvenerint ad
 operam templi Dei tui, dabis de regali gazofilacio. ²⁰ ²¹ et ego quidem rex Artaxerses praecepi
 custodibus thesaurorum Syriae et Foenicis, ut quaecumque scripserit Ezras sacerdos et lector legis
 Domini excelsi, diligenter detur ei usque ad argenti talenta centum, similiter autem ²² et usque ad
 frumenti modios centum et vini amphoras centum, et alia quaecumque abundant sine taxatione.
²³ omnia secundum Dei legem fiant Deo altissimo, ne qua forte exurgat ira in regno regis et filiorum
 eius. ²⁴ vobis autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et
 ianitoribus et servis templi et scribis templi huius ²⁵ nullum tributum neque ulla alia indictio

inrogetur, nec habeat quisque potestatem obicere eis quicquam. ²⁶ tu autem Ezras, secundum
 sapientiam Dei constitue iudices et arbitros in tota Syria et Foenice, et omnes qui legem Dei tui
 noverunt docebis, ²⁷ ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur sive morte sive
 cruciatu sive etiam pecuniae multatione vel abductione. ²⁸ et dixit Ezras scriba: benedictus Dominus
 patrum meorum, qui dedit haec in cor regis, clarificare domum suam quae est in Hierusalem, ²⁹ et
 me honorificavit in conspectu regis et consiliariorum et amicorum eius et purpuratorum eius. ³⁰ et
 ego constans animo factus sum secundum opitulationem Domini Dei mei, et congregavi ex Israhel
 viros, ut simul ascenderent mecum. ³¹ et hii sunt praepositi secundum suas patrias et principatus
 portionales eorum, qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxersis regis: ³² ex filiis
 Phares Gersomus, ex filiis Iemarut Amielus, filiorum David Attus filius Seceliae, ³³ ex filiis Phares
 Zaccharias et cum eo reversi sunt viri centum quinquaginta, ³⁴ ex filiis ductoris Moab Ilionas Zaraei
 et cum ipso viri ducenti, ³⁵ ex filiis Zathues Iechonias Zetheeli et cum ipso viri ducenti, ex filiis
 Addeni filius Ionathae et cum ipso viri ducenti quinquaginta, ³⁶ ex filiis Olam Aesias Gotholiae
 et cum ipso viri septuaginta, ³⁷ ex filiis Safatae Zarias Micheli et cum ipso viri octoginta, ³⁸ ex
 filiis Iob Abdias Iezeli et cum ipso viri ducenti duodecim, ³⁹ ex filiis Baniae Salimoth filius Iosaphiae
 et cum ipso viri centum sexaginta, ⁴⁰ ex filiis Beer Zaccharias Bebei et cum ipso viri ducenti octo,
⁴¹ ex filiis Asath Iochannes Acariae et cum ipso viri centum decem; ⁴² ex filiis Adonicam ipsis
 postremis, et haec sunt nomina eorum: Elifalam filius Iebel et Sameas et cum ipso viri septuaginta,
 ex filiis Banae filius Zaccuri et cum ipso viri septuaginta. ⁴³ et congregavi eos ad fluvium qui
 dicitur Thia, et metati illic sumus triduo, et recognovi eos. ⁴⁴ et ex filiis sacerdotum et Levitarum
 non inveni illic. ⁴⁵ et misi ad Eleazarum et Eccelom et Masman et Maloban et Enaatam et Sameam
 et Ioribum Natham Ennagan Zacchariam et Mosolamun, ipsos ductores et peritos. ⁴⁶ et dixi eis ut
 venirent ad Luddeum ductorem, qui erat apud locum gazofilacii. ⁴⁷ et mandavi eis ut dicerent
 Luddeo et fratribus eius et illis qui erant in gazofilacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotio
 fungerentur in domo Domini Dei nostri. ⁴⁸ et adduxerunt nobis secundum manum validam Domini
 Dei nostri viros peritos ex filiis Moolli filii Levi filii Israhel, Sebebian et filios et fratres qui erant
 decem et octo, ⁴⁹ Asbian et Annun ex filiis filiorum Chananei et filii eorum viri viginti; ⁵⁰ et ex

his qui in templo serviebant, quos dedit David et ipsi principes ad operationem Levitis, templo
 servientium ducenti viginti. omnium nomina significata sunt in scripturis. ⁵¹ et vovi illic ieiunium
 iuvenibus in conspectu Domini Dei nostri, ut quaerem ab eo bonum iter nobis et qui nobiscum
 erant ex filiis et pecoribus propter insidias. ⁵² erubui enim petere regem pedites et equites in
 comitatu, tutelae gratia contra adversarios nostros. ⁵³ diximus enim regi, quoniam virtus Domini
 erit cum eis qui inquirunt eum in omni affectu. ⁵⁴ et iterum deprecati sumus Dominum Deum
 nostrum secundum haec, quem et propitium habuimus, et conpotes facti sumus Domini nostri. ⁵⁵ et
 separavi ex plebis praepositis et sacerdotibus templi viros duodecim, et Sedebian et Asamian et
 cum eis ex fratribus eorum viros decem. ⁵⁶ et adpendi eis argentum et aurum et vasa sacerdotalia
 domus Domini Dei nostri, quae donaverat rex et consiliarii eius et principes et omnis Israhel. ⁵⁷ et
 cum adpendissem, tradidi argenti talenta centum quinquaginta et vasa argentea talentorum centum
 et auri talenta centum ⁵⁸ et vasorum aureorum species viginti et vasa aerea de bono aeramento
 splendentia duodecim auri speciem reddentia. ⁵⁹ et dixi eis: et vos sancti estis Domino, et vasa
 quae sunt sancta et aurum et argentum votum est Domino Deo patrum nostrorum. ⁶⁰ vigilate et
 custodite, donec tradatis ex plebis praepositis et sacerdotibus et Levitis et principibus civitatum
 Israhel in Hierusalem in pastoforio domus Domini Dei nostri. ⁶¹ et hii qui susceperunt sacerdotes
 et Levitae aurum et argentum et vasa quae erant in Hierusalem intulerunt in templum Domini. ⁶² et
 promovimus a fluvio Thia die duodecima mensis primi, usquequo introivimus in Hierusalem
 secundum potentem manum Domini Dei nostri, quae super nos erat et liberavit nos ab omnibus
 inimicis nostris; et venimus in Hierusalem. ⁶³ et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die
 ponderatum aurum et argentum traditum est in domo Domini Dei nostri Marimoth filio Iori sacerdoti.
⁶⁴
 et cum ipso erat Eleazar filius Finees, et erant cum ipsis Iosabdus filius Iesu et Moedias Banni
 filius Levitae. ad numerum et ad pondus universa ⁶⁵ et scriptum est pondus ipsorum eadem hora.
⁶⁶
 qui autem venerunt ex captivitate, obtulerunt sacrificium Domini Israhel tauros duodecim pro
 omni Israhel arietes octoginta sex, ⁶⁷ agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, et pro
 salute vaccas duodecim, omnia sacrificium Domini. ⁶⁸ et relegerunt praecepta regis regalibus
 dispensatoribus et subregulis Coelensyriae et Foenicis, et honorificaverunt gentem et templum
 Domini. ⁶⁹ et consummatis his accesserunt ad me praepositi dicentes: non segregaverunt genus
 Israhel et principes et sacerdotes et Levitae ⁷⁰ et alienigenae gentes et nationes terrae immunditias

suas a Chananeis et Hettheis et Ferezeis et Iebuseis et Moabitis et Aegyptiis et Idumeis. ⁷¹ coniuncti
 enim sunt filiabus eorum et ipsi et filii eorum, et commixtum est semen sanctum alienigenis gentibus
 terrae; et participes erant praepositi et magistratus iniquitatis huius ab initio ipsius rei. ⁷² et mox
 ut audivi ista, conscidi vestimenta et sacram tunicam, et lacerans capillos capitis et barbam sedi
 dolens et maestus. ⁷³ et convenerunt ad me quotquot tunc movebantur in verbo Domini Dei Israhel,
 me lugente super iniquitatem istam. et sedebam tristis usque ad vespertinum sacrificium. ⁷⁴ et
 surgens a ieiunio, conscissa habens vestimenta et sacram tunicam, ingeniculans et extendens manus
 ad Dominum ⁷⁵ dicebam: Domine, confusus sum et reveritus sum ante faciem tuam. ⁷⁶ peccata
 enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, et iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad
 caelum, ⁷⁷ quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque in hunc diem.
⁷⁸ et propter peccata nostra et patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris et cum
 sacerdotibus nostris regibus terrae in gladium et captivitatem et depraedationem cum confusione
 usque in hodiernum diem. ⁷⁹ et nunc quantum est quod contigit nobis misericordia abs te, Domine
 Deus, derelinquere nobis radicem et nomen in locum sanctificationis tuae, ⁸⁰ detegere luminare
 nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in tempore servitutis nostrae. ⁸¹ et cum
 serviremus, non sumus derelicti a Domino Deo nostro, sed constituit nos in gratia penes reges
 Persarum, dare nobis cibum ⁸² et clarificare templum Domini nostri et aedificare deserta Sion,
 dare nobis stabilitatem in Iudaea et in Hierusalem. ⁸³ et nunc quid dicemus, Domine, habentes
 haec? transgressi enim sumus praecepta tua, quae dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum
⁸⁴ dicens quoniam terra, in quam introistis possidere hereditatem eius, terra polluta est
 coinquinationibus alienigenarum terrae, et immunditiae illorum repleverunt eam totam immunditia
⁸⁵ sua. et nunc filias vestras non coniungetis filiis illorum, et filias eorum non accipietis filiis vestris.
⁸⁶ et non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut invalescentes manducetis optima
 terrae, et hereditatem distribuatis filiis vestris usque in aevum. ⁸⁷ et quae contingunt nobis, omnia
⁸⁸ fiunt propter opera nostra maligna et magna peccata nostra. et dedisti nobis talem radicem, et
 rursus reversi sumus transgredi legitima tua, uti commisceremur immunditiae alienigenarum gentium
 terrae huius. ⁸⁹ nonne irasceris nobis perdere nos, quoadusque non relinquatur radix et nomen
 nostrum? ⁹⁰ Domine Deus Israhel, verax es; derelicta enim est radix usque in hodiernum diem,
⁹¹ ecce nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris; non est enim adhuc stare ante te in

92
 his. et cum adorando confiteretur Ezras flens humi prostratus ante templum, congregati sunt
 ante eum ex Hierusalem turba magna valde, viri et mulieres et iuvenes et iuvenulae. fletus enim
 erat magnus in ipsa multitudine. 93
 et cum clamasset Iechonias Ieeli ex filiis Israhel, dixit Ezrae:
 nos in Dominum peccavimus, quod conlocavimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex
 gentibus terrae. 94
 et nunc est super omnem Israhel. in his ergo sit iusiurandum ad Dominum,
 expellere omnes uxores nostras quae ex alienigenis sunt cum filiis earum, 95
 sicut tibi decretum
 est a maioribus secundum legem Domini. exurgens explica, 96
 ad te enim spectat hoc negotium,
 et nos tecum sumus. viriliter fac. 97
 et exurgens Ezras adiuravit principes sacerdotum et Levitas
 et omnem Israhel facere secundum haec, et iuraverunt.

Chapter 9

1
 et exurgens Ezras ab ante atrium templi, abiit in pastoforium Ionathae filii Nasibi. 2
 et
 hospitatus illic, non gustavit panem nec aquam bibit, lugens super iniquitates multitudinis. 3
 et
 facta est praedicatio in omni Iudaea et in Hierusalem omnibus qui erant ex captivitate congregari
 in Hierusalem 4
 et quicumque non occurrerit biduo aut triduo diei secundum iudicium adsidentium
 seniorum, tollentur facultates eius, et ipse alienus iudicabitur a multitudine captivitatis. 5
 et congregati
 sunt omnes qui erant ex tribu Iuda et Benjamin in tribus diebus in Hierusalem; hic mensis est nonus,
 vicesima mensis. 6
 et adsedit omnis multitudo in area templi, trementes propter hiemem praesentem.
 7
 et exurgens Ezras dixit illis: vos inique fecistis conlocando vobis in matrimonium uxores
 alienigenas, ut adderetis ad peccata Israhel. 8
 et nunc date confessionem et magnificentiam Domino
 Deo patrum nostrorum, 9
 et perficite voluntatem ipsius et discedite a gentibus terrae et ab uxoribus
 alienigenis. 10
 et clamavit omnis multitudo et dixerunt magna voce: sicut dixisti faciemus. 11
 sed
 quoniam multitudo magna est, et tempus hiberni est et non possumus in subdiali parte stare, et hoc
 opus non est nobis unius diei neque bidui, multum in his peccavimus, 12
 stent praepositi multitudinis
 et omnes qui nobiscum inhabitant et quotquot habent apud se uxores alienigenas, 13
 et adsistant
 accepto tempore et ex omni loco presbyteri et iudices, usquequo solvant iram Domini negotii huius.
 14
 Ionatha \$W!c autem filius Ezeli et Ozias Thochani susceperunt secundum haec, et Bosoramus

et Levis et Sabbatheus simul cooperati sunt cum illis. ¹⁵ et fecerunt secundum haec omnia universi
 qui erant ex captivitate. ¹⁶ et elegit sibi viros Ezras sacerdos, principes magnos de patribus eorum
 secundum nomina, et consederunt novilunio mensis decimi examinare negotium istud. ¹⁷ et
 determinatum est de viris qui habebant uxores alienigenas usque ad neomenia primi mensis. ¹⁸ et
 inventi sunt ex sacerdotibus commixti qui habebant alienigenas uxores: ¹⁹ ex filiis Iesu filii Iosedech
 et fratribus eius Maseas et Eliezerus et Ioribus et Ioadeus. ²⁰ et iniecerunt manus, ut expellerent
 uxores suas, et ad litandum in exoratione arietem pro ignorantia sua. ²¹ et ex filiis Emmeri Maseas
 et Esses et Jeel et Azarias. ²² et ex filiis Fosor Elionia, Assias, Ismahelus et Nathanaelus, Ioceddeus
 et Talsas. ²³ et ex Levitis Iozabodus et Semeis et Colius et Calitas et Fatheas et Coluas et Elionas.
²⁴ ex sacris cantoribus Eliasubus Zaccurus. ²⁵ ex ostiariis Sallumus et Tolbanes. ²⁶ et ex Israhel:
 ex filiis Foroos Ieremias et Ieddias et Melchias et Mielus et Eleazarus et Iemmebias et Baninas.
²⁷ et ex filiis Iolam Mamthanas et Zaccharias, Iezrelus et Iobdius et Herimoth et Helias. ²⁸ et ex
 filiis Zathom Eliadas et Eliasimus et Othias et Larimoth et Zabodus et Zebedias. ²⁹ et ex filiis Bebe
 Iohannes et Ananias et Zabdias et Emethis. ³⁰ et ex filiis Banni Olamus et Malluchus et Ieddaeus
 et Iasub et Asubus et Hierimoth. ³¹ et ex filiis Addin Naathus et Moosias et Calchurus et Raanas
 et Baseas, Mathathias et Beseel et Bonnus et Manasses. ³² et ex filiis Nuae Noneas et Aseas et
 Melchias et Sameas et Simon, Beniamin et Malchus et Marras. ³³ et ex filiis Asom Carianeus,
 Mathathias et Bannus et Elifalat et Manasses et Semei. ³⁴ et ex filiis Banni Ieremias et Moodias
 et Abramus et Ioel et Baneas et Pelias et Ionas et Marimoth et Eliasib et Mathaneus et Eliasis et
 Zorisas et Diaelus et Samedius et Sambris et Iosephus. ³⁵ et ex filiis Nobaei Idaelus et Mathathias
 et Sabadus et Zetheda Sednu et Iessei Baneas. ³⁶ omnes isti coniunxerunt sibi uxores alienigenas,
 et dimiserunt eas cum filiis. ³⁷ et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui erant ex Israhel in
 Hierusalem et in tota regione una novilunio mensis septimi, et erant filii Israhel in commorationibus
 suis. ³⁸ et congregata est omnis multitudo simul in aream quae est ab oriente portae sacrae. ³⁹ et
 dixerunt Ezrae pontifici et lectori, ut adferret legem Moysi quae tradita est a Domino Deo Israhel.
⁴⁰ et adtulit Ezras pontifex legem omni multitudini eorum a viro usque ad mulierem et omnibus
 sacerdotibus, audire legem novilunio mensis septimi. ⁴¹ et legebat in area quae est ante sacram

portam templi a prima luce usque ad vesperam coram viris et mulieribus, et dederunt omnes sensum
ad legem. ⁴² et stetit Ezras sacerdos et lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat.
⁴³ et steterunt ad eum Mathathias, Samus, Ananias, Azarias, Urias, Ezechias, et Balsamus ad
⁴⁴ dexteram, et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abustassabus, Nabadias et Zaccharias
⁴⁵ et adsumpsit Ezras librum coram omni multitudine praesidebat enim in gloria in conspectu
⁴⁶ omnium. et cum absolvisset legem, omnes recti steterunt. et benedixit Ezras Dominum Deum
altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem. ⁴⁷ et respondit omnis populus: amen. et elevatis susum
⁴⁸ manibus procidentes in terram adoraverunt Dominum. Iesus et Banaeus et Sarabias et Iadinus
⁴⁹ et Accubus et Sabbateus et Calites et Azarias et Ioradus et Ananias et Filias, Levitae qui docebant
legem Domini et in multitudine legebant legem Domini, et praeferebant singuli eos qui intellegebant
⁵⁰ lectionem. et dixit Attarates Ezrae pontifici et lectori et Levitis qui docebant multitudinem
⁵¹ dicens: dies hic est sanctus Domino. et omnes flebant, cum audissent legem. ⁵² digressi ergo
manducate pinguissima quaeque et bibite dulcissima quaeque et mittite munera his qui non habent.
⁵³ sanctus est enim dies Domini, et nolite maesti esse, Dominus enim clarificavit vos. ⁵⁴ et Levitae
⁵⁵ denuntiabant in publico omnibus dicentes: dies hic sanctus est, nolite maesti esse. et abierunt
omnes manducare et bibere et epulari et dare munera his qui non habent ut epulentur. magnifice
enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt.

2 Esdras

Chapter 1

¹ liber Ezrae prophetae, filii Sarei, filii Azarei, filii Helchiae, filii Salame, filii Sadoch, filii
² Acitob, filii Achiae, filii Finees, filii Heli, filii Ameriae, filii Aziei, filii Marimoth, filii Arna, filii
³ Oziae, filii Borith, filii Abissei, filii Finees, filii Eleazar, filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus
⁴ in regione Medorum, in regno Artaxersis regis Persarum. et factum est verbum Domini ad me
⁵ dicens: vade adnuntia populo meo facinora ipsorum et filiis eorum iniquitates quas in me
⁶ admiserunt, ut nuntient filiis filiorum suorum, quia peccata parentum illorum in illis creverunt;

obliti enim me sacrificaverunt diis alienis. ⁷ nonne ego eos eduxi de terra Aegypti de domo servitutis?
⁸ ipsi autem inritaverunt me et consilia mea spreverunt. tu autem excute comam capitis tui et proice
omnia mala super illos, quoniam non oboedierunt legi meae; populus autem indisciplinatus.
⁹ usquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli? ¹⁰ reges multos propter eos subverti,
¹¹ Pharaonem cum pueris suis et omnem exercitum eius percussi. omnes gentes a facie eorum
perdidi et in oriente provinciarum duarum populos Tyri et Sidonis dissipavi et omnes adversarios
¹² eorum interfeci. ¹³ tu vero loquere ad eos dicens: haec dicit Dominus: nempe ego vos mare
traieci et plateas vobis in invio munitas exhibui; ducem vobis dedi Moysen et Aaron sacerdotem.
¹⁴ lucem vobis per columnam ignis praestiti et magna mirabilia feci in vobis. vos autem mei obliti
¹⁵ estis, dicit Dominus. haec dicit Dominus omnipotens: coturnix vobis in signo fuit, castra vobis
¹⁶ ad tutelam dedi, et illic murmurastis. et non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum
¹⁷ vestrorum, sed adhuc nunc usque murmuratis. ubi sunt beneficia quae praestiti vobis? nonne in
¹⁸ deserto cum esuriretis et sitiretis proclamastis ad me dicentes: ut quid nos in desertum istud
¹⁹ adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat servire Aegyptiis quam mori in deserto hoc. ego
²⁰ dolui gemitos vestros et dedi mannam vobis in escam, panem angelorum manducastis. nonne
cum sitiretis petram excidi, et fluxerunt aquae in satietatem? propter aestus folia arborum vos texi.
²¹ divisi vobis terras pingues, Chananeos et Ferezeos et Philistheos a facie vestra proieci. quid
²² faciam vobis adhuc? dicit Dominus. haec dicit Dominus omnipotens: in deserto cum essetis in
²³ flumine amaro sitientes et blasphemantes nomen meum, non ignem vobis pro blasphemiiis dedi,
²⁴ sed mittens lignum in aqua dulce feci flumen. quid tibi faciam, Iacob? noluisti me obaudire,
²⁵ Iuda. transferam me ad alias gentes et dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea. quoniam
me dereliquistis, et ego vos derelinquam; petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor
²⁶ vestri. quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. maculastis enim manus vestras sanguine,
²⁷ et pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia. non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos,
²⁸ dicit Dominus. haec dicit Dominus omnipotens: nonne ego vos rogavi ut pater filios et ut mater
²⁹ filias et nutrix parvulos suos. ut essetis mihi in populo et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios
³⁰ et ego vobis in patrem? ita vos collegi ut gallina filios suos sub alas suas. modo autem quid

31
 faciam vobis? proiciam vos a facie mea. oblationes mihi cum obtuleritis, avertam faciem meam
 a vobis; dies enim festos vestros et neomenias et circumcisiones carnis repudiavi. 32
 ego misi
 pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis et laniastis corpora illorum, quorum
 sanguinem exquiram, dicit Dominus. 33
 haec dicit Dominus omnipotens: domus vestra deserta est,
 proiciam vos sicut ventus stipulam. 34
 et filii procreationem non facient, quoniam mandatum meum
 vobiscum neglexerunt et quod malum est coram me fecerunt. 35
 tradam domus vestras populo
 venienti. qui me non audientes credunt; quibus signa non ostendi, facient quae praecepi. 36
 prophetas
 non viderunt et memorabuntur antiquitatum eorum. 37
 testor populi venientis gratiam, cuius parvuli
 exultant cum laetitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credent quae dixi. 38
 et nunc,
 pater, aspice cum gloria et vide populum venientem ab oriente. 39
 quibus dabo ducatum Abraham,
 Isaac et Iacob et Osee et Amos et Michae et Iohelis et Abdiae et Ionae 40
 et Naum et Abacuc,
 Sofoniae. Aggei, Zacchariae et Malachiae, qui et angelus Domini vocatus est.

Chapter 2

1
 haec dicit Dominus: ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros
 meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. 2
 mater quae eos generavit
 dicit illis: ite, filii, quia ego vidua sum et derelicta. 3
 educavi vos cum laetitia et amisi vos cum
 luctu et tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo et quod malum est coram me fecistis.
 4
 modo autem quid faciam vobis? ego enim vidua sum et derelicta. ite, filii, et petite a Domino
 misericordiam. 5
 ego autem te, pater, testem invoco super matrem filiorum, quia noluerunt
 testamentum meum servare, 6
 ut des eis confusionem et matrem eorum in direptionem, ne generatio
 eorum fiat. 7
 dispergantur in gentes, nomina eorum deleantur a terra, quoniam spreverunt
 testamentum meum. 8
 vae tibi, Assur, qui abscondis iniquos penes te. gens mala, memorare quid
 fecerim Sodomae et Gomorrae, 9
 quorum terra iacet in piceis glebis et aggeribus cinerum. sic dabo
 eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. 10
 haec dicit Dominus ad Ezram: adnuntia

populo meo, quoniam dabo eis regnum Hierusalem, quod daturus eram Israhel. ¹¹ et sumam mihi
 gloriam illorum et dabo eis tabernacula aeterna, quae praeparaveram illis. ¹² lignum vitae erit illis
 in odore unguenti, et non laborabunt neque fatigabuntur. ¹³ ite et accipietis, rogate vobis dies paucos
 ut minorentur; iam paratum est vobis regnum, vigilate. ¹⁴ testare testare, caelum et terram, omisi
 enim malum et creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus. ¹⁵ mater, complectere filios tuos, educa
 illos cum laetitia sicut columba, confirma pedes eorum, quoniam te elegi, dicit Dominus. ¹⁶ et
 resuscitabo mortuos de locis suis et de monumentis educam illos, quoniam cognovi nomen meum
 in illis. ¹⁷ noli timere, mater filiorum, quoniam te elegi, dicit Dominus. ¹⁸ mittam tibi adiutorium
 pueros meos Esaiam et Hieremiam, ad quorum consilium sanctificavi et paravi tibi arbores duodecim
 gravatas variis fructibus ¹⁹ et totidem fontes fluentes lac et mel et montes immensos septem habentes
 rosam et lilium, in quibus gaudio replebo filios tuos. ²⁰ viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da,
 orfanum tuere, nudum vesti, ²¹ confractum et debilem cura, claudum inridere noli, tutare mancum,
 et caecum ad visionem claritatis meae admitte, ²² senem et iuvenem intra muros tuos conserva,
²³ mortuos ubi inveneris signans commenda sepulchro, et dabo tibi primam sessionem in
 resurrectione mea. ²⁴ pausa et quiesce, populus meus, quia veniet requies tua. ²⁵ nutrix bona, nutri
 filios tuos, confirma pedes eorum. ²⁶ servos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet, ego enim eos
 requiram de numero tuo. ²⁷ noli satagere, cum venerit enim dies pressurae et angustiae, alii plorabunt
 et tristes erunt, tu autem hilaris et copiosa eris. ²⁸ zelabunt gentes et nihil adversum te poterunt,
 dicit Dominus. ²⁹ manus meae tegent te, ne filii tui gehennam videant. ³⁰ iucundare, mater, cum
 filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. ³¹ filios tuos dormientes memorare, quoniam ego
 eos educam de latibulis terrae et misericordiam cum illis faciam, quoniam misericors sum, dicit
 Dominus omnipotens. ³² amplectere natos tuos usque dum venio et praedica illis misericordiam,
 quoniam exuberant fontes mei et gratia mea no A. ³³ ego Ezra accepi praeceptum a Domino in
 monte Horeb, ut irem ad Israhel. ad quos cum venirem, reprobaverunt me et respuerunt mandatum
 Domini. ³⁴ ideoque vobis dico, gentes quae auditis et intellegitis: expectate pastorem vestrum,
 requiem aeternitatis dabit vobis, quoniam in proximo est ille, qui in finem saeculi adveniet. ³⁵ parati
 estote ad praemia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per aeternitatem temporis. ³⁶ fugite umbram

saeculi huius, accipite iucunditatem gloriae vestrae. ego testor palam salvatorem meum.
³⁷ commendatum Domini accipite et iucundamini gratias agentes ei qui vos ad caelestia regna
³⁸ vocavit. ³⁹ surgite et state et videte numerum signatorum in convivio Domini. ⁴⁰ qui se de umbra
saeculi transtulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt. ⁴¹ recipe, Sion, numerum tuum et
⁴² conclude candidatos tuos, qui legem Domini conpleverunt. ⁴³ filiorum tuorum, quos optabas, plenus
est numerus; roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio. ⁴⁴ ego
Ezra vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, et omnes canticis conlaudabant
⁴⁵ Dominum. ⁴⁶ et in medio eorum erat iuvenis statura celsus, eminentior omnibus illis, et singulis
eorum capitibus inponebat coronas, et magis exaltabatur; ego autem miraculo tenebar. ⁴⁷ tunc
interrogavi angelum et dixi: qui sunt hii, domine? ⁴⁸ qui respondens dixit mihi: hii sunt qui mortalem
tunicam deposuerunt et inmortalem sumpserunt et confessi sunt nomen Dei; modo coronantur et
⁴⁹ accipiunt palmas. ⁵⁰ et dixi ad angelum: ille iuvenis quis est, qui eis coronas inponit et palmas in
⁵¹ manus tradit? ⁵² qui respondens dixit mihi: ipse est Filius Dei, quem in saeculo confessi sunt. ego
autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. ⁵³ tunc dixit mihi angelus:
vade et adnuntia populo meo, qualia et quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

Chapter 3

¹ anno tricesimo ruinae civitatis eram in Babylone, ego Salathiel qui et Ezras, et conturbatus
sum super cubili meo recumbens, et cogitationes meae ascendebant super cor meum, ² quoniam
vidi desertionem Sion et abundantiam eorum qui habitabant in Babylone. ³ et ventilatus est spiritus
meus valde, et coepi loqui ad Altissimum verba timorata, ⁴ et dixi: o Domine Dominator, tu dixisti
⁵ ab initio, quando plantasti terram, et hoc solus, et imperasti pulveri, ⁶ et dedit Adam corpus mortuum.
sed et ipsum figmentum manuum tuarum erat, et insuflasti in eum spiritum vitae, et factus est vivens
⁷ coram te. ⁸ et induxisti eum in paradisum, quem plantavit dextera tua antequam terra adventaret.
⁹ et huic mandasti diligentiam unam tuam, et praeterivit eam, et statim instituisti in eum mortem et
in nationibus eius. et natae sunt ex eo gentes et tribus, populi et cognationes, quorum non est
¹⁰ numerus. ¹¹ et ambulavit unaquaque gens in voluntate sua, et impie agebant coram te et spernebant

9
 praecepta tua, et tu non prohibuisti eos. iterum autem in tempore induxisti diluuium super habitantes
 10
 saeculum et perdidisti eos. et factum est in uno casui eorum, sicut Adae mors sic et his diluuium.
 11
 dereliquisti autem ex his unum Noe cum domo sua; ex eo iustos omnes. et factum est cum
 12
 coepissent multiplicari qui habitabant super terram, et multiplicaverunt filios et populos et gentes
 13
 multas, et coeperunt iterato impietatem facere plus quam priores. et factum est cum iniquitatem
 14
 facerent coram te, elegisti tibi ex his unum, cui nomen erat Abraham. et dilexisti eum et
 15
 demonstrasti ei temporum finem solo secrete noctu. et disposuisti ei testamentum aeternum et
 16
 dixisti ei, ut non umquam derelinquas semen eius. et dedisti ei Isaac, et Isaac dedis Esau. et
 17
 segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. et factus est Iacob in multitudine magna. et factum
 18
 est cum educeres semen eius ex Aegypto, et adduxisti eos super montem Sina. et inclinasti caelos
 19
 et statuisti terram et commovisti orbem et tremere fecisti abyssos et conturbasti saeculum. et
 transiit gloria tua portas quattuor, ignis et terraemotus et spiritus et gelu, ut dares semini Iacob
 20
 legem et generationi Israhel diligentiam. et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua
 21
 in eis fructum. cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus et victus est, sed et omnes
 22
 qui ex eo nati sunt. et facta est permanens infirmitas et lex cum corde populi cum malignitate
 23
 radice, et discessit quod bonum est et mansit malignum. et transierunt tempora et finiti sunt
 24
 anni, et suscitasti tibi servum nomine David. et dixisti ei aedificare civitatem nominis tui et
 25
 offerre tibi in ea de tuis oblationes. et factum est hoc annis multis. et dereliquerunt qui habitabant
 26
 civitatem, in omnibus facientes sicut fecit Adam et omnes generationes eius; utebantur enim et
 27
 ipsi cor malignum. et tradidisti civitatem tuam in manus inimicorum tuorum. et dixi ego tunc
 28
 in corde meo: numquid meliora faciunt qui habitant in Babylone, et propter hoc dominabit Sion?
 29
 factum est autem cum venissem huc, et vidi impietates quorum non est numerus, et delinquentes
 30
 multos vidit anima mea hoc tricesimo anno. et excessit cor meum, quoniam vidi quomodo
 sustines eos peccantes et pepercisti impie agentibus, et perdidisti populum tuum et conservasti
 31
 inimicos tuos, et non significasti nihil nemini quomodo debeat derelinqui via haec. numquid
 32
 meliora facit Babylon quam Sion, aut alia gens cognovit te praeter Israhel? aut quae tribus
 33
 crediderunt testamentis sicut haec Iacob. quarum merces non comparuit neque labor fructificavit?

pertransiens enim pertransivi in gentibus, et vidi abundantes eas et non memorantes mandatorum
³⁴ tuorum. nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates et eorum qui habitant in saeculo, et
³⁵ invenietur momentum puncti ubi declinet. aut quando non peccaverunt in conspectu tuo qui
³⁶ habitant terram, aut quae gens sic observavit mandata tua? homines quidem per nomina invenies
 servasse mandata tua, gentes autem non invenies.

Chapter 4

¹ et respondit ad me angelus qui missus est ad me, cui nomen Urihel, ² et dixit mihi: excedens
 excessit cor tuum in saeculo hoc, et comprehendere cogitas viam Altissimi? ³ et dixi: ita, domine
 meus, et respondit mihi et dixit: tres vias missus sum ostendere tibi et tres similitudines proponere
⁴ coram te. de quibus si mihi renuntiaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras
 videre, et doceam te quare cor malignum. ⁵ et dixi: loquere, domine meus. et dixit ad me: vade,
 pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi flatum venti, aut revoca mihi diem quae praeteriit.
⁶ et respondi et dixi: quis natorum poterit facere, ut me interroges de his? ⁷ et dixit ad me: si eram
 interrogans te dicens: quantae habitationes sunt in corde maris, aut quantae venae sunt in principio
 abyssi, aut quantae venae sunt super firmamentum, aut qui sint exitus paradisi, ⁸ dicebas fortassis
 mihi: in abyssum non descendi neque in infernum adhuc, neque in caelis umquam ascendi. ⁹ nunc
 autem non interrogavi te nisi de igne et vento et diem per quem transisti, et sine quibus separari
 non potes, et non respondisti mihi de eis. ¹⁰ et dixit mihi: tu quae tua sunt tecum coadulescentia
 non potes cognoscere, ¹¹ et quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam?... et iam exterritus
 corrupto saeculo intellegere incorruptionem? et cum haec audissem, cecidi in faciem meam ¹² et
 dixi illi: melius erat nos non adesse, quam advenientes vivere in impietatibus et pati et non intellegere
 de qua re. ¹³ et respondit ad me et dixit: proficiscens profectus sum ad silvam lignorum campi, et
 cogitaverunt cogitationem ¹⁴ et dixerunt: venite et eamus et faciamus ad mare bellum, ut recedat
 coram nos, et faciamus nobis alias silvas, ¹⁵ et similiter fluctus maris et ipsi cogitaverunt
 cogitationem et dixerunt: venite ascendentes debellemus silvam campi, ut et ibi consummemus
 nobismet ipsis aliam regionem. ¹⁶ et factus est cogitatus silvae in vano, venit enim ignis et
 consumpsit eam. ¹⁷ similiter et cogitatus fluctuum maris, stetit enim harena et prohibuit eam. ¹⁸ si

enim eras iudex horum, quem incipiebas iustificare aut quem condemnare? ¹⁹ et respondi et dixi:
 utrique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est silvae, et maris locus portare fluctus
²⁰ suos. et respondit ad me et dixit: bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibi met ipso?
²¹ quemadmodum enim terra silvae data est et mare fluctibus suis, et qui super terram inhabitant
 quae sunt super terram intellegere solummodo possunt, et qui super caelos super altitudinem
²² caelorum. et respondi et dixi: deprecor te, domine, ut mihi datus est sensus intellegendi. ²³ non
 enim volui interrogare de superioribus viis, sed de his quae pertranseunt per nos cotidie, propter
 quod Israhel datus est in obprobrium gentibus, quem dilexisti populum datus est tribubus impiis,
²⁴ et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt. et
 pertransivimus de saeculo ut lucustae, et vita nostra ut vapor, et nec digni sumus misericordiam
²⁵ consequi. sed quid faciet nomini suo quod invocatum est super nos? et his interrogavi. ²⁶ et
 respondit ad me et dixit: si fueris videbis, et si vixeris, frequenter miraberis, quoniam festinans
²⁷ festinat saeculum pertransire. non capiet portare quae in temporibus iustis repromissa sunt,
 quoniam plenum maestitia est saeculum hoc et infirmitatibus. ²⁸ seminatum est enim malum, quibus
²⁹ me interrogas de ea, et necdum venit destrictio ipsius. si ergo non messum fuerit quod seminatum
 est, et discesserit locus ubi seminatum est malum, non veniet ager ubi seminatum est bonum.
³⁰ quoniam granum seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio, et quantum impietatis
³¹ generavit usque nunc et generabit usque cum veniat area. aestima autem apud te, granum mali
³² seminis quantum fructum impietatis generaverit. quando seminatae fuerint spicae quarum non
³³ est numerus, quam magnam aream incipient facere. et respondi et dixi: quo et quando haec?
³⁴ quare modici et mali anni nostri? et respondit ad me et dixit: non festina spiritu super Altissimum;
³⁵ tu enim festinas propter te ipsum spiritum, nam Excelsus pro multis. nonne de his
 interrogaverunt animae iustorum in promptuariis suis dicentes: usquequo spero sic? et quando venit
³⁶ fructus areae mercedis nostrae? et respondit ad ea Hieremihel archangelus et dixit: quando
³⁷ impletus fuerit numerus similium vobis, quoniam in statera ponderavit saeculum et mensura
 mensuravit tempora et numero numeravit tempora, et non commovet nec excitabit usque dum
³⁸ impleatur praedicta mensura. et respondi et dixi: o dominator domine, sed et nos omnes pleni
³⁹ sumus impietate. et ne forte propter nos inpediatur iustorum area, propter peccata inhabitantium
⁴⁰ super terram. et respondit ad me et dixit: vade et interroga praegnantem, si quando impleverit

novem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere fetus in semet ipsa. ⁴¹ et dixi: non potest,
 domine. et dixit ad me: in inferno promptuaria animarum matri adsimilata sunt. ⁴² quemadmodum
 enim festinavit quae parit effugere necessitatem partus, sic et haec festinat reddere ea quae
 commendata sunt ⁴³ ab initio. tunc tibi demonstrabitur de his quae concupiscis videre. ⁴⁴ et respondi
 et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, et si possibile est, et si idoneus sum,, ⁴⁵ demonstra mihi
 et hoc si plus quam praeteriti habet venire aut plura pertransierunt super nos, ⁴⁶ quoniam quod
 pertransivit scio, quid autem futuri sit ignoro. ⁴⁷ et dixit ad me: sta super dexteram partem et
 demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. ⁴⁸ et steti et vidi, et ecce fornax ardens transiit
 coram me; et factum est cum transiret flamma, et vidi et ecce superavit fumus. ⁴⁹ et post hoc transiit
 coram me nubes plena aquae et inmisit pluviam impetu multam; et cum transisset impetus pluviae
 et superaverunt in ea guttae. ⁵⁰ et dixit ad me: cogita tibi. sicut enim crescit pluvia amplius quam
 guttae, et ignis amplius quam fumus, sic superabundavit quae transivit mensura, superaverunt autem
 guttae et fumus. ⁵¹ et oravi et dixi: putas vivo usque in diebus illis, vel quis erit in diebus illis?
⁵² respondit ad me et dixit: de signis de quibus me perrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita
 autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

Chapter 5

¹ de signis autem: ecce dies venient, et adprehendentur qui inhabitant super terram in excessu
 multo, et abscondetur veritatis via, et sterilis erit a fide regio. ² et multiplicabitur iniustitia super
 hanc quam ipse tu vides et super quam audisti olim. ³ et erit inconposita vestigio quam nunc vides
 regnare regionem, et videbunt eam desertam. ⁴ si autem tibi dederit Altissimus vivere, et videbis
 post tertiam turbatam, et relucescet subito sol noctu et luna interdie. ⁵ et de ligno sanguis stillabit,
 et lapis dabit vocem suam; et populi commovebuntur, et gressus commutabuntur. ⁶ et regnabit
 quem non sperant qui inhabitant super terram; et volatilia conmigrationem facient. ⁷ et mare
 Sodomitum pisces reiciet. et dabit vocem noctu quem non noverant multi, omnes autem audient
 vocem eius. ⁸ et chaus fiet per loca multa, et ignis frequenter emittetur, et bestiae agrestes

transmigrabunt regionem suam, et mulieres parient menstruatae monstra, ⁹ et in dulcibus aquis
 salsae invenientur. et amici omnes semet ipsos expugnabunt; et abscondetur tunc sensus, et intellectus
 separabitur in promptuarium suum. ¹⁰ et quaeretur a multis et non inuenietur, et multiplicabitur
 iniustitia et incontinentia super terram. ¹¹ et interrogabit regio proximam suam et dicet: numquid
 per te pertransiit iustitia iustum faciens? et haec negabit. ¹² et erit in illo tempore, et sperabunt
 homines et non inpetrabunt, laborabunt et non dirigentur viae eorum. ¹³ haec signa dicere tibi
 permissum est mihi. et si oraveris iterum et ploraveris sicut et nunc et ieiunaveris septem diebus,
 audies iterato horum maiora. ¹⁴ et evigilavi, et corpus meum horruit valde, et anima mea laboravit
 ut deficeret. ¹⁵ et tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, et confortavit me et statuit me
 super pedes. ¹⁶ et factum est in nocte secunda, et venit ad me Phalthihel dux populi et dixit mihi:
 ubi eras et quare vultus tuus tristis? ¹⁷ aut nescis quoniam tibi creditus est Israhel in regione
 transmigrationis eorum? ¹⁸ exsurge ergo et gusta panem alicuius, et non derelinquas nos sicut
 pastor gregem suum in manibus luporum malignorum. ¹⁹ et dixi ei: vade a me et non ad me accedas
 usque diebus septem, et tunc venies ad me. et audivit ut dixi et recessit a me. ²⁰ et ego ieiunavi
 diebus septem ululans et plorans, sicut mihi mandavit Urihel angelus. ²¹ et factum est post dies
 septem, et iterum cogitationes cordis mei molestae erant mihi valde. ²² et resumpsit anima mea
 spiritum intellectus, et iterum coepi loqui coram Altissimo sermones ²³ et dixi: Dominator Domine,
 ex omni silva terrae et ex omnium arborum eius elegisti vineam unam, ²⁴ et ex omnium terrarum
 orbis elegisti tibi foveam unam, et ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium unum, ²⁵ et ex
 omnibus abyssis maris replesti tibi rivum unum, et ex omnibus aedificatis civitatibus sanctificasti
 tibimet ipsi Sion, ²⁶ et ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unam, et ex omnibus
 plasmatis pecoribus providisti tibi ovem unam, ²⁷ et ex omnibus multiplicatis populis adquisisti
 tibi populum unum, et ab omnibus probatam legem donasti huic quem desiderasti populo. ²⁸ et
 nunc Domine, ut quid tradidisti unum plurimis et praeparasti unam radicem super alias et dispersisti
 unicum tuum in multis? ²⁹ et conculcaverunt qui contradicebant sponsionibus tuis quique tuis
 testamentis credebant. ³⁰ et si odians odisti populum tuum tuis manibus debet castigari. ³¹ et factum
 est, cum locutus essem sermones istos, et missus est angelus ad me qui ante venerat ad me praeterita

nocte, ³² et dixit mihi: audi me et instruam te, et intende mihi et adiciam coram te. ³³ et dixi:
 loquere, dominus meus. et ³⁴ dixit ad me: valde in excessu mentis factus es in Israhel; aut plus
 dilexisti eum super eum qui fecit eum: non, domine, sed dol torquent enim me renes mei per omnem
 horam quaerentem adprehendere semitam Altissimi et investigare partem iudicii eius. ³⁵ et dixit
 ad me: non potes. et dixi: quare, domine, aut quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meae
 mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob et defatigationem generis Israhel? ³⁶ et dixit ad
 me: numera mihi qui necdum venerunt, et collige mihi dispersas guttas, et revirida mihi aridos
 flores, ³⁷ et aperi mihi clausa promptuaria et produc mihi inclusos in eis flatus, aut monstra mihi
 vocis imaginem, et tunc ostendam tibi eum laborem quem rogas videre. ³⁸ et dixi: dominator
 domine, quis enim est qui potest haec scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? ³⁹ ego
 autem insipiens, et quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti? ⁴⁰ et dixit ad me: quomodo
 non potes facere unum de his quae dicta sunt, sic non poteris invenire iudicium meum aut finem
 caritatis quem pro populo meo promisi. ⁴¹ et dixi: sed ecce, domine, tu praees his qui in fine sunt,
 et quid facient qui ante me sunt aut nos aut hii qui post nos? ⁴² et dixit ad me: coronae adsimilabo
 iudicium meum. sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas. ⁴³ et respondi et dixi:
 nec enim poteris facere qui facti sunt et qui sunt et qui futuri sunt in unum, ut celerius iudicium
 tuum ostendas? ⁴⁴ et respondit ad me et dixit: non potest festinare creatura super creatorem, nec
 sustinere saeculum qui in eo creati sunt in unum. ⁴⁵ et dixi: quomodo dixisti servo tuo, quoniam
 vivificans vivificabis a te creatam creaturam in unum? si ergo viventes vivent in unum et sustinebit
 creatura, poterit et nunc portare praesentes in unum. ⁴⁶ et dixit ad me: interroga matricem mulieris
 et dices ad eam: decem si paris, quare per tempus? roga ergo eam, ut det decem in unum. ⁴⁷ et dixi:
 non utique poterit, sed secundum tempus. ⁴⁸ et dixit ad me: et ego dedi matricem terrae his qui
 seminati sunt super eam per tempus. ⁴⁹ quemadmodum enim infans non parit nec ea quae senuit
 adhuc, sic ego disposui a me creatum saeculum. ⁵⁰ et interrogavi et dixi: cum iam dederis mihi
 viam, loquar coram te; nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuvenis est, iam ad senectutem
 adpropinquat? ⁵¹ et respondit ad me et dixit: interroga quae parit, et dicet tibi. ⁵² dices enim ei:
 quare quos peperisti nunc non sunt similes his qui ante, sed minores statu? ⁵³ et dicet tibi et ipsa:
 alii sunt qui in iuventute virtutis nati sunt, et alii qui sub tempus senectutis deficiente matrice sunt

54 nati. considera ergo et tu, quoniam minores statu estis prae his qui ante vos, 55 et qui post vos quam ut vos, quasi iam senescentis creaturae et fortitudinem iuventutis praeterieritis. et dixi: rogo domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo per quem visitas creaturam tuam.

Chapter 6

1 et dixit ad me: initium terreni orbis, et antequam starent exitus saeculi, et antequam spirarent conventiones ventorum, 2 et antequam sonarent voces tonitruum, et antequam splenderent nitores coruscuum, et antequam confirmarentur fundamenta paradisi, 3 et antequam viderentur decores flores, et antequam confirmarentur motuum virtutes, et antequam colligerentur innumerabiles militiae angelorum, 4 et antequam extollerentur altitudines aerum, et antequam nominarentur mensurae firmamentorum, et antequam aestimaretur scabillum Sion, 5 et antequam investigarentur praesentes anni, et antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinventiones et consignarentur qui fidem thesaurizaverunt, 6 tunc cogitavi, et facta sunt haec per me solum et non per alium, ut et finis per me et non per alium. 7 et respondi et dixi: quae erit separatio temporum, aut quando prioris finis aut sequentis initium? 8 et dixit ad me: ab Abraham usque ad Abraham, quoniam ab eo natus est Iacob et Esau, manus enim Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau. 9 finis enim huius saeculi Esau, et principium sequentis Iacob. 10 finis enim hominis calcaneum et principium hominis manus, inter calcaneum et manum aliud noli quaerere, Ezra. 11 et respondi et dixi: o dominator domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, 12 ut demonstres servo tuo finem signorum tuorum, quorum ex parte mihi demonstrasti nocte praecedente. 13 et respondit et dixit ad me: surge super pedes tuos et audies vocem plenissimam sonus. 14 et erit, si commotione commovebitur locus, in quo stas super eum, 15 in eo cum loqueretur, tu non expaveas, quoniam de fine verbum. et fundamenta terrae intellegetur, 16 quoniam de ipsis sermo, tremescet et commovebitur; scit enim, quoniam finem eorum oportet commutari. 17 et factum est cum audissem, et surrexi super pedes meos et audivi, et ecce vox loquens, et sonus eius sicut sonus aquarum multarum. 18 et dixit: ecce dies veniunt, et erit quando adpropinquare incipio, ut visitem habitantes in terram, 19 et quando inquirere

incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, et quando suppleta fuerit humilitas Sion, ²⁰ et
 cum supersignabitur saeculum quod incipiet pertransire, haec signa faciam: libri aperientur ante
 faciem firmamenti et omnes videbunt simul, ²¹ et anniculi infantes loquentur vocibus suis, et
 praegnantes inmaturos parient infantes trium et quattuor mensuum et vivent et scirtabuntur, ²² et
 subito apparebunt seminata loca non seminata, et plena promptuaria subito invenientur vacua, ²³ et
 tuba canet cum sono, quam cum omnes audierint subito expavescent. ²⁴ et erit in illo tempore,
 debellabunt amici amicos ut inimici, et expavescet terra cum his qui inhabitant in eam, et venae
 fontium stabunt ut non decurrant in horis tribus. ²⁵ et erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus
 istis quibus praedixi tibi, ipse salvabitur et videbit salutare meum et finem saeculi mei, ²⁶ et videbunt
 qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverunt a nativitate sua, et mutabitur cor inhabitantium
 et convertetur in sensum alium. ²⁷ delebitur enim malum et extinguetur dolus. ²⁸ florebit autem
 fides et vincetur corruptela, et ostendebitur veritas quae sine fructu fuit tantis temporibus. ²⁹ et
 factum est cum loqueretur mihi, et ecce paulatim movebatur locus super quem stabam super eum.
³⁰ et dixit ad me: haec veni tibi ostendere et venturae nocti. ³¹ si ergo iterum rogaveris et iterum
 ieiunaveris septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum maiora per diem, ³² quoniam auditu audita
 est vox tua apud Altissimum. vidit enim Fortis directionem tuam et providit pudicitiam quam a
 iuventute tua habuisti. ³³ et propter hoc misit me demonstrare tibi: haec omnia et dicere tibi confide
 et noli timere, ³⁴ et noli festinare in prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a novissimis
 temporibus. ³⁵ et factum est post haec, et flevi iterum et similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam
 tres ebdomadas quae dictae sunt mihi. ³⁶ et factum est in octava nocte, et cor meum iterato turbabatur
 in me et coepi loqui coram Altissimo. ³⁷ inflammabatur enim spiritus meus valde et anima mea
 ansiabatur. ³⁸ et dixi: o Domine, loquens locutus es ab initio creaturae in primo die dicens: fiat
 caelum et terra, et tuum verbum opus perfecit. ³⁹ et erat tunc spiritus volans, et tenebrae
 circumferebantur et silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. ⁴⁰ tunc dixisti de thesauris
 tuis proferri lumen quod luminis, ut apparerent tunc opera tua. ⁴¹ et in die secundo iterum creasti
 spiritum firmamenti et imperasti ei, ut divideret et divisionem faceret inter aquas, ut pars quidem
 sursum recederet, pars vero deorsum maneret. ⁴² et tertio die imperasti aquis congregari in septima
 parte terrae, sex vero partes siccasti et conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata

43 adeo et culta. verbum enim tuum processit, et opus statim fiebat. 44 processit enim subito fructus
 multitudinis inmensus et concupiscentia gustus multiformis et flores colore inimitabili et odores
 odoramentis investigabiles. et die tertio haec facta sunt. 45 quarta autem die imperasti fieri solis
 splendorem, lunae lumen stellarum dispositionem, 46 et imperasti eis, ut deservirent futuro plasmato
 homini. 47 quinto autem die dixisti septimae parti ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia,
 volatilia et pisces, et ita fiebat 48 aqua muta et sine anima, quod ei iuebatur, animalia faciens, ut
 ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. 49 et tunc conservasti duas animas, nomen uni vocasti Enoch
 et nomen secundi vocasti Leviathan. 50 et separasti ea ab alterutro; non enim poterat septima pars
 ubi erat aqua congregata capere ea. 51 et dedisti Enoch unam partem quae siccata est tertio die, ut
 inhabitet in ea, ubi sunt montes mille. 52 Leviathae autem dedisti septimam partem humidam. et
 servasti ea, ut fiant in devorationem quibus vis et quando vis. 53 sexto autem die imperasti terrae,
 ut crearet coram te iumenta et bestias et reptilia, 54 et super his Adam, quem constituisti ducem
 super omnibus factis quae fecisti, et ex eo educimur nos omnes quem elegisti populum. 55 haec
 autem omnia dixi coram te, Domine, quoniam dixisti quia propter nos creasti primogenitum
 saeculum. 56 residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nihil esse, et quoniam salivae
 adsimilatae sunt, et sicut stillicidium de vaso similasti abundantiam eorum. 57 et nunc, Domine,
 ecce istae gentes quae in nihilum deputatae sunt dominari nostri et devorare nos. 58 nos autem
 populus tuus quem vocasti primogenitum, unigenitum, aemulatorem, carissimum, traditi sumus in
 manibus eorum. 59 et si propter nos creatum est saeculum, quare non hereditatem possidemus
 nostrum saeculum? usquequo haec?

Chapter 7

1 et factum est cum finissem loqui verba haec, et missus est ad me angelus, qui missus fuerat
 ad me primis noctibus, 2 et dixit ad me: surge, Ezra, et audi sermones quos veni loqui ad te. 3 et
 dixi: loquere, dominus meus. et dixit ad me: mare positum est in spatioso loco ut esset altum et
 inensum. 4 erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminis. 5 si quis enim
 volens voluerit ingredi mare videre eum vel dominari eius, si non transierit angustum, in latitudinem

venire quomodo poterit? ⁶ item aliud: civitas est aedificata et posita in loco campestri, est autem
 plena omnium bonorum. ⁷ introitus autem eius angustus et in praecipiti positus, ut esset a dextris
 quidem ignis, a sinistris vero aqua alta. ⁸ semita autem est una sola inter eos posita, hoc est ignis
 et aqua, ut non capiat semita nisi solummodo vestigium hominis. ⁹ si autem data dabitur civitas
 homini in hereditatem, si non heres antepositum pertransierit, quomodo accipiet
 hereditatem suam? ¹⁰ et dixi: sic, domine. et dixit ad me: sic est et Israhel pars. ¹¹ propter eos enim
 feci saeculum, et quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum
 est. ¹² et facti sunt introitus huius saeculi angusti et dolentes et laboriosi, paucae autem et malae
 et periculorum plenae et laborum magnorum fultae. ¹³ nam maioris saeculi introitus spatiosi et
 securi et facientes immortalitatis fructum. ¹⁴ si ergo non ingredienti ingressi fuerint qui vivunt
 angusta et vana haec, non poterunt recipere quae sunt reposita. ¹⁵ nunc ergo tu quare conturbaris,
 corruptibilis cum sis? et quid moveris tu, cum sis mortalis? ¹⁶ et quare non accepisti in corde tuo
 quod futurum, sed quod in praesenti? ¹⁷ et respondi et dixi: dominator domine, ecce disposuisti in
 lege tua, quoniam iusti hereditabunt haec, impii autem peribunt. ¹⁸ iusti autem ferent angusta
 sperantes spatiosa; qui enim impie gesserunt, et angustiam passi sunt et spatiosa non viderunt. ¹⁹ et
 dixit ad me: non es iudex super Dominum neque intellegens super Altissimum. ²⁰ pereant enim
 multi praesentes, quam neglegatur quae anteposita est Dei lex. ²¹ mandans enim mandavit Dominus
 venientibus quando venerunt, quid facientes viverent, et quid observantes non punirentur. ²² hii
 autem non sunt persuasi et contradixerunt ei. et constituerunt sibi cogitamenta vanitatis ²³ et
 proposuerunt sibi circumventiones delictorum. et superdixerunt Altissimum non esse, et vias eius
 non cognoverunt. ²⁴ et legem eius spreverunt et sponsiones eius abnegaverunt et legitimis eius
 fidem non habuerunt et opera eius non perfecerunt. ²⁵ propter hoc, Ezra, vacua vacuis et plena
 plenis. ²⁶ ecce enim tempus veniet, et erit quando venient signa quae praedixi tibi, et apparebit
 sponsa et apparescens civitas et ostendetur quae nunc subducitur terra. ²⁷ et omnis qui liberatus
 est de praedictis malis, ipse videbit mirabilia mea. ²⁸ revelabitur enim Filius meus Iesus cum his
 qui cum eo, et iucundabit qui relictis sunt annis quadringentis. ²⁹ et erit post annos hos, et morietur

Filius meus Christus et omnes qui spiramentum habent hominis. ³⁰ et convertetur saeculum in
 antiquum silentium diebus septem sicut in prioribus initiis, ita ut nemo derelinquatur. ³¹ et erit post
 dies septem, et excitabitur qui nondum vigilat saeculum et morietur corruptum. ³² et terra reddet
 qui in eam dormiunt, et pulvis qui in eo silentio habitant, et promptuaria reddent quae eis
 commendatae sunt animae. ³³ et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, et pertransibunt
 misericordiae, et longanimitas congregabitur, ³⁴ iudicium autem solum remanebit. et veritas stabit
 et fides conualescet, ³⁵ et opus subsequetur et merces ostendetur. et iustitiae vigilabunt et iniustitiae
 non dormibunt. ³⁶ et apparebit lacus tormenti et contra illum erit locus requietionis, et clibanus
 gehennae ostendetur et contra eam iucunditatis paradus. ³⁷ et dicet tunc Altissimus ad excitatas
 gentes: videte et intellegite quem negastis vel cui non servistis vel cuius diligentias sprevistis.
³⁸ videte contra et in contra, hic iucunditas et requies et ibi ignis et tormenta. haec autem loquetur
 ad eos in die iudicii. ³⁹ haec talis quae neque solem habet neque lunam neque stellas, ⁴⁰ neque
 nubem neque tonitruum neque coruscationem, neque ventum neque aquam neque aerem, neque
 tenebras neque sero neque mane, ⁴¹ neque aestatem neque ver neque aestum, neque hiemem neque
 gelum neque frigus, neque grandinem neque pluviam neque ros, ⁴² neque meridiem neque noctem
 neque ante lucem, neque nitorem neque claritatem neque lucem, nisi solummodo splendorem
 claritatis Altissimi, unde omnes incipiant videre quae anteposita sunt. ⁴³ spatium enim habebit
 sicut ebdomada annorum. ⁴⁴ hoc est iudicium meum et constitutio eius, tibi autem soli ostendi
⁴⁵ haec. et respondi: tunc et dixi, domine, et nunc dico: beati praesentes et observantes quae a te
 constituta sunt. ⁴⁶ sed de quibus erat oratio mea, quis enim est de praesentibus qui non peccavit,
 vel quis natorum qui non praeterivit sponsionem tuam. ⁴⁷ et nunc video, quoniam ad paucos
 pertinebit futurum saeculum iucunditatem facere, multis autem tormenta. ⁴⁸ increvit enim in nos
 cor malum, quod nos abalienavit ab his et deduxit nos in corruptionem, et itinera mortis ostendit
 nobis, semitas perditionis, et longe fecit nos a vita; et hoc non paucos, sed paene omnes qui creati
⁴⁹ sunt. et respondit ad me et dixit: audi me et instruam te et de sequenti corripiam te. ⁵⁰ propter
 hoc non fecit Altissimus unum saeculum sed duo. ⁵¹ tu enim quia dixisti non esse multos iustos
 sed paucos, impios vero multiplicari, audi ad haec. ⁵² lapides electos si habueris paucos valde, ad

numerum eorum conpones eos tibi, plumbum autem et fictile abundat. ⁵³ et dixi: domine, quomodo
 poterit? ⁵⁴ et dixit ad me: non hoc solummodo, sed interroga terram et dicet tibi, adulare ei et
 narrabit tibi. ⁵⁵ dices enim ei: aurum creas et argentum et aeramentum et ferrum quoque et plumbum
 et fictile. ⁵⁶ multiplicatur autem argentum super aurum, et aeramentum super argentum, et ferrum
 super aeramentum, plumbum super ferrum, et fictile super plumbum. ⁵⁷ aestima ergo tu quae haec
 sint pretiosa et desiderabilia, quod multiplicatur aut quod rarum nascitur. ⁵⁸ et dixi: dominator
 domine, quod abundat vilius, quod enim rarius pretiosius est. ⁵⁹ et respondit ad me et dixit: in te
 ista pondera quae cogitasti, quoniam qui habet quod difficile est, gaudet super eum qui habet
 abundantia. ⁶⁰ sic et a me repromissa creatura. iucundabor enim super paucis qui salvabuntur,
 propterea quod ipsi sunt qui gloriam meam nunc dominationem fecerunt et per quos nunc nomen
 meum nominatum est. ⁶¹ et non contristabor super multitudinem eorum qui perierunt, ipsi enim
 sunt qui vaporum nunc adsimilati sunt et flammae ac fumo adaequati sunt et exarserunt et ferverunt
 et extincti sunt. ⁶² et respondi et dixi: o tu terra, quid peperisti? si sensus factus est de pulvere sicut
 et cetera creatura, ⁶³ melius enim erat et ipsum pulverem non esse natum, ut non sensus inde fieret.
⁶⁴ nunc autem nobiscum crescit sensus, et propter hoc torquemur, quoniam scientes perimus.
⁶⁵ lugeat hominum genus et agrestes bestiae laentur; lugeant omnes qui nati sunt, quadrupedia
 vero et pecora iucundentur. ⁶⁶ multum enim melius est illis quam nobis. non enim sperant iudicium,
 nec enim sciunt cruciamenta nec salutem post mortem repromissam sibi. ⁶⁷ nobis autem quid
 prodest, quoniam salvati salvabimur sed tormento tormentabimur? ⁶⁸ omnes enim qui nati sunt
 commixti sunt iniquitatibus et pleni sunt peccatis et gravati delictis. ⁶⁹ et si non essemus post
 mortem in iudicio venientes, melius fortassis nobis venisset. ⁷⁰ et respondit ad me et dixit: et quando
 Altissimus faciens faciebat saeculum et Adam et omnes qui ex eo venerunt, primum praeparavit
 iudicium et quae sunt iudicii. ⁷¹ et nunc de sermonibus tuis intellege, quoniam dixisti quia sensus
 nobiscum crescit. ⁷² qui ergo commorantes sunt in terra hinc cruciabuntur, quoniam sensum habentes
 iniquitatem fecerunt, et mandata accipientes non servaverunt ea, et legem consecuti fraudaverunt
 eam quam acceperunt. ⁷³ et quid habebunt dicere in iudicio vel quomodo respondebunt in novissimis
 temporibus? ⁷⁴ quantum enim tempus, ex quo longanimitatem habuit Altissimus his qui inhabitant

75
 saeculum, et non propter eos, sed propter ea quae providit tempora. et respondi et dixi: si inveni gratiam coram te, domine demonstra et hoc servo tuo, si post mortem vel nunc quando reddemus unusquisque animam suam, si conservati conservabimur in requie, donec veniant tempora illa in
 76
 quibus incipies creaturam renovare aut amodo cruciabimur? et respondit ad me et dixit: ostendam tibi et hoc. tu autem noli commiseri cum eis qui spreverunt, neque connumeres te cum his qui
 77
 cruciantur. etenim est tibi thesaurus operum repositus apud Altissimum, sed non tibi
 78
 demonstrabitur usque in novissimis temporibus. nam de morte sermo: quando profectus fuerit terminus sententiae ab Altissimo ut homo moriatur, recedente inspiratione de corpore ut dimittatur
 79
 iterum ad eum qui dedit, adorare gloriam Altissimi primum. et si quidem esset eorum qui spreverunt et non servaverunt viam Altissimi et eorum qui contempserunt legem eius et eorum qui
 80
 oderunt eos qui timent Deum, haec inspirationes inhabitationes non ingredientur, sed vagantes
 81
 erunt amodo in cruciamentis, dolentes semper et tristes, per septem vias. via prima, quia
 82
 spreverunt legem Altissimi. secunda via, quia iam non possunt reversionem bonam facere, ut
 83
 vivant. tertia via, vident repositam mercedem his qui testamentis Altissimi crediderunt. quarta
 84
 via, considerabunt sibi in novissimis repositum cruciamentum. quinta via, videntes aliorum
 85
 habitacula ab angelis conservari cum silentio magno. sexta via, videntes quemadmodum de eis
 86
 pertransientem cruciamentum. septima via, quae omnium supradictarum viarum maior est, quoniam detabescunt in confusione et consumentur inhonoribus et marcescent in timoribus, videntes gloriam Altissimi coram quem viventes peccaverunt et coram quem incipient in novissimis
 87
 temporibus iudicari. nam eorum qui servaverunt vias Altissimi ordo hic est, quando separari
 88
 incipient a vaso corruptibili. in eo tempore commoratae servierunt cum labore Altissimo et omni
 89
 hora sustinuerunt periculum, uti perfecte custodirent legislatoris legem. propter quod hic de his
 90
 sermo: in primis vident cum exultatione multa gloriam eius qui suscipit eas, requiescent enim
 91
 per septem ordines. ordo primus, quoniam cum labore multo certati sunt, ut vincerent cum eis
 92
 plasmatum cogitamentum malum, ut non eas seducat a vita ad mortem. secundus ordo, quoniam
 93
 vident complicationem in qua vagantur impiorum animae et quae in eis manet punitio. tertius
 94
 ordo, videntes testimonium quod testificatus est eis qui plasmavit eas, quoniam viventes servaverunt
 95
 quae per fidem data est lex. quartus ordo, intellegentes requiem quam nunc in promptuariis eorum congregati requiescent cum silentio multo ab angelis conservati, et quae in novissimis eorum

96
 manet gloriam. quintus ordo, exultantes quomodo corruptibile effugerunt nunc, et futurum
 quomodo hereditatem possidebunt, adhuc autem videntes angustum et labore plenum quo iam
 97
 liberati sunt et spatiosum incipiunt recipere, frunescentes et immortales. sextus ordo, quando eis
 ostendetur quomodo incipiet vultus eorum fulgere sicut sol, et quomodo incipient stellis adsimilari
 98
 lumini, amodo non corrupti. septimus ordo, qui est omnibus supradictis maior, quoniam exultabunt
 cum fiducia et quoniam confidebunt non confusi et gaudebunt non reverentes; festinant enim videre
 99
 vultum eius cui serviunt viventes et a quo incipiunt gloriosi mercedem recipere. hic ordo
 animarum iustorum, ut amodo adnuntiatur; praedictae viae cruciatus quas patiuntur amodo qui
 100
 neglexerint. et respondi et dixi: ergo dabitur tempus animabus, postquam separatae fuerint de
 101
 corporibus, ut videant de quo mihi dixisti? et dixit mihi: septem diebus erit libertas earum, ut
 videant in septem diebus qui praedicti sunt sermones, et postea congregabuntur in habitaculis suis.
 102
 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra mihi adhuc servo tuo, si in
 103
 die iudicii iusti impios excusare poterint vel deprecari pro eis Altissimum, si patres pro filiis
 vel filii pro parentibus, si fratres pro fratribus, si adfines pro proximis, si fidentes pro carissimis.
 104
 et respondit ad me et dixit: quoniam invenisti gratiam coram oculis meis, et hoc tibi demonstrabo.
 dies iudicii audax est et omnibus signaculum veritatis demonstrans. quemadmodum nunc non mittit
 pater filium vel filius patrem aut dominus servum vel fidus carissimum, ut pro eo intellegat aut
 105
 dormiat aut manducet aut curetur, sic numquam nemo pro aliquo rogabit; omnes enim portabunt
 106
 unusquisque tunc iniustitias suas aut iustitias. et respondi et dixi: et quomodo invenimus modo,
 quoniam rogavit primus Abraham propter Sodomitas, et Moyses pro patribus qui in deserto
 107
 peccaverunt, et Iesus qui post eum pro Israhel in diebus Achar, et Samuhel in diebus Saul,
 108
 et David pro confractione, et Salomon pro eis qui in sanctificationem, 109
 et Helias pro his qui
 110
 pluviam acceperunt et pro mortuo ut viveret, et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, et
 111
 multi pro multis? si ergo modo, quando corruptibile increvit et iniustitia multiplicata est,
 112
 exoraverunt iusti pro impiis quare et tunc sic non erit? et respondit ad me et dixit: praesens
 saeculum non est finis, gloria in eo non frequens manet, propter hoc oraverunt qui potuerunt pro
 113
 invalidis. dies enim iudicii erit finis temporis huius et initium futuri immortalis temporis, in
 114
 quo pertransivit corruptela, soluta est intemperantia, abscisa est incredulitas, crevit autem
 115
 iustitia, orta est veritas. tunc ergo nemo poterit misereri eius qui in iudicio victus fuerit, neque

demergere eum qui vicerit. ¹¹⁶ et respondi et dixi: hic sermo meus primus et novissimus, quoniam
 melius erat non dare terram Adam vel, cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret. ¹¹⁷ quid
 enim prodest omnibus in praesenti vivere in tristitia et mortuos sperare punitionem? ¹¹⁸ o tu quid
 fecisti, Adam? si enim tu peccasti, non est factum solius tuus casus sed et nostrum qui ex te
 advenimus. ¹¹⁹ quid enim nobis prodest, si promissum est nobis immortale tempus, nos vero mortalia
 opera egimus? ¹²⁰ et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessime vani facti sumus?
¹²¹ et quoniam reposita sunt habitacula sanitatis et securitatis, nos vero male conversati sumus?
¹²² et quoniam incipiet gloria Altissimi protegere eos qui caste conversati sunt, nos autem pessimis
 viis ambulavimus? ¹²³ et quoniam ostendetur paradisos, cuius fructus incorruptus perseverat, in
 quo est saturitas et medella, ¹²⁴ nos vero non ingrediemur, ingratis enim locis conversati sumus?
¹²⁵ et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt, nostrae vero facies
 super tenebras nigrae? ¹²⁶ non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quid
 incipientes post mortem pati. ¹²⁷ et respondit et dixit: hoc est cogitamentum certaminis, quem
 certavit qui super terram natus est homo, ¹²⁸ ut si victus fuerit patiatur quod dixisti, si autem vicerit
 recipiet quod dico, ¹²⁹ quoniam haec est via, quam Moyses dixit cum viveret ad populum dicens:
 elige tibi vitam ut vivas. ¹³⁰ non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis, sed nec mihi
 qui locutus sum ad eos, ¹³¹ quoniam non esset tristitia in perditione eorum, sicut et futurum est
 gaudium super eos quibus persuasa est salus. ¹³² et respondi et dixi: scio, domine, quoniam nunc
 vocatus est Altissimus misericors, in eo quod misereatur qui nondum in saeculo advenerunt, ¹³³ et
 miserator, in eo quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius, ¹³⁴ et longanimis,
 quoniam longanimitatem praestat his qui peccaverunt quasi suis operibus, ¹³⁵ et munificus, quoniam
 quidem donare vult pro exigere, ¹³⁶ et multae misericordiae, quoniam multiplicat magis
 misericordias his qui praesentes sunt et qui praeterierunt et qui futuri sunt. ¹³⁷ si enim non
 multiplicaverit, non vivificabitur saeculum cum his qui habitant in eo. ¹³⁸ et donator, quoniam si
 non donaverit de bonitate sua, ut adleventur hii qui iniquitates fecerunt de suis iniquitatibus, non
 poterit decies millesima pars hominum vivificari, ¹³⁹ et iudex, si non ignoverit his qui creati sunt

verbo eius et deleverit multitudinem contemptionum, non fortassis derelinquentur innumerabilem multitudinem nisi pauci valde.

Chapter 8

¹ et respondit ad me et dixit: hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem
² propter paucos. ³ dicam autem coram te similitudinem, Ezra. quomodo autem interrogabis terram
 et dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, parvum autem pulverem unde
⁴ aurum fit, sic et actus praesentis saeculi. ⁵ multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur. ⁶ et
 respondi et dixi: absolve ergo anima sensum et devoret quod sapit. ⁷ convenisti inobaudire et
 profecta es nolens, nec enim tibi est datum spatium nisi solum modicum vivere. ⁸ o Domine super
 nos, si permittes servo tuo, ut oremus coram te et des nobis semen cordis et sensui culturam unde
 fructum fiat, unde vivere possit omnis corruptus qui portabit locum hominis. ⁹ solus enim es, et
¹⁰ una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es. ¹¹ et quoniam vivificas nunc in matrice
 plasmatum corpus et praestas membra, conservatur in igne et aqua tua creatio et novem mensibus
¹² patitur tua plasmatio tuae creaturae quae in eo creata est. ¹³ ipsum autem quod servat et quod servatur
 utraque servabuntur servatione tua. et quando iterum reddit matrix quae in ea creverint, ¹⁴ imperasti
 ut ex ipsis membris, hoc est mamillis, praebere lac, fructum mamillarum. ¹⁵ ut nutriatur id quod
 plasmatum est usque in tempus aliquem. et postea dispones eum tuae misericordiae, ¹⁶ enutristi
 eum tuae iustitiae, et erudisti eum in lege tua et corripuisti eum tuo intellectu, ¹⁷ et mortificabis
 eum ut tuam creaturam et vivificabis eum ut tuum opus. ¹⁸ si ergo perdideris qui tantis laboribus
 plasmatus est tuo iussu, facili ordine, et ut quid fiebat? ¹⁹ et nunc dicens dicam: de omni homine
 tu magis scis, de populo autem tuo quod mihi dolet, ²⁰ et de hereditate tua propter quam lugeo, et
 de Israhel propter quem tristis sum, et de semine Iacob propter quod conturbor. ²¹ ideo incipiam
 orare coram te pro me et pro eis, quoniam video lapsos nostros qui inhabitamus terram, ²² sed
 audivi celeritatem iudicii quod futurum est. ²³ ideo audi meam vocem et intellege sermonum
 meorum, et loquar coram te. ²⁴ initium verborum Ezrae priusquam adsumeretur, et dixit: Domine

qui habitas in saeculum, cuius oculi elati et superna in aerem, ²¹ et cuius thronus inaestimabilis et
 gloria inconprehensibilis, cui adstat exercitus angelorum cum tremore, ²² quorum servatio in vento
 et igni convertitur, cuius verbum verum et dicta perseverantia, ²³ cuius iussio fortis et dispositio
 terribilis, cuius aspectus arefecit abyssos et indignatio tabescere facit montes et veritas testificatur.
²⁴ exaudi, Domine, orationem servi tui et auribus percipe preceationem figmenti tui, intende verba
 mea. ²⁵ dum enim vivo loquar et dum sapio respondeam. ²⁶ ne aspicias populi tui delicta, sed qui
 tibi in veritate serviunt. ²⁷ nec adendas impie agentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus
 custodierunt. ²⁸ neque cogites qui in conspectu tuo false conversati sunt, sed memorare qui ex
 voluntate tuum timorem cognoverunt. ²⁹ neque volueris perdere qui pecorum mores habuerunt,
 sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt. ³⁰ neque indigneris eis qui bestiis peius sunt
 iudicati, sed diligas eos qui semper in tua gloria confiderunt. ³¹ quoniam nos et patres nostri
 mortalibus moribus egimus, tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis. ³² si enim
 desideraveris ut nostri miserearis, tunc misericors vocaberis, nobis enim non habentibus opera
 iustitiae. ³³ iusti enim, quibus sunt operae multae repositae apud te, ex propriis operibus recipient
 mercedem. ³⁴ quid est enim homo, ut ei indigneris, aut genus corruptibile, ut ita amariceris de ipso.
³⁵ in veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit, et de confitentibus qui non deliquit.
³⁶ in hoc enim adnuntiabitur iustitia tua, et bonitas tua Domine, cum misertus fueris eis qui non
 habent substantiam operum bonorum. ³⁷ et respondit ad me et dixi: recte locutus es aliqua, et iuxta
 sermones tuos sic et fiet, ³⁸ quoniam vere non cogitabo super plasma eorum qui peccaverunt aut
 mortem aut iudicium aut perditionem, ³⁹ sed iucundabor super iustorum figmentum, peregrinationes
 quoque et salvationes et mercedis receptiones. ⁴⁰ quomodo ergo locutus sum, sic et est. ⁴¹ sicut
 enim agricola serit super terram semina multa et plantationis multitudinem plantat, sed non in
 tempore non omnia quae seminata sunt salvabuntur, sed nec omnia quae plantata sunt radicabunt,
 sic et qui in saeculo seminati sunt non omnes salvabuntur. ⁴² et respondi et dixi: si inveni gratiam
⁴³ loquar. quoniam semen agricolae, si non ascenderit -- non enim accepit pluviam tuam in tempore
 -- et si corruptum fuerit multitudine pluviae, ⁴⁴ hoc perit; sed homo qui manibus tuis plasmatus
 est et tuae imagini nominatus, quoniam similatus est per quem omnia plasmasti, et similasti eum

45 semini agricolae. non super nos, sed parce populo tuo et miserere hereditati tuae, tuae enim
 46 creaturae misereris. et respondit ad me et dixit: quae sunt praesentia praesentibus et quae futura
 47 futuris. multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me. tu autem frequenter
 48 te et ipsum proximasti iniustus numquam. sed et in hoc mirabilis eris coram Altissimo, 49 quoniam
 50 humiliasti te, sicut decet te, et non iudicasti te inter iustos. plurimum glorificeris, propter quod
 51 miseriae multae miserabiles efficientur qui inhabitant saeculum in novissimis, quia in multa superbia
 52 ambulaverunt. tu autem pro te intellege et de similibus tuis inquire gloriam. vobis enim
 53 apertus est paradus, plantata est arbor vitae, praeparatum est futurum tempus praeparata est
 54 abundantia, aedificata est civitas, probata est requies, perfecta est bonitas ante perfecta sapientia.
 55 radix signata est a vobis, infirmitas extincta est a vobis et mors absconsa est, infernum fugit et
 56 corruptio in oblivionem. transierunt dolores et ostensus est in finem thesaurus immortalitatis.
 57 noli ergo adicere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt. nam et ipsi accipientes
 58 libertatem spreverunt Altissimum et legem eius contempserunt et vias eius dereliquerunt. adhuc
 59 autem et iustos eius conculcaverunt. et dixerunt in corde suo non esse Deum, et quidem scientes
 60 quoniam moriuntur. sicut enim vos suscipient quae praedicta sunt, sic eos sitis et cruciatus quae
 61 praeparata sunt, non enim Altissimus vovet. A. A. hominem disperdi. sed ipsi qui creati sunt
 62 coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos, et ingrati fuerunt ei qui praeparavit eis nunc vitam.
 63 quapropter iudicium meum modo adpropinquat, quod non omnibus demonstravi nisi tibi et
 tibi similibus paucis. et respondi et dixi: ecce nunc, Domine, demonstrasti mihi multitudinem
 signorum quae incipies facere in novissimis, sed non demonstrasti mihi quo tempore.

Chapter 9

1 et respondit ad me et dixit: metiens metire in temet ipso, et erit cum videris, quoniam transivit
 2 pars quaedam signorum quae praedicta sunt, tunc intelleges, quoniam ipsud est tempus, in quo
 3 incipiet Altissimus visitare saeculum qui ab eo factus est. et quando videbitur in saeculo motio
 4 locorum, populorum turbatio, gentium cogitationes, ducum inconstantia, principum turbatio. et

tunc intelleges, quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante ab initio. ⁵ sicut enim omne quod factum est in saeculo, initium per consummationem et consummatio manifesta, ⁶ sic et Altissimi tempora, initia manifesta in prodigiis et virtutibus, et consummatio in actu et in signis. ⁷ et erit, omnis qui salvus factus fuerit et qui poterit effugere per opera sua vel per fidem in qua credidit, is ⁸ relinquetur de praedictis periculis et videbit salutare meum in terra mea et in finibus meis, quae sanctificavi mihi a saeculo. ⁹ et tunc mirabuntur qui nunc abusi sunt vias meas, et in cruciamentis commorabuntur hii qui eos proiecerunt in contemptu. ¹⁰ quotquot enim non cognoverunt me viventes beneficia consecuti, ¹¹ et quotquot fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, ¹² et cum adhuc esset eis apertum paenitentiae locus non intellexerunt sed spreverunt, hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. ¹³ tu ergo adhuc noli curiosus esse quomodo impii cruciabuntur, sed inquire quomodo iusti salvabuntur, et quorum saeculum et propter quos saeculum et quando. ¹⁴ respondi et dixi: ¹⁵ olim locutus sum et nunc dico et postea dicam, quoniam plures sunt qui pereunt quam qui salvabuntur, ¹⁶ sicut multiplicat fluctus super guttam. et respondit ad me et dixit: ¹⁷ qualis ager, talia et semina, et quales flores, tales et tincturae, et qualis opera, talis et creatio, et qualis agricola, talis et area. quoniam tempus erat saeculi, ¹⁸ et tunc cum essem parans eis, his qui nunc, antequam fieret illis saeculum in quo inhabitarent, et nemo ¹⁹ contradixit mihi tunc, nec enim erat quisquam, et nunc creati in hoc mundo parato et mensa ²⁰ indeficienti et lege investigabili, corrupti sunt moribus eorum. et consideravi saeculum meum, et ecce erat perditum et orbem meum, et ecce erat periculi propter cogitationes quae in eo advenerunt. ²¹ Et vidi et peperci eis vix valde, et salvavi mihi acinum de botru et plantationem de tribu multa. ²² pereat ergo multitudo quae sine causa nata est, et servetur acinus meus et plantatio mea, quia cum multo labore perfeci haec. ²³ tu autem si adhuc intermittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis, ²⁴ ibis autem in campum florum, ubi domus non est aedificata, et manduca solummodo de floribus campi, et carnem non gustabis et vinum non bibes sed solummodo flores, ²⁵ et deprecare Altissimum sine intermissione, et veniam et loquar tecum. ²⁶ et profectus sum, sicut dixit mihi, in campum quod vocatur Ardat, et sedi ibi in floribus et de herbis agri manducavi et facta est esca earum mihi in saturitatem. ²⁷ et factum est post dies septem, et ego discumbebam supra faenum

et cor meum iterum turbabatur sicut et ante. ²⁸ et apertum est os meum et inchoavi dicere coram
 Altissimo et dixi: ²⁹ o Domine, in nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quando
 erant exientes de Aegypto et quando veniebant in deserto quod non calcatur et infructuoso, et dicens
 dixisti: ³⁰ tu Israhel audi me, et semen Iacob intendite sermonibus meis. ³¹ ecce enim ego semino
 in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificamini in eo per saeculum. ³² nam patres
 nostri accipientes legem non servaverunt et legitima mea non custodierunt. et factum est fructum
 legis non periens; nec enim poterat, quoniam tuus erat. ³³ nam qui acceperunt perierunt, non
 custodientes quod in eis seminatum fuerat. ³⁴ et ecce consuetudo est ut, cum acceperit terra semen
 vel navem mare vel vas aliud escas vel potus, et cum fuerit ut exterminetur ³⁵ quod seminatum
 est vel quod missum est vel quae suscepta sunt, exterminentur haec, susceptoria vero manent. apud
 nos si enim non sic factum est. ³⁶ nos quidem qui legem accepimus peccantes peribimus et cor
 nostrum quod suscepit eam. ³⁷ nam lex non perit sed permanet in suo honore. ³⁸ et cum loquor
 haec in corde meo, et respexi oculis meis et vidi mulierem in dextera parte, et ecce haec lugebat et
 plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discisa et cinis super caput
 eius. ³⁹ et dimisi cogitatus in quibus eram cogitans et conversus sum ad eam et dixi ei: ⁴⁰ ut quid
 fles et quid doles animo? et dixit ad me: ⁴¹ dimitte me, dominus meus, ut defleam me et adiciam
 dolorem, quoniam valde amara sum animo et humiliata sum valde. ⁴² et dixi ei: quid passa es, dic
 mihi. et dixit ad me: ⁴³ sterilis fui ego famula tua et non peperit habens maritum annis triginta.
⁴⁴ ego enim per singulas horas et per singulos dies in annis triginta his deprecabar Altissimum nocte
 ac die. ⁴⁵ et factum est post triginta annos, exaudivit me Deus ancillae tuae et pervidit humilitatem
 meam et attendit tribulationi meae et dedit mihi filium. et iucundata sum super eum valde ego et
 vir meus et omnes cives mei, et honorificabamus valde Fortem. ⁴⁶ et nutrivimus eum cum labore multo.
⁴⁷ et factum est cum crevisset et venissem accipere illi uxorem, et feci diem epuli.

Chapter 10

¹ et factum est cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit et mortuus est. ² et evertimus
 omnes lumina, et surrexerunt omnes cives mei ad consolandam me, et quievi usque in alium diem

³
 usque noctem. et factum est cum omnes quievissent ut me consolarentur ut quiescerem, et surrexi
⁴
 nocte et fugi et veni, sicut vides, in hoc campo. et cogito iam non reverti in civitatem sed hic
 consistere, et neque manducabo neque bibam, sed sine intermissione lugere et ieiunare usque dum
⁵
 moriar. et dereliqui adhuc sermones in quibus eram et respondi cum iracundia ad eam et dixi:
⁶ ⁷
 stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum et quae nobis contigerunt. quoniam Sion
⁸
 mater nostra omnium in tristitia contristatur et humilitate humiliata est. lugete validissime et nunc
 quoniam omnes lugemus, et tristes este quoniam omnes contristati sumus. tu autem contristaris in
⁹
 uno filio. interroga enim terram et dicet tibi, quoniam haec est quae debeat lugere tantorum
¹⁰
 superstes germinantium. et ex ipsa initio omnes nati et alii venient, et ecce paene omnes in
¹¹
 perdicionem ambulant et in exterminium fit multitudo eorum. et quis ergo debet lugere magis
 nisi haec quae tam magnam multitudinem perdidit, quam tu quae pro uno doles? si autem dices
¹²
 mihi quoniam non est similis plactus meus terrae, quoniam fructum ventris mei perdidit, quem
¹³
 cum maeroribus peperit et cum doloribus genui, terra autem secundum viam terrae, abiit quae
¹⁴
 in ea multitudo praesens quomodo et venit et ego tibi dico: sicut tu cum dolore peperisti, sic et
¹⁵
 terra dedit fructum suum hominem ab initio ei qui fecit eam. nunc ergo retine apud te ipsam
 dolorem tuum et fortiter fer quae tibi contigerunt casus. ¹⁶
 si enim iustificaveris terminum Dei, et
¹⁷
 filium tuum recipies in tempore et in mulieribus conlaudaberis. ingredere ergo in civitatem ad
¹⁸ ¹⁹
 virum tuum. et dixit ad me: non faciam neque ingrediar civitatem, sed hic moriar. et adposui
²⁰
 adhuc loqui ad eam et dixi: noli facere sermonem hunc, sed consenti persuaderi -- quid enim
²¹
 casus Sion -- et consolare propter dolorem Hierusalem. vides enim, quoniam sanctificatio nostra
²²
 deserta effecta est et altare nostrum demolitum est et templum nostrum destructum est, et
 psalterium nostrum humiliatum est et hymnus noster conticuit et exultatio nostra dissoluta est, et
 lumen candelabri nostri extinctum est et arca testamenti nostri direpta est et sancta nostra contaminata
 sunt, et nomen quod nominatum est super nos paene profanatum est, et liberi nostri contumeliam
 passi sunt, et sacerdotes nostri succensi sunt et Levitae nostri in captivitate abierunt, et virgines
 nostrae coinquinatae sunt et mulieres nostrae vim passae sunt, et iusti nostri rapti sunt et parvuli
²³
 nostri proditi sunt, et iuvenes nostri servierunt et fortes nostri invalidi facti sunt. et quod omnium
 maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua nunc et tradita est in manibus eorum
²⁴
 qui nos oderunt. tu ergo excute tuam multam tristitiam et depone abs te multitudinem dolorum,

ut tibi repropitiatur Fortis et requiem faciat tibi Altissimus, requietionem laborum. ²⁵ et factum est
 cum loquebar ad eam, et ecce facies eius fulgebat valde subito, et species coruscus fiebat visus
 eius, ut etiam paverem valde ad eam, et cogitarem quid esset hoc. ²⁶ et ecce subito emisit sonum
 vocis magnum timore plenum, ut commoveretur terra a sono. et vidi, ²⁷ et ecce amplius mulier
 non comparebat mihi, sed civitas aedificabatur et locus demonstrabatur de fundamentis magnis. et
 timui et clamavi voce magna et dixi: ²⁸ ubi est Urihel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam
 ipse me fecit venire in multitudinem excessus mentis huius, et factus est finis meus in corruptionem
 et oratio mea in inproperium. ²⁹ et cum essem loquens ego haec, et ecce venit ad me angelus qui
 in principio venerat ad me et vidit me, ³⁰ et ecce eram positus ut mortuus et intellectus meus
 alienatus erat, et tenuit dexteram meam et confortavit me et statuit me super pedes meos et dixit
 mihi: ³¹ quid tibi est et quare conturbaris et quid conturbatum est intellectum tuum et sensus cordis
 tui? et dixi: ³² quoniam derelinquens dereliquisti me. ego quidem feci secundum sermones tuos et
 exivi in campum, et ecce vidi et video quod non possum enarrare. et dixit ad me: ³³ sta ut vir, et
 commonebo te. et dixi: ³⁴ loquere, dominus meus, tantum me noli derelinquere, ut non frustra
 moriar, ³⁵ quoniam vidi quae non sciebam, et audio quae non scio. ³⁶ aut numquid sensus meus
 fallitur et anima mea somniat? ³⁷ nunc ergo deprecor te, ut demonstres servo tuo de excessu hoc.
 et respondit ad me et dixit: ³⁸ audi me, et doceam te et dicam tibi de quibus times, quoniam
 Altissimus revelavit tibi mysteria multa. ³⁹ vidit rectam viam tuam quoniam sine intermissione
 contristabar pro populo tuo et valde lugebas propter Sion. ⁴⁰ hic ergo intellectus visionis: mulier
 quae tibi apparuit ante paululum, ⁴¹ quam vidisti lugentem et inchoasti consolare eam, ⁴² nunc
 autem iam non speciem mulieris vides, sed apparuit tibi civitas aedificari. ⁴³ et quoniam enarrabat
 tibi de casu filii sui, haec absolutio est: ⁴⁴ haec mulier quam vidisti haec est Sion, quam nunc
 conspicis ut civitatem aedificatam. ⁴⁵ et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit annis triginta, propter
 quod erant anni saeculo tria milia, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata. ⁴⁶ et factum est post
 annos tres, et aedificavit Salomon civitatem et obtulit oblationes. tunc fuit quando peperit sterilis
 filium. ⁴⁷ et quod tibi dixit quoniam nutrivi eum cum labore, haec erat habitatio Hierusalem. ⁴⁸ et
 quoniam dixit tibi quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset et contigisset ei casus,

49
 haec erat quae facta est ruina Hierusalem. et ecce vidisti similitudinem eius, quomodo filium
 50
 luget, et tu inchoasti consolare eam de his quae contigerunt. haec erant tibi aperienda. et nunc
 videns Altissimus, quoniam ex animo contristatus es et quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit
 51
 tibi claritatem gloriae eius et pulchritudinem decoris eius. propterea enim dixi tibi, ut maneres
 52
 in campo, ubi domus non est aedificata. sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi
 53
 ostendere haec. propterea dixi tibi, ut venires in agrum, ubi non est fundamentum aedificii.
 54
 nec enim poterat opus aedificii hominis sustinere in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.
 55
 tu ergo noli timere neque expavescat cor tuum, sed ingredi et vide splendorem vel magnitudinem
 56
 aedificii, quantum capax est tibi visu oculorum videre. et post haec audies, quantum capit auditus
 57
 aurium tuarum audire. tu enim beatus es prae multis et vocatus es apud Altissimum sicut et
 58
 pauci. nocte autem quae in crastinum futura est manebis hic, et ostendet tibi Altissimus eas
 59
 visiones somniorum, quae faciet Altissimus his qui inhabitant super terram a novissimis diebus.
 60
 et dormivi illam noctem et aliam sicut dixerat mihi.

Chapter 11

1
 et factum est secunda nocte, et vidi somnium, et ecce ascendebat de mari aquila, cui erant
 2
 duodecim alae pinnarum et capita tria. et vidi, et ecce expandebat alas suas in omnem terram, et
 3
 omnes venti caeli insuflabant ad eam et nubes ad eam colligebantur. et vidi, et de pinnis eius
 4
 nascebantur contrariae pinnae, et ipsae fiebant in pinnaculis minutis et modicis. nam capita eius
 5
 erant quiescentia, et de medium caput erat maius aliorum capitum, sed et ipsa quiescebat cum eis.
 6
 et vidi, et ecce aquila volavit in pinnis suis et regnavit super terram et super eos qui inhabitant in
 7
 ea. et vidi, quomodo subiecta erant ei omnia quae sub caelo, et nemo illi contradicebat, neque
 8
 unus de creatura quae est super terram. et vidi, et ecce surrexit aquila super ungues suos et emisit
 9
 vocem pinnis suis dicens: nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo et per
 10
 tempus vigilate, capita autem in novissimo serventur. et vidi, et ecce vox non exiebat de

capitibus eius, sed de medietate corporis eius. ¹¹ et numeravi contrarias pinnas eius, et ecce ipsae
¹² erant octo. et vidi, et ecce a dextera parte surrexit una pinna et regnavit super omnem terram.
¹³ et factum est cum regnaret, et venit ei finis et non apparuit, ita ut non appareret locus eius. et
 sequens exsurrexit et regnabat et ipsa multum tenuit tempus. ¹⁴ et factum est cum regnaret, et
 veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior. ¹⁵ et ecce vox emissa est illi dicens: ¹⁶ audi, tu
 quae toto tempore tenuisti terram, hoc adnuntii, antequam incipias non parere: ¹⁷ nemo post te
 tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius. ¹⁸ et levavit se tertia et tenuit principatum sicut priores,
¹⁹ et non apparuit et ipsa. et sic continebat omnibus alis singillatim principatum gerere et iterum
²⁰ nusquam comparere. et vidi, et ecce in tempore sequentes pinnae erigebantur et ipsae a dextera
 parte. ut tenerent et ipsae principatum; et ex his erant quae tenebant, sed tamen statim non
²¹ conparescebant. nam et aliquae ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum. ²² et vidi post
²³ haec, et ecce non conparuerunt duodecim pinnae et duo pinnacula. et nihil superavit in corpore
²⁴ aquilae nisi tria capita quiescentia et sex pinnacula. et vidi, et ecce de sex pinnaculis divisa sunt
 duo et manserunt sub capite quod est ad dexteram partem; nam quattuor manserunt in loco suo.
²⁵ et vidi, et ecce hae subalares cogitabant se erigere et tenere principatus. ²⁶ et vidi, et ecce una
²⁷ erecta est, sed statim non conparuit. et secunda, et haec velocius quam prior non conparuit. ²⁸ et
²⁹ vidi, et ecce duae quae superaverunt apud semet ipsas cogitabant et ipsae regnare. et in eo cum
 cogitarent, et ecce unum de quiescentium capitum, quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat
³⁰ duorum capitum maior. et vidi, quomodo complexa est duo capita secum, ³¹ et ecce conversum
³² est caput cum his qui cum ea erant et comedit duas subalares quae cogitabant regnare. hoc autem
 caput percontinuit omnem terram et dominavit qui inhabitant in ea cum labore multo, et potentatum
³³ tenuit orbem terrarum super omnes alas quae fuerunt. et vidi post haec, et ecce medium caput
³⁴ subito non conparuit, et hoc sicut alae. superaverunt autem duo capita, quae et ipsa similiter
³⁵ regnaverunt super terram et super eos qui habitant in ea. et vidi, et ecce devoravit caput a dextera
³⁶ parte illud quod est a leva. et audivi vocem dicentem mihi: conspice contra te et considera quod
³⁷ vides. et vidi, et ecce sicut leo suscitatus de silva mugiens, et audivi quomodo emisit vocem
³⁸ hominis ad aquilam et dixit dicens: audi tu, et loquar ad te, et dicit Altissimus tibi: ³⁹ nonne tu

es, quae superasti de quattuor animalibus quae feceram regnare saeculi mei, et ut per eos veniret
 finis temporum meorum? ⁴⁰ et quartus veniens devicit omnia animalia quae transierunt, et potentatum
 tenens saeculum cum tremore multo et omnem orbem cum labore pessimo, et inhabitabant tot
 temporibus orbem terrarum cum dolo. ⁴¹ et iudicasti terram non cum veritate. ⁴² tribulasti enim
 mansuetos et laesisti quiescentes, odisti verum dicentes et dilexisti mendaces, et destruxisti
 habitationes eorum qui fructificabant, et humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt. ⁴³ et ascendit
 contumelia ad Altissimum et superbia tua ad Fortem. ⁴⁴ et respexit Altissimus super sua tempora,
 et ecce finita sunt et saecula eius completa sunt. ⁴⁵ propterea non apparens non appareas, tu aquila
 et alae tuae horribiles et pinnacula tua pessima et capita tua maligna et unguis tui pessimi et omne
 corpus tuum vanum, ⁴⁶ uti refrigeret omnis terra et relevetur liberata de tua vi et speret iudicium
 et misericordiam eius qui fecit eam.

Chapter 12

¹ et factum est dum loqueretur leo verba haec ad aquilam, et vidi, ² et ecce quod superaverat
 caput et non comparuit, et alae duae quae ad eum transierunt et erectae sunt ut regnarent, et erat
 regnum eorum exile et tumultu plenum. ³ et vidi et ecce ipsa non apparescebant, et omne corpus
 aquilae incendebatur, et expavescebat terra valde. et ego a multo excessu mentis et a magno timore
 vigilavi, et dixi spiritui meo: ⁴ ecce tu mihi praestitisti haec, in eo quod scrutas vias Altissimi.
⁵ ecce adhuc fatigatus sum animo et spiritu meo invalidus sum valde, et nec modica est in me virtus
 a multo timore quem expavi nocte hac. ⁶ nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in
 finem. ⁷ et dixi: Dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, et si iustificatus sum apud
 te prae multis, et si certum ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, ⁸ conforta me et ostende
 servo tuo mihi interpretationem et distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consoles
 animam meam. ⁹ dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum finem et temporum novissima.
 et dixit ad me: ¹⁰ haec est interpretatio visionis huius quam vidisti: ¹¹ aquilam quam vidisti
 ascendentem de mari, hoc est regnum quartum, quod visum est in visu Danihelo fratri tuo, ¹² sed
 non est illi interpretatum, quomodo ego nunc tibi interpretor vel interpretavi. ¹³ ecce dies veniunt,
 et exsurget regnum super terram et erit timorator omnium regnorum quae fuerunt ante eam.

14 regnabunt autem in ea duodecim reges, unus post unum. 15 nam secundus qui incipiet regnare,
 ipse tenebit amplius tempus prae duodecim. 16 haec est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.
 17 et quoniam audisti vocem quae locuta est non de capitibus eius exientem, sed de medio corpore
 eius. 18 haec est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicae,
 et periclitabitur ut cadat, et non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. 19 et quoniam
 vidisti subalares octo coherentes alis eius, 20 haec est interpretatio: exsurgent enim in ipso octo
 reges, quorum erunt tempora levia et anni citati, et duo quidem ex ipsis perient 21 adpropinquante
 tempore medio, quattuor autem servabuntur in tempore, cum incipiet adpropinquare tempus eius
 ut finiatur, duo vero in finem servabuntur. 22 et quoniam vidisti tria capita quiescentia, 23 haec est
 interpretatio: in novissimis eius suscitabit Altissimus tria regna et renovabit in ea multa, et
 dominabunt terram 24 et qui inhabitant in ea cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos.
 propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilae. 25 isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius et
 qui perficient novissima eius. 26 et quoniam vidisti caput maius non apparescentem, quoniam unus
 ex eis super lectum suum morietur, et tamen cum tormentis. 27 nam duo qui perseveraverunt,
 gladius eos comedet. 28 unius enim gladius comedet qui cum eo, sed tamen et hic gladio in
 novissimis cadet. 29 et quoniam vidisti duas subalares treicientes super caput quod est a dextera
 parte, 30 haec est interpretatio: hii sunt quos conservavit Altissimus in finem suam, hoc erat regnum
 exile et turbationis plenum, 31 sicut vidisti. et leonem quem vidisti de silva evigilantem mugientem
 et loquentem ad aquilam et arguentem eam iniustitias ipsius per omnes sermones eius, sicut audisti.
 32 hic est unctus, quem reservavit Altissimus in finem ad eos et impietates ipsorum. arguet illos de
 iniustitiis ipsorum et infulciet coram ipsis spretones eorum. 33 statuet enim eos primum in iudicium
 vivos, et erit cum arguerit eos, tunc corrumpet eos. 34 nam residuum populum meum liberabit cum
 misericordia, qui salvati sunt super fines meos, et iucundabit eos, quoadusque veniat finis, dies
 iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. 35 hoc somnium quod vidisti, et haec interpretatio eius.
 36 tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. 37 scribe ergo omnia ista in libro quae
 vidisti, et pones ea in loco abscondito. 38 et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum scis corda
 posse capere et servare secreta haec. 39 tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi

ostendatur quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi. ⁴⁰ et profectus est a me. et factum est cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, et ego non fuissem reversus in civitatem, et congregavit se omnis a minimo usque ad maximum et venit ad me, et dixerunt mihi ⁴¹ dicentes: quid peccavimus tibi et quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc? ⁴² tu enim nobis superasti ex omnibus prophetis, sicut botrus de vindemia et sicut lucerna in loco obscuro, et sicut portus navi salvatae a tempestate. ⁴³ aut non sufficiunt nobis mala quae contigerunt? ⁴⁴ si ergo tu nos dereliqueris, quanto erat nobis melius, si essemus succensi et nos incendio Sion. ⁴⁵ nec enim nos meliores sumus eorum, qui ibi mortui sunt. et ploraverunt voce magna. et respondi ad eos et dixi: ⁴⁶ confide, Israhel, et noli tristari, tu domus Iacob. ⁴⁷ est enim memoria vestri coram Altissimo, et Fortis non est oblitus vestri in contentione. ⁴⁸ ego enim non dereliqui vos neque excessi a vobis, sed veni in hunc locum, ut deprecarer pro desolatione Sion, et ut quaererem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestrae. ⁴⁹ et nunc ite unusquisque vestrum in domum suam, et ego veniam ad vos post dies istos. ⁵⁰ et profectus est populus, sicut dixi, ei in civitatem. ⁵¹ ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandavit, et manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est mihi esca in diebus illis.

Chapter 13

¹ et factum est post dies septem, et somniavi somnium nocte. ² et ecce de mari ventus exsurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius. ³ et vidi, et ecce convolabat ipse homo cum nubibus caeli. et ubi vultum suum convertebat ut consideraret, tremebant omnia quae sub eo videbantur. ⁴ et ubicumque exiebat vox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant voces eius. sicut liquescit cera quando senserit ignem. ⁵ et vidi post haec, et ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, de quattuor ventis caeli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari. ⁶ et vidi, et ecce sibimet ipso sculpsit montem magnum et volavit super eum. ⁷ ego autem quaesivi videre regionem vel locum, unde sculptus esset mons, et non potui. ⁸ et post haec vidi, et ecce omnes, qui congregati sunt ad eum ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. ⁹ et ecce ut vidit impetum multitudinis venientis, non levavit manum suam neque frameam tenebat neque aliquod vas

bellicosum, nisi solummodo vidi,¹⁰ quomodo emittit de ore suo sicut fluctum ignis, et de labiis
 eius spiritum flammae, et de lingua eius emittebat scintillas tempestatis. et commixta sunt simul
 omnia haec, fluctus et multitudo tempestat¹¹ et concidit super multitudinis impetum quod paratum
 erat pugnare, et succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine nisi
 solummodo pulvis cineris et fumi odor. et vidi et extiti.¹² et post haec vidi ipsum hominem
 descendentem de monte et advocantem ad se multitudinem aliam pacificam.¹³ et accedebant ad
 eum vultus hominum multorum, quorumdam gaudentium, quorumdam tristantium, aliqui vero
 alligati, aliqui adducentes ex eis qui offerebantur. et ego a multitudine pavoris expergefactus sum
 et deprecatus sum Altissimum et dixi:¹⁴ tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia haec et dignum
 me habuisti, ut susciperes deprecationem meam.¹⁵ et nunc demonstra mihi adhuc et interpretationem
 somnii huius.¹⁶ sicut enim existimo in sensu meo, vae qui derelicti fuerint in diebus illis, et multo
 plus vae his qui non sunt derelicti.¹⁷ qui enim non sunt derelicti, tristes erunt¹⁸ intellegentes quae
 sunt reposita in novissimis diebus, et non occurrentes eis. sed et qui derelicti sunt¹⁹ propter hoc
 vae, viderunt enim pericula magna et necessitates multas, sicut ostendunt somnia haec.²⁰ attamen
 facilius est periclitantem venire in haec, quam pertransire sicut nubem a saeculo et non videre quae
 contigerunt in novissimo. et respondit ad me et dixit:²¹ et visionis interpretationem dicam tibi,
 sed et de quibus locutus es adaperiam tibi.²² quoniam dixisti de his qui derelicti sunt, et de his qui
 non derelicti sunt haec interpretatio:²³ qui adferet periculum in illo tempore, ipse custodibit qui
 in periculo inciderint, qui habent operas et fidem ad Fortissimum.²⁴ scito ergo, quoniam magis
 beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt.²⁵ interpretatio enim visionis haec: quia
 vidisti virum ascendentem de corde maris,²⁶ ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus,
 qui per semet ipsum liberabit creaturam suam, et ipse disponet qui derelicti sunt.²⁷ et quoniam
 vidisti de ore eius exire ut spiritum et ignem et tempestatem,²⁸ et quoniam non tenebat frameam
 neque vas bellicosum, corrumpit enim impetum eius multitudinis quae venerat ad expugnare eum,
 haec interpretatio:²⁹ ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram
 sunt.³⁰ et veniet excessus mentis super eos qui inhabitant terram.³¹ et in alis cogitabunt bellare,
 civitates civitatem et locus locum et gens ad gentem et regnum adversus regnum.³² et erit cum
 fient haec et contingent signa quae ante ostendi tibi, et tunc revelabitur Filius meus quem vidisti

33 virum ascendentem. et erit quando audierint omnes gentes vocem eius, et derelinquet unusquisque
 34 regionem suam et bellum quod habent in alterutro, et colligetur in unum multitudo innumerabilis,
 35 sicut vidisti volentes venire et expugnare eum. ipse autem stabit super cacumen montis Sion.
 36 Sion autem veniet et ostendetur omnibus parata et aedificata, sicut vidisti montem sculpi sine
 37 manibus. ipse autem Filius meus arguet quae advenerunt gentes impietates eorum, has quae
 tempestati adpropriaverunt, et inproperabit coram eis mala cogitamenta eorum et cruciamenta quibus
 38 incipient cruciari, quae adsimilatae sunt flammae, et perdet eos sine labore et legem quae igni
 39 adsimilata est. et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam, 40 haec
 sunt novem tribus, quae captivae factae sunt de terra sua in diebus Iosiae regis, quem captivum
 duxit Salmanassar rex Assyriorum, et transtulit eos trans Flumen, et translati sunt in terram aliam.
 41 ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur
 42 in ulteriorem regionem, ubi numquam quisquam inhabitavit ibi genus humanum. ut vel ibi
 43 observarent legitima sua, quae non fuerant servantes in regione sua. per introitus autem angustos
 44 fluminis Eufraten introierunt. fecit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas Fluminis
 45 usquequo transirent. per eam enim regionem erat via multa itineris anni unius et dimidii, nam
 46 regio illa vocatur Arzar et, tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore. et nunc iterum
 47 coeperunt venire, iterum Altissimus statuit venas Fluminis, ut possint transire, propter hoc vidisti
 48 multitudinem collectam cum pace, sed et qui derelicti sunt de populo tuo, qui invenientur intra
 49 terminum meum sanctum. erit ergo quando incipiet perdere multitudinem earum quae collectae
 50 sunt gentes, proteget qui superaverit populum. et tunc ostendet eis multa plurima portenta. 51 et
 dixi ego: Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde
 52 maris. et dixit mihi: sicut non potest hoc vel scrutinare vel scire quis, quid sit in profundo maris,
 sic non poterit quisquam super terram videre Filium meum vel eos qui cum eo sunt nisi in tempore
 53 diei. haec est interpretatio somnii quem vidisti, et propter quod inluminatus es haec solus.
 54 dereliquisti enim tua et circa mea vacasti et legem meam exquisisti. 55 vitam enim tuam disposuisti
 in sapientiam, et sensum tuum vocasti matrem. 56 et propter hoc ostendi tibi haec, merces apud
 Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar et exponam tibi gravia et mirabilia. 57 et

profectus sum et transii in campum, multum glorificans et laudans Altissimum de mirabilibus, quae
⁵⁸
 per tempus faciebat, et quoniam gubernat tempora et quae sunt in temporibus inlata. et sedi ibi
 tribus diebus.

Chapter 14

¹
 et factum est tertio die, et ego sedebam sub quercu, ² et ecce vox exivit contra me de rubo et
 dixit: Ezra, Ezra. et dixi: ecce ego, Domine. et surrexi super pedes meos. et dixit ad me: ³ revelans
 revelatus sum super rubum et locutus sum Moysi, quando populus meus serviebat in Aegypto. ⁴ et
 misi eum et eduxi populum meum de Aegypto, et adduxi eum super montem Sina et detinebam
 eum apud me diebus multis. ⁵ et enarravi ei mirabilia multa, et ostendi ei temporum secreta et
 temporum finem. et praecepi ei dicens: ⁶ haec in palam facies verba et haec abscondes. ⁷ et nunc
⁸
 tibi dico: signa quae demonstravi et somnia quae vidisti et interpretationes quas tu audisti in corde
⁹
 tuo repone ea. tu enim recipieris ab hominibus, et converteris residuum cum Filio meo et cum
 similibus tuis, usquequo finiantur tempora. ¹⁰ quoniam saeculum perdidit iuventutem suam et
 tempora adpropinquant senescere. ¹¹ duodecim enim partibus divisum est saeculum, et transierunt
 eius decem iam et dimidium decimae partis, ¹² superant autem eius duae prae medium decimae
 partis ¹³ nunc ergo dispone domum tuam, et corripe populum tuum, et consolare humiles eorum,
 et renuntia iam corruptae vitae, ¹⁴ et dimitte abs te mortales cogitationes, et proice abs te pondera
 humana, et exue te iam infirmam naturam, et repone in unam partem molestissima tibi cogitamenta,
 et festina transmigrare a temporibus his. ¹⁵ quae enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum
 deteriora facientur, ¹⁶ quantum enim invalidum fieri saeculum a senectute, tantum multiplicabunt
 super inhabitantes mala, ¹⁷ prolongavit enim magis veritas et adpropinquavit mendacium, iam
 enim festinat aquila venire, quam vidisti in visionem. ¹⁸ et respondi: dixi coram te, Domine. ¹⁹ ecce
 enim ego abibo sicut praecepisti mihi, et corripiam praesentem populum. qui autem iterum nati
 fuerint, quis commonebit? ²⁰ positum est ergo saeculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine
²¹
 lumine, quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quae a te facta sunt vel quae incipient

²² operae. si enim inveni gratiam coram te, inmitte in me spiritum sanctum, et scribam omne quod factum est in saeculo ab initio, quae erant in lege tua scripta, ut possint homines invenire semitam, et qui voluerint vivere in novissimis vivant. ²³ et respondit ad me et dixit: vadens congrega populum et dices ad eos, ut non te quaerant diebus quadraginta. ²⁴ tu autem praepara tibi buxos multos et accipe tecum Saream, Dabriam, Selemiam, Ethanum et Asihel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter. ²⁵ et venies hic, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quae non extinguetur quoadusque finiantur quae incipies scribere. ²⁶ et cum perfeceris, quaedam palam facies, quaedam sapientibus absconse trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere. ²⁷ et profectus sum, sicut mihi praecepit, et congregavi omnem populum et dixi: ²⁸ audi, Israhel, verba haec: ²⁹ peregrinantes peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, et liberati sunt inde. ³⁰ et acceperunt legem vitae quem non custodierunt, quem et vos post eos transgressi estis. ³¹ et data est vobis terra in sortem in terra Sion, et vos et patres vestri iniquitatem fecistis et non servastis vias, quas vobis praecepit Altissimus. ³² iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod donaverat. ³³ et nunc vos hic estis, et fratres vestri introrsus vestrum sunt. ³⁴ si ergo imperaveritis sensui vestro et erudieritis cor vestrum, vivi conservati eritis et post mortem misericordiam consequemini. ³⁵ iudicium enim post mortem veniet, quando iterum revivescemus, et tunc iustorum nomina parebunt et impiorum facta ostendentur. ³⁶ ad me autem nemo accedat nunc, neque requirent me usque diebus quadraginta. ³⁷ et accepi quinque viros, sicut mandavit mihi, et profecti sumus in campo et mansimus ibi. ³⁸ et factus sum in crastinum, et ecce vox vocavit me dicens: Ezra, aperi os tuum et bibe quod te potiono. ³⁹ et aperui os meum, et ecce calix plenus porrigebatur mihi; hoc erat plenum sicut aqua, color autem eius ut ignis similis. ⁴⁰ et accepi et bibi, et in eo cum bibissem cor meum eructabatur intellectum et in pectus meum incresebat sapientia. nam spiritus meus conservabat memoriam, ⁴¹ et apertum est os meum et non est clausum amplius. ⁴² Altissimus autem dedit intellectum quinque viris, et scripserunt quae dicebantur ex successione notis quas non sciebant, et sederunt quadraginta diebus. ipsi autem per diem scribebant, ⁴³ nocte autem manducabant panem; ego autem per diem loquebar et nocte non tacebam. ⁴⁴ scripti sunt autem in quadraginta diebus libri nongenti quattuor. ⁴⁵ et factum est cum completi essent quadraginta dies, et locutus est

Altissimus dicens: priora quae scripsisti in palam pone, et legant digni et indigni. ⁴⁶ novissimos
autem septuaginta conservabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. ⁴⁷ in his enim est vena
intellectus et sapientiae fons et scientiae flumen. et feci sic.

Chapter 15

¹ ecce loquere in aures plebi meae sermones prophetiae quos inmisero in os tuum, dicit Dominus,
² et fac in carta scribi eos, quoniam fideles et veri sunt. ³ ne timeas a cogitationibus adversum te,
nec conturbent te incredulitates dicentium, ⁴ quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur.
⁵ ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium et famem et mortem et
⁶ interitum, propter quod superposuit iniquitas omnem terram et adimpletae sunt operationes eorum.
⁷ propterea dicit Dominus: ⁸ iam non silebo impietates eorum quae inreligiose agunt, nec sustinebo
in his quae inique exercent. ecce sanguis innocuus et iustus clamat ad me, et animae iustorum
⁹ clamant perseveranter. vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem
¹⁰ innocuum ex illis ad me. ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur. iam non patiar
illum habitare in terra Aegypti, ¹¹ sed educam eum in manu potenti et brachio excelso, et percutiam
Aegyptum plaga sicut prius, et corrumpam terram omnem eius. ¹² lugeat Aegyptus et fundamenta
eius a plaga verberati et mastigati quam inducet Dominus. ¹³ lugeant cultores operantes terram,
quoniam deficient semina eorum et vastabuntur ligna eorum ab uredine et grandine et a sidus
¹⁴ terribile. vae saeculo et qui habitant in eum. ¹⁵ quia adpropinquavit gladius et extritio illorum,
et exsurget gens contra gentem ad pugnam, et romphea in manibus eorum. ¹⁶ erit enim constabilitio
hominibus, alios supervalescentes non curabunt regem suum et principem megestanorum suorum
in potentia sua. ¹⁷ concupiscet enim homo in civitatem ire et non poterit. ¹⁸ propter superbiam
¹⁹ enim eorum civitates turbabuntur, domus exterentur, homines metuent. non miserebitur homo
proximo suo ad irritum faciendum in domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum
²⁰ propter famem panis et tribulationem multam. ecce ego convoco, dicit Deus, omnes reges terrae
ad movendum, qui sunt a borea et a noto et ab euro et a libano, ad convertendos in se et reddere
²¹ quae dederunt illis. sicut faciunt usque hodie electis meis, sic faciam et reddam in sinum ipsorum.

haec dicit Dominus Deus: ²² non parceret dextera mea super peccantes nec cessabit romphea super
 effundentes sanguinem innocuum super terram. ²³ et exiit ignis ab ira eius et devoravit fundamenta
 terrae et peccatores quasi stramen incensum. ²⁴ vae eis qui peccant et non observant mandata mea,
 dicit Dominus, ²⁵ non parcam illis, discedite, filii apostatae, nolite contaminare sanctificationem
 meam. ²⁶ novit Deus qui peccant in eum, propterea tradet eos in mortem et in occisionem. ²⁷ iam
 enim venerunt super orbem terrarum mala, et manebitis in illis; non enim liberabit vos Deus, propter
 quod peccastis in eum. ²⁸ ecce visio horribilis, et facies illius ab oriente. ²⁹ et exient nationes
 draconum Arabum in curris multis, et sibilatus eorum a die itineris fertur super terram, ut etiam
 timeant et trepidentur omnes qui illos audient. ³⁰ Carmonii insanientes in ira exient de silva et
 advenient in virtute magna et constabunt in pugnam cum illis et vastabunt portionem terrae
 Assyriorum in dentibus suis. ³¹ et post haec supervalescet draco nativitatis memoria suae, et si
 converterint se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos, ³² et isti turbabuntur et silebunt
 in virtute illorum et convertent pedes suos in fugam, ³³ et a territorio Assyriorum subsector
 subsedebit eos et consumet unum ex illis, et erit timor et tremor in exercitum illorum et inconstabilitio
 in regno illorum. ³⁴ ecce nubs ab oriente et a septentrione usque ad meridianum, et facies illorum
 horrida valde, plena irae et procellae. ³⁵ et conlident se invicem et effundent sidus copiosum super
 terram et sidus illorum, et erit sanguis a gladio usque ad ventrem equi ³⁶ et femur hominis et
 suffraginem cameli. et erit timor et tremor multus super terram, ³⁷ et horrebunt qui videbunt iram
 illam, et tremor adprehendet illos. et post haec movebuntur nimbi copiosi ³⁸ a meridiano et
 septentrione, et portio alia ab occidente. ³⁹ et superinvalescent venti ab oriente et recludent eum
 et nubem quam suscitavit in ira, et sidus ad faciendam exteritionem ab orientalem notum et
 occidentem violabitur. ⁴⁰ et exaltabuntur nubes magnae et validae plenae irae et sidus, ut exterant
 omnem terram et inhabitantes eam, et fundent super omnem altum et eminentem sidus terribile.
⁴¹ ignem et grandinem et rompheas volantes et aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi et
 omnes rivi a plenitudine aquarum illarum. ⁴² et demolient civitates et muros et montes et colles et
 ligna silvarum et faena pratorum et frumenta eorum. ⁴³ et transibunt constanter usque Babylonem
 et exterent eam. ⁴⁴ convenient ad ipsam et circuibunt eam et effundent sidus et omnem iram super

45
 eam, et subibit pulvis et fumus usque ad caelum, et omnes in circuitu lugebunt eam, et qui
 46
 subremanerint servientes his qui eam exteruerunt. et tu Asia consors in specie Babylonis et
 47
 gloria personae eius, vae tibi, misera, propter quod adsimilasti ei, ornasti filias tuas in fornicatione
 48
 ad placendum et gloriandum in amatoribus tuis, qui te cupierunt semper fornicari. odibilem
 49
 imitata es in omnibus operibus eius et adinventionibus eius. propterea dicit Deus: inmittam tibi
 mala, viduitatem, paupertatem et famem et gladium et pestem ad devastandas domos tuas, ad
 50
 violationem et mortem. et gloria virtutis tuae sicut flos siccabitur, cum exsurget ardor qui emissus
 51
 est super te. et infirmaberis et paupera a plaga et mastigata a vulneribus, ut non possis tuos
 52
 suscipere potentes et amatores. numquid ego sic zelabo te, dicit Dominus, 53
 nisi occidisses
 electos meos in omni tempore, exultans percussione manuum et dicens, super mortem eorum cum
 54
 inebriata es: exorna speciem vultus tui? 55
 merces fornicariae in sinus tuos, propterea redditionem
 56
 percipies. sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus et tradet te in malis. 57
 et
 nati tui fame interient, et tu romphea cades, et civitates tuae conterentur, et omnes tui in campo
 58
 gladio cadent. et qui sunt in montibus fame peribunt, et manducabunt carnes suas et sanguinem
 59
 bibent a fame panis et siti aquae. propter priora misera es et iterum excipies mala. 60
 et in
 transitum adlident civitatem oditam et exterent eam, portionem aliquam gloriae tuae et territorii
 61
 tui, dum revertuntur a Babylonia. extrita illis eris in stramine, et ipsi tibi erunt ignis. 62
 omnes
 hii comedunt te et civitates tuas et territoria tua et montes, et omnem silvam tuam et ligna pomifera
 63
 igne consument. et natos tuos captivabunt et honestatem tuam spoliabunt et gloriam faciei tuae
 exterminabunt.

Chapter 16

1
 vae tibi, Babylon et Asia, vae tibi, Aegypto et Syria. 2
 praecingite vos saccos, plangite filios
 3
 vestros et dolete de his, quia adpropinquavit contritio vestra. inmissus est gladius vobis, et quis
 4
 est qui avertat eum. inmissus est vobis ignis, et quis est qui extinguat eum. 5
 inmissa sunt vobis
 6
 mala, et quis est qui recutiet ea? numquid recutiet aliquis leonem esurientem in silva aut numquid
 7
 extinguet ignem, cum stramen incensum fuerit? aut numquid recutiet sagittam inmissam a sagittario

8 forte? Dominus Deus mittit mala, et quis recutiet ea? 9 et exiet ignis ex iracundia eius, et quis est
 qui extinguat eum? 10 coruscabit, et quis non timebit? tonabit, et quis non horrebit? 11 Dominus
 comminatur, quis non conterretur a facie eius? 12 tremet terra a fundamento eius, mare fluctuatur
 de profundo, et fluctus eius turbabuntur et pisces eius a facie Domini et a gloria virtutis eius,
 13 quoniam fortis gloriae qui tendit sagittam, et acumen eius acutum, quae dimissa est ab eo, non
 deficiet missa super fines terrae. 14 ecce mittuntur mala et non revertentur, donec venient super
 15 terram. et ignis incendetur et non extinguetur, donec excomedat frumenta terrae. 16 quomodo
 non revertitur sagitta missa a sagittario valido, sic non revertentur mala quae fuerint emissa in
 17 terram. vae mihi, vae mihi, quis me liberabit in diebus illis? 18 initium gemitus et copiosi
 suspirantium, initium famis et multi disperient, initium belli et timebunt potestates, initium malor
 19 ab eis; quid facient, cum venerint mala? 20 ecce famis plaga dimissa est, et tribulatio eius tamquam
 21 mastix, castigatio in disciplina. et super his omnibus non se avertent ab iniquitatibus suis nec
 22 super has plagas memorantur sempiterna. ecce erit annonae vilitas in brevi super terram, ut
 23 putent sibi esse directam pacem. tunc superflorescent mala super terram, gladius et famis. et
 24 aporiant vitam super terram, et gladius dispersit quae superaverint a fame. et mortui quasi stercora
 proicientur, et non habent qui consolentur eos. et derelinquetur deserta terra, et civitates eius
 25 demolientur. non derelinquetur agricola, qui colit terram et qui seminat eam. 26 ligna
 27 fructiferabunt, et quis vindemiet illa? et uva tradet se ad vindemiam, et quis adligabit eam? erit
 28 enim et locis desertio multa. concupiscet enim homo hominem videre vel certe vocem eius
 29 audire. relinquentur enim decem de civitate et duo ex agro, qui absconderint se in silva et in
 30 fissuras petrarum. quemadmodum relinquentur in oliveto tres vel quattuor olivae, 31 aut sicut
 32 in vinea vindemiata et subremanet racemus patens ab scrutantibus vindemiam diligenter, sic
 33 remanebunt in diebus illis tres vel quattuor ab scrutantibus domos eorum in romphea. et
 relinquetur deserta terra, et agri eius inveteraverunt, et viae eius et omnes semitae germinabunt
 34 spinas, eo quod non transient oves per eam. lugebunt virgines non habentes sponso, lugebunt
 mulieres non habentes viros, lugebunt filiae earum non habentes adiutorium. 35 sponsi earum in
 bello consumentur, et viri earum in fame exterentur. 36 audite vero ista et cognoscite, ea servi

Domini. ³⁷ ecce verbum Domini, excipite eum, ne discredatis de quibus dicit Dominus: ³⁸ ecce
³⁹ adpropinquant mala et non tardantur. quemadmodum praegnans in nono mense filium suum in
 adpropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres gementes dolores circum ventrem eius,
 et prodiente infante de ventre non tardabit uno puncto, ⁴⁰ sic non morabuntur mala ad prodiendum
 super terram, et saeculum gemit et dolores circumtenent illum. ⁴¹ audite verbum, plebs mea, parate
 vos ad pugnam in malis. sic estote quasi advenae terrae: ⁴² qui vendit, quasi qui fugiet; et qui emit,
 quasi qui perditurus; ⁴³ qui mercatur, quasi qui fructum non capiat; et qui aedificat, quasi non
 habiturus; ⁴⁴ qui seminat, quasi non messem factururus; et qui putat, quasi non vindemiaturus;
⁴⁵ qui nubunt, sic quasi filios non facturi; et qui non nubunt, sic quasi vidui. ⁴⁶ propter quod qui
⁴⁷ laborant sine causa laborant, fructus enim illorum alienigenae metent et substantiam illorum
 rapient et domos evertent et filios eorum captivabunt, quia in captivitate et fame generant natos
⁴⁸ suos et qui negotiantur negotiantur in rapina. quamdiu exornant civitates et domos suas et
⁴⁹ possessiones et personas suas, tanto magis adzelabor eos super peccata dicit Dominus.
⁵⁰ quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam et bonam valde, ⁵¹ sic zelabitur iustitia iniquitatem
 cum exornat se, et accusat eam in faciem, cum venerit qui defendat exquirentem omnem peccatum
 super terram. ⁵² propterea nolite similari eam nec operibus eius, ⁵³ quoniam ecce adhuc pusillum,
⁵⁴ et tolletur iniquitas a terra et iustitia regnabit in nos. non dicat peccator non se peccasse quoniam
⁵⁵ carbones ignis comburet super caput eius qui dicit: non peccavi coram Deo et gloria ipsius. ecce
 Dominus cognoscit omnia opera hominis et adinventiones illorum et cogitatum illorum et corda
 illorum. ⁵⁶ qui dixit: fiat terra, et facta est, fiat caelum, et factum est, ⁵⁷ et in verbo illius stellae
⁵⁸ fundatae sunt, et novit numerum stellarum, qui scrutat abyssum et thesauros illorum, qui metitus
⁵⁹ est mare et conceptum eius, qui conclusit mare in medio aquarum et suspendit terram super
 aquam verbo suo, ⁶⁰ qui extendit caelum quasi cameram et super aquas fundavit eum, ⁶¹ qui posuit
 in deserto fontes aquarum et super vertices montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti ut
⁶² potaret terra, qui finxit hominem et posuit cor in medio corporis et misit ei spiritum et vitam et
⁶³ intellectum et spiramentum Dei omnipotentis, qui fecit omnia et scrutinat absconsa in absconsis;
⁶⁴ certe hic novit adinventionem vestram et quae cogitatis in cordibus vestris. vae peccantibus et

⁶⁵ volentibus occultare peccata sua. ⁶⁵ propter quod Dominus scrutinando scrutinabit omnia opera
⁶⁶ eorum et traducet vos omnes. ⁶⁶ et vos confusi eritis, cum processerint peccata vestra coram
⁶⁷ hominibus, et iniquitates erint quae accusatores stabunt in die illo. ⁶⁷ quid facietis aut quomodo
⁶⁸ abscondetis peccata vestra coram Domino et gloria eius? ⁶⁸ ecce iudex Deus, timete eum, et desinite
a peccatis vestris et obliviscimini iniquitates vestras iam agere eas sempiterno, et Deus educabit
⁶⁹ vos et liberabit de omni tribulatione. ⁶⁹ ecce enim incenditur ardor super vos turbae copiosae, et
⁷⁰ rapiunt quosdam ex vobis et cibabunt idolis occisam. ⁷⁰ et qui consenserint eis, erunt illis in derisum
⁷¹ et in inproperium et in conculcationem. ⁷¹ erit enim Locis et in vicinas civitates exsurrectio multa
⁷² super timentes Dominum. ⁷² erunt quasi insani neminem parcentes ad diripiendum et devastandum
⁷³ adhuc timentes Dominum, ⁷³ quia devastabunt et diripient substantias eorum et de domo sua eos
⁷⁴ eicient, ⁷⁴ tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne. ⁷⁵ audite,
⁷⁶ electi mei, dicit Dominus, ecce adsunt dies tribulationis, et de his liberabo vos. ⁷⁶ ne timeatis nec
⁷⁷ haesitemini, quoniam Deus dux vester est. ⁷⁷ et qui servatis mandata et praecepta mea, dicit Dominus
Deus, ne praeponderent vos peccata vestra nec superelevant se iniquitates vestrae.

Judith

Chapter 1

¹ Arfaxat itaque rex Medorum subiugaverat multas gentes imperio suo et ipse aedificavit civitatem
² potentissimam quam appellavit Igbathanis ² ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in
³ altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta turre vero eius posuit in
⁴ altitudinem cubitorum centum ³ per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio
⁴ tendebatur posuitque portas eius in altitudine turrium ⁴ et gloriabatur quasi potens in potentia
⁵ exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum ⁵ anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor
⁶ rex Assyriorum qui regnabat in Nineven civitatem magnam pugnavit contra Arfaxat et obtinuit
⁶ eum ⁶ in campo magno qui appellatur Ragau circa Eufraten et Tigrin et Hyadas in campo Erioch

regis Elicorum ⁷ tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor et cor eius elatum est et misit ad
 omnes qui habitabant in Cilicia et Damasco et Libano ⁸ et ad gentes quae sunt in Carmelo et Cedar
 et inhabitantes Galileam in campo magno Hesdraelon ⁹ et ad omnes qui erant in Samaria et trans
 flumen Iordanem usque Hierusalem et omnem terram Iesse quousque perveniatur ad montes
 Aethiopiae ¹⁰ ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum ¹¹ qui omnes uno
 animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt ¹² tunc indignatus est
 Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam et iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet
 se de omnibus regionibus his

Chapter 2

¹ anno tertio decimo Nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est
 verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se ² vocavitque omnes maiores
 omnesque duces bellatores suos et habuit cum eis mysterium consilii sui ³ dixitque cogitationem
 suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio ⁴ quod dictum cum placuisset omnibus
 vocavit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiae suae ⁵ et dixit egredere adversum
 omne regnum occidentis et contra eos praecipue qui contempserunt imperium meum ⁶ non parces
 oculus meus ulli regno omnemque urbem munitam subiugabis mihi ⁷ tunc Holofernus vocavit duces
 et magistratus virtutis Assyriorum et dinumeravit viros in expeditione sicut praecepit ei rex centum
 viginti milia peditum pugnatorum et equites sagittarios duodecim milia ⁸ omnemque expeditionem
 suam fecit praerire multitudinem innumerabilium camelorum cum his quae exercitibus sufficerent
 copiose boum quoque armenta gregesque ovium quorum non erat numerus ⁹ frumentum ex omni
 Syria in transitu suo parari constituit ¹⁰ aurum vero et argentum de domo regis adsumpsit multum
 nimis ¹¹ et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis qui
 cooperuerunt faciem terrae sicut lucustae ¹² cumque pertransisset fines Assyriorum venit ad magnos
 montes Angae qui sunt a sinistro Ciliciae ascenditque omnia castella eorum et obtinuit omnem
 munitionem ¹³ effregit autem civitatem opinatissimam Meluthi praedavitque omnes filios Tharsis
 et filios Ismahel qui erant contra faciem deserti et ad austrum terrae Celeon ¹⁴ et transiit Eufraten

et venit ad Mesopotamiam et fregit omnes civitates excelsas quae erant ibi a torrente Mambre
 usquequo perveniatur ad mare¹⁵ et occupavit terminos eius a Cilicia usque ad fines Iafeth qui sunt
 ad austrum¹⁶ abduxitque omnes filios Madian ac praedavit omnem locupletationem eorum
 omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii¹⁷ et post haec descendit in campos Damasci in
 diebus messis et succendit omnia sata omnesque arbores ac vineas fecit incidi¹⁸ et cecidit timor
 illius super omnes inhabitantes terram

Chapter 3

¹ tunc miserunt legatos suos universarum urbium et provinciarum reges ac principes Syriae
 scilicet Mesopotamiae et Syriae Sobal et Lybiae atque Ciliciae qui venientes ad Holofernem dixerunt
² desinat indignatio tua circa nos melius est enim ut viventes serviamus Nabuchodonosor regi magno
 et subditi simus tibi quam morientes cum interitu nostro ipsi servitutis nostrae damna patiamini
³ omnis civitas nostra omnisque possessio omnes colles et montes et campi armenta boum greges
 ovium caprarumque equorum camelorumque et universae facultates nostrae atque familiae in
 conspectu tuo sunt⁴ sint omnia sub lege tua⁵ nos iam et filii nostri servi tui sumus⁶ veni nobis
 pacificus dominus et utere servitia nostra sicut placuerit tibi⁷ tunc descendit de montibus cum
 equitibus in virtute magna et obtinuit omnem civitatem et omnem inhabitantem terram⁸ de universis
⁹ autem urbibus adsumpsit sibi auxilios viros fortes et electos ad bellum tantusque metus provinciis
 illius incubuit ut universarum urbium habitatores principes et honorati simul cum populis exirent
 in obviam venienti¹⁰ excipientes eum cum coronis et lampadibus ducentes choros in tibiis et
 tympanis¹¹ nec ista tamen facientes ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt¹² nam et civitates
¹³ eorum destruxit et lucos eorum excidit praeceperat enim illi Nabuchodonosor rex ut omnes deos
 terrae exterminaret videlicet ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus quae potuissent Holofernibus
 potentia subiugari¹⁴ pertransiens autem Syriam Subal et omnem Apamiam omnemque
 Mesopotamiam venit ad Idumeos in terra Gabaa¹⁵ accepitque civitates eorum et sedit ibi per
 triginta dies in quibus diebus adunari praecepit universum exercitum virtutis suae

Chapter 4

¹ tunc audientes haec filii Israhel qui habitabant in terra Iudaeae timuerunt valde a facie eius
² tremor etiam et horror invasit sensus eorum ne hoc faceret Hierusalem et templo Domini quod
 fecerat ceteris civitatibus et templis earum ³ et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque
 Hiericho et praecupaverunt omnes vertices montium ⁴ et muris circumdederunt vicos suos et
 congregaverunt frumenta in praeparatione pugnae ⁵ sacerdos etiam Heliachim scripsit ad universos
 qui erant contra Hesdraelon quae est contra faciem campi magni iuxta Dothain et universis per
 quos transitus esse poterat ⁶ ut obtinerent ascensus montium per quos via esse poterat ad Hierusalem
 ut illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes ⁷ et fecerunt filii Israhel secundum
 quod constituerat eis sacerdos Domini Heliachim ⁸ et clamavit omnis populus ad Dominum instantia
 magna et humiliaverunt animas suas in ieiuniis ipsi et mulieres eorum ⁹ et induerunt se sacerdotes
 ciliciis et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini et altare Domini operuerunt cilicio
¹⁰ et clamaverunt ad Deum Israhel unianimiter ne darentur in praedam infantes eorum et uxores
 eorum in divisionem et civitates eorum in exterminium et sancta eorum in pollutionibus ¹¹ tunc
 Heliachim sacerdos Domini magnus circuiuit omnem Israhel adlocutusque est eos ¹² dicens scitote
 quoniam exaudivit Dominus preces vestras si manentes permanseritis in ieiuniis et orationibus in
 conspectu Domini ¹³ memores estote Mosi servi Domini qui Amalech confidentem in virtute sua
 et in potentia sua et in exercitu suo et in clypeis suis et in curribus suis et in equitibus suis non ferro
 pugnando sed precibus sanctis orando deiecit ¹⁴ sic erunt universi hostes Israhel si perseveraveritis
 in hoc opere quo coepistis ¹⁵ ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum permanebant
 in conspectu Domini ¹⁶ ita ut etiam hii qui holocausta Domino offerebant praecincti ciliciis offerrent
 sacrificia Domino et erat cinis super capita eorum ¹⁷ et ex toto corde suo omnes orabant Deum ut
 visitaret populum suum Israhel

Chapter 5

¹ nuntiatumque est Holoferni principi militiae Assyriorum quod filii Israhel praepararent se ad
 resistendum ac montium itinera conclusissent ² et furore nimio exarsit iracundia magna vocavitque
 omnes principes Moab et duces Ammon ³ et dixit eis dicite mihi quid sit populus iste qui montana
 obsidet aut quae et quales et quanta sint civitates eorum quae etiam sit virtus eorum aut quae sit
 multitudo eorum vel quis rex militiae illorum ⁴ quare prae omnibus qui habitant in oriente isti
 contempserunt et non exierunt in obviam nobis ut susciperent nos cum pace ⁵ tunc Achior dux
 omnium filiorum Ammon respondens ait si digneris audire domine meus dicam veritatem in
 conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et non egredietur verbum falsum ex ore meo
⁶ populus iste ex progenie Chaldeorum est ⁷ hic primum in Mesopotamiam habitavit quoniam
 noluerunt sequi deos patrum suorum qui erant in terra Chaldeorum ⁸ deserentes itaque caerimonias
 patrum suorum quae in multitudine deorum erant ⁹ unum Deum caeli coluerunt qui et praecepit
 eis ut exirent inde et habitarent in Charam cumque cooperuisset omnem terram fames descenderunt
 in Aegyptum illicque per quadringentos annos sic multiplicati sunt ut dinumerari eorum non possit
¹⁰ exercitus cumque gravaret eos rex Aegypti atque in aedificationibus urbium suarum in luto et
 latere subiugasset eos clamaverunt ad Deum suum et percussit totam terram Aegypti plagis variis
¹¹ cumque eiecissent eos a se Aegyptii et cessasset plaga ab eis et iterum eos vellent capere et ad
 suum servitium revocare ¹² fugientibus his Deus caeli mare aperuit ita ut hinc inde aquae quasi
 murus solidarentur et isti pede sicco fundum maris perambulando transirent ¹³ in quo loco dum
 innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur ita aquis coopertus est ut non remaneret
 vel unus qui factum posteris nuntiaret ¹⁴ egressis etiam mare Rubrum deserta Sina montis occurrerunt
 in quibus numquam homo habitare potuit vel filius hominis requievit ¹⁵ illic fontes amari obdulcati
 sunt eis ad bibendum et per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt ¹⁶ ubicumque
 ingressi sunt sine arcu et sagitta et absque scuta et gladio Deus eorum pro eis pugnavit et vicit ¹⁷ et
 non fuit qui insultaret populo isti nisi quando recessit a cultura Domini Dei sui ¹⁸ quotienscumque
 autem praeter ipsum Deum suum alterum coluerunt dati sunt in praedam et in gladium et in
 obprobrium ¹⁹ quotienscumque autem paenituerunt se recessisse a cultura Dei sui dedit eis Deus
 caeli virtutem resistendi ²⁰ denique Chananeum regem et Iebuseum et Ferezeum et Hettheum et
 Eveum et Amorream et omnes potentes in Esebon prostraverunt et terras eorum et civitates eorum
 ipsi possederunt ²¹ et usque dum non peccarent in conspectu Dei sui erant cum illis bona Deus

²²
 enim illorum odit iniquitatem ²² nam et ante hos annos cum recessissent a via quam dederat illis
 Deus ut ambularent in eam exterminati sunt proeliis multis nationibus et plurimi eorum captivi
²³
 abducti sunt in terram non suam ²³ nuper autem reversi ad Deum suum ex dispersione qua dispersi
 fuerant adunati sunt et ascenderunt montana haec omnia et iterum possident Hierusalem ubi sunt
²⁴
 sancta eorum ²⁴ nunc ergo meus domine perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei
 eorum ascendamus ad illos quoniam tradens tradet illos Deus eorum tibi et subiugati erunt sub iugo
²⁵
 potentiae tuae ²⁵ si autem non est offensio populi huius coram Deo suo non poterimus resistere
²⁶
 illis quoniam Deus eorum defendet illos et erimus in obprobrium universae terrae ²⁶ et factum est
 cum cessasset loqui Achior verba irati sunt omnes magnates Holofernus et cogitabant interficere
²⁷
 eum dicentes ad alterutrum ²⁷ quis iste est qui filios Israhel posse dicat resistere regi
 Nabuchodonosor et exercitibus eius homines inermes et sine virtute et sine peritia artis pugnae
²⁸
 ut ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos ascendemus in montana et cum capti fuerint potentes
²⁹
 eorum tunc cum eisdem gladio transverberabitur ²⁹ ut sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor
 deus terrae est et praeter ipsum alius non est

Chapter 6

¹
 factum est autem cum cessassent loqui indignatus Holofernus vehementer dixit ad Achior
²
 quoniam prophetasti nobis dicens quod gens Israhel defendatur a Deo suo ut ostendam tibi quia
³
 non est deus nisi Nabuchodonosor ³ cum percusserimus eos omnes sicut hominem unum tunc et
⁴
 ipse cum illis Assyriorum gladio interibis et omnis Israhel tecum perditione disperiet ⁴ et probabis
 quoniam Nabuchodonosor dominus sit universae terrae tuncque gladius militiae meae transiet per
 latera tua et confixus cades inter vulneratos Israhel et non respirabis ultra donec extermineris cum
⁵
 illis ⁵ porro autem si prophetiam tuam veram existimas non concidat vultus tuus et pallor qui faciem
⁶
 tuam obtinuit abscedat a te si verba mea haec putas impleri non posse ⁶ ut autem noveris quia simul
 cum illis haec experieris ecce ex hac hora illorum populo sociaberis ut dum dignas mei gladii poenas
⁷
 exceperint ipse simul ultioni subiaceas ⁷ tunc Holofernus praecepit servis suis ut comprehenderent
⁸
 Achior ut ducerent eum in Bethuliam et traderent eum in manu filiorum Israhel ⁸ et accipientes
 eum servi Holofernus profecti sunt per campestria sed cum adpropinquassent ad montana exierunt

9
 contra eos fundibalarum illi autem divertentes a latere montis ligaverunt Achior ad arborem manibus
 et pedibus et sic vinctum de restibus dimiserunt eum et reversi sunt ad dominum suum 10
 filii Israhel descendentes de Bethulia venerunt ad eum quem solventes duxerunt ad Bethuliam atque
 in medio populi illum statuentes percontati sunt quid rerum esset quod illum vinctum Assyrii
 reliquissent 11
 in diebus illis erant illic principes Ozias filius Micha de tribu Symeon et Carmi qui
 et Gothonihel 12
 in medio itaque seniorum et in conspectu omnium Achior dixit omnia quae locutus
 ipse fuerat ab Holoferne interrogatus et qualiter populus Holofernus voluisset propter hoc verbum
 interficere eum 13
 quemadmodum ipse Holofernus iratus iusserit eum Israhelitis hac de causa tradi
 ut dum vinceret filios Israhel tunc etiam ipsum Achior diversis iubeat suppliciis interire propter
 hoc quod dixisset Deus caeli defensor eorum est 14
 cumque universa Achior exposuisset omnis
 populus cecidit in faciem adorantes Dominum et communi lamentatione et fletu unianimes preces
 suas Deo effuderunt 15
 dicentes Domine Deus caeli et terrae intuere superbiam illorum et respice
 ad nostram humilitatem et faciem tuorum sanctorum adtende et ostende quia non derelinquis
 praesumentes de te et praesumentes de se et de sua virtute gloriantes humilias 16
 finito itaque fletu
 et per totum diem populorum oratione completa consolati sunt Achior 17
 dicentes Deus patrum
 nostrorum cuius tu virtutem praedicasti ipse tibi hanc dabit vicissitudinem ut eorum magis tu
 interitum videas 18
 cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem servis suis sit et tecum
 Deus in medio nostri ut sicut placuerit tibi ita cum tuis omnibus converseris 19
 tunc Ozias finito
 consilio suscepit eum in domum suam et fecit cenam magnam 20
 et vocatis omnibus presbyteris
 simul expleto ieiunio refecerunt 21
 postea vero convocatus omnis populus et per totam noctem
 intra ecclesiam oraverunt petentes auxilium a Deo Israhel

Chapter 7

1
 Holofernus autem altera die praecepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam 2
 erant
 autem pedites bellatorum centum viginti milia et equites viginti duo milia praeter praeparationes
 virorum illorum quos occupaverat captivitas et adducti fuerant de provinciis et urbibus universae
 iuventutis 3
 omnes pariter paraverunt se ad pugnam contra filios Israhel et venerunt per crepidinem
 montis usque ad apicem qui respicit super Dothain a loco qui dicitur Belma usque Chelmo qui est
 contra Hesdraelon 4
 filii autem Israhel ut viderunt multitudinem illorum prostraverunt se super

terram mittentes cinerem super capita sua unianimes orantes ut Deus Israhel misericordiam suam
 ostenderet super populum suum ⁵ et adsumentes arma sua bellica sederunt per loca quae angusti
 itineris tramitem dirigunt inter montuosa et erant custodientes ea tota die et nocte ⁶ porro Holofernus
 dum circuit per gyrum repperit quod fons qui influebat aquaeductum illorum a parte australi extra
 civitatem dirigeret incidi praecepit aquaeductum eorum ⁷ erant tamen non longe a muris fontes ex
 quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocilandum potius quam ad potandum ⁸ sed filii
 Ammon et Moab accesserunt ad Holofernem dicentes filii Israhel non in lancea nec in sagitta
 confidunt sed montes defendunt illos et muniunt illos colles in praecipitio constituti ⁹ ut ergo sine
 congressione pugnae possis superare eos pone custodes fontium ut non hauriant ex eis et sine gladio
 interficias eos vel certe fatigati tradent civitatem suam quam putant civitatem montibus positam
 superari non posse ¹⁰ et placuerunt verba haec coram Holoferne et coram omnibus satellitibus eius
 et constituit per gyrum centenarios per singulos fontes ¹¹ cumque ista custodia per dies viginti
 fuisset expleta defecerunt cisternae et collectiones aquarum omnibus inhabitantibus in Bethuliam
 ita ut non esset intra civitatem unde satiarentur vel una die quoniam ad mensuram dabatur populis
 aqua cotidie ¹² tunc ad Oziam congregati omnes viri feminaeque iuvenes et parvuli simul omnes
 una voce ¹³ dixerunt iudicet Deus inter nos et te quoniam fecisti in nos mala nolentes loqui pacifice
 cum Assyriis et propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum ¹⁴ et ideo non est qui adiuvet
 cum prosternamur ante oculos eorum in siti et perditione magna ¹⁵ et nunc congregate universos
 qui in civitate sunt ut sponte nos tradamus omnes populo Holofernus ¹⁶ melius est enim ut captivi
 benedicamus Deum viventes quam moriamur et simus obprobrium omni carni cum videamus uxores
 nostras et infantes nostros mori ante oculos nostros ¹⁷ contestamur hodie caelum et terram et Deum
 patrum nostrorum qui ulciscitur nos secundum peccata nostra ut iam tradatis civitatem in manu
 militiae Holofernus et sit finis noster brevis in ore gladii qui longior efficitur in ariditate sitis ¹⁸ et
 cum haec dixissent factus est fletus et ululatus magnus in ecclesia omnibus et per multas horas una
 voce clamaverunt ad Deum dicentes ¹⁹ peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem
 fecimus ²⁰ tu quia pius es miserere nostri aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras et noli
 tradere confitentes te populo qui ignorat te ²¹ ut non dicant inter gentes ubi est Deus eorum ²² et
 cum fatigati his clamoribus et his fletibus lassati siluissent ²³ exurgens Ozias infusus lacrimis
 dixit aequo animo estote fratres et hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam ²⁴ forsitan

enim indignationem suam abscidet et dat gloriam nomini suo ²⁵ si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium faciemus haec verba quae locuti estis

Chapter 8

¹ et factum est cum audisset haec Iudith vidua quae erat filia Merari filii Idox filii Ioseph filii Oziae filii Elai filii Iamnor filii Gedeon filii Rafoin filii Acitob filii Melchiae filii Enam filii Nathaniae filii Salathihel filii Symeon filii Ruben ² et vir eius fuit Manasses qui mortuus est in diebus messis hordiariae ³ instabat enim super alligantes manipulos in campo et venit aestus super caput eius et mortuus est in Bethuliam civitatem suam et sepultus est illic cum patribus suis ⁴ erat autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus et mensibus sex ⁵ et in superioribus domus suae fecit sibi secretum cubiculum in quo cum puellis suis clausa morabatur ⁶ et habens super lumbos suos cilicium ieiunabat omnibus diebus vitae suae praeter sabbata et neomenia et festa domus Israel ⁷ erat autem eleganti aspectu nimis cui vir suus reliquerat divitias multas et familiam copiosam ac possessiones armentis boum et gregibus ovium plenas ⁸ et erat haec in eo omnibus famosissima quoniam timebat Dominum valde nec erat qui loqueretur de illa verbum malum ⁹ haec itaque cum audisset quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet civitatem misit ad presbyteros Chabri et Carmin ¹⁰ et venerunt ad illam et dixit illis quod est hoc verbum in quo ¹¹ consensit Ozias ut tradat civitatem Assyriis si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium ¹² et qui estis vos qui temptatis Dominum ¹³ non est iste sermo qui misericordiam provocet sed potius qui iram excitet et furorem accendat ¹⁴ posuistis vos tempus miserationis Domini et in arbitrium vestrum diem constituistis ei ¹⁵ sed quia patiens est Dominus in hoc ipso paeniteamur et indulgentiam eius lacrimis postulemus ¹⁶ non enim quasi homo Deus sic comminabitur neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur ¹⁷ et ideo humiliemus illi animas nostras et in spiritu constituti humiliato servientes illi ¹⁸ dicamus flentes Domino ut secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum misericordiam suam ut sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum ita etiam de nostra humilitate gloriemur ¹⁸ quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum qui

dereliquerunt Deum suum et adoraverunt deos alienos¹⁹ pro scelere quo dati sunt in gladium et
 in rapinam et in confusionem inimicis suis nos autem alterum deum nescimus praeter ipsum
 20
 expectemus humiles consolationem eius et exquiret sanguinem nostrum de afflictionibus
 inimicorum nostrorum et humiliabit omnes gentes quaecumque insurgunt contra nos et faciet illas
 21
 sine honore Dominus Deus noster²¹ et nunc fratres quoniam vos qui estis presbyteri in populo Dei
 ex vobis pendet anima illorum adloquio vestro corda eorum erigite ut memores sint quia temptati
 22
 sunt patres nostri ut probarentur si vere colerent Deum suum²² memores esse debent quomodo
 pater noster Abraham temptatus est et per multas tribulationes probatus Dei amicus effectus est
 23
 sic Isaac sic Iacob sic Moses et omnes qui placuerunt Deo per multas tribulationes transierunt
 24
 fideles²⁴ illi autem qui temptationes non susceperunt cum timore Domini et patientia sua
 25
 inproperium murmurationis suae contra Dominum protulerunt²⁵ exterminati sunt ab exterminatore
 26
 et a serpentibus perierunt²⁶ et nos ergo non ulciscamur nos pro his quae patimur²⁷ sed reputantes
 peccatis nostris haec ipsa minora esse supplicia flagella Domini quasi servi qui corripimur ad
 28
 emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus²⁸ et dixerunt illi Ozias et presbyteri
 29
 omnia quae locuta es vera sunt et non est in sermonibus tuis ulla reprehensio²⁹ nunc ergo ora pro
 30
 nobis quoniam mulier sancta es et timens Dominum³⁰ et dixit illis Iudith sicut quod loqui potui
 31
 Dei esse cognoscitis³¹ ita quod facere disposui probate si ex Deo est et orate ut firmum faciat
 32
 consilium meum Deus³² stabitis vos ad portam nocte ista et ego exeam cum abra mea et orate ut
 33
 sicut dixistis in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israhel³³ vos autem nolo
 scrutemini actum meum et usque dum renuntiem vobis nihil aliud fiat nisi oratio pro me ad Dominum
 34
 Deum nostrum³⁴ et dixit ad eam Ozias princeps Iudaeae vade in pace et Dominus sit tecum in
 ultione inimicorum nostrorum et revertentes abierunt

Chapter 9

1
 quibus abscedentibus Iudith ingressa est oratorium suum et induens se cilicio posuit cinerem
 2
 super caput suum et prosternens se Domino clamavit ad Dominum dicens² Domine Deus patris
 mei Symeon qui dedisti illi gladium in defensione alienigenarum qui violatores extiterunt in
 3
 coinquinatione sua et denudaverunt femur virginis in confusionem³ et dedisti mulieres eorum in

praedam et filias eorum in captivitatem et omnem praedam in divisionem servis tuis qui zelaverunt
 zelum tuum subveni quaeso te Domine Deus meus mihi viduae⁴ tu enim fecisti priora et illa post
 illa cogitasti et hoc factum est quod ipse voluisti⁵ omnes enim viae tuae paratae sunt et tua iudicia
 in providentia tua posuisti⁶ respice castra Assyriorum nunc sicut tunc castra videre Aegyptiorum
 dignatus es quando post servos tuis armati currebant confidentes in quadrigis et in equitatu suo et
 in multitudine bellatorum⁷ sed aspexisti super castra eorum et tenebrae fatigaverunt eos⁸ tenuit
 pedes eorum abyssus et aquae operuerunt eos⁹ sic fiant et isti Domine qui confidunt in multitudine
 sua et in corribus suis et in contis et in sagittis suis et in lanceis gloriantur¹⁰ et nesciunt quia tu
 ipse es Deus noster qui conteris bella ab initio et Dominus nomen est tibi¹¹ erige brachium tuum
 sicut ab initio et adlide virtutem eorum in virtute tua cadat virtus eorum in iracundiam tuam qui
 promittunt se violare sancta tua et polluere tabernaculum honoris tui et deicere gladio suo cornu
 altaris tui¹² fac Domine ut gladio proprio eius superbia amputetur¹³ capiatur laqueo oculorum
 suorum in me et percuties eum ex labiis caritatis meae¹⁴ da mihi in animo constantiam ut
 contemnam illum et virtutem ut evertam illum¹⁵ erit enim memoriale nominis tui cum manus
 feminea deiecerit eum¹⁶ non enim in multitudine est virtus tua Domine neque in equorum viribus
 voluntas tua nec superbi ab initio placuerunt tibi sed humilium et mansuetorum tibi semper placuit
 deprecatio¹⁷ Deus caelorum creator aquarum et dominus totius creaturae exaudi me miseram
 deprecantem et de tua misericordia praesumentem¹⁸ memento Domine testamenti tui et da verbum
 in ore meo et in corde meo consilium corrobora ut domus tua in tua sanctificatione permaneat¹⁹ et
 omnes gentes agnoscant quoniam tu es Deus et non est alius praeter te

Chapter 10

¹ factum est autem cum cessasset clamare ad Dominum surrexit de loco quo iacuerat prostrata
 Domino² vocavitque abram suam et descendens in domum suam abstulit a se cilicium et exiit se
 vestimentis viduitatis suae³ et lavit corpus suum et unxit se myrro optimo et discriminavit crinem
 capitis sui et inposuit mitram super caput suum et induit se vestimentis iucunditatis suae induitque
 sandalia pedibus suis adsumpsitque dextraliola et lilia et inaures et anulos et omnibus ornamentis
 suis ornavit se⁴ cui etiam Dominus contulit splendorem quoniam omnis ista conpositio non ex

libidine sed ex virtute pendebat et ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliavit ut
 incomparabili decore omnium oculis appareret ⁵ inposuit itaque abrae suae ascopam vini et vas olei
 et pulenta et palatas et panes et caseum et profecta est ⁶ cumque venisset ad portas civitatis
 invenerunt expectantem Oziam et presbyteros civitatis ⁷ qui cum vidissent eam stupentes mirati
 sunt nimis pulchritudinem eius ⁸ nihil tamen interrogantes eam dimiserunt transire dicentes Deus
 patrum nostrorum det tibi gratiam et omne consilium tui cordis sua virtute corroboret ut glorietur
 super te Hierusalem et sit nomen tuum in numero sanctorum et iustorum ⁹ et dixerunt hii qui illic
 erant omnes una voce fiat fiat ¹⁰ Iudith vero orans Dominum transiit portas ipsa et abra eius
¹¹ factum est autem cum descenderet montem circa ortum diei occurrerunt ei exploratores Assyriorum
 et tenuerunt illam dicentes unde venis aut quo vadis ¹² quae respondit filia sum Hebraeorum ideo
 ego fugi a facie eorum quoniam futurum agnovi quod dentur vobis in depraedationem pro eo quod
 contemntes vos noluerunt ultro tradere se ipsos ut invenirent misericordiam in conspectu vestro
¹³ hac de causa cogitavi mecum dicens vadam ad faciem principis Holofernus ut indicem illi secreta
¹⁴ illorum et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos ita ut non cadat unus vir de exercitu eius et
 cum audissent viri verba eius considerabant faciem eius et erat in oculis eorum stupor quoniam
¹⁵ mirabantur pulchritudinem eius nimis et dixerunt ad eam conservasti animam tuam eo quod tale
¹⁶ repperisti consilium ut descenderes ad dominum nostrum hoc autem scias quoniam cum steteris
 in conspectu eius bene tibi faciet et eris gratissima in corde eius duxeruntque illam ad tabernaculum
¹⁷ Holofernus et nuntiantes eam cumque intrasset ante faciem eius statim captus est in suis oculis
¹⁸ Holofernus dixeruntque ad eum satellites eius quis contemnat populum Hebraeorum qui tam
¹⁹ decoras mulieres habent ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus videns itaque
 Holofernem Iudith sedentem in conopeo quod erat ex purpura et auro et zmaragdo et lapidibus
²⁰ pretiosis intextum et cum in faciem eius intendisset adoravit eum prosternens se super terram
 et levaverunt illam servi Holofernus iubente domino suo

Chapter 11

¹ tunc Holofernus dixit ei aequo animo esto et noli pavere in corde tuo quoniam ego numquam
 nocui virum qui voluit servire Nabuchodonosor regi ² populus autem tuus si non contempsisset me

non adlevassem lanceam meam super illum ³ nunc autem dic mihi qua ex causa recessisti ab illis
 et placuit tibi ut venires ad nos ⁴ et dixit illi Iudith sume verba ancillae tuae quoniam si secutus
 fueris verba ancillae tuae perfectam rem faciet Dominus tecum ⁵ vivit enim Nabuchodonosor rex
 terrae et vivit virtus eius quae est in te ad correptionem omnium animarum errantium quoniam non
 solum homines serviunt illi per te sed et bestiae agri obtemperant illi ⁶ nuntiatur enim industria
 animi tui universis gentibus et indicatum est omni saeculo quoniam tu solus bonus et potens es in
 omni regno eius et disciplina tua omnibus provinciis praedicatur ⁷ nec hoc latet quod locutus est
 Achior nec illud ignoratur quod ei iusseris evenire ⁸ constat enim Deum nostrum sic peccatis
 offensum ut mandaverit per prophetas suos ad populum quod tradat eos pro peccatis suis ⁹ et
 quoniam sciunt se offendisse Deum suum filii Israhel tremor tuus super ipsos est ¹⁰ insuper etiam
 fames invasit eos et ab ariditate aquae iam inter mortuos computantur ¹¹ denique hoc ordinant ut
 interficiant pecora sua et sanguinem eorum bibant ¹² et sancta Domini sui quae praecepit Deus
 non contingi in frumento vino et oleo haec cogitaverunt inpendere et volunt consumere quae nec
 manibus deberent contingere ergo quoniam haec faciunt certum est quod in perditione dabuntur
¹³ quod ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis et misit me Dominus haec ipsa nuntiare tibi ¹⁴ ego
 enim ancilla tua Deum colo etiam nunc apud te et exiet ancilla tua et orabo Deum ¹⁵ et dicet mihi
 quando eis reddat peccatum suum et veniens nuntiabo tibi ita ut ego adducam te per mediam
 Hierusalem et habebis omnem populum Israhel sicut oves quibus non est pastor et non latrabit vel
 unus contra te ¹⁶ quoniam haec mihi dicta sunt per providentiam Dei ¹⁷ et quoniam iratus est illis
 Deus hoc ipsa missa sum nuntiare tibi ¹⁸ placuerunt autem omnia verba haec coram Holoferne et
 coram pueris eius et mirabantur ad sapientiam eius et dicebant alter ad alterum ¹⁹ non est talis
 mulier super terram in aspectu in pulchritudine et in sensu verborum ²⁰ et dixit ad illam Holofernis
 bene fecit Deus qui misit te ante populum ut des illum tu in manibus nostris ²¹ et quoniam bona
 est promissio tua si fecerit mihi hoc Deus tuus erit et meus Deus et tu in domo Nabuchodonosor
 magna eris et nomen tuum nominabitur in universa terra

Chapter 12

¹ tunc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius et iussit illic manere eam et constituit
² quid daretur illi de convivio suo cui respondens Iudith dixit nunc non potero manducare ex his
³ quae mihi praecipis tribui ne veniat super me offensio ex his autem quae mihi detuli manducabo
⁴ cui Holofernus ait si defecerint tibi ista quae tecum detulisti quid faciemus tibi et dixit Iudith
⁵ vivit anima tua domine meus quoniam non expendet omnia haec ancilla tua donec faciat Deus in
⁶ manu mea haec quae cogitavi et induxerunt illam servi eius in tabernaculo quo praeceperat et
⁷ petiit dum introiret ut daretur ei copia nocte et ante lucem egrediendi foras ad orationem et deprecandi
⁸ Dominum et praecepit cubiculariis suis ut sicut placeret illi exiret et introiret ad orandum Deum
⁹ suum per triduum et exiebat noctibus in vallem Bethuliae et baptizabat se in fontem aquae et
¹⁰ ut ascendebat orabat Dominum Deum Israhel ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui et
¹¹ introiens munda manebat in tabernaculum usque dum acciperet escam suam in vesperam et
¹² factum est quarto die Holofernus fecit cenam servis suis et dixit ad Bagao eunuchum vade et suade
¹³ Hebraeam illam ut sponte consentiat habitare mecum foedum est enim apud Assyrios si femina
¹⁴ inrideat virum agendo ut immunis transeat ab eo tunc introivit Bagao ad Iudith et dixit non
¹⁵ vereatur bona puella introire ad dominum meum ut honorificetur ante faciem eius et manducet cum
¹⁶ eo et bibat vinum in iucunditate cui Iudith respondit quae ego sum ut contradicam domino meo
¹⁷ omne quod erit ante oculos eius bonum et optimum faciam quicquid autem illi placuerit hoc mihi
¹⁸ erit optimum omnibus diebus vitae meae et surrexit et ornavit se vestimento suo et ingressa stetit
¹⁹ ante faciem eius cor autem Holofernus concussum est erat enim ardens in concupiscentia eius
²⁰ et dixit ad eam Holofernus bibe nunc et accumbe in iucunditate quoniam gratiam invenisti coram
²¹ me et dixit Iudith bibam domine quoniam magnificata est anima mea hodie prae omnibus diebus
²² meis et accepit et manducavit et bibit coram ipso ea quae paraverat illi ancilla eius et iucundus
²³ factus est Holofernus ad illam bibitque vinum nimis multum quantum numquam biberat in vita sua

Chapter 13

¹ ut autem sero factum est festinaverunt servi illius ad hospitia sua et conclusit Bagao ostia
² cubiculi et abiit erant autem omnes fatigati a vino eratque Iudith sola in cubiculo porro

5
 Holofernus iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus dixitque Iudith puellae suae ut staret foras ante
 6
 cubiculum et observaret stetitque Iudith ante lectum orans cum lacrimis et labiorum motu in
 7
 silentio dicens confirma me Domine Deus Israhel et respice in hac hora ad opera manuum mearum
 ut sicut promisisti Hierusalem civitatem tuam erigas et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi
 8
 perficiam et haec cum dixisset accessit ad columnam quae erat ad caput lectuli eius et pugionem
 9
 eius qui in ea ligatus pendeat exsolvit cumque evaginasset illud adprehendit comam capitis eius
 10
 et ait confirma me Domine Deus Israhel in hac hora et percussit bis in cervicem eius et abscidit
 11
 caput eius et abstulit conopeum eius a columnis et evolvit corpus eius truncum et post pusillum
 12
 exivit et tradidit caput Holofernus ancillae suae et iussit ut mitteret illud in peram suam et exierunt
 duae secundum consuetudinem suam quasi ad orationem et transierunt castra et gyrantes vallem
 13
 venerunt ad portam civitatis et dixit Iudith a longe custodibus murorum aperite portas quoniam
 14
 nobiscum est Deus qui fecit virtutem in Israhel et factum est cum audissent viri vocem eius
 15
 vocaverunt presbyteros civitatis et concurrerunt ad eam omnes a minimo usque ad maximum
 16
 quoniam speraverunt eam iam non esse venturam et accendentes luminaria congyraverunt circa
 eam universi illa autem ascendens in eminentiori loco iussit fieri silentium cumque omnes tacuissent
 17
 dixit Iudith laudate Dominum Deum nostrum qui non deseruit sperantes in se et in me ancillam
 18
 suam adimplevit misericordiam suam quam promisit domui Israhel et interfecit in manu mea hostem
 19
 populi sui in hac nocte et proferens de pera caput Holofernus ostendit illis dicens ecce caput
 Holofernus principis militiae Assyriorum et ecce conopeum illius in quo recumbebat in ebrietate
 20
 sua ubi et per manum feminae percussit illum Dominus Deus noster vivit autem ipse Dominus
 quoniam custodivit me angelus eius et hinc euntem et ibi commorantem et inde huc revertentem
 et non permisit me ancillam suam Dominus coinquinari sed sine pollutione peccati revocavit me
 21
 vobis gaudentem in victoria sua in evasione mea in liberatione vestra confiteamur illi omnes
 22
 quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius universi autem adorantes Dominum
 dixerunt ad eam benedixit te Dominus in virtute sua quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros
 23
 porro Ozias princeps populi Israhel dixit ad eam benedicta es tu filia a Domino Deo excelso prae
 24
 omnibus mulieribus super terram benedictus Dominus qui creavit caelum et terram qui te direxit
 25
 in vulnere capitis principis inimicorum nostrorum quia hodie nomen tuum ita magnificavit ut
 non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum pro quibus

non pepercisti animae tuae propter angustias et tribulationem generis tui sed subvenisti ruinae ante
 conspectum Dei nostri ²⁶ et dixit omnis populus fiat fiat ²⁷ porro Achior vocatus venit et dixit ei
 Deus Israhel cui tu testimonium dedisti quod ulciscatur de inimicis suis ipse caput omnium
 incredulorum incidit in hac nocte in manu mea ²⁸ ut probes quia ita est ecce caput Holofernus qui
 in contemptu superbiae suae Deum Israhel contempsit et tibi interitum minabatur dicens cum captus
 fuerit populus Israhel gladio perforari praecipiam latera tua ²⁹ videns autem Achior caput Holofernus
 angustatus prae pavore cecidit in faciem suam super terram et aestuavit anima eius ³⁰ postea vero
 quam resumpto spiritu recreatus est procidit ad pedes eius et adoravit eam et dixit ³¹ benedicta tu
 Deo tuo in omni tabernaculo Iacob quoniam in omni gente quae audierit nomen tuum magnificabit
 Deum Israhel super te

Chapter 14

¹ dixit autem Iudith ad omnem populum audite me fratres suspendite caput hoc super muros
 nostros ² et erit cum exierit sol accipiat unusquisque arma sua et exite cum impetu non ut descendatis
 deorsum sed quasi impetum facientes ³ tunc exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum
 excitandum ad pugnam ⁴ cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernus et invenerint
 eum truncum in suo sanguine volutatum decidet super eos timor ⁵ cumque cognoveritis fugere illos
 ite post illos securi quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris ⁶ tunc Achior videns virtutem
 quam fecit Deus Israhel relicto gentilitatis ritu credidit Deo et circumcidit carnem praeputii sui et
 adpositus est ad populum Israhel et omnis successio generis eius usque in hodiernum diem ⁷ mox
 autem ut ortus est dies suspenderunt super muros caput Holofernus accepitque unusquisque vir arma
 sua et egressi sunt cum grandi strepitu et ululatu ⁸ quod videntes exploratores ad tabernaculum
 cucurrerunt ⁹ porro hii qui in tabernaculo erant venientes et ante ingressum cubiculi perstreptentes
 excitandi gratia inquietudinem arte moliebantur ut non ab excitantibus sed a sonantibus Holofernus
 evigilaret ¹⁰ nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire
¹¹ sed cum venissent duces eius et tribuni et universi maiores exercitus Assyriorum dixerunt
 cubiculariis ¹² intrate et excitate illum quoniam egressi mures de cavernis suis ausi sunt provocare
 ad proelium ¹³ tunc ingressus Bagao cubiculum eius stetit ante cortinam et plausum fecit manibus

14
 suis suspicabatur enim illum cum Iudith dormire sed cum nullum motum iacentis sensu aurium
 caperet accessit proximans ad cortinam et elevans eam videns iacens cadaver absque capite
 Holofernus in suo sanguine tabefactum iacere super terram et clamavit voce magna cum fletu et
 15
 scidit vestimenta sua et ingressus tabernaculum Iudith non invenit eam et exilivit foras ad
 16
 populum et dixit una mulier hebraea fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor ecce
 17
 enim Holofernus iacet in terra et caput ipsius non est in illo quod cum audissent principes virtutis
 Assyriorum sciderunt omnes vestimenta sua et intolerabilis timor et tremor cecidit super eos et
 18
 turbati sunt animi eorum valde et factus est clamor incomparabilis in media castra eorum

Chapter 15

1
 cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset fugit mens et consilium ab eis et
 solo tremore et metu agitati fugae praesidium sumunt 2
 ita ut nullus loqueretur cum proximo suo
 sed inclinato capite relictis omnibus evadere Hebraeos quos armatos venire super se audierant
 3
 fugientes per vias camporum et semitas collium videntes itaque filii Israhel fugientes illos
 4
 descenderunt clangentes tubis et ululantes post ipsos et quoniam Assyrii non adunati in fuga ibant
 praecipites filii autem Israhel uno agmine persequentes debilitabant omnes quos invenire potuissent
 5
 misitque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israhel 6
 omnis itaque regio omnisque urbs
 electam iuventutem misit armatam post eos et persecuti sunt eos in ore gladii quousque pervenirent
 7
 ad extremitatem finium suarum reliqui autem qui erant in Bethulia ingressi sunt castra Assyriorum
 8
 et praedam quam fugientes Assyrii reliquerant abstulerunt et honestati sunt valde hii vero qui
 victores reversi sunt ad Bethuliam omnia quaeque erant illorum abstulerunt secum ita ut non esset
 numerus in pecoribus in iumentis et universis mobilibus eorum ut a minimo usque ad magnum
 9
 omnes divites fierent de praedationibus eorum Ioachim autem summus pontifex de Hierusalem
 10
 venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis ut videret Iudith quae cum exisset ad illum
 benedixerunt illam omnes una voce dicentes tu gloria Hierusalem tu laetitia Israhel tu honorificentia
 11
 populi nostri quia fecisti viriliter et confortatum est cor tuum eo quod castitatem amaveris et
 post virum tuum alterum non scieris ideo et manus Domini confortavit te et ideo eris benedicta in
 12
 aeternum et dixit omnis populus fiat fiat 13
 per dies autem triginta vix collecta est spolia

Assyriorum a populo Israhel¹⁴ porro autem universa quae Holofernus peculiariter fuisse probata sunt dederunt Iudith in auro et argento et vestibus et gemmis et omni suppellectile et tradita sunt illi omnia a populo¹⁵ et omnes populi gaudebant cum mulieribus et virginibus et iuvenibus in organis et citharis

Chapter 16

¹ tunc cantavit canticum hoc Domino Iudith dicens ² incipite Domino in tympanis cantate Deo in cymbalis modulamini illi psalmum novum exaltate et invocate nomen eius ³ Dominus conterens bella Dominus nomen est illi ⁴ qui posuit castra sua in medio populi sui ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum ⁵ venit Assur ex montibus ab aquilone in multitudine fortitudinis suae cuius multitudo obturavit torrentes et equi eorum cooperuerunt valles ⁶ dixit se incensurum fines meos et iuvenes meos occisurum gladio infantes meos dare in praedam et virgines in captivitatem ⁷ Dominus autem omnipotens nocuit eum et tradidit eum in manus feminae et confudit eum ⁸ non enim cecidit potens eorum a iuvenibus nec filii Titan percusserunt eum nec excelsi gigantes inposuerunt se illi sed Iudith filia Merari in specie faciei suae dissolvit eum ⁹ exiit enim se vestimenta viduitatis et induit se vestimenta laetitia in exultatione filiorum Israhel ¹⁰ unxit faciem suam unguento conligavit cincinnos suos mitra ad decipiendum illum ¹¹ sandalia eius rapuerunt oculos eius pulchritudo eius captivam fecit animam eius amputavit pugione cervicem eius ¹² horruerunt Persae constantiam eius et Medi audaciam eius ¹³ tunc ululaverunt castra Assyriorum quando apparuerunt humiles mei arescentes in siti ¹⁴ filii puellarum conpunerunt eos et sicut pueros fugientes occiderunt eos perierunt in proelio a facie Domini mei ¹⁵ hymnum cantemus Domino hymnum novum cantemus Deo nostro ¹⁶ Adonai Domine magnus es tu et praeclarus in virtute et quem superare nemo potest ¹⁷ tibi serviat omnis creatura tua quia dixisti et facta sunt misisti spiritum tuum et creata sunt et non est qui resistat voci tuae ¹⁸ montes a fundamentis movebuntur cum aquis petrae sicut cera liquescent ante faciem tuam ¹⁹ qui autem timent te magni erunt apud te prae omnia ²⁰ vae genti insurgenti super genus meum Dominus enim omnipotens

vindicabit in eis in die iudicii visitabit illos ²¹ dabit enim ignem et vermes in carnes eorum ut
 urantur et sentiant usque in sempiternum ²² et factum est post haec omnis populus post victoriam
 venit ad Hierusalem adorare Dominum et mox ut purificati sunt obtulerunt omnes holocausta et
 vota et repromissiones suas ²³ porro Iudith universa vasa bellica Holofernus quae dedit illi populus
 et conopeum quod ipsa sustulerat in anathema oblivionis ²⁴ erat autem populus iucundus secundum
 faciem sanctorum et per tres menses gaudium huius victoriae celebratum est cum Iudith ²⁵ post
 dies autem illos unusquisque rediit in sua et Iudith magna facta est in Bethulia et praeclarior erat
 universae terrae Israhel ²⁶ erat etiam virtuti castitatis adiuncta ita ut non cognosceret virum omnibus
 diebus vitae suae ex quo defunctus est Manasses vir eius ²⁷ erat autem diebus festis procedens cum
 gloria magna ²⁸ mansit autem in domo viri sui annos centum quinque et dimisit abram suam liberam
 et defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethuliam ²⁹ luxitque illam omnis populus diebus septem
³⁰ in omni autem spatio vitae eius non fuit qui perturbaret Israhel et post mortem eius annis multis

Laodiceans

Chapter 1

¹ Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum, fratribus qui
 sunt Laodiciae. ² gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino Iesu Christo. ³ gratias ago Christo per
 omnem orationem meam, quod permanentes estis in eo et perseverantes in operibus eius, promissum
 expectantes in diem iudicii. ⁴ neque destituant vos quorundam vaniloquia insinuantium, ut vos
 evertant a veritate evangelii quod a me praedicatur. ⁵ et nunc faciet Deus, ut qui sunt ex me ad
 profectum veritatis evangelii deservientes et facientes benignitatem operum quae salutis vitae
 aeternae ⁶ et nunc palam sunt vincula mea quae patior in Christo; quibus laetor et gaudeo. ⁷ et hoc
 mihi est ad salutem perpetuam; quod ipsum factum orationibus vestris et administrantem Spiritum
 Sanctum, sive per vitam sive per mortem. ⁸ est enim mihi vere vita in Christo et mori gaudium.
⁹ et in ipsum in vobis faciet misericordiam suam, ut eandem dilectionem habeatis et sitis unianimes.
¹⁰ ergo, dilectissimi, ut audistis praesentia mei, ita retinete et facite in timore Dei, et erit vobis vita

in aeternum; ¹¹ est enim Deus qui operatur in vos. ¹² et facite sine retractu quaecumque facitis.
¹³ et quod est, dilectissimi, gaudete in Christo. et praecavete sordidos in lucro. ¹⁴ omnes sint
 petitiones vestrae palam apud Deum. et estote firmi in sensu Christi. ¹⁵ et quae integra et vera et
 pudica et iusta et amabilia facite. ¹⁶ et quae audistis et accepistis, in corde retinete, et erit vobis
¹⁷ pax. ¹⁸ salutate omnes fratres in osculo sancto. ¹⁹ salutant vos sancti. ¹⁹ gratia Domini Iesu cum
 spiritu vestro.

1 Maccabees

Chapter 1

¹ et factum est postquam percussit Alexander Philippi Macedo qui primus regnavit in Graecia
 egressus de terra Cethim Darium regem Persarum et Medorum ² constituit proelia multa et omnium
³ obtinuit munitiones et interfecit reges terrae et pertransiit usque ad fines terrae et accepit spolia
⁴ multitudinis gentium et siluit terra in conspectu eius et congregavit virtutem exercituum fortem
⁵ nimis et exaltatum est et elevatum cor eius et obtinuit regiones gentium et tyrannos et facti sunt
⁶ illi in tributum et post haec decidit in lectum et cognovit quia moritur ⁷ et vocavit pueros suos
⁸ nobiles qui secum erant nutriti a iuventute et divisit illis regnum suum cum adhuc viveret et
⁹ regnavit Alexander annis duodecim et mortuus est et obtinuerunt pueri eius regnum unusquisque
¹⁰ in loco suo et inposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius et filii eorum post eos annis
¹¹ multis et multiplicata sunt mala in terra et exiit ex eis radix peccatrix Antiochus Inlustris filius
 Antiochi regis qui fuerat Romae obses et regnavit in anno centesimo tricesimo et septimo regni
¹² Graecorum in diebus illis exierunt ex Israhel filii iniqui et suaserunt multis dicentes eamus et
 disponamus testamentum cum gentibus quae circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis invenerunt
¹³ nos multa mala et bonus visus est sermo in oculis eorum ¹⁴ et destinaverunt aliqui de populo
¹⁵ et abierunt ad regem et dedit illis potestatem ut facerent iustitiam gentium et aedificaverunt
¹⁶ gymnasium in Hierosolymis secundum leges nationum et fecerunt sibi praepudia et recesserunt

a testamento sancto et iuncti sunt nationibus et venundati sunt ut facerent malum ¹⁷ et paratum est
 regnum in conspectu Antiochi et coepit regnare in terra Aegypti ut regnaret super duo regna ¹⁸ et
 intravit in Aegyptum in multitudine gravi in curribus et elephantis et equitibus et copiosa navium
 multitudine ¹⁹ et constituit bellum adversus Ptolomeum regem Aegypti et veritus est Ptolomeus a
 facie eius et fugit et ceciderunt vulnerati multi ²⁰ et comprehendit civitates munitas in terra Aegypti
 et accepit spolia terrae Aegypti ²¹ et convertit Antiochus postquam percussit Aegyptum in centesimo
 et quadragesimo et tertio anno et ascendit ad Israhel ²² et ascendit Hierosolymis in multitudine
 gravi ²³ et intravit in sanctificationem cum superbia et accepit altare aureum et candelabrum luminis
 et universa vasa eius et mensam propositionis et libatoria et fialas et mortariola aurea et velum et
 coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat et comminuit omnia ²⁴ et accepit argentum
 et aurum et vasa concupiscibilia et accepit thesauros occultos quos invenit et sublatis omnibus abiit
 in terram suam ²⁵ et fecit caedem hominum et locutus est superbia magna ²⁶ et factus est planctus
 magnus in Israhel et in omni loco eorum ²⁷ et ingemuerunt principes et seniores virgines et iuvenes
 infirmati sunt et speciositas mulierum inmutata est ²⁸ omnis maritus sumpsit lamentum quae
 sedebant in toro maritali lugebant ²⁹ et commota est terra super habitantes in ea et universa domus
 Iacob induit confusionem ³⁰ et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in civitates
 Iuda et venit Hierusalem cum turba magna ³¹ et locutus est ad eos verba pacifica in dolo et
 crediderunt ei ³² et inruit super civitatem repente et percussit eam plaga et perdidit populum multum
 ex Israhel ³³ et accepit spolia civitatis et succendit eam igni et destruxit domos eius et muros eius
 in circuitu ³⁴ et captivas duxerunt mulieres et natos et pecora possederunt ³⁵ et aedificaverunt
 civitatem David muro magno et firmo et turribus firmis et facta est illis in arcem ³⁶ et posuerunt
 illic gentem peccatorum viros iniquos et convaluerunt in ea et posuerunt arma et escas et
 congregaverunt spolia Hierusalem ³⁷ et reposuerunt illic et facti sunt in laqueum magnum ³⁸ et
 factum est hoc ad insidias sanctificationi et in diabolum malum in Israhel ³⁹ et effuderunt sanguinem
 innocentem per circuitum sanctificationis et contaminaverunt sanctificationem ⁴⁰ et fugerunt
 habitatores Hierusalem propter eos et facta est habitatio exterorum et facta est extera semini suo et
 nati eius reliquerunt eam ⁴¹ sanctificatio eius desolata est sicut solitudo dies festi eius conversi

sunt in luctum sabbata eius in obprobrium honores eius in nihilum ⁴² secundum gloriam eius
 multiplicata est ignominia eius et sublimitas eius conversa est in luctum ⁴³ et scripsit rex Antiochus
 omni regno suo ut esset omnis populus unus et reliquerunt unusquisque legem suam ⁴⁴ et
 consenserunt omnes gentes secundum verbum regis Antiochi ⁴⁵ et multi ex Israhel consenserunt
 ei et sacrificaverunt idolis et coinquinaverunt sabbatum ⁴⁶ et misit rex Antiochus libros per manus
 nuntiorum in Hierusalem et in omnes civitates Iudae ut sequerentur legem gentium terrae ⁴⁷ et
 prohiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo Dei ⁴⁸ et prohiberent celebrari
 sabbatum et dies sollemnes ⁴⁹ et coinquinari sancta et sanctum populum Israhel ⁵⁰ et iussit aedificari
 aras et templa et idola et immolari carnes suillas et pecora communia ⁵¹ et relinquere filios suos
 incircumcisos et coinquinari animas eorum in omnibus inmundis et abominationibus ita ut
 obliviscerentur legem et inmutarent omnes iustificationes Dei ⁵² et quicumque non fecisset secundum
 verbum regis Antiochi moreretur ⁵³ secundum omnia verba haec scripsit omni regno suo et
 praeposuit principes populo qui haec fieri cogerent ⁵⁴ et iusserunt civitatibus Iudae sacrificare
⁵⁵ et congregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem Domini et fecerunt mala super
 terram ⁵⁶ et effugaverunt populum Israhel in abditis et in absconditis fugitivorum locis ⁵⁷ die
 quintadecima mensis casleu quinto et quadragesimo anno aedificavit rex Antiochus abominandum
 idolum desolationis super altare Dei et per universas civitates Iudae in circuitu aedificaverunt aras
⁵⁸ et ante ianuas domorum et in plateis incendebant tura et sacrificabant ⁵⁹ et libros legis Dei
 conbuserunt igni scindentes eos ⁶⁰ et apud quemcumque inveniebantur libri testamenti Domini et
 quicumque observabant legem Domini secundum edictum regis trucidabant eum ⁶¹ in virtute sua
 faciebant haec populo Israhel qui inveniebantur in omni mense in civitatibus ⁶² et quinta et vicesima
 die mensis sacrificabant super aram quae erat contra altare ⁶³ et mulieres quae circumcidebant
 filios suos trucidabantur secundum iussum regis Antiochi ⁶⁴ et suspendebant pueros a cervicibus
 per universas domos eorum et eos qui circumciderunt eos trucidabant ⁶⁵ et multi de populo Israhel
 definierunt apud se ut non manducarent inmundum et elegerunt magis mori quam cibis coinquinari
⁶⁶ inmundis ⁶⁷ et noluerunt infringere legem Dei sanctam et trucidati sunt ⁶⁷ et facta est ira magna
 super populum valde

Chapter 2

¹ in illis diebus surrexit Matthathias filius Iohannis filii Simeonis sacerdos ex filiis Ioarim ab
 Hierusalem et consedit in monte Modin ² et habebat filios quinque Iohannan qui cognominabatur
 Gaddis ³ et Simeon qui cognominabatur ⁴ Thasi et Iudas qui vocabatur Macchabeus ⁵ et Eleazarus
 qui cognominabatur Abaron et Ionathas qui cognominabatur Apphus ⁶ hii viderunt mala quae
 fiebant in populo Iuda et in Hierusalem ⁷ et dixit Matthathias vae mihi ut quid natus sum videre
 contritionem populi mei et contritionem civitatis sanctae et sedere illic cum datur in manibus
 inimicorum ⁸ sancta in manu extraneorum facta sunt templum eius sicut homo ignobilis ⁹ vasa
 gloriae eius captiva abducta sunt trucidati sunt iuvenes eius in plateis et iuvenes eius ceciderunt
 gladio inimicorum ¹⁰ quae gens non hereditavit regnum eius et non obtinuit spolia eius ¹¹ omnis
 compositio eius ablata est quae erat libera facta est ancilla ¹² et ecce sancta nostra et pulchritudo
 nostra et claritas nostra desolata est et coinquinaverunt eam gentes ¹³ quo ergo nobis adhuc vivere
¹⁴ et scidit Matthathias et filii eius vestimenta sua et operuerunt se ciliciis et planxerunt valde ¹⁵ et
 venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho ut cogèrent eos qui confugerant in civitate Modin
 immolare et accendere et a lege Dei discedere ¹⁶ et multi de populo Israhel consentientes accesserunt
 ad eos sed Matthathias et filii eius constanter steterunt ¹⁷ et respondentes qui missi erant ab Antiocho
 dixerunt Matthathiae princeps et clarissimus et magnus es in hac civitate et ornatus filiis et fratribus
¹⁸ ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerunt omnes gentes et viri Iuda et qui remanserunt
 in Hierusalem et eris tu et filii tui inter amicos regis et amplificatus argento et auro et muneribus
¹⁹ multis et respondit Matthathias et dixit magna voce et si omnes gentes regi Antiocho oboediunt
 ut discedat unusquisque a servitute patrum suorum et consentiunt mandatis eius ²⁰ ego et filii mei
 et fratres mei oboedimus legi patrum nostrorum ²¹ propitius sit nobis Deus non est nobis utile
 relinquere legem et iustitias Dei ²² non audibimus verba regis Antiochi nec sacrificabimus
 transgredientes legis nostrae mandata ut eamus altera via ²³ et ut cessavit loqui verba haec accessit
 quidam Iudaeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin secundum iussum
 regis ²⁴ et vidit Matthathias et doluit et contremuerunt renes eius et ascendit furor eius secundum
 iudicium legis et insiliens trucidavit eum super aram ²⁵ sed et virum quem miserat rex Antiochus

qui cogebat immolari occidit in ipso tempore et aram destruxit ²⁶ et zelatus est legem sicut fecit
 Finees Zambri filio Salomi ²⁷ et exclamavit Matthathias voce magna dicens omnis qui zelum habet
 legis statuens testamentum exeat post me ²⁸ et fugit ipse et filii eius in montes et reliquerunt
 quaecumque habebant in civitate ²⁹ tunc descenderunt multi quaerentes iudicium et iustitiam in
 desertum ³⁰ ut sederent ibi ipsi et filii eorum et mulieres eorum et pecora eorum quoniam
 induraverunt super eos mala ³¹ et renuntiatum est viris regis et exercitui qui erat in Hierusalem
 civitate David quoniam discessissent viri quidam qui dissipaverunt mandatum regis in loca occulta
 in deserto et abissent post illos multi ³² et statim perrexerunt ad eos et constituerunt adversus eos
 proelium in die sabbatorum ³³ et dixerunt ad eos resistitis et nunc adhuc exite et facite secundum
 verbum regis et vivetis ³⁴ et dixerunt non exhibimus neque faciemus verbum regis ut polluamus
 diem sabbatorum ³⁵ et concitaverunt adversus eos proelium ³⁶ et non responderunt eis nec
 oppilaverunt loca occulta ³⁷ dicentes moriamur omnes in simplicitate nostra et testes erunt super
 nos caelum et terra quod iniuste perditis nos ³⁸ et intulerunt eis bellum sabbatis et mortui sunt ipsi
 et uxores eorum et filii eorum et pecora eorum usque ad mille animas hominum ³⁹ et cognovit
 Matthathias et amici eius et luctum habuerunt super eos valde ⁴⁰ et dixit vir proximo suo si omnes
 fecerimus sicut fratres nostri fecerunt et non pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris
 et iustificationibus nostris citius disperdent nos a terra ⁴¹ et cogitaverunt in illa die dicentes omnis
 homo quicumque venerit ad nos in bello die sabbatorum pugnemus adversus eum et non moriemur
 omnes sicut mortui sunt fratres nostri in occultis ⁴² tunc congregata est ad eos synagoga Asideorum
 fortis viribus ex Israhel omnis voluntarius in lege ⁴³ et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad
 eos et facti sunt illis ad firmamentum ⁴⁴ et collegerunt exercitum et percusserunt peccatores in ira
 sua et viros iniquos in indignatione sua et ceteri fugerunt ad nationes ut evaderent ⁴⁵ et circuivit
 Matthathias et amici eius et destruxerunt aras ⁴⁶ et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot
 invenerunt in finibus Israhel in fortitudine ⁴⁷ et persecuti sunt filios superbiae et prosperatum est
 opus in manu eorum ⁴⁸ et obtinuerunt legem de manibus gentium et de manibus regum et non
 dederunt cornu peccatori ⁴⁹ et adpropinquaverunt dies Matthathiae moriendi et dixit filiis suis nunc

confortata est superbia et castigatio et tempus eversionis et ira indignationis ⁵⁰ nunc ergo o filii
⁵¹ aemulatores estote legis et date animas vestras pro testamento patrum et mementote operum
 patrum quae fecerunt in generationibus suis et accipietis gloriam magnam et nomen aeternum
⁵² Abraham nonne in temptatione inventus est fidelis et reputatum est ei ad iustitiam ⁵³ Ioseph in
 tempore angustiae suae custodivit mandatum et factus est dominus Aegypti ⁵⁴ Finees pater noster
 zelando zelum Dei accepit testamentum sacerdotii aeterni ⁵⁵ Iesus dum implet verbum factus est
 dux Israhel ⁵⁶ Chaleb dum testificatur in ecclesia accepit hereditatem ⁵⁷ David in sua misericordia
 consecutus est sedem regni in saecula ⁵⁸ Helias dum zelat zelum legis receptus est in caelum
⁵⁹ Ananias Azarias Misahel credentes liberati sunt de flamma ⁶⁰ Danihel in sua simplicitate liberatus
 est de ore leonum ⁶¹ et ita cogitate per generationem et generationem quia omnes qui sperant in
 eum non infirmantur ⁶² et a verbis viri peccatoris non timueritis quia gloria eius stercus et vermis
⁶³ est hodie extollitur et cras non invenietur quia conversus est in terram suam et cogitatio eius
⁶⁴ periet vos ergo filii confortamini et viriliter agite in lege quia in ipsa gloriosi eritis ⁶⁵ et ecce
⁶⁶ Simeon frater vester scio quod vir consilii est ipsum audite semper et ipse vobis erit pater et
 Iudas Macchabeus fortis viribus a iuventute sua sit vobis princeps militiae et ipse aget bellum populi
⁶⁷ et vos adducetis ad vos omnes factores legis et vindicate vindictam populi vestri ⁶⁸ et retribuete
 retributionem gentibus et intendite in praeceptum legis ⁶⁹ et benedixit eos et adpositus est ad patres
⁷⁰ suos et defunctus est centesimo et quadragesimo et sexto anno et sepultus est a filiis suis in
 sepulchris patrum suorum in Modin et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno

Chapter 3

¹ et surrexit Iudas qui vocabatur Macchabeus filius eius pro eo ² et adiuvabant eum omnes
 fratres eius et universi qui se coniunxerant patri eius et proeliabantur proelium Israhel cum laetitia
³ et dilatavit gloriam populo suo et induit se lorica sicut gigans et succinxit se arma bellica sua
 in proeliis et protegebat castra gladio suo ⁴ similis factus est leoni in operibus suis et sicut catulus
 leonis rugiens in venatione ⁵ et persecutus est iniquos perscrutans eos et qui conturbabant populum

suum succendit flammis⁶ et repulsi sunt inimici prae timore eius et omnes operarii iniquitatis
 conturbati sunt et directa est salus in manu eius⁷ et exacerbabat reges multos et laetificabat Iacob
 in operibus suis et in saeculum memoria eius in benedictione⁸ et perambulavit civitates Iuda et
 perdidit impios ex eis et avertit iram ab Israhel⁹ et nominatus est usque ad novissimum terrae et
 congregavit pereuntes¹⁰ et congregavit Apollonius gentes et a Samaria virtutem multam et magnam
 ad bellandum contra Israhel¹¹ et cognovit Iudas et exiit obviam illi et percussit et occidit illum et
 ceciderunt vulnerati multi et reliqui fugerunt¹² et accepit spolia eorum et gladium Apollonii abstulit
 Iudas et erat pugnans in eo omnibus diebus¹³ et audivit Seron princeps exercitus Syriae quod
 congregavit Iudas congregationem et ecclesiam fidelium secum¹⁴ et ait faciam mihi nomen et
 glorificabor in regno et debellabo Iudam et eos qui cum ipso sunt qui spernebant verbum regis
¹⁵ et praeparavit se et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarii ut facerent vindictam
 in filios Israhel¹⁶ et adpropinquaverunt usque Bethoron et exivit Iudas obviam illi cum paucis
¹⁷ ut viderunt autem exercitum venientem sibi obviam dixerunt Iudae quomodo poterimus pauci
 pugnare ad multitudinem tantam tam fortem et nos fatigati sumus ieiunio hodie¹⁸ et ait Iudas facile
 est concludi multos in manus paucorum et non est differentia in conspectu Dei caeli liberare in
¹⁹ multis et in paucis quia non in multitudine exercitus victoria belli sed de caelo fortitudo est
²⁰ ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci et superba ut disperdant nos et uxores nostras et
²¹ filios nostros et ut spolient nos nos vero pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris
²² et ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram vos autem ne timueritis eos²³ ut cessavit
²⁴ autem loquens insiluit in eos subito et contritus est Seron et exercitus eius in conspectu ipsius et
 persequabatur eum in descensu Bethoron usque in campum et ceciderunt ex eis octingenti viri
²⁵ reliqui autem fugerunt in terram Philisthim et cecidit timor Iudae ac fratrum eius et formido
²⁶ super omnes gentes in circuitu eorum et pervenit ad regem nomen eius et de proeliis Iudae
²⁷ narrabant omnes gentes ut audivit autem Antiochus sermones istos iratus est animo et misit et
²⁸ congregavit exercitum universi regni sui castra fortia valde et aperuit aerarium suum et dedit
²⁹ stipendia exercitui in annum et mandavit illis ut essent parati ad omnia et vidit quod defecit
 pecunia de thesauris et tributa regionis modica propter dissensionem et plagam quam fecit in terra

30
 ut tolleret legitima quae erant a primis diebus et timuit ne non haberet et semel et bis in sumptus
 et donativa quae dederat ante larga manu et abundaverat super reges qui ante eum fuerant
 31
 consternatus erat animo valde et cogitavit ire in Persidem et accipere tributa regionum et
 32
 congregare argentum multum et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia
 33
 regia a flumine Eufraten usque ad flumen Aegypti et ut nutriret Antiochum filium suum donec
 34
 rediret et tradidit ei medium exercitum et elefantos et mandavit ei de omnibus quae volebat et
 35
 de inhabitantibus Iudaeam et Hierusalem ut mitteret ad eos exercitum ad conterendam et
 36
 extirpandam virtutem Israhel et reliquias Hierusalem et auferendam memoriam de loco et ut
 constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum et sorte distribueret terram
 37
 eorum et rex adsumpsit partem exercitus residui et exivit ab Antiochia civitate regni sui anno
 centesimo et quadragesimo et septimo et transfretavit Eufraten flumen et perambulabat superiores
 38
 regiones et elegit Lysias Ptolomeum filium Dorimini et Nicanorem et Gorgiam viros potentes
 39
 ex amicis regis et misit cum eis quadraginta milia virorum et septem milia equitum ut venirent
 40
 in terram Iuda et disperderent eam secundum verbum regis et processerunt ut irent cum universa
 41
 virtute sua et venerunt et adplicuerunt Ammaum in terra campestri et audierunt mercatores
 regionum nomen eorum et acceperunt argentum et aurum multum valde et pueros et venerunt in
 castra ut acciperent filios Israhel in servos et additi sunt ad eos exercitus Syriae et terrae
 42
 alienigenarum et vidit Iudas et fratres eius quia multiplicata sunt mala et exercitus adplicabat
 ad fines eorum et cognoverunt verba regis quae mandavit populo facere in interitum et
 43
 consummationem et dixerunt unusquisque ad proximum suum erigamus deiectionem populi
 44
 nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris et congregatus est conventus ut essent
 45
 parati in proelium et ut orarent et peterent misericordiam et miserationes et Hierusalem non
 habitabatur sed erat sicut desertum non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis eius et sanctum
 conculcabatur et filii alienigenarum erant in arce ibi erat habitatio gentium et ablata est voluptas
 46
 ab Iacob et defecit ibi tibia et cithara et congregati sunt et venerunt in Masefat contra Hierusalem
 47
 quia locus orationis erat in Masefat ante Israhel et ieiunaverunt illa die et induerunt se ciliciis
 48
 et cinere in capite suo et destituerunt vestimenta sua et expanderunt librum legis de quibus
 49
 scrutabantur gentes similitudinem simulacrorum suorum et adtulerunt ornamenta sacerdotalia

et primitias et decimas et suscitaverunt nazoreos qui impleverant dies ⁵⁰ et clamaverunt voce magna
 in caelum dicentes quid faciemus istis et quo eos ducemus ⁵¹ et sancta tua conculcata sunt et
 contaminata sunt et sacerdotes tui in luctu et humilitate ⁵² et ecce nationes convenerunt adversum
 nos ut nos disperdant tu scis quae cogitant in nos ⁵³ quomodo poterimus subsistere ante facies
 illorum nisi tu adiuves nos ⁵⁴ et tubis exclamaverunt voce magna ⁵⁵ et post hoc constituit Iudas
 duces populi tribunos et centuriones et pentecontarcos et decuriones ⁵⁶ et dixit his qui aedificabant
 domos et sponsabant uxores et plantabant vineas et formidolosis ut redirent unusquisque in domum
 suam secundum legem ⁵⁷ et moverunt castra et conlocaverunt ad austrum Ammaum ⁵⁸ et ait Iudas
 accingimini et estote filii potentes et estote parati in mane ut pugnetis adversus nationes has quae
 convenerunt disperdere nos et sancta nostra ⁵⁹ quoniam melius est nos mori in bello quam videre
 mala gentis nostrae et sanctorum ⁶⁰ sicut autem fuerit voluntas in caelo sic fiat

Chapter 4

¹ et adsumpsit Gorgias quinque milia virorum et mille equites electos et moverunt castra nocte
² ut adplicarent ad castra Iudaeorum et percuterent eos subito et filii qui erant ex arce erant illi duces
³ et audivit Iudas et surrexit ipse et potentes percutere virtutem exercituum regis quae erat in
 Ammaum ⁴ adhuc enim dispersus erat exercitus a castris ⁵ et venit Gorgias in castra Iudae noctu
 et neminem invenit et quaerebant eos in montibus quoniam dixit fugiunt hii a nobis ⁶ et cum dies
 factus esset apparuit Iudas in campo cum tribus milibus virorum tantum quia tegumenta et gladios
 non habebant ⁷ et viderunt castra gentium valida et loricatedos et equitatus in circuitu eorum et hii
 docti proelium ⁸ et ait Iudas viris qui secum erant ne timueritis multitudinem eorum et impetum
 eorum ne formidetis ⁹ mementote qualiter salvi facti sunt patres nostri in mari Rubro cum sequeretur
 eos Pharaon cum exercitu ¹⁰ et nunc clamemus in caelum et miserebitur nostri et testamenti patrum
 nostrorum et conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie ¹¹ et scient omnes gentes quia
 est qui redimat et liberet Israhel ¹² et levaverunt alienigenae oculos suos et viderunt eos venientes

13 et exierunt de castris in proelium et tuba cecinerunt hii qui fuerant cum Iuda 14 et
 congressi sunt et contritae sunt gentes et fugerunt in campum 15 novissimi autem ceciderunt gladio
 et persecuti sunt eos usque Gesoron et usque in campos Idumeae et Azoti et Iamniae et ceciderunt
 ex illis ad tria milia virorum 16 et reversus est Iudas et exercitus eius sequens eum 17 et dixit ad
 populum non concupiscatis spolia quia bellum contra nos est 18 et Gorgias et exercitus eius in
 monte prope nos sed state contra inimicos nostros et expugnate eos et post hoc sumetis spolia 19 et
 adhuc loquente Iuda haec apparuit pars quaedam prospiciens de monte 20 et vidit quod in fugam
 conversi sunt et succensa sunt castra fumus enim qui videbatur declarabat quod factum est 21 quibus
 illi conspectis timuerunt valde aspicientes simul et Iudam et exercitum in campo paratum ad proelium
 22 et fugerunt omnes in campo alienigenarum 23 et Iudas reversus est ad spolia castrorum et
 acceperunt aurum multum et argentum et hyacinthum et purpuram marinam et opes magnas 24 et
 conversi hymnum canebant et benedicebant in caelum quoniam bonum est quoniam in saeculum
 misericordia eius 25 et facta est salus magna in Israhel in illa die 26 quicumque autem alienigenarum
 evaserunt venerunt et nuntiaverunt Lysiae universa quae acciderant 27 quibus auditis ille consternatus
 est animo deficiebat quod non qualia voluit talia contigerunt in Israhel et qualia mandavit rex 28 et
 sequenti anno congregavit electorum virorum sexaginta milia et equitum quinque milia ut debellaret
 eos 29 et venerunt in Iudaeam et castra posuerunt in Bethoron et occurrit illis Iudas cum decem
 milibus viris 30 et viderunt exercitum fortem et oravit et dixit benedictus es salvator Israhel qui
 contrivisti impetum potentis in manu servi tui David et tradidisti castra alienigenarum in manus
 Ionathae filii Saul et armigeri eius 31 conclude exercitum istum in manu populi tui Israhel et
 confundantur in exercitu suo et equitibus 32 da illis formidinem et tabefac audaciam virtutis eorum
 et commoveantur contritione sua 33 deice eos gladio diligentium te et conlaudent te omnes qui
 noverunt nomen tuum in hymnis 34 et commiserunt et ceciderunt de exercitu Lysiae quinque milia
 virorum 35 videns autem Lysias suorum fugam et Iudaeorum audaciam et quod parati sunt aut
 vivere aut mori fortiter abiit Antiochiam et elegit milites ut multiplicatus rursus veniret in Iudaeam
 36 dixit autem Iudas et fratres eius ecce contriti sunt inimici nostri ascendamus nunc mundare sancta
 et renovare 37 et congregatus est omnis exercitus et ascenderunt in montem Sion 38 et viderunt
 sanctificationem desertam et altare profanatum et portas exustas et in atriis virgulta nata sicut in

saltu vel montibus et pastoforia diruta ³⁹ sciderunt vestimenta sua et planxerunt planctu magno et
 inposuerunt cinerem ⁴⁰ et ceciderunt in faciem super terram et exclamaverunt tubis signorum et
 clamaverunt in caelum ⁴¹ tunc ordinavit Iudas viros ut pugnarent adversus eos qui erant in arce
 donec emundarent sancta ⁴² et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege Dei ⁴³ et
 mundaverunt sancta et tulerunt lapides contaminationis in locum inmundum ⁴⁴ et cogitavit de altare
 holocaustorum quod profanatum erat quid de eo faceret ⁴⁵ et incidit illi consilium bonum ut
 destrueret illud ne forte esset illis in obprobrium quia contaminaverunt illud gentes et demoliti sunt
 illud ⁴⁶ et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto quoadusque veniret propheta et
 responderet de eis ⁴⁷ et acceperunt lapides integros secundum legem et aedificaverunt altare novum
 secundum illud quod fuit prius ⁴⁸ et aedificaverunt sancta et quae intra domum intrinsecus et aedem
 et atria sanctificaverunt ⁴⁹ et fecerunt vasa sancta nova et intulerunt candelabrum et altare
 incensorum et mensam in templum ⁵⁰ et incensum posuerunt super altare et accenderunt lucernas
 quae super candelabrum erant et lucebant in templo ⁵¹ et posuerunt super mensam panes et
 adpenderunt vela et consummaverunt omnia opera quae fecerunt ⁵² et ante matutinum surrexerunt
 quinta et vicesima mensis noni hic mensis casleu centesimi quadragesimi octavi anni ⁵³ et obtulerunt
 sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum quod fecerunt ⁵⁴ secundum tempus
 et secundum diem in qua contaminaverunt illud gentes in ipsa renovatum est in canticis et citharis
 et cinyris et cymbalis ⁵⁵ et cecidit omnis populus et adoraverunt et benedixerunt in caelum ei qui
 prosperavit eis ⁵⁶ et fecerunt dedicationem altaris diebus octo et obtulerunt holocausta cum laetitia
 et salutaria laudis ⁵⁷ et ornaverunt faciem templi coronis aureis et scutulis et dedicaverunt portas
 et pastoforia et inposuerunt eis ianuas ⁵⁸ et facta est laetitia in populo magna valde et aversum est
 obprobrium gentium ⁵⁹ et statuit Iudas et fratres eius et universa ecclesia Israhel ut agatur dies
 dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vicesima mensis
 casleu cum laetitia et gaudio ⁶⁰ et aedificaverunt in tempore illo montem Sion et per circuitum
 muros altos et turres firmas nequando venirent gentes et conculcarent eam sicut antea fecerunt
⁶¹ et conlocavit illic exercitum ut servarent eam et munivit eam ad custodiendam Bethsuram ut
 haberet populus munitionem contra faciem Idumeae

Chapter 5

¹ et factum est ut audierunt gentes in circuitu quia aedificatum est altare et sancta sicut prius et
² iratae sunt valde et cogitabant tollere genus Iacob qui erant inter eos et coeperunt occidere de
³ populo et persequi et debellabat Iudas filios Esau in Idumea et eos qui erant in Acrabattene quia
⁴ circumsedebant Israhelitas et percussit eos plaga magna et recordatus est malitiam filiorum Bean
⁵ qui erant populo in laqueum et in scandalum insidiantes in via et conclusi sunt ab eo in turribus
⁶ et adplicuit ad eos et anathematizavit eos et incendit turres eorum igni cum omnibus qui in eis erant
⁷ et transiit ad filios Ammon et invenit manum fortem et populum copiosum et Timotheum ducem
⁸ ipsorum et commisit cum eis proelia multa et contriti sunt in conspectu eorum et percussit eos
⁹ et cepit Iazer civitatem et filias eius et reversus est in Iudaeam et congregatae sunt gentes quae
¹⁰ sunt in Galaad adversus Israhelitas qui erant in finibus eorum ut tollerent eos et fugerunt in Datheman
¹¹ munitionem et miserunt litteras ad Iudam et fratres eius dicentes congregatae sunt adversum
¹² nos gentes per circuitum ut auferant nos et parant venire et occupare munitionem in quam
¹³ confugimus et Timotheus est dux exercitus eorum nunc ergo veni eripe nos de manibus eorum
¹⁴ quia cecidit multitudo de nobis et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubi interfecti sunt et
¹⁵ captivas abduxerunt uxores eorum et natos et spolia et peremerunt illic ferme mille viros et
¹⁶ adhuc epistulae legebantur et ecce alii nuntii venerunt de Galilea conscissis tunicis nuntiantes
¹⁷ secundum verba haec dicentes convenisse adversum se a Ptolomaida et Tyro et Sidone et omni
¹⁸ Galilea alienigenas ut nos consumant ut audivit autem Iudas et populus sermones istos convenit
¹⁹ ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erant et expugnabantur ab
²⁰ eis dixitque Iudas Simoni fratri suo elige tibi viros et vade et libera fratres tuos in Galilea ego
²¹ enim et frater meus Ionathas ibimus in Galaditin et reliquit Iosepphum filium Zacchariae et
²² Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudaeam ad custodiendum et praecepit illi dicens
²³ praeesto populo huic et nolite bellum committere adversus gentes donec revertamur et dati sunt
²⁴ Simoni viri tria milia ut iret in Galileam Iudae autem octo milia in Galaditin et abiit Simon in
²⁵ Galileam et commisit proelia multa cum gentibus et contritae sunt gentes a facie eius et persecutus
²⁶ est eos usque ad portam Ptolomaidis et ceciderunt de gentibus fere tria milia virorum et accepit

spolia eorum²³ et sumpsit eos qui erant in Galilea et in Arbatis cum uxoribus et natis et omnibus
 quae erant illis et adduxit in Iudaeam cum laetitia magna²⁴ et Iudas Macchabeus et Ionathas et
 fratres eius transierunt Iordanem et abierunt viam trium dierum per desertum²⁵ et occurrerunt eis
 Nabuthei et susceperunt eos pacifice et narraverunt eis omnia quae acciderunt fratribus in Galaditide
²⁶ et quia multi ex eis comprehensi sunt in Basara et Bosor et in Alimis et in Casfor et Macet et
 Carnain hae omnes civitates munitae et magnae²⁷ sed et in ceteris civitatibus Galaditidis tenentur
 comprehensi et in crastinum constituerunt admovere exercitum civitatibus his et comprehendere et
 tollere eos in una die²⁸ et convertit Iudas et exercitus eius viam in desertum Bosor repente et
 occupavit civitatem et occidit omnem masculum in ore gladii et accepit omnia spolia eorum et
 succendit eam igni²⁹ et surrexerunt inde nocte et ibant usque ad munitionem³⁰ et factum est
 diluculo cum adlevassent oculos suos ecce populus multus cuius non erat numerus portantes scalas
 et machinas ut comprehenderent munitionem et expugnarent eos³¹ et vidit Iudas quia coepit bellum
 et clamor belli ascendit in caelum sicut tuba et clamor magnus de civitate³² et exercitui dixit
 pugnate hodie pro fratribus vestris³³ et venit tribus ordinibus post eos et exclamaverunt tubis et
 clamaverunt in oratione³⁴ et cognoverunt castra Timothei quia Macchabeus est et refugerunt a
 facie eius et percusserunt eos plaga magna et ceciderunt ex eis in illa die fere octo milia virorum
³⁵ et divertit Iudas in Maspha et expugnavit et cepit eam et occidit omnem masculum eius et sumpsit
 spolia eius et succendit eam igni³⁶ inde perrexit et cepit Casbon et Maged et Bosor et reliquas
 civitates Galaditidis³⁷ post haec autem verba congregavit Timotheus exercitum alium et castra
 posuit contra Rafon trans torrentem³⁸ et misit Iudas speculari exercitum et renuntiaverunt ei
 dicentes quia convenerunt ad eum omnes gentes quae in circuitu nostro sunt exercitus multus nimis
³⁹ et Arabas conduxit in auxilium et castra posuerunt trans torrentem parati venire ad te in proelium
 et abiit Iudas obviam illis⁴⁰ et ait Timotheus principibus exercitus sui cum adpropiaverit Iudas et
 exercitus eius ad torrentem aquae si transierit ad nos prior non poterimus sustinere eum quia potens
 poterit adversum nos⁴¹ si vero timuerit transire et posuerit castra extra flumen transfretemus ad
 eos et poterimus adversus illum⁴² ut autem adpropinquavit Iudas ad torrentem aquae statuit scribas
 populi secus torrentem et mandavit eis dicens neminem hominum reliqueritis sed veniant omnes
⁴³ in proelium et transfretavit ad illos prior et omnis populus post eum et contritae sunt ante faciem

eorum omnes gentes et proiecerunt arma sua et fugerunt ad fanum quod est in Carnain⁴⁴ et occupavit
 ipsam civitatem et fanum succendit igni cum omnibus qui erant in ipso et oppressa est Carnain et
 non potuit sustinere contra faciem Iudae⁴⁵ et congregavit Iudas universos Israhelitas qui erant in
 Galaditiden a minimo usque ad maximum et uxores eorum et natos et exercitum magnum valde ut
 venirent in terram Iudae⁴⁶ et venerunt usque Efron et haec civitas magna in ingressu posita munita
 valde et non erat declinare ab ea dextra vel sinistra sed per mediam iter erat⁴⁷ et incluserunt se
 qui erant in civitate et obstruxerunt portas lapidibus et misit ad eos Iudas verbis pacificis⁴⁸ dicens
 transeamus per terram vestram ut eamus in terram nostram et nemo vobis nocebit tantum pedibus
 transibimus et nolebant eis aperire⁴⁹ et praecepit Iudas praedicare in castris ut adplicarent
 unusquisque in quo erat loco⁵⁰ et adplicuerunt viri virtutis et obpugnavit civitatem illam tota die
 et tota nocte et tradita est civitas in manu eius⁵¹ et peremerunt omnem masculum in ore gladii et
 eradicavit eam et accepit spolia eius et transiit per totam civitatem super interfectos⁵² et transgressi
 sunt Iordanem in campo magno contra Bethsan⁵³ et erat Iudas congregans extremos et exhortabatur
 populum per totam viam donec venerunt in terram Iuda⁵⁴ et ascenderunt in montem Sion cum
 laetitia et gaudio et obtulerunt holocausta quod nemo ex eis cecidisset donec reverterentur in pace
⁵⁵ et in diebus quibus erat Iudas et Ionathas in terra Galaad et Simeon frater eius in Galilea contra
 faciem Ptolomaidis⁵⁶ audivit Iosepphus Zacchariae filius et Azarias princeps virtutis res bene
 gestas et proelia quae facta sunt⁵⁷ et dixit faciamus et ipsi nobis nomen et eamus pugnare adversum
 gentes quae in circuitu nostro sunt⁵⁸ et praecepit his qui erant in exercitu suo et abierunt Iamnam
⁵⁹ et exivit Gorgias de civitate et viri eius obviam illi in pugnam⁶⁰ et fugati sunt Iosepphus et
 Azarias usque in fines Iudae et ceciderunt illa die de populo Israhel ad duo milia viri et facta est
 fuga magna in populo⁶¹ quia non audierunt Iudam et fratres eius existimantes se fortiter facturos
⁶² ipsi autem non erant de semine virorum illorum per quos salus facta est in Israhel⁶³ et viri Iuda
 magnificati sunt valde in conspectu omnis Israhel et gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum
⁶⁴ et convenerunt ad eos fausta adclamantes⁶⁵ et exivit Iudas et fratres eius et expugnabant filios
 Esau in terra quae ad austrum est et percussit Chebron et filias eius et muros eius et turres succendit
 in circuitu⁶⁶ et movit castra ut iret in terra alienigenarum et perambulabat Samariam⁶⁷ in illa die
⁶⁸ ceciderunt sacerdotes in bello dum vult fortiter facere dum sine consilio exiit in proelium⁶⁸ et

declinavit Iudas in Azotum in terra alienigenarum et vidit aras eorum et spolia deorum ipsorum succendit igni et cepit spolia civitatum et regressus est in terram Iuda

Chapter 6

1
 et rex Antiochus perambulavit superiores regiones et audivit esse civitatem Elymaidem in
 Perside nobilissimam et copiosam in argento et auro 2 templumque in ea locuples valde et illic
 velamina aurea et loricae et scuta quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo qui regnavit primus
 in Graecia 3 et venit et quaerebat civitatem capere et praedare eam et non potuit quoniam innotuit
 sermo his qui erant in civitate 4 et insurrexerunt in proelium et fugit inde et abiit cum tristitia magna
 et reversus est Babyloniam 5 et venit qui nuntiaret ei in Perside quia fugata sunt castra quae erant
 in terra Iuda 6 et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis et fugatus est a facie Iudaeorum et
 invaluerunt armis et viribus et spoliis multis quas ceperunt 7 et quia diruerunt abominationem quam
 aedificaverat super altare quod erat in Hierusalem et sanctificationem sicut prius circumdederunt
 muris excelsis sed et Bethsuram civitatem suam 8 et factum est ut audivit rex sermones istos expavit
 et commotus est valde et decidit in lectum et incidit in languorem prae tristitia quia non est factum
 sicut cogitabat 9 et erat illic dies multos quia renovata est in eo tristitia magna et arbitratus est se
 mori 10 et vocavit omnes amicos suos et dixit illis recessit somnus ab oculis meis et concidi et
 corruui corde prae sollicitudine 11 et dixi in corde meo in quantam tribulationem deveni et in quos
 fluctus tristitiae in qua nunc sum qui iucundus eram et dilectus in potestate mea 12 nunc vero
 reminiscor malorum quae feci in Hierusalem unde abstuli omnia spolia argentea et aurea quae erant
 in ea et misi auferri habitantes Iudaeam sine causa 13 cognovi ergo quia propterea invenerunt me
 mala ista et ecce pereoo tristitia magna in terra aliena 14 et vocavit Philippum unum de amicis suis
 et praeposuit eum super universum regnum suum 15 et dedit ei diadema et stolam suam et anulum
 ut adduceret Antiochum filium suum et nutritum eum et regnaret 16 et mortuus est illic Antiochus
 rex anno centesimo quadragesimo et nono 17 et cognovit Lysias quoniam mortuus est rex et constituit
 regnare Antiochum filium eius quem nutritum adolescentem et vocavit nomen eius Eupator 18 et
 hii qui erant in arce concluderant Israhel in circuitu sanctorum et quaerebant eis mala semper ad

firmamentum gentium¹⁹ et cogitavit Iudas disperdere eos et convocavit universum populum ut
 obsiderent eos²⁰ et coirent simul et obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo et fecerunt
 ballistas et machinas²¹ et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur et adiunxerunt se illis aliqui ex
 impiis Israhel²² et abierunt ad regem et dixerunt quousque non facies iudicium et vindicas fratres
 nostros²³ nos decrevimus servire patri tuo et ambulare in praeceptis eius et obsequi edictis eius
²⁴ et filii populi nostri propter hoc abalienabantur se a nobis et quicumque inveniebantur ex nobis
 interficiebantur et hereditates nostrae diripiebantur²⁵ et non ad nos tantum extenderunt manum
 sed et in omnes fines nostros²⁶ et ecce adplicuerunt hodie ad arcem in Hierusalem occupare eam
 et munitionem in Bethsuram munierunt²⁷ et nisi praevenieris eos velocius maiora quam haec facient
 nec poteris obtinere eos²⁸ et iratus est rex ut audivit et convocavit omnes amicos suos et principes
 exercitus sui et eos qui super equites erant²⁹ sed et de regnis aliis et insulis et maritimis venerunt
 ad eum exercitus conducticius³⁰ et erat numerus exercitus centum milia peditum et viginti milia
 equitum et elefanti triginta duo docti ad proelium³¹ et venerunt per Idumeam et adplicuerunt ad
 Bethsuram et pugnaverunt dies multos et fecerunt machinas et exierunt et succenderunt eas igni et
 pugnaverunt viriliter³² et recessit Iudas ab arce et admovit castra ad Bethzacara contra castra regis
³³ et surrexit ante lucem et concitavit exercitus impetum contra viam Bethzacara et comparaverunt
 se exercitus in proelium et tubis cecinerunt³⁴ et elefantis ostenderunt sanguinem uvae et mori ad
 acuendos eos in proelium³⁵ et diviserunt bestias per legiones et adstiterunt singulis elefantis mille
 viri in lorice concatenatis et galeae aerae in capitibus eorum et quingenti equites ordinati unicuique
 bestiae electi erant³⁶ hii ante tempus ubicumque erat bestia erant et quocumque ibat ibant non
 discedebant ab ea³⁷ sed et turre lignae super eos firmae protegentes super singulas bestias et
 super eas machinae et super singulas viri virtutis triginta duo qui pugnabant desuper et intus magister
 bestiae³⁸ et residuum equitatum hinc et inde statuit in duas partes tubis et exercitum commovere
 et perurgere constipati in legionibus eius³⁹ et ut refulsit sol in clypeos aureos et aereos
 resplenduerunt montes ab eis resplenduerunt sicut lampades ignis⁴⁰ et distincta est pars exercitus
 regis per montes excelsos et alii per loca humilia et ibant caute et ordinate⁴¹ et commovebantur
 omnes inhabitantes a voce multitudinis eorum et incessu turbae et conlisionis armorum erat enim

exercitus magnus valde et fortis ⁴² et adpropiavit Iudas et exercitus eius in proelium et ceciderunt
 de exercitu regis sescenti viri ⁴³ et vidit Eleazar filius Saura unam de bestiis loricatam loricis regis
 et erat eminens super ceteras bestias et visum est ei quod in ea esset rex ⁴⁴ et dedit se ut liberaret
 populum suum et acquireret sibi nomen aeternum ⁴⁵ et cucurrit ad eam audaciter in medio legionis
 interficiens a dextris et a sinistris et cadebant ab eo huc et illuc ⁴⁶ et ivit sub pedes elefanti et
 subposuit ei et occidit eum et cecidit in terram super ipsum et mortuus est illic ⁴⁷ et videntes
 virtutem regis et impetum exercitus eius deverterunt ab eis ⁴⁸ castra autem regis ascenderunt contra
 eos in Hierusalem et adplicuit castra rex ad Iudaeam et montem Sion ⁴⁹ et fecit pacem cum his qui
 erant in Bethsuram et exierunt de civitate quia non erant eis ibi alimenta conclusis quia sabbata
 erant terrae ⁵⁰ et comprehendit rex Bethsuram et constituit illic custodiam servare eam ⁵¹ et convertit
 castra ad locum sanctificationis dies multos et statuit illic ballistas et machinas et ignis iacula et
 tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpiones ad mittendas sagittas et fundibula ⁵² fecerunt
 autem et ipsi machinas adversus machinas eorum et pugnaverunt dies multos ⁵³ escae autem non
 erant in civitate eo quod septimus annus esset et qui remanserant in Iudaea de gentibus consumpserant
 reliquias eorum quae repositae fuerant ⁵⁴ et remanserunt in sanctis viri pauci quoniam obtinuerat
 eos fames et dispersi sunt unusquisque in locum suum ⁵⁵ et audivit Lysias quod Philippus quem
 constituit rex Antiochus cum adhuc viveret et nutriret Antiochum filium suum ut regnaret ⁵⁶ et
 reversus esset a Perside et Media et exercitus qui abierat cum ipso et quia quaerit suscipere regni
 negotia ⁵⁷ festinavit ire et dicere ad regem et duces exercitus deficimus cotidie et esca nobis modica
 est et locus quem obsidemus est munitus et incumbit nobis ordinare de regno ⁵⁸ nunc itaque demus
 dextras hominibus istis et faciamus cum illis pacem et cum omni gente eorum ⁵⁹ et constituamus
 illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius propter legitima enim ipsorum quae despeximus irati
 sunt et fecerunt omnia haec ⁶⁰ et placuit sermo in conspectu regis et principum et misit ad eos
 pacem facere et receperunt illam ⁶¹ et iuravit illis rex et principes et exierunt de munitione ⁶² et
 intravit rex montem Sion et vidit munitionem loci et rupit ius iuramenti quod iuravit et mandavit
 destruere murum in gyro ⁶³ et discessit festinanter et reversus est Antiochiam et invenit Philippum
 dominantem civitati et pugnavit adversus eum et occupavit civitatem

Chapter 7

¹ anno centesimo quinquagesimo et primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma et ascendit
 cum paucis viris in civitatem maritimam et regnavit illic ² et factum est ut ingressus est in domum
 regni patrum suorum comprehendit exercitus Antiochum et Lysiam ut adduceret eos ad eum ³ et
 res ei innotuit et ait nolite mihi ostendere faciem eorum ⁴ et occidit eos exercitus et sedit Demetrius
 super sedem regni sui ⁵ et venerunt ad eum viri iniqui et impii ex Israhel et Alchimus dux eorum
 qui volebat fieri sacerdos ⁶ et accusaverunt populum apud regem dicentes perdidit Iudas et fratres
 eius amicos tuos et nos disperdit de terra nostra ⁷ nunc ergo mitte virum cui credis et eat et videat
 exterminium omne quod fecit nobis et regionibus regis et puniit omnes amicos eius et adiutores
 eorum ⁸ et elegit rex ex amicis suis Bacchidem qui dominabatur trans Flumen magnum in regno
 et fidelem regi et misit eum ⁹ et Alchimum impium constituit in sacerdotio et mandavit ei facere
 ultionem in filios Israhel ¹⁰ et surrexerunt et venerunt cum exercitu magno in terram Iuda et miserunt
 nuntios et locuti sunt ad Iudam et fratres eius verbis pacificis in dolo ¹¹ et non intenderunt
 sermonibus eorum viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno ¹² et convenerunt ad Alchimum
 et Bacchidem congregatio scribarum requirere quae iusta sunt ¹³ et primi Asidei qui erant in filiis
 Israhel et exquirebant ab eis pacem ¹⁴ dixerunt enim homo sacerdos de semine Aaron venit non
 decipiet nos ¹⁵ et locutus est cum eis verba pacifica et iuravit illis dicens non inferemus vobis
 malum neque amicis vestris ¹⁶ et crediderunt ei et comprehendit ex eis sexaginta viros et occidit
 eos in una die secundum verbum quod scriptum est ¹⁷ carnes sanctorum tuorum et sanguinem
 ipsorum effuderunt in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret ¹⁸ et incubuit timor et tremor
 in omnem populum quia dixerunt non est ei veritas et iudicium transgressi sunt enim constitutum
 et iusiurandum quod iuraverunt ¹⁹ et movit Bacchides castra ab Hierusalem et adplicuit in Bethzetha
 et misit et comprehendit multos ex eis qui a se refugerant et quosdam de populo mactavit et in
 puteum magnum proiecit ²⁰ et commisit regionem Alchimo et reliquit cum eo auxilium in adiutorium
 ipsi et abiit Bacchides ad regem ²¹ et satis agebat Alchimus pro principatu sacerdotii sui ²² et
 convenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum et obtinuerunt terram Iuda et fecerunt

plagam magnam in Israhel²³ et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alchimus et qui cum eo erant
 in filios Israhel plus multo quam gentes²⁴ et exiit in omnes fines Iudae in circuitu et fecit vindictam
 in viros desertores et cessaverunt ultra exire in regionem²⁵ vidit autem Alchimus quod praevaluit
 Iudas et qui cum eo sunt et cognovit quia non potest sustinere eos et regressus est ad regem et
 accusavit eos multis criminibus²⁶ et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus
 qui erat inimicitias exercens contra Israhel et mandavit ei evertere populum²⁷ et venit Nicanor in
 Hierusalem cum exercitu magno et misit ad Iudam et ad fratres eius cum dolo verbis pacificis
²⁸ dicens non sit pugna inter me et vos veniam cum viris paucis et videam facies vestras cum pace
²⁹ et venit ad Iudam et salutaverunt se invicem pacifice et hostes parati erant rapere Iudam³⁰ et
 innotuit sermo Iudae quoniam cum dolo venerat ad eum et conterritus est ab eo et amplius noluit
 videre faciem eius³¹ et cognovit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius et exivit obviam
 Iudae in pugnam iuxta Capharsalama³² et ceciderunt de Nicanoris fere quinque milia viri et fugerunt
 in civitatem David³³ et post haec verba ascendit Nicanor in montem Sion et exierunt de sacerdotibus
 populi salutare eum in pace et demonstrare ei holocaustomata quae offerebantur pro rege³⁴ et
 inridens sprexit eos et polluit et locutus est superbe³⁵ et iuravit cum ira dicens nisi traditus fuerit
 Iudas et exercitus eius in manus meas continuo cum regressus fuero in pace succendam domum
 istam et exiit cum ira magna³⁶ et intraverunt sacerdotes et steterunt ante faciem altaris et templi
 et flentes dixerunt³⁷ tu elegisti domum istam Domine ad invocandum nomen tuum in ea ut esset
 domus orationis et obsecrationis populo tuo³⁸ fac vindictam in homine isto et exercitu eius et
 cadant gladio memento blasphemias eorum et ne dederis eis ut permaneant³⁹ et exiit Nicanor ab
 Hierusalem et castra adplicuit ad Bethoron et occurrit illi exercitus Syriae⁴⁰ et Iudas adplicuit in
 Adarsa cum tribus milibus viris et oravit Iudas et dixit⁴¹ qui missi erant a rege Sennacherib Domine
 qui blasphemaverunt te exiit angelus et percussit ex eis centum octoginta quinque milia⁴² sic
 percute exercitum istum in conspectu nostro hodie et sciant ceteri quia male locutus est super sancta
 tua et iudica illum secundum malitiam illius⁴³ et commiserunt exercitus proelium tertiadecima
 die mensis adar et contrita sunt castra Nicanoris et cecidit ipse primus in proelio⁴⁴ ut vidit autem
 exercitus eius quia cecidit Nicanor proiecerunt arma sua et fugerunt⁴⁵ et persecuti sunt eos viam

diei unius ab Adasor usquequo veniatur Gazera et tubis cecinerunt post eos cum significationibus
 46 et exierunt de omnibus castellis Iudae in circuitu et ventilabant eos cornibus et convertebantur
 iterum ad eos et ceciderunt omnes gladio et non est relictus ex eis nec unus 47 et acceperunt spolia
 eorum et praedam et caput Nicanoris amputaverunt et dexteram eius quam extenderat superbe et
 48 adtulerunt et suspenderunt contra Hierusalem et laetatus est populus valde et egerunt diem illam
 49 in laetitia magna et constituit agi omnibus annis diem istam tertiadecima die mensis adar 50 et
 siluit terra Iuda dies paucos

Chapter 8

1 et audivit Iudas nomen Romanorum quia sunt potentes viribus et adquiescunt ad omnia quae
 postulantur ab eis et quicumque accesserunt ad eos statuerunt cum eis amicitias et quia sunt potentes
 viribus 2 audierunt proelia eorum et virtutes bonas quas faciunt in Galatia quia obtinuerunt eos et
 duxerunt sub tributum 3 et quanta fecerunt in regione Hispaniae et quod in potestate redegerunt
 metalla argenti et auri quae illic sunt et possederunt omnem locum consilio suo et patientia 4 locos
 qui longe erant valde ab eis et reges qui supervenerant illis ab extremis terrae contriverunt et
 percusserunt eos plaga magna ceteri autem dant eis tributum omnibus annis 5 et Philippum et Persen
 Citiorum regem et ceteros qui adversus eos arma tulerunt contriverunt bello et obtinuerunt eos 6 et
 Antiochum magnum regem Asiae qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elefantos et
 exercitum magnum valde contritum ab eis 7 et quia ceperunt eum vivum et statuerunt ei ut daret
 ipse et qui regnaverint post eum tributum magnum et daret obsides et constitutum 8 et regionem
 Medorum et Lydos et Medos de optimis regionibus eorum et acceptas eas ab illis dederunt Eumeni
 regi 9 et quia qui erant apud Elladam voluerunt ire et tollere eos et innotuit sermo his 10 et miserunt
 ad eos ducem unum et pugnaverunt contra illos et ceciderunt ex eis multi et captivas duxerunt
 uxores eorum et filios et diripuerunt eos et terram eorum possederunt et destruxerunt muros eorum
 et in servitatem illos redegerunt usque in hunc diem 11 et residua regna et insulas quae aliquando
 restiterant illis exterminaverunt et in potestatem redegerunt 12 cum amicis autem suis et qui in ipsis
 requiem habebant conservaverunt amicitiam et obtinuerunt regna quae erant proxima et quae longe
 quia quicumque audiebant nomen eorum timebant eos 13 quibus vero vellent auxilio esse ut regnarent

regnabant et exaltati sunt valde ¹⁴ et in omnibus istis nemo portabat diadema nec induebatur purpura
 ut magnificaretur in ea ¹⁵ et quia curiam fecerunt sibi et cotidie consulebant trecentos viginti
 consilium agentes semper de multitudine ut quae digna sunt gerant ¹⁶ et committunt uni homini
 magistratum suum per singulos annos dominari universae terrae suae et omnes oboediunt uni et
 non est invidia neque zelus inter eos ¹⁷ et elegit Iudas Eupoleum filium Iohannis filii Iacob et
 Iasonem filium Eleazari et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam et societatem ¹⁸ et ut
 auferrent ab eis iugum Graecorum quia viderunt quod in servitute premerent regnum Israhel ¹⁹ et
 abierunt Romam viam multam valde et introierunt curiam et dixerunt ²⁰ Iudas Macchabeus et
 fratres eius et populus Iudaeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem et pacem et
 conscribi nos socios et amicos vestros ²¹ et placuit sermo in conspectu eorum ²² et hoc rescriptum
 quod rescripserunt in tabulis aereis et miserunt Hierusalem ut esset apud eos ibi memoriale pacis
 et societatis ²³ bene sit Romanis et genti Iudaeorum in mari et in terra in aeternum gladiusque et
 hostis procul sit ab eis ²⁴ quod si institerit bellum Romanis prius aut omnibus sociis eorum in omni
 dominatione eorum ²⁵ auxilium feret gens Iudaeorum prout tempus dictaverit corde pleno ²⁶ et
 proeliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum arma pecuniam naves sicut placuit Romanis
 et custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes ²⁷ similiter autem et si genti Iudaeorum prius
 acciderit bellum adiuvantur Romani ex animo prout eis tempus permiserit ²⁸ et adiuvantibus non
 dabitur triticum arma pecunia naves sicut placuit Romanis et custodiant mandata eorum absque
 dolo ²⁹ secundum haec verba constituerunt Romani populo Iudaeorum ³⁰ quod si post haec verba
 hii aut illi addere vel demere ad haec aliquid voluerint facient ex proposito suo et quaecumque
 addiderint vel dempserint rata erunt ³¹ sed et de malis quae Demetrius rex fecit in eos scripsimus
 ei dicentes quare gravasti iugum tuum super amicos nostros et socios Iudaeos ³² si ergo iterum
 adierint nos adversum te faciemus illis iudicium et pugnabimus tecum mari terraque

Chapter 9

¹ interea ubi audivit Demetrius quia cecidit Nicanor et exercitus eius in proelio adposuit
 Bacchidem et Alchimum rursum mittere in Iudaeam et dextrum cornu cum illis ² et abierunt viam
 quae ducit in Galgala et castra posuerunt in Mesaloth quae est in Arbellis et occupaverunt eam et

peremerunt animas hominum multas ³ et mense primo anni centesimi quinquagesimi et secundi
 adplicuerunt exercitum ad Hierusalem ⁴ et surrexerunt et abierunt in Berea viginti milia virorum
 et duo milia equitum ⁵ et Iudas castra posuerat in Laisa et tria milia viri cum eo electi ⁶ et viderunt
 multitudinem exercitus quia multi sunt et timuerunt valde et multi subtraxerunt se de castris et non
 remanserunt ex eis nisi octingenti viri ⁷ et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus et bellum
 perurguebat eum confractus est corde quia non habebat tempus congregandi eos et dissolutus est
⁸ et dixit his qui residui erant surgamus et eamus ad adversarios nostros si poterimus pugnare
⁹ adversus eos et avertebant eum dicentes non poterimus sed liberemus animas nostras modo et
¹⁰ revertemur ad fratres nostros et pugnabimus adversus eos nos autem pauci sumus et ait Iudas
 absit istam rem facere ut fugiamus ab eis et si adpropiauit tempus nostrum moriamur in virtute
¹¹ propter fratres nostros et non inferamus crimen gloriae nostrae et movit exercitus de castris et
 steterunt illis obviam et divisi sunt equites in duas partes et fundibarii et sagittarii praeibant
¹² exercitum et primi certaminis omnes potentes Bacchides autem erat in dextro cornu et proximavit
¹³ legio ex duabus partibus et clamabant tubis exclamaverunt autem et hii qui erant ex parte Iudae
 etiam ipsi et commota est terra a voce exercituum et commissum est proelium a mane usque ad
¹⁴ vesperam et vidit Iudas quia firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris et convenerunt cum
¹⁵ ipso omnes constantes corde et contrita est dextra pars ab eis et persecutus est eos usque ad
¹⁶ montem Azoti et qui in sinistro cornu erant viderunt quod contritum est dextrum cornu et secuti
¹⁷ sunt post Iudam et qui cum ipso erant a tergo et ingravatam est proelium et ceciderunt vulnerati
¹⁸ multi ex his et illis et Iudas cecidit et ceteri fugerunt ¹⁹ et Ionathas et Simon tulerunt Iudam
²⁰ fratrem suum in Modin et fleverunt eum omnis populus Israhel planctu magno et lugebant dies
²¹ multos et dixerunt quomodo cecidit potens qui salvum faciebat Israhel ²² et cetera verba Iudae
²³ bellorum et virtutum quas fecit non sunt descripta multa enim erant valde et factum est post
 obitum Iudae emerserunt iniqui in omnibus finibus Israhel et exorti sunt omnes qui operabantur
²⁴ iniquitatem in diebus illis facta est fames magna valde et tradidit se Bacchidi omnis regio eorum
²⁵ cum ipsis et elegit Bacchides impios viros et constituit eos dominos regionis ²⁶ et exquirebant
 et perscrutabantur amicos Iudae et adducebant eos ad Bacchidem et vindicabat in illos et includebat
²⁷ et facta est tribulatio magna in Israhel qualis non fuit ex qua die non est visus propheta in Israhel

28 et congregati sunt omnes amici Iudae et dixerunt Ionathae²⁹ ex quo frater tuus Iudas defunctus
 est vir similis ei non est qui exeat contra inimicos Bacchidem et eos qui inimici sunt genti nostrae
 30 nunc itaque te elegimus hodie esse nobis principem et ducem ad bellandum bellum nostrum
 31 et suscepit Ionathas tempore illo principatum et surrexit loco Iudae fratris sui³² et cognovit
 Bacchides et quaerebat eum occidere³³ et cognovit Ionathas et Simon frater eius et omnes qui
 cum eo erant et fugerunt in desertum Thecuae et consederunt ad aquam lacus Asphar³⁴ et cognovit
 Bacchides et die sabbatorum venit ipse et omnis exercitus eius trans Iordanem³⁵ et misit fratrem
 suum ducem populi et rogavit Nabatheos amicos suos ut commendaret illis adparatum suum qui
 erat copiosus³⁶ et exierunt filii Iambri ex Madabas et comprehenderunt Iohannem et omnia quae
 habebat et abierunt habentes ea³⁷ post haec verba renuntiatum est Ionathae et Simoni fratri eius
 quia filii Iambri faciunt nuptias magnas et ducunt sponsam ex Nadaba filiam unius de magnis
 principibus Chanaan cum ambitione magna³⁸ et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui et
 ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis³⁹ et levaverunt oculos suos et viderunt et
 ecce tumultus et adparatus multus et sponsus processit et amici eius et fratres eius obviam illis cum
 tympanis et musicis et armis multis⁴⁰ et surrexerunt ad eos cum insidiis et occiderunt eos et
 ceciderunt multi vulnerati et residui fugerunt in montem et acceperunt omnia spolia eorum⁴¹ et
 conversae sunt nuptiae in luctum et vox musicorum ipsorum in lamentum⁴² et vindicaverunt
 vindicta sanguinem fratris sui et reversi sunt ad ripam Iordanis⁴³ et audivit Bacchides et venit die
 sabbatorum usque ad oram Iordanis in virtute multa⁴⁴ et dixit ad suos Ionathas surgamus et
 pugnemus contra inimicos nostros non est enim hodie sicut heri et nudius tertius⁴⁵ ecce enim
 bellum ex adverso aqua vero Iordanis hinc et inde et ripae et paludes et saltus et non est locus
 devertendi⁴⁶ nunc ergo clamate in caelum ut liberemini de manu inimicorum vestrorum et
 commissum est bellum⁴⁷ et extendit Ionatha manum suam percutere Bacchidem et devertit ab eo
 retro⁴⁸ et desiluit Ionathan et transnataverunt ad eos Iordanem⁴⁹ et ceciderunt de parte Bacchidis
 die illa mille viri et reversi sunt Hierusalem⁵⁰ et aedificaverunt civitates munitas in Iudaea
 munionem quae erat in Hiericho et in Ammaum et in Bethoron et Bethel et Tamnatan et Phara et
 Thopo⁵¹ muris excelsis et portis et seris et posuit custodiam in eis ut inimicitias exerceant in

52 Israhel et munivit civitatem Bethsuram et Gazara et arcem et posuit in eis auxilia et apparatus
 53 escarum et accepit filios principum regionis obsides et posuit eos in arce in Hierusalem in
 54 custodia et anno centesimo quinquagesimo tertio mense secundo praecepit Alchimus destrui
 55 muros domus sanctae interioris et destrui opera prophetarum et coepit destruere in tempore illo
 percussus est Alchimus et impedita sunt opera illius et obclusum est os eius et dissolutus est paralyisin
 56 nec ultra loqui potuit verbum et mandare de domo sua et mortuus est Alchimus in tempore illo
 57 cum tormento magno et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alchimus et reversus est ad regem
 58 et siluit terra annis duobus et cogitaverunt omnes iniqui dicentes ecce Ionathas et qui cum eo
 sunt in silentio habitant confidentes nunc ergo adducamus Bacchidem et comprehendet eos omnes
 59 in una nocte et abierunt et consilium ei dederunt 60 et surrexit ut veniret cum exercitu multo et
 misit occulte epistulas sociis suis qui erant in Iudaea ut comprehenderent Ionathan et eos qui cum
 61 eo erant sed non potuerunt quia innotuit eis consilium eorum et adprehendit de viris regionis
 62 qui principes erant malitiae quinquaginta viros et occidit eos et secessit Ionathas et Simon et
 63 qui cum eo erant in Bethbessi quae est in deserto et struxit diruta eius et firmaverunt eam et
 64 agnovit Bacchides et congregavit universam multitudinem suam et his qui de Iuda erant denunciavit
 et venit et castra posuit desuper a Bethbesse et obpugnavit eam dies multos et fecit machinas
 65 et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in civitate et exiit in regionem et venit cum numero
 66 et percussit Odaren et fratres eius et filios Phaseron in tabernaculo ipsorum et coepit caedere et
 67 crescere in virtutibus Simon vero et qui cum ipso erant exierunt de civitate et succenderunt
 68 machinas et pugnaverunt contra Bacchidem et contritus est ab eis et adflixerunt eum valde
 69 quoniam consilium eius et congressus eius erat inanis et iratus contra viros iniquos qui ei
 consilium dederant ut veniret in regionem ipsorum multos ex eis occidit ipse autem cogitavit cum
 70 reliquis abire in regionem suam et cognovit Ionathas et misit ad eum legatos componere cum
 71 ipso pacem et reddere ei captivitatem et libenter accepit et fecit secundum verba eius et iuravit
 72 nihil se ei facturum mali omnibus diebus vitae eius et reddidit ei captivitatem quam prius erat
 73 eius et cessavit gladius ex Israhel et habitavit Ionathas in Machemas et coepit Ionathas ibi iudicare
 populum et exterminavit impios ex Israhel

Chapter 10

¹ et anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est Nobilis
 et occupavit Ptolomaidam et receperunt eum et regnavit illic ² et audivit Demetrius rex et congregavit
 exercitum valde copiosum et exivit obviam illi in proelium ³ et misit Demetrius ad Ionathan
 epistulam verbis pacificis ut magnificaret eum ⁴ dixit enim anticipemus pacem facere cum eo
 priusquam faciat cum Alexandro adversus nos ⁵ recordabitur enim omnium quae fecimus in eum
 et in fratrem eius et in gentem eius ⁶ et dedit ei potestatem congregandi exercitum et fabricare arma
 et esse ipsum socium eius et obsides qui erant in arce iussit tradi ei ⁷ et venit Ionathas in Hierusalem
 et legit epistulas in auditu omnis populi et eorum qui in arce erant ⁸ et timuerunt timore magno
 quoniam audierunt quod dedit ei rex in potestatem congregandi exercitum ⁹ et traditi sunt Ionathae
 obsides et reddidit eos parentibus suis ¹⁰ et habitavit Ionathas in Hierusalem et coepit aedificare
 et innovare civitatem ¹¹ et dixit facientibus opera ut struerent muros et montem Sion in circuitu
 lapidibus quadratis ad munitionem et ita fecerunt ¹² et fugerunt alienigenae qui erant in munitionibus
 quas aedificaverat Bacchides ¹³ et reliquit unusquisque locum suum et abiit in terram suam
¹⁴ tantum in Bethsuram remanserant aliqui ex his qui reliquerant legem et praecepta Dei erat enim
 haec eis ad refugium ¹⁵ et audivit Alexander rex promissa quae promisit Demetrius Ionathae et
 narraverunt ei proelia et virtutes quas ipse fecit et fratres eius et labores quos laboraverunt ¹⁶ et ait
 numquid inveniemus aliquem virum talem et nunc faciemus eum amicum et socium nostrum ¹⁷ et
 scripsit epistulam et misit ei secundum haec verba dicens ¹⁸ rex Alexander fratri Ionathae salutem
¹⁹ audivimus de te quod vir potens viribus et aptus es ut sis amicus noster ²⁰ et nunc constituimus
 te hodie summum sacerdotem gentis tuae et ut amicus regis voceris et misit ei purpuram et coronam
 auream ut quae nostra sunt sentias et conserves amicitias ad nos ²¹ et induit se Ionathas stolam
 sanctam septimo mense anno centesimo sexagesimo in die sollempni scenophegiae et congregavit
 exercitum et fecit arma copiosa ²² et audivit Demetrius verba ista et contristatus est et ait ²³ quid
 hoc fecimus quod praeoccupavit nos Alexander adprehendere amicitiam Iudaeorum ad munimen
²⁴ sui scribam et ego illi verba deprecatoria et dignitates et dona ut sit mecum in adiutorio ²⁵ et

scripsit in haec verba rex Demetrius genti Iudaeorum salutem ²⁶ quoniam servastis ad nos pactum
 et mansistis in amicitia nostra et non accessistis ad inimicos nostros audivimus et gavisi sumus
²⁷
 et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem et retribuemus vobis bona pro his quae fecistis
²⁸ nobiscum et remitemus vobis praestationes multas et dabimus vobis donationes ²⁹ et nunc
 absolvo vos et omnes Iudaeos a tributis et pretia salis indulgeo et coronas remitto et tertias seminis
³⁰
 et dimidiam partem fructus ligni quod est portionis meae relinquo vobis ex hodierno et deinceps
 ne accipiatur a terra Iuda et a tribus civitatibus quae additae sunt illi ex Samaria et Galilea ex
³¹
 hodierna die et in totum tempus et Hierusalem sit sancta et libera cum finibus suis et decimae
³²
 et tributa ipsius sint remitto etiam potestatem arcis quae est in Hierusalem et do eam summo
³³
 sacerdoti et constituat in ea viros quoscumque ipse elegerit qui custodiant eam et omnem animam
 Iudaeorum quae captiva est a terra Iuda in omni regno meo relinquo liberam gratis ut omnes a
³⁴
 tributis resolvantur etiam pecorum suorum et omnes dies sollemnes et sabbata et neomeniae et
 dies decreti et tres dies ante diem sollemnem et tres post diem sollemnem sint omnes immunitatis
³⁵
 et remissionis omnibus Iudaeis qui sunt in regno meo et nemo potestatem agere aliquid habeat
³⁶
 et movere negotii adversus aliquem eorum in omni causa et ut adscribantur ex Iudaeis in exercitu
 regis ad triginta milia virorum et dabuntur illis copiae ut oportet omnibus exercitibus regis et ex
³⁷
 ipsis ordinabuntur qui sint in munitioibus regis magni et ex his constituentur supra negotia
 regni quae aguntur ex fide et principes sint ex eis et ambulent legibus suis sicut praecepit rex in
³⁸
 terra Iuda et tres civitates quae additae sunt Iudaeae ex regione Samariae cum Iudaea reputentur
³⁹
 ut sint sub uno et non oboediant aliae potestati nisi summi sacerdotis Ptolomaidam et confines
⁴⁰
 eius quas dedi donum sanctis qui sunt in Hierusalem ad necessarios sumptus sanctorum et ego
⁴¹
 singulis annis dabo quindecim milia siclorum argenti de rationibus regis quae me contingunt et
 omne quod reliquum fuit quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus ex hoc dabunt
⁴²
 in opera domus et super haec quinque milia siclorum argenti quae accipiebant de sanctorum
⁴³
 ratione per singulos annos et haec ad sacerdotes pertineant qui ministerio funguntur et quicumque
 fugerint in templum quod est in Hierosolymis et in omnibus finibus eius obnoxios regi in omni
⁴⁴
 negotio dimittatis et universa quae sunt eis in regno meo libera habeant et ad aedificanda vel
⁴⁵
 restauranda opera sanctorum sumptus dabuntur de ratione regis et ad extruendos muros
 Hierusalem et communiendos in circuitu sumptus dabuntur de ratione regis et ad construendos

46
 muros in Iudaea ut audivit autem Ionathas et populus sermones istos non crediderunt eis nec
 receperunt eos quia recordati sunt malitiae magnae quam fecerat in Israhel et tribulaverat eos valde
 47
 et conplacuit eis in Alexandrum quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis et ipsi auxilium
 48
 ferebant omnibus diebus et congregavit Alexander rex exercitum magnum et admovit castra ad
 49
 Demetrium et commiserunt proelium reges et fugit exercitus Alexandri et insecutus est eum
 50
 Demetrius et incubuit super eos et invaluit proelium nimis donec occidit sol et cecidit Demetrius
 51
 in illa die et misit Alexander ad Ptolomeum regem Aegypti legatos secundum haec verba dicens
 52
 quoniam ingressus sum in regnum meum et sedi in sede patrum meorum et obtinui principatum
 53
 et contrivi Demetrium et possedi regionem nostram et commisi cum eo pugnam et contritus est
 54
 ipse et castra eius a nobis et sedimus in sede regni eius et nunc statuamus ad invicem amicitiam
 55
 et da mihi filiam tuam uxorem et ero gener tuus et ipsi dignitatem et respondit Ptolomeus rex
 56
 dicens felix dies in qua reversus es ad terram patrum tuorum et sedisti in sede regni eorum et
 nunc faciam tibi quae scripsisti sed occurre Ptolomaidae ut videamus nos invicem et spondeam tibi
 57
 sicut dixisti et exiit Ptolomeus de Aegypto ipse et Cleopatra filia eius et venit Ptolomaidae anno
 58
 centesimo sexagesimo secundo et occurrit ei Alexander rex et dedit ei Cleopatram filiam suam
 59
 et fecit nuptias eius Ptolomaidae sicut reges in magna gloria et scripsit rex Alexander Ionathae
 60
 ut veniret obviam sibi et abiit cum gloria Ptolomaidem et occurrit ibi duobus regibus et dedit
 61
 illis argentum multum et aurum et dona et invenit gratiam in conspectu eorum et convenerunt
 adversus eum viri pestilentes ex Israhel viri iniqui interpellantes adversus eum et non intendit ad
 62
 eos rex et iussit expoliari Ionathan vestimentis suis et induit eum purpura et ita fecerunt et
 63
 conlocavit eum rex sedere secum dixitque principibus exite cum eo in medio civitatis et praedicate
 64
 ut nemo interpellat adversus eum de ullo negotio nec quisquam ei molestus sit de ulla ratione et
 factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae praedicabatur et opertum eum purpura
 65
 fugerunt omnes et magnificavit eum rex et scripsit eum inter primos amicos et posuit eum ducem
 66
 et participem principatus et reversus est Ionathan in Hierusalem cum pace et laetitia in anno
 67
 centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram patrum suorum
 68
 et audivit Alexander rex et contristatus est valde et reversus est Antiochiam et constituit
 69

Demetrius Apollonium qui praeerat Coelesyriae et congregavit exercitum magnum et accessit ad
 Iamnam et misit ad Ionathan summum sacerdotem ⁷⁰ dicens tu solus resistis nobis ego autem
 factus sum in derisum et in obprobrium propterea quia tu potestatem exerces in montibus ⁷¹ nunc
 ergo si confidis in virtutibus tuis descende ad nos in campum et conparemus illic invicem quia
 mecum est virtus bellorum ⁷² interroga et disce qui sim ego et ceteri qui auxilio sunt mihi qui et
 dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conversi sunt patres
 tui in terra sua ⁷³ et nunc quomodo poteris sustinere equitatum exercitum tantum in campo ubi non
 est lapis neque saxum neque locus fugiendi ⁷⁴ ut audivit autem Ionathas sermones Apollonii motus
 est animo et elegit decem milia virorum et exiit ab Hierusalem et concurrat ei Simon frater eius in
 adiutorium ⁷⁵ et adplicuerunt castra in Ioppen et exclusit eum a civitate quia custodia Apollonii
 Ioppe erat et obpugnavit eam ⁷⁶ et exterriti qui erant intra civitatem aperuerunt ei et obtinuit Ionathas
 Ioppen ⁷⁷ et audivit Apollonius et admovit tria milia equitum et exercitum multum ⁷⁸ et abiit
 Azotum tamquam iter faciens et statim exiit in campum eo quod haberet multitudinem equitum et
 confideret in eis et insecutus est eum Ionathas in Azotum et proelium commiserunt ⁷⁹ et reliquit
 Apollonius in castris mille equites post eos occulte ⁸⁰ et cognovit Ionathas quoniam sunt insidiae
 post se et circuierunt castra eius a mane usque ad vesperam ⁸¹ populus autem stabat sicut praecepit
 Ionathas et laboraverunt equi eorum ⁸² et eiecit Simon exercitum suum et commisit contra legionem
 equites enim fatigati erant et contriti sunt ab eo et fugerunt ⁸³ et qui dispersi sunt in campum
 fugerunt in Azotum et intraverunt in Bethdagon idolum suum ut se liberarent ⁸⁴ et succendit Ionathas
 Azotum et civitates quae erant in circuitu eius et accepit spolia eorum et templum Dagon et eos qui
 fugerunt in illud succendit igni ⁸⁵ et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt fere
 octo milia virorum ⁸⁶ et movit inde Ionathas castra et adplicuit ea Ascalona et exierunt de civitate
 obviam illi in magna gloria ⁸⁷ et reversus est Ionathas in Hierusalem cum suis habentibus spolia
 multa ⁸⁸ et factum est ut audivit Alexander rex sermones istos addidit adhuc glorificare Ionathan
⁸⁹ et misit ei fibulam auream sicuti est consuetudo dari cognatis regum et dedit ei Accaron et omnes
 fines eius in possessionem

Chapter 11

¹ et rex Aegypti congregavit exercitum sicut harena quae est circa ora maris et naves multas et
 quaerebat obtinere regnum Alexandri dolo et addere illud regno suo ² et exiit in Syriam verbis
 pacificis et aperiebant ei quia mandaverat Alexander rex exire ei obviam eo quod socer suus esset
³ cum introiret autem civitatem Ptolomeus ponebat custodias militum in singulis civitatibus ⁴ et ut
 adpropriavit Azoto ostenderunt ei templum Dagon succensum et Azotum et cetera eius demolita et
 corpora proiecta et eorum qui caesi erant in bello tumulos quos fecerat secus viam ⁵ et narraverunt
 regi quia haec fecit Ionathas ut invidiam facerent ei et tacuit rex ⁶ et occurrit Ionathas regi in Ioppen
 cum gloria et invicem se salutaverunt et dormierunt illic ⁷ et abiit Ionathas cum rege usque ad
 fluvium qui vocatur Eleutherus et reversus est Hierusalem ⁸ rex autem Ptolomeus obtinuit dominium
 civitatum usque Seleuciam maritimam et cogitabat in Alexandrum consilia mala ⁹ et misit legatos
 ad Demetrium dicens veni conponamus inter nos pactum et dabo tibi filiam meam quam habet
 Alexander et regnabis in regno patris tui ¹⁰ paenituit enim me quod dederim illi filiam meam
¹¹ quaesivit enim me occidere ¹² et vituperavit eum propterea quod concupierat regnum eius ¹³ et
 abstulit filiam suam et dedit eam Demetrio et abalienavit se ab Alexandro et manifestae factae sunt
 inimicitiae eius ¹⁴ et intravit Ptolomeus Antiochiam et inposuit duo diademata capiti suo Aegypti
 et Asiae ¹⁵ Ptolomeus autem rex erat in Cilicia illis temporibus quia rebellabant qui erant in locis
 illius ¹⁶ et audivit Alexander et venit ad eum in bello et produxit Ptolomeus rex exercitum et occurrit
 ei in manu valida et fugavit eum ¹⁷ et fugit Alexander in Arabiam ut ibi protegeretur rex autem
 Ptolomeus exaltatus est ¹⁸ et abstulit Gaddihel Arabs caput Alexandri et misit Ptolomeo ¹⁹ et rex
 Ptolomeus mortuus est in die tertia et qui erant in munitionibus perierunt ab his qui erant intra castra
²⁰ et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo ²¹ in diebus illis congregavit Ionathas
 eos qui erant in Iudaea ut expugnarent arcem quae est in Hierusalem et fecerunt contra eam machinas
 multas ²² et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem et renuntiaverunt ei
 quod Ionathas obsideret arcem ²³ et ut audivit iratus est et statim venit Ptolomaidam et scripsit
 Ionathae ne obsideret sed occurreret sibi ad colloquium festinato ²⁴ ut audivit autem Ionathas iussit
 obsideri et elegit de senioribus Israhel et de sacerdotibus et dedit se periculo ²⁴ et accepit aurum
 et argentum et vestem et alia xenia multa et abiit ad regem Ptolomaidae et invenit gratiam in

25
 conspectu eius et interpellabant adversus eum quidam iniqui ex gente sua 26 et fecit ei rex sicut
 27
 fecerant ei qui ante ipsum fuerant et exaltavit eum ante conspectu amicorum omnium et statuit
 ei principatum sacerdotii et quaecumque alia habuit prius pretiosa et fecit eum principem amicorum
 28
 et postulavit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudaeam toparcias id est et Samariam et promisit
 29
 ei talenta trecenta et consensus rex et scripsit Ionathae epistulas de his omnibus hunc modum
 30
 continentes rex Demetrius Ionathae fratri salutem et genti Iudaeorum 31 exemplum epistulae
 32
 quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis misimus ad vos ut sciretis rex Demetrius
 33
 Lastheni parenti salutem genti Iudaeorum amicis nostris et conservantibus quae iusta sunt apud
 34
 nos decrevimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent statuimus ergo
 illis omnes fines Iudaeae et tres civitates Lyddam et Ramathae quae additae sunt Iudaeae ex Samaria
 et omnes confines earum sequestra omnibus sacrificantibus in Hierosolymis pro his quae ab eis rex
 35
 accipiebat per singulos annos et pro fructibus terrae et pomorum et alia quae ad nos pertinebant
 decimarum et tributorum ex hoc tempore remittimus eis et areas salinarum et coronas quae nobis
 36
 deferebantur omnia ipsis concedimus et nihil horum irritum erit ex hoc et in omne tempus
 37
 nunc ergo curate facere horum exemplum et detur Ionathae et ponatur in monte sancto in loco
 38
 celebri et vidit Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo et nihil ei resistit dimisit totum
 exercitum suum unumquemque in locum suum excepto peregrino exercitu quem contraxit ab insulis
 39
 gentium et inimici erant ei omnis exercitus patrum eius Tryfon autem erat quidam partium
 Alexandri prius et vidit quoniam omnis exercitus murmurat contra Demetrium et iit ad Emalculhel
 40
 Arabum qui nutrieat Antiochum filium Alexandri et adsidebat ei ut traderet eum ipsi ut regnaret
 loco patris sui et enuntiavit ei quanta fecit Demetrius et inimicitias exercituum eius adversum illum
 41
 et mansit illic diebus multis et misit Ionathas ad Demetrium regem ut eicerent eos qui in arce
 42
 erant in Hierusalem et qui in praesidiis erant quia inpugnabant Israhel et misit Demetrius ad
 Ionathan dicens non haec tantum faciam tibi et genti tuae sed gloria inlustrabo te et gentem tuam
 43
 cum fuerit oportunum nunc ergo recte feceris si miseris viros in auxilium quia discessit omnis
 44
 exercitus meus et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam et venerunt ad regem
 45
 et delectatus est rex in adventu eorum et convenerunt qui erant de civitate centum viginti milia
 46
 virorum et volebant interficere regem et fugit rex in aulam et occupaverunt qui erant de civitate

itinera civitatis et coeperunt pugnare ⁴⁷ et vocavit rex Iudaeos in auxilium et convenerunt omnes
 simul ad eum et dispersi sunt omnes per civitatem ⁴⁸ et occiderunt in illa die centum milia hominum
 et succenderunt civitatem et ceperunt spolia multa in illa die et liberaverunt regem ⁴⁹ et viderunt
 qui erant de civitate quod obtinuissent Iudaei civitatem sicut volebant et infirmati sunt mente sua
 et clamaverunt ad regem cum precibus dicentes ⁵⁰ da nobis dextras et cessent Iudaei obpugnantes
 nos et civitatem ⁵¹ et proiecerunt arma et fecerunt pacem et glorificati sunt Iudaei in conspectu
 regis et in conspectu omnium qui erant in regno eius et nominati sunt in regno et regressi sunt in
 Hierusalem habentes spolia multa ⁵² et sedit Demetrius rex in sede regni sui et siluit terra in
 conspectu eius ⁵³ et mentitus est omnia quaecumque dixit et alienavit se ab Ionathan et non retribuit
 ei secundum beneficia quae sibi tribuerat et vexabat eum valde ⁵⁴ post haec autem reversus est
 Tryfon et Antiochus cum eo puer adulescens et regnavit et inposuit diadema ⁵⁵ et congregati sunt
 ad eum omnis exercitus quos disperserat Demetrius et pugnaverunt contra eum et fugit et terga
 vertit ⁵⁶ et accepit Tryfon bestias et obtinuit Antiochiam ⁵⁷ et scripsit Antiochus adulescens Ionathae
 dicens constituo tibi sacerdotium et constituo te super quattuor civitates ut sis de amicis regis ⁵⁸ et
 misit illi vasa aurea et ministerium et dedit ei potestatem bibendi in auro et esse in purpura et habere
 fibulam auream ⁵⁹ et Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri usque ad fines Aegypti
⁶⁰ et exiit Ionathas et perambulabat trans flumen civitates et congregatus est ad eum omnis exercitus
 Syriae in auxilium et venit Ascalona et occurrerunt ei de civitate honorifice ⁶¹ et abiit inde Gazam
 et concluderunt se qui erant Gazae et obsedit eam et succendit quae in circuitu erant civitates et
 praedatus est eas ⁶² et rogaverunt Gazenses Ionathan et dedit illis dextram et accepit filios eorum
 obsides et misit illos in Hierusalem et perambulavit regionem usque Damascum ⁶³ et audivit
 Ionathas quia praevaricati sunt principes Demetrii in Cades quae est in Galilea cum exercitu multo
 volentes eum remove a negotio regni ⁶⁴ et occurrit illis fratrem autem suum Simonem reliquit
 intra provinciam ⁶⁵ et adplicuit Simon ad Bethsuram et expugnabat eam diebus multis et conclusit
 eos ⁶⁶ et postulaverunt ab eo dextras accipere et dedit illis et eiecit eos inde et cepit civitatem et
 posuit in ea praesidium ⁶⁷ et Ionatha et castra eius adplicuerunt ad aquam Gennesar et ante lucem
 vigilaverunt in campum Asor ⁶⁸ et ecce castra alienigenarum occurrebant in campo et tendebant

ei insidias in montibus ipse autem occurrit ex adverso ⁶⁹ insidiae vero exsurrexerunt de locis suis
 et commiserunt proelium ⁷⁰ et fugerunt qui erant ex parte Ionathae omnes et nemo relictus est ex
 eis nisi Matthathias filius Absolomi et Iudas filius Chalfi princeps militiae exercitus ⁷¹ et scidit
 Ionathas vestimenta sua et posuit terram in capite suo et oravit ⁷² et reversus est ad eos in proelium
 et convertit illos et pugnaverunt ⁷³ et viderunt qui fugiebant partis illius et reversi sunt ad eum et
 insequabantur cum eo usque Cades ad castra sua et pervenerunt usque illuc ⁷⁴ et ceciderunt de
 alienigenis in die illa tria milia virorum et regressus est Ionatha in Hierusalem

Chapter 12

¹ et vidit Ionathas quia tempus eum iuvat et elegit viros et misit Romam statuere et renovare
 cum eis amicitiam ² et ad Spartas et ad alia loca misit epistulas secundum eandem formam ³ et
 abierunt Romam et intraverunt in curiam et dixerunt Ionathas summus sacerdos et gens Iudaeorum
 miserunt nos ut renovetis amicitiam et societatem secundum ⁴ ⁴ et dederunt illis epistulas
 ad ipsos per loca ut deducerent eos in terram Iuda cum pace ⁵ et hoc exemplum epistularum quas
 scripsit Ionathas Spartiatis ⁶ Ionathas summus sacerdos et seniores gentis et sacerdotes et reliquus
 populus Iudaeorum Spartiatis fratribus salutem ⁷ iam pridem missae erant epistulae ad Onian
 summum sacerdotem a Dario qui regnabat apud vos quoniam estis fratres nostri sicut rescriptum
 continet quod subiectum est ⁸ et suscepit Onias virum qui fuerat missus cum honore et accepit
 epistulas in quibus significabatur de societate et amicitia ⁹ nos cum nullo horum indigeremus
 habentes solacio sanctos libros qui sunt in manibus nostris ¹⁰ maluimus mittere ad vos renovare
 fraternitatem et amicitiam ne forte alieni efficiamur a vobis multa enim tempora transierunt ex quo
 misistis ad nos ¹¹ nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus et ceteris
 quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis quae offerimus et observationibus sicut fas est
 et decet meminisse fratrum ¹² laetamur itaque de gloria vestra ¹³ nos autem circumdederunt multae
 tribulationes et multa proelia et inpugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro ¹⁴ noluimus
 ergo vobis molesti esse neque ceteris sociis et amicis nostris in his proeliis ¹⁵ habuimus enim de

caelo auxilium et liberati sumus nos et humiliati sunt inimici nostri ¹⁶ elegimus itaque Numenium
 Antiochi et Antipatrum Iasonis filium et misimus ad Romanos renovare cum eis amicitiam et
 societatem pristinam ¹⁷ mandavimus itaque eis ut veniant etiam ad vos et saluent vos ut reddant
 vobis epistulas nostras de innovatione fraternitatis nostrae ¹⁸ et nunc bene facietis respondentes
 nobis ad haec ¹⁹ et hoc rescriptum epistularum quod miserat Onias ²⁰ rex Spartiarum Onias Ionathae
 sacerdoti magno salutem ²¹ inventum est in scriptura de Spartiatis et Iudaeis quoniam sunt fratres
 et quia sunt de genere Abraham ²² et nunc ex quo haec cognovimus bene facitis scribentes nobis
 de pace vestra ²³ sed et nos rescripsimus vobis pecora nostra et possessiones nostrae vestrae sunt
 et vestra nostra mandavimus itaque haec nuntiari vobis ²⁴ et audivit Ionathas quoniam egressi sunt
 principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius pugnare adversus eum ²⁵ et exiit ab
 Hierusalem et occurrit eis in Amathite regione non enim dederat eis spatium ut ingrederentur
 regionem eius ²⁶ et misit speculatores in castra eorum et reversi renuntiaverunt quia constituunt
 supervenire illis nocte ²⁷ cum occidisset autem sol praecepit Ionathas suis vigilare et esse in armis
 paratos ad pugnam tota nocte et posuit custodes per circuitum castrorum ²⁸ et audierunt adversarii
 quia paratus est Ionathas cum suis in bello et timuerunt et formidaverunt corde suo et accenderunt
 focos in castris suis ²⁹ Ionathas autem et qui cum eo erant non cognoverunt usque mane videbant
 enim lumina ardentia ³⁰ et secutus est Ionathas et non comprehendit eos transierant enim flumen
 Eletherum ³¹ et divertit Ionathas ad Arabas qui vocantur Zabadei et percussit eos et accepit spolia
 eorum ³² et iunxit et venit Damascum et perambulavit omnem regionem illam ³³ Simon autem
 exiit et venit usque ad Ascalona et ad proxima praesidia et declinavit in Ioppen et occupavit eam
³⁴ audivit enim quod vellent praesidium tradere partibus Demetrii et posuit ibi custodes ut custodirent
 eam ³⁵ et reversus est Ionathas et convocavit seniores populi et cogitavit cum eis aedificare praesidia
 in Iudaea ³⁶ et aedificare muros in Hierusalem et exaltare altitudinem magnam inter medium arcis
 et civitatis ut separaret eam a civitate ut esset ipsa singulariter et neque emant neque vendant ³⁷ et
 convenerunt ut aedificarent civitatem et cecidit murus qui erat super torrentem ab ortu solis et
 reparavit eum qui vocatur Caphetetha ³⁸ et Simon aedificavit Adiada in Sephela et munivit eam
 et inposuit portas et seras ³⁹ et cum cogitasset Tryfon regnare Asiae et adsumere diadema et

40
 extendere manum in Antiochum regem timens ne forte non permitteret eum Ionathas sed pugnaret
 41
 adversus eum quaerebat comprehendere eum et occidere et exurgens abiit in Bethasan et exiit
 42
 Ionathas obviam cum quadraginta milibus virorum electorum in proelium et venit Bethasan et
 43
 vidit Tryfon quia venit cum exercitu multo ut extenderet in eum manus et timuit et excepit eum
 cum honore et commendavit eum omnibus amicis suis et dedit ei munera et praecepit exercitibus
 44
 suis ut oboedirent ei sicut sibi et dixit Ionathae ut quid vexasti universum populum cum bellum
 45
 nobis non sit et nunc remitte eos in domos suas elige autem tibi viros paucos qui tecum sint et
 veni mecum Ptolomaidam et tradam illam tibi et reliqua praesidia et exercitum et universos
 46
 praepositos negotii et conversus abibo propterea enim veni et credidit ei et fecit sicut dixit et
 47
 dimisit exercitum et abierunt in terram Iudam retinuit autem secum tria milia virorum ex quibus
 48
 remisit in Galileam duo milia mille autem cum eo venerunt ut intravit autem Ionathas
 Ptolomaidam cluserunt portas Ptolomenses et comprehenderunt eum et omnes qui cum eo intraverant
 49
 gladio interfecerunt et misit Tryfon exercitum et equites in Galileam et in campum magnum ut
 50
 perderent omnes socios Ionathae at illi cum cognovissent quia comprehensus est et periit et omnes
 51
 qui cum eo erant hortati sunt semet ipsos et exierunt parati in proelium et videntes hii qui insecuti
 52
 fuerant quia pro anima res est illis reversi sunt illi autem venerunt omnes cum pace in terram
 53
 Iuda et planxerunt Ionathan et eos qui cum eo fuerant valde et luxit Israhel luctu magno et
 54
 quaesierunt omnes gentes quae erant in circuitu eorum perdere eos dixerunt enim non habent
 principem et adiuvantem nunc ergo expugnemus illos et tollamus de hominibus memoriam eorum

Chapter 13

1
 et audivit Simon quod congregavit Tryfon exercitum copiosum ut veniret in terram Iuda et
 2
 adtereret eam videns quia in tremore populus est et timore ascendit Hierusalem et congregavit
 3
 populum et adhortans dixit vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus pro
 4
 legibus et pro sanctis proelia et angustias quales vidimus horum gratia perierunt fratres mei omnes
 5
 propter Israhel et relictus sum ego solus et nunc non mihi contingat parcere animae meae in omni

tempore tribulationis non enim melior sum fratribus meis⁶ vindicabo itaque gentem meam et sancta
 natosque vestros et uxores quia congregatae sunt universae gentes conterere nos inimicitiae gratis
⁷ et accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos⁸ et responderunt voce magna
 dicentes tu es dux noster loco Iudae et Ionathae fratris tui⁹ pugna proelium nostrum et omnia
 quaecumque dixeris nobis faciemus¹⁰ et congregans omnes viros bellatores adceleravit consummare
 omnes muros Hierusalem et munivit eam in gyro¹¹ et misit Ionathan filium Absalomi et cum eo
 exercitum novum in Ioppen et eiectis his qui erant in ea mansit illic ipse¹² et movit Tryfon a
 Ptolomaida cum exercitu multo ut veniret in terram Iuda et Ionatha cum eo in custodia¹³ Simon
 autem adplicuit in Addus contra faciem campi¹⁴ et ut cognovit Tryfon quia surrexit Simon in loco
 Ionathae fratris sui misit ad eum legatos¹⁵ dicens pro argento quod debebat frater tuus Ionathas
 in ratione regis detinuimus eum¹⁶ et nunc mitte argenti talenta centum et duos filios eius obsides
 ut non dimissus fugiat a nobis et remitemus eum¹⁷ et cognovit Simon quia cum dolo loquitur
 secum iussit tamen dari argentum et pueros ne inimicitiam magnam sumeret ad Israhel populum
 dicentem¹⁸ quia non misit argentum et pueros propterea periit¹⁹ et mentitus est et non dimisit
 Ionathan²⁰ et post haec venit Tryfon intra regionem ut contereret eam et gyrauerunt per viam quae
 ducit Ador et Simon et castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant²¹ qui autem in
 arce erant miserunt ad Tryfonem legatos ut festinaret venire per desertum et mitteret illis alimonias
²² et paravit Tryfon omnem equitatum ut veniret illa nocte erat autem nix valde multa et non venit
 in Galaditin²³ et cum adpropiasset Baschama occidit Ionathan et filios eius²⁴ et convertit Tryfon
 et abiit in terram suam²⁵ et misit Simon et accepit ossa Ionathae fratris sui et sepelivit ea in Modin
 civitate patrum eius²⁶ et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno et luxerunt eum dies multos
²⁷ et aedificavit Simon super sepulchrum patris sui et fratrum suorum aedificium altum visu lapide
 polito retro et ante²⁸ et statuit septem pyromidas unam contra unam patri et matri et quattuor
 fratribus²⁹ et his circumposuit columnas magnas et super columnas arma ad memoriam aeternam
 et iuxta arma naves sculptas quae viderentur ab omnibus navigantibus mare³⁰ hoc est sepulchrum
 quod fecit in Modin usque in hunc diem³¹ Tryfon autem cum iter faceret cum Antiocho rege

adolescente dolo occidit eum³² et regnavit loco eius et inposuit sibi diadema Asiae et fecit plagam
 magnam in terra³³ et aedificavit Simon praesidia Iudaeae muniens ea turribus excelsis et muris
 magnis et portis et seris et posuit alimenta in munitionibus³⁴ et elegit Simon viros et misit ad
 Demetrium regem ut faceret remissionem regioni quia actus omnes Tryfonis per direptionem fuerant
 gesti³⁵ et Demetrius rex ad verba ista respondit et scripsit epistulam talem³⁶ rex Demetrius Simoni
 summo sacerdoti et amico regum et senioribus et genti Iudaeorum salutem³⁷ coronam auream et
 baen quam misistis suscepimus et parati sumus facere vobiscum pacem magnam et scribere
 praepositis regis remittere vobis quae indulsumus³⁸ quaecumque enim constituimus vobis constant
 munitiones quas aedificastis sint vobis³⁹ remittimus quoque ignorantias et peccata usque in
 hodiernum diem et coronam quam debebatis et si quid aliud erat tributarium Hierusalem iam non
 sit tributarium⁴⁰ et si qui in vobis apti sunt conscribi inter nostros conscribantur et sit inter nos
 pax⁴¹ anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum gentium ab Israhel⁴² et coepit populus
 Israhel scribere in tabulis et gestis publicis anno primo sub Simone sacerdote magno duce et principe
 Iudaeorum⁴³ in illis diebus Simon adplicuit ad Gazam et circumdedit eam castris et fecit machinas
 et adplicuit ad civitatem et percussit turrem unam et comprehendit⁴⁴ et qui eruperunt erant intra
 machinam in civitate et factus est motus magnus in civitate⁴⁵ et ascenderunt qui erant in civitate
 cum uxoribus et filiis supra murum scissis tunicis suis et clamaverunt voce magna postulantes a
 Simone dextras sibi dari⁴⁶ et dixerunt non nobis reddas secundum malitias nostras sed secundum
 misericordias tuas⁴⁷ et flexus Simon non debellavit eos eiecit tamen eos de civitate et emundavit
 aedes in quibus fuerant simulacra et tunc intravit in ea cum hymnis benedicens Dominum⁴⁸ et
 eiecta ex ea omni immunditia conlocavit in ea viros qui legem facerent et munivit eam et fecit sibi
 habitationem⁴⁹ qui autem erant in arce Hierusalem prohibebantur egredi et ingredi in regionem
 et emere ac vendere et esurierunt valde et multi ex eis fame perierunt⁵⁰ et clamaverunt ad Simonem
 ut dextras acciperent et dedit illis et eiecit eos inde et mundavit arcem a contaminationibus⁵¹ et
 intraverunt in ea tertia et vicesima secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude
 et ramis palmarum et cinyris et cymbalis et nablis et hymnis et canticis quia contritus est inimicus
 magnus ex Israhel⁵² et constituit ut omnibus annis agerentur dies hii cum laetitia⁵³ et munivit
 montem templi qui erat secus arcem et habitavit ibi ipse et qui cum eo erant⁵⁴ et vidit Simon
 Iohannem filium suum quod vir esset et posuit eum ducem virtutum universarum et habitavit Gazaris

Chapter 14

¹ anno centesimo septuagesimo secundo et congregavit rex Demetrius exercitus suos et abiit
 Mediam ad contrahenda sibi auxilia et expugnare Tryfonem ² et audivit Arsaces rex Persidis et
 Mediae quia intravit Demetrius confines suos et misit unum de principibus suis ut comprehenderent
 eum vivum et adducerent eum ad se ³ et abiit et percussit castra Demetrii et comprehendit eum et
 duxit eum ad Arsacem et posuit eum in custodiam ⁴ et siluit terra Iuda omnibus diebus Simonis et
 quaesivit bona genti suae et placuit illis potestas eius et gloria eius omnibus diebus ⁵ et cum omni
 gloria sua accepit Ioppen in portum et fecit introitum in insulis maris ⁶ et dilatavit fines gentis suae
 et obtinuit regionem ⁷ et congregavit captivitatem multam et dominatus est Gazarae et Bethsurae
 et arcis et abstulit immunditias ex ea et non erat qui resisteret ei ⁸ et unusquisque colebat terram
 suam cum pace et terra dabat fructus suos et ligna camporum fructum suum ⁹ seniores in plateis
 sedebant omnes et de bonis terrae tractabant et iuvenes induebant se gloriam et stolas belli
¹⁰ civitatibus tribuebat alimonias et constituebat eas ut essent vasa munitionis quoadusque nominatum
 est nomen gloriae eius usque ad extremum terrae ¹¹ fecit pacem super terram et laetatus est Israhel
 laetitia magna ¹² et sedit unusquisque sub vite sua et sub ficulnea nec erat qui eos terreret ¹³ defecit
 inpugnans eos super terram reges contriti sunt in diebus illis ¹⁴ et confirmavit omnes humiles populi
 sui et legem exquisivit et abstulit omnem iniquum et malum ¹⁵ sancta glorificavit et multiplicavit
 vasa sanctorum ¹⁶ et auditum est Romae quia defunctus est Ionathas et usque in Sparta et contristati
 sunt valde ¹⁷ ut audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius
 et ipse obtineret regionem et civitates in ea ¹⁸ scripserunt ad eum tabulis aereis ut renovaret amicitias
 et societatem quam fecerunt cum Iuda et Ionatha fratribus eius ¹⁹ et lectae sunt in conspectu
 ecclesiae in Hierusalem et hoc exemplum epistularum quas miserunt Spartiatae ²⁰ Spartanorum
 princeps et civitatis Simoni sacerdoti magno et senioribus et sacerdotibus et reliquo populo
²¹ Iudaeorum fratribus salutem ²¹ legati qui missi sunt ad populum nostrum nuntiaverunt nobis de
 vestra gloria et honore ac laetitia et gavisi sumus in introitu eorum ²² et scripsimus quae ab ipsis
 erant dicta in conciliis populi sic Numenius Antiochi et Antipater Iasonis filius legati Iudaeorum

venerunt ad nos renovantes nobiscum amicitiam ²³ et placuit populo excipere viros gloriose et
 ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris ut sit ad memoriam populo Spartiarum
 exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti ²⁴ post haec autem misit Simon
 Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondus minarum mille ad statuendam
 cum eis societatem cum audisset autem populus romanus ²⁵ sermones istos dixerunt quam gratiarum
 actionem reddemus Simoni et filiis eius ²⁶ restituit enim ipse fratres suos et expugnavit inimicos
 Israhel et statuerunt ei libertatem et descripserunt in tabulis aereis et posuerunt in titulis in montem
 Sion ²⁷ octava decima die mensis elul anno centesimo septuagesimo secundo anno tertio sub
 Simone sacerdote magno in Asaramel ²⁸ in conventu magno sacerdotum et populi et principum
 gentis et seniorum regis nota facta sunt haec quoniam frequenter facta sunt proelia in regione nostra
²⁹ Simon autem Matthathiae filius ex filiis Iarib et fratres eius dederunt se periculo et restiterunt
 adversariis gentis suae ut starent sancta ipsorum et lex et gloria magna glorificaverunt gentem suam
³⁰ et congregavit Ionathas gentem suam et factus est illis sacerdos magnus et adpositus est ad
 populum suum ³¹ et voluerunt inimici eorum calcare et adterere regionem ipsorum et extendere
 manus in sancta eorum ³² tunc restitit Simon et pugnavit pro gente sua et erogavit multas pecunias
 et armavit viros virtutis gentis suae et dedit eis stipendia ³³ et munivit civitates Iudaeae et Bethsuram
 quae erat in finibus Iudaeae ubi erant arma hostium antea et posuit illic praesidium viros iudaeos
³⁴ et Ioppen munivit quae erat ad mare et Gazaram quae est in finibus Azoti in qua hostes antea
 habitabant et conlocavit illic Iudaeos et quaecumque apta erant ad correptionem eorum posuit in
 eis ³⁵ et vidit populus actum Simonis et gloriam quam cogitabat facere genti suae et posuerunt
 ducem suum et principem sacerdotum eo quod ipse fecerat haec omnia et iustitiam et fidem quam
 conservavit genti suae et exquisivit omni modo exaltare populum suum ³⁶ et in diebus eius
 prosperatum est in manibus eius ut tollerentur gentes de regione ipsorum qui in civitate David erant
 in Hierusalem in arce de qua procedebant et contaminabant omnia quae in circuitu sanctorum sunt
 et inferebant plagam magnam castitati ³⁷ et conlocavit in ea viros iudaeos tutamentum regionis et
 civitatis et exaltavit muros Hierusalem ³⁸ et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium
³⁹ secundum haec fecit eum amicum suum et glorificavit eum gloria magna ⁴⁰ audivit enim quod
 appellati sunt Iudaei a Romanis amici et socii et fratres et quia susceperunt legatos Simonis gloriose
⁴¹ et quia Iudaei et sacerdotes eorum consenserunt esse eum ducem suum et summum sacerdotem
 in aeternum donec surgat propheta fidelis ⁴² et ut sit super eos dux et ut cura esset illi pro sanctis

et ut constitueret praepositos super opera eorum et super regionem et super arma et super praesidia
43 et cura sit illi de sanctis et ut audiatur ab omnibus et ut scribantur in nomine eius omnes
conscriptiones in regione et ut operiatur purpura et auro⁴⁴ et ne liceat ulli ex populo et ex
sacerdotibus irritum facere aliquid horum et contradicere his quae ab eo dicuntur aut convocare
conventum in regione sine ipso et vestiri purpura et uti fibula aurea⁴⁵ qui autem fecerit extra haec
aut irritum fecerit aliquid horum reus erit⁴⁶ et conplacuit omni populo statuere Simonem et facere
secundum verba ista⁴⁷ et suscepit Simon et placuit ut summo sacerdotio fungeretur et esset dux
et princeps gentis Iudaeorum et sacerdotum et praeeset omnibus⁴⁸ et scripturam istam dixerunt
ponere in tabulis aereis et ponere eas in peribolo sanctorum in loco celebri⁴⁹ exemplum autem
eorum ponere in aerario ut habeat Simon et filii eius

Chapter 15

¹ et misit rex Antiochus filius Demetrii epistulas ab insulis maris Simoni sacerdoti et principi
gentis Iudaeorum et universae genti² et erant continentes hunc modum rex Antiochus Simoni
sacerdoti magno et genti Iudaeorum salutem³ quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum
patrum nostrorum volo autem vindicare regnum et restituere illud sicut erat antea electum feci
multitudinem exercitus et feci naves bellicas⁴ volo autem procedere per regiones ut ulciscar in eos
qui corruerunt regionem nostram et qui desolaverunt civitates multas in regno meo⁵ nunc ergo
statuo tibi omnes oblationes quas remiserunt tibi ante me reges et quaecumque alia dona remiserunt
tibi⁶ et permitto tibi facere percussuram proprii nomismatis in regione tua⁷ Hierusalem autem
sanctam esse et liberam et omnia arma quae fabricata sunt et praesidia quae struxisti quae tenes
maneant tibi⁸ []⁹ cum autem obtinuerimus regnum nostrum glorificabimus te et gentem tuam et
templum gloria magna ita ut manifestetur gloria vestra in universa terra¹⁰ anno centesimo
septuagesimo quarto exiit Antiochus in terram patrum suorum et convenerunt ad eum omnis exercitus
ita ut pauci relictis essent cum Tryfone¹¹ et insecutus est eum Antiochus rex et venit Doram fugiens
per maritimam¹² sciebat enim quod congregata sunt in eum mala et reliquit eum exercitus¹³ et
adplicuit Antiochus super Doram cum centum viginti milibus virorum belligeratorum et octo milibus
equitum¹⁴ et circumivit civitatem et naves a mari accesserunt et vexabant civitatem a terra et mari

et neminem sinebant egredi¹⁵ venit autem Numenius et qui cum eo fuerant ab urbe Roma habentes
 epistulas regibus et regionibus scriptas in quibus continebantur haec¹⁶ Lucius consul Romanorum
 Ptolomeo regi salutem¹⁷ legati Iudaeorum venerunt ad nos amici nostri renovantes pristinam
 amicitiam et societatem missi a Simone principe sacerdotum et populo Iudaeorum¹⁸ adtulerunt
 autem et clypeum aureum minarum mille¹⁹ placuit itaque nobis scribere regibus et regionibus ut
 non inferant illis mala neque inpugnent eos et civitates eorum et regiones eorum et ut non ferant
 auxilium pugnantibus adversus eos²⁰ visum est autem nobis accipere ab eis clypeum²¹ si qui
 ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos tradite eos Simoni principi sacerdotum ut
 vindicet in eos secundum legem suam²² haec eadem scripta sunt Demetrio regi et Attalo et Arahae
 et Arsaci²³ et in omnes regiones et Samsamae et Spartanis et Delo et Mydo et Sicyone et Cariae
 et Samum et Pamphiliam et Lyciam et Alacarnasum et Rhodum et Faselida et Choo et Siden et
 Arado et Gortinam et Cnidum et Cyprum et Cyrenen²⁴ exemplum autem eorum scripserunt Simoni
 principi sacerdotum²⁵ Antiochus autem rex adplicuit castra in Dora secundo admovens ei semper
 manus et machinas faciens et conclusit Tryfonem ne procederet²⁶ et misit ei Simon duo milia
 virorum electorum in auxilium et argentum et aurum et vasa copiosa²⁷ et noluit ea accipere sed
 inrupit omnia quae pactus est cum eo antea et alienavit se ab eo²⁸ et misit ad eum Athenovium
 unum de amicis suis ut tractaret cum ipso dicens vos tenetis Ioppen et Gazaram et arcem quae est
 in Hierusalem civitates regni mei²⁹ fines earum desolastis et fecistis plagam magnam super terram
 et dominati estis per loca multa in regno meo³⁰ nunc ergo tradite civitates quas occupastis et tributa
 locorum quibus dominati estis extra fines Iudaeae³¹ sin autem date pro illis quingenta talenta
 argenti et exterminii quod exterminastis et tributorum civitatum alia talenta quingenta sin autem
 veniemus et expugnabimus vos³² et venit Athenovius amicus regis in Hierusalem et vidit gloriam
 Simonis et claritatem in auro et argento et adparatum copiosum et obstipuit et rettulit ei verba regis
³³ et respondit Simon et dixit ei neque alienam terram sumpsimus neque aliena detinemus sed
 hereditatem patrum nostrorum quae ab inimicis nostris iniuste aliquo tempore possessa est³⁴ nos
 vero tempus habentes vindicamus hereditatem patrum nostrorum³⁵ nam de Ioppen et Gazara quae
 expostulas ipsi faciebant in populo plagam magnam et in regione nostra horum damus talenta
 centum et non respondit illi verbum³⁶ reversus autem cum ira ad regem renuntiavit ei verba ista

et gloriam Simonis et universa quae vidit et iratus est rex ira magna ³⁷ Tryfon autem fugit navi in
 Orthosiada ³⁸ et constituit rex Cendebeum ducem maritimum et exercitum equitum et peditum
 dedit illi ³⁹ et mandavit illi movere castra contra faciem Iudaeae et mandavit ei aedificare Caedronem
 et obstruere portas civitatis et debellare populum rex autem persequebatur Tryfonem ⁴⁰ et pervenit
 Cendebeus Iamnam et coepit irritare plebem et conculcare Iudaeam et captivare populum et
 interficere et aedificare Caedronem ⁴¹ et conlocavit illic equites et exercitum ut egressi
 perambulant viam Iudaeae sicut constituit ei rex

Chapter 16

¹ et ascendit Iohannis de Gazaris et nuntiavit Simoni patri suo quae fecit Cendebeus ² et vocavit
 Simon duos filios suos seniores Iudam et Iohannem et ait illis ego et fratres mei expugnabimus
 hostes Israhel ab adulescentia usque in hunc diem et prosperatum est in manibus nostris liberare
 Israhel aliquotiens ³ nunc autem senui sed estote loco meo et fratris mei et egressi pugnate pro
 gente nostra auxilium vero de caelo vobiscum sit ⁴ et elegit de regione viginti milia virorum
 belligeratorum et equites et profecti sunt ad Cendebeum et dormierunt in Modin ⁵ et surrexerunt
 mane et abierunt in campum et ecce exercitus copiosus in obviam illis peditum et equitum et fluvius
 torrens erat inter medium ipsorum ⁶ et admovit castra contra faciem eorum ipse et populus eius et
 vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem et transfretavit primus et viderunt eum viri
 et transierunt post eum ⁷ et divisit populum et equites in medio peditum erat autem equitatus
 adversariorum copiosus nimis ⁸ et exclamaverunt sacris tubis et in fugam conversus est Cendebeus
 et castra eius et ceciderunt ex eis multi vulnerati residui autem fugerunt in munitionem ⁹ tunc
 vulneratus est Iudas frater Iohannis Iohannes autem insecutus est eos donec venit Caedronam quam
 aedificavit ¹⁰ et fugerunt usque ad turres quae erant in agris Azoti et succendit eas igni et ceciderunt
 ex illis duo milia virorum et reversus est Iudaeam in pace ¹¹ et Ptolomeus filius Abobi constitutus
 erat dux in campo Hiericho et habebat argentum et aurum multum ¹² erat enim gener summi
 sacerdotis ¹³ et exaltatum est cor eius et volebat obtinere regionem et cogitabat dolum adversus
 Simonem et filios eius ut tolleret eos ¹⁴ Simon autem perambulans civitates quae erant in regione
 et sollicitudinem gerens earum descendit Hiericho ipse et Matthathias filius eius et Iudas anno

centesimo septuagesimo septimo mense undecimo hic mensis sabath¹⁵ et suscepit eos filius Abobi
 in munitiunculam quae vocatur Doch cum dolo quam aedificavit et fecit eis convivium magnum
 et abscondit illic viros¹⁶ et cum inebriatus esset Simon et filii eius surrexit Ptolomeus cum suis
 et sumpserunt arma sua et intraverunt in convivium et occiderunt eum et duos filios eius et quosdam
 pueros eius¹⁷ et fecit deceptionem magnam in Israhel et reddidit mala pro bonis¹⁸ et scripsit haec
 Ptolomeus et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium et traderet regionem et civitates eorum
 et tributa¹⁹ et misit alios in Gazaram tollere Iohannem et tribunis misit epistulas ut venirent ad se
 et daret eis argentum et aurum et dona²⁰ et alios misit occupare Hierusalem et montem templi
²¹ et praecurrens quidam nuntiavit Iohanni in Gazara quia periit pater eius et fratres eius et quia
 misit te quoque interfici²² ut audivit autem vehementer expavit et comprehendit viros qui venerant
 perdere eum et occidit eos cognovit enim quia quaerebant eum perdere²³ et cetera sermonum
 Iohannis et bellorum eius et bonarum virtutum quibus fortiter gessit et aedificii murorum quos
 struxit et rerum gestarum eius

2 Maccabees

Chapter 1

¹ fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis salutem dicunt fratres qui sunt in Hierosolymis Iudaei
 et qui in regione Iudaeae et pacem bonam² benefaciat vobis Deus et meminerit testamenti sui quod
 est ad Abraham et Isaac et Iacob servorum suorum fidelium³ et det vobis cor omnibus ut colatis
 eum et faciatis eius voluntatem corde magno et animo volente⁴ adaperiat cor vestrum in lege sua
 et in praeceptis eius et faciat pacem⁵ exaudiat orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos
 deserat in tempore malo⁶ et nunc hic sumus orantes pro vobis⁷ regnante Demetrio anno centesimo
 sexagesimo nono nos Iudaei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis
 annis ex quo recessit Iason a sancta terra et a regno⁸ portam succenderunt et effuderunt sanguinem
 innocentem et oravimus ad Dominum et exauditi sumus et obtulimus sacrificium et similaginem
 et accendimus lucernas et proposuimus panes⁹ et nunc frequentate dies scenophegiae mensis casleu

10
 anno centesimo octogesimo octavo populus qui est Hierosolymis et in Iudaea senatusque et Iudas
 Aristobolo magistro Ptolomei regis qui est de genere christorum sacerdotum et his qui in Aegypto
 sunt Iudaeis salutem et sanitatem ¹¹ de magnis periculis a Deo liberati magnifice gratias ipsi utpote
 qui adversus talem regem dimicavimus ¹² ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnaverunt
 contra nos ¹³ nam cum in Perside esset dux ipse et cum ipso inmensus exercitus cecidit in templo
 Nanaeae consilio deceptus sacerdotis Nanaeae ¹⁴ ut enim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus
 et amici eius et ut acciperet pecunias multas dotis nomine ¹⁵ cumque proposuissent eas sacerdotes
 Nanaeae et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani clausurunt templum ¹⁶ cum intrasset
 Antiochus apertoque occulto aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem et qui cum eo erant
 et diviserunt membratim et capitibus amputatis foras proiecerunt ¹⁷ per omnia benedictus Deus
 qui tradidit impios ¹⁸ facturi igitur quinta et vicesima mensis casleu purificationem templi
 necessarium duximus significare vobis ut vos quoque agatis diem scenophegiae et diem ignis qui
 datus est quando Neemias aedificato templo et altari obtulit sacrificia ¹⁹ nam cum in Persidem
 ducerentur patres nostri sacerdotes qui tunc Dei cultores erant acceptum ignem de altario occulte
 absconderunt in valle ubi erat puteus altus siccus et in eo contutati sunt eum ita ut omnibus ignotus
 esset locus ²⁰ cum praeterissent autem multi anni et placuit Deo ut mitteretur Neemias a rege
 Persidis nepotes sacerdotum illorum qui absconderant misit ad requirendum ignem et sicut
 narraverunt nobis non invenerunt ignem sed aquam crassam ²¹ et iussit eos haurire et adferre sibi
 et sacrificia quae inposita erant iussit sacerdos Neemias aspargi aqua ipsa et ligna et quae erant
 superposita ²² utque hoc factum est et tempus adfuit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo accensus
 est ignis magnus ita ut omnes mirarentur ²³ orationem autem faciebant omnes sacerdotes dum
 consummaretur sacrificium Ionatha inchoante ceteris autem respondentibus ²⁴ et Neemiae erat
 oratio hunc habens modum Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors
 qui solus es rex bonus ²⁵ solus praestans solus iustus et omnipotens et aeternus qui liberas Israhel
 de omni malo qui fecisti patres electos et sanctificasti eos ²⁶ accipe sacrificium pro universo populo
 tuo Israhel et custodi partem tuam et sanctifica ²⁷ congrega dispersionem nostram libera eos qui
 serviunt gentibus contemptos et abominatos respice ut sciant gentes quod tu es Deus noster ²⁸ adflige
 opprimentes et contumeliam facientes in superbia ²⁹ constitue populum tuum in loco sancto tuo

sicut dixit Moses ³⁰ sacerdotes autem psallebant hymnos usquequo consumptum esset sacrificium
³¹ cum autem consummatum fuisset sacrificium ex residua aqua Neemias iussit lapides maiores
³² perfundi quod ut factum est flamma ex eis accensa est sed ex lumine quod refulsit ab altari
³³ consumpta est ut vero manifestata essent haec renuntiatum est regi Persarum quod in loco in
 quo ignem absconderant hii qui translati erant sacerdotes aqua apparuit de qua Neemias et qui cum
³⁴ eo erant purificaverunt sacrificia considerans autem rex et rem diligenter examinans fecit ei
³⁵ templum et si quibus donaverat rex multa bona accipiebat ex hoc et tribuebat ³⁶ appellavit autem
 Neemias hoc Nepthar quod interpretatur purificatio vocatur autem apud plures Nephi

Chapter 2

¹ invenitur autem in descriptionibus Hieremiae prophetae quod iussit accipere ignem eos qui
 transmigrabantur ut significatum est et ut mandavit transmigratis ² et dedit illis legem ne
 obliviscerentur praecepta Domini et ut non exerrarent mentibus videntes simulacra aurea et argentea
 et ornamenta eorum ³ et alia huiuscemodi dicens hortabatur ne legem amoverent a corde suo ⁴ erat
 autem in ipsa scriptura quomodo tabernaculum et arcam iussit propheta divino responso ad se facto
⁵ comitari secum usquequo exiit in montem in quo Moses ascendit et vidit Dei hereditatem et
 veniens ibi Hieremias invenit locum speluncae et tabernaculum et arcam et altare incensi intulit
⁶ illuc et ostium obstruxit et accesserunt quidam simul qui sequebantur ut notarent sibi locum et
⁷ non potuerunt invenire ut autem cognovit Hieremias culpans illos dixit quod ignotus erit locus
⁸ donec congreget Deus congregationem populi et propitius fiat et tunc Dominus ostendet haec et
 apparebit maiestas Domini et nubes erit sicut et Mosi manifestabatur et sicut cum Salomon petiit
⁹ ut locus sanctificaretur magno Deo manifestabat haec et ut sapientiam habens obtulit sacrificium
¹⁰ dedicationis et consummationis templi sicut et Moses orabat ad Dominum et descendit ignis de
¹¹ caelo et consumpsit holocaustum et dixit Moses eo quod non sit mundatum quod erat pro peccato
¹² et consumptum est similiter et Salomon octo diebus celebravit dedicationem ¹³ inferebantur
 autem in descriptionibus et commentariis Neemiae haec eadem et ut construens bibliothecam
¹⁴ congregavit de regibus libros et prophetarum et David et epistulas regum et de donariis similiter
 autem et Iudas ea quae didicerat per bellum quod nobis acciderat congregavit omnia et sunt apud

15 nos si ergo desiderastis haec mittite qui perferant vobis 16 acturi itaque purificationem scripsimus
 vobis bene igitur facietis si egeritis hos dies 17 Deus autem qui liberavit populum suum et reddidit
 hereditatem omnibus et regnum et sacerdotium et sanctificationem 18 sicut promisit in lege speramus
 quod cito nostri miserebitur et congregabit de sub caelo in locum sanctum 19 eripuit enim nos de
 magnis periculis et locum purgavit 20 de Iuda vero Macchabeo et fratribus eius et de templi magni
 purificatione et de arae dedicatione 21 sed et de proeliis quae pertinent ad Antiochum Nobilem et
 filium eius Eupatorem 22 et de inluminacionibus quae de caelo factae sunt ad eos qui pro Iudaeis
 fortiter fecerunt ita ut universam regionem cum pauci essent vindicarent et barbaram multitudinem
 fugarent 23 et famosissimum in toto orbe templum recuperarent et civitatem liberarent ut leges
 quae abolendae erant restituerentur Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis 24 itemque
 ab Iasone Cyreneo quinque libris comprehensa temptavimus nos uno volumine breviare
 25 considerantes enim multitudinem librorum et difficultatem volentibus adgredi narrationes
 26 historiarum propter multitudinem rerum curavimus volentibus quidem legere ut esset animi
 oblectatio studiosis vero ut facile possint memoriae commendare omnibus autem legentibus utilitas
 27 conferatur et nobis quidem ipsis qui opus hoc breviandi causa suscepimus non facilem laborem
 28 immo vero negotium plenum vigiliarum et sudoris adsumpsimus sicut hii qui praeparant
 convivium et quaerunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam libenter laborem
 29 sustinemus veritatem quidem de singulis auctori concedentes ipsi autem secundum datam formam
 30 brevitati studentes sicut enim novae domus architecto de universa structura curandum est ei vero
 qui pingere conatur quae apta sunt ad ornatum exquirenda sunt ita aestimandum est et in nobis
 31 etenim intellectum colligere et ordinare sermonem et curiosius partes singulas quasque disquarere
 32 historiae congruit auctori brevitatem vero dictionis sectari et executiones rerum vitare brevitati
 33 concedendum est hinc igitur narrationem incipiemus de praefatione tantum dixisse sufficiat
 stultum etenim est ante historiam effluere in ipsa autem historia succingi

Chapter 3

¹
 igitur cum sancta civitas habitaretur in omni pace leges etiam adhuc optime custodirentur
 propter Oniae pontificis pietatem et animos odio habentes mala ² fiebat ut ipsi reges et principes
 locum summo honore dignum ducerent et templum maximis muneribus inlustrarent ³ ita ut Seleucus
 Asiae rex de redditibus suis praestaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes
⁴
 Simon autem de tribu Benjamin praepositus templi constitutus contendebat obsistente sibi principe
 sacerdotum iniquum aliquid in civitate moliri ⁵ sed cum vincere Onian non posset venit ad
 Apollonium Tharseae filium qui illo tempore erat dux Coelesyriae et Foenicis ⁶ et nuntiavit ei
 pecuniis innumerabilibus plenum esse aerarium Hierosolymis et communes copias immensas esse
 quae non pertinent ad rationem sacrificiorum esse autem possibile sub potestate regis cadere universa
⁷
 cumque rettulisset Apollonius ad regem de pecuniis quae delatae erant ille accitum Heliodorum
 qui erat super negotia eius misit cum mandatis ut praedictam pecuniam transportaret ⁸ statimque
 Heliodorus iter adgressus specie quidem quasi per Coelesyriam et Foenicen civitates esset
⁹
 peragraturus re autem vera regis propositum perfecturus sed cum venisset Hierosolymam et
 benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus narravit de dato indicio pecuniarum et cuius
¹⁰
 rei gratia adesset apparuit interrogabat autem si vere haec ita essent tunc summus sacerdos
¹¹
 ostendit deposita esse haec et victualia viduarum ac pupillorum quaedam vero esse Hircani
 Tobiae viri valde eminentis in his quae detulerat impius Simon universa autem argenti talenta
¹²
 quadringenta esse et auri ducenta decipi vero eos qui credidissent loco et templo quod per
¹³
 universum mundum honoratur pro sui veneratione et sanctitate impossibile omnino esse at ille
¹⁴
 pro his quae habebat in mandatis a rege dicebat omni genere regiae deferenda constituta autem
 die intrabat de his Heliodorus ordinaturus non modica vero per universam civitatem erat trepidatio
¹⁵
 sacerdotes autem ante altare cum sacerdotalibus stolis iactaverunt se et invocabant de caelo eum
¹⁶
 qui de depositis legem posuit ut his qui deposuerant ea salva custodiret iam vero qui videret
 summi sacerdotis vultum mente vulnerabatur facies enim et color inmutatus declarabat internum
¹⁷
 animi dolorem circumfusa enim erat viro maestitia quaedam et horror corporis per quae manifestus
¹⁸
 aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur alii etiam congregati de domibus confluebant publica
¹⁹
 supplicatione obsecrantes pro eo quod in contemptum locus esset venturus accinctaeque mulieres
 ciliicis pectus per plateas confluebant sed et virgines quae conclusae erant procurrebant ad Onian
²⁰
 aliae autem ad muros quaedam vero per fenestras aspiciebant universae autem protendentes

manus in caelum deprecabantur²¹ erat enim misera commixtae multitudinis et magni sacerdotis
 in agone constituti expectatio²² et hii quidem invocabant omnipotentem Deum ut credita sibi his
 qui crediderant cum omni integritate conservarentur²³ Heliodorus autem quod decreverat perficiebat
 eodem loco ipse cum satellitibus circa aerarium praesens²⁴ sed spiritus Omnipotentis magnam
 fecit suae ostensionis evidentiam ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei ruentes Dei virtute in
 dissolutionem et formidinem converterentur²⁵ apparuit enim illis quidam equus terribilem habens
 sessorem optimis operimentis adornatus isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit qui autem
 ei sedebat videbatur arma habere aurea²⁶ alii etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori optimi
 gloria speciosique amictu qui circumsteterunt eum et ex utraque parte flagellabant sine intermissione
 multis plagis verberantes²⁷ subito autem Heliodorus concidit in terram eumque multa caligine
 circumfusum rapuerunt atque in sella gestatoria positum eiecerunt²⁸ et is qui cum multis cursoribus
 et satellitibus praedictum ingressus est aerarium portabatur nullo sibi auxilium ferente manifesta
 cognita Dei virtute²⁹ et ille quidem per divinam virtutem iacebat mutus³⁰ hii autem Dominum
 benedicebant quia magnificavit locum suum et templum quod paulo ante timore ac tumultu erat
 plenum apparente omnipotente Domino gaudio et laetitia impletum est³¹ tunc vero ex amicis
 Heliodori quidam rogabant confestim Onian ut invocaret Altissimum et vitam donaret ei qui in
 supremo spiritu erat constitutus³² considerans autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur
 malitiam aliquam ex Iudaeis circa Heliodorum consummatam obtulit pro salute viri hostiam salutarem
³³ cumque summus sacerdos exoraret idem iuvenes eisdem vestibus amicti adstantes Heliodoro
 dixerunt Oniae sacerdoti gratias age nam propter eum tibi Dominus vitam donavit³⁴ tu autem ab
 eo flagellatus nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem et his dictis non conparuerunt
³⁵ Heliodorus autem hostia Deo oblata et votis magnis promisit ei qui vivere illi concessit et Oniae
 gratias agens recepto exercitu repedabat ad regem³⁶ testabatur autem omnibus ea quae sub oculis
 suis viderat opera magni Dei³⁷ cum autem rex interrogasset Heliodorum quis est aptus adhuc
³⁸ semel Hierosolymam mitti ait si quem habes hostem aut regni tui insidiatorem mitte illuc et
 flagellatum eum recipies si tamen evaserit eo quod in loco vere sit Dei quaedam virtus³⁹ nam ipse
 qui habet in caelis habitationem visitor et adiutor est loci illius et venientes ad malefaciendum
⁴⁰ percutit ac perdit igitur de Heliodoro et aerarii custodia ita se res habet

Chapter 4

¹ Simon autem praedictus pecuniarum et patriae delator male loquebatur de Onia tamquam ipse
 Heliodorum instigasset ad haec et ipse fuisset incentor malorum ² provisorumque civitatis ac
 defensorem gentis suae et aemulatorem legis Dei audebat insidiatorem regni dicere ³ sed cum
 inimicitiae in tantum procederent ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent
⁴ considerans Onias periculum contentionis et Apollonium insanire utpote ducem Coelesyriae et
 Foenicis ad augendam malitiam Simonis ad regem se contulit ⁵ non ut civium accusator sed
 communem utilitatem apud semet ipsum universae multitudinis considerans ⁶ videbat enim sine
 regali providentia impossibile esse pacem rebus dari nec Simonem posse cessare ab stultitia sua
⁷ sed post Seleuci vitae excessum cum suscepisset regnum Antiochus qui Nobilis appellabatur
 ambiebat Iason frater Oniae summum sacerdotium ⁸ adito rege promittens ei argenti talenta sexaginta
 et trecenta et ex redditibus aliis talenta octoginta ⁹ super haec promittebat et alia centum quinquaginta
 si potestati eius concederetur gymnasium et ephoebian sibi constituere et eos qui in Hierosolymis
¹⁰ erant Antiochenos scribere quod cum rex agnovisset et obtinisset principatum statim ad gentilem
 ritum contribules suos transferre coepit ¹¹ et amotis his quae humanitatis causa Iudaeis a regibus
 fuerant constituta per Iohannem patrem Eupolemi qui apud Romanos de amicitia et societate functus
 est legationem legitimam civium iura destituens prava instituta sancibat ¹² etenim ausus est sub
 ipsa arce gymnasium constituere et optimos quosque ephoeborum in lupanaribus ponere ¹³ erat
 autem hoc non initium sed incrementum quoddam et profectus gentilis et alienigenae conversationis
¹⁴ propter impii et non sacerdotis Iasonis nefarium et inauditum scelus ita ut sacerdotes iam non
 circa altaris officia dediti essent sed contempto templo et sacrificiis neglectis festinarent participes
 fieri palestrae et praebitionis eius iniustae et in exercitiis disci ¹⁵ et patrios quidem honores nihil
 habentes graecas glorias optimas arbitrabantur ¹⁶ quarum gratia periculosa eos contentio habebat
 et eorum instituta aemulabantur ac per omnia his consimiles esse cupiebant quos hostes et
¹⁷ peremptores habuerant in leges enim divinas impie agere inpune non cedit sed haec sequens
¹⁸ tempus declaravit cum autem quinquennalis agone Tyro celebraretur et rex praesens esset ¹⁹ misit
 Iason facinorosus ab Hierosolymis viros peccatores portantes argenti didragmas trecentas in sacrificiis
 Herculis quas postulaverunt hii qui adportaverant ne in sacrificiis erogarentur quia non oporteret

sed in alios sumptus eas deputari ²⁰ sed haec oblata sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium
 Herculis propter praesentes autem datae sunt in fabricam navium triremis ²¹ misso autem in Aegypto
 Apollonio Mnesthei filio propter primatus Filometoris regis cum cognovisset Antiochus alienum
 se a negotiis regni effectum propriis utilitatibus consulens profectus inde venit Ioppen et inde
 Hierosolymam ²² et magnifice ab Iasone et civitate susceptus cum facularum luminibus et laudibus
 ingressus est et inde Foenicen exercitum convertit ²³ et post triennii tempus misit Iason Menelaum
 supradicti Simonis fratrem portantem pecunias regi et de negotiis necessariis responsa perlaturum
²⁴ at ille commendatus regi cum magnificasset faciem potestatis eius in semet ipsum retorsit summum
 sacerdotium superponens Iasonem talenta argenti trecenta ²⁵ acceptisque a rege mandatis venit
 nihil quidem dignum habens sacerdotio animos vero crudelis tyranni et ferae beluae iram gerens
²⁶ et Iason quidem qui proprium fratrem captivaverat ipse deceptus profugus in ammaniten expulsus
 est regionem ²⁷ Menelaus autem principatum quidem obtinuit de pecuniis vero regi promissis nihil
 agebat cum exactionem faceret Sostratus qui arce erat praepositus ²⁸ nam ad hunc exactio
 vectigalium pertinebat quam ob causam utrique ad regem vocati ²⁹ Menelaus motus est sacerdotio
 succedente Lysimacho fratre suo Sostratus autem praelatus est Cypris ³⁰ et cum haec agerentur
 contigit Tarsenses et Mallotas seditionem movere eo quod Antiochidi concubinae regis dono essent
³¹ dati ³¹ festinanter itaque rex venit sedare illos relicto suffecto uno ex comitibus suis Andronico
³² ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum aurea quaedam vasa templo furatus donavit
 Andronico et alia vendiderat Tyro et per vicinas civitates ³³ quod cum certissime cognovisset Onias
³⁴ arguebat eum ipse in loco tuto se continens Antiochiae secus Dafnen ³⁴ unde Menelaus accedens
 ad Andronicum rogabat ut Onian interficeret qui cum venisset ad Onian et datis dextris cum
 iureiurando quamvis esset ei suspectus suasisset asylo procedere statim eum peremit non veritus
³⁵ iustitiam ³⁵ ob quam causam non solum Iudaei sed et aliae quoque nationes indignabantur et moleste
 ferebant de nece tanti viri iniusta ³⁶ sed regressum regem de Ciliciae locis adierunt Iudaei apud
 Antiochiam simul et Graeci conquerentes de iniqua nece Oniae ³⁷ contristatus itaque ad animam
 Antiochus et flexus ad misericordiam lacrimas fudit recordatus defuncti sobrietatem et modestiam
³⁸ accensusque animis Andronicum purpura exutum circumduci per totam civitatem iubet et eodem
 loco quo in Onian impietatem commiserat sacrilegum vita privari Domino illi dignam poenam
³⁹ tribuente ³⁹ multis autem sacrilegiis in templo a Lysimacho commissis Menelai consilio et divulgata

fama congregata est multitudo adversus Lysimachum multo iam auro exportato⁴⁰ turbis autem
 insurgentibus et animis ira repletis Lysimachus armatis fere tribus milibus iniquis manibus uti
 coepit duce quodam Tyranno aetate pariter et dementia provecto⁴¹ sed ut intellexerunt conatum
 Lysimachi alii lapides alii fustes validos arripere quidam vero cinerem in Lysimachum iacere⁴² et
 multi quidem vulnerati quidam autem et prostrati omnes vero in fugam versi sunt ipsum etiam
 sacrilegum secus aerarium interfecerunt⁴³ de his ergo coepit iudicium adversus Menelaum agitari
⁴⁴ et cum venisset rex Tyrum ad ipsum negotium detulerunt missi viri tres a senioribus⁴⁵ et cum
 superaretur Menelaus promisit Ptolomeo multas pecunias ad suadendum regi⁴⁶ itaque Ptolomeus
 in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit et a sententia deduxit⁴⁷ et Menelaum
 quidem universae malitiae reum criminibus absolvit miseros autem qui etiam si apud Scytas causam
 dixissent innocentes iudicarentur morte damnavit⁴⁸ cito ergo iniustam poenam dederunt qui pro
 civitate et populo et sacris vasis causam prosecuti sunt⁴⁹ quam ob rem Tyri quoque indignati erga
 sepulturam eorum liberalissimi extiterunt⁵⁰ Menelaus autem propter eorum qui in potentia erant
 avaritiam permanebat in potestate crescens in malitia et ad insidias civium

Chapter 5

¹ eodem tempore Antiochus secundam profectionem paravit in Aegyptum² contigit autem per
 universam Hierosolymorum civitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes auratas
 stolas habentes et hastis quasi cohortes armatas³ et cursus equorum per ordines digestos et
 congressiones fieri cominus et scutorum motus et galeatorum multitudinem gladiis dstrictis et
 telorum iactus et aureorum armorum splendorem omnisque generis loricarum⁴ quapropter omnes
 rogabant in bonum monstra converti⁵ sed cum falsus rumor exisset tamquam vita excessisset
 Antiochus adsumptis Iason non minus mille viris repente adgressus est civitatem et civibus ad
 murum convolantibus ad ultimum adprehensa civitate Menelaus fugit in arcem⁶ Iason vero non
 parcebat in caede civibus suis nec cogitabat prosperitatem adversus cognatos malum esse maximum
 arbitrans hostium et non civium se tropea capturum⁷ et principatum quidem non obtinuit finem
 vero insidiarum suarum confusione cepit et profugus iterum abiit in Ammaniten⁸ ad ultimum in
 exitum sui conclusus ab Areta Arabum tyrannum fugiens de civitate in civitatem omnibus odiosus

9
 ut refuga legum et execrabilis ut patriae et civium hostis in Aegyptum extrusus est et qui multos
 de patria expulerat peregre periit Lacedemonas profectus quasi pro cognatione ibi refugium habiturus
 10
 et qui insepultos abiecerat multos ipse et inlamentatus et insepultus abicitur sepultura neque
 peregrina usus neque patrio sepulchro participans 11 his ita gestis suspicatus est rex societatem
 deserturos Iudaeos et ob hoc profectus ex Aegypto efferatis animis civitatem quidem armis cepit
 12
 iussit autem militibus interficere nec parcere occursantibus et per domos ascendentes trucidare
 13
 fiebant ergo caedes iuvenum ac seniorum mulierum et natorum exterminia virginumque et
 14
 parvulorum neces 14 erant autem toto triduo octoginta milia interfecti quadraginta milia vincti
 15
 sed nec ista sufficiunt ausus est intrare templum universa terra sanctius Menelao ductore qui
 16
 legum et patriae fuit proditor 16 et scelestis manibus sumens sancta vasa quae ab aliis regibus et
 17
 civitatibus erant posita ad ornatum loci et gloriam contrectabat indigne et contaminabat 17 ita
 alienatus mente Antiochus non considerabat quod propter peccata habitantium civitatem modicum
 18
 Dominus fuerat iratus propter quod et accidit circa locum despectio 18 alioquin nisi contigisset eos
 multis peccatis esse involutos sicut Heliodorus qui missus est a Seleuco rege ad expoliandum
 19
 aerarium etiam hic statim adveniens flagellatus et repulsus utique fuisset ab audacia 19 verum non
 20
 propter locum gentem sed propter gentem locum Dominus elegit 20 ideoque et ipse locus particeps
 factus est populi malorum postea autem fiet socius et bonorum et qui derelictus in ira Dei
 21
 omnipotentis iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur 21 igitur
 Antiochus mille et octingentis ablatis de templo talentis velociter Antiochiam regressus est existimans
 se prae superbia terram ad navigandum pelagus vero ad iter agendum deducturum propter mentis
 22
 elationem 22 reliquit autem et praepositos ad adfligendam gentem Hierosolymis quidem Philippum
 23
 genere Frigem moribus crudeliorem eo ipso a quo constitutus est 23 in Garizin autem Andronicum
 24
 et Menelaum qui gravius quam ceteri iminebant civibus 24 cumque adpositus esset contra Iudaeos
 misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti et duobus milibus praecipiens ei omnes
 25
 perfectae aetatis interficere mulieres ac iuvenes vendere 25 qui cum venisset Hierosolymam pacem
 simulans quievit usque ad sanctum diem sabbati et tunc feriatis Iudaeis arma capere suis praecepit
 26
 26 omnesque qui ad spectaculum processerant trucidavit et civitatem cum armatis discurrens ingentem
 27
 multitudinem peremit 27 Iudas autem Macchabeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locum
 ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat et faeni cibo vescentes demorabantur ne
 participes essent coinquinationis

Chapter 6

¹ sed non post multum temporis misit rex senem quendam antiochenum qui compelleret Iudaeos
 ut se transferrent a patriis et Dei legibus ² contaminare etiam quod in Hierosolymis erat templum
 et cognominare Iovis Olympii et in Garizin prout erant hii qui locum inhabitabant Iovis Hospitalis
³ pessima autem universis et gravis malorum erat incursio ⁴ nam templum luxuria et comesationibus
 erat plenum et scortantium cum meretricibus sacratisque aedibus mulieres se ultro ingerebant intro
⁵ ferentes ea quae non licebat ⁶ altare etiam plenum erat inlicitis quae legibus prohibebantur neque
 autem sabbata custodiebantur neque dies sollemnes patrii servabantur nec simpliciter se quisquam
⁷ Iudaeum esse confitebatur ⁸ ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia
 et cum Liberi sacra celebrarentur cogebantur hedera coronati Libero circumire ⁹ decretum autem
 exiit in proximas gentilium civitates suggerentibus Ptolomeis ut pari modo et ipsi adversus Iudaeos
¹⁰ agerent ut sacrificarent ¹¹ eos autem qui nollent transire ad instituta gentilium interficerent erat ergo
 videre miseriam ¹² duae enim mulieres delatae sunt natos suos circumcidisse quas infantibus ad
 ubera suspensis cum publice per civitatem circumduxissent per muros praecipitaverunt ¹³ alii vero
 ad proximas coeuntes speluncas et latenter sabbati diem celebrantes cum indicati essent Philippo
 flammis succensi sunt eo quod verebantur propter religionem et observantiam manu sibimet auxilium
¹⁴ ferre ¹⁵ obsecro autem eos qui hunc librum lecturi sunt ne abhorrescant propter adversos casus sed
 reputent ea quae acciderunt non ad interitum sed ad correptionem generis esse nostri ¹⁶ etenim
 multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere sed statim ultiones adhibere magni
 beneficii est indicium ¹⁷ non enim sicut in aliis nationibus Dominus patienter expectat ut eas cum
 iudicii dies venerit in plenitudine peccatorum puniat ¹⁸ ita et in nobis statuit ut peccatis nostris in
 finem devolutis ita demum in nos vindicet ¹⁹ propter quod numquam quidem a nobis misericordiam
 suam amovet corripiens vero in adversis populum suum non derelinquit ²⁰ sed haec nobis ad
 commonitionem legentium dicta sint paucis iam autem veniendum est ad narrationem ²¹ igitur
 Eleazarus de primoribus scribarum vir aetate provectus et vultu decorus aperto ore hians
 compellebatur carnem porcinam manducare ²² at ille gloriosam mortem magis quam odibilem vitam
 amplectens voluntarie praeibat ad supplicium ²³ intuens autem quemadmodum oportet accedere
 patienter sustinens destinavit non admittere inlicita propter vitae amorem ²⁴ hii autem qui adstabant

iniqua miseratione commoti propter antiquam viri amicitiam tollentes eum secreto rogabant adferri
 carnes quibus vesci ei licebat et simularetur manducasse sicut rex imperaverat de sacrificii carnibus
 22
 ut hoc facto a morte liberaretur et propter veterem amicitiam hanc in eo facerent humanitatem
 23
 at ille cogitationem cepit aetatis ac senectutis suae eminentiam dignam et ingenuitatem nobilitatis
 canitiem atque a puero optimae conversationis et secundum sanctae et a Deo conditae legis constituta
 24
 respondit cito dicens praemitti se velle in infernum non enim aetatem nostram dignum est inquit
 fingere ut multi adulescentium arbitrati Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam
 25
 alienigenarum et ipsi propter meam simulationem et propter modicum corruptibilis vitae tempus
 26
 decipiantur et per hoc maculam atque execrationem meae senectuti conquiram nam et si in
 praesenti tempore suppliciis hominum eripiar sed manus Omnipotentis neque vivens neque defunctus
 27
 effugiam quam ob rem fortiter vitam excedendo senectute quidem dignus apparebo
 28
 adulescentibus autem exemplum forte relinquam si prompto animo ac fortiter pro gravissimis et
 29
 sanctissimis legibus honesta morte perfungar his dictis confestim ad supplicium trahebatur hii
 autem qui eum ducebant et paulo ante fuerant mitiores in iram versi sunt propter sermones ab eo
 30
 dictos quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur sed cum plagis perimeretur ingemuit et
 dixit Domine qui habes sanctam scientiam manifeste scis tu quia cum a morte possim liberari duos
 31
 corporis sustineo dolores secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior et
 iste quidem hoc modo vita decessit non solum iuvenibus sed et universae genti memoriam mortis
 suae ad exemplum virtutis et fortitudinis derelinquens

Chapter 7

1
 contigit autem et septem fratres cum matre adprehensos conpelli a rege contra fas ad carnes
 2
 porcinas flagris et taureis cruciatos unus autem ex illis qui erat primus sic ait quid quaeris et quid
 3
 vis discere a nobis parati sumus mori magis quam patrias Dei leges praevaricari iratus itaque rex
 4
 iussit sartagine et ollas aeneas succendi quibus statim succensis iussit ei qui prior fuerat locutus
 amputari linguam et cute capitis abstracta summas quoque manus ei et pedes praecidi ceteris eius
 5
 fratribus et matre inspicientibus et cum iam per omnia inutilis factus esset iussit ignem admoveri
 et adhuc spirantem torreri in sartagine in qua cum diu cruciaretur ceteri una cum matre invicem
 6
 se hortabantur mori fortiter dicentes Dominus Deus aspiciat veritatem et consolabitur in nobis

quemadmodum protestationem cantici declaravit Moses et in servis suis consolabitur ⁷ mortuo
 itaque primo illo hoc modo sequentem deducebant ad inludendum et cute capitis eius cum capillis
 detracta interrogabant si manducaret priusquam toto corpore per membra singula puniretur ⁸ at ille
 respondens patria voce dixit non faciam propter quod et iste sequenti loco primi tormenta suscepit
⁹ et in ultimo spiritu constitutus ait tu quidem scelestissime in praesenti vita nos perdis sed rex
 mundi defunctos nos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit ¹⁰ post hunc tertius
 inludetur et linguam postulatus cito protulit et manus constanter extendit ¹¹ et cum fiducia ait e
 caelo ista possideo sed propter Dei leges nunc haec ipsa despicio quoniam ab ipso me ea recepturum
¹² spero ita ut rex et qui cum ipso erant mirarentur adulescentis animum quod tamquam nihili
¹³ duceret cruciatus et hoc ita defuncto quartum similiter vexabant torquentes ¹⁴ et cum iam esset
 ad mortem sic ait potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo iterum ab ipso
¹⁵ resuscitandos tibi enim resurrectio ad vitam non erit et cum admovissent quintum vexabant eum
¹⁶ at ille respiciens in eum dixit potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis facis quod
¹⁷ vis noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum patienter sustine et videbis magna
¹⁸ potestas ipsius qualiter te et semen tuum torquebit post hunc ducebant et sextum et is mori
 incipiens sic ait noli frustra errare nos enim propter nosmet ipsos haec patimur peccantes in Deum
¹⁹ nostrum et digna admiratione facta sunt in nobis tu autem ne existimes tibi inpune futurum quod
²⁰ contra Deum pugnare temptaveris supra modum autem mater mirabilis et bonorum memoria
 digna quae pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens bono animo ferebat propter
²¹ spem quam in Deum habebat singulos illorum hortabatur patria voce fortiter repleta sapientia
²² et femineae cogitationi masculinum animum inserens dixit ad eos nescio qualiter in utero meo
 apparuistis neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam et singulorum membra non
²³ ego ipsa conpegi sed enim mundi creator qui formavit hominis nativitatem quique omnium
 invenit originem et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam sicut nunc vosmet ipsos
²⁴ despicitis propter leges eius Antiochus autem contemni se arbitratus simul et exprobrantis voce
 despecta cum adhuc adulescentior superesset non solum verbis hortabatur sed et iuramento adfirmabat
 divitem se et beatum facturum et translatum a patriis legibus amicum habiturum et res necessarias
²⁵ praebiturum sed ad ista cum adulescens nequaquam inclinaretur vocavit rex matrem et suadebat
²⁶ ut adulescenti fieret in salutem cum autem multis eam verbis esset hortatus promisit suasuram

se filio suo ²⁷ itaque inclinata ad illum inridens crudelem tyrannum ait patria voce fili mi miserere
 mei quae te in utero decem menses portavi et lac triennio dedi et alui et in aetatem istam perdux
 28
 peto nate aspicias in caelum et terram et ad omnia quae in eis sunt et intellegas quia ex nihilo
²⁹
 fecit illa Deus et hominum genus ²⁹ ita fit ut non timeas carnificem istum sed dignus fratribus tuis
³⁰
 effectus suscipe mortem ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam ³⁰ cum haec illa adhuc
 diceret ait adulescens quem sustinetis non oboedio praecepto regis sed praecepto legis quae data
³¹
 est nobis per Mosen ³¹ tu vero qui inventor omnis malitiae factus es in Hebraeos non effugies
³² ³³
 manum Dei ³² nos enim pro peccatis nostris haec patimur ³³ et si nobis propter increpationem et
³⁴
 correptionem Dominus noster modicum iratus est sed iterum reconciliabitur servis suis ³⁴ tu autem
 o sceleste et omnium hominum flagitiosissime noli frustra extolli vanis spebus in servos eius
³⁵ ³⁶
 inflammatus ³⁵ nondum enim omnipotentis Dei et omnia inspicientis iudicium effugisti ³⁶ nam
 fratres mei modico nunc dolore sustentato sub testamento aeternae vitae effecti sunt tu vero iudicio
³⁷
 Dei iustas superbiae poenas solves ³⁷ ego autem sicut fratres mei animam et corpus meum trado
 pro patriis legibus invocans Deum maturius genti nostrae propitium fieri teque cum tormentis et
³⁸
 verberibus confiteri quod ipse est Deus solus ³⁸ in me vero et in fratribus meis desinet Omnipotentis
³⁹
 ira quae super omne genus nostrum iuste superducta est ³⁹ tunc rex accensus ira in hunc super
⁴⁰
 omnes crudelius desaevit indigne ferens derisum se ⁴⁰ et hic itaque mundus obiit per omnia in
⁴¹ ⁴²
 Domino confidens ⁴¹ novissime autem et mater consummata est ⁴² igitur de sacrificiis et de nimiis
 crudelitatibus satis dictum

Chapter 8

¹
 Iudas vero Macchabeus et qui cum illo erant introibant latenter in castella et convocantes
²
 cognatos et eos qui permanserant in iudaismo adsumentes eduxerunt ad sex milia viros ² et
 invocabant Dominum ut respiceret in populum qui ab omnibus calcabatur misereretur templo quod
³
 contaminabatur ab impiis ³ misereretur etiam exterminio civitatis quae esset ilico conplananda et
⁴
 vocem sanguinis ad se clamantis audiret ⁴ memoraretur quoque iniquissimas mortes innocentium
⁵
 parvulorum et blasphemias nomini suo inlatas et indignaretur super his ⁵ at Macchabeus congregata

6
 multitudine intolerabilis gentibus efficiebatur ira enim Domini in misericordiam conversa est et
 superveniens castellis et civitatibus improvisus succendebat eas et oportuna loca occupans non
 7
 paucas hostium strages dabat maxime autem noctibus ad huiusmodi excursus ferebatur et fama
 8
 virtutis eius ubique diffundebatur videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire
 ac frequentius res ei prospere cedere ad Ptolomeum ducem Coelesyriae et Foenicis scripsit ut
 9
 auxilium ferret regis negotiis at ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicum
 datis ei permixtis gentibus armatis non minus viginti milibus ut universum Iudaeorum genus deleret
 10
 adiuncto ei Gorgia viro militari constituit autem Nicanor regi ut tributum Romanis quod erat
 11
 dandum duo milia talentum de captivitate Iudaeorum suppleret statimque ad maritimas misit
 civitates convocans ad coemptionem iudaeorum mancipiorum promittens se nonaginta mancipia
 talento distracturum non respiciens ad vindictam quae eum ab Omnipotente esset consecutura
 12
 13
 Iudas autem ubi conperit indicavit his qui secum erant Iudaeis Nicanoris adventum ex quibus
 14
 quidam formidantes et non credentes Dei iustitiae in fugam vertebantur alii vero si quid eis
 supererat vendebant simulque Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore qui eos
 15
 priusquam in cominus veniret vendiderat si non propter eos propter testamentum quod erat
 16
 ad patres eorum et propter invocationem sancti et magnifici nominis eius super ipsos convocatis
 autem Macchabeus septem milibus qui cum ipso erant rogabat ne hostibus reconciliarentur neque
 17
 metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem sed fortiter contenderent ante
 oculos habentes contumeliam quae in locum sanctum ab his iniuste esset inflata itemque et ludibria
 18
 habitae civitatis iniuriam adhuc etiam veterum instituta convulsa nam illi quidem armis confidunt
 ait simul et audacia nos autem in omnipotente Domino qui potest venientes adversus nos et universum
 19
 mundum uno nutu delere confidimus admonuit autem eos et de auxiliis Dei quae facta sunt erga
 20
 parentes et sub Sennacherim centum octoginta quinque milia ut perierunt et de proelio quod eis
 adversus Galatas fuit in Babylonia ut omnes ubi ad rem ventum est Macedonibus sociis haesitantibus
 ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia propter auxilium illis datum e caelo et beneficia
 21
 pro his plurima consecuti sunt his verbis constantes effecti sunt et pro legibus et patria mori
 22
 parati constituit itaque fratres suos duces utrique ordini Simonem et Iosepphum et Jonathan
 23
 subiectis unicuique millenis et quingentis ad hoc etiam ab Ezra lecto illis sancto libro et dato
 24
 signo adiutorio Dei in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore et facto sibi adiutore
 Omnipotente interfecerunt super novem milia hominum maiorem autem partem exercitus Nicanoris

vulneribus debilem factam fugere compulerunt ²⁵ pecuniis vero eorum qui ad emptionem ipsorum
 venerant sublatis ipsos usquequaque persecuti sunt ²⁶ sed reverterunt hora conclusi nam erat ante
 sabbatum quam ob causam non perseveraverunt insequentes ²⁷ arma autem ipsorum et spolia
 congregantes sabbatum agebant benedicentes Dominum qui liberavit eos in isto die misericordiae
 initium stillans in eos ²⁸ post sabbatum vero debilibus et orfanis et viduis diviserunt spolia et
 residua ipsi cum suis habuere ²⁹ his ita gestis et communiter ab omnibus facta obsecratione
 misericordem Dominum postulabant ut in finem servis suis reconciliaretur ³⁰ et ex his qui cum
 Timotheo et Bacchide erant contra se contendentes super viginti milia interfecerunt et munitiones
 excelsas obtinuerunt et plures praedas diviserunt aequam portionem debilibus pupillis et viduis sed
 et senioribus facientes ³¹ et cum arma eorum collegissent diligenter omnia composuerunt in locis
 oportunis residua vero spolia Hierosolymam detulerunt ³² et phylarchen qui cum Timotheo erat
 interfecerunt virum scelestum qui in multis Iudaeos afflixerat ³³ et cum epicinia agerent in
 Hierosolymis eos qui sacras ianuas incenderant id est Callistenen cum in quodam domicilio refugisset
 incenderunt digna ei mercede pro impietatibus suis reddita ³⁴ facinorosissimus autem Nicanor qui
 mille negotiantes ad Iudaeorum venditionem adduxerat ³⁵ humiliatus auxilio Domini ab his quos
 nullos existimaverat deposita veste gloriae per mediterranea fugiens solus venit Antiochiam summam
 infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus ³⁶ et qui promiserat Romanis se tributum restituere
 de captivitate Hierosolymorum praedicabat nunc protectorem Deum habere Iudaeos et ob ipsum
 invulnerabiles esse eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas

Chapter 9

¹ eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside ² intraverat enim ea quae dicitur
 Persipolis et temptavit expoliare templa et civitatem opprimere sed multitudine ad arma concurrente
 in fugam versi sunt et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret ³ et cum venisset circa
 Ecbatana recognovit quae erga Nicanorem et Timotheum gesta sunt ⁴ elatus autem ira arbitrabatur
 se iniuriam illorum qui se fugaverant posse in Iudaeos retorquere ideoque iussit agitari currum sine
 intermissione agens iter caelesti eum iudicio perurgente quod ita superbe locutus est venturum se
 Hierosolymam et congeriem sepulchri Iudaeorum eam facturum ⁵ sed qui universa conspicit
 Dominus Israhel percussit eum insanabili et invisibili plaga ut enim finivit hunc ipsum sermonem

6
 adprehendit eum dolor dirus viscerum et amara internorum tormenta et quidem satis iuste quippe
 qui multis et novis cruciatibus aliorum torserat viscera licet ille nullo modo a sua malitia cessaret
 7
 super haec autem superbia repletus ignem spirans animo in Iudaeos et praecipiens adcelerare
 negotium contigit illum impetu euntem de curru cadere et gravi corporis conlisione membra vexare
 8
 isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare supra humanum modum superbia repletus
 et montium altitudines in statera adpendere nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur
 9
 manifestam Dei virtutem in semet ipso contestans ita ut de corpore impii vermes scaturirent ac
 10
 viventes in doloribus carnes eius effluerent odore etiam illius et fetore exercitus gravaretur et
 qui paulo ante sidera caeli contingere se arbitrabatur eum nemo poterat propter intolerantiam fetoris
 11
 portare hinc igitur coepit ex gravi superbia deductus ad agnitionem sui venire divina admonitus
 12
 plaga per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus et cum nec ipse iam fetorem
 13
 suum ferre posset ita ait iustum est subditum esse Deo et mortalem non paria Deo sentire orabat
 14
 autem haec scelestus Dominum a quo non esset misericordiam consecuturus et civitatem ad
 quam festinans veniebat ut eam ad solum deduceret et sepulchrum congestorum faceret nunc optat
 15
 liberam reddere et Iudaeos quos nec sepultura quidem se dignos habituros sed avibus ac feris
 diripiendos traditurum et cum parvulis exterminaturum dixerat aequales nunc Atheniensibus facturum
 16
 pollicetur templum etiam sanctum quod prius expoliaverat optimis donis ornaturum et sancta
 17
 vasa multiplicaturum et pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis praestaturum super
 haec et Iudaeum futurum et omnem locum terrae perambulaturum et praedicaturum Dei potestatem
 18
 sed non cessantibus doloribus supervenerat enim in eum iustum Dei iudicium desperans scripsit
 19
 ad Iudaeos in modum deprecationis epistolam haec continentem optimis civibus Iudaeis plurimam
 20
 salutem et bene valere et esse felices rex et princeps Antiochus si bene valetis et filii vestri et
 21
 ex sententia vobis cuncta sunt maximas agimus gratias et ego in infirmitate constitutus vestri
 autem benigne memor regressus de Persidis locis et infirmitate gravi adprehensus necessarium duxi
 22
 pro communi utilitate curam habere non desperans memet ipsum sed spem multam habeo
 23
 effugiendi infirmitatem respiciens autem quod et pater quibus temporibus in locis superioribus
 24
 ducebat exercitum ostendit qui post se susciperet principatum ut si quid contrarium accideret
 aut difficile nuntiaretur scientes hii qui in regionibus erant cui esset rerum summa derelicta non
 25
 turbarentur ad haec considerans de proximo potentes quosque et vicinos temporibus insidiantes

et eventum expectantes designavi filium meum Antiochum regem quem saepe recurrens in superiora
 regna multis vestrum commendabam et scripsi ad eum quae subiecta sunt ²⁶ orate itaque vos et
 peto memores beneficiorum publice et privatim ut unusquisque conservet fidem ad me et ad filium
 meum ²⁷ confido enim eum modeste et humane acturum et sequentem propositum meum communem
 vobis fore ²⁸ igitur homicida et blasphemus pessime percussus et ut ipse alios tractaverat peregre
 in montibus miserabili obitu vita functus est ²⁹ transferebat autem corpus Philippus conlactaneus
 eius qui metuens filium Antiochi ad Ptolomeum Filometora in Aegyptum abiit

Chapter 10

¹ Macchabeus autem et qui cum illo erant Domino se protegente templum quidem et civitatem
 recepit ² aras autem quas alienigenae per plateas extruxerant itemque delubra demolitus est ³ et
 purgato templo aliud altare fecerunt et de ignitis lapidibus igne concepto obtulerunt sacrificia post
 biennium et incensum et lucernas et panes propositionis posuerunt ⁴ quibus gestis rogabant Dominum
 prostrati in terram ne amplius malis talibus inciderent sed et si quando peccassent ut ab ipso mitius
 corriperentur et non blasphemis ac barbaris hominibus traderentur ⁵ qua die autem templum ab
 alienigenis pollutum fuerat contigit eadem die purgationem fieri vicesima et quinta mensis qui fuit
 casleu ⁶ et cum laetitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum recordantes quod ante
 modicum temporis diem sollempnem tabernaculorum in montibus more bestiarum egerant ⁷ propter
 quod tyrsos et ramos virides et palmas praeferebant ei qui prosperavit mundari locum suum ⁸ et
 decreverunt communi praecepto et decreto universae genti Iudaeorum omnibus annis agere dies
 istos ⁹ et Antiochi quidem qui appellatus est Nobilis vitae excessus ita se habuit ¹⁰ nunc autem de
 Eupatore Antiochi filio impii quae gesta sunt narrabimus breviantes mala quae in bellis gesta sunt
¹¹ hic suscepto regno constituit super negotia regni Lysiam quendam Foenicis et Syriae militiae
 principem ¹² nam Ptolomeus qui dicebatur Macer iusti tenax erga Iudaeos esse instituit et praecipue
 propter iniquitatem quae facta erat in eos et pacifice agere cum eis ¹³ sed ob hoc accusatus ab
 amicis apud Eupatorem cum frequenter proditor audiret eo quod Cyprum creditus a Filometore
 Nobilem translatus etiam ab eo recessisset veneno vitam finivit ¹⁴ Gorgias autem cum esset dux
 locorum adsumptis advenis frequenter Iudaeos debellabat ¹⁵ Iudaei vero qui tenebant oportunas

munitiones fugatos ab Hierosolymis suscipiebant et bellare temptabant ¹⁶ hii vero qui erant cum
 Macchabeo per orationes Dominum rogantes ut esset sibi adiutor impetum fecerunt in munitiones
¹⁷ Idumeorum multaque vi insistentes loca obtinuerunt occurrentes interemerunt et omnes simul
 non minus a viginti milibus trucidaverunt ¹⁸ quidam autem cum confugissent in duas turres valde
¹⁹ munitas omnem adparatum ad repugnandum habentes Macchabeus ad eorum expugnationem
 relicto Simone et Iosepho item Macchabeo eisque qui cum ipsis erant satis multis ipse ad eas quae
²⁰ amplius perurguebant pugnas conversus est hii vero qui cum Simone erant cupiditate ducti a
 quibusdam qui in turribus erant suasi sunt pecunia et septuaginta milibus didragmis acceptis
²¹ dimiserunt quosdam effugere cum autem Macchabeo nuntiatum esset quod factum est congregatis
²² principibus populi accusavit quod pecunia fratres vendidissent adversariis eorum dimissis hos
²³ igitur proditores factos interfecit et confestim duas turres occupavit armis autem ac manibus
²⁴ omnia prospere agendo in duabus munitioibus plus quam viginti milia peremit Timotheus qui
 prius a Iudaeis fuerat superatus convocato exercitu peregrinae multitudinis et congregato exercitu
²⁵ asiano advenit quasi armis Iudaeam capturus Macchabeus autem et qui cum ipso erant adpropiante
²⁶ illo deprecabantur Deum caput terra aspergentes lumbosque ciliciis praecincti ad altaris
 crepidinem provoluti ut sibi propitius inimicis autem eorum esset inimicus et adversaretur sicut lex
²⁷ dicit et ita post orationem sumptis armis longius de civitate procedentes et proximi hostibus
²⁸ effecti resederunt primo autem solis ortu utrique commiserunt isti quidem victoriae et prosperitatis
²⁹ sponsorem cum virtute Dominum habentes illi autem ducem belli animum habebant sed cum
 vehemens pugna esset apparuerunt adversariis de caelo viri quinque in equis frenis aureis decori
³⁰ ducatum Iudaeis praestantes ex quibus duo Macchabeum medium habentes armis suis
 circumseptum incolomem conservabant in adversariis autem tela et fulmina iaciebant ex quo et
³¹ caecitate confusi et repleti perturbatione cadebant interfecti sunt autem viginti milia quingenti
³² et equites sescenti Timotheus autem confugit in Gazara praesidium munitum cui praerat Caereas
³³ Macchabeus autem et qui cum eo erant laetantes obsederunt praesidium diebus quattuor ³⁴ at
 hii qui in turres erant loci firmitate confisi super modum maledicebant et sermones nefandos
³⁵ iactabant sed cum dies quinta inlucesceret viginti iuvenes ex his qui cum Macchabeo erant
 accensi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum et feroci animo incedentes
³⁶ ascendebant sed et alii similiter ascendentes turres portasque succendere adgressi atque ipsos

37
 maledicos vivos concremare per continuum autem biduum praesidio vastato Timotheum
 occultantem se in quodam reppertum loco peremerunt et fratrem illius Caerean et Apollofanem
 38
 occiderunt quibus gestis in hymnis et confessionibus benedicebant Dominum qui magna fecit
 cum Israhel et victoriam illi dedit

Chapter 11

1
 sed parvo post tempore Lysias procurator regis et propinquus ac negotiorum praepositus
 graviter ferens de his quae acciderant 2 congregatis octoginta milibus et equitatu universo veniebat
 adversus Iudaeos existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum 3 templum
 vero in pecuniae quaestu sicut cetera delubra gentium habiturum et per singulos annos venale
 4
 sacerdotium nusquam recogitans Dei potestatem sed mente effrenatus in multitudine peditum et
 in milibus equitum et in octoginta elephantis confidebat 5 ingressus autem Iudaeam et adpropians
 Bethsurae quod erat in angusto loco ab Hierosolyma intervallo quinque stadiorum illud praesidium
 6
 expugnabat ut autem Macchabeus et qui cum eo erant cognoverunt expugnari praesidia cum fletu
 et lacrimis rogabant Dominum et omnis turba simul ut bonum angelum mitteret ad salutem Israhel
 7
 et ipse primus Macchabeus sumptis armis ceteros adhortatus est simul secum periculum subire et
 8
 ferre auxilium fratribus suis cumque pariter prompto animo procederent Hierosolymis apparuit
 9
 praecedens eos eques in veste candida armis aureis hastam vibrans tum simul omnes benedixerunt
 misericordem Dominum et convaluerunt animis non solum homines sed et bestias ferocissimas et
 10
 muros ferreos parati penetrare ibant igitur prompti de caelo habentes adiutorem et miserantem
 11
 eos Dominum leonum autem impetu inruentes hostibus prostraverunt ex eis undecim milia
 12
 peditum et equites mille sescentos universos autem in fugam verterunt plures vero ex eis vulnerati
 13
 nudi evaserunt sed et ipse Lysias turpiter fugiens evasit et quia non insensatus erat secum ipse
 reputans factam erga se diminutionem et intellegens invictos esse Hebraeos Dei auxilio nitentes
 14
 misit ad eos promisitque consensurum se omnibus quae iusta sunt et regem compulsurum amicum
 15
 fieri annuit autem Macchabeus precibus Lysiae in omnibus utilitati consulens et quaecumque
 16
 Macchabeus scripsit Lysiae de Iudaeis ea rex concessit nam erant scriptae Iudaeis epistulae a

17
 Lysia quidem hunc modum continentes Lysias populo Iudaeorum salutem Iohannes et Abessalom
 qui missi sunt a vobis tradentes scripta postulabant ut ea quae per illos significabantur implerem
 18
 quaecumque igitur regi potuerunt perferri exposui et quae res permittebat concessit 19 si igitur
 20
 in negotiis fidem conservaveritis etiam deinceps honorum vobis causa esse temptabo de ceteris
 21
 autem per singula verbo mandavi et istis et his qui a me missi sunt conloqui vobiscum bene
 22
 valete anno centesimo quadragesimo octavo dioscori die mensis vicesima et quarta regis autem
 23
 epistula ista continebat rex Antiochus Lysiae fratri salutem patre nostro inter deos translato nos
 volentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere et rebus suis adhibere diligentiam
 24
 audivimus Iudaeos non consensisse patri ut transferrentur ad ritum Graecorum sed tenere velle
 25
 suum institutum ac propterea postulare concedi sibi legitima sua volentes igitur hanc quoque
 gentem quietam esse statuentes iudicavimus templum restitui illis ut agerent secundum maiorum
 26
 suorum consuetudinem bene igitur feceris si miseris ad eos et dextram dederis ut cognita nostra
 27
 voluntate bono animo sint et utilitatibus propriis deserviant ad Iudaeos autem regis epistula talis
 28
 erat rex Antiochus senatui Iudaeorum et ceteris Iudaeis salutem si valetis sic estis ut volumus
 29
 sed et ipsi bene valemus adiit nos Menelaus dicens velle vos descendere ad vestros qui sunt
 30
 apud nos his igitur qui commeant usque ad diem tricesimum mensis xandici damus dextras
 31
 securitatis ut Iudaei utantur cibus et legibus suis sicut et prius et nemo eorum ullo modo molestiam
 32
 patiat de his quae per ignorantiam gesta sunt nisi autem et Menelaum qui vos adloquatur
 33
 valete anno centesimo quadragesimo octavo xandici mensis quintadecima miserunt autem
 34
 etiam Romani epistulam ita se habentem Quintus Memmius et Titus Manilius legati Romanorum
 35
 populo Iudaeorum salutem de his quae Lysias cognatus regis concessit vobis et nos concessimus
 36
 de quibus autem iudicavit referendum confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes
 37
 ut decernamus sicut congruit vobis nos enim Antiochiam accedimus ideoque festinate scribere
 38
 ut nos quoque sciamus cuius estis voluntatis bene valete anno centesimo quadragesimo octavo
 quintadecima die mensis xandici

Chapter 12

¹ his factis pactionibus Lysias pergebat ad regem Iudaei autem agriculturae operam dabant ² sed
 hii qui resederant Timotheus et Apollonius gehennae filius sed et Hieronimus et Demofon super
 hos et Nicanor cypriarches non sinebant eos in silentio agere et quiete ³ Ioppitae vero tale quoddam
 flagitium perpetrarunt rogaverunt Iudaeos cum quibus habitabant ascendere scaphas quas paraverant
 cum uxoribus et filiis quasi nullis inimicitiiis inter eos subiacentibus ⁴ secundum communem itaque
 decretum civitatis et ipsis adquiescentibus pacisque causa nihil suspectum habentibus cum in altum
 processissent submerserunt non minus ducentos ⁵ quam crudelitatem Iudas in suae gentis homines
 factam ut cognovit praecepit viris qui erant cum ipso et invocato iusto iudice Deo ⁶ venit adversus
 interfectores fratrum et portum quidem noctu succendit scaphas exusit eos autem qui ab igne
 refugerant gladio peremit ⁷ et cum haec ita egisset discessit quasi iterum reversurus et universos
 Ioppitas eradicaturus ⁸ sed cum cognovisset et eos qui erant Iamniae velle pari modo facere
 habitantibus secum Iudaeis ⁹ Iamnitis quoque nocte supervenit et portum cum navibus succendit
 ita ut lumen ignis pareret Hierosolymis ab stadiis ducentis quadraginta ¹⁰ inde cum abissent novem
 stadiis et iter facerent ad Timotheum commiserunt cum eo Arabes quinque milia viri et equites
 quingenti ¹¹ cumque pugna valida fieret et auxilio Dei prospere cessisset residui victi Arabes
 petebant a Iuda dextras sibi dari promittentes pascua daturus et in ceteris profuturos ¹² Iudas autem
 arbitratus vere in multis eos utiles promisit pacem dextrisque acceptis discessere ad tabernacula
 sua ¹³ adgressus est autem et civitatem quandam firmam pontibus murisque circumseptam quae a
 turbis habitabatur gentium promiscuarum cui nomen Caspin ¹⁴ hii vero qui intus erant confidentes
 in stabilitate murorum et adparatu alimoniarum remissius agebant maledictis lacessentes Iudam ac
 blasphemantes et loquentes quae fas non est ¹⁵ Macchabeus autem invocato magno mundi principe
 qui sine arietibus et machinis temporibus Iesu praecipitavit Hiericho inruit ferociter muris ¹⁶ et
 capta civitate per Domini voluntatem inenarrabiles caedes fecit ita ut adiacens stagnum stadiorum
 duo latitudinis sanguine infectum fluere videretur ¹⁷ inde discesserunt stadia septingenta
 quinquaginta et venerunt in Characa ad eos qui dicuntur Tubianei Iudaeos ¹⁸ et Timotheum quidem
 in illis locis comprehenderunt nulloque negotio perfecto regressus est relicto in quodam loco
 firmissimo praesidio ¹⁹ Dositheus autem et Sosipater qui erant duces cum Macchabeo peremerunt

a Timotheo relictos in praesidio decem milia viros ²⁰ at Macchabeus ordinatis circum se sex milibus
 et constitutis per cohortes adversus Timotheum processit habentem secum centum viginti milia
 peditum equitumque duo milia quingentos ²¹ cognito autem Iudae adventu Timotheus praemisit
 mulieres et filios et reliquum adparatum in praesidium quod Carnion dicitur erat enim inexpugnabile
 et accessu difficile propter locorum angustias ²² cumque cohors Iudae prima apparuisset timor
 hostibus incussus est ex praesentia Dei qui universa conspicit et in fugam versi sunt alius alio ita
 ut magis a suis deicerentur et gladiatorum suorum ictibus debilitarentur ²³ Iudas autem vehementer
 instabat puniens profanos et prostravit ex eis triginta milia virorum ²⁴ ipse vero Timotheus incidit
 in partes Dosithei et Sosipatri et multis precibus postulabat ut vivus dimitteretur eo quod multorum
 ex Iudaeis parentes haberet ac fratres quos morte eius decipi eveniret ²⁵ et cum fidem dedisset
 restitutum se eos secundum constitutum inlaesum eum dimiserunt propter fratrum salutem
²⁶ Iudas autem egressus est a Carnio interfectis viginti quinque milibus ²⁷ post horum fugam et
 necem movit exercitum ad Efron civitatem munitam in qua multitudo diversarum gentium habitabat
 et robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant in hac autem machinae multae et
 telorum erat adparatus ²⁸ sed cum Omnipotentem invocassent qui potestate vires hostium confregit
 ceperunt civitatem et ex eis qui intus erant viginti quinque milia prostraverunt ²⁹ inde ad civitatem
 Scytarum abierunt quae ab Hierosolymis sescentis stadiis aberat ³⁰ contestantibus autem his qui
 apud Scytopolitas erant Iudaeis quod benigne ab eis haberentur etiam temporibus infelicitatis quod
 modeste secum egerint ³¹ gratias agentes eis exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos
 esse venerunt Hierosolymam die sollemni septimanarum instante ³² et post pentecosten abierunt
 contra Gorgiam praepositum Idumeae ³³ exivit autem cum peditibus tribus milibus et equitibus
 quadringentis ³⁴ quibus congressis contigit paucos ruere Iudaeorum ³⁵ Dositheus vero quidam de
 Bachenoris eques vir fortis Gorgiam tenebat et cum vellet illum capere vivum eques quidam de
 Thracibus inruit in eum umerumque eius amputavit atque ita Gorgias effugit in Marisa ³⁶ at illis
 qui cum Esdrin erant diutius pugnantibus et fatigatis invocavit Dominum Iudas adiutorem et ducem
 belli fieri ³⁷ incipiens voce patria et cum hymnis clamorem extollens fugam Gorgiae militibus
 incussit ³⁸ Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem Odollam et cum septima dies superveniret
 secundum consuetudinem purificati in eodem loco sabbatum egerunt ³⁹ et sequenti die venit cum
 suis Iudas ut corpora prostratorum tolleret et cum parentibus poneret in sepulchris paternis
⁴⁰ invenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum quae apud Iamnian fuerunt a

quibus lex prohibet Iudaeos omnibus ergo manifestum factum est ob hanc causam eos corruisse
 41 omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini qui occulta fecerit manifesta 42
 ad preces conversi rogaverunt ut id quod factum erat delictum oblitteraretur at vero fortissimus
 Iudas hortabatur populum conservare se sine peccato sub oculis videntes quae facta sint pro peccato
 eorum qui prostrati sunt 43 et facta conlatione duodecim milia dragmas argenti misit Hierosolymam
 offerri pro peccato sacrificium bene et religiose de resurrectione cogitans 44 nisi enim eos qui
 ceciderant resurrecturos speraret superfluum videretur et vanum orare pro mortuis 45 et quia
 considerabat quod hii qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam
 46 sancta ergo et salubris cogitatio pro defunctis exorare ut a peccato solverentur

Chapter 13

1
 anno centesimo quadragesimo nono cognovit Iudas Antiochum Eupatoris venire cum
 multitudine adversus Iudaeam 2 et cum eo Lysiam procuratorem et praepositum negotiorum secum
 habentem peditum centum decem milia et equitum quinque milia et elefantos viginti duo currus
 cum falcibus trecentos 3 commiscuit autem se illis et Menelaus et cum multa fallacia deprecabatur
 Antiochum non pro patriae salute sed sperans se constitui in principatum 4 sed Rex regum suscitavit
 animos Antiochi in peccatorem et suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum iussit ut
 eis est consuetudo comprehensum in eodem loco necari 5 erat autem in eodem loco turris quinquaginta
 cubitorum aggestum undique habens cineris haec prospectum habebat in praeceps 6 inde in cinerem
 deici iussit sacrilegum omnibus eum propellentibus ad interitum 7 et tali lege praevaricatorem legis
 contigit mori nec terrae dari Menelaum 8 et quidem satis iuste nam quia multa erga aram Dei delicta
 commisit cuius ignis et cinis erat sanctus ipse in cineris morte damnatus est 9 sed rex mente
 effrenatus veniebat nequiores se Iudaeis ostensurus 10 quibus Iudas cognitis praecepit populo ut
 die ac nocte Dominum invocarent quo sicut semper et nunc adiuvaret eos 11 quippe qui lege et
 patria sanctoque templo privari vererentur ac populum qui nuper paululum respirasset ne sineret
 blasphemis rursum nationibus subdi 12 omnibus itaque id simul facientibus et petentibus a Domino
 misericordiam cum fletu et ieiuniis per triduum continuum prostratis hortatus est eos Iudas ut se
 praepararent 13 ipse vero cum senioribus cogitavit priusquam rex admoveret exercitum ad Iudaeam

et obtineret civitatem exire et Domini iudicio committere exitum rei ¹⁴ dans itaque potestatem
 omnium Deo mundi creatori et hortatus suos ut fortiter dimicarent et usque ad mortem pro legibus
 templo civitate patria et civibus starent circa Modin exercitum constituit ¹⁵ et dato signo suis Dei
 victoria iuvenibus fortissimis electis nocte adgressus aulam regiam in castris interfecit viros quattuor
 milia et maximum elefantorum cum his qui superpositi erant ¹⁶ summoque metu ac perturbatione
 hostium replentes rebus prospere gestis abierunt ¹⁷ hoc autem factum est die inlucescente adiuvente
 eum Domini protectione ¹⁸ sed rex accepto gustu audaciae Iudaeorum arte difficultates locorum
 temptabat ¹⁹ et Bethsurae quod erat Iudaeorum praesidium munitum castra admovebat sed fugabatur
 inpungebat minuebatur ²⁰ his autem qui intus erant Iudas necessaria mittebat ²¹ enuntiavit autem
 mysteria hostibus Rhodocus quidam de iudaico exercitu qui requisitus comprehensus conclusus est
²² iterum rex sermonem habuit ad eos qui erant in Bethsuris dextram dedit accepit abiit ²³ commisit
 cum Iuda superatus est ut autem cognovit rebellasse Philippum Antiochiae qui relictus erat super
 negotia mente consternatus Iudaeos deprecans subditusque eis iurat de omnibus quibus iustum
 visum est et reconciliatus obtulit sacrificium honorificavit templum et munera posuit ²⁴ Macchabeum
 amplexus est et fecit eum ab Ptolomaide usque Gerrenos ducem et principem ²⁵ ut autem venit
 Ptolomaidam graviter ferebant Ptolomenses amicitiae conventionem indignantes ne forte foedus
²⁶ inrumperent tunc ascendit Lysias tribunal et exposuit rationem et populum sedavit regressusque
 est Antiochiam et hoc modo regi profectio et reditus processit

Chapter 14

¹ sed post triennii tempus cognovit Iudas et qui cum eo erant Demetrium Seleuci cum multitudine
 valida et navibus per portum Tripoli ascendisse ad loca oportuna ² et tenuisse regiones adversus
 Antiochum et eius ducem Lysiam ³ Alchimus autem quidam qui summus sacerdos fuerat sed
 voluntarie coinquinatus est temporibus commixtionis considerans nullo modo sibi esse salutem
 neque accessum ad altare ⁴ venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno offerens ei
 auream coronam et palmam super haec et tallos qui templi esse videbantur et ipsa quidem die siluit
⁵ tempus autem opportunum dementiae suae nactus convocatus a Demetrio ad consilium et
 interrogatus quibus rebus et consiliis Iudaei niterentur ⁶ respondit ipsi qui dicuntur Asidei Iudaeorum

quibus praeest Iudas Macchabeus bella nutriunt et seditiones movent nec patiuntur regnum esse
 quietum ⁷ nam et ego defraudatus parentum gloria dico autem summo sacerdotio huc veni ⁸ primo
 quidem utilitatibus regis fidem servans secundo autem etiam civibus consulens nam illorum pravitate
 universum genus nostrum non minime vexatur ⁹ sed his singulis oro rex cognitis et regioni et generi
 secundum pervulgatam omnibus humanitatem tuam prospice ¹⁰ nam quamdiu superest Iudas
 impossibile est pacem esse negotiis ¹¹ talibus autem ab hoc dictis et ceteri amici hostiliter habentes
 adversus Iudam inflammaverunt Demetrium ¹² qui statim Nicanorem praepositum elefantorum
 ducem misit Iudaeam ¹³ datis mandatis ipsum quidem Iudam caperet eos vero qui cum illo erant
 dispergeret et constitueret Alchimum maximi templi summum sacerdotem ¹⁴ tunc gentes quae de
 Iudaea fugerant Iudam segregatim se Nicanori miscebant miserias et clades Iudaeorum prosperitates
 rerum suarum existimantes ¹⁵ audito itaque Iudaei Nicanoris adventu et conventu nationum conspersi
 terra rogabant eum qui populum suum constituit eum in aeternum custodiret quique suam portionem
 signis evidentibus protegit ¹⁶ imperante autem duce statim inde moverunt et convenerunt ad
 castellum Dessau ¹⁷ Simon vero frater Iudae commiserat cum Nicanore sed conterritus est repentino
 adventu adversariorum ¹⁸ Nicanor tamen audiens virtutem comitum Iudae et animi magnitudinem
 quam pro patriae certaminibus habebant sanguine iudicium facere metuebat ¹⁹ quam ob rem misit
 Possidonium et Theodotum et Matthathiam ut darent dextras atque acciperent ²⁰ et cum diu de his
 consilium ageretur et ipse dux ad multitudinem rettulisset omnium una fuit sententia amicitias
 annuere ²¹ itaque diem constituerunt qua secreto inter se agerent et a singulis sellae prolatae sunt
 et positae ²² praecepit autem Iudas armatos esse locis oportunis ne forte ab hostibus repente mali
 aliquid oriretur et congruum colloquium fecerunt ²³ morabatur autem Nicanor Hierosolymis et
 nihil inique agebat gregesque turbarum quae congregatae fuerant dimisit ²⁴ habebat autem semper
 Iudam carum ex animo erat vero inclinatus ²⁵ rogavit eum ducere uxorem filiosque procreare
 nuptias fecit quiete egit communiterque vivebant ²⁶ Alchimus autem videns caritatem illorum ad
 invicem et conventiones venit ad Demetrium et dicebat Nicanorem rebus alienis adsentare Iudamque
 regni insidiatorem successorem sibi destinasse ²⁷ itaque rex exasperatus et pessimis huius
 criminationibus irritatus scripsit Nicanori dicens graviter quidem se ferre de amicitiae conventionem
 iubere tamen Macchabeum citius vinctum mittere Antiochiam ²⁸ quibus cognitis Nicanor

consternabatur et graviter ferebat si ea quae convenerant irrita faceret nihil laesus a viro²⁹ sed
 quia regi resistere non poterat oportunitatem observabat qua praeceptum perficeret³⁰ at Macchabeus
 videns austerius secum agere Nicanorem et consuetum occursum ferocius exhibentem intellegens³¹
 non ex bono esse austeritatem istam paucis suorum congregatis occultavit se a Nicanore quod
 ut ille cognovit fortiter se a viro praeventum venit ad maximum et sanctissimum templum et
 sacerdotibus solitas hostias offerentibus iussit sibi tradi virum³² quibus cum iuramento dicentibus
 nescire se ubi esset qui quaerebatur extendens manum ad templum³³ iuravit nisi mihi vinctum
 Iudam tradideritis istud Dei fanum in planitiem deducam et altare effodiam et templum hoc Libero
 patri consecrabo³⁴ et his dictis abiit sacerdotes autem protendentes manus in caelum invocabant
 eum qui semper propugnator esset gentis ipsorum haec dicentes³⁵ tu Domine qui universitatis
 nullius indiges voluisti templum habitationis tuae fieri in nobis³⁶ et nunc sancte sanctorum omnium
 Domine conserva in aeternum inpollutam domum istam quae nuper mundata est³⁷ Razias autem
 quidam de senioribus ab Hierosolymis delatus est Nicanori vir amator civitatis et bene audiens qui
 pro adfectu pater Iudaeorum appellabatur³⁸ hic multis temporibus continentiae propositum tenuit
 in iudaismo corpusque et animam tradere contentus pro perseverantia³⁹ volens autem Nicanor
 manifestare odium quod habebat in Iudaeos misit milites quingentos ut eum comprehenderent
 40 putabat enim si illum decepisset se cladem maximam Iudaeis inlaturum⁴¹ turbis autem inruere
 domum eius et ianuam disrumpere atque ignem admovere cupientibus cum iam comprehenderetur
 gladio se petit⁴² eligens nobiliter mori potius quam subditus fieri peccatoribus et contra natales
 suos indignis iniuriis agi⁴³ sed cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset et turbae
 intra ostia inrumperent recurrans audenter ad murum praecipitavit semet ipsum viriliter in turbas
 44 quibus velociter locum dantibus casui eius venit per mediam cervicem⁴⁵ et cum adhuc spiraret
 accensis animis surrexit cum et sanguis eius magno fluxu deflueret saucius cursu turbam pertransiit
 46 et stans super petram quandam praeruptam et iam exsanguis effectus complexus intestina sua
 utrisque manibus proiecit super turbas invocans Dominatorem vitae ac spiritus ut haec illi iterum
 redderet atque ita vita defunctus est

Chapter 15

¹ Nicanor autem ut conperit Iudam esse in locis Samariae cogitavit die sabbati cum omni impetu
 committere ² Iudaeis vero qui illum per necessitatem sequebantur dicentibus ne ita ferociter et
 barbaramente feceris sed honorem tribue diei sanctificationis et honora eum qui universa conspicit ³ at
 ille infelix interrogavit si est potens in saeculo qui imperavit agi diem sabbatorum ⁴ et respondentibus
 illis est Dominus vivus ipse in caelo potens qui iussit agi septimam diem ⁵ at ille ait et ego potens
 sum super terram qui impero sumi arma et negotia regis impleri tamen non obtinuit ut consilium
 perficeret ⁶ et Nicanor quidem cum summa superbia erectus cogitaverat commune tropeum statuere
 de Iuda ⁷ Macchabeus autem confidebat semper cum omni spe auxilium sibi a Domino adfuturum
⁸ et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum sed in mente haberent adiutoria sibi facta
 de caelo et nunc sperarent ab Omnipotente adfuturam sibi victoriam ⁹ et adlocutus illos de lege et
 prophetis admonens etiam certaminum quae fecerant prius promptiores eos constituit ¹⁰ et ita
 animis eorum erectis simul ostendens gentium fallaciam et iuramentorum praevaricationem
¹¹ singulos autem illorum armavit non clypei et hastae munitione sed sermonibus optimis et
 hortationibus exposito digno fide somnio per quod universos laetificavit ¹² erat autem huiusmodi
 visus Onian qui fuerat summus sacerdos virum bonum et benignum verecundum visu modestum
 moribus et eloquio decorum et qui a puero in virtutibus exercitatus sit manus protendentem orare
 pro omni populo Iudaeorum ¹³ post haec apparuisse et alium virum aetate et gloria mirabilem et
 magni decoris habitudine circa illum ¹⁴ respondentem vero Onian dixisse hic est fratrum amator
 et populi Israhel hic est qui multum orat pro populo et universa sancta civitate Hieremias propheta
 Dei ¹⁵ extendisse autem Hieremiam dexteram et dedisse Iudae gladium aureum dicentem ¹⁶ accipe
 sanctum gladium munus a Deo quo deicies adversarios populi mei Israhel ¹⁷ exhortati itaque Iudae
 sermonibus bonis valde de quibus extolli possit impetus et animi iuvenum confortari statuerunt
 dimicare et confligere fortiter ut virtus de negotiis iudicaret eo quod civitas et sancta et templum
 periclitaretur ¹⁸ erat enim pro uxoribus et filiis itemque pro fratribus et cognatis minor sollicitudo
 maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi ¹⁹ sed et eos qui in civitate erant non
 minima sollicitudo habebat pro his qui congressi erant ²⁰ et cum iam omnes sperarent iudicium
 futurum hostisque adesset atque exercitus esset ordinatus bestiae equitesque oportuno in loco
 compositi ²¹ considerans Macchabeus adventum multitudinis et adparatum varium armorum ac
 ferocitatem bestiarum extendens manum in caelum prodigia facientem Dominum invocavit qui non

secundum armorum potentiam sed prout ipsi placet dat dignis victoriam ²² dixit autem invocans
 hoc modo tu Domine misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iudae et interfecisti de castris
 Sennacherim centum octoginta quinque milia ²³ et nunc Dominator caelorum mitte angelum tuum
 bonum ante nos in timore et tremore magnitudinis brachii tui ²⁴ ut metuant qui cum blasphemia
 veniunt adversus sanctum populum tuum et hic quidem ita peroravit ²⁵ Nicanor autem et qui cum
 ipso erant cum tubis et canticis admovebant ²⁶ Iudas vero et qui cum eo erant invocato Deo per
 orationes congressi sunt ²⁷ manu quidem pugnantes sed cordibus Dominum orantes prostraverunt
 non minus triginta milia praesentia Dei magnifice delectati ²⁸ cumque cessassent et cum gaudio
 redirent cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis ²⁹ facto itaque clamore et perturbatione
 suscitata patria voce omnipotentem Dominum benedicebant ³⁰ praecepit autem Iudas qui per omnia
 corpore et animo emori pro civibus paratus erat caput Nicanoris et manum cum umero abscisam
 Hierosolymam perferri ³¹ quo cum convenisset convocatis contribulibus et sacerdotibus ad altare
 arcersiit et eos qui in arce erant ³² et ostenso capite Nicanoris et manu nefaria quam extendens
 contra domum sanctam omnipotentis Dei magnifice gloriatus est ³³ linguam etiam impii Nicanoris
 praecisam iussit particulatim avibus dari manum autem dementis contra templum suspendi ³⁴ omnes
 igitur caeli Dominum benedixerunt dicentes benedictus qui locum suum incontaminatum conservavit
³⁵ suspendit autem Nicanoris caput in summa arce evidens ut esset et manifestum sit auxilii Dei
³⁶ itaque omnes communi consilio decreverunt nullo modo diem istum absque celebritate praeterire
³⁷ habere autem celebritatem tertiadecima die mensis adar quod dicitur voce syriaca pridie Mardochei
³⁸ die igitur his erga Nicanorem gestis et ex illis temporibus ab Hebraeis civitate possessa ego
³⁹ quoque in his finem faciam sermonis et siquidem bene et ut historiae competit et ipse velim si
 autem minus digne concedendum est mihi

Prayer of Manasseh

Chapter 1

¹ Domine Deus omnipotens patrum nostrorum, Abraham, Isaac et Iacob et semini eorum iusto,
² qui fecisti caelum et terram cum omni ornatu eorum, ³ qui signasti mare verbo praecepti tui, qui
⁴ conclusisti abyssum et signasti terribili et laudabili nomini tuo, ⁴ quod omnes pavent et tremunt a
⁵ vultu virtutis tuae. ⁵ et insustentabilis ira super peccatores comminationis tuae, ⁶ immensa vero et
⁷ investigabilis misericordia promissionis tuae, ⁷ quoniam tu es Dominus altissimus super omnem
⁸ terram, longanimis et multum misericors et paenitens super malitias hominum. tu autem Domine,
⁸ secundum bonitatem tuam promisisti paenitentiam remissionis peccatorum, ⁸ et tu Deus iustorum,
⁹ non posuisti paenitentiam iustis Abraham, Isaac et Iacob, his qui tibi non peccaverunt. ⁹ quoniam
¹⁰ peccavi super numerum harenae maris, multiplicatae sunt iniquitates meae. ¹⁰ incurvatus sum
¹¹ multo vinculo ferri et non est respiratio mihi, quia excitavi iracundiam tuam et malum coram te
¹¹ feci, statuens abominationes et multiplicans offensiones. ¹¹ et nunc flecto genua cordis mei, precans
¹² ad te bonitatem, Domine. ¹² peccavi Domine, peccavi et iniquitatem meam agnosco. ¹³ peto rogans
¹³ te Domine remitte mihi, remitte mihi, ne simul perdas me cum iniquitatibus meis neque in aeternum
¹⁴ reserves mala mihi, ¹⁴ quia indignum salvabis me secundum magnam misericordiam tuam.

Psalm 151

Chapter 1

¹ hic psalmus proprie scriptus David et extra numerum cum pugnavit cum Goliad pusillus eram
² inter fratres meos et adolescentior in domo patris mei pascebam oves patris mei ² manus meae
³ fecerunt organum digiti mei aptaverunt psalterium ³ et quis adnuntiabit Domino meo ipse Dominus
⁴ ipse omnium exaudiet ⁴ ipse misit angelum suum et tulit me de ovibus patris mei et unxit me in
⁵ misericordia unctionis suae ⁵ fratres mei boni et magni et non fuit beneplacitum in eis Domino
⁶ exivi obviam alienigenae et maledixit mihi in simulacris suis

Tobit

Chapter 1

¹ Tobias ex tribu et civitate Nephthalim quae est in superioribus Galileae supra Naasson post
 viam quae ducit ad occidentem in sinistro habens civitatem Sephet ² cum captus esset in diebus
 Salmanassar regis Assyriorum in captivitate tamen positus viam veritatis non deseruit ³ ita ut omnia
 quae habere poterat cotidie concaptivis fratribus qui erant ex genere inpertiret ⁴ cumque esset iunior
 omnibus in tribu Nephthalim nihil tamen puerile gessit in opere ⁵ denique cum irent omnes ad vitulos
 aureos quos Hieroboam fecerat rex Israhel hic solus fugiebat consortia omnium ⁶ et pergebat ad
 Hierusalem ad templum Domini et ibi adorabat Dominum Deum suum Israhel omnia primitiva sua
 et decimas suas fideliter offerens ⁷ ita ut in tertio anno proselytis et advenis ministraret omnem
 decimationem ⁸ haec et his similia secundum legem Dei puerulus observabat ⁹ cum vero factus
 esset vir accepit uxorem Annam ex tribu sua genuitque ex ea filium nomen suum inponens ei ¹⁰ ab
 infantia timere Deum docuit et abstinere ab omni peccato ¹¹ igitur cum per captivitatem devenisset
 cum uxore sua et filio in civitatem Nineve cum omni tribu sua ¹² et omnes ederent ex cibis gentilium
 iste custodivit animam suam et numquam contaminatus est in escis eorum ¹³ et quoniam memor
 fuit Domini in toto corde suo dedit illi Dominus gratiam in conspectu Salmanassar regis ¹⁴ et dedit
 ei potestatem quocumque vellet ire habens libertatem quaecumque facere voluisset ¹⁵ pergebat
 ergo per omnes qui erant in captivitate et monita salutis dabat eis ¹⁶ cum autem venisset in Rages
 civitatem Medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti ¹⁷ et
 cum multa turba generis sui Gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius sub chirografo dedit
 illi memoratum pondus argenti ¹⁸ post multum vero temporis mortuo Salmanassar rege cum regnaret
 Sennacherim filius eius pro eo et filios Israhel exosos haberet in conspectu suo ¹⁹ Tobias pergebat
 per omnem cognationem suam et consolabatur eos dividebatque unicuique prout poterat de
 facultatibus suis ²⁰ esurientes alebat nudis vestimenta praebebat et mortuis atque occisis sepulturam
 sollicitus exhibebat ²¹ denique cum reversus esset rex Sennacherim fugiens a Iudaea plagam quam
 circa eum Deus fecerat propter blasphemiam suam et iratus multos occideret ex filiis Israhel Tobias

sepeliebat corpora eorum²² at ubi nuntiatum est regi iussit eum occidi et tulit ei omnem substantiam
 eius²³ Tobias vero cum filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit quia multi diligebant eum
 24 post dies vero quadraginta et quinque occiderunt regem filii ipsius²⁵ et reversus est Tobias ad
 domum suam omnisque facultas eius restituta est ei

Chapter 2

1 post haec vero cum esset dies festus Domini et factum esset prandium bonum in domo Tobis
 2 dixit filio suo vade et adduc aliquos ex tribu nostra timentes Deum et epulentur nobiscum³ cumque
 abisset reversus nuntiat unum ex filiis Israhel iugulatum iacere in platea statimque exiliens de
 accubitu suo relinquens prandium ieunus pervenit ad corpus⁴ tollensque illud portavit ad domum
 suam occulte ut dum sol occubisset caute sepeliret eum⁵ cumque occultasset corpus manducavit
 panem cum luctu et tremore⁶ memorans illum sermonem quem dixit Dominus per Amos prophetam
 dies festi vestri convertentur in lamentationem et luctum⁷ cum vero sol occubisset abiit et sepelevit
 eum⁸ arguebant autem illum omnes proximi sui dicentes iam huius rei causa interfici iussus es et
 vix effugisti mortis imperium et iterum sepelis mortuos⁹ sed Tobias plus timens Deum quam regem
 rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua et mediis noctibus sepeliebat ea¹⁰ contigit
 autem ut quadam die fatigatus a sepultura veniens domum iactasset se iuxta parietem et obdormisset
 11 ex nido hirundinum dormienti illi calida stercore insiderent super oculos eius fieretque caecus
 12 hanc autem temptationem ideo permisit Dominus evenire illi ut posteris daretur exemplum
 13 patientiae eius sicut et sancti Iob¹⁴ nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit et mandata
 eius custodierit non est contristatus contra Deum quod plaga caecitatis evenerit ei¹⁵ sed immobilis
 in Dei timore permansit agens gratias Deo omnibus diebus vitae suae¹⁶ nam sicut beato Iob
 insultabant reges ita isti parentes et cognati eius et inridebant vitam eius dicentes¹⁷ ubi est spes
 tua pro qua elemosynas et sepulturas faciebas¹⁸ Tobias vero increpabat eos dicens nolite ita loqui
 quoniam filii sanctorum sumus et vitam illam expectamus quam Deus daturus est his qui fidem

suam numquam mutant ab eo ¹⁹ Anna vero uxor eius ibat ad textrinum opus cotidie et de labore
 manuum suarum victum quem consequi poterat deferebat ²⁰ unde factum est ut hedum caprarum
 accipiens detulisset domi ²¹ cuius cum vocem balantis vir eius audisset dixit videte ne forte furtivus
 sit reddite eum dominis suis quia non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut contingere ²² ad
 haec uxor eius irata respondit manifeste vana facta est spes tua et elemosynae tuae modo paruerunt
²³ atque his et aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei

Chapter 3

¹ tunc Tobias ingemuit et coepit orare cum lacrimis ² dicens iustus es Domine et omnia iudicia
 tua iusta sunt et omnes viae tuae misericordia et veritas et iudicium ³ et nunc Domine memor esto
 mei ne vindictam sumas de peccatis meis neque reminiscaris delicta mea vel parentum meorum
⁴ quoniam non oboedivimus praeceptis tuis et traditi sumus in direptionem et captivitatem et mortem
 et in fabulam et in inproperium omnibus nationibus in quibus dispersisti nos ⁵ et nunc Domine
 magna iudicia tua quia non egimus secundum praecepta tua et non ambulavimus sinceriter coram
 te ⁶ et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum et praecipe in pace recipi spiritum
 meum expedit enim mihi mori magis quam vivere ⁷ eadem itaque die contigit ut Sarra filia Raguhel
 in civitate Medorum ut et ipsa audiret inproperium ab una ex ancillis patris sui ⁸ quoniam tradita
 fuerat septem viris et daemonium nomine Asmodeus occiderat eos mox ut ingressi fuissent ad eam
⁹ ergo cum pro culpa sua increparet puellam respondit ei dicens amplius ex te non videamus filium
 aut filiam super terram interfectorix virorum tuorum ¹⁰ numquid et me occidere vis sicut et iam
 septem occidisti ad hanc vocem perrexit in superiori cubiculo domus suae et tribus diebus et tribus
 noctibus non manducavit neque bibit ¹¹ sed in oratione persistens lacrimis deprecabatur Dominum
 ut ab isto inproperio liberaret eam ¹² factum est autem tertia die dum conpleret orationem benedicens
 Dominum ¹³ dixit benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum qui cum iratus fueris
 misericordiam facies et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te ¹⁴ ad te Domine
 faciem meam converto ad te oculos meos converto ¹⁵ peto Domine ut de vinculo inproperii huius

16
 absolvas me aut certe desuper terra eripias me tu scis Domine quia numquam concupivi virum
 17
 et mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia numquam cum ludentibus miscui
 18
 me neque cum his qui in levitate ambulant participem me praebui virum autem cum timore tuo
 19
 non libidine mea consensi suscipere et aut ego indigna fui illis aut illi mihi forsitan digni non
 20
 fuerunt quia forsitan viro alio conservasti me non est enim in hominis potestate consilium tuum
 21
 hoc autem certum habet omnis qui colit te quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur si
 autem in tribulatione fuerit liberabitur et si in correptione fuerit ad misericordiam tuam pervenire
 22
 licebit non enim delectaris in perditionibus nostris quia post tempestatem tranquillum facis et
 23
 post lacrimationem et fletum exultationem infundis sit nomen tuum Deus Israhel benedictum
 24
 in saecula in illo tempore exauditaе sunt preces amborum in conspectu gloriae summi Dei et
 25
 missus est angelus Domini sanctus Rafahel ut curaret ambos quorum uno tempore fuerat oratio in
 conspectu Domini recitata

Chapter 4

1
 igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset vocavit ad se Tobiam
 2
 filium suum dixitque ei audi fili mi verba oris mei et ea in corde tuo quasi fundamentum construe
 3
 cum acceperit Deus animam meam corpus meum sepeli et honorem habebis matri tuae omnibus
 4
 diebus vitae eius memor enim esse debes quae et quanta pericula passa sit propter te in utero suo
 5
 cum autem et ipsa compleverit tempus vitae suae sepelies eam circa me omnibus autem diebus
 6
 vitae tuae Deum in mente habe et cave ne aliquando peccato consentias et praetermittas praecepta
 7
 Dei nostri ex substantia tua fac elemosynam et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere ita enim
 8
 fiet ut nec a te avertatur facies Domini quomodo potueris ita esto misericors si multum tibi
 9
 fuerit abundanter tribue si exiguum fuerit etiam exiguum libenter impertire stude praemium enim
 10
 tibi bonum thesaurizas in die necessitatis quoniam elemosyna ab omni peccato et a morte liberat
 11
 et non patietur animam ire in tenebras fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus
 12
 qui faciunt eam
 13
 adtende tibi fili mi ab omni fornicatione et praeter uxorem tuam numquam

14 patiaris crimen scire 15 superbiam numquam in tuo sensu aut in tuo verbo dominari permittas in
 ipsa enim initium sumpsit omnis perditio 16 quicumque aliquid tibi operatus fuerit statim mercedem
 ei restitue et merces mercennarii apud te omnino non maneat 17 quod ab alio odis fieri tibi vide ne
 alteri tu aliquando facias 18 panem tuum cum esurientibus et egenis comede et de vestimentis tuis
 nudos tege 19 panem tuum et vinum super sepulturam iusti constitue et noli ex eo manducare et
 bibere cum peccatoribus 20 consilium semper a sapiente perquire 21 omni tempore benedic Deum
 et pete ab eo ut vias tuas dirigat et omnia consilia tua in ipso permaneant 22 indico etiam tibi fili
 mi dedisse me decem talenta argenti dum infantulus esses Gabelo in Rages civitate Medorum et
 chirografum eius apud me habeo 23 et ideo perquire quomodo ad eum pervenias et recipias ab eo
 supra memoratum pondus argenti et restituas ei chirografum suum noli timere fili mi pauperem
 quidem vitam gerimus sed multa bona habemus si timuerimus Deum et recesserimus ab omni
 peccato et fecerimus bene

Chapter 5

1 tunc Tobias respondit patri suo et dixit omnia quaecumque praecepisti mihi faciam pater
 2 quomodo autem hanc pecuniam inquiram ignoro ille me nescit neque ego illum quod signum dabo
 illi sed neque viam qua pergatur illuc aliquando cognovi 3 tunc pater suus respondit illi et dixit
 chirografum quidem eius penes me habeo quem dum illi ostenderis statim restituet 4 sed perge
 nunc et inquire tibi aliquem fidelem virum qui eat tecum salva mercede sua dum adhuc vivo ut
 recipias ea 5 tunc egressus Tobias invenit iuvenem splendidum stantem praecinctum et quasi paratum
 ad ambulandum 6 et ignorans quod angelus Dei esset salutavit eum et dixit unde te habemus bone
 iuvenis 7 at ille respondit ex filiis Israhel et Tobias dixit ei nosti viam quae ducit in regionem
 Medorum 8 cui respondit novi et omnia itinera eius frequenter ambulavi et mansi apud Gabelum
 fratrem nostrum qui moratur in Rages civitate Medorum quae posita est in monte Exbathanis 9 cui
 Tobias ait sustine me obsecro donec haec ipsa nuntiem patri meo 10 tunc ingressus indicavit universa
 haec patri suo super quae admiratus pater rogat ut introiret ad eum 11 ingressus itaque salutavit

12
 eum et dixit gaudium tibi semper sit et Tobias ait quale mihi gaudium erit qui in tenebris sedeo
 13
 et lumen caeli non video cui ait iuvenis forti animo esto in proximo est ut a Deo cureris 14 dixit
 itaque illi Tobias numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages Medorum et cum
 15
 redieris restituam tibi mercedem tuam et dixit ei angelus ego eum ducam et reducam ad te 16 cui
 Tobias respondit rogo te indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu 17 cui Rafahel angelus
 dixit genus quaeris mercennarii an ipsum mercennarium qui cum filio tuo eat 18 sed ne forte
 sollicitum te reddam ego sum Azarias Ananiae magni filius 19 et Tobias respondit ex magno genere
 es tu sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum 20 dixit autem illi angelus ego
 sanum ducam et sanum tibi reducam filium tuum 21 respondens autem Tobias dixit bene ambuletis
 et sit Deus in itinere vestro et angelus eius comitetur vobiscum 22 tunc paratis omnibus quae erant
 23
 in via portanda fecit Tobias vale patri et matri suae et ambulaverunt ambo simul cumque profecti
 essent coepit flere mater eius et dicere baculum senectutis nostrae tulisti et transmisisti a nobis
 24
 numquam esset ipsa pecunia pro qua misisti eum 25 sufficebat enim nobis paupertas nostra ut
 26
 divitias computaremus hoc quod videbamus filium nostrum dixitque ei Tobias noli flere salvus
 27
 perveniet filius noster et salvus revertetur ad nos et oculi tui videbunt eum credo enim quoniam
 angelus Dei bonus comitetur ei et bene disponat omnia quae circa ipsum geruntur ita ut cum gaudio
 28
 revertatur ad nos ad hanc vocem cessavit mater eius flere et tacuit

Chapter 6

1
 profectusque est Tobias et canis secutus est eum et mansit prima mansione iuxta fluvium Tigris
 2
 et exivit ut lavaret pedes suos et ecce piscis inmanis exivit ad devorandum eum 3 quem expavescens
 clamavit voce magna dicens Domine invadet me 4 et dixit ei angelus adprehende brancia eius et
 5
 trahe eum ad te quod cum fecisset adtraxit eum in sicco et palpitare coepit ante pedes eius tunc
 dixit ei angelus extentera hunc pisces et cor eius et fel eius et iecur repone tibi sunt enim haec
 6
 necessaria ad medicamenta utiliter quod cum fecisset assavit carnes eius et secum sustulerunt in
 7
 via cetera salierunt quae sufficerent eis quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum tunc

interrogavit Tobias angelum et dixit ei obsecro te Azarias frater ut dicas mihi quod remedium
⁸
habebunt ista quae de pisce servare iussisti ⁸ respondensque dixit ei cordis eius particulam si super
carbones ponas fumus eius extricat omne daemonium sive a viro sive a muliere ita ut ultra non
⁹ ¹⁰ ¹¹
accedat ad eos [] et dixit ei ubi vis ut maneamus ¹¹ respondensque angelus ait est hic Raguhel
nomine propinquus vir de tribu tua et hic habet filiam nomine Sarram sed neque masculum neque
¹²
feminam ullum habet alium praeter eam ¹² tibi debetur omnis substantia eius et oportet te eam
¹³ ¹⁴
accipere coniugem ¹³ pete ergo eam a patre eius et dabit tibi eam uxorem ¹⁴ tunc respondit Tobias
et dixit audio quia tradita est viris septem et mortui sunt sed et haec audivi quia daemonium illos
¹⁵
occidit ¹⁵ timeo ergo ne forte mihi haec eveniant et cum sim unicus parentibus meis deponam
¹⁶
senectutem illorum cum tristitia ad infernum ¹⁶ tunc angelus Rafahel dixit ei audi me et ostendam
¹⁷
tibi qui sunt quibus praevalere potest daemonium ¹⁷ hii namque qui coniugium ita suscipiunt ut
Deum a se sua mente excludant et suae libidini ita vacent sicut equus et mulus in quibus non est
¹⁸
intellectus habet potestatem daemonium super eos ¹⁸ tu autem cum acceperis eam ingressus
¹⁹
cubiculum per tres dies continens esto ab ea et nihil aliud nisi orationibus vacabis cum ea ¹⁹ ipsa
²⁰
autem nocte incenso iecore piscis fugabitur daemonium ²⁰ secunda vero nocte in copulatione
²¹
sanctorum patriarcharum admitteris ²¹ tertia autem nocte benedictione consequeris ut filii ex vobis
²²
incolomes procreentur ²² transacta autem tertia nocte accipies virginem cum timore Domini amore
filiorum magis quam libidinis ductus ut in semine Abrahae benedictionem in filiis consequaris

Chapter 7

¹ ²
¹ ingressi sunt autem ad Raguhelem et suscepit eos Raguhel cum gaudio ² intuensque Tobiam
³
Raguhel dixit Annae uxori suae quam similis est iuvenis iste consobrino meo ³ et cum haec dixisset
ait unde estis iuvenes fratres nostri at illi dixerunt ex tribu Nephtalim sumus ex captivitate Nineven
⁴ ⁵
⁴ dixit illis Raguhel nostis Tobiam fratrem meum qui dixerunt novimus ⁵ cumque multa bona
⁶
loquerentur de eo dixit angelus ad Raguhel Tobias de quo interrogas pater huius est ⁶ et misit se
⁷
Raguhel et cum lacrimis osculatus est eum et plorans super collum eius ⁷ dixit benedictio sit tibi
⁸
filii mi quia boni et optimi viri filius es ⁸ et Anna uxor eius et Sarra filia ipsorum lacrimatae sunt

9 postquam autem locuti sunt praecepit Raguhel occidi arietem et parari convivium cumque hortaretur
 eos discumbere ad prandendum ¹⁰ Tobias dixit hic ego hodie non manducabo neque bibam nisi
 prius petitionem meam confirmes et promittas mihi dare Sarram filiam tuam ¹¹ quo audito verbo
 Raguhel expavit sciens quid evenerit illis septem viris et timere coepit ne forte et huic similiter
 accideret et cum nutaret et non daret ullum petenti responsum ¹² dixit ei angelus noli timere dare
 illam isti quoniam huic timenti Deum debetur coniux filia tua propterea alius non potuit habere
 illam ¹³ tunc dixit Raguhel non dubito quod Deus preces et lacrimas meas in conspectu suo admiserit
¹⁴ et credo quoniam ideo vos fecit ad me venire ut ista coniungeretur cognationi suae secundum
 legem Mosi et nunc noli dubium gerere quod tibi eam non tradam ¹⁵ et adprehendens dexteram
 filiae suae dexteram Tobiae tradidit dicens Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum
 et ipse coniungat vos impleatque benedictionem suam in vobis ¹⁶ et accepta carta fecerunt
 conscriptionem coniugii ¹⁷ et post haec epulati sunt benedicentes Deum ¹⁸ vocavitque ad se Raguhel
 Annam uxorem suam et praecepit ei ut praepararet alterum cubiculum ¹⁹ et introduxit in eum
 Sarram filiam suam et lacrimata est ²⁰ dixitque ei forti animo esto filia mi Dominus caeli det tibi
 gaudium pro taedio quo perpessa es

Chapter 8

1 postquam vero cenaverunt introduxerunt iuvenem ad eam ² recordatus itaque Tobias sermonem
 angeli protulit de cassidile suo partem iecoris posuitque eam super carbones vivos ³ tunc Rafahel
 angelus adprehendit daemonium et religavit eum in deserto superioris Aegypti ⁴ tunc hortatus est
 virginem Tobias dixitque ei Sarra exsurge deprecemur Deum hodie et cras et secundum cras quia
 istis tribus noctibus Deo iungimur tertia autem transacta nocte in nostro erimus coniugio ⁵ filii
 quippe sanctorum sumus et non possumus ita coniungi sicut et gentes quae ignorant Deum
⁶ surgentes autem pariter instanter orabant ambo ut sanitas daretur eis ⁷ dixitque Tobias Domine
 Deus patrum nostrorum benedicant te caeli et terra et mare fontes et flumina et omnis creatura tua
 quae in eis sunt ⁸ tu fecisti Adam de limo terrae dedisti que ei adiutorium Evam ⁹ et nunc Domine
 tu scis quia non luxuria causa accipio sororem meam sed sola posteritatis dilectione in qua
¹⁰ benedicatur nomen tuum in saecula saeculorum ¹⁰ dixit itaque Sarra miserere nobis Domine miserere

nobis et consenesamus ambo pariter sani ¹¹ et factum est circa pullorum cantum accersiri iussit
 Raguhel servos suos et abierunt pariter ut foderent sepulchrum ¹² dicebat enim ne simili modo
 evenerit ei quod et ceteris illis septem qui sunt ingressi ad eam ¹³ cumque parassent fossam reversus
 ad uxorem suam Raguhel dixit ¹⁴ mitte unam ex ancillis tuis et videat si mortuus est ut sepeliam
 illum antequam inlucescat ¹⁵ at illa mittens unam ex ancillis suis ingressa cubiculum repperitque
 eos incolomes secum pariter dormientes ¹⁶ reversa nuntiavit bonum nuntium et benedixerunt Deum
 Raguhel videlicet et Anna uxor eius ¹⁷ et dixerunt benedicimus te Domine Deus Israhel quia non
 contigit nobis quemadmodum putabamus ¹⁸ fecisti enim nobiscum misericordiam tuam et exclusisti
 a nobis inimicum persequentem nos ¹⁹ misertus es autem duobus unicis fac eos Domine in plenius
 benedicere te et sacrificium tibi laudis tuae et suae sanitatis offerre ut cognoscat universitas gentium
 quia tu es Deus solus in universa terra ²⁰ statimque praecepit servis suis Raguhel ut replerent fossam
 quam fecerant priusquam lucesceret ²¹ uxori autem suae dixit ut instrueret convivium et praepararet
 omnia quae in cibos erant iter agentibus necessaria ²² duas quoque vaccas pingues et quattuor
 arietes occidi fecit et parari epulas omnibus vicinis suis et cunctis amicis ²³ et adiuravit Raguhel
 Tobiam ut duas ebdomadas moraretur apud eum ²⁴ de omnibus autem quae possidebat Raguhel
 dimidiam partem dedit Tobiae et fecit hanc scripturam ut pars dimidia quae supererat post obitum
 eorum Tobis dominio deveniret

Chapter 9

¹ tunc vocavit ad se Tobias angelum quem quidem hominem aestimabat et dixit ei Azarias frater
² peto ut auscultes verba mea si me ipsum tradam tibi servum non ero condignus providentiae tuae
³ tamen obsecro ut adsumas tibi animalia sive servitia et vadas ad Gabelum in Rages Medorum
 reddasque ei chirografum suum et recipias ab eo pecuniam et roges eum venire ad nuptias meas
⁴ scis enim ipse quoniam numerat dies pater meus et si tardavero una die plus contristatur anima
⁵ eius et certe vides quomodo Raguhel coniuraverit me cuius adiuramentum spernere non possum
⁶ tunc Rafahel adsumens quattuor ex servis Raguhelis et duos camelos in Rages Medorum perrexit

et inveniens Gabelum dedit ei chirografum suum et recepit omnem pecuniam ⁷ indicavitque ei de
 Tobia filio Tobiae omnia quae gesta sunt fecitque eum secum venire ad nuptias ⁸ cumque ingressus
 esset domum Raguhelis invenit Tobiam discumbentem et exiliens osculati sunt se alterutrum flevit
 itaque Gabelus et benedixit Deum ⁹ et dixit benedicat te Dominus Deus Israhel quia filius es viri
 optimi et iusti et timentis Deum et elemosynas facientis ¹⁰ et dicatur benedictio super uxorem tuam
 et super parentes vestros ¹¹ et videatis filios vestros et filios filiorum vestrorum usque in tertiam
 et quartam generationem et sit semen vestrum benedictum a Deo Israhel qui regnat in saecula
 saeculorum ¹² cumque omnes dixissent amen accesserunt ad convivium sed et cum timore Domini
 nuptiarum convivium exercebant

Chapter 10

¹ cum vero moras faceret Tobias causa nuptiarum sollicitus erat pater eius Tobias dicens putas
 quare moratur filius meus aut quare detentus est ibi ² putasne Gabelus mortuus est et nemo illi
 reddet pecuniam ³ coepit autem contristari nimis ipse et Anna uxor eius cum eo et coeperunt ambo
 simul flere eo quod die statuto minime reverteretur filius eorum ad eos ⁴ flebat igitur mater eius
 inremediabilibus lacrimis atque dicebat heu heu me fili mi ut quid te misimus peregrinari lumen
 oculorum nostrorum baculum senectutis nostrae solacium vitae nostrae spem posteritatis nostrae
⁵ omnia in te uno habentes te non debuimus dimittere ire a nobis ⁶ cui dicebat Tobias tace et noli
 turbari sanus est filius noster satis fidelis est vir ille cum quo misimus eum ⁷ illa autem nullo modo
 consolari poterat sed cotidie exiliens circumspiciebat et circuibat vias omnes per quas spes remeandi
 videbatur ut procul videret eum si fieri possit venientem ⁸ at vero Raguhel dicebat ad generum
 suum mane hic et ego mittam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum ⁹ cui Tobias dixit ego
 novi quia pater meus et mater mea modo dies computant et cruciatur spiritus eorum in ipsis ¹⁰ cumque
 verbis multis rogaret Raguhel Tobiam et ille eum nulla ratione vellet audire tradidit ei Sarram et
 dimidiam partem omnis substantiae suae in pueris et in puellis et in pecudibus et in camelis et in
 pecunia multa et salvum atque gaudentem dimisit eum a se ¹¹ dicens angelus Domini sanctus sit
 in itinere vestro perducaturque vos incolomes et inveniatis omnia recte circa conparentes vestros et
 videant oculi mei filios vestros priusquam moriar ¹² et adprehendentes parentes filiam suam osculati

13
sunt eam et dimiserunt ire monentes eam honorare soceros diligere maritum regere familiam
gubernare domum et se ipsam inreprehensibilem exhibere

Chapter 11

1
cumque reverterentur pervenerunt ad Charram quae est in medio itinere contra Nineven
undecimo die 2 dixit angelus Tobias frater scis quemadmodum reliquisti patrem tuum 3 si placet
itaque tibi praecedamus et lento gradu insequentur iter nostrum familiae simul cum coniuge tua et
cum animalibus 4 cumque hoc placuisset ut irent dixit Rafahel ad Tobiam tolle tecum ex felle piscis
erit enim necessarium tulit itaque Tobias ex felle illo et abierunt 5 Anna vero sedebat secus viam
in supercilio montis unde respicere poterat de longinquo 6 et dum ex eodem loco specularetur
adventum eius vidit a longe et ilico agnovit venientem filium suum et currens nuntiavit viro suo
dicens ecce venit filius tuus 7 dixitque Rafahel ad Tobiam adubi introieris domum tuam statim
adora Dominum Deum tuum et gratias agens ei accede ad patrem tuum et osculare eum 8 statimque
lini super oculos eius ex felle isto piscis quod portas tecum scias enim quoniam mox aperientur
oculi eius et videbit pater tuus lumen caeli et in aspectu tuo gaudebit 9 tunc praecucurrit canis qui
simul fuerat in via et quasi nuntius adveniens blandimento suae caudae gaudebat 10 unde contigit
ut exurgens caecus pater coepit offendens pedibus currere et data manu puero occurrit in obviam
filio suo 11 et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua et coeperunt flere prae gaudio 12 cumque
adorassent Dominum et gratias egissent consederunt 13 tunc sumens Tobias de felle piscis linivit
oculos patri suo 14 et sustinens quasi dimidiam fere horam coepit albugo ex oculis eius quasi
membrana ovi egredi 15 quem adprehendens Tobias traxit ab oculis eius statimque visum recepit
16 et glorificabant Deum ipse videlicet et uxor eius et omnes qui sciebant eum 17 dicebatque Tobias
benedico te Domine Deus Israhel quoniam tu castigasti me et tu sanasti me et ecce video Tobiam
filium meum 18 ingressa est etiam post septem dies Sarra uxor filii eius et omnes familiae et pecora
sana et cameli et pecunia multa uxoris sed et alia pecunia quam receperat a Gabelo 19 et narravit
parentibus suis omnia beneficia Dei quae fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat
20 veneruntque Achior et Nabath consobrini Tobiae gaudentes ad Tobin congratulantes ei de omnibus

21
 bonis quae circa illum ostenderat Deus et per septem dies epulantes omnes gaudio magno gavisi sunt

Chapter 12

1
 tunc vocavit ad se Tobias filium suum dixitque ei quid possumus dare viro isti sancto qui venit
 tecum 2
 respondens Tobias dixit pater quam mercedem dabimus ei aut quid dignum poterit esse
 beneficiis eius 3
 me duxit et reduxit sanum pecuniam a Gabelo ipse suscepit uxorem ipse me habere
 fecit et daemonium ab ea conpescuit gaudium parentibus eius fecit me ipsum a devoratione piscis
 eripuit te quoque fecit videre lumen caeli et bonis omnibus per eum repleti sumus quid illi ad haec
 dignum poterimus dare 4
 sed peto te pater mi ut roges eum si forte dignabitur medietatem de
 omnibus quae adlata sunt sibi adsumere 5
 et vocantes eum pater scilicet et filius tulerunt eum in
 partem et rogare coeperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quae adtulerant acceptam habere
 6
 tunc dixit eis occulte benedicite Deum caeli et coram omnibus viventibus confitemini illi quoniam
 fecit vobiscum misericordiam suam 7
 etenim sacramentum regis abscondere bonum est opera autem
 Dei revelare et confiteri honorificum est 8
 bona est oratio cum ieiunio et elemosyna magis quam
 thesauros auri condere 9
 quoniam elemosyna a morte liberat et ipsa est quae purgat peccata et faciet
 invenire vitam aeternam 10
 qui autem faciunt peccatum et iniquitatem hostes sunt animae suae
 11
 manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis sermonem occultum 12
 quando orabas
 cum lacrimis et sepeliebas mortuos et derelinquebas prandium et mortuos abscondebas per diem
 in domo tua et nocte sepeliebas ego obtuli orationem tuam Domino 13
 et quia acceptus eras Deo
 necesse fuit ut temptatio probaret te 14
 et nunc misit me Dominus ut curarem te et Sarram uxorem
 filii tui a daemonio liberarem 15
 ego enim sum Rafahel angelus unus ex septem qui adstamus ante
 Dominum 16
 cumque haec audissent turbati sunt et trementes ceciderunt super faciem suam
 17
 dixitque eis angelus pax vobis nolite timere 18
 etenim cum essem vobiscum per voluntatem Dei
 ipsum benedicite et cantate illi 19
 videbar quidem vobiscum manducare et bibere sed ego cibo
 invisibili et potu qui ab hominibus videri non potest utor 20
 tempus est ergo ut revertar ad eum qui

me misit vos autem benedicite Deum et narrate omnia mirabilia eius²¹ et cum haec dixisset ab
 aspectu eorum ablatum est et ultra eum videre non potuerunt²² tunc prostrati per horas tres in faciem
 benedixerunt Deum et exsurgentes narraverunt omnia mirabilia eius

Chapter 13

¹aperiens autem Tobias senior os suum benedixit Dominum et dixit magnus es Domine in
 aeternum et in omnia saecula regnum tuum² quoniam tu flagellas et salvas deducis ad infernum
 et reducis et non est qui effugiat manum tuam³ confitemini Domino filii Israhel et in conspectu
 gentium laudate eum⁴ quoniam ideo dispersit vos inter gentes quae ignorant eum ut vos narretis
 mirabilia eius et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens praeter eum⁵ ipse castigavit
 nos propter iniquitates nostras et ipse salvabit nos propter misericordiam suam⁶ aspice ergo quae
 fecit vobiscum et cum timore et tremore confitemini illi regemque saeculorum exaltate in operibus
 vestris⁷ ego autem in terra captivitatis meae confitebor illi quoniam ostendit maiestatem suam in
 gentem peccatricem⁸ convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo credentes quod
 faciat vobiscum misericordiam suam⁹ ego autem et anima mea in eo laetabimur¹⁰ benedicite
 Dominum omnes electi eius agite dies laetitiae et confitemini illi¹¹ Hierusalem civitas Dei castigavit
 te Dominus in operibus manuum tuarum¹² confitere Domino in bonis et benedic Deum saeculorum
 ut reaedificet in te tabernaculum suum et revocet ad te omnes captivos et gaudeas in omnia saecula
 saeculorum¹³ luce splendida fulgebis et omnes fines terrae adorabunt te¹⁴ nationes ex longinquo
 ad te venient et munera deferentes adorabunt Dominum in te et terram tuam in sanctificatione
 habebunt¹⁵ nomen magnum invocabunt in te¹⁶ maledicti erunt qui contempserint te et condemnati
 erunt omnes qui blasphemaverint te benedictique erunt qui aedificaverint te¹⁷ tu autem laetaberis
 in filiis tuis quoniam omnes benedicentur et congregabuntur ad Dominum¹⁸ beati omnes qui
 diligunt te et qui gaudent super pace tua¹⁹ anima mea benedic Dominum quoniam liberavit
 Hierusalem civitatem suam²⁰ beatus ero si fuerint reliquiae seminis mei ad videndam claritatem
 Hierusalem²¹ portae Hierusalem ex sapphyro et zmaragdo aedificabuntur et ex lapide pretioso

omnis circuitus murorum eius²² ex lapide candido et mundo omnes plateae eius sternentur et per
 vicos eius alleluia cantabitur²³ benedictus Dominus qui excitavit eam ut sit regnum eius in saecula
 saeculorum super eam amen

Chapter 14

¹ et consummati sunt sermones Tobi et posteaquam inluminatus est vixit annis quadraginta
 duobus et vidit filios nepotum suorum² completis itaque annis centum duobus sepultus est honorifice
 in Nineven³ quinquaginta namque et sex annorum oculorum lumen amisit sexagenarius vero recepit
⁴ reliquum vero vitae suae in gaudio fuit et cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace⁵ in hora
 autem mortis suae vocavit ad se Tobiam filium suum et septem iuvenes filios eius nepotes suos
⁶ dixitque eis prope erit interitus Nineven non enim excidit verbum Dei et fratres nostri qui dispersi
 sunt a terra Israhel revertentur ad eam⁷ omnis autem deserta terra eius replebitur et domus Dei
 quae in ea incensa est iterum reaedificabitur ibique revertentur omnes timentes Deum⁸ et relinquent
 gentes idola sua et venient in Hierusalem et inhabitabunt in ea⁹ et gaudebunt in ea omnes adorantes
 regem Israhel¹⁰ audite ergo filii mei patrem vestrum servite Domino in veritate et inquirete ut
 faciatis quae sunt placita illi¹¹ et filiis vestris mandate ut faciant iustitias et elemosynas ut sint
 memores Dei et benedicant eum in omni tempore in veritate et in tota virtute sua¹² nunc ergo filii
 audite me et nolite manere hic sed quacumque die sepelieritis matrem vestram circa me in uno
 sepulchro ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc¹³ video enim quoniam iniquitas eius finem
 dabit ei¹⁴ factum est autem post obitum matris suae Tobias abscessit ex Nineven cum uxore sua
 et filiis et reversus est ad soceros suos¹⁵ invenitque eos incolomes in senectute bona et curam
 eorum gessit et ipse clausit oculos eorum et omnem hereditatem domus Raguhel ipse percepit
 viditque quintam generationem filios filiorum suorum¹⁶ et completis annis nonaginta et novem in
 timore Domini cum gaudio sepelierunt eum

Wisdom

Chapter 1

¹ diligite iustitiam qui iudicatis terram sentite de Domino in bonitate et in simplicitate cordis
² quaerite illum quoniam invenitur ab his qui non temptant illum apparet autem eis qui fidem habent
³ in illum perversae enim cogitationes separant a Deo probata autem virtus corripit insipientes
⁴ quoniam in malivolam animam non intrabit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis
⁵ sanctus enim spiritus disciplinae effugiet fictum et auferet se a cogitationibus quae sunt sine
⁶ intellectu et corripitur superveniente iniquitate benignus est enim spiritus sapientiae et non
⁷ liberabit maledictum a labiis suis quoniam renum illius testis est Deus et cordis eius scrutator est
⁸ verus et linguae illius auditor quoniam spiritus Domini replevit orbem terrarum et hoc quod
⁹ continet omnia scientiam habet vocis propter hoc qui loquitur iniqua non potest latere nec praeteriet
¹⁰ illum corripens iudicium in cogitationibus enim impii interrogatio erit sermonum autem illius
¹¹ auditio ad Dominum veniet ad correptionem iniquitatum illius quoniam auris zeli audit omnia
¹² et tumultus murmurationum non abscondetur custodite ergo vos a murmuratione quae nihil
¹³ prodest et a detractioe parcite linguae quoniam responsum obscurum in vacuum non ibit os autem
¹⁴ quod mentitur occidit animam nolite zelare mortem in errore vitae vestrae neque adquiratis
¹⁵ perditionem in operibus manuum vestrarum quoniam Deus mortem non fecit nec laetatur in
¹⁶ perditione vivorum creavit enim ut essent omnia et sanabiles nationes orbis terrarum et non est
¹⁷ in illis medicamentum exterminii nec inferorum regnum in terra iustitia enim immortalis est
¹⁸ impii autem manibus et verbis accesserunt illam et aestimantes illam amicum defluerunt et
¹⁹ sponsonem posuerunt ad illam quoniam digni sunt qui sunt ex parte illius

Chapter 2

¹
 dixerunt enim apud se cogitantes non recte exiguum et cum taedio est tempus vitae nostrae et
 non est refrigerium in fine hominis et non est qui agnitus sit reversus ab inferis ² quia ex nihilo nati
 sumus et post hoc erimus tamquam non fuerimus quoniam fumus afflatus est in naribus nostris et
 sermo scintillae ad commovendum cor nostrum ³ quia extincta cinis erit corpus et spiritus diffundetur
 tamquam mollis aer et transiet vita nostra tamquam vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur quae
 fugata est a radiis solis et a calore illius adgravata ⁴ et nomen nostrum oblivionem accipiet per
 tempus et nemo memoriam habebit operum nostrorum ⁵ umbrae enim transitus est tempus nostrum
 et non est reversio finis nostri quoniam consignata est et nemo revertetur ⁶ venite ergo et fruamur
 bonis quae sunt et utamur creaturam tamquam in iuventute celeriter ⁷ vino pretioso et unguentis
 nos impleamus et non praetereat nos flos temporis ⁸ coronemus nos rosis antequam marcescant
 nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra ⁹ ubique relinquamus signa laetitiae quoniam
 haec est pars nostra et haec est sors ¹⁰ opprimamus pauperem iustum et non parcamus viduae nec
 veterani revereamur canos multi temporis ¹¹ sit autem fortitudo nostra lex iniustitiae quod infirmum
 est enim inutile invenitur ¹² circumveniamus ergo iustum quoniam inutilis est nobis et contrarius
 est operibus nostris et inproperat nobis peccata legis et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae
¹³ promittit scientiam Dei se habere et filium Dei se nominat ¹⁴ factus est nobis in traductionem
 cogitationum nostrarum ¹⁵ gravis est nobis etiam ad videndum quoniam dissimilis est aliis vita
 illius et inmutatae sunt viae eius ¹⁶ tamquam nugaces aestimati sumus ab illo et abstinet se a viis
 nostris tamquam ab inmunditiis et praefert novissima iustorum et gloriatur patrem Deum se habere
¹⁷ videamus ergo si sermones illius veri sunt et temptemus quae ventura sunt illi et sciemus quae
 erunt novissima illius ¹⁸ si enim est verus filius Dei suscipiet illum et liberabit eum de manu
 contrariorum ¹⁹ contumelia et tormento interrogemus eum ut sciamus reverentiam illius et probemus
 patientiam ipsius ²⁰ morte turpissima condemnemus illum erit enim ei respectus ex sermonibus
 illius ²¹ haec cogitaverunt et erraverunt excaecavit enim illos malitia eorum ²² et nescierunt
 sacramenta Dei neque mercedem speraverunt iustitiae nec iudicaverunt honorem animarum sanctarum
²³ quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem et ad imaginem suae similitudinis fecit illum

24 invidia autem diaboli mors introivit in orbem terrarum 25 imitantur autem illum qui sunt ex parte illius

Chapter 3

1 iustorum autem animae in manu Dei sunt et non tanget illos tormentum mortis 2 visi sunt in oculis insipientium mori et aestimata est afflictio exitus illorum 3 et quod a nobis est iter exterminii illi autem sunt in pace 4 et si coram hominibus tormenta passi sunt spes illorum immortalitate plena est 5 et in paucis vexati in multis bene disponentur quoniam Deus tentavit illos et invenit illos dignos se 6 tamquam aurum in fornace probavit illos et quasi holocausta hostiam accepit illos et in tempore erit respectus illorum 7 fulgebunt et tamquam scintillae in harundinetis discurrent 8 iudicabunt nationes et dominabuntur populis et regnabit Dominus illorum in perpetuum 9 qui confidunt in illum intellegent veritatem et fideles in dilectione adquiescent illi quoniam donum et pax est electis illius 10 impii autem secundum quae cogitaverunt correptionem habebunt qui neglexerunt iustum et a Domino recesserunt 11 sapientiam enim et disciplinam qui abicit infelix est et vacua est spes illorum et labores sine fructu et inhabitabilia opera illorum sunt 12 mulieres eorum insensatae sunt et nequissimi filii eorum 13 maledicta creatura illorum quoniam felix sterilis incoinquinata quae non scivit torum in delicto habebit fructum in respectione animarum 14 et spado qui non operatus est per manus suas iniquitatem nec cogitavit adversus Deum nequissima dabitur enim illi fidei donum electum et sors in templo Domini acceptissima 15 bonorum enim laborum gloriosus est fructus et quae non concidat radix sapientiae 16 filii autem adulterorum inconsummati erunt et ab iniquo toro semen exterminabitur 17 et si quidem longae vitae erunt in nihilum computabuntur et sine honore erit novissima senectus illorum 18 et si celerius defuncti fuerint non habebunt spem nec in die agnitionis adlocutionem 19 nationis enim iniquae dirae sunt consummationes

Chapter 4

¹ melior est generatio cum claritate immortalitas est enim in memoria illius quoniam et apud
 Deum nota est et apud homines ² cum praesens est imitantur illam et desiderant eam cum se duxerit
 et in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum praemium vincens ³ multigena
 autem impiorum multitudo non erit utilis et spuria vitulamina non dabunt radices altas nec stabile
 firmamentum conlocabunt ⁴ et si in ramis in tempore germinaverint infirmiter posita a vento
 commovebuntur et a nimietate ventorum eradicabuntur ⁵ confringentur rami inconsummati et
 fructus illorum inutilis et acerbi ad manducandum et ad nihilum apti ⁶ ex iniquis enim omnes filii
 qui nascuntur testes sunt nequitiae adversus parentes in interrogatione sua ⁷ iustus autem si morte
 praeoccupatus fuerit in refrigerio erit ⁸ senectus enim venerabilis est non diuturna neque numero
 annorum computata cani sunt autem sensus hominibus ⁹ et aetas senectutis vita immaculata ¹⁰ placens
 Deo factus dilectus et vivens inter peccatores translatus est ¹¹ raptus est ne malitia mutaret
 intellectum illius aut fictio decipiat animam illius ¹² fascinatio enim nugacitatis obscurat bona et
 inconstantia concupiscentiae transvertit sensum sine malitia ¹³ consummatus in brevi explevit
 tempora multa ¹⁴ placita enim erat Deo anima illius propter hoc properavit educere illum de medio
 iniquitatum populi autem videntes et non intellegentes nec ponentes in praecordiis talia ¹⁵ quoniam
 gratia Dei et misericordia in sanctos illius et respectus in electos illius ¹⁶ condemnat autem iustus
 mortuus vivos impios et iuventus celerius consummata longam vitam iniusti ¹⁷ videbunt enim
 finem sapientis et non intellegent quid cogitaverit de illo Deus et quare munierit illum Dominus
¹⁸ videbunt enim et contemnent illos autem Dominus inridebit ¹⁹ et erunt post haec decidentes sine
 honore et in contumelia inter mortuos in perpetuum quoniam dirumpet illos inflatos sine voce et
 commovebit illos a fundamentis et usque ad supremum desolabuntur et erunt gementes et memoria
²⁰ illorum periet ²⁰ venient in cogitatione peccatorum suorum timidi et traduent illos ex adverso
 iniquitates ipsorum

Chapter 5

1 tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustaverunt et qui abstulerunt
 labores illorum 2 videntes turbabuntur timore horribili et mirabuntur in subitatione insperatae salutis
 3 dicent inter se paenitentiam agentes et per angustiam spiritus gementes hi sunt quos habuimus
 aliquando in risu et in similitudine inproperii 4 nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam
 et finem illorum sine honore 5 quomodo computati sunt inter filios Dei et inter sanctos sors illorum
 6 est ergo erravimus a via veritatis et iustitiae lumen non luxit nobis et sol non est ortus nobis
 7 lassati sumus in via iniquitatis et perditionis et ambulavimus vias difficiles viam autem Domini
 ignoravimus 8 quid nobis profuit superbia aut quid divitiarum iactatio contulit nobis 9 transierunt
 omnia illa tamquam umbra et tamquam nuntius percurrens 10 et tamquam navis quae pertransit
 fluctuantem aquam cuius cum praeterierit non est vestigium invenire neque semitam carinae illius
 11 in fluctibus aut avis quae transvolat in aere nullum invenitur argumentum itineris illius sed
 tantum sonitus est alarum verberans levem ventum et scindens per vim itineris aerem commotis
 alis transvolavit et post hoc nullum signum invenitur itineris illius 12 aut tamquam sagittae emissae
 in locum destinatum divisus aer continuo in se reclusus est ut ignoretur transitus illius 13 sic et nos
 nati continuo desivimus esse et virtutis quidem signum nullum valuimus ostendere in malignitate
 14 autem nostra consumpti sumus talia dixerunt et peccaverunt 15 quoniam spes impii tamquam
 lanugo est quae a vento tollitur et tamquam spuma gracilis quae a procella dispergitur et tamquam
 16 fumus qui a vento diffusus est et tamquam memoria hospitis unius diei praetereuntis iusti autem
 in perpetuum vivent et apud Dominum est merces eorum et cogitatio illorum apud Altissimum
 17 ideo accipient regnum decoris et diadema speciei de manu Domini quoniam dextera sua teget
 eos et brachio suo defendet illos 18 accipiet armaturam zelus illius et armabit creaturam ad ultionem
 inimicorum 19 induet pro torace iustitiam et accipiet pro galea iudicium certum 20 sumet scutum
 inexpugnabilem aequitatem 21 acuet autem duram iram in lanceam et pugnabit cum illo orbis
 22 terrarum contra insensatos ibunt directae emissiones fulgorum et tamquam a bene curvato arcu
 nubium exterminabuntur et ad certum locum insilient 23 et a petrosa ira plenae mittentur grandines
 24 et scandescet in illos aqua maris et flumina concurrent duriter contra illos stabit spiritus virtutis
 et tamquam turbedo venti dividet illos et ad heremiam perducet omnem terram iniquitatis et
 malignitas evertet sedes potentium

Chapter 6

¹ melior est sapientia quam vires et vir prudens magis quam fortis ² audite ergo reges et intellegite
discite iudices finium terrae ³ praebete aures vos qui continetis multitudines et placetis vobis in
turbis nationum ⁴ quoniam data est a Domino potestas vobis et virtus ab Altissimo qui interrogabit
opera vestra et cogitationes scrutabitur ⁵ quoniam cum essetis ministri regni illius non recte iudicastis
neque custodistis legem iustitiae neque secundum voluntatem Dei ambulastis ⁶ horrende et cito
apparebit vobis quoniam iudicium durissimum in his qui praesunt fiet ⁷ exiguo enim conceditur
misericordia potentes autem potenter tormenta patientur ⁸ non enim subtrahet personam cuiusquam
Dominus nec reverebitur magnitudinem cuiusquam quoniam pusillum et magnum ipse fecit et
aequaliter cura est illi pro omnibus ⁹ fortioribus autem fortior instat cruciatio ¹⁰ ad vos ergo reges
sunt hi sermones mei ut discatis sapientiam et non excidatis ¹¹ qui enim custodierint iusta iuste
iustificabuntur et qui didicerint ista invenient quid respondeant ¹² concupiscite ergo sermones meos
diligite illos et habebitis disciplinam ¹³ clara est et quae numquam marcescat sapientia et facile
videtur ab his qui diligunt eam et invenietur ab his qui quaerunt illam ¹⁴ praeoccupat qui se
concupiscunt ut illis se prior ostendat ¹⁵ qui de luce vigilaverit ad illam non laborabit adsidentem
enim illam foribus suis inveniet ¹⁶ cogitare ergo de illa sensus est consummatus et qui vigilaverit
propter illam cito erit securus ¹⁷ quoniam dignos se ipsa circuit quaerens et in viis ostendit se illis
hilariter et in omni providentia occurrit illis ¹⁸ initium enim illius verissima est disciplinae
concupiscentia ¹⁹ cura ergo disciplinae dilectio est et dilectio custoditio legum illius est custoditio
autem legum consummatio incorruptionis est ²⁰ incorruptio autem facit esse proximum Deo
²¹ concupiscentia itaque sapientiae deducet ad regnum perpetuum ²² si ergo delectamini sedibus
et stemmatibus reges populi diligite sapientiam ut in perpetuum regnetis ²³ ²⁴ quid est autem
sapientia et quemadmodum facta sit referam et non abscondam a vobis sacramenta Dei sed ab initio
nativitatis investigabo et ponam in lucem scientiam illius et non praeteribo veritatem ²⁵ neque cum
invidia tabescente iter habebo quoniam ista non erit particeps sapientiae ²⁶ multitudo autem

sapientium sanitas est orbis terrarum et rex sapiens populi stabilimentum est ²⁷ ergo accipite disciplinam per sermones meos et proderit vobis

Chapter 7

¹ sum quidem et ego mortalis homo similis omnibus et ex genere terreno illius qui prior finctus est et in ventre matris figuratus sum caro ² decem mensuum tempore coagulatus in sanguine ex semine hominis et delectamento somni conveniente ³ et ego natus accepi communem aerem et in similiter factam decidi terram primam vocem similem omnibus emisi plorans ⁴ in involumentis nutritus sum et curis magnis ⁵ nemo enim ex regibus aliud habuit nativitatis initium ⁶ unus ergo introitus est omnibus ad vitam et similis exitus ⁷ propter hoc optavi et datus est mihi sensus et invocavi et venit in me spiritus sapientiae ⁸ et praeposui illam regnis et sedibus et divitias nihil esse duxi in comparatione illius ⁹ nec comparavi illi lapidem pretiosum quoniam omne aurum in comparatione illius harena est exigua et tamquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius ¹⁰ super salutem et speciem dilexi illam et proposui pro luce habere illam quoniam inextinguibile est lumen illius ¹¹ venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa et innumerabilis honestas per manus illius ¹² et laetatus sum in omnibus quoniam antecedebat ista sapientia et ignorabam quoniam horum omnium mater est ¹³ quam sine fictione didici et sine invidia communico et honestatem illius non abscondo ¹⁴ infinitus enim thesaurus est hominibus quod qui usi sunt participes facti sunt amicitiae Dei propter disciplinae dona commendati ¹⁵ mihi autem det Deus dicere ex sententia et praesumere digna horum quae dantur quoniam ipse et sapientiae dux est et sapientium emendator ¹⁶ in manu enim illius et nos et sermones nostri et omnis sapientia et operum scientiae disciplina ¹⁷ ipse enim mihi dedit horum quae sunt scientiam veram ut sciam dispositionem orbis terrarum et virtutes elementorum ¹⁸ initium et consummationem et medietatem temporum et meditationem omnium morum mutationes et divisiones temporum ¹⁹ anni cursus et stellarum dispositiones ²⁰ naturas animalium et iras bestiarum vim ventorum et cogitationes hominum differentias arborum

et virtutes radicum²¹ et quaecumque sunt absconsa et improvisa didici omnium enim artifex docuit
 me sapientia²² est enim in illa spiritus intellectus sanctus unicus multiplex subtilis mobilis dissertus
 incoinquinatus certus suavis amans bonum acutus qui nihil vetat benefacere²³ humanus stabilis
 certus securus omnem habens virtutem omnia prospiciens et qui capiat omnes spiritus intellegibiles
 mundos subtiles²⁴ omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia attingit autem ubique et capit
 propter suam munditiam²⁵ vapor est enim virtutis Dei et emanatio quaedam est claritatis
 omnipotentis Dei sincera et ideo nihil inquinatum in illa incurrit²⁶ candor est enim lucis aeternae
 et speculum sine macula Dei maiestatis et imago bonitatis illius²⁷ et cum sit una omnia potest et
 permanens in se omnia innovat et per nationes in animas sanctas se transfert amicos Dei et prophetas
 constituit²⁸ neminem enim diligit Deus nisi eum qui cum sapientia inhabitat²⁹ est enim haec
 speciosior sole et super omnem stellarum dispositionem luci comparata invenitur prior³⁰ illi enim
 succedit nox sapientiam autem non vincit malitia

Chapter 8

attingit enim a fine usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter¹ hanc amavi et exquisivi²
 a iuventute mea et quaesivi sponsam mihi adsumere et amator factus sum formae illius
 generositatem glorificat contubernium habens Dei sed et omnium Dominus dilexit illam³ doctrix⁴
 est enim disciplinae Dei et electrix operum illius⁵ et si divitiae appetuntur in vita quid sapientiae
 locupletius quae omnia operatur⁶ si autem sensus operatur quis horum quae sunt magis quam illa
 est artifex⁷ et si iustitiam quis diligit labores huius magnas habent virtutes sobrietatem enim et
 sapientiam docet et iustitiam et virtutem quibus utilius nihil est in vita hominibus⁸ et si multitudinem
 scientiae desiderat quis scit praeterita et de futuris aestimat scit versutias sermonum et dissolutiones
 argumentorum signa et monstra scit antequam fiant et eventus temporum et saeculorum⁹ proposui
 ergo hanc adducere mihi ad convivendum sciens quoniam communicabit mecum de bonis et erit
 adlocutio cogitationis et taedii mei¹⁰ habebo propter hanc claritatem ad turbas et honorem apud
 seniores iuvenis¹¹ acutus inveniar in iudicio et in conspectu potentium admirabilis ero et facies
 principum mirabuntur me¹² tacentem me sustinebunt et loquentem me respicient et sermocinante

13
 plura manus ori suo inponent propterea habebō per hanc immortalitatem et memoriam aeternam
 14
 his qui post me futuri sunt relinquam disponam populos et nationes mihi erunt subiectae
 15
 timebunt me audientes reges horrendi in multitudine videbor bonus et in bello fortis intrans
 16
 in domum meam conquiescam cum illa non enim habet amaritudinem conversatio illius nec taedium
 17
 convictus ipsius sed laetitiam et gaudium haec cogitans apud me et commemorans in corde meo
 18
 quoniam immortalitas est in cogitatione sapientiae et in amicitia illius delectatio bona et in
 operibus manuum illius honestas sine defectione et in certamine loquellae illius sapientia et
 praeclaritas in communicatione sermonum ipsius circuibam quaerens ut mihi illam adsumerem
 19
 puer autem eram ingeniosus et sortitus sum animam bonam et cum essem magis bonus veni
 20
 ad corpus incoinquinatum et ut scivi quoniam aliter non possum esse continens nisi Deus det et
 21
 hoc ipsum erat sapientiae scire cuius esset hoc donum adii Dominum et deprecatus sum illum et
 dixi ex totis praecordiis meis

Chapter 9

1
 Deus parentum et Domine misericordiae tuae qui fecisti omnia verbo tuo et sapientia tua
 2
 constituisti hominem ut dominetur creaturae quae a te facta est ut disponat orbem terrarum in
 3
 aequitate et iustitia et in directione cordis iudicium iudicet da mihi sedium tuarum adsitricem
 4
 sapientiam et noli me reprobare a pueris tuis quoniam ego servus tuus et filius ancillae tuae sum
 5
 homo infirmus et exigui temporis et minor ad intellectum iudicii et legum et si quis erit
 6
 consummatus inter filios hominum si afuerit ab illo sapientia tua in nihilum computabitur tu me
 7
 elegisti regem populo tuo et iudicem filiorum tuorum et filiarum dixisti aedificare templum in
 8
 monte sancto tuo et in civitate habitationis tuae aram similitudinem tabernaculi sancti tui quod
 9
 praeparasti ab initio et tecum sapientia quae novit opera tua quae et adfuit tunc cum orbem terrarum
 10
 faceres et sciebat quid placitum esset oculis tuis et quid directum in praeceptis tuis mitte illam
 de sanctis caelis tuis et mitte illam a sede magnitudinis tuae ut mecum sit et mecum laboret et sciam
 11
 quid acceptum sit apud te scit enim illa omnia et intellegit et deducet me in operibus meis sobrie
 12
 et custodiet me in sua potentia et erunt accepta opera mea et disponam populum tuum iuste et

ero dignus sedium patris mei ¹³ quis enim hominum poterit scire consilium Dei aut quis poterit
 cogitare quid velit Dominus ¹⁴ cogitationes enim mortalium timidae et incertae providentiae nostrae
¹⁵ corpus enim quod corrumpitur adgravat animam et deprimit terrena inhabitatio sensum multa
 cogitantem ¹⁶ et difficile aestimamus quae in terra sunt et quae in prospectu sunt invenimus cum
 labore quae in caelis sunt autem quis investigavit ¹⁷ sensum autem tuum quis scivit nisi tu dederis
 sapientiam et miseris sanctum spiritum tuum de altissimis ¹⁸ et sic correctae sunt semitae eorum
 qui in terris sunt et quae tibi placent didicerunt homines ¹⁹ et per sapientiam sanati sunt

Chapter 10

¹ haec illum qui primus finctus est patrem orbis terrarum cum solus esset creatus custodivit ² et
 eduxit illum a delicto suo et dedit illi virtutem continendi omnia ³ ab hac ut recessit iniustus in ira
 sua per iram homicidii fraternitatis deperiit ⁴ propter quem cum aqua deleret terram iterum sanavit
 sapientia per contemptibile lignum iustum gubernans ⁵ haec et in consensu nequitiae cum se nationes
 contulissent scivit iustum et servavit sine querella Deo et in filii misericordia fortem custodivit
⁶ haec iustum a pereuntibus impiis liberavit fugientem descendente ignem in Pentapoli ⁷ cuius
 in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra et incerto tempore fructus habentes
 arbores et incredibilis animae memoria stans figmentum salis ⁸ sapientiam enim praetereuntes non
 tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona sed et insipientiae suae reliquerunt hominibus memoriam
 ut in his quae peccaverunt nec latere potuissent ⁹ sapientia autem hos qui se observant a doloribus
 liberavit ¹⁰ haec profugum irae fratris iustum deduxit per vias rectas et ostendit illi regnum Dei et
 dedit illi scientiam sanctorum honestavit illum in laboribus et conplevit labores illius ¹¹ in fraude
 circumvenientium illum adfuit et honestum illum fecit ¹² custodivit illum ab inimicis et a
 seductoribus tutavit eum et certamen forte dedit illi ut vinceret ut sciret quoniam omnium potentior
 est sapientia ¹³ haec venditum iustum non dereliquit sed a peccatoribus liberavit illum descendit
 cum illo in foveam ¹⁴ et in vinculis non dereliquit illum donec adferret illi sceptrum regni et
 potentiam adversus eos qui eum deprimebant et mendaces ostendit qui maculaverunt ipsum et dedit

illi claritatem aeternam¹⁵ haec populum iustum et semen sine querella liberavit a nationibus quae
 illum conprimebant¹⁶ intravit in animam servi Domini et stetit contra reges horrendos in portentis
 et signis¹⁷ et reddidit iustis mercedem laborum suorum et deduxit illos in via mirabili et fuit illis
 in velamento diei et in luce stellarum nocte¹⁸ transtulit illos mare Rubrum et transvexit illos per
 aquam nimiam¹⁹ inimicos autem illorum demersit in mare et ab altitudine inferorum eduxit illos
 ideo iusti tulerunt spolia impiorum²⁰ et decantaverunt Domine nomen sanctum tuum et victricem
 manum tuam laudaverunt pariter²¹ quoniam sapientia aperuit os mutorum et linguas infantium
 fecit dissertas

Chapter 11

¹ direxit opera illorum in manibus prophetae sancti² iter fecerunt per deserta quae non
 inhabitabantur et in locis secretis fixerunt casas³ steterunt contra hostes et de inimicis se
 vindicaverunt⁴ sitierunt et invocaverunt te et data est illis de petra altissima aqua et requies sitis
 de lapide duro⁵ per quae enim poenas passi sunt inimici illorum⁶ per haec cum illis deesset bene
 cum illis actum est⁷ nam pro fonte quidem sempiterni fluminis humanum sanguinem dedisti iniustus
⁸ qui comminuerentur in traductione infantum occisorum dedisti illis abundantem aquam insperate
⁹ ostendens per sitim quae tunc fuit quemadmodum tuos exaltares et adversarios illorum necares
¹⁰ cum enim temptati sunt et quidem cum misericordia disciplinam accipientes scierunt
 quemadmodum cum ira iudicati impii tormenta paterentur¹¹ hos quidem tamquam pater monens
 probasti illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti¹² absentes enim et praesentes
 similiter torquebantur¹³ duplex enim illos acceperat taedium et gemitus cum memoria praeteritorum
¹⁴ cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi commemorati sunt Dominum¹⁵ quem enim
 in expositione prava proiectum deriserunt in finem eventus mirati sunt non similiter iustis faciens
¹⁶ pro cogitationibus autem insensatis iniquitates illorum quod quidam errantes colebant mutos
 serpentes et bestias supervacuas inmisisti illis multitudinem mutorum animalium in vindictam

17 ut scirent quia per quae peccat quis per haec et torquetur 18 non enim impossibilis erat omnipotens
 manus tua quae creavit orbem terrarum ex materia invisā inmittere illis multitudinem ursorum aut
 19 audaces leones aut novi generis ira plenas et ignotas bestias aut vaporem igneum spirantes aut
 20 odorem fumi proferentes aut horrendas ab oculis scintillas emittentes quarum non solum laesura
 21 poterat illos exterminare sed et aspectus per timorem occidere sed et sine his uno spiritu occidi
 poterant persecutionem passi ab ipsis factis suis et dispersi per spiritum virtutis tuae sed omnia
 22 mensura et numero et pondere disposuisti multum enim valere tibi soli superat semper et virtuti
 23 brachii tui quis resistet quoniam tamquam momentum staterae sic ante te est orbis terrarum et
 24 tamquam gutta roris antelucani quae descendit in terram sed misereris omnium quoniam omnia
 25 potes et dissimulas peccata hominum propter paenitentiam diligis enim omnia quae sunt et nihil
 26 odisti horum quae fecisti nec enim odiens aliquid constituisti quomodo autem posset aliquid
 27 permanere nisi tu voluisses aut quod a te vocatum non esset conservaretur parcis autem omnibus
 quoniam tua sunt Domine qui animas amas

Chapter 12

1 bonus enim spiritus tuus est in omnibus 2 propter quod hos qui exerrant partibus corripis et
 de quibus peccant admonens adloqueris ut relicta malitia credant in te Domine 3 et illos enim
 4 antiquos inhabitatores sanctae tuae terrae odiens quoniam odibilia tibi opera faciebant per
 5 medicamina et sacrificia iniusta et filiorum necatores sine misericordia et comestores viscerum
 6 hominum devorationem et sanguinis a medio sacramento tuo et auctores parentes animarum
 7 inauxiliatarum voluisti perdere per manus parentum nostrorum ut dignam perciperent
 8 peregrinationem puerorum Dei quae tibi omnium carior est terra sed et his tamquam hominibus
 9 pepercisti et misisti antecessores exercitus tui vespas ut illos paulatim exterminarent non quia
 inpotens eras in bello subicere impios iustis aut bestiis saevis aut verbo duro simul exterminare
 10 sed partibus iudicans dabas locum paenitentiae non ignorans quoniam nequa est natio illorum et
 11 naturalis malitia ipsorum et quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum semen

enim erat maledictum ab initio nec timens aliquem veniam dabas peccatis illorum ¹² quis enim
 dicet tibi quid fecisti aut quis stabit contra iudicium tuum aut quis in conspectum tuum veniet vindex
 iniquorum hominum aut quis tibi inputabit si nationes perierint quas tu fecisti ¹³ nec enim est alius
 Deus quam tu cuius cura est de omnibus ut ostendas quoniam non iniuste iudicasti ¹⁴ neque rex
 neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his quos perdidisti ¹⁵ cum sis ergo iustus iuste omnia
 disponis ipsum quoque qui non debet puniri condemnas exterum aestimas a tua virtute ¹⁶ virtus
 enim tua iustitiae initium est et ob hoc quod omnium Dominus es omnibus te parcere facis
¹⁷ virtutem enim ostendis tu qui non crederis esse in virtute consummatus et hos qui sciunt audaciam
¹⁸ traducis tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicas et cum magna reverentia disponis
¹⁹ nos subest enim tibi cum voles posse docuisti autem populum tuum per talia opera quoniam
 oportet iustum esse et humanum et bonae spei fecisti filios tuos quoniam das locum in peccatis
²⁰ paenitentiae si enim inimicos servorum tuorum et debitos morti cum tanta cruciasti adtentione
²¹ et liberasti dans tempus et locum per quae possint mutari a malitia cum quanta diligentia iudicasti
²² filios tuos quorum parentibus iuramenta et conventiones dedisti bonarum promissionum cum
 ergo nobis disciplinam das inimicos nostros multipliciter flagellas ut bonitatem tuam cogitemus
²³ iudicantes et cum de nobis iudicatur speremus misericordiam unde et illis qui in vita sua insensate
²⁴ et iniuste vixerunt per haec quae coluerunt dedisti summa tormenta etenim in erroris via diutius
 erraverunt deos aestimantes haec quae in animalibus sunt supervacua infantum insensatorum more
²⁵ viventes propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti ²⁶ qui autem ludibriis
²⁷ increpationis non correpti sunt dignum Dei iudicium experti sunt in his enim quae patiebantur
 moleste ferebant in quibus patientes indignabantur per haec quos putabant deos in ipsis cum
 exterminarentur videntes illum quem olim negabant se nosse Deum verum agnoverunt propter quod
 et finis condemnationis illis veniet

Chapter 13

¹ vani sunt autem omnes homines quibus non subest scientia Dei et de his quae videntur bona
 non potuerunt intellegere eum qui est neque operibus adtendentes agnoverunt quis esset artifex
² sed aut ignem aut spiritum aut citatum aerem aut gyrum stellarum aut nimiam aquam aut solem

et lunam rectores orbis terrarum deos putaverunt³ quorum si specie delectati deos putaverunt sciunt
 quanto dominator eorum speciosior est speciei enim generator haec omnia constituit⁴ aut si virtutem
 et opera eorum mirati sunt intellegant ab ipsis quoniam qui haec constituit fortior est illis⁵ a
 magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit horum creator videri⁶ sed tamen
 adhuc in his minor est querella et hii enim fortassis errant Deum quaerentes et volentes invenire
⁷ etenim cum in operibus illius conversentur inquirunt et persuasum habent quoniam bona sunt quae
 videntur⁸ iterum autem nec his debet ignosci⁹ si enim tantum potuerunt scire ut possent aestimare
 saeculum quomodo huius Dominum non facilius invenerunt¹⁰ infelices autem sunt et inter mortuos
 spes illorum est qui appellaverunt deos opera manuum hominum aurum et argentum artis inventionem
 similitudines animalium aut lapidem inutilem opus manus antiquae¹¹ aut si quis artifex faber de
 silva lignum rectum secaverit et huius docte eradat omnem corticem et arte sua usus diligenter
 fabricet vas utile in conversatione vitae¹² reliquias autem eius operis ad praeparationem escae
 abutatur¹³ et reliquum horum quod ad nullos usus facit lignum curvum et verticibus plenum sculpat
 diligenter per vacuitatem suam et per scientiam artis suae figuret illud et adsimilet illud imagini
 hominis¹⁴ aut alicui ex animalibus illud conparet perliniens lubrica et rubicundum faciens fuco
 colorem illius et omnem maculam quae in illo est perliniens¹⁵ et faciat ei dignam habitationem in
 pariete ponens illud confirmans ferro¹⁶ ne forte cadat prospiciens illi sciens quoniam non potest
 se adiuvere imago enim est et opus est illi adiutorio¹⁷ et de substantia sua et filiis suis et nuptiis
 votum faciens inquit non erubescit loqui cum illo qui sine anima est¹⁸ et pro sanitate quidem
 infirmum deprecatur et pro vita mortuum rogat et in adiutorium inutilem invocat¹⁹ et pro itinere
 petit ab hoc qui ambulare non potest et de adquirendo et de operando et de omnium rerum eventu
 petit ab eo qui in omnibus est inutilis

Chapter 14

¹ iterum alius navigare cogitans et per feros fluctus incipiens iter facere ligno portante se fragilium
 lignum invocat² illud enim cupiditas acquirendi excogitavit et artifex sapientia fabricavit sua³ tua
 autem pater gubernat providentia quoniam dedisti et in mari viam et inter fluctus semitam

firmissimam⁴ ostendens quoniam potes ex omnibus sanare etiam si sine rate aliquis adeat⁵ sed
 ut non esset vacua sapientiae tuae opera propter hoc etiam exiguo ligno credunt homines animas
 suas et transeuntes mare per ratem liberati sunt⁶ sed ab initio cum perirent superbi gigantes spes
 orbis terrarum ad ratem confugiens remisit saeculo semen nativitatis quae manu tua erat gubernata
⁷ benedictum est enim lignum per quod fit iustitia⁸ per manus autem quod fit maledictum et ipsum
 et qui fecit illud quia ille quidem operatus est illud autem cum esset fragile Deus cognominatus est
⁹ similiter autem odio sunt Deo impius et impietas eius¹⁰ etenim quod factum est cum illo qui fecit
¹¹ tormenta patietur¹¹ propter hoc et idolis nationum non erit respectus quoniam creaturae Dei in
 odium factae sunt et in temptationem animis hominum et in muscipulum pedibus insipientium
¹² initium enim fornicationis est exquisitio idolorum et adinventio illorum corruptio vitae est
¹³ neque erant ab initio neque erunt in perpetuum¹⁴ supervacuitas enim hominum venit in orbem
 terrarum et ideo brevis illorum finis inventus est¹⁵ acerbo enim luctu dolens pater cito sibi filii
 rapti faciens imaginem illum qui tunc homo mortuus fuerat nunc tamquam deum colere coepit et
¹⁶ constituit inter servos suos sacra et sacrificia¹⁶ deinde interveniente tempore convalescente iniqua
 consuetudine hic error tamquam lex custodita est et tyrannorum imperio colebantur figmenta¹⁷ hos
 quos in palam honorare non poterant homines propter quod longe essent e longinquo figura illorum
 adlata evidentem imaginem regis quem honorare volebant fecerunt ut illum qui aberat tamquam
¹⁸ praesentem colerent sua sollicitudine¹⁸ provexit autem ad horum culturam et hos qui ignorabant
 artificis eximia diligentia¹⁹ ille enim volens placere illi qui se adsumpsit elaboravit arte sua ut
²⁰ similitudinem in melius figuraret²⁰ multitudo autem adducta per speciem operis eum qui ante
²¹ tempus tamquam homo honoratus fuerat nunc deum existimaverunt²¹ et haec fuit vitae humanae
 deceptio quoniam aut adfectui aut regibus deservientes homines incommunicabile nomen lapidibus
²² et lignis inposuerunt²² et non sufficerat errasse eos circa Dei scientiam sed et in magno viventes
 inscientiae bello tot et tam magna mala pacem appellant²³ aut enim filios suos sacrificantes aut
²⁴ obscura sacrificia facientes aut insaniae plenas vigiliis habentes²⁴ neque vitam neque nuptias
²⁵ mundas iam custodiunt sed alius alium per invidiam occidit aut adulterans contristat²⁵ et omnia
 commixta sunt sanguis homicidium furtum et fictio corruptio infidelitas turbatio et periurium
²⁶ tumultus bonorum²⁶ Domini inmemoratio animarum inquinatio nativitatis inmutatio nuptiarum
²⁷ inconstantia moechiae et inpudicitia²⁷ infandorum enim idolorum cultura omnis mali causa est et

28
 initium et finis aut enim dum laetantur insaniunt aut vaticinantur falsa aut vivunt iniuste aut
 29
 periurant cito dum enim confidunt in idolis quae sunt sine anima male iurantes renoceri se non
 30
 sperant utraque ergo illis evenient digne quoniam male senserunt de Deo adtendentes idolis et
 31
 iniuste iuraverunt in dolo contemnentes iustitiam non enim iurantium est virtus sed peccantium
 poena perambulat semper in iniustorum praevaricationem

Chapter 15

1
 tu autem Deus noster suavis et verus es patiens et misericordia disponens omnia 2 etenim si
 peccaverimus tui sumus scientes magnitudinem tuam et si non peccaverimus scimus quoniam apud
 3
 te sumus computati nosse enim te consummata iustitia est et scire iustitiam et virtutem tuam radix
 4
 est immortalitatis non enim in errorem induxit nos hominum malae artis excogitatio nec umbra
 5
 picturae labor sine fructu effigies sculpta per varios colores cuius aspectus insensato dat
 6
 concupiscentiam et diligit mortuae imaginis effigiem sine anima malorum amatores digni qui
 7
 spem in talibus habent et qui faciunt illos et qui diligunt et qui colunt sed et figulus mollem terram
 premens laboriose fingit ad usus nostros unumquodque vas et de eodem luto fingit quae munda
 sunt in usum vasa similiter et quae his sunt contraria horum autem vasorum qui sit usus iudex est
 8
 figulus et cum labore vanum deum de eodem fingit luto ille qui paulo ante de terra factus fuerat
 9
 et post pusillum se ducit unde acceptus est repetitus debitum animae quem habebat sed est illi
 cura non quia laboraturus est nec quoniam brevis illi vita est sed concertatur aurificibus et argentariis
 10
 sed et aerarios imitatur et gloriam praefert quoniam res supervacuas fingit cinis est cor eius et
 11
 terra supervacua spes illius et luto vilior vita illius quoniam ignoravit qui se finxit et qui inspiravit
 12
 illi animam quae operatur et qui insuflavit spiritum vitalem sed aestimaverunt ludum esse vitam
 nostram et conversationem vitae compositam ad lucrum et oportere undecumque etiam ex malo
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

manuum ad tractandum sed et pedes eorum pigri ad ambulandum ¹⁶ homo enim fecit illos et qui
 spiritum mutuatus est is finxit illos nemo enim sibi similem homo poterit deum fingere ¹⁷ cum sit
 enim mortalis mortuum fingit manibus iniquis melior est enim ipse his quos colit quia ipse quidem
 vixit cum esset mortalis illi autem numquam ¹⁸ sed et animalia miserrima colunt insensate enim
 comparata his aliis sunt deteriora ¹⁹ sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspicere
 effugit autem Dei laudem et benedictionem eius

Chapter 16

¹ propter hoc per his similia passi sunt digne tormenta et per multitudinem bestiarum exterminati
 sunt ² pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum quibus dedisti concupiscentiam
 delectamenti sui novum saporem escam parans eis ortyometram ³ ut illi quidem concupiscentes
 escam propter ea quae illis ostensa et missa sunt etiam a necessaria concupiscentia averterentur hi
 autem in brevi inopes facti novam gustaverunt escam ⁴ oportebat enim illis quidem sine excusatione
 supervenire interitum exercentibus tyrannidem his autem tantum ostendere quemadmodum inimici
 illorum exterminabantur ⁵ etenim cum supervenit illis saeva bestiarum ira morsibus perversarum
 colubrarum exterminabantur ⁶ non in perpetuum permansit ira tua sed ad correptionem in brevi
 turbati sunt signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuae ⁷ qui enim conversus
 est non per hoc quod videbat sanabatur sed per te omnium salvatorem ⁸ et in hoc autem ostendisti
 inimicis nostris quia tu es qui liberas ab omni malo ⁹ illos enim lucustarum et muscarum occiderunt
 morsus et non est inventa sanitas animae illorum quia digni erant ab huiusmodi exterminari ¹⁰ filios
 autem tuos nec draconum venenatorum vicerunt dentes misericordia enim tua adveniens sanabat
 illos ¹¹ in memoria enim sermonum tuorum examinabantur et salvabantur ne in altam incidentes
 oblivionem non possent tuo uti adiutorio ¹² etenim neque herba neque malagma sanavit illos sed
 tuus Domine sermo qui sanat omnia ¹³ tu enim vitae et mortis habes potestatem et deducis ad portas
 mortis et reducis ¹⁴ homo autem occidit quidem per malitiam animam suam et cum exhibit spiritus
 non revertetur nec revocabit animam quae recepta est ¹⁵ sed tuam manum effugere impossibile est

16 negantes enim nosse te impii per fortitudinem brachii tui flagellati sunt novis aquis et grandinibus
 et pluviis persecutionem passi et per ignem consummati ¹⁷ quod enim mirabile erat in aqua quae
 omnia extinguit plus ignis valebat vindex est enim orbis iustorum ¹⁸ quodam enim tempore
 mansuetabatur ignis ne comburerentur quae ad impios missa erant animalia sed ut ipsi videntes
 scirent quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem ¹⁹ et quodam tempore in aqua super virtutem
 ignis ardebat ut iniquae terrae nationem exterminaret ²⁰ pro quibus angelorum esca nutriti populum
 tuum et paratum panem e caelo praestitisti illis sine labore omne delectamentum in se habentem et
 omnis saporis suavitatem ²¹ substantia enim tua dulcedinem tuam quam in filios habes ostendebat
 et serviens uniuscuiusque voluntati ad quod quis volebat convertebatur ²² nix autem et glacies
 sustinebant vim ignis et non tabescebant ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis
 ardens in grandine et pluvia coruscans ²³ hoc autem iterum ut nutrirentur iusti etiam suae virtutis
 oblitus est ²⁴ creatura enim tibi factori deserviens excandescit in tormentum adversus iniustos et
 lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt ²⁵ propter hoc et tunc in omnia transfigurata
 omnium nutriti gratiae tuae deserviebant ad voluntatem horum qui a te desiderati sunt ²⁶ ut scirent
 filii tui quos dilexisti Domine quoniam non nativitatis fructus pascunt homines sed sermo tuus hos
 qui in te crediderint conservat ²⁷ quod enim ab igni non poterat exterminari statim ab exiguo radio
 solis calefactum tabescebat ²⁸ ut notum omnibus esset quoniam oportet praevenire solem ad
 benedictionem tuam et ad orientem lucis tibi adorare ²⁹ ingrati enim fides tamquam hibernalis
 glacies tabescit et disperiet tamquam aqua supervacua

Chapter 17

1 magna enim sunt iudicia tua et inenarrabilia verba tua propter hoc indisciplinatae animae
 erraverunt ² dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctae vinculis tenebrarum
 et longae noctis conpediti inclusi sub tectis fugitivi perpetuae providentiae iacuerunt ³ et dum putant
 se latere in obscuris peccatis tenebroso oblivionis velamento dispersi sunt paventes horrende et
 cum admiratione nimia perturbati ⁴ neque enim quae continebat illos spelunca sine timore custodiebat
 quoniam sonitus descendens perturbabat illos et personae tristes apparentes pavorem illis praestabant

5 et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen praeberere nec siderum limpidae flammae inluminare
 poterant illam noctem horrendam 6 apparebat autem illis subitaneus ignis timore plenus et timore
 percussi illius quae non videbatur faciei aestimabant deteriora esse quae videbantur 7 et magicae
 artis adpositi erant derisus et sapientiae gloriae correptio cum contumelia 8 illi enim qui promittebant
 timores turbationes expellere se ab anima languente hi cum derisu pleni timore languebant 9 nam
 et si nihil illos ex monstris perturbabat transitu animalium et serpentium sibilatione commoti
 tremebundi peribant et aerem quem nulla ratione quis effugere posset negantes se videre 10 cum
 sit enim timida nequitia dat testimonium condemnata semper enim praesumit saeva conturbata
 conscientia 11 nihil enim est timor nisi praesumptionis adiutorium proditio cogitationis auxiliorum
 12 et dum ab intro minor est expectatio maiorem putat scientiam eius causae de qua tormentum
 praestat 13 illi autem qui inpotentem vere noctem et ab infimis et ab altissimis inferis supervenientem
 eundem somnum dormientes 14 aliquando monstrorum exagitabantur timore aliquando animae
 deficiebant traductione subitaneus enim illis et insperatus timor supervenerat 15 deinde si quicumque
 ex illis decidisset custodiebatur in carcere sine ferro reclusus 16 si enim rusticus quis erat aut pastor
 aut agri laborum operarius praeoccupatus esset ineffugibilem sustinebat necessitatem 17 una enim
 catena tenebrarum omnes erant conligati sive spiritus sibilans aut inter spissos ramos avium sonus
 18 suavis aut vis aquae decurrentis nimium aut sonus validus praecipitarum petrarum aut ludentium
 animalium cursus invisus aut mugientium valida bestiarum vox aut resonans de altissimis montibus
 19 echo deficientes faciebat illos prae timore omnis enim orbis terrarum limpido luminabatur lumine
 20 et non inpeditis operibus continebatur solis autem illis superposita erat gravis nox imago
 tenebrarum quae superventura illis erat ipsi ergo sibi erant graviores tenebris

Chapter 18

1 sanctis autem tuis maxima erat lux et horum quidem vocem audiebant sed figuram non videbant
 et quia non et ipsi per eadem passi erant magnificabant 2 et qui ante laesi erant quoniam non
 laedebantur gratias agebant et ut esset differentia donum petebant 3 propter quod igni ardentem

columnam ducem habuerunt ignotae viae et solem sine laesura boni hospitii praestitisti ⁴ digni
 quidem illi carere luce et pati carcerem tenebrarum qui inclusos custodiebant filios tuos per quos
 incipiebat incorruptum legis lumen saeculo dari ⁵ cum cogitarent iustorum occidere infantes et uno
 exposito filio et liberato in traductionem illorum multitudinem filiorum abstulisti et pariter illos
 perdidisti in aquam validam ⁶ illa nox ante cognita est a parentibus nostris ut vere scientes quibus
 iuramentis crediderunt animaequiores essent ⁷ suscepta est autem a populo tuo sanitas quidem
 iustorum iniustorum autem exterminatio ⁸ sicut enim laesisti adversarios sic nos provocans
 magnificasti ⁹ absconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum et iustitiae legem in concordia
 disposuerunt similiter bona et mala percepturos iustos patri iam decantantes laudes ¹⁰ resonabat
 autem inconueniens inimicorum vox et flebilis audiebatur plactus ploratorum infantium ¹¹ simili
 autem poena servus cum domino adflictus et popularis homo regi similia passus ¹² similiter ergo
 omnes uno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles nec enim ad sepeliendum vivi sufficebant
 quoniam uno momento quae erat praeclarior natio illorum exterminata est ¹³ de omnibus enim non
 credentes propter veneficia tunc cum fuit exterminium primogenitorum sponponderunt populum Dei
 se esse ¹⁴ cum enim quietum silentium contineret omnia et nox in suo cursu medium iter haberet
¹⁵ omnipotens sermo tuus de caelo a regalibus sedibus durus debellator in mediam exterminii terram
 prosilivit ¹⁶ gladius acutus insimulatum imperium tuum portans et stans replevit omnia morte et
 usque ad caelum adtingebat stans in terra ¹⁷ tum continuo visus somniorum malorum turbaverunt
 illos et timores supervenerunt insperati ¹⁸ et alius alibi proiectus semivivus propter quam moriebatur
 causam demonstrabat ¹⁹ visiones enim quae illos turbaverunt haec praemonebant ne inscii quare
 mala patiebantur perirent ²⁰ tetigit autem tunc et iustos temptatio mortis et commotio in heremo
 facta est multitudinis sed non diu permansit ira ²¹ properans enim homo sine querella propugnavit
 proferens servitutis suae scutum orationem et per incensum deprecationem allegans restitit irae et
 finem inposuit necessitati ostendens quoniam tuus est famulus ²² vicit autem turbas non virtute
 corporis nec armatura potentiae sed verbo vexatorem subiecit iuramenta parentum et testamentum
 commemorans ²³ cum enim iam acervatim cecidissent super alterutrum mortui interstetit et amputavit
 impetum et divisit illam quae ad vivos ducebat viam ²⁴ in veste enim poderis quam habebat totus
 erat orbis terrarum et parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta et magnificentia

25
 tua in diademate capitis illius erat scripta haec autem his cessit qui exterminabat et haec extimuit
 erat enim sola temptatio irae sufficiens

Chapter 19

1
 impiis autem usque in novissimum sine misericordia ira supervenit praesciebat enim et futura
 illorum 2
 quoniam ipsi cum reversi essent ut se ducerent et cum magna sollicitudine praemisissent
 illos consequebantur illos paenitentia acti 3
 adhuc enim inter manus habentes luctus et deplorantes
 ad monumenta mortuorum aliam sibi adsumpserunt cogitationem inscientiae et quos rogantes
 proiecerunt hos tamquam fugitivos persequiebantur 4
 ducebat enim illos ad hunc finem digna
 necessitas et horum quae acciderant memorationem amittebant 5
 ut eam quae deerat tormentis
 replerent punitionem et populus quidem tuus mirabiliter transiret illi autem novam mortem invenirent
 6
 omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur deserviens tuis praeceptis ut pueri tui
 custodirentur inlaesi 7
 nam nubis castra eorum adumbrabat et ex aqua quae ante erat terra arida
 apparuit et ex mari Rubro via sine impedimento et campus germinans de profundo nimio 8
 per quem
 omnis natio transivit quae tegebatur tua manu videntes mirabilia monstra 9
 tamquam equi enim
 depaverunt et tamquam agni exultaverunt magnificantes te Domine qui liberasti illos 10
 memores
 enim erant adhuc eorum quae in incolatu illorum facta fuerant quemadmodum pro natione animalium
 eduxit terra muscas et pro piscibus eructavit fluvius multitudinem ranarum 11
 novissime autem
 viderunt novam creaturam avium cum abducti concupiscentia postulaverunt escam epulationis
 12
 in adlocutione enim desiderii ascendit illis de mari ortygometra et vexationes peccatoribus
 supervenerunt non sine illis quae ante facta erant argumentis per vim fluminum iuste enim patiebantur
 secundum suas nequitas 13
 etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt alii quidem ignotos
 non recipiebant advenas alii autem bonos hospites in servitutem accipiebant 14
 et non solum hoc
 sed et alius quis respectus erit illorum quoniam inviti recipiebant extraneos 15
 qui autem cum
 laetitia receperunt hos qui eisdem usi erant iustitiis saevissimis adflixerunt doloribus 16
 percussi
 sunt autem caecitate sicut illi in foribus iusti cum subitaneis cooperti essent tenebris unusquisque
 ostii sui transitum quaerebat 17
 in se enim elementa dum convertuntur sicut in organo qualitatis

sonus inmutatur et omnia suum sonum custodiunt unde est aestimare et ex ipso certo visu ¹⁸ agrestia
enim in aquatica convertebantur et quaecumque erant natantia in terram transiebant ¹⁹ ignis in aqua
valebat supra suam virtutem et aqua extinguentis naturae obliviscebatur

New Testament

Matthew

Chapter 1

¹ liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham ² Abraham genuit Isaac Isaac autem
genuit Iacob Iacob autem genuit Iudam et fratres eius ³ Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar
Phares autem genuit Esrom Esrom autem genuit Aram ⁴ Aram autem genuit Aminadab Aminadab
autem genuit Naasson Naasson autem genuit Salmon ⁵ Salmon autem genuit Booz de Rachab Booz
autem genuit Obed ex Ruth Obed autem genuit Iesse Iesse autem genuit David regem ⁶ David
autem rex genuit Salomonem ex ea quae fuit Uriae ⁷ Salomon autem genuit Roboam Roboam
autem genuit Abiam Abia autem genuit Asa ⁸ Asa autem genuit Iosaphat Iosaphat autem genuit
Ioram Ioram autem genuit Oziam ⁹ Ozias autem genuit Ioatham Ioatham autem genuit Achaz Achaz
autem genuit Ezechiam ¹⁰ Ezechias autem genuit Manassen Manasses autem genuit Amon Amon
autem genuit Iosiam ¹¹ Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius in transmigracione Babylonis
¹² et post transmigracionem Babylonis Iechonias genuit Salathihel Salathihel autem genuit Zorobabel
¹³ Zorobabel autem genuit Abiud Abiud autem genuit Eliachim Eliachim autem genuit Azor ¹⁴ Azor
autem genuit Saddoc Saddoc autem genuit Achim Achim autem genuit Eliud ¹⁵ Eliud autem genuit
Eleazar Eleazar autem genuit Matthan Matthan autem genuit Iacob ¹⁶ Iacob autem genuit Ioseph
¹⁷ virum Mariae de qua natus est Iesus qui vocatur Christus omnes ergo generationes ab Abraham
usque ad David generationes quattuordecim et a David usque ad transmigracionem Babylonis
generationes quattuordecim et a transmigracione Babylonis usque ad Christum generationes
¹⁸ quattuordecim Christi autem generatio sic erat cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph
antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto ¹⁹ Ioseph autem vir eius cum
esset iustus et nollet eam traducere voluit occulte dimittere eam ²⁰ haec autem eo cogitante ecce
angelus Domini in somnis apparuit ei dicens Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem

tuam quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est ²¹ pariet autem filium et vocabis nomen eius
 Iesum ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ²² hoc autem totum factum est ut
 adimpleretur id quod dictum est a Domino per prophetam dicentem ²³ ecce virgo in utero habebit
 et pariet filium et vocabunt nomen eius Emmanuhel quod est interpretatum Nobiscum Deus
²⁴
 exsurgens autem Ioseph a somno fecit sicut praecepit ei angelus Domini et accepit coniugem
²⁵
 suam et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocavit nomen eius
 Iesum

Chapter 2

¹
 cum ergo natus esset Iesus in Bethleem Iudaeae in diebus Herodis regis ecce magi ab oriente
 venerunt Hierosolymam ² dicentes ubi est qui natus est rex Iudaeorum vidimus enim stellam eius
 in oriente et venimus adorare eum ³ audiens autem Herodes rex turbatus est et omnis Hierosolyma
 cum illo ⁴ et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi sciscitabatur ab eis ubi
 Christus nasceretur ⁵ at illi dixerunt ei in Bethleem Iudaeae sic enim scriptum est per prophetam
⁶
 et tu Bethleem terra Iuda nequaquam minima es in principibus Iuda ex te enim exiet dux qui reget
 populum meum Israhel ⁷ tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus stellae
 quae apparuit eis ⁸ et mittens illos in Bethleem dixit ite et interrogate diligenter de puero et cum
⁹
 inveneritis renuntiate mihi ut et ego veniens adorem eum qui cum audissent regem abierunt et
 ecce stella quam viderant in oriente antecedebat eos usque dum veniens staret supra ubi erat puer
¹⁰
 videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno valde ¹¹ et intrantes domum invenerunt puerum
 cum Maria matre eius et procidentes adoraverunt eum et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera
¹²
 aurum tus et murram et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem per aliam viam
¹³
 reversi sunt in regionem suam qui cum recessissent ecce angelus Domini apparuit in somnis
 Ioseph dicens surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum et esto ibi usque dum
¹⁴
 dicam tibi futurum est enim ut Herodes quaerat puerum ad perdendum eum qui consurgens
¹⁵
 accepit puerum et matrem eius nocte et recessit in Aegyptum et erat ibi usque ad obitum Herodis

ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem ex Aegypto vocavi filium meum
 16
 tunc Herodes videns quoniam inlusus esset a magis iratus est valde et mittens occidit omnes
 pueros qui erant in Bethleem et in omnibus finibus eius a bimatu et infra secundum tempus quod
 17
 exquisierat a magis tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem
 18
 vox in Rama audita est ploratus et ululatus multus Rachel plorans filios suos et noluit consolari
 19
 quia non sunt defuncto autem Herode ecce apparuit angelus Domini in somnis Ioseph in Aegypto
 20
 dicens surge et accipe puerum et matrem eius et vade in terram Israhel defuncti sunt enim qui
 21
 quaerebant animam pueri qui surgens accepit puerum et matrem eius et venit in terram Israhel
 22
 audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo timuit illo ire et admonitus
 23
 in somnis secessit in partes Galilaeae et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth ut
 adimpleretur quod dictum est per prophetas quoniam Nazareus vocabitur

Chapter 3

1
 in diebus autem illis venit Iohannes Baptista praedicans in deserto Iudaeae 2 et dicens
 3
 paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum hic est enim qui dictus est per Esaiam
 4
 prophetam dicentem vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius ipse
 autem Iohannes habebat vestimentum de pilis camelorum et zonam pelliciam circa lumbos suos
 5
 esca autem eius erat lucustae et mel silvestre tunc exiebat ad eum Hierosolyma et omnis Iudaea
 6
 et omnis regio circa Iordanen et baptizabantur in Iordane ab eo confitentes peccata sua 7
 autem multos Pharisaeorum et Sadducaeorum venientes ad baptismum suum dixit eis progenies
 8
 viperarum quis demonstravit vobis fugere a futura ira facite ergo fructum dignum paenitentiae
 9
 et ne velitis dicere intra vos patrem habemus Abraham dico enim vobis quoniam potest Deus de
 10
 lapidibus istis suscitare filios Abrahae iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis
 11
 ergo arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur ego quidem vos baptizo
 in aqua in paenitentiam qui autem post me venturus est fortior me est cuius non sum dignus
 12
 calciamenta portare ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni cuius ventilabrum in manu sua
 et permundabit aream suam et congregabit triticum suum in horreum paleas autem conburet igni

¹³
 inextinguibili tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanen ad Iohannem ut baptizaretur ab eo
¹⁴ Iohannes autem prohibebat eum dicens ego a te debeo baptizari et tu venis ad me ¹⁵ respondens
 autem Iesus dixit ei sine modo sic enim decet nos implere omnem iustitiam tunc dimisit eum
¹⁶ baptizatus autem confestim ascendit de aqua et ecce aperti sunt ei caeli et vidit Spiritum Dei
 descendentem sicut columbam venientem super se ¹⁷ et ecce vox de caelis dicens hic est Filius
 meus dilectus in quo mihi conplacui

Chapter 4

¹ tunc Iesus ductus est in desertum ab Spiritu ut temptaretur a diabolo ² et cum ieiunasset
 quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esuriit ³ et accedens temptator dixit ei si Filius
 Dei es dic ut lapides isti panes fiant ⁴ qui respondens dixit scriptum est non in pane solo vivet homo
 sed in omni verbo quod procedit de ore Dei ⁵ tunc adsumit eum diabolus in sanctam civitatem et
 statuit eum supra pinnaculum templi ⁶ et dixit ei si Filius Dei es mitte te deorsum scriptum est enim
 quia angelis suis mandabit de te et in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum
⁷ ait illi Iesus rursum scriptum est non temptabis Dominum Deum tuum ⁸ iterum adsumit eum
 diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi et gloriam eorum ⁹ et dixit
 illi haec tibi omnia dabo si cadens adoraveris me ¹⁰ tunc dicit ei Iesus vade Satanas scriptum est
 Dominum Deum tuum adorabis et illi soli servies ¹¹ tunc reliquit eum diabolus et ecce angeli
 accesserunt et ministrabant ei ¹² cum autem audisset quod Iohannes traditus esset secessit in
 Galilaeam ¹³ et relicta civitate Nazareth venit et habitavit in Capharnaum maritimam in finibus
 Zabulon et Nepthalim ¹⁴ ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam ¹⁵ terra Zabulon
 et terra Nepthalim via maris trans Iordanen Galilaeae gentium ¹⁶ populus qui sedebat in tenebris
 lucem vidit magnam et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis ¹⁷ exinde coepit Iesus
 praedicare et dicere paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum ¹⁸ ambulans autem
 iuxta mare Galilaeae vidit duos fratres Simonem qui vocatur Petrus et Andream fratrem eius mittentes
¹⁹ rete in mare erant enim piscatores et ait illis venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum

20 at illi continuo relictis retibus secuti sunt eum²¹ et procedens inde vidit alios duos fratres Iacobum
 Zebedaei et Iohannem fratrem eius in navi cum Zebedaeo patre eorum reficientes retia sua et vocavit
 eos²² illi autem statim relictis retibus et patre secuti sunt eum²³ et circumibat Iesus totam Galilaeam
 docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem
 infirmitatem in populo²⁴ et abiit opinio eius in totam Syriam et obtulerunt ei omnes male habentes
 variis languoribus et tormentis comprehensos et qui daemonia habebant et lunaticos et paralyticos
 et curavit eos²⁵ et secutae sunt eum turbae multae de Galilaea et Decapoli et Hierosolymis et
 Iudaea et de trans Iordanen

Chapter 5

1 videns autem turbas ascendit in montem et cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius
 2 et aperiens os suum docebat eos dicens³ beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum
 caelorum⁴ beati mites quoniam ipsi possidebunt terram⁵ beati qui lugent quoniam ipsi
 consolabuntur⁶ beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur⁷ beati misericordes
 quia ipsi misericordiam consequentur⁸ beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt⁹ beati
 pacifici quoniam filii Dei vocabuntur¹⁰ beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam quoniam
 ipsorum est regnum caelorum¹¹ beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint et
 dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me¹² gaudete et exultate quoniam merces
 vestra copiosa est in caelis sic enim persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos¹³ vos estis sal
 terrae quod si sal evanuerit in quo sallietur ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras et conculcetur
 ab hominibus¹⁴ vos estis lux mundi non potest civitas abscondi supra montem posita¹⁵ neque
 accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed super candelabrum ut luceat omnibus qui in
 domo sunt¹⁶ sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant vestra bona opera et glorificent
 Patrem vestrum qui in caelis est¹⁷ nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas non
 veni solvere sed adimplere¹⁸ amen quippe dico vobis donec transeat caelum et terra iota unum
 aut unus apex non praeteribit a lege donec omnia fiant¹⁹ qui ergo solverit unum de mandatis istis
 minimis et docuerit sic homines minimus vocabitur in regno caelorum qui autem fecerit et docuerit

hic magnus vocabitur in regno caelorum ²⁰ dico enim vobis quia nisi abundaverit iustitia vestra
 plus quam scribarum et Pharisaeorum non intrabitis in regnum caelorum ²¹ audistis quia dictum
 est antiquis non occides qui autem occiderit reus erit iudicio ²² ego autem dico vobis quia omnis
 qui irascitur fratri suo reus erit iudicio qui autem dixerit fratri suo racha reus erit concilio qui autem
 dixerit fatue reus erit gehennae ignis ²³ si ergo offeres munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris
 quia frater tuus habet aliquid adversum te ²⁴ relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius
 reconciliare fratri tuo et tunc veniens offers munus tuum ²⁵ esto consentiens adversario tuo cito
 dum es in via cum eo ne forte tradat te adversarius iudici et iudex tradat te ministro et in carcerem
 mittaris ²⁶ amen dico tibi non exies inde donec reddas novissimum quadrantem ²⁷ audistis quia
 dictum est antiquis non moechaberis ²⁸ ego autem dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierem
 ad concupiscendum eam iam moechatus est eam in corde suo ²⁹ quod si oculus tuus dexter
 scandalizat te erue eum et proice abs te expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam
 totum corpus tuum mittatur in gehennam ³⁰ et si dextera manus tua scandalizat te abscide eam et
 proice abs te expedit tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum eat in
 gehennam ³¹ dictum est autem quicumque dimiserit uxorem suam det illi libellum repudii ³² ego
 autem dico vobis quia omnis qui dimiserit uxorem suam excepta fornicationis causa facit eam
 moechari et qui dimissam duxerit adulterat ³³ iterum audistis quia dictum est antiquis non peierabis
 reddes autem Domino iuramenta tua ³⁴ ego autem dico vobis non iurare omnino neque per caelum
 quia thronus Dei est ³⁵ neque per terram quia scabillum est pedum eius neque per Hierosolymam
 quia civitas est magni Regis ³⁶ neque per caput tuum iuraveris quia non potes unum capillum album
 facere aut nigrum ³⁷ sit autem sermo vester est est non non quod autem his abundantius est a malo
 est ³⁸ audistis quia dictum est oculum pro oculo et dentem pro dente ³⁹ ego autem dico vobis non
 resistere malo sed si quis te percusserit in dextera maxilla tua praebe illi et alteram ⁴⁰ et ei qui vult
 tecum iudicio contendere et tunicam tuam tollere remitte ei et pallium ⁴¹ et quicumque te angariaverit
 mille passus vade cum illo alia duo ⁴² qui petit a te da ei et volenti mutuari a te ne avertaris
⁴³ audistis quia dictum est diliges proximum tuum et odio habebis inimicum tuum ⁴⁴ ego autem
 dico vobis diligite inimicos vestros benefacite his qui oderunt vos et orate pro persequentibus et

calumniantibus vos ⁴⁵ ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est qui solem suum oriri facit super
 bonos et malos et pluit super iustos et iniustos ⁴⁶ si enim diligatis eos qui vos diligunt quam
 mercedem habebitis nonne et publicani hoc faciunt ⁴⁷ et si salutaveritis fratres vestros tantum quid
 amplius facitis nonne et ethnici hoc faciunt ⁴⁸ estote ergo vos perfecti sicut et Pater vester caelestis
 perfectus est

Chapter 6

¹ attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis alioquin mercedem
 non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est ² cum ergo facies elemosynam noli tuba canere
 ante te sicut hypocritae faciunt in synagogis et in vicis ut honorificentur ab hominibus amen dico
 vobis receperunt mercedem suam ³ te autem faciente elemosynam nesciat sinistra tua quid faciat
 dextera tua ⁴ ut sit elemosyna tua in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
⁵ et cum oratis non eritis sicut hypocritae qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes
 orare ut videantur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam ⁶ tu autem cum orabis
 intra in cubiculum tuum et cluso ostio tuo ora Patrem tuum in abscondito et Pater tuus qui videt in
 abscondito reddet tibi ⁷ orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici putant enim quia in
 multiloquio suo exaudiantur ⁸ nolite ergo adsimilari eis scit enim Pater vester quibus opus sit vobis
⁹ antequam petatis eum sic ergo vos orabitis Pater noster qui in caelis es sanctificetur nomen tuum
¹⁰ veniat regnum tuum fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra ¹¹ panem nostrum
 supersubstantialem da nobis hodie ¹² et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimisimus debitoribus
 nostris ¹³ et ne inducas nos in temptationem sed libera nos a malo ¹⁴ si enim dimiseritis hominibus
 peccata eorum dimittet et vobis Pater vester caelestis delicta vestra ¹⁵ si autem non dimiseritis
 hominibus nec Pater vester dimittet peccata vestra ¹⁶ cum autem ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae
 tristes demoliuntur enim facies suas ut pareant hominibus ieiunantes amen dico vobis quia receperunt
 mercedem suam ¹⁷ tu autem cum ieiunas ungue caput tuum et faciem tuam lava ¹⁸ ne videaris
 hominibus ieiunans sed Patri tuo qui est in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet

¹⁹
 tibi nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur ubi fures effodiunt
²⁰
 et furantur thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ubi neque erugo neque tinea demolitur
²¹ ²²
 et ubi fures non effodiunt nec furantur ubi enim est thesaurus tuus ibi est et cor tuum lucerna
²³
 corporis est oculus si fuerit oculus tuus simplex totum corpus tuum lucidum erit si autem oculus
 tuus nequam fuerit totum corpus tuum tenebrosum erit si ergo lumen quod in te est tenebrae sunt
²⁴
 tenebrae quantae erunt nemo potest duobus dominis servire aut enim unum odio habebit et
 alterum diligit aut unum sustinebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mammonae
²⁵
 ideo dico vobis ne solliciti sitis animae vestrae quid manducetis neque corpori vestro quid
²⁶
 induamini nonne anima plus est quam esca et corpus plus est quam vestimentum respicite volatilia
 caeli quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea et Pater vester caelestis pascit
²⁷
 illa nonne vos magis pluris estis illis quis autem vestrum cogitans potest adicere ad staturam
²⁸
 suam cubitum unum et de vestimento quid solliciti estis considerate lilia agri quomodo crescunt
²⁹
 non laborant nec nent dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est
³⁰
 sicut unum ex istis si autem faenum agri quod hodie est et cras in clibanum mittitur Deus sic
³¹
 vestit quanto magis vos minimae fidei nolite ergo solliciti esse dicentes quid manducabimus aut
³²
 quid bibemus aut quo operiemur haec enim omnia gentes inquirunt scit enim Pater vester quia
³³
 his omnibus indigetis quaerite autem primum regnum et iustitiam eius et omnia haec adicientur
³⁴
 vobis nolite ergo esse solliciti in crastinum crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse sufficit
 diei malitia sua

Chapter 7

¹ ²
 nolite iudicare ut non iudicemini in quo enim iudicio iudicaveritis iudicabimini et in qua
³
 mensura mensi fueritis metietur vobis quid autem vides festucam in oculo fratris tui et trabem in
⁴
 oculo tuo non vides aut quomodo dicis fratri tuo sine eiciam festucam de oculo tuo et ecce trabis
⁵
 est in oculo tuo hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eicere festucam de
⁶
 oculo fratris tui nolite dare sanctum canibus neque mittatis margaritas vestras ante porcos ne forte

conculcent eas pedibus suis et conversi dirumpant vos ⁷ petite et dabitur vobis quaerite et inveniatis
 pulsate et aperietur vobis ⁸ omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur
⁹ aut quis est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem numquid lapidem porriget ei ¹⁰ aut
 si pisces petet numquid serpentem porriget ei ¹¹ si ergo vos cum sitis mali nostis bona dare filiis
 vestris quanto magis Pater vester qui in caelis est dabit bona petentibus se ¹² omnia ergo quaecumque
 vultis ut faciant vobis homines et vos facite eis haec est enim lex et prophetae ¹³ intrate per angustam
 portam quia lata porta et spatiosa via quae ducit ad perditionem et multi sunt qui intrant per eam
¹⁴ quam angusta porta et arcta via quae ducit ad vitam et pauci sunt qui inveniunt eam ¹⁵ attendite
 a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces ¹⁶ a
 fructibus eorum cognoscetis eos numquid colligunt de spinis uvas aut de tribulis ficus ¹⁷ sic omnis
 arbor bona fructus bonos facit mala autem arbor fructus malos facit ¹⁸ non potest arbor bona fructus
 malos facere neque arbor mala fructus bonos facere ¹⁹ omnis arbor quae non facit fructum bonum
 exciditur et in ignem mittitur ²⁰ igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos ²¹ non omnis qui dicit
 mihi Domine Domine intrabit in regnum caelorum sed qui facit voluntatem Patris mei qui in caelis
 est ipse intrabit in regnum caelorum ²² multi dicent mihi in illa die Domine Domine nonne in
 nomine tuo prophetavimus et in tuo nomine daemonia eiecimus et in tuo nomine virtutes multas
 fecimus ²³ et tunc confitebor illis quia numquam novi vos discedite a me qui operamini iniquitatem
²⁴ omnis ergo qui audit verba mea haec et facit ea adsimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum
 suam supra petram ²⁵ et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in
 domum illam et non cecidit fundata enim erat super petram ²⁶ et omnis qui audit verba mea haec
 et non facit ea similis erit viro stulto qui aedificavit domum suam supra harenam ²⁷ et descendit
 pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in domum illam et cecidit et fuit ruina
 eius magna ²⁸ et factum est cum consummasset Iesus verba haec admirabantur turbae super
²⁹ doctrinam eius erat enim docens eos sicut potestatem habens non sicut scribae eorum et Pharisei

Chapter 8

1 cum autem descendisset de monte secutae sunt eum turbae multae 2 et ecce leprosus veniens
 adorabat eum dicens Domine si vis potes me mundare 3 et extendens manum tetigit eum Iesus
 dicens volo mundare et confestim mundata est lepra eius 4 et ait illi Iesus vide nemini dixeris sed
 vade ostende te sacerdoti et offer munus quod praecepit Moses in testimonium illis 5 cum autem
 introisset Capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum 6 et dicens Domine puer meus iacet
 in domo paralyticus et male torquetur 7 et ait illi Iesus ego veniam et curabo eum 8 et respondens
 centurio ait Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanabitur
 puer meus 9 nam et ego homo sum sub potestate habens sub me milites et dico huic vade et vadit
 et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit 10 audiens autem Iesus miratus est et sequentibus
 se dixit amen dico vobis non inveni tantam fidem in Israhel 11 dico autem vobis quod multi ab
 oriente et occidente venient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in regno caelorum 12 filii
 autem regni eicientur in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium 13 et dixit Iesus centurioni
 vade et sicut credidisti fiat tibi et sanatus est puer in hora illa 14 et cum venisset Iesus in domum
 Petri vidit socrum eius iacentem et febricitantem 15 et tetigit manum eius et dimisit eam febris et
 surrexit et ministrabat eis 16 vespere autem facto obtulerunt ei multos daemones habentes et eiciebat
 spiritus verbo et omnes male habentes curavit 17 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam
 prophetam dicentem ipse infirmitates nostras accepit et aegrotationes portavit 18 videns autem
 Iesus turbas multas circum se iussit ire trans fretum 19 et accedens unus scriba ait illi magister
 sequar te quocumque ieris 20 et dicit ei Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli tabernacula
 Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet 21 alius autem de discipulis eius ait illi Domine
 permitte me primum ire et sepelire patrem meum 22 Iesus autem ait illi sequere me et dimitte
 mortuos sepelire mortuos suos 23 et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius 24 et
 ecce motus magnus factus est in mari ita ut navicula operiretur fluctibus ipse vero dormiebat 25 et
 accesserunt et suscitaverunt eum dicentes Domine salva nos perimus 26 et dicit eis quid timidi estis
 modicae fidei tunc surgens imperavit ventis et mari et facta est tranquillitas magna 27 porro homines

mirati sunt dicentes qualis est hic quia et venti et mare oboediunt ei ²⁸ et cum venisset trans fretum
 in regionem Gerasenorum occurrerunt ei duo habentes daemona de monumentis exeuntes saevi
 nimis ita ut nemo posset transire per viam illam ²⁹ et ecce clamaverunt dicentes quid nobis et tibi
 Fili Dei venisti huc ante tempus torquere nos ³⁰ erat autem non longe ab illis grex porcorum
 multorum pascens ³¹ daemones autem rogabant eum dicentes si eicis nos mitte nos in gregem
 porcorum ³² et ait illis ite at illi exeuntes abierunt in porcos et ecce impetu abiit totus grex per
 praeceps in mare et mortui sunt in aquis ³³ pastores autem fugerunt et venientes in civitatem
 nuntiaverunt omnia et de his qui daemona habuerant ³⁴ et ecce tota civitas exiit obviam Iesu et
 viso eo rogabant ut transiret a finibus eorum

Chapter 9

¹ et ascendens in naviculam transfretavit et venit in civitatem suam ² et ecce offerebant ei
 paralyticum iacentem in lecto et videns Iesus fidem illorum dixit paralytico confide filii remittuntur
 tibi peccata tua ³ et ecce quidam de scribis dixerunt intra se hic blasphematur ⁴ et cum vidisset Iesus
 cogitationes eorum dixit ut quid cogitatis mala in cordibus vestris ⁵ quid est facilius dicere
 dimittuntur tibi peccata aut dicere surge et ambula ⁶ ut sciatis autem quoniam Filius hominis habet
 potestatem in terra dimittendi peccata tunc ait paralytico surge tolle lectum tuum et vade in domum
 tuam ⁷ et surrexit et abiit in domum suam ⁸ videntes autem turbae timuerunt et glorificaverunt
 Deum qui dedit potestatem talem hominibus ⁹ et cum transiret inde Iesus vidit hominem sedentem
 in teloneo Mattheum nomine et ait illi sequere me et surgens secutus est eum ¹⁰ et factum est
 discumbente eo in domo ecce multi publicani et peccatores venientes discumbebant cum Iesu et
 discipulis eius ¹¹ et videntes Pharisei dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus
 manducat magister vester ¹² at Iesus audiens ait non est opus valentibus medico sed male habentibus
¹³ euntes autem discite quid est misericordiam volo et non sacrificium non enim veni vocare iustos
 sed peccatores ¹⁴ tunc accesserunt ad eum discipuli Iohannis dicentes quare nos et Pharisei
 ieiunamus frequenter discipuli autem tui non ieiunant ¹⁵ et ait illis Iesus numquid possunt filii
 sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et

tunc ieiunabant ¹⁶ nemo autem inmittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus tollit enim
 plenitudinem eius a vestimento et peior scissura fit ¹⁷ neque mittunt vinum novum in utres veteres
 alioquin rumpuntur utres et vinum effunditur et utres pereunt sed vinum novum in utres novos
 mittunt et ambo conservantur ¹⁸ haec illo loquente ad eos ecce princeps unus accessit et adorabat
 eum dicens filia mea modo defuncta est sed veni inpone manum super eam et vivet ¹⁹ et surgens
 Iesus sequebatur eum et discipuli eius ²⁰ et ecce mulier quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim
 annis accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius ²¹ dicebat enim intra se si tetigero tantum
 vestimentum eius salva ero ²² at Iesus conversus et videns eam dixit confide filia fides tua te salvam
 fecit et salva facta est mulier ex illa hora ²³ et cum venisset Iesus in domum principis et vidisset
 tibicines et turbam tumultuantem ²⁴ dicebat recedite non est enim mortua puella sed dormit et
 deridebant eum ²⁵ et cum eiecta esset turba intravit et tenuit manum eius et surrexit puella ²⁶ et
 exiit fama haec in universam terram illam ²⁷ et transeunte inde Iesu secuti sunt eum duo caeci
 clamantes et dicentes miserere nostri Fili David ²⁸ cum autem venisset domum accesserunt ad eum
 caeci et dicit eis Iesus creditis quia possum hoc facere vobis dicunt ei utique Domine ²⁹ tunc tetigit
 oculos eorum dicens secundum fidem vestram fiat vobis ³⁰ et aperti sunt oculi illorum et comminatus
 est illis Iesus dicens videte ne quis sciat ³¹ illi autem exeuntes diffamaverunt eum in tota terra illa
³² egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem mutum daemonium habentem ³³ et eiecto
 daemone locutus est mutus et miratae sunt turbae dicentes numquam paruit sic in Israhel ³⁴ Pharisaei
 autem dicebant in principe daemoniorum eicit daemones ³⁵ et circumibat Iesus civitates omnes et
 castella docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et curans omnem languorem
 et omnem infirmitatem ³⁶ videns autem turbas misertus est eis quia erant vexati et iacentes sicut
 oves non habentes pastorem ³⁷ tunc dicit discipulis suis messis quidem multa operarii autem pauci
³⁸ rogate ergo dominum messis ut eiciat operarios in messem suam

Chapter 10

¹ et convocatis duodecim discipulis suis dedit illis potestatem spirituum immundorum ut eicerent
eos et curarent omnem languorem et omnem infirmitatem ² duodecim autem apostolorum nomina
sunt haec primus Simon qui dicitur Petrus et Andreas frater eius ³ Iacobus Zebedaei et Iohannes
frater eius Philippus et Bartholomeus Thomas et Mattheus publicanus et Iacobus Alphei et Thaddeus
⁴ Simon Cananeus et Iudas Scariotes qui et tradidit eum ⁵ hos duodecim misit Iesus praecipiens eis
et dicens in viam gentium ne abieritis et in civitates Samaritanorum ne intraveritis ⁶ sed potius ite
ad oves quae perierunt domus Israhel ⁷ euntes autem praedicate dicentes quia adpropinquavit
regnum caelorum ⁸ infirmos curate mortuos suscite leprosos mundate daemones eicite gratis
accepistis gratis date ⁹ nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris
¹⁰ non peram in via neque duas tunicas neque calciamenta neque virgam dignus enim est operarius
cibo suo ¹¹ in quamcumque civitatem aut castellum intraveritis interrogate quis in ea dignus sit et
ibi manete donec exeatis ¹² intrantes autem in domum salutate eam ¹³ et siquidem fuerit domus
digna veniat pax vestra super eam si autem non fuerit digna pax vestra ad vos revertatur ¹⁴ et
quicumque non receperit vos neque audierit sermones vestros exeuntes foras de domo vel de civitate
excutite pulverem de pedibus vestris ¹⁵ amen dico vobis tolerabilius erit terrae Sodomorum et
Gomorraeorum in die iudicii quam illi civitati ¹⁶ ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum
estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae ¹⁷ cavete autem ab hominibus
tradent enim vos in conciliis et in synagogis suis flagellabunt vos ¹⁸ et ad praesides et ad reges
ducemini propter me in testimonium illis et gentibus ¹⁹ cum autem tradent vos nolite cogitare
quomodo aut quid loquamini dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini ²⁰ non enim vos estis
qui loquimini sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis ²¹ tradet autem frater fratrem in mortem
et pater filium et insurgent filii in parentes et morte eos adficiant ²² et eritis odio omnibus propter
nomen meum qui autem perseveraverit in finem hic salvus erit ²³ cum autem persequentur vos in
civitate ista fugite in aliam amen enim dico vobis non consummabitis civitates Israhel donec veniat
Filius hominis ²⁴ non est discipulus super magistrum nec servus super dominum suum ²⁵ sufficit
discipulo ut sit sicut magister eius et servus sicut dominus eius si patrem familias Beelzebub
vocaverunt quanto magis domesticos eius ²⁶ ne ergo timueritis eos nihil enim opertum quod non

27
 revelabitur et occultum quod non sciatur quod dico vobis in tenebris dicite in lumine et quod in
 28
 aure auditis praedicate super tecta et nolite timere eos qui occidunt corpus animam autem non
 possunt occidere sed potius eum timete qui potest et animam et corpus perdere in gehennam
 29
 30
 nonne duo passeress asse veneunt et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro vestri
 31
 autem et capilli capitis omnes numerati sunt nolite ergo timere multis passeribus meliores estis
 32
 vos omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo
 33
 qui est in caelis qui autem negaverit me coram hominibus negabo et ego eum coram Patre meo
 34
 qui est in caelis nolite arbitrari quia venerim mittere pacem in terram non veni pacem mittere
 35
 sed gladium veni enim separare hominem adversus patrem suum et filiam adversus matrem
 36
 suam et nurum adversus socrum suam et inimici hominis domestici eius qui amat patrem aut
 37
 matrem plus quam me non est me dignus et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus
 38
 39
 et qui non accipit crucem suam et sequitur me non est me dignus qui invenit animam suam
 40
 perdet illam et qui perdiderit animam suam propter me inveniet eam qui recipit vos me recipit
 41
 et qui me recipit recipit eum qui me misit qui recipit prophetam in nomine prophetae mercedem
 42
 prophetae accipiet et qui recipit iustum in nomine iusti mercedem iusti accipiet et quicumque
 potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli amen dico
 vobis non perdet mercedem suam

Chapter 11

1
 et factum est cum consummasset Iesus praeciens duodecim discipulis suis transiit inde ut
 doceret et praedicaret in civitatibus eorum 2 Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi
 mittens duos de discipulis suis 3 ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus 4 et respondens
 5
 Iesus ait illis euntes renuntiate Iohanni quae auditis et videtis caeci vident claudi ambulant leprosi
 mundantur surdi audiunt mortui resurgunt pauperes evangelizantur 6 et beatus est qui non fuerit
 7
 scandalizatus in me illis autem abeuntibus coepit Iesus dicere ad turbas de Iohanne quid existis
 8
 in desertum videre harundinem vento agitatam sed quid existis videre hominem mollibus vestitum

ecce qui mollibus vestiuntur in domibus regum sunt ⁹ sed quid existis videre prophetam etiam dico
 vobis et plus quam prophetam ¹⁰ hic enim est de quo scriptum est ecce ego mitto angelum meum
 ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te ¹¹ amen dico vobis non surrexit inter natos
 mulierum maior Iohanne Baptista qui autem minor est in regno caelorum maior est illo ¹² a diebus
 autem Iohannis Baptistae usque nunc regnum caelorum vim patitur et violenti rapiunt illud ¹³ omnes
 enim prophetae et lex usque ad Iohannem prophetaverunt ¹⁴ et si vultis recipere ipse est Helias qui
 venturus est ¹⁵ qui habet aures audiendi audiat ¹⁶ cui autem similem aestimabo generationem istam
 similis est pueris sedentibus in foro qui clamantes coequalibus ¹⁷ dicunt cecinimus vobis et non
 saltastis lamentavimus et non planxistis ¹⁸ venit enim Iohannes neque manducans neque bibens et
 dicunt daemonium habet ¹⁹ venit Filius hominis manducans et bibens et dicunt ecce homo vorax
 et potator vini publicanorum et peccatorum amicus et iustificata est sapientia a filiis suis ²⁰ tunc
 coepit exprobrare civitatibus in quibus factae sunt plurimae virtutes eius quia non egissent
 paenitentiam ²¹ vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae essent virtutes
 quae factae sunt in vobis olim in cilicio et cinere paenitentiam egissent ²² verumtamen dico vobis
 Tyro et Sidoni remissius erit in die iudicii quam vobis ²³ et tu Capharnaum numquid usque in
 caelum exaltaberis usque in infernum descendes quia si in Sodomis factae fuissent virtutes quae
 factae sunt in te forte mansissent usque in hunc diem ²⁴ verumtamen dico vobis quia terrae
 Sodomorum remissius erit in die iudicii quam tibi ²⁵ in illo tempore respondens Iesus dixit confiteor
 tibi Pater Domine caeli et terrae quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea
 parvulis ²⁶ ita Pater quoniam sic fuit placitum ante te ²⁷ omnia mihi tradita sunt a Patre meo et
 nemo novit Filium nisi Pater neque Patrem quis novit nisi Filius et cui voluerit Filius revelare
²⁸ venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos ²⁹ tollite iugum meum super
 vos et discite a me quia mitis sum et humilis corde et invenietis requiem animabus vestris ³⁰ iugum
 enim meum suave est et onus meum leve est

Chapter 12

¹ in illo tempore abiit Iesus sabbato per sata discipuli autem eius esurientes coeperunt vellere
² spicas et manducare ² Pharisei autem videntes dixerunt ei ecce discipuli tui faciunt quod non licet
³ eis facere sabbatis ³ at ille dixit eis non legistis quid fecerit David quando esuriit et qui cum eo
⁴ erant ⁴ quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis comedit quos non licebat ei edere
⁵ neque his qui cum eo erant nisi solis sacerdotibus ⁵ aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes
⁶ in templo sabbatum violant et sine crimine sunt ⁶ dico autem vobis quia templo maior est hic ⁷ si
⁸ autem sciretis quid est misericordiam volo et non sacrificium numquam condemnassetis innocentes
⁹ ⁸ dominus est enim Filius hominis etiam sabbati ⁹ et cum inde transisset venit in synagogam eorum
¹⁰ ¹⁰ et ecce homo manum habens aridam et interrogabant eum dicentes si licet sabbatis curare ut
¹¹ accusarent eum ¹¹ ipse autem dixit illis quis erit ex vobis homo qui habeat ovem unam et si ceciderit
¹² haec sabbatis in foveam nonne tenebit et levabit eam ¹² quanto magis melior est homo ove itaque
¹³ licet sabbatis benefacere ¹³ tunc ait homini extende manum tuam et extendit et restituta est sanitati
¹⁴ sicut altera ¹⁴ exeuntes autem Pharisei consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent
¹⁵ ¹⁵ Iesus autem sciens recessit inde et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes ¹⁶ et praecepit eis
¹⁷ ne manifestum eum facerent ¹⁷ ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem
¹⁸ ¹⁸ ecce puer meus quem elegi dilectus meus in quo bene placuit animae meae ponam spiritum meum
¹⁹ super eum et iudicium gentibus nuntiabit ¹⁹ non contendet neque clamabit neque audiet aliquis in
²⁰ plateis vocem eius ²⁰ harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non extinguet donec
²¹ eiciat ad victoriam iudicium ²¹ et in nomine eius gentes sperabunt ²² tunc oblatus est ei daemonium
²³ habens caecus et mutus et curavit eum ita ut loqueretur et videret ²³ et stupebant omnes turbae et
²⁴ dicebant numquid hic est Filius David ²⁴ Pharisei autem audientes dixerunt hic non eicit daemones
²⁵ nisi in Beelzebub principe daemoniorum ²⁵ Iesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis omne
²⁶ regnum divisum contra se desolatur et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit ²⁶ et si
²⁷ Satanus Satanan eicit adversus se divisus est quomodo ergo stabit regnum eius ²⁷ et si ego in
²⁸ Beelzebub eicio daemones filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices erunt vestri ²⁸ si autem ego

in Spiritu Dei eicio daemones igitur pervenit in vos regnum Dei ²⁹ aut quomodo potest quisquam
 intrare in domum fortis et vasa eius diripere nisi prius alligaverit fortem et tunc domum illius diripiat
³⁰ qui non est mecum contra me est et qui non congregat mecum spargit ³¹ ideo dico vobis omne
³² peccatum et blasphemia remittetur hominibus Spiritus autem blasphemia non remittetur et
 quicumque dixerit verbum contra Filium hominis remittetur ei qui autem dixerit contra Spiritum
³³ Sanctum non remittetur ei neque in hoc saeculo neque in futuro aut facite arborem bonam et
 fructum eius bonum aut facite arborem malam et fructum eius malum siquidem ex fructu arbor
³⁴ agnoscitur progenies viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali ex abundantia enim
³⁵ cordis os loquitur bonus homo de bono thesauro profert bona et malus homo de malo thesauro
³⁶ profert mala dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines
³⁷ reddent rationem de eo in die iudicii ex verbis enim tuis iustificaberis et ex verbis tuis
³⁸ condemnaberis tunc responderunt ei quidam de scribis et Phariseis dicentes magister volumus
³⁹ a te signum videre qui respondens ait illis generatio mala et adultera signum quaerit et signum
⁴⁰ non dabitur ei nisi signum Ionae prophetae sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus et
⁴¹ tribus noctibus sic erit Filius hominis in corde terrae tribus diebus et tribus noctibus viri ninevitae
 surgent in iudicio cum generatione ista et condemnabunt eam quia paenitentiam egerunt in
⁴² praedicatione Ionae et ecce plus quam Iona hic regina austri surget in iudicio cum generatione
 ista et condemnabit eam quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus quam
⁴³ Salomon hic cum autem immundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida quaerens
⁴⁴ requiem et non invenit tunc dicit revertar in domum meam unde exivi et veniens invenit vacantem
⁴⁵ scopis mundatam et ornatam tunc vadit et adsumit septem alios spiritus secum nequiores se et
 intrantes habitant ibi et fiunt novissima hominis illius peiora prioribus sic erit et generationi huic
⁴⁶ pessimae adhuc eo loquente ad turbas ecce mater eius et fratres stabant foris quaerentes loqui
⁴⁷ ei dixit autem ei quidam ecce mater tua et fratres tui foris stant quaerentes te ⁴⁸ at ipse respondens
⁴⁹ dicenti sibi ait quae est mater mea et qui sunt fratres mei et extendens manum in discipulos suos
⁵⁰ dixit ecce mater mea et fratres mei quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis
 est ipse meus et frater et soror et mater est

Chapter 13

¹ in illo die exiens Iesus de domo sedebat secus mare ² et congregatae sunt ad eum turbae multae
ita ut in naviculam ascendens sederet et omnis turba stabat in litore ³ et locutus est eis multa in
parabolis dicens ecce exiit qui seminat seminare ⁴ et dum seminat quaedam ceciderunt secus viam
et venerunt volucres et comederunt ea ⁵ alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram
multam et continuo exorta sunt quia non habebant altitudinem terrae ⁶ sole autem orto aestuaverunt
et quia non habebant radicem aruerunt ⁷ alia autem ceciderunt in spinas et creverunt spinae et
suffocaverunt ea ⁸ alia vero ceciderunt in terram bonam et dabant fructum aliud centesimum aliud
sexagesimum aliud tricesimum ⁹ qui habet aures audiendi audiat ¹⁰ et accedentes discipuli dixerunt
ei quare in parabolis loqueris eis ¹¹ qui respondens ait illis quia vobis datum est nosse mysteria
regni caelorum illis autem non est datum ¹² qui enim habet dabitur ei et abundabit qui autem non
habet et quod habet auferetur ab eo ¹³ ideo in parabolis loquor eis quia videntes non vident et
audientes non audiunt neque intellegunt ¹⁴ et adimpletur eis propheta Esaiiae dicens auditu audietis
et non intellegitis et videntes videbitis et non videbitis ¹⁵ incrassatum est enim cor populi huius
et auribus graviter audierunt et oculos suos cluserunt nequando oculis videant et auribus audiant
et corde intellegant et convertantur et sanem eos ¹⁶ vestri autem beati oculi quia vident et aures
vestrae quia audiunt ¹⁷ amen quippe dico vobis quia multi prophetae et iusti cupierunt videre quae
videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt ¹⁸ vos ergo audite parabolam
seminantis ¹⁹ omnis qui audit verbum regni et non intellegit venit malus et rapit quod seminatum
est in corde eius hic est qui secus viam seminatus est ²⁰ qui autem supra petrosa seminatus est hic
est qui verbum audit et continuo cum gaudio accipit illud ²¹ non habet autem in se radicem sed est
temporalis facta autem tribulatione et persecutione propter verbum continuo scandalizatur ²² qui
autem est seminatus in spinis hic est qui verbum audit et sollicitudo saeculi istius et fallacia
divitiarum suffocat verbum et sine fructu efficitur ²³ qui vero in terra bona seminatus est hic est
qui audit verbum et intellegit et fructum adfert et facit aliud quidem centum aliud autem sexaginta
porro aliud triginta ²⁴ aliam parabolam proposuit illis dicens simile factum est regnum caelorum

homini qui seminavit bonum semen in agro suo ²⁵ cum autem dormirent homines venit inimicus
 eius et superseminavit zizania in medio tritici et abiit ²⁶ cum autem crevisset herba et fructum
 fecisset tunc apparuerunt et zizania ²⁷ accedentes autem servi patris familias dixerunt ei domine
 nonne bonum semen seminasti in agro tuo unde ergo habet zizania ²⁸ et ait illis inimicus homo
 hoc fecit servi autem dixerunt ei vis imus et colligimus ea ²⁹ et ait non ne forte colligentes zizania
 eradicetis simul cum eis et triticum ³⁰ sinite utraque crescere usque ad messem et in tempore messis
 dicam messoribus colligite primum zizania et alligate ea fasciculos ad conburendum triticum autem
 congregate in horreum meum ³¹ aliam parabolam proposuit eis dicens simile est regnum caelorum
 grano sinapis quod accipiens homo seminavit in agro suo ³² quod minimum quidem est omnibus
 seminibus cum autem creverit maius est omnibus holeribus et fit arbor ita ut volucres caeli veniant
 et habitent in ramis eius ³³ aliam parabolam locutus est eis simile est regnum caelorum fermento
 quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus donec fermentatum est totum ³⁴ haec omnia
 locutus est Iesus in parabolis ad turbas et sine parabolis non loquebatur eis ³⁵ ut impleretur quod
 dictum erat per prophetam dicentem aperiam in parabolis os meum eructabo abscondita a
 constitutione mundi ³⁶ tunc dimissis turbis venit in domum et accesserunt ad eum discipuli eius
 dicentes dissere nobis parabolam zizaniorum agri ³⁷ qui respondens ait qui seminat bonum semen
 est Filius hominis ³⁸ ager autem est mundus bonum vero semen hii sunt filii regni zizania autem
 filii sunt nequam ³⁹ inimicus autem qui seminavit ea est diabolus messis vero consummatio saeculi
 est messorum autem angeli sunt ⁴⁰ sicut ergo colliguntur zizania et igni conburuntur sic erit in
 consummatione saeculi ⁴¹ mittet Filius hominis angelos suos et colligent de regno eius omnia
 scandala et eos qui faciunt iniquitatem ⁴² et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor
 dentium ⁴³ tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum qui habet aures audiat ⁴⁴ simile est
 regnum caelorum thesauro abscondito in agro quem qui invenit homo abscondit et prae gaudio
 illius vadit et vendit universa quae habet et emit agrum illum ⁴⁵ iterum simile est regnum caelorum
 homini negotiatori quaerenti bonas margaritas ⁴⁶ inventa autem una pretiosa margarita abiit et
 vendidit omnia quae habuit et emit eam ⁴⁷ iterum simile est regnum caelorum sagenae missae in
 mare et ex omni genere congreganti ⁴⁸ quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes

elegerunt bonos in vasa malos autem foras miserunt ⁴⁹ sic erit in consummatione saeculi exibunt
 angeli et separabunt malos de medio iustorum ⁵⁰ et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et
 stridor dentium ⁵¹ intellexistis haec omnia dicunt ei etiam ⁵² ait illis ideo omnis scriba doctus in
 regno caelorum similis est homini patri familias qui profert de thesauro suo nova et vetera ⁵³ et
 factum est cum consummasset Iesus parabolas istas transiit inde ⁵⁴ et veniens in patriam suam
 docebat eos in synagogis eorum ita ut mirarentur et dicerent unde huic sapientia haec et virtutes
⁵⁵ nonne hic est fabri filius nonne mater eius dicitur Maria et fratres eius Iacobus et Ioseph et Simon
 et Iudas ⁵⁶ et sorores eius nonne omnes apud nos sunt unde ergo huic omnia ista ⁵⁷ et
 scandalizabantur in eo Iesus autem dixit eis non est propheta sine honore nisi in patria sua et in
 domo sua ⁵⁸ et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum

Chapter 14

¹ in illo tempore audiit Herodes tetrarcha famam Iesu ² et ait pueris suis hic est Iohannes Baptista
 ipse surrexit a mortuis et ideo virtutes inoperantur in eo ³ Herodes enim tenuit Iohannem et alligavit
 eum et posuit in carcere propter Herodiadem uxorem fratris sui ⁴ dicebat enim illi Iohannes non
 licet tibi habere eam ⁵ et volens illum occidere timuit populum quia sicut prophetam eum habebant
⁶ die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio et placuit Herodi ⁷ unde cum iuramento
 pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo ⁸ at illa praemonita a matre sua da mihi inquit
 hic in disco caput Iohannis Baptistae ⁹ et contristatus est rex propter iuramentum autem et eos qui
 pariter recumbabant iussit dari ¹⁰ misitque et decollavit Iohannem in carcere ¹¹ et adlatum est
 caput eius in disco et datum est puellae et tulit matri suae ¹² et accedentes discipuli eius tulerunt
 corpus et sepelierunt illud et venientes nuntiaverunt Iesu ¹³ quod cum audisset Iesus secessit inde
 in navicula in locum desertum seorsum et cum audissent turbae secutae sunt eum pedestres de
 civitatibus ¹⁴ et exiens vidit turbam multam et misertus est eius et curavit languidos eorum
¹⁵ vespere autem facto accesserunt ad eum discipuli eius dicentes desertus est locus et hora iam

praeteriit dimitte turbas ut euntes in castella emant sibi escas ¹⁶ Iesus autem dixit eis non habent
 necesse ire date illis vos manducare ¹⁷ responderunt ei non habemus hic nisi quinque panes et duos
 pisces ¹⁸ qui ait eis adferte illos mihi huc ¹⁹ et cum iussisset turbam discumbere supra faenum
 acceptis quinque panibus et duobus piscibus aspiciens in caelum benedixit et fregit et dedit discipulis
 panes discipuli autem turbis ²⁰ et manducaverunt omnes et saturati sunt et tulerunt reliquias
 duodecim cofinos fragmentorum plenos ²¹ manducantium autem fuit numerus quinque milia
 virorum exceptis mulieribus et parvulis ²² et statim iussit discipulos ascendere in navicula et
 praecedere eum trans fretum donec dimitteret turbas ²³ et dimissa turba ascendit in montem solus
 orare vespere autem facto solus erat ibi ²⁴ navicula autem in medio mari iactabatur fluctibus erat
 enim contrarius ventus ²⁵ quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare ²⁶ et
 videntes eum supra mare ambulantem turbati sunt dicentes quia fantasma est et prae timore
 clamaverunt ²⁷ statimque Iesus locutus est eis dicens habete fiduciam ego sum nolite timere
²⁸ respondens autem Petrus dixit Domine si tu es iube me venire ad te super aquas ²⁹ at ipse ait
 veni et descendens Petrus de navicula ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum ³⁰ videns vero
 ventum validum timuit et cum coepisset mergi clamavit dicens Domine salvum me fac ³¹ et continuo
 Iesus extendens manum adprehendit eum et ait illi modicae fidei quare dubitasti ³² et cum
 ascendissent in naviculam cessavit ventus ³³ qui autem in navicula erant venerunt et adoraverunt
 eum dicentes vere Filius Dei es ³⁴ et cum transfretassent venerunt in terram Gennesar ³⁵ et cum
 cognovissent eum viri loci illius miserunt in universam regionem illam et obtulerunt ei omnes male
 habentes ³⁶ et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quicumque tetigerunt
 salvi facti sunt

Chapter 15

¹ tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis scribae et Pharisei dicentes ² quare discipuli tui
 transgrediuntur traditionem seniorum non enim lavant manus suas cum panem manducant ³ ipse
 autem respondens ait illis quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram

4 nam Deus dixit honora patrem et matrem et qui maledixerit patri vel matri morte moriatur 5 vos
 autem dicitis quicumque dixerit patri vel matri munus quodcumque est ex me tibi proderit 6 et non
 honorificabit patrem suum aut matrem et irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram
 7 hypocritae bene prophetavit de vobis Esaias dicens 8 populus hic labiis me honorat cor autem
 eorum longe est a me 9 sine causa autem colunt me docentes doctrinas mandata hominum 10 et
 convocatis ad se turbis dixit eis audite et intellegite 11 non quod intrat in os coinquinat hominem
 sed quod procedit ex ore hoc coinquinat hominem 12 tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei scis
 quia Pharisei audito verbo scandalizati sunt 13 at ille respondens ait omnis plantatio quam non
 plantavit Pater meus caelestis eradicabitur 14 sinite illos caeci sunt duces caecorum caecus autem
 si caeco ducatum praestet ambo in foveam cadunt 15 respondens autem Petrus dixit ei edissere
 nobis parabolam istam 16 at ille dixit adhuc et vos sine intellectu estis 17 non intellegitis quia omne
 quod in os intrat in ventrem vadit et in secessum emittitur 18 quae autem procedunt de ore de corde
 exeunt et ea coinquinant hominem 19 de corde enim exeunt cogitationes malae homicidia adulteria
 fornicationes furta falsa testimonia blasphemiae 20 haec sunt quae coinquinant hominem non lotis
 autem manibus manducare non coinquinat hominem 21 et egressus inde Iesus secessit in partes
 Tyri et Sidonis 22 et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamavit dicens ei miserere mei
 Domine Fili David filia mea male a daemonio vexatur 23 qui non respondit ei verbum et accedentes
 discipuli eius rogabant eum dicentes dimitte eam quia clamat post nos 24 ipse autem respondens
 ait non sum missus nisi ad oves quae perierunt domus Israhel 25 at illa venit et adoravit eum dicens
 Domine adiuva me 26 qui respondens ait non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus
 27 at illa dixit etiam Domine nam et catelli edunt de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum
 28 tunc respondens Iesus ait illi o mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis et sanata est filia illius
 ex illa hora 29 et cum transisset inde Iesus venit secus mare Galilaeae et ascendens in montem
 sedebat ibi 30 et accesserunt ad eum turbae multae habentes secum mutos clodos caecos debiles et
 alios multos et proiecerunt eos ad pedes eius et curavit eos 31 ita ut turbae mirarentur videntes

³²
 mutos loquentes clodos ambulantes caecos videntes et magnificabant Deum Israhel Iesus autem
 convocatis discipulis suis dixit misereor turbae quia triduo iam perseverant mecum et non habent
 quod manducant et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiant in via ³³ et dicunt ei discipuli unde ergo
 nobis in deserto panes tantos ut saturemus turbam tantam ³⁴ et ait illis Iesus quot panes habetis at
 illi dixerunt septem et paucos pisciculos ³⁵ et praecepit turbae ut discumberet super terram ³⁶ et
 accipiens septem panes et pisces et gratias agens fregit et dedit discipulis suis et discipuli dederunt
³⁷
 populo et comederunt omnes et saturati sunt et quod superfuit de fragmentis tulerunt septem
³⁸
 sportas plenas erant autem qui manducaverant quattuor milia hominum extra parvulos et mulieres
³⁹
 et dimissa turba ascendit in naviculam et venit in fines Magedan

Chapter 16

¹
 et accesserunt ad eum Pharisei et Sadducaeii temptantes et rogaverunt eum ut signum de caelo
²
 ostenderet eis at ille respondens ait eis facto vespere dicitis serenum erit rubicundum est enim
³ caelum ⁴ et mane hodie tempestas rutilat enim triste caelum faciem ergo caeli diiudicare nostis
 signa autem temporum non potestis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur
 ei nisi signum Ioniae et relictis illis abiit ⁵ et cum venissent discipuli eius trans fretum obliti sunt
⁶ panes accipere qui dixit illis intuemini et cavete a fermento Phariseorum et Sadducaeorum ⁷ at
⁸
 illi cogitabant inter se dicentes quia panes non accepimus sciens autem Iesus dixit quid cogitatis
⁹
 inter vos modicae fidei quia panes non habetis nondum intellegitis neque recordamini quinque
¹⁰
 panum quinque milium hominum et quot cofinos sumpsistis neque septem panum quattuor
¹¹
 milium hominum et quot sportas sumpsistis quare non intellegitis quia non de pane dixi vobis
¹²
 cavete a fermento Phariseorum et Sadducaeorum tunc intellexerunt quia non dixerit cavendum
¹³
 a fermento panum sed a doctrina Phariseorum et Sadducaeorum venit autem Iesus in partes
 Caesareae Philippi et interrogabat discipulos suos dicens quem dicunt homines esse Filium hominis
¹⁴
 at illi dixerunt alii Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii vero Hieremiam aut unum ex
¹⁵ prophetis ¹⁶ dicit illis vos autem quem me esse dicitis respondens Simon Petrus dixit tu es

17
 Christus Filius Dei vivi respondens autem Iesus dixit ei beatus es Simon Bar Iona quia caro et
 18
 sanguis non revelavit tibi sed Pater meus qui in caelis est et ego dico tibi quia tu es Petrus et
 super hanc petram aedificabo ecclesiam meam et portae inferi non praevallebunt adversum eam
 19
 et tibi dabo claves regni caelorum et quodcumque ligaveris super terram erit ligatum in caelis et
 20
 quodcumque solveris super terram erit solutum in caelis tunc praecepit discipulis suis ut nemini
 21
 dicerent quia ipse esset Iesus Christus exinde coepit Iesus ostendere discipulis suis quia oporteret
 eum ire Hierosolimam et multa pati a senioribus et scribis et principibus sacerdotum et occidi et
 22
 tertia die resurgere et adsumens eum Petrus coepit increpare illum dicens absit a te Domine non
 23
 erit tibi hoc qui conversus dixit Petro vade post me Satana scandalum es mihi quia non sapis ea
 24
 quae Dei sunt sed ea quae hominum tunc Iesus dixit discipulis suis si quis vult post me venire
 25
 abneget semet ipsum et tollat crucem suam et sequatur me qui enim voluerit animam suam
 26
 salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me inveniet eam quid enim
 prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae detrimentum patiat aut quam
 27
 dabit homo commutationem pro anima sua Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui
 28
 cum angelis suis et tunc reddet unicuique secundum opus eius amen dico vobis sunt quidam de
 hic stantibus qui non gustabunt mortem donec videant Filium hominis venientem in regno suo

Chapter 17

1
 et post dies sex adsumpsit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem eius et ducit illos in
 2
 montem excelsum seorsum et transfiguratus est ante eos et resplenduit facies eius sicut sol
 3
 vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix et ecce apparuit illis Moses et Helias cum eo
 4
 loquentes respondens autem Petrus dixit ad Iesum Domine bonum est nos hic esse si vis faciamus
 5
 hic tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum adhuc eo loquente ecce nubes lucida
 obumbravit eos et ecce vox de nube dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene complacuit
 6
 ipsum audite et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam et timuerunt valde et accessit
 7
 Iesus et tetigit eos dixitque eis surgite et nolite timere levantes autem oculos suos neminem
 8

9 viderunt nisi solum Iesum et descendentibus illis de monte praecepit Iesus dicens nemini dixeritis
 visionem donec Filius hominis a mortuis resurgat 10 et interrogaverunt eum discipuli dicentes quid
 ergo scribae dicunt quod Heliam oporteat primum venire 11 at ille respondens ait eis Helias quidem
 venturus est et restituet omnia 12 dico autem vobis quia Helias iam venit et non cognoverunt eum
 sed fecerunt in eo quaecumque voluerunt sic et Filius hominis passurus est ab eis 13 tunc intellexerunt
 discipuli quia de Iohanne Baptista dixisset eis 14 et cum venisset ad turbam accessit ad eum homo
 genibus provolutus ante eum dicens Domine miserere filii mei quia lunaticus est et male patitur
 nam saepe cadit in ignem et crebro in aquam 15 et obtuli eum discipulis tuis et non potuerunt curare
 eum 16 respondens Iesus ait o generatio incredula et perversa quousque ero vobiscum usquequo
 patiar vos adferte huc illum ad me 17 et increpavit ei Iesus et exiit ab eo daemonium et curatus est
 puer ex illa hora 18 tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto et dixerunt quare nos non potuimus
 eicere illum 19 dicit illis propter incredulitatem vestram amen quippe dico vobis si habueritis fidem
 sicut granum sinapis dicetis monti huic transi hinc et transibit et nihil impossibile erit vobis 20 hoc
 autem genus non eicitur nisi per orationem et ieiunium 21 conversantibus autem eis in Galilaea
 dixit illis Iesus Filius hominis tradendus est in manus hominum 22 et occident eum et tertio die
 resurget et contristati sunt vehementer 23 et cum venissent Capharnaum accesserunt qui didragma
 accipiebant ad Petrum et dixerunt magister vester non solvit didragma 24 ait etiam et cum intrasset
 domum praevenit eum Iesus dicens quid tibi videtur Simon reges terrae a quibus accipiunt tributum
 vel censum a filiis suis an ab alienis 25 et ille dixit ab alienis dixit illi Iesus ergo liberi sunt filii
 26 ut autem non scandalizemus eos vade ad mare et mitte hamum et eum piscem qui primus ascenderit
 tolle et aperto ore eius invenies staterem illum sumens da eis pro me et te

Chapter 18

1 in illa hora accesserunt discipuli ad Iesum dicentes quis putas maior est in regno caelorum
 2 et advocans Iesus parvulum statuit eum in medio eorum 3 et dixit amen dico vobis nisi conversi

fueritis et efficiamini sicut parvuli non intrabitis in regnum caelorum ⁴ quicumque ergo humiliaverit
 se sicut parvulus iste hic est maior in regno caelorum ⁵ et qui susceperit unum parvulum talem in
 nomine meo me suscipit ⁶ qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt expedit
 ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris ⁷ vae mundo ab
 scandalis necesse est enim ut veniant scandala verumtamen vae homini per quem scandalum venit
⁸ si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te abscide eum et proice abs te bonum tibi est ad vitam
 ingredi debilem vel clodum quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem aeternum
⁹ et si oculus tuus scandalizat te erue eum et proice abs te bonum tibi est unoculum in vitam intrare
 quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis ¹⁰ videte ne contemnatis unum ex his pusillis
 dico enim vobis quia angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei qui in caelis est ¹¹ venit
 enim Filius hominis salvare quod perierat ¹² quid vobis videtur si fuerint alicui centum oves et
 erraverit una ex eis nonne relinquet nonaginta novem in montibus et vadit quaerere eam quae erravit
¹³ et si contigerit ut inveniat eam amen dico vobis quia gaudebit super eam magis quam super
 nonaginta novem quae non erraverunt ¹⁴ sic non est voluntas ante Patrem vestrum qui in caelis est
 ut pereat unus de pusillis istis ¹⁵ si autem peccaverit in te frater tuus vade et corripe eum inter te
 et ipsum solum si te audierit lucratus es fratrem tuum ¹⁶ si autem non te audierit adhibe tecum
 adhuc unum vel duos ut in ore duorum testium vel trium stet omne verbum ¹⁷ quod si non audierit
 eos dic ecclesiae si autem et ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus ¹⁸ amen
 dico vobis quaecumque alligaveritis super terram erunt ligata et in caelo et quaecumque solveritis
 super terram erunt soluta et in caelo ¹⁹ iterum dico vobis quia si duo ex vobis consenserint super
 terram de omni re quacumque petierint fiet illis a Patre meo qui in caelis est ²⁰ ubi enim sunt duo
 vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio eorum ²¹ tunc accedens Petrus ad eum dixit
 Domine quotiens peccabit in me frater meus et dimittam ei usque septies ²² dicit illi Iesus non dico
 tibi usque septies sed usque septuagies septies ²³ ideo adsimilatum est regnum caelorum homini
 regi qui voluit rationem ponere cum servis suis ²⁴ et cum coepisset rationem ponere oblatus est ei
 unus qui debebat decem milia talenta ²⁵ cum autem non haberet unde redderet iussit eum dominus
 venundari et uxorem eius et filios et omnia quae habebat et reddi ²⁶ procidens autem servus ille

orabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi ²⁷ misertus autem dominus servi
 illius dimisit eum et debitum dimisit ei ²⁸ egressus autem servus ille invenit unum de conservis
 suis qui debebat ei centum denarios et tenens suffocabat eum dicens redde quod debes ²⁹ et procidens
 conservus eius rogabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi ³⁰ ille autem noluit
 sed abiit et misit eum in carcerem donec redderet debitum ³¹ videntes autem conservi eius quae
 fiebant contristati sunt valde et venerunt et narraverunt domino suo omnia quae facta erant ³² tunc
 vocavit illum dominus suus et ait illi serve nequam omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me
³³ non ergo oportuit et te misereri conservi tui sicut et ego tui misertus sum ³⁴ et iratus dominus
 eius tradidit eum tortoribus quoadusque redderet universum debitum ³⁵ sic et Pater meus caelestis
 faciet vobis si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris

Chapter 19

¹ et factum est cum consummasset Iesus sermones istos migravit a Galilaea et venit in fines
 Iudaeae trans Iordanen ² et secutae sunt eum turbae multae et curavit eos ibi ³ et accesserunt ad
 eum Pharisaei temptantes eum et dicentes si licet homini dimittere uxorem suam quacumque ex
 causa ⁴ qui respondens ait eis non legistis quia qui fecit ab initio masculum et feminam fecit eos
⁵ et dixit propter hoc dimittet homo patrem et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne
 una ⁶ itaque iam non sunt duo sed una caro quod ergo Deus coniunxit homo non separet ⁷ dicunt
 illi quid ergo Moses mandavit dari libellum repudii et dimittere ⁸ ait illis quoniam Moses ad duritiam
 cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras ab initio autem non sic fuit ⁹ dico autem vobis
 quia quicumque dimiserit uxorem suam nisi ob fornicationem et aliam duxerit moechatur et qui
 dimissam duxerit moechatur ¹⁰ dicunt ei discipuli eius si ita est causa homini cum uxore non expedit
 nubere ¹¹ qui dixit non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est ¹² sunt enim eunuchi
 qui de matris utero sic nati sunt et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus et sunt eunuchi qui se
 ipsos castraverunt propter regnum caelorum qui potest capere capiat ¹³ tunc oblati sunt ei parvuli
 ut manus eis inponeret et oraret discipuli autem increpabant eis ¹⁴ Iesus vero ait eis sinite parvulos

et nolite eos prohibere ad me venire talium est enim regnum caelorum ¹⁵ et cum inposuisset eis
 manus abiit inde ¹⁶ et ecce unus accedens ait illi magister bone quid boni faciam ut habeam vitam
 aeternam ¹⁷ qui dixit ei quid me interrogas de bono unus est bonus Deus si autem vis ad vitam
 ingredi conserva mandata ¹⁸ dicit illi quae Iesus autem dixit non homicidium facies non adulterabis
 non facies furtum non falsum testimonium dices ¹⁹ honora patrem et matrem et diliges proximum
 tuum sicut te ipsum ²⁰ dicit illi adolescens omnia haec custodivi quid adhuc mihi deest ²¹ ait illi
 Iesus si vis perfectus esse vade vende quae habes et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo
 et veni sequere me ²² cum audisset autem adolescens verbum abiit tristis erat enim habens multas
 possessiones ²³ Iesus autem dixit discipulis suis amen dico vobis quia dives difficile intrabit in
 regnum caelorum ²⁴ et iterum dico vobis facilius est camelum per foramen acus transire quam
 divitem intrare in regnum caelorum ²⁵ auditis autem his discipuli mirabantur valde dicentes quis
 ergo poterit salvus esse ²⁶ aspiciens autem Iesus dixit illis apud homines hoc impossibile est apud
 Deum autem omniaabilia sunt ²⁷ tunc respondens Petrus dixit ei ecce nos reliquimus omnia
 et secuti sumus te quid ergo erit nobis ²⁸ Iesus autem dixit illis amen dico vobis quod vos qui secuti
 estis me in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae sedebitis et vos super
 sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israhel ²⁹ et omnis qui reliquit domum vel fratres aut
 sorores aut patrem aut matrem aut uxorem aut filios aut agros propter nomen meum centuplum
 accipiet et vitam aeternam possidebit ³⁰ multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi

Chapter 20

¹ simile est enim regnum caelorum homini patri familias qui exiit primo mane conducere
 operarios in vineam suam ² conventionem autem factam cum operariis ex denario diurno misit eos in
 vineam suam ³ et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos ⁴ et illis dixit ite
 et vos in vineam et quod iustum fuerit dabo vobis ⁵ illi autem abierunt iterum autem exiit circa
 sextam et nonam horam et fecit similiter ⁶ circa undecimam vero exiit et invenit alios stantes et

dicit illis quid hic statis tota die otiosi ⁷ dicunt ei quia nemo nos conduxit dicit illis ite et vos in
 vineam ⁸ cum sero autem factum esset dicit dominus vineae procuratori suo voca operarios et redde
 illis mercedem incipiens a novissimis usque ad primos ⁹ cum venissent ergo qui circa undecimam
 horam venerant acceperunt singulos denarios ¹⁰ venientes autem et primi arbitrati sunt quod plus
 essent accepturi acceperunt autem et ipsi singulos denarios ¹¹ et accipientes murmurabant adversus
 patrem familias ¹² dicentes hii novissimi una hora fecerunt et pares illos nobis fecisti qui portavimus
 pondus diei et aestus ¹³ at ille respondens uni eorum dixit amice non facio tibi iniuriam nonne ex
 denario convenisti mecum ¹⁴ tolle quod tuum est et vade volo autem et huic novissimo dare sicut
 et tibi ¹⁵ aut non licet mihi quod volo facere an oculus tuus nequam est quia ego bonus sum ¹⁶ sic
 erunt novissimi primi et primi novissimi multi sunt enim vocati pauci autem electi ¹⁷ et ascendens
 Iesus Hierosolymam adsumpsit duodecim discipulos secreto et ait illis ¹⁸ ecce ascendimus
 Hierosolymam et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et condemnabunt eum
 morte ¹⁹ et tradent eum gentibus ad deludendum et flagellandum et crucifigendum et tertia die
 resurget ²⁰ tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans et petens aliquid
 ab eo ²¹ qui dixit ei quid vis ait illi dic ut sedeant hii duo filii mei unus ad dexteram tuam et unus
 ad sinistram in regno tuo ²² respondens autem Iesus dixit nescitis quid petatis potestis bibere
 calicem quem ego bibiturus sum dicunt ei possumus ²³ ait illis calicem quidem meum bibetis sedere
 autem ad dexteram meam et sinistram non est meum dare vobis sed quibus paratum est a Patre meo
²⁴ et audientes decem indignati sunt de duobus fratribus ²⁵ Iesus autem vocavit eos ad se et ait
 scitis quia principes gentium dominantur eorum et qui maiores sunt potestatem exercent in eos
²⁶ non ita erit inter vos sed quicumque voluerit inter vos maior fieri sit vester minister ²⁷ et qui
 voluerit inter vos primus esse erit vester servus ²⁸ sicut Filius hominis non venit ministrari sed
 ministrare et dare animam suam redemptionem pro multis ²⁹ et egredientibus eis ab Hiericho secuta
 est eum turba multa ³⁰ et ecce duo caeci sedentes secus viam audierunt quia Iesus transiret et
 clamaverunt dicentes Domine miserere nostri Fili David ³¹ turba autem increpabat eos ut tacerent
 at illi magis clamabant dicentes Domine miserere nostri Fili David ³² et stetit Iesus et vocavit eos

et ait quid vultis ut faciam vobis ³³ dicunt illi Domine ut aperiantur oculi nostri ³⁴ misertus autem eorum Iesus tetigit oculos eorum et confestim viderunt et secuti sunt eum

Chapter 21

¹ et cum adpropinquassent Hierosolymis et venissent Bethfage ad montem Oliveti tunc Iesus misit duos discipulos ² dicens eis ite in castellum quod contra vos est et statim invenietis asinam alligatam et pullum cum ea solvite et adducite mihi ³ et si quis vobis aliquid dixerit dicite quia Dominus his opus habet et confestim dimittet eos ⁴ hoc autem factum est ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem ⁵ dicite filiae Sion ecce rex tuus venit tibi mansuetus et sedens super asinam et pullum filium subiugalis ⁶ euntes autem discipuli fecerunt sicut praecepit illis Iesus ⁷ et adduxerunt asinam et pullum et inposuerunt super eis vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt ⁸ plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via alii autem caedebant ramos de arboribus et sternebant in via ⁹ turbae autem quae praecedebant et quae sequebantur clamabant dicentes osanna Filio David benedictus qui venturus est in nomine Domini osanna in altissimis ¹⁰ et cum intrasset Hierosolymam commota est universa civitas dicens quis est hic ¹¹ populi autem dicebant hic est Iesus propheta a Nazareth Galilaeae ¹² et intravit Iesus in templum Dei et eiciebat omnes vendentes et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit ¹³ et dicit eis scriptum est domus mea domus orationis vocabitur vos autem fecistis eam speluncam latronum ¹⁴ et accesserunt ad eum caeci et claudi in templo et sanavit eos ¹⁵ videntes autem principes sacerdotum et scribae mirabilia quae fecit et pueros clamantes in templo et dicentes osanna Filio David indignati sunt ¹⁶ et dixerunt ei audis quid isti dicant Iesus autem dicit eis utique numquam legistis quia ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem ¹⁷ et relictis illis abiit foras extra civitatem in Bethaniam ibique mansit ¹⁸ mane autem revertens in civitatem esuriit ¹⁹ et videns fici arborem unam secus viam venit ad eam et nihil invenit in ea nisi folia tantum et ait illi numquam ex te fructus nascatur in sempiternum et arefacta est continuo ficulnea ²⁰ et videntes discipuli mirati sunt dicentes quomodo continuo aruit ²¹ respondens autem Iesus ait eis amen dico vobis si habueritis fidem et non haesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si monti huic

22
 dixeritis tolle et iacta te in mare fiet et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis
 23
 et cum venisset in templum accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum et seniores populi
 24
 dicentes in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem respondens Iesus dixit illis
 interrogabo vos et ego unum sermonem quem si dixeritis mihi et ego vobis dicam in qua potestate
 25
 haec facio baptismum Iohannis unde erat e caelo an ex hominibus at illi cogitabant inter se
 26
 dicentes si dixerimus e caelo dicet nobis quare ergo non credidistis illi si autem dixerimus ex
 27
 hominibus timemus turbam omnes enim habent Iohannem sicut prophetam et respondentes Iesu
 28
 dixerunt nescimus ait illis et ipse nec ego dico vobis in qua potestate haec facio quid autem
 vobis videtur homo habebat duos filios et accedens ad primum dixit fili vade hodie operare in vinea
 29
 mea ille autem respondens ait nolo postea autem paenitentia motus abiit accedens autem ad
 30
 alterum dixit similiter at ille respondens ait eo domine et non ivit quis ex duobus fecit voluntatem
 31
 patris dicunt novissimus dicit illis Iesus amen dico vobis quia publicani et meretrices praecedunt
 32
 vos in regno Dei venit enim ad vos Iohannes in via iustitiae et non credidistis ei publicani autem
 et meretrices crediderunt ei vos autem videntes nec paenitentiam habuistis postea ut crederetis ei
 33
 aliam parabolam audite homo erat pater familias qui plantavit vineam et sepem circumdedit ei
 34
 et fodit in ea torcular et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est cum
 autem tempus fructuum adpropinquasset misit servos suos ad agricolas ut acciperent fructus eius
 35
 et agricolae adprehensis servis eius alium ceciderunt alium occiderunt alium vero lapidaverunt
 36
 iterum misit alios servos plures prioribus et fecerunt illis similiter novissime autem misit ad
 37
 eos filium suum dicens verebuntur filium meum agricolae autem videntes filium dixerunt intra
 38
 se hic est heres venite occidamus eum et habebimus hereditatem eius et adprehensum eum
 39
 eiecerunt extra vineam et occiderunt cum ergo venerit dominus vineae quid faciet agricolis illis
 40
 41
 aiunt illi malos male perdet et vineam locabit aliis agricolis qui reddant ei fructum temporibus
 42
 suis dicit illis Iesus numquam legistis in scripturis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic
 43
 factus est in caput anguli a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris ideo dico
 44
 vobis quia auferetur a vobis regnum Dei et dabitur genti facienti fructus eius et qui ceciderit
 45
 super lapidem istum confringetur super quem vero ceciderit conteret eum et cum audissent

principes sacerdotum et Pharisei parabolis eius cognoverunt quod de ipsis diceret⁴⁶ et quaerentes eum tenere timuerunt turbas quoniam sicut prophetam eum habebant

Chapter 22

¹ et respondens Iesus dixit iterum in parabolis eis dicens² simile factum est regnum caelorum homini regi qui fecit nuptias filio suo³ et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias et nolebant venire⁴ iterum misit alios servos dicens dicite invitatis ecce prandium meum paravi tauri mei et altilia occisa et omnia parata venite ad nuptias⁵ illi autem neglexerunt et abierunt alius in villam suam alius vero ad negotiationem suam⁶ reliqui vero tenuerunt servos eius et contumelia adfectos occiderunt⁷ rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos et civitatem illorum succendit⁸ tunc ait servis suis nuptiae quidem paratae sunt sed qui invitati erant non fuerunt digni⁹ ite ergo ad exitus viarum et quoscumque inveneritis vocate ad nuptias¹⁰ et egressi servi eius in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos et bonos et impletae sunt nuptiae discumbentium¹¹ intravit autem rex ut videret discumbentes et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali¹² et ait illi amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem at ille obmutuit¹³ tunc dixit rex ministris ligatis pedibus eius et manibus mittite eum in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium¹⁴ multi autem sunt vocati pauci vero electi¹⁵ tunc abeuntes Pharisei consilium inierunt ut caperent eum in sermone¹⁶ et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes magister scimus quia verax es et viam Dei in veritate doces et non est tibi cura de aliquo non enim respicis personam hominum¹⁷ dic ergo nobis quid tibi videatur licet censum dare Caesari an non¹⁸ cognita autem Iesus nequitia eorum ait quid me temptatis hypocritae¹⁹ ostendite mihi nomisma census at illi obtulerunt ei denarium²⁰ et ait illis Iesus cuius est imago haec et superscriptio²¹ dicunt ei Caesaris tunc ait illis reddite ergo quae sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo²² et audientes mirati sunt et relicto eo abierunt²³ in illo die accesserunt ad eum Sadducaei qui dicunt non esse resurrectionem et interrogaverunt eum²⁴ dicentes magister Moses dixit si quis mortuus fuerit non habens filium ut ducat frater eius uxorem illius et suscitetur

25
 semen fratri suo erant autem apud nos septem fratres et primus uxore ducta defunctus est et non
 26
 habens semen reliquit uxorem suam fratri suo similiter secundus et tertius usque ad septimum
 27
 novissime autem omnium et mulier defuncta est 28 in resurrectione ergo cuius erit de septem
 29
 uxor omnes enim habuerunt eam respondens autem Iesus ait illis erratis nescientes scripturas
 30
 neque virtutem Dei in resurrectione enim neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli
 31
 Dei in caelo de resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis
 32
 ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob non est Deus mortuorum sed viventium
 33
 et audientes turbae mirabantur in doctrina eius 34 Pharisei autem audientes quod silentium
 35
 inposuisset Sadducaeis convenerunt in unum et interrogavit eum unus ex eis legis doctor temptans
 36
 eum magister quod est mandatum magnum in lege 37 ait illi Iesus diliges Dominum Deum tuum
 38
 ex toto corde tuo et in tota anima tua et in tota mente tua hoc est maximum et primum mandatum
 39
 secundum autem simile est huic diliges proximum tuum sicut te ipsum 40 in his duobus mandatis
 41
 universa lex pendet et prophetae congregatis autem Pharisaeis interrogavit eos Iesus 42 dicens
 43
 quid vobis videtur de Christo cuius filius est dicunt ei David ait illis quomodo ergo David in
 44
 spiritu vocat eum Dominum dicens dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam
 45
 inimicos tuos scabillum pedum tuorum si ergo David vocat eum Dominum quomodo filius eius
 46
 est et nemo poterat respondere ei verbum neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius
 interrogare

Chapter 23

1
 tunc Iesus locutus est ad turbas et discipulos suos 2 dicens super cathedram Mosi sederunt
 3
 scribae et Pharisei omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite secundum opera vero
 4
 eorum nolite facere dicunt enim et non faciunt alligant autem onera gravia et inportabilia et
 5
 inponunt in umeros hominum digito autem suo nolunt ea movere omnia vero opera sua faciunt
 6
 ut videantur ab hominibus dilatant enim phylacteria sua et magnificent fimbrias amant autem

primos recubitus in cenis et primas cathedras in synagogis ⁷ et salutationes in foro et vocari ab
 hominibus rabbi ⁸ vos autem nolite vocari rabbi unus enim est magister vester omnes autem vos
 fratres estis ⁹ et patrem nolite vocare vobis super terram unus enim est Pater vester qui in caelis
 est ¹⁰ nec vocemini magistri quia magister vester unus est Christus ¹¹ qui maior est vestrum erit
 minister vester ¹² qui autem se exaltaverit humiliabitur et qui se humiliaverit exaltabitur ¹³ vae
 autem vobis scribae et Pharisei hypocritae quia clauditis regnum caelorum ante homines vos enim
 non intratis nec introeuntes sinitis intrare ¹⁴ ¹⁵ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia
 circuitis mare et aridam ut faciatis unum proselytum et cum fuerit factus facitis eum filium gehennae
 duplo quam vos ¹⁶ vae vobis duces caeci qui dicitis quicumque iuraverit per templum nihil est qui
 autem iuraverit in aurum templi debet ¹⁷ stulti et caeci quid enim maius est aurum an templum
 quod sanctificat aurum ¹⁸ et quicumque iuraverit in altari nihil est quicumque autem iuraverit in
 dono quod est super illud debet ¹⁹ caeci quid enim maius est donum an altare quod sanctificat
 donum ²⁰ qui ergo iurat in altare iurat in eo et in omnibus quae super illud sunt ²¹ et qui iuraverit
 in templo iurat in illo et in eo qui inhabitat in ipso ²² et qui iurat in caelo iurat in throno Dei et in
 eo qui sedet super eum ²³ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia decimatis mentam et
 anethum et cuminum et reliquistis quae graviora sunt legis iudicium et misericordiam et fidem haec
 oportuit facere et illa non omittere ²⁴ duces caeci excolantes culicem camelum autem glutientes
²⁵ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia mundatis quod de foris est calicis et parapsidis
 intus autem pleni sunt rapina et inmunditia ²⁶ Phariseae caece munda prius quod intus est calicis
 et parapsidis ut fiat et id quod de foris est mundum ²⁷ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae
 quia similes estis sepulchris dealbatis quae a foris parent hominibus speciosa intus vero plena sunt
 ossibus mortuorum et omni spurcitia ²⁸ sic et vos a foris quidem paretis hominibus iusti intus autem
 pleni estis hypocrisi et iniquitate ²⁹ vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia aedificatis
 sepulchra prophetarum et ornatis monumenta iustorum ³⁰ et dicitis si fuissetis in diebus patrum
 nostrorum non essemus socii eorum in sanguine prophetarum ³¹ itaque testimonio estis vobismet
 ipsis quia filii estis eorum qui prophetas occiderunt ³² et vos implete mensuram patrum vestrorum
³³ serpentes genimina viperarum quomodo fugietis a iudicio gehennae ³⁴ ideo ecce ego mitto ad

vos prophetas et sapientes et scribas ex illis occiditis et crucifigitis et ex eis flagellabitis in synagogis
 vestris et persequemini de civitate in civitatem ³⁵ ut veniat super vos omnis sanguis iustus qui
 effusus est super terram a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacchariae filii Barachiae quem
 occidistis inter templum et altare ³⁶ amen dico vobis venient haec omnia super generationem istam
³⁷ Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt quotiens volui
 congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas et noluisti ³⁸ ecce
 relinquitur vobis domus vestra deserta ³⁹ dico enim vobis non me videbitis amodo donec dicatis
 benedictus qui venit in nomine Domini

Chapter 24

¹ et egressus Iesus de templo ibat et accesserunt discipuli eius ut ostenderent ei aedificationes
 templi ² ipse autem respondens dixit eis videtis haec omnia amen dico vobis non relinquetur hic
 lapis super lapidem qui non destruatur ³ sedente autem eo super montem Oliveti accesserunt ad
 eum discipuli secreto dicentes dic nobis quando haec erunt et quod signum adventus tui et
 consummationis saeculi ⁴ et respondens Iesus dixit eis videte ne quis vos seducat ⁵ multi enim
 venient in nomine meo dicentes ego sum Christus et multos seducent ⁶ audituri autem estis proelia
 et opiniones proeliorum videte ne turbemini oportet enim haec fieri sed nondum est finis ⁷ consurget
 enim gens in gentem et regnum in regnum et erunt pestilentiae et fames et terraemotus per loca
⁸ haec autem omnia initia sunt dolorum ⁹ tunc tradent vos in tribulationem et occident vos et eritis
 odio omnibus gentibus propter nomen meum ¹⁰ et tunc scandalizabuntur multi et invicem tradent
 et odio habebunt invicem ¹¹ et multi pseudoprophetae surgent et seducent multos ¹² et quoniam
 abundabit iniquitas refrigescet caritas multorum ¹³ qui autem permanserit usque in finem hic salvus
 erit ¹⁴ et praedicabitur hoc evangelium regni in universo orbe in testimonium omnibus gentibus et
 tunc veniet consummatio ¹⁵ cum ergo videritis abominationem desolationis quae dicta est a Danihele
 propheta stantem in loco sancto qui legit intellegat ¹⁶ tunc qui in Iudaea sunt fugiant ad montes
¹⁷ et qui in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua ¹⁸ et qui in agro non revertatur tollere

tunicam suam¹⁹ vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus²⁰ orate autem ut non fiat
 fuga vestra hieme vel sabbato²¹ erit enim tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi
 usque modo neque fiet²² et nisi breviati fuissent dies illi non fieret salva omnis caro sed propter
 electos breviabuntur dies illi²³ tunc si quis vobis dixerit ecce hic Christus aut illic nolite credere
²⁴ surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa magna et prodigia ita ut in errorem
 inducantur si fieri potest etiam electi²⁵ ecce praedixi vobis²⁶ si ergo dixerint vobis ecce in deserto
 est nolite exire ecce in penetrabilibus nolite credere²⁷ sicut enim fulgur exit ab oriente et paret
 usque in occidente ita erit et adventus Filii hominis²⁸ ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur
 aquilae²⁹ statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur et luna non dabit lumen
 suum et stellae cadent de caelo et virtutes caelorum commovebuntur³⁰ et tunc parebit signum Filii
 hominis in caelo et tunc plangent omnes tribus terrae et videbunt Filium hominis venientem in
 nubibus caeli cum virtute multa et maiestate³¹ et mittet angelos suos cum tuba et voce magna et
 congregabunt electos eius a quattuor ventis a summis caelorum usque ad terminos eorum³² ab
 arbore autem fici discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et folia nata scitis quia prope
 est aestas³³ ita et vos cum videritis haec omnia scitote quia prope est in ianuis³⁴ amen dico vobis
 quia non praeteribit haec generatio donec omnia haec fiant³⁵ caelum et terra transibunt verba vero
 mea non praeteribunt³⁶ de die autem illa et hora nemo scit neque angeli caelorum nisi Pater solus
³⁷ sicut autem in diebus Noe ita erit et adventus Filii hominis³⁸ sicut enim erant in diebus ante
 diluvium comedentes et bibentes nubentes et nuptum tradentes usque ad eum diem quo introivit in
 arcam Noe³⁹ et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus Filii
 hominis⁴⁰ tunc duo erunt in agro unus adsumetur et unus relinquetur⁴¹ duae molentes in mola
 una adsumetur et una relinquetur⁴² vigilate ergo quia nescitis qua hora Dominus vester venturus
⁴³ sit illud autem scitote quoniam si sciret pater familias qua hora fur venturus esset vigilaret utique
 et non sineret perfodiri domum suam⁴⁴ ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius
 hominis venturus est⁴⁵ quis putas est fidelis servus et prudens quem constituit dominus suus supra
 familiam suam ut det illis cibum in tempore⁴⁶ beatus ille servus quem cum venerit dominus eius

invenerit sic facientem⁴⁷ amen dico vobis quoniam super omnia bona sua constituet eum⁴⁸ si
 autem dixerit malus servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire⁴⁹ et coeperit
 percutere conservos suos manducet autem et bibat cum ebriis⁵⁰ veniet dominus servi illius in die
 qua non sperat et hora qua ignorat⁵¹ et dividet eum partemque eius ponet cum hypocritis illic erit
 fletus et stridor dentium

Chapter 25

¹ tunc simile erit regnum caelorum decem virginibus quae accipientes lampadas suas exierunt
 obviam sponso et sponsae² quinque autem ex eis erant fatuae et quinque prudentes³ sed quinque
 fatuae acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum⁴ prudentes vero acceperunt oleum in
 vasis suis cum lampadibus⁵ moram autem faciente sponso dormitaverunt omnes et dormierunt
⁶ media autem nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obviam ei⁷ tunc surrexerunt omnes
 virgines illae et ornaverunt lampades suas⁸ fatuae autem sapientibus dixerunt date nobis de oleo
 vestro quia lampades nostrae extinguuntur⁹ responderunt prudentes dicentes ne forte non sufficiat
 nobis et vobis ite potius ad vendentes et emite vobis¹⁰ dum autem irent emere venit sponsus et
 quae paratae erant intraverunt cum eo ad nuptias et clausa est ianua¹¹ novissime veniunt et reliquae
 virgines dicentes domine domine aperi nobis¹² at ille respondens ait amen dico vobis nescio vos
¹³ vigilate itaque quia nescitis diem neque horam¹⁴ sicut enim homo proficiscens vocavit servos
 suos et tradidit illis bona sua¹⁵ et uni dedit quinque talenta alii autem duo alii vero unum unicuique
 secundum propriam virtutem et profectus est statim¹⁶ abiit autem qui quinque talenta acceperat
 et operatus est in eis et lucratus est alia quinque¹⁷ similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo
¹⁸ qui autem unum acceperat abiens fodit in terra et abscondit pecuniam domini sui¹⁹ post multum
 vero temporis venit dominus servorum illorum et posuit rationem cum eis²⁰ et accedens qui quinque
 talenta acceperat obtulit alia quinque talenta dicens domine quinque talenta mihi tradidisti ecce alia
 quinque superlucratus sum²¹ ait illi dominus eius euge bone serve et fidelis quia super pauca fuisti

fidelis super multa te constituam intra in gaudium domini tui ²² accessit autem et qui duo talenta
 acceperat et ait domine duo talenta tradidisti mihi ecce alia duo lucratus sum ²³ ait illi dominus
 eius euge serve bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in
 gaudium domini tui ²⁴ accedens autem et qui unum talentum acceperat ait domine scio quia homo
 durus es metis ubi non seminasti et congregas ubi non sparsisti ²⁵ et timens abii et abscondi talentum
 tuum in terra ecce habes quod tuum est ²⁶ respondens autem dominus eius dixit ei serve male et
 piger sciebas quia meto ubi non semino et congrego ubi non sparsi ²⁷ oportuit ergo te mittere
 pecuniam meam nummulariis et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura ²⁸ tollite
 itaque ab eo talentum et date ei qui habet decem talenta ²⁹ omni enim habenti dabitur et abundabit
 ei autem qui non habet et quod videtur habere auferetur ab eo ³⁰ et inutilem servum eicite in tenebras
 exteriores illic erit fletus et stridor dentium ³¹ cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua
 et omnes angeli cum eo tunc sedebit super sedem maiestatis suae ³² et congregabuntur ante eum
 omnes gentes et separabit eos ab invicem sicut pastor segregat oves ab hedis ³³ et statuet oves
 quidem a dextris suis hedos autem a sinistris ³⁴ tunc dicet rex his qui a dextris eius erunt venite
 benedicti Patris mei possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi ³⁵ esurivi enim et
 dedistis mihi manducare sitivi et dedistis mihi bibere hospes eram et collexistis me ³⁶ nudus et
 operuistis me infirmus et visitastis me in carcere eram et venistis ad me ³⁷ tunc respondebunt ei
 iusti dicentes Domine quando te vidimus esurientem et pavimus sitientem et dedimus tibi potum
³⁸ quando autem te vidimus hospitem et colleximus te aut nudum et cooperuimus ³⁹ aut quando te
 vidimus infirmum aut in carcere et venimus ad te ⁴⁰ et respondens rex dicet illis amen dico vobis
 quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis mihi fecistis ⁴¹ tunc dicet et his qui a sinistris
 erunt discedite a me maledicti in ignem aeternum qui paratus est diabolo et angelis eius ⁴² esurivi
 enim et non dedistis mihi manducare sitivi et non dedistis mihi potum ⁴³ hospes eram et non
 collexistis me nudus et non operuistis me infirmus et in carcere et non visitastis me ⁴⁴ tunc
 respondebunt et ipsi dicentes Domine quando te vidimus esurientem aut sitientem aut hospitem aut
 nudum aut infirmum vel in carcere et non ministravimus tibi ⁴⁵ tunc respondebit illis dicens amen

dico vobis quamdiu non fecistis uni de minoribus his nec mihi fecistis⁴⁶ et ibunt hii in supplicium
aeternum iusti autem in vitam aeternam

Chapter 26

¹ et factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes dixit discipulis suis² scitis quia
post biduum pascha fiet et Filius hominis tradetur ut crucifigatur³ tunc congregati sunt principes
sacerdotum et seniores populi in atrium principis sacerdotum qui dicebatur Caiaphas⁴ et consilium
fecerunt ut Iesum dolo tenerent et occiderent⁵ dicebant autem non in die festo ne forte tumultus
fieret in populo⁶ cum autem esset Iesus in Bethania in domo Simonis leprosi⁷ accessit ad eum
mulier habens alabastrum unguenti pretiosi et effudit super caput ipsius recumbentis⁸ videntes
autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid perditio haec⁹ potuit enim istud venundari multo
et dari pauperibus¹⁰ sciens autem Iesus ait illis quid molesti estis mulieri opus bonum operata est
in me¹¹ nam semper pauperes habetis vobiscum me autem non semper habetis¹² mittens enim
haec unguentum hoc in corpus meum ad sepeliendum me fecit¹³ amen dico vobis ubicumque
praedicatum fuerit hoc evangelium in toto mundo dicetur et quod haec fecit in memoriam eius
¹⁴ tunc abiit unus de duodecim qui dicitur Iudas Scarioth ad principes sacerdotum¹⁵ et ait illis quid
vultis mihi dare et ego vobis eum tradam at illi constituerunt ei triginta argenteos¹⁶ et exinde
quaerebat oportunitatem ut eum traderet¹⁷ prima autem azymorum accesserunt discipuli ad Iesum
dicentes ubi vis paremus tibi comedere pascha¹⁸ at Iesus dixit ite in civitatem ad quendam et dicite
ei magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis¹⁹ et fecerunt
discipuli sicut constituit illis Iesus et paraverunt pascha²⁰ vespere autem facto discumbebat cum
duodecim discipulis²¹ et edentibus illis dixit amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est
²² et contristati valde coeperunt singuli dicere numquid ego sum Domine²³ at ipse respondens ait
qui intinguit mecum manum in parapside hic me tradet²⁴ Filius quidem hominis vadit sicut scriptum
est de illo vae autem homini illi per quem Filius hominis traditur bonum erat ei si natus non fuisset

²⁵
 homo ille respondens autem Iudas qui tradidit eum dixit numquid ego sum rabbi ait illi tu dixisti
²⁶
 cenantibus autem eis accepit Iesus panem et benedixit ac fregit deditque discipulis suis et ait
²⁷
 accipite et comedite hoc est corpus meum et accipiens calicem gratias egit et dedit illis dicens
²⁸
 bibite ex hoc omnes hic est enim sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur in
²⁹
 remissionem peccatorum dico autem vobis non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in
³⁰
 diem illum cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei et hymno dicto exierunt in
³¹
 montem Oliveti tunc dicit illis Iesus omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte scriptum
³²
 est enim percutiam pastorem et dispergentur oves gregis postquam autem resurrexero praecedam
³³
 vos in Galilaeam respondens autem Petrus ait illi et si omnes scandalizati fuerint in te ego
³⁴
 numquam scandalizabor ait illi Iesus amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet
³⁵
 ter me negabis ait illi Petrus etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo similiter et omnes
³⁶
 discipuli dixerunt tunc venit Iesus cum illis in villam quae dicitur Gethsemani et dixit discipulis
³⁷
 suis sedete hic donec vadam illuc et orem et adsumpto Petro et duobus filiis Zebedaei coepit
³⁸
 contristari et maestus esse tunc ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et
³⁹
 vigilate mecum et progressus pusillum procidit in faciem suam orans et dicens mi Pater si
⁴⁰
 possibile est transeat a me calix iste verumtamen non sicut ego volo sed sicut tu et venit ad
 discipulos et invenit eos dormientes et dicit Petro sic non potuistis una hora vigilare mecum
⁴¹
 vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus est caro autem infirma
⁴²
 iterum secundo abiit et oravit dicens Pater mi si non potest hic calix transire nisi bibam illum
⁴³
 fiat voluntas tua et venit iterum et invenit eos dormientes erant enim oculi eorum gravati et
⁴⁴
 relictis illis iterum abiit et oravit tertio eundem sermonem dicens tunc venit ad discipulos suos
⁴⁵
 et dicit illis dormite iam et requiescite ecce adpropinquavit hora et Filius hominis traditur in manus
⁴⁶
 peccatorum surgite eamus ecce adpropinquavit qui me tradit adhuc ipso loquente ecce Iudas
⁴⁷
 unus de duodecim venit et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus a principibus sacerdotum et
⁴⁸
 senioribus populi qui autem tradidit eum dedit illis signum dicens quemcumque osculatus fuero
⁴⁹
 ipse est tenete eum et confestim accedens ad Iesum dixit have rabbi et osculatus est eum

50 dixitque illi Iesus amice ad quod venisti tunc accesserunt et manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt
 eum 51 et ecce unus ex his qui erant cum Iesu extendens manum exemit gladium suum et percutiens
 servum principis sacerdotum amputavit auriculam eius 52 tunc ait illi Iesus converte gladium tuum
 in locum suum omnes enim qui acceperint gladium gladio peribunt 53 an putas quia non possum
 rogare Patrem meum et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones angelorum 54 quomodo
 ergo implebuntur scripturae quia sic oportet fieri 55 in illa hora dixit Iesus turbis tamquam ad
 latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me cotidie apud vos sedebam docens in
 templo et non me tenuistis 56 hoc autem totum factum est ut implerentur scripturae prophetarum
 tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt 57 at illi tenentes Iesum duxerunt ad Caiaphan principem
 sacerdotum ubi scribae et seniores convenerant 58 Petrus autem sequebatur eum a longe usque in
 atrium principis sacerdotum et ingressus intro sedebat cum ministris ut videret finem 59 principes
 autem sacerdotum et omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Iesum ut eum morti
 traderent 60 et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent novissime autem venerunt duo
 falsi testes 61 et dixerunt hic dixit possum destruere templum Dei et post triduum aedificare illud
 62 et surgens princeps sacerdotum ait illi nihil respondes ad ea quae isti adversum te testificantur
 63 Iesus autem tacebat et princeps sacerdotum ait illi adiuro te per Deum vivum ut dicas nobis si
 tu es Christus Filius Dei 64 dicit illi Iesus tu dixisti verumtamen dico vobis amodo videbitis Filium
 hominis sedentem a dextris virtutis et venientem in nubibus caeli 65 tunc princeps sacerdotum
 scidit vestimenta sua dicens blasphemavit quid adhuc egemus testibus ecce nunc audistis
 blasphemiam 66 quid vobis videtur at illi respondentem dixerunt reus est mortis 67 tunc expuerunt
 in faciem eius et colaphis eum ceciderunt alii autem palmas in faciem ei dederunt 68 dicentes
 prophetiza nobis Christe quis est qui te percussit 69 Petrus vero sedebat foris in atrio et accessit ad
 eum una ancilla dicens et tu cum Iesu Galilaeo eras 70 at ille negavit coram omnibus dicens nescio
 quid dicis 71 exeunte autem illo ianuam vidit eum alia et ait his qui erant ibi et hic erat cum Iesu
 Nazareno 72 et iterum negavit cum iuramento quia non novi hominem 73 et post pusillum accesserunt
 qui stabant et dixerunt Petro vere et tu ex illis es nam et loquella tua manifestum te facit 74 tunc

75
 coepit detestari et iurare quia non novisset hominem et continuo gallus cantavit et recordatus
 est Petrus verbi Iesu quod dixerat priusquam gallus cantet ter me negabis et egressus foras ploravit
 amare

Chapter 27

1
 mane autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus
 Iesum ut eum morti traderent 2 et vinctum adduxerunt eum et tradiderunt Pontio Pilato praesidi
 3
 tunc videns Iudas qui eum tradidit quod damnatus esset paenitentia ductus rettulit triginta argenteos
 principibus sacerdotum et senioribus 4 dicens peccavi tradens sanguinem iustum at illi dixerunt
 quid ad nos tu videris 5 et proiectis argenteis in templo recessit et abiens laqueo se suspendit
 6
 principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt non licet mittere eos in corbanan quia
 pretium sanguinis est 7 consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum
 8
 propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach ager sanguinis usque in hodiernum diem 9 tunc
 impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem et acceperunt triginta argenteos
 pretium adpretiati quem adpretiaverunt a filiis Israhel 10 et dederunt eos in agrum figuli sicut
 constituit mihi Dominus 11 Iesus autem stetit ante praesidem et interrogavit eum praeses dicens tu
 es rex Iudaeorum dicit ei Iesus tu dicis 12 et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus
 nihil respondit 13 tunc dicit illi Pilatus non audis quanta adversum te dicant testimonia 14 et non
 respondit ei ad ullum verbum ita ut miraretur praeses vehementer 15 per diem autem sollemnem
 consueverat praeses dimittere populo unum vinctum quem voluissent 16 habebat autem tunc vinctum
 insignem qui dicebatur Barabbas 17 congregatis ergo illis dixit Pilatus quem vultis dimittam vobis
 Barabban an Iesum qui dicitur Christus 18 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum
 19
 sedente autem illo pro tribunali misit ad illum uxor eius dicens nihil tibi et iusto illi multa enim
 passa sum hodie per visum propter eum 20 princeps autem sacerdotum et seniores persuaserunt
 21
 populis ut peterent Barabban Iesum vero perderent respondens autem praeses ait illis quem vultis

vobis de duobus dimitti at illi dixerunt Barabban²² dicit illis Pilatus quid igitur faciam de Iesu qui
 dicitur Christus²³ dicunt omnes crucifigatur ait illis praeses quid enim mali fecit at illi magis
 clamabant dicentes crucifigatur²⁴ videns autem Pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus
 fieret accepta aqua lavit manus coram populo dicens innocens ego sum a sanguine iusti huius vos
 videritis²⁵ et respondens universus populus dixit sanguis eius super nos et super filios nostros
²⁶ tunc dimisit illis Barabban Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur²⁷ tunc milites
 praesidis suscipientes Iesum in praetorio congregaverunt ad eum universam cohortem²⁸ et exuentes
 eum clamydem coccineam circumdederunt ei²⁹ et plectentes coronam de spinis posuerunt super
 caput eius et harundinem in dextera eius et genu flexo ante eum includebant dicentes have rex
 Iudaeorum³⁰ et exuentes in eum acceperunt harundinem et percutiebant caput eius³¹ et postquam
 inluserunt ei exuerunt eum clamydem et induerunt eum vestimentis eius et duxerunt eum ut
 crucifigerent³² exeuntes autem invenerunt hominem cyreneum nomine Simonem hunc angariaverunt
 ut tolleret crucem eius³³ et venerunt in locum qui dicitur Golgotha quod est Calvariae locus³⁴ et
 dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum et cum gustasset noluit bibere³⁵ postquam autem
 crucifixerunt eum dividerunt vestimenta eius sortem mittentes³⁶ et sedentes servabant eum³⁷ et
 inposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam hic est Iesus rex Iudaeorum³⁸ tunc crucifixi
 sunt cum eo duo latrones unus a dextris et unus a sinistris³⁹ praetereuntes autem blasphemabant
 eum moventes capita sua⁴⁰ et dicentes qui destruit templum et in triduo illud reaedificat salva
 temet ipsum si Filius Dei es descende de cruce⁴¹ similiter et principes sacerdotum inludentes cum
 scribis et senioribus dicentes⁴² alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere si rex Israhel
 est descendat nunc de cruce et credemus ei⁴³ confidet in Deo liberet nunc eum si vult dixit enim
 quia Dei Filius sum⁴⁴ id ipsum autem et latrones qui fixi erant cum eo inproperabant ei⁴⁵ a sexta
 autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam⁴⁶ et circa horam
 nonam clamavit Iesus voce magna dicens Heli Heli lema sabacthani hoc est Deus meus Deus meus
 ut quid dereliquisti me⁴⁷ quidam autem illic stantes et audientes dicebant Heliam vocat iste⁴⁸ et
 continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto et inposuit harundini et dabat ei
 bibere⁴⁹ ceteri vero dicebant sine videamus an veniat Helias liberans eum⁵⁰ Iesus autem iterum

clamans voce magna emisit spiritum ⁵¹ et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo
 usque deorsum et terra mota est et petrae scissae sunt ⁵² et monumenta aperta sunt et multa corpora
 sanctorum qui dormierant surrexerunt ⁵³ et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius
 venerunt in sanctam civitatem et apparuerunt multis ⁵⁴ centurio autem et qui cum eo erant
 custodientes Iesum viso terraemotu et his quae fiebant timuerunt valde dicentes vere Dei Filius erat
 iste ⁵⁵ erant autem ibi mulieres multae a longe quae secutae erant Iesum a Galilaea ministrantes
 ei ⁵⁶ inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobi et Ioseph mater et mater filiorum Zebedaei
⁵⁷ cum sero autem factum esset venit quidam homo dives ab Arimathia nomine Ioseph qui et ipse
 discipulus erat Iesu ⁵⁸ hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu tunc Pilatus iussit reddi corpus
⁵⁹ et accepto corpore Ioseph involvit illud sindone munda ⁶⁰ et posuit illud in monumento suo novo
 quod exciderat in petra et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti et abiit ⁶¹ erat autem ibi
 Maria Magdalene et altera Maria sedentes contra sepulchrum ⁶² altera autem die quae est post
 parasceven convenerunt principes sacerdotum et Phariseae ad Pilatum ⁶³ dicentes domine recordati
 sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens post tres dies resurgam ⁶⁴ iube ergo custodiri sepulchrum
 usque in diem tertium ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis
 et erit novissimus error peior priore ⁶⁵ ait illis Pilatus habetis custodiam ite custodite sicut scitis
⁶⁶ illi autem abeuntes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus

Chapter 28

¹ vespere autem sabbati quae lucescit in primam sabbati venit Maria Magdalene et altera Maria
 videre sepulchrum ² et ecce terraemotus factus est magnus angelus enim Domini descendit de caelo
 et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum ³ erat autem aspectus eius sicut fulgur et
 vestimentum eius sicut nix ⁴ prae timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui
⁵ respondens autem angelus dixit mulieribus nolite timere vos scio enim quod Iesum qui crucifixus
 est quaeritis ⁶ non est hic surrexit enim sicut dixit venite videte locum ubi positus erat Dominus

⁷ et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit et ecce praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis
⁸ ecce praedixi vobis et exierunt cito de monumento cum timore et magno gaudio currentes nuntiare
⁹ discipulis eius et ecce Iesus occurrit illis dicens havete illae autem accesserunt et tenuerunt pedes
¹⁰ eius et adoraverunt eum tunc ait illis Iesus nolite timere ite nuntiate fratribus meis ut eant in
¹¹ Galilaeam ibi me videbunt quae cum abissent ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem
¹² et nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quae facta fuerant et congregati cum senioribus
¹³ consilio accepto pecuniam copiosam dederunt militibus dicentes dicite quia discipuli eius nocte
¹⁴ venerunt et furati sunt eum nobis dormientibus et si hoc auditum fuerit a praeside nos suadebimus
¹⁵ ei et securos vos faciemus at illi accepta pecunia fecerunt sicut erant docti et divulgatum est
¹⁶ verbum istud apud Iudaeos usque in hodiernum diem undecim autem discipuli abierunt in
¹⁷ Galilaeam in montem ubi constituerat illis Iesus et videntes eum adoraverunt quidam autem
¹⁸ dubitaverunt et accedens Iesus locutus est eis dicens data est mihi omnis potestas in caelo et in
¹⁹ terra euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti

Mark

Chapter 1

¹ initium evangelii Iesu Christi Filii Dei ² sicut scriptum est in Esaia propheta ecce mitto angelum
³ meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam vox clamantis in deserto parate viam Domini
⁴ rectas facite semitas eius fuit Iohannes in deserto baptizans et praedicans baptismum paenitentiae
⁵ in remissionem peccatorum et egrediebatur ad illum omnis Iudaeae regio et Hierosolymitae
⁶ universi et baptizabantur ab illo in Iordane flumine confitentes peccata sua et erat Iohannes vestitus
⁷ pilis cameli et zona pellicia circa lumbos eius et lucustas et mel silvestre edebat et praedicabat
⁸ dicens venit fortior me post me cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calciamentorum
⁹ eius ego baptizavi vos aqua ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto et factum est in diebus illis

venit Iesus a Nazareth Galilaeae et baptizatus est in Iordane ab Iohanne ¹⁰ et statim ascendens de
 aqua vidit apertos caelos et Spiritum tamquam columbam descendentem et manentem in ipso ¹¹ et
 vox facta est de caelis tu es Filius meus dilectus in te conplacui ¹² et statim Spiritus expellit eum
 in desertum ¹³ et erat in deserto quadraginta diebus et quadraginta noctibus et temptabatur a Satana
 eratque cum bestiis et angeli ministrabant illi ¹⁴ postquam autem traditus est Iohannes venit Iesus
 in Galilaeam praedicans evangelium regni Dei ¹⁵ et dicens quoniam impletum est tempus et
 adpropinquavit regnum Dei paenitemini et credite evangelio ¹⁶ et praeteriens secus mare Galilaeae
 vidit Simonem et Andream fratrem eius mittentes retia in mare erant enim piscatores ¹⁷ et dixit eis
 Iesus venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum ¹⁸ et protinus relictis retibus secuti
 sunt eum ¹⁹ et progressus inde pusillum vidit Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem eius et ipsos
 in navi componentes retia ²⁰ et statim vocavit illos et relicto patre suo Zebedaeo in navi cum
 mercennariis secuti sunt eum ²¹ et ingrediuntur Capharnaum et statim sabbatis ingressus synagogam
 docebat eos ²² et stupebant super doctrina eius erat enim docens eos quasi potestatem habens et
 non sicut scribae ²³ et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo et exclamavit ²⁴ dicens
 quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio qui sis Sanctus Dei ²⁵ et comminatus est
 ei Iesus dicens obmutesce et exi de homine ²⁶ et discerpens eum spiritus immundus et exclamans
 voce magna exivit ab eo ²⁷ et mirati sunt omnes ita ut conquirerent inter se dicentes quidnam est
 hoc quae doctrina haec nova quia in potestate et spiritibus immundis imperat et oboediunt ei ²⁸ et
 processit rumor eius statim in omnem regionem Galilaeae ²⁹ et protinus egredientes de synagoga
 venerunt in domum Simonis et Andreae cum Iacobo et Iohanne ³⁰ decumbebat autem socrus
 Simonis febricitans et statim dicunt ei de illa ³¹ et accedens elevavit eam adprehensa manu eius et
 continuo dimisit eam febris et ministrabat eis ³² vespere autem facto cum occidisset sol adferebant
 ad eum omnes male habentes et daemonia habentes ³³ et erat omnis civitas congregata ad ianuam
³⁴ et curavit multos qui vexabantur variis languoribus et daemonia multa eiciebat et non sinebat
³⁵ loqui ea quoniam sciebant eum et diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum ibique

³⁶ orabat et persecutus est eum Simon et qui cum illo erant ³⁷ et cum invenissent eum dixerunt ei
quia omnes quaerunt te ³⁸ et ait illis eamus in proximos vicos et civitates ut et ibi praedicem ad
hoc enim veni ³⁹ et erat praedicans in synagogis eorum et omni Galilaea et daemona eiciens ⁴⁰ et
venit ad eum leprosus deprecans eum et genu flexo dixit si vis potes me mundare ⁴¹ Iesus autem
misertus eius extendit manum suam et tangens eum ait illi volo mundare ⁴² et cum dixisset statim
discessit ab eo lepra et mundatus est ⁴³ et comminatus ei statim eiecit illum ⁴⁴ et dicit ei vide
nemini dixeris sed vade ostende te principi sacerdotum et offer pro emundatione tua quae praecepit
⁴⁵ Moses in testimonium illis at ille egressus coepit praedicare et diffamare sermonem ita ut iam
non posset manifeste in civitatem introire sed foris in desertis locis esse et conveniebant ad eum
undique

Chapter 2

¹ et iterum intravit Capharnaum post dies ² et auditum est quod in domo esset et convenerunt
multi ita ut non caperet neque ad ianuam et loquebatur eis verbum ³ et venerunt ferentes ad eum
paralyticum qui a quattuor portabatur ⁴ et cum non possent offerre eum illi prae turba nudaverunt
tectum ubi erat et patefacientes submiserunt grabattum in quo paralyticus iacebat ⁵ cum vidisset
autem Iesus fidem illorum ait paralytico fili dimittuntur tibi peccata ⁶ erant autem illic quidam de
scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis ⁷ quid hic sic loquitur blasphematur quis potest dimittere
peccata nisi solus Deus ⁸ quo statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogitarent intra se dicit illis
quid ista cogitatis in cordibus vestris ⁹ quid est facilius dicere paralytico dimittuntur tibi peccata
an dicere surge et tolle grabattum tuum et ambula ¹⁰ ut autem sciatis quia potestatem habet Filius
hominis in terra dimittendi peccata ait paralytico ¹¹ tibi dico surge tolle grabattum tuum et vade
in domum tuam ¹² et statim ille surrexit et sublato grabatto abiit coram omnibus ita ut admirarentur
omnes et honorificarent Deum dicentes quia numquam sic vidimus ¹³ et egressus est rursus ad
mare omnisque turba veniebat ad eum et docebat eos ¹⁴ et cum praeteriret vidit Levin Alpei

15
 sedentem ad teloneum et ait illi sequere me et surgens secutus est eum et factum est cum
 accumberet in domo illius multi publicani et peccatores simul discumbabant cum Iesu et discipulis
 16
 eius erant enim multi qui et sequebantur eum et scribae et Pharisei videntes quia manducaret
 cum peccatoribus et publicanis dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus
 17
 manducat et bibit magister vester hoc audito Iesus ait illis non necesse habent sani medicum sed
 18
 qui male habent non enim veni vocare iustos sed peccatores et erant discipuli Iohannis et Pharisei
 ieiunantes et veniunt et dicunt illi cur discipuli Iohannis et Pharisaeorum ieiunant tui autem discipuli
 19
 non ieiunant et ait illis Iesus numquid possunt filii nuptiarum quamdiu sponsus cum illis est
 20
 ieiunare quanto tempore habent secum sponsum non possunt ieiunare venient autem dies cum
 21
 auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt in illa die nemo adsummentum panni rudis adsuit
 22
 vestimento veteri alioquin aufert supplementum novum a veteri et maior scissura fit et nemo
 mittit vinum novellum in utres veteres alioquin dirumpet vinum utres et vinum effunditur et utres
 23
 peribunt sed vinum novum in utres novos mitti debet et factum est iterum cum sabbatis ambularet
 24
 per sata et discipuli eius coeperunt praegredi et vellere spicas Pharisei autem dicebant ei ecce
 25
 quid faciunt sabbatis quod non licet et ait illis numquam legistis quid fecerit David quando
 26
 necessitatem habuit et esuriit ipse et qui cum eo erant quomodo introiit in domum Dei sub
 Abiathar principe sacerdotum et panes propositionis manducavit quos non licet manducare nisi
 27
 sacerdotibus et dedit eis qui cum eo erant et dicebat eis sabbatum propter hominem factum est
 28
 et non homo propter sabbatum itaque dominus est Filius hominis etiam sabbati

Chapter 3

1
 et introivit iterum synagogam et erat ibi homo habens manum aridam 2 et observabant eum
 3
 si sabbatis curaret ut accusarent illum et ait homini habenti manum aridam surge in medium 4 et
 5
 dicit eis licet sabbatis bene facere an male animam salvam facere an perdere at illi tacebant et
 6
 circumspiciens eos cum ira contristatus super caecitatem cordis eorum dicit homini extende manum
 tuam et extendit et restituta est manus illi 6 exeuntes autem statim Pharisei cum Herodianis
 7
 consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent et Iesus cum discipulis suis secessit

ad mare et multa turba a Galilaea et Iudaea secuta est eum⁸ et ab Hierosolymis et ab Idumea et
 trans Iordanen et qui circa Tyrum et Sidonem multitudo magna audientes quae faciebat venerunt
 ad eum⁹ et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret propter turbam ne comprimerent eum
 10 multos enim sanabat ita ut inruerent in eum ut illum tangerent quotquot habebant plagas¹¹ et
 spiritus inmundi cum illum videbant procidebant ei et clamabant dicentes¹² tu es Filius Dei et
 vehementer comminabatur eis ne manifestarent illum¹³ et ascendens in montem vocavit ad se
 quos voluit ipse et venerunt ad eum¹⁴ et fecit ut essent duodecim cum illo et ut mitteret eos
 praedicare¹⁵ et dedit illis potestatem curandi infirmitates et eiciendi daemonia¹⁶ et inposuit Simoni
 nomen Petrus¹⁷ et Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem Iacobi et inposuit eis nomina Boanerges
 quod est Filii tonitru¹⁸ et Andream et Philippum et Bartholomeum et Mattheum et Thomam et
 Iacobum Alphei et Thaddeum et Simonem Cananeum¹⁹ et Iudam Scarioth qui et tradidit illum
 20 et veniunt ad domum et convenit iterum turba ita ut non possent neque panem manducare²¹ et
 cum audissent sui exierunt tenere eum dicebant enim quoniam in furorem versus est²² et scribae
 qui ab Hierosolymis descenderant dicebant quoniam Beelzebub habet et quia in principe daemonum
 eicit daemonia²³ et convocatis eis in parabolis dicebat illis quomodo potest Satanus Satanam eicere
 24 et si regnum in se dividatur non potest stare regnum illud²⁵ et si domus super semet ipsam
 dispertiat non poterit domus illa stare²⁶ et si Satanus consurrexit in semet ipsum dispertitus est
 et non potest stare sed finem habet²⁷ nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere nisi
 prius fortem alliget et tunc domum eius diripiet²⁸ amen dico vobis quoniam omnia dimittentur
 filiis hominum peccata et blasphemiae quibus blasphemaverint²⁹ qui autem blasphemaverit in
 Spiritum Sanctum non habet remissionem in aeternum sed reus erit aeterni delicti³⁰ quoniam
 dicebant spiritum inmundum habet³¹ et veniunt mater eius et fratres et foris stantes miserunt ad
 eum vocantes eum³² et sedebat circa eum turba et dicunt ei ecce mater tua et fratres tui foris
 quaerunt te³³ et respondens eis ait quae est mater mea et fratres mei³⁴ et circumspiciens eos qui
 in circuitu eius sedebant ait ecce mater mea et fratres mei³⁵ qui enim fecerit voluntatem Dei hic
 frater meus et soror mea et mater est

Chapter 4

¹
 et iterum coepit docere ad mare et congregata est ad eum turba multa ita ut in navem ascendens
 sederet in mari et omnis turba circa mare super terram erat ² et docebat eos in parabolis multa et
 dicebat illis in doctrina sua ³ audite ecce exiit seminans ad ⁴ seminandum et dum seminat aliud
 cecidit circa viam et venerunt volucres et comederunt illud ⁵ aliud vero cecidit super petrosa ubi
 non habuit terram multam et statim exortum est quoniam non habebat altitudinem terrae ⁶ et quando
 exortus est sol exaestuavit et eo quod non haberet radicem exaruit ⁷ et aliud cecidit in spinas et
 ascenderunt spinae et offocaverunt illud et fructum non dedit ⁸ et aliud cecidit in terram bonam et
 dabat fructum ascendentem et crescentem et adferebat unum triginta et unum sexaginta et unum
 centum ⁹ et dicebat qui habet aures audiendi audiat ¹⁰ et cum esset singularis interrogaverunt eum
 hii qui cum eo erant cum duodecim parabolis ¹¹ et dicebat eis vobis datum est mysterium regni
 Dei illis autem qui foris sunt in parabolis omnia fiunt ¹² ut videntes videant et non videant et
 audientes audiant et non intellegant nequando convertantur et dimittantur eis peccata ¹³ et ait illis
 nescitis parabolam hanc et quomodo omnes parabolis cognoscetis ¹⁴ qui seminat verbum seminat
¹⁵
 hii autem sunt qui circa viam ubi seminatur verbum et cum audierint confestim venit Satanas et
 aufert verbum quod seminatum est in corda eorum ¹⁶ et hii sunt similiter qui super petrosa
 seminantur qui cum audierint verbum statim cum gaudio accipiunt illud ¹⁷ et non habent radicem
 in se sed temporales sunt deinde orta tribulatione et persecutione propter verbum confestim
 scandalizantur ¹⁸ et alii sunt qui in spinis seminantur hii sunt qui verbum audiunt ¹⁹ et aerumnae
 saeculi et deceptio divitiarum et circa reliqua concupiscentiae introeunt suffocant verbum et sine
 fructu efficitur ²⁰ et hii sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt verbum et suscipiunt
 et fructificant unum triginta et unum sexaginta et unum centum ²¹ et dicebat illis numquid venit
 lucerna ut sub modio ponatur aut sub lecto nonne ut super candelabrum ponatur ²² non enim est
 aliquid absconditum quod non manifestetur nec factum est occultum sed ut in palam veniat ²³ si
 quis habet aures audiendi audiat ²⁴ et dicebat illis videte quid audiatis in qua mensura mensi fueritis
 remetietur vobis et adicietur vobis ²⁵ qui enim habet dabitur illi et qui non habet etiam quod habet

auferetur ab illo ²⁶ et dicebat sic est regnum Dei quemadmodum si homo iaciat sementem in terram
²⁷ et dormiat et exurgat nocte ac die et semen germinet et increscat dum nescit ille ²⁸ ultro enim
 terra fructificat primum herbam deinde spicam deinde plenum frumentum in spica ²⁹ et cum se
 produxerit fructus statim mittit falcem quoniam adest messis ³⁰ et dicebat cui adsimilabimus regnum
 Dei aut cui parabolae comparabimus illud ³¹ sicut granum sinapis quod cum seminatum fuerit in
 terra minus est omnibus seminibus quae sunt in terra ³² et cum seminatum fuerit ascendit et fit
 maius omnibus holeribus et facit ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves caeli habitare
³³ et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire ³⁴ sine parabola autem
 non loquebatur eis seorsum autem discipulis suis disserebat omnia ³⁵ et ait illis illa die cum sero
 esset factum transeamus contra ³⁶ et dimittentes turbam adsumunt eum ita ut erat in navi et aliae
 naves erant cum illo ³⁷ et facta est procella magna venti et fluctus mittebat in navem ita ut impleretur
 navis ³⁸ et erat ipse in puppi supra cervical dormiens et excitant eum et dicunt ei magister non ad
 te pertinet quia perimus ³⁹ et exurgens comminatus est vento et dixit mari tace obmutesce et
 cessavit ventus et facta est tranquillitas magna ⁴⁰ et ait illis quid timidi estis necdum habetis fidem
 et timuerunt magno timore et dicebant ad alterutrum quis putas est iste quia et ventus et mare
 oboediunt ei

Chapter 5

¹ et venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum ² et exeunti ei de navi statim occurrit
 ei de monumentis homo in spiritu immundo ³ qui domicilium habebat in monumentis et neque
 catenis iam quisquam eum poterat ligare ⁴ quoniam saepe conpedibus et catenis vinctus dirupisset
 catenas et conpedes comminisset et nemo poterat eum domare ⁵ et semper nocte ac die in
 monumentis et in montibus erat clamans et concidens se lapidibus ⁶ videns autem Iesum a longe
 cucurrit et adoravit eum ⁷ et clamans voce magna dicit quid mihi et tibi Iesu Fili Dei summi adiuro
 te per Deum ne me torqueas ⁸ dicebat enim illi exi spiritus inmunde ab homine ⁹ et interrogabat

eum quod tibi nomen est et dicit ei Legio nomen mihi est quia multi sumus ¹⁰ et deprecabatur eum
 multum ne se expelleret extra regionem ¹¹ erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus
 pascens ¹² et deprecabantur eum spiritus dicentes mitte nos in porcos ut in eos introeamus ¹³ et
 concessit eis statim Iesus et exeuntes spiritus inmundi introierunt in porcos et magno impetu grex
 praecipitatus est in mare ad duo milia et suffocati sunt in mare ¹⁴ qui autem pascebant eos fugerunt
 et nuntiaverunt in civitatem et in agros et egressi sunt videre quid esset facti ¹⁵ et veniunt ad Iesum
 et vident illum qui a daemonio vexabatur sedentem vestitum et sanae mentis et timuerunt ¹⁶ et
 narraverunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui daemonium habuerat et de porcis ¹⁷ et
 rogare eum coeperunt ut discederet de finibus eorum ¹⁸ cumque ascenderet navem coepit illum
 deprecari qui daemonio vexatus fuerat ut esset cum illo ¹⁹ et non admisit eum sed ait illi vade in
 domum tuam ad tuos et adnuntia illis quanta tibi Dominus fecerit et misertus sit tui ²⁰ et abiit et
 coepit praedicare in Decapoli quanta sibi fecisset Iesus et omnes mirabantur ²¹ et cum transcendisset
 Iesus in navi rursus trans fretum convenit turba multa ad illum et erat circa mare ²² et venit quidam
 de archisynagogis nomine Iairus et videns eum procidit ad pedes eius ²³ et deprecabatur eum
 multum dicens quoniam filia mea in extremis est veni inpone manus super eam ut salva sit et vivat
²⁴ et abiit cum illo et sequebatur eum turba multa et conprimebant illum ²⁵ et mulier quae erat in
 profluvio sanguinis annis duodecim ²⁶ et fuerat multa perpessa a conpluribus medicis et erogaverat
 omnia sua nec quicquam profecerat sed magis deterius habebat ²⁷ cum audisset de Iesu venit in
 turba retro et tetigit vestimentum eius ²⁸ dicebat enim quia si vel vestimentum eius tetigero salva
 ero ²⁹ et confestim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quod sanata esset a plaga ³⁰ et
 statim Iesus cognoscens in semet ipso virtutem quae exierat de eo conversus ad turbam aiebat quis
 tetigit vestimenta mea ³¹ et dicebant ei discipuli sui vides turbam conprimentem te et dicis quis
 me tetigit ³² et circumspiciebat videre eam quae hoc fecerat ³³ mulier autem timens et tremens
 sciens quod factum esset in se venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem ³⁴ ille autem
 dixit ei filia fides tua te salvam fecit vade in pace et esto sana a plaga tua ³⁵ adhuc eo loquente
 veniunt ab archisynagogo dicentes quia filia tua mortua est quid ultra vexas magistrum ³⁶ Iesus

autem verbo quod dicebatur audito ait archisynagogo noli timere tantummodo crede ³⁷ et non
 admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem Iacobi ³⁸ et veniunt in
 domum archisynagogi et videt tumultum et flentes et heulantes multum ³⁹ et ingressus ait eis quid
 turbamini et ploratis puella non est mortua sed dormit ⁴⁰ et inridebant eum ipse vero eiectis omnibus
 adsumit patrem et matrem puellae et qui secum erant et ingreditur ubi erat puella iacens ⁴¹ et tenens
 manum puellae ait illi talitha cumi quod est interpretatum puella tibi dico surge ⁴² et confestim
 surrexit puella et ambulabat erat autem annorum duodecim et obstipuerunt stupore maximo ⁴³ et
 praecepit illis vehementer ut nemo id sciret et dixit dari illi manducare

Chapter 6

¹ et egressus inde abiit in patriam suam et sequebantur illum discipuli sui ² et facto sabbato
 coepit in synagoga docere et multi audientes admirabantur in doctrina eius dicentes unde huic haec
 omnia et quae est sapientia quae data est illi et virtutes tales quae per manus eius efficiuntur ³ nonne
 iste est faber filius Mariae frater Iacobi et Ioseph et Iudae et Simonis nonne et sorores eius hic
 nobiscum sunt et scandalizabantur in illo ⁴ et dicebat eis Iesus quia non est propheta sine honore
 nisi in patria sua et in cognatione sua et in domo sua ⁵ et non poterat ibi virtutem ullam facere nisi
 paucos infirmos inpositis manibus curavit ⁶ et mirabatur propter incredulitatem eorum ⁷ et circumibat
 castella in circuitu docens et convocavit duodecim et coepit eos mittere binos et dabat illis potestatem
 spirituum immundorum ⁸ et praecepit eis ne quid tollerent in via nisi virgam tantum non peram non
 panem neque in zona ⁹ sed calciatos sandaliis et ne induerentur duabus tunicis ¹⁰ et dicebat
 eis quocumque introieritis in domum illic manete donec exeatis inde ¹¹ et quicumque non receperint
 vos nec audierint vos exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis ¹² et
 exeuntes praedicabant ut paenitentiam agerent ¹³ et daemonia multa eiciebant et unguebant oleo
 multos aegrotos et sanabant ¹⁴ et audivit Herodes rex manifestum enim factum est nomen eius et
 dicebat quia Iohannes Baptista resurrexit a mortuis et propterea inoperantur virtutes in illo ¹⁵ alii
 autem dicebant quia Helias est alii vero dicebant propheta est quasi unus ex prophetis ¹⁶ quo audito

Herodes ait quem ego decollavi Iohannem hic a mortuis resurrexit ¹⁷ ipse enim Herodes misit ac
 tenuit Iohannem et vinxit eum in carcere propter Herodiam uxorem Philippi fratris sui quia
 duxerat eam ¹⁸ dicebat enim Iohannes Herodi non licet tibi habere uxorem fratris tui ¹⁹ Herodias
 autem insidiabatur illi et volebat occidere eum nec poterat ²⁰ Herodes enim metuebat Iohannem
 sciens eum virum iustum et sanctum et custodiebat eum et audito eo multa faciebat et libenter eum
 audiebat ²¹ et cum dies oportunus accidisset Herodes natalis sui cenam fecit principibus et tribunis
 et primis Galilaeae ²² cumque introisset filia ipsius Herodiadis et saltasset et placuisset Herodi
 simulque recumbentibus rex ait puellae pete a me quod vis et dabo tibi ²³ et iuravit illi quia quicquid
 petieris dabo tibi licet dimidium regni mei ²⁴ quae cum exisset dixit matri suae quid petam et illa
 dixit caput Iohannis Baptistae ²⁵ cumque introisset statim cum festinatione ad regem petivit dicens
 volo ut protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptistae ²⁶ et contristatus rex propter iusiurandum
 et propter simul recumbentes noluit eam contristare ²⁷ sed misso speculatore praecepit adferri caput
 eius in disco et decollavit eum in carcere ²⁸ et adtulit caput eius in disco et dedit illud puellae et
 puella dedit matri suae ²⁹ quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt
 illud in monumento ³⁰ et convenientes apostoli ad Iesum renuntiaverunt illi omnia quae egerant
 et docuerant ³¹ et ait illis venite seorsum in desertum locum et requiescite pusillum erant enim qui
 veniebant et rediebant multi et nec manducandi spatium habebant ³² et ascendentes in navi abierunt
 in desertum locum seorsum ³³ et viderunt eos abeuntes et cognoverunt multi et pedestre et de
 omnibus civitatibus concurrerunt illuc et praevenierunt eos ³⁴ et exiens vidit multam turbam Iesus
 et misertus est super eos quia erant sicut oves non habentes pastorem et coepit docere illos multa
³⁵ et cum iam hora multa fieret accesserunt discipuli eius dicentes desertus est locus hic et iam hora
 praeterivit ³⁶ dimitte illos ut euntes in proximas villas et vicos emant sibi cibos quos manducent
³⁷ et respondens ait illis date illis manducare et dixerunt ei euntes emamus denariis ducentis panes
 et dabimus eis manducare ³⁸ et dicit eis quot panes habetis ite et videte et cum cognovissent dicunt
³⁹ quinque et duos pisces et praecepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia
⁴⁰ super viride faenum et discubuerunt in partes per centenos et per quinquagenos ⁴¹ et acceptis
 quinque panibus et duobus piscibus intuens in caelum benedixit et fregit panes et dedit discipulis

suis ut ponerent ante eos et duos pisces divisit omnibus⁴² et manducaverunt omnes et saturati sunt
⁴³ et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cofinos plenos et de piscibus⁴⁴ erant autem
 qui manducaverunt quinque milia virorum⁴⁵ et statim coegit discipulos suos ascendere navem ut
 praecederent eum trans fretum ad Bethsaidam dum ipse dimitteret populum⁴⁶ et cum dimisisset
 eos abiit in montem orare⁴⁷ et cum sero esset erat navis in medio mari et ipse solus in terra⁴⁸ et
 videns eos laborantes in remigando erat enim ventus contrarius eis et circa quartam vigiliam noctis
 venit ad eos ambulans super mare et volebat praeterire eos⁴⁹ at illi ut viderunt eum ambulantiem
 super mare putaverunt fantasma esse et exclamaverunt⁵⁰ omnes enim eum viderunt et conturbati
 sunt et statim locutus est cum eis et dixit illis confidite ego sum nolite timere⁵¹ et ascendit ad illos
 in navem et cessavit ventus et plus magis intra se stupebant⁵² non enim intellexerant de panibus
 erat enim cor illorum obcaecatum⁵³ et cum transfretassent pervenerunt in terram Gennesareth et
 adplicuerunt⁵⁴ cumque egressi essent de navi continuo cognoverunt eum⁵⁵ et percurrentes
 universam regionem illam coeperunt in grabattis eos qui se male habebant circumferre ubi audiebant
⁵⁶ eum esse et quocumque introibat in vicos vel in villas aut civitates in plateis ponebant infirmos
 et deprecabantur eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quotquot tangebant eum salvi
 fiebant

Chapter 7

¹ et conveniunt ad eum Pharisei et quidam de scribis venientes ab Hierosolymis² et cum
 vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus id est non lotis manducare panes
³ vituperaverunt Pharisei enim et omnes Iudaei nisi crebro lavent manus non manducant tenentes
⁴ traditionem seniorum et a foro nisi baptizentur non comedunt et alia multa sunt quae tradita sunt
⁵ illis servare baptismata calicum et urceorum et aeramentorum et lectorum et interrogant eum
 Pharisei et scribae quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum sed communibus
⁶ manibus manducant panem at ille respondens dixit eis bene prophetavit Esaias de vobis hypocritis
 sicut scriptum est populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me⁷ in vanum autem
⁸ me colunt docentes doctrinas praecepta hominum relinquentes enim mandatum Dei tenetis

traditionem hominum baptismata urceorum et calicum et alia similia his facitis multa ⁹ et dicebat
 illis bene irritum facitis praeceptum Dei ut traditionem vestram servetis ¹⁰ Moses enim dixit honora
 patrem tuum et matrem tuam et qui maledixerit patri aut matri morte moriatur ¹¹ vos autem dicitis
 si dixerit homo patri aut matri corban quod est donum quodcumque ex me tibi profuerit ¹² et ultra
 non dimittitis eum quicquam facere patri suo aut matri ¹³ rescindentes verbum Dei per traditionem
 vestram quam tradidistis et similia huiusmodi multa facitis ¹⁴ et advocans iterum turbam dicebat
 illis audite me omnes et intellegite ¹⁵ nihil est extra hominem introiens in eum quod possit eum
 coinquinare sed quae de homine procedunt illa sunt quae communicant hominem ¹⁶ si quis habet
 aures audiendi audiat ¹⁷ et cum introisset in domum a turba interrogabant eum discipuli eius
 parabolam ¹⁸ et ait illis sic et vos imprudentes estis non intellegitis quia omne extrinsecus introiens
 in hominem non potest eum communicare ¹⁹ quia non introit in cor eius sed in ventrem et in
 secessum exit purgans omnes escas ²⁰ dicebat autem quoniam quae de homine exeunt illa
 communicant hominem ²¹ ab intus enim de corde hominum cogitationes malae procedunt adulteria
 fornicationes homicidia ²² furta avaritiae nequitiae dolus inpuccitia oculus malus blasphemia
 superbia stultitia ²³ omnia haec mala ab intus procedunt et communicant hominem ²⁴ et inde
 surgens abiit in fines Tyri et Sidonis et ingressus domum neminem voluit scire et non potuit latere
²⁵ mulier enim statim ut audivit de eo cuius habebat filia spiritum immundum intravit et procidit ad
 pedes eius ²⁶ erat autem mulier gentilis Syrophoenissa genere et rogabat eum ut daemonium eiceret
 de filia eius ²⁷ qui dixit illi sine prius saturari filios non est enim bonum sumere panem filiorum
 et mittere canibus ²⁸ at illa respondit et dicit ei utique Domine nam et catelli sub mensa comedunt
 de micis puerorum ²⁹ et ait illi propter hunc sermonem vade exiit daemonium de filia tua ³⁰ et
 cum abisset domum suam invenit puellam iacentem supra lectum et daemonium exisse ³¹ et iterum
 exiens de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos ³² et
 adducunt ei surdum et mutum et deprecantur eum ut inponat illi manum ³³ et adprehendens eum
 de turba seorsum misit digitos suos in auriculas et expuens tetigit linguam eius ³⁴ et suspiciens in

caelum ingemuit et ait illi epheta quod est adaperire ³⁵ et statim apertae sunt aures eius et solutum
 est vinculum linguae eius et loquebatur recte ³⁶ et praecepit illis ne cui dicerent quanto autem eis
 praecipiebat tanto magis plus praedicabant ³⁷ et eo amplius admirabantur dicentes bene omnia
 fecit et surdos facit audire et mutos loqui

Chapter 8

¹ in illis diebus iterum cum turba multa esset nec haberent quod manducarent convocatis discipulis
 ait illis ² misereor super turba quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducant ³ et
 si dimisero eos ieiunos in domum suam deficient in via quidam enim ex eis de longe venerunt ⁴ et
 responderunt ei discipuli sui unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine ⁵ et interrogavit
 eos quot panes habetis qui dixerunt septem ⁶ et praecepit turbae discumbere supra terram et accipiens
 septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut adponerent et adposuerunt turbae ⁷ et
 habebant pisciculos paucos et ipsos benedixit et iussit adponi ⁸ et manducaverunt et saturati sunt
 et sustulerunt quod superaverat de fragmentis septem sportas ⁹ erant autem qui manducaverunt
 quasi quattuor milia et dimisit eos ¹⁰ et statim ascendens navem cum discipulis suis venit in partes
 Dalmanutha ¹¹ et exierunt Pharisei et coeperunt conquirere cum eo quaerentes ab illo signum de
 caelo temptantes eum ¹² et ingemescens spiritu ait quid generatio ista quaerit signum amen dico
 vobis si dabitur generationi isti signum ¹³ et dimittens eos ascendens iterum abiit trans fretum
¹⁴ et obliti sunt sumere panes et nisi unum panem non habebant secum in navi ¹⁵ et praecipiebat
 eis dicens videte cavete a fermento Pharisaeorum et fermento Herodis ¹⁶ et cogitabant ad alterutrum
 dicentes quia panes non habemus ¹⁷ quo cognito Iesus ait illis quid cogitatis quia panes non habetis
 nondum cognoscitis nec intellegitis adhuc caecatum habetis cor vestrum ¹⁸ oculos habentes non
 videtis et aures habentes non auditis nec recordamini ¹⁹ quando quinque panes fregi in quinque
 milia et quot cofinos fragmentorum plenos sustulistis dicunt ei duodecim ²⁰ quando et septem
 panes in quattuor milia quot sportas fragmentorum tulistis et dicunt ei septem ²¹ et dicebat eis

quomodo nondum intellegitis ²² et veniunt Bethsaida et adducunt ei caecum et rogabant eum ut
 illum tangeret ²³ et adprehendens manum caeci eduxit eum extra vicum et expuens in oculos eius
 inpositis manibus suis interrogavit eum si aliquid videret ²⁴ et aspiciens ait video homines velut
 arbores ambulantes ²⁵ deinde iterum inposuit manus super oculos eius et coepit videre et restitutus
 est ita ut videret clare omnia ²⁶ et misit illum in domum suam dicens vade in domum tuam et si in
 vicum introieris nemini dixeris ²⁷ et egressus est Iesus et discipuli eius in castella Caesareae Philippi
 et in via interrogabat discipulos suos dicens eis quem me dicunt esse homines ²⁸ qui responderunt
 illi dicentes Iohannem Baptistam alii Heliam alii vero quasi unum de prophetis ²⁹ tunc dicit illis
 vos vero quem me dicitis esse respondens Petrus ait ei tu es Christus ³⁰ et comminatus est eis ne
 cui dicerent de illo ³¹ et coepit docere illos quoniam oportet Filium hominis multa pati et reprobari
 a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi et post tres dies resurgere ³² et palam
 verbum loquebatur et adprehendens eum Petrus coepit increpare eum ³³ qui conversus et videns
 discipulos suos comminatus est Petro dicens vade retro me Satana quoniam non sapis quae Dei
 sunt sed quae sunt hominum ³⁴ et convocata turba cum discipulis suis dixit eis si quis vult post me
 sequi deneget se ipsum et tollat crucem suam et sequatur me ³⁵ qui enim voluerit animam suam
 salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me et evangelium salvam
 eam faciet ³⁶ quid enim proderit homini si lucretur mundum totum et detrimentum faciat animae
 suae ³⁷ aut quid dabit homo commutationem pro anima sua ³⁸ qui enim me confusus fuerit et mea
 verba in generatione ista adultera et peccatrice et Filius hominis confundetur eum cum venerit in
 gloria Patris sui cum angelis sanctis ³⁹ et dicebat illis amen dico vobis quia sunt quidam de hic
 stantibus qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute

Chapter 9

¹ et post dies sex adsumit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem et ducit illos in montem excelsum
 seorsum solos et transfiguratus est coram ipsis ² et vestimenta eius facta sunt splendentia candida
 nimis velut nix qualia fullo super terram non potest candida facere ³ et apparuit illis Helias cum

Mose et erant loquentes cum Iesu ⁴ et respondens Petrus ait Iesu rabbi bonum est hic nos esse et
 faciamus tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum ⁵ non enim sciebat quid diceret
 erant enim timore exterriti ⁶ et facta est nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicens hic est
 Filius meus carissimus audite illum ⁷ et statim circumspicientes neminem amplius viderunt nisi
 Iesum tantum secum ⁸ et descendantibus illis de monte praecepit illis ne cui quae vidissent narrarent
 nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit ⁹ et verbum continuerunt apud se conquirentes quid
 esset cum a mortuis resurrexerit ¹⁰ et interrogabant eum dicentes quid ergo dicunt Pharisei et
 scribae quia Heliam oporteat venire primum ¹¹ qui respondens ait illis Helias cum venerit primo
 restituet omnia et quomodo scriptum est in Filium hominis ut multa patiatur et contemnatur ¹² sed
 dico vobis quia et Helias venit et fecerunt illi quaecumque voluerunt sicut scriptum est de eo ¹³ et
 veniens ad discipulos suos vidit turbam magnam circa eos et scribas conquirentes cum illis ¹⁴ et
 confestim omnis populus videns eum stupefactus est et adcurrentes salutabant eum ¹⁵ et interrogavit
 eos quid inter vos conquiritis ¹⁶ et respondens unus de turba dixit magister adtuli filium meum ad
 te habentem spiritum mutum ¹⁷ qui ubicumque eum adprehenderit adlidit eum et spumat et stridet
 dentibus et arescit et dixi discipulis tuis ut eicerent illum et non potuerunt ¹⁸ qui respondens eis
 dicit o generatio incredula quamdiu apud vos ero quamdiu vos patiar adferte illum ad me ¹⁹ et
 adtulerunt eum et cum vidisset illum statim spiritus conturbavit eum et elisus in terram volutabatur
 spumans ²⁰ et interrogavit patrem eius quantum temporis est ex quo hoc ei accidit at ille ait ab
 infantia ²¹ et frequenter eum et in ignem et in aquas misit ut eum perderet sed si quid potes adiuva
 nos misertus nostri ²² Iesus autem ait illi si potes credere omnia possibile credenti ²³ et continuo
 exclamans pater pueri cum lacrimis aiebat credo adiuva incredulitatem meam ²⁴ et cum videret
 Iesus concurrentem turbam comminatus est spiritui immundo dicens illi surde et mute spiritus ego
 tibi praecipio exi ab eo et amplius ne introeas in eum ²⁵ et clamans et multum discerpens eum exiit
 ab eo et factus est sicut mortuus ita ut multi dicerent quia mortuus est ²⁶ Iesus autem tenens manum
 eius elevavit illum et surrexit ²⁷ et cum introisset in domum discipuli eius secreto interrogabant
 eum quare nos non potuimus eicere eum ²⁸ et dixit illis hoc genus in nullo potest exire nisi in

oratione et ieiunio ²⁹ et inde profecti praetergrediebantur Galilaeam nec volebat quemquam scire
³⁰ docebat autem discipulos suos et dicebat illis quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum
³¹ et occident eum et occisus tertia die resurget at illi ignorabant verbum et timebant eum interrogare
³² et venerunt Capharnaum qui cum domi esset interrogabat eos quid in via tractabatis ³³ at illi
³⁴ tacebant siquidem inter se in via disputaverant quis esset illorum maior et residens vocavit
³⁵ duodecim et ait illis si quis vult primus esse erit omnium novissimus et omnium minister et
³⁶ accipiens puerum statuit eum in medio eorum quem cum complexus esset ait illis quisquis unum
 ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo me recipit et quicumque me susceperit non me suscipit
³⁷ sed eum qui me misit respondit illi Iohannes dicens magister vidimus quendam in nomine tuo
³⁸ eicientem daemona qui non sequitur nos et prohibuimus eum Iesus autem ait nolite prohibere
³⁹ eum nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me qui enim
⁴⁰ non est adversum vos pro vobis est quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine
⁴¹ meo quia Christi estis amen dico vobis non perdet mercedem suam et quisquis scandalizaverit
 unum ex his pusillis credentibus in me bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo
⁴² eius et in mare mitteretur et si scandalizaverit te manus tua abscede illam bonum est tibi debilem
⁴³ introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehennam in ignem inextinguibilem ubi
⁴⁴ vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur et si pes tuus te scandalizat amputa illum
 bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam quam duos pedes habentem mitti in gehennam
⁴⁵ ignis inextinguibilis ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur ⁴⁶ quod si oculus
 tuus scandalizat te eice eum bonum est tibi luscum introire in regnum Dei quam duos oculos
⁴⁷ habentem mitti in gehennam ignis ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur ⁴⁸ omnis
⁴⁹ enim igne sallietur et omnis victima sallietur bonum est sal quod si sal insulsum fuerit in quo
 illud condietis habete in vobis sal et pacem habete inter vos

Chapter 10

¹ et inde exurgens venit in fines Iudaeae ultra Iordanen et conveniunt iterum turbae ad eum et
sicut consueverat iterum docebat illos ² et accedentes Pharisei interrogabant eum si licet viro
uxorem dimittere temptantes eum ³ at ille respondens dixit eis quid vobis praecepit Moses ⁴ qui
dixerunt Moses permisit libellum repudii scribere et dimittere ⁵ quibus respondens Iesus ait ad
duritiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud ⁶ ab initio autem creaturae masculum et
feminam fecit eos Deus ⁷ propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit ad
uxorem suam ⁸ et erunt duo in carne una itaque iam non sunt duo sed una caro ⁹ quod ergo Deus
iunxit homo non separet ¹⁰ et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogaverunt eum ¹¹ et
dicit illis quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit adulterium committit super eam ¹² et
si uxor dimiserit virum suum et alii nupserit moechatur ¹³ et offerebant illi parvulos ut tangeret
illos discipuli autem comminabantur offerentibus ¹⁴ quos cum videret Iesus indigne tulit et ait illis
sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos talium est enim regnum Dei ¹⁵ amen dico vobis
quisque non receperit regnum Dei velut parvulus non intrabit in illud ¹⁶ et complexans eos et
inponens manus super illos benedicebat eos ¹⁷ et cum egressus esset in viam procurrrens quidam
genu flexo ante eum rogabat eum magister bone quid faciam ut vitam aeternam percipiam ¹⁸ Iesus
autem dixit ei quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus Deus ¹⁹ praecepta nosti ne adulteres ne
occidas ne fureris ne falsum testimonium dixeris ne fraudem feceris honora patrem tuum et matrem
²⁰ et ille respondens ait illi magister omnia haec conservavi a iuventute mea ²¹ Iesus autem intuitus
eum dilexit eum et dixit illi unum tibi deest vade quaecumque habes vende et da pauperibus et
habebis thesaurum in caelo et veni sequere me ²² qui contristatus in verbo abiit maerens erat enim
habens possessiones multas ²³ et circumspiciens Iesus ait discipulis suis quam difficile qui pecunias
habent in regnum Dei introibunt ²⁴ discipuli autem obstupescabant in verbis eius at Iesus rursus
respondens ait illis filioli quam difficile est confidentes in pecuniis regnum Dei introire ²⁵ facilius
est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei ²⁶ qui magis
admirabantur dicentes ad semet ipsos et quis potest salvus fieri ²⁷ et intuens illos Iesus ait apud
homines impossibile est sed non apud Deum omnia enim possible sunt apud Deum ²⁸ coepit Petrus

ei dicere ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te ²⁹ respondens Iesus ait amen dico vobis
 nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros
³⁰
 propter me et propter evangelium ³⁰ qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc domos
 et fratres et sorores et matres et filios et agros cum persecutionibus et in saeculo futuro vitam
³¹ aeternam ³¹ multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi ³² erant autem in via ascendentes
 in Hierosolyma et praecedebat illos Iesus et stupebant et sequentes timebant et adsumens iterum
³³
 duodecim coepit illis dicere quae essent ei ventura ³³ quia ecce ascendimus in Hierosolyma et
 Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et senioribus et damnabunt eum morti et
³⁴
 tradent eum gentibus ³⁴ et inludent ei et conspuent eum et flagellabunt eum et interficient eum et
³⁵
 tertia die resurget ³⁵ et accedunt ad illum Iacobus et Iohannes filii Zebedaei dicentes magister
³⁶ volumus ut quodcumque petierimus facias nobis ³⁶ at ille dixit eis quid vultis ut faciam vobis ³⁷ et
³⁷
 dixerunt da nobis ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua
³⁸
³⁸ Iesus autem ait eis nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibo aut baptismum
³⁹
 quo ego baptizor baptizari ³⁹ at illi dixerunt ei possumus Iesus autem ait eis calicem quidem quem
⁴⁰
 ego bibo bibetis et baptismum quo ego baptizor baptizabimini ⁴⁰ sedere autem ad dexteram meam
⁴¹
 vel ad sinistram non est meum dare sed quibus paratum est ⁴¹ et audientes decem coeperunt indignari
⁴²
 de Iacobo et Iohanne ⁴² Iesus autem vocans eos ait illis scitis quia hii qui videntur principari gentibus
⁴³
 dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum ⁴³ non ita est autem in vobis sed
⁴⁴
 quicumque voluerit fieri maior erit vester minister ⁴⁴ et quicumque voluerit in vobis primus esse
⁴⁵
 erit omnium servus ⁴⁵ nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret
⁴⁶
 animam suam redemptionem pro multis ⁴⁶ et veniunt Hierichum et proficiscente eo de Hiericho
 et discipulis eius et plurima multitudine filius Timei Bartimeus caecus sedebat iuxta viam mendicans
⁴⁷
⁴⁷ qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est coepit clamare et dicere Fili David Iesu miserere mei
⁴⁸
⁴⁸ et comminabantur illi multi ut taceret at ille multo magis clamabat Fili David miserere mei ⁴⁹ et
⁴⁹
 stans Iesus praecepit illum vocari et vocant caecum dicentes ei animaequior esto surge vocat te
⁵⁰
⁵⁰ qui proiecto vestimento suo exiliens venit ad eum ⁵¹ et respondens illi Iesus dixit quid vis tibi
⁵²
⁵² faciam caecus autem dixit ei rabboni ut videam ⁵² Iesus autem ait illi vade fides tua te salvum fecit
 et confestim vidit et sequebatur eum in via

Chapter 11

¹ et cum adpropinquarent Hierosolymae et Bethaniae ad montem Olivarum mittit duos ex
discipulis suis ² et ait illis ite in castellum quod est contra vos et statim introeuntes illuc invenietis
pullum ligatum super quem nemo adhuc hominum sedit solvite illum et adducite ³ et si quis vobis
dixerit quid facitis dicite quia Domino necessarius est et continuo illum dimittet huc ⁴ et abeuntes
invenerunt pullum ligatum ante ianuam foris in bivio et solvunt eum ⁵ et quidam de illic stantibus
dicebant illis quid facitis solventes pullum ⁶ qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus et dimiserunt
eis ⁷ et duxerunt pullum ad Iesum et inponunt illi vestimenta sua et sedit super eo ⁸ multi autem
vestimenta sua straverunt in via alii autem frondes caedebant de arboribus et sternerant in via ⁹ et
qui praeibant et qui sequebantur clamabant dicentes osanna benedictus qui venit in nomine Domini
¹⁰ benedictum quod venit regnum patris nostri David osanna in excelsis ¹¹ et introivit Hierosolyma
in templum et circumspexit omnibus cum iam vespera esset hora exivit in Bethania cum duodecim
¹² et alia die cum exirent a Bethania esuriit ¹³ cumque vidisset a longe ficum habentem folia venit
si quid forte inveniret in ea et cum venisset ad eam nihil invenit praeter folia non enim erat tempus
ficorum ¹⁴ et respondens dixit ei iam non amplius in aeternum quisquam fructum ex te manducet
et audiebant discipuli eius ¹⁵ et veniunt Hierosolymam et cum introisset templum coepit eicere
vendedentes et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas
¹⁶ evertit ¹⁷ et non sinebat ut quisquam vas transferret per templum ¹⁷ et docebat dicens eis non
scriptum est quia domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus vos autem fecistis eam
speluncam latronum ¹⁸ quo audito principes sacerdotum et scribae quaerebant quomodo eum
perderent timebant enim eum quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius ¹⁹ et cum
vespera facta esset egrediebatur de civitate ²⁰ et cum mane transirent viderunt ficum aridam factam
a radicibus ²¹ et recordatus Petrus dicit ei rabbi ecce ficus cui maledixisti aruit ²² et respondens
²³ Iesus ait illis habete fidem Dei ²³ amen dico vobis quicumque dixerit huic monti tollere et mittere
in mare et non haesitaverit in corde suo sed crediderit quia quodcumque dixerit fiat fiet ei
²⁴ propterea dico vobis omnia quaecumque orantes petitis credite quia accipietis et veniet vobis
²⁵ et cum stabitis ad orandum dimittite si quid habetis adversus aliquem ut et Pater vester qui in

caelis est dimittat vobis peccata vestra²⁶ quod si vos non dimiseritis nec Pater vester qui in caelis
 est dimittet vobis peccata vestra²⁷ et veniunt rursus Hierosolymam et cum ambularet in templo
 accedunt ad eum summi sacerdotes et scribae et seniores²⁸ et dicunt illi in qua potestate haec facis
 et quis tibi dedit hanc potestatem ut ista facias²⁹ Iesus autem respondens ait illis interrogabo vos
 et ego unum verbum et respondete mihi et dicam vobis in qua potestate haec faciam³⁰ baptismum
 Iohannis de caelo erat an ex hominibus respondete mihi³¹ at illi cogitabant secum dicentes si
 dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis ei³² sed dicemus ex hominibus timebant
 populum omnes enim habebant Iohannem quia vere propheta esset³³ et respondentes dicunt Iesu
 nescimus respondens Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec faciam

Chapter 12

¹ et coepit illis in parabolis loqui vineam pastinavit homo et circumdedit sepem et fodit lacum
 et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est² et misit ad agricolas in
 tempore servum ut ab agricolis acciperet de fructu vineae³ qui adprehensum eum ceciderunt et
 dimiserunt vacuum⁴ et iterum misit ad illos alium servum et illum capite vulneraverunt et
 contumeliis adfecerunt⁵ et rursum alium misit et illum occiderunt et plures alios quosdam caedentes
 alios vero occidentes⁶ adhuc ergo unum habens filium carissimum et illum misit ad eos novissimum
 dicens quia reverebuntur filium meum⁷ coloni autem dixerunt ad invicem hic est heres venite
 occidamus eum et nostra erit hereditas⁸ et adprehendentes eum occiderunt et eiecerunt extra vineam
⁹ quid ergo faciet dominus vineae veniet et perdet colonos et dabit vineam aliis¹⁰ nec scripturam
 hanc legistis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli¹¹ a Domino
 factum est istud et est mirabile in oculis nostris¹² et quaerebant eum tenere et timuerunt turbam
 cognoverunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit et relicto eo abierunt¹³ et mittunt ad
 eum quosdam ex Pharisaeis et Herodianis ut eum caperent in verbo¹⁴ qui venientes dicunt ei
 magister scimus quoniam verax es et non curas quemquam nec enim vides in faciem hominis sed

in veritate viam Dei doces licet dari tributum Caesari an non dabimus ¹⁵ qui sciens versutiam eorum
 ait illis quid me temptatis adferte mihi denarium ut videam ¹⁶ at illi adtulerunt et ait illis cuius est
 imago haec et inscriptio dicunt illi Caesaris ¹⁷ respondens autem Iesus dixit illis reddite igitur quae
 sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo et mirabantur super eo ¹⁸ et venerunt ad eum Sadducaei
 qui dicunt resurrectionem non esse et interrogabant eum dicentes ¹⁹ magister Moses nobis scripsit
 ut si cuius frater mortuus fuerit et dimiserit uxorem et filios non reliquerit accipiat frater eius uxorem
 ipsius et resuscitet semen fratri suo ²⁰ septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus
 est non relicto semine ²¹ et secundus accepit eam et mortuus est et nec iste reliquit semen et tertius
 similiter ²² et acceperunt eam similiter septem et non reliquerunt semen novissima omnium defuncta
 est et mulier ²³ in resurrectione ergo cum resurrexerint cuius de his erit uxor septem enim habuerunt
 eam uxorem ²⁴ et respondens Iesus ait illis non ideo erratis non scientes scripturas neque virtutem
 Dei ²⁵ cum enim a mortuis resurrexerint neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli in
 caelis ²⁶ de mortuis autem quod resurgant non legistis in libro Mosi super rubum quomodo dixerit
 illi Deus inquam ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob ²⁷ non est Deus mortuorum
 sed vivorum vos ergo multum erratis ²⁸ et accessit unus de scribis qui audierat illos conquirentes
 et videns quoniam bene illis responderit interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum
²⁹ Iesus autem respondit ei quia primum omnium mandatum est audi Israhel Dominus Deus noster
 Deus unus est ³⁰ et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota
 mente tua et ex tota virtute tua hoc est primum mandatum ³¹ secundum autem simile illi diliges
 proximum tuum tamquam te ipsum maius horum aliud mandatum non est ³² et ait illi scriba bene
 magister in veritate dixisti quia unus est et non est alius praeter eum ³³ et ut diligatur ex toto corde
 et ex toto intellectu et ex tota anima et ex tota fortitudine et diligere proximum tamquam se ipsum
 maius est omnibus holocaustomatibus et sacrificiis ³⁴ Iesus autem videns quod sapienter respondisset
 dixit illi non es longe a regno Dei et nemo iam audebat eum interrogare ³⁵ et respondens Iesus
 dicebat docens in templo quomodo dicunt scribae Christum Filium esse David ³⁶ ipse enim David
 dicit in Spiritu Sancto dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
 scabillum pedum tuorum ³⁷ ipse ergo David dicit eum Dominum et unde est filius eius et multa

turba eum libenter audivit ³⁸ et dicebat eis in doctrina sua cavete a scribis qui volunt in stolis
 ambulare et saluari in foro ³⁹ et in primis cathedris sedere in synagogis et primos discubitus in
 cenis ⁴⁰ qui devorant domos viduarum sub obtentu prolixae orationis hii accipient prolixius iudicium
⁴¹ et sedens Iesus contra gazofilacium aspiciebat quomodo turba iactaret aes in gazofilacium et
 multi divites iactabant multa ⁴² cum venisset autem una vidua pauper misit duo minuta quod est
 quadrans ⁴³ et convocans discipulos suos ait illis amen dico vobis quoniam vidua haec pauper plus
 omnibus misit qui miserunt in gazofilacium ⁴⁴ omnes enim ex eo quod abundabat illis miserunt
 haec vero de penuria sua omnia quae habuit misit totum victum suum

Chapter 13

¹ et cum egrederetur de templo ait illi unus ex discipulis suis magister aspice quales lapides et
 quales structurae ² et respondens Iesus ait illi vides has omnes magnas aedificationes non relinquetur
 lapis super lapidem qui non destruat ³ et cum sederet in montem Olivarum contra templum
 interrogabant eum separatim Petrus et Iacobus et Iohannes et Andreas ⁴ dic nobis quando ista fient
 et quod signum erit quando haec omnia incipient consummari ⁵ et respondens Iesus coepit dicere
 illis videte ne quis vos seducat ⁶ multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et multos
 seducent ⁷ cum audieritis autem bella et opiniones bellorum ne timueritis oportet enim fieri sed
 nondum finis ⁸ exsurget autem gens super gentem et regnum super regnum et erunt terraemotus
 per loca et fames initium dolorum haec ⁹ videte autem vosmet ipsos tradent enim vos conciliis et
 in synagogis vapulabitis et ante praesides et reges stabitis propter me in testimonium illis ¹⁰ et in
 omnes gentes primum oportet praedicari evangelium ¹¹ et cum duxerint vos tradentes nolite
 praecogitare quid loquamini sed quod datum vobis fuerit in illa hora id loquimini non enim estis
 vos loquentes sed Spiritus Sanctus ¹² tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et
 consurgent filii in parentes et morte adficiant eos ¹³ et eritis odio omnibus propter nomen meum
 qui autem sustinuerit in finem hic salvus erit ¹⁴ cum autem videritis abominationem desolationis

stantem ubi non debet qui legit intellegat tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes¹⁵ et qui super
 tectum ne descendat in domum nec introeat ut tollat quid de domo sua¹⁶ et qui in agro erit non
 revertatur retro tollere vestimentum suum¹⁷ vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus
 18 orate vero ut hieme non fiant¹⁹ erunt enim dies illi tribulationes tales quales non fuerunt ab
 initio creaturae quam condidit Deus usque nunc neque fient²⁰ et nisi breviasset Dominus dies non
 fuisset salva omnis caro sed propter electos quos elegit breviavit dies²¹ et tunc si quis vobis dixerit
 ecce hic est Christus ecce illic ne credideritis²² exsurgent enim pseudochristi et pseudoprophetae
 et dabunt signa et portenta ad seducendos si potest fieri etiam electos²³ vos ergo videte ecce
 praedixi vobis omnia²⁴ sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur et luna non
 dabit splendorem suum²⁵ et erunt stellae caeli decidentes et virtutes quae sunt in caelis movebuntur
 26 et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa et gloria²⁷ et tunc
 mittet angelos suos et congregabit electos suos a quattuor ventis a summo terrae usque ad summum
 caeli²⁸ a ficu autem discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et nata fuerint folia
 cognoscitis quia in proximo sit aestas²⁹ sic et vos cum videritis haec fieri scitote quod in proximo
 sit in ostiis³⁰ amen dico vobis quoniam non transiet generatio haec donec omnia ista fiant³¹ caelum
 et terra transibunt verba autem mea non transibunt³² de die autem illo vel hora nemo scit neque
 angeli in caelo neque Filius nisi Pater³³ videte vigilate et orate nescitis enim quando tempus sit
 34 sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis potestatem cuiusque
 operis et ianitori praecipiat ut vigilet³⁵ vigilate ergo nescitis enim quando dominus domus veniat
 sero an media nocte an galli cantu an mane³⁶ ne cum venerit repente inveniat vos dormientes
 37 quod autem vobis dico omnibus dico vigilate

Chapter 14

1 erat autem pascha et azyma post biduum et quaerebant summi sacerdotes et scribae quomodo
 eum dolo tenerent et occiderent² dicebant enim non in die festo ne forte tumultus fieret populi

3 et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi et recumberet venit mulier habens alabastrum
 unguenti nardi spicati pretiosi et fracto alabastro effudit super caput eius 4 erant autem quidam
 indigne ferentes intra semet ipsos et dicentes ut quid perditio ista unguenti facta est 5 poterat enim
 unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari pauperibus et fremebant in eam 6 Iesus
 autem dixit sinite eam quid illi molesti estis bonum opus operata est in me 7 semper enim pauperes
 habetis vobiscum et cum volueritis potestis illis benefacere me autem non semper habetis 8 quod
 habuit haec fecit praevenit unguere corpus meum in sepulturam 9 amen dico vobis ubicumque
 praedicatum fuerit evangelium istud in universum mundum et quod fecit haec narrabitur in memoriam
 eius 10 et Iudas Scariotis unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes ut proderet eum illis 11 qui
 audientes gavisus sunt et promiserunt ei pecuniam se daturos et quaerebat quomodo illum oportune
 traderet 12 et primo die azymorum quando pascha immolabant dicunt ei discipuli quo vis eamus
 et paremus tibi ut manduces pascha 13 et mittit duos ex discipulis suis et dicit eis ite in civitatem
 et occurret vobis homo lagenam aquae baiulans sequimini eum 14 et quocumque introierit dicite
 domino domus quia magister dicit ubi est refectio mea ubi pascha cum discipulis meis manducem
 15 et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum et illic parate nobis 16 et abierunt discipuli
 eius et venerunt in civitatem et invenerunt sicut dixerat illis et praeparaverunt pascha 17 vespere
 autem facto venit cum duodecim 18 et discumbentibus eis et manducantibus ait Iesus amen dico
 vobis quia unus ex vobis me tradet qui manducat mecum 19 at illi coeperunt contristari et dicere
 ei singillatim numquid ego 20 qui ait illis unus ex duodecim qui intinguit mecum in catino 21 et
 Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo vae autem homini illi per quem Filius hominis
 traditur bonum ei si non esset natus homo ille 22 et manducantibus illis accepit Iesus panem et
 benedicens fregit et dedit eis et ait sumite hoc est corpus meum 23 et accepto calice gratias agens
 dedit eis et biberunt ex illo omnes 24 et ait illis hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis
 effunditur 25 amen dico vobis quod iam non bibam de genimine vitis usque in diem illum cum
 illud bibam novum in regno Dei 26 et hymno dicto exierunt in montem Olivarum 27 et ait eis Iesus
 omnes scandalizabimini in nocte ista quia scriptum est percutiam pastorem et dispergentur oves
 28 sed posteaquam resurrexero praecedam vos in Galilaeam 29 Petrus autem ait ei et si omnes

scandalizati fuerint sed non ego ³⁰ et ait illi Iesus amen dico tibi quia tu hodie in nocte hac priusquam
 bis gallus vocem dederit ter me es negaturus ³¹ at ille amplius loquebatur et si oportuerit me simul
 conmori tibi non te negabo similiter autem et omnes dicebant ³² et veniunt in praedium cui nomen
 Gethsemani et ait discipulis suis sedete hic donec orem ³³ et adsumit Petrum et Iacobum et Iohannem
 secum et coepit pavere et taedere ³⁴ et ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic
 et vigilate ³⁵ et cum processisset paululum procidit super terram et orabat ut si fieri posset transiret
 ab eo hora ³⁶ et dixit Abba Pater omniaabilia tibi sunt transfer calicem hunc a me sed non
 quod ego volo sed quod tu ³⁷ et venit et invenit eos dormientes et ait Petro Simon dormis non
 potuisti una hora vigilare ³⁸ vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus
 caro vero infirma ³⁹ et iterum abiens oravit eundem sermonem dicens ⁴⁰ et reversus denuo invenit
 eos dormientes erant enim oculi illorum ingravati et ignorabant quid responderent ei ⁴¹ et venit
 tertio et ait illis dormite iam et requiescite sufficit venit hora ecce traditur Filius hominis in manus
 peccatorum ⁴² surgite eamus ecce qui me tradit prope est ⁴³ et adhuc eo loquente venit Iudas
 Scarioth unus ex duodecim et cum illo turba cum gladiis et lignis a summis sacerdotibus et a scribis
 et a senioribus ⁴⁴ dederat autem traditor eius signum eis dicens quemcumque osculatus fuero ipse
 est tenete eum et ducite ⁴⁵ et cum venisset statim accedens ad eum ait rabbi et osculatus est eum
⁴⁶ at illi manus iniecerunt in eum et tenuerunt eum ⁴⁷ unus autem quidam de circumstantibus
 educens gladium percussit servum summi sacerdotis et amputavit illi auriculam ⁴⁸ et respondens
 Iesus ait illis tamquam ad latronem existis cum gladiis et lignis comprehendere me ⁴⁹ cotidie eram
 apud vos in templo docens et non me tenuistis sed ut adimpleantur scripturae ⁵⁰ tunc discipuli eius
 relinquentes eum omnes fugerunt ⁵¹ adolescens autem quidam sequebatur illum amictus sindone
 super nudo et tenuerunt eum ⁵² at ille reiecta sindone nudus profugit ab eis ⁵³ et adduxerunt Iesum
 ad summum sacerdotem et conveniunt omnes sacerdotes et scribae et seniores ⁵⁴ Petrus autem a
 longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis et sedebat cum ministris et calefaciebat
 se ad ignem ⁵⁵ summi vero sacerdotes et omne concilium quaerebant adversum Iesum testimonium
 ut eum morti traderent nec inveniebant ⁵⁶ multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum

et convenientia testimonia non erant ⁵⁷ et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversus
 eum dicentes ⁵⁸ quoniam nos audivimus eum dicentem ego dissolvam templum hoc manufactum
 et per triduum aliud non manufactum aedificabo ⁵⁹ et non erat conveniens testimonium illorum
⁶⁰ et exurgens summus sacerdos in medium interrogavit Iesum dicens non respondes quicquam
 ad ea quae tibi obiciuntur ab his ⁶¹ ille autem tacebat et nihil respondit rursum summus sacerdos
 interrogabat eum et dicit ei tu es Christus Filius Benedicti ⁶² Iesus autem dixit illi ego sum et
 videbitis Filium hominis a dextris sedentem Virtutis et venientem cum nubibus caeli ⁶³ summus
 autem sacerdos scindens vestimenta sua ait quid adhuc desideramus testes ⁶⁴ audistis blasphemiam
 quid vobis videtur qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis ⁶⁵ et coeperunt quidam
 conspuere eum et velare faciem eius et colaphis eum caedere et dicere ei prophetiza et ministri
 alapis eum caedebant ⁶⁶ et cum esset Petrus in atrio deorsum venit una ex ancillis summi sacerdotis
⁶⁷ et cum vidisset Petrum calefacientem se aspiciens illum ait et tu cum Iesu Nazareno eras ⁶⁸ at
 ille negavit dicens neque scio neque novi quid dicas et exiit foras ante atrium et gallus cantavit
⁶⁹ rursus autem cum vidisset illum ancilla coepit dicere circumstantibus quia hic ex illis est ⁷⁰ at
 ille iterum negavit et post pusillum rursus qui adstabant dicebant Petro vere ex illis es nam et
⁷¹ Galilaeus es ⁷¹ ille autem coepit anathematizare et iurare quia nescio hominem istum quem dicitis
⁷² et statim iterum gallus cantavit et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus priusquam
 gallus cantet bis ter me negabis et coepit flere

Chapter 15

¹ et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus et scribis et universo
 concilio vincientes Iesum duxerunt et tradiderunt Pilato ² et interrogavit eum Pilatus tu es rex
 Iudaeorum at ille respondens ait illi tu dicis ³ et accusabant eum summi sacerdotes in multis ⁴ Pilatus
 autem rursus interrogavit eum dicens non respondes quicquam vide in quantis te accusant ⁵ Iesus
 autem amplius nihil respondit ita ut miraretur Pilatus ⁶ per diem autem festum dimittere solebat
 illis unum ex vinctis quemcumque petissent ⁷ erat autem qui dicebatur Barabbas qui cum seditiosis

erat vinctus qui in seditione fecerant homicidium⁸ et cum ascendisset turba coepit rogare sicut
 semper faciebat illis⁹ Pilatus autem respondit eis et dixit vultis dimittam vobis regem Iudaeorum
 10 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes¹¹ pontifices autem
 concitaverunt turbam ut magis Barabban dimitteret eis¹² Pilatus autem iterum respondens ait illis
 quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum¹³ at illi iterum clamaverunt crucifige eum¹⁴ Pilatus vero
 dicebat eis quid enim mali fecit at illi magis clamabant crucifige eum¹⁵ Pilatus autem volens
 populo satisfacere dimisit illis Barabban et tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur¹⁶ milites
 autem duxerunt eum intro in atrium praetorii et convocant totam cohortem¹⁷ et induunt eum
 purpuram et inponunt ei plectentes spineam coronam¹⁸ et coeperunt salutare eum have rex
 Iudaeorum¹⁹ et percutiebant caput eius harundine et conspuebant eum et ponentes genua adorabant
 eum²⁰ et postquam inluserunt ei exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis et
 educunt illum ut crucifigerent eum²¹ et angariaverunt praetereuntem quempiam Simonem Cyreneum
 venientem de villa patrem Alexandri et Rufi ut tolleret crucem eius²² et perducunt illum in Golgotha
 locum quod est interpretatum Calvariae locus²³ et dabant ei bibere murratum vinum et non accepit
 24 et crucifigentes eum diviserunt vestimenta eius mittentes sortem super eis quis quid tolleret
 25 erat autem hora tertia et crucifixerunt eum²⁶ et erat titulus causae eius inscriptus rex Iudaeorum
 27 et cum eo crucifigunt duos latrones unum a dextris et alium a sinistris eius²⁸ et adimpleta est
 scriptura quae dicit et cum iniquis reputatus est²⁹ et praetereuntes blasphemabant eum moventes
 capita sua et dicentes va qui destruit templum et in tribus diebus aedificat³⁰ salvum fac temet
 ipsum descendens de cruce³¹ similiter et summi sacerdotes ludentes ad alterutrum cum scribis
 dicebant alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere³² Christus rex Israhel descendat
 nunc de cruce ut videamus et credamus et qui cum eo crucifixi erant conviciabantur ei³³ et facta
 hora sexta tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam³⁴ et hora nona exclamavit
 Iesus voce magna dicens Heloi Heloi lama sabachthani quod est interpretatum Deus meus Deus
 meus ut quid dereliquisti me³⁵ et quidam de circumstantibus audientes dicebant ecce Heliam vocat

36 currens autem unus et implens spongiam aceto circumponensque calamo potum dabat ei dicens
 37 sinite videamus si veniat Helias ad deponendum eum Iesus autem emissa voce magna exspiravit
 38 et velum templi scissum est in duo a sursum usque deorsum 39 videns autem centurio qui ex
 40 adverso stabat quia sic clamans exspirasset ait vere homo hic Filius Dei erat erant autem et
 mulieres de longe aspicientes inter quas et Maria Magdalene et Maria Iacobi minoris et Ioseph
 41 mater et Salome et cum esset in Galilaea sequebantur eum et ministrabant ei et aliae multae
 42 quae simul cum eo ascenderant Hierosolyma et cum iam sero esset factum quia erat parasceve
 43 quod est ante sabbatum venit Ioseph ab Arimathia nobilis decurio qui et ipse erat expectans
 44 regnum Dei et audacter introiit ad Pilatum et petiit corpus Iesu Pilatus autem mirabatur si iam
 45 obisset et accersito centurione interrogavit eum si iam mortuus esset et cum cognovisset a
 46 centurione donavit corpus Ioseph Ioseph autem mercatus sindonem et deponens eum involvit
 sindone et posuit eum in monumento quod erat excisum de petra et advolvit lapidem ad ostium
 47 monumenti Maria autem Magdalene et Maria Ioseph aspiciebant ubi poneretur

Chapter 16

1 et cum transisset sabbatum Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata ut
 2 venientes unguerent eum et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole
 3 et dicebant ad invicem quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti 4 et respicientes vident
 5 revolutum lapidem erat quippe magnus valde et introeuntes in monumento viderunt iuvenem
 6 sedentem in dextris coopertum stola candida et obstipuerunt qui dicit illis nolite expavescere
 7 Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum surrexit non est hic ecce locus ubi posuerunt eum sed ite
 et dicite discipulis eius et Petro quia praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis sicut dixit vobis
 8 at illae exeuntes fugerunt de monumento invaserat enim eas tremor et pavor et nemini quicquam
 9 dixerunt timebant enim surgens autem mane prima sabbati apparuit primo Mariae Magdalene
 10 de qua eiecerat septem daemonia illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant lugentibus et

¹¹ flentibus et illi audientes quia viveret et visus esset ab ea non crediderunt ¹² post haec autem
¹³ duobus ex eis ambulatibus ostensus est in alia effigie euntibus in villam et illi euntes nuntiaverunt
¹⁴ ceteris nec illis crediderunt novissime recumbentibus illis undecim apparuit et exprobravit
 incredulitatem illorum et duritiam cordis quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant
¹⁵ et dixit eis euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae ¹⁶ qui crediderit
 et baptizatus fuerit salvus erit qui vero non crediderit condemnabitur ¹⁷ signa autem eos qui
¹⁸ crediderint haec sequentur in nomine meo daemonia eicient linguis loquentur novis serpentes
 tollent et si mortiferum quid biberint non eos nocebit super aegrotos manus inponent et bene
¹⁹ habebunt et Dominus quidem postquam locutus est eis adsumptus est in caelum et sedit a dextris
 Dei

Luke

Chapter 1

¹ quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem quae in nobis completae sunt rerum
² sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis ³ visum est et mihi
 adsecuto a principio omnibus diligenter ex ordine tibi scribere optime Theophile ⁴ ut cognoscas
 eorum verborum de quibus eruditus es veritatem ⁵ fuit in diebus Herodis regis Iudaeae sacerdos
 quidam nomine Zaccharias de vice Abia et uxor illi de filiabus Aaron et nomen eius Elisabeth
⁶ erant autem iusti ambo ante Deum incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus Domini
⁷ sine querella et non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis et ambo processissent in diebus
⁸ suis factum est autem cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum ⁹ secundum
 consuetudinem sacerdotii sorte exiit ut incensum poneret ingressus in templum Domini ¹⁰ et omnis
 multitudo erat populi orans foris hora incensi ¹¹ apparuit autem illi angelus Domini stans a dextris
¹² altaris incensi et Zaccharias turbatus est videns et timor inruit super eum ¹³ ait autem ad illum
 angelus ne timeas Zaccharia quoniam exaudita est deprecatio tua et uxor tua Elisabeth pariet tibi
¹⁴ filium et vocabis nomen eius Iohannem et erit gaudium tibi et exultatio et multi in nativitate

15
 eius gaudebunt erit enim magnus coram Domino et vinum et sicera non bibet et Spiritu Sancto
 16
 replebitur adhuc ex utero matris suae et multos filiorum Israhel convertet ad Dominum Deum
 17
 ipsorum et ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Heliae ut convertat corda patrum in
 18
 filios et incredibiles ad prudentiam iustorum parare Domino plebem perfectam et dixit Zaccharias
 19
 ad angelum unde hoc sciam ego enim sum senex et uxor mea processit in diebus suis et respondens
 angelus dixit ei ego sum Gabrihel qui adsto ante Deum et missus sum loqui ad te et haec tibi
 20
 evangelizare et ecce eris tacens et non poteris loqui usque in diem quo haec fiant pro eo quod
 21
 non credidisti verbis meis quae implebuntur in tempore suo et erat plebs expectans Zacchariam
 22
 et mirabantur quod tardaret ipse in templo egressus autem non poterat loqui ad illos et cognoverunt
 23
 quod visionem vidisset in templo et ipse erat innuens illis et permansit mutus et factum est ut
 24
 impleti sunt dies officii eius abiit in domum suam post hos autem dies concepit Elisabeth uxor
 25
 eius et occultabat se mensibus quinque dicens quia sic mihi fecit Dominus in diebus quibus
 26
 respexit auferre obprobrium meum inter homines in mense autem sexto missus est angelus
 27
 Gabrihel a Deo in civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth ad virginem desponsatam viro cui
 28
 nomen erat Ioseph de domo David et nomen virginis Maria et ingressus angelus ad eam dixit
 29
 have gratia plena Dominus tecum benedicta tu in mulieribus quae cum vidisset turbata est in
 30
 sermone eius et cogitabat qualis esset ista salutatio et ait angelus ei ne timeas Maria invenisti
 31
 enim gratiam apud Deum ecce concipies in utero et paries filium et vocabis nomen eius Iesum
 32
 hic erit magnus et Filius Altissimi vocabitur et dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius
 33
 et regnabit in domo Iacob in aeternum et regni eius non erit finis dixit autem Maria ad angelum
 34
 quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco et respondens angelus dixit ei Spiritus Sanctus
 35
 superveniet in te et virtus Altissimi obumbrabit tibi ideoque et quod nascetur sanctum vocabitur
 36
 Filius Dei et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senecta sua et hic mensis est
 37
 sextus illi quae vocatur sterilis quia non erit impossibile apud Deum omne verbum dixit autem
 38
 Maria ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum et discessit ab illa angelus exurgens
 39
 autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione in civitatem Iuda et intravit in
 40

domum Zacchariae et salutavit Elisabeth ⁴¹ et factum est ut audivit salutationem Mariae Elisabeth
 exultavit infans in utero eius et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth ⁴² et exclamavit voce magna
 et dixit benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus ventris tui ⁴³ et unde hoc mihi ut veniat
 mater Domini mei ad me ⁴⁴ ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis exultavit
 in gaudio infans in utero meo ⁴⁵ et beata quae credidit quoniam perficientur ea quae dicta sunt ei
 a Domino ⁴⁶ et ait Maria magnificat anima mea Dominum ⁴⁷ et exultavit spiritus meus in Deo
 salutari meo ⁴⁸ quia respexit humilitatem ancillae suae ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
 generationes ⁴⁹ quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius ⁵⁰ et misericordia eius
 in progenies et progenies timentibus eum ⁵¹ fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente
 cordis sui ⁵² deposuit potentes de sede et exaltavit humiles ⁵³ esurientes implevit bonis et divites
 dimisit inanes ⁵⁴ suscepit Israhel puerum suum memorari misericordiae ⁵⁵ sicut locutus est ad
 patres nostros Abraham et semini eius in saecula ⁵⁶ mansit autem Maria cum illa quasi mensibus
 tribus et reversa est in domum suam ⁵⁷ Elisabeth autem impletum est tempus pariendi et peperit
 filium ⁵⁸ et audierunt vicini et cognati eius quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum
 illa et congratulabantur ei ⁵⁹ et factum est in die octavo venerunt circumcidere puerum et vocabant
 eum nomine patris eius Zacchariam ⁶⁰ et respondens mater eius dixit nequaquam sed vocabitur
 Iohannes ⁶¹ et dixerunt ad illam quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine
⁶² innuebant autem patri eius quem vellet vocari eum ⁶³ et postulans pugillarem scripsit dicens
 Iohannes est nomen eius et mirati sunt universi ⁶⁴ apertum est autem ilico os eius et lingua eius et
 loquebatur benedicens Deum ⁶⁵ et factus est timor super omnes vicinos eorum et super omnia
 montana Iudaeae divulgabantur omnia verba haec ⁶⁶ et posuerunt omnes qui audierant in corde
 suo dicentes quid putas puer iste erit etenim manus Domini erat cum illo ⁶⁷ et Zaccharias pater
 eius impletus est Spiritu Sancto et prophetavit dicens ⁶⁸ benedictus Deus Israhel quia visitavit et
 fecit redemptionem plebi suae ⁶⁹ et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui ⁷⁰ sicut
 locutus est per os sanctorum qui a saeculo sunt prophetarum eius ⁷¹ salutem ex inimicis nostris et

de manu omnium qui oderunt nos ⁷² ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari
 testamenti sui sancti ⁷³ iusiurandum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum ⁷⁴ daturum se nobis
 ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi ⁷⁵ in sanctitate et iustitia coram
 ipso omnibus diebus nostris ⁷⁶ et tu puer propheta Altissimi vocaberis praeibis enim ante faciem
 Domini parare vias eius ⁷⁷ ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum
 eorum ⁷⁸ per viscera misericordiae Dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto ⁷⁹ inluminare
 his qui in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigendos pedes nostros in viam pacis ⁸⁰ puer
 autem crescebat et confortabatur spiritu et erat in deserto usque in diem ostensionis suae ad Israhel

Chapter 2

¹ factum est autem in diebus illis exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus
 orbis ² haec descriptio prima facta est praeside Syriae Cyrino ³ et ibant omnes ut profiterentur
 singuli in suam civitatem ⁴ ascendit autem et Ioseph a Galilaea de civitate Nazareth in Iudaeam
 civitatem David quae vocatur Bethleem eo quod esset de domo et familia David ⁵ ut profiteretur
 cum Maria desponsata sibi uxore praegnate ⁶ factum est autem cum essent ibi impleti sunt dies ut
 pareret ⁷ et peperit filium suum primogenitum et pannis eum involvit et reclinavit eum in praesepio
 quia non erat eis locus in diversorio ⁸ et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes
 vigiliis noctis supra gregem suum ⁹ et ecce angelus Domini stetit iuxta illos et claritas Dei
 circumfulsit illos et timuerunt timore magno ¹⁰ et dixit illis angelus nolite timere ecce enim
 evangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo ¹¹ quia natus est vobis hodie salvator
 qui est Christus Dominus in civitate David ¹² et hoc vobis signum invenietis infantem pannis
 involutum et positum in praesepio ¹³ et subito facta est cum angelo multitudo militiae caelestis
 laudantium Deum et dicentium ¹⁴ gloria in altissimis Deo et in terra pax in hominibus bonae
 voluntatis ¹⁵ et factum est ut discesserunt ab eis angeli in caelum pastores loquebantur ad invicem
 transeamus usque Bethleem et videamus hoc verbum quod factum est quod fecit Dominus et ostendit

¹⁶
 nobis et venerunt festinantes et invenerunt Mariam et Ioseph et infantem positum in praesepio
¹⁷ videntes autem cognoverunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc ¹⁸ et omnes qui audierunt
¹⁹ mirati sunt et de his quae dicta erant a pastoribus ad ipsos Maria autem conservabat omnia verba
²⁰ haec conferens in corde suo et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus
²¹ quae audierant et viderant sicut dictum est ad illos et postquam consummati sunt dies octo ut
 circumcideretur vocatum est nomen eius Iesus quod vocatum est ab angelo priusquam in utero
²² conciperetur et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Mosi tulerunt illum
²³ in Hierusalem ut sisterent eum Domino sicut scriptum est in lege Domini quia omne masculinum
²⁴ adaperiens vulvam sanctum Domino vocabitur et ut darent hostiam secundum quod dictum est
²⁵ in lege Domini par turturum aut duos pullos columbarum et ecce homo erat in Hierusalem cui
 nomen Symeon et homo iste iustus et timoratus expectans consolationem Israhel et Spiritus Sanctus
²⁶ erat in eo et responsum acceperat ab Spiritu Sancto non visurum se mortem nisi prius videret
²⁷ Christum Domini et venit in Spiritu in templum et cum inducerent puerum Iesum parentes eius
²⁸ ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo et ipse accepit eum in ulnas suas et benedixit
²⁹ Deum et dixit nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace ³⁰ quia
³¹ viderunt oculi mei salutare tuum quod parasti ante faciem omnium populorum ³² lumen ad
³³ revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israhel et erat pater eius et mater mirantes super
³⁴ his quae dicebantur de illo et benedixit illis Symeon et dixit ad Mariam matrem eius ecce positus
³⁵ est hic in ruinam et resurrectionem multorum in Israhel et in signum cui contradicetur et tuam
³⁶ ipsius animam pertransiet gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes et erat Anna
 prophetissa filia Phanuhel de tribu Aser haec processerat in diebus multis et vixerat cum viro suo
³⁷ annis septem a virginitate sua et haec vidua usque ad annos octoginta quattuor quae non discedebat
³⁸ de templo ieiuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die et haec ipsa hora superveniens
³⁹ confitebatur Domino et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Hierusalem
 et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini reversi sunt in Galilaeam in civitatem suam
⁴⁰ Nazareth puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia et gratia Dei erat in illo et
⁴¹ ibant parentes eius per omnes annos in Hierusalem in die sollemni paschae et cum factus esset
⁴²

annorum duodecim ascendentibus illis in Hierosolymam secundum consuetudinem diei festi
 43
 consummatisque diebus cum redirent remansit puer Iesus in Hierusalem et non cognoverunt
 44
 parentes eius existimantes autem illum esse in comitatu venerunt iter diei et requirebant eum
 45
 inter cognatos et notos et non inuenientes regressi sunt in Hierusalem requirentes eum 46
 et factum est post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum audientem illos
 47
 et interrogantem stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentia et responsis eius
 48
 et videntes admirati sunt et dixit mater eius ad illum fili quid fecisti nobis sic ecce pater tuus et
 49
 ego dolentes quaerebamus te et ait ad illos quid est quod me quaerebatis nesciebatis quia in his
 50
 quae Patris mei sunt oportet me esse et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad illos
 51
 et descendit cum eis et venit Nazareth et erat subditus illis et mater eius conservabat omnia verba
 52
 haec in corde suo et Iesus proficiebat sapientia aetate et gratia apud Deum et homines

Chapter 3

1
 anno autem quintodecimo imperii Tiberii Caesaris procurante Pontio Pilato Iudaeam tetrarcha
 autem Galilaeae Herode Philippo autem fratre eius tetrarcha Itureae et Trachonitidis regionis et
 2
 Lysania Abilinae tetrarcha sub principibus sacerdotum Anna et Caiapha factum est verbum Dei
 3
 super Iohannem Zacchariae filium in deserto et venit in omnem regionem Iordanis praedicans
 4
 baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum sicut scriptum est in libro sermonum Esaiae
 5
 prophetae vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius omnis vallis
 implebitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in directa et aspera in vias planas
 6
 et videbit omnis caro salutare Dei 7
 dicebat ergo ad turbas quae exiebant ut baptizarentur ab ipso
 8
 genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira facite ergo fructus dignos paenitentiae
 et ne coeperitis dicere patrem habemus Abraham dico enim vobis quia potest Deus de lapidibus
 9
 istis suscitare filios Abrahae iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor
 10
 non faciens fructum exciditur et in ignem mittitur et interrogabant eum turbae dicentes quid
 11
 ergo faciemus respondens autem dicebat illis qui habet duas tunicas det non habenti et qui habet

12
 escas similiter faciat venerunt autem et publicani ut baptizarentur et dixerunt ad illum magister
 13
 quid faciemus at ille dixit ad eos nihil amplius quam quod constitutum est vobis faciatis
 14
 interrogabant autem eum et milites dicentes quid faciemus et nos et ait illis neminem concutiatis
 15
 neque calumniam faciatis et contenti estote stipendiis vestris existimante autem populo et
 16
 cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne ne forte ipse esset Christus respondit Iohannes
 dicens omnibus ego quidem aqua baptizo vos venit autem fortior me cuius non sum dignus solvere
 17
 corrigiam calciamentorum eius ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni cuius ventilabrum
 in manu eius et purgabit aream suam et congregabit triticum in horreum suum paleas autem comburet
 18
 igni inextinguibili multa quidem et alia exhortans evangelizabat populum Herodes autem
 19
 tetrarcha cum corripere ab illo de Herodiade uxore fratris sui et de omnibus malis quae fecit
 20
 Herodes adiecit et hoc supra omnia et inclusit Iohannem in carcere factum est autem cum
 21
 baptizaretur omnis populus et Iesu baptizato et orante apertum est caelum et descendit Spiritus
 22
 Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de caelo facta est tu es Filius meus dilectus
 23
 in te conplacuit mihi et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph
 24
 qui fuit Heli qui fuit Matthat qui fuit Levi qui fuit Melchi qui fuit Iannae qui fuit Ioseph qui
 25
 fuit Matthathiae qui fuit Amos qui fuit Naum qui fuit Esli qui fuit Naggae qui fuit Maath qui
 26
 fuit Matthathiae qui fuit Semei qui fuit Iosech qui fuit Ioda qui fuit Iohanna qui fuit Resa qui
 27
 fuit Zorobabel qui fuit Salathihel qui fuit Neri qui fuit Melchi qui fuit Addi qui fuit Cosam qui
 28
 fuit Helmadam qui fuit Her qui fuit Iesu qui fuit Eliezer qui fuit Iorim qui fuit Matthat qui fuit
 29
 Levi qui fuit Symeon qui fuit Iuda qui fuit Ioseph qui fuit Iona qui fuit Eliachim qui fuit
 30
 Melea qui fuit Menna qui fuit Matthata qui fuit Nathan qui fuit David qui fuit Iesse qui fuit Obed
 31
 qui fuit Booz qui fuit Salmon qui fuit Naasson qui fuit Aminadab qui fuit Aram qui fuit Esrom
 32
 qui fuit Phares qui fuit Iudae qui fuit Iacob qui fuit Isaac qui fuit Abraham qui fuit Thare qui
 33
 fuit Nachor qui fuit Seruch qui fuit Ragau qui fuit Phalec qui fuit Eber qui fuit Sale qui fuit
 34
 Cainan qui fuit Arfaxat qui fuit Sem qui fuit Noe qui fuit Lamech qui fuit Mathusalae qui fuit
 35
 Enoch qui fuit Iared qui fuit Malelehel qui fuit Cainan qui fuit Enos qui fuit Seth qui fuit Adam
 36
 qui fuit Dei
 37
 38

Chapter 4

¹ Iesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est ab Iordane et agebatur in Spiritu in desertum
² diebus quadraginta et temptabatur a diabolo et nihil manducavit in diebus illis et consummatis
³ illis esuriit ⁴ dixit autem illi diabolus si Filius Dei es dic lapidi huic ut panis fiat ⁵ et respondit ad
⁶ illum Iesus scriptum est quia non in pane solo vivet homo sed in omni verbo Dei ⁷ et duxit illum
⁸ diabolus et ostendit illi omnia regna orbis terrae in momento temporis ⁹ et ait ei tibi dabo potestatem
¹⁰ hanc universam et gloriam illorum quia mihi tradita sunt et cui volo do illa ¹¹ tu ergo si adoraveris
¹² coram me erunt tua omnia ¹³ et respondens Iesus dixit illi scriptum est Dominum Deum tuum
¹⁴ adorabis et illi soli servies ¹⁵ et duxit illum in Hierusalem et statuit eum supra pinnam templi et dixit
¹⁶ illi si Filius Dei es mitte te hinc deorsum ¹⁷ scriptum est enim quod angelis suis mandabit de te ut
¹⁸ conservent te ¹⁹ et quia in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum ²⁰ et
²¹ respondens Iesus ait illi dictum est non temptabis Dominum Deum tuum ²² et consummata omni
²³ temptatione diabolus recessit ab illo usque ad tempus ²⁴ et regressus est Iesus in virtute Spiritus
²⁵ in Galilaeam et fama exiit per universam regionem de illo ²⁶ et ipse docebat in synagogis eorum
²⁷ et magnificabatur ab omnibus ²⁸ et venit Nazareth ubi erat nutritus et intravit secundum
²⁹ consuetudinem suam die sabbati in synagogam et surrexit legere ³⁰ et traditus est illi liber prophetae
³¹ Esaiiae et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat ³² Spiritus Domini super me propter
³³ quod unxit me evangelizare pauperibus misit me ³⁴ praedicare captivis remissionem et caecis visum
³⁵ dimittere confractos in remissionem praedicare annum Domini acceptum et diem retributionis ³⁶ et
³⁷ cum plicuisset librum reddidit ministro et sedit et omnium in synagoga oculi erant intendentes in
³⁸ eum ³⁹ coepit autem dicere ad illos quia hodie impleta est haec scriptura in auribus vestris ⁴⁰ et
⁴¹ omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratiae quae procedebant de ore ipsius et
⁴² dicebant nonne hic filius est Ioseph ⁴³ et ait illis utique dicetis mihi hanc similitudinem medice
⁴⁴ cura te ipsum quanta audivimus facta in Capharnaum fac et hic in patria tua ⁴⁵ ait autem amen dico
⁴⁶ vobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua ⁴⁷ in veritate dico vobis multae viduae erant
⁴⁸ in diebus Heliae in Israhel quando clusum est caelum annis tribus et mensibus sex cum facta est

26
 fames magna in omni terra et ad nullam illarum missus est Helias nisi in Sareptha Sidoniae ad
 27
 mulierem viduam et multi leprosi erant in Israhel sub Heliseo propheta et nemo eorum mundatus
 28
 est nisi Neman Syrus et repleti sunt omnes in synagoga ira haec audientes et surrexerunt et
 29
 eiecerunt illum extra civitatem et duxerunt illum usque ad supercilium montis supra quem civitas
 30
 illorum erat aedificata ut praecipitarent eum ipse autem transiens per medium illorum ibat et
 31
 descendit in Capharnaum civitatem Galilaeae ibique docebat illos sabbatis et stupebant in doctrina
 32
 eius quia in potestate erat sermo ipsius et in synagoga erat homo habens daemonium inmundum
 33
 et exclamavit voce magna 34
 34
 dicens sine quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio
 35
 te qui sis Sanctus Dei et increpavit illi Iesus dicens obmutesce et exi ab illo et cum proiecisset
 36
 illum daemonium in medium exiit ab illo nihilque illum nocuit et factus est pavor in omnibus
 et conloquebantur ad invicem dicentes quod est hoc verbum quia in potestate et virtute imperat
 37
 38
 inmundis spiritibus et exeunt et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis surgens
 39
 autem de synagoga introivit in domum Simonis socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus
 et rogaverunt illum pro ea et stans super illam imperavit feбри et dimisit illam et continuo surgens
 40
 ministrabat illis cum sol autem occidisset omnes qui habebant infirmos variis languoribus
 41
 ducebant illos ad eum at ille singulis manus inponens curabat eos exiebant autem etiam daemonia
 a multis clamantia et dicentia quia tu es Filius Dei et increpans non sinebat ea loqui quia sciebant
 42
 ipsum esse Christum facta autem die egressus ibat in desertum locum et turbae requirebant eum
 43
 et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis quibus ille ait quia et aliis
 44
 civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei quia ideo missus sum et erat praedicans in
 synagogis Galilaeae

Chapter 5

1
 factum est autem cum turbae inruerent in eum ut audirent verbum Dei et ipse stabat secus
 2
 stagnum Gennesareth et vidit duas naves stantes secus stagnum piscaiores autem descenderant
 3
 et lavabant retia ascendens autem in unam navem quae erat Simonis rogavit eum a terra reducere

pusillum et sedens docebat de navicula turbas ⁴ ut cessavit autem loqui dixit ad Simonem duc in
 altum et laxate retia vestra in capturam ⁵ et respondens Simon dixit illi praeceptor per totam noctem
 laborantes nihil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete ⁶ et cum hoc fecissent concluserunt piscium
 multitudinem copiosam rumpebatur autem rete eorum ⁷ et annuerunt sociis qui erant in alia navi
 ut venirent et adiuverent eos et venerunt et impleverunt ambas naviculas ita ut mergerentur ⁸ quod
 cum videret Simon Petrus procidit ad genua Iesu dicens exi a me quia homo peccator sum Domine
⁹ stupor enim circumdederat eum et omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant
¹⁰ similiter autem Iacobum et Iohannem filios Zebedaei qui erant socii Simonis et ait ad Simonem
 Iesus noli timere ex hoc iam homines eris capiens ¹¹ et subductis ad terram navibus relictis omnibus
¹² secuti sunt illum et factum est cum esset in una civitatum et ecce vir plenus lepra et videns Iesum
 et procidens in faciem rogavit eum dicens Domine si vis potes me mundare ¹³ et extendens manum
¹⁴ tetigit illum dicens volo mundare et confestim lepra discessit ab illo et ipse praecepit illi ut
 nemini diceret sed vade ostende te sacerdoti et offer pro emundatione tua sicut praecepit Moses in
¹⁵ testimonium illis perambulabat autem magis sermo de illo et conveniebant turbae multae ut
 audirent et curarentur ab infirmitatibus suis ¹⁶ ipse autem secedebat in deserto et orabat ¹⁷ et factum
 est in una dierum et ipse sedebat docens et erant Pharisei sedentes et legis doctores qui venerant
¹⁸ ex omni castello Galilaeae et Iudaeae et Hierusalem et virtus erat Domini ad sanandum eos et
 ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus et quaerebant eum inferre et ponere ante
¹⁹ eum et non invenientes qua parte illum inferrent prae turba ascenderunt supra tectum per tegulas
²⁰ submiserunt illum cum lecto in medium ante Iesum quorum fidem ut vidit dixit homo remittuntur
²¹ tibi peccata tua et coeperunt cogitare scribae et Pharisei dicentes quis est hic qui loquitur
²² blasphemias quis potest dimittere peccata nisi solus Deus ut cognovit autem Iesus cogitationes
²³ eorum respondens dixit ad illos quid cogitatis in cordibus vestris quid est facilius dicere
²⁴ dimittuntur tibi peccata an dicere surge et ambula ut autem sciatis quia Filius hominis potestatem
²⁵ tuam et confestim surgens coram illis tulit in quo iacebat et abiit in domum suam magnificans
²⁶ Deum et stupor adprehendit omnes et magnificabant Deum et repleti sunt timore dicentes quia

vidimus mirabilia hodie ²⁷ et post haec exiit et vidit publicanum nomine Levi sedentem ad teloneum
 et ait illi sequere me ²⁸ et relictis omnibus surgens secutus est eum ²⁹ et fecit ei convivium magnum
 Levi in domo sua et erat turba multa publicanorum et aliorum qui cum illis erant discumbentes
³⁰ et murmurabant Pharisei et scribae eorum dicentes ad discipulos eius quare cum publicanis et
 peccatoribus manducatis et bibitis ³¹ et respondens Iesus dixit ad illos non egent qui sani sunt
 medico sed qui male habent ³² non veni vocare iustos sed peccatores in paenitentiam ³³ at illi
 dixerunt ad eum quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter et obsecrationes faciunt similiter et
 Phariseorum tui autem edunt et bibunt ³⁴ quibus ipse ait numquid potestis filios sponsi dum cum
 illis est sponsus facere ieiunare ³⁵ venient autem dies et cum ablatu fuerit ab illis sponsus tunc
 ieiunabunt in illis diebus ³⁶ dicebat autem et similitudinem ad illos quia nemo commissuram a
 vestimento novo inmittit in vestimentum vetus alioquin et novum rumpit et veteri non convenit
 commissura a novo ³⁷ et nemo mittit vinum novum in utres veteres alioquin rumpet vinum novum
 utres et ipsum effundetur et utres peribunt ³⁸ sed vinum novum in utres novos mittendum est et
 utraque conservantur ³⁹ et nemo bibens vetus statim vult novum dicit enim vetus melius est

Chapter 6

¹ factum est autem in sabbato secundoprmo cum transiret per sata vellebant discipuli eius spicas
 et manducabant confricantes manibus ² quidam autem Phariseorum dicebant illis quid facitis quod
 non licet in sabbatis ³ et respondens Iesus ad eos dixit nec hoc legistis quod fecit David cum esurisset
 ipse et qui cum eo erant ⁴ quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis sumpsit et
 manducavit et dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus ⁵ et
 dicebat illis quia dominus est Filius hominis etiam sabbati ⁶ factum est autem et in alio sabbato ut
 intraret in synagogam et doceret et erat ibi homo et manus eius dextra erat arida ⁷ observabant
 autem scribae et Pharisei si in sabbato curaret ut invenirent accusare illum ⁸ ipse vero sciebat
 cogitationes eorum et ait homini qui habebat manum aridam surge et sta in medium et surgens stetit
⁹ ait autem ad illos Iesus interrogo vos si licet sabbato bene facere an male animam salvam facere

an perdere ¹⁰ et circumspicis omnibus dixit homini extende manum tuam et extendit et restituta
 est manus eius ¹¹ ipsi autem repleti sunt insipientia et conloquebantur ad invicem quidnam facerent
 Iesu ¹² factum est autem in illis diebus exiit in montem orare et erat pernoctans in oratione Dei
¹³ et cum dies factus esset vocavit discipulos suos et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos
 nominavit ¹⁴ Simonem quem cognominavit Petrum et Andream fratrem eius Iacobum et Iohannem
 Philippum et Bartholomeum ¹⁵ Mattheum et Thomam Iacobum Alphei et Simonem qui vocatur
 Zelotes ¹⁶ Iudam Iacobi et Iudam Scarioth qui fuit proditor ¹⁷ et descendens cum illis stetit in loco
 campestri et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab omni Iudaea et Hierusalem et
 maritimae Tyri et Sidonis ¹⁸ qui venerunt ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis et qui
 vexabantur ab spiritibus inmundis curabantur ¹⁹ et omnis turba quaerebant eum tangere quia virtus
 de illo exiebat et sanabat omnes ²⁰ et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat beati pauperes
 quia vestrum est regnum Dei ²¹ beati qui nunc esuritis quia saturabimini beati qui nunc fletis quia
 ridebitis ²² beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et exprobraverint et
 eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis ²³ gaudete in illa die et exultate
 ecce enim merces vestra multa in caelo secundum haec enim faciebant prophetis patres eorum
²⁴ verumtamen vae vobis divitibus quia habetis consolationem vestram ²⁵ vae vobis qui saturati
 estis quia esurietis vae vobis qui ridetis nunc quia lugebitis et flebitis ²⁶ vae cum bene vobis dixerint
 omnes homines secundum haec faciebant prophetis patres eorum ²⁷ sed vobis dico qui auditis
 diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt ²⁸ benedicite maledicentibus vobis orate
 pro calumniantibus vos ²⁹ ei qui te percutit in maxillam praebe et alteram et ab eo qui aufert tibi
 vestimentum etiam tunicam noli prohibere ³⁰ omni autem petenti te tribue et qui aufert quae tua
 sunt ne repetas ³¹ et prout vultis ut faciant vobis homines et vos facite illis similiter ³² et si diligitis
 eos qui vos diligunt quae vobis est gratia nam et peccatores diligentes se diligunt ³³ et si benefeceritis
 his qui vobis benefaciunt quae vobis est gratia siquidem et peccatores hoc faciunt ³⁴ et si mutuum
 dederitis his a quibus speratis recipere quae gratia est vobis nam et peccatores peccatoribus fenerantur
³⁵ ut recipiant aequalia verumtamen diligite inimicos vestros et benefacite et mutuum date nihil
 desperantes et erit merces vestra multa et eritis filii Altissimi quia ipse benignus est super ingratos

et malos ³⁶ estote ergo misericordes sicut et Pater vester misericors est ³⁷ nolite iudicare et non
 iudicabimini nolite condemnare et non condemnabimini dimittite et dimittemini ³⁸ date et dabitur
 vobis mensuram bonam confersam et coagitatam et supereffluentem dabunt in sinum vestrum
 eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetietur vobis ³⁹ dicebat autem illis et similitudinem
 numquid potest caecus caecum ducere nonne ambo in foveam cadent ⁴⁰ non est discipulus super
 magistrum perfectus autem omnis erit sicut magister eius ⁴¹ quid autem vides festucam in oculo
 fratris tui trabem autem quae in oculo tuo est non consideras ⁴² et quomodo potes dicere fratri tuo
 frater sine eiciam festucam de oculo tuo ipse in oculo tuo trabem non videns hypocrita eice primum
 trabem de oculo tuo et tunc perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui ⁴³ non est enim arbor
 bona quae facit fructus malos neque arbor mala faciens fructum bonum ⁴⁴ unaquaeque enim arbor
 de fructu suo cognoscitur neque enim de spinis colligunt ficus neque de rubo vindemiant uvam
⁴⁵ bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum et malus homo de malo profert malum
 ex abundantia enim cordis os loquitur ⁴⁶ quid autem vocatis me Domine Domine et non facitis
 quae dico ⁴⁷ omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos ostendam vobis cui similis
⁴⁸ est similis est homini aedificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamenta supra petram
 inundatione autem facta inlissum est flumen domui illi et non potuit eam movere fundata enim erat
⁴⁹ supra petram qui autem audivit et non fecit similis est homini aedificanti domum suam supra
 terram sine fundamento in quam inlissus est fluuius et continuo concidit et facta est ruina domus
 illius magna

Chapter 7

¹ cum autem implesset omnia verba sua in aures plebis intravit Capharnaum ² centurionis autem
 cuiusdam servus male habens erat moriturus qui illi erat pretiosus ³ et cum audisset de Iesu misit
 ad eum seniores Iudaeorum rogans eum ut veniret et salvaret servum eius ⁴ at illi cum venissent
 ad Iesum rogabant eum sollicitate dicentes ei quia dignus est ut hoc illi praestes ⁵ diligit enim gentem
 nostram et synagogam ipse aedificavit nobis ⁶ Iesus autem ibat cum illis et cum iam non longe
 esset a domo misit ad eum centurio amicos dicens Domine noli vexari non enim dignus sum ut sub

tectum meum intres ⁷ propter quod et me ipsum non sum dignum arbitratus ut venirem ad te sed
 dic verbo et sanabitur puer meus ⁸ nam et ego homo sum sub potestate constitutus habens sub me
 milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit ⁹ quo audito Iesus
 miratus est et conversus sequentibus se turbis dixit amen dico vobis nec in Israhel tantam fidem
 inveni ¹⁰ et reversi qui missi fuerant domum invenerunt servum qui languerat sanum ¹¹ et factum
 est deinceps ibat in civitatem quae vocatur Naim et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa
¹²
 cum autem adpropinquaret portae civitatis et ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suae
 et haec vidua erat et turba civitatis multa cum illa ¹³ quam cum vidisset Dominus misericordia
 motus super ea dixit illi noli flere ¹⁴ et accessit et tetigit loculum hii autem qui portabant steterunt
 et ait adulescens tibi dico surge ¹⁵ et resedit qui erat mortuus et coepit loqui et dedit illum matri
 suae ¹⁶ accepit autem omnes timor et magnificabant Deum dicentes quia propheta magnus surrexit
 in nobis et quia Deus visitavit plebem suam ¹⁷ et exiit hic sermo in universam Iudaeam de eo et
 omnem circa regionem ¹⁸ et nuntiaverunt Iohanni discipuli eius de omnibus his ¹⁹ et convocavit
 duos de discipulis suis Iohannes et misit ad Dominum dicens tu es qui venturus es an alium
 expectamus ²⁰ cum autem venissent ad eum viri dixerunt Iohannes Baptista misit nos ad te dicens
 tu es qui venturus es an alium expectamus ²¹ in ipsa autem hora curavit multos a languoribus et
 plagis et spiritibus malis et caecis multis donavit visum ²² et respondens dixit illis euntes nuntiate
 Iohanni quae vidistis et audistis quia caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt
 mortui resurgunt pauperes evangelizantur ²³ et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in
 me ²⁴ et cum discessissent nuntii Iohannis coepit dicere de Iohanne ad turbas quid existis in desertum
 videre harundinem vento moveri ²⁵ sed quid existis videre hominem mollibus vestimentis indutum
 ecce qui in veste pretiosa sunt et deliciis in domibus regum sunt ²⁶ sed quid existis videre prophetam
 utique dico vobis et plus quam prophetam ²⁷ hic est de quo scriptum est ecce mitto angelum meum
 ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te ²⁸ dico enim vobis maior inter natos mulierum
 propheta Iohanne Baptista nemo est qui autem minor est in regno Dei maior est illo ²⁹ et omnis
 populus audiens et publicani iustificaverunt Deum baptizati baptismo Iohannis ³⁰ Pharisaei autem
 et legis periti consilium Dei spreverunt in semet ipsos non baptizati ab eo ³¹ cui ergo similes dicam

homines generationis huius et cui similes sunt ³² similes sunt pueris sedentibus in foro et loquentibus
 ad invicem et dicentibus cantavimus vobis tibiis et non saltastis lamentavimus et non plorastis
³³ venit enim Iohannes Baptista neque manducans panem neque bibens vinum et dicitis daemonium
³⁴ habet venit Filius hominis manducans et bibens et dicitis ecce homo devorator et bibens vinum
 amicus publicanorum et peccatorum ³⁵ et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis ³⁶ rogabat
 autem illum quidam de Pharisaeis ut manducaret cum illo et ingressus domum Pharisaei discubuit
³⁷ et ecce mulier quae erat in civitate peccatrix ut cognovit quod accubuit in domo Pharisaei adtulit
 alabastrum unguenti ³⁸ et stans retro secus pedes eius lacrimis coepit rigare pedes eius et capillis
 capitis sui tergebat et osculabatur pedes eius et unguento unguebat ³⁹ videns autem Pharisaeus qui
 vocaverat eum ait intra se dicens hic si esset propheta sciret utique quae et qualis mulier quae tangit
 eum quia peccatrix est ⁴⁰ et respondens Iesus dixit ad illum Simon habeo tibi aliquid dicere at ille
 ait magister dic ⁴¹ duo debitores erant cuidam feneratori unus debebat denarios quingentos alius
 quinquaginta ⁴² non habentibus illis unde redderent donavit utrisque quis ergo eum plus diligit
⁴³ respondens Simon dixit aestimo quia is cui plus donavit at ille dixit ei recte iudicasti ⁴⁴ et
 conversus ad mulierem dixit Simoni vides hanc mulierem intravi in domum tuam aquam pedibus
 meis non dedisti haec autem lacrimis rigavit pedes meos et capillis suis tersit ⁴⁵ osculum mihi non
 dedisti haec autem ex quo intravit non cessavit osculari pedes meos ⁴⁶ oleo caput meum non unxisti
 haec autem unguento unxit pedes meos ⁴⁷ propter quod dico tibi remittentur ei peccata multa
 quoniam dilexit multum cui autem minus dimittitur minus diligit ⁴⁸ dixit autem ad illam remittuntur
 tibi peccata ⁴⁹ et coeperunt qui simul accumbebant dicere intra se quis est hic qui etiam peccata
 dimittit ⁵⁰ dixit autem ad mulierem fides tua te salvam fecit vade in pace

Chapter 8

¹ et factum est deinceps et ipse iter faciebat per civitatem et castellum praedicans et evangelizans
 regnum Dei et duodecim cum illo ² et mulieres aliquae quae erant curatae ab spiritibus malignis
 et infirmitatibus Maria quae vocatur Magdalene de qua daemonia septem exierant ³ et Iohanna

uxor Chuza procuratoris Herodis et Susanna et aliae multae quae ministrabant eis de facultatibus
 suis ⁴ cum autem turba plurima conveniret et de civitatibus properarent ad eum dixit per
 similitudinem ⁵ exiit qui seminat seminare semen suum et dum seminat aliud cecidit secus viam
 et conculcatum est et volucres caeli comederunt illud ⁶ et aliud cecidit supra petram et natum aruit
 quia non habebat humorem ⁷ et aliud cecidit inter spinas et simul exortae spinae suffocaverunt illud
⁸ et aliud cecidit in terram bonam et ortum fecit fructum centuplum haec dicens clamabat qui habet
 aures audiendi audiat ⁹ interrogabant autem eum discipuli eius quae esset haec parabola ¹⁰ quibus
 ipse dixit vobis datum est nosse mysterium regni Dei ceteris autem in parabolis ut videntes non
 videant et audientes non intellegant ¹¹ est autem haec parabola semen est verbum Dei ¹² qui autem
 secus viam sunt qui audiunt deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum ne credentes
 salvi fiant ¹³ nam qui supra petram qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum et hii radices
 non habent qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt ¹⁴ quod autem in spinis
 cecidit hii sunt qui audierunt et a sollicitudinibus et divitiis et voluptatibus vitae euntes suffocantur
 et non referunt fructum ¹⁵ quod autem in bonam terram hii sunt qui in corde bono et optimo
 audientes verbum retinent et fructum adferunt in patientia ¹⁶ nemo autem lucernam accendens
 operit eam vaso aut subtus lectum ponit sed supra candelabrum ponit ut intrantes videant lumen
¹⁷ non enim est occultum quod non manifestetur nec absconditum quod non cognoscatur et in palam
 veniat ¹⁸ videte ergo quomodo auditis qui enim habet dabitur illi et quicumque non habet etiam
 quod putat se habere auferetur ab illo ¹⁹ venerunt autem ad illum mater et fratres eius et non poterant
 adire ad eum prae turba ²⁰ et nuntiatum est illi mater tua et fratres tui stant foris volentes te videre
²¹ qui respondens dixit ad eos mater mea et fratres mei hii sunt qui verbum Dei audiunt et faciunt
²² factum est autem in una dierum et ipse ascendit in naviculam et discipuli eius et ait ad illos
 transfretemus trans stagnum et ascenderunt ²³ navigantibus autem illis obdormiit et descendit
 procella venti in stagnum et conplebantur et periclitabantur ²⁴ accedentes autem suscitaverunt eum
 dicentes praeceptor perimus at ille surgens increpavit ventum et tempestatem aquae et cessavit et
 facta est tranquillitas ²⁵ dixit autem illis ubi est fides vestra qui timentes mirati sunt dicentes ad
 invicem quis putas hic est quia et ventis imperat et mari et oboediunt ei ²⁶ enavigaverunt autem

ad regionem Gerasenorum quae est contra Galilaeam ²⁷ et cum egressus esset ad terram occurrit
 illi vir quidam qui habebat daemonium iam temporibus multis et vestimento non induebatur neque
 in domo manebat sed in monumentis ²⁸ is ut vidit Iesum procidit ante illum et exclamans voce
 magna dixit quid mihi et tibi est Iesu Fili Dei altissimi obsecro te ne me torqueas ²⁹ praecipiebat
 enim spiritui in mundo ut exiret ab homine multis enim temporibus arripiebat illum et vinciebatur
 catenis et conpedibus custoditus et ruptis vinculis agebatur a daemonio in deserta ³⁰ interrogavit
 autem illum Iesus dicens quod tibi nomen est at ille dixit Legio quia intraverunt daemonia multa
 in eum ³¹ et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent ³² erat autem ibi grex porcorum
 multorum pascentium in monte et rogabant eum ut permitteret eos in illos ingredi et permisit illos
³³ exierunt ergo daemonia ab homine et intraverunt in porcos et impetu abiit grex per praeceps in
 stagnum et suffocatus est ³⁴ quod ut viderunt factum qui pascebant fugerunt et nuntiaverunt in
 civitatem et in villas ³⁵ exierunt autem videre quod factum est et venerunt ad Iesum et invenerunt
 hominem sedentem a quo daemonia exierant vestitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt
³⁶ nuntiaverunt autem illis et qui viderant quomodo sanus factus esset a Legione ³⁷ et rogaverunt
 illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis quia timore magno tenebantur
 ipse autem ascendens navem reversus est ³⁸ et rogabat illum vir a quo daemonia exierant ut cum
 eo esset dimisit autem eum Iesus dicens ³⁹ redi domum tuam et narra quanta tibi fecit Deus et abiit
 per universam civitatem praedicans quanta illi fecisset Iesus ⁴⁰ factum est autem cum redisset Iesus
 excepit illum turba erant enim omnes expectantes eum ⁴¹ et ecce venit vir cui nomen Iairus et ipse
 princeps synagogae erat et cecidit ad pedes Iesu rogans eum ut intraret in domum eius ⁴² quia filia
 unica erat illi fere annorum duodecim et haec moriebatur et contigit dum iret a turbis conprimebatur
⁴³ et mulier quaedam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim quae in medicos erogaverat omnem
 substantiam suam nec ab ullo potuit curari ⁴⁴ accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius et
 confestim stetit fluxus sanguinis eius ⁴⁵ et ait Iesus quis est qui me tetigit negantibus autem omnibus
 dixit Petrus et qui cum illo erant praeceptor turbae te comprimunt et adfligunt et dicis quis me tetigit
⁴⁶ et dixit Iesus tetigit me aliquis nam ego novi virtutem de me exisse ⁴⁷ videns autem mulier quia
 non latuit tremens venit et procidit ante pedes illius et ob quam causam tetigerit eum indicavit
 coram omni populo et quemadmodum confestim sanata sit ⁴⁸ at ipse dixit illi filia fides tua te
 salvam fecit vade in pace ⁴⁹ adhuc illo loquente venit a principe synagogae dicens ei quia mortua

est filia tua noli vexare illum ⁵⁰ Iesus autem audito hoc verbo respondit patri puellae noli timere
 crede tantum et salva erit ⁵¹ et cum venisset domum non permisit intrare secum quemquam nisi
 Petrum et Iohannem et Iacobum et patrem et matrem puellae ⁵² flebant autem omnes et plangebant
 illam at ille dixit nolite flere non est mortua sed dormit ⁵³ et deridebant eum scientes quia mortua
 esset ⁵⁴ ipse autem tenens manum eius clamavit dicens puella surge ⁵⁵ et reversus est spiritus eius
 et surrexit continuo et iussit illi dari manducare ⁵⁶ et stupuerunt parentes eius quibus praecepit ne
 alicui dicerent quod factum erat

Chapter 9

¹ convocatis autem duodecim apostolis dedit illis virtutem et potestatem super omnia daemonia
 et ut languores curarent ² et misit illos praedicare regnum Dei et sanare infirmos ³ et ait ad illos
 nihil tuleritis in via neque virgam neque peram neque panem neque pecuniam neque duas tunicas
⁴ habeatis et in quamcumque domum intraveritis ibi manete et inde ne exeatis ⁵ et quicumque non
 receperint vos exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium
 supra illos ⁶ egressi autem circumibant per castella evangelizantes et curantes ubique ⁷ audivit
 autem Herodes tetrarcha omnia quae fiebant ab eo et haesitabat eo quod diceretur ⁸ a quibusdam
 quia Iohannes surrexit a mortuis a quibusdam vero quia Helias apparuit ab aliis autem quia propheta
 unus de antiquis surrexit ⁹ et ait Herodes Iohannem ego decollavi quis autem est iste de quo audio
 ego talia et quaerebat videre eum ¹⁰ et reversi apostoli narraverunt illi quaecumque fecerunt et
 adsumptis illis secessit seorsum in locum desertum qui est Bethsaida ¹¹ quod cum cognovissent
 turbae secutae sunt illum et excepit illos et loquebatur illis de regno Dei et eos qui cura indigebant
¹² sanabat dies autem coeperat declinare et accedentes duodecim dixerunt illi dimitte turbas ut
 euntes in castella villasque quae circa sunt devertant et inveniant escas quia hic in loco deserto
¹³ sumus ait autem ad illos vos date illis manducare at illi dixerunt non sunt nobis plus quam
 quinque panes et duo pisces nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas ¹⁴ erant
 autem fere viri quinque milia ait autem ad discipulos suos facite illos discumbere per convivia
¹⁵ quinquagenos et ita fecerunt et discumbere fecerunt omnes ¹⁶ acceptis autem quinque panibus
 et duobus piscibus respexit in caelum et benedixit illis et fregit et distribuit discipulis suis ut ponerent

ante turbas ¹⁷ et manducaverunt omnes et saturati sunt et sublatum est quod superfuit illis
 fragmentorum cofini duodecim ¹⁸ et factum est cum solus esset orans erant cum illo et discipuli
 et interrogavit illos dicens quem me dicunt esse turbae ¹⁹ at illi responderunt et dixerunt Iohannem
 Baptistam alii autem Heliam alii quia propheta unus de prioribus surrexit ²⁰ dixit autem illis vos
 autem quem me esse dicitis respondens Simon Petrus dixit Christum Dei ²¹ at ille increpans illos
 praecepit ne cui dicerent hoc ²² dicens quia oportet Filium hominis multa pati et reprobari a
 senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere ²³ dicebat autem ad
 omnes si quis vult post me venire abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie et sequatur me
²⁴ qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam nam qui perdiderit animam suam
 propter me salvam faciet illam ²⁵ quid enim proficit homo si lucretur universum mundum se autem
 ipsum perdat et detrimentum sui faciat ²⁶ nam qui me erubuerit et meos sermones hunc Filium
 hominis erubescet cum venerit in maiestate sua et Patris et sanctorum angelorum ²⁷ dico autem
 vobis vere sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei ²⁸ factum
 est autem post haec verba fere dies octo et adsumpsit Petrum et Iohannem et Iacobum et ascendit
 in montem ut oraret ²⁹ et factum est dum oraret species vultus eius altera et vestitus eius albus
 refulgens ³⁰ et ecce duo viri loquebantur cum illo erant autem Moses et Helias ³¹ visi in maiestate
 et dicebant excessum eius quem completurus erat in Hierusalem ³² Petrus vero et qui cum illo
 gravati erant somno et evigilantes viderunt maiestatem eius et duos viros qui stabant cum illo ³³ et
 factum est cum discederent ab illo ait Petrus ad Iesum praeceptor bonum est nos hic esse et faciamus
 tria tabernacula unum tibi et unum Mosi et unum Heliae nesciens quid diceret ³⁴ haec autem illo
 loquente facta est nubes et obumbravit eos et timuerunt intransibus illis in nubem ³⁵ et vox facta
 est de nube dicens hic est Filius meus electus ipsum audite ³⁶ et dum fieret vox inventus est Iesus
 solus et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus quicquam ex his quae viderant ³⁷ factum
 est autem in sequenti die descendentibus illis de monte occurrit illi turba multa ³⁸ et ecce vir de
 turba exclamavit dicens magister obsecro te respice in filium meum quia unicus est mihi ³⁹ et ecce
 spiritus apprehendit illum et subito clamat et elidit et dissipat eum cum spuma et vix discedit
 dilanians eum ⁴⁰ et rogavi discipulos tuos ut eicerent illum et non potuerunt ⁴¹ respondens autem

Iesus dixit o generatio infidelis et perversa usquequo ero apud vos et patiar vos adduc huc filium
 tuum ⁴² et cum accederet elisit illum daemonium et dissipavit ⁴³ et increpavit Iesus spiritum
 immundum et sanavit puerum et reddidit illum patri eius ⁴⁴ stupebant autem omnes in magnitudine
 Dei omnibusque mirantibus in omnibus quae faciebat dixit ad discipulos suos ponite vos in cordibus
 vestris sermones istos Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum ⁴⁵ at illi
 ignorabant verbum istud et erat velatum ante eos ut non sentirent illud et timebant interrogare eum
 de hoc verbo ⁴⁶ intravit autem cogitatio in eos quis eorum maior esset ⁴⁷ at Iesus videns cogitationes
 cordis illorum adprehendens puerum statuit eum secus se ⁴⁸ et ait illis quicumque susceperit puerum
 istum in nomine meo me recipit et quicumque me recipit recipit eum qui me misit nam qui minor
 est inter omnes vos hic maior est ⁴⁹ respondens autem Iohannes dixit praeceptor vidimus quendam
 in nomine tuo eicientem daemona et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum ⁵⁰ et ait ad
 illum Iesus nolite prohibere qui enim non est adversum vos pro vobis est ⁵¹ factum est autem dum
 conplerentur dies adsumptionis eius et ipse faciem suam firmavit ut iret Hierusalem ⁵² et misit
 nuntios ante conspectum suum et euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum ut pararent illi
⁵³ et non receperunt eum quia facies eius erat euntis Hierusalem ⁵⁴ cum vidissent autem discipuli
 eius Iacobus et Iohannes dixerunt Domine vis dicimus ut ignis descendat de caelo et consumat illos
⁵⁵ et conversus increpavit illos ⁵⁶ et abierunt in aliud castellum ⁵⁷ factum est autem ambulanti-
 bus illis in via dixit quidam ad illum sequar te quocumque ieris ⁵⁸ et ait illi Iesus vulpes foveas habent
 et volucres caeli nidos Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet ⁵⁹ ait autem ad alterum
 sequere me ille autem dixit Domine permittite mihi primum ire sepelire patrem meum ⁶⁰ dixitque
 ei Iesus sine ut mortui sepeliant mortuos suos tu autem vade adnuntia regnum Dei ⁶¹ et ait alter
 sequar te Domine sed primum permittite mihi renuntiare his qui domi sunt ⁶² ait ad illum Iesus nemo
 mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro aptus est regno Dei

Chapter 10

¹ post haec autem designavit Dominus et alios septuaginta duos et misit illos binos ante faciem
 suam in omnem civitatem et locum quo erat ipse venturus ² et dicebat illis messis quidem multa

operarii autem pauci rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem ³ ite ecce ego
 mitto vos sicut agnos inter lupos ⁴ nolite portare sacculum neque peram neque calciamenta et
 neminem per viam salutaveritis ⁵ in quamcumque domum intraveritis primum dicite pax huic domui
⁶ et si ibi fuerit filius pacis requiescet super illam pax vestra sin autem ad vos revertetur ⁷ in eadem
 autem domo manete edentes et bibentes quae apud illos sunt dignus enim est operarius mercede
 sua nolite transire de domo in domum ⁸ et in quamcumque civitatem intraveritis et susceperint vos
⁹ manducate quae adponuntur vobis et curate infirmos qui in illa sunt et dicite illis adpropinquavit
 in vos regnum Dei ¹⁰ in quamcumque civitatem intraveritis et non receperint vos exeuntes in plateas
 eius dicite ¹¹ etiam pulverem qui adhesit nobis de civitate vestra extergimus in vos tamen hoc
 scitote quia adpropinquavit regnum Dei ¹² dico vobis quia Sodomis in die illa remissius erit quam
 illi civitati ¹³ vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae fuissent virtutes
 quae in vobis factae sunt olim in cilicio et cinere sedentes paeniterent ¹⁴ verumtamen Tyro et Sidoni
 remissius erit in iudicio quam vobis ¹⁵ et tu Capharnaum usque in caelum exaltata usque ad infernum
 demergeris ¹⁶ qui vos audit me audit et qui vos spernit me spernit qui autem me spernit spernit
 eum qui me misit ¹⁷ reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes Domine etiam daemonia
 subiciuntur nobis in nomine tuo ¹⁸ et ait illis videbam Satanam sicut fulgur de caelo cadentem
¹⁹ ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones et supra omnem virtutem
 inimici et nihil vobis nocebit ²⁰ verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiciuntur
 gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis ²¹ in ipsa hora exultavit Spiritu Sancto et
 dixit confiteor tibi Pater Domine caeli et terrae quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus
 et revelasti ea parvulis etiam Pater quia sic placuit ante te ²² omnia mihi tradita sunt a Patre meo
 et nemo scit qui sit Filius nisi Pater et qui sit Pater nisi Filius et cui voluerit Filius revelare ²³ et
 conversus ad discipulos suos dixit beati oculi qui vident quae videtis ²⁴ dico enim vobis quod multi
 prophetae et reges voluerunt videre quae vos videtis et non viderunt et audire quae auditis et non
 audierunt ²⁵ et ecce quidam legis peritus surrexit temptans illum et dicens magister quid faciendo
 vitam aeternam possidebo ²⁶ at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est quomodo legis ²⁷ ille
 respondens dixit diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex omnibus

viribus tuis et ex omni mente tua et proximum tuum sicut te ipsum ²⁸ dixitque illi recte respondisti
 hoc fac et vives ²⁹ ille autem volens iustificare se ipsum dixit ad Iesum et quis est meus proximus
³⁰ suscipiens autem Iesus dixit homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho et incidit in
 latrones qui etiam despoliaverunt eum et plagis inpositis abierunt semivivo relicto ³¹ accidit autem
 ut sacerdos quidam descenderet eadem via et viso illo praeterivit ³² similiter et Levita cum esset
 secus locum et videret eum pertransiit ³³ Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum
 et videns eum misericordia motus est ³⁴ et adpropians alligavit vulnera eius infundens oleum et
 vinum et inponens illum in iumentum suum duxit in stabulum et curam eius egit ³⁵ et altera die
 protulit duos denarios et dedit stabulario et ait curam illius habe et quodcumque supererogaveris
 ego cum rediero reddam tibi ³⁶ quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in
 latrones ³⁷ at ille dixit qui fecit misericordiam in illum et ait illi Iesus vade et tu fac similiter
³⁸ factum est autem dum irent et ipse intravit in quoddam castellum et mulier quaedam Martha
 nomine excepit illum in domum suam ³⁹ et huic erat soror nomine Maria quae etiam sedens secus
 pedes Domini audiebat verbum illius ⁴⁰ Martha autem satagebat circa frequens ministerium quae
 stetit et ait Domine non est tibi curae quod soror mea reliquit me solam ministrare dic ergo illi ut
 me adiuvet ⁴¹ et respondens dixit illi Dominus Martha Martha sollicita es et turbaris erga plurima
⁴² porro unum est necessarium Maria optimam partem elegit quae non auferetur ab ea

Chapter 11

¹ et factum est cum esset in loco quodam orans ut cessavit dixit unus ex discipulis eius ad eum
 Domine doce nos orare sicut et Iohannes docuit discipulos suos ² et ait illis cum oratis dicite Pater
 sanctificetur nomen tuum adveniat regnum tuum ³ panem nostrum cotidianum da nobis cotidie
⁴ et dimitte nobis peccata nostra siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis et ne nos inducas
 in temptationem ⁵ et ait ad illos quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicit
 illi amice commoda mihi tres panes ⁶ quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod

ponam ante illum ⁷ et ille de intus respondens dicat noli mihi molestus esse iam ostium clausum
 est et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi ⁸ dico vobis et si non dabit
 illi surgens eo quod amicus eius sit propter improbitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot
 habet necessarios ⁹ et ego vobis dico petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur
 vobis ¹⁰ omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur ¹¹ quis autem ex
 vobis patrem petet panem numquid lapidem dabit illi aut piscem numquid pro pisce serpentem
 dabit illi ¹² aut si petierit ovum numquid porriget illi scorpionem ¹³ si ergo vos cum sitis mali
 nostis bona data dare filiis vestris quanto magis Pater vester de caelo dabit spiritum bonum petentibus
 se ¹⁴ et erat eiciens daemonium et illud erat mutum et cum eiecisset daemonium locutus est mutus
 et admiratae sunt turbae ¹⁵ quidam autem ex eis dixerunt in Beelzebub principe daemoniorum eicit
 daemonia ¹⁶ et alii temptantes signum de caelo quaerebant ab eo ¹⁷ ipse autem ut vidit cogitationes
 eorum dixit eis omne regnum in se ipsum divisum desolatur et domus supra domum cadet ¹⁸ si
 autem et Satanas in se ipsum divisus est quomodo stabit regnum ipsius quia dicitis in Beelzebub
 eicere me daemonia ¹⁹ si autem ego in Beelzebub eicio daemonia filii vestri in quo eiciunt ideo
 ipsi iudices vestri erunt ²⁰ porro si in digito Dei eicio daemonia profecto praevenit in vos regnum
 Dei ²¹ cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt ea quae possidet ²² si autem fortior
 illo superveniens vicerit eum universa arma eius aufert in quibus confidebat et spolia eius distribuit
²³ qui non est mecum adversum me est et qui non colligit mecum dispergit ²⁴ cum inmundus spiritus
 exierit de homine perambulat per loca inaquosa quaerens requiem et non inveniens dicit revertar
 in domum meam unde exivi ²⁵ et cum venerit invenit scopis mundatam ²⁶ et tunc vadit et adsumit
 septem alios spiritus nequiores se et ingressi habitant ibi et sunt novissima hominis illius peiora
 prioribus ²⁷ factum est autem cum haec diceret extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi
 beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti ²⁸ at ille dixit quippini beati qui audiunt verbum
 Dei et custodiunt ²⁹ turbis autem concurrentibus coepit dicere generatio haec generatio nequam
 est signum quaerit et signum non dabitur illi nisi signum Ioniae ³⁰ nam sicut Ionas fuit signum
 Ninevitis ita erit et Filius hominis generationi isti ³¹ regina austri surget in iudicio cum viris
 generationis huius et condemnabit illos quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et
 ecce plus Salomone hic ³² viri ninevitae surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt

illam quia paenitentiam egerunt ad praedicationem Ioniae et ecce plus Iona hic ³³ nemo lucernam
 accendit et in abscondito ponit neque sub modio sed supra candelabrum ut qui ingrediuntur lumen
³⁴ videant lucerna corporis tui est oculus tuus si oculus tuus fuerit simplex totum corpus tuum
 lucidum erit si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebrosus erit ³⁵ vide ergo ne lumen quod
 in te est tenebrae sint ³⁶ si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit non habens aliquam partem
 tenebrarum erit lucidum totum et sicut lucerna fulgoris inluminabit te ³⁷ et cum loqueretur rogavit
 illum quidam Pharisaeus ut pranderet apud se et ingressus recubuit ³⁸ Pharisaeus autem coepit
 intra se reputans dicere quare non baptizatus esset ante prandium ³⁹ et ait Dominus ad illum nunc
 vos Pharisaei quod de foris est calicis et catini mundatis quod autem intus est vestrum plenum est
⁴⁰ rapina et iniquitate stulti nonne qui fecit quod de foris est etiam id quod de intus est fecit
⁴¹ verumtamen quod superest date elemosynam et ecce omnia munda sunt vobis ⁴² sed vae vobis
 Pharisaeis quia decimatis mentam et rutam et omne holus et praeteritis iudicium et caritatem Dei
⁴³ haec autem oportuit facere et illa non omittere vae vobis Pharisaeis quia diligitis primas cathedras
⁴⁴ in synagogis et salutationes in foro vae vobis quia estis ut monumenta quae non parent et homines
⁴⁵ ambulantes supra nesciunt respondens autem quidam ex legis peritis ait illi magister haec dicens
⁴⁶ etiam nobis contumeliam facis at ille ait et vobis legis peritis vae quia oneratis homines oneribus
⁴⁷ quae portari non possunt et ipsi uno digito vestro non tangitis sarcinas vae vobis quia aedificatis
⁴⁸ monumenta prophetarum patres autem vestri occiderunt illos profecto testificamini quod
 consentitis operibus patrum vestrorum quoniam quidem ipsi eos occiderunt vos autem aedificatis
⁴⁹ eorum sepulchra propterea et sapientia Dei dixit mittam ad illos prophetas et apostolos et ex
⁵⁰ illis occident et persequentur ut inquiratur sanguis omnium prophetarum qui effusus est a
⁵¹ constitutione mundi a generatione ista a sanguine Abel usque ad sanguinem Zacchariae qui perit
⁵² inter altare et aedem ita dico vobis requiretur ab hac generatione vae vobis legis peritis quia
⁵³ tulistis clavem scientiae ipsi non introistis et eos qui introibant prohibuistis cum haec ad illos
⁵⁴ diceret coeperunt Pharisaei et legis periti graviter insistere et os eius opprimere de multis
 insidiantes et quaerentes capere aliquid ex ore eius ut accusarent eum

Chapter 12

¹ multis autem turbis circumstantibus ita ut se invicem conculcarent coepit dicere ad discipulos suos adtendite a fermento Pharisaeorum quae est hypocrisis ² nihil autem opertum est quod non reveletur neque absconditum quod non sciatur ³ quoniam quae in tenebris dixistis in lumine dicentur et quod in aurem locuti estis in cubiculis praedicabitur in tectis ⁴ dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidunt corpus et post haec non habent amplius quod faciant ⁵ ostendam autem vobis quem timeatis timete eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam ita dico vobis hunc timete ⁶ nonne quinque passerres veneunt dipundio et unus ex illis non est in oblivione coram Deo ⁷ sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt nolite ergo timere multis passeribus pluris estis ⁸ dico autem vobis omnis quicumque confessus fuerit in me coram hominibus et Filius hominis confitebitur in illo coram angelis Dei ⁹ qui autem negaverit me coram hominibus denegabitur coram angelis Dei ¹⁰ et omnis qui dicit verbum in Filium hominis remittetur illi ei autem qui in Spiritum Sanctum blasphemaverit non remittetur ¹¹ cum autem inducent vos in synagogas et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis aut quid dicatis ¹² Spiritus enim Sanctus docebit vos in ipsa hora quae oporteat dicere ¹³ ait autem quidam ei de turba magister dic fratri meo ut dividat mecum hereditatem ¹⁴ at ille dixit ei homo quis me constituit iudicem aut divisorem super vos ¹⁵ dixitque ad illos videte et cavete ab omni avaritia quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quae possidet ¹⁶ dixit autem similitudinem ad illos dicens hominis cuiusdam divitis uberes fructus ager adtulit ¹⁷ et cogitabat intra se dicens quid faciam quod non habeo quo congregem fructus meos ¹⁸ et dixit hoc faciam destruam horrea mea et maiora faciam et illuc congregabo omnia quae nata sunt mihi et bona mea ¹⁹ et dicam animae meae anima habes multa bona posita in annos plurimos requiesce comede bibe epulare ²⁰ dixit autem illi Deus stulte hac nocte animam tuam repetunt a te quae autem parasti cuius erunt ²¹ sic est qui sibi thesaurizat et non est in Deum dives ²² dixitque ad discipulos suos ideo dico vobis nolite solliciti esse animae quid manducetis neque corpori quid vestiamini ²³ anima plus est quam esca et corpus quam vestimentum ²⁴ considerate corvos quia non seminant neque metunt

quibus non est cellarium neque horreum et Deus pascit illos quanto magis vos pluris estis illis
 25 quis autem vestrum cogitando potest adicere ad staturam suam cubitum unum 26 si ergo neque
 quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis 27 considerate lilia quomodo crescunt non
 laborant non nent dico autem vobis nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis
 28 si autem faenum quod hodie in agro est et cras in clibanum mittitur Deus sic vestit quanto magis
 29 vos pusillae fidei et vos nolite quaerere quid manducetis aut quid bibatis et nolite in sublime
 30 tolli haec enim omnia gentes mundi quaerunt Pater autem vester scit quoniam his indigetis
 31 verumtamen quaerite regnum Dei et haec omnia adicientur vobis 32 nolite timere pusillus grex
 33 quia conplacuit Patri vestro dare vobis regnum vendite quae possidetis et date elemosynam facite
 vobis sacculos qui non veterescunt thesaurum non deficientem in caelis quo fur non adpropriet neque
 34 tinea corrumpit 35 ubi enim thesaurus vester est ibi et cor vestrum erit sint lumbi vestri praecincti
 36 et lucernae ardentes et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur
 37 a nuptiis ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiant ei beati servi illi quos cum venerit
 dominus invenerit vigilantes amen dico vobis quod praecinget se et faciet illos discumbere et
 38 transiens ministrabit illis et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita invenerit
 39 beati sunt servi illi hoc autem scitote quia si sciret pater familias qua hora fur veniret vigilaret
 40 utique et non sineret perfodiri domum suam et vos estote parati quia qua hora non putatis Filius
 41 hominis venit ait autem ei Petrus Domine ad nos dicis hanc parabolam an et ad omnes 42 dixit
 autem Dominus quis putas est fidelis dispensator et prudens quem constituet dominus super familiam
 43 suam ut det illis in tempore tritici mensuram beatus ille servus quem cum venerit dominus
 44 invenerit ita facientem 45 vere dico vobis quia supra omnia quae possidet constituet illum quod
 si dixerit servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire et coeperit percutere pueros et
 46 ancillas et edere et bibere et inebriari veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora
 47 qua nescit et dividet eum partemque eius cum infidelibus ponet ille autem servus qui cognovit
 voluntatem domini sui et non praeparavit et non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multas
 48 qui autem non cognovit et fecit digna plagis vapulabit paucis omni autem cui multum datum est
 49 multum quaeretur ab eo et cui commendaverunt multum plus petent ab eo ignem veni mittere
 50 in terram et quid volo si accendatur baptisma autem habeo baptizari et quomodo coartor usque

51
 dum perficiatur putatis quia pacem veni dare in terram non dico vobis sed separationem 52 erunt
 enim ex hoc quinque in domo una divisi tres in duo et duo in tres 53 dividuntur pater in filium et
 filius in patrem suum mater in filiam et filia in matrem socrus in nurum suam et nurus in socrum
 54
 suam dicebat autem et ad turbas cum videritis nubem orientem ab occasu statim dicitis nimbus
 venit et ita fit 55 et cum austrum flantem dicitis quia aestus erit et fit 56 hypocritae faciem terrae
 et caeli nostis probare hoc autem tempus quomodo non probatis 57 quid autem et a vobis ipsis non
 iudicatis quod iustum est 58 cum autem vadis cum adversario tuo ad principem in via da operam
 liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradat te exactori et exactor mittat te in
 59
 carcerem dico tibi non exies inde donec etiam novissimum minutum reddas

Chapter 13

1
 aderant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilaeis quorum sanguinem Pilatus
 miscuit cum sacrificiis eorum 2 et respondens dixit illis putatis quod hii Galilaei prae omnibus
 Galilaeis peccatores fuerunt quia talia passi sunt 3 non dico vobis sed nisi paenitentiam habueritis
 omnes similiter peribitis 4 sicut illi decem et octo supra quos cecidit turris in Siloam et occidit eos
 putatis quia et ipsi debitores fuerunt praeter omnes homines habitantes in Hierusalem 5 non dico
 vobis sed si non paenitentiam egeritis omnes similiter peribitis 6 dicebat autem hanc similitudinem
 arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua et venit quaerens fructum in illa et non invenit
 7
 dixit autem ad cultorem vineae ecce anni tres sunt ex quo venio quaerens fructum in ficulnea hac
 et non invenio succide ergo illam ut quid etiam terram occupat 8 at ille respondens dixit illi domine
 dimitte illam et hoc anno usque dum fodiam circa illam et mittam stercorea 9 et si quidem fecerit
 fructum sin autem in futurum succides eam 10 erat autem docens in synagoga eorum sabbatis 11 et
 ecce mulier quae habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo et erat inclinata nec omnino
 poterat sursum respicere 12 quam cum videret Iesus vocavit ad se et ait illi mulier dimissa es ab
 infirmitate tua 13 et inposuit illi manus et confestim erecta est et glorificabat Deum 14 respondens
 autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset Iesus dicebat turbae sex dies sunt in quibus

oportet operari in his ergo venite et curamini et non in die sabbati ¹⁵ respondit autem ad illum
 Dominus et dixit hypocritae unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum a
 praesepio et ducit adquare ¹⁶ hanc autem filiam Abrahae quam alligavit Satanus ecce decem et
 octo annis non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati ¹⁷ et cum haec diceret erubescabant omnes
 adversarii eius et omnis populus gaudebat in universis quae gloriose fiebant ab eo ¹⁸ dicebat ergo
 cui simile est regnum Dei et cui simile esse existimabo illud ¹⁹ simile est grano sinapis quod
 acceptum homo misit in hortum suum et crevit et factum est in arborem magnam et volucres caeli
 requieverunt in ramis eius ²⁰ et iterum dixit cui simile aestimabo regnum Dei ²¹ simile est fermento
 quod acceptum mulier abscondit in farinae sata tria donec fermentaretur totum ²² et ibat per civitates
 et castella docens et iter faciens in Hierusalem ²³ ait autem illi quidam Domine si pauci sunt qui
 salvantur ipse autem dixit ad illos ²⁴ contendite intrare per angustam portam quia multi dico vobis
 quaerunt intrare et non poterunt ²⁵ cum autem intraverit pater familias et cluserit ostium et incipietis
 foris stare et pulsare ostium dicentes Domine aperi nobis et respondens dicet vobis nescio vos unde
 sitis ²⁶ tunc incipietis dicere manducavimus coram te et bibimus et in plateis nostris docuisti ²⁷ et
 dicet vobis nescio vos unde sitis discedite a me omnes operarii iniquitatis ²⁸ ibi erit fletus et stridor
 dentium cum videritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes prophetas in regno Dei vos autem expelli
 foras ²⁹ et venient ab oriente et occidente et aquilone et austro et accumbent in regno Dei ³⁰ et
 ecce sunt novissimi qui erunt primi et sunt primi qui erunt novissimi ³¹ in ipsa die accesserunt
 quidam Pharisaeorum dicentes illi exi et vade hinc quia Herodes vult te occidere ³² et ait illis ite
 dicite vulpi illi ecce eicio daemona et sanitates perficio hodie et cras et tertia consummor
³³ verumtamen oportet me hodie et cras et sequenti ambulare quia non capit prophetam perire extra
 Hierusalem ³⁴ Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui mittuntur ad te
 quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum avis nidum suum sub pinnis et noluisti ³⁵ ecce
 relinquitur vobis domus vestra dico autem vobis quia non videbitis me donec veniat cum dicetis
 benedictus qui venit in nomine Domini

Chapter 14

¹ et factum est cum intraret in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare
 panem et ipsi observabant eum ² et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum ³ et respondens
 Iesus dixit ad legis peritos et Phariseos dicens si licet sabbato curare ⁴ at illi tacuerunt ipse vero
 adprehensum sanavit eum ac dimisit ⁵ et respondens ad illos dixit cuius vestrum asinus aut bos in
 puteum cadet et non continuo extrahet illum die sabbati ⁶ et non poterant ad haec respondere illi
⁷ dicebat autem et ad invitatos parabolam intendens quomodo primos accubitus eligerent dicens ad
 illos ⁸ cum invitatus fueris ad nuptias non discumbas in primo loco ne forte honoratior te sit invitatus
 ab eo ⁹ et veniens is qui te et illum vocavit dicat tibi da huic locum et tunc incipias cum rubore
 novissimum locum tenere ¹⁰ sed cum vocatus fueris vade recumbe in novissimo loco ut cum venerit
 qui te invitavit dicat tibi amice ascende superius tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus
¹¹ quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur ¹² dicebat autem et ei qui
 se invitaverat cum facis prandium aut cenam noli vocare amicos tuos neque fratres tuos neque
 cognatos neque vicinos divites ne forte et ipsi te reinvitent et fiat tibi retributio ¹³ sed cum facis
 convivium voca pauperes debiles claudos caecos ¹⁴ et beatus eris quia non habent retribuere tibi
 retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum ¹⁵ haec cum audisset quidam de simul discumbentibus
 dixit illi beatus qui manducabit panem in regno Dei ¹⁶ at ipse dixit ei homo quidam fecit cenam
 magnam et vocavit multos ¹⁷ et misit servum suum hora cenae dicere invitatis ut venirent quia iam
 parata sunt omnia ¹⁸ et coeperunt simul omnes excusare primus dixit ei villam emi et necesse habeo
 exire et videre illam rogo te habe me excusatum ¹⁹ et alter dixit iuga boum emi quinque et eo
 probare illa rogo te habe me excusatum ²⁰ et alius dixit uxorem duxi et ideo non possum venire
²¹ et reversus servus nuntiavit haec domino suo tunc iratus pater familias dixit servo suo exi cito
 in plateas et vicos civitatis et pauperes ac debiles et caecos et claudos introduc huc ²² et ait servus
 domine factum est ut imperasti et adhuc locus est ²³ et ait dominus servo exi in vias et sepes et
 conpelle intrare ut impleatur domus mea ²⁴ dico autem vobis quod nemo virorum illorum qui vocati
 sunt gustabit cenam meam ²⁵ ibant autem turbae multae cum eo et conversus dixit ad illos ²⁶ si
 quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et fratres et sorores adhuc

autem et animam suam non potest esse meus discipulus²⁷ et qui non baiulat crucem suam et venit
 post me non potest esse meus discipulus²⁸ quis enim ex vobis volens turrem aedificare non prius
 sedens computat sumptus qui necessarii sunt si habet ad perficiendum²⁹ ne posteaquam posuerit
 fundamentum et non potuerit perficere omnes qui vident incipiant inludere ei³⁰ dicentes quia hic
 homo coepit aedificare et non potuit consummare³¹ aut qui rex iturus committere bellum adversus
 alium regem non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti
 milibus venit ad se³² alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens rogat ea quae pacis sunt
³³ sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quae possidet non potest meus esse discipulus
³⁴ bonum est sal si autem sal quoque evanuerit in quo condietur³⁵ neque in terram neque in
 sterquilinum utile est sed foras mittetur qui habet aures audiendi audiat

Chapter 15

¹ erant autem adpropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent illum² et murmurabant
 Pharisei et scribae dicentes quia hic peccatores recipit et manducat cum illis³ et ait ad illos
 parabolam istam dicens⁴ quis ex vobis homo qui habet centum oves et si perdiderit unam ex illis
 nonne dimittit nonaginta novem in deserto et vadit ad illam quae perierat donec inveniatur⁵ et
 cum invenerit eam inponit in umeros suos gaudens⁶ et veniens domum convocat amicos et vicinos
 dicens illis congratulamini mihi quia inveni ovem meam quae perierat⁷ dico vobis quod ita gaudium
 erit in caelo super uno peccatore paenitentiam habente quam super nonaginta novem iustis qui non
 indigent paenitentia⁸ aut quae mulier habens dragmas decem si perdiderit dragmam unam nonne
 accendit lucernam et everrit domum et quaerit diligenter donec inveniatur⁹ et cum invenerit convocat
 amicas et vicinas dicens congratulamini mihi quia inveni dragmam quam perdideram¹⁰ ita dico
 vobis gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore paenitentiam agente¹¹ ait autem homo
 quidam habuit duos filios¹² et dixit adulescentior ex illis patri pater da mihi portionem substantiae
 quae me contingit et divisit illis substantiam¹³ et non post multos dies congregatis omnibus
 adulescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam et ibi dissipavit substantiam suam

14
 vivendo luxuriose et postquam omnia consummasset facta est fames valida in regione illa et
 15
 ipse coepit egere et abiit et adhesit uni civium regionis illius et misit illum in villam suam ut
 16
 pasceret porcos et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant et nemo
 17
 illi dabat in se autem reversus dixit quanti mercennarii patris mei abundant panibus ego autem
 18
 hic fame pereor surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi pater peccavi in caelum et coram te
 19
 et iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut unum de mercennariis tuis et surgens
 20
 venit ad patrem suum cum autem adhuc longe esset vidit illum pater ipsius et misericordia motus
 21
 est et accurrens cecidit supra collum eius et osculatus est illum dixitque ei filius pater peccavi
 22
 in caelum et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus dixit autem pater ad servos suos
 cito proferte stolam primam et induite illum et date anulum in manum eius et calciamenta in pedes
 23
 et adducite vitulum saginatum et occidite et manducemus et epulemur quia hic filius meus
 24
 mortuus erat et revixit perierat et inventus est et coeperunt epulari erat autem filius eius senior
 25
 in agro et cum veniret et adpropinquaret domui audivit symphoniam et chorum et vocavit unum
 26
 de servis et interrogavit quae haec essent isque dixit illi frater tuus venit et occidit pater tuus
 27
 vitulum saginatum quia salvum illum recepit indignatus est autem et nolebat introire pater ergo
 28
 illius egressus coepit rogare illum at ille respondens dixit patri suo ecce tot annis servio tibi et
 29
 numquam mandatum tuum praeterii et numquam dedisti mihi hedum ut cum amicis meis epularer
 30
 sed postquam filius tuus hic qui devoravit substantiam suam cum meretricibus venit occidisti
 31
 illi vitulum saginatum at ipse dixit illi fili tu semper mecum es et omnia mea tua sunt epulari
 32
 autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat et revixit perierat et inventus est

Chapter 16

1
 dicebat autem et ad discipulos suos homo quidam erat dives qui habebat vilicum et hic
 2
 diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius et vocavit illum et ait illi quid hoc audio
 3
 de te redde rationem vilicationis tuae iam enim non poteris vilicare ait autem vilicus intra se quid
 4
 faciam quia dominus meus aufert a me vilicationem fodere non valeo mendicare erubescio scio

quid faciam ut cum amotus fuero a vilicatione recipiant me in domos suas ⁵ convocatis itaque
 singulis debitoribus domini sui dicebat primo quantum debes domino meo ⁶ at ille dixit centum
 cados olei dixitque illi accipe cautionem tuam et sede cito scribe quinquaginta ⁷ deinde alio dixit
 tu vero quantum debes qui ait centum choros tritici ait illi accipe litteras tuas et scribe octoginta
⁸ et laudavit dominus vilicum iniquitatis quia prudenter fecisset quia filii huius saeculi prudentiores
 filiis lucis in generatione sua sunt ⁹ et ego vobis dico facite vobis amicos de mamona iniquitatis ut
 cum defeceritis recipiant vos in aeterna tabernacula ¹⁰ qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis
 est et qui in modico iniquus est et in maiori iniquus est ¹¹ si ergo in iniquo mamona fideles non
 fuistis quod verum est quis credet vobis ¹² et si in alieno fideles non fuistis quod vestrum est quis
 dabit vobis ¹³ nemo servus potest duobus dominis servire aut enim unum odiet et alterum diliget
 aut uni adhaerebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae ¹⁴ audiebant autem
 omnia haec Pharisei qui erant avari et deridebant illum ¹⁵ et ait illis vos estis qui iustificatis vos
 coram hominibus Deus autem novit corda vestra quia quod hominibus altum est abominatio est
 ante Deum ¹⁶ lex et prophetae usque ad Iohannem ex eo regnum Dei evangelizatur et omnis in
 illud vim facit ¹⁷ facilius est autem caelum et terram praeterire quam de lege unum apicem cadere
¹⁸ omnis qui dimittit uxorem suam et ducit alteram moechatur et qui dimissam a viro ducit moechatur
¹⁹ homo quidam erat dives et induebatur purpura et bysso et epulabatur cotidie splendide ²⁰ et erat
 quidam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus ²¹ cupiens saturari
 de micis quae cadebant de mensa divitis sed et canes veniebant et lingebant ulcera eius ²² factum
 est autem ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinum Abrahae mortuus est autem et
 dives et sepultus est in inferno ²³ elevans oculos suos cum esset in tormentis videbat Abraham a
 longe et Lazarum in sinu eius ²⁴ et ipse clamans dixit pater Abraham miserere mei et mitte Lazarum
 ut intingat extremum digiti sui in aqua ut refrigeret linguam meam quia crucior in hac flamma
²⁵ et dixit illi Abraham fili recordare quia recepisti bona in vita tua et Lazarus similiter mala nunc
 autem hic consolatur tu vero cruciaris ²⁶ et in his omnibus inter nos et vos chasma magnum firmatum
 est ut hii qui volunt hinc transire ad vos non possint neque inde huc transmeare ²⁷ et ait rogo ergo
 te pater ut mittas eum in domum patris mei ²⁸ habeo enim quinque fratres ut testetur illis ne et ipsi

29
 veniant in locum hunc tormentorum et ait illi Abraham habent Mosen et prophetas audiant illos
 30
 at ille dixit non pater Abraham sed si quis ex mortuis ierit ad eos paenitentiam agent 31
 ait autem
 illi si Mosen et prophetas non audiunt neque si quis ex mortuis resurrexerit credent

Chapter 17

1
 et ad discipulos suos ait impossibile est ut non veniant scandala vae autem illi per quem veniunt
 2
 utilius est illi si lapis molaris inponatur circa collum eius et proiciatur in mare quam ut scandalizet
 3
 unum de pusillis istis adtendite vobis si peccaverit frater tuus increpa illum et si paenitentiam
 4
 egerit dimitte illi et si septies in die peccaverit in te et septies in die conversus fuerit ad te dicens
 5
 paenitet me dimitte illi et dixerunt apostoli Domino adauge nobis fidem 6
 dixit autem Dominus
 si haberetis fidem sicut granum sinapis diceretis huic arbori moro eradicare et transplantare in mare
 7
 et oboediret vobis quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem qui regresso de
 8
 agro dicet illi statim transi recumbe et non dicet ei para quod cenem et praecinge te et ministra
 9
 mihi donec manducem et bibam et post haec tu manducabis et bibes numquid gratiam habet servo
 10
 illi quia fecit quae sibi imperaverat non puto sic et vos cum feceritis omnia quae praecepta sunt
 11
 vobis dicite servi inutiles sumus quod debuimus facere fecimus et factum est dum iret in
 12
 Hierusalem transiebat per mediam Samariam et Galilaeam et cum ingrederetur quoddam castellum
 13
 occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe et levaverunt vocem dicentes Iesu
 14
 praeceptor miserere nostri quos ut vidit dixit ite ostendite vos sacerdotibus et factum est dum
 15
 irent mundati sunt unus autem ex illis ut vidit quia mundatus est regressus est cum magna voce
 16
 magnificans Deum et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens et hic erat Samaritanus
 17
 respondens autem Iesus dixit nonne decem mundati sunt et novem ubi sunt non est inventus
 18
 qui rediret et daret gloriam Deo nisi hic alienigena et ait illi surge vade quia fides tua te salvum
 19
 fecit interrogatus autem a Pharisaeis quando venit regnum Dei respondit eis et dixit non venit
 20
 regnum Dei cum observatione 21
 neque dicent ecce hic aut ecce illic ecce enim regnum Dei intra

²²
 vos est et ait ad discipulos venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis et
²³ non videbitis et dicent vobis ecce hic ecce illic nolite ire neque sectemini ²⁴ nam sicut fulgur
²⁵ coruscans de sub caelo in ea quae sub caelo sunt fulget ita erit Filius hominis in die sua primum
²⁶ autem oportet illum multa pati et reprobari a generatione hac et sicut factum est in diebus Noe
²⁷ ita erit et in diebus Filii hominis edebant et bibebant uxores ducebant et dabantur ad nuptias
²⁸ usque in diem qua intravit Noe in arcam et venit diluvium et perdidit omnes similiter sicut factum
²⁹ est in diebus Loth edebant et bibebant emebant et vendebant plantabant aedificabant qua die
³⁰ autem exiit Loth a Sodomis pluit ignem et sulphur de caelo et omnes perdidit secundum haec
³¹ erit qua die Filius hominis revelabitur in illa hora qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne
³² descendat tollere illa et qui in agro similiter non redeat retro memores estote uxoris Loth
³³ quicumque quaesierit animam suam salvare perdet illam et qui perdiderit illam vivificabit eam
³⁴ dico vobis illa nocte erunt duo in lecto uno unus adsumetur et alter relinquetur ³⁵ duae erunt
 molentes in unum una adsumetur et altera relinquetur duo in agro unus adsumetur et alter relinquetur
³⁶ respondentes dicunt illi ubi Domine ³⁷ qui dixit eis ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur
 aquilae

Chapter 18

¹ dicebat autem et parabolam ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere ² dicens
³ iudex quidam erat in quadam civitate qui Deum non timebat et hominem non verebatur vidua
⁴ autem quaedam erat in civitate illa et veniebat ad eum dicens vindica me de adversario meo et
 nolebat per multum tempus post haec autem dixit intra se et si Deum non timeo nec hominem
⁵ revereor tamen quia molesta est mihi haec vidua vindicabo illam ne in novissimo veniens suggillet
⁶ me ait autem Dominus audite quid iudex iniquitatis dicit ⁷ Deus autem non faciet vindictam
⁸ electorum suorum clamantium ad se die ac nocte et patientiam habebit in illis dico vobis quia
⁹ cito faciet vindictam illorum verumtamen Filius hominis veniens putas inveniet fidem in terra
 dixit autem et ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspernabantur ceteros parabolam

10 istam duo homines ascenderunt in templum ut orarent unus Pharisaeus et alter publicanus
 11 Pharisaeus stans haec apud se orabat Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum
 12 raptores iniusti adulteri vel ut etiam hic publicanus ieiuno bis in sabbato decimas do omnium
 13 quae possideo et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad caelum levare sed percutiebat
 14 pectus suum dicens Deus propitius esto mihi peccatori dico vobis descendit hic iustificatus in
 domum suam ab illo quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur
 15 adferebant autem ad illum et infantes ut eos tangeret quod cum viderent discipuli increpabant
 16 illos Iesus autem convocans illos dixit sinite pueros venire ad me et nolite eos vetare talium est
 17 enim regnum Dei amen dico vobis quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer non intrabit
 18 in illud et interrogavit eum quidam princeps dicens magister bone quid faciens vitam aeternam
 19 possidebo dixit autem ei Iesus quid me dicis bonum nemo bonus nisi solus Deus 20 mandata
 nosti non occides non moechaberis non furtum facies non falsum testimonium dices honora patrem
 21 tuum et matrem qui ait haec omnia custodivi a iuventute mea 22 quo audito Iesus ait ei adhuc
 unum tibi deest omnia quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et
 23 veni sequere me his ille auditis contristatus est quia dives erat valde 24 videns autem illum Iesus
 25 tristem factum dixit quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei intrant facilius est enim
 26 camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei et dixerunt qui audiebant
 27 et quis potest salvus fieri ait illis quae impossibilia sunt apud homines possibilia sunt apud Deum
 28 ait autem Petrus ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te 29 qui dixit eis amen dico vobis
 30 nemo est qui reliquit domum aut parentes aut fratres aut uxorem aut filios propter regnum Dei et
 31 non recipiat multo plura in hoc tempore et in saeculo venturo vitam aeternam adsumpsit autem
 Iesus duodecim et ait illis ecce ascendimus Hierosolyma et consummabuntur omnia quae scripta
 32 sunt per prophetas de Filio hominis tradetur enim gentibus et inludetur et flagellabitur et
 33 conspuetur et postquam flagellaverint occident eum et die tertia resurget 34 et ipsi nihil horum
 35 intellexerunt et erat verbum istud absconditum ab eis et non intellegebant quae dicebantur factum
 36 est autem cum adpropinquaret Hiericho caecus quidam sedebat secus viam mendicans et cum
 37 audiret turbam praetereuntem interrogabat quid hoc esset dixerunt autem ei quod Iesus Nazarenus

38 transiret et clamavit dicens Iesu Fili David miserere mei 39 et qui praeibant increpabant eum ut
 taceret ipse vero multo magis clamabat Fili David miserere mei 40 stans autem Iesus iussit illum
 adduci ad se et cum adpropinquasset interrogavit illum 41 dicens quid tibi vis faciam at ille dixit
 Domine ut videam 42 et Iesus dixit illi respice fides tua te salvum fecit 43 et confestim vidit et
 sequebatur illum magnificans Deum et omnis plebs ut vidit dedit laudem Deo

Chapter 19

1 et ingressus perambulabat Hiericho 2 et ecce vir nomine Zaccheus et hic erat princeps
 publicanorum et ipse dives 3 et quaerebat videre Iesum quis esset et non poterat prae turba quia
 statura pusillus erat 4 et praecurrens ascendit in arborem sycomorum ut videret illum quia inde erat
 transiturus 5 et cum venisset ad locum suspiciens Iesus vidit illum et dixit ad eum Zacchee festinans
 descende quia hodie in domo tua oportet me manere 6 et festinans descendit et excepit illum gaudens
 7 et cum viderent omnes murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem devertisset 8 stans
 autem Zaccheus dixit ad Dominum ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus et si
 quid aliquem defraudavi reddo quadruplum 9 ait Iesus ad eum quia hodie salus domui huic facta
 est eo quod et ipse filius sit Abrahae 10 venit enim Filius hominis quaerere et salvum facere quod
 perierat 11 haec illis audientibus adiciens dixit parabolam eo quod esset prope Hierusalem et quia
 existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur 12 dixit ergo homo quidam nobilis abiit
 in regionem longinquam accipere sibi regnum et reverti 13 vocatis autem decem servis suis dedit
 illis decem mnas et ait ad illos negotiamini dum venio 14 cives autem eius oderant illum et miserunt
 legationem post illum dicentes nolumus hunc regnare super nos 15 et factum est ut rediret accepto
 regno et iussit vocari servos quibus dedit pecuniam ut sciret quantum quisque negotiatus esset
 16 venit autem primus dicens domine mna tua decem mnas adquisivit 17 et ait illi euge bone serve
 quia in modico fidelis fuisti eris potestatem habens supra decem civitates 18 et alter venit dicens
 domine mna tua fecit quinque mnas 19 et huic ait et tu esto supra quinque civitates 20 et alter venit

21
 dicens domine ecce mna tua quam habui repositam in sudario timui enim te quia homo austeris
 22
 es tollis quod non posuisti et metis quod non seminasti dicit ei de ore tuo te iudico serve nequam
 23
 sciebas quod ego austeris homo sum tollens quod non posui et metens quod non seminavi et
 quare non dedisti pecuniam meam ad mensam et ego veniens cum usuris utique exegissem illud
 24
 et adstantibus dixit auferte ab illo mnam et date illi qui decem mnas habet 25 et dixerunt ei
 26
 domine habet decem mnas dico autem vobis quia omni habenti dabitur ab eo autem qui non
 27
 habet et quod habet auferetur ab eo verumtamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare
 28
 super se adducite huc et interficite ante me et his dictis praecedebat ascendens in Hierosolyma
 29
 et factum est cum adpropinquasset ad Bethfage et Bethania ad montem qui vocatur Oliveti misit
 30
 duos discipulos suos dicens ite in castellum quod contra est in quod introeuntes invenietis pullum
 31
 asinae alligatum cui nemo umquam hominum sedit solvite illum et adducite et si quis vos
 32
 interrogaverit quare solvitis sic dicetis ei quia Dominus operam eius desiderat abierunt autem
 33
 qui missi erant et invenerunt sicut dixit illis stantem pullum solventibus autem illis pullum
 34
 dixerunt domini eius ad illos quid solvitis pullum at illi dixerunt quia Dominus eum necessarium
 35
 habet et duxerunt illum ad Iesum et iactantes vestimenta sua supra pullum inposuerunt Iesum
 36
 eunte autem illo substernebant vestimenta sua in via 37 et cum adpropinquaret iam ad descensum
 montis Oliveti coeperunt omnes turbae discentium gaudentes laudare Deum voce magna super
 38
 omnibus quas viderant virtutibus dicentes benedictus qui venit rex in nomine Domini pax in
 39
 caelo et gloria in excelsis et quidam Pharisaeorum de turbis dixerunt ad illum magister increpa
 40
 discipulos tuos quibus ipse ait dico vobis quia si hii tacuerint lapides clamabunt et ut
 41
 adpropinquavit videns civitatem flevit super illam dicens 42 quia si cognovisses et tu et quidem in
 43
 hac die tua quae ad pacem tibi nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis quia venient dies in te
 44
 et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te undique ad terram
 prosternent te et filios qui in te sunt et non relinquent in te lapidem super lapidem eo quod non
 45
 cognoveris tempus visitationis tuae et ingressus in templum coepit eicere vendentes in illo et
 46
 eementes dicens illis scriptum est quia domus mea domus orationis est vos autem fecistis illam

speluncam latronum⁴⁷ et erat docens cotidie in templo principes autem sacerdotum et scribae et principes plebis quaerebant illum perdere⁴⁸ et non inveniebant quid facerent illi omnis enim populus suspensus erat audiens illum

Chapter 20

¹ et factum est in una dierum docente illo populum in templo et evangelizante convenerunt principes sacerdotum et scribae cum senioribus² et aiunt dicentes ad illum dic nobis in qua potestate haec facis aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem³ respondens autem dixit ad illos interrogabo vos et ego verbum respondete mihi⁴ baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus⁵ at illi cogitabant inter se dicentes quia si dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis illi⁶ si autem dixerimus ex hominibus plebs universa lapidabit nos certi sunt enim Iohannem prophetam esse⁷ et responderunt se nescire unde esset⁸ et Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec facio⁹ coepit autem dicere ad plebem parabolam hanc homo plantavit vineam et locavit eam colonis et ipse peregre fuit multis temporibus¹⁰ et in tempore misit ad cultores servum ut de fructu vineae darent illi qui caesum dimiserunt eum inanem¹¹ et addidit alterum servum mittere illi autem hunc quoque caedentes et adficientes contumelia dimiserunt inanem¹² et addidit tertium mittere qui et illum vulnerantes eiecerunt¹³ dixit autem dominus vineae quid faciam mittam filium meum dilectum forsitan cum hunc viderint verebuntur¹⁴ quem cum vidissent coloni cogitaverunt inter se dicentes hic est heres occidamus illum ut nostra fiat hereditas¹⁵ et eiectum illum extra vineam occiderunt quid ergo faciet illis dominus vineae¹⁶ veniet et perdet colonos istos et dabit vineam aliis quo audito dixerunt illi absit¹⁷ ille autem aspiciens eos ait quid est ergo hoc quod scriptum est lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli¹⁸ omnis qui ceciderit supra illum lapidem conquassabitur supra quem autem ceciderit comminuet illum¹⁹ et quaerebant principes sacerdotum et scribae mittere in illum manus illa hora et timuerunt populum cognoverunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem istam²⁰ et observantes miserunt insidiatores qui se iustos

simularent ut caperent eum in sermone et traderent illum principatui et potestati praesidis ²¹ et
 interrogaverunt illum dicentes magister scimus quia recte dicis et doces et non accipis personam
 sed in veritate viam Dei doces ²² licet nobis dare tributum Caesari an non ²³ considerans autem
 dolum illorum dixit ad eos quid me temptatis ²⁴ ostendite mihi denarium cuius habet imaginem et
 inscriptionem respondentes dixerunt Caesaris ²⁵ et ait illis reddite ergo quae Caesaris sunt Caesari
 et quae Dei sunt Deo ²⁶ et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe et mirati in responso
 eius tacuerunt ²⁷ accesserunt autem quidam Sadducaeorum qui negant esse resurrectionem et
 interrogaverunt eum ²⁸ dicentes magister Moses scripsit nobis si frater alicuius mortuus fuerit
 habens uxorem et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius uxorem et suscitet semen fratri suo
²⁹ septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis ³⁰ et sequens accepit
 illam et ipse mortuus est sine filio ³¹ et tertius accepit illam similiter et omnes septem et non
 reliquerunt semen et mortui sunt ³² novissima omnium mortua est et mulier ³³ in resurrectione
 ergo cuius eorum erit uxor siquidem septem habuerunt eam uxorem ³⁴ et ait illis Iesus filii saeculi
 huius nubunt et traduntur ad nuptias ³⁵ illi autem qui digni habebuntur saeculo illo et resurrectione
 ex mortuis neque nubunt neque ducunt uxores ³⁶ neque enim ultra mori poterunt aequales enim
 angelis sunt et filii sunt Dei cum sint filii resurrectionis ³⁷ quia vero resurgant mortui et Moses
 ostendit secus rubum sicut dicit Dominum Deum Abraham et Deum Isaac et Deum Iacob ³⁸ Deus
 autem non est mortuorum sed vivorum omnes enim vivunt ei ³⁹ respondentes autem quidam
 scribarum dixerunt magister bene dixisti ⁴⁰ et amplius non audebant eum quicquam interrogare
⁴¹ dixit autem ad illos quomodo dicunt Christum Filium David esse ⁴² et ipse David dicit in libro
 Psalmorum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis ⁴³ donec ponam inimicos tuos scabillum
 pedum tuorum ⁴⁴ David ergo Dominum illum vocat et quomodo filius eius est ⁴⁵ audiente autem
 omni populo dixit discipulis suis ⁴⁶ attendite a scribis qui volunt ambulare in stolis et amant
 salutationes in foro et primas cathedras in synagogis et primos discubitus in conviviis ⁴⁷ qui devorant
 domos viduarum simulantes longam orationem hii accipient damnationem maiorem

Chapter 21

¹ respiciens autem vidit eos qui mittebant munera sua in gazofilacium divites ² vidit autem et
quandam viduam pauperulam mittentem aera minuta duo ³ et dixit vere dico vobis quia vidua
haec pauper plus quam omnes misit ⁴ nam omnes hii ex abundantia sibi miserunt in munera Dei
haec autem ex eo quod deest illi omnem victum suum quem habuit misit ⁵ et quibusdam dicentibus
de templo quod lapidibus bonis et donis ornatum esset dixit ⁶ haec quae videtis venient dies in
quibus non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur ⁷ interrogaverunt autem illum dicentes
praeceptor quando haec erunt et quod signum cum fieri incipient ⁸ qui dixit videte ne seducamini
multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et tempus adpropinquavit nolite ergo ire
post illos ⁹ cum autem audieritis proelia et seditiones nolite terreri oportet primum haec fieri sed
non statim finis ¹⁰ tunc dicebat illis surget gens contra gentem et regnum adversus regnum
¹¹ terraemotus magni erunt per loca et pestilentiae et fames terroresque de caelo et signa magna
erunt ¹² sed ante haec omnia incient vobis manus suas et persequentur tradentes in synagogas et
custodias trahentes ad reges et praesides propter nomen meum ¹³ continget autem vobis in
testimonium ¹⁴ ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis
¹⁵ ego enim dabo vobis os et sapientiam cui non poterunt resistere et contradicere omnes adversarii
vestri ¹⁶ trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et amicis et morte adficiet ex vobis
¹⁷ et eritis odio omnibus propter nomen meum ¹⁸ et capillus de capite vestro non peribit ¹⁹ in
patientia vestra possidebitis animas vestras ²⁰ cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem
tunc scitote quia adpropinquavit desolatio eius ²¹ tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes et qui
in medio eius discedant et qui in regionibus non intrent in eam ²² quia dies ultionis hii sunt ut
impleantur omnia quae scripta sunt ²³ vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus erit
enim pressura magna supra terram et ira populo huic ²⁴ et cadent in ore gladii et captivi ducentur
in omnes gentes et Hierusalem calcabitur a gentibus donec impleantur tempora nationum ²⁵ et
erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris et

²⁶
 fluctuum ²⁶ arescentibus hominibus prae timore et expectatione quae supervenient universo orbi
 nam virtutes caelorum movebuntur ²⁷ et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum
 potestate magna et maiestate ²⁸ his autem fieri incipientibus respicite et levate capita vestra quoniam
 adpropinquat redemptio vestra ²⁹ et dixit illis similitudinem videte ficulneam et omnes arbores
³⁰ cum producunt iam ex se fructum scitis quoniam prope est aestas ³¹ ita et vos cum videritis haec
 fieri scitote quoniam prope est regnum Dei ³² amen dico vobis quia non praeteribit generatio haec
 donec omnia fiant ³³ caelum et terra transibunt verba autem mea non transient ³⁴ adtendite autem
 vobis ne forte graventur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vitae et superveniat in
 vos repentina dies illa ³⁵ tamquam laqueus enim superveniet in omnes qui sedent super faciem
 omnis terrae ³⁶ vigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini fugere ista omnia quae
 futura sunt et stare ante Filium hominis ³⁷ erat autem diebus docens in templo noctibus vero exiens
 morabatur in monte qui vocatur Oliveti ³⁸ et omnis populus manicabat ad eum in templo audire
 eum

Chapter 22

¹
 adpropinquabat autem dies festus azymorum qui dicitur pascha ² et quaerebant principes
 sacerdotum et scribae quomodo eum interficerent timebant vero plebem ³ intravit autem Satanas
 in Iudam qui cognominatur Scarioth unum de duodecim ⁴ et abiit et locutus est cum principibus
 sacerdotum et magistratibus quemadmodum illum traderet eis ⁵ et gavisus sunt et pacti sunt pecuniam
 illi dare ⁶ et spondit et quaerebat oportunitatem ut traderet illum sine turbis ⁷ venit autem dies
 azymorum in qua necesse erat occidi pascha ⁸ et misit Petrum et Iohannem dicens euntes parate
 nobis pascha ut manducemus ⁹ at illi dixerunt ubi vis paremus ¹⁰ et dixit ad eos ecce introeuntibus
 vobis in civitatem occurret vobis homo amphoram aquae portans sequimini eum in domum in qua
 intrat ¹¹ et dicetis patri familias domus dicit tibi magister ubi est diversorium ubi pascha cum
 discipulis meis manducem ¹² et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum et ibi parate

13 euntes autem invenerunt sicut dixit illis et paraverunt pascha 14 et cum facta esset hora discubuit
 et duodecim apostoli cum eo 15 et ait illis desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum
 antequam patiar 16 dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno
 Dei 17 et accepto calice gratias egit et dixit accipite et dividite inter vos 18 dico enim vobis quod
 non bibam de generatione vitis donec regnum Dei veniat 19 et accepto pane gratias egit et fregit et
 dedit eis dicens hoc est corpus meum quod pro vobis datur hoc facite in meam commemorationem
 20 similiter et calicem postquam cenavit dicens hic est calix novum testamentum in sanguine meo
 quod pro vobis funditur 21 verumtamen ecce manus tradentis me mecum est in mensa 22 et quidem
 Filius hominis secundum quod definitum est vadit verumtamen vae illi homini per quem traditur
 23 et ipsi coeperunt quaerere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset 24 facta est autem et
 contentio inter eos quis eorum videretur esse maior 25 dixit autem eis reges gentium dominantur
 eorum et qui potestatem habent super eos benefici vocantur 26 vos autem non sic sed qui maior est
 in vobis fiat sicut iunior et qui praecessor est sicut ministrator 27 nam quis maior est qui recumbit
 an qui ministrat nonne qui recumbit ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat 28 vos
 autem estis qui permansistis mecum in temptationibus meis 29 et ego dispono vobis sicut disposuit
 mihi Pater meus regnum 30 ut edatis et bibatis super mensam meam in regno et sedeat super
 thronos iudicantes duodecim tribus Israhel 31 ait autem Dominus Simon Simon ecce Satanas
 expetivit vos ut cribraret sicut triticum 32 ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua et tu
 aliquando conversus confirma fratres tuos 33 qui dixit ei Domine tecum paratus sum et in carcerem
 et in mortem ire 34 et ille dixit dico tibi Petre non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse
 me 35 et dixit eis quando misi vos sine sacculo et pera et calciamentis numquid aliquid defuit vobis
 at illi dixerunt nihil 36 dixit ergo eis sed nunc qui habet sacculum tollat similiter et peram et qui
 non habet vendat tunicam suam et emat gladium 37 dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod
 scriptum est oportet impleri in me et quod cum iniustus deputatus est etenim ea quae sunt de me
 finem habent 38 at illi dixerunt Domine ecce gladii duo hic at ille dixit eis satis est 39 et egressus
 ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum secuti sunt autem illum et discipuli 40 et cum

pervenisset ad locum dixit illis orate ne intretis in temptationem ⁴¹ et ipse avulsus est ab eis quantum
 iactus est lapidis et positus genibus orabat ⁴² dicens Pater si vis transfer calicem istum a me
 verumtamen non mea voluntas sed tua fiat ⁴³ apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum
 et factus in agonia prolixius orabat ⁴⁴ et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in
 terram ⁴⁵ et cum surrexisset ab oratione et venisset ad discipulos suos invenit eos dormientes prae
 tristitia ⁴⁶ et ait illis quid dormitis surgite orate ne intretis in temptationem ⁴⁷ adhuc eo loquente
 ecce turba et qui vocabatur Iudas unus de duodecim antecedebat eos et adpropinquavit Iesu ut
 oscularetur eum ⁴⁸ Iesus autem dixit ei Iuda osculo Filium hominis tradis ⁴⁹ videntes autem hii
 qui circa ipsum erant quod futurum erat dixerunt ei Domine si percutimus in gladio ⁵⁰ et percussit
 unus ex illis servum principis sacerdotum et amputavit auriculam eius dextram ⁵¹ respondens autem
 Iesus ait sinite usque huc et cum tetigisset auriculam eius sanavit eum ⁵² dixit autem Iesus ad eos
 qui venerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et seniores quasi ad latronem existis
 cum gladiis et fustibus ⁵³ cum cotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me sed
 haec est hora vestra et potestas tenebrarum ⁵⁴ comprehendentes autem eum duxerunt ad domum
 principis sacerdotum Petrus vero sequebatur a longe ⁵⁵ accenso autem igni in medio atrio et
 circumsedentibus illis erat Petrus in medio eorum ⁵⁶ quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem
 ad lumen et eum fuisset intuita dixit et hic cum illo erat ⁵⁷ at ille negavit eum dicens mulier non
 novi illum ⁵⁸ et post pusillum alius videns eum dixit et tu de illis es Petrus vero ait o homo non
 sum ⁵⁹ et intervallo facto quasi horae unius alius quidam adfirmabat dicens vere et hic cum illo
 erat nam et Galilaeus est ⁶⁰ et ait Petrus homo nescio quod dicis et continuo adhuc illo loquente
 cantavit gallus ⁶¹ et conversus Dominus respexit Petrum et recordatus est Petrus verbi Domini
 sicut dixit quia priusquam gallus cantet ter me negabis ⁶² et egressus foras Petrus flevit amare
⁶³ et viri qui tenebant illum includebant ei caedentes ⁶⁴ et velaverunt eum et percutiebant faciem
 eius et interrogabant eum dicentes prophetiza quis est qui te percussit ⁶⁵ et alia multa blasphemantes
 dicebant in eum ⁶⁶ et ut factus est dies convenerunt seniores plebis et principes sacerdotum et
 scribae et duxerunt illum in concilium suum dicentes si tu es Christus dic nobis ⁶⁷ et ait illis si

⁶⁸
 vobis dixero non creditis mihi ⁶⁸ si autem et interrogavero non respondebitis mihi neque dimittetis
⁶⁹ ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei ⁷⁰ dixerunt autem omnes tu ergo
 es Filius Dei qui ait vos dicitis quia ego sum ⁷¹ at illi dixerunt quid adhuc desideramus testimonium
 ipsi enim audivimus de ore eius

Chapter 23

¹ et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum ² coeperunt autem accusare
 illum dicentes hunc invenimus subvertentem gentem nostram et prohibentem tributa dari Caesari
 et dicentem se Christum regem esse ³ Pilatus autem interrogavit eum dicens tu es rex Iudaeorum
 at ille respondens ait tu dicis ⁴ ait autem Pilatus ad principes sacerdotum et turbas nihil invenio
 causae in hoc homine ⁵ at illi invalescebant dicentes commovet populum docens per universam
 Iudaeam et incipiens a Galilaea usque huc ⁶ Pilatus autem audiens Galilaeam interrogavit si homo
 Galilaeus esset ⁷ et ut cognovit quod de Herodis potestate esset remisit eum ad Herodem qui et
 ipse Hierosolymis erat illis diebus ⁸ Herodes autem viso Iesu gavisus est valde erat enim cupiens
 ex multo tempore videre eum eo quod audiret multa de illo et sperabat signum aliquod videre ab
 eo fieri ⁹ interrogabat autem illum multis sermonibus at ipse nihil illi respondebat ¹⁰ stabant etiam
 principes sacerdotum et scribae constanter accusantes eum ¹¹ sprexit autem illum Herodes cum
 exercitu suo et inlusit indutum veste alba et remisit ad Pilatum ¹² et facti sunt amici Herodes et
 Pilatus in ipsa die nam antea inimici erant ad invicem ¹³ Pilatus autem convocatis principibus
 sacerdotum et magistratibus et plebe ¹⁴ dixit ad illos obtulistis mihi hunc hominem quasi avertentem
 populum et ecce ego coram vobis interrogans nullam causam inveni in homine isto ex his in quibus
 eum accusatis ¹⁵ sed neque Herodes nam remisi vos ad illum et ecce nihil dignum morte actum
 est ei ¹⁶ emendatum ergo illum dimittam ¹⁷ necesse autem habebat dimittere eis per diem festum
 unum ¹⁸ exclamavit autem simul universa turba dicens tolle hunc et dimitte nobis Barabban ¹⁹ qui
 erat propter seditionem quandam factam in civitate et homicidium missus in carcerem ²⁰ iterum
 autem Pilatus locutus est ad illos volens dimittere Iesum ²¹ at illi succlamabant dicentes crucifige

crucifige illum ²² ille autem tertio dixit ad illos quid enim mali fecit iste nullam causam mortis
 inuenio in eo corripiam ergo illum et dimittam ²³ at illi instabant vocibus magnis postulantes ut
 crucifigeretur et inualescebant voces eorum ²⁴ et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum ²⁵ dimisit
 autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant
 Iesum vero tradidit voluntati eorum ²⁶ et cum ducerent eum adprehenderunt Simonem quendam
 Cyrenensem venientem de villa et inposuerunt illi crucem portare post Iesum ²⁷ sequebatur autem
 illum multa turba populi et mulierum quae plangebant et lamentabant eum ²⁸ conversus autem ad
 illas Iesus dixit filiae Hierusalem nolite flere super me sed super vos ipsas flete et super filios vestros
²⁹ quoniam ecce venient dies in quibus dicent beatuae steriles et ventres qui non genuerunt et ubera
 quae non lactaverunt ³⁰ tunc incipient dicere montibus cadite super nos et collibus operite nos
³¹ quia si in viridi ligno haec faciunt in arido quid fiet ³² ducebantur autem et alii duo nequam cum
 eo ut interficerentur ³³ et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvariae ibi crucifixerunt eum
 et latrones unum a dextris et alterum a sinistris ³⁴ Iesus autem dicebat Pater dimitte illis non enim
 sciunt quid faciunt dividentes vero vestimenta eius miserunt sortes ³⁵ et stabat populus expectans
 et deridebant illum principes cum eis dicentes alios salvos fecit se salvum faciat si hic est Christus
 Dei electus ³⁶ inludebant autem ei et milites accedentes et acetum offerentes illi ³⁷ dicentes si tu
 es rex Iudaeorum salvum te fac ³⁸ erat autem et superscriptio in scripta super illum litteris graecis
 et latinis et hebraicis hic est rex Iudaeorum ³⁹ unus autem de his qui pendebant latronibus
 blasphemabat eum dicens si tu es Christus salvum fac te ipsum et nos ⁴⁰ respondens autem
 alter increpabat illum dicens neque tu times Deum quod in eadem damnatione es ⁴¹ et nos quidem
 iuste nam digna factis recipimus hic vero nihil mali gessit ⁴² et dicebat ad Iesum Domine memento
 mei cum veneris in regnum tuum ⁴³ et dixit illi Iesus amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso
⁴⁴ erat autem fere hora sexta et tenebrae factae sunt in universa terra usque in nonam horam ⁴⁵ et
 obscuratus est sol et velum templi scissum est medium ⁴⁶ et clamans voce magna Iesus ait Pater
 in manus tuas commendo spiritum meum et haec dicens exspiravit ⁴⁷ videns autem centurio quod
 factum fuerat glorificavit Deum dicens vere hic homo iustus erat ⁴⁸ et omnis turba eorum qui simul

aderant ad spectaculum istud et videbant quae fiebant percutientes pectora sua revertebantur
 49
 stabant autem omnes noti eius a longe et mulieres quae secutae erant eum a Galilaea haec videntes
 50
 et ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus 51 hic non consenserat consilio et
 52
 actibus eorum ab Arimathia civitate Iudaeae qui expectabat et ipse regnum Dei hic accessit ad
 53
 Pilatum et petiit corpus Iesu et depositum involvit sindone et posuit eum in monumento exciso
 54
 in quo nondum quisquam positus fuerat et dies erat parasceves et sabbatum inluciscebat
 55
 subsecutae autem mulieres quae cum ipso venerant de Galilaea viderunt monumentum et
 56
 quemadmodum positum erat corpus eius et revertentes paraverunt aromata et unguenta et sabbato
 quidem siluerunt secundum mandatum

Chapter 24

1
 una autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes quae paraverant aromata
 2
 et invenerunt lapidem revolutum a monumento 3 et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu
 4
 et factum est dum mente consternatae essent de isto ecce duo viri steterunt secus illas in veste
 5
 fulgenti cum timerent autem et declinarent vultum in terram dixerunt ad illas quid quaeritis
 6
 viventem cum mortuis non est hic sed surrexit recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc
 7
 in Galilaea esset 7 dicens quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum et
 8
 crucifigi et die tertia resurgere 8 et recordatae sunt verborum eius 9 et regressae a monumento
 10
 nuntiaverunt haec omnia illis undecim et ceteris omnibus 10 erat autem Maria Magdalene et Iohanna
 11
 et Maria Iacobi et ceterae quae cum eis erant quae dicebant ad apostolos haec 11 et visa sunt ante
 12
 illos sicut deliramentum verba ista et non credebant illis 12 Petrus autem surgens cucurrit ad
 monumentum et procumbens videt linteamina sola posita et abiit secum mirans quod factum fuerat
 13
 et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab
 14
 Hierusalem nomine Emmaus 14 et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quae acciderant
 15
 et factum est dum fabularentur et secum quaerent et ipse Iesus adpropinquans ibat cum illis

16 oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent 17 et ait ad illos qui sunt hii sermones quos
 confertis ad invicem ambulantes et estis tristes 18 et respondens unus cui nomen Cleopas dixit ei
 tu solus peregrinus es in Hierusalem et non cognovisti quae facta sunt in illa his diebus 19 quibus
 ille dixit quae et dixerunt de Iesu Nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram
 Deo et omni populo 20 et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotum et principes nostri in
 damnationem mortis et crucifixerunt eum 21 nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus
 Israhel et nunc super haec omnia tertia dies hodie quod haec facta sunt 22 sed et mulieres quaedam
 ex nostris terruerunt nos quae ante lucem fuerunt ad monumentum 23 et non invento corpore eius
 venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse qui dicunt eum vivere 24 et abierunt quidam
 ex nostris ad monumentum et ita invenerunt sicut mulieres dixerunt ipsum vero non viderunt 25 et
 ipse dixit ad eos o stulti et tardi corde ad credendum in omnibus quae locuti sunt prophetae 26 nonne
 haec oportuit pati Christum et ita intrare in gloriam suam 27 et incipiens a Mose et omnibus prophetis
 interpretabatur illis in omnibus scripturis quae de ipso erant 28 et adpropinquaverunt castello quo
 ibant et ipse se finxit longius ire 29 et coegerunt illum dicentes mane nobiscum quoniam
 advesperascit et inclinata est iam dies et intravit cum illis 30 et factum est dum recumberet cum
 illis accepit panem et benedixit ac fregit et porrigebat illis 31 et aperti sunt oculi eorum et
 cognoverunt eum et ipse evanuit ex oculis eorum 32 et dixerunt ad invicem nonne cor nostrum
 ardens erat in nobis dum loqueretur in via et aperiret nobis scripturas 33 et surgentes eadem hora
 regressi sunt in Hierusalem et invenerunt congregatos undecim et eos qui cum ipsis erant 34 dicentes
 quod surrexit Dominus vere et apparuit Simoni 35 et ipsi narrabant quae gesta erant in via et
 quomodo cognoverunt eum in fractione panis 36 dum haec autem loquuntur Iesus stetit in medio
 eorum et dicit eis pax vobis ego sum nolite timere 37 conturbati vero et conterriti existimabant se
 spiritum videre 38 et dixit eis quid turbati estis et cogitationes ascendunt in corda vestra 39 videte
 manus meas et pedes quia ipse ego sum palpate et videte quia spiritus carnem et ossa non habet
 sicut me videtis habere 40 et cum hoc dixisset ostendit eis manus et pedes 41 adhuc autem illis non
 credentibus et mirantibus prae gaudio dixit habetis hic aliquid quod manducetur 42 at illi obtulerunt

ei partem piscis assi et favum mellis ⁴³ et cum manducasset coram eis sumens reliquias dedit eis
⁴⁴ et dixit ad eos haec sunt verba quae locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum quoniam
 necesse est impleri omnia quae scripta sunt in lege Mosi et prophetis et psalmis de me ⁴⁵ tunc
 aperuit illis sensum ut intellegerent scripturas ⁴⁶ et dixit eis quoniam sic scriptum est et sic oportebat
 Christum pati et resurgere a mortuis die tertia ⁴⁷ et praedicari in nomine eius paenitentiam et
 remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus ab Hierosolyma ⁴⁸ vos autem estis testes
 horum ⁴⁹ et ego mitto promissum Patris mei in vos vos autem sedete in civitate quoadusque
 induamini virtutem ex alto ⁵⁰ eduxit autem eos foras in Bethaniam et elevatis manibus suis benedixit
 eis ⁵¹ et factum est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in caelum ⁵² et ipsi adorantes
 regressi sunt in Hierusalem cum gaudio magno

John

Chapter 1

¹ in principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum ² hoc erat in principio
 apud Deum ³ omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil quod factum est ⁴ in ipso
 vita erat et vita erat lux hominum ⁵ et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non comprehenderunt
⁶ fuit homo missus a Deo cui nomen erat Iohannes ⁷ hic venit in testimonium ut testimonium
 perhiberet de lumine ut omnes crederent per illum ⁸ non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet
 de lumine ⁹ erat lux vera quae inluminat omnem hominem venientem in mundum ¹⁰ in mundo
 erat et mundus per ipsum factus est et mundus eum non cognovit ¹¹ in propria venit et sui eum non
 receperunt ¹² quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri his qui credunt
 in nomine eius ¹³ qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis neque ex voluntate viri sed ex
 Deo nati sunt ¹⁴ et Verbum caro factum est et habitavit in nobis et vidimus gloriam eius gloriam
 quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis ¹⁵ Iohannes testimonium perhibet de ipso et

clamat dicens hic erat quem dixi vobis qui post me venturus est ante me factus est quia prior me
 erat ¹⁶ et de plenitudine eius nos omnes accepimus et gratiam pro gratia ¹⁷ quia lex per Mosen
 data est gratia et veritas per Iesum Christum facta est ¹⁸ Deum nemo vidit umquam unigenitus
 Filius qui est in sinu Patris ipse enarravit ¹⁹ et hoc est testimonium Iohannis quando miserunt Iudaei
 ab Hierosolymis sacerdotes et Levitas ad eum ut interrogarent eum tu quis es ²⁰ et confessus est
 et non negavit et confessus est quia non sum ego Christus ²¹ et interrogaverunt eum quid ergo
 Helias es tu et dicit non sum propheta es tu et respondit non ²² dixerunt ergo ei quis es ut responsum
 demus his qui miserunt nos quid dicis de te ipso ²³ ait ego vox clamantis in deserto dirigite viam
 Domini sicut dixit Esaias propheta ²⁴ et qui missi fuerant erant ex Pharisaeis ²⁵ et interrogaverunt
 eum et dixerunt ei quid ergo baptizas si tu non es Christus neque Helias neque propheta ²⁶ respondit
 eis Iohannes dicens ego baptizo in aqua medius autem vestrum stetit quem vos non scitis ²⁷ ipse
 est qui post me venturus est qui ante me factus est cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrigiam
 calciamenti ²⁸ haec in Bethania facta sunt trans Iordanen ubi erat Iohannes baptizans ²⁹ altera die
 videt Iohannes Iesum venientem ad se et ait ecce agnus Dei qui tollit peccatum mundi ³⁰ hic est
 de quo dixi post me venit vir qui ante me factus est quia prior me erat ³¹ et ego nesciebam eum
 sed ut manifestaretur Israhel propterea veni ego in aqua baptizans ³² et testimonium perhibuit
 Iohannes dicens quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo et mansit super eum
³³ et ego nesciebam eum sed qui misit me baptizare in aqua ille mihi dixit super quem videris
 Spiritum descendentem et manentem super eum hic est qui baptizat in Spiritu Sancto ³⁴ et ego vidi
 et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei ³⁵ altera die iterum stabat Iohannes et ex discipulis
 eius duo ³⁶ et respiciens Iesum ambulans dicit ecce agnus Dei ³⁷ et audierunt eum duo discipuli
 loquentem et secuti sunt Iesum ³⁸ conversus autem Iesus et videns eos sequentes dicit eis quid
 quaeritis qui dixerunt ei rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas ³⁹ dicit eis venite et
 videte venerunt et viderunt ubi maneret et apud eum manserunt die illo hora autem erat quasi decima
⁴⁰ erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant ab Iohanne et secuti fuerant
 eum ⁴¹ invenit hic primum fratrem suum Simonem et dicit ei invenimus Messiam quod est
 interpretatum Christus ⁴² et adduxit eum ad Iesum intuitus autem eum Iesus dixit tu es Simon filius

Iohanna tu vocaberis Cephias quod interpretatur Petrus ⁴³ in crastinum voluit exire in Galilaeam
 et invenit Philippum et dicit ei Iesus sequere me ⁴⁴ erat autem Philippus a Bethsaida civitate Andreae
 et Petri ⁴⁵ invenit Philippus Nathanahel et dicit ei quem scripsit Moses in lege et prophetae invenimus
 Iesum filium Ioseph a Nazareth ⁴⁶ et dixit ei Nathanahel a Nazareth potest aliquid boni esse dicit
 ei Philippus veni et vide ⁴⁷ vidit Iesus Nathanahel venientem ad se et dicit de eo ecce vere Israhelita
 in quo dolus non est ⁴⁸ dicit ei Nathanahel unde me nosti respondit Iesus et dixit ei priusquam te
 Philippus vocaret cum esses sub ficu vidi te ⁴⁹ respondit ei Nathanahel et ait rabbi tu es Filius Dei
 tu es rex Israhel ⁵⁰ respondit Iesus et dixit ei quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maius his videbis
⁵¹ et dicit ei amen amen dico vobis videbitis caelum apertum et angelos Dei ascendentes et
 descendentes supra Filium hominis

Chapter 2

¹ et die tertio nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae et erat mater Iesu ibi ² vocatus est autem
 ibi et Iesus et discipuli eius ad nuptias ³ et deficiente vino dicit mater Iesu ad eum vinum non habent
⁴ et dicit ei Iesus quid mihi et tibi est mulier nondum venit hora mea ⁵ dicit mater eius ministris
 quodcumque dixerit vobis facite ⁶ erant autem ibi lapideae hydriae sex positae secundum
 purificationem Iudaeorum capientes singulae metretas binas vel ternas ⁷ dicit eis Iesus implete
 hydrias aqua et impleverunt eas usque ad summum ⁸ et dicit eis Iesus haurite nunc et ferte
⁹ architriclino et tulerunt ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde
 esset ministri autem sciebant qui haurierant aquam vocat sponsum architriclinus ¹⁰ et dicit ei omnis
 homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est tu servasti
 bonum vinum usque adhuc ¹¹ hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeae et manifestavit
 gloriam suam et crediderunt in eum discipuli eius ¹² post hoc descendit Capharnaum ipse et mater
 eius et fratres eius et discipuli eius et ibi manserunt non multis diebus ¹³ et prope erat pascha
 Iudaeorum et ascendit Hierosolyma Iesus ¹⁴ et invenit in templo vendentes boves et oves et columbas

et nummularios sedentes ¹⁵ et cum fecisset quasi flagellum de funiculis omnes eiecit de templo
 oves quoque et boves et nummulariorum effudit aes et mensas subvertit ¹⁶ et his qui columbas
 vendebant dixit auferte ista hinc nolite facere domum Patris mei domum negotiationis ¹⁷ recordati
 vero sunt discipuli eius quia scriptum est zelus domus tuae comedit me ¹⁸ responderunt ergo Iudaei
 et dixerunt ei quod signum ostendis nobis quia haec facis ¹⁹ respondit Iesus et dixit eis solvite
 templum hoc et in tribus diebus excitabo illud ²⁰ dixerunt ergo Iudaei quadraginta et sex annis
 aedificatum est templum hoc et tu tribus diebus excitabis illud ²¹ ille autem dicebat de templo
 corporis sui ²² cum ergo resurrexisset a mortuis recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat et
 crediderunt scripturae et sermoni quem dixit Iesus ²³ cum autem esset Hierosolymis in pascha in
 die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quae faciebat ²⁴ ipse autem Iesus
 non credebat semet ipsum eis eo quod ipse nosset omnes ²⁵ et quia opus ei non erat ut quis
 testimonium perhiberet de homine ipse enim sciebat quid esset in homine

Chapter 3

¹ erat autem homo ex Phariseis Nicodemus nomine princeps Iudaeorum ² hic venit ad eum
 nocte et dixit ei rabbi scimus quia a Deo venisti magister nemo enim potest haec signa facere quae
 tu facis nisi fuerit Deus cum eo ³ respondit Iesus et dixit ei amen amen dico tibi nisi quis natus
 fuerit denuo non potest videre regnum Dei ⁴ dicit ad eum Nicodemus quomodo potest homo nasci
 cum senex sit numquid potest in ventrem matris suae iterato introire et nasci ⁵ respondit Iesus amen
 amen dico tibi nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu non potest introire in regnum Dei ⁶ quod
 natum est ex carne caro est et quod natum est ex Spiritu spiritus est ⁷ non mireris quia dixi tibi
 oportet vos nasci denuo ⁸ Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis sed non scis unde veniat et
 quo vadat sic est omnis qui natus est ex Spiritu ⁹ respondit Nicodemus et dixit ei quomodo possunt
 haec fieri ¹⁰ respondit Iesus et dixit ei tu es magister Israhel et haec ignoras ¹¹ amen amen dico
 tibi quia quod scimus loquimur et quod vidimus testamur et testimonium nostrum non accipitis

12 si terrena dixi vobis et non creditis quomodo si dixerero vobis caelestia credetis 13 et nemo ascendit
 in caelum nisi qui descendit de caelo Filius hominis qui est in caelo 14 et sicut Moses exaltavit
 serpentem in deserto ita exaltari oportet Filium hominis 15 ut omnis qui credit in ipso non pereat
 sed habeat vitam aeternam 16 sic enim dilexit Deus mundum ut Filium suum unigenitum daret ut
 omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam 17 non enim misit Deus Filium suum
 in mundum ut iudicet mundum sed ut salvetur mundus per ipsum 18 qui credit in eum non iudicatur
 qui autem non credit iam iudicatus est quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei 19 hoc est
 autem iudicium quia lux venit in mundum et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem erant
 enim eorum mala opera 20 omnis enim qui mala agit odit lucem et non venit ad lucem ut non
 arguantur opera eius 21 qui autem facit veritatem venit ad lucem ut manifestentur eius opera quia
 in Deo sunt facta 22 post haec venit Iesus et discipuli eius in iudaeam terram et illic demorabatur
 cum eis et baptizabat 23 erat autem et Iohannes baptizans in Aenon iuxta Salim quia aquae multae
 erant illic et adveniebant et baptizabantur 24 nondum enim missus fuerat in carcerem Iohannes
 25 facta est ergo quaestio ex discipulis Iohannis cum Iudaeis de purificatione 26 et venerunt ad
 Iohannem et dixerunt ei rabbi qui erat tecum trans Iordanen cui tu testimonium perhibuisti ecce hic
 baptizat et omnes veniunt ad eum 27 respondit Iohannes et dixit non potest homo accipere quicquam
 nisi fuerit ei datum de caelo 28 ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim ego non sum
 Christus sed quia missus sum ante illum 29 qui habet sponsam sponsus est amicus autem sponsi
 qui stat et audit eum gaudio gaudet propter vocem sponsi hoc ergo gaudium meum impletum est
 30 illum oportet crescere me autem minui 31 qui desursum venit supra omnes est qui est de terra
 de terra est et de terra loquitur qui de caelo venit supra omnes est 32 et quod vidit et audivit hoc
 testatur et testimonium eius nemo accipit 33 qui accipit eius testimonium signavit quia Deus verax
 34 est quem enim misit Deus verba Dei loquitur non enim ad mensuram dat Deus Spiritum 35 Pater
 diligit Filium et omnia dedit in manu eius 36 qui credit in Filium habet vitam aeternam qui autem
 incredulus est Filio non videbit vitam sed ira Dei manet super eum

Chapter 4

¹ ut ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisei quia Iesus plures discipulos facit et baptizat
quam Iohannes ² quamquam Iesus non baptizaret sed discipuli eius ³ reliquit Iudaeam et abiit
iterum in Galilaeam ⁴ oportebat autem eum transire per Samariam ⁵ venit ergo in civitatem Samariae
quae dicitur Sychar iuxta praedium quod dedit Iacob Ioseph filio suo ⁶ erat autem ibi fons Iacob
Iesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem hora erat quasi sexta ⁷ venit mulier de
Samaria haurire aquam dicit ei Iesus da mihi bibere ⁸ discipuli enim eius abierant in civitatem ut
cibos emerent ⁹ dicit ergo ei mulier illa samaritana quomodo tu Iudaeus cum sis bibere a me poscis
quae sum mulier samaritana non enim coutuntur Iudaei Samaritanis ¹⁰ respondit Iesus et dixit ei
si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitan petisses ab eo et dedisset tibi
aquam vivam ¹¹ dicit ei mulier Domine neque in quo haurias habes et puteus altus est unde ergo
habes aquam vivam ¹² numquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit nobis puteum et ipse ex
eo bibit et filii eius et pecora eius ¹³ respondit Iesus et dixit ei omnis qui bibit ex aqua hac sitiet
iterum qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in aeternum ¹⁴ sed aqua quam dabo
ei fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam ¹⁵ dicit ad eum mulier Domine da mihi hanc
aquam ut non sitiam neque veniam huc haurire ¹⁶ dicit ei Iesus vade voca virum tuum et veni huc
¹⁷ respondit mulier et dixit non habeo virum dicit ei Iesus bene dixisti quia non habeo virum
¹⁸ quinque enim viros habuisti et nunc quem habes non est tuus vir hoc vere dixisti ¹⁹ dicit ei mulier
Domine video quia propheta es tu ²⁰ patres nostri in monte hoc adoraverunt et vos dicitis quia
Hierosolymis est locus ubi adorare oportet ²¹ dicit ei Iesus mulier crede mihi quia veniet hora
quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem ²² vos adoratis quod nescitis
nos adoramus quod scimus quia salus ex Iudaeis est ²³ sed venit hora et nunc est quando veri
adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate nam et Pater tales quaerit qui adorent eum
²⁴ spiritus est Deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare ²⁵ dicit ei mulier
scio quia Messias venit qui dicitur Christus cum ergo venerit ille nobis adnuntiabit omnia ²⁶ dicit

ei Iesus ego sum qui loquor tecum ²⁷ et continuo venerunt discipuli eius et mirabantur quia cum
 muliere loquebatur nemo tamen dixit quid quaeris aut quid loqueris cum ea ²⁸ reliquit ergo hydriam
 suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus ²⁹ venite videte hominem qui dixit mihi
 omnia quaecumque feci numquid ipse est Christus ³⁰ exierunt de civitate et veniebant ad eum
³¹ interea rogabant eum discipuli dicentes rabbi manduca ³² ille autem dixit eis ego cibum habeo
 manducare quem vos nescitis ³³ dicebant ergo discipuli ad invicem numquid aliquis adtulit ei
 manducare ³⁴ dicit eis Iesus meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me ut perficiam
 opus eius ³⁵ nonne vos dicitis quod adhuc quattuor menses sunt et messis venit ecce dico vobis
 levate oculos vestros et videte regiones quia albae sunt iam ad messem ³⁶ et qui metit mercedem
 accipit et congregat fructum in vitam aeternam ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit ³⁷ in
 hoc enim est verbum verum quia alius est qui seminat et alius est qui metit ³⁸ ego misi vos metere
 quod vos non laborastis alii laboraverunt et vos in laborem eorum introistis ³⁹ ex civitate autem
 illa multi crediderunt in eum Samaritanorum propter verbum mulieris testimonium perhibentis quia
 dixit mihi omnia quaecumque feci ⁴⁰ cum venissent ergo ad illum Samaritani rogaverunt eum ut
 ibi maneret et mansit ibi duos dies ⁴¹ et multo plures crediderunt propter sermonem eius ⁴² et
 mulieri dicebant quia iam non propter tuam loquellam credimus ipsi enim audivimus et scimus
 quia hic est vere salvator mundi ⁴³ post duos autem dies exiit inde et abiit in Galilaeam ⁴⁴ ipse
 enim Iesus testimonium perhibuit quia propheta in sua patria honorem non habet ⁴⁵ cum ergo
 venisset in Galilaeam exceperunt eum Galilaei cum omnia vidissent quae fecerat Hierosolymis in
 die festo et ipsi enim venerant in diem festum ⁴⁶ venit ergo iterum in Cana Galilaeae ubi fecit
 aquam vinum et erat quidam regulus cuius filius infirmabatur Capharnaum ⁴⁷ hic cum audisset
 quia Iesus adveniret a Iudaea in Galilaeam abiit ad eum et rogabat eum ut descenderet et sanaret
 filium eius incipiebat enim mori ⁴⁸ dixit ergo Iesus ad eum nisi signa et prodigia videritis non
 creditis ⁴⁹ dicit ad eum regulus Domine descende priusquam moriatur filius meus ⁵⁰ dicit ei Iesus
 vade filius tuus vivit credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus et ibat ⁵¹ iam autem eo descendente
 servi occurrerunt ei et nuntiaverunt dicentes quia filius eius viveret ⁵² interrogabat ergo horam ab
 eis in qua melius habuerit et dixerunt ei quia heri hora septima reliquit eum febris ⁵³ cognovit ergo

pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus filius tuus vivit et credidit ipse et domus eius tota
 54 hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset a Iudaea in Galilaeam

Chapter 5

1 post haec erat dies festus Iudaeorum et ascendit Iesus Hierosolymis 2 est autem Hierosolymis
 super Probatica piscina quae cognominatur hebraice Bethesda quinque porticus habens 3 in his
 iacebat multitudo magna languentium caecorum claudorum aridorum expectantium aquae motum
 4 5 [] erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua 6 hunc cum vidisset
 Iesus iacentem et cognovisset quia multum iam tempus habet dicit ei vis sanus fieri 7 respondit ei
 languidus Domine hominem non habeo ut cum turbata fuerit aqua mittat me in piscinam dum venio
 enim ego alius ante me descendit 8 dicit ei Iesus surge tolle grabattum tuum et ambula 9 et statim
 sanus factus est homo et sustulit grabattum suum et ambulabat erat autem sabbatum in illo die
 10 dicebant Iudaei illi qui sanatus fuerat sabbatum est non licet tibi tollere grabattum tuum
 11 respondit eis qui me fecit sanum ille mihi dixit tolle grabattum tuum et ambula 12 interrogaverunt
 ergo eum quis est ille homo qui dixit tibi tolle grabattum tuum et ambula 13 is autem qui sanus
 fuerat effectus nesciebat quis esset Iesus enim declinavit turba constituta in loco 14 postea invenit
 eum Iesus in templo et dixit illi ecce sanus factus es iam noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat
 15 abiit ille homo et nuntiavit Iudaeis quia Iesus esset qui fecit eum sanum 16 propterea
 persequabantur Iudaei Iesum quia haec faciebat in sabbato 17 Iesus autem respondit eis Pater meus
 usque modo operatur et ego operor 18 propterea ergo magis quaerebant eum Iudaei interficere quia
 non solum solvebat sabbatum sed et Patrem suum dicebat Deum aequalem se faciens Deo respondit
 itaque Iesus et dixit eis 19 amen amen dico vobis non potest Filius a se facere quicquam nisi quod
 viderit Patrem facientem quaecumque enim ille fecerit haec et Filius similiter facit 20 Pater enim
 diligit Filium et omnia demonstrat ei quae ipse facit et maiora his demonstrabit ei opera ut vos
 miremini 21 sicut enim Pater suscitatur mortuos et vivificat sic et Filius quos vult vivificat 22 neque
 enim Pater iudicat quemquam sed iudicium omne dedit Filio 23 ut omnes honorificent Filium sicut
 honorificant Patrem qui non honorificat Filium non honorificat Patrem qui misit illum 24 amen
 amen dico vobis quia qui verbum meum audit et credit ei qui misit me habet vitam aeternam et in

iudicium non venit sed transit a morte in vitam ²⁵ amen amen dico vobis quia venit hora et nunc
 est quando mortui audient vocem Filii Dei et qui audierint vivent ²⁶ sicut enim Pater habet vitam
 in semet ipso sic dedit et Filio vitam habere in semet ipso ²⁷ et potestatem dedit ei et iudicium
 facere quia Filius hominis est ²⁸ nolite mirari hoc quia venit hora in qua omnes qui in monumentis
 sunt audient vocem eius ²⁹ et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vitae qui vero mala
 egerunt in resurrectionem iudicii ³⁰ non possum ego a me ipso facere quicquam sicut audio iudico
 et iudicium meum iustum est quia non quaero voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me
³¹ si ego testimonium perhibeo de me testimonium meum non est verum ³² alius est qui testimonium
 perhibet de me et scio quia verum est testimonium quod perhibet de me ³³ vos misistis ad Iohannem
 et testimonium perhibuit veritati ³⁴ ego autem non ab homine testimonium accipio sed haec dico
 ut vos salvi sitis ³⁵ ille erat lucerna ardens et lucens vos autem voluistis exultare ad horam in luce
 eius ³⁶ ego autem habeo testimonium maius Iohanne opera enim quae dedit mihi Pater ut perficiam
 ea ipsa opera quae ego facio testimonium perhibent de me quia Pater me misit ³⁷ et qui misit me
 Pater ipse testimonium perhibuit de me neque vocem eius umquam audistis neque speciem eius
 vidistis ³⁸ et verbum eius non habetis in vobis manens quia quem misit ille huic vos non creditis
³⁹ scrutamini scripturas quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere et illae sunt quae testimonium
 perhibent de me ⁴⁰ et non vultis venire ad me ut vitam habeatis ⁴¹ claritatem ab hominibus non
 accipio ⁴² sed cognovi vos quia dilectionem Dei non habetis in vobis ⁴³ ego veni in nomine Patris
 mei et non accipitis me si alius venerit in nomine suo illum accipietis ⁴⁴ quomodo potestis vos
 credere qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam quae a solo est Deo non quaeritis ⁴⁵ nolite
 putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem est qui accuset vos Moses in quo vos speratis
⁴⁶ si enim crederetis Mosi crederetis forsitan et mihi de me enim ille scripsit ⁴⁷ si autem illius
 litteris non creditis quomodo meis verbis credetis

Chapter 6

¹ post haec abiit Iesus trans mare Galilaeae quod est Tiberiadis ² et sequebatur eum multitudo
³ magna quia videbant signa quae faciebat super his qui infirmabantur ³ subiit ergo in montem Iesus
⁴ et ibi sedebat cum discipulis suis ⁴ erat autem proximum pascha dies festus Iudaeorum ⁵ cum
sublevasset ergo oculos Iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dicit ad Philippum
⁶ unde ememus panes ut manducent hii ⁶ hoc autem dicebat temptans eum ipse enim sciebat quid
⁷ esset facturus ⁷ respondit ei Philippus ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis ut
⁸ unusquisque modicum quid accipiat ⁸ dicit ei unus ex discipulis eius Andreas frater Simonis Petri
⁹ est puer unus hic qui habet quinque panes hordiacios et duos pisces sed haec quid sunt inter tantos
¹⁰ dixit ergo Iesus facite homines discumbere erat autem faenum multum in loco discubuerunt ergo
¹¹ viri numero quasi quinque milia ¹¹ accepit ergo panes Iesus et cum gratias egisset distribuit
¹² discumbentibus similiter et ex piscibus quantum volebant ¹² ut autem impleti sunt dixit discipulis
¹³ suis colligite quae superaverunt fragmenta ne pereant ¹³ collegerunt ergo et impleverunt duodecim
cofinos fragmentorum ex quinque panibus hordiaciis quae superfuerunt his qui manducaverunt
¹⁴ illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant quia hic est vere propheta qui
¹⁵ venturus est in mundum ¹⁵ Iesus ergo cum cognovisset quia venturi essent ut raperent eum et
¹⁶ facerent eum regem fugit iterum in montem ipse solus ¹⁶ ut autem sero factum est descenderunt
¹⁷ discipuli eius ad mare ¹⁷ et cum ascendissent navem venerunt trans mare in Capharnaum et tenebrae
¹⁸ iam factae erant et non venerat ad eos Iesus ¹⁸ mare autem vento magno flante exurgebat ¹⁹ cum
²⁰ remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta vident Iesum ambulans super mare et
²⁰ proximum navi fieri et timuerunt ²⁰ ille autem dicit eis ego sum nolite timere ²¹ voluerunt ergo
²² accipere eum in navi et statim fuit navis ad terram quam ibant ²² altera die turba quae stabat trans
mare vidit quia navicula alia non erat ibi nisi una et quia non introisset cum discipulis suis Iesus in
²³ navem sed soli discipuli eius abissent ²³ aliae vero supervenerunt naves a Tiberiade iuxta locum
²⁴ ubi manducaverant panem gratias agente Domino ²⁴ cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset
²⁵ ibi neque discipuli eius ascenderunt naviculas et venerunt Capharnaum quaerentes Iesum ²⁵ et cum
²⁶ invenissent eum trans mare dixerunt ei rabbi quando huc venisti ²⁶ respondit eis Iesus et dixit amen
amen dico vobis quaeritis me non quia vidistis signa sed quia manducastis ex panibus et saturati

27
 estis operamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam aeternam quem Filius hominis
 vobis dabit hunc enim Pater signavit Deus 28
 dixerunt ergo ad eum quid faciemus ut operemur
 opera Dei 29
 respondit Iesus et dixit eis hoc est opus Dei ut credatis in eum quem misit ille
 30
 dixerunt ergo ei quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi quid operaris 31
 patres
 nostri manna manducaverunt in deserto sicut scriptum est panem de caelo dedit eis manducare
 32
 dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis non Moses dedit vobis panem de caelo sed Pater meus
 33
 dat vobis panem de caelo verum panis enim Dei est qui descendit de caelo et dat vitam mundo
 34
 dixerunt ergo ad eum Domine semper da nobis panem hunc 35
 dixit autem eis Iesus ego sum
 panis vitae qui veniet ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet umquam 36
 sed dixi vobis
 quia et vidistis me et non creditis 37
 omne quod dat mihi Pater ad me veniet et eum qui venit ad
 me non eiciam foras 38
 quia descendi de caelo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem
 eius qui misit me 39
 haec est autem voluntas eius qui misit me Patris ut omne quod dedit mihi non
 perdam ex eo sed resuscitem illum novissimo die 40
 haec est enim voluntas Patris mei qui misit
 me ut omnis qui videt Filium et credit in eum habeat vitam aeternam et resuscitabo ego eum in
 novissimo die 41
 murmurabant ergo Iudaei de illo quia dixisset ego sum panis qui de caelo descendi
 42
 et dicebant nonne hic est Iesus filius Ioseph cuius nos novimus patrem et matrem quomodo ergo
 dicit hic quia de caelo descendi 43
 respondit ergo Iesus et dixit eis nolite murmurare in invicem
 44
 nemo potest venire ad me nisi Pater qui misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum novissimo
 die 45
 est scriptum in prophetis et erunt omnes docibiles Dei omnis qui audivit a Patre et didicit
 venit ad me 46
 non quia Patrem vidit quisquam nisi is qui est a Deo hic vidit Patrem 47
 amen amen
 dico vobis qui credit in me habet vitam aeternam 48
 ego sum panis vitae 49
 patres vestri
 manducaverunt in deserto manna et mortui sunt 50
 hic est panis de caelo descendens ut si quis ex
 ipso manducaverit non moriatur 51
 ego sum panis vivus qui de caelo descendi 52
 si quis
 manducaverit ex hoc pane vivet in aeternum et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita
 53
 litigabant ergo Iudaei ad invicem dicentes quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad
 manducandum 54
 dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis nisi manducaveritis carnem Filii

hominis et biberitis eius sanguinem non habetis vitam in vobis ⁵⁵ qui manducat meam carnem et
 bibit meum sanguinem habet vitam aeternam et ego resuscitabo eum in novissimo die ⁵⁶ caro enim
 mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus ⁵⁷ qui manducat meam carnem et bibit meum
 sanguinem in me manet et ego in illo ⁵⁸ sicut misit me vivens Pater et ego vivo propter Patrem et
 qui manducat me et ipse vivet propter me ⁵⁹ hic est panis qui de caelo descendit non sicut
 manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt qui manducat hunc panem vivet in aeternum
⁶⁰ haec dixit in synagoga docens in Capharnaum ⁶¹ multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt
 durus est hic sermo quis potest eum audire ⁶² sciens autem Iesus apud semet ipsum quia murmurarent
 de hoc discipuli eius dixit eis hoc vos scandalizat ⁶³ si ergo videritis Filium hominis ascendentem
 ubi erat prius ⁶⁴ spiritus est qui vivificat caro non prodest quicquam verba quae ego locutus sum
 vobis spiritus et vita sunt ⁶⁵ sed sunt quidam ex vobis qui non credunt sciebat enim ab initio Iesus
 qui essent credentes et quis traditurus esset eum ⁶⁶ et dicebat propterea dixi vobis quia nemo potest
 venire ad me nisi fuerit ei datum a Patre meo ⁶⁷ ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro et
 iam non cum illo ambulabant ⁶⁸ dixit ergo Iesus ad duodecim numquid et vos vultis abire
⁶⁹ respondit ergo ei Simon Petrus Domine ad quem ibimus verba vitae aeternae habes ⁷⁰ et nos
 credidimus et cognovimus quia tu es Christus Filius Dei ⁷¹ respondit eis Iesus nonne ego vos
 duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est ⁷² dicebat autem Iudam Simonis Scariotis hic enim
 erat traditurus eum cum esset unus ex duodecim

Chapter 7

¹ post haec ambulabat Iesus in Galilaeam non enim volebat in Iudaeam ambulare quia quaerebant
 eum Iudaei interficere ² erat autem in proximo dies festus Iudaeorum scenopegia ³ dixerunt autem
 ad eum fratres eius transi hinc et vade in Iudaeam ut et discipuli tui videant opera tua quae facis
⁴ nemo quippe in occulto quid facit et quaerit ipse in palam esse si haec facis manifesta te ipsum
 mundo ⁵ neque enim fratres eius credebant in eum ⁶ dicit ergo eis Iesus tempus meum nondum

advenit tempus autem vestrum semper est paratum ⁷ non potest mundus odisse vos me autem odit
 quia ego testimonium perhibeo de illo quia opera eius mala sunt ⁸ vos ascendite ad diem festum
 hunc ego non ascendo ad diem festum istum quia meum tempus nondum impletum est ⁹ haec cum
 dixisset ipse mansit in Galilaea ¹⁰ ut autem ascenderunt fratres eius tunc et ipse ascendit ad diem
 festum non manifeste sed quasi in occulto ¹¹ Iudaei ergo quaerebant eum in die festo et dicebant
 ubi est ille ¹² et murmur multus de eo erat in turba; quidam enim dicebant quia bonus est alii autem
 dicebant non sed seducit turbas ¹³ nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudaeorum
¹⁴ iam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum et docebat ¹⁵ et mirabantur Iudaei
 dicentes quomodo hic litteras scit cum non didicerit ¹⁶ respondit eis Iesus et dixit mea doctrina
 non est mea sed eius qui misit me ¹⁷ si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscet de doctrina
 utrum ex Deo sit an ego a me ipso loquar ¹⁸ qui a semet ipso loquitur gloriam propriam quaerit
 qui autem quaerit gloriam eius qui misit illum hic verax est et iniustitia in illo non est ¹⁹ nonne
 Moses dedit vobis legem et nemo ex vobis facit legem ²⁰ quid me quaeritis interficere respondit
 turba et dixit daemonium habes quis te quaerit interficere ²¹ respondit Iesus et dixit eis unum opus
 feci et omnes miramini ²² propterea Moses dedit vobis circumcisionem non quia ex Mose est sed
 ex patribus et in sabbato circumciditis hominem ²³ si circumcisionem accipit homo in sabbato ut
 non solvatur lex Mosi mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato ²⁴ nolite
 iudicare secundum faciem sed iustum iudicium iudicate ²⁵ dicebant ergo quidam ex Hierosolymis
 nonne hic est quem quaerunt interficere ²⁶ et ecce palam loquitur et nihil ei dicunt numquid vere
 cognoverunt principes quia hic est Christus ²⁷ sed hunc scimus unde sit Christus autem cum venerit
 nemo scit unde sit ²⁸ clamabat ergo docens in templo Iesus et dicens et me scitis et unde sim scitis
 et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos non scitis ²⁹ ego scio eum quia ab ipso
 sum et ipse me misit ³⁰ quaerebant ergo eum adprehendere et nemo misit in illum manus quia
 nondum venerat hora eius ³¹ de turba autem multi crediderunt in eum et dicebant Christus cum
 venerit numquid plura faciet quam quae hic facit ³² audierunt Pharisei turbam murmurantem

de illo haec et miserunt principes et Pharisei ministros ut adprehenderent eum ³³ dixit ergo Iesus
 adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui misit me ³⁴ quaeritis me et non invenietis
 et ubi sum ego vos non potestis venire ³⁵ dixerunt ergo Iudaei ad se ipsos quo hic iturus est quia
 non inveniemus eum numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes ³⁶ quis est
 hic sermo quem dixit quaeritis me et non invenietis et ubi sum ego non potestis venire ³⁷ in
 novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens si quis sitit veniat ad me et
 bibat ³⁸ qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de ventre eius fluent aquae vivae ³⁹ hoc autem
 dixit de Spiritu quem accepturi erant credentes in eum non enim erat Spiritus quia Iesus nondum
 fuerat glorificatus ⁴⁰ ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant hic est vere
 propheta ⁴¹ alii dicebant hic est Christus quidam autem dicebant numquid a Galilaea Christus venit
⁴² nonne scriptura dicit quia ex semine David et Bethleem castello ubi erat David venit Christus
⁴³ dissensio itaque facta est in turba propter eum ⁴⁴ quidam autem ex ipsis volebant adprehendere
 eum sed nemo misit super illum manus ⁴⁵ venerunt ergo ministri ad pontifices et Phariseos et
 dixerunt eis illi quare non adduxistis eum ⁴⁶ responderunt ministri numquam sic locutus est homo
 sicut hic homo ⁴⁷ responderunt ergo eis Pharisei numquid et vos seducti estis ⁴⁸ numquid aliquis
 ex principibus credidit in eum aut ex Phariseis ⁴⁹ sed turba haec quae non novit legem maledicti
 sunt ⁵⁰ dicit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui unus erat ex ipsis ⁵¹ numquid lex
 nostra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius et cognoverit quid faciat ⁵² responderunt et
 dixerunt ei numquid et tu Galilaeus es scrutare et vide quia propheta a Galilaea non surgit ⁵³ et
 reversi sunt unusquisque in domum suam

Chapter 8

¹ Iesus autem perrexit in montem Oliveti ² et diluculo iterum venit in templum et omnis populus
 venit ad eum et sedens docebat eos ³ adducunt autem scribae et Pharisei mulierem in adulterio
 deprehensam et statuerunt eam in medio ⁴ et dixerunt ei magister haec mulier modo deprehensa

5
 est in adulterio in lege autem Moses mandavit nobis huiusmodi lapidare tu ergo quid dicis 6
 haec autem dicebant temptantes eum ut possent accusare eum Iesus autem inclinans se deorsum digito
 7
 scribebat in terra cum autem perseverarent interrogantes eum erexit se et dixit eis qui sine peccato
 8
 est vestrum primus in illam lapidem mittat et iterum se inclinans scribebat in terra 9
 audientes autem unus post unum exiebant incipientes a senioribus et remansit solus et mulier in medio stans
 10
 erigens autem se Iesus dixit ei mulier ubi sunt nemo te condemnavit 11
 quae dixit nemo Domine
 12
 dixit autem Iesus nec ego te condemnabo vade et amplius iam noli peccare iterum ergo locutus
 est eis Iesus dicens ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulabit in tenebris sed habebit lucem
 13
 vitae dixerunt ergo ei Pharisei tu de te ipso testimonium perhibes testimonium tuum non est
 14
 verum respondit Iesus et dixit eis et si ego testimonium perhibeo de me ipso verum est
 testimonium meum quia scio unde veni et quo vado vos autem nescitis unde venio aut quo vado
 15
 vos secundum carnem iudicatis ego non iudico quemquam 16
 et si iudico ego iudicium meum
 17
 verum est quia solus non sum sed ego et qui me misit Pater et in lege vestra scriptum est quia
 18
 duorum hominum testimonium verum est ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso et
 19
 testimonium perhibet de me qui misit me Pater dicebant ergo ei ubi est Pater tuus respondit Iesus
 20
 neque me scitis neque Patrem meum si me sciretis forsitan et Patrem meum sciretis haec verba
 locutus est in gazofilacio docens in templo et nemo adprehendit eum quia necdum venerat hora
 21
 eius dixit ergo iterum eis Iesus ego vado et quaeritis me et in peccato vestro moriemini quo ego
 22
 vado vos non potestis venire dicebant ergo Iudaei numquid interficiet semet ipsum quia dicit
 23
 quo ego vado vos non potestis venire et dicebat eis vos de deorsum estis ego de supernis sum
 24
 vos de mundo hoc estis ego non sum de hoc mundo dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis
 25
 vestris si enim non credideritis quia ego sum moriemini in peccato vestro dicebant ergo ei tu
 26
 quis es dixit eis Iesus principium quia et loquor vobis multa habeo de vobis loqui et iudicare
 27
 sed qui misit me verax est et ego quae audivi ab eo haec loquor in mundo et non cognoverunt
 28
 quia Patrem eis dicebat dixit ergo eis Iesus cum exaltaveritis Filium hominis tunc cognoscetis
 29
 quia ego sum et a me ipso facio nihil sed sicut docuit me Pater haec loquor et qui me misit
 30
 mecum est non reliquit me solum quia ego quae placita sunt ei facio semper haec illo loquente

multi crediderunt in eum ³¹ dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei Iudaeos si vos manseritis
 in sermone meo vere discipuli mei eritis ³² et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos
³³ responderunt ei semen Abrahae sumus et nemini servivimus umquam quomodo tu dicis liberi
 eritis ³⁴ respondit eis Iesus amen amen dico vobis quia omnis qui facit peccatum servus est peccati
³⁵ servus autem non manet in domo in aeternum filius manet in aeternum ³⁶ si ergo Filius vos
 liberaverit vere liberi eritis ³⁷ scio quia filii Abrahae estis sed quaeritis me interficere quia sermo
 meus non capit in vobis ³⁸ ego quod vidi apud Patrem loquor et vos quae vidistis apud patrem
 vestrum facitis ³⁹ responderunt et dixerunt ei pater noster Abraham est dicit eis Iesus si filii Abrahae
 estis opera Abrahae facite ⁴⁰ nunc autem quaeritis me interficere hominem qui veritatem vobis
 locutus sum quam audivi a Deo hoc Abraham non fecit ⁴¹ vos facitis opera patris vestri dixerunt
 itaque ei nos ex fornicatione non sumus nati unum patrem habemus Deum ⁴² dixit ergo eis Iesus
 si Deus pater vester esset diligeretis utique me ego enim ex Deo processi et veni neque enim a me
 ipso veni sed ille me misit ⁴³ quare loquellam meam non cognoscitis quia non potestis audire
 sermonem meum ⁴⁴ vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri vultis facere ille homicida
 erat ab initio et in veritate non stetit quia non est veritas in eo cum loquitur mendacium ex propriis
 loquitur quia mendax est et pater eius ⁴⁵ ego autem quia veritatem dico non creditis mihi ⁴⁶ quis
 ex vobis arguit me de peccato si veritatem dico quare vos non creditis mihi ⁴⁷ qui est ex Deo verba
 Dei audit propterea vos non auditis quia ex Deo non estis ⁴⁸ responderunt igitur Iudaei et dixerunt
 ei nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu et daemonium habes ⁴⁹ respondit Iesus ego
 daemonium non habeo sed honorifico Patrem meum et vos inhonoratis me ⁵⁰ ego autem non quaero
 gloriam meam est qui quaerit et iudicat ⁵¹ amen amen dico vobis si quis sermonem meum servaverit
 mortem non videbit in aeternum ⁵² dixerunt ergo Iudaei nunc cognovimus quia daemonium habes
 Abraham mortuus est et prophetae et tu dicis si quis sermonem meum servaverit non gustabit
 mortem in aeternum ⁵³ numquid tu maior es patre nostro Abraham qui mortuus est et prophetae
 mortui sunt quem te ipsum facis ⁵⁴ respondit Iesus si ego glorifico me ipsum gloria mea nihil est
 est Pater meus qui glorificat me quem vos dicitis quia Deus noster est ⁵⁵ et non cognovistis eum
 ego autem novi eum et si dixero quia non scio eum ero similis vobis mendax sed scio eum et

sermonem eius servo⁵⁶ Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum et vidit et gavisus
 est⁵⁷ dixerunt ergo Iudaei ad eum quinquaginta annos nondum habes et Abraham vidisti⁵⁸ dixit
 eis Iesus amen amen dico vobis antequam Abraham fieret ego sum⁵⁹ tulerunt ergo lapides ut
 iacerent in eum Iesus autem abscondit se et exivit de templo

Chapter 9

1 et praeteriens vidit hominem caecum a nativitate 2 et interrogaverunt eum discipuli sui rabbi
 quis peccavit hic aut parentes eius ut caecus nasceretur 3 respondit Iesus neque hic peccavit neque
 parentes eius sed ut manifestetur opera Dei in illo 4 me oportet operari opera eius qui misit me
 donec dies est venit nox quando nemo potest operari 5 quamdiu in mundo sum lux sum mundi
 6 haec cum dixisset expuit in terram et fecit lutum ex sputo et linuit lutum super oculos eius 7 et
 dixit ei vade lava in natatoria Siloae quod interpretatur Missus abiit ergo et lavit et venit videns
 8 itaque vicini et qui videbant eum prius quia mendicus erat dicebant nonne hic est qui sedebat et
 mendicabat alii dicebant quia hic est 9 alii autem nequaquam sed similis est eius ille dicebat quia
 ego sum 10 dicebant ergo ei quomodo aperti sunt oculi tibi 11 respondit ille homo qui dicitur Iesus
 lutum fecit et unxit oculos meos et dixit mihi vade ad natatoriam Siloae et lava et abii et lavi et vidi
 12 dixerunt ei ubi est ille ait nescio 13 adducunt eum ad Pharisaeos qui caecus fuerat 14 erat autem
 sabbatum quando lutum fecit Iesus et aperuit oculos eius 15 iterum ergo interrogabant eum Pharisei
 quomodo vidisset ille autem dixit eis lutum posuit mihi super oculos et lavi et video 16 dicebant
 ergo ex Pharisaeis quidam non est hic homo a Deo quia sabbatum non custodit alii dicebant quomodo
 potest homo peccator haec signa facere et scisma erat in eis 17 dicunt ergo caeco iterum tu quid
 dicis de eo qui aperuit oculos tuos ille autem dixit quia propheta est 18 non crediderunt ergo Iudaei
 de illo quia caecus fuisset et vidisset donec vocaverunt parentes eius qui viderat 19 et interrogaverunt
 eos dicentes hic est filius vester quem vos dicitis quia caecus natus est quomodo ergo nunc videt
 20 responderunt eis parentes eius et dixerunt scimus quia hic est filius noster et quia caecus natus
 est 21 quomodo autem nunc videat nescimus aut quis eius aperuit oculos nos nescimus ipsum

interrogate aetatem habet ipse de se loquatur ²² haec dixerunt parentes eius quia timebant Iudaeos
 iam enim conspiraverant Iudaei ut si quis eum confiteretur Christum extra synagogam fieret
 23 ²⁴
 propterea parentes eius dixerunt quia aetatem habet ipsum interrogate ²⁴ vocaverunt ergo rursus
 hominem qui fuerat caecus et dixerunt ei da gloriam Deo nos scimus quia hic homo peccator est
 25 ²⁶
 dixit ergo ille si peccator est nescio unum scio quia caecus cum essem modo video ²⁶ dixerunt
 ergo illi quid fecit tibi quomodo aperuit tibi oculos ²⁷ respondit eis dixi vobis iam et audistis quid
 iterum vultis audire numquid et vos vultis discipuli eius fieri ²⁸ maledixerunt ei et dixerunt tu
 discipulus illius es nos autem Mosi discipuli sumus ²⁹ nos scimus quia Mosi locutus est Deus hunc
 autem nescimus unde sit ³⁰ respondit ille homo et dixit eis in hoc enim mirabile est quia vos nescitis
 unde sit et aperuit meos oculos ³¹ scimus autem quia peccatores Deus non audit sed si quis Dei
 cultor est et voluntatem eius facit hunc exaudit ³² a saeculo non est auditum quia aperuit quis oculos
 caeci nati ³³ nisi esset hic a Deo non poterat facere quicquam ³⁴ responderunt et dixerunt ei in
 peccatis natus es totus et tu doces nos et eiecerunt eum foras ³⁵ audivit Iesus quia eiecerunt eum
 foras et cum invenisset eum dixit ei tu credis in Filium Dei ³⁶ respondit ille et dixit quis est Domine
 ut credam in eum ³⁷ et dixit ei Iesus et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est ³⁸ at ille ait credo
 Domine et procidens adoravit eum ³⁹ dixit ei Iesus in iudicium ego in hunc mundum veni ut qui
 non vident videant et qui vident caeci fiant ⁴⁰ et audierunt ex Pharisaeis qui cum ipso erant et
 dixerunt ei numquid et nos caeci sumus ⁴¹ dixit eis Iesus si caeci essetis non haberetis peccatum
 nunc vero dicitis quia videmus peccatum vestrum manet

Chapter 10

1
 amen amen dico vobis qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur
 est et latro ² qui autem intrat per ostium pastor est ovium ³ huic ostiarius aperit et oves vocem eius
 audiunt et proprias oves vocat nominatim et educit eas ⁴ et cum proprias oves emiserit ante eas
 vadit et oves illum sequuntur quia sciunt vocem eius ⁵ alienum autem non sequuntur sed fugient

ab eo quia non noverunt vocem alienorum ⁶ hoc proverbium dixit eis Iesus illi autem non
 cognoverunt quid loqueretur eis ⁷ dixit ergo eis iterum Iesus amen amen dico vobis quia ego sum
 ostium ovium ⁸ omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves ⁹ ego
 sum ostium per me si quis introierit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet ¹⁰ fur
 non venit nisi ut furetur et mactet et perdat ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant ¹¹ ego
 sum pastor bonus bonus pastor animam suam dat pro ovibus ¹² mercennarius et qui non est pastor
 cuius non sunt oves propriae videt lupum venientem et dimittit oves et fugit et lupus rapit et dispergit
 oves ¹³ mercennarius autem fugit quia mercennarius est et non pertinet ad eum de ovibus ¹⁴ ego
 sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me meae ¹⁵ sicut novit me Pater et ego agnosco
 Patrem et animam meam pono pro ovibus ¹⁶ et alias oves habeo quae non sunt ex hoc ovili et illas
 oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile unus pastor ¹⁷ propterea me Pater
 diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam ¹⁸ nemo tollit eam a me sed ego pono
 eam a me ipso potestatem habeo ponendi eam et potestatem habeo iterum sumendi eam hoc
 mandatum accepi a Patre meo ¹⁹ dissensio iterum facta est inter Iudaeos propter sermones hos
²⁰ dicebant autem multi ex ipsis daemonium habet et insanit quid eum auditis ²¹ alii dicebant haec
 verba non sunt daemonium habentis numquid daemonium potest caecorum oculos aperire ²² facta
 sunt autem encenia in Hierosolymis et hiemps erat ²³ et ambulabat Iesus in templo in porticu
 Salomonis ²⁴ circumdederunt ergo eum Iudaei et dicebant ei quousque animam nostram tollis si
 tu es Christus dic nobis palam ²⁵ respondit eis Iesus loquor vobis et non creditis opera quae ego
 facio in nomine Patris mei haec testimonium perhibent de me ²⁶ sed vos non creditis quia non estis
 ex ovibus meis ²⁷ oves meae vocem meam audiunt et ego cognosco eas et sequuntur me ²⁸ et ego
 vitam aeternam do eis et non peribunt in aeternum et non rapiet eas quisquam de manu mea ²⁹ Pater
 meus quod dedit mihi maius omnibus est et nemo potest rapere de manu Patris mei ³⁰ ego et Pater
 unum sumus ³¹ sustulerunt lapides Iudaei ut lapidarent eum ³² respondit eis Iesus multa opera
 bona ostendi vobis ex Patre meo propter quod eorum opus me lapidatis ³³ responderunt ei Iudaei
 de bono opere non lapidamus te sed de blasphemia et quia tu homo cum sis facis te ipsum Deum

³⁴ respondit eis Iesus nonne scriptum est in lege vestra quia ego dixi dii estis ³⁵ si illos dixit deos
 ad quos sermo Dei factus est et non potest solvi scriptura ³⁶ quem Pater sanctificavit et misit in
 mundum vos dicitis quia blasphemas quia dixi Filius Dei sum ³⁷ si non facio opera Patris mei
 nolite credere mihi ³⁸ si autem facio et si mihi non vultis credere operibus credite ut cognoscatis
 et credatis quia in me est Pater et ego in Patre ³⁹ quaerebant ergo eum prendere et exivit de manibus
⁴⁰ eorum et abiit iterum trans Iordanen in eum locum ubi erat Iohannes baptizans primum et mansit
⁴¹ illic et multi venerunt ad eum et dicebant quia Iohannes quidem signum fecit nullum ⁴² omnia
 autem quaecumque dixit Iohannes de hoc vera erant et multi crediderunt in eum

Chapter 11

¹ erat autem quidam languens Lazarus a Bethania de castello Mariae et Marthae sororis eius
² Maria autem erat quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis suis cuius frater
 Lazarus infirmabatur ³ miserunt ergo sorores ad eum dicentes Domine ecce quem amas infirmatur
⁴ audiens autem Iesus dixit eis infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria Dei ut glorificetur
 Filius Dei per eam ⁵ diligebat autem Iesus Martham et sororem eius Mariam et Lazarum ⁶ ut ergo
 audivit quia infirmabatur tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus ⁷ deinde post haec dicit
⁸ discipulis suis eamus in Iudaeam iterum dicunt ei discipuli rabbi nunc quaerebant te Iudaei lapidare
 et iterum vadis illuc ⁹ respondit Iesus nonne duodecim horae sunt diei si quis ambulaverit in die
 non offendit quia lucem huius mundi videt ¹⁰ si autem ambulaverit nocte offendit quia lux non est
¹¹ in eo haec ait et post hoc dicit eis Lazarus amicus noster dormit sed vado ut a somno exsuscitem
 eum ¹² dixerunt ergo discipuli eius Domine si dormit salvus erit ¹³ dixerat autem Iesus de morte
 eius illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret ¹⁴ tunc ergo dixit eis Iesus manifeste
¹⁵ Lazarus mortuus est et gaudeo propter vos ut credatis quoniam non eram ibi sed eamus ad eum
¹⁶ dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus ad condiscipulos eamus et nos ut moriamur cum eo
¹⁷ venit itaque Iesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem ¹⁸ erat autem

Bethania iuxta Hierosolyma quasi stadiis quindecim¹⁹ multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham
 et Mariam ut consolarentur eas de fratre suo²⁰ Martha ergo ut audivit quia Iesus venit occurrit illi
 Maria autem domi sedebat²¹ dixit ergo Martha ad Iesum Domine si fuisses hic frater meus non
 fuisset mortuus²² sed et nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo dabit tibi Deus²³ dicit illi
 Iesus resurget frater tuus²⁴ dicit ei Martha scio quia resurget in resurrectione in novissima die
²⁵ dicit ei Iesus ego sum resurrectio et vita qui credit in me et si mortuus fuerit vivet²⁶ et omnis
 qui vivit et credit in me non morietur in aeternum credis hoc²⁷ ait illi utique Domine ego credidi
 quia tu es Christus Filius Dei qui in mundum venisti²⁸ et cum haec dixisset abiit et vocavit Mariam
 sororem suam silentio dicens magister adest et vocat te²⁹ illa ut audivit surgit cito et venit ad eum
³⁰ nondum enim venerat Iesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei Martha
³¹ Iudaei igitur qui erant cum ea in domo et consolabantur eam cum vidissent Mariam quia cito
 surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum ut ploret ibi³² Maria ergo
 cum venisset ubi erat Iesus videns eum cecidit ad pedes eius et dixit ei Domine si fuisses hic non
 esset mortuus frater meus³³ Iesus ergo ut vidit eam plorantem et Iudaeos qui venerant cum ea
 plorantes fremuit spiritu et turbavit se ipsum³⁴ et dixit ubi posuistis eum dicunt ei Domine veni
 et vide³⁵ et lacrimatus est Iesus³⁶ dixerunt ergo Iudaei ecce quomodo amabat eum³⁷ quidam
 autem dixerunt ex ipsis non poterat hic qui aperuit oculos caeci facere ut et hic non moreretur
³⁸ Iesus ergo rursus fremens in semet ipso venit ad monumentum erat autem spelunca et lapis
 superpositus erat ei³⁹ ait Iesus tollite lapidem dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat Domine
 iam fetet quadriduanus enim est⁴⁰ dicit ei Iesus nonne dixi tibi quoniam si credideris videbis
 gloriam Dei⁴¹ tulerunt ergo lapidem Iesus autem elevatis sursum oculis dixit Pater gratias ago tibi
 quoniam audisti me⁴² ego autem sciebam quia semper me audis sed propter populum qui circumstat
 dixi ut credant quia tu me misisti⁴³ haec cum dixisset voce magna clamavit Lazare veni foras
⁴⁴ et statim prodiit qui fuerat mortuus ligatus pedes et manus institis et facies illius sudario erat
 ligata dicit Iesus eis solvite eum et sinite abire⁴⁵ multi ergo ex Iudaeis qui venerant ad Mariam et
 viderant quae fecit crediderunt in eum⁴⁶ quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisaeos et dixerunt

eis quae fecit Iesus ⁴⁷ collegerunt ergo pontifices et Pharisei concilium et dicebant quid facimus
 quia hic homo multa signa facit ⁴⁸ si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient Romani
 et tollent nostrum et locum et gentem ⁴⁹ unus autem ex ipsis Caiaphas cum esset pontifex anni
 illius dixit eis vos nescitis quicquam ⁵⁰ nec cogitatis quia expedit nobis ut unus moriatur homo pro
 populo et non tota gens pereat ⁵¹ hoc autem a semet ipso non dixit sed cum esset pontifex anni
 illius prophetavit quia Iesus moriturus erat pro gente ⁵² et non tantum pro gente sed et ut filios Dei
 qui erant dispersi congregaret in unum ⁵³ ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum ⁵⁴ Iesus
 ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaeos sed abiit in regionem iuxta desertum in civitatem
 quae dicitur Efrem et ibi morabatur cum discipulis ⁵⁵ proximum autem erat pascha Iudaeorum et
 ascenderunt multi Hierosolyma de regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos ⁵⁶ quaerebant ergo
 Iesum et conloquebantur ad invicem in templo stantes quid putatis quia non veniat ad diem festum
⁵⁷ dederant autem pontifices et Pharisei mandatum ut si quis cognoverit ubi sit indicet ut
 adprehendant eum

Chapter 12

¹ Iesus ergo ante sex dies paschae venit Bethaniam ubi fuerat Lazarus mortuus quem suscitavit
² Iesus fecerunt autem ei cenam ibi et Martha ministrabat Lazarus vero unus erat ex discumbentibus
³ cum eo Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi unxit pedes Iesu et extersit capillis
 suis pedes eius et domus impleta est ex odore unguenti ⁴ dicit ergo unus ex discipulis eius Iudas
 Scariotis qui erat eum traditurus ⁵ quare hoc unguentum non veniit trecentis denariis et datum est
 egenis ⁶ dixit autem hoc non quia de egenis pertinebat ad eum sed quia fur erat et loculos habens
⁷ ea quae mittebantur portabat dixit ergo Iesus sine illam ut in die sepulturae meae servet illud
⁸ pauperes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habetis ⁹ cognovit ergo turba
 multa ex Iudaeis quia illic est et venerunt non propter Iesum tantum sed ut Lazarum viderent quem
 suscitavit a mortuis ¹⁰ cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent ¹¹ quia
 multi propter illum abibant ex Iudaeis et credebant in Iesum ¹² in crastinum autem turba multa

quae venerat ad diem festum cum audissent quia venit Iesus Hierosolyma ¹³ acceperunt ramos
 palmarum et processerunt obviam ei et clamabant osanna benedictus qui venit in nomine Domini
¹⁴ rex Israhel ¹⁵ et invenit Iesus asellum et sedit super eum sicut scriptum est ¹⁶ noli timere filia Sion
¹⁷ ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae ¹⁸ haec non cognoverunt discipuli eius primum sed
 quando glorificatus est Iesus tunc recordati sunt quia haec erant scripta de eo et haec fecerunt ei
¹⁹ testimonium ergo perhibebat turba quae erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumento et
 suscitavit eum a mortuis ²⁰ propterea et obviam venit ei turba quia audierunt eum fecisse hoc
 signum ²¹ Pharisei ergo dixerunt ad semet ipsos videtis quia nihil proficimus ecce mundus totus
 post eum abiit ²² erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo ²³ hii
 ergo accesserunt ad Philippum qui erat a Bethsaida Galilaeae et rogabant eum dicentes domine
²⁴ volumus Iesum videre ²⁵ venit Philippus et dicit Andreae Andreas rursum et Philippus dixerunt
²⁶ Iesu ²⁷ Iesus autem respondit eis dicens venit hora ut clarificetur Filius hominis ²⁸ amen amen
²⁹ dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ³⁰ ipsum solum manet si autem
 mortuum fuerit multum fructum adfert qui amat animam suam perdet eam et qui odit animam suam
³¹ in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam ³² si quis mihi ministrat me sequatur et ubi sum ego
 illic et minister meus erit si quis mihi ministraverit honorificabit eum Pater meus ³³ nunc anima
 mea turbata est et quid dicam Pater salvifica me ex hora hac sed propterea veni in horam hanc
³⁴ Pater clarifica tuum nomen venit ergo vox de caelo et clarificavi et iterum clarificabo ³⁵ turba
 ergo quae stabat et audierat dicebant tonitruum factum esse alii dicebant angelus ei locutus est
³⁶ respondit Iesus et dixit non propter me vox haec venit sed propter vos ³⁷ nunc iudicium est
 mundi nunc princeps huius mundi eicietur foras ³⁸ et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham
 ad me ipsum ³⁹ hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus ⁴⁰ respondit ei turba nos
 audivimus ex lege quia Christus manet in aeternum et quomodo tu dicis oportet exaltari Filium
⁴¹ hominis quis est iste Filius hominis ⁴² dixit ergo eis Iesus adhuc modicum lumen in vobis est
 ambulate dum lucem habetis ut non tenebrae vos comprehendant et qui ambulat in tenebris nescit
⁴³ quo vadat ⁴⁴ dum lucem habetis credite in lucem ut filii lucis sitis haec locutus est Iesus et abiit et
 abscondit se ab eis ⁴⁵ cum autem tanta signa fecisset coram eis non credebant in eum ⁴⁶ ut sermo
 Esaiiae prophetae impleretur quem dixit Domine quis credidit auditui nostro et brachium Domini
⁴⁷ cui revelatum est ⁴⁸ propterea non poterant credere quia iterum dixit Esaias ⁴⁹ excaecavit oculos

eorum et induravit eorum cor ut non videant oculis et intellegant corde et convertantur et sanem
 eos ⁴¹ haec dixit Esaias quando vidit gloriam eius et locutus est de eo ⁴² verumtamen et ex
 principibus multi crediderunt in eum sed propter Phariseos non confitebantur ut de synagoga non
 eicerentur ⁴³ dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei ⁴⁴ Iesus autem clamavit
 et dixit qui credit in me non credit in me sed in eum qui misit me ⁴⁵ et qui videt me videt eum qui
 misit me ⁴⁶ ego lux in mundum veni ut omnis qui credit in me in tenebris non maneat ⁴⁷ et si quis
 audierit verba mea et non custodierit ego non iudico eum non enim veni ut iudicem mundum sed
 ut salvificem mundum ⁴⁸ qui spernit me et non accipit verba mea habet qui iudicet eum sermo
 quem locutus sum ille iudicabit eum in novissimo die ⁴⁹ quia ego ex me ipso non sum locutus sed
 qui misit me Pater ipse mihi mandatum dedit quid dicam et quid loquar ⁵⁰ et scio quia mandatum
 eius vita aeterna est quae ergo ego loquor sicut dixit mihi Pater sic loquor

Chapter 13

¹ ante diem autem festum paschae sciens Iesus quia venit eius hora ut transeat ex hoc mundo
 ad Patrem cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos ² et cena facta cum diabolus
 iam misisset in corde ut traderet eum Iudas Simonis Scariotis ³ sciens quia omnia dedit ei Pater in
 manus et quia a Deo exivit et ad Deum vadit ⁴ surgit a cena et ponit vestimenta sua et cum accepisset
 linteum praecinxit se ⁵ deinde mittit aquam in pelvem et coepit lavare pedes discipulorum et
 extergere linteo quo erat praecinctus ⁶ venit ergo ad Simonem Petrum et dicit ei Petrus Domine tu
 mihi lavas pedes ⁷ respondit Iesus et dicit ei quod ego facio tu nescis modo scies autem postea
⁸ dicit ei Petrus non lavabis mihi pedes in aeternum respondit Iesus ei si non laveris te non habes
 partem mecum ⁹ dicit ei Simon Petrus Domine non tantum pedes meos sed et manus et caput
¹⁰ dicit ei Iesus qui lotus est non indiget ut lavet sed est mundus totus et vos mundi estis sed non
 omnes ¹¹ sciebat enim quisnam esset qui traderet eum propterea dixit non estis mundi omnes
¹² postquam ergo lavit pedes eorum et accepit vestimenta sua cum recubisset iterum dixit eis scitis
 quid fecerim vobis ¹³ vos vocatis me magister et Domine et bene dicitis sum etenim ¹⁴ si ergo ego

lavi vestros pedes Dominus et magister et vos debetis alter alterius lavare pedes ¹⁵ exemplum enim
 dedi vobis ut quemadmodum ego feci vobis ita et vos faciatis ¹⁶ amen amen dico vobis non est
 servus maior domino suo neque apostolus maior eo qui misit illum ¹⁷ si haec scitis beati eritis si
 feceritis ea ¹⁸ non de omnibus vobis dico ego scio quos elegerim sed ut impleatur scriptura qui
 manducat mecum panem levavit contra me calcaneum suum ¹⁹ amodo dico vobis priusquam fiat
 ut credatis cum factum fuerit quia ego sum ²⁰ amen amen dico vobis qui accipit si quem misero
 me accipit qui autem me accipit accipit eum qui me misit ²¹ cum haec dixisset Iesus turbatus est
 spiritu et protestatus est et dixit amen amen dico vobis quia unus ex vobis tradet me ²² aspiciebant
 ergo ad invicem discipuli haesitantes de quo diceret ²³ erat ergo recumbens unus ex discipulis eius
 in sinu Iesu quem diligebat Iesus ²⁴ innuit ergo huic Simon Petrus et dicit ei quis est de quo dicit
²⁵ itaque cum recubisset ille supra pectus Iesu dicit ei Domine quis est ²⁶ respondit Iesus ille est
 cui ego intinctum panem porrexero et cum intinxisset panem dedit Iudae Simonis Scariotis ²⁷ et
 post buccellam tunc introivit in illum Satanias dicit ei Iesus quod facis fac citius ²⁸ hoc autem nemo
 scivit discumbentium ad quid dixerit ei ²⁹ quidam enim putabant quia loculos habebat Iudas quia
 dicit ei Iesus eme ea quae opus sunt nobis ad diem festum aut egenis ut aliquid daret ³⁰ cum ergo
 accepisset ille buccellam exivit continuo erat autem nox ³¹ cum ergo exisset dicit Iesus nunc
 clarificatus est Filius hominis et Deus clarificatus est in eo ³² si Deus clarificatus est in eo et Deus
 clarificabit eum in semet ipso et continuo clarificabit eum ³³ filioli adhuc modicum vobiscum sum
 quaeritis me et sicut dixi Iudaeis quo ego vado vos non potestis venire et vobis dico modo
³⁴ mandatum novum do vobis ut diligatis invicem sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem ³⁵ in
 hoc cognoscent omnes quia mei discipuli estis si dilectionem habueritis ad invicem ³⁶ dicit ei
 Simon Petrus Domine quo vadis respondit Iesus quo ego vado non potes me modo sequi sequeris
 autem postea ³⁷ dicit ei Petrus quare non possum sequi te modo animam meam pro te ponam
³⁸ respondit Iesus animam tuam pro me ponis amen amen dico tibi non cantabit gallus donec me
 ter neges

Chapter 14

¹ non turbetur cor vestrum creditis in Deum et in me credite ² in domo Patris mei mansiones
multae sunt si quo minus dixissem vobis quia vado parare vobis locum ³ et si abiero et praeparavero
vobis locum iterum venio et accipiam vos ad me ipsum ut ubi sum ego et vos sitis ⁴ et quo ego
vado scitis et viam scitis ⁵ dicit ei Thomas Domine nescimus quo vadis et quomodo possumus
viam scire ⁶ dicit ei Iesus ego sum via et veritas et vita nemo venit ad Patrem nisi per me ⁷ si
cognovissetis me et Patrem meum utique cognovissetis et amodo cognoscitis eum et vidistis eum
⁸ dicit ei Philippus Domine ostende nobis Patrem et sufficit nobis ⁹ dicit ei Iesus tanto tempore
vobiscum sum et non cognovistis me Philippe qui vidit me vidit et Patrem quomodo tu dicis ostende
nobis Patrem ¹⁰ non credis quia ego in Patre et Pater in me est verba quae ego loquor vobis a me
ipso non loquor Pater autem in me manens ipse facit opera ¹¹ non creditis quia ego in Patre et Pater
in me est ¹² alioquin propter opera ipsa credite amen amen dico vobis qui credit in me opera quae
ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad Patrem vado ¹³ et quodcumque petieritis
in nomine meo hoc faciam ut glorificetur Pater in Filio ¹⁴ si quid petieritis me in nomine meo hoc
faciam ¹⁵ si diligitis me mandata mea servate ¹⁶ et ego rogabo Patrem et alium paracletum dabit
vobis ut maneat vobiscum in aeternum ¹⁷ Spiritum veritatis quem mundus non potest accipere quia
non videt eum nec scit eum vos autem cognoscitis eum quia apud vos manebit et in vobis erit
¹⁸ non relinquam vos orfanos veniam ad vos ¹⁹ adhuc modicum et mundus me iam non videt vos
autem videtis me quia ego vivo et vos vivetis ²⁰ in illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre
meo et vos in me et ego in vobis ²¹ qui habet mandata mea et servat ea ille est qui diligit me qui
autem diligit me diligetur a Patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum ²² dicit ei
Iudas non ille Scariotis Domine quid factum est quia nobis manifestaturus es te ipsum et non mundo
²³ respondit Iesus et dixit ei si quis diligit me sermonem meum servabit et Pater meus diliget eum
et ad eum veniemus et mansiones apud eum faciemus ²⁴ qui non diligit me sermones meos non
servat et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me Patris ²⁵ haec locutus sum
vobis apud vos manens ²⁶ paracletus autem Spiritus Sanctus quem mittet Pater in nomine meo ille

vos docebit omnia et suggeret vobis omnia quaecumque dixerō vobis ²⁷ pacem relinquo vobis
 pacem meam do vobis non quomodo mundus dat ego do vobis non turbetur cor vestrum neque
 formidet ²⁸ audistis quia ego dixi vobis vado et venio ad vos si diligeretis me gauderetis utique
 quia vado ad Patrem quia Pater maior me est ²⁹ et nunc dixi vobis priusquam fiat ut cum factum
 fuerit credatis ³⁰ iam non multa loquar vobiscum venit enim princeps mundi huius et in me non
 habet quicquam ³¹ sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem et sicut mandatum dedit mihi Pater
 sic facio surgite eamus hinc

Chapter 15

¹ ego sum vitis vera et Pater meus agricola est ² omnem palmitem in me non ferentem fructum
 tollet eum et omnem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus adferat ³ iam vos mundi estis
 propter sermonem quem locutus sum vobis ⁴ manete in me et ego in vobis sicut palmes non potest
 ferre fructum a semet ipso nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis ⁵ ego sum vitis
 vos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum quia sine me nihil potestis facere
⁶ si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes et aruit et colligent eos et in ignem mittunt
 et ardent ⁷ si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcumque volueritis petetis et
 fiet vobis ⁸ in hoc clarificatus est Pater meus ut fructum plurimum adferatis et efficiamini mei
 discipuli ⁹ sicut dilexit me Pater et ego dilexi vos manete in dilectione mea ¹⁰ si praecepta mea
 servaveritis manebitis in dilectione mea sicut et ego Patris mei praecepta servavi et maneo in eius
 dilectione ¹¹ haec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur
¹² hoc est praeceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos ¹³ maiorem hac dilectionem nemo
 habet ut animam suam quis ponat pro amicis suis ¹⁴ vos amici mei estis si feceritis quae ego
 praecipio vobis ¹⁵ iam non dico vos servos quia servus nescit quid facit dominus eius vos autem
 dixi amicos quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis ¹⁶ non vos me elegistis
 sed ego elegi vos et posui vos ut eatis et fructum adferatis et fructus vester maneat ut quodcumque
 petieritis Patrem in nomine meo det vobis ¹⁷ haec mando vobis ut diligatis invicem ¹⁸ si mundus

19
 vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit si de mundo fuissetis mundus quod suum
 erat diligeret quia vero de mundo non estis sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus
 20
 mementote sermonis mei quem ego dixi vobis non est servus maior domino suo si me persecuti
 sunt et vos persequentur si sermonem meum servaverunt et vestrum servabunt 21 sed haec omnia
 facient vobis propter nomen meum quia nesciunt eum qui misit me 22 si non venissem et locutus
 fuisset eis peccatum non haberent nunc autem excusationem non habent de peccato suo 23 qui
 me odit et Patrem meum odit 24 si opera non fecissem in eis quae nemo alius fecit peccatum non
 haberent nunc autem et viderunt et oderunt et me et Patrem meum 25 sed ut impleatur sermo qui
 in lege eorum scriptus est quia odio me habuerunt gratis 26 cum autem venerit paracletus quem
 ego mittam vobis a Patre Spiritum veritatis qui a Patre procedit ille testimonium perhibebit de me
 27
 et vos testimonium perhibetis quia ab initio mecum estis

Chapter 16

1
 haec locutus sum vobis ut non scandalizemini 2 absque synagogis facient vos sed venit hora
 ut omnis qui interficit vos arbitretur obsequium se praestare Deo 3 et haec facient quia non noverunt
 Patrem neque me 4 sed haec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini quia ego
 dixi vobis 5 haec autem vobis ab initio non dixi quia vobiscum eram at nunc vado ad eum qui me
 misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis 6 sed quia haec locutus sum vobis tristitia implevit
 cor vestrum 7 sed ego veritatem dico vobis expedit vobis ut ego vadam si enim non abiero paracletus
 non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos 8 et cum venerit ille arguet mundum de
 peccato et de iustitia et de iudicio 9 de peccato quidem quia non credunt in me 10 de iustitia vero
 quia ad Patrem vado et iam non videbitis me 11 de iudicio autem quia princeps mundi huius iudicatus
 est 12 adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo 13 cum autem venerit ille
 Spiritus veritatis docebit vos in omnem veritatem non enim loquetur a semet ipso sed quaecumque
 audiet loquetur et quae ventura sunt adnuntiabit vobis 14 ille me clarificabit quia de meo accipiet

et adnuntiabit vobis ¹⁵ omnia quaecumque habet Pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipit
 et adnuntiabit vobis ¹⁶ modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia
 vado ad Patrem ¹⁷ dixerunt ergo ex discipulis eius ad invicem quid est hoc quod dicit nobis modicum
 et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad Patrem ¹⁸ dicebant ergo
 quid est hoc quod dicit modicum nescimus quid loquitur ¹⁹ cognovit autem Iesus quia volebant
 eum interrogare et dixit eis de hoc quaeritis inter vos quia dixi modicum et non videbitis me et
 iterum modicum et videbitis me ²⁰ amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus
 autem gaudebit vos autem contristabimini sed tristitia vestra vertetur in gaudium ²¹ mulier cum
 parit tristitiam habet quia venit hora eius cum autem pepererit puerum iam non meminit pressurae
 propter gaudium quia natus est homo in mundum ²² et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis
 iterum autem videbo vos et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollit a vobis ²³ et in
 illo die me non rogabitis quicquam amen amen dico vobis si quid petieritis Patrem in nomine meo
 dabit vobis ²⁴ usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium
 vestrum sit plenum ²⁵ haec in proverbiiis locutus sum vobis venit hora cum iam non in proverbiiis
 loquar vobis sed palam de Patre adnuntiabo vobis ²⁶ illo die in nomine meo petetis et non dico
 vobis quia ego rogabo Patrem de vobis ²⁷ ipse enim Pater amat vos quia vos me amastis et credidistis
 quia ego a Deo exivi ²⁸ exivi a Patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad Patrem
²⁹ dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis ³⁰ nunc scimus
 quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a Deo existi ³¹ respondit
 eis Iesus modo creditis ³² ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in propria et
 me solum relinquatis et non sum solus quia Pater mecum est ³³ haec locutus sum vobis ut in me
 pacem habeatis in mundo pressuram habetis sed confidite ego vici mundum

Chapter 17

¹ haec locutus est Iesus et sublevatis oculis in caelum dixit Pater venit hora clarifica Filium
 tuum ut Filius tuus clarificet te ² sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei

det eis vitam aeternam ³ haec est autem vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem
 misisti Iesum Christum ⁴ ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut
 faciam ⁵ et nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum claritatem quam habui priusquam mundus
 esset apud te ⁶ manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et mihi
 eos dedisti et sermonem tuum servaverunt ⁷ nunc cognoverunt quia omnia quae dedisti mihi abs
 te sunt ⁸ quia verba quae dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt et cognoverunt vere quia a te exivi
 et crediderunt quia tu me misisti ⁹ ego pro eis rogo non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti
 mihi quia tui sunt ¹⁰ et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis ¹¹ et iam non
 sum in mundo et hii in mundo sunt et ego ad te venio Pater sancte conserva eos in nomine tuo quos
 dedisti mihi ut sint unum sicut et nos ¹² cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos
 dedisti mihi custodivi et nemo ex his perivit nisi filius perditionis ut scriptura impleatur ¹³ nunc
 autem ad te venio et haec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semet ipsis
¹⁴ ego dedi eis sermonem tuum et mundus odio eos habuit quia non sunt de mundo sicut et ego non
 sum de mundo ¹⁵ non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos ex malo ¹⁶ de mundo non sunt
 sicut et ego non sum de mundo ¹⁷ sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est ¹⁸ sicut me misisti
 in mundum et ego misi eos in mundum ¹⁹ et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati
 in veritate ²⁰ non pro his autem rogo tantum sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in
 me ²¹ ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint ut mundus
 credat quia tu me misisti ²² et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut nos
 unum sumus ²³ ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me
 misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti ²⁴ Pater quos dedisti mihi volo ut ubi ego sum et illi sint
 mecum ut videant claritatem meam quam dedisti mihi quia dilexisti me ante constitutionem mundi
²⁵ Pater iuste et mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hii cognoverunt quia tu me misisti
²⁶ et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit et ego in
 ipsis

Chapter 18

¹ haec cum dixisset Iesus egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron ubi erat hortus
in quem introivit ipse et discipuli eius ² sciebat autem et Iudas qui tradebat eum ipsum locum quia
frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis ³ Iudas ergo cum accepisset cohortem et a
pontificibus et Pharisaeis ministros venit illuc cum lanternis et facibus et armis ⁴ Iesus itaque sciens
omnia quae ventura erant super eum processit et dicit eis quem quaeritis ⁵ responderunt ei Iesum
Nazarenum dicit eis Iesus ego sum stabat autem et Iudas qui tradebat eum cum ipsis ⁶ ut ergo dixit
eis ego sum abierunt retrorsum et ceciderunt in terram ⁷ iterum ergo eos interrogavit quem quaeritis
illi autem dixerunt Iesum Nazarenum ⁸ respondit Iesus dixi vobis quia ego sum si ergo me quaeritis
sinite hos abire ⁹ ut impleretur sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non perdiidi ex ipsis
quemquam ¹⁰ Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum et percussit pontificis servum et
abscidit eius auriculam dextram erat autem nomen servo Malchus ¹¹ dixit ergo Iesus Petro mitte
gladium in vaginam calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum ¹² cohors ergo et tribunus et
ministri Iudaeorum comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum ¹³ et adduxerunt eum ad Annam
primum erat enim socer Caiaphae qui erat pontifex anni illius ¹⁴ erat autem Caiaphas qui consilium
dederat Iudaeis quia expedit unum hominem mori pro populo ¹⁵ sequebatur autem Iesum Simon
Petrus et alius discipulus discipulus autem ille erat notus pontifici et introivit cum Iesu in atrium
pontificis ¹⁶ Petrus autem stabat ad ostium foris exivit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici
et dixit ostiariae et introduxit Petrum ¹⁷ dicit ergo Petro ancilla ostiaria numquid et tu ex discipulis
es hominis istius dicit ille non sum ¹⁸ stabant autem servi et ministri ad prunas quia frigus erat et
calefiebant erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se ¹⁹ pontifex ergo interrogavit Iesum
de discipulis suis et de doctrina eius ²⁰ respondit ei Iesus ego palam locutus sum mundo ego semper
docui in synagoga et in templo quo omnes Iudaei conveniunt et in occulto locutus sum nihil ²¹ quid
me interrogas interroga eos qui audierunt quid locutus sum ipsis ecce hii sciunt quae dixerim ego
²² haec autem cum dixisset unus adsistens ministrorum dedit alapam Iesu dicens sic respondes

²³ pontifici respondit ei Iesus si male locutus sum testimonium perhibe de malo si autem bene quid
²⁴ me caedis et misit eum Annas ligatum ad Caiaphan pontificem ²⁵ erat autem Simon Petrus stans
 et calefaciens se dixerunt ergo ei numquid et tu ex discipulis eius es negavit ille et dixit non sum
²⁶ dicit unus ex servis pontificis cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam nonne ego te vidi in
²⁷ horto cum illo iterum ergo negavit Petrus et statim gallus cantavit ²⁸ adducunt ergo Iesum a
 Caiapha in praetorium erat autem mane et ipsi non introierunt in praetorium ut non contaminarentur
²⁹ sed manducarent pascha exivit ergo Pilatus ad eos foras et dixit quam accusationem adfertis
³⁰ adversus hominem hunc responderunt et dixerunt ei si non esset hic malefactor non tibi
³¹ tradidissemus eum dixit ergo eis Pilatus accipite eum vos et secundum legem vestram iudicate
³² eum dixerunt ergo ei Iudaei nobis non licet interficere quemquam ut sermo Iesu impleretur quem
³³ dixit significans qua esset morte moriturus introivit ergo iterum in praetorium Pilatus et vocavit
³⁴ Iesum et dixit ei tu es rex Iudaeorum et respondit Iesus a temet ipso hoc dicis an alii tibi dixerunt
³⁵ de me respondit Pilatus numquid ego Iudaeus sum gens tua et pontifices tradiderunt te mihi quid
³⁶ fecisti respondit Iesus regnum meum non est de mundo hoc si ex hoc mundo esset regnum meum
³⁷ ministri mei decertarent ut non traderer Iudaeis nunc autem meum regnum non est hinc dixit
 itaque ei Pilatus ergo rex es tu respondit Iesus tu dicis quia rex sum ego ego in hoc natus sum et ad
 hoc veni in mundum ut testimonium perhibeam veritati omnis qui est ex veritate audit meam vocem
³⁸ dicit ei Pilatus quid est veritas et cum hoc dixisset iterum exivit ad Iudaeos et dicit eis ego nullam
³⁹ inveno in eo causam est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in pascha vultis ergo
⁴⁰ dimittam vobis regem Iudaeorum clamaverunt rursus omnes dicentes non hunc sed Barabban
 erat autem Barabbas latro

Chapter 19

¹ tunc ergo adprehendit Pilatus Iesum et flagellavit ² et milites plectentes coronam de spinis
³ inposuerunt capiti eius et veste purpurea circumdederunt eum et veniebant ad eum et dicebant
⁴ have rex Iudaeorum et dabant ei alapas exiit iterum Pilatus foras et dicit eis ecce adduco vobis

5
 eum foras ut cognoscatis quia in eo nullam causam invenio et purpureum vestimentum et dicit
 6
 eis ecce homo cum ergo vidissent eum pontifices et ministri clamabant dicentes crucifige crucifige
 7
 dicit eis Pilatus accipite eum vos et crucifigite ego enim non invenio in eo causam responderunt
 8
 ei Iudaei nos legem habemus et secundum legem debet mori quia Filium Dei se fecit cum ergo
 9
 audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit et ingressus est praetorium iterum et dicit ad Iesum
 10
 unde es tu Iesus autem responsum non dedit ei dicit ergo ei Pilatus mihi non loqueris nescis quia
 11
 potestatem habeo crucifigere te et potestatem habeo dimittere te respondit Iesus non haberes
 potestatem adversum me ullam nisi tibi esset datum desuper propterea qui tradidit me tibi maius
 12
 peccatum habet exinde quaerebat Pilatus dimittere eum Iudaei autem clamabant dicentes si hunc
 13
 dimittis non es amicus Caesaris omnis qui se regem facit contradicit Caesari Pilatus ergo cum
 audisset hos sermones adduxit foras Iesum et sedit pro tribunali in locum qui dicitur Lithostrotus
 14
 hebraice autem Gabbatha erat autem parasceve paschae hora quasi sexta et dicit Iudaeis ecce
 15
 rex vester illi autem clamabant tolle tolle crucifige eum dixit eis Pilatus regem vestrum crucifigam
 16
 responderunt pontifices non habemus regem nisi Caesarem tunc ergo tradidit eis illum ut
 17
 crucifigeretur susceperunt autem Iesum et eduxerunt et baiulans sibi crucem exivit in eum qui
 18
 dicitur Calvariae locum hebraice Golgotha ubi eum crucifixerunt et cum eo alios duos hinc et
 19
 hinc medium autem Iesum scripsit autem et titulum Pilatus et posuit super crucem erat autem
 20
 scriptum Iesus Nazarenus rex Iudaeorum hunc ergo titulum multi legerunt Iudaeorum quia prope
 21
 civitatem erat locus ubi crucifixus est Iesus et erat scriptum hebraice graece et latine dicebant
 ergo Pilato pontifices Iudaeorum noli scribere rex Iudaeorum sed quia ipse dixit rex sum Iudaeorum
 22
 23
 respondit Pilatus quod scripsi scripsi milites ergo cum crucifixissent eum acceperunt vestimenta
 eius et fecerunt quattuor partes unicuique militi partem et tunicam erat autem tunica inconsutilis
 24
 desuper contexta per totum dixerunt ergo ad invicem non scindamus eam sed sortiamur de illa
 cuius sit ut scriptura impleatur dicens partiti sunt vestimenta mea sibi et in vestem meam miserunt
 25
 sortem et milites quidem haec fecerunt stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror
 26
 matris eius Maria Cleopae et Maria Magdalene cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum
 27
 stantem quem diligebat dicit matri suae mulier ecce filius tuus deinde dicit discipulo ecce mater

tua et ex illa hora accepit eam discipulus in sua²⁸ postea sciens Iesus quia iam omnia consummata
 sunt ut consummaretur scriptura dicit sitio²⁹ vas ergo positum erat aceto plenum illi autem spongiam
 plenam aceto hysopo circumponentes obtulerunt ori eius³⁰ cum ergo accepisset Iesus acetum dixit
 consummatum est et inclinato capite tradidit spiritum³¹ Iudaei ergo quoniam parasceve erat ut
 non remanerent in cruce corpora sabbato erat enim magnus dies ille sabbati rogaverunt Pilatum ut
 frangerentur eorum crura et tollerentur³² venerunt ergo milites et primi quidem fregerunt crura et
 alterius qui crucifixus est cum eo³³ ad Iesum autem cum venissent ut viderunt eum iam mortuum
 non fregerunt eius crura³⁴ sed unus militum lancea latus eius aperuit et continuo exivit sanguis et
 aqua³⁵ et qui vidit testimonium perhibuit et verum est eius testimonium et ille scit quia vera dicit
 ut et vos credatis³⁶ facta sunt enim haec ut scriptura impleatur os non comminuetis ex eo³⁷ et
 iterum alia scriptura dicit videbunt in quem transfixerunt³⁸ post haec autem rogavit Pilatum Ioseph
 ab Arimathia eo quod esset discipulus Iesu occultus autem propter metum Iudaeorum ut tolleret
 corpus Iesu et permisit Pilatus venit ergo et tulit corpus Iesu³⁹ venit autem et Nicodemus qui
 venerat ad Iesum nocte primum ferens mixturam murrae et aloes quasi libras centum⁴⁰ acceperunt
 ergo corpus Iesu et ligaverunt eum linteis cum aromatibus sicut mos Iudaeis est sepelire⁴¹ erat
 autem in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum novum in quo nondum quisquam
 positus erat⁴² ibi ergo propter parasceven Iudaeorum quia iuxta erat monumentum posuerunt
 Iesum

Chapter 20

1 una autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebrae essent ad monumentum
 et videt lapidem sublatum a monumento² cucurrit ergo et venit ad Simonem Petrum et ad alium
 discipulum quem amabat Iesus et dicit eis tulerunt Dominum de monumento et nescimus ubi
 posuerunt eum³ exiit ergo Petrus et ille alius discipulus et venerunt ad monumentum⁴ currebant
 autem duo simul et ille alius discipulus praecurrit citius Petro et venit primus ad monumentum
 5 et cum se inclinasset videt posita linteamina non tamen introivit⁶ venit ergo Simon Petrus sequens
 eum et introivit in monumentum et videt linteamina posita⁷ et sudarium quod fuerat super caput

eius non cum linteaminibus positum sed separatim involutum in unum locum ⁸ tunc ergo introivit
 et ille discipulus qui venerat primus ad monumentum et vidit et credidit ⁹ nondum enim sciebant
 scripturam quia oportet eum a mortuis resurgere ¹⁰ abierunt ergo iterum ad semet ipsos discipuli
¹¹ Maria autem stabat ad monumentum foris plorans dum ergo fleret inclinavit se et prospexit in
 monumentum ¹² et vidit duos angelos in albis sedentes unum ad caput et unum ad pedes ubi positum
 fuerat corpus Iesu ¹³ dicunt ei illi mulier quid ploras dicit eis quia tulerunt Dominum meum et
 nescio ubi posuerunt eum ¹⁴ haec cum dixisset conversa est retrorsum et videt Iesum stantem et
 non sciebat quia Iesus est ¹⁵ dicit ei Iesus mulier quid ploras quem quaeris illa existimans quia
 hortulanus esset dicit ei domine si tu sustulisti eum dicit mihi ubi posuisti eum et ego eum tollam
¹⁶ dicit ei Iesus Maria conversa illa dicit ei rabboni quod dicitur magister ¹⁷ dicit ei Iesus noli me
 tangere nondum enim ascendi ad Patrem meum vade autem ad fratres meos et dic eis ascendo ad
 Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et Deum vestrum ¹⁸ venit Maria Magdalene
¹⁹ adnuntians discipulis quia vidi Dominum et haec dixit mihi cum esset ergo sero die illo una
 sabbatorum et fores essent clausae ubi erant discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit
 in medio et dicit eis pax vobis ²⁰ et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisi sunt ergo
 discipuli viso Domino ²¹ dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos
²² hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum ²³ quorum remiseritis peccata
 remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt ²⁴ Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur
 Didymus non erat cum eis quando venit Iesus ²⁵ dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum
 ille autem dicit eis nisi videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum
 clavorum et mittam manum meam in latus eius non credam ²⁶ et post dies octo iterum erant discipuli
 eius intus et Thomas cum eis venit Iesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit pax vobis ²⁷ deinde
 dicit Thomae infer digitum tuum huc et vide manus meas et adfer manum tuam et mitte in latus
 meum et noli esse incredulus sed fidelis ²⁸ respondit Thomas et dixit ei Dominus meus et Deus
²⁹ meus dicit ei Iesus quia vidisti me credidisti beati qui non viderunt et crediderunt ³⁰ multa
 quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum quae non sunt scripta in libro
³¹ hoc haec autem scripta sunt ut credatis quia Iesus est Christus Filius Dei et ut credentes vitam
 habeatis in nomine eius

Chapter 21

¹ postea manifestavit se iterum Iesus ad mare Tiberiadis manifestavit autem sic ² erant simul
 Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathanahel qui erat a Cana Galilaeae et filii Zebedaei
 et alii ex discipulis eius duo ³ dicit eis Simon Petrus vado piscari dicunt ei venimus et nos tecum
 et exierunt et ascenderunt in navem et illa nocte nihil prendiderunt ⁴ mane autem iam facto stetit
 Iesus in litore non tamen cognoverunt discipuli quia Iesus est ⁵ dicit ergo eis Iesus pueri numquid
 pulmentarium habetis responderunt ei non ⁶ dixit eis mittite in dexteram navigii rete et invenietis
 miserunt ergo et iam non valebant illud trahere a multitudine piscium ⁷ dicit ergo discipulus ille
 quem diligebat Iesus Petro Dominus est Simon Petrus cum audisset quia Dominus est tunicam
 succinxit se erat enim nudus et misit se in mare ⁸ alii autem discipuli navigio venerunt non enim
 longe erant a terra sed quasi a cubitis ducentis trahentes rete piscium ⁹ ut ergo descenderunt in
 terram viderunt prunas positas et piscem superpositum et panem ¹⁰ dicit eis Iesus adferte de piscibus
 quos prendidistis nunc ¹¹ ascendit Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscibus
 centum quinquaginta tribus et cum tanti essent non est scissum rete ¹² dicit eis Iesus venite prandete
 et nemo audebat discentium interrogare eum tu quis es scientes quia Dominus esset ¹³ et venit
 Iesus et accepit panem et dat eis et piscem similiter ¹⁴ hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis
 cum surrexisset a mortuis ¹⁵ cum ergo prandissent dicit Simoni Petro Iesus Simon Iohannis diligis
 me plus his dicit ei etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos ¹⁶ dicit ei iterum
 Simon Iohannis diligis me ait illi etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos
¹⁷ dicit ei tertio Simon Iohannis amas me contristatus est Petrus quia dixit ei tertio amas me et dicit
 ei Domine tu omnia scis tu scis quia amo te dicit ei pasce oves meas ¹⁸ amen amen dico tibi cum
 esses iunior cingebas te et ambulabas ubi volebas cum autem senueris extends manus tuas et alius
¹⁹ te cinget et ducet quo non vis hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum
²⁰ et hoc cum dixisset dicit ei sequere me conversus Petrus vidit illum discipulum quem diligebat
 Iesus sequentem qui et recubuit in cena super pectus eius et dixit Domine quis est qui tradit te
²¹ hunc ergo cum vidisset Petrus dicit Iesu Domine hic autem quid ²² dicit ei Iesus si sic eum volo
 manere donec veniam quid ad te tu me sequere ²³ exivit ergo sermo iste in fratres quia discipulus

ille non moritur et non dixit ei Iesus non moritur sed si sic eum volo manere donec venio quid ad
 te ²⁴ hic est discipulus qui testimonium perhibet de his et scripsit haec et scimus quia verum est
 testimonium eius

Acts

Chapter 1

¹ primum quidem sermonem feci de omnibus o Theophile quae coepit Iesus facere et docere
² usque in diem qua praecipiens apostolis per Spiritum Sanctum quos elegit adsumptus est ³ quibus
 et praebuit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apprens
 eis et loquens de regno Dei ⁴ et convescens praecipit eis ab Hierosolymis ne discederent sed
 expectarent promissionem Patris quam audistis per os meum ⁵ quia Iohannes quidem baptizavit
 aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto non post multos hos dies ⁶ igitur qui convenerant
 interrogabant eum dicentes Domine si in tempore hoc restitues regnum Israhel ⁷ dixit autem eis
 non est vestrum nosse tempora vel momenta quae Pater posuit in sua potestate ⁸ sed accipietis
 virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos et eritis mihi testes in Hierusalem et in omni Iudaea
 et Samaria et usque ad ultimum terrae ⁹ et cum haec dixisset videntibus illis elevatus est et nubes
 suscepit eum ab oculis eorum ¹⁰ cumque intuerentur in caelum eunte illo ecce duo viri adstiterunt
 iuxta illos in vestibus albis ¹¹ qui et dixerunt viri galilaei quid statis aspicientes in caelum hic Iesus
 qui adsumptus est a vobis in caelum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in caelum
¹² tunc reversi sunt Hierosolymam a monte qui vocatur Oliveti qui est iuxta Hierusalem sabbati
¹³ habens iter et cum introissent in cenaculum ascenderunt ubi manebant Petrus et Iohannes Iacobus
 et Andreas Philippus et Thomas Bartholomeus et Mattheus Iacobus Alpei et Simon Zelotes et
¹⁴ Iudas Iacobi hii omnes erant perseverantes unianimiter in oratione cum mulieribus et Maria
 matre Iesu et fratribus eius ¹⁵ et in diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit erat autem
 turba nominum simul fere centum viginti ¹⁶ viri fratres oportet impleri scripturam quam praedixit
 Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum ¹⁷ quia

connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerii huius¹⁸ et hic quidem possedit agrum¹⁹
 de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius et diffusa sunt omnia viscera eius¹⁹ et notum
 factum est omnibus habitantibus Hierusalem ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Acheldemach²⁰
 hoc est ager Sanguinis²⁰ scriptum est enim in libro Psalmorum fiat commoratio eius deserta et
 non sit qui inhabitet in ea et episcopatum eius accipiat alius²¹ oportet ergo ex his viris qui nobiscum²²
 congregati sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus²² incipiens a
 baptisate Iohannis usque in diem qua adsumptus est a nobis testem resurrectionis eius nobiscum²³
 fieri unum ex istis²³ et statuerunt duos Ioseph qui vocabatur Barsabban qui cognominatus est
 Iustus et Matthiam²⁴ et orantes dixerunt tu Domine qui corda nosti omnium ostende quem elegeris²⁴
 ex his duobus unum²⁵ accipere locum ministerii huius et apostolatus de quo praevaricatus est²⁵
 Iudas ut abiret in locum suum²⁶ et dederunt sortes eis et cecidit sors super Matthiam et adnumeratus
 est cum undecim apostolis²⁶

Chapter 2

¹ et cum conplerentur dies pentecostes erant omnes pariter in eodem loco² et factus est repente
 de caelo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes³
³ et apparuerunt illis dispertitae linguae tamquam ignis seditque supra singulos eorum⁴ et repleti
 sunt omnes Spiritu Sancto et coeperunt loqui aliis linguis prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis⁵
⁵ erant autem in Hierusalem habitantes Iudaei viri religiosi ex omni natione quae sub caelo sunt⁶
⁶ facta autem hac voce convenit multitudo et mente confusa est quoniam audiebat unusquisque
 lingua sua illos loquentes⁷ stupebant autem omnes et mirabantur dicentes nonne omnes ecce isti
 qui loquuntur Galilaei sunt⁸ et quomodo nos audivimus unusquisque lingua nostra in qua nati
 sumus⁹ Parthi et Medi et Elamitae et qui habitant Mesopotamiam et Iudaeam et Cappadociam
 Pontum et Asiam¹⁰ Frygiam et Pamphiliam Aegyptum et partes Lybiae quae est circa Cyrenen et
 advenae romani¹¹ Iudaei quoque et proselyti Cretes et Arabes audivimus loquentes eos nostris
 linguis magnalia Dei¹² stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem dicentes quidnam hoc

13 vult esse alii autem inridentes dicebant quia musto pleni sunt isti 14 stans autem Petrus cum
 undecim levavit vocem suam et locutus est eis viri iudaei et qui habitatis Hierusalem universi hoc
 15 vobis notum sit et auribus percipite verba mea non enim sicut vos aestimatis hii ebrii sunt cum
 16 sit hora diei tertia sed hoc est quod dictum est per prophetam Iohel 17 et erit in novissimis diebus
 dicit Dominus effundam de Spiritu meo super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae
 18 vestrae et iuvenes vestri visiones videbunt et seniores vestri somnia somniabunt et quidem super
 19 servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo et prophetabunt et
 20 dabo prodigia in caelo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et ignem et vaporem fumi sol
 convertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et manifestus
 21 et erit omnis quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit 22 viri israhelitae audite verba
 haec Iesum Nazarenum virum adprobatum a Deo in vobis virtutibus et prodigiis et signis quae fecit
 23 per illum Deus in medio vestri sicut vos scitis hunc definito consilio et praescientia Dei traditum
 24 per manus iniquorum adfigentes interemistis quem Deus suscitavit solutis doloribus inferni iuxta
 25 quod impossibile erat teneri illum ab eo David enim dicit in eum providebam Dominum coram
 26 me semper quoniam a dextris meis est ne commovear propter hoc laetatum est cor meum et
 27 exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe quoniam non derelinques animam
 28 meam in inferno neque dabis Sanctum tuum videre corruptionem notas fecisti mihi vias vitae
 29 replebis me iucunditate cum facie tua viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha
 David quoniam et defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum
 30 diem propheta igitur cum esset et sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius
 31 sedere super sedem eius providens locutus est de resurrectione Christi quia neque derelictus est
 32 in inferno neque caro eius vidit corruptionem hunc Iesum resuscitavit Deus cui omnes nos testes
 33 sumus dextera igitur Dei exaltatus et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre effudit hunc
 34 quem vos videtis et audistis non enim David ascendit in caelos dicit autem ipse dixit Dominus
 35 Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
 36 certissime ergo sciat omnis domus Israhel quia et Dominum eum et Christum Deus fecit hunc
 37 Iesum quem vos crucifixistis his auditis conpuncti sunt corde et dixerunt ad Petrum et ad reliquos

apostolos quid faciemus viri fratres ³⁸ Petrus vero ad illos paenitentiam inquit agite et baptizetur
 unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum et accipietis
 donum Sancti Spiritus ³⁹ vobis enim est re promissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt
 quoscumque advocaverit Dominus Deus noster ⁴⁰ aliis etiam verbis pluribus testificatus est et
 exhortabatur eos dicens salvamini a generatione ista prava ⁴¹ qui ergo receperunt sermonem eius
 baptizati sunt et adpositae sunt in illa die animae circiter tria milia ⁴² erant autem perseverantes in
 doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus ⁴³ fiebat autem omni animae
 timor multa quoque prodigia et signa per apostolos fiebant in Hierusalem et metus erat magnus in
 universis ⁴⁴ omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia ⁴⁵ possessiones
 et substantias vendebant et dividebant illa omnibus prout cuique opus erat ⁴⁶ cotidie quoque
 perdurantes unanimiter in templo et frangentes circa domos panem sumebant cibum cum exultatione
 et simplicitate cordis ⁴⁷ conlaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem Dominus autem
 augebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum

Chapter 3

¹ Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam ² et quidam vir
 qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem ponebant cotidie ad portam templi quae
 dicitur Speciosa ut peteret elemosynam ab introeuntibus in templum ³ is cum vidisset Petrum et
 Iohannem incipientes introire in templum rogabat ut elemosynam acciperet ⁴ intuens autem in eum
 Petrus cum Iohanne dixit respice in nos ⁵ at ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum
 ab eis ⁶ Petrus autem dixit argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine
 Iesu Christi Nazareni surge et ambula ⁷ et adprehensa ei manu dextera adlevavit eum et protinus
 consolidatae sunt bases eius et plantae ⁸ et exiliens stetit et ambulabat et intravit cum illis in templum
 ambulans et exiliens et laudans Dominum ⁹ et vidit omnis populus eum ambulantem et laudantem
 Deum ¹⁰ cognoscebant autem illum quoniam ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad Speciosam
 portam templi et impleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi ¹¹ cum teneret autem

Petrum et Iohannem concurrunt omnis populus ad eos ad porticum qui appellatur Salomonis stupentes
 12
 videns autem Petrus respondit ad populum viri israhelitae quid miramini in hoc aut nos quid
 13
 intuemini quasi nostra virtute aut pietate fecerimus hunc ambulare Deus Abraham et Deus Isaac
 et Deus Iacob Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Iesum quem vos quidem tradidistis
 14
 et negastis ante faciem Pilati iudicante illo dimitti vos autem sanctum et iustum negastis et
 15
 petistis virum homicidam donari vobis auctorem vero vitae interfecistis quem Deus suscitavit
 16
 a mortuis cuius nos testes sumus et in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmavit
 nomen eius et fides quae per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum
 17
 et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri Deus autem quae
 18
 praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum suum implevit sic paenitemini igitur
 19
 et convertimini ut deleantur vestra peccata ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu Domini
 20
 et miserit eum qui praedicatus est vobis Iesum Christum quem oportet caelum quidem suscipere
 21
 usque in tempora restitutionis omnium quae locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo
 prophetarum 22
 Moses quidem dixit quia prophetam vobis suscitabit Dominus Deus vester de
 23
 fratribus vestris tamquam me ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis erit
 24
 autem omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe et omnes prophetae
 25
 a Samuhel et deinceps qui locuti sunt et adnuntiaverunt dies istos vos estis filii prophetarum et
 testamenti quod disposuit Deus ad patres vestros dicens ad Abraham et in semine tuo benedicentur
 26
 omnes familiae terrae vobis primum Deus suscitans Filium suum misit eum benedictorem vobis
 ut convertat se unusquisque a nequitia sua

Chapter 4

1
 loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus templi et Sadducaei
 2
 dolentes quod docerent populum et adnuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis et iniecerunt
 3
 in eis manus et posuerunt eos in custodiam in crastinum erat enim iam vespera multi autem eorum
 4
 qui audierant verbum crediderunt et factus est numerus virorum quinque milia factum est autem
 5
 in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores et scribae in Hierusalem et Annas
 6

princeps sacerdotum et Caiphas et Iohannes et Alexander et quotquot erant de genere sacerdotali
 7 et statuentes eos in medio interrogabant in qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos 8 tunc
 Petrus repletus Spiritu Sancto dixit ad eos principes populi et seniores 9 si nos hodie diiudicamur
 10 in benefacto hominis infirmi in quo iste salvus factus est notum sit omnibus vobis et omni plebi
 Israhel quia in nomine Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis quem Deus suscitavit a mortuis
 11 in hoc iste adstat coram vobis sanus hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus qui
 12 factus est in caput anguli et non est in alio aliquo salus nec enim nomen aliud est sub caelo
 13 datum hominibus in quo oportet nos salvos fieri videntes autem Petri constantiam et Iohannis
 conperto quod homines essent sine litteris et idiotae admirabantur et cognoscebant eos quoniam
 14 cum Iesu fuerant hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat nihil poterant
 15 contradicere iusserunt autem eos foras extra concilium secedere et conferebant ad invicem
 16 dicentes quid faciemus hominibus istis quoniam quidem notum signum factum est per eos omnibus
 17 habitantibus in Hierusalem manifestum et non possumus negare sed ne amplius divulgetur in
 18 populum comminemur eis ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum et vocantes eos
 19 denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in nomine Iesu Petrus vero et Iohannes
 20 respondentes dixerunt ad eos si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quam Deum iudicate
 21 non enim possumus quae vidimus et audivimus non loqui at illi comminantes dimiserunt eos
 non invenientes quomodo punirent eos propter populum quia omnes clarificabant Deum in eo quod
 22 acciderat annorum enim erat amplius quadraginta homo in quo factum erat signum istud sanitatis
 23 dimissi autem venerunt ad suos et adnuntiaverunt eis quanta ad eos principes sacerdotum et
 24 seniores dixissent qui cum audissent unanimiter levaverunt vocem ad Deum et dixerunt Domine
 25 tu qui fecisti caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt qui Spiritu Sancto per os patris
 26 nostri David pueri tui dixisti quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania adstiterunt
 reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius
 27 convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum quem unxisti
 28 Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populis Israhel facere quae manus tua et consilium
 29 decreverunt fieri et nunc Domine respice in minas eorum et da servis tuis cum omni fiducia

loqui verbum tuum³⁰ in eo cum manum tuam extendas sanitates et signa et prodigia fieri per nomen
 sancti Filii tui Iesu³¹ et cum orassent motus est locus in quo erant congregati et repleti sunt omnes
 Spiritu Sancto et loquebantur verbum Dei cum fiducia³² multitudinis autem credentium erat cor
 et anima una nec quisquam eorum quae possidebant aliquid suum esse dicebat sed erant illis omnia
 communia³³ et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini
 et gratia magna erat in omnibus illis³⁴ neque enim quisquam egens erat inter illos quotquot enim
 possessores agrorum aut domorum erant vendentes adferebant pretia eorum quae vendebant³⁵ et
 ponebant ante pedes apostolorum dividebantur autem singulis prout cuique opus erat³⁶ Ioseph
 autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis quod est interpretatum Filius consolationis
 Levites Cyprius genere³⁷ cum haberet agrum vendidit illum et adtulit pretium et posuit ante pedes
 apostolorum

Chapter 5

1 vir autem quidam nomine Ananias cum Saffira uxore sua vendidit agrum² et fraudavit de
 pretio agri conscia uxore sua et adferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit³ dixit
 autem Petrus Anania cur temptavit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui Sancto et fraudare de pretio
 agri⁴ nonne manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate quare posuisti in corde tuo
 hanc rem non es mentitus hominibus sed Deo⁵ audiens autem Ananias haec verba cecidit et
 exspiravit et factus est timor magnus in omnes qui audierant⁶ surgentes autem iuvenes amoverunt
 eum et efferentes sepelierunt⁷ factum est autem quasi horarum trium spatium et uxor ipsius nesciens
 quod factum fuerat introiit⁸ respondit autem ei Petrus dic mihi si tanti agrum vendidistis at illa
 dixit etiam tanti⁹ Petrus autem ad eam quid utique convenit vobis temptare Spiritum Domini ecce
 pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te¹⁰ confestim cecidit ante pedes
 eius et exspiravit intrantes autem iuvenes invenerunt illam mortuam et extulerunt et sepelierunt ad
 virum suum¹¹ et factus est timor magnus in universa ecclesia et in omnes qui audierunt haec
 12 per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe et erant unanimiter omnes

in porticu Salomonis¹³ ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis sed magnificabat eos
 populus¹⁴ magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum¹⁵ ita
 ut in plateas eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis ut veniente Petro saltim umbra
 illius obumbraret quemquam eorum¹⁶ concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum
 Hierusalem adferentes aegros et vexatos ab spiritibus inmundis qui curabantur omnes¹⁷ exsurgens
 autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant quae est heresis Sadducaeorum repleti sunt
 zelo¹⁸ et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica¹⁹ angelus autem
 Domini per noctem aperiens ianuas carceris et educens eos dixit²⁰ ite et stantes loquimini in templo
 plebi omnia verba vitae huius²¹ qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant
 adveniens autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et omnes
 seniores filiorum Israhel et miserunt in carcerem ut adducerentur²² cum venissent autem ministri
 et aperto carcere non invenissent illos reversi nuntiaverunt²³ dicentes carcerem quidem invenimus
 clausum cum omni diligentia et custodes stantes ad ianuas aperientes autem neminem intus invenimus
²⁴ ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum ambigebant de illis
 quidnam fieret²⁵ adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcere
 sunt in templo stantes et docentes populum²⁶ tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos
 sine vi timebant enim populum ne lapidarentur²⁷ et cum adduxissent illos statuerunt in concilio
 et interrogavit eos princeps sacerdotum²⁸ dicens praecipiendo praecepimus vobis ne doceretis in
 nomine isto et ecce replestis Hierusalem doctrina vestra et vultis inducere super nos sanguinem
 hominis istius²⁹ respondens autem Petrus et apostoli dixerunt oboedire oportet Deo magis quam
 hominibus³⁰ Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno
³¹ hunc Deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandam paenitentiam Israhel et
 remissionem peccatorum³² et nos sumus testes horum verborum et Spiritus Sanctus quem dedit
 Deus omnibus oboedientibus sibi³³ haec cum audissent dissecabantur et cogitabant interficere
 illos³⁴ surgens autem quidam in concilio Pharisaeus nomine Gamalihel legis doctor honorabilis
 universae plebi iussit foras ad breve homines fieri³⁵ dixitque ad illos viri israhelitae attendite
 vobis super hominibus istis quid acturi sitis³⁶ ante hos enim dies extitit Theodas dicens esse se

aliquem cui consensit virorum numerus circiter quadringentorum qui occisus est et omnes quicumque
 credebant ei dissipati sunt et redactus est ad nihilum ³⁷ post hunc extitit Iudas Galilaeus in diebus
 professionis et avertit populum post se et ipse periit et omnes quotquot consenserunt ei dispersi
 sunt ³⁸ et nunc itaque dico vobis discedite ab hominibus istis et sinite illos quoniam si est ex
 hominibus consilium hoc aut opus dissolvetur ³⁹ si vero ex Deo est non poteritis dissolvere eos ne
 forte et Deo repugnare inveniamini consenserunt autem illi ⁴⁰ et convocantes apostolos caesis
 denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu et dimiserunt eos ⁴¹ et illi quidem ibant gaudentes
 a conspectu concilii quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati ⁴² omni autem
 die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Christum Iesum

Chapter 6

¹
 in diebus autem illis crescente numero discipulorum factus est murmur Graecorum adversus
 Hebraeos eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum ² convocantes autem duodecim
 multitudinem discipulorum dixerunt non est aequum nos derelinquere verbum Dei et ministrare
 mensis ³ considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septem plenos Spiritu et sapientia
 quos constituamus super hoc opus ⁴ nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus ⁵ et
 placuit sermo coram omni multitudine et elegerunt Stephanum virum plenum fide et Spiritu Sancto
 et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam
 Antiochenum ⁶ hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes inposuerunt eis manus ⁷ et
 verbum Dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde multa etiam
 turba sacerdotum oboediebat fidei ⁸ Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia
 et signa magna in populo ⁹ surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum
 et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia disputantes cum Stephano
¹⁰ et non poterant resistere sapientiae et Spiritui quo loquebatur ¹¹ tunc submiserunt viros qui
 dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Mosen et Deum ¹² commoverunt itaque
 plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt in concilium ¹³ et
 statuerunt testes falsos dicentes homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem
¹⁴ audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit

traditiones quas tradidit nobis Moses¹⁵ et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt
faciem eius tamquam faciem angeli

Chapter 7

¹ dixit autem princeps sacerdotum si haec ita se habent² qui ait viri fratres et patres audite Deus
gloriae apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamiam priusquam moraretur in Charram
³ et dixit ad illum exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quam tibi monstravero
⁴ tunc exiit de terra Chaldeorum et habitavit in Charram et inde postquam mortuus est pater eius
transtulit illum in terram istam in qua nunc vos habitatis⁵ et non dedit illi hereditatem in ea nec
passum pedis et repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet
filium⁶ locutus est autem Deus quia erit semen eius accola in terra aliena et servituti eos subicient
et male tractabunt eos annis quadringentis⁷ et gentem cui servierint iudicabo ego dixit Deus et
post haec exhibunt et deservient mihi in loco isto⁸ et dedit illi testamentum circumcisionis et sic
genuit Isaac et circumcidit eum die octava et Isaac Iacob et Iacob duodecim patriarchas⁹ et
patriarchae aemulantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum et erat Deus cum eo¹⁰ et eripuit eum ex
omnibus tribulationibus eius et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti
et constituit eum praepositum super Aegyptum et super omnem domum suam¹¹ venit autem fames
in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna et non inveniebant cibos patres nostri
¹² cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegypto misit patres nostros primum¹³ et in
secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis et manifestatum est Pharaoni genus eius¹⁴ mittens
autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum et omnem cognationem in animabus septuaginta quinque
¹⁵ et descendit Iacob in Aegyptum et defunctus est ipse et patres nostri¹⁶ et translati sunt in Sychem
et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pretio argenti a filiis Emmor filii Sychem¹⁷ cum
adpropinquaret autem tempus repromissionis quam confessus erat Deus Abrahae crevit populus et
multiplicatus est in Aegypto¹⁸ quoadusque surrexit rex alius in Aegypto qui non sciebat Ioseph
¹⁹ hic circumveniens genus nostrum adflixit patres ut exponerent infantes suos ne vivificarentur
²⁰ eodem tempore natus est Moses et fuit gratus Deo qui nutritus est tribus mensibus in domo patris

21 sui exposito autem illo sustulit eum filia Pharaonis et enutrivit eum sibi in filium 22 et eruditus
 est Moses omni sapientia Aegyptiorum et erat potens in verbis et in operibus suis 23 cum autem
 impleretur ei quadraginta annorum tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israhel
 24 et cum vidisset quendam iniuriam patientem vindicavit illum et fecit ultionem ei qui iniuriam
 sustinebat percusso Aegypto 25 existimabat autem intellegere fratres quoniam Deus per manum
 ipsius daret salutem illis at illi non intellexerunt 26 sequenti vero die apparuit illis litigantibus et
 reconciliabat eos in pacem dicens viri fratres estis ut quid nocetis alterutrum 27 qui autem iniuriam
 faciebat proximo reppulit eum dicens quis te constituit principem et iudicem super nos 28 numquid
 interficere me tu vis quemadmodum interfecisti heri Aegyptium 29 fugit autem Moses in verbo
 isto et factus est advena in terra Madiam ubi generavit filios duos 30 et expletis annis quadraginta
 apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi 31 Moses autem videns admiratus
 est visum et accedente illo ut consideraret facta est vox Domini 32 ego Deus patrum tuorum Deus
 Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob tremefactus autem Moses non audebat considerare 33 dixit
 autem illi Dominus solve calciamentum pedum tuorum locus enim in quo stas terra sancta est
 34 videns vidi afflictionem populi mei qui est in Aegypto et gemitum eorum audivi et descendi
 liberare eos et nunc veni et mittam te in Aegyptum 35 hunc Mosen quem negaverunt dicentes quis
 te constituit principem et iudicem hunc Deus principem et redemptorem misit cum manu angeli
 qui apparuit illi in rubo 36 hic eduxit illos faciens prodigia et signa in terra Aegypti et in Rubro
 mari et in deserto annis quadraginta 37 hic est Moses qui dixit filiis Israhel prophetam vobis suscitabit
 Deus de fratribus vestris tamquam me 38 hic est qui fuit in ecclesia in solitudine cum angelo qui
 loquebatur ei in monte Sina et cum patribus nostris qui accepit verba vitae dare nobis 39 cui noluerunt
 oboedire patres nostri sed reppulerunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum 40 dicentes ad
 Aaron fac nobis deos qui praecedant nos Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti nescimus
 quid factum sit ei 41 et vitulum fecerunt in illis diebus et obtulerunt hostiam simulacro et laetabantur
 in operibus manuum suarum 42 convertit autem Deus et tradidit eos servire militiae caeli sicut
 scriptum est in libro Prophetarum numquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis quadraginta
 in deserto domus Israhel 43 et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham figuras

44
 quas fecistis adorare eas et transferam vos trans Babylonem tabernaculum testimonii fuit patribus
 nostris in deserto sicut disposuit loquens ad Moysen ut faceret illud secundum formam quam viderat
 45
 quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit
 Deus a facie patrum nostrorum usque in diebus David 46 qui invenit gratiam ante Deum et petiit
 ut inveniret tabernaculum Deo Iacob 47 Salomon autem aedificavit illi domum 48 sed non Excelsus
 in manufactis habitat sicut propheta dicit 49 caelum mihi sedis est terra autem scabillum pedum
 meorum quam domum aedificabitis mihi dicit Dominus aut quis locus requietionis meae est 50
 manus mea fecit haec omnia 51 dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos semper Spiritui
 Sancto resistitis sicut patres vestri et vos 52 quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri et
 occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu Iusti cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis
 53 qui accepistis legem in dispositionem angelorum et non custodistis 54 audientes autem haec
 dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum 55 cum autem esset plenus Spiritu Sancto
 intendens in caelum vidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait ecce video caelos apertos
 et Filium hominis a dextris stantem Dei 56 exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas
 et impetum fecerunt unanimiter in eum 57 et eicientes eum extra civitatem lapidabant et testes
 deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis qui vocabatur Saulus 58 et lapidabant
 59
 Stephanum invocantem et dicentem Domine Iesu suscipe spiritum meum positis autem genibus
 clamavit voce magna Domine ne statuas illis hoc peccatum et cum hoc dixisset obdormivit Saulus
 autem erat consentiens neci eius

Chapter 8

1
 facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis et omnes dispersi
 sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos 2 curaverunt autem Stephanum viri timorati
 et fecerunt planctum magnum super illum 3 Saulus vero devastabat ecclesiam per domos intrans
 et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam 4 igitur qui dispersi erant pertransiebant
 evangelizantes verbum 5 Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis

6
 Christum intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur unianimiter audientes et videntes
 7
 signa quae faciebat multi enim eorum qui habebant spiritus imundos clamantes voce magna
 8
 exiebant multi autem paralytici et claudi curati sunt factum est ergo magnum gaudium in illa
 9
 civitate vir autem quidam nomine Simon qui ante fuerat in civitate magus seducens gentem
 10
 Samariae dicens esse se aliquem magnum cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum
 11
 dicentes hic est virtus Dei quae vocatur Magna attendebant autem eum propter quod multo
 12
 tempore magicis suis dementasset eos cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno
 13
 Dei et nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres tunc Simon et ipse credidit et cum
 baptizatus esset adhaerebat Philippo videns etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur
 14
 cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia recepit Samaria verbum Dei miserunt
 15
 ad illos Petrum et Iohannem qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum
 16
 nondum enim in quemquam illorum venerat sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu
 17
 tunc inponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum cum vidisset autem Simon
 18
 quia per inpositionem manus apostolorum daretur Spiritus Sanctus obtulit eis pecuniam 19
 dicens
 date et mihi hanc potestatem ut cuicumque inposuero manus accipiat Spiritum Sanctum Petrus
 20
 autem dixit ad eum pecunia tua tecum sit in perditionem quoniam donum Dei existimasti pecunia
 21
 possideri non est tibi pars neque sors in sermone isto cor enim tuum non est rectum coram Deo
 22
 paenitentiam itaque age ab hac nequitia tua et roga Deum si forte remittatur tibi haec cogitatio
 23
 cordis tui in felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse 24
 respondens autem
 25
 Simon dixit precamini vos pro me ad Dominum ut nihil veniat super me horum quae dixistis et
 illi quidem testificati et locuti verbum Domini rediebant Hierosolymam et multis regionibus
 26
 Samaritanorum evangelizabant angelus autem Domini locutus est ad Philippum dicens surge et
 27
 vade contra meridianum ad viam quae descendit ab Hierusalem in Gazam haec est deserta et
 surgens abiit et ecce vir aethiops eunuchus potens Candacis reginae Aethiopum qui erat super
 28
 omnes gazas eius venerat adorare in Hierusalem et revertebatur sedens super currum suum
 29
 legensque prophetam Esaiam dixit autem Spiritus Philippo accede et adiunge te ad currum istum
 30
 adcurrans autem Philippus audivit illum legentem Esaiam prophetam et dixit putasne intellegis

³¹
 quae legis ³¹ qui ait et quomodo possum si non aliquis ostenderit mihi rogavitque Philippum ut
³²
 ascenderet et sederet secum ³² locus autem scripturae quam legebat erat hic tamquam ovis ad
³³
 occisionem ductus est et sicut agnus coram tondente se sine voce sic non aperuit os suum ³³ in
 humilitate iudicium eius sublatum est generationem illius quis enarrabit quoniam tollitur de terra
³⁴
 vita eius ³⁴ respondens autem eunuchus Philippo dixit obsecro te de quo propheta dicit hoc de se
³⁵
 an de alio aliquo ³⁵ aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit
³⁶
 illi Iesum ³⁶ et dum irent per viam venerunt ad quandam aquam et ait eunuchus ecce aqua quid
³⁷ ³⁸
 prohibet me baptizari ³⁷ ³⁸ et iussit stare currum et descenderunt uterque in aquam Philippus et
³⁹
 eunuchus et baptizavit eum ³⁹ cum autem ascendissent de aqua Spiritus Domini rapuit Philippum
⁴⁰
 et amplius non vidit eum eunuchus ibat enim per viam suam gaudens ⁴⁰ Philippus autem inventus
 est in Azoto et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis donec veniret Caesaream

Chapter 9

¹
 Saulus autem adhuc inspirans minarum et caedis in discipulos Domini accessit ad principem
²
 sacerdotum ² et petiit ab eo epistulas in Damascum ad synagogas ut si quos invenisset huius viae
³
 viros ac mulieres vinctos perduceret in Hierusalem ³ et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret
⁴
 Damasco et subito circumfulsit eum lux de caelo ⁴ et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi
⁵
 Saule Saule quid me persequeris ⁵ qui dixit quis es Domine et ille ego sum Iesus quem tu persequeris
⁶ ⁷
⁶ ⁷ sed surge et ingredere civitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere viri autem illi qui
⁸
 comitabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem autem videntes ⁸ surrexit
 autem Saulus de terra apertisque oculis nihil videbat ad manus autem illum trahentes introduxerunt
⁹ ¹⁰
 Damascum ⁹ et erat tribus diebus non videns et non manducavit neque bibit ¹⁰ erat autem quidam
 discipulus Damasci nomine Ananias et dixit ad illum in visu Dominus Anania at ille ait ecce ego
¹¹
 Domine ¹¹ et Dominus ad illum surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quaere in domo Iudae
¹²
 Saulum nomine Tarsensem ecce enim orat ¹² et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et
¹³
 inponentem sibi manus ut visum recipiat ¹³ respondit autem Ananias Domine audivi a multis de

viro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem ¹⁴ et hic habet potestatem a principibus
 sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum ¹⁵ dixit autem ad eum Dominus vade quoniam
 vas electionis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israhel ¹⁶ ego
 enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati ¹⁷ et abiit Ananias et introivit in
 domum et inponens ei manus dixit Saule frater Dominus misit me Iesus qui apparuit tibi in via qua
 veniebas ut videas et implearis Spiritu Sancto ¹⁸ et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam
 squamae et visum recepit et surgens baptizatus est ¹⁹ et cum accepisset cibum confortatus est fuit
 autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot ²⁰ et continuo in synagogis praedicabat
 Iesum quoniam hic est Filius Dei ²¹ stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant nonne hic
 est qui expugnabat in Hierusalem eos qui invocabant nomen istud et huc ad hoc venit ut victos
 illos duceret ad principes sacerdotum ²² Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudaeos
 qui habitabant Damasci adfirmans quoniam hic est Christus ²³ cum implerentur autem dies multi
 consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent ²⁴ notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum
 custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent ²⁵ accipientes autem discipuli eius
 nocte per murum dimiserunt eum submittentem in sporta ²⁶ cum autem venisset in Hierusalem
 temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus
²⁷ Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narravit illis quomodo in via vidisset
 Dominum et quia locutus est ei et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu ²⁸ et
 erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine Domini ²⁹ loquebatur
 quoque et disputabat cum Graecis illi autem quaerebant occidere eum ³⁰ quod cum cognovissent
 fratres deduxerunt eum Caesaream et dimiserunt Tarsum ³¹ ecclesia quidem per totam Iudaeam et
 Galilaeam et Samariam habebat pacem et aedificabatur ambulans in timore Domini et consolatione
 Sancti Spiritus replebatur ³² factum est autem Petrum dum pertransiret universos devenire et ad
 sanctos qui habitabant Lyddae ³³ invenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis
 octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus ³⁴ et ait illi Petrus Aeneas sanat te Iesus Christus
 surge et sterne tibi et continuo surrexit ³⁵ et viderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae
 qui conversi sunt ad Dominum ³⁶ in Ioppe autem fuit quaedam discipula nomine Tabitas quae

interpretata dicitur Dorcas haec erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat ³⁷ factum
 est autem in diebus illis ut infirmata moreretur quam cum lavissent posuerunt eam in cenaculo
 38
 cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea miserunt duos
 39
 viros ad eum rogantes ne pigriteris venire usque ad nos ³⁹ exurgens autem Petrus venit cum illis
 et cum advenisset duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes viduae flentes et
 40
 ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas ⁴⁰ eiectis autem omnibus foras Petrus ponens
 genua oravit et conversus ad corpus dixit Tabita surge at illa aperuit oculos suos et viso Petro resedit
 41
 dans autem illi manum erexit eam et cum vocasset sanctos et viduas adsignavit eam vivam
 42
 notum autem factum est per universam Ioppen et crediderunt multi in Domino ⁴³ factum est
 autem ut dies multos moraretur in Ioppe apud quendam Simonem coriarium

Chapter 10

¹
 vir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius centurio cohortis quae dicitur Italica
 2
 religiosus et timens Deum cum omni domo sua faciens elemosynas multas plebi et deprecans
 Deum semper ³
 vidit in visu manifeste quasi hora nona diei angelum Dei introeuntem ad se et
 dicentem sibi Corneli ⁴ at ille intuens eum timore correptus dixit quid est domine dixit autem illi
 orationes tuae et elemosynae tuae ascenderunt in memoriam in conspectu Dei ⁵ et nunc mitte viros
 in Ioppen et accersi Simonem quendam qui cognominatur Petrus ⁶ hic hospitatur apud Simonem
 quendam coriarium cuius est domus iuxta mare ⁷ et cum discessisset angelus qui loquebatur illi
 vocavit duos domesticos suos et militem metuentem Dominum ex his qui illi parebant ⁸ quibus
 cum narrasset omnia misit illos in Ioppen ⁹ postera autem die iter illis facientibus et
 adpropinquantibus civitati ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam ¹⁰ et cum
 esuriret voluit gustare parantibus autem eis cecidit super eum mentis excessus ¹¹ et videt caelum
 apertum et descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo in
 terram ¹² in quo erant omnia quadrupedia et serpentina terrae et volatilia caeli ¹³ et facta est vox
 ad eum surge Petre et occide et manduca ¹⁴ ait autem Petrus absit Domine quia numquam manducavi

15
 omne commune et inmundum et vox iterum secundo ad eum quae Deus purificavit ne tu commune
 16
 dixeris hoc autem factum est per te et statim receptum est vas in caelum et dum intra se 17
 haesitaret Petrus quidnam esset visio quam vidisset ecce viri qui missi erant a Cornelio inquirentes
 18
 domum Simonis adstiterunt ad ianuam et cum vocassent interrogabant si Simon qui cognominatur
 19
 Petrus illic haberet hospitium Petro autem cogitante de visione dixit Spiritus ei ecce viri tres
 20
 quaerunt te surge itaque et descende et vade cum eis nihil dubitans quia ego misi illos
 21
 descendens autem Petrus ad viros dixit ecce ego sum quem quaeritis quae causa est propter quam
 22
 venistis qui dixerunt Cornelius centurio vir iustus et timens Deum et testimonium habens ab
 universa gente Iudaeorum responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum suam et audire
 23
 verba abs te introducens igitur eos recepit hospitio sequenti autem die surgens profectus est cum
 24
 eis et quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum altera autem die introivit Caesaream
 25
 Cornelius vero expectabat illos convocatis cognatis suis et necessariis amicis et factum est cum
 26
 introisset Petrus obvius ei Cornelius et procidens ad pedes adoravit Petrus vero levavit eum
 27
 dicens surge et ego ipse homo sum et loquens cum illo intravit et invenit multos qui convenerant
 28
 dixitque ad illos vos scitis quomodo abominatum sit viro iudaeo coniungi aut accedere ad
 29
 alienigenam et mihi ostendit Deus neminem communem aut inmundum dicere hominem propter
 30
 quod sine dubitatione veni accersitus interrogo ergo quam ob causam accersistis me et Cornelius
 ait a nudius quartana die usque in hanc horam orans eram hora nona in domo mea et ecce vir stetit
 31
 ante me in veste candida et ait Corneli exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae
 32
 sunt in conspectu Dei mitte ergo in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus hic
 33
 hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare confestim igitur misi ad te et tu bene fecisti
 veniendo nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus audire omnia quaecumque tibi praecepta
 34
 sunt a Domino aperiens autem Petrus os dixit in veritate conperi quoniam non est personarum
 35
 acceptor Deus sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi 36
 37
 verbum misit filiis Israhel adnuntians pacem per Iesum Christum hic est omnium Dominus vos scitis
 quod factum est verbum per universam Iudaeam incipiens enim a Galilaea post baptismum quod
 38
 praedicavit Iohannes Iesum a Nazareth quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute qui

39
 pertransiuit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo quoniam Deus erat cum illo et
 nos testes sumus omnium quae fecit in regione Iudaeorum et Hierusalem quem et occiderunt
 40
 suspendentes in ligno hunc Deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri 41 non omni
 populo sed testibus praeordinatis a Deo nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam
 42
 resurrexit a mortuis et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus
 43
 est a Deo iudex vivorum et mortuorum huic omnes prophetae testimonium perhibent remissionem
 44
 peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum adhuc loquente Petro verba haec
 45
 cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum et obstipuerunt ex circumcissione
 46
 fideles qui venerant cum Petro quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est audiebant
 47
 enim illos loquentes linguis et magnificantes Deum tunc respondit Petrus numquid aquam quis
 48
 prohibere potest ut non baptizentur hii qui Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos et iussit
 eos in nomine Iesu Christi baptizari tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus

Chapter 11

1
 audierunt autem apostoli et fratres qui erant in Iudaea quoniam et gentes receperunt verbum
 2
 Dei cum ascendisset autem Petrus in Hierosolymam disceptabant adversus illum qui erant ex
 3
 circumcissione dicentes quare introisti ad viros praeputium habentes et manducasti cum illis
 4
 5
 incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem dicens ego eram in civitate Ioppe orans et vidi
 in excessu mentis visionem descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti
 6
 de caelo et venit usque ad me in quod intuens considerabam et vidi quadrupedia terrae et bestias
 7
 et reptilia et volatilia caeli audivi autem et vocem dicentem mihi surgens Petre occide et manduca
 8
 dixi autem nequaquam Domine quia commune aut inmundum numquam introivit in os meum
 9
 10
 respondit autem vox secundo de caelo quae Deus mundavit tu ne commune dixeris hoc autem
 11
 factum est per ter et recepta sunt rursus omnia in caelum et ecce confestim tres viri adstiterunt
 12
 in domo in qua eram missi a Caesarea ad me dixit autem Spiritus mihi ut irem cum illis nihil
 13
 haesitans venerunt autem mecum et sex fratres isti et ingressi sumus in domum viri narravit

autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi mitte in Ioppen et
 accersi Simonem qui cognominatur Petrus ¹⁴ qui loquetur tibi verba in quibus salvus eris tu et
 universa domus tua ¹⁵ cum autem coepissem loqui decidit Spiritus Sanctus super eos sicut et in
 nos in initio ¹⁶ recordatus sum autem verbi Domini sicut dicebat Iohannes quidem baptizavit aqua
 vos autem baptizabimini Spiritu Sancto ¹⁷ si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut et nobis
 qui credidimus in Dominum Iesum Christum ego quis eram qui possem prohibere Deum ¹⁸ his
 auditis tacuerunt et glorificaverunt Deum dicentes ergo et gentibus Deus paenitentiam ad vitam
 dedit ¹⁹ et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub Stephano
 perambulaverunt usque Foenicen et Cyprum et Antiochiam nemini loquentes verbum nisi solis
 Iudaeis ²⁰ erant autem quidam ex eis viri cyprii et cyrenei qui cum introissent Antiochiam
 loquebantur et ad Graecos adnuntiantes Dominum Iesum ²¹ et erat manus Domini cum eis multusque
 numerus credentium conversus est ad Dominum ²² pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae
 erat Hierosolymis super istis et miserunt Barnaban usque Antiochiam ²³ qui cum pervenisset et
 vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino ²⁴ quia
 erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide et adposita est turba multa Domino ²⁵ profectus est
 autem Tarsum ut quaereret Saulum quem cum invenisset perduxit Antiochiam ²⁶ et annum totum
 conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur primum Antiochiae
 discipuli Christiani ²⁷ in his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Antiochiam
²⁸ et surgens unus ex eis nomine Agabus significabat per Spiritum famem magnam futuram in
 universo orbe terrarum quae facta est sub Claudio ²⁹ discipuli autem prout quis habebat proposuerunt
 singuli eorum in ministerium mittere habitantibus in Iudaea fratribus ³⁰ quod et fecerunt mittentes
 ad seniores per manus Barnabae et Sauli

Chapter 12

¹ eodem autem tempore misit Herodes rex manus ut adfligeret quosdam de ecclesia ² occidit
 autem Iacobum fratrem Iohannis gladio ³ videns autem quia placeret Iudaeis adposuit adprehendere

et Petrum erant autem dies azymorum ⁴ quem cum adprehendisset misit in carcerem tradens quattuor
 quaternionibus militum custodire eum volens post pascha producere eum populo ⁵ et Petrus quidem
 servabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo ⁶ cum
 autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vinctus
 catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem ⁷ et ecce angelus Domini adstitit et
 lumen refulsit in habitaculo percussoque latere Petri suscitavit eum dicens surge velociter et
 ceciderunt catenae de manibus eius ⁸ dixit autem angelus ad eum praecingere et calcia te gallicas
 tuas et fecit sic et dixit illi circumda tibi vestimentum tuum et sequere me ⁹ et exiens sequebatur
 et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum aestimabat autem se visum videre ¹⁰ transeuntes
 autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem quae
 ultro aperta est eis et exeuntes processerunt vicum unum et continuo discessit angelus ab eo ¹¹ et
 Petrus ad se reversus dixit nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum et eripuit me de manu
 Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum ¹² consideransque venit ad domum Mariae
 matris Iohannis qui cognominatus est Marcus ubi erant multi congregati et orantes ¹³ pulsante
 autem eo ostium ianuae processit puella ad audiendum nomine Rhode ¹⁴ et ut cognovit vocem
 Petri prae gaudio non aperuit ianuam sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam ¹⁵ at illi
 dixerunt ad eam insanis illa autem adfirmabat sic se habere illi autem dicebant angelus eius est
¹⁶ Petrus autem perseverabat pulsans cum autem aperuissent viderunt eum et obstipuerunt ¹⁷ annuens
 autem eis manu ut tacerent enarravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere dixitque nuntiate
 Iacobo et fratribus haec et egressus abiit in alium locum ¹⁸ facta autem die erat non parva turbatio
 inter milites quidnam de Petro factum esset ¹⁹ Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset
 inquisitione facta de custodibus iussit eos duci descendensque a Iudaea in Caesaream ibi commoratus
²⁰ est ²⁰ erat autem iratus Tyriis et Sidoniis at illi unianimes venerunt ad eum et persuaso Blasti qui
 erat super cubiculum regis postulabant pacem eo quod alerentur regiones eorum ab illo ²¹ statuto
 autem die Herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali et contionabatur ad eos ²² populus autem
 adclamabat dei voces et non hominis ²³ confestim autem percussit eum angelus Domini eo quod
 non dedisset honorem Deo et consumptus a vermibus exspiravit ²⁴ verbum autem Domini crescebat

et multiplicabatur ²⁵ Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio adsumpto Iohanne qui cognominatus est Marcus

Chapter 13

¹ erant autem in ecclesia quae erat Antiochiae prophetae et doctores in quibus Barnabas et Symeon qui vocabatur Niger et Lucius Cyrenensis et Manaen qui erat Herodis tetrarchae concontactaneus et Saulus ² ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus dixit Spiritus Sanctus separate mihi Barnaban et Saulum in opus quod adsumpsi eos ³ tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis manus dimiserunt illos ⁴ et ipsi quidem missi ab Spiritu Sancto abierunt Seleuciam et inde navigaverunt Cyprum ⁵ et cum venissent Salamina praedicabant verbum Dei in synagogis Iudaeorum habebant autem et Iohannem in ministerio ⁶ et cum perambulassent universam insulam usque Paphum invenerunt quendam virum magum pseudoprophetae Iudaeum cui nomen erat Bariesu ⁷ qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente hic accitis Barnaba et Saulo desiderabat audire verbum Dei ⁸ resistebat autem illis Elymas magus sic enim interpretatur nomen eius quaerens avertere proconsulem a fide ⁹ Saulus autem qui et Paulus repletus Spiritu Sancto intuens in eum ¹⁰ dixit o plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitiae non desinis subvertere vias Domini rectas ¹¹ et nunc ecce manus Domini super te et eris caecus non videns solem usque ad tempus et confestim cecidit in eum caligo et tenebrae et circumiens quaerebat qui ei manum daret ¹² tunc proconsul cum vidisset factum credidit admirans super doctrinam Domini ¹³ et cum a Papho navigassent Paulus et qui cum eo venerunt Pergen Pamphiliae Iohannes autem discedens ab eis reversus est Hierosolymam ¹⁴ illi vero pertranseutes Pergen venerunt Antiochiam Pisidiae et ingressi synagogam die sabbatorum sederunt ¹⁵ post lectionem autem legis et prophetarum miserunt principes synagogae ad eos dicentes viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem dicite ¹⁶ surgens autem Paulus et manu silentium indicens ait viri israhelitae et qui timetis Deum audite ¹⁷ Deus plebis Israhel elegit patres nostros et plebem exaltavit cum essent incolae in terra Aegypti et in brachio excelso eduxit eos ex ea ¹⁸ et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto ¹⁹ et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis

20
 terram eorum quasi post quadringentos et quinquaginta annos et post haec dedit iudices usque
 21
 ad Samuhel prophetam et exinde postulaverunt regem et dedit illis Deus Saul filium Cis virum
 22
 de tribu Benjamin annis quadraginta et amoto illo suscitavit illis David regem cui et testimonium
 perhibens dixit inveni David filium Iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates
 23
 meas huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israhel salvatorem Iesum
 24
 praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptismum paenitentiae omni populo Israhel
 25
 cum impleret autem Iohannes cursum suum dicebat quem me arbitramini esse non sum ego sed
 26
 ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum solvere viri fratres filii generis
 27
 Abraham et qui in vobis timent Deum vobis verbum salutis huius missum est qui enim habitabant
 Hierusalem et principes eius hunc ignorantes et voces prophetarum quae per omne sabbatum leguntur
 28
 iudicantes impleverunt et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut
 29
 interficerent eum cumque consummassent omnia quae de eo scripta erant deponentes eum de
 30
 ligno posuerunt in monumento Deus vero suscitavit eum a mortuis qui visus est per dies multos
 31
 his qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad
 32
 plebem et nos vobis adnuntiamus ea quae ad patres nostros repromissio facta est quoniam
 33
 hanc Deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum sicut et in psalmo secundo scriptum est Filius
 34
 meus es tu ego hodie genui te quod autem suscitaverit eum a mortuis amplius iam non reversurum
 35
 in corruptionem ita dixit quia dabo vobis sancta David fidelia ideoque et alias dicit non dabis
 36
 Sanctum tuum videre corruptionem David enim sua generatione cum administrasset voluntati
 37
 Dei dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corruptionem quem vero Deus suscitavit
 38
 non vidit corruptionem notum igitur sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum
 39
 adnuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Mosi iustificari in hoc omnis qui credit
 40
 iustificatur videte ergo ne superveniat quod dictum est in prophetis videte contemptores et
 41
 admiramini et disperdimini quia opus operor ego in diebus vestris opus quod non credetis si quis
 42
 enarraverit vobis exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec
 43
 cumque dimissa esset synagoga secuti sunt multi Iudaeorum et colentium advenarum Paulum et
 44
 Barnaban qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei sequenti vero sabbato paene

universa civitas convenit audire verbum Domini ⁴⁵ videntes autem turbas Iudaei repleti sunt zelo
 et contradicebant his quae a Paulo dicebantur blasphemantes ⁴⁶ tunc constanter Paulus et Barnabas
 dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum Dei sed quoniam repellitis illud et indignos vos
 iudicastis aeternae vitae ecce convertimur ad gentes ⁴⁷ sic enim praecepit nobis Dominus posui te
 in lumen gentibus ut sis in salutem usque ad extremum terrae ⁴⁸ audientes autem gentes gavisae
 sunt et glorificabant verbum Domini et crediderunt quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam
⁴⁹ disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem ⁵⁰ Iudaei autem concitaverunt
 religiosas mulieres et honestas et primos civitatis et excitaverunt persecutionem in Paulum et
⁵¹ Barnaban et eiecerunt eos de finibus suis at illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium
⁵² discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu Sancto

Chapter 14

¹ factum est autem Iconii ut simul introirent synagogam Iudaeorum et loquerentur ita ut crederet
 Iudaeorum et Graecorum copiosa multitudo ² qui vero increduli fuerunt Iudaei suscitaverunt et ad
 iracundiam concitaverunt animas gentium adversus fratres ³ multo igitur tempore demorati sunt
 fiducialiter agentes in Domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia
 fieri per manus eorum ⁴ divisa est autem multitudo civitatis et quidam quidem erant cum Iudaeis
 quidam vero cum apostolis ⁵ cum autem factus esset impetus gentilium et Iudaeorum cum principibus
 suis ut contumeliis adficerent et lapidarent eos ⁶ intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae
 Lystram et Derben et universam in circuitu regionem et ibi evangelizantes erant ⁷ et quidam vir in
 Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex utero matris suae qui numquam ambulaverat ⁸ hic
 audivit Paulum loquentem qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret ⁹ dixit
 magna voce surge super pedes tuos rectus et exilivit et ambulabat ¹⁰ turbae autem cum vidissent
 quod fecerat Paulus levaverunt vocem suam lycaonice dicentes dii similes facti hominibus
¹¹ descenderunt ad nos et vocabant Barnaban Iovem Paulum vero Mercurium quoniam ipse erat
¹² dux verbi sacerdos quoque Iovis qui erat ante civitatem tauros et coronas ante ianuas adferens

cum populis volebat sacrificare¹³ quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus conscissis tunicis
 suis exilierunt in turbas clamantes¹⁴ et dicentes viri quid haec facitis et nos mortales sumus similes
 vobis homines adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit caelum et terram
 et mare et omnia quae in eis sunt¹⁵ qui in praeteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi
 in vias suas¹⁶ et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit benefaciens de caelo dans pluvias
 et tempora fructifera implens cibo et laetitia corda vestra¹⁷ et haec dicentes vix sedaverunt turbas
 ne sibi immolarent¹⁸ supervenerunt autem quidam ab Antiochia et Iconio Iudaei et persuasis turbis
 lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem aestimantes eum mortuum esse¹⁹ circumdantibus
 autem eum discipulis surgens intravit civitatem et postera die profectus est cum Barnaba in Derben
²⁰ cumque evangelizassent civitati illi et docuissent multos reversi sunt Lystram et Iconium et
 Antiochiam²¹ confirmantes animas discipulorum exhortantes ut permanerent in fide et quoniam
 per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei²² et cum constituissent illis per singulas
 ecclesias presbyteros et orassent cum ieiunationibus commendaverunt eos Domino in quem
 crediderunt²³ transeuntesque Pisidiam venerunt Pamphiliam²⁴ et loquentes in Pergen verbum
 Domini descenderunt in Attaliam²⁵ et inde navigaverunt Antiochiam unde erant traditi gratiae
 Dei in opus quod compleverunt²⁶ cum autem venissent et congregassent ecclesiam rettulerunt
 quanta fecisset Deus cum illis quia aperuisset gentibus ostium fidei²⁷ morati sunt autem tempus
 non modicum cum discipulis

Chapter 15

¹ et quidam descendentes de Iudaea docebant fratres quia nisi circumcidamini secundum morem
 Mosi non potestis salvi fieri² facta ergo seditione non minima Paulo et Barnabae adversum illos
 statuerunt ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad apostolos et presbyteros in
 Hierusalem super hac quaestione³ illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Foenicem et Samariam
 narrantes conversionem gentium et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus⁴ cum autem
 venissent Hierosolymam suscepti sunt ab ecclesia et ab apostolis et senioribus adnuntiantes quanta
 Deus fecisset cum illis⁵ surrexerunt autem quidam de heresi Pharisaeorum qui crediderant dicentes

quia oportet circumcidi eos praecipere quoque servare legem Mosi ⁶ conveneruntque apostoli et
 seniores videre de verbo hoc ⁷ cum autem magna conquisitio fieret surgens Petrus dixit ad eos viri
 fratres vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum
 evangelii et credere ⁸ et qui novit corda Deus testimonium perhibuit dans illis Spiritum Sanctum
 sicut et nobis ⁹ et nihil discrevit inter nos et illos fide purificans corda eorum ¹⁰ nunc ergo quid
 temptatis Deum inponere iugum super cervicem discipulorum quod neque patres nostri neque nos
 portare potuimus ¹¹ sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi ¹² tacuit
 autem omnis multitudo et audiebant Barnaban et Paulum narrantes quanta fecisset Deus signa et
 prodigia in gentibus per eos ¹³ et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens viri fratres audite
 me ¹⁴ Simeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum nomini
 suo ¹⁵ et huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est ¹⁶ post haec revertar et aedificabo
 tabernaculum David quod decidit et diruta eius reaedificabo et erigam illud ¹⁷ ut requirant ceteri
 hominum Dominum et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum dicit Dominus faciens
 haec ¹⁸ notum a saeculo est Domino opus suum ¹⁹ propter quod ego iudico non inquietari eos qui
 ex gentibus convertuntur ad Deum ²⁰ sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus
 simulacrorum et fornicatione et suffocatis et sanguine ²¹ Moses enim a temporibus antiquis habet
 in singulis civitatibus qui eum praedicent in synagogis ubi per omne sabbatum legitur ²² tunc
 placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis et mittere Antiochiam cum
 Paulo et Barnaba Iudam qui cognominatur Barsabban et Silam viros primos in fratribus ²³ scribentes
 per manus eorum apostoli et seniores fratres his qui sunt Antiochiae et Syriae et Ciliciae fratribus
 ex gentibus salutem ²⁴ quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis
 evertentes animas vestras quibus non mandavimus ²⁵ placuit nobis collectis in unum eligere viros
 et mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba et Paulo ²⁶ hominibus qui tradiderunt animas suas
 pro nomine Domini nostri Iesu Christi ²⁷ misimus ergo Iudam et Silam qui et ipsi vobis verbis
 referent eadem ²⁸ visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra inponere vobis oneris quam
 haec necessario ²⁹ ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et fornicatione
 a quibus custodientes vos bene agetis valete ³⁰ illi igitur dimissi descenderunt Antiochiam et

congregata multitudine tradiderunt epistolam ³¹ quam cum legissent gavisii sunt super consolatione
³² Iudas autem et Silas et ipsi cum essent prophetae verbo plurimo consolati sunt fratres et
 confirmaverunt ³³ facta autem ibi tempore dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant
 illos ³⁴ ³⁵ [] Paulus autem et Barnabas demorabantur Antiochiae docentes et evangelizantes cum
 aliis pluribus verbum Domini ³⁶ post aliquot autem dies dixit ad Barnaban Paulus revertentes
 visitemus fratres per universas civitates in quibus praedicavimus verbum Domini quomodo se
 habeant ³⁷ Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur Marcus
³⁸ Paulus autem rogabat eum qui discessisset ab eis a Pamphilia et non isset cum eis in opus non
 debere recipi eum ³⁹ facta est autem dissensio ita ut discederent ab invicem et Barnabas adsumpto
 Marco navigaret Cyprum ⁴⁰ Paulus vero electo Sila profectus est traditus gratiae Domini a fratribus
⁴¹ perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias

Chapter 16

¹ pervenit autem in Derben et Lystram et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus
 filius mulieris iudaeae fidelis patre gentili ² huic testimonium reddebant qui in Lystris erant et
 Iconii fratres ³ hunc voluit Paulus secum proficisci et adsumens circumcidit eum propter Iudaeos
 qui erant in illis locis sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset ⁴ cum autem pertransirent
 civitates tradebant eis custodire dogmata quae erant decreta ab apostolis et senioribus qui essent
 Hierosolymis ⁵ et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie ⁶ transeuntes
 autem Frygiam et Galatiae regionem vetati sunt a Sancto Spiritu loqui verbum in Asia ⁷ cum
 venissent autem in Mysiam temptabant ire Bithyniam et non permisit eos Spiritus Iesu ⁸ cum autem
 pertransissent Mysiam descenderunt Troadem ⁹ et visio per noctem Paulo ostensa est vir macedo
 quidam erat stans et deprecans eum et dicens transiens in Macedoniam adiuva nos ¹⁰ ut autem
 visum vidit statim quaesivimus proficisci in Macedoniam certi facti quia vocasset nos Deus
 evangelizare eis ¹¹ navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam et sequenti die

Neapolim¹² et inde Philippis quae est prima partis Macedoniae civitas colonia eramus autem in
 hac urbe diebus aliquot conferentes¹³ die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta
 flumen ubi videbatur oratio esse et sedentes loquebamur mulieribus quae convenerant¹⁴ et quaedam
 mulier nomine Lydia purpuraria civitatis Thyatirenorum colens Deum audivit cuius Dominus aperuit
 cor intendere his quae dicebantur a Paulo¹⁵ cum autem baptizata esset et domus eius deprecata
 est dicens si iudicastis me fidelem Domino esse introite in domum meam et manete et coegit nos
 16
 factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum pythonem
 obviare nobis quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando¹⁷ haec subsecuta Paulum
 et nos clamabat dicens isti homines servi Dei excelsi sunt qui adnuntiant vobis viam salutis¹⁸ hoc
 autem faciebat multis diebus dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit praecipio tibi in nomine
 Iesu Christi exire ab ea et exiit eadem hora¹⁹ videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus
 eorum adprehendentes Paulum et Silam perduxerunt in forum ad principes²⁰ et offerentes eos
 magistratibus dixerunt hii homines conturbant civitatem nostram cum sint Iudaei²¹ et adnuntiant
 morem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus Romani²² et concurrunt plebs
 adversus eos et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt virgis caedi²³ et cum multas plagas eis
 inposuissent miserunt eos in carcerem praecipientes custodi ut diligenter custodiret eos²⁴ qui cum
 tale praeceptum accepisset misit eos in interiorem carcerem et pedes eorum strinxit in ligno²⁵ media
 autem nocte Paulus et Silas adorantes laudabant Deum et audiebant eos qui in custodia erant
 26
 subito vero terraemotus factus est magnus ita ut moverentur fundamenta carceris et aperta sunt
 statim ostia omnia et universorum vincula soluta sunt²⁷ expergefactus autem custos carceris et
 videns apertas ianuas carceris evaginato gladio volebat se interficere aestimans fugisse vinctos
 28
 clamavit autem Paulus magna voce dicens nihil feceris tibi mali universi enim hic sumus
 29
 petitoque lumine introgressus est et tremefactus procidit Paulo et Silae³⁰ et producens eos foras
 ait domini quid me oportet facere ut salvus fiam³¹ at illi dixerunt crede in Domino Iesu et salvus
 eris tu et domus tua³² et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius³³ et
 tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum et baptizatus est ipse et omnes eius continuo
 34
 cumque perduxisset eos in domum suam adposuit eis mensam et laetatus est cum omni domo

sua credens Deo ³⁵ et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes dimitte homines
 illos ³⁶ nuntiavit autem custos carceris verba haec Paulo quia miserunt magistratus ut dimittamini
 nunc igitur exeuntes ite in pace ³⁷ Paulus autem dixit eis caesos nos publice indemnatos homines
 romanos miserunt in carcerem et nunc occulte nos eiciunt non ita sed veniant ³⁸ et ipsi nos eiciant
 nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba haec timueruntque audito quod Romani essent
³⁹ et venientes deprecati sunt eos et educentes rogabant ut egrederentur urbem ⁴⁰ exeuntes autem
 de carcere introierunt ad Lydiam et visis fratribus consolati sunt eos et profecti sunt

Chapter 17

¹ cum autem perambulassent Amphipolim et Apolloniam venerunt Thessalonicam ubi erat
 synagoga Iudaeorum ² secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos et per sabbata tria
 disserebat eis de scripturis ³ adaperiens et insinuans quia Christum oportuit pati et resurgere a
 mortuis et quia hic est Christus Iesus quem ego adnuntio vobis ⁴ et quidam ex eis crediderunt et
 adiuncti sunt Paulo et Silae et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non
 paucae ⁵ zelantes autem Iudaei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta
 concitaverunt civitatem et adsistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum ⁶ et cum
 non invenissent eos trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes quoniam
 hii qui orbem concitant et huc venerunt ⁷ quos suscepit Iason et hii omnes contra decreta Caesaris
 faciunt regem alium dicentes esse Iesum ⁸ concitaverunt autem plebem et principes civitatis audientes
⁹ haec et accepto satis ab Iasone et a ceteris dimiserunt eos ¹⁰ fratres vero confestim per noctem
 dimiserunt Paulum et Silam in Beroeam qui cum advenissent in synagogam Iudaeorum introierunt
¹¹ hii autem erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicae qui susceperunt verbum cum omni
 aviditate cotidie scrutantes scripturas si haec ita se haberent ¹² et multi quidem crediderunt ex eis
 et gentilium mulierum honestarum et viri non pauci ¹³ cum autem cognovissent in Thessalonica
 Iudaei quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei venerunt et illuc commoventes et
 turbantes multitudinem ¹⁴ statimque tunc Paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare Silas
 autem et Timotheus remanserunt ibi ¹⁵ qui autem deducebant Paulum perduxerunt usque Athenas

et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum ut quam celeriter venirent ad illum profecti sunt
 16
 Paulus autem cum Athenis eos expectaret incitabatur spiritus eius in ipso videns idolatriae deditam
 17
 civitatem disputabat igitur in synagoga cum Iudaeis et colentibus et in foro per omnes dies ad
 18
 eos qui aderant quidam autem epicurei et stoici philosophi disserebant cum eo et quidam dicebant
 quid vult seminiverbius hic dicere alii vero novorum daemoniorum videtur adnuntiator esse quia
 19
 Iesum et resurrectionem adnuntiabat eis et adprehensum eum ad Ariopagum duxerunt dicentes
 20
 possumus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina nova enim quaedam infers auribus
 21
 nostris volumus ergo scire quidnam velint haec esse Athenienses autem omnes et advenae
 22
 hospites ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi stans autem Paulus in
 23
 medio Ariopagi ait viri athenienses per omnia quasi supersticiosiores vos video praeteriens enim
 et videns simulacra vestra inveni et aram in qua scriptum erat ignoto deo quod ergo ignorantes
 24
 colitis hoc ego adnuntio vobis Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt hic caeli et terrae
 25
 cum sit Dominus non in manufactis templis inhabitat nec manibus humanis colitur indigens
 26
 aliquo cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia fecitque ex uno omne genus
 hominum inhabitare super universam faciem terrae definiens statuta tempora et terminos habitationis
 27
 eorum quaerere Deum si forte adtractent eum aut inveniant quamvis non longe sit ab unoquoque
 28
 nostrum in ipso enim vivimus et movemur et sumus sicut et quidam vestrum poetarum dixerunt
 29
 ipsius enim et genus sumus genus ergo cum simus Dei non debemus aestimare auro aut argento
 30
 aut lapidi sculpturae artis et cogitationis hominis divinum esse simile et tempora quidem huius
 31
 ignorantiae despiciens Deus nunc adnuntiat hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant eo
 quod statuit diem in qua iudicaturus est orbem in aequitate in viro in quo statuit fidem praebens
 32
 omnibus suscitans eum a mortuis cum audissent autem resurrectionem mortuorum quidam
 33
 quidem inridebant quidam vero dixerunt audiemus te de hoc iterum sic Paulus exivit de medio
 34
 eorum quidam vero viri adherentes ei crediderunt in quibus et Dionisius Ariopagita et mulier
 nomine Damaris et alii cum eis

Chapter 18

¹ post haec egressus ab Athenis venit Corinthum ² et inveniens quendam Iudaeum nomine Aquilam Ponticum genere qui nuper venerat ab Italia et Priscillam uxorem eius eo quod praecepisset Claudius discedere omnes Iudaeos a Roma accessit ad eos ³ et quia eiusdem erat artis manebat apud eos et operabatur erat autem scenofactoriae artis ⁴ ⁵ cum venissent autem de Macedonia Silas et Timotheus instabat verbo Paulus testificans Iudaeis esse Christum Iesum ⁶ contradicentibus autem eis et blasphemantibus excutiens vestimenta dixit ad eos sanguis vester super caput vestrum mundus ego ex hoc ad gentes vadam ⁷ et migrans inde intravit in domum cuiusdam nomine Titi Iusti colentis Deum cuius domus erat coniuncta synagogae ⁸ Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua et multi Corinthiorum audientes credebant et baptizabantur ⁹ dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo noli timere sed loquere et ne taceas ¹⁰ propter quod ego sum tecum et nemo adponetur tibi ut noceat te quoniam populus est mihi multus in hac civitate ¹¹ sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei ¹² Gallione autem proconsule Achaiae insurrexerunt uno animo Iudaei in Paulum et adduxerunt eum ad tribunal ¹³ dicentes quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum ¹⁴ incipiente autem Paulo aperire os dixit Gallio ad Iudaeos si quidem esset iniquum aliquid aut facinus pessimum o viri iudaei recte vos sustinerem ¹⁵ si vero quaestiones sunt de verbo et nominibus et legis vestrae vos ipsi videritis iudex ego horum nolo esse ¹⁶ et minavit eos a tribunali ¹⁷ apprehendentes autem omnes Sosthenem principem synagogae percutiebant ante tribunal et nihil eorum Gallioni curae erat ¹⁸ Paulus vero cum adhuc sustinisset dies multos fratribus valefaciens navigavit Syriam et cum eo Priscilla et Aquila qui sibi totonderat in Cencris caput habebat enim votum ¹⁹ devenitque Ephesum et illos ibi reliquit ipse vero ingressus synagogam disputavit cum Iudaeis ²⁰ rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret non consensit ²¹ sed valefaciens et dicens iterum revertar ad vos Deo volente profectus est ab Epheso ²² et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesiam et descendit Antiochiam ²³ et facto ibi aliquanto tempore profectus est perambulans ex ordine galaticam regionem et Frygiam confirmans omnes discipulos ²⁴ Iudaeus autem quidam Apollo nomine Alexandrinus natione vir eloquens devenit Ephesum potens in scripturis ²⁵ hic erat edoctus viam Domini et fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu sciens tantum baptisma Iohannis

26 hic ergo coepit fiducialiter agere in synagoga quem cum audissent Priscilla et Aquila adsumpserunt
 eum et diligentius exposuerunt ei viam Dei ²⁷ cum autem vellet ire Achaiam exhortati fratres
 scripserunt discipulis ut susciperent eum qui cum venisset contulit multum his qui crediderant
 28 vehementer enim Iudaeos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum

Chapter 19

¹ factum est autem cum Apollo esset Corinthi ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret
 Ephesum et inveniret quosdam discipulos ² dixitque ad eos si Spiritum Sanctum accepistis credentes
 at illi ad eum sed neque si Spiritus Sanctus est audivimus ³ ille vero ait in quo ergo baptizati estis
 qui dixerunt in Iohannis baptismo ⁴ dixit autem Paulus Iohannes baptizavit baptismum paenitentiae
 populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent hoc est in Iesum ⁵ his auditis
 baptizati sunt in nomine Domini Iesu ⁶ et cum inposuisset illis manum Paulus venit Spiritus Sanctus
 super eos et loquebantur linguis et prophetabant ⁷ erant autem omnes viri fere duodecim
 8 introgressus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de
 regno Dei ⁹ cum autem quidam indurarentur et non crederent maledicentes viam coram multitudine
 discedens ab eis segregavit discipulos cotidie disputans in scola Tyranni ¹⁰ hoc autem factum est
 per biennium ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini Iudaei atque gentiles
 11 virtutesque non quaslibet Deus faciebat per manus Pauli ¹² ita ut etiam super languidos deferrentur
 a corpore eius sudaria vel semicintia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur
 13 temptaverunt autem quidam et de circumeuntibus iudaeis exorcistis invocare super eos qui
 habebant spiritus malos nomen Domini Iesu dicentes adiuro vos per Iesum quem Paulus praedicat
 14 erant autem quidam Scevae Iudaei principis sacerdotum septem filii qui hoc faciebant
 15 respondens autem spiritus nequam dixit eis Iesum novi et Paulum scio vos autem qui estis ¹⁶ et
 insiliens homo in eos in quo erat daemonium pessimum et dominatus amborum invaluit contra eos
 ita ut nudi et vulnerati effugerent de domo illa ¹⁷ hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis
 atque gentilibus qui habitabant Ephesi et cecidit timor super omnes illos et magnificabatur nomen
 Domini Iesu ¹⁸ multique credentium veniebant confitentes et adnuntiantes actus suos ¹⁹ multi

autem ex his qui fuerant curiosa sectati contulerunt libros et conbuserunt coram omnibus et computatis
 pretiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium ²⁰ ita fortiter verbum Dei
 crescebat et confirmabatur ²¹ his autem expletis posuit Paulus in Spiritu transita Macedonia et
 Achaia ire Hierosolymam dicens quoniam postquam fuero ibi oportet me et Romam videre ²² mittens
 autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi Timotheum et Erastum ipse remansit ad tempus
 in Asia ²³ facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via ²⁴ Demetrius enim quidam
 nomine argentarius faciens aedes argenteas Dianae praestabat artificibus non modicum quaestum
²⁵ quos convocans et eos qui eiusmodi erant opifices dixit viri scitis quia de hoc artificio adquisitio
²⁶ est nobis et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed paene totius Asiae Paulus hic suadens
²⁷ avertit multam turbam dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiunt non solum autem haec
 periclitabitur nobis pars in redargutionem venire sed et magnae deae Dianae templum in nihilum
 reputabitur sed et destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia et orbis colit ²⁸ his auditis repleti
²⁹ sunt ira et exclamaverunt dicentes magna Diana Ephesiorum et impleta est civitas confusione
 et impetum fecerunt uno animo in theatrum rapti Gaio et Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli
³⁰ Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli ³¹ quidam autem et de Asiae
 principibus qui erant amici eius miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum ³² alii autem
³³ aliud clamabant erat enim ecclesia confusa et plures nesciebant qua ex causa convenissent de
 turba autem detraxerunt Alexandrum propellentibus eum Iudaeis Alexander ergo manu silentio
³⁴ postulato volebat rationem reddere populo quem ut cognoverunt Iudaeum esse vox facta est una
³⁵ omnium quasi per horas duas clamantium magna Diana Ephesiorum et cum sedasset scriba
 turbas dixit viri ephesii quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse
³⁶ magnae Dianae Iovisque prolis cum ergo his contradici non possit oportet vos sedatos esse et
³⁷ nihil temere agere adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam
³⁸ vestram quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam conventus
³⁹ forenses aguntur et pro consulibus sunt accusent invicem si quid autem alterius rei quaeritis in
⁴⁰ legitima ecclesia poterit absolvi nam et periclitamur argui seditionis hodiernae cum nullus
 obnoxius sit de quo non possimus reddere rationem concursus istius et cum haec dixisset dimisit
 ecclesiam

Chapter 20

¹ postquam autem cessavit tumultus vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valedixit et
² profectus est ut iret in Macedoniam cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset
³ multo sermone venit ad Graeciam ubi cum fecisset menses tres factae sunt illi insidiae a Iudaeis
⁴ navigaturo in Syriam habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam comitatus est autem
 eum Sopater Pyrri Beroensis Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus
 et Timotheus Asiani vero Tychicus et Trophimus ⁵ hii cum praecessissent sustinebant nos Troade
⁶ nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis et venimus ad eos Troadem in diebus
⁷ quinque ubi demorati sumus diebus septem in una autem sabbati cum convenissemus ad
 frangendum panem Paulus disputabat eis profecturus in crastinum protraxitque sermonem usque
⁸ in mediam noctem erant autem lampades copiosae in cenaculo ubi eramus congregati ⁹ sedens
 autem quidam adulescens nomine Eutychus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante
¹⁰ diu Paulo eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublatus est mortuus ad quem
 cum descendisset Paulus incubuit super eum et complexus dixit nolite turbari anima enim ipsius in
¹¹ eo est ascendens autem frangensque panem et gustans satisque adlocutus usque in lucem sic
¹² profectus est adduxerunt autem puerum viventem et consolati sunt non minime ¹³ nos autem
 ascendentes navem enavigavimus in Asson inde suscepturi Paulum sic enim disposuerat ipse per
¹⁴ terram iter facturus cum autem convenisset nos in Asson adsumpto eo venimus Mytilenen ¹⁵ et
 inde navigantes sequenti die venimus contra Chium et alia adplicuimus Samum et sequenti venimus
¹⁶ Miletum proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum ne qua mora illi fieret in Asia festinabat
¹⁷ enim si possibile sibi esset ut diem pentecosten faceret Hierosolymis a Mileto autem mittens
¹⁸ Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae qui cum venissent ad eum et simul essent dixit eis vos
¹⁹ scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tempus fuerim serviens
 Domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi acciderunt ex insidiis
²⁰ Iudaeorum quomodo nihil subtraxerim utilium quo minus adnuntiarem vobis et docerem vos
²¹ publice et per domos testificans Iudaeis atque gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in
²² Dominum nostrum Iesum Christum et nunc ecce alligatus ego Spiritu vado in Hierusalem quae
²³ in ea eventura sint mihi ignorans nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates protestatur mihi

dicens quoniam vincula et tribulationes me manent²⁴ sed nihil horum vereor nec facio animam
 pretiosiore quam me dummodo consummem cursum meum et ministerium quod accepi a Domino
 Iesu testificari evangelium gratiae Dei²⁵ et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem
 meam vos omnes per quos transivi praedicans regnum Dei²⁶ quapropter contestor vos hodierna
 die quia mundus sum a sanguine omnium²⁷ non enim subterfugi quo minus adnuntiarem omne
 consilium Dei vobis²⁸ attendite vobis et universo gregi in quo vos Spiritus Sanctus posuit episcopos
 regere ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo²⁹ ego scio quoniam intrabunt post discessionem
 meam lupi graves in vos non parcentes gregi³⁰ et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa
 ut abducant discipulos post se³¹ propter quod vigilate memoria retinentes quoniam per triennium
 nocte et die non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum³² et nunc commendo vos
 Deo et verbo gratiae ipsius qui potens est aedificare et dare hereditatem in sanctificatis omnibus
 33
 argentum aut aurum aut vestem nullius concupivi³⁴ ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus
 erant et his qui mecum sunt ministraverunt manus istae³⁵ omnia ostendi vobis quoniam sic
 laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi Domini Iesu quoniam ipse dixit beatus
 est magis dare quam accipere³⁶ et cum haec dixisset positus genibus suis cum omnibus illis oravit
 37
 magnus autem fletus factus est omnium et procumbentes super collum Pauli osculabantur eum
 38
 dolentes maxime in verbo quo dixerat quoniam amplius faciem eius non essent visuri et deducebant
 eum ad navem

Chapter 21

1
 cum autem factum esset ut navigarem abstracti ab eis recto cursu venimus Cho et sequenti
 die Rhodum et inde Patara² et cum invenissemus navem transfretantem in Foenicem ascendentes
 navigavimus³ cum paruissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram navigabamus in
 Syriam et venimus Tyrum ibi enim navis erat expositura onus⁴ inventis autem discipulis mansimus
 5
 ibi diebus septem qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Hierosolymam et explicitis
 diebus profecti ibamus deducantibus nos omnibus cum uxoribus et filiis usque foras civitatem et

positis genibus in litore oravimus⁶ et cum valefecissemus invicem ascendimus in navem illi autem
 redierunt in sua⁷ nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolomaida et salutatis fratribus
 mansimus die una apud illos⁸ alia autem die profecti venimus Caesaream et intrantes in domum
 Philippi evangelistae qui erat de septem mansimus apud eum⁹ huic autem erant filiae quattuor
 virgines prophetantes¹⁰ et cum moraremur per dies aliquot supervenit quidam a Iudaea propheta
 nomine Agabus¹¹ is cum venisset ad nos tulit zonam Pauli et alligans sibi pedes et manus dixit
 haec dicit Spiritus Sanctus virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent
 in manus gentium¹² quod cum audissemus rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet
 Hierosolymam¹³ tunc respondit Paulus et dixit quid facitis flentes et adfligentes cor meum ego
 enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu¹⁴ et
 cum ei suadere non possemus quievimus dicentes Domini voluntas fiat¹⁵ post dies autem istos
 praeparati ascendebamus Hierusalem¹⁶ venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum
 adducetes apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium antiquum discipulum¹⁷ et
 cum venissemus Hierosolymam libenter exceperunt nos fratres¹⁸ sequenti autem die introibat
 Paulus nobiscum ad Iacobum omnesque collecti sunt seniores¹⁹ quos cum salutasset narrabat per
 singula quae fecisset Deus in gentibus per ministerium ipsius²⁰ at illi cum audissent magnificabant
 Deum dixeruntque ei vides frater quot milia sint in Iudaeis qui crediderunt et omnes aemulatores
 sunt legis²¹ audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes sunt
 Iudaeorum dicens non debere circumcidere eos filios suos neque secundum consuetudinem ingredi
²² quid ergo est utique oportet convenire multitudinem audient enim te supervenisse²³ hoc ergo
 fac quod tibi dicimus sunt nobis viri quattuor votum habentes super se²⁴ his adsumptis sanctifica
 te cum illis et inpende in illis ut radant capita et scient omnes quia quae de te audierunt falsa sunt
 sed ambulas et ipse custodiens legem²⁵ de his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus
 iudicantes ut abstineant se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione²⁶ tunc Paulus
 adsumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum adnuntians expletionem dierum
 purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio²⁷ dum autem septem dies
 consummarentur hii qui de Asia erant Iudaei cum vidissent eum in templo concitaverunt omnem

28
 populum et iniecerunt ei manus clamantes viri israhelitae adiuvate hic est homo qui adversus
 populum et legem et locum hunc omnes ubique docens insuper et gentiles induxit in templum et
 29
 violavit sanctum locum istum viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso quem
 30
 aestimaverunt quoniam in templum induxisset Paulus commotaque est civitas tota et facta est
 concursio populi et adprehendentes Paulum trahebant eum extra templum et statim clausae sunt
 31
 ianuae quaerentibus autem eum occidere nuntiatum est tribuno cohortis quia tota confunditur
 32
 Hierusalem qui statim adsumptis militibus et centurionibus decucurrit ad illos qui cum vidissent
 33
 tribunum et milites cessaverunt percutere Paulum tunc accedens tribunus adprehendit eum et
 34
 iussit alligari catenis duabus et interrogabat quis esset et quid fecisset alii autem aliud clamabant
 35
 in turba et cum non posset certum cognoscere prae tumultu iussit duci eum in castra et cum
 36
 venisset ad gradus contigit ut portaretur a militibus propter vim populi sequebatur enim multitudo
 37
 populi clamans tolle eum et cum coepisset induci in castra Paulus dicit tribuno si licet mihi loqui
 38
 aliquid ad te qui dixit graece nosti nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti
 39
 et eduxisti in desertum quattuor milia virorum sicariorum et dixit ad eum Paulus ego homo sum
 quidem iudaeus a Tarso Ciliciae non ignotae civitatis municeps rogo autem te permitte mihi loqui
 40
 ad populum et cum ille permisisset Paulus stans in gradibus annuit manu ad plebem et magno
 silentio facto adlocutus est hebraea lingua dicens

Chapter 22

1
 viri fratres et patres audite quam ad vos nunc reddo rationem 2 cum audissent autem quia
 3
 hebraea lingua loquitur ad illos magis praestiterunt silentium et dixit ego sum vir iudaeus natus
 Tarso Ciliciae nutritus autem in ista civitate secus pedes Gamalihel eruditus iuxta veritatem paternae
 4
 legis aemulator legis sicut et vos omnes estis hodie qui hanc viam persecutus sum usque ad
 5
 mortem alligans et tradens in custodias viros ac mulieres sicut princeps sacerdotum testimonium
 mihi reddit et omnes maiores natu a quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascum pergebam
 6
 ut adducerem inde vinctos in Hierusalem uti punirentur factum est autem eunte me et
 7
 adpropinquante Damasco media die subito de caelo circumfulsit me lux copiosa et decidens in

terram audivi vocem dicentem mihi Saule Saule quid me persequeris ⁸ ego autem respondi quis es
 Domine dixitque ad me ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris ⁹ et qui mecum erant lumen
 quidem viderunt vocem autem non audierunt eius qui loquebatur mecum ¹⁰ et dixi quid faciam
 Domine Dominus autem dixit ad me surgens vade Damascum et ibi tibi dicetur de omnibus quae
 te oporteat facere ¹¹ et cum non viderem prae claritate luminis illius ad manum deductus a comitibus
 veni Damascum ¹² Ananias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus
 habitantibus Iudaeis ¹³ veniens ad me et adstans dixit mihi Saule frater respice et ego eadem hora
 respexi in eum ¹⁴ at ille dixit Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres voluntatem
 eius et videres Iustum et audires vocem ex ore eius ¹⁵ quia eris testis illius ad omnes homines
 eorum quae vidisti et audisti ¹⁶ et nunc quid moraris exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato
 nomine ipsius ¹⁷ factum est autem revertenti mihi in Hierusalem et oranti in templo fieri me in
 stupore mentis ¹⁸ et videre illum dicentem mihi festina et exi velociter ex Hierusalem quoniam
 non recipient testimonium tuum de me ¹⁹ et ego dixi Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens
 in carcerem et caedens per synagogas eos qui credebant in te ²⁰ et cum funderetur sanguis Stephani
 testis tui ego adstabam et consentiebam et custodiebam vestimenta interficientium illum ²¹ et dixit
 ad me vade quoniam ego in nationes longe mittam te ²² audiebant autem eum usque ad hoc verbum
 et levaverunt vocem suam dicentes tolle de terra eiusmodi non enim fas est eum vivere
²³ vociferantibus autem eis et proicientibus vestimenta sua et pulverem iactantibus in aerem ²⁴ iussit
 tribunus induci eum in castra et flagellis caedi et torqueri eum ut sciret propter quam causam sic
 adclamarent ei ²⁵ et cum adstrinxissent eum loris dixit adstanti sibi centurioni Paulus si hominem
 romanum et indemnatum licet vobis flagellare ²⁶ quo audito centurio accessit ad tribunum et
 nuntiavit dicens quid acturus es hic enim homo civis romanus est ²⁷ accedens autem tribunus dixit
 illi dic mihi tu Romanus es at ille dixit etiam ²⁸ et respondit tribunus ego multa summa civitatem
 hanc consecutus sum et Paulus ait ego autem et natus sum ²⁹ protinus ergo discesserunt ab illo qui
 eum torturi erant tribunus quoque timuit postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset
³⁰ eum postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudaeis solvit eum et
 iussit sacerdotes convenire et omne concilium et producens Paulum statuit inter illos

Chapter 23

¹ intendens autem concilium Paulus ait viri fratres ego omni conscientia bona conversatus sum
ante Deum usque in hodiernum diem ² princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus
sibi percutere os eius ³ tunc Paulus ad eum dixit percutiet te Deus paries dealbate et tu sedens
iudicas me secundum legem et contra legem iubes me percuti ⁴ et qui adstabant dixerunt summum
sacerdotem Dei maledicis ⁵ dixit autem Paulus nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum
scriptum est enim principem populi tui non maledices ⁶ sciens autem Paulus quia una pars esset
Sadducaeorum et altera Pharisaeorum exclamavit in concilio viri fratres ego Pharisaeus sum filius
Pharisaeorum de spe et resurrectione mortuorum ego iudicor ⁷ et cum haec dixisset facta est dissensio
inter Pharisaeos et Sadducaeos et soluta est multitudo ⁸ Sadducaei enim dicunt non esse
resurrectionem neque angelum neque spiritum Pharisaei autem utrumque confitentur ⁹ factus est
autem clamor magnus et surgentes quidam Pharisaeorum pugnabant dicentes nihil mali invenimus
in homine isto quod si spiritus locutus est ei aut angelus ¹⁰ et cum magna dissensio facta esset
timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis iussit milites descendere et rapere eum de medio
eorum ac deducere eum in castra ¹¹ sequenti autem nocte adsistens ei Dominus ait constans esto
sicut enim testificatus es de me Hierusalem sic te oportet et Romae testificari ¹² facta autem die
collegerunt se quidam ex Iudaeis et devoverunt se dicentes neque manducatuos neque bibituos
donec occiderent Paulum ¹³ erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant
¹⁴ qui accesserunt ad principes sacerdotum et seniores et dixerunt devotione devovimus nos nihil
gustatuos donec occidamus Paulum ¹⁵ nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat
illum ad vos tamquam aliquid certius cognituri de eo nos vero priusquam adpropriet parati sumus
interficere illum ¹⁶ quod cum audisset filius sororis Pauli insidias venit et intravit in castra
nuntiavitque Paulo ¹⁷ vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait adulescentem hunc
perduc ad tribunum habet enim aliquid indicare illi ¹⁸ et ille quidem adsumens eum duxit ad
tribunum et ait vinctus Paulus vocans rogavit me hunc adulescentem perducere ad te habentem
aliquid loqui tibi ¹⁹ apprehendens autem tribunus manum illius secessit cum eo seorsum et
interrogavit illum quid est quod habes indicare mihi ²⁰ ille autem dixit Iudaeis convenit rogare te

21
 ut crastina die Paulum producas in concilium quasi aliquid certius inquisituri sint de illo tu vero
 ne credideris illis insidiantur enim ei ex eis viri amplius quadraginta qui se devoverunt non
 manducare neque bibere donec interficiant eum et nunc parati sunt expectantes promissum tuum
 22
 tribunus igitur dimisit adolescentem praecipiens ne cui loqueretur quoniam haec nota sibi fecisset
 23
 et vocatis duobus centurionibus dixit illis parate milites ducentos ut eant usque Caesaream et
 equites septuaginta et lancearios ducentos a tertia hora noctis 24 et iumenta praeparate ut inponentes
 Paulum salvum perducerent ad Felicem praesidem 25 [] 26 scribens epistolam continentem haec
 Claudius Lysias optimo praesidi Felici salutem 27 virum hunc comprehensum a Iudaeis et incipientem
 interfici ab eis superveniens cum exercitu eripui cognito quia Romanus est 28 volensque scire
 causam quam obiciebant illi deduxi eum in concilium eorum 29 quem inveni accusari de
 quaestionibus legis ipsorum nihil vero dignum morte aut vinculis habentem crimen 30 et cum mihi
 perlatum esset de insidiis quas paraverunt ei misi ad te denuntians et accusatoribus ut dicant apud
 31
 te milites ergo secundum praeceptum sibi adsumentes Paulum duxerunt per noctem in
 Antipatridem 32 et postera die dimissis equitibus ut irent cum eo reversi sunt ad castra 33 qui cum
 venissent Caesaream et tradidissent epistolam praesidi statuerunt ante illum et Paulum 34 cum
 legisset autem et interrogasset de qua provincia esset et cognoscens quia de Cilicia 35 audiam te
 inquit cum et accusatores tui venerint iussitque in praetorio Herodis custodiri eum

Chapter 24

1
 post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias cum senioribus quibusdam
 et Tertullo quodam oratore qui adierunt praesidem adversus Paulum 2 et citato Paulo coepit accusare
 Tertullus dicens cum in multa pace agamus per te et multa corrigantur per tuam providentiam
 3
 semper et ubique suscipimus optime Felix cum omni gratiarum actione 4 ne diutius autem te
 protraham oro breviter audias nos pro tua clementia 5 invenimus hunc hominem pestiferum et
 concitantem seditiones omnibus Iudaeis in universo orbe et auctorem seditionis sectae Nazarenorum
 6
 qui etiam templum violare conatus est quem et adprehendimus 7 [] 8 a quo poteris ipse iudicans
 9
 de omnibus istis cognoscere de quibus nos accusamus eum adiecerunt autem et Iudaei dicentes

¹⁰
 haec ita se habere respondit autem Paulus annuente sibi praeside dicere ex multis annis esse te
¹¹
 iudicem genti huic sciens bono animo pro me satisfaciam potes enim cognoscere quia non plus
¹²
 sunt dies mihi quam duodecim ex quo ascendi adorare in Hierusalem et neque in templo
 invenerunt me cum aliquo disputantem aut concursum facientem turbae neque in synagogis neque
¹³ ¹⁴
 in civitate neque probare possunt tibi de quibus nunc accusant me confiteor autem hoc tibi
 quod secundum sectam quam dicunt heresim sic deservio patrio Deo meo credens omnibus quae
¹⁵
 in lege et prophetis scripta sunt spem habens in Deum quam et hii ipsi expectant resurrectionem
¹⁶
 futuram iustorum et iniquorum in hoc et ipse studeo sine offenculo conscientiam habere ad
¹⁷
 Deum et ad homines semper post annos autem plures elemosynas facturus in gentem meam veni
¹⁸
 et oblationes et vota in quibus invenerunt me purificatum in templo non cum turba neque cum
¹⁹
 tumultu quidam autem ex Asia Iudaei quos oportebat apud te praesto esse et accusare si quid
²⁰
 haberent adversum me aut hii ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio
²¹
 nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de resurrectione mortuorum
²²
 ego iudicor hodie a vobis distulit autem illos Felix certissime sciens de via dicens cum tribunus
²³
 Lysias descenderit audiam vos iussitque centurioni custodiri eum et habere requiem nec
²⁴
 quemquam prohibere de suis ministrare ei post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla
 uxore sua quae erat Iudaea vocavit Paulum et audivit ab eo fidem quae est in Iesum Christum
²⁵
 disputante autem illo de iustitia et castitate et de iudicio futuro timefactus Felix respondit quod
²⁶
 nunc adtinet vade tempore autem oportuno accersiam te simul et sperans quia pecunia daretur
²⁷
 a Paulo propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo biennio autem expleto
 accepit successorem Felix Porcium Festum volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit
 Paulum vinctum

Chapter 25

¹
 Festus ergo cum venisset in provinciam post triduum ascendit Hierosolymam a Caesarea
²
 adieruntque eum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum et rogabant eum

³ postulantes gratiam adversum eum ut iuberet perduci eum Hierusalem insidias tendentes ut eum
interficerent in via ⁴ Festus autem respondit servari Paulum in Caesarea se autem maturius
profectorum ⁵ qui ergo in vobis ait potentes sunt descendentes simul si quod est in viro crimen
accusent eum ⁶ demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit
Caesaream et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci ⁷ qui cum perductus esset
circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma descenderant Iudaei multas et graves causas obicientes
quas non poterant probare ⁸ Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum
neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi ⁹ Festus autem volens Iudaeis gratiam
praestare respondens Paulo dixit vis Hierosolymam ascendere et ibi de his iudicari apud me ¹⁰ dixit
autem Paulus ad tribunal Caesaris sto ubi me oportet iudicari Iudaeis non nocui sicut tu melius
¹¹ nosti si enim nocui aut dignum morte aliquid feci non recuso mori si vero nihil est eorum quae
hii accusant me nemo potest me illis donare Caesarem appello ¹² tunc Festus cum consilio locutus
respondit Caesarem appellasti ad Caesarem ibis ¹³ et cum dies aliquot transacti essent Agrippa rex
et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum ¹⁴ et cum dies plures ibi demorarentur
Festus regi indicavit de Paulo dicens vir quidam est derelictus a Felice vinctus ¹⁵ de quo cum essem
Hierosolymis adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum postulantes adversus illum
damnationem ¹⁶ ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem
priusquam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad abluenda
crimina ¹⁷ cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione sequenti die sedens pro tribunali iussi
adduci virum ¹⁸ de quo cum stetissent accusatores nullam causam deferebant de quibus ego
suspicabar malum ¹⁹ quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de
quodam Iesu defuncto quem adfirmabat Paulus vivere ²⁰ haesitans autem ego de huiusmodi
quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis ²¹ Paulo autem appellante ut
servaretur ad Augusti cognitionem iussi servari eum donec mittam eum ad Caesarem ²² Agrippa
autem ad Festum volebam et ipse hominem audire cras inquit audies eum ²³ altera autem die cum
venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris
principalibus civitatis et iubente Festo adductus est Paulus ²⁴ et dixit Festus Agrippa rex et omnes

qui simul adestis nobiscum viri videtis hunc de quo omnis multitudo Iudaeorum interpellavit me
 Hierosolymis petens et hic clamantes non oportere eum vivere amplius ²⁵ ego vero conperi nihil
 dignum eum morte admisisse ipso autem hoc appellante Augustum iudicavi mittere ²⁶ de quo quid
 certum scribam domino non habeo propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex Agrippa
 ut interrogatione facta habeam quid scribam ²⁷ sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum et
 causas eius non significare

Chapter 26

¹ Agrippa vero ad Paulum ait permittitur tibi loqui pro temet ipso tunc Paulus extenta manu
 coepit rationem reddere ² de omnibus quibus accusor a Iudaeis rex Agrippa aestimo me beatum
 apud te cum sim defensurus me hodie ³ maxime te sciente omnia quae apud Iudaeos sunt
 consuetudines et quaestiones propter quod obsecro patienter me audias ⁴ et quidem vitam meam a
 iuventute quae ab initio fuit in gente mea in Hierosolymis noverunt omnes Iudaei ⁵ praescientes
 me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum certissimam sectam nostrae religionis
 vixi Pharisaeus ⁶ et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a Deo sto iudicio
 subiectus ⁷ in quam duodecim tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire de qua spe
 accusor a Iudaeis rex ⁸ quid incredibile iudicatur apud vos si Deus mortuos suscitavit ⁹ et ego quidem
 existimaveram me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere ¹⁰ quod et feci
 Hierosolymis et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate
 accepta et cum occiderentur detuli sententiam ¹¹ et per omnes synagogas frequenter puniens eos
 compellebam blasphemare et amplius insaniens in eos persequer bar usque in exteris civitates ¹² in
 quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum ¹³ die media in via
 vidi rex de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et eos qui mecum simul erant
¹⁴ omnesque nos cum decidissemus in terram audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua Saule
 Saule quid me persequeris durum est tibi contra stimulum calcitrare ¹⁵ ego autem dixi quis es
 Domine Dominus autem dixit ego sum Iesus quem tu persequeris ¹⁶ sed exsurge et sta super pedes
 tuos ad hoc enim apparui tibi ut constituam te ministrum et testem eorum quae vidisti et eorum

quibus apparebo tibi ¹⁷ eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te ¹⁸ aperire oculos
 eorum ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate Satanae ad Deum ut accipiant remissionem
 peccatorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me ¹⁹ unde rex Agrippa non fui incredulus
 caelestis visionis ²⁰ sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omnem regionem
 Iudaeae et gentibus adnuntiabam ut paenitentiam agerent et converterentur ad Deum digna
 paenitentiae opera facientes ²¹ hac ex causa me Iudaei cum essem in templo comprehensum
 temptabant interficere ²² auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto testificans minori
 atque maiori nihil extra dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses ²³ si
 passibilis Christus si primus ex resurrectione mortuorum lumen adnuntiaturus est populo et gentibus
²⁴ haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit insanis Paule multae te litterae
 ad insaniam convertunt ²⁵ at Paulus non insanio inquit optime Feste sed veritatis et sobrietatis
 verba eloquor ²⁶ scit enim de his rex ad quem et constanter loquor latere enim eum nihil horum
 arbitror neque enim in angulo quicquam horum gestum est ²⁷ credis rex Agrippa prophetis scio
 quia credis ²⁸ Agrippa autem ad Paulum in modico suades me Christianum fieri ²⁹ et Paulus opto
 apud Deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales
 qualis et ego sum exceptis vinculis his ³⁰ et exsurrexit rex et praeses et Bernice et qui adsidebant
³¹ eis et cum secessissent loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculorum dignum
 quid facit homo iste ³² Agrippa autem Festo dixit dimitti poterat homo hic si non appellasset
 Caesarem

Chapter 27

¹ ut autem iudicatum est eum navigare in Italiam et tradi Paulum cum reliquis custodiis centurioni
 nomine Iulio cohortis Augustae ² ascendentes autem navem hadrumetinam incipientem navigare
 circa Asiae loca sustulimus perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicense ³ sequenti
 autem die devenimus Sidonem humane autem tractans Iulius Paulum permisit ad amicos ire et
 curam sui agere ⁴ et inde cum sustulissemus subnavigavimus Cypro propterea quod essent venti
 contrarii ⁵ et pelagus Ciliciae et Pamphiliae navigantes venimus Lystram quae est Lyciae ⁶ et ibi

inveniens centurio navem alexandrinam navigantem in Italiam transposuit nos in eam⁷ et cum
 multis diebus tarde navigaremus et vix devenissemus contra Cnidum prohibente nos vento
 adnavigavimus Cretae secundum Salmonem⁸ et vix iuxta navigantes venimus in locum quendam
 qui vocatur Boni portus cui iuxta erat civitas Thalassa⁹ multo autem tempore peracto et cum iam
 non esset tuta navigatio eo quod et ieiunium iam praeterisset consolabatur Paulus¹⁰ dicens eis viri
 video quoniam cum iniuria et multo damno non solum oneris et navis sed etiam animarum nostrarum
 incipit esse navigatio¹¹ centurio autem gubernatori et nauclerio magis credebat quam his quae a
 Paulo dicebantur¹² et cum aptus portus non esset ad hiemandum plurimi statuerunt consilium
 navigare inde si quo modo possent devenientes Phoenice hiemare portum Cretae respicientem ad
 africanum et ad chorum¹³ adspirante autem austro aestimantes propositum se tenere cum sustulissent
 de Asson legebant Cretam¹⁴ non post multum autem misit se contra ipsam ventus typhonicus qui
 vocatur euroaquilo¹⁵ cumque arrepta esset navis et non posset conari in ventum data nave flatibus
 ferebamur¹⁶ insulam autem quandam decurrentes quae vocatur Caudam potuimus vix obtinere
 scapham¹⁷ qua sublata adiutoriis utebantur accingentes navem timentes ne in Syrtim inciderent
 submitto vase sic ferebantur¹⁸ valide autem nobis tempestate iactatis sequenti die iactum fecerunt
¹⁹ et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt²⁰ neque sole autem neque sideribus
 apparentibus per plures dies et tempestate non exigua imminente iam ablata erat spes omnis salutis
 nostrae²¹ et cum multa ieiunatio fuisset tunc stans Paulus in medio eorum dixit oportebat quidem
 o viri audito me non tollere a Creta lucrique facere iniuriam hanc et iacturam²² et nunc suadeo
 vobis bono animo esse amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis²³ adstitit
 enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego et cui deservio²⁴ dicens ne timeas Paule Caesari
 te oportet adsistere et ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum²⁵ propter quod bono animo
 estote viri credo enim Deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi²⁶ in insulam autem quandam
 oportet nos devenire²⁷ sed posteaquam quartadecima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria
 circa mediam noctem suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem²⁸ qui submittentem
 invenerunt passus viginti et pusillum inde separati invenerunt passus quindecim²⁹ timentes autem
 ne in aspera loca incideremus de puppi mittentes anchoras quattuor optabant diem fieri³⁰ nautis

vero quaerentibus fugere de navi cum misissent scapham in mare sub obtentu quasi a prora inciperent
 31
 anchoras extendere dixit Paulus centurioni et militibus nisi hii in navi manserint vos salvi fieri
 32
 non potest tunc absciderunt milites funes scaphae et passi sunt eam excidere 33 et cum lux
 inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum dicens quartadecima hodie die expectantes
 34
 ieiuni permanetis nihil accipientes propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra quia
 35
 nullius vestrum capillus de capite peribit et cum haec dixisset sumens panem gratias egit Deo
 36
 in conspectu omnium et cum fregisset coepit manducare animaequiores autem facti omnes et
 37
 ipsi adsumpserunt cibum eramus vero universae animae in navi ducentae septuaginta sex 38 et
 39
 satiati cibo adleviabant navem iactantes triticum in mare cum autem dies factus esset terram
 non agnoscebant sinum vero quendam considerabant habentem litus in quem cogitabant si possent
 40
 eicere navem et cum anchoras abstulissent committebant se mari simul laxantes iuncturas
 41
 gubernaculorum et levato artemone secundum flatum aurae tendebant ad litus et cum incidissemus
 in locum bithalassum ineperunt navem et prora quidem fixa manebat immobilis puppis vero
 42
 solvebatur a vi maris militum autem consilium fuit ut custodias occiderent ne quis cum enatasset
 43
 effugeret centurio autem volens servare Paulum prohibuit fieri iussitque eos qui possent natare
 44
 mittere se primos et evadere et ad terram exire et ceteros alios in tabulis ferebant quosdam super
 ea quae de navi essent et sic factum est ut omnes animae evaderent ad terram

Chapter 28

1
 et cum evasissemus tunc cognovimus quia Militene insula vocatur barbari vero praestabant
 2
 non modicam humanitatem nobis accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui
 3
 imminebat et frigus cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et
 4
 inposuisset super ignem vipera a calore cum processisset invasit manum eius ut vero viderunt
 barbari pendentem bestiam de manu eius ad invicem dicebant utique homicida est homo hic qui
 5
 cum evaserit de mari Ultio non sinit vivere et ille quidem excutiens bestiam in ignem nihil mali
 6
 passus est at illi existimabant eum in tumorem convertendum et subito casurum et mori diu autem
 7
 illis sperantibus et videntibus nihil mali in eo fieri convertentes se dicebant eum esse deum in

locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii qui nos suscipiens triduo benigne
 exhibuit ⁸ contigit autem patrem Publii febribus et dysenteria vexatum iacere ad quem Paulus
 intravit et cum orasset et inposuisset ei manus salvavit eum ⁹ quo facto et omnes qui in insula
 habebant infirmitates accedebant et curabantur ¹⁰ qui etiam multis honoribus nos honoraverunt et
 navigantibus inposuerunt quae necessaria erant ¹¹ post menses autem tres navigavimus in nave
 alexandrina quae in insula hiemaverat cui erat insigne Castorum ¹² et cum venissemus Syracusam
 mansimus ibi triduo ¹³ inde circumlegentes devenimus Regium et post unum diem flante austro
 secunda die venimus Puteolos ¹⁴ ubi inventis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem
 et sic venimus Romam ¹⁵ et inde cum audissent fratres occurrerunt nobis usque ad Appii Forum
 et Tribus Tabernis quos cum vidisset Paulus gratias agens Deo accepit fiduciam ¹⁶ cum venissemus
 autem Romam permissum est Paulo manere sibimet cum custodiente se milite ¹⁷ post tertium autem
 diem convocavit primos Iudaeorum cumque convenissent dicebat eis ego viri fratres nihil adversus
 plebem faciens aut morem paternum vinctus ab Hierosolymis traditus sum in manus Romanorum
¹⁸ qui cum interrogationem de me habuissent voluerunt me dimittere eo quod nulla causa esset
 mortis in me ¹⁹ contradicentibus autem Iudaeis coactus sum appellare Caesarem non quasi gentem
 meam habens aliquid accusare ²⁰ propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui propter
 spem enim Israhel catena hac circumdatus sum ²¹ at illi dixerunt ad eum nos neque litteras accepimus
 de te a Iudaea neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum ²² rogamus
 autem a te audire quae sentis nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicitur ²³ cum
 constituissent autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plures quibus exponebat testificans
 regnum Dei suadensque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis a mane usque ad vesperam ²⁴ et
 quidam credebant his quae dicebantur quidam vero non credebant ²⁵ cumque invicem non essent
 consentientes discedebant dicente Paulo unum verbum quia bene Spiritus Sanctus locutus est per
 Esaiam prophetam ad patres nostros ²⁶ dicens vade ad populum istum et dic aure audietis et non
 intellegitis et videntes videbitis et non perspicietis ²⁷ incrassatum est enim cor populi huius et
 auribus graviter audierunt et oculos suos compresserunt ne forte videant oculis et auribus audiant
 et corde intellegant et convertantur et sanem illos ²⁸ notum ergo sit vobis quoniam gentibus missum

est hoc salutare Dei ipsi et audient ²⁹ ³⁰ [] mansit autem biennio toto in suo conducto et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum

Romans

Chapter 1

¹ Paulus servus Christi Iesu vocatus apostolus segregatus in evangelium Dei ² quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis ³ de Filio suo qui factus est ex semine David secundum carnem ⁴ qui praedestinatus est Filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri ⁵ per quem accepimus gratiam et apostolatum ad oboediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius ⁶ in quibus estis et vos vocati Iesu Christi ⁷ omnibus qui sunt Romae dilectis Dei vocatis sanctis gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo ⁸ primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis quia fides vestra adnuntiatur in universo mundo ⁹ testis enim mihi est Deus cui servio in spiritu meo in evangelio Filii eius quod sine intermissione memoriam vestri facio ¹⁰ semper in orationibus meis obsecrans si quo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos ¹¹ desidero enim videre vos ut aliquid inpertiar gratiae vobis spiritualis ad confirmandos vos ¹² id est simul consolari in vobis per eam quae invicem est fidem vestram atque meam ¹³ nolo autem vos ignorare fratres quia saepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque adhuc ut aliquem fructum habeam et in vobis sicut et in ceteris gentibus ¹⁴ Graecis ac barbaris sapientibus et insipientibus debitor sum ¹⁵ ita quod in me promptum est et vobis qui Romae estis evangelizare ¹⁶ non enim erubesco evangelium virtus enim Dei est in salutem omni credenti Iudaeo primum et Graeco ¹⁷ iustitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem sicut scriptum est iustus autem ex fide vivit ¹⁸ revelatur enim ira Dei de caelo super omnem impietatem et iniustitiam hominum eorum qui veritatem in iniustitiam detinent ¹⁹ quia quod notum est Dei manifestum est

in illis Deus enim illis manifestavit ²⁰ invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta
 sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus et divinitas ut sint inexcusabiles ²¹ quia
 cum cognovissent Deum non sicut Deum glorificaverunt aut gratias egerunt sed evanuerunt in
 cogitationibus suis et obscuratum est insipiens cor eorum ²² dicentes enim se esse sapientes stulti
 facti sunt ²³ et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis
 hominis et volucrum et quadrupedum et serpentium ²⁴ propter quod tradidit illos Deus in desideria
 cordis eorum in inmunditiam ut contumeliis adficiant corpora sua in semet ipsis ²⁵ qui
 commutaverunt veritatem Dei in mendacio et coluerunt et servierunt creaturae potius quam creatori
 qui est benedictus in saecula amen ²⁶ propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiae nam
 feminae eorum inmutaverunt naturalem usum in eum usum qui est contra naturam ²⁷ similiter
 autem et masculi relicto naturali usu feminae exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in
 masculos turpitudinem operantes et mercedem quam oportuit erroris sui in semet ipsis recipientes
²⁸ et sicut non probaverunt Deum habere in notitia tradidit eos Deus in reprobum sensum ut faciant
 quae non conveniunt ²⁹ repletos omni iniquitate malitia fornicatione avaritia nequitia plenos invidia
 homicidio contentione dolo malignitate susurrone ³⁰ detractores Deo odibiles contumeliosos
 superbos elatos inventores malorum parentibus non oboedientes ³¹ insipientes inconpositos sine
 affectione absque foedere sine misericordia ³² qui cum iustitiam Dei cognovissent non intellexerunt
 quoniam qui talia agunt digni sunt morte non solum ea faciunt sed et consentiunt facientibus

Chapter 2

¹ propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas in quo enim iudicas alterum te ipsum
 condemnas eadem enim agis qui iudicas ² scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum
 veritatem in eos qui talia agunt ³ existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et
 facis ea quia tu effugies iudicium Dei ⁴ an divitias bonitatis eius et patientiae et longanimitatis
 contemnis ignorans quoniam benignitas Dei ad paenitentiam te adducit ⁵ secundum duritiam autem
 tuam et inpaenitens cor thesaurizas tibi iram in die irae et revelationis iusti iudicii Dei ⁶ qui reddet

unicuique secundum opera eius ⁷ his quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et
 honorem et incorruptionem quaerentibus vitam aeternam ⁸ his autem qui ex contentione et qui non
 adquiescunt veritati credunt autem iniquitati ira et indignatio ⁹ tribulatio et angustia in omnem
 animam hominis operantis malum Iudaei primum et Graeci ¹⁰ gloria autem et honor et pax omni
 operanti bonum Iudaeo primum et Graeco ¹¹ non est enim personarum acceptio apud Deum
¹² quicumque enim sine lege peccaverunt sine lege et peribunt et quicumque in lege peccaverunt
 per legem iudicabuntur ¹³ non enim auditores legis iusti sunt apud Deum sed factores legis
 iustificabuntur ¹⁴ cum enim gentes quae legem non habent naturaliter quae legis sunt faciunt
 eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex ¹⁵ qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus
 suis testimonium reddente illis conscientia ipsorum et inter se invicem cogitationum accusantium
 aut etiam defendentium ¹⁶ in die cum iudicabit Deus occulta hominum secundum evangelium
 meum per Iesum Christum ¹⁷ si autem tu Iudaeus cognominaris et requiescis in lege et gloriaris in
 Deo ¹⁸ et nosti voluntatem et probas utiliora instructus per legem ¹⁹ confidis te ipsum ducem esse
 caecorum lumen eorum qui in tenebris sunt ²⁰ eruditorem insipientium magistrum infantium
 habentem formam scientiae et veritatis in lege ²¹ qui ergo alium doces te ipsum non doces qui
 praedicas non furandum furaris ²² qui dicis non moechandum moecharis qui abominaris idola
 sacrilegium facis ²³ qui in lege gloriaris per praevaricationem legis Deum inhonoras ²⁴ nomen
 enim Dei per vos blasphematur inter gentes sicut scriptum est ²⁵ circumcisio quidem prodest si
 legem observes si autem praevaricator legis sis circumcisio tua praeputium facta est ²⁶ si igitur
 praeputium iustitias legis custodiat nonne praeputium illius in circumcisionem reputabitur ²⁷ et
 iudicabit quod ex natura est praeputium legem consummans te qui per litteram et circumcisionem
 praevaricator legis es ²⁸ non enim qui in manifesto Iudaeus est neque quae in manifesto in carne
 circumcisio ²⁹ sed qui in abscondito Iudaeus et circumcisio cordis in spiritu non littera cuius laus
 non ex hominibus sed ex Deo est

Chapter 3

¹ quid ergo amplius est Iudaeo aut quae utilitas circumcisionis ² multum per omnem modum
 primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei ³ quid enim si quidam illorum non crediderunt
 numquid incredulitas illorum fidem Dei evacuabit absit ⁴ est autem Deus verax omnis autem homo
 mendax sicut scriptum est ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris ⁵ si autem
 iniquitas nostra iustitiam Dei commendat quid dicemus numquid iniquus Deus qui infert iram
 secundum hominem dico ⁶ absit alioquin quomodo iudicabit Deus mundum ⁷ si enim veritas Dei
 in meo mendacio abundavit in gloriam ipsius quid adhuc et ego tamquam peccator iudicor ⁸ et non
 sicut blasphemamur et sicut aiunt nos quidam dicere faciamus mala ut veniant bona quorum damnatio
 iusta est ⁹ quid igitur praecellimus eos nequaquam causati enim sumus Iudaeos et Graecos omnes
 sub peccato esse ¹⁰ sicut scriptum est quia non est iustus quisquam ¹¹ non est intellegens non est
 requirens Deum ¹² omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est
 usque ad unum ¹³ sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant venenum aspidum
 sub labiis eorum ¹⁴ quorum os maledictione et amaritudine plenum est ¹⁵ veloces pedes eorum ad
 effundendum sanguinem ¹⁶ contritio et infelicitas in viis eorum ¹⁷ et viam pacis non cognoverunt
¹⁸ non est timor Dei ante oculos eorum ¹⁹ scimus autem quoniam quaecumque lex loquitur his qui
 in lege sunt loquitur ut omne os obstruatur et subditus fiat omnis mundus Deo ²⁰ quia ex operibus
 legis non iustificabitur omnis caro coram illo per legem enim cognitio peccati ²¹ nunc autem sine
 lege iustitia Dei manifestata est testificata a lege et prophetis ²² iustitia autem Dei per fidem Iesu
 Christi super omnes qui credunt non enim est distinctio ²³ omnes enim peccaverunt et egent gloriam
 Dei ²⁴ iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quae est in Christo Iesu ²⁵ quem
 proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiae suae propter
 remissionem praecedentium delictorum ²⁶ in sustentatione Dei ad ostensionem iustitiae eius in hoc
 tempore ut sit ipse iustus et iustificans eum qui ex fide est Iesu ²⁷ ubi est ergo gloriatio exclusa est
 per quam legem factorum non sed per legem fidei ²⁸ arbitramur enim iustificari hominem per fidem
 sine operibus legis ²⁹ an Iudaeorum Deus tantum nonne et gentium immo et gentium ³⁰ quoniam

quidem unus Deus qui iustificabit circumcisionem ex fide et praepitium per fidem ³¹ legem ergo
destruimus per fidem absit sed legem statuimus

Chapter 4

¹ quid ergo dicemus invenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem ² si enim Abraham
ex operibus iustificatus est habet gloriam sed non apud Deum ³ quid enim scriptura dicit creditit
Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam ⁴ ei autem qui operatur merces non inputatur
secundum gratiam sed secundum debitum ⁵ ei vero qui non operatur credenti autem in eum qui
iustificat impium reputatur fides eius ad iustitiam ⁶ sicut et David dicit beatitudinem hominis cui
Deus accepto fert iustitiam sine operibus ⁷ beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta
sunt peccata ⁸ beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum ⁹ beatitudo ergo haec in circumcissione
an etiam in praepitio dicimus enim quia reputata est Abrahae fides ad iustitiam ¹⁰ quomodo ergo
reputata est in circumcissione an in praepitio non in circumcissione sed in praepitio ¹¹ et signum
accepit circumcisionis signaculum iustitiae fidei quae est in praepitio ut sit pater omnium credentium
per praepitium ut reputetur et illis ad iustitiam ¹² et sit pater circumcisionis non his tantum qui
sunt ex circumcissione sed et his qui sectantur vestigia quae est in praepitio fidei patris nostri
Abrahae ¹³ non enim per legem promissio Abrahae aut semini eius ut heres esset mundi sed per
iustitiam fidei ¹⁴ si enim qui ex lege heredes sunt exinanita est fides abolita est promissio ¹⁵ lex
enim iram operatur ubi enim non est lex nec praevaricatio ¹⁶ ideo ex fide ut secundum gratiam ut
firma sit promissio omni semini non ei qui ex lege est solum sed et ei qui ex fide est Abrahae qui
est pater omnium nostrum ¹⁷ sicut scriptum est quia patrem multarum gentium posui te ante Deum
cui credidit qui vivificat mortuos et vocat quae non sunt tamquam ea quae sunt ¹⁸ qui contra spem
in spem credidit ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est sic erit semen tuum
¹⁹ et non infirmatus fide consideravit corpus suum emortuum cum fere centum annorum esset et
emortuam vulvam Sarrae ²⁰ in repromissione etiam Dei non haesitavit diffidentia sed confortatus
est fide dans gloriam Deo ²¹ plenissime sciens quia quaecumque promisit potens est et facere

22 ideo et reputatum est illi ad iustitiam 23 non est autem scriptum tantum propter ipsum quia
 reputatum est illi 24 sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitavit Iesum
 Dominum nostrum a mortuis 25 qui traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter
 iustificationem nostram

Chapter 5

1 iustificati igitur ex fide pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum
 2 per quem et accessum habemus fide in gratiam istam in qua stamus et gloriamur in spe gloriae
 filiorum Dei 3 non solum autem sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam
 operatur 4 patientia autem probationem probatio vero spem 5 spes autem non confundit quia caritas
 Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis 6 ut quid enim Christus
 cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est 7 vix enim pro iusto quis
 moritur nam pro bono forsitan quis et audeat mori 8 commendat autem suam caritatem Deus in nos
 quoniam cum adhuc peccatores essemus 9 Christus pro nobis mortuus est multo igitur magis
 iustificati nunc in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum 10 si enim cum inimici essemus
 reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius
 11 non solum autem sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum per quem nunc
 reconciliationem accepimus 12 propterea sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum
 intravit et per peccatum mors et ita in omnes homines mors pertransiit in quo omnes peccaverunt
 13 usque ad legem enim peccatum erat in mundo peccatum autem non inputatur cum lex non est
 14 sed regnavit mors ab Adam usque ad Mosen etiam in eos qui non peccaverunt in similitudinem
 praevaricationis Adae qui est forma futuri 15 sed non sicut delictum ita et donum si enim unius
 delicto multi mortui sunt multo magis gratia Dei et donum in gratiam unius hominis Iesu Christi
 in plures abundavit 16 et non sicut per unum peccantem ita et donum nam iudicium ex uno in
 condemnationem gratia autem ex multis delictis in iustificationem 17 si enim in unius delicto mors
 regnavit per unum multo magis abundantiam gratiae et donationis et iustitiae accipientes in vita

regnabunt per unum Iesum Christum ¹⁸ igitur sicut per unius delictum in omnes homines in
 condemnationem sic et per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae ¹⁹ sicut enim
 per inoboedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi ita et per unius oboeditionem
 iusti constituentur multi ²⁰ lex autem subintravit ut abundaret delictum ubi autem abundavit delictum
 superabundavit gratia ²¹ ut sicut regnavit peccatum in morte ita et gratia regnet per iustitiam in
 vitam aeternam per Iesum Christum Dominum nostrum

Chapter 6

¹ quid ergo dicemus permanebimus in peccato ut gratia abundet ² absit qui enim mortui sumus
 peccato quomodo adhuc vivemus in illo ³ an ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo
 Iesu in morte ipsius baptizati sumus ⁴ consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem
 ut quomodo surrexit Christus a mortuis per gloriam Patris ita et nos in novitate vitae ambulemus
⁵ si enim conplantati facti sumus similitudini mortis eius simul et resurrectionis erimus ⁶ hoc scientes
 quia vetus homo noster simul crucifixus est ut destruat corpus peccati ut ultra non serviamus
 peccato ⁷ qui enim mortuus est iustificatus est a peccato ⁸ si autem mortui sumus cum Christo
 credimus quia simul etiam vivemus cum Christo ⁹ scientes quod Christus surgens ex mortuis iam
 non moritur mors illi ultra non dominabitur ¹⁰ quod enim mortuus est peccato mortuus est semel
 quod autem vivit vivit Deo ¹¹ ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato viventes autem
 Deo in Christo Iesu ¹² non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut oboediatis
 concupiscentiis eius ¹³ sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato sed exhibete
 vos Deo tamquam ex mortuis viventes et membra vestra arma iustitiae Deo ¹⁴ peccatum enim vobis
 non dominabitur non enim sub lege estis sed sub gratia ¹⁵ quid ergo peccavimus quoniam non
 sumus sub lege sed sub gratia absit ¹⁶ nescitis quoniam cui exhibetis vos servos ad oboediendum
 servi estis eius cui oboeditis sive peccati sive oboeditionis ad iustitiam ¹⁷ gratias autem Deo quod
 fuistis servi peccati oboedistis autem ex corde in eam formam doctrinae in qua traditi estis ¹⁸ liberati
 autem a peccato servi facti estis iustitiae ¹⁹ humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae sicut

enim exhibuistis membra vestra servire immunditiae et iniquitati ad iniquitatem ita nunc exhibete
 membra vestra servire iustitiae in sanctificationem ²⁰ cum enim servi essetis peccati liberi fuistis
 iustitiae ²¹ quem ergo fructum habuistis tunc in quibus nunc erubescitis nam finis illorum mors
 est ²² nunc vero liberati a peccato servi autem facti Deo habetis fructum vestrum in sanctificationem
 finem vero vitam aeternam ²³ stipendia enim peccati mors gratia autem Dei vita aeterna in Christo
 Iesu Domino nostro

Chapter 7

¹ an ignoratis fratres scientibus enim legem loquor quia lex in homine dominatur quanto tempore
² vivit nam quae sub viro est mulier vivente viro alligata est legi si autem mortuus fuerit vir soluta
 est a lege viri ³ igitur vivente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio viro si autem mortuus fuerit
 vir eius liberata est a lege ut non sit adultera si fuerit cum alio viro ⁴ itaque fratres mei et vos
 mortificati estis legi per corpus Christi ut sitis alterius qui ex mortuis resurrexit ut fructificemus
 Deo ⁵ cum enim essemus in carne passiones peccatorum quae per legem erant operabantur in
 membris nostris ut fructificarent morti ⁶ nunc autem soluti sumus a lege morientes in quo
 detinebamur ita ut serviamus in novitate spiritus et non in vetustate litterae ⁷ quid ergo dicemus
 lex peccatum est absit sed peccatum non cognovi nisi per legem nam concupiscentiam nesciebam
 nisi lex diceret non concupisces ⁸ occasione autem accepta peccatum per mandatum operatum est
 in me omnem concupiscentiam sine lege enim peccatum mortuum erat ⁹ ego autem vivebam sine
 lege aliquando sed cum venisset mandatum peccatum revixit ¹⁰ ego autem mortuus sum et inventum
 est mihi mandatum quod erat ad vitam hoc esse ad mortem ¹¹ nam peccatum occasione accepta
 per mandatum seduxit me et per illud occidit ¹² itaque lex quidem sancta et mandatum sanctum et
 iustum et bonum ¹³ quod ergo bonum est mihi factum est mors absit sed peccatum ut appareat
 peccatum per bonum mihi operatum est mortem ut fiat supra modum peccans peccatum per
 mandatum ¹⁴ scimus enim quod lex spiritalis est ego autem carnalis sum venundatus sub peccato
¹⁵ quod enim operor non intellego non enim quod volo hoc ago sed quod odi illud facio ¹⁶ si autem

quod nolo illud facio consentio legi quoniam bona ¹⁷ nunc autem iam non ego operor illud sed
 quod habitat in me peccatum ¹⁸ scio enim quia non habitat in me hoc est in carne mea bonum nam
 velle adiacet mihi perficere autem bonum non invenio ¹⁹ non enim quod volo bonum hoc facio
 sed quod nolo malum hoc ago ²⁰ si autem quod nolo illud facio non ego operor illud sed quod
 habitat in me peccatum ²¹ invenio igitur legem volenti mihi facere bonum quoniam mihi malum
 adiacet ²² condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem ²³ video autem aliam legem
 in membris meis repugnantem legi mentis meae et captivantem me in lege peccati quae est in
 membris meis ²⁴ infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius ²⁵ gratia Dei per
 Iesum Christum Dominum nostrum igitur ego ipse mente servio legi Dei carne autem legi peccati

Chapter 8

¹ nihil ergo nunc damnationis est his qui sunt in Christo Iesu qui non secundum carnem ambulant
² lex enim Spiritus vitae in Christo Iesu liberavit me a lege peccati et mortis ³ nam quod impossibile
 erat legis in quo infirmabatur per carnem Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati
 et de peccato damnavit peccatum in carne ⁴ ut iustificatio legis impleretur in nobis qui non secundum
 carnem ambulamus sed secundum Spiritum ⁵ qui enim secundum carnem sunt quae carnis sunt
 sapiunt qui vero secundum Spiritum quae sunt Spiritus sentiunt ⁶ nam prudentia carnis mors
 prudentia autem Spiritus vita et pax ⁷ quoniam sapientia carnis inimicitia est in Deum legi enim
 Dei non subicitur nec enim potest ⁸ qui autem in carne sunt Deo placere non possunt ⁹ vos autem
 in carne non estis sed in Spiritu si tamen Spiritus Dei habitat in vobis si quis autem Spiritum Christi
 non habet hic non est eius ¹⁰ si autem Christus in vobis est corpus quidem mortuum est propter
 peccatum spiritus vero vita propter iustificationem ¹¹ quod si Spiritus eius qui suscitavit Iesum a
 mortuis habitat in vobis qui suscitavit Iesum Christum a mortuis vivificabit et mortalia corpora
 vestra propter inhabitantem Spiritum eius in vobis ¹² ergo fratres debitores sumus non carni ut
 secundum carnem vivamus ¹³ si enim secundum carnem vixeritis moriemini si autem Spiritu facta
 carnis mortificatis vivetis ¹⁴ quicumque enim Spiritu Dei aguntur hii filii sunt Dei ¹⁵ non enim
 accepistis spiritum servitutis iterum in timore sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum in quo

clamamus Abba Pater ¹⁶ ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei ¹⁷ si
 autem filii et heredes heredes quidem Dei coheredes autem Christi si tamen conpatimur ut et
 conglorificemur ¹⁸ existimo enim quod non sunt condignae passiones huius temporis ad futuram
 gloriam quae revelabitur in nobis ¹⁹ nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat
²⁰ vanitati enim creatura subiecta est non volens sed propter eum qui subiecit in spem ²¹ quia et
 ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei ²² scimus enim
 quod omnis creatura ingemescit et parturit usque adhuc ²³ non solum autem illa sed et nos ipsi
 primitias Spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem
²⁴ corporis nostri spe enim salvi facti sumus spes autem quae videtur non est spes nam quod videt
 quis quid sperat ²⁵ si autem quod non videmus speramus per patientiam expectamus ²⁶ similiter
 autem et Spiritus adiuvat infirmitatem nostram nam quid oremus sicut oportet nescimus sed ipse
 Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus ²⁷ qui autem scrutatur corda scit quid desideret
 Spiritus quia secundum Deum postulat pro sanctis ²⁸ scimus autem quoniam diligentibus Deum
²⁹ omnia cooperantur in bonum his qui secundum propositum vocati sunt sancti nam quos praescivit
 et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii eius ut sit ipse primogenitus in multis fratribus
³⁰ quos autem praedestinavit hos et vocavit et quos vocavit hos et iustificavit quos autem iustificavit
 illos et glorificavit ³¹ quid ergo dicemus ad haec si Deus pro nobis quis contra nos ³² qui etiam
 Filio suo non pepercit sed pro nobis omnibus tradidit illum quomodo non etiam cum illo omnia
 nobis donabit ³³ quis accusabit adversus electos Dei Deus qui iustificat ³⁴ quis est qui condemnet
 Christus Iesus qui mortuus est immo qui resurrexit qui et est ad dexteram Dei qui etiam interpellat
³⁵ pro nobis quis nos separabit a caritate Christi tribulatio an angustia an persecutio an fames an
 nuditas an periculum an gladius ³⁶ sicut scriptum est quia propter te mortificamur tota die aestimati
 sumus ut oves occisionis ³⁷ sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos ³⁸ certus
 sum enim quia neque mors neque vita neque angeli neque principatus neque instantia neque futura
³⁹ neque fortitudines neque altitudo neque profundum neque creatura alia poterit nos separare a
 caritate Dei quae est in Christo Iesu Domino nostro

Chapter 9

¹ veritatem dico in Christo non mentior testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu
 Sancto ² quoniam tristitia est mihi magna et continuus dolor cordi meo ³ optabam enim ipse ego
⁴ anathema esse a Christo pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem qui sunt
 Israhelitae quorum adoptio est filiorum et gloria et testamenta et legislatio et obsequium et promissa
⁵ quorum patres et ex quibus Christus secundum carnem qui est super omnia Deus benedictus in
⁶ saecula amen non autem quod exciderit verbum Dei non enim omnes qui ex Israhel hii sunt Israhel
⁷ neque quia semen sunt Abrahae omnes filii sed in Isaac vocabitur tibi semen ⁸ id est non qui filii
⁹ carnis hii filii Dei sed qui filii sunt promissionis aestimantur in semine ⁹ promissionis enim verbum
¹⁰ hoc est secundum hoc tempus veniam et erit Sarrae filius non solum autem sed et Rebecca ex
¹¹ uno concubitu habens Isaac patre nostro cum enim nondum nati fuissent aut aliquid egissent
¹² bonum aut malum ut secundum electionem propositum Dei maneret non ex operibus sed ex
¹³ vocante dictum est ei quia maior serviet minori sicut scriptum est Iacob dilexi Esau autem odio
¹⁴ habui quid ergo dicemus numquid iniquitas apud Deum absit ¹⁵ Mosi enim dicit miserebor
¹⁶ cuius misereor et misericordiam praestabo cuius miserebor igitur non volentis neque currentis
¹⁷ sed miserentis Dei dicit enim scriptura Pharaoni quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te
¹⁸ virtutem meam et ut adnuntietur nomen meum in universa terra ergo cuius vult miseretur et
¹⁹ quem vult indurat ²⁰ dicis itaque mihi quid adhuc queritur voluntati enim eius quis resistit o
²¹ homo tu quis es qui respondeas Deo numquid dicit figmentum ei qui se finxit quid me fecisti sic
²² an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem aliud
²³ vero in contumeliam quod si volens Deus ostendere iram et notam facere potentiam suam sustinuit
²⁴ in multa patientia vasa irae aptata in interitum ut ostenderet divitias gloriae suae in vasa
²⁵ misericordiae quae praeparavit in gloriam quos et vocavit nos non solum ex Iudaeis sed etiam
²⁶ ex gentibus sicut in Osee dicit vocabo non plebem meam plebem meam et non misericordiam
²⁷ consecutam misericordiam consecutam et erit in loco ubi dictum est eis non plebs mea vos ibi
²⁸ vocabuntur filii Dei vivi Esaias autem clamat pro Israhel si fuerit numerus filiorum Israhel
 tamquam harena maris reliquiae salvae fient verbum enim consummans et brevians in aequitate

quia verbum breuiatum faciet Dominus super terram ²⁹ et sicut praedixit Esaias nisi Dominus
 Sabaoth reliquisset nobis semen sicut Sodoma facti essemus et sicut Gomorra similes fuissetus
 30
 quid ergo dicemus quod gentes quae non sectabantur iustitiam adprehenderunt iustitiam iustitiam
 autem quae ex fide est ³¹ Israhel vero sectans legem iustitiae in legem iustitiae non pervenit ³² quare
 quia non ex fide sed quasi ex operibus offenderunt in lapidem offensionis ³³ sicut scriptum est
 ecce pono in Sion lapidem offensionis et petram scandali et omnis qui credit in eum non confundetur

Chapter 10

¹ fratres voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad Deum fit pro illis in salutem ² testimonium
 enim perhibeo illis quod aemulationem Dei habent sed non secundum scientiam ³ ignorantes enim
 Dei iustitiam et suam quaerentes statuere iustitiae Dei non sunt subiecti ⁴ finis enim legis Christus
 ad iustitiam omni credenti ⁵ Moses enim scripsit quoniam iustitiam quae ex lege est qui fecerit
 homo vivet in ea ⁶ quae autem ex fide est iustitia sic dicit ne dixeris in corde tuo quis ascendit in
 caelum id est Christum deducere ⁷ aut quis descendit in abyssum hoc est Christum ex mortuis
 revocare ⁸ sed quid dicit prope est verbum in ore tuo et in corde tuo hoc est verbum fidei quod
 praedicamus ⁹ quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum et in corde tuo credideris quod Deus
 illum excitavit ex mortuis salvus eris ¹⁰ corde enim creditur ad iustitiam ore autem confessio fit
 in salutem ¹¹ dicit enim scriptura omnis qui credit in illum non confundetur ¹² non enim est
 distinctio Iudaei et Graeci nam idem Dominus omnium dives in omnes qui invocant illum ¹³ omnis
 enim quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit ¹⁴ quomodo ergo invocabunt in quem non
 crediderunt aut quomodo credent ei quem non audierunt quomodo autem audient sine praedicante
 15
 quomodo vero praedicabunt nisi mittantur sicut scriptum est quam speciosi pedes evangelizantium
 pacem evangelizantium bona ¹⁶ sed non omnes oboedierunt evangelio Esaias enim dicit Domine
 quis credidit auditui nostro ¹⁷ ergo fides ex auditu auditus autem per verbum Christi ¹⁸ sed dico
 numquid non audierunt et quidem in omnem terram exiit sonus eorum et in fines orbis terrae verba
 eorum ¹⁹ sed dico numquid Israhel non cognovit primus Moses dicit ego ad aemulationem vos

adducam in non gentem in gentem insipientem in iram vos mittam ²⁰ Esaias autem audet et dicit
 inventus sum non quaerentibus me palam apparui his qui me non interrogabant ²¹ ad Israhel autem
 dicit tota die expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem

Chapter 11

¹ dico ergo numquid reppulit Deus populum suum absit nam et ego Israhelita sum ex semine
 Abraham tribu Benjamin ² non reppulit Deus plebem suam quam praesciit an nescitis in Helia quid
 dicit scriptura quemadmodum interpellat Deum adversus Israhel ³ Domine prophetas tuos occiderunt
 altaria tua suffoderunt et ego relictus sum solus et quaerunt animam meam ⁴ sed quid dicit illi
 responsum divinum reliqui mihi septem milia virorum qui non curvaverunt genu Baal ⁵ sic ergo
 et in hoc tempore reliquiae secundum electionem gratiae factae sunt ⁶ si autem gratia non ex operibus
 alioquin gratia iam non est gratia ⁷ quid ergo quod quaerebat Israhel hoc non est consecutus electio
 autem consecuta est ceteri vero excaecati sunt ⁸ sicut scriptum est dedit illis Deus spiritum
 conpunctionis oculos ut non videant et aures ut non audiant usque in hodiernum diem ⁹ et David
 dicit fiat mensa eorum in laqueum et in captionem et in scandalum et in retributionem illis
¹⁰ obscurentur oculi eorum ne videant et dorsum illorum semper incurva ¹¹ dico ergo numquid sic
 offenderunt ut caderent absit sed illorum delicto salus gentibus ut illos aemulentur ¹² quod si
 delictum illorum divitiae sunt mundi et deminutio eorum divitiae gentium quanto magis plenitudo
 eorum ¹³ vobis enim dico gentibus quamdiu quidem ego sum gentium apostolus ministerium meum
 honorificabo ¹⁴ si quo modo ad aemulandum provocem carnem meam et salvos faciam aliquos ex
 illis ¹⁵ si enim amissio eorum reconciliatio est mundi quae adsumptio nisi vita ex mortuis ¹⁶ quod
 si delibatio sancta est et massa et si radix sancta et rami ¹⁷ quod si aliqui ex ramis fracti sunt tu
 autem cum oleaster esses insertus es in illis et socius radice et pinguidinis olivae factus es ¹⁸ noli
 gloriari adversus ramos quod si gloriaris non tu radicem portas sed radix te ¹⁹ dices ergo fracti sunt
 rami ut ego inserar ²⁰ bene propter incredulitatem fracti sunt tu autem fide stas noli altum sapere

sed time²¹ si enim Deus naturalibus ramis non pepercit ne forte nec tibi parcat²² vide ergo
 bonitatem et severitatem Dei in eos quidem qui ceciderunt severitatem in te autem bonitatem Dei
 si permanseris in bonitate alioquin et tu excideris²³ sed et illi si non permanserint in incredulitate
 inserentur potens est enim Deus iterum inserere illos²⁴ nam si tu ex naturali excisus es oleastro et
 contra naturam insertus es in bonam olivam quanto magis hii secundum naturam inserentur suae
 olivae²⁵ nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc ut non sitis vobis ipsis sapientes quia
 caecitas ex parte contigit in Israhel donec plenitudo gentium intraret²⁶ et sic omnis Israhel salvus
 fieret sicut scriptum est veniet ex Sion qui eripiat avertet impietates ab Iacob²⁷ et hoc illis a me
 testamentum cum abstulero peccata eorum²⁸ secundum evangelium quidem inimici propter vos
 secundum electionem autem carissimi propter patres²⁹ sine paenitentia enim sunt dona et vocatio
 Dei³⁰ sicut enim aliquando et vos non credidistis Deo nunc autem misericordiam consecuti estis
 propter illorum incredulitatem³¹ ita et isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam ut et
 ipsi misericordiam consequantur³² conclusit enim Deus omnia in incredulitatem ut omnium
 misereatur³³ o altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei quam inconprehensibilia sunt iudicia
 eius et investigabiles viae eius³⁴ quis enim cognovit sensum Domini aut quis consiliarius eius fuit
³⁵ aut quis prior dedit illi et retribuetur ei³⁶ quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso omnia ipsi
 gloria in saecula amen

Chapter 12

¹ obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem
 sanctam Deo placentem rationabile obsequium vestrum² et nolite conformari huic saeculo sed
 reformamini in novitate sensus vestri ut probetis quae sit voluntas Dei bona et placens et perfecta
³ dico enim per gratiam quae data est mihi omnibus qui sunt inter vos non plus sapere quam oportet
 sapere sed sapere ad sobrietatem unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei⁴ sicut enim in uno
 corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent⁵ ita multi unum
 corpus sumus in Christo singuli autem alter alterius membra⁶ habentes autem donationes secundum

gratiam quae data est nobis differentes sive prophetiam secundum rationem fidei ⁷ sive ministerium
 in ministrando sive qui docet in doctrina ⁸ qui exhortatur in exhortando qui tribuit in simplicitate
 qui praeest in sollicitudine qui miseretur in hilaritate ⁹ dilectio sine simulatione odientes malum
 adherentes bono ¹⁰ caritatem fraternitatis invicem diligentes honore invicem praevenientes
¹¹ sollicitudine non pigri spiritu ferventes Domino servientes ¹² spe gaudentes in tribulatione
 patientes orationi instantes ¹³ necessitatibus sanctorum communicantes hospitalitatem sectantes
¹⁴ benedicite persequentibus benedicite et nolite maledicere ¹⁵ gaudere cum gaudentibus flere cum
 flentibus ¹⁶ id ipsum invicem sentientes non alta sapientes sed humilibus consentientes nolite esse
 prudentes apud vosmet ipsos ¹⁷ nulli malum pro malo reddentes providentes bona non tantum
 coram Deo sed etiam coram omnibus hominibus ¹⁸ si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus
 hominibus pacem habentes ¹⁹ non vosmet ipsos defendentes carissimi sed date locum irae scriptum
 est enim mihi vindictam ego retribuam dicit Dominus ²⁰ sed si esurierit inimicus tuus ciba illum
 si sitit potum da illi hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput eius ²¹ noli vinci a malo
 sed vince in bono malum

Chapter 13

¹ omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit non est enim potestas nisi a Deo quae
 autem sunt a Deo ordinatae sunt ² itaque qui resistit potestati Dei ordinationi resistit qui autem
 resistunt ipsi sibi damnationem adquirunt ³ nam principes non sunt timori boni operis sed mali vis
 autem non timere potestatem bonum fac et habebis laudem ex illa ⁴ Dei enim minister est tibi in
 bonum si autem male feceris time non enim sine causa gladium portat Dei enim minister est vindex
 in iram ei qui malum agit ⁵ ideo necessitate subditi estote non solum propter iram sed et propter
 conscientiam ⁶ ideo enim et tributa praestatis ministri enim Dei sunt in hoc ipsum servientes
⁷ reddite omnibus debita cui tributum tributum cui vectigal vectigal cui timorem timorem cui
 honorem honorem ⁸ nemini quicquam debeatis nisi ut invicem diligatis qui enim diligit proximum

legem implevit⁹ nam non adulterabis non occides non furaberis non concupisces et si quod est
 aliud mandatum in hoc verbo instauratur diliges proximum tuum tamquam te ipsum¹⁰ dilectio
 proximo malum non operatur plenitudo ergo legis est dilectio¹¹ et hoc scientes tempus quia hora
 est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus¹² nox
 praecessit dies autem adpropiauit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis¹³ sicut
 in die honeste ambulemus non in comesationibus et ebrietatibus non in cubilibus et inpudiciis non
 in contentione et aemulatione¹⁴ sed induite Dominum Iesum Christum et carnis curam ne feceritis
 in desideriis

Chapter 14

¹ infirmum autem in fide adsumite non in disceptationibus cogitationum² alius enim credit
 manducare omnia qui autem infirmus est holus manducat³ is qui manducat non manducantem non
 spernat et qui non manducat manducantem non iudicet Deus enim illum adsumpsit⁴ tu quis es qui
 iudices alienum servum suo domino stat aut cadit stabit autem potens est enim Deus statuere illum
⁵ nam alius iudicat diem plus inter diem alius iudicat omnem diem unusquisque in suo sensu abundet
⁶ qui sapit diem Domino sapit et qui manducat Domino manducat gratias enim agit Deo et qui non
 manducat Domino non manducat et gratias agit Deo⁷ nemo enim nostrum sibi vivit et nemo sibi
 moritur⁸ sive enim vivimus Domino vivimus sive morimur Domino morimur sive ergo vivimus
 sive morimur Domini sumus⁹ in hoc enim Christus et mortuus est et revixit ut et mortuorum et
 vivorum dominetur¹⁰ tu autem quid iudicas fratrem tuum aut tu quare spernis fratrem tuum omnes
 enim stabimus ante tribunal Dei¹¹ scriptum est enim vivo ego dicit Dominus quoniam mihi flectet
 omne genu et omnis lingua confitebitur Deo¹² itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet
 Deo¹³ non ergo amplius invicem iudicemus sed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculum fratri
 vel scandalum¹⁴ scio et confido in Domino Iesu quia nihil commune per ipsum nisi ei qui existimat
 quid commune esse illi commune est¹⁵ si enim propter cibum frater tuus contristatur iam non

16
 secundum caritatem ambulas noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus mortuus est non ergo
 17
 blasphemetur bonum nostrum non est regnum Dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudium
 18
 in Spiritu Sancto qui enim in hoc servit Christo placet Deo et probatus est hominibus itaque
 19
 quae pacis sunt sectemur et quae aedificationis sunt in invicem noli propter escam destruere
 20
 opus Dei omnia quidem munda sunt sed malum est homini qui per offendiculum manducat bonum
 21
 est non manducare carnem et non bibere vinum neque in quo frater tuus offendit aut scandalizatur
 22
 aut infirmatur tu fidem habes penes temet ipsum habe coram Deo beatus qui non iudicat semet
 23
 ipsum in eo quo probat qui autem discernit si manducaverit damnatus est quia non ex fide omne
 autem quod non ex fide peccatum est

Chapter 15

1
 debemus autem nos firmiores inbecillitates infirmorum sustinere et non nobis placere
 2
 unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad aedificationem etenim Christus non sibi
 3
 placuit sed sicut scriptum est inproperia inproperantium tibi ceciderunt super me quaecumque
 4
 enim scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ut per patientiam et consolationem scripturarum
 5
 spem habeamus Deus autem patientiae et solacii det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundum
 6
 Iesum Christum ut unianimes uno ore honorificetis Deum et Patrem Domini nostri Iesu Christi
 7
 propter quod suscipite invicem sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei dico enim Christum
 8
 Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei ad confirmandas promissiones patrum
 9
 gentes autem super misericordiam honorare Deum sicut scriptum est propter hoc confitebor tibi
 10
 in gentibus et nomini tuo cantabo et iterum dicit laetamini gentes cum plebe eius et iterum
 11
 laudate omnes gentes Dominum et magnificate eum omnes populi et rursus Esaias ait erit radix
 12
 Iesse et qui exsurget regere gentes in eo gentes sperabunt Deus autem spei repleat vos omni
 13
 gaudio et pace in credendo ut abundetis in spe in virtute Spiritus Sancti certus sum autem fratres
 14
 mei et ego ipse de vobis quoniam et ipsi pleni estis dilectione repleti omni scientia ita ut possitis
 15
 alterutrum monere audacius autem scripsi vobis fratres ex parte tamquam in memoriam vos

16
 reducens propter gratiam quae data est mihi a Deo ut sim minister Christi Iesu in gentibus
 17
 sanctificans evangelium Dei ut fiat oblatio gentium accepta sanctificata in Spiritu Sancto habeo
 18
 igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum non enim audeo aliquid loqui eorum quae per me non
 19
 effecit Christus in oboedientiam gentium verbo et factis in virtute signorum et prodigiorum in
 virtute Spiritus Sancti ita ut ab Hierusalem per circuitum usque in Illyricum repleverim evangelium
 20
 Christi sic autem hoc praedicavi evangelium non ubi nominatus est Christus ne super alienum
 21
 fundamentum aedificarem sed sicut scriptum est quibus non est adnuntiatum de eo videbunt et
 22
 qui non audierunt intellegent propter quod et inpediebar plurimum venire ad vos nunc vero
 23
 ulterius locum non habens in his regionibus cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis
 24
 iam annis cum in Hispaniam proficisci coepero spero quod praeteriens videam vos et a vobis
 25
 deducar illuc si vobis primum ex parte fructus fuero nunc igitur proficiscar in Hierusalem
 26
 ministrare sanctis probaverunt enim Macedonia et Achaia conlationem aliquam facere in pauperes
 27
 sanctorum qui sunt in Hierusalem placuit enim eis et debitores sunt eorum nam si spiritualium
 28
 eorum participes facti sunt gentiles debent et in carnalibus ministrare eis hoc igitur cum
 29
 consummavero et adsignavero eis fructum hunc proficiscar per vos in Hispaniam scio autem
 30
 quoniam veniens ad vos in abundantia benedictionis Christi veniam obsecro igitur vos fratres
 per Dominum nostrum Iesum Christum et per caritatem Spiritus ut adiuvetis me in orationibus pro
 31
 me ad Deum ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudaea et obsequii mei oblatio accepta fiat in
 32
 Hierosolyma sanctis ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei et refrigerer vobiscum
 33
 Deus autem pacis sit cum omnibus vobis amen

Chapter 16

1
 commendo autem vobis Phoebem sororem nostram quae est in ministerio ecclesiae quae est
 2
 Cenchrus ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis et adsistatis ei in quocumque negotio vestri
 3
 indiguerit etenim ipsa quoque adstitit multis et mihi ipsi salutate Priscam et Aquilam adiutores

meos in Christo Iesu ⁴ qui pro anima mea suas cervices subposuerunt quibus non solus ego gratias
 ago sed et cunctae ecclesiae gentium ⁵ et domesticam eorum ecclesiam salutate Ephraetum
 dilectum mihi qui est primitivus Asiae in Christo ⁶ salutate Mariam quae multum laboravit in vobis
⁷ salutate Andronicum et Iuniam cognatos et concaptivos meos qui sunt nobiles in apostolis qui et
 ante me fuerunt in Christo ⁸ salutate Ampliatum dilectissimum mihi in Domino ⁹ salutate Urbanum
 adiutorem nostrum in Christo et Stachyn dilectum meum ¹⁰ salutate Apellen probum in Christo
¹¹ salutate eos qui sunt ex Aristoboli salutate Herodionem cognatum meum salutate eos qui sunt
 ex Narcissi qui sunt in Domino ¹² salutate Tryfenam et Tryfosam quae laborant in Domino salutate
 Persidam carissimam quae multum laboravit in Domino ¹³ salutate Rufum electum in Domino et
 matrem eius et meam ¹⁴ salutate Asyncritum Flegonta Hermen Patrobam Hermam et qui cum eis
 sunt fratres ¹⁵ salutate Filologum et Iuliam Nereum et sororem eius et Olympiadem et omnes qui
 cum eis sunt sanctos ¹⁶ salutate invicem in osculo sancto salutant vos omnes ecclesiae Christi
¹⁷ rogo autem vos fratres ut observetis eos qui dissensiones et offendicula praeter doctrinam quam
 vos didicistis faciunt et declinate ab illis ¹⁸ huiusmodi enim Christo Domino nostro non serviunt
 sed suo ventri et per dulces sermones et benedictiones seducunt corda innocentium ¹⁹ vestra enim
 oboedientia in omnem locum divulgata est gaudeo igitur in vobis sed volo vos sapientes esse in
 bono et simplices in malo ²⁰ Deus autem pacis conteret Satanam sub pedibus vestris velociter gratia
 Domini nostri Iesu Christi vobiscum ²¹ salutatur vos Timotheus adiutor meus et Lucius et Iason et
 Sosipater cognati mei ²² saluto vos ego Tertius qui scripsi epistulam in Domino ²³ salutatur vos
 Gaius hospes meus et universae ecclesiae salutatur vos Erastus arcarius civitatis et Quartus frater
²⁴ ²⁵ [] ei autem qui potens est vos confirmare iuxta evangelium meum et praedicationem Iesu
 Christi secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti ²⁶ quod nunc patefactum est
 per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad oboeditionem fidei in cunctis
 gentibus cognito

1 Corinthians

Chapter 1

¹ Paulus vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Sosthenes frater ² ecclesiae Dei
 quae est Corinthi sanctificatis in Christo Iesu vocatis sanctis cum omnibus qui invocant nomen
 Domini nostri Iesu Christi in omni loco ipsorum et nostro ³ gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
 et Domino Iesu Christo ⁴ gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei quae data est vobis
 in Christo Iesu ⁵ quia in omnibus divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia ⁶ sicut
 testimonium Christi confirmatum est in vobis ⁷ ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus
 revelationem Domini nostri Iesu Christi ⁸ qui et confirmabit vos usque ad finem sine crimine in
 die adventus Domini nostri Iesu Christi ⁹ fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii eius
 Iesu Christi Domini nostri ¹⁰ obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi ut
 id ipsum dicatis omnes et non sint in vobis scismata sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem
 sententia ¹¹ significatum est enim mihi de vobis fratres mei ab his qui sunt Chloes quia contentiones
 inter vos sunt ¹² hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit ego quidem sum Pauli ego autem
 Apollo ego vero Cephae ego autem Christi ¹³ divisus est Christus numquid Paulus crucifixus est
 pro vobis aut in nomine Pauli baptizati estis ¹⁴ gratias ago Deo quod neminem vestrum baptizavi
 nisi Crispum et Gaium ¹⁵ ne quis dicat quod in nomine meo baptizati sitis ¹⁶ baptizavi autem et
 Stephanae domum ceterum nescio si quem alium baptizaverim ¹⁷ non enim misit me Christus
 baptizare sed evangelizare non in sapientia verbi ut non evacuetur crux Christi ¹⁸ verbum enim
 crucis pereuntibus quidem stultitia est his autem qui salvi fiunt id est nobis virtus Dei est ¹⁹ scriptum
 est enim perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium reprobabo ²⁰ ubi sapiens ubi
 scriba ubi conquisitor huius saeculi nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi ²¹ nam quia
 in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum placuit Deo per stultitiam praedicationis
 salvos facere credentes ²² quoniam et Iudaei signa petunt et Graeci sapientiam quaerunt ²³ nos
 autem praedicamus Christum crucifixum Iudaeis quidem scandalum gentibus autem stultitiam
²⁴ ipsis autem vocatis Iudaeis atque Graecis Christum Dei virtutem et Dei sapientiam ²⁵ quia quod

stultum est Dei sapientius est hominibus et quod infirmum est Dei fortius est hominibus ²⁶ videte
 enim vocationem vestram fratres quia non multi sapientes secundum carnem non multi potentes
 non multi nobiles ²⁷ sed quae stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes et infirma mundi
 elegit Deus ut confundat fortia ²⁸ et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus et quae non sunt
 ut ea quae sunt destrueret ²⁹ ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius ³⁰ ex ipso autem vos
 estis in Christo Iesu qui factus est sapientia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redemptio ³¹ ut
 quemadmodum scriptum est qui gloriatur in Domino gloriatur

Chapter 2

¹ et ego cum venissem ad vos fratres veni non per sublimitatem sermonis aut sapientiae
 adnuntians vobis testimonium Christi ² non enim iudicavi scire me aliquid inter vos nisi Iesum
 Christum et hunc crucifixum ³ et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos ⁴ et
 sermo meus et praedicatio mea non in persuasibilibus sapientiae verbis sed in ostensione Spiritus
 et virtutis ⁵ ut fides vestra non sit in sapientia hominum sed in virtute Dei ⁶ sapientiam autem
 loquimur inter perfectos sapientiam vero non huius saeculi neque principum huius saeculi qui
 destruuntur ⁷ sed loquimur Dei sapientiam in mysterio quae abscondita est quam praedestinavit
 Deus ante saecula in gloriam nostram ⁸ quam nemo principum huius saeculi cognovit si enim
 cognovissent numquam Dominum gloriae crucifixissent ⁹ sed sicut scriptum est quod oculus non
 vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit quae praeparavit Deus his qui diligunt illum
¹⁰ nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum Spiritus enim omnia scrutatur etiam profunda
 Dei ¹¹ quis enim scit hominum quae sint hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est ita et quae
 Dei sunt nemo cognovit nisi Spiritus Dei ¹² nos autem non spiritum mundi accepimus sed Spiritum
 qui ex Deo est ut sciamus quae a Deo donata sunt nobis ¹³ quae et loquimur non in doctis humanae
 sapientiae verbis sed in doctrina Spiritus spiritalibus spiritalia comparantes ¹⁴ animalis autem homo
 non percipit ea quae sunt Spiritus Dei stultitia est enim illi et non potest intellegere quia spiritaliter
 examinatur ¹⁵ spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur ¹⁶ quis enim cognovit
 sensum Domini qui instruat eum nos autem sensum Christi habemus

Chapter 3

¹ et ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritalibus sed quasi carnalibus tamquam parvulis
 in Christo ² lac vobis potum dedi non escam nondum enim poteratis sed ne nunc quidem potestis
 adhuc enim estis carnales ³ cum enim sit inter vos zelus et contentio nonne carnales estis et secundum
 hominem ambulatis ⁴ cum enim quis dicit ego quidem sum Pauli alius autem ego Apollo nonne
 homines estis quid igitur est Apollo quid vero Paulus ⁵ ministri eius cui credidistis et unicuique
 sicut Dominus dedit ⁶ ego plantavi Apollo rigavit sed Deus incrementum dedit ⁷ itaque neque qui
 plantat est aliquid neque qui rigat sed qui incrementum dat Deus ⁸ qui plantat autem et qui rigat
 unum sunt unusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem ⁹ Dei enim
 sumus adiutores Dei agricultura estis Dei aedificatio estis ¹⁰ secundum gratiam Dei quae data est
 mihi ut sapiens architectus fundamentum posui alius autem supraaedificat unusquisque autem videat
 quomodo supraaedificet ¹¹ fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id quod positum
 est qui est Christus Iesus ¹² si quis autem supraaedificat supra fundamentum hoc aurum argentum
 lapides pretiosos ligna faenum stipulam ¹³ uniuscuiusque opus manifestum erit dies enim declarabit
 quia in igne revelabitur et uniuscuiusque opus quale sit ignis probabit ¹⁴ si cuius opus manserit
 quod supraaedificavit mercedem accipiet ¹⁵ si cuius opus arserit detrimentum patietur ipse autem
 salvus erit sic tamen quasi per ignem ¹⁶ nescitis quia templum Dei estis et Spiritus Dei habitat in
 vobis ¹⁷ si quis autem templum Dei violaverit disperdet illum Deus templum enim Dei sanctum
 est quod estis vos ¹⁸ nemo se seducat si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo stultus
 fiat ut sit sapiens ¹⁹ sapientia enim huius mundi stultitia est apud Deum scriptum est enim
 comprehendam sapientes in astutia eorum ²⁰ et iterum Dominus novit cogitationes sapientium
 quoniam vanae sunt ²¹ itaque nemo gloriatur in hominibus omnia enim vestra sunt ²² sive Paulus
 sive Apollo sive Cephas sive mundus sive vita sive mors sive praesentia sive futura omnia enim
 vestra sunt ²³ vos autem Christi Christus autem Dei

Chapter 4

¹ sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei ² hic iam quaeritur
inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur ³ mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab
humano die sed neque me ipsum iudico ⁴ nihil enim mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus
sum qui autem iudicat me Dominus est ⁵ itaque nolite ante tempus iudicare quoadusque veniat
Dominus qui et inluminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium et tunc laus
erit unicuique a Deo ⁶ haec autem fratres transfiguravi in me et Apollo propter vos ut in nobis
discatis ne supra quam scriptum est unus adversus alterum infletur pro alio ⁷ quis enim te discernit
quid autem habes quod non accepisti si autem accepisti quid gloriaris quasi non acceperis ⁸ iam
saturati estis iam divites facti estis sine nobis regnastis et utinam regnaretis ut et nos vobiscum
regnaremus ⁹ puto enim Deus nos apostolos novissimos ostendit tamquam morti destinatos quia
spectaculum facti sumus mundo et angelis et hominibus ¹⁰ nos stulti propter Christum vos autem
prudentes in Christo nos infirmi vos autem fortes vos nobiles nos autem ignobiles ¹¹ usque in hanc
horam et esurimus et sitimus et nudi sumus et colaphis caedimur et instabiles sumus ¹² et laboramus
operantes manibus nostris maledicimur et benedicimus persecutionem patimur et sustinemus
¹³ blasphemamur et obsecramus tamquam purgamenta huius mundi facti sumus omnium peripsima
usque adhuc ¹⁴ non ut confundam vos haec scribo sed ut filios meos carissimos moneo ¹⁵ nam si
decem milia pedagogorum habeatis in Christo sed non multos patres nam in Christo Iesu per
evangelium ego vos genui ¹⁶ rogo ergo vos imitatores mei estote ¹⁷ ideo misi ad vos Timotheum
qui est filius meus carissimus et fidelis in Domino qui vos commonefaciat vias meas quae sunt in
Christo sicut ubique in omni ecclesia doceo ¹⁸ tamquam non venturus sim ad vos sic inflati sunt
quidam ¹⁹ veniam autem cito ad vos si Dominus voluerit et cognoscam non sermonem eorum qui
inflati sunt sed virtutem ²⁰ non enim in sermone est regnum Dei sed in virtute ²¹ quid vultis in
virga veniam ad vos an in caritate et spiritu mansuetudinis

Chapter 5

¹ omnino auditur inter vos fornicatio et talis fornicatio qualis nec inter gentes ita ut uxorem
² patris aliquis habeat et vos inflati estis et non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum
³ qui hoc opus fecit ego quidem absens corpore praesens autem spiritu iam iudicavi ut praesens
⁴ eum qui sic operatus est in nomine Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis et meo spiritu
⁵ cum virtute Domini Iesu tradere huiusmodi Satanae in interitum carnis ut spiritus salvus sit in
⁶ die Domini Iesu non bona gloriatio vestra nescitis quia modicum fermentum totam massam
⁷ corrumpit expurgate vetus fermentum ut sitis nova conspersio sicut estis azymi etenim pascha
⁸ nostrum immolatus est Christus itaque epulemur non in fermento veteri neque in fermento malitiae
⁹ et nequitiae sed in azymis sinceritatis et veritatis scripsi vobis in epistula ne commisceamini
¹⁰ fornicariis non utique fornicariis huius mundi aut avaris aut rapacibus aut idolis servientibus
¹¹ alioquin debueratis de hoc mundo exisse nunc autem scripsi vobis non commisceri si is qui
¹² frater nominatur est fornicator aut avarus aut idolis serviens aut maledicus aut ebriosus aut rapax
¹³ cum eiusmodi nec cibum sumere quid enim mihi de his qui foris sunt iudicare nonne de his qui
 intus sunt vos iudicatis nam eos qui foris sunt Deus iudicabit auferte malum ex vobis ipsis

Chapter 6

¹ audet aliquis vestrum habens negotium adversus alterum iudicari apud iniquos et non apud
² sanctos an nescitis quoniam sancti de mundo iudicabunt et si in vobis iudicabitur mundus indigni
³ estis qui de minimis iudicetis nescitis quoniam angelos iudicabimus quanto magis saecularia
⁴ saecularia igitur iudicia si habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia illos constituite ad
⁵ iudicandum ad verecundiam vestram dico sic non est inter vos sapiens quisquam qui possit iudicare
⁶ inter fratrem suum sed frater cum fratre iudicio contendit et hoc apud infideles iam quidem
⁷ omnino delictum est in vobis quod iudicia habetis inter vos quare non magis iniuriam accipitis
⁸ quare non magis fraudem patimini sed vos iniuriam facitis et fraudatis et hoc fratribus an nescitis
⁹ quia iniqui regnum Dei non possidebunt nolite errare neque fornicarii neque idolis servientes neque

¹⁰
 adulteri neque molles neque masculorum concubitores neque fures neque avari neque ebriosi
¹¹
 neque maledici neque rapaces regnum Dei possidebunt et haec quidam fuistis sed abluti estis
 sed sanctificati estis sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi et in Spiritu Dei nostri
¹²
 omnia mihi licent sed non omnia expediunt omnia mihi licent sed ego sub nullius redigar potestate
¹³
 esca ventri et venter escis Deus autem et hunc et haec destruet corpus autem non fornicationi
¹⁴
 sed Domino et Dominus corpori Deus vero et Dominum suscitavit et nos suscitabit per virtutem
¹⁵
 suam nescitis quoniam corpora vestra membra Christi sunt tollens ergo membra Christi faciam
¹⁶
 membra meretricis absit an nescitis quoniam qui adheret meretrici unum corpus efficitur erunt
¹⁷ ¹⁸
 enim inquit duo in carne una qui autem adheret Domino unus spiritus est fugite fornicationem
 omne peccatum quodcumque fecerit homo extra corpus est qui autem fornicatur in corpus suum
¹⁹
 peccat an nescitis quoniam membra vestra templum est Spiritus Sancti qui in vobis est quem
²⁰
 habetis a Deo et non estis vestri empti enim estis pretio magno glorificate et portate Deum in
 corpore vestro

Chapter 7

¹ ²
 de quibus autem scripsistis bonum est homini mulierem non tangere propter fornicationes
³
 autem unusquisque suam uxorem habeat et unaquaeque suum virum habeat uxori vir debitum
⁴
 reddat similiter autem et uxor viro mulier sui corporis potestatem non habet sed vir similiter autem
⁵
 et vir sui corporis potestatem non habet sed mulier nolite fraudare invicem nisi forte ex consensu
 ad tempus ut vacetis orationi et iterum revertimini in id ipsum ne temptet vos Satanas propter
⁶ ⁷
 incontinentiam vestram hoc autem dico secundum indulgentiam non secundum imperium volo
 autem omnes homines esse sicut me ipsum sed unusquisque proprium habet donum ex Deo alius
⁸
 quidem sic alius vero sic dico autem non nuptis et viduis bonum est illis si sic maneant sicut et
⁹ ¹⁰
 ego quod si non se continent nubant melius est enim nubere quam uri his autem qui matrimonio
¹¹
 iuncti sunt praecipio non ego sed Dominus uxorem a viro non discedere quod si discesserit
¹²
 manere innuptam aut viro suo reconciliari et vir uxorem ne dimittat nam ceteris ego dico non
 Dominus si quis frater uxorem habet infidelem et haec consentit habitare cum illo non dimittat

¹³
 illam et si qua mulier habet virum infidelem et hic consentit habitare cum illa non dimittat virum
¹⁴
 sanctificatus est enim vir infidelis in muliere fideli et sanctificata est mulier infidelis per virum
¹⁵
 fidelem alioquin filii vestri immundi essent nunc autem sancti sunt quod si infidelis discedit
 discedat non est enim servituti subiectus frater aut soror in eiusmodi in pace autem vocavit nos
¹⁶
 Deus unde enim scis mulier si virum salvum facies aut unde scis vir si mulierem salvam facies
¹⁷
 nisi unicuique sicut divisit Dominus unumquemque sicut vocavit Deus ita ambulet et sic in
¹⁸
 omnibus ecclesiis doceo circumcisis aliquis vocatus est non adducat praeputium in praeputio
¹⁹
 aliquis vocatus est non circumcidatur circumcisio nihil est et praeputium nihil est sed observatio
²⁰ ²¹
 mandatorum Dei unusquisque in qua vocatione vocatus est in ea permaneat servus vocatus
²²
 es non sit tibi curae sed et si potes liber fieri magis utere qui enim in Domino vocatus est servus
²³
 libertus est Domini similiter qui liber vocatus est servus est Christi pretio empti estis nolite fieri
²⁴ ²⁵
 servi hominum unusquisque in quo vocatus est fratres in hoc maneat apud Deum de virginibus
 autem praeceptum Domini non habeo consilium autem do tamquam misericordiam consecutus a
²⁶
 Domino ut sim fidelis existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem quoniam
²⁷
 bonum est homini sic esse alligatus es uxori noli quaerere solutionem solutus es ab uxore noli
²⁸
 quaerere uxorem si autem acceperis uxorem non peccasti et si nupserit virgo non peccavit
²⁹
 tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi ego autem vobis parco hoc itaque dico fratres
³⁰
 tempus breve est reliquum est ut qui habent uxores tamquam non habentes sint et qui flent
 tamquam non flentes et qui gaudent tamquam non gaudentes et qui emunt tamquam non possidentes
³¹ ³²
 et qui utuntur hoc mundo tamquam non utantur praeterit enim figura huius mundi volo autem
 vos sine sollicitudine esse qui sine uxore est sollicitus est quae Domini sunt quomodo placeat Deo
³³
 qui autem cum uxore est sollicitus est quae sunt mundi quomodo placeat uxori et divisus est
³⁴
 et mulier innupta et virgo cogitat quae Domini sunt ut sit sancta et corpore et spiritu quae autem
³⁵
 nupta est cogitat quae sunt mundi quomodo placeat viro porro hoc ad utilitatem vestram dico
 non ut laqueum vobis iniciam sed ad id quod honestum est et quod facultatem praebeat sine
³⁶
 impedimento Dominum observandi si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua
³⁷
 quod sit superadulta et ita oportet fieri quod vult faciat non peccat nubat nam qui statuit in corde

suo firmus non habens necessitatem potestatem autem habet suae voluntatis et hoc iudicavit in corde suo servare virginem suam bene facit ³⁸ igitur et qui matrimonio iungit virginem suam bene facit et qui non iungit melius facit ³⁹ mulier alligata est quanto tempore vir eius vivit quod si dormierit vir eius liberata est cui vult nubat tantum in Domino ⁴⁰ beatior autem erit si sic permanserit secundum meum consilium puto autem quod et ego Spiritum Dei habeo

Chapter 8

¹ de his autem quae idolis sacrificantur scimus quia omnes scientiam habemus scientia inflat caritas vero aedificat ² si quis se existimat scire aliquid nondum cognovit quemadmodum oporteat eum scire ³ si quis autem diligit Deum hic cognitus est ab eo ⁴ de escis autem quae idolis immolantur scimus quia nihil est idolum in mundo et quod nullus Deus nisi unus ⁵ nam et si sunt qui dicantur dii sive in caelo sive in terra siquidem sunt dii multi et domini multi ⁶ nobis tamen unus Deus Pater ex quo omnia et nos in illum et unus Dominus Iesus Christus per quem omnia et nos per ipsum ⁷ sed non in omnibus est scientia quidam autem conscientia usque nunc idoli quasi idolythum manducant et conscientia ipsorum cum sit infirma polluitur ⁸ esca autem nos non commendat Deo neque si non manducaverimus deficiemus neque si manducaverimus abundabimus ⁹ videte autem ne forte haec licentia vestra offendiculum fiat infirmibus ¹⁰ si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolio recubentem nonne conscientia eius cum sit infirma aedificabitur ad manducandum idolytha ¹¹ et peribit infirmus in tua scientia frater propter quem Christus mortuus est ¹² sic autem peccantes in fratres et percutientes conscientiam eorum infirmam in Christo peccatis ¹³ quapropter si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnem in aeternum ne fratrem meum scandalizem

Chapter 9

¹ non sum liber non sum apostolus nonne Iesum Dominum nostrum vidi non opus meum vos estis in Domino ² si aliis non sum apostolus sed tamen vobis sum nam signaculum apostolatus mei

vos estis in Domino ³ mea defensio apud eos qui me interrogant haec est ⁴ numquid non habemus
 potestatem manducandi et bibendi ⁵ numquid non habemus potestatem sororem mulierem
 circumducendi sicut et ceteri apostoli et fratres Domini et Cephas ⁶ aut solus ego et Barnabas non
 habemus potestatem hoc operandi ⁷ quis militat suis stipendiis umquam quis plantat vineam et
 fructum eius non edit quis pascit gregem et de lacte gregis non manducat ⁸ numquid secundum
 hominem haec dico an et lex haec non dicit ⁹ scriptum est enim in lege Mosi non alligabis os bovi
 trituranti numquid de bubus cura est Deo ¹⁰ an propter nos utique dicit nam propter nos scripta
 sunt quoniam debet in spe qui arat arare et qui triturat in spe fructus percipiendi ¹¹ si nos vobis
 spiritalia seminavimus magnum est si nos carnalia vestra metamus ¹² si alii potestatis vestrae
 participes sunt non potius nos sed non usi sumus hac potestate sed omnia sustinemus ne quod
 offendiculum demus evangelio Christi ¹³ nescitis quoniam qui in sacrario operantur quae de sacrario
 sunt edunt qui altario deserviunt cum altario participantur ¹⁴ ita et Dominus ordinavit his qui
 evangelium adnuntiant de evangelio vivere ¹⁵ ego autem nullo horum usus sum non scripsi autem
 haec ut ita fiant in me bonum est enim mihi magis mori quam ut gloriam meam quis evacuet ¹⁶ nam
 si evangelizavero non est mihi gloria necessitas enim mihi incumbit vae enim mihi est si non
 evangelizavero ¹⁷ si enim volens hoc ago mercedem habeo si autem invitus dispensatio mihi credita
 est ¹⁸ quae est ergo merces mea ut evangelium praedicans sine sumptu ponam evangelium ut non
 abutar potestate mea in evangelio ¹⁹ nam cum liber essem ex omnibus omnium me servum feci ut
 plures lucri facerem ²⁰ et factus sum Iudaeis tamquam Iudaeus ut Iudaeos lucrarer ²¹ his qui sub
 lege sunt quasi sub lege essem cum ipse non essem sub lege ut eos qui sub lege erant lucri facerem
 his qui sine lege erant tamquam sine lege essem cum sine lege Dei non essem sed in lege essem
 Christi ut lucri facerem eos qui sine lege erant ²² factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucri
 facerem omnibus omnia factus sum ut omnes facerem salvos ²³ omnia autem facio propter
 evangelium ut particeps eius efficiar ²⁴ nescitis quod hii qui in stadio currunt omnes quidem currunt
 sed unus accipit bravium sic currite ut comprehendatis ²⁵ omnis autem qui in agone contendit ab
 omnibus se abstinet et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant nos autem incorruptam ²⁶ ego

igitur sic curro non quasi in incertum sic pugno non quasi aerem verberans ²⁷ sed castigo corpus meum et in servitatem redigo ne forte cum aliis praedicaverim ipse reprobus efficiar

Chapter 10

¹ nolo enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt et omnes mare transierunt ² et omnes in Mose baptizati sunt in nube et in mari ³ et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt ⁴ et omnes eundem potum spiritalem biberunt bibebant autem de spiritali consequenti eos petra petra autem erat Christus ⁵ sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo nam prostrati sunt in deserto ⁶ haec autem in figura facta sunt nostri ut non simus concupiscentes malorum sicut et illi concupierunt ⁷ neque idolorum cultores efficiamini sicut quidam ex ipsis quemadmodum scriptum est sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere ⁸ neque fornicemur sicut quidam ex ipsis fornicati sunt et ceciderunt una die viginti tria milia ⁹ neque temptemus Christum sicut quidam eorum temptaverunt et a serpentibus perierunt ¹⁰ neque murmuraveritis sicut quidam eorum murmuraverunt et perierunt ab exterminatore ¹¹ haec autem omnia in figura contingebant illis scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines saeculorum devenerunt ¹² itaque qui se existimat stare videat ne cadat ¹³ temptatio vos non adprehendat nisi humana fidelis autem Deus qui non patietur vos temptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione etiam proventum ut possitis sustinere ¹⁴ propter quod carissimi mihi fugite ab idolorum cultura ¹⁵ ut prudentibus loquor vos iudicate quod dico ¹⁶ calicem benedictionis cui benedicimus nonne communicatio sanguinis Christi est et panis quem frangimus nonne participatio corporis Domini est ¹⁷ quoniam unus panis unum corpus multi sumus omnes quidem de uno pane participamus ¹⁸ videte Israhel secundum carnem nonne qui edunt hostias participes sunt altaris ¹⁹ quid ergo dico quod idolis immolatum sit aliquid aut quod idolum sit aliquid ²⁰ sed quae immolant gentes daemioniis immolant et non Deo nolo autem vos socios fieri daemoniorum non potestis calicem Domini bibere et calicem daemoniorum ²¹ non potestis mensae Domini participes esse et mensae daemoniorum ²² an

aemulamur Dominum numquid fortiores illo sumus omnia licent sed non omnia expediunt ²³ omnia
 licent sed non omnia aedificant ²⁴ nemo quod suum est quaerat sed quod alterius ²⁵ omne quod
 in macello venit manducate nihil interrogantes propter conscientiam ²⁶ Domini est terra et plenitudo
 eius ²⁷ si quis vocat vos infidelium et vultis ire omne quod vobis adponitur manducate nihil
 interrogantes propter conscientiam ²⁸ si quis autem dixerit hoc immolaticium est idolis nolite
 manducare propter illum qui indicavit et propter conscientiam ²⁹ conscientiam autem dico non
 tuam sed alterius ut quid enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia ³⁰ si ego cum gratia
 participo quid blasphemor pro eo quod gratias ago ³¹ sive ergo manducatis sive bibitis vel aliud
 quid facitis omnia in gloriam Dei facite ³² sine offensione estote Iudaeis et gentilibus et ecclesiae
 Dei ³³ sicut et ego per omnia omnibus placeo non quaerens quod mihi utile est sed quod multis ut
 salvi fiant

Chapter 11

¹ imitatores mei estote sicut et ego Christi ² laudo autem vos fratres quod omnia mei memores
 estis et sicut tradidi vobis praecepta mea tenetis ³ volo autem vos scire quod omnis viri caput
 Christus est caput autem mulieris vir caput vero Christi Deus ⁴ omnis vir orans aut prophetans
 velato capite deturpat caput suum ⁵ omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite
 deturpat caput suum unum est enim atque si decalvetur ⁶ nam si non velatur mulier et tondeatur si
 vero turpe est mulieri tonderi aut decalvari velet caput suum ⁷ vir quidem non debet velare caput
 quoniam imago et gloria est Dei mulier autem gloria viri est ⁸ non enim vir ex muliere est sed
 mulier ex viro ⁹ etenim non est creatus vir propter mulierem sed mulier propter virum ¹⁰ ideo debet
 mulier potestatem habere supra caput propter angelos ¹¹ verumtamen neque vir sine muliere neque
 mulier sine viro in Domino ¹² nam sicut mulier de viro ita et vir per mulierem omnia autem ex
 Deo ¹³ vos ipsi iudicate decet mulierem non velatam orare Deum ¹⁴ nec ipsa natura docet vos
 quod vir quidem si comam nutriat ignominia est illi ¹⁵ mulier vero si comam nutriat gloria est illi

quoniam capilli pro velamine ei dati sunt ¹⁶ si quis autem videtur contentiosus esse nos talem
 consuetudinem non habemus neque ecclesiae Dei ¹⁷ hoc autem praecipio non laudans quod non
 in melius sed in deterius convenitis ¹⁸ primum quidem convenientibus vobis in ecclesia audio
 scissuras esse et ex parte credo ¹⁹ nam oportet et hereses esse ut et qui probati sunt manifesti fiant
 in vobis ²⁰ convenientibus ergo vobis in unum iam non est dominicam cenam manducare
²¹ unusquisque enim suam cenam praesumit ad manducandum et alius quidem esurit alius autem
 ebrius est ²² numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum aut ecclesiam Dei
 contemnitis et confunditis eos qui non habent quid dicam vobis laudo vos in hoc non laudo ²³ ego
 enim accepi a Domino quod et tradidi vobis quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur accepit
 panem ²⁴ et gratias agens fregit et dixit hoc est corpus meum pro vobis hoc facite in meam
 commemorationem ²⁵ similiter et calicem postquam cenavit dicens hic calix novum testamentum
 est in meo sanguine hoc facite quotienscumque bibetis in meam commemorationem
²⁶ quotienscumque enim manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem Domini adnuntiatis
 donec veniat ²⁷ itaque quicumque manducaverit panem vel biberit calicem Domini indigne reus
 erit corporis et sanguinis Domini ²⁸ probet autem se ipsum homo et sic de pane illo edat et de calice
 bibat ²⁹ qui enim manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit non diiudicans corpus
³⁰ ideo inter vos multi infirmes et inbecilles et dormiunt multi ³¹ quod si nosmet ipsos diiudicaremus
 non utique iudicaremur ³² dum iudicamur autem a Domino corripimur ut non cum hoc mundo
 damnemur ³³ itaque fratres mei cum convenitis ad manducandum invicem expectate ³⁴ si quis
 esurit domi manducet ut non in iudicium conveniatis cetera autem cum venero disponam

Chapter 12

¹ de spiritualibus autem nolo vos ignorare fratres ² scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra
 muta prout ducebamini euntes ³ ideo notum vobis facio quod nemo in Spiritu Dei loquens dicit
 anathema Iesu et nemo potest dicere Dominus Iesus nisi in Spiritu Sancto ⁴ divisiones vero gratiarum

sunt idem autem Spiritus ⁵ et divisiones ministracionum sunt idem autem Dominus ⁶ et divisiones
 operationum sunt idem vero Deus qui operatur omnia in omnibus ⁷ unicuique autem datur
 manifestatio Spiritus ad utilitatem ⁸ alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae alii autem
 sermo scientiae secundum eundem Spiritum ⁹ alteri fides in eodem Spiritu alii gratia sanitatum in
 uno Spiritu ¹⁰ alii operatio virtutum alii prophetatio alii discretio spirituum alii genera linguarum
 alii interpretatio sermonum ¹¹ haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus dividens singulis
 prout vult ¹² sicut enim corpus unum est et membra habet multa omnia autem membra corporis
 cum sint multa unum corpus sunt ita et Christus ¹³ etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus
 baptizati sumus sive Iudaei sive gentiles sive servi sive liberi et omnes unum Spiritum potati sumus
¹⁴ nam et corpus non est unum membrum sed multa ¹⁵ si dixerit pes quoniam non sum manus non
 sum de corpore non ideo non est de corpore ¹⁶ et si dixerit auris quia non sum oculus non sum de
 corpore non ideo non est de corpore ¹⁷ si totum corpus oculus ubi auditus si totum auditus ubi
 odoratus ¹⁸ nunc autem posuit Deus membra unumquodque eorum in corpore sicut voluit ¹⁹ quod
 si essent omnia unum membrum ubi corpus ²⁰ nunc autem multa quidem membra unum autem
 corpus ²¹ non potest dicere oculus manui opera tua non indigeo aut iterum caput pedibus non estis
 mihi necessarii ²² sed multo magis quae videntur membra corporis infirmiora esse necessaria
 sunt ²³ et quae putamus ignobiliora membra esse corporis his honorem abundantiorum circumdamus
 et quae inhonesta sunt nostra abundantiorum honestatem habent ²⁴ honesta autem nostra nullius
 egent sed Deus temperavit corpus ei cui deerat abundantiorum tribuendo honorem ²⁵ ut non sit
 scisma in corpore sed id ipsum pro invicem sollicita sint membra ²⁶ et si quid patitur unum
 membrum conpatiuntur omnia membra sive gloriatur unum membrum congaudent omnia membra
²⁷ vos autem estis corpus Christi et membra de membro ²⁸ et quosdam quidem posuit Deus in
 ecclesia primum apostolos secundo prophetas tertio doctores deinde virtutes exin gratias curacionum
 opitulationes gubernationes genera linguarum ²⁹ numquid omnes apostoli numquid omnes prophetae
 numquid omnes doctores ³⁰ numquid omnes virtutes numquid omnes gratiam habent curacionum
 numquid omnes linguis loquuntur numquid omnes interpretantur ³¹ aemulamini autem charismata
 maiora et adhuc excellentiorum viam vobis demonstro

Chapter 13

¹ si linguis hominum loquar et angelorum caritatem autem non habeam factus sum velut aes
sonans aut cymbalum tinniens ² et si habuero prophetiam et noverim mysteria omnia et omnem
scientiam et habuero omnem fidem ita ut montes transferam caritatem autem non habuero nihil
sum ³ et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas et si tradidero corpus meum ut
ardeam caritatem autem non habuero nihil mihi prodest ⁴ caritas patiens est benigna est caritas non
aemulatur non agit perperam non inflatur ⁵ non est ambitiosa non quaerit quae sua sunt non irritatur
non cogitat malum ⁶ non gaudet super iniquitatem congaudet autem veritati ⁷ omnia suffert omnia
credit omnia sperat omnia sustinet ⁸ caritas numquam excidit sive prophetiae evacuabuntur sive
linguae cessabunt sive scientia destruetur ⁹ ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetamus
¹⁰ cum autem venerit quod perfectum est evacuabitur quod ex parte est ¹¹ cum essem parvulus
loquebar ut parvulus sapiebam ut parvulus cogitabam ut parvulus quando factus sum vir evacuavi
quae erant parvuli ¹² videmus nunc per speculum in enigmate tunc autem facie ad faciem nunc
cognosco ex parte tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum ¹³ nunc autem manet fides spes
caritas tria haec maior autem his est caritas

Chapter 14

¹ sectamini caritatem aemulamini spiritalia magis autem ut prophetetis ² qui enim loquitur
lingua non hominibus loquitur sed Deo nemo enim audit Spiritu autem loquitur mysteria ³ nam
qui prophetat hominibus loquitur aedificationem et exhortationem et consolationes ⁴ qui loquitur
lingua semet ipsum aedificat qui autem prophetat ecclesiam aedificat ⁵ volo autem omnes vos loqui
linguis magis autem prophetare nam maior est qui prophetat quam qui loquitur linguis nisi si forte
ut interpretetur ut ecclesia aedificationem accipiat ⁶ nunc autem fratres si venero ad vos linguis
loquens quid vobis prodero nisi si vobis loquar aut in revelatione aut scientia aut prophetia aut in
doctrina ⁷ tamen quae sine anima sunt vocem dantia sive tibia sive cithara nisi distinctionem
sonituum dederint quomodo scietur quod canitur aut quod citharizatur ⁸ etenim si incertam vocem

det tuba quis parabit se ad bellum ⁹ ita et vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis
 quomodo scietur id quod dicitur eritis enim in aera loquentes ¹⁰ tam multa ut puta genera linguarum
 sunt in mundo et nihil sine voce est ¹¹ si ergo nesciero virtutem vocis ero ei cui loquor barbarus
 et qui loquitur mihi barbarus ¹² sic et vos quoniam aemulatores estis spirituum ad aedificationem
 ecclesiae quaerite ut abundetis ¹³ et ideo qui loquitur lingua oret ut interpretetur ¹⁴ nam si orem
 lingua spiritus meus orat mens autem mea sine fructu est ¹⁵ quid ergo est orabo spiritu orabo et
 mente psallam spiritu psallam et mente ¹⁶ ceterum si benedixeris spiritu qui supplet locum idiotae
 quomodo dicet amen super tuam benedictionem quoniam quid dicas nescit ¹⁷ nam tu quidem bene
 gratias agis sed alter non aedificatur ¹⁸ gratias ago Deo quod omnium vestrum lingua loquor ¹⁹ sed
 in ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui ut et alios instruam quam decem milia verborum
 in lingua ²⁰ fratres nolite pueri effici sensibus sed malitia parvuli estote sensibus autem perfecti
 estote ²¹ in lege scriptum est quoniam in aliis linguis et labiis aliis loquar populo huic et nec sic
 exaudient me dicit Dominus ²² itaque linguae in signum sunt non fidelibus sed infidelibus propheta
 autem non infidelibus sed fidelibus ²³ si ergo conveniat universa ecclesia in unum et omnes linguis
 loquantur intrent autem idiotae aut infideles nonne dicent quod insanitis ²⁴ si autem omnes
 prophetent intret autem quis infidelis vel idiota convincitur ab omnibus diiudicatur ab omnibus
²⁵ occulta cordis eius manifesta fiunt et ita cadens in faciem adorabit Deum pronuntians quod vere
 Deus in vobis est ²⁶ quid ergo est fratres cum convenitis unusquisque vestrum psalmum habet
 doctrinam habet apocalypsin habet linguam habet interpretationem habet omnia ad aedificationem
 fiant ²⁷ sive lingua quis loquitur secundum duos aut ut multum tres et per partes et unus interpretetur
²⁸ si autem non fuerit interpres taceat in ecclesia sibi autem loquatur et Deo ²⁹ prophetae duo aut
 tres dicant et ceteri diiudicent ³⁰ quod si alii revelatum fuerit sedenti prior taceat ³¹ potestis enim
 omnes per singulos prophetare ut omnes discant et omnes exhortentur ³² et spiritus prophetarum
 prophetis subiecti sunt ³³ non enim est dissensionis Deus sed pacis sicut in omnibus ecclesiis
 sanctorum ³⁴ mulieres in ecclesiis taceant non enim permittitur eis loqui sed subditas esse sicut et
 lex dicit ³⁵ si quid autem volunt discere domi viros suos interrogent turpe est enim mulieri loqui

in ecclesia³⁶ an a vobis verbum Dei processit aut in vos solos pervenit³⁷ si quis videtur propheta
 esse aut spiritalis cognoscat quae scribo vobis quia Domini sunt mandata³⁸ si quis autem ignorat
 ignorabitur³⁹ itaque fratres aemulamini prophetare et loqui linguis nolite prohibere⁴⁰ omnia
 autem honeste et secundum ordinem fiant

Chapter 15

¹ notum autem vobis facio fratres evangelium quod praedicavi vobis quod et accepistis in quo
 et statis² per quod et salvamini qua ratione praedicaverim vobis si tenetis nisi si frustra credidistis
³ tradidi enim vobis in primis quod et accepi quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris
 secundum scripturas⁴ et quia sepultus est et quia resurrexit tertia die secundum scripturas⁵ et quia
 visus est Cephae et post haec undecim⁶ deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul ex
 quibus multi manent usque adhuc quidam autem dormierunt⁷ deinde visus est Iacobo deinde
 apostolis omnibus⁸ novissime autem omnium tamquam abortivo visus est et mihi⁹ ego enim sum
 minimus apostolorum qui non sum dignus vocari apostolus quoniam persecutus sum ecclesiam Dei
¹⁰ gratia autem Dei sum id quod sum et gratia eius in me vacua non fuit sed abundantius illis omnibus
 laboravi non ego autem sed gratia Dei mecum¹¹ sive enim ego sive illi sic praedicamus et sic
 credidistis¹² si autem Christus praedicatur quod resurrexit a mortuis quomodo quidam dicunt in
 vobis quoniam resurrectio mortuorum non est¹³ si autem resurrectio mortuorum non est neque
 Christus resurrexit¹⁴ si autem Christus non resurrexit inanis est ergo praedicatio nostra inanis est
 et fides vestra¹⁵ invenimur autem et falsi testes Dei quoniam testimonium diximus adversus Deum
 quod suscitaverit Christum quem non suscitavit si mortui non resurgunt¹⁶ nam si mortui non
 resurgunt neque Christus resurrexit¹⁷ quod si Christus non resurrexit vana est fides vestra adhuc
 enim estis in peccatis vestris¹⁸ ergo et qui dormierunt in Christo perierunt¹⁹ si in hac vita tantum
 in Christo sperantes sumus miserabiliores sumus omnibus hominibus²⁰ nunc autem Christus
 resurrexit a mortuis primitiae dormientium²¹ quoniam enim per hominem mors et per hominem

22
 resurrectio mortuorum et sicut in Adam omnes moriuntur ita et in Christo omnes vivificabuntur
 23
 unusquisque autem in suo ordine primitiae Christus deinde hii qui sunt Christi in adventu eius
 24
 deinde finis cum tradiderit regnum Deo et Patri cum evacuaverit omnem principatum et potestatem
 25
 et virtutem oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius
 26
 novissima autem inimica destruetur mors omnia enim subiecit sub pedibus eius cum autem dicat
 27
 omnia subiecta sunt sine dubio praeter eum qui subiecit ei omnia cum autem subiecta fuerint
 28
 illi omnia tunc ipse Filius subiectus erit illi qui sibi subiecit omnia ut sit Deus omnia in omnibus
 29
 alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis si omnino mortui non resurgunt ut quid et
 30
 baptizantur pro illis ut quid et nos periclitamur omni hora 31
 32
 cotidie morior per vestram gloriam
 33
 fratres quam habeo in Christo Iesu Domino nostro si secundum hominem ad bestias pugnavi
 Ephesi quid mihi prodest si mortui non resurgunt manducemus et bibamus cras enim moriemur
 34
 nolite seduci corrumpunt mores bonos conloquia mala evigilate iuste et nolite peccare
 35
 ignorantiam enim Dei quidam habent ad reverentiam vobis loquor sed dicet aliquis quomodo
 36
 resurgunt mortui quali autem corpore veniunt insipiens tu quod seminas non vivificatur nisi
 37
 prius moriatur et quod seminas non corpus quod futurum est seminas sed nudum granum ut puta
 38
 tritici aut alicuius ceterorum Deus autem dat illi corpus sicut voluit et unicuique seminum
 39
 proprium corpus non omnis caro eadem caro sed alia hominum alia pecorum alia caro volucrum
 40
 alia autem piscium et corpora caelestia et corpora terrestria sed alia quidem caelestium gloria
 41
 alia autem terrestrium alia claritas solis alia claritas lunae et alia claritas stellarum stella enim
 42
 ab stella differt in claritate sic et resurrectio mortuorum seminatur in corruptione surgit in
 43
 incorruptione seminatur in ignobilitate surgit in gloria seminatur in infirmitate surgit in virtute
 44
 seminatur corpus animale surgit corpus spiritale si est corpus animale est et spiritale sic et scriptum
 45
 est factus est primus homo Adam in animam viventem novissimus Adam in spiritum vivificantem
 46
 sed non prius quod spiritale est sed quod animale est deinde quod spiritale 47
 48
 primus homo de
 terra terrenus secundus homo de caelo caelestis qualis terrenus tales et terreni et qualis caelestis
 49
 tales et caelestes igitur sicut portavimus imaginem terreni portemus et imaginem caelestis 50
 hoc

autem dico fratres quoniam caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt neque corruptio
 incorruptelam possidebit⁵¹ ecce mysterium vobis dico omnes quidem resurgemus sed non omnes
 inmutabimur⁵² in momento in ictu oculi in novissima tuba canet enim et mortui resurgent incorrupti
 et nos inmutabimur⁵³ oportet enim corruptibile hoc induere incorruptelam et mortale hoc induere
 immortalitatem⁵⁴ cum autem mortale hoc induerit immortalitatem tunc fiet sermo qui scriptus est
 absorta est mors in victoria⁵⁵ ubi est mors victoria tua ubi est mors stimulus tuus⁵⁶ stimulus
 autem mortis peccatum est virtus vero peccati lex⁵⁷ Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam
 per Dominum nostrum Iesum Christum⁵⁸ itaque fratres mei dilecti stabiles estote et immobiles
 abundantes in opere Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino

Chapter 16

¹ de collectis autem quae fiunt in sanctos sicut ordinavi ecclesiis Galatiae ita et vos facite² per
 unam sabbati unusquisque vestrum apud se ponat recondens quod ei beneplacuerit ut non cum
 venero tunc collectae fiant³ cum autem praesens fuero quos probaveritis per epistulas hos mittam
 perferre gratiam vestram in Hierusalem⁴ quod si dignum fuerit ut et ego eam mecum ibunt⁵ veniam
 autem ad vos cum Macedoniam pertransiero nam Macedoniam pertransibo⁶ apud vos autem forsitan
 manebo vel etiam hiemabo ut vos me deducatis quocumque iero⁷ nolo enim vos modo in transitu
 videre spero enim me aliquantum temporis manere apud vos si Dominus permiserit⁸ permanebo
 autem Ephesi usque ad pentecosten⁹ ostium enim mihi apertum est magnum et evidens et adversarii
 multi¹⁰ si autem venerit Timotheus videte ut sine timore sit apud vos opus enim Domini operatur
 sicut et ego¹¹ ne quis ergo illum spernat deducite autem illum in pace ut veniat ad me expecto
 enim illum cum fratribus¹² de Apollo autem fratre multum rogavi eum ut veniret ad vos cum
 fratribus et utique non fuit voluntas ut nunc veniret veniet autem cum ei vacuum fuerit¹³ vigilate
 state in fide viriliter agite et confortamini¹⁴ omnia vestra in caritate fiant¹⁵ obsecro autem vos
 fratres nostis domum Stephanae et Fortunati quoniam sunt primitiae Achaiae et in ministerium
 sanctorum ordinauerunt se ipsos¹⁶ ut et vos subditi sitis eiusmodi et omni cooperanti et laboranti

17 gaudeo autem in praesentia Stephanae et Fortunati et Achaici quoniam id quod vobis deerat ipsi
 18 suppleverunt refecerunt enim et meum spiritum et vestrum cognoscite ergo qui eiusmodi sunt
 19 salutant vos ecclesiae Asiae salutant vos in Domino multum Aquila et Prisca cum domestica sua
 20 ecclesia salutant vos fratres omnes salutate invicem in osculo sancto 21 salutatio mea manu
 22 Pauli si quis non amat Dominum Iesum Christum sit anathema maranatha 23 gratia Domini Iesu
 vobiscum

2 Corinthians

Chapter 1

1 Paulus apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei et Timotheus frater ecclesiae Dei quae est
 Corinthi cum sanctis omnibus qui sunt in universa Achaia 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
 et Domino Iesu Christo 3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi Pater misericordiarum
 et Deus totius consolationis 4 qui consolatur nos in omni tribulatione nostra ut possimus et ipsi
 consolari eos qui in omni pressura sunt per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo 5 quoniam
 sicut abundant passiones Christi in nobis ita et per Christum abundat consolatio nostra 6 sive autem
 tribulamur pro vestra exhortatione et salute sive exhortamur pro vestra exhortatione quae operatur
 in tolerantia earundem passionum quas et nos patimur 7 et spes nostra firma pro vobis scientes
 quoniam sicut socii passionum estis sic eritis et consolationis 8 non enim volumus ignorare vos
 fratres de tribulatione nostra quae facta est in Asia quoniam supra modum gravati sumus supra
 virtutem ita ut taederet nos etiam vivere 9 sed ipsi in nobis ipsis responsum mortis habuimus ut
 non simus fidentes in nobis sed in Deo qui suscitavit mortuos 10 qui de tantis periculis eripuit nos et
 eruet in quem speramus quoniam et adhuc eripiet 11 adiuvantibus et vobis in oratione pro nobis ut
 ex multis personis eius quae in nobis est donationis per multos gratiae agantur pro nobis 12 nam
 gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae quod in simplicitate et sinceritate Dei et
 non in sapientia carnali sed in gratia Dei conversati sumus in mundo abundantius autem ad vos
 13 non enim alia scribimus vobis quam quae legistis et cognoscitis spero autem quod usque in finem

cognoscetis ¹⁴ sicut et cognovistis nos ex parte quia gloria vestra sumus sicut et vos nostra in die
 Domini nostri Iesu Christi ¹⁵ et hac confidentia volui prius venire ad vos ut secundam gratiam
 haberetis ¹⁶ et per vos transire in Macedoniam et iterum a Macedonia venire ad vos et a vobis
 deduci in Iudaeam ¹⁷ cum hoc ergo voluissem numquid levitate usus sum aut quae cogito secundum
 carnem cogito ut sit apud me est et non ¹⁸ fidelis autem Deus quia sermo noster qui fit apud vos
 non est in illo est et non ¹⁹ Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est per
 me et Silvanum et Timotheum non fuit est et non sed est in illo fuit ²⁰ quotquot enim promissiones
 Dei sunt in illo est ideo et per ipsum amen Deo ad gloriam nostram ²¹ qui autem confirmat nos
 vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus ²² et qui signavit nos et dedit pignus Spiritus in cordibus
 nostris ²³ ego autem testem Deum invoco in animam meam quod parcens vobis non veni ultra
 Corinthum ²⁴ non quia dominamur fidei vestrae sed adiutores sumus gaudii vestri nam fide stetistis

Chapter 2

¹ statui autem hoc ipse apud me ne iterum in tristitia venirem ad vos ² si enim ego contristo vos
 et quis est qui me laetificet nisi qui contristatur ex me ³ et hoc ipsum scripsi ut non cum venero
 tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnibus vobis quia
 meum gaudium omnium vestrum est ⁴ nam ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis
 per multas lacrimas non ut contristemini sed ut sciatis quam caritatem habeo abundantius in vobis
⁵ si quis autem contristavit non me contristavit sed ex parte ut non onerem omnes vos ⁶ sufficit illi
 qui eiusmodi est obiurgatio haec quae fit a pluribus ⁷ ita ut e contra magis donetis et consolemini
 ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est ⁸ propter quod obsecro vos ut confirmetis
 in illum caritatem ⁹ ideo enim et scripsi ut cognoscam experimentum vestrum an in omnibus
 oboedientes sitis ¹⁰ cui autem aliquid donatis et ego nam et ego quod donavi si quid donavi propter
 vos in persona Christi ¹¹ ut non circumveniamur a Satana non enim ignoramus cogitationes eius
¹² cum venissem autem Troadem propter evangelium Christi et ostium mihi apertum esset in Domino

13 non habui requiem spiritui meo eo quod non invenerim Titum fratrem meum sed valefaciens eis
 profectus sum in Macedoniam ¹⁴ Deo autem gratias qui semper triumphat nos in Christo Iesu et
 odorem notitiae suae manifestat per nos in omni loco ¹⁵ quia Christi bonus odor sumus Deo in his
 qui salvi fiunt et in his qui pereunt ¹⁶ aliis quidem odor mortis in mortem aliis autem odor vitae in
 vitam et ad haec quis tam idoneus ¹⁷ non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei sed
 ex sinceritate sed sicut ex Deo coram Deo in Christo loquimur

Chapter 3

¹ incipimus iterum nosmet ipsos commendare aut numquid egemus sicut quidam commendaticiiis
 epistulis ad vos aut ex vobis ² epistula nostra vos estis scripta in cordibus nostris quae scitur et
 legitur ab omnibus hominibus ³ manifestati quoniam epistula estis Christi ministrata a nobis et
 scripta non atramento sed Spiritu Dei vivi non in tabulis lapideis sed in tabulis cordis carnalibus
⁴ fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum ⁵ non quod sufficientes simus cogitare
 aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex Deo est ⁶ qui et idoneos nos fecit ministros
 novi testamenti non litterae sed Spiritus littera enim occidit Spiritus autem vivificat ⁷ quod si
 ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria ita ut non possent intendere filii Israhel
 in faciem Mosi propter gloriam vultus eius quae evacuatur ⁸ quomodo non magis ministratio Spiritus
 erit in gloria ⁹ nam si ministratio damnationis gloria est multo magis abundat ministerium iustitiae
 in gloria ¹⁰ nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte propter excellentem gloriam ¹¹ si
 enim quod evacuatur per gloriam est multo magis quod manet in gloria est ¹² habentes igitur talem
 spem multa fiducia utimur ¹³ et non sicut Moses ponebat velamen super faciem suam ut non
 intenderent filii Israhel in faciem eius quod evacuatur ¹⁴ sed obtusi sunt sensus eorum usque in
 hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non revelatum quoniam
 in Christo evacuatur ¹⁵ sed usque in hodiernum diem cum legitur Moses velamen est positum super
 cor eorum ¹⁶ cum autem conversus fuerit ad Deum aufertur velamen ¹⁷ Dominus autem Spiritus

est ubi autem Spiritus Domini ibi libertas ¹⁸ nos vero omnes revelata facie gloriam Domini
speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem tamquam a Domini Spiritu

Chapter 4

¹ ideo habentes hanc ministrationem iuxta quod misericordiam consecuti sumus non deficimus
² sed abdicamus occulta dedecoris non ambulantes in astutia neque adulterantes verbum Dei sed in
manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo
³ quod si etiam opertum est evangelium nostrum in his qui pereunt est opertum ⁴ in quibus deus
huius saeculi excaecavit mentes infidelium ut non fulgeat inluminatio evangelii gloriae Christi qui
est imago Dei ⁵ non enim nosmet ipsos praedicamus sed Iesum Christum Dominum nos autem
servos vestros per Iesum ⁶ quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere qui inluxit in
cordibus nostris ad inluminacionem scientiae claritatis Dei in facie Christi Iesu ⁷ habemus autem
thesaurum istum in vasis fictilibus ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis ⁸ in omnibus
tribulationem patimur sed non angustiamur a poriamur sed non destituimur ⁹ persecutionem patimur
sed non derelinquimur deicimur sed non perimus ¹⁰ semper mortificationem Iesu in corpore nostro
circumferentes ut et vita Iesu in corporibus nostris manifestetur ¹¹ semper enim nos qui vivimus
in mortem tradimur propter Iesum ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali ¹² ergo mors
in nobis operatur vita autem in vobis ¹³ habentes autem eundem spiritum fidei sicut scriptum est
credidi propter quod locutus sum et nos credimus propter quod et loquimur ¹⁴ scientes quoniam
qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu suscitabit et constituet vobiscum ¹⁵ omnia enim propter vos
ut gratia abundans per multos gratiarum actione abundet in gloriam Dei ¹⁶ propter quod non
deficimus sed licet is qui foris est noster homo corrumpitur tamen is qui intus est renovatur de die
¹⁷ in diem id enim quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae supra modum
¹⁸ in sublimitatem aeternum gloriae pondus operatur nobis non contemplantibus nobis quae videntur
sed quae non videntur quae enim videntur temporalia sunt quae autem non videntur aeterna sunt

Chapter 5

¹ scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur quod
aedificationem ex Deo habeamus domum non manufactam aeternam in caelis ² nam et in hoc
ingemescimus habitationem nostram quae de caelo est superindui cupientes ³ si tamen vestiti non
nudi inveniamur ⁴ nam et qui sumus in tabernaculo ingemescimus gravati eo quod nolumus expoliari
sed supervestiri ut absorbeatur quod mortale est a vita ⁵ qui autem efficit nos in hoc ipsum Deus
qui dedit nobis pignus Spiritus ⁶ audentes igitur semper et scientes quoniam dum sumus in corpore
peregrinamur a Domino ⁷ per fidem enim ambulamus et non per speciem ⁸ audemus autem et
bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et praesentes esse ad Deum ⁹ et ideo
contendimus sive absentes sive praesentes placere illi ¹⁰ omnes enim nos manifestari oportet ante
tribunal Christi ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum sive malum
¹¹ scientes ergo timorem Domini hominibus suademus Deo autem manifesti sumus spero autem et
in conscientiiis vestris manifestos nos esse ¹² non iterum nos commendamus vobis sed occasionem
damus vobis gloriandi pro nobis ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur et non in corde ¹³ sive
enim mente excedimus Deo sive sobrii sumus vobis ¹⁴ caritas enim Christi urget nos aestimantes
hoc quoniam si unus pro omnibus mortuus est ergo omnes mortui sunt ¹⁵ et pro omnibus mortuus
est ut et qui vivunt iam non sibi vivant sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit ¹⁶ itaque nos
ex hoc neminem novimus secundum carnem et si cognovimus secundum carnem Christum sed
nunc iam non novimus ¹⁷ si qua ergo in Christo nova creatura vetera transierunt ecce facta sunt
nova ¹⁸ omnia autem ex Deo qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium
reconciliationis ¹⁹ quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans
illis delicta ipsorum et posuit in nobis verbum reconciliationis ²⁰ pro Christo ergo legationem
fungimur tamquam Deo exhortante per nos obsecramus pro Christo reconciliamini Deo ²¹ eum
qui non noverat peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso

Chapter 6

¹ adiuvantes autem et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis ² ait enim tempore accepto
 exaudivi te et in die salutis adiuvavi te ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis ³ nemini
 dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium ⁴ sed in omnibus exhibeamus nosmet
 ipsos sicut Dei ministros in multa patientia in tribulationibus in necessitatibus in angustiis ⁵ in
 plagis in carceribus in seditionibus in laboribus in vigiliis in ieiuniis ⁶ in castitate in scientia in
 longanimitate in suavitate in Spiritu Sancto in caritate non ficta ⁷ in verbo veritatis in virtute Dei
 per arma iustitiae a dextris et sinistris ⁸ per gloriam et ignobilitatem per infamiam et bonam famam
 ut seductores et veraces sicut qui ignoti et cogniti ⁹ quasi morientes et ecce vivimus ut castigati et
 non mortificati ¹⁰ quasi tristes semper autem gaudentes sicut egentes multos autem locupletantes
 tamquam nihil habentes et omnia possidentes ¹¹ os nostrum patet ad vos o Corinthii cor nostrum
 dilatatum est ¹² non angustiamini in nobis angustiamini autem in visceribus vestris ¹³ eandem
 autem habentes remunerationem tamquam filiis dico dilatamini et vos ¹⁴ nolite iugum ducere cum
 infidelibus quae enim participatio iustitiae cum iniquitate aut quae societas luci ad tenebras ¹⁵ quae
 autem conventio Christi ad Belial aut quae pars fidei cum infidele ¹⁶ qui autem consensus templo
 Dei cum idolis vos enim estis templum Dei vivi sicut dicit Deus quoniam inhabitabo in illis et
 inambulabo et ero illorum Deus et ipsi erunt mihi populus ¹⁷ propter quod exite de medio eorum
 et separamini dicit Dominus et inmundum ne tetigeritis ¹⁸ et ego recipiam vos et ero vobis in patrem
 et vos eritis mihi in filios et filias dicit Dominus omnipotens

Chapter 7

¹ has igitur habentes promissiones carissimi mundemus nos ab omni inquinamento carnis et
 spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei ² capite nos neminem laesimus neminem
 corrupimus neminem circumvenimus ³ non ad condemnationem dico praedixi enim quod in cordibus
 nostris estis ad conmorandum et ad convivendum ⁴ multa mihi fiducia est apud vos multa mihi

5
 gloriatio pro vobis repletus sum consolatione superabundo gaudio in omni tribulatione nostra nam
 et cum venissemus Macedoniam nullam requiem habuit caro nostra sed omnem tribulationem passi
 6
 foris pugnae intus timores sed qui consolatur humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi
 7
 non solum autem in adventu eius sed etiam in solacio quo consolatus est in vobis referens nobis
 8
 vestrum desiderium vestrum fletum vestram aemulationem pro me ita ut magis gauderem quoniam
 et si contristavi vos in epistula non me paenitet et si paeniteret videns quod epistula illa et si ad
 9
 horam vos contristavit nunc gaudeo non quia contristati estis sed quia contristati estis ad
 paenitentiam contristati enim estis secundum Deum ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis
 10
 quae enim secundum Deum tristitia est paenitentiam in salutem stabilem operatur saeculi autem
 11
 tristitia mortem operatur ecce enim hoc ipsum secundum Deum contristari vos quantam in vobis
 operatur sollicitudinem sed defensionem sed indignationem sed timorem sed desiderium sed
 12
 aemulationem sed vindictam in omnibus exhibuistis vos incontaminatos esse negotio igitur et
 si scripsi vobis non propter eum qui fecit iniuriam nec propter eum qui passus est sed ad
 13
 manifestandam sollicitudinem nostram quam pro vobis habemus ad vos coram Deo ideo consolati
 sumus in consolatione autem nostra abundantius magis gavisus sumus super gaudium Titi quia
 14
 refectus est spiritus eius ab omnibus vobis et si quid apud illum de vobis gloriatus sum non sum
 confusus sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus ita et gloriatio nostra quae fuit ad Titum
 15
 veritas facta est et viscera eius abundantius in vos sunt reminiscens omnium vestrum
 16
 oboedientiam quomodo cum timore et tremore excepistis eum gaudeo quod in omnibus confido
 in vobis

Chapter 8

1
 notam autem facimus vobis fratres gratiam Dei quae data est in ecclesiis Macedoniae 2 quod
 in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorum et altissima paupertas eorum abundavit
 3
 in divitias simplicitatis eorum quia secundum virtutem testimonium illis reddo et supra virtutem
 4
 voluntarii fuerunt cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam et communicationem ministerii
 5
 quod fit in sanctos et non sicut speravimus sed semet ipsos dederunt primum Domino deinde
 6
 nobis per voluntatem Dei ita ut rogaremus Titum ut quemadmodum coepit ita et perficiat in vos

etiam gratiam istam ⁷ sed sicut in omnibus abundatis fide et sermone et scientia et omni sollicitudine
 et caritate vestra in nos ut et in hac gratia abundetis ⁸ non quasi imperans dico sed per aliorum
 sollicitudinem etiam vestrae caritatis ingenitum bonum conprobans ⁹ scitis enim gratiam Domini
 nostri Iesu Christi quoniam propter vos egenus factus est cum esset dives ut illius inopia vos divites
 essetis ¹⁰ et consilium in hoc do hoc enim vobis utile est qui non solum facere sed et velle coepistis
 ab anno priore ¹¹ nunc vero et facto perficite ut quemadmodum promptus est animus voluntatis
 ita sit et perficiendi ex eo quod habetis ¹² si enim voluntas prompta est secundum id quod habet
 accepta est non secundum quod non habet ¹³ non enim ut aliis sit remissio vobis autem tribulatio
 sed ex aequalitate ¹⁴ in praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat ut et illorum
 abundantia vestrae inopiae sit supplementum ut fiat aequalitas sicut scriptum est ¹⁵ qui multum
 non abundavit et qui modicum non minoravit ¹⁶ gratias autem Deo qui dedit eandem sollicitudinem
 pro vobis in corde Titi ¹⁷ quoniam exhortationem quidem suscepit sed cum sollicitior esset sua
 voluntate profectus est ad vos ¹⁸ misimus etiam cum illo fratrem cuius laus est in evangelio per
 omnes ecclesias ¹⁹ non solum autem sed et ordinatus ab ecclesiis comes peregrinationis nostrae in
 hac gratia quae ministratur a nobis ad Domini gloriam et destinatam voluntatem nostram
²⁰ devitantes hoc ne quis nos vituperet in hac plenitudine quae ministratur a nobis ²¹ providemus
 enim bona non solum coram Deo sed etiam coram hominibus ²² misimus autem cum illis et fratrem
 nostrum quem probavimus in multis saepe sollicitum esse nunc autem multo sollicitiorem confidentia
 multa in vos ²³ sive pro Tito qui est socius meus et in vos adiutor sive fratres nostri apostoli
 ecclesiarum gloriae Christi ²⁴ ostensionem ergo quae est caritatis vestrae et nostrae gloriae pro
 vobis in illos ostendite in faciem ecclesiarum

Chapter 9

¹ nam de ministerio quod fit in sanctos ex abundanti est mihi scribere vobis ² scio enim promptum
 animum vestrum pro quo de vobis glorior apud Macedonas quoniam Achaia parata est ab anno
 praeterito et vestra aemulatio provocavit plurimos ³ misi autem fratres ut ne quod gloriamur de

vobis evacuetur in hac parte ut quemadmodum dixi parati sitis⁴ ne cum venerint mecum Macedones
 et invenerint vos inparatos erubescamus nos ut non dicamus vos in hac substantia⁵ necessarium
 ergo existimavi rogare fratres ut praeveniant ad vos et praeparent repromissam benedictionem hanc
 paratam esse sic quasi benedictionem non quasi avaritiam⁶ hoc autem qui parce seminat parce et
 metet et qui seminat in benedictionibus de benedictionibus et metet⁷ unusquisque prout destinavit
 corde suo non ex tristitia aut ex necessitate hilarem enim datorem diligit Deus⁸ potens est autem
 Deus omnem gratiam abundare facere in vobis ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes
 abundetis in omne opus bonum⁹ sicut scriptum est dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet
 in aeternum¹⁰ qui autem administrat semen seminanti et panem ad manducandum praestabit et
 multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugum iustitiae vestrae¹¹ ut in omnibus
 locupletati abundetis in omnem simplicitatem quae operatur per nos gratiarum actionem Deo
¹² quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis sed etiam abundat
¹³ per multas gratiarum actiones in Domino per probationem ministerii huius glorificantes Deum
 in oboedientia confessionis vestrae in evangelium Christi et simplicitate communicationis in illos
 et in omnes¹⁴ et ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam
 Dei in vobis¹⁵ gratias Deo super inenarrabili dono eius

Chapter 10

¹ ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem et modestiam Christi qui in facie
 quidem humilis inter vos absens autem confido in vobis² rogo autem ne praesens audeam per eam
 confidentiam qua existimo audere in quosdam qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem
 ambulemus³ in carne enim ambulantes non secundum carnem militamus⁴ nam arma militiae
 nostrae non carnalia sed potentia Deo ad destructionem munitionum consilia destruentes⁵ et omnem
 altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei et in captivatem redigentes omnem intellectum
 in obsequium Christi⁶ et in promptu habentes ulcisci omnem inoboedientiam cum impleta fuerit
 vestra oboedientia⁷ quae secundum faciem sunt videte si quis confidit sibi Christi se esse hoc
 cogitet iterum apud se quia sicut ipse Christi est ita et nos⁸ nam et si amplius aliquid gloriatus

fuero de potestate nostra quam dedit Dominus in aedificationem et non in destructionem vestram
 non erubescam⁹ ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistulas¹⁰ quoniam quidem
 epistulae iniquiunt graves sunt et fortes praesentia autem corporis infirma et sermo contemptibilis
 11 hoc cogitet qui eiusmodi est quia quales sumus verbo per epistulas absentes tales et praesentes
 in facto¹² non enim audemus inserere aut comparare nos quibusdam qui se ipsos commendant sed
 ipsi in nobis nosmet ipsos metientes et comparantes nosmet ipsos nobis¹³ nos autem non in
 immensum gloriabimur sed secundum mensuram regulae quam mensus est nobis Deus mensuram
 pertingendi usque ad vos¹⁴ non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos usque
 ad vos enim pervenimus in evangelio Christi¹⁵ non in immensum gloriantes in alienis laboribus
 spem autem habentes crescentis fidei vestrae in vobis magnificari secundum regulam nostram in
 abundantiam¹⁶ etiam in illa quae ultra vos sunt evangelizare non in aliena regula in his quae
 praeparata sunt gloriari¹⁷ qui autem gloriatur in Domino gloriatur¹⁸ non enim qui se ipsum
 commendat ille probatus est sed quem Dominus commendat

Chapter 11

1 utinam sustineretis modicum quid insipientiae meae sed et subportate me² aemulor enim vos
 Dei aemulatione despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo³ timeo autem ne
 sicut serpens Evam seduxit astutia sua ita corrumpantur sensus vestri et excidant a simplicitate quae
 est in Christo⁴ nam si is qui venit alium Christum praedicat quem non praedicavimus aut alium
 spiritum accipitis quem non accepistis aut aliud evangelium quod non recepistis recte pateremini
 5 existimo enim nihil me minus fecisse magnis apostolis⁶ et si inperitus sermone sed non scientia
 in omnibus autem manifestatus sum vobis⁷ aut numquid peccatum feci me ipsum humilians ut vos
 exaltemini quoniam gratis evangelium Dei evangelizavi vobis⁸ alias ecclesias expoliavi accipiens
 stipendium ad ministerium vestrum⁹ et cum essem apud vos et egerem nulli onerosus fui nam
 quod mihi deerat suppleverunt fratres qui venerunt a Macedonia et in omnibus sine onere me vobis
 servavi et servabo¹⁰ est veritas Christi in me quoniam haec gloria non infringetur in me in regionibus
 Achaiae¹¹ quare quia non diligo vos Deus scit¹² quod autem facio et faciam ut amputem
 occasionem eorum qui volunt occasionem ut in quo gloriantur inveniantur sicut et nos¹³ nam

eiusmodi pseudoapostoli operarii subdoli transfigurantes se in apostolos Christi ¹⁴ et non mirum
 ipse enim Satanas transfigurat se in angelum lucis ¹⁵ non est ergo magnum si ministri eius
 transfigurentur velut ministri iustitiae quorum finis erit secundum opera ipsorum ¹⁶ iterum dico
 ne quis me putet insipientem alioquin velut insipientem accipite me ut et ego modicum quid glorier
¹⁷ quod loquor non loquor secundum Dominum sed quasi in insipientia in hac substantia gloriae
¹⁸ quoniam multi gloriantur secundum carnem et ego gloriabor ¹⁹ libenter enim suffertis insipientes
 cum sitis ipsi sapientes ²⁰ sustinetis enim si quis vos in servitatem redigit si quis devorat si quis
 accipit si quis extollitur si quis in faciem vos caedit ²¹ secundum ignobilitatem dico quasi nos
 infirmi fuerimus in quo quis audet in insipientia dico audeo et ego ²² Hebraei sunt et ego Israhelitae
 sunt et ego semen Abrahae sunt et ego ²³ ministri Christi sunt minus sapiens dico plus ego in
 laboribus plurimis in carceribus abundantius in plagis supra modum in mortibus frequenter ²⁴ a
 Iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi ²⁵ ter virgis caesus sum semel lapidatus sum ter
 naufragium feci nocte et die in profundo maris fui ²⁶ in itineribus saepe periculis fluminum periculis
 latronum periculis ex genere periculis ex gentibus periculis in civitate periculis in solitudine periculis
 in mari periculis in falsis fratribus ²⁷ in labore et aerumna in vigiliis multis in fame et siti in ieiuniis
 multis in frigore et nuditate ²⁸ praeter illa quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana sollicitudo
 omnium ecclesiarum ²⁹ quis infirmatur et non infirmor quis scandalizatur et ego non uror ³⁰ si
 gloriari oportet quae infirmitatis meae sunt gloriabor ³¹ Deus et Pater Domini Iesu scit qui est
 benedictus in saecula quod non mentior ³² Damasci praepositus gentis Aetae regis custodiebat
 civitatem Damascenorum ut me comprehenderet ³³ et per fenestram in sporta dimissus sum per
 murum et effugi manus eius

Chapter 12

¹ si gloriari oportet non expedit quidem veniam autem ad visiones et revelationes Domini ² scio
 hominem in Christo ante annos quattuordecim sive in corpore nescio sive extra corpus nescio Deus
 scit raptum eiusmodi usque ad tertium caelum ³ et scio huiusmodi hominem sive in corpore sive

extra corpus nescio Deus scit⁴ quoniam raptus est in paradisum et audivit arcana verba quae non
 licet homini loqui⁵ pro eiusmodi gloriabor pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis
⁶ nam et si voluero gloriari non ero insipiens veritatem enim dicam parco autem ne quis in me
 existimet supra id quod videt me aut audit ex me⁷ et ne magnitudo revelationum extollat me datus
 est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae ut me colaphizet⁸ propter quod ter Dominum rogavi
 ut discederet a me⁹ et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate perficitur libenter
 igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus Christi¹⁰ propter quod placeo mihi
 in infirmitatibus in contumeliis in necessitatibus in persecutionibus in angustiis pro Christo cum
 enim infirmior tunc potens sum¹¹ factus sum insipiens vos me coegistis ego enim debui a vobis
 commendari nihil enim minus fui ab his qui sunt supra modum apostoli tametsi nihil sum¹² signa
 tamen apostoli facta sunt super vos in omni patientia signis et prodigiis et virtutibus¹³ quid est
 enim quod minus habuistis prae ceteris ecclesiis nisi quod ego ipse non gravavi vos donate mihi
 hanc iniuriam¹⁴ ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos et non ero gravis vobis non enim quaero
 quae vestra sunt sed vos nec enim debent filii parentibus thesaurizare sed parentes filiis¹⁵ ego
 autem libentissime inpendam et superinpendam ipse pro animabus vestris licet plus vos diligens
 minus diligar¹⁶ sed esto ego vos non gravavi sed cum essem astutus dolo vos cepi¹⁷ numquid
 per aliquem eorum quos misi ad vos circumveni vos¹⁸ rogavi Titum et misi cum illo fratrem
 numquid Titus vos circumvenit nonne eodem spiritu ambulavimus nonne hisdem vestigiis¹⁹ olim
 putatis quod excusemus nos apud vos coram Deo in Christo loquimur omnia autem carissimi propter
 vestram aedificationem²⁰ timeo enim ne forte cum venero non quales volo inveniam vos et ego
 inveniar a vobis qualem non vultis ne forte contentiones aemulationes animositates dissensiones
 detractiones susurrationses inflationes seditiones sint inter vos²¹ ne iterum cum venero humiliet
 me Deus apud vos et lugeam multos ex his qui ante peccaverunt et non egerunt paenitentiam super
 immunditia et fornicatione et inprudicia quam gesserunt

Chapter 13

¹ ecce tertio hoc venio ad vos in ore duorum vel trium testium stabit omne verbum² praedixi
 et praedico ut praesens bis et nunc absens his qui ante peccaverunt et ceteris omnibus quoniam si

³
 venero iterum non parcam an experimentum quaeritis eius qui in me loquitur Christi qui in vos
⁴
 non infirmatur sed potens est in vobis nam et si crucifixus est ex infirmitate sed vivit ex virtute
⁵
 Dei nam et nos infirmi sumus in illo sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis vosmet ipsos
 temptate si estis in fide ipsi vos probate an non cognoscitis vos ipsos quia Christus Iesus in vobis
⁶ ⁷
 est nisi forte reprobis estis spero autem quod cognoscetis quia nos non sumus reprobis oramus
 autem Deum ut nihil mali faciat non ut nos probati pareamus sed ut vos quod bonum est faciat
⁸
 nos autem ut reprobis simus non enim possumus aliquid adversus veritatem sed pro veritate
⁹
 gaudemus enim quando nos infirmi sumus vos autem potentes estis hoc et oramus vestram
¹⁰
 consummationem ideo haec absens scribo ut non praesens durius agam secundum potestatem
¹¹
 quam Dominus dedit mihi in aedificationem et non in destructionem de cetero fratres gaudete
 perfecti estote exhortamini idem sapite pacem habete et Deus dilectionis et pacis erit vobiscum
¹²
 salutate invicem in osculo sancto salutant vos sancti omnes

Galatians

Chapter 1

¹
 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum et Deum
² ³
 Patrem qui suscitavit eum a mortuis et qui mecum sunt omnes fratres ecclesiis Galatiae gratia
⁴
 vobis et pax a Deo Patre et Domino nostro Iesu Christo qui dedit semet ipsum pro peccatis nostris
⁵
 ut eriperet nos de praesenti saeculo nequam secundum voluntatem Dei et Patris nostri cui est
⁶
 gloria in saecula saeculorum amen miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocavit in
⁷
 gratiam Christi in aliud evangelium quod non est aliud nisi sunt aliqui qui vos conturbant et volunt
⁸
 convertere evangelium Christi sed licet nos aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam
⁹
 quod evangelizavimus vobis anathema sit sicut praediximus et nunc iterum dico si quis vobis
¹⁰
 evangelizaverit praeter id quod accepistis anathema sit modo enim hominibus suadeo aut Deo
¹¹
 aut quaero hominibus placere si adhuc hominibus placerem Christi servus non essem notum

enim vobis facio fratres evangelium quod evangelizatum est a me quia non est secundum hominem
 12 neque enim ego ab homine accepi illud neque didici sed per revelationem Iesu Christi 13
 enim conversationem meam aliquando in iudaismo quoniam supra modum persequabar ecclesiam
 Dei et expugnabam illam 14 et proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos in genere meo
 abundantius aemulator existens paternarum mearum traditionum 15 cum autem placuit ei qui me
 segregavit de utero matris meae et vocavit per gratiam suam 16 ut revelaret Filium suum in me ut
 evangelizarem illum in gentibus continuo non adqueivi carni et sanguini 17 neque veni Hierosolyma
 ad antecessores meos apostolos sed abii in Arabiam et iterum reversus sum Damascum 18 deinde
 post annos tres veni Hierosolyma videre Petrum et mansi apud eum diebus quindecim 19 alium
 autem apostolorum vidi neminem nisi Iacobum fratrem Domini 20 quae autem scribo vobis ecce
 coram Deo quia non mentior 21 deinde veni in partes Syriae et Ciliciae 22 eram autem ignotus
 facie ecclesiis Iudaeae quae erant in Christo 23 tantum autem auditum habebant quoniam qui
 persequabatur nos aliquando nunc evangelizat fidem quam aliquando expugnabat 24 et in me
 clarificabant Deum

Chapter 2

1 deinde post annos quattuordecim iterum ascendi Hierosolyma cum Barnaba adsumpto et Tito
 2 ascendi autem secundum revelationem et contuli cum illis evangelium quod praedico in gentibus
 seorsum autem his qui videbantur ne forte in vacuum currerem aut cucurrissem 3 sed neque Titus
 qui mecum erat cum esset gentilis compulsus est circumcidi 4 sed propter subintroductos falsos
 fratres qui subintroierunt explorare libertatem nostram quam habemus in Christo Iesu ut nos in
 servitutem redigerent 5 quibus neque ad horam cessimus subiectioni ut veritas evangelii permaneat
 apud vos 6 ab his autem qui videbantur esse aliquid quales aliquando fuerint nihil mea interest
 Deus personam hominis non accipit mihi enim qui videbantur nihil contulerunt 7 sed e contra cum
 vidissent quod creditum est mihi evangelium praepetii sicut Petro circumcisionis 8 qui enim operatus
 est Petro in apostolatam circumcisionis operatus est et mihi inter gentes 9 et cum cognovissent

gratiam quae data est mihi Iacobus et Cephas et Iohannes qui videbantur columnae esse dextras
 dederunt mihi et Barnabae societatis ut nos in gentes ipsi autem in circumcisionem ¹⁰ tantum ut
 pauperum memores essemus quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere ¹¹ cum autem venisset
 Cephas Antiochiam in faciem ei restiti quia reprehensibilis erat ¹² prius enim quam venirent quidam
 ab Iacobo cum gentibus edebat cum autem venissent subtrahebat et segregabat se timens eos qui
 ex circumcisione erant ¹³ et simulationi eius consenserunt ceteri Iudaei ita ut et Barnabas duceretur
 ab eis in illa simulatione ¹⁴ sed cum vidissem quod non recte ambularent ad veritatem evangelii
 dixi Cephae coram omnibus si tu cum Iudaeus sis gentiliter et non iudaice vivis quomodo gentes
 cogis iudaizare ¹⁵ nos natura Iudaei et non ex gentibus peccatores ¹⁶ scientes autem quod non
 iustificatur homo ex operibus legis nisi per fidem Iesu Christi et nos in Christo Iesu credidimus ut
 iustificemur ex fide Christi et non ex operibus legis propter quod ex operibus legis non iustificabitur
 omnis caro ¹⁷ quod si quaerentes iustificari in Christo inventi sumus et ipsi peccatores numquid
 Christus peccati minister est absit ¹⁸ si enim quae destruxi haec iterum aedifico praevaricatorem
 me constituo ¹⁹ ego enim per legem legi mortuus sum ut Deo vivam Christo confixus sum cruci
²⁰ vivo autem iam non ego vivit vero in me Christus quod autem nunc vivo in carne in fide vivo
 Filii Dei qui dilexit me et tradidit se ipsum pro me ²¹ non abicio gratiam Dei si enim per legem
 iustitia ergo Christus gratis mortuus est

Chapter 3

¹ o insensati Galatae quis vos fascinavit ante quorum oculos Iesus Christus proscriptus est
 crucifixus ² hoc solum volo a vobis discere ex operibus legis Spiritum accepistis an ex auditu fidei
³ sic stulti estis cum Spiritu coeperitis nunc carne consummimini ⁴ tanta passi estis sine causa si
 tamen sine causa ⁵ qui ergo tribuit vobis Spiritum et operatur virtutes in vobis ex operibus legis an
 ex auditu fidei ⁶ sicut Abraham credidit Deo et reputatum est ei ad iustitiam ⁷ cognoscitis ergo
 quia qui ex fide sunt hii sunt filii Abrahae ⁸ providens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes
 Deus praenuntiavit Abrahae quia benedicentur in te omnes gentes ⁹ igitur qui ex fide sunt
 benedicentur cum fideli Abraham ¹⁰ quicumque enim ex operibus legis sunt sub maledicto sunt

scriptum est enim maledictus omnis qui non permanserit in omnibus quae scripta sunt in libro legis
 ut faciat ea ¹¹ quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum manifestum est quia iustus ex
 fide vivit ¹² lex autem non est ex fide sed qui fecerit ea vivet in illis ¹³ Christus nos redemit de
 maledicto legis factus pro nobis maledictum quia scriptum est maledictus omnis qui pendet in ligno
¹⁴ ut in gentibus benedictio Abrahae fieret in Christo Iesu ut pollicitationem Spiritus accipiamus
 per fidem ¹⁵ fratres secundum hominem dico tamen hominis confirmatum testamentum nemo
 spernit aut superordinat ¹⁶ Abrahae dictae sunt promissiones et semini eius non dicit et seminibus
 quasi in multis sed quasi in uno et semini tuo qui est Christus ¹⁷ hoc autem dico testamentum
 confirmatum a Deo quae post quadringentos et triginta annos facta est lex non irritam facit ad
 evacuandam promissionem ¹⁸ nam si ex lege hereditas iam non ex repromissione Abrahae autem
 per promissionem donavit Deus ¹⁹ quid igitur lex propter transgressiones posita est donec veniret
 semen cui promiserat ordinata per angelos in manu mediatoris ²⁰ mediator autem unius non est
 Deus autem unus est ²¹ lex ergo adversus promissa Dei absit si enim data esset lex quae posset
 vivificare vere ex lege esset iustitia ²² sed conclusit scriptura omnia sub peccato ut promissio ex
 fide Iesu Christi daretur credentibus ²³ prius autem quam veniret fides sub lege custodiebamur
 conclusi in eam fidem quae revelanda erat ²⁴ itaque lex pedagogus noster fuit in Christo ut ex fide
 iustificemur ²⁵ at ubi venit fides iam non sumus sub pedagogo ²⁶ omnes enim filii Dei estis per
 fidem in Christo Iesu ²⁷ quicumque enim in Christo baptizati estis Christum induistis ²⁸ non est
 Iudaeus neque Graecus non est servus neque liber non est masculus neque femina omnes enim vos
²⁹ unum estis in Christo Iesu si autem vos Christi ergo Abrahae semen estis secundum promissionem
 heredes

Chapter 4

¹ dico autem quanto tempore heres parvulus est nihil differt servo cum sit dominus omnium
² sed sub tutoribus est et actoribus usque ad praefinitum tempus a patre ³ ita et nos cum essemus
 parvuli sub elementis mundi eramus servientes ⁴ at ubi venit plenitudo temporis misit Deus Filium

suum factum ex muliere factum sub lege ⁵ ut eos qui sub lege erant redimeret ut adoptionem filiorum
 reciperemus ⁶ quoniam autem estis filii misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra clamantem
 Abba Pater ⁷ itaque iam non es servus sed filius quod si filius et heres per Deum ⁸ sed tunc quidem
 ignorantes Deum his qui natura non sunt dii serviebatis ⁹ nunc autem cum cognoveritis Deum immo
 cogniti sitis a Deo quomodo convertimini iterum ad infirma et egena elementa quibus denuo servire
 vultis ¹⁰ dies observatis et menses et tempora et annos ¹¹ timeo vos ne forte sine causa laboraverim
 in vobis ¹² estote sicut et ego quia et ego sicut vos fratres obsecro vos nihil me laesistis ¹³ scitis
 autem quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis iam pridem ¹⁴ et temptationem vestram in
 carne mea non sprevisistis neque respuistis sed sicut angelum Dei excepistis me sicut Christum Iesum
¹⁵ ubi est ergo beatitudo vestra testimonium enim perhibeo vobis quia si fieri posset oculos vestros
 eruissetis et dedissetis mihi ¹⁶ ergo inimicus vobis factus sum verum dicens vobis ¹⁷ aemulantur
 vos non bene sed excludere vos volunt ut illos aemulemini ¹⁸ bonum autem aemulamini in bono
 semper et non tantum cum praesens sum apud vos ¹⁹ filioli mei quos iterum parturio donec formetur
 Christus in vobis ²⁰ vellem autem esse apud vos modo et mutare vocem meam quoniam confundor
 in vobis ²¹ dicite mihi qui sub lege vultis esse legem non legistis ²² scriptum est enim quoniam
 Abraham duos filios habuit unum de ancilla et unum de libera ²³ sed qui de ancilla secundum
 carnem natus est qui autem de libera per repromissionem ²⁴ quae sunt per allegoriam dicta haec
 enim sunt duo testamenta unum quidem a monte Sina in servitutem generans quae est Agar ²⁵ Sina
 enim mons est in Arabia qui coniunctus est ei quae nunc est Hierusalem et servit cum filiis eius
²⁶ illa autem quae sursum est Hierusalem libera est quae est mater nostra ²⁷ scriptum est enim
 laetare sterilis quae non paries erumpe et exclama quae non parturis quia multi filii desertae magis
 quam eius quae habet virum ²⁸ nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus ²⁹ sed
 quomodo tunc qui secundum carnem natus fuerat persequabatur eum qui secundum spiritum ita et
³⁰ nunc sed quid dicit scriptura eice ancillam et filium eius non enim heres erit filius ancillae cum
 filio liberae ³¹ itaque fratres non sumus ancillae filii sed liberae qua libertate nos Christus liberavit

Chapter 5

¹state et nolite iterum iugo servitutis contineri ² ecce ego Paulus dico vobis quoniam si
circumcidamini Christus vobis nihil proderit ³ testificor autem rursus omni homini circumcidenti
se quoniam debitor est universae legis faciendae ⁴ evacuati estis a Christo qui in lege iustificamini
a gratia excidistis ⁵ nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus ⁶ nam in Christo Iesu neque
circumcisio aliquid valet neque praepitium sed fides quae per caritatem operatur ⁷ currebatis bene
quis vos inpedivit veritati non oboedire ⁸ persuasio non est ex eo qui vocat vos ⁹ modicum
fermentum totam massam corrumpit ¹⁰ ego confido in vobis in Domino quod nihil aliud sapietis
qui autem conturbat vos portabit iudicium quicumque est ille ¹¹ ego autem fratres si circumcisionem
adhuc praedico quid adhuc persecutionem patior ergo evacuatum est scandalum crucis ¹² utinam
et abscondantur qui vos conturbant ¹³ vos enim in libertatem vocati estis fratres tantum ne libertatem
in occasionem detis carnis sed per caritatem servite invicem ¹⁴ omnis enim lex in uno sermone
impletur diliges proximum tuum sicut te ipsum ¹⁵ quod si invicem mordetis et comeditis videte
ne ab invicem consumamini ¹⁶ dico autem spiritu ambulate et desiderium carnis non perficietis
¹⁷ caro enim concupiscit adversus spiritum spiritus autem adversus carnem haec enim invicem
adversantur ut non quaecumque vultis illa faciatis ¹⁸ quod si spiritu ducimini non estis sub lege
¹⁹ manifesta autem sunt opera carnis quae sunt fornicatio immunditia luxuria ²⁰ idolorum servitus
²¹ veneficia inimicitiae contentiones aemulationes irae rixae dissensiones sectae ²¹ invidiae homicidia
ebrietates comesationes et his similia quae praedico vobis sicut praedixi quoniam qui talia agunt
regnum Dei non consequentur ²² fructus autem Spiritus est caritas gaudium pax longanimitas
bonitas benignitas ²³ fides modestia continentia adversus huiusmodi non est lex ²⁴ qui autem sunt
Christi carnem crucifixerunt cum vitiis et concupiscentiis ²⁵ si vivimus spiritu spiritu et ambulemus
²⁶ non efficiamur inanis gloriae cupidi invicem provocantes invicem invidentes

Chapter 6

¹ fratres et si praeoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos qui spiritales estis huiusmodi
 instruite in spiritu lenitatis considerans te ipsum ne et tu tempteris ² alter alterius onera portate et
 sic adimplebitis legem Christi ³ nam si quis existimat se aliquid esse cum sit nihil ipse se seducit
⁴ opus autem suum probet unusquisque et sic in semet ipso tantum gloriam habebit et non in altero
⁵ unusquisque enim onus suum portabit ⁶ communicet autem is qui catecizatur verbum ei qui se
 catecizat in omnibus bonis ⁷ nolite errare Deus non inridetur ⁸ quae enim seminaverit homo haec
 et metet quoniam qui seminat in carne sua de carne et metet corruptionem qui autem seminat in
 spiritu de spiritu metet vitam aeternam ⁹ bonum autem facientes non deficiamus tempore enim suo
 metemus non deficientes ¹⁰ ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes maxime autem
 ad domesticos fidei ¹¹ videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu ¹² quicumque volunt placere
 in carne hii cogunt vos circumcidi tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur ¹³ neque
 enim qui circumciduntur legem custodiunt sed volunt vos circumcidi ut in carne vestra glorientur
¹⁴ mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi per quem mihi mundus crucifixus
 est et ego mundo ¹⁵ in Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid valet neque praeputium sed
 nova creatura ¹⁶ et quicumque hanc regulam secuti fuerint pax super illos et misericordia et super
 Israhel Dei ¹⁷ de cetero nemo mihi molestus sit ego enim stigmata Iesu in corpore meo porto

Ephesians

Chapter 1

¹ Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei sanctis omnibus qui sunt Ephesi et fidelibus
 in Christo Iesu ² gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo ³ benedictus Deus
 et Pater Domini nostri Iesu Christi qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus
 in Christo ⁴ sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti et immaculati in

5
 conspectu eius in caritate qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in
 ipsum secundum propositum voluntatis suae 6 in laudem gloriae gratiae suae in qua gratificavit
 nos in dilecto 7 in quo habemus redemptionem per sanguinem eius remissionem peccatorum
 secundum divitias gratiae eius 8 quae superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia 9 ut
 notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae secundum bonum placitum eius quod proposuit
 in eo 10 in dispensationem plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo quae in caelis et
 quae in terra sunt in ipso 11 in quo etiam sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum
 eius qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae 12 ut simus in laudem gloriae eius
 qui ante speravimus in Christo 13 in quo et vos cum audissetis verbum veritatis evangelium salutis
 vestrae in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto 14 qui est pignus hereditatis
 nostrae in redemptionem acquisitionis in laudem gloriae ipsius 15 propterea et ego audiens fidem
 vestram quae est in Domino Iesu et dilectionem in omnes sanctos 16 non cesso gratias agens pro
 vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis 17 ut Deus Domini nostri Iesu Christi Pater
 gloriae det vobis spiritum sapientiae et revelationis in agnitione eius 18 inluminatos oculos cordis
 vestri ut sciatis quae sit spes vocationis eius quae divitiae gloriae hereditatis eius in sanctis 19 et
 quae sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credidimus secundum operationem potentiae
 virtutis eius 20 quam operatus est in Christo suscitans illum a mortuis et constituens ad dexteram
 suam in caelestibus 21 supra omnem principatum et potestatem et virtutem et dominationem et
 omne nomen quod nominatur non solum in hoc saeculo sed et in futuro 22 et omnia subiecit sub
 pedibus eius et ipsum dedit caput supra omnia ecclesiae 23 quae est corpus ipsius plenitudo eius
 qui omnia in omnibus adimpletur

Chapter 2

1
 et vos cum essetis mortui delictis et peccatis vestris 2 in quibus aliquando ambulastis secundum
 saeculum mundi huius secundum principem potestatis aeris huius spiritus qui nunc operatur in filios
 diffidentiae 3 in quibus et nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostrae

facientes voluntates carnis et cogitationum et eramus natura filii irae sicut et ceteri ⁴ Deus autem
 qui dives est in misericordia propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos ⁵ et cum essemus
 mortui peccatis convivificavit nos Christo gratia estis salvati ⁶ et conresuscitavit et consedere fecit
 in caelestibus in Christo Iesu ⁷ ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae
 suae in bonitate super nos in Christo Iesu ⁸ gratia enim estis salvati per fidem et hoc non ex vobis
 Dei enim donum est ⁹ non ex operibus ut ne quis gloriatur ¹⁰ ipsius enim sumus factura creati in
 Christo Iesu in operibus bonis quae praeparavit Deus ut in illis ambulemus ¹¹ propter quod memores
 estote quod aliquando vos gentes in carne qui dicimini praepetium ab ea quae dicitur circumcisio
 in carne manufacta ¹² quia eratis illo in tempore sine Christo alienati a conversatione Israhel et
 hospites testamentorum promissionis spem non habentes et sine Deo in mundo ¹³ nunc autem in
 Christo Iesu vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine Christi ¹⁴ ipse est enim
 pax nostra qui fecit utraque unum et medium parietem maceriae solvens inimicitiam in carne sua
¹⁵ legem mandatorum decretis evacuans ut duos condat in semet ipsum in unum novum hominem
 faciens pacem ¹⁶ et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem interficiens inimicitiam in
 semet ipso ¹⁷ et veniens evangelizavit pacem vobis qui longe fuistis et pacem his qui prope
¹⁸ quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem ¹⁹ ergo iam non estis
 hospites et advenae sed estis cives sanctorum et domestici Dei ²⁰ supraedificati super fundamentum
 apostolorum et prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Iesu ²¹ in quo omnis aedificatio
 constructa crescit in templum sanctum in Domino ²² in quo et vos coaedificamini in habitaculum
 Dei in Spiritu

Chapter 3

¹ huius rei gratia ego Paulus vinctus Christi Iesu pro vobis gentibus ² si tamen audistis
 dispensationem gratiae Dei quae data est mihi in vobis ³ quoniam secundum revelationem notum
 mihi factum est sacramentum sicut supra scripsi in brevi ⁴ prout potestis legentes intellegere

prudentiam meam in mysterio Christi ⁵ quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum
 sicuti nunc revelatum est sanctis apostolis eius et prophetis in Spiritu ⁶ esse gentes coheredes et
 concorporales et conparticipes promissionis in Christo Iesu per evangelium ⁷ cuius factus sum
 minister secundum donum gratiae Dei quae data est mihi secundum operationem virtutis eius ⁸ mihi
 omnium sanctorum minimo data est gratia haec in gentibus evangelizare ininvestigabiles divitias
 Christi ⁹ et inluminare omnes quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo qui omnia
 creavit ¹⁰ ut innotescat principibus et potestatibus in caelestibus per ecclesiam multiformis sapientia
 Dei ¹¹ secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Iesu Domino nostro ¹² in quo
 habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem eius ¹³ propter quod peto ne deficiatis in
 tribulationibus meis pro vobis quae est gloria vestra ¹⁴ huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem
 Domini nostri Iesu Christi ¹⁵ ex quo omnis paternitas in caelis et in terra nominatur ¹⁶ ut det vobis
 secundum divitias gloriae suae virtute corroborari per Spiritum eius in interiore homine ¹⁷ habitare
 Christum per fidem in cordibus vestris in caritate radicati et fundati ¹⁸ ut possitis comprehendere
 cum omnibus sanctis quae sit latitudo et longitudo et sublimitas et profundum ¹⁹ scire etiam
 supereminentem scientiae caritatem Christi ut impleamini in omnem plenitudinem Dei ²⁰ ei autem
 qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intellegimus secundum virtutem
 quae operatur in nobis ²¹ ipsi gloria in ecclesia et in Christo Iesu in omnes generationes saeculi
 saeculorum amen

Chapter 4

¹ obsecro itaque vos ego vinctus in Domino ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis ² cum
 omni humilitate et mansuetudine cum patientia subportantes invicem in caritate ³ solliciti servare
 unitatem spiritus in vinculo pacis ⁴ unum corpus et unus spiritus sicut vocati estis in una spe
 vocationis vestrae ⁵ unus Dominus una fides unum baptisma ⁶ unus Deus et Pater omnium qui
 super omnes et per omnia et in omnibus nobis ⁷ unicuique autem nostrum data est gratia secundum

8
 mensuram donationis Christi propter quod dicit ascendens in altum captivam duxit captivitatem
 9
 dedit dona hominibus quod autem ascendit quid est nisi quia et descendit primum in inferiores
 10
 partes terrae qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes caelos ut impleret omnia et
 11
 ipse dedit quosdam quidem apostolos quosdam autem prophetas alios vero evangelistas alios autem
 12
 pastores et doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerii in aedificationem corporis
 13
 Christi donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei in virum perfectum in
 14
 mensuram aetatis plenitudinis Christi ut iam non simus parvuli fluctuantes et circumferamur
 15
 omni vento doctrinae in nequitia hominum in astutia ad circumventionem erroris veritatem
 16
 autem facientes in caritate crescamus in illo per omnia qui est caput Christus ex quo totum
 corpus compactum et conexum per omnem iuncturam subministrationis secundum operationem in
 17
 mensuram uniuscuiusque membri augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate hoc
 igitur dico et testificor in Domino ut iam non ambuletis sicut gentes ambulantes in vanitate sensus
 18
 sui tenebris obscuratum habentes intellectum alienati a vita Dei per ignorantiam quae est in illis
 19
 propter caecitatem cordis ipsorum qui desperantes semet ipsos tradiderunt impudicitiae in
 20
 operationem immunditiae omnis in avaritia vos autem non ita didicistis Christum si tamen
 21
 illum audistis et in ipso edocti estis sicut est veritas in Iesu deponere vos secundum pristinam
 22
 conversationem veterem hominem qui corrumpitur secundum desideria erroris renovamini autem
 23
 spiritu mentis vestrae et induite novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et
 24
 sanctitate veritatis propter quod deponentes mendacium loquimini veritatem unusquisque cum
 25
 proximo suo quoniam sumus invicem membra irascimini et nolite peccare sol non occidat super
 26
 iracundiam vestram nolite locum dare diabolo qui furabatur iam non furetur magis autem
 27
 laboret operando manibus quod bonum est ut habeat unde tribuat necessitatem patienti omnis
 28
 sermo malus ex ore vestro non procedat sed si quis bonus ad aedificationem oportunitatis ut det
 29
 gratiam audientibus et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei in quo signati estis in die
 30
 redemptionis omnis amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasphemia tollatur a vobis cum
 31
 omni malitia estote autem invicem benigni misericordes donantes invicem sicut et Deus in
 32
 Christo donavit nobis

Chapter 5

¹ estote ergo imitatores Dei sicut filii carissimi ² et ambulate in dilectione sicut et Christus
dilexit nos et tradidit se ipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis ³ fornicatio
autem et omnis inmunditia aut avaritia nec nominetur in vobis sicut decet sanctos ⁴ aut turpitudine
aut stultiloquium aut scurrilitas quae ad rem non pertinent sed magis gratiarum actio ⁵ hoc enim
scitote intellegentes quod omnis fornicator aut inmundus aut avarus quod est idolorum servitus non
habet hereditatem in regno Christi et Dei ⁶ nemo vos seducat inanibus verbis propter haec enim
venit ira Dei in filios diffidentiae ⁷ nolite ergo effici participes eorum ⁸ eratis enim aliquando
tenebrae nunc autem lux in Domino ut filii lucis ambulate ⁹ fructus enim lucis est in omni bonitate
et iustitia et veritate ¹⁰ probantes quid sit beneplacitum Deo ¹¹ et nolite communicare operibus
infructuosis tenebrarum magis autem et redarguite ¹² quae enim in occulto fiunt ab ipsis turpe est
et dicere ¹³ omnia autem quae arguuntur a lumine manifestantur omne enim quod manifestatur
lumen est ¹⁴ propter quod dicit surge qui dormis et exurge a mortuis et inluminabit tibi Christus
¹⁵ videte itaque fratres quomodo caute ambuletis non quasi insipientes sed ut sapientes ¹⁶ redimentes
tempus quoniam dies mali sunt ¹⁷ propterea nolite fieri imprudentes sed intellegentes quae sit
voluntas Domini ¹⁸ et nolite inebriari vino in quo est luxuria sed implemini Spiritu ¹⁹ loquentes
vobismet ipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus cantantes et psallentes in cordibus vestris
²⁰ Domino gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo et Patri
²¹ subiecti invicem in timore Christi ²² mulieres viris suis subditae sint sicut Domino ²³ quoniam
vir caput est mulieris sicut Christus caput est ecclesiae ipse salvator corporis ²⁴ sed ut ecclesia
subiecta est Christo ita et mulieres viris suis in omnibus ²⁵ viri diligite uxores sicut et Christus
dilexit ecclesiam et se ipsum tradidit pro ea ²⁶ ut illam sanctificaret mundans lavacro aquae in
verbo ²⁷ ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam aut aliquid
eiusmodi sed ut sit sancta et immaculata ²⁸ ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua qui
suam uxorem diligit se ipsum diligit ²⁹ nemo enim umquam carnem suam odio habuit sed nutrit

et fovet eam sicut et Christus ecclesiam³⁰ quia membra sumus corporis eius de carne eius et de
 ossibus eius³¹ propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam et adherabit uxori suae et erunt
 duo in carne una³² sacramentum hoc magnum est ego autem dico in Christo et in ecclesia
³³ verumtamen et vos singuli unusquisque suam uxorem sicut se ipsum diligat uxor autem ut timeat
 virum

Chapter 6

¹ filii oboedite parentibus vestris in Domino hoc enim est iustum² honora patrem tuum et
 matrem quod est mandatum primum in promissione³ ut bene sit tibi et sis longevus super terram
⁴ et patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros sed educate illos in disciplina et correptione
 Domini⁵ servi oboedite dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis vestri sicut
 Christo⁶ non ad oculum servientes quasi hominibus placentes sed ut servi Christi facientes
 voluntatem Dei ex animo⁷ cum bona voluntate servientes sicut Domino et non hominibus⁸ scientes
 quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum hoc percipiet a Domino sive servus sive liber
⁹ et domini eadem facite illis remittentes minas scientes quia et illorum et vester Dominus est in
 caelis et personarum acceptio non est apud eum¹⁰ de cetero fratres confortamini in Domino et in
 potentia virtutis eius¹¹ induite vos arma Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli¹² quia non
 est nobis conluctatio adversus carnem et sanguinem sed adversus principes et potestates adversus
 mundi rectores tenebrarum harum contra spiritalia nequitiarum in caelestibus¹³ propterea accipite
 armaturam Dei ut possitis resistere in die malo et omnibus perfectis stare¹⁴ state ergo succincti
 lumbos vestros in veritate et induti lorica iustitiae¹⁵ et calciati pedes in praeparatione evangelii
¹⁶ pacis in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere
¹⁷ et galeam salutis adsumite et gladium Spiritus quod est verbum Dei¹⁸ per omnem orationem et
 obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu et in ipso vigilantes in omni instantia et obsecratione
 pro omnibus sanctis¹⁹ et pro me ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum
 facere mysterium evangelii²⁰ pro quo legatione fungor in catena ita ut in ipso audeam prout oportet

me loqui ²¹ ut autem et vos sciatis quae circa me sunt quid agam omnia nota vobis faciet Tychicus
 carissimus frater et fidelis minister in Domino ²² quem misi ad vos in hoc ipsum ut cognoscatis
 quae circa nos sunt et consoletur corda vestra ²³ pax fratribus et caritas cum fide a Deo Patre et
 Domino Iesu Christo

Philippians

Chapter 1

¹ Paulus et Timotheus servi Iesu Christi omnibus sanctis in Christo Iesu qui sunt Philippis cum
 episcopis et diaconis ² gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo ³ gratias ago
 Deo meo in omni memoria vestri ⁴ semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum
 gaudio deprecationem faciens ⁵ super communicatione vestra in evangelio a prima die usque nunc
⁶ confidens hoc ipsum quia qui coepit in vobis opus bonum perficiet usque in diem Christi Iesu
⁷ sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis eo quod habeam in corde vos et in vinculis
 meis et in defensione et confirmatione evangelii socios gaudii mei omnes vos esse ⁸ testis enim
 mihi est Deus quomodo cupiam omnes vos in visceribus Christi Iesu ⁹ et hoc oro ut caritas vestra
 magis ac magis abundet in scientia et omni sensu ¹⁰ ut probetis potiora ut sitis sinceres et sine
 offensa in diem Christi ¹¹ repleti fructu iustitiae per Christum Iesum in gloriam et laudem Dei
¹² scire autem vos volo fratres quia quae circa me sunt magis ad profectum venerunt evangelii
¹³ ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio et in ceteris omnibus ¹⁴ et plures
 e fratribus in Domino confidentes vinculis meis abundantius audere sine timore verbum Dei loqui
¹⁵ quidam quidem et propter invidiam et contentionem quidam autem et propter bonam voluntatem
 Christum praedicant ¹⁶ quidam ex caritate scientes quoniam in defensionem evangelii positus sum
¹⁷ quidam autem ex contentione Christum adnuntiant non sincere existimantes pressuram se suscitare
 vinculis meis ¹⁸ quid enim dum omni modo sive per occasionem sive per veritatem Christus

adnuntiatur et in hoc gaudeo sed et gaudebo¹⁹ scio enim quia hoc mihi proveniet in salutem per
 vestram orationem et subministrationem Spiritus Iesu Christi²⁰ secundum expectationem et spem
 meam quia in nullo confundar sed in omni fiducia sicut semper et nunc magnificabitur Christus in
 corpore meo sive per vitam sive per mortem²¹ mihi enim vivere Christus est et mori lucrum
²² quod si vivere in carne hic mihi fructus operis est et quid eligam ignoro²³ coartor autem e duobus
 desiderium habens dissolvi et cum Christo esse multo magis melius²⁴ permanere autem in carne
 magis necessarium est propter vos²⁵ et hoc confidens scio quia manebo et permanebo omnibus
 vobis ad profectum vestrum et gaudium fidei²⁶ ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me
 per meum adventum iterum ad vos²⁷ tantum digne evangelio Christi conversamini ut sive cum
 venero et videro vos sive absens audiam de vobis quia stetistis uno spiritu unianimes conlaborantes
 fide evangelii²⁸ et in nullo terreamini ab adversariis quae est illis causa perditionis vobis autem
 salutis et hoc a Deo²⁹ quia vobis donatum est pro Christo non solum ut in eum credatis sed ut
 etiam pro illo patiamini³⁰ eundem certamen habentes qualem et vidistis in me et nunc audistis de
 me

Chapter 2

¹ si qua ergo consolatio in Christo si quod solacium caritatis si qua societas spiritus si quid
 viscera et miserationes² implete gaudium meum ut idem sapiatis eandem caritatem habentes
 unianimes id ipsum sentientes³ nihil per contentionem neque per inanem gloriam sed in humilitate
 superiores sibi invicem arbitantes⁴ non quae sua sunt singuli considerantes sed et ea quae aliorum
⁵ hoc enim sentite in vobis quod et in Christo Iesu⁶ qui cum in forma Dei esset non rapinam
 arbitratus est esse se aequalem Deo⁷ sed semet ipsum exinanivit formam servi accipiens in
 similitudinem hominum factus et habitu inventus ut homo⁸ humiliavit semet ipsum factus oboediens
 usque ad mortem mortem autem crucis⁹ propter quod et Deus illum exaltavit et donavit illi nomen
 super omne nomen¹⁰ ut in nomine Iesu omne genu flectat caelestium et terrestrium et infernorum

11 et omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris 12 itaque carissimi
 mei sicut semper oboedistis non ut in praesentia mei tantum sed multo magis nunc in absentia mea
 cum metu et tremore vestram salutem operamini 13 Deus est enim qui operatur in vobis et velle et
 14 perficere pro bona voluntate omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus 15 ut
 sitis sine querella et simplices filii Dei sine reprehensione in medio nationis pravae et perversae
 inter quos lucetis sicut luminaria in mundo 16 verbum vitae continentes ad gloriam meam in die
 Christi quia non in vacuum cucurri neque in vacuum laboravi 17 sed et si immolor supra sacrificium
 et obsequium fidei vestrae gaudeo et congratulor omnibus vobis 18 id ipsum autem et vos gaudete
 et congratulamini mihi 19 spero autem in Domino Iesu Timotheum cito me mittere ad vos ut et ego
 bono animo sim cognitis quae circa vos sunt 20 neminem enim habeo tam unanimum qui sincera
 affectione pro vobis sollicitus sit 21 omnes enim sua quaerunt non quae sunt Christi Iesu
 22 experimentum autem eius cognoscite quoniam sicut patri filius mecum servivit in evangelium
 23 hunc igitur spero me mittere mox ut videro quae circa me sunt 24 confido autem in Domino
 quoniam et ipse veniam ad vos cito 25 necessarium autem existimavi Epafroditum fratrem et
 cooperatorem et commilitonem meum vestrum autem apostolum et ministrum necessitatis meae
 mittere ad vos 26 quoniam quidem omnes vos desiderabat et maestus erat propterea quod audieratis
 illum infirmatum 27 nam et infirmatus est usque ad mortem sed Deus misertus est eius non solum
 autem eius verum etiam et mei ne tristitiam super tristitiam haberem 28 festinantius ergo misi illum
 ut viso eo iterum gaudeatis et ego sine tristitia sim 29 excipite itaque illum cum omni gaudio in
 Domino et eiusmodi cum honore habetote 30 quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit
 tradens animam suam ut impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium

Chapter 3

1 de cetero fratres mei gaudete in Domino eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum vobis
 autem necessarium 2 videte canes videte malos operarios videte concisionem 3 nos enim sumus
 circumcisio qui spiritu Deo servimus et gloriamur in Christo Iesu et non in carne fiduciam habentes

4 quamquam ego habeam confidentiam et in carne si quis alius videtur confidere in carne ego magis
 5 circumcisis octava die ex genere Israhel de tribu Benjamin Hebraeus ex Hebraeis secundum legem
 6 Pharisaeus secundum aemulationem persequens ecclesiam Dei secundum iustitiam quae in lege
 7 est conversatus sine querella sed quae mihi fuerunt lucra haec arbitratus sum propter Christum
 8 detrimenta verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu
 Christi Domini mei propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercora ut Christum lucrifaciam
 9 et inveniatur in illo non habens meam iustitiam quae ex lege est sed illam quae ex fide est
 Christi quae ex Deo est iustitia in fide 10 ad agnoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et
 societatem passionum illius configuratus morti eius 11 si quo modo occurram ad resurrectionem
 12 quae est ex mortuis non quod iam acceperim aut iam perfectus sim sequor autem si comprehendam
 in quo et comprehensus sum a Christo Iesu 13 fratres ego me non arbitror comprehendisse unum
 14 autem quae quidem retro sunt obliviscens ad ea vero quae sunt in priora extendens me ad
 15 destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu quicumque ergo
 16 perfecti hoc sentiamus et si quid aliter sapitis et hoc vobis Deus revelabit verumtamen ad quod
 17 pervenimus ut idem sapiamus et in eadem permaneamus regula imitatores mei estote fratres et
 18 observate eos qui ita ambulant sicut habetis formam nos multi enim ambulant quos saepe dicebam
 19 vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis Christi quorum finis interitus quorum deus venter
 20 et gloria in confusione ipsorum qui terrena sapiunt nostra autem conversatio in caelis est unde
 21 etiam salvatorem expectamus Dominum Iesum Christum qui reformabit corpus humilitatis
 nostrae configuratum corpori claritatis suae secundum operationem qua possit etiam subicere sibi
 omnia

Chapter 4

1 itaque fratres mei carissimi et desiderantissimi gaudium meum et corona mea sic state in
 2 Domino carissimi Euhodiam rogo et Syntychem deprecor id ipsum sapere in Domino etiam rogo
 3 et te germane conpar adiuva illas quae mecum laboraverunt in evangelio cum Clemente et ceteris

adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vitae ⁴ gaudete in Domino semper iterum dico gaudete
⁵ modestia vestra nota sit omnibus hominibus Dominus prope ⁶ nihil solliciti sitis sed in omni
 oratione et obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum ⁷ et pax
 Dei quae exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu
⁸ de cetero fratres quaecumque sunt vera quaecumque pudica quaecumque iusta quaecumque sancta
 quaecumque amabilia quaecumque bonae famae si qua virtus si qua laus haec cogitate ⁹ quae et
¹⁰ didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me haec agite et Deus pacis erit vobiscum ¹⁰ gavisus
 sum autem in Domino vehementer quoniam tandem aliquando refloruistis pro me sentire sicut et
¹¹ sentiebatis occupati autem eratis ¹¹ non quasi propter penuriam dico ego enim didici in quibus sum
¹² sufficiens esse ¹² scio et humiliari scio et abundare ubique et in omnibus institutus sum et satiari
 et esurire et abundare et penuriam pati ¹³ omnia possum in eo qui me confortat ¹⁴ verumtamen
¹⁵ bene fecistis communicantes tribulationi meae ¹⁵ scitis autem et vos Philippenses quod in principio
 evangelii quando profectus sum a Macedonia nulla mihi ecclesia communicavit in ratione dati et
¹⁶ accepti nisi vos soli ¹⁶ quia et Thessalonicam et semel et bis in usum mihi misistis ¹⁷ non quia
¹⁸ quaero datum sed requiro fructum abundantem in rationem vestram ¹⁸ habeo autem omnia et
 abundo repletus sum acceptis ab Epafrodito quae misistis odorem suavitatis hostiam acceptam
¹⁹ placentem Deo ¹⁹ Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas in
²⁰ gloria in Christo Iesu ²⁰ Deo autem et Patri nostro gloria in saecula saeculorum amen ²¹ salute
²² omnem sanctum in Christo Iesu salutant vos qui mecum sunt fratres ²² salutant vos omnes sancti
 maxime autem qui de Caesaris domo sunt

Colossians

Chapter 1

¹ Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Timotheus frater ² his qui sunt Colossis
 sanctis et fidelibus fratribus in Christo Iesu gratia vobis et pax a Deo Patre nostro ³ gratias agimus
 Deo et Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes ⁴ audientes fidem vestram in

Christo Iesu et dilectionem quam habetis in sanctos omnes ⁵ propter spem quae reposita est vobis
 in caelis quam audistis in verbo veritatis evangelii ⁶ quod pervenit ad vos sicut et in universo mundo
 est et fructificat et crescit sicut in vobis ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate
⁷ sicut didicistis ab Epaphra carissimo conservo nostro qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu
⁸ qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in Spiritu ⁹ ideo et nos ex qua die audivimus
 non cessamus pro vobis orantes et postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius in omni
 sapientia et intellectu spiritali ¹⁰ ut ambuletis digne Deo per omnia placentes in omni opere bono
 fructificantes et crescentes in scientia Dei ¹¹ in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis
 eius in omni patientia et longanimitate cum gaudio ¹² gratias agentes Patri qui dignos nos fecit in
 partem sortis sanctorum in lumine ¹³ qui eripuit nos de potestate tenebrarum et transtulit in regnum
 Filii dilectionis suae ¹⁴ in quo habemus redemptionem remissionem peccatorum ¹⁵ qui est imago
 Dei invisibilis primogenitus omnis creaturae ¹⁶ quia in ipso condita sunt universa in caelis et in
 terra visibilia et invisibilia sive throni sive dominationes sive principatus sive potestates omnia per
 ipsum et in ipso creata sunt ¹⁷ et ipse est ante omnes et omnia in ipso constant ¹⁸ et ipse est caput
 corporis ecclesiae qui est principium primogenitus ex mortuis ut sit in omnibus ipse primatum
 tenens ¹⁹ quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare ²⁰ et per eum reconciliare omnia
 in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris sive quae in caelis sunt ²¹ et vos
 cum essetis aliquando alienati et inimici sensu in operibus malis ²² nunc autem reconciliavit in
 corpore carnis eius per mortem exhibere vos sanctos et immaculatos et inreprehensibiles coram ipso
²³ si tamen permanetis in fide fundati et stabiles et immobiles ab spe evangelii quod audistis quod
 praedicatum est in universa creatura quae sub caelo est cuius factus sum ego Paulus minister ²⁴ qui
 nunc gaudeo in passionibus pro vobis et adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea
 pro corpore eius quod est ecclesia ²⁵ cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei
 quae data est mihi in vos ut impleam verbum Dei ²⁶ mysterium quod absconditum fuit a saeculis
 et generationibus nunc autem manifestatum est sanctis eius ²⁷ quibus voluit Deus notas facere
 divitias gloriae sacramenti huius in gentibus quod est Christus in vobis spes gloriae ²⁸ quem nos
 adnuntiamus corripientes omnem hominem et docentes omnem hominem in omni sapientia ut

exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu²⁹ in quo et laboro certando secundum operationem eius quam operatur in me in virtute

Chapter 2

¹ volo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et quicumque non viderunt faciem meam in carne² ut consolentur corda ipsorum instructi in caritate et in omnes divitias plenitudinis intellectus in agnitionem mysterii Dei Patris Christi Iesu³ in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi⁴ hoc autem dico ut nemo vos decipiat in subtilitate sermonum⁵ nam et si corpore absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns ordinem vestrum et firmamentum eius quae in Christo est fidei vestrae⁶ sicut ergo accepistis Christum Iesum Dominum in ipso ambulate⁷ radicati et superaedificati in ipso et confirmati fide sicut et didicistis abundantes in gratiarum actione⁸ videte ne quis vos decipiat per philosophiam et inanem fallaciam secundum traditionem hominum secundum elementa mundi et non secundum Christum⁹ quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter¹⁰ et estis in illo repleti qui est caput omnis principatus et potestatis¹¹ in quo et circumcisi estis circumcissione non manufacta in expoliatione corporis carnis in circumcissione Christi¹² consepulti ei in baptismo in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei qui suscitavit illum a mortuis¹³ et vos cum mortui essetis in delictis et praeputio carnis vestrae convivificavit cum illo donans vobis omnia delicta¹⁴ delens quod adversum nos erat chirografum decretis quod erat contrarium nobis et ipsum tulit de medio adfigens illud cruci¹⁵ expolians principatus et potestates traduxit palam triumphans illos in semet ipso¹⁶ nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei festi aut neomeniae aut sabbatorum¹⁷ quae sunt umbra futurorum corpus autem Christi¹⁸ nemo vos seducat volens in humilitate et religione angelorum quae non vidit ambulans frustra inflatus sensu carnis suae¹⁹ et non tenens caput ex quo totum corpus per nexus et coniunctiones subministratum et constructum crescit in augmentum Dei²⁰ si mortui estis cum Christo ab elementis mundi quid adhuc tamquam viventes in mundo decernitis²¹ ne tetigeris neque gustaveris neque contrectaveris²² quae sunt omnia in

interitu ipso usu secundum praecepta et doctrinas hominum²³ quae sunt rationem quidem habentia sapientiae in superstitione et humilitate et ad non parcendum corpori non in honore aliquo ad saturitatem carnis

Chapter 3

¹ igitur si conresurrexistis Christo quae sursum sunt quaerite ubi Christus est in dextera Dei
² sedens ³ quae sursum sunt sapite non quae supra terram ⁴ mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo ⁵ cum Christus apparuerit vita vestra tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria ⁶ mortificate ergo membra vestra quae sunt super terram fornicationem immunditiam libidinem concupiscentiam malam et avaritiam quae est simulacrorum servitus ⁷ propter quae venit ira Dei super filios incredulitatis ⁸ in quibus et vos ambulastis aliquando cum viveretis in illis ⁹ nunc autem deponite et vos omnia iram indignationem malitiam blasphemiam turpem sermonem de ore vestro ¹⁰ nolite mentiri invicem expoliantes vos veterem hominem cum actibus eius ¹¹ et induentes novum eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem eius qui creavit eum ¹² ubi non est gentilis et Iudaeus circumcisio et praeputium barbarus et Scythia servus et liber sed omnia et in omnibus Christus ¹³ induite vos ergo sicut electi Dei sancti et dilecti viscera misericordiae benignitatem humilitatem modestiam patientiam ¹⁴ subportantes invicem et donantes vobis ipsis si quis adversus aliquem habet querellam sicut et Dominus donavit vobis ita et vos ¹⁵ super omnia autem haec caritatem quod est vinculum perfectionis ¹⁶ et pax Christi exultet in cordibus vestris in qua et vocati estis in uno corpore et grati estote ¹⁷ verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia docentes et commonentes vosmet ipsos psalmis hymnis canticis spiritalibus in gratia cantantes in cordibus vestris Deo ¹⁸ omne quodcumque facitis in verbo aut in opere omnia in nomine Domini Iesu gratias agentes Deo et Patri per ipsum ¹⁹ mulieres subditae estote viris sicut oportet in Domino ²⁰ viri diligite uxores et nolite amari esse ad illas ²¹ filii oboedite parentibus per omnia hoc enim placitum est in Domino ²² patres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo animo fiant ²³ servi oboedite per omnia dominis carnalibus non ad oculum servientes quasi

hominibus placentes sed in simplicitate cordis timentes Dominum²³ quodcumque facitis ex animo
 operamini sicut Domino et non hominibus²⁴ scientes quod a Domino accipietis retributionem
 hereditatis Domino Christo servite²⁵ qui enim iniuriam facit recipiet id quod inique gessit et non
 est personarum acceptio

Chapter 4

¹ domini quod iustum est et aequum servis praestate scientes quoniam et vos Dominum habetis
² in caelo orationi instate vigilantes in ea in gratiarum actione³ orantes simul et pro nobis ut Deus
 aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi propter quod etiam vinctus sum
⁴ ut manifestem illud ita ut oportet me loqui⁵ in sapientia ambulate ad eos qui foris sunt tempus
 redimentes⁶ sermo vester semper in gratia sale sit conditus ut sciatis quomodo oporteat vos
 unicuique respondere⁷ quae circa me sunt omnia vobis nota faciet Tychicus carissimus frater et
 fidelis minister et conservus in Domino⁸ quem misi ad vos ad hoc ipsum ut cognoscat quae circa
 vos sunt et consoletur corda vestra⁹ cum Onesimo carissimo et fideli fratre qui est ex vobis omnia
 quae hic aguntur nota facient vobis¹⁰ salutat vos Aristarchus concaptivus meus et Marcus
 consobrinus Barnabae de quo accepistis mandata si venerit ad vos excipite illum¹¹ et Iesus qui
 dicitur Iustus qui sunt ex circumcissione hii soli sunt adiutores in regno Dei qui mihi fuerunt solacio
¹² salutat vos Epaphras qui ex vobis est servus Christi Iesu semper sollicitus pro vobis in orationibus
 ut stetis perfecti et pleni in omni voluntate Dei¹³ testimonium enim illi perhibeo quod habet multum
 laborem pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et qui Hierapoli¹⁴ salutat vos Lucas medicus
 carissimus et Demas¹⁵ salutate fratres qui sunt Laodiciae et Nympham et quae in domo eius est
¹⁶ ecclesiam et cum lecta fuerit apud vos epistula facite ut et in Laodicensium ecclesia legatur et
 eam quae Laodicensium est vos legatis¹⁷ et dicite Archippo vide ministerium quod accepisti in
 Domino ut illud impleas

1 Thessalonians

Chapter 1

¹ Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre et Domino Iesu
 Christo gratia vobis et pax ² gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis memoriam facientes
 in orationibus nostris sine intermissione ³ memores operis fidei vestrae et laboris et caritatis et
 sustinentiae spei Domini nostri Iesu Christi ante Deum et Patrem nostrum ⁴ scientes fratres dilecti
 a Deo electionem vestram ⁵ quia evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum sed et in
 virtute et in Spiritu Sancto et in plenitudine multa sicut scitis quales fuerimus vobis propter vos
⁶ et vos imitatores nostri facti estis et Domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio
 Spiritus Sancti ⁷ ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia et in Achaia ⁸ a vobis
 enim diffamatus est sermo Domini non solum in Macedonia et in Achaia sed in omni loco fides
 vestra quae est ad Deum profecta est ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui ⁹ ipsi enim de
 nobis adnuntiant qualem introitum habuerimus ad vos et quomodo conversi estis ad Deum a
¹⁰ simulacris servire Deo vivo et vero et expectare Filium eius de caelis quem suscitavit ex mortuis
 Iesum qui eripuit nos ab ira ventura

Chapter 2

¹ nam ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos quia non inanis fuit ² sed ante passi et
 contumeliis affecti sicut scitis in Philippis fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos evangelium
 Dei in multa sollicitudine ³ exhortatio enim nostra non de errore neque de inmunditia neque in dolo
⁴ sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis evangelium ita loquimur non quasi hominibus
 placentes sed Deo qui probat corda nostra ⁵ neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis
 sicut scitis neque in occasione avaritiae Deus testis est ⁶ nec quaerentes ab hominibus gloriam
 neque a vobis neque ab aliis ⁷ cum possimus oneri esse ut Christi apostoli sed facti sumus lenes in
 medio vestrum tamquam si nutrix foveat filios suos ⁸ ita desiderantes vos cupide volebamus tradere

vobis non solum evangelium Dei sed etiam animas nostras quoniam carissimi nobis facti estis
9 memores enim estis fratres laborem nostrum et fatigationem nocte et die operantes ne quem
vestrum gravaremus praedicavimus in vobis evangelium Dei¹⁰ vos testes estis et Deus quam sancte
et iuste et sine querella vobis qui credidistis fuimus¹¹ sicut scitis qualiter unumquemque vestrum
tamquam pater filios suos¹² deprecantes vos et consolantes testificati sumus ut ambularetis digne
Deo qui vocavit vos in suum regnum et gloriam¹³ ideo et nos gratias agimus Deo sine intermissione
quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei accepistis non ut verbum hominum sed sicut
est vere verbum Dei qui operatur in vobis qui credidistis¹⁴ vos enim imitatores facti estis fratres
ecclesiarum Dei quae sunt in Iudaea in Christo Iesu quia eadem passi estis et vos a contribulibus
vestris sicut et ipsi a Iudaeis¹⁵ qui et Dominum occiderunt Iesum et prophetas et nos persecuti
sunt et Deo non placent et omnibus hominibus adversantur¹⁶ prohibentes nos gentibus loqui ut
salvae fiant ut impleant peccata sua semper praevenit autem ira Dei super illos usque in finem
17 nos autem fratres desolati a vobis ad tempus horae aspectu non corde abundantius festinavimus
faciem vestram videre cum multo desiderio¹⁸ quoniam voluimus venire ad vos ego quidem Paulus
et semel et iterum et inpedivit nos Satan¹⁹ quae est enim nostra spes aut gaudium aut corona
gloriae nonne vos ante Dominum nostrum Iesum estis in adventu eius²⁰ vos enim estis gloria
nostra et gaudium

Chapter 3

1 propter quod non sustinentes amplius placuit nobis remanere Athenis solis² et misimus
Timotheum fratrem nostrum et ministrum Dei in evangelio Christi ad confirmandos vos et
exhortandos pro fide vestra³ ut nemo moveatur in tribulationibus istis ipsi enim scitis quod in hoc
positi sumus⁴ nam et cum apud vos essemus praedicebamus vobis passuros nos tribulationes sicut
et factum est et scitis⁵ propterea et ego amplius non sustinens nisi ad cognoscendam fidem vestram
ne forte temptaverit vos is qui temptat et inanis fiat labor noster⁶ nunc autem veniente Timotheo
ad nos a vobis et adnuntiante nobis fidem et caritatem vestram et quia memoriam nostri habetis
bonam semper desiderantes nos videre sicut nos quoque vos⁷ ideo consolati sumus fratres in vobis

in omni necessitate et tribulatione nostra per vestram fidem⁸ quoniam nunc vivimus si vos statis
 in Domino⁹ quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio
 quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum¹⁰ nocte et die abundantius orantes ut videamus
 faciem vestram et compleamus ea quae desunt fidei vestrae¹¹ ipse autem Deus et Pater noster et
 Dominus Iesus dirigat viam nostram ad vos¹² vos autem Dominus multiplicet et abundare faciat
 caritatem in invicem et in omnes quemadmodum et nos in vobis¹³ ad confirmanda corda vestra
 sine querella in sanctitate ante Deum et Patrem nostrum in adventu Domini nostri Iesu cum omnibus
 sanctis eius amen

Chapter 4

¹ de cetero ergo fratres rogamus vos et obsecramus in Domino Iesu ut quemadmodum accepistis
 a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere Deo sicut et ambulatis ut abundetis magis² scitis
 enim quae praecepta dederimus vobis per Dominum Iesum³ haec est enim voluntas Dei sanctificatio
 vestra⁴ ut abstineatis vos a fornicatione ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidere in
 sanctificatione et honore⁵ non in passione desiderii sicut et gentes quae ignorant Deum⁶ ut ne
 quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum quoniam vindex est Dominus de
 his omnibus sicut et praediximus vobis et testificati sumus⁷ non enim vocavit nos Deus in inmunditia
 sed in sanctificatione⁸ itaque qui spernit non hominem spernit sed Deum qui etiam dedit Spiritum
 suum Sanctum in vobis⁹ de caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis ipsi
 enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem¹⁰ etenim facitis illud in omnes fratres in universa
 Macedonia rogamus autem vos fratres ut abundetis magis¹¹ et operam detis ut quieti sitis et ut
 vestrum negotium agatis et operemini manibus vestris sicut praecepimus vobis¹² et ut honeste
 ambuletis ad eos qui foris sunt et nullius aliquid desideretis¹³ nolumus autem vos ignorare fratres
 de dormientibus ut non contristemini sicut et ceteri qui spem non habent¹⁴ si enim credimus quod
 Iesus mortuus est et resurrexit ita et Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo¹⁵ hoc
 enim vobis dicimus in verbo Domini quia nos qui vivimus qui residui sumus in adventum Domini

non praeveniemus eos qui dormierunt¹⁶ quoniam ipse Dominus in iussu et in voce archangeli et
 in tuba Dei descendet de caelo et mortui qui in Christo sunt resurgent primi¹⁷ deinde nos qui
 vivimus qui relinquimur simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Domino in aera et sic semper
 cum Domino erimus¹⁸ itaque consolamini invicem in verbis istis

Chapter 5

¹ de temporibus autem et momentis fratres non indigetis ut scribamus vobis² ipsi enim diligenter
 scitis quia dies Domini sicut fur in nocte ita veniet³ cum enim dixerint pax et securitas tunc
 repentinus eis superveniet interitus sicut dolor in utero habenti et non effugient⁴ vos autem fratres
 non estis in tenebris ut vos dies ille tamquam fur comprehendat⁵ omnes enim vos filii lucis estis
 et filii diei non sumus noctis neque tenebrarum⁶ igitur non dormiamus sicut ceteri sed vigilemus
 et sobrii simus⁷ qui enim dormiunt nocte dormiunt et qui ebrii sunt nocte ebrii sunt⁸ nos autem
 qui diei sumus sobrii simus induti lorica[m] fidei et caritatis et galeam spem salutis⁹ quoniam non
 posuit nos Deus in iram sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum¹⁰ qui
 mortuus est pro nobis ut sive vigilemus sive dormiamus simul cum illo vivamus¹¹ propter quod
 consolamini invicem et aedificate alterutrum sicut et facitis¹² rogamus autem vos fratres ut noveritis
 eos qui laborant inter vos et praesunt vobis in Domino et monent vos¹³ ut habeatis illos abundantius
 in caritate propter opus illorum pacem habete cum eis¹⁴ rogamus autem vos fratres corripite
 inquietos consolamini pusillianimes suscipite infirmos patientes estote ad omnes¹⁵ videte ne quis
 malum pro malo alicui reddat sed semper quod bonum est sectamini et in invicem et in omnes
¹⁶ semper gaudete¹⁷ sine intermissione orate¹⁸ in omnibus gratias agite haec enim voluntas Dei
 est in Christo Iesu in omnibus vobis¹⁹ Spiritum nolite extinguere²⁰ prophetias nolite spernere
²¹ omnia autem probate quod bonum est tenete²² ab omni specie mala abstinete vos²³ ipse autem
 Deus pacis sanctificet vos per omnia et integer spiritus vester et anima et corpus sine querella in
 adventu Domini nostri Iesu Christi servetur²⁴ fidelis est qui vocavit vos qui etiam faciet²⁵ fratres

orate pro nobis²⁶ salutate fratres omnes in osculo sancto²⁷ adiuro vos per Dominum ut legatur
epistula omnibus sanctis fratribus

2 Thessalonians

Chapter 1

¹ Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre nostro et Domino
Iesu Christo² gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo³ gratias agere debemus
Deo semper pro vobis fratres ita ut dignum est quoniam supercrescit fides vestra et abundat caritas
uniuscuiusque omnium vestrum in invicem⁴ ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis Dei
pro patientia vestra et fide in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis⁵ in
exemplum iusti iudicii Dei ut digni habeamini regno Dei pro quo et patimini⁶ si tamen iustum est
apud Deum retribuere tribulationem his qui vos tribulant⁷ et vobis qui tribulamini requiem nobiscum
in revelatione Domini Iesu de caelo cum angelis virtutis eius⁸ in flamma ignis dantis vindictam
his qui non noverunt Deum et qui non oboediunt evangelio Domini nostri Iesu⁹ qui poenas dabunt
in interitu aeternas a facie Domini et a gloria virtutis eius¹⁰ cum venerit glorificari in sanctis suis
et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt quia creditum est testimonium nostrum super vos
in die illo¹¹ in quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocatione sua Deus et impleat
omnem voluntatem bonitatis et opus fidei in virtute¹² ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu
Christi in vobis et vos in illo secundum gratiam Dei nostri et Domini Iesu Christi

Chapter 2

¹ rogamus autem vos fratres per adventum Domini nostri Iesu Christi et nostrae congregationis
in ipsum² ut non cito moveamini a sensu neque terreamini neque per spiritum neque per sermonem
neque per epistulam tamquam per nos quasi instet dies Domini³ ne quis vos seducat ullo modo

quoniam nisi venerit discessio primum et revelatus fuerit homo peccati filius perditionis ⁴ qui
 adversatur et extollitur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur ita ut in templo Dei sedeat
 ostendens se quia sit Deus ⁵ non retinetis quod cum adhuc essem apud vos haec dicebam vobis
⁶ et nunc quid detineat scitis ut reveletur in suo tempore ⁷ nam mysterium iam operatur iniquitatis
 tantum ut qui tenet nunc donec de medio fiat ⁸ et tunc revelabitur ille iniquus quem Dominus Iesus
 interficiet spiritu oris sui et destruet inlustratione adventus sui ⁹ eum cuius est adventus secundum
 operationem Satanae in omni virtute et signis et prodigiis mendacibus ¹⁰ et in omni seductione
 iniquitatis his qui pereunt eo quod caritatem veritatis non receperunt ut salvi fierent ¹¹ ideo mittit
 illis Deus operationem erroris ut credant mendacio ¹² ut iudicentur omnes qui non crediderunt
 veritati sed consenserunt iniquitati ¹³ nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis
 fratres dilecti a Deo quod elegerit nos Deus primitias in salutem in sanctificatione Spiritus et fide
 veritatis ¹⁴ ad quod et vocavit vos per evangelium nostrum in acquisitionem gloriae Domini nostri
 Iesu Christi ¹⁵ itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per
 epistolam nostram ¹⁶ ipse autem Dominus noster Iesus Christus et Deus et Pater noster qui dilexit
 nos et dedit consolationem aeternam et spem bonam in gratia ¹⁷ exhortetur corda vestra et confirmet
 in omni opere et sermone bono

Chapter 3

¹ de cetero fratres orate pro nobis ut sermo Domini currat et clarificetur sicut et apud vos ² et
 ut liberemur ab inportunis et malis hominibus non enim omnium est fides ³ fidelis autem Dominus
 est qui confirmabit vos et custodiet a malo ⁴ confidimus autem de vobis in Domino quoniam quae
 praecipimus et facitis et facietis ⁵ Dominus autem dirigat corda vestra in caritate Dei et patientia
 Christi ⁶ denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi ut subtrahatis vos
 ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis ⁷ ipsi
 enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos quoniam non inquieti fuimus inter vos ⁸ neque
 gratis panem manducavimus ab aliquo sed in labore et fatigatione nocte et die operantes ne quem

9
 vestrum gravaremus non quasi non habuerimus potestatem sed ut nosmet ipsos formam daremus
 10
 vobis ad imitandum nos nam et cum essemus apud vos hoc denuntiabamus vobis quoniam si
 11
 quis non vult operari nec manducet audimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete nihil
 12
 operantes sed curiose agentes his autem qui eiusmodi sunt denuntiamus et obsecramus in Domino
 13
 Iesu Christo ut cum silentio operantes suum panem manducet vos autem fratres nolite deficere
 14
 beneficientes quod si quis non oboedit verbo nostro per epistulam hunc notate et non
 15
 commisceamini cum illo ut confundatur et nolite quasi inimicum existimare sed corripite ut
 16
 fratrem ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco Dominus cum
 17
 omnibus vobis salutatio mea manu Pauli quod est signum in omni epistula ita scribo

1 Timothy

Chapter 1

1
 Paulus apostolus Christi Iesu secundum imperium Dei salvatoris nostri et Christi Iesu spei
 2
 nostrae Timotheo dilecto filio in fide gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino
 3
 nostro sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam ut denuntiares quibusdam
 4
 ne aliter docerent neque intenderent fabulis et genealogiis interminatis quae quaestiones praestant
 5
 magis quam aedificationem Dei quae est in fide finis autem praecepti est caritas de corde puro
 6
 et conscientia bona et fide non ficta a quibus quidam aberrantes conversi sunt in vaniloquium
 7
 volentes esse legis doctores non intellegentes neque quae loquuntur neque de quibus adfirmant
 8
 scimus autem quia bona est lex si quis ea legitime utatur sciens hoc quia iusto lex non est posita
 9
 sed iniustis et non subditis impiis et peccatoribus sceleratis et contaminatis patricidis et matricidis
 10
 homicidis fornicariis masculorum concubitoribus plagiaris mendacibus periuris et si quid aliud
 11
 sanae doctrinae adversatur quae est secundum evangelium gloriae beati Dei quod creditum est
 12
 mihi gratias ago ei qui me confortavit Christo Iesu Domino nostro quia fidelem me existimavit

ponens in ministerio ¹³ qui prius fui blasphemus et persecutor et contumeliosus sed misericordiam
 consecutus sum quia ignorans feci in incredulitate ¹⁴ superabundavit autem gratia Domini nostri
 cum fide et dilectione quae est in Christo Iesu ¹⁵ fidelis sermo et omni acceptione dignus quia
 Christus Iesus venit in mundum peccatores salvos facere quorum primus ego sum ¹⁶ sed ideo
 misericordiam consecutus sum ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam ad
 deformationem eorum qui credituri sunt illi in vitam aeternam ¹⁷ regi autem saeculorum immortalis
 invisibili soli Deo honor et gloria in saecula saeculorum amen ¹⁸ hoc praeceptum commendo tibi
 fili Timothee secundum praecedentes in te prophetias ut milites in illis bonam militiam ¹⁹ habens
 fidem et bonam conscientiam quam quidam repellentes circa fidem naufragaverunt ²⁰ ex quibus
 est Hymeneus et Alexander quos tradidi Satanae ut discant non blasphemare

Chapter 2

¹ obsecro igitur primo omnium fieri obsecrationes orationes postulationes gratiarum actiones
 pro omnibus hominibus ² pro regibus et omnibus qui in sublimitate sunt ut quietam et tranquillam
 vitam agamus in omni pietate et castitate ³ hoc enim bonum est et acceptum coram salutari nostro
 Deo ⁴ qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire ⁵ unus enim Deus unus
 et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus ⁶ qui dedit redemptionem semet ipsum pro
 omnibus testimonium temporibus suis ⁷ in quo positus sum ego praedicator et apostolus veritatem
 dico non mentior doctor gentium in fide et veritate ⁸ volo ergo viros orare in omni loco levantes
 puras manus sine ira et disceptatione ⁹ similiter et mulieres in habitu ornato cum verecundia et
 sobrietate ornantes se non in tortis crinibus aut auro aut margaritis vel veste pretiosa ¹⁰ sed quod
 decet mulieres promittentes pietatem per opera bona ¹¹ mulier in silentio discat cum omni subiectione
¹² docere autem mulieri non permitto neque dominari in virum sed esse in silentio ¹³ Adam enim
¹⁴ primus formatus est deinde Eva et Adam non est seductus mulier autem seducta in praevaricatione

¹⁵
fuit ¹⁵ salvabitur autem per filiorum generationem si permanserint in fide et dilectione et sanctificatione cum sobrietate

Chapter 3

¹ fidelis sermo si quis episcopatum desiderat bonum opus desiderat ² oportet ergo episcopum
inreprehensibilem esse unius uxoris virum sobrium prudentem ornatum hospitem doctorem ³ non
vinolentum non percussorem sed modestum non litigiosum non cupidum ⁴ suae domui bene
praepositum filios habentem subditos cum omni castitate ⁵ si quis autem domui suae praeesse nescit
quomodo ecclesiae Dei diligentiam habebit ⁶ non neophytum ne in superbia elatus in iudicium
incidat diaboli ⁷ oportet autem illum et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt ut non in
obprobrium incidat et laqueum diaboli ⁸ diaconos similiter pudicos non bilingues non multo vino
deditos non turpe lucrum sectantes ⁹ habentes mysterium fidei in conscientia pura ¹⁰ et hii autem
probenitur primum et sic ministrent nullum crimen habentes ¹¹ mulieres similiter pudicas non
detrahentes sobrias fideles in omnibus ¹² diacones sint unius uxoris viri qui filiis suis bene praesunt
et suis domibus ¹³ qui enim bene ministraverint gradum sibi bonum adquirent et multam fiduciam
in fide quae est in Christo Iesu ¹⁴ haec tibi scribo sperans venire ad te cito ¹⁵ si autem tardavero
ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari quae est ecclesia Dei vivi columna et
firmamentum veritatis ¹⁶ et manifeste magnum est pietatis sacramentum quod manifestatum est
in carne iustificatum est in spiritu apparuit angelis praedicatum est gentibus creditum est in mundo
adsumptum est in gloria

Chapter 4

¹ Spiritus autem manifeste dicit quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide
attendentes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum ² in hypocrisi loquentium mendacium et
cauteriatam habentium suam conscientiam ³ prohibentium nubere abstinere a cibis quos Deus

creavit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus et his qui cognoverunt veritatem ⁴ quia
 omnis creatura Dei bona et nihil reiciendum quod cum gratiarum actione percipitur ⁵ sanctificatur
 enim per verbum Dei et orationem ⁶ haec proponens fratribus bonus eris minister Christi Iesu
 enutritus verbis fidei et bonae doctrinae quam adsecutus es ⁷ ineptas autem et aniles fabulas devita
 exerce te ipsum ad pietatem ⁸ nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est pietas autem ad
 omnia utilis est promissionem habens vitae quae nunc est et futurae ⁹ fidelis sermo et omni
 acceptione dignus ¹⁰ in hoc enim laboramus et maledicimur quia speravimus in Deum vivum qui
 est salvator omnium hominum maxime fidelium ¹¹ praecipe haec et doce ¹² nemo adolescentiam
 tuam contemnat sed exemplum esto fidelium in verbo in conversatione in caritate in fide in castitate
¹³ dum venio adtende lectioni exhortationi doctrinae ¹⁴ noli negligere gratiam quae in te est quae
 data est tibi per prophetiam cum inpositione manuum presbyterii ¹⁵ haec meditare in his esto ut
¹⁶ profectus tuus manifestus sit omnibus adtende tibi et doctrinae insta in illis hoc enim faciens et
 te ipsum salvum facies et qui te audiunt

Chapter 5

¹ seniore[m] ne increpaveris sed obsecra ut patrem iuvenes ut fratres ² anus ut matres iuenculas
 ut sorores in omni castitate ³ viduas honora quae vere viduae sunt ⁴ si qua autem vidua filios aut
 nepotes habet discant primum domum suam regere et mutuam vicem reddere parentibus hoc enim
 acceptum est coram Deo ⁵ quae autem vere vidua est et desolata speravit in Deum et instat
 obsecrationibus et orationibus nocte ac die ⁶ nam quae in deliciis est vivens mortua est ⁷ et hoc
 praecipe ut inreprehensibiles sint ⁸ si quis autem suorum et maxime domesticorum curam non habet
 fidem negavit et est infideli deterior ⁹ vidua eligatur non minus sexaginta annorum quae fuerit
 unius viri uxor ¹⁰ in operibus bonis testimonium habens si filios educavit si hospitio recepit si
 sanctorum pedes lavit si tribulationem patientibus subministravit si omne opus bonum subsecuta
¹¹ est adolescentiores autem viduas devita cum enim luxuriatae fuerint in Christo nubere volunt
¹² habentes damnationem quia primam fidem irritam fecerunt ¹³ simul autem et otiosae discunt

circumire domos non solum otiosae sed et verbosae et curiosae loquentes quae non oportet ¹⁴ volo
 ergo iuveniores nubere filios procreare matres familias esse nullam occasionem dare adversario
 maledicti gratia ¹⁵ iam enim quaedam conversae sunt retro Satanam ¹⁶ si qua fidelis habet viduas
 subministret illis et non gravetur ecclesia ut his quae vere viduae sunt sufficiat ¹⁷ qui bene praesunt
 presbyteri duplici honore digni habeantur maxime qui laborant in verbo et doctrina ¹⁸ dicit enim
 scriptura non infrenabis os bovi trituranti et dignus operarius mercede sua ¹⁹ adversus presbyterum
 accusationem noli recipere nisi sub duobus et tribus testibus ²⁰ peccantes coram omnibus argue ut
 et ceteri timorem habeant ²¹ testor coram Deo et Christo Iesu et electis angelis ut haec custodias
 sine praeiudicio nihil faciens in aliam partem declinando ²² manus cito nemini inposueris neque
 communicaveris peccatis alienis te ipsum castum custodi ²³ noli adhuc aquam bibere sed vino
 modico utere propter stomachum tuum et frequentes tuas infirmitates ²⁴ quorundam hominum
 peccata manifesta sunt praecedentia ad iudicium quosdam autem et subsequuntur ²⁵ similiter et
 facta bona manifesta sunt et quae aliter se habent abscondi non possunt

Chapter 6

¹ quicumque sunt sub iugo servi dominos suos omni honore dignos arbitrentur ne nomen Domini
 et doctrina blasphemetur ² qui autem fideles habent dominos non contemnant quia fratres sunt sed
 magis serviant quia fideles sunt et dilecti qui beneficii participes sunt haec doce et exhortare ³ si
 quis aliter docet et non adquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi et ei quae secundum
 pietatem est doctrinae ⁴ superbus nihil sciens sed languens circa quaestiones et pugnas verborum
 ex quibus oriuntur invidiae contentiones blasphemiae suspiciones malae ⁵ conflictationes hominum
 mente corruptorum et qui veritate privati sunt existimantium quaestum esse pietatem ⁶ est autem
 quaestus magnus pietas cum sufficientia ⁷ nihil enim intulimus in mundum haut dubium quia nec
 auferre quid possumus ⁸ habentes autem alimenta et quibus tegamur his contenti sumus ⁹ nam qui
 volunt divites fieri incidunt in temptationem et laqueum et desideria multa inutilia et nociva quae
 mergunt homines in interitum et perditionem ¹⁰ radix enim omnium malorum est cupiditas quam

quidam appetentes erraverunt a fide et inseruerunt se doloribus multis ¹¹ tu autem o homo Dei
 haec fuge sectare vero iustitiam pietatem fidem caritatem patientiam mansuetudinem ¹² certa
 bonum certamen fidei adprehende vitam aeternam in qua vocatus es et confessus bonam
 confessionem coram multis testibus ¹³ praecipio tibi coram Deo qui vivificat omnia et Christo Iesu
 qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem ¹⁴ ut serves mandatum sine macula
 inreprehensibile usque in adventum Domini nostri Iesu Christi ¹⁵ quem suis temporibus ostendet
 beatus et solus potens rex regum et Dominus dominantium ¹⁶ qui solus habet immortalitatem lucem
 habitans inaccessibleem quem vidit nullus hominum sed nec videre potest cui honor et imperium
 sempiternum amen ¹⁷ divitibus huius saeculi praecipe non sublime sapere neque sperare in incerto
 divitiarum sed in Deo qui praestat nobis omnia abunde ad fruendum ¹⁸ bene agere divites fieri in
 operibus bonis facile tribuere communicare ¹⁹ thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum
 ut adprehendant veram vitam ²⁰ o Timothee depositum custodi devitans profanas vocum novitates
 et oppositiones falsi nominis scientiae

2 Timothy

Chapter 1

¹ Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei secundum promissionem vitae quae est in
 Christo Iesu ² Timotheo carissimo filio gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino
 nostro ³ gratias ago Deo cui servio a progenitoribus in conscientia pura quam sine intermissione
 habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die ⁴ desiderans te videre memor lacrimarum
 tuarum ut gaudio implear ⁵ recordationem accipiens eius fidei quae est in te non ficta quae et
 habitavit primum in avia tua Loide et matre tua Eunice certus sum autem quod et in te ⁶ propter
 quam causam admoneo te ut resuscites gratiam Dei quae est in te per inpositionem manuum mearum
⁷ non enim dedit nobis Deus spiritum timoris sed virtutis et dilectionis et sobrietatis ⁸ noli itaque
 erubescere testimonium Domini nostri neque me vinctum eius sed conlabora evangelio secundum
 virtutem Dei ⁹ qui nos liberavit et vocavit vocatione sancta non secundum opera nostra sed secundum

propositum suum et gratiam quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia
 10
 manifestata est autem nunc per inlumptionem salvatoris nostri Iesu Christi qui destruxit quidem
 mortem inluminavit autem vitam et incorruptionem per evangelium 11 in quo positus sum ego
 praedicator et apostolus et magister gentium 12 ob quam causam etiam haec patior sed non confundor
 scio enim cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem 13 formam
 habe sanorum verborum quae a me audisti in fide et dilectione in Christo Iesu 14 bonum depositum
 custodi per Spiritum Sanctum qui habitat in nobis 15 scis hoc quod aversi sunt a me omnes qui in
 Asia sunt ex quibus est Phygelus et Hermogenes 16 det misericordiam Dominus Onesifori domui
 quia saepe me refrigeravit et catenam meam non erubuit 17 sed cum Romam venisset sollicitate me
 quaesivit et invenit 18 det illi Dominus invenire misericordiam a Domino in illa die et quanta Ephesi
 ministravit melius tu nosti

Chapter 2

1 tu ergo fili mi confortare in gratia quae est in Christo Iesu 2 et quae audisti a me per multos
 testes haec commenda fidelibus hominibus qui idonei erunt et alios docere 3 labora sicut bonus
 miles Christi Iesu 4 nemo militans implicat se negotiis saecularibus ut ei placeat cui se probavit
 5 nam et qui certat in agone non coronatur nisi legitime certaverit 6 laborantem agricolam oportet
 primum de fructibus accipere 7 intellege quae dico dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum
 8 memor esto Iesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David secundum evangelium meum
 9 in quo laboro usque ad vincula quasi male operans sed verbum Dei non est alligatum 10 ideo
 omnia sustineo propter electos ut et ipsi salutem consequantur quae est in Christo Iesu cum gloria
 caelesti 11 fidelis sermo nam si conmortui sumus et convivemus 12 si sustinemus et conregnabimus
 si negabimus et ille negabit nos 13 si non credimus ille fidelis manet negare se ipsum non potest
 14 haec commune testificans coram Domino noli verbis contendere in nihil utile ad subversionem
 audientium 15 sollicitate cura te ipsum probabilem exhibere Deo operarium inconfusibilem recte

tractantem verbum veritatis ¹⁶ profana autem inaniloquia devita multum enim proficient ad
 impietatem ¹⁷ et sermo eorum ut cancer serpit ex quibus est Hymeneus et Philetus ¹⁸ qui a veritate
 exciderunt dicentes resurrectionem iam factam et subvertunt quorundam fidem ¹⁹ sed firmum
 fundamentum Dei stetit habens signaculum hoc cognovit Dominus qui sunt eius et discedat ab
 iniquitate omnis qui nominat nomen Domini ²⁰ in magna autem domo non solum sunt vasa aurea
 et argentea sed et lignea et fictilia et quaedam quidem in honorem quaedam autem in contumeliam
²¹ si quis ergo emundaverit se ab istis erit vas in honorem sanctificatum et utile Domino ad omne
 opus bonum paratum ²² iuvenilia autem desideria fuge sectare vero iustitiam fidem caritatem pacem
 cum his qui invocant Dominum de corde puro ²³ stultas autem et sine disciplina quaestiones devita
 sciens quia generant lites ²⁴ servum autem Domini non oportet litigare sed mansuetum esse ad
 omnes docibilem patientem ²⁵ cum modestia corripientem eos qui resistunt nequando det illis Deus
 paenitentiam ad cognoscendam veritatem ²⁶ et resipiscant a diaboli laqueis a quo capti tenentur
 ad ipsius voluntatem

Chapter 3

¹ hoc autem scito quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa ² et erunt homines
 se ipsos amantes cupidi elati superbi blasphemi parentibus inoboedientes ingrati scelesti ³ sine
 affectione sine pace criminatores incontinentes inmites sine benignitate ⁴ proditores protervi tumidi
 voluptatum amatores magis quam Dei ⁵ habentes speciem quidem pietatis virtutem autem eius
 abnegantes et hos devita ⁶ ex his enim sunt qui penetrant domos et captivas ducunt mulierculas
 oneratas peccatis quae ducuntur variis desideriis ⁷ semper discentes et numquam ad scientiam
 veritatis pervenientes ⁸ quemadmodum autem Iannes et Mambres restiterunt Mosi ita et hii resistunt
 veritati homines corrupti mente reprobi circa fidem ⁹ sed ultra non proficient insipientia enim eorum
 manifesta erit omnibus sicut et illorum fuit ¹⁰ tu autem adsecutus es meam doctrinam institutionem
 propositum fidem longanimitatem dilectionem patientiam ¹¹ persecutiones passiones qualia mihi

facta sunt Antiochia Iconii Lystris quales persecutiones sustinui et ex omnibus me eripuit Dominus
¹² et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur ¹³ mali autem homines
 et seductores proficient in peius errantes et in errorem mittentes ¹⁴ tu vero permane in his quae
 didicisti et credita sunt tibi sciens a quo didiceris ¹⁵ et quia ab infantia sacras litteras nosti quae te
 possint instruere ad salutem per fidem quae est in Christo Iesu ¹⁶ omnis scriptura divinitus inspirata
 et utilis ad docendum ad arguendum ad corrigendum ad erudiendum in iustitia ¹⁷ ut perfectus sit
 homo Dei ad omne opus bonum instructus

Chapter 4

¹ testificor coram Deo et Christo Iesu qui iudicaturus est vivos ac mortuos et adventum ipsius
 et regnum eius ² praedica verbum insta oportune inopportune argue obsecra increpa in omni patientia
 et doctrina ³ erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria
 coacervabunt sibi magistros prurientes auribus ⁴ et a veritate quidem auditum avertent ad fabulas
 autem convertentur ⁵ tu vero vigila in omnibus labora opus fac evangelistae ministerium tuum
 imple ⁶ ego enim iam delibor et tempus meae resolutionis instat ⁷ bonum certamen certavi cursum
 consummavi fidem servavi ⁸ in reliquo reposita est mihi iustitiae corona quam reddet mihi Dominus
 in illa die iustus iudex non solum autem mihi sed et his qui diligunt adventum eius ⁹ festina venire
 ad me cito ¹⁰ Demas enim me dereliquit diligens hoc saeculum et abiit Thessalonicam Crescens
 in Galliam Titus in Dalmatiam ¹¹ Lucas est mecum solus Marcum adsume et adduc tecum est enim
 mihi utilis in ministerium ¹² Tychicum autem misi Ephesum ¹³ paenulam quam reliqui Troade
 apud Carpum veniens adfers et libros maxime autem membranas ¹⁴ Alexander aerarius multa mala
 mihi ostendit reddat ei Dominus secundum opera eius ¹⁵ quem et tu devita valde enim restitit verbis
 nostris ¹⁶ in prima mea defensione nemo mihi adfuit sed omnes me dereliquerunt non illis reputetur
¹⁷ Dominus autem mihi adstitit et confortavit me ut per me praedicatio impleatur et audiant omnes
 gentes et liberatus sum de ore leonis ¹⁸ liberabit me Dominus ab omni opere malo et salvum faciet

in regnum suum caeleste cui gloria in saecula saeculorum amen¹⁹ saluta Priscam et Aquilam et
 Onesifori domum²⁰ Erastus remansit Corinthi Trophimum autem reliqui infirmum Mileti²¹ festina
 ante hiemem venire salutatur te Eubulus et Pudens et Linus et Claudia et fratres omnes

Titus

Chapter 1

¹ Paulus servus Dei apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei et agnitionem
 veritatis quae secundum pietatem est² in spem vitae aeternae quam promisit qui non mentitur Deus
 ante tempora saecularia³ manifestavit autem temporibus suis verbum suum in praedicatione quae
 credita est mihi secundum praeceptum salvatoris nostri Dei⁴ Tito dilecto filio secundum communem
 fidem gratia et pax a Deo Patre et Christo Iesu salvatore nostro⁵ huius rei gratia reliqui te Cretae
 ut ea quae desunt corrigas et constituas per civitates presbyteros sicut ego tibi disposui⁶ si quis
 sine crimine est unius uxoris vir filios habens fideles non in accusatione luxuriae aut non subditos
⁷ oportet enim episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatorem non superbum non iracundum
 non vinolentum non percussorem non turpilucrum cupidum⁸ sed hospitem benignum sobrium
 iustum sanctum continentem⁹ amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem
 ut potens sit et exhortari in doctrina sana et eos qui contradicunt arguere¹⁰ sunt enim multi et
 inoboedientes vaniloqui et seductores maxime qui de circumcissione sunt¹¹ quos oportet redargui
 qui universas domos subvertunt docentes quae non oportet turpis lucris gratia¹² dixit quidam ex
 illis proprius ipsorum propheta Cretenses semper mendaces malae bestiae ventres pigri
¹³ testimonium hoc verum est quam ob causam increpa illos dure ut sani sint in fide¹⁴ non
 intendentes iudaicis fabulis et mandatis hominum aversantium se a veritate¹⁵ omnia munda mundis
 coinquinatis autem et infidelibus nihil mundum sed inquinatae sunt eorum et mens et conscientia
¹⁶ confitentur se nosse Deum factis autem negant cum sunt abominati et incredibiles et ad omne
 opus bonum reprobi

Chapter 2

¹ tu autem loquere quae decet sanam doctrinam ² senes ut sobrii sint pudici prudentes sani fide
dilectione patientia ³ anus similiter in habitu sancto non criminatrices non vino multo servientes
bene docentes ⁴ ut prudentiam doceant adolescentulas ut viros suos ament filios diligant ⁵ prudentes
castas domus curam habentes benignas subditas suis viris ut non blasphemetur verbum Dei ⁶ iuvenes
similiter hortare ut sobrii sint ⁷ in omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum in doctrina
integritatem gravitatem ⁸ verbum sanum inreprehensibilem ut is qui ex adverso est vereatur nihil
habens malum dicere de nobis ⁹ servos dominis suis subditos esse in omnibus placentes non
contradicientes ¹⁰ non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes ut doctrinam salutaris
nostri Dei ornent in omnibus ¹¹ apparuit enim gratia Dei salutaris omnibus hominibus ¹² erudiens
nos ut abnegantes impietatem et saecularia desideria sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo
¹³ expectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei et salvatoris nostri Iesu Christi ¹⁴ qui
dedit semet ipsum pro nobis ut nos redimeret ab omni iniquitate et mundaret sibi populum
acceptabilem sectatorem bonorum operum ¹⁵ haec loquere et exhortare et argue cum omni imperio
nemo te contemnat

Chapter 3

¹ admone illos principibus et potestatibus subditos esse dicto oboedire ad omne opus bonum
paratos esse ² neminem blasphemare non litigiosos esse modestos omnem ostendentes
mansuetudinem ad omnes homines ³ eramus enim et nos aliquando insipientes increduli errantes
servientes desideriis et voluptatibus variis in malitia et invidia agentes odibiles odientes invicem
⁴ cum autem benignitas et humanitas apparuit salvatoris nostri Dei ⁵ non ex operibus iustitiae quae
fecimus nos sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et
renovationis Spiritus Sancti ⁶ quem effudit in nos abunde per Iesum Christum salvatorem nostrum
⁷ ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitae aeternae ⁸ fidelis sermo est et de
his volo te confirmare ut curent bonis operibus praeesse qui credunt Deo haec sunt bona et utilia

⁹ hominibus stultas autem quaestiones et genealogias et contentiones et pugnas legis devita sunt
¹⁰ enim inutiles et vanae hereticum hominem post unam et secundam correptionem devita ¹¹ sciens
¹² quia subversus est qui eiusmodi est et delinquit proprio iudicio condemnatus cum misero ad te
¹³ Arteman aut Tychicum festina ad me venire Nicopolim ibi enim statui hiemare Zenan legis
¹⁴ peritum et Apollo sollicite praemitte ut nihil illis desit discant autem et nostri bonis operibus
 praeesse ad usus necessarios ut non sint infructuosi

Philemon

Chapter 1

¹ Paulus vinctus Iesu Christi et Timotheus frater Philemoni dilecto et adiutori nostro ² et Appiae
 sorori et Archippo commilitoni nostro et ecclesiae quae in domo tua est ³ gratia vobis et pax a Deo
 Patre nostro et Domino Iesu Christo ⁴ gratias ago Deo meo semper memoriam tui faciens in
⁵ orationibus meis audiens caritatem tuam et fidem quam habes in Domino Iesu et in omnes sanctos
⁶ ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agnitione omnis boni in nobis in Christo Iesu ⁷ gaudium
 enim magnum habui et consolationem in caritate tua quia viscera sanctorum requieverunt per te
⁸ frater propter quod multam fiduciam habentes in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet
⁹ propter caritatem magis obsecro cum sis talis ut Paulus senex nunc autem et vinctus Iesu Christi
¹⁰ obsecro te de meo filio quem genui in vinculis Onesimo ¹¹ qui tibi aliquando inutilis fuit nunc
¹² autem et tibi et mihi utilis quem remisi tu autem illum id est mea viscera suscipe ¹³ quem ego
¹⁴ volueram mecum detinere ut pro te mihi ministraret in vinculis evangelii sine consilio autem
¹⁵ tuo nihil volui facere uti ne velut ex necessitate bonum tuum esset sed voluntarium forsitan enim
¹⁶ ideo discessit ad horam a te ut aeternum illum recipere iam non ut servum sed plus servo
¹⁷ carissimum fratrem maxime mihi quanto autem magis tibi et in carne et in Domino si ergo habes
¹⁸ me socium suscipe illum sicut me si autem aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi inputa ¹⁹ ego

Paulus scripsi mea manu ego reddam ut non dicam tibi quod et te ipsum mihi debes²⁰ ita frater
 ego te fruar in Domino refice viscera mea in Domino²¹ confidens oboedientia tua scripsi tibi sciens
 quoniam et super id quod dico facies²² simul autem et para mihi hospitium nam spero per orationes
 vestras donari me vobis²³ salutat te Epaphras concaptivus meus in Christo Iesu²⁴ Marcus
 Aristarchus Demas Lucas adiutores mei

Hebrews

Chapter 1

¹ multifariam et multis modis olim Deus loquens patribus in prophetis² novissime diebus istis
 locutus est nobis in Filio quem constituit heredem universorum per quem fecit et saecula³ qui cum
 sit splendor gloriae et figura substantiae eius portansque omnia verbo virtutis suae purgationem
 peccatorum faciens sedit ad dexteram Maiestatis in excelsis⁴ tanto melior angelis effectus quanto
 differentius prae illis nomen hereditavit⁵ cui enim dixit aliquando angelorum Filius meus es tu
 ego hodie genui te et rursum ego ero illi in Patrem et ipse erit mihi in Filium⁶ et cum iterum
 introducit primogenitum in orbem terrae dicit et adorent eum omnes angeli Dei⁷ et ad angelos
 quidem dicit qui facit angelos suos spiritus et ministros suos flammam ignis⁸ ad Filium autem
 thronus tuus Deus in saeculum saeculi et virga aequitatis virga regni tui⁹ dilexisti iustitiam et odisti
 iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae participibus tuis¹⁰ et tu in
 principio Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli¹¹ ipsi peribunt tu autem
 permanebis et omnes ut vestimentum veterescent¹² et velut amictum involves eos et mutabuntur
 tu autem idem es et anni tui non deficient¹³ ad quem autem angelorum dixit aliquando sede a
 dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum¹⁴ nonne omnes sunt
 administratorii spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capient salutis

Chapter 2

¹ propterea abundantius oportet observare nos ea quae audivimus ne forte pereffluamus ² si
 enim qui per angelos dictus est sermo factus est firmus et omnis praevaricatio et inoboedientia
³ accepit iustam mercedis retributionem quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem
 quae cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis qui audierunt in nos confirmata est
⁴ contestante Deo signis et portentis et variis virtutibus et Spiritus Sancti distributionibus secundum
⁵ suam voluntatem non enim angelis subiecit orbem terrae futurum de quo loquimur ⁶ testatus est
 autem in quodam loco quis dicens quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam
⁷ visitas eum minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum et constituisti
⁸ eum super opera manuum tuarum omnia subiecisti sub pedibus eius in eo enim quod ei omnia
⁹ subiecit nihil dimisit non subiectum ei nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei eum autem
 qui modico quam angeli minoratus est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore
¹⁰ coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem decebat enim eum propter quem omnia
 et per quem omnia qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passiones
¹¹ consummare qui enim sanctificat et qui sanctificantur ex uno omnes propter quam causam non
¹² confunditur fratres eos vocare dicens nuntiabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae
¹³ laudabo te et iterum ego ero fidens in eum et iterum ecce ego et pueri mei quos mihi dedit Deus
¹⁴ quia ergo pueri communicaverunt sanguini et carni et ipse similiter participavit hisdem ut per
¹⁵ mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium id est diabolum et liberaret eos qui timore
¹⁶ mortis per totam vitam obnoxii erant servituti nusquam enim angelos adprehendit sed semen
¹⁷ Abrahae adprehendit unde debuit per omnia fratribus simile ut misericors fieret et fidelis
¹⁸ pontifex ad Deum ut repropitiaret delicta populi in eo enim in quo passus est ipse temptatus
 potens est eis qui temptantur auxiliari

Chapter 3

¹ unde fratres sancti vocationis caelestis participes considerate apostolum et pontificem
 confessionis nostrae Iesum ² qui fidelis est ei qui fecit illum sicut et Moses in omni domo illius
³ amplioris enim gloriae iste prae Mose dignus habitus est quanto ampliorem honorem habet domus
⁴ qui fabricavit illam ⁵ omnis namque domus fabricatur ab aliquo qui autem omnia creavit Deus et
 Moses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus in testimonium eorum quae dicenda
⁶ erant Christus vero tamquam filius in domo sua quae domus sumus nos si fiduciam et gloriam
 spei usque ad finem firmam retineamus ⁷ quapropter sicut dicit Spiritus Sanctus hodie si vocem
 eius audieritis ⁸ nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem temptationis
⁹ in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt et viderunt opera mea ¹⁰ quadraginta
 annos propter quod infensus fui generationi huic et dixi semper errant corde ipsi autem non
 cognoverunt vias meas ¹¹ sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam ¹² videte fratres
¹³ ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi a Deo vivo sed adhortamini
 vosmet ipsos per singulos dies donec hodie cognominatur ut non obduretur quis ex vobis fallacia
¹⁴ peccati participes enim Christi effecti sumus si tamen initium substantiae usque ad finem firmum
¹⁵ retineamus dum dicitur hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra quemadmodum
 in illa exacerbatione ¹⁶ quidam enim audientes exacerbaverunt sed non universi qui profecti sunt
¹⁷ ab Aegypto per Mosen quibus autem infensus est quadraginta annos nonne illis qui peccaverunt
¹⁸ quorum cadavera prostrata sunt in deserto quibus autem iuravit non introire in requiem ipsius
¹⁹ nisi illis qui increduli fuerunt et videmus quia non potuerunt introire propter incredulitatem

Chapter 4

¹ timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius existimetur aliqui ex
 vobis deesse ² etenim et nobis nuntiatum est quemadmodum et illis sed non profuit illis sermo
 auditus non admixtis fidei ex his quae audierunt ³ ingrediemur enim in requiem qui credidimus
 quemadmodum dixit sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam et quidem operibus ab
⁴ institutione mundi factis dixit enim quodam loco de die septima sic et requievit Deus die septima

ab omnibus operibus suis⁵ et in isto rursum si introibunt in requiem meam⁶ quoniam ergo superest
 quosdam introire in illam et hii quibus prioribus adnuntiatum est non introierunt propter
 incredulitatem⁷ iterum terminat diem quendam hodie in David dicendo post tantum temporis sicut
 supra dictum est hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra⁸ nam si eis Iesus
 requiem praestitisset numquam de alio loqueretur posthac die⁹ itaque relinquitur sabbatismus
 populo Dei¹⁰ qui enim ingressus est in requiem eius etiam ipse requievit ab operibus suis sicut a
 suis Deus¹¹ festinemus ergo ingredi in illam requiem ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis
 exemplum¹² vivus est enim Dei sermo et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens
 usque ad divisionem animae ac spiritus conpagum quoque et medullarum et discretor cogitationum
 et intentionum cordis¹³ et non est ulla creatura invisibilis in conspectu eius omnia autem nuda et
 aperta sunt oculis eius ad quem nobis sermo¹⁴ habentes ergo pontificem magnum qui penetraverit
 caelos Iesum Filium Dei teneamus confessionem¹⁵ non enim habemus pontificem qui non possit
 conpati infirmitatibus nostris temptatum autem per omnia pro similitudine absque peccato
¹⁶adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae ut misericordiam consequamur et gratiam
 inveniamus in auxilio oportuno

Chapter 5

¹omnis namque pontifex ex hominibus adsumptus pro hominibus constituitur in his quae sunt
 ad Deum ut offerat dona et sacrificia pro peccatis² qui condolere possit his qui ignorant et errant
 quoniam et ipse circumdatus est infirmitate³ et propter eam debet quemadmodum et pro populo
 ita etiam pro semet ipso offerre pro peccatis⁴ nec quisquam sumit sibi honorem sed qui vocatur a
 Deo tamquam Aaron⁵ sic et Christus non semet ipsum clarificavit ut pontifex fieret sed qui locutus
 est ad eum Filius meus es tu ego hodie genui te⁶ quemadmodum et in alio dicit tu es sacerdos in
 aeternum secundum ordinem Melchisedech⁷ qui in diebus carnis suae preces supplicationesque
 ad eum qui possit salvum illum a morte facere cum clamore valido et lacrimis offerens et exauditus
 pro sua reverentia⁸ et quidem cum esset Filius didicit ex his quae passus est oboedientiam⁹ et

consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae ¹⁰ appellatus a Deo
 pontifex iuxta ordinem Melchisedech ¹¹ de quo grandis nobis sermo et ininterpretabilis ad dicendum
 quoniam inbecilles facti estis ad audiendum ¹² etenim cum deberetis magistri esse propter tempus
 rursus indigetis ut vos doceamini quae sint elementa exordii sermonum Dei et facti estis quibus
 lacte opus sit non solido cibo ¹³ omnis enim qui lactis est particeps expers est sermonis iustitiae
 parvulus enim est ¹⁴ perfectorum autem est solidus cibus eorum qui pro consuetudine exercitatos
 habent sensus ad discretionem boni ac mali

Chapter 6

¹ quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem ad perfectionem feramur non rursus
 iacentes fundamentum paenitentiae ab operibus mortuis et fidei ad Deum ² baptismatum doctrinae
 inpositionis quoque manuum ac resurrectionis mortuorum et iudicii aeterni ³ et hoc faciemus
 siquidem permiserit Deus ⁴ impossibile est enim eos qui semel sunt inluminati gustaverunt etiam
 donum caeleste et participes sunt facti Spiritus Sancti ⁵ gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum
 virtutesque saeculi venturi ⁶ et prolapsi sunt renovari rursus ad paenitentiam rursus crucifigentes
 sibimet ipsis Filium Dei et ostentui habentes ⁷ terra enim saepe venientem super se bibens imbrem
 et generans herbam oportunam illis a quibus colitur accipit benedictionem a Deo ⁸ proferens autem
 spinas ac tribulos reprobata est et maledicto proxima cuius consummatio in combustionem ⁹ confidimus
 autem de vobis dilectissimi meliora et viciniore saluti tametsi ita loquimur ¹⁰ non enim iniustus
 Deus ut obliviscatur operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis
 sanctis et ministratis ¹¹ cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem
 ad expletionem spei usque in finem ¹² ut non segnes efficiamini verum imitatores eorum qui fide
 et patientia hereditabunt promissiones ¹³ Abrahae namque promittens Deus quoniam neminem
 habuit per quem iuraret maiorem iuravit per semet ipsum ¹⁴ dicens nisi benedicens benedicam te
 et multiplicans multiplicabo te ¹⁵ et sic longanimiter ferens adeptus est repromissionem ¹⁶ homines

enim per maiorem sui iurant et omnis controversiae eorum finis ad confirmationem est iuramentum
¹⁷
 in quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus immobilitatem consilii sui
¹⁸
 interposuit iusiurandum ut per duas res immobiles quibus impossibile est mentiri Deum fortissimum
¹⁹
 solacium habeamus qui confugimus ad tenendam propositam spem quam sicut anchoram habemus
²⁰
 animae tutam ac firmam et incedentem usque in interiora velaminis ubi praecursor pro nobis
 introiit Iesus secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in aeternum

Chapter 7

¹
 hic enim Melchisedech rex Salem sacerdos Dei summi qui obviavit Abrahae regresso a caede
²
 regum et benedixit ei cui decimas omnium divisit Abraham primum quidem qui interpretatur rex
³
 iustitiae deinde autem et rex Salem quod est rex pacis sine patre sine matre sine genealogia neque
 initium dierum neque finem vitae habens adsimilatus autem Filio Dei manet sacerdos in perpetuum
⁴
 intuemini autem quantus sit hic cui et decimam dedit de praecipuis Abraham patriarcha et quidem
⁵
 de filiis Levi sacerdotium accipientes mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem
⁶
 id est a fratribus suis quamquam et ipsi exierunt de lumbis Abrahae cuius autem generatio non
⁷
 adnumeratur in eis decimas sumpsit Abraham et hunc qui habebat repromissiones benedixit sine
⁸
 ulla autem contradictione quod minus est a meliore benedicitur et hic quidem decimas morientes
⁹
 homines accipiunt ibi autem contestatus quia vivit et ut ita dictum sit per Abraham et Levi qui
¹⁰
 decimas accipit decimatus est adhuc enim in lumbis patris erat quando obviavit ei Melchisedech
¹¹
 si ergo consummatio per sacerdotium leviticum erat populus enim sub ipso legem accepit quid
 adhuc necessarium secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem et non secundum
¹²
 ordinem Aaron dici translato enim sacerdotio necesse est ut et legis translatio fiat in quo
¹³
 enim haec dicuntur de alia tribu est de qua nullus altario praesto manifestum enim quod ex
¹⁴
 Iuda ortus sit Dominus noster in qua tribu nihil de sacerdotibus Moses locutus est et amplius
¹⁵
 adhuc manifestum est si secundum similitudinem Melchisedech exsurgit alius sacerdos qui non
¹⁶
 secundum legem mandati carnalis factus est sed secundum virtutem vitae insolubilis
¹⁷
 contestatur

enim quoniam tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech ¹⁸ reprobatio quidem
 fit praecedentis mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem ¹⁹ nihil enim ad perfectum adduxit
 lex introductio vero melioris spei per quam proximamus ad Deum ²⁰ et quantum est non sine
 iureiurando alii quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt ²¹ hic autem cum iureiurando per
 eum qui dixit ad illum iuravit Dominus et non paenitebit tu es sacerdos in aeternum ²² in tantum
 melioris testamenti sponsor factus est Iesus ²³ et alii quidem plures facti sunt sacerdotes idcirco
 quod morte prohiberentur permanere ²⁴ hic autem eo quod maneat in aeternum sempiternum habet
 sacerdotium ²⁵ unde et salvare in perpetuo potest accedentes per semet ipsum ad Deum semper
 vivens ad interpellandum pro eis ²⁶ talis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus innocens
 inpollutus segregatus a peccatoribus et excelsior caelis factus ²⁷ qui non habet cotidie necessitatem
 quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre deinde pro populi hoc enim fecit
 semel se offerendo ²⁸ lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes sermo autem
 iurisiurandi qui post legem est Filium in aeternum perfectum

Chapter 8

¹ capitulum autem super ea quae dicuntur talem habemus pontificem qui consedit in dextera
 sedis Magnitudinis in caelis ² sanctorum minister et tabernaculi veri quod fixit Dominus et non
 homo ³ omnis enim pontifex ad offerenda munera et hostias constituitur unde necesse est et hunc
 habere aliquid quod offerat ⁴ si ergo esset super terram nec esset sacerdos cum essent qui offerrent
 secundum legem munera ⁵ qui exemplari et umbrae deserviunt caelestium sicut responsum est
 Mosi cum consummaret tabernaculum vide inquit omnia facito secundum exemplar quod tibi
 ostensum est in monte ⁶ nunc autem melius sortitus est ministerium quanto et melioris testamenti
 mediator est quod in melioribus repromissionibus sanctum est ⁷ nam si illud prius culpa vacasset
 non utique secundi locus inquireretur ⁸ vituperans enim eos dicit ecce dies veniunt dicit Dominus
 et consummabo super domum Israhel et super domum Iuda testamentum novum ⁹ non secundum
 testamentum quod feci patribus eorum in die qua adprehendi manum illorum ut educerem illos de

terra Aegypti quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo et ego neglexi eos dicit Dominus
¹⁰
 quia hoc testamentum quod disponam domui Israhel post dies illos dicit Dominus dando leges
 meas in mentem eorum et in corde eorum superscribam eas et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi
¹¹
 in populum et non docebit unusquisque proximum suum et unusquisque fratrem suum dicens
 cognosce Dominum quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum ¹² quia propitius
¹³
 ero iniquitatibus eorum et peccatorum illorum iam non memorabor dicendo autem novum
 veteravit prius quod autem antiquatur et senescit prope interitum est

Chapter 9

¹ habuit quidem et prius iustificationes culturae et sanctum saeculare ² tabernaculum enim
 factum est primum in quo inerant candelabra et mensa et propositio panum quae dicitur sancta
³ post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum ⁴ aureum habens
 turibulum et arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro in qua urna aurea habens manna
⁵
 et virga Aaron quae fronderat et tabulae testamenti ⁵ superque eam cherubin gloriae obumbrantia
⁶
 propitiatorium de quibus non est modo dicendum per singula ⁶ his vero ita compositis in priori
⁷
 quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum officia consummantes ⁷ in secundo
 autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offert pro sua et populi ignorantia
⁸
⁸ hoc significante Spiritu Sancto nondum pro palatam esse sanctorum viam adhuc priore tabernaculo
⁹
 habente statum ⁹ quae parabola est temporis instantis iuxta quam munera et hostiae offeruntur quae
¹⁰
 non possunt iuxta conscientiam perfectum facere servientem ¹⁰ solummodo in cibis et in potibus
¹¹
 et variis baptismis et iustitiis carnis usque ad tempus correctionis inpositis ¹¹ Christus autem
 adsistens pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum id
¹²
 est non huius creationis ¹² neque per sanguinem hircorum et vitulorum sed per proprium sanguinem
¹³
 introivit semel in sancta aeterna redemptione inventa ¹³ si enim sanguis hircorum et taurorum et
¹⁴
 cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis ¹⁴ quanto magis sanguis
 Christi qui per Spiritum Sanctum semet ipsum obtulit immaculatum Deo emundabit conscientiam
¹⁵
 vestram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi ¹⁵ et ideo novi testamenti mediator est ut
 morte intercedente in redemptionem earum praevaricationum quae erant sub priore testamento

repromissionem accipiant qui vocati sunt aeternae hereditatis¹⁶ ubi enim testamentum mors necesse
 est intercedat testatoris¹⁷ testamentum enim in mortuis confirmatum est alioquin nondum valet
 dum vivit qui testatus est¹⁸ unde ne primum quidem sine sanguine dedicatum est¹⁹ lecto enim
 omni mandato legis a Mose universo populo accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua
 et lana coccinea et hysopo ipsum quoque librum et omnem populum aspersit²⁰ dicens hic sanguis
 testamenti quod mandavit ad vos Deus²¹ etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine
 similiter aspersit²² et omnia paene in sanguine mundantur secundum legem et sine sanguinis
 fusione non fit remissio²³ necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari ipsa autem
 caelestia melioribus hostiis quam istis²⁴ non enim in manufactis sanctis Iesus introiit exemplaria
 verorum sed in ipsum caelum ut appareat nunc vultui Dei pro nobis²⁵ neque ut saepe offerat semet
 ipsum quemadmodum pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno²⁶ alioquin
 oportebat eum frequenter pati ab origine mundi nunc autem semel in consummatione saeculorum
 ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit²⁷ et quemadmodum statutum est hominibus
 semel mori post hoc autem iudicium²⁸ sic et Christus semel oblatus ad multorum exhaurienda
 peccata secundo sine peccato apparebit expectantibus se in salutem

Chapter 10

¹ umbram enim habens lex bonorum futurorum non ipsam imaginem rerum per singulos annos
 hisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter numquam potest accedentes perfectos facere² alioquin
 non cessassent offerri ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel mundati
³ sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit⁴ impossibile enim est sanguine
 taurorum et hircorum auferri peccata⁵ ideo ingrediens mundum dicit hostiam et oblationem noluiti
 corpus autem aptasti mihi⁶ holocaustomata et pro peccato non tibi placuit⁷ tunc dixi ecce venio
⁸ in capitulo libri scriptum est de me ut faciam Deus voluntatem tuam superius dicens quia hostias
 et oblationes et holocaustomata et pro peccato noluiti nec placita sunt tibi quae secundum legem
⁹ offeruntur tunc dixit ecce venio ut faciam Deus voluntatem tuam aufert primum ut sequens statuatur

10 in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Christi Iesu in semel 11 et omnis
 quidem sacerdos praesto est cotidie ministrans et easdem saepe offerens hostias quae numquam
 possunt auferre peccata 12 hic autem unam pro peccatis offerens hostiam in sempiternum sedit in
 dextera Dei 13 de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabillum pedum eius 14 una enim
 oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos 15 contestatur autem nos et Spiritus Sanctus
 postquam enim dixit 16 hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos dicit Dominus
 dando leges meas in cordibus eorum et in mente eorum superscribam eas 17 et peccatorum et
 iniquitatum eorum iam non recordabor amplius 18 ubi autem horum remissio iam non oblatio pro
 peccato 19 habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi 20 quam
 initiavit nobis viam novam et viventem per velamen id est carnem suam 21 et sacerdotem magnum
 super domum Dei 22 accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia
 mala et abluti corpus aqua munda 23 teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem fidelis
 enim est qui repromisit 24 et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum
 25 non deserentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam sed consolantes et tanto
 magis quanto videritis adpropinquantem diem 26 voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam
 notitiam veritatis iam non relinquitur pro peccatis hostia 27 terribilis autem quaedam expectatio
 iudicii et ignis aemulatio quae consumptura est adversarios 28 irritam quis faciens legem Mosi sine
 ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur 29 quanto magis putatis deteriora mereri supplicia
 qui Filium Dei conculcaverit et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est et
 Spiritui gratiae contumeliam fecerit 30 scimus enim qui dixit mihi vindictam ego reddam et iterum
 quia iudicabit Dominus populum suum 31 horrendum est incidere in manus Dei viventis
 32 rememoramini autem pristinos dies in quibus inluminati magnum certamen sustinuistis passionum
 33 et in altero quidem obprobriis et tribulationibus spectaculum facti in altero autem socii taliter
 conversantium effecti 34 nam et vinctis compassi estis et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio
 suscepistis cognoscentes vos habere meliorem et manentem substantiam 35 nolite itaque amittere
 confidentiam vestram quae magnam habet remunerationem 36 patientia enim vobis necessaria est

ut voluntatem Dei facientes reportetis promissionem³⁷ adhuc enim modicum quantum qui
 venturus est veniet et non tardabit³⁸ iustus autem meus ex fide vivit quod si subtraxerit se non
 placebit animae meae³⁹ nos autem non sumus subtractionis in perditionem sed fidei in acquisitionem
 animae

Chapter 11

¹ est autem fides sperandorum substantia rerum argumentum non parentum² in hac enim
 testimonium consecuti sunt senes³ fide intellegimus aptata esse saecula verbo Dei ut ex invisibilibus
 visibilia fierent⁴ fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo per quam testimonium
 consecutus est esse iustus testimonium perhibente muneribus eius Deo et per illam defunctus adhuc
 loquitur⁵ fide Enoch translatus est ne videret mortem et non inveniebatur quia transtulit illum Deus
 ante translationem enim testimonium habebat placuisse Deo⁶ sine fide autem impossibile placere
 credere enim oportet accedentem ad Deum quia est et inquirentibus se remunerator fit⁷ fide Noe
 responso accepto de his quae adhuc non videbantur metuens aptavit arcam in salutem domus suae
 per quam damnavit mundum et iustitiae quae per fidem est heres est institutus⁸ fide qui vocatur
 Abraham oboedivit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem et exiit nesciens quo iret
⁹ fide moratus est in terra repromissionis tamquam in aliena in casulis habitando cum Isaac et Iacob
 coheredibus repromissionis eiusdem¹⁰ expectabat enim fundamenta habentem civitatem cuius
 artifex et conditor Deus¹¹ fide et ipsa Sarra sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit etiam
 praeter tempus aetatis quoniam fidelem credidit esse qui promiserat¹² propter quod et ab uno orti
 sunt et haec emortuo tamquam sidera caeli in multitudinem et sicut harena quae est ad oram maris
 innumerabilis¹³ iuxta fidem defuncti sunt omnes isti non acceptis repromissionibus sed a longe
 eas aspicientes et salutantes et confitentes quia peregrini et hospites sunt supra terram¹⁴ qui enim
 haec dicunt significant se patriam inquirere¹⁵ et si quidem illius meminissent de qua exierunt
 habebant utique tempus revertendi¹⁶ nunc autem meliorem appetunt id est caelestem ideo non
 confunditur Deus vocari Deus eorum paravit enim illis civitatem¹⁷ fide obtulit Abraham Isaac

cum temptaretur et unigenitum offerebat qui susceperat repromissiones ¹⁸ ad quem dictum est quia
 in Isaac vocabitur tibi semen ¹⁹ arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus unde eum et
 in parabola accepit ²⁰ fide et de futuris benedixit Isaac Iacob et Esau ²¹ fide Iacob moriens singulis
 filiorum Ioseph benedixit et adoravit fastigium virgae eius ²² fide Ioseph moriens de profectioe
 filiorum Israhel memoratus est et de ossibus suis mandavit ²³ fide Moses natus occultatus est
 mensibus tribus a parentibus suis eo quod vidissent elegantem infantem et non timuerunt regis
 edictum ²⁴ fide Moses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis ²⁵ magis eligens adfliigi
 cum populo Dei quam temporalis peccati habere iucunditatem ²⁶ maiores divitias aestimans thesauro
 Aegyptiorum inproperium Christi aspiciebat enim in remunerationem ²⁷ fide reliquit Aegyptum
 non veritus animositatem regis invisibilem enim tamquam videns sustinuit ²⁸ fide celebravit pascha
 et sanguinis effusionem ne qui vastabat primitiva tangeret eos ²⁹ fide transierunt mare Rubrum
 tamquam per aridam terram quod experti Aegyptii devorati sunt ³⁰ fide muri Hiericho ruerunt
 circuiti dierum septem ³¹ fide Raab meretrix non periit cum incredulis excipiens exploratores cum
 pace ³² et quid adhuc dicam deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon Barac Samson Iepthae
 David et Samuhel et prophetis ³³ qui per fidem devicerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt
 repromissiones obturaverunt ora leonum ³⁴ extinxerunt impetum ignis effugerunt aciem gladii
 convaluerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello castra verterunt exterorum ³⁵ acceperunt
 mulieres de resurrectione mortuos suos alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem ut
 meliorem invenirent resurrectionem ³⁶ alii vero ludibria et verbera experti insuper et vincula et
 carceres ³⁷ lapidati sunt secti sunt temptati sunt in occisione gladii mortui sunt circumierunt in
 melotis in pellibus caprinis egentes angustiati adflicti ³⁸ quibus dignus non erat mundus in
 solitudinibus errantes et montibus et speluncis et in cavernis terrae ³⁹ et hii omnes testimonio fidei
 probati non acceperunt repromissionem ⁴⁰ Deo pro nobis melius aliquid providente ut ne sine nobis
 consummarentur

Chapter 12

¹ ideoque et nos tantam habentes inpositam nubem testium deponentes omne pondus et
circumstans nos peccatum per patientiam curramus propositum nobis certamen ² aspicientes in
auctorem fidei et consummatorem Iesum qui pro proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione
contempta atque in dextera sedis Dei sedit ³ recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus
adversum semet ipsos contradictionem ut ne fatigemini animis vestris deficientes ⁴ nondum usque
ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes ⁵ et obliti estis consolationis quae vobis
tamquam filiis loquitur dicens fili mi noli neglegere disciplinam Domini neque fatigeris dum ab
eo argueris ⁶ quem enim diligit Dominus castigat flagellat autem omnem filium quem recipit ⁷ in
disciplina perseverate tamquam filiis vobis offert Deus quis enim filius quem non corripit pater
⁸ quod si extra disciplinam estis cuius participes facti sunt omnes ergo adulteri et non filii estis
⁹ deinde patres quidem carnis nostrae habuimus eruditores et reverebamur non multo magis
¹⁰ obtemperabimus Patri spirituum et vivemus et illi quidem in tempore paucorum dierum secundum
voluntatem suam erudiebant nos hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem eius
¹¹ omnis autem disciplina in praesenti quidem videtur non esse gaudii sed maeroris postea autem
fructum pacatissimum exercitatis per eam reddit iustitiae ¹² propter quod remissas manus et soluta
¹³ genua erigite et gressus rectos facite pedibus vestris ut non claudicans erret magis autem sanetur
¹⁴ pacem sequimini cum omnibus et sanctimoniam sine qua nemo videbit Dominum ¹⁵ contemplantes
ne quis desit gratiae Dei ne qua radix amaritudinis sursum germinans inpediat et per illam inquinentur
¹⁶ multi ne quis fornicator aut profanus ut Esau qui propter unam escam vendidit primitiva sua
¹⁷ scitote enim quoniam et postea cupiens hereditare benedictionem reprobatus est non enim invenit
paenitentiae locum quamquam cum lacrimis inquisisset eam ¹⁸ non enim accessistis ad tractabilem
et accensibilem ignem et turbinem et caliginem et procellam ¹⁹ et tubae sonum et vocem verborum
quam qui audierunt excusaverunt se ne eis fieret verbum ²⁰ non enim portabant quod dicebatur et
si bestia tetigerit montem lapidabitur ²¹ et ita terribile erat quod videbatur Moses dixit exterritus
sum et tremebundus ²² sed accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis Hierusalem
caelestem et multorum milium angelorum frequentiae ²³ et ecclesiam primitivorum qui conscripti

sunt in caelis et iudicem omnium Deum et spiritus iustorum perfectorum²⁴ et testamenti novi
 mediatorem Iesum et sanguinis sparsionem melius loquentem quam Abel²⁵ videte ne recusetis
 loquentem si enim illi non effugerunt recusantes eum qui super terram loquebatur multo magis nos
 qui de caelis loquentem nobis avertimur²⁶ cuius vox movit terram tunc modo autem repromittit
 dicens adhuc semel ego movebo non solum terram sed et caelum²⁷ quod autem adhuc semel dicit
 declarat mobilium translationem tamquam factorum ut maneant ea quae sunt immobilia²⁸ itaque
 regnum immobile suscipientes habemus gratiam per quam serviamus placentes Deo cum metu et
 reverentia²⁹ etenim Deus noster ignis consumens est

Chapter 13

¹ caritas fraternitatis maneat ² hospitalitatem nolite oblivisci per hanc enim latuerunt quidam
 angelis hospicio receptis³ mementote victorum tamquam simul vincti et laborantium tamquam
 et ipsi in corpore morantes⁴ honorabile conubium in omnibus et torus immaculatus fornicatores
 enim et adulteros iudicabit Deus⁵ sint mores sine avaritia contenti praesentibus ipse enim dixit
 non te deseram neque derelinquam⁶ ita ut confidenter dicamus Dominus mihi adiutor non timebo
 quid faciat mihi homo⁷ mementote praepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbum Dei
 quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem⁸ Iesus Christus heri et hodie ipse et in
 saecula⁹ doctrinis variis et peregrinis nolite abduci optimum enim est gratia stabiliri cor non escis
 quae non profuerunt ambulantes in eis¹⁰ habemus altare de quo edere non habent potestatem
 qui tabernaculo deserviunt¹¹ quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per
 pontificem horum corpora cremantur extra castra¹² propter quod et Iesus ut sanctificaret per suum
 sanguinem populum extra portam passus est¹³ exeamus igitur ad eum extra castra inproperium
 eius portantes¹⁴ non enim habemus hic manentem civitatem sed futuram inquirimus¹⁵ per ipsum
 ergo offeramus hostiam laudis semper Deo id est fructum laborum confitentium nomini eius
¹⁶ beneficentiae autem et communionis nolite oblivisci talibus enim hostiis promeretur Deus

17 oboedite praepositis vestris et subiacete eis ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animabus
 vestris reddituri ut cum gaudio hoc faciant et non gementes hoc enim non expedit vobis ¹⁸ orate
 pro nobis confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conversari
 19 ²⁰ amplius autem deprecor vos hoc facere ut quo celerius restituar vobis Deus autem pacis qui
 eduxit de mortuis pastorem magnum ovium in sanguine testamenti aeterni Dominum nostrum Iesum
 21 aptet vos in omni bono ut faciatis voluntatem eius faciens in vobis quod placeat coram se per
 Iesum Christum cui gloria in saecula saeculorum amen ²² rogo autem vos fratres sufferatis verbum
 solacii etenim perpaucis scripsi vobis ²³ cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum cum
 quo si celerius venerit videbo vos ²⁴ salutate omnes praepositos vestros et omnes sanctos salutant
 vos de Italia

James

Chapter 1

1 Iacobus Dei et Domini nostri Iesu Christi servus duodecim tribubus quae sunt in dispersione
 salutem ² omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationibus variis incideritis ³ scientes
 quod probatio fidei vestrae patientiam operatur ⁴ patientia autem opus perfectum habeat ut sitis
 perfecti et integri in nullo deficientes ⁵ si quis autem vestrum indiget sapientiam postulet a Deo
 qui dat omnibus affluenter et non inproperat et dabitur ei ⁶ postulet autem in fide nihil haesitans
 qui enim haesitat similis est fluctui maris qui a vento movetur et circumfertur ⁷ non ergo aestimet
 homo ille quod accipiat aliquid a Domino ⁸ vir duplex animo inconstans in omnibus viis suis
 9 glorietur autem frater humilis in exaltatione sua ¹⁰ dives autem in humilitate sua quoniam sicut
 flos faeni transibit ¹¹ exortus est enim sol cum ardore et arefecit faenum et flos eius decidit et decor
 vultus eius deperiit ita et dives in itineribus suis marcescet ¹² beatus vir qui suffert temptationem
 quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitae quam repromisit Deus diligentibus se ¹³ nemo
 cum temptatur dicat quoniam a Deo temptor Deus enim intemptator malorum est ipse autem

14
 neminem temptat unusquisque vero temptatur a concupiscentia sua abstractus et inlectus 15
 concupiscentia cum conceperit parit peccatum peccatum vero cum consummatum fuerit generat
 16
 mortem nolite itaque errare fratres mei dilectissimi 17
 omne datum optimum et omne donum
 perfectum desursum est descendens a Patre luminum apud quem non est transmutatio nec
 18
 vicissitudinis obumbratio voluntarie genuit nos verbo veritatis ut simus initium aliquod creaturae
 19
 eius scitis fratres mei dilecti sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus autem ad
 20
 loquendum et tardus ad iram ira enim viri iustitiam Dei non operatur 21
 propter quod abicientes
 omnem inmunditiam et abundantiam malitiae in mansuetudine suscipite insitum verbum quod
 22
 potest salvare animas vestras estote autem factores verbi et non auditores tantum fallentes vosmet
 23
 ipsos quia si quis auditor est verbi et non factor hic comparabitur viro consideranti vultum
 24
 nativitatis suae in speculo consideravit enim se et abiit et statim oblitus est qualis fuerit 25
 qui
 autem perspexerit in lege perfecta libertatis et permanserit non auditor obliviosus factus sed factor
 26
 operis hic beatus in facto suo erit si quis autem putat se religiosum esse non refrenans linguam
 27
 suam sed seducens cor suum huius vana est religio religio munda et immaculata apud Deum et
 Patrem haec est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum immaculatum se custodire ab hoc
 saeculo

Chapter 2

1
 fratres mei nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriae
 2
 etenim si introierit in conventu vestro vir aureum anulum habens in veste candida introierit autem
 3
 et pauper in sordido habitu et intendatis in eum qui indutus est veste praeclara et dixeritis tu sede
 4
 hic bene pauperi autem dicatis tu sta illic aut sede sub scabillo pedum meorum nonne iudicatis
 5
 apud vosmet ipsos et facti estis iudices cogitationum iniquarum audite fratres mei dilectissimi
 nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo divites in fide et heredes regni quod repromisit Deus
 6
 diligentibus se vos autem exhonorastis pauperem nonne divites per potentiam opprimunt vos et
 7
 ipsi trahunt vos ad iudicia nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocatum est super vos
 8
 si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas diliges proximum tuum sicut te ipsum bene

9
 facitis si autem personas accipitis peccatum operamini redarguti a lege quasi transgressores
 10
 quicumque autem totam legem servaverit offendat autem in uno factus est omnium reus 11
 enim dixit non moechaberis dixit et non occides quod si non moechaberis occides autem factus es
 12
 transgressor legis sic loquimini et sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari
 13
 iudicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam superexultat autem misericordia
 14
 iudicio quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere opera autem non habeat numquid
 15
 poterit fides salvare eum si autem frater aut soror nudi sunt et indigent victu cotidiano 16
 autem aliquis de vobis illis ite in pace calefacimini et saturamini non dederitis autem eis quae
 17
 necessaria sunt corporis quid proderit sic et fides si non habeat opera mortua est in semet ipsam
 18
 sed dicet quis tu fidem habes et ego opera habeo ostende mihi fidem tuam sine operibus et ego
 19
 ostendam tibi ex operibus fidem meam tu credis quoniam unus est Deus bene facis et daemones
 20
 credunt et contremescunt vis autem scire o homo inanis quoniam fides sine operibus otiosa est
 21
 Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est offerens Isaac filium suum super altare
 22
 vides quoniam fides cooperabatur operibus illius et ex operibus fides consummata est 23
 suppleta est scriptura dicens credidit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam et amicus Dei
 24
 appellatus est videtis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum 25
 autem et Raab meretrix nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuntios et alia via eiciens
 26
 sicut enim corpus sine spiritu emortuum est ita et fides sine operibus mortua est

Chapter 3

1
 nolite plures magistri fieri fratres mei scientes quoniam maius iudicium sumitis 2
 enim offendimus omnes si quis in verbo non offendit hic perfectus est vir potens etiam freno
 3
 circumducere totum corpus si autem equorum frenos in ora mittimus ad consentiendum nobis et
 4
 omne corpus illorum circumferimus ecce et naves cum magnae sint et a ventis validis minentur
 5
 circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit ita et lingua modicum quidem
 6
 membrum est et magna exultat ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit et lingua ignis
 est universitas iniquitatis lingua constituitur in membris nostris quae maculat totum corpus et

inflamat rotam nativitatis nostrae inflammata a gehenna⁷ omnis enim natura bestiarum et volucrum
 et serpentium etiam ceterorum domantur et domita sunt a natura humana⁸ linguam autem nullus
 hominum domare potest inquietum malum plena veneno mortifero⁹ in ipsa benedicimus Dominum
 et Patrem et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt¹⁰ ex ipso ore procedit
 benedictio et maledictio non oportet fratres mei haec ita fieri¹¹ numquid fons de eodem foramine
 emanat dulcem et amaram aquam¹² numquid potest fratres mei ficus olivas facere aut vitis ficus
 sic neque salsa dulcem potest facere aquam¹³ quis sapiens et disciplinatus inter vos ostendat ex
 bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae¹⁴ quod si zelum amarum habetis
 et contentiones in cordibus vestris nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem¹⁵ non est
 ista sapientia desursum descendens sed terrena animalis diabolica¹⁶ ubi enim zelus et contentio
 ibi inconstantia et omne opus pravum¹⁷ quae autem desursum est sapientia primum quidem pudica
 est deinde pacifica modesta suadibilis plena misericordia et fructibus bonis non iudicans sine
 simulatione¹⁸ fructus autem iustitiae in pace seminatur facientibus pacem

Chapter 4

¹ unde bella et lites in vobis nonne hinc ex concupiscentiis vestris quae militant in membris
 vestris² concupiscitis et non habetis occiditis et zelatis et non potestis adipisci litigatis et belligeratis
 non habetis propter quod non postulatis³ petitis et non accipitis eo quod male petatis ut in
 concupiscentiis vestris insumatis⁴ adulteri nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei
 quicumque ergo voluerit amicus esse saeculi huius inimicus Dei constituitur⁵ aut putatis quia
 inaniter scriptura dicat ad invidiam concupiscit Spiritus qui inhabitat in nobis⁶ maiorem autem dat
 gratiam propter quod dicit Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam⁷ subditi igitur estote
 Deo resistite autem diabolo et fugiet a vobis⁸ adpropiate Domino et adpropinquabit vobis emundate
 manus peccatores et purificate corda duplices animo⁹ miseri estote et lugete et plorate risus vester
 in luctum convertatur et gaudium in maerorem¹⁰ humiliamini in conspectu Domini et exaltabit

¹¹ vos nolite detrahere de alterutrum fratres qui detrahit fratri aut qui iudicat fratrem suum detrahit
 legi et iudicat legem si autem iudicas legem non es factor legis sed iudex ¹² unus est legislator et
 iudex qui potest perdere et liberare tu autem quis es qui iudicas proximum ¹³ ecce nunc qui dicitis
 hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum
 faciemus ¹⁴ qui ignoratis quid erit in crastinum quae enim est vita vestra vapor est ad modicum
 parens deinceps exterminatur ¹⁵ pro eo ut dicatis si Dominus voluerit et vixerimus faciemus hoc
 aut illud ¹⁶ nunc autem exultatis in superbiis vestris omnis exultatio talis maligna est ¹⁷ scienti
 igitur bonum facere et non facienti peccatum est illi

Chapter 5

¹ age nunc divites plorate ululantes in miseriis quae advenient vobis ² divitiae vestrae putrefactae
 sunt et vestimenta vestra a tineis comesta sunt ³ aurum et argentum vestrum eruginavit et erugo
 eorum in testimonium vobis erit et manducabit carnes vestras sicut ignis thesaurizastis in novissimis
 diebus ⁴ ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras qui fraudatus est a vobis clamat
 et clamor ipsorum in aures Domini Sabaoth introiit ⁵ epulati estis super terram et in luxuriis enutristis
 corda vestra in die occisionis ⁶ addixistis occidistis iustum non resistit vobis ⁷ patientes igitur estote
 fratres usque ad adventum Domini ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae patienter ferens
 donec accipiat temporivum et serotinum ⁸ patientes estote et vos confirmate corda vestra quoniam
 adventus Domini adpropinquavit ⁹ nolite ingemescere fratres in alterutrum ut non iudicemini ecce
 iudex ante ianuam adsistit ¹⁰ exemplum accipite fratres laboris et patientiae prophetas qui locuti
 sunt in nomine Domini ¹¹ ecce beatificamus qui sustinuerunt sufferentiam Iob audistis et finem
 Domini vidistis quoniam misericors est Dominus et miserator ¹² ante omnia autem fratres mei
 nolite iurare neque per caelum neque per terram neque aliud quodcumque iuramentum sit autem
 vestrum est est non non uti non sub iudicio decidatis ¹³ tristatur aliquis vestrum oret aequo animo
 est psallat ¹⁴ infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesiae et orent super eum unguentes
 eum oleo in nomine Domini ¹⁵ et oratio fidei salvabit infirmum et adlevabit eum Dominus et si in

peccatis sit dimittentur ei ¹⁶ confitemini ergo alterutrum peccata vestra et orate pro invicem ut
 salvemini multum enim valet deprecatio iusti adsidua ¹⁷ Helias homo erat similis nobis passibilis
 et oratione oravit ut non plueret super terram et non pluit annos tres et menses sex ¹⁸ et rursum
 oravit et caelum dedit pluviam et terra dedit fructum suum ¹⁹ fratres mei si quis ex vobis erraverit
 a veritate et converterit quis eum

1 Peter

Chapter 1

¹ Petrus apostolus Iesu Christi electis advenis dispersionis Ponti Galatae Cappadociae Asiae
 et Bithyniae ² secundum praescientiam Dei Patris in sanctificatione Spiritus in oboedientiam et
 aspersionem sanguinis Iesu Christi gratia vobis et pax multiplicetur ³ benedictus Deus et Pater
 Domini nostri Iesu Christi qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem
 vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis ⁴ in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam
 et inmarcescibilem conservatam in caelis in vobis ⁵ qui in virtute Dei custodimini per fidem in
 salutem paratam revelari in tempore novissimo ⁶ in quo exultatis modicum nunc si oportet contristati
 in variis temptationibus ⁷ ut probatum vestrae fidei multo pretiosius sit auro quod perit per ignem
 probato inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi ⁸ quem cum non
 videritis diligitis in quem nunc quoque non videntes credentes autem exultatis laetitia inenarrabili
 et glorificata ⁹ reportantes finem fidei vestrae salutem animarum ¹⁰ de qua salute exquisierunt
 atque scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetaverunt ¹¹ scrutantes in quod vel
 quale tempus significaret in eis Spiritus Christi praenuntians eas quae in Christo sunt passiones et
 posteriores glorias ¹² quibus revelatum est quia non sibi ipsis vobis autem ministrabant ea quae
 nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos Spiritu Sancto misso de caelo in quae
 desiderant angeli prospicere ¹³ propter quod succincti lumbos mentis vestrae sobrii perfecte sperate
 in eam quae offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi ¹⁴ quasi filii oboedientiae non
 configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriiis ¹⁵ sed secundum eum qui vocavit vos sanctum

et ipsi sancti in omni conversatione sitis ¹⁶ quoniam scriptum est sancti eritis quia ego sanctus sum
¹⁷ et si Patrem invocatis eum qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus
 in timore incolatus vestri tempore conversamini ¹⁸ scientes quod non corruptibilibus argento vel
 auro redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis ¹⁹ sed pretioso sanguine quasi
 agni incontaminati et immaculati Christi ²⁰ praecogniti quidem ante constitutionem mundi manifestati
 autem novissimis temporibus propter vos ²¹ qui per ipsum fideles estis in Deo qui suscitavit eum
 a mortuis et dedit ei gloriam ut fides vestra et spes esset in Deo ²² animas vestras castificantes in
 oboedientia caritatis in fraternitatis amore simplici ex corde invicem diligite adtentius ²³ renati
 non ex semine corruptibili sed incorruptibili per verbum Dei vivi et permanentis ²⁴ quia omnis
 caro ut faenum et omnis gloria eius tamquam flos faeni exaruit faenum et flos decidit ²⁵ verbum
 autem Domini manet in aeternum hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos

Chapter 2

¹ deponentes igitur omnem malitiam et omnem dolum et simulationes et invidias et omnes
 detractiones ² sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite ut in eo crescatis in
 salutem ³ si gustastis quoniam dulcis Dominus ⁴ ad quem accedentes lapidem vivum ab hominibus
 quidem reprobatum a Deo autem electum honorificatum ⁵ et ipsi tamquam lapides vivi
 supraedificamini domus spiritualis sacerdotium sanctum offerre spiritales hostias acceptabiles Deo
 per Iesum Christum ⁶ propter quod continet in scriptura ecce pono in Sion lapidem summum
 angularem electum pretiosum et qui crediderit in eo non confundetur ⁷ vobis igitur honor credentibus
 non credentibus autem lapis quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli ⁸ et
 lapis offensionis et petra scandali qui offendunt verbo nec credunt in quod et positi sunt ⁹ vos autem
 genus electum regale sacerdotium gens sancta populus acquisitionis ut virtutes adnuntietis eius qui
 de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum ¹⁰ qui aliquando non populus nunc autem populus
 Dei qui non consecuti misericordiam nunc autem misericordiam consecuti ¹¹ carissimi obsecro

tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis quae militant adversus animam
 12
 conversationem vestram inter gentes habentes bonam ut in eo quod detractant de vobis tamquam
 de malefactoribus ex bonis operibus considerantes glorificent Deum in die visitationis 13 subiecti
 estote omni humanae creaturae propter Dominum sive regi quasi praecellenti 14 sive ducibus
 tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum laudem vero bonorum 15 quia sic est voluntas
 Dei ut beneficientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam 16 quasi liberi et
 non quasi velamen habentes malitiae libertatem sed sicut servi Dei 17 omnes honorate fraternitatem
 diligite Deum timete regem honorificate 18 servi subditi in omni timore dominis non tantum bonis
 et modestis sed etiam discolis 19 haec est enim gratia si propter conscientiam Dei sustinet quis
 tristitias patiens iniuste 20 quae enim gloria est si peccantes et colaphizati suffertis sed si
 beneficientes et patientes sustinetis haec est gratia apud Deum 21 in hoc enim vocati estis quia et
 Christus passus est pro vobis vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius 22 qui peccatum
 non fecit nec inventus est dolus in ore ipsius 23 qui cum malediceretur non maledicebat cum
 pateretur non comminabatur tradebat autem iudicanti se iniuste 24 qui peccata nostra ipse pertulit
 in corpore suo super lignum ut peccatis mortui iustitiae viveremus cuius livore sanati estis 25
 enim sicut oves errantes sed conversi estis nunc ad pastorem et episcopum animarum vestrarum

Chapter 3

1
 similiter mulieres subditae suis viris ut et si qui non credunt verbo per mulierum conversationem
 sine verbo lucrifiant 2 considerantes in timore castam conversationem vestram 3 quarum sit non
 extrinsecus capillaturae aut circumdatio auri aut indumenti vestimentorum cultus 4 sed qui
 absconditus cordis est homo in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus quod est in conspectu
 Dei locuples 5 sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se subiectae propriis
 viris 6 sicut Sarra oboediebat Abrahae dominum eum vocans cuius estis filiae beneficientes et non
 timentes ullam perturbationem 7 viri similiter cohabitantes secundum scientiam quasi infirmiori
 vaso muliebri inpertientes honorem tamquam et coheredibus gratiae vitae uti ne inpediantur orationes

⁸
 vestrae in fine autem omnes unianimes conpatientes fraternitatis amatores misericordes humiles
⁹
 non reddentes malum pro malo vel maledictum pro maledicto sed e contrario benedicentes quia
¹⁰
 in hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis qui enim vult vitam diligere et videre
¹¹
 dies bonos coerceat linguam suam a malo et labia eius ne loquantur dolum declinet autem a
¹²
 malo et faciat bonum inquirat pacem et persequatur eam quia oculi Domini super iustos et aures
¹³
 eius in preces eorum vultus autem Domini super facientes mala et quis est qui vobis noceat si
¹⁴
 boni aemulatores fueritis sed et si quid patimini propter iustitiam beati timorem autem eorum
¹⁵
 ne timueritis et non conturbemini Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris
¹⁶
 parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea quae in vobis est spe sed cum
 modestia et timore conscientiam habentes bonam ut in eo quod detrahunt vobis confundantur qui
¹⁷
 calumniantur vestram bonam in Christo conversationem melius est enim beneficientes si velit
¹⁸
 voluntas Dei pati quam malefacientes quia et Christus semel pro peccatis mortuus est iustus pro
¹⁹
 iniustus ut nos offerret Deo mortificatus carne vivificatus autem spiritu in quo et his qui in carcere
²⁰
 erant spiritibus veniens praedicavit qui increduli fuerant aliquando quando expectabat Dei
 patientia in diebus Noe cum fabricaretur arca in qua pauci id est octo animae salvae factae sunt per
²¹
 aquam quod et vos nunc similis formae salvos facit baptisma non carnis depositio sordium sed
²²
 conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi qui est in dextera Dei
 profectus in caelum subiectis sibi angelis et potestatibus et virtutibus

Chapter 4

¹
 Christo igitur passo in carne et vos eadem cogitatione armamini quia qui passus est carne desiit
²
 a peccatis ut iam non hominum desideriis sed voluntate Dei quod reliquum est in carne vivat
³
 temporis sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam qui
 ambulaverunt in luxuriis desideriis vinolentiis comesationibus potationibus et inlicitis idolorum
⁴
 cultibus in quo peregrinantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae confusionem
⁵
 blasphemantes qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos ⁶ propter hoc

enim et mortuis evangelizatum est ut iudicentur quidem secundum homines in carne vivant autem
 secundum Deum spiritu⁷ omnium autem finis adpropinquavit estote itaque prudentes et vigilate
 in orationibus⁸ ante omnia mutuam in vosmet ipsos caritatem continuam habentes quia caritas
 operit multitudinem peccatorum⁹ hospitales invicem sine murmuratione¹⁰ unusquisque sicut
 accepit gratiam in alterutrum illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei
 11
 si quis loquitur quasi sermones Dei si quis ministrat tamquam ex virtute quam administrat Deus
 ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum cui est gloria et imperium in saecula
 saeculorum amen¹² carissimi nolite peregrinari in fervore qui ad temptationem vobis fit quasi novi
 aliquid vobis contingat¹³ sed communicantes Christi passionibus gaudete ut et in revelatione
 gloriae eius gaudeatis exultantes¹⁴ si exprobramini in nomine Christi beati quoniam gloriae Dei
 Spiritus in vobis requiescit¹⁵ nemo enim vestrum patiatutur quasi homicida aut fur aut maledicus
 aut alienorum appetitor¹⁶ si autem ut Christianus non erubescat glorificet autem Deum in isto
 nomine¹⁷ quoniam tempus ut incipiat iudicium de domo Dei si autem primum a nobis qui finis
 eorum qui non credunt Dei evangelio¹⁸ et si iustus vix salvatur impius et peccator ubi parebit
 19
 itaque et hii qui patiuntur secundum voluntatem Dei fideli creatori commendant animas suas in
 benefactis

Chapter 5

1
 seniores ergo qui in vobis sunt obsecro consenior et testis Christi passionum qui et eius quae
 in futuro revelanda est gloriae communicator² pascite qui est in vobis gregem Dei providentes non
 coacto sed spontanee secundum Deum neque turpis lucri gratia sed voluntarie³ neque ut dominantes
 in cleris sed formae facti gregi et ex animo⁴ et cum apparuerit princeps pastorum percipietis
 inmarcescibilem gloriae coronam⁵ similiter adulescentes subditi estote senioribus omnes autem
 invicem humilitatem insinuate quia Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam⁶ humiliamini
 igitur sub potenti manu Dei ut vos exaltet in tempore visitationis⁷ omnem sollicitudinem vestram
 proicientes in eum quoniam ipsi cura est de vobis⁸ sobrii estote vigilate quia adversarius vester

diabolus tamquam leo rugiens circuit quaerens quem devoret ⁹ cui resistite fortes fide scientes
 eadem passionum ei quae in mundo est vestrae fraternitati fieri ¹⁰ Deus autem omnis gratiae qui
 vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Iesu modicum passos ipse perficiet confirmabit
 solidabit ¹¹ ipsi imperium in saecula saeculorum amen ¹² per Silvanum vobis fidelem fratrem ut
 arbitror breviter scripsi obsecrans et contestans hanc esse veram gratiam Dei in qua state ¹³ salutatur
 vos quae est in Babylone cumelecta et Marcus filius meus

2 Peter

Chapter 1

¹ Simon Petrus servus et apostolus Iesu Christi his qui coaequalem nobis sortiti sunt fidem in
 iustitia Dei nostri et salvatoris Iesu Christi ² gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione Domini
 nostri ³ quomodo omnia nobis divinae virtutis suae quae ad vitam et pietatem donata est per
 cognitionem eius qui vocavit nos propria gloria et virtute ⁴ per quae maxima et pretiosa nobis
 promissa donavit ut per haec efficiamini divinae consortes naturae fugientes eius quae in mundo
 est concupiscentiae corruptionem ⁵ vos autem curam omnem subinferentes ministrare in fide vestra
 virtutem in virtute autem scientiam ⁶ in scientia autem abstinentiam in abstinentia autem patientiam
 in patientia autem pietatem ⁷ in pietate autem amorem fraternitatis in amore autem fraternitatis
 caritatem ⁸ haec enim vobis cum adsint et superent non vacuos nec sine fructu vos constituent in
 Domini nostri Iesu Christi cognitione ⁹ cui enim non praesto sunt haec caecus est et manu temptans
 oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum ¹⁰ quapropter fratres magis satagite
 ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis haec enim facientes non
 peccabitis aliquando ¹¹ sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum
 Domini nostri et salvatoris Iesu Christi ¹² propter quod incipiam vos semper commonere de his et
 quidem scientes et confirmatos in praesenti veritate ¹³ iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc
 tabernaculo suscitare vos in commonitione ¹⁴ certus quod velox est depositio tabernaculi mei

secundum quod et Dominus noster Iesus Christus significavit mihi ¹⁵ dabo autem operam et
 frequenter habere vos post obitum meum ut horum memoriam faciatis ¹⁶ non enim doctas fabulas
 secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem et praesentiam sed speculatores
 facti illius magnitudinis ¹⁷ accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam voce delapsa ad eum
 huiuscemodi a magnifica gloria hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui ¹⁸ et hanc vocem
 nos audivimus de caelo adlatam cum essemus cum ipso in monte sancto ¹⁹ et habemus firmiorem
 propheticum sermonem cui bene facitis adtendentes quasi lucernae lucenti in caliginoso loco donec
 dies inlucescat et lucifer oriatur in cordibus vestris ²⁰ hoc primum intellegentes quod omnis propheta
 scripturae propria interpretatione non fit ²¹ non enim voluntate humana adlata est aliquando
 propheta sed Spiritu Sancto inspirati locuti sunt sancti Dei homines

Chapter 2

¹ fuerunt vero et pseudoprophetae in populo sicut et in vobis erunt magistri mendaces qui
 introducent sectas perditionis et eum qui emit eos Dominum negant superducentes sibi celerem
 perditionem ² et multi sequuntur eorum luxurias per quos via veritatis blasphemabitur ³ et in avaritia
 fictis verbis de vobis negotiabuntur quibus iudicium iam olim non cessat et perditio eorum non
 dormitat ⁴ si enim Deus angelis peccantibus non pepercit sed rudentibus inferni detractos in tartarum
 tradidit in iudicium cruciatos reservari ⁵ et originali mundo non pepercit sed octavum Noe iustitiae
 praeconem custodivit diluvium mundo impiorum inducens ⁶ et civitates Sodomorum et
 Gomorraeorum in cinerem redigens eversione damnavit exemplum eorum qui impie acturi sunt
 ponens ⁷ et iustum Loth oppressum a nefandorum iniuria conversatione eruit ⁸ aspectu enim et
 auditu iustus erat habitans apud eos qui diem de die animam iustam iniquis operibus cruciabant
⁹ novit Dominus pios de temptatione eripere iniquos vero in diem iudicii cruciandos reservare
¹⁰ magis autem eos qui post carnem in concupiscentia inmunditiae ambulant dominationemque
 contemnunt audaces sibi placentes sectas non metuunt blasphemantes ¹¹ ubi angeli fortitudine et
 virtute cum sint maiores non portant adversum se execrabile iudicium ¹² hii vero velut inrationabilia
 pecora naturaliter in captionem et in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione
 sua et peribunt ¹³ percipientes mercedem iniustitiae voluptatem existimantes diei delicias

14
 coinquationes et maculae deliciis affluentes in conviviis suis luxuriantes vobiscum oculos
 habentes plenos adulterio et incessabiles delicti pellicentes animas instabiles cor exercitatum
 15
 avaritiae habentes maledictionis filii derelinquentes rectam viam erraverunt secuti viam Balaam
 16
 ex Bosor qui mercedem iniquitatis amavit correptionem vero habuit suae vesaniae subiugale
 17
 mutum in hominis voce loquens prohibuit prophetae insipientiam hii sunt fontes sine aqua et
 18
 nebulae turbinibus exagitatae quibus caligo tenebrarum reservatur superba enim vanitatis
 loquentes pellicent in desideriiis carnis luxuriae eos qui paululum effugiunt qui in errore conversantur
 19
 libertatem illis promittentes cum ipsi servi sint corruptionis a quo enim quis superatus est huius
 20
 et servus est si enim refugientes coinquationes mundi in cognitione Domini nostri et salvatoris
 21
 Iesu Christi his rursus impliciti superantur facta sunt eis posteriora deteriora prioribus melius
 enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrorsum converti ab eo quod
 22
 illis traditum est sancto mandato contigit enim eis illud veri proverbii canis reversus ad suum
 vomitum et sus lota in volutabro luti

Chapter 3

1
 hanc ecce vobis carissimi secundam scribo epistulam in quibus excito vestram in commonitione
 2
 sinceram mentem ut memores sitis eorum quae praedixi verborum a sanctis prophetis et
 3
 apostolorum vestrorum praeceptorum Domini et salvatoris hoc primum scientes quod venient in
 4
 novissimis diebus in deceptione inlusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes dicentes ubi
 est promissio aut adventus eius ex quo enim patres dormierunt omnia sic perseverant ab initio
 5
 creaturae latet enim eos hoc volentes quod caeli erant prius et terra de aqua et per aquam consistens
 6
 Dei verbo per quae ille tunc mundus aqua inundatus periit caeli autem qui nunc sunt et terra
 7
 eodem verbo repositi sunt igni servati in diem iudicii et perditionis impiorum hominum unum
 8
 vero hoc non lateat vos carissimi quia unus dies apud Dominum sicut mille anni et mille anni sicut
 9
 dies unus non tardat Dominus promissi sed patienter agit propter vos nolens aliquos perire sed
 10
 omnes ad paenitentiam reverti adveniet autem dies Domini ut fur in qua caeli magno impetu
 11
 transient elementa vero calore solventur cum haec igitur omnia dissolvenda sint quales oportet

esse vos in sanctis conversationibus et pietatibus¹² expectantes et properantes in adventum Dei
 diei per quam caeli ardentes solventur et elementa ignis ardore tabescent¹³ novos vero caelos et
 novam terram et promissa ipsius expectamus in quibus iustitia habitat¹⁴ propter quod carissimi
 haec expectantes satis agite immaculati et inviolati ei inveniri in pace¹⁵ et Domini nostri
 longanimitatem salutem arbitramini sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi
 sapientiam scripsit vobis¹⁶ sicut et in omnibus epistulis loquens in eis de his in quibus sunt quaedam
 difficilia intellectu quae indocti et instabiles depravant sicut et ceteras scripturas ad suam ipsorum
 perditionem¹⁷ vos igitur fratres praescientes custodite ne insipientium errore transducti excidatis
 a propria firmitate

1 John

Chapter 1

¹ quod fuit ab initio quod audivimus quod vidimus oculis nostris quod perspeximus et manus
 nostrae temptaverunt de verbo vitae² et vita manifestata est et vidimus et testamur et adnuntiamus
 vobis vitam aeternam quae erat apud Patrem et apparuit nobis³ quod vidimus et audivimus
 adnuntiamus et vobis ut et vos societatem habeatis nobiscum et societas nostra sit cum Patre et cum
 Filio eius Iesu Christo⁴ et haec scribimus vobis ut gaudium nostrum sit plenum⁵ et haec est
 adnuntiatio quam audivimus ab eo et adnuntiamus vobis quoniam Deus lux est et tenebrae in eo
 non sunt ullae⁶ si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo et in tenebris ambulamus
 mentimur et non facimus veritatem⁷ si autem in luce ambulemus sicut et ipse est in luce societatem
 habemus ad invicem et sanguis Iesu Filii eius mundat nos ab omni peccato⁸ si dixerimus quoniam
 peccatum non habemus ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est⁹ si confiteamur peccata
 nostra fidelis est et iustus ut remittat nobis peccata et emundet nos ab omni iniquitate¹⁰ si dixerimus
 quoniam non peccavimus mendacem facimus eum et verbum eius non est in nobis

Chapter 2

¹ filioli mei haec scribo vobis ut non peccetis sed et si quis peccaverit advocatum habemus apud
 Patrem Iesum Christum iustum ² et ipse est propitiatio pro peccatis nostris non pro nostris autem
 tantum sed etiam pro totius mundi ³ et in hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata eius
 observemus ⁴ qui dicit se nosse eum et mandata eius non custodit mendax est in hoc veritas non
 est ⁵ qui autem servat verbum eius vere in hoc caritas Dei perfecta est in hoc scimus quoniam in
 ipso sumus ⁶ qui dicit se in ipso manere debet sicut ille ambulavit et ipse ambulare ⁷ carissimi non
 mandatum novum scribo vobis sed mandatum vetus quod habuistis ab initio mandatum vetus est
 verbum quod audistis ⁸ iterum mandatum novum scribo vobis quod est verum et in ipso et in vobis
 quoniam tenebrae transeunt et lumen verum iam lucet ⁹ qui dicit se in luce esse et fratrem suum
 odit in tenebris est usque adhuc ¹⁰ qui diligit fratrem suum in lumine manet et scandalum in eo
 non est ¹¹ qui autem odit fratrem suum in tenebris est et in tenebris ambulat et nescit quo eat
 quoniam tenebrae obcaecaverunt oculos eius ¹² scribo vobis filioli quoniam remittuntur vobis
 peccata propter nomen eius ¹³ scribo vobis patres quoniam cognovistis eum qui ab initio est scribo
 vobis adolescentes quoniam vicistis malignum ¹⁴ scripsi vobis infantes quoniam cognovistis Patrem
 scripsi vobis patres quia cognovistis eum qui ab initio scripsi vobis adolescentes quia fortes estis
 et verbum Dei in vobis manet et vicistis malignum ¹⁵ nolite diligere mundum neque ea quae in
 mundo sunt si quis diligit mundum non est caritas Patris in eo ¹⁶ quoniam omne quod est in mundo
 concupiscentia carnis et concupiscentia oculorum est et superbia vitae quae non est ex Patre sed
 ex mundo est ¹⁷ et mundus transit et concupiscentia eius qui autem facit voluntatem Dei manet in
 aeternum ¹⁸ filioli novissima hora est et sicut audistis quia antichristus venit nunc antichristi multi
 facti sunt unde scimus quoniam novissima hora est ¹⁹ ex nobis prodierunt sed non erant ex nobis
 nam si fuissent ex nobis permansissent utique nobiscum sed ut manifesti sint quoniam non sunt
 omnes ex nobis ²⁰ sed vos unctionem habetis a Sancto et nostis omnia ²¹ non scripsi vobis quasi
 ignorantibus veritatem sed quasi scientibus eam et quoniam omne mendacium ex veritate non est
²² quis est mendax nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus hic est antichristus qui negat
 Patrem et Filium ²³ omnis qui negat Filium nec Patrem habet qui confitetur Filium et Patrem habet

24 vos quod audistis ab initio in vobis permaneat si in vobis permanserit quod ab initio audistis et
 vos in Filio et Patre manebitis ²⁵ et haec est repromissio quam ipse pollicitus est nobis vitam
 aeternam ²⁶ haec scripsi vobis de eis qui seducunt vos ²⁷ et vos unctionem quam accepistis ab eo
 manet in vobis et non necesse habetis ut aliquis doceat vos sed sicut unctio eius docet vos de omnibus
 et verum est et non est mendacium et sicut docuit vos manete in eo ²⁸ et nunc filioli manete in eo
 ut cum apparuerit habeamus fiduciam et non confundamur ab eo in adventu eius ²⁹ si scitis quoniam
 iustus est scitote quoniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est

Chapter 3

1 videte qualem caritatem dedit nobis Pater ut filii Dei nominemur et sumus propter hoc mundus
 non novit nos quia non novit eum ² carissimi nunc filii Dei sumus et nondum apparuit quid erimus
 scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est ³ et omnis
 qui habet spem hanc in eo sanctificat se sicut et ille sanctus est ⁴ omnis qui facit peccatum et
 iniquitatem facit et peccatum est iniquitas ⁵ et scitis quoniam ille apparuit ut peccata tolleret et
 peccatum in eo non est ⁶ omnis qui in eo manet non peccat omnis qui peccat non vidit eum nec
 cognovit eum ⁷ filioli nemo vos seducat qui facit iustitiam iustus est sicut et ille iustus est ⁸ qui
 facit peccatum ex diabolo est quoniam ab initio diabolus peccat in hoc apparuit Filius Dei ut dissolvat
 opera diaboli ⁹ omnis qui natus est ex Deo peccatum non facit quoniam semen ipsius in eo manet
 et non potest peccare quoniam ex Deo natus est ¹⁰ in hoc manifesti sunt filii Dei et filii diaboli
 omnis qui non est iustus non est de Deo et qui non diligit fratrem suum ¹¹ quoniam haec est
 adnuntiatio quam audistis ab initio ut diligamus alterutrum ¹² non sicut Cain ex maligno erat et
 occidit fratrem suum et propter quid occidit eum quoniam opera eius maligna erant fratris autem
 eius iusta ¹³ nolite mirari fratres si odit vos mundus ¹⁴ nos scimus quoniam translati sumus de
 morte in vitam quoniam diligimus fratres qui non diligit manet in morte ¹⁵ omnis qui odit fratrem
 suum homicida est et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem
 16 in hoc cognovimus caritatem quoniam ille pro nobis animam suam posuit et nos debemus pro

17
 fratribus animas ponere qui habuerit substantiam mundi et viderit fratrem suum necesse habere
 et clauserit viscera sua ab eo quomodo caritas Dei manet in eo 18
 filiioli non diligamus verbo nec
 19
 lingua sed opere et veritate in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus et in conspectu eius
 20
 suadeamus corda nostra quoniam si reprehenderit nos cor maior est Deus corde nostro et novit
 21
 omnia carissimi si cor non reprehenderit nos fiduciam habemus ad Deum 22
 et quodcumque
 petierimus accipiemus ab eo quoniam mandata eius custodimus et ea quae sunt placita coram eo
 23
 facimus et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi et diligamus
 24
 alterutrum sicut dedit mandatum nobis et qui servat mandata eius in illo manet et ipse in eo et
 in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu quem nobis dedit

Chapter 4

1
 carissimi nolite omni spiritui credere sed probate spiritus si ex Deo sint quoniam multi
 2
 pseudoprophetae exierunt in mundum in hoc cognoscitur Spiritus Dei omnis spiritus qui confitetur
 3
 Iesum Christum in carne venisse ex Deo est et omnis spiritus qui solvit Iesum ex Deo non est et
 4
 hoc est antichristi quod audistis quoniam venit et nunc iam in mundo est vos ex Deo estis filiioli
 5
 et vicistis eos quoniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo ipsi de mundo sunt ideo de
 6
 mundo loquuntur et mundus eos audit nos ex Deo sumus qui novit Deum audit nos qui non est
 7
 ex Deo non audit nos in hoc cognoscimus Spiritum veritatis et spiritum erroris carissimi diligamus
 8
 invicem quoniam caritas ex Deo est et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum qui
 9
 non diligit non novit Deum quoniam Deus caritas est in hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam
 10
 Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum in hoc est caritas non quasi
 nos dilexerimus Deum sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis
 11
 nostris carissimi si sic Deus dilexit nos et nos debemus alterutrum diligere 12
 Deum nemo vidit
 13
 umquam si diligamus invicem Deus in nobis manet et caritas eius in nobis perfecta est in hoc
 14
 intellegimus quoniam in eo manemus et ipse in nobis quoniam de Spiritu suo dedit nobis et nos

vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi ¹⁵ quisque confessus fuerit
 quoniam Iesus est Filius Dei Deus in eo manet et ipse in Deo ¹⁶ et nos cognovimus et credidimus
 caritati quam habet Deus in nobis Deus caritas est et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in
 eo ¹⁷ in hoc perfecta est caritas nobiscum ut fiduciam habeamus in die iudicii quia sicut ille est et
 nos sumus in hoc mundo ¹⁸ timor non est in caritate sed perfecta caritas foras mittit timorem
 quoniam timor poenam habet qui autem timet non est perfectus in caritate ¹⁹ nos ergo diligamus
 quoniam Deus prior dilexit nos ²⁰ si quis dixerit quoniam diligo Deum et fratrem suum oderit
 mendax est qui enim non diligit fratrem suum quem vidit Deum quem non vidit quomodo potest
 diligere ²¹ et hoc mandatum habemus ab eo ut qui diligit Deum diligat et fratrem suum

Chapter 5

¹ omnis qui credit quoniam Iesus est Christus ex Deo natus est et omnis qui diligit eum qui
 genuit diligit eum qui natus est ex eo ² in hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei cum Deum
 diligamus et mandata eius faciamus ³ haec est enim caritas Dei ut mandata eius custodiamus et
 mandata eius gravia non sunt ⁴ quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum et haec est
 victoria quae vincit mundum fides nostra ⁵ quis est qui vincit mundum nisi qui credit quoniam
 Iesus est Filius Dei ⁶ hic est qui venit per aquam et sanguinem Iesus Christus non in aqua solum
 sed in aqua et sanguine et Spiritus est qui testificatur quoniam Christus est veritas ⁷ quia tres sunt
 qui testimonium dant ⁸ Spiritus et aqua et sanguis et tres unum sunt ⁹ si testimonium hominum
 accipimus testimonium Dei maius est quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est quia
 testificatus est de Filio suo ¹⁰ qui credit in Filio Dei habet testimonium Dei in se qui non credit
 Filio mendacem facit eum quoniam non credit in testimonio quod testificatus est Deus de Filio
 suo ¹¹ et hoc est testimonium quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus et haec vita in Filio eius
 est ¹² qui habet Filium habet vitam qui non habet Filium Dei vitam non habet ¹³ haec scripsi vobis
 ut sciatis quoniam vitam habetis aeternam qui creditis in nomine Filii Dei ¹⁴ et haec est fiducia
 quam habemus ad eum quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius audit nos ¹⁵ et

scimus quoniam audit nos quicquid petierimus scimus quoniam habemus petitiones quas
 postulavimus ab eo ¹⁶ qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem petet et dabit ei
 vitam peccantibus non ad mortem est peccatum ad mortem non pro illo dico ut roget ¹⁷ omnis
 iniquitas peccatum est et est peccatum non ad mortem ¹⁸ scimus quoniam omnis qui natus est ex
 Deo non peccat sed generatio Dei conservat eum et malignus non tangit eum ¹⁹ scimus quoniam
 ex Deo sumus et mundus totus in maligno positus est ²⁰ et scimus quoniam Filius Dei venit et dedit
 nobis sensum ut cognoscamus verum Deum et simus in vero Filio eius hic est verus Deus et vita
 aeterna

2 John

Chapter 1

¹ senior electae dominae et natis eius quos ego diligo in veritate et non ego solus sed et omnes
 qui cognoverunt veritatem ² propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum
³ sit nobiscum gratia misericordia pax a Deo Patre et a Christo Iesu Filio Patris in veritate et caritate
⁴ gavisus sum valde quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate sicut mandatum accepimus
 a Patre ⁵ et nunc rogo te domina non tamquam mandatum novum scribens tibi sed quod habuimus
 ab initio ut diligamus alterutrum ⁶ et haec est caritas ut ambulemus secundum mandata eius hoc
 mandatum est ut quemadmodum audistis ab initio in eo ambuletis ⁷ quoniam multi seductores
 exierunt in mundum qui non confitentur Iesum Christum venientem in carne hic est seductor et
 antichristus ⁸ videte vosmet ipsos ne perdatis quae operati estis sed ut mercedem plenam accipiatis
⁹ omnis qui praecedit et non manet in doctrina Christi Deum non habet qui permanet in doctrina
 hic et Filium et Patrem habet ¹⁰ si quis venit ad vos et hanc doctrinam non adfert nolite recipere
 eum in domum nec have ei dixeritis ¹¹ qui enim dicit illi have communicat operibus illius malignis
¹² plura habens vobis scribere nolui per cartam et atramentum spero enim me futurum apud vos et
 os ad os loqui ut gaudium vestrum plenum sit

3 John

Chapter 1

¹ senior Gaio carissimo quem ego diligo in veritate ² carissime de omnibus orationem facio
 prospere te ingredi et valere sicut prospere agit anima tua ³ gavisus sum valde venientibus fratribus
 et testimonium perhibentibus veritati tuae sicut tu in veritate ambulas ⁴ maiorem horum non habeo
 gratiam quam ut audiam filios meos in veritate ambulantes ⁵ carissime fideliter facis quicquid
 operaris in fratres et hoc in peregrinos ⁶ qui testimonium reddiderunt caritati tuae in conspectu
 ecclesiae quos bene facies deducens digne Deo ⁷ pro nomine enim profecti sunt nihil accipientes
 a gentibus ⁸ nos ergo debemus suscipere huiusmodi ut cooperatores simus veritatis ⁹ scripsissem
 forsitan ecclesiae sed is qui amat primatum gerere in eis Diotrepes non recipit nos ¹⁰ propter hoc
 si venero commoneam eius opera quae facit verbis malignis gariens in nos et quasi non ei ista
 sufficiant nec ipse suscipit fratres et eos qui cupiunt prohibet et de ecclesia eicit ¹¹ carissime noli
 imitari malum sed quod bonum est qui benefacit ex Deo est qui malefacit non vidit Deum
¹² Demetrio testimonium redditur ab omnibus et ab ipsa veritate et nos autem testimonium
 perhibemus et nosti quoniam testimonium nostrum verum est ¹³ multa habui scribere tibi sed nolui
 per atramentum et calamum scribere tibi ¹⁴ spero autem protinus te videre et os ad os loquemur

Jude

Chapter 1

¹ Iudas Iesu Christi servus frater autem Iacobi his qui in Deo Patre dilectis et Iesu Christo
 conservatis vocatis ² misericordia vobis et pax et caritas adimpleatur ³ carissimi omnem
 sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute necesse habui scribere vobis
 deprecans supercertari semel traditae sanctis fidei ⁴ subintroierunt enim quidam homines qui olim
 praescripti sunt in hoc iudicium impii Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam et solum

5
 Dominatorem et Dominum nostrum Iesum Christum negantes commonere autem vos volo scientes
 semel omnia quoniam Iesus populum de terra Aegypti salvans secundo eos qui non crediderunt
 6
 perdidit angelos vero qui non servaverunt suum principatum sed dereliquerunt suum domicilium
 7
 in iudicium magni diei vinculis aeternis sub caligine reservavit sicut Sodoma et Gomorra et
 finitimae civitates simili modo exfornicatae et abeuntes post carnem alteram factae sunt exemplum
 8
 ignis aeterni poenam sustinentes similiter et hii carnem quidem maculant dominationem autem
 9
 spernunt maiestates autem blasphemant cum Michahel archangelus cum diabolo disputans
 altercaretur de Mosi corpore non est ausus iudicium inferre blasphemiae sed dixit imperet tibi
 10
 Dominus hii autem quaecumque quidem ignorant blasphemant quaecumque autem naturaliter
 11
 tamquam muta animalia norunt in his corrumpuntur vae illis quia via Cain abierunt et errore
 12
 Balaam mercede effusi sunt et contradictione Core perierunt hii sunt in epulis suis maculae
 convivantes sine timore semet ipsos pascentes nubes sine aqua quae a ventis circumferuntur arbores
 13
 autumnales infructuosae bis mortuae eradicatae fluctus feri maris despumantes suas confusiones
 14
 sidera errantia quibus procella tenebrarum in aeternum servata est prophetavit autem et his
 15
 septimus ab Adam Enoc dicens ecce venit Dominus in sanctis milibus suis facere iudicium
 contra omnes et arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum quibus impie egerunt
 16
 et de omnibus duris quae locuti sunt contra eum peccatores impii hii sunt murmuratores querellosi
 secundum desideria sua ambulantes et os illorum loquitur superba mirantes personas quaestus causa
 17
 vos autem carissimi memores estote verborum quae praedicta sunt ab apostolis Domini nostri
 18
 Iesu Christi quia dicebant vobis quoniam in novissimo tempore venient inlusores secundum sua
 19
 desideria ambulantes impietatum hii sunt qui segregant animales Spiritum non habentes 20
 vos
 autem carissimi supraedificantes vosmet ipsos sanctissimae vestrae fidei in Spiritu Sancto orantes
 21
 ipsos vos in dilectione Dei servate 22 et hos quidem arguite iudicatos 23 illos vero salvate de
 igne rapientes aliis autem miseremini in timore odientes et eam quae carnalis est maculatam tunicam
 24
 ei autem qui potest vos conservare sine peccato et constituere ante conspectum gloriae suae
 immaculatos in exultatione

Revelation

Chapter 1

¹ apocalypsis Iesu Christi quam dedit illi Deus palam facere servis suis quae oportet fieri cito
 et significavit mittens per angelum suum servo suo Iohanni ² qui testimonium perhibuit verbo Dei
 et testimonium Iesu Christi quaecumque vidit ³ beatus qui legit et qui audiunt verba prophetiae et
 servant ea quae in ea scripta sunt tempus enim prope est ⁴ Iohannes septem ecclesiis quae sunt in
 Asia gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est et a septem spiritibus qui in
 conspectu throni eius sunt ⁵ et ab Iesu Christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorum et
 princeps regum terrae qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo ⁶ et fecit nostrum
 regnum sacerdotes Deo et Patri suo ipsi gloria et imperium in saecula saeculorum amen ⁷ ecce
 venit cum nubibus et videbit eum omnis oculus et qui eum pupugerunt et plangent se super eum
 omnes tribus terrae etiam amen ⁸ ego sum Alpha et Omega principium et finis dicit Dominus Deus
 qui est et qui erat et qui venturus est Omnipotens ⁹ ego Iohannes frater vester et particeps in
 tribulatione et regno et patientia in Iesu fui in insula quae appellatur Patmos propter verbum Dei
 et testimonium Iesu ¹⁰ fui in spiritu in dominica die et audivi post me vocem magnam tamquam
 tubae ¹¹ dicentis quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesiis Ephesum et Zmyrnam et
 Pergamum et Thyatiram et Sardis et Philadelphiam et Laodiciam ¹² et conversus sum ut viderem
 vocem quae loquebatur mecum et conversus vidi septem candelabra aurea ¹³ et in medio septem
 candelabrorum similem Filio hominis vestitum podere et praecinctum ad mamillas zonam auream
¹⁴ caput autem eius et capilli erant candidi tamquam lana alba tamquam nix et oculi eius velut
 flamma ignis ¹⁵ et pedes eius similes orichalco sicut in camino ardenti et vox illius tamquam vox
 aquarum multarum ¹⁶ et habebat in dextera sua stellas septem et de ore eius gladius utraque parte
¹⁷ acutus exiebat et facies eius sicut sol lucet in virtute sua et cum vidissem eum cecidi ad pedes
 eius tamquam mortuus et posuit dexteram suam super me dicens noli timere ego sum primus et
¹⁸ novissimus et vivus et fui mortuus et ecce sum vivens in saecula saeculorum et habeo claves
 mortis et inferni ¹⁹ scribe ergo quae vidisti et quae sunt et quae oportet fieri post haec
²⁰ sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea et septem candelabra aurea septem
 stellae angeli sunt septem ecclesiarum et candelabra septem septem ecclesiae sunt

Chapter 2

¹ angelo Ephesi ecclesiae scribe haec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua qui ambulat
in medio septem candelabrorum aureorum ² scio opera tua et laborem et patientiam tuam et quia
non potes sustinere malos et temptasti eos qui se dicunt apostolos et non sunt et invenisti eos
mendaces ³ et patientiam habes et sustinuisti propter nomen meum et non defecisti ⁴ sed habeo
adversus te quod caritatem tuam primam reliquisti ⁵ memor esto itaque unde excideris et age
paenitentiam et prima opera fac sin autem venio tibi et movebo candelabrum tuum de loco suo nisi
paenitentiam egeris ⁶ sed hoc habes quia odisti facta Nicolaitarum quae et ego odi ⁷ qui habet
aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei edere de ligno vitae quod est in paradiso
Dei mei ⁸ et angelo Zmyrnae ecclesiae scribe haec dicit primus et novissimus qui fuit mortuus et
vixit ⁹ scio tribulationem tuam et paupertatem tuam sed dives es et blasphemaris ab his qui se dicunt
Iudaeos esse et non sunt sed sunt synagoga Satanae ¹⁰ nihil horum timeas quae passurus es ecce
missurus est diabolus ex vobis in carcerem ut temptemini et habebitis tribulationem diebus decem
esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam vitae ¹¹ qui habet aurem audiat quid Spiritus
dicat ecclesiis qui vicerit non laedetur a morte secunda ¹² et angelo Pergami ecclesiae scribe haec
dicit qui habet rompheam utraque parte acutam ¹³ scio ubi habitas ubi sedes est Satanae et tenes
nomen meum et non negasti fidem meam et in diebus Antipas testis meus fidelis qui occisus est
apud vos ubi Satanus habitat ¹⁴ sed habeo adversus te pauca quia habes illic tenentes doctrinam
Balaam qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israhel edere et fornicari ¹⁵ ita habes et
tu tenentes doctrinam Nicolaitarum ¹⁶ similiter paenitentiam age si quo minus venio tibi cito et
pugnabo cum illis in gladio oris mei ¹⁷ qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti
dabo ei manna absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomen novum scriptum
quod nemo scit nisi qui accipit ¹⁸ et angelo Thyatirae ecclesiae scribe haec dicit Filius Dei qui
habet oculos ut flammam ignis et pedes eius similes orichalco ¹⁹ novi opera tua et caritatem et
fidem et ministerium et patientiam tuam et opera tua novissima plura prioribus ²⁰ sed habeo adversus
te quia permittis mulierem Hiezabel quae se dicit propheten docere et seducere servos meos fornicari
et manducare de idolothytis ²¹ et dedi illi tempus ut paenitentiam ageret et non vult paeniteri a
fornicatione sua ²² ecce mitto eam in lectum et qui moechantur cum ea in tribulationem maximam

nisi paenitentiam egerint ab operibus eius ²³ et filios eius interficiam in morte et scient omnes
ecclesiae quia ego sum scrutans renes et corda et dabo unicuique vestrum secundum opera vestra
²⁴
vobis autem dico ceteris qui Thyatirae estis quicumque non habent doctrinam hanc qui non
cogoverunt altitudines Satanae quemadmodum dicunt non mittam super vos aliud pondus ²⁵ tamen
id quod habetis tenete donec veniam ²⁶ et qui vicerit et qui custodierit usque in finem opera mea
dabo illi potestatem super gentes ²⁷ et reget illas in virga ferrea tamquam vas figuli confringentur
²⁸
sicut et ego accepi a Patre meo et dabo illi stellam matutinam ²⁹ qui habet aurem audiat quid
Spiritus dicat ecclesiis

Chapter 3

¹
et angelo ecclesiae Sardis scribe haec dicit qui habet septem spiritus Dei et septem stellas scio
opera tua quia nomen habes quod vivas et mortuus es ² esto vigilans et confirma cetera quae moritura
erant non enim invenio opera tua plena coram Deo meo ³ in mente ergo habe qualiter acceperis et
audieris et serva et paenitentiam age si ergo non vigilaveris veniam tamquam fur et nescies qua
hora veniam ad te ⁴ sed habes pauca nomina in Sardis qui non inquinaverunt vestimenta sua et
ambulabunt mecum in albis quia digni sunt ⁵ qui vicerit sic vestietur vestimentis albis et non delebo
nomen eius de libro vitae et confitebor nomen eius coram Patre meo et coram angelis eius ⁶ qui
habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis ⁷ et angelo Philadelphiae ecclesiae scribe haec dicit
sanctus et verus qui habet clavem David qui aperit et nemo cludit et cludit et nemo aperit ⁸ scio
opera tua ecce dedi coram te ostium apertum quod nemo potest cludere quia modicam habes virtutem
et servasti verbum meum et non negasti nomen meum ⁹ ecce dabo de synagoga Satanae qui dicunt
se Iudaeos esse et non sunt sed mentiuntur ecce faciam illos ut veniant et adorent ante pedes tuos
et scient quia ego dilexi te ¹⁰ quoniam servasti verbum patientiae meae et ego te servabo ab hora
temptationis quae ventura est in orbem universum temptare habitantes in terra ¹¹ venio cito tene
quod habes ut nemo accipiat coronam tuam ¹² qui vicerit faciam illum columnam in templo Dei
mei et foras non egredietur amplius et scribam super eum nomen Dei mei et nomen civitatis Dei
mei novae Hierusalem quae descendit de caelo a Deo meo et nomen meum novum ¹³ qui habet

aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis ¹⁴ et angelo Laodiciae ecclesiae scribe haec dicit Amen
 testis fidelis et verus qui est principium creaturae Dei ¹⁵ scio opera tua quia neque frigidus es neque
 calidus utinam frigidus esses aut calidus ¹⁶ sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam
 te evomere ex ore meo ¹⁷ quia dicis quod dives sum et locupletatus et nullius egeo et nescis quia
 tu es miser et miserabilis et pauper et caecus et nudus ¹⁸ suadeo tibi emere a me aurum ignitum
 probatum ut locuples fias et vestimentis albis induaris et non appareat confusio nuditatis tuae et
 collyrio inungue oculos tuos ut videas ¹⁹ ego quos amo arguo et castigo aemulare ergo et
 paenitentiam age ²⁰ ecce sto ad ostium et pulso si quis audierit vocem meam et aperuerit ianuam
 introibo ad illum et cenabo cum illo et ipse mecum ²¹ qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno
 meo sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius ²² qui habet aurem audiat quid Spiritus
 dicat ecclesiis

Chapter 4

¹ post haec vidi et ecce ostium apertum in caelo et vox prima quam audivi tamquam tubae
 loquentis mecum dicens ascende huc et ostendam tibi quae oportet fieri post haec ² statim fui in
 spiritu et ecce sedis posita erat in caelo et supra sedem sedens ³ et qui sedebat similis erat aspectui
 lapidis iaspidis et sardini et iris erat in circuitu sedis similis visioni zmaragdinae ⁴ et in circuitu
 sedis sedilia viginti quattuor et super thronos viginti quattuor seniores sedentes circumamictos
 vestimentis albis et in capitibus eorum coronas aureas ⁵ et de throno procedunt fulgura et voces et
 tonitrua et septem lampades ardentes ante thronum quae sunt septem spiritus Dei ⁶ et in conspectu
 sedis tamquam mare vitreum simile cristallo et in medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia
 plena oculis ante et retro ⁷ et animal primum simile leoni et secundum animal simile vitulo et
 tertium animal habens faciem quasi hominis et quartum animal simile aquilae volanti ⁸ et quattuor
 animalia singula eorum habebant alas senas et in circuitu et intus plena sunt oculis et requiem non
 habent die et nocte dicentia sanctus sanctus sanctus Dominus Deus omnipotens qui erat et qui est
 et qui venturus est ⁹ et cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super
 thronum viventi in saecula saeculorum ¹⁰ procident viginti quattuor seniores ante sedentem in

throno et adorabunt viventem in saecula saeculorum et mittent coronas suas ante thronum dicentes
 11 dignus es Domine et Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem quia tu creasti omnia
 et propter voluntatem tuam erant et creata sunt

Chapter 5

1 et vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum intus et foris signatum sigillis septem
 2 et vidi angelum fortem praedicantem voce magna quis est dignus aperire librum et solvere signacula
 3 eius et nemo poterat in caelo neque in terra neque subtus terram aperire librum neque respicere
 4 illum et ego flebam multum quoniam nemo dignus inventus est aperire librum nec videre eum
 5 et unus de senioribus dicit mihi ne flevetis ecce vicit leo de tribu Iuda radix David aperire librum
 6 et septem signacula eius et vidi et ecce in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum
 7 missi in omnem terram et venit et accepit de dextera sedentis de throno 8 et cum aperuisset librum
 9 quattuor animalia et viginti quattuor seniores ceciderunt coram agno habentes singuli citharas et
 10 fialas aureas plenas odoramentorum quae sunt orationes sanctorum et cantant novum canticum
 11 dicentes dignus es accipere librum et aperire signacula eius quoniam occisus es et redemisti nos
 12 Deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione et fecisti eos Deo nostro regnum
 13 et sacerdotes et regnabunt super terram et vidi et audivi vocem angelorum multorum in circuitu
 14 throni et animalium et seniorum et erat numerus eorum milia milium dicentium voce magna
 dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et divinitatem et sapientiam et fortitudinem et
 honorem et gloriam et benedictionem et omnem creaturam quae in caelo est et super terram et
 sub terram et quae sunt in mari et quae in ea omnes audivi dicentes sedenti in throno et agno
 benedictio et honor et gloria et potestas in saecula saeculorum et quattuor animalia dicebant
 amen et seniores ceciderunt et adoraverunt

Chapter 6

¹
 et vidi quod aperuisset agnus unum de septem signaculis et audivi unum de quattuor animalibus
 dicentem tamquam vocem tonitruum veni ² et vidi et ecce equus albus et qui sedebat super illum
 habebat arcum et data est ei corona et exivit vincens ut vinceret ³ et cum aperuisset sigillum
 secundum audivi secundum animal dicens veni ⁴ et exivit alius equus rufus et qui sedebat super
 illum datum est ei ut sumeret pacem de terra et ut invicem se interficiant et datus est illi gladius
 magnus ⁵ et cum aperuisset sigillum tertium audivi tertium animal dicens veni et vidi et ecce equus
 niger et qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua ⁶ et audivi tamquam vocem in medio
 quattuor animalium dicentem bilibris tritici denario et tres bilibres hordei denario et vinum et oleum
 ne laesis ⁷ et cum aperuisset sigillum quartum audivi vocem quarti animalis dicentis veni et vidi
⁸
 et ecce equus pallidus et qui sedebat desuper nomen illi Mors et inferus sequebatur eum et data
 est illi potestas super quattuor partes terrae interficere gladio fame et morte et bestiis terrae ⁹ et
 cum aperuisset quintum sigillum vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei et
 propter testimonium quod habebant ¹⁰ et clamabant voce magna dicentes usquequo Domine sanctus
 et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra ¹¹ et datae sunt illis
 singulae stolae albae et dictum est illis ut requiescerent tempus adhuc modicum donec impleantur
 conservi eorum et fratres eorum qui interficiendi sunt sicut et illi ¹² et vidi cum aperuisset sigillum
 sextum et terraemotus factus est magnus et sol factus est niger tamquam saccus cilicinus et luna
 tota facta est sicut sanguis ¹³ et stellae caeli ceciderunt super terram sicut ficus mittit grossos suos
 cum vento magno movetur ¹⁴ et caelum recessit sicut liber involutus et omnis mons et insulae de
 locis suis motae sunt ¹⁵ et reges terrae et principes et tribuni et divites et fortes et omnis servus et
 liber absconderunt se in speluncis et petris montium ¹⁶ et dicunt montibus et petris cadite super
 nos et abscondite nos a facie sedentis super thronum et ab ira agni ¹⁷ quoniam venit dies magnus
 irae ipsorum et quis poterit stare

Chapter 7

¹
 post haec vidi quattuor angelos stantes super quattuor angulos terrae tenentes quattuor ventos
 terrae ne flaret ventus super terram neque super mare neque in ullam arborem ² et vidi alterum

angelum ascendentem ab ortu solis habentem signum Dei vivi et clamavit voce magna quattuor
 angelis quibus datum est nocere terrae et mari ³ dicens nolite nocere terrae neque mari neque
 arboribus quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum ⁴ et audiui numerum signatorum
 centum quadraginta quattuor milia signati ex omni tribu filiorum Israhel ⁵ ex tribu Iuda duodecim
 milia signati ex tribu Ruben duodecim milia ex tribu Gad duodecim milia ⁶ ex tribu Aser duodecim
 milia ex tribu Nephtalim duodecim milia ex tribu Manasse duodecim milia ⁷ ex tribu Symeon
 duodecim milia ex tribu Levi duodecim milia ex tribu Issachar duodecim milia ⁸ ex tribu Zabulon
 duodecim milia ex tribu Ioseph duodecim milia ex tribu Benjamin duodecim milia signati ⁹ post
 haec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus et tribubus et populis
 et linguis stantes ante thronum et in conspectu agni amicti stolas albas et palmae in manibus eorum
¹⁰ et clamabant voce magna dicentes salus Deo nostro qui sedet super thronum et agno ¹¹ et omnes
 angeli stabant in circuitu throni et seniorum et quattuor animalium et ceciderunt in conspectu throni
 in facies suas et adoraverunt Deum ¹² dicentes amen benedictio et claritas et sapientia et gratiarum
 actio et honor et virtus et fortitudo Deo nostro in saecula saeculorum amen ¹³ et respondit unus de
 senioribus dicens mihi hii qui amicti sunt stolis albis qui sunt et unde venerunt ¹⁴ et dixi illi domine
 mi tu scis et dixit mihi hii sunt qui veniunt de tribulatione magna et laverunt stolas suas et
 dealbaverunt eas in sanguine agni ¹⁵ ideo sunt ante thronum Dei et serviunt ei die ac nocte in templo
 eius et qui sedet in throno habitabit super illos ¹⁶ non esurient neque sitient amplius neque cadet
 super illos sol neque ullus aestus ¹⁷ quoniam agnus qui in medio throni est reget illos et deducet
 eos ad vitae fontes aquarum et absterget Deus omnem lacrimam ex oculis eorum

Chapter 8

¹ et cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in caelo quasi media hora ² et vidi
 septem angelos stantes in conspectu Dei et datae sunt illis septem tubae ³ et alius angelus venit et
 stetit ante altare habens turibulum aureum et data sunt illi incensa multa ut daret orationibus
 sanctorum omnium super altare aureum quod est ante thronum ⁴ et ascendit fumus incensorum de
 orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo ⁵ et accepit angelus turibulum et implevit illud

de igne altaris et misit in terram et facta sunt tonitrua et voces et fulgora et terraemotus⁶ et septem
 angeli qui habebant septem tubas paraverunt se ut tuba canerent⁷ et primus tuba cecinit et facta
 est grando et ignis mixta in sanguine et missum est in terram et tertia pars terrae combusta est et
 tertia pars arborum combusta est et omne faenum viride combustum est⁸ et secundus angelus tuba
 cecinit et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare et facta est tertia pars maris sanguis
 9 et mortua est tertia pars creaturae quae habent animas et tertia pars navium interiit¹⁰ et tertius
 angelus tuba cecinit et cecidit de caelo stella magna ardens tamquam facula et cecidit in tertiam
 partem fluminum et in fontes aquarum¹¹ et nomen stellae dicitur Absinthius et facta est tertia pars
 aquarum in absinthium et multi hominum mortui sunt de aquis quia amarae factae sunt¹² et quartus
 angelus tuba cecinit et percussa est tertia pars solis et tertia pars lunae et tertia pars stellarum ut
 obscuraretur tertia pars eorum et diei non luceret pars tertia et nox similiter¹³ et vidi et audiui
 vocem unius aquilae volantis per medium caelum dicentis voce magna vae vae vae habitantibus in
 terra de ceteris vocibus tubae trium angelorum qui erant tuba canituri

Chapter 9

¹ et quintus angelus tuba cecinit et vidi stellam de caelo cecidisse in terram et data est illi clavis
 putei abyssi² et aperuit puteum abyssi et ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magnae et
 obscuratus est sol et aer de fumo putei³ et de fumo exierunt lucustae in terram et data est illis
 potestas sicut habent potestatem scorpiones terrae⁴ et praeceptum est illis ne laederent faenum
 terrae neque omne viride neque omnem arborem nisi tantum homines qui non habent signum Dei
⁵ in frontibus et datum est illis ne occiderent eos sed ut cruciarentur mensibus quinque et cruciatus
 eorum ut cruciatus scorpii cum percutit hominem⁶ et in diebus illis quaerent homines mortem et
 non invenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab ipsis⁷ et similitudines lucustarum similes
 equis paratis in proelium et super capita earum tamquam coronae similes auro et facies earum sicut
 facies hominum⁸ et habebant capillos sicut capillos mulierum et dentes earum sicut leonum erant
⁹ et habebant loricas sicut loricas ferreas et vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum
 currentium in bellum¹⁰ et habebant caudas similes scorpionum et aculei in caudis earum potestas
 earum nocere hominibus mensibus quinque¹¹ et habebant super se regem angelum abyssi cui

nomen hebraice Abaddon graece autem Apollyon et latine habet nomen Exterminans¹² vae unum
 abiit ecce veniunt adhuc duo vae post haec¹³ et sextus angelus tuba cecinit et audivi vocem unum
 ex cornibus altaris aurei quod est ante oculos Dei¹⁴ dicentem sexto angelo qui habebat tubam
 solve quattuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Eufrate¹⁵ et soluti sunt quattuor angeli
 qui parati erant in horam et diem et mensem et annum ut occiderent tertiam partem hominum¹⁶ et
 numerus equestris exercitus vicies milies dena milia audivi numerum eorum¹⁷ et ita vidi equos in
 visione et qui sedebant super eos habentes loricas igneas et hyacinthinas et sulphureas et capita¹⁸
 equorum erant tamquam capita leonum et de ore ipsorum procedit ignis et fumus et sulphur¹⁸ ab
 his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne et fumo et sulphure qui procedebat ex ore
 ipsorum¹⁹ potestas enim equorum in ore eorum est et in caudis eorum nam caudae illorum similes
 serpentibus habentes capita et in his nocent²⁰ et ceteri homines qui non sunt occisi in his plagis
 neque paenitentiam egerunt de operibus manuum suarum ut non adorarent daemonia et simulacra
 aurea et argentea et aerea et lapidea et lignea quae neque videre possunt neque audire neque ambulare
²¹
 et non egerunt paenitentiam ab homicidiis suis neque a veneficiis suis neque a fornicatione sua
 neque a furtis suis

Chapter 10

¹
 et vidi alium angelum fortem descendentem de caelo amictum nube et iris in capite eius et
 facies eius erat ut sol et pedes eius tamquam columna ignis² et habebat in manu sua libellum
 apertum et posuit pedem suum dextrum supra mare sinistrum autem super terram³ et clamavit
 voce magna quemadmodum cum leo rugit et cum clamasset locuta sunt septem tonitrua voces suas
⁴
 et cum locuta fuissent septem tonitrua scripturus eram et audivi vocem de caelo dicentem signa
 quae locuta sunt septem tonitrua et noli ea scribere⁵ et angelum quem vidi stantem supra mare et
 supra terram levavit manum suam ad caelum⁶ et iuravit per viventem in saecula saeculorum qui
 creavit caelum et ea quae in illo sunt et terram et ea quae in ea sunt et mare et quae in eo sunt quia
⁷
 tempus amplius non erit⁷ sed in diebus vocis septimi angeli cum coeperit tuba canere et
⁸
 consummabitur mysterium Dei sicut evangelizavit per servos suos prophetas⁸ et vox quam audivi
 de caelo iterum loquentem mecum et dicentem vade accipe librum apertum de manu angeli stantis

⁹
 supra mare et supra terram et abiit ad angelum dicens ei ut daret mihi librum et dicit mihi accipe
¹⁰
 et devora illum et faciet amaricare ventrem tuum sed in ore tuo erit dulce tamquam mel et accepi
 librum de manu angeli et devoravi eum et erat in ore meo tamquam mel dulce et cum devorassem
¹¹
 eum amaricatus est venter meus et dicunt mihi oportet te iterum prophetare populis et gentibus
 et linguis et regibus multis

Chapter 11

¹
 et datus est mihi calamus similis virgae dicens surge et metire templum Dei et altare et adorantes
²
 in eo atrium autem quod est foris templum eice foras et ne metieris eum quoniam datum est
³
 gentibus et civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus et dabo duobus testibus
⁴
 meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti saccos hii sunt duo olivae et duo
⁵
 candelabra in conspectu Domini terrae stantes et si quis eos voluerit nocere ignis exiet de ore
⁶
 illorum et devorabit inimicos eorum et si quis voluerit eos laedere sic oportet eum occidi hii
 habent potestatem cludendi caelum ne pluat diebus prophetiae ipsorum et potestatem habent super
⁷
 aquas convertendi eas in sanguinem et percutere terram omni plaga quotienscumque voluerint et
 cum finierint testimonium suum bestia quae ascendit de abyso faciet adversus illos bellum et vincet
⁸
 eos et occidet illos et corpora eorum in plateis civitatis magnae quae vocatur spiritaliter Sodoma
⁹
 et Aegyptus ubi et Dominus eorum crucifixus est et videbunt de populis et tribubus et linguis et
 gentibus corpora eorum per tres dies et dimidium et corpora eorum non sinunt poni in monumentis
¹⁰
 et inhabitantes terram gaudebunt super illis et iucundabuntur et munera mittent invicem quoniam
¹¹
 hii duo prophetae cruciaverunt eos qui inhabitant super terram et post dies tres et dimidium
 spiritus vitae a Deo intravit in eos et steterunt super pedes suos et timor magnus cecidit super eos
¹²
 qui viderunt eos et audierunt vocem magnam de caelo dicentem illis ascendite huc et ascenderunt
¹³
 in caelum in nube et viderunt illos inimici eorum et in illa hora factus est terraemotus magnus
 et decima pars civitatis cecidit et occisi sunt in terraemotu nomina hominum septem milia et reliqui
¹⁴
 in timore sunt missi et dederunt gloriam Deo caeli vae secundum abiit ecce vae tertium veniet
¹⁵
 cito et septimus angelus tuba cecinit et factae sunt voces magnae in caelo dicentes factum est

regnum huius mundi Domini nostri et Christi eius et regnabit in saecula saeculorum ¹⁶ et viginti
 quattuor seniores qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis ceciderunt in facies suas et adoraverunt
 Deum ¹⁷ dicentes gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens qui es et qui eras quia accepisti
 virtutem tuam magnam et regnasti ¹⁸ et iratae sunt gentes et advenit ira tua et tempus mortuorum
 iudicari et reddere mercedem servis tuis prophetis et sanctis et timentibus nomen tuum pusillis et
 magnis et exterminandi eos qui corruerunt terram ¹⁹ et apertum est templum Dei in caelo et visa
 est arca testamenti eius in templo eius et facta sunt fulgora et voces et terraemotus et grando magna

Chapter 12

¹ et signum magnum paruit in caelo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius
 corona stellarum duodecim ² et in utero habens et clamat parturiens et cruciatur ut pariat ³ et visum
 est aliud signum in caelo et ecce draco magnus rufus habens capita septem et cornua decem et in
 capitibus suis septem diademata ⁴ et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum caeli et misit eas
 in terram et draco stetit ante mulierem quae erat paritura ut cum peperisset filium eius devoraret
⁵ et peperit filium masculum qui rectorus erit omnes gentes in virga ferrea et raptus est filius eius
 ad Deum et ad thronum eius ⁶ et mulier fugit in solitudinem ubi habet locum paratum a Deo ut ibi
 pascant illam diebus mille ducentis sexaginta ⁷ et factum est proelium in caelo Michahel et angeli
 eius proeliabantur cum dracone et draco pugnabat et angeli eius ⁸ et non valuerunt neque locus
 inventus est eorum amplius in caelo ⁹ et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur
 Diabolus et Satanus qui seducit universum orbem proiectus est in terram et angeli eius cum illo
¹⁰ missi sunt et audivi vocem magnam in caelo dicentem nunc facta est salus et virtus et regnum
 Dei nostri et potestas Christi eius quia proiectus est accusator fratrum nostrorum qui accusabat illos
 ante conspectum Dei nostri die ac nocte ¹¹ et ipsi vicerunt illum propter sanguinem agni et propter
 verbum testimonii sui et non dilexerunt animam suam usque ad mortem ¹² propterea laetamini
 caeli et qui habitatis in eis vae terrae et mari quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam
 sciens quod modicum tempus habet ¹³ et postquam vidit draco quod proiectus est in terram
 persecutus est mulierem quae peperit masculum ¹⁴ et datae sunt mulieri duae alae aquilae magnae
 ut volaret in desertum in locum suum ubi alitur per tempus et tempora et dimidium temporis a facie

¹⁵
 serpentis et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tamquam flumen ut eam faceret trahi
¹⁶
 a flumine et adiuvit terra mulierem et aperuit terra os suum et absorbit flumen quod misit draco
¹⁷
 de ore suo et iratus est draco in mulierem et abiit facere proelium cum reliquis de semine eius
¹⁸
 qui custodiunt mandata Dei et habent testimonium Iesu et stetit super harenam maris

Chapter 13

¹
 et vidi de mare bestiam ascendentem habentem capita septem et cornua decem et super cornua
²
 eius decem diademata et super capita eius nomina blasphemiae et bestiam quam vidi similis erat
 pardo et pedes eius sicut ursi et os eius sicut os leonis et dedit illi draco virtutem suam et potestatem
³
 magnam et unum de capitibus suis quasi occisum in mortem et plaga mortis eius curata est et
⁴
 admirata est universa terra post bestiam et adoraverunt draconem quia dedit potestatem bestiae
⁵
 et adoraverunt bestiam dicentes quis similis bestiae et quis poterit pugnare cum ea et datum est
⁶
 ei os loquens magna et blasphemiae et data est illi potestas facere menses quadraginta duo et
 aperuit os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen eius et tabernaculum eius et eos qui
⁷
 in caelo habitant et datum est illi bellum facere cum sanctis et vincere illos et data est ei potestas
⁸
 in omnem tribum et populum et linguam et gentem et adorabunt eum omnes qui inhabitant terram
⁹
 quorum non sunt scripta nomina in libro vitae agni qui occisus est ab origine mundi si quis habet
¹⁰
 aurem audiat qui in captivitatem in captivitatem vadit qui in gladio occiderit oportet eum gladio
¹¹
 occidi hic est patientia et fides sanctorum et vidi aliam bestiam ascendentem de terra et habebat
¹²
 cornua duo similia agni et loquebatur sicut draco et potestatem prioris bestiae omnem faciebat
 in conspectu eius et facit terram et inhabitantes in eam adorare bestiam primam cuius curata est
¹³
 plaga mortis et fecit signa magna ut etiam ignem faceret de caelo descendere in terram in
¹⁴
 conspectu hominum et seducit habitantes terram propter signa quae data sunt illi facere in
 conspectu bestiae dicens habitantibus in terra ut faciant imaginem bestiae quae habet plagam gladii
¹⁵
 et vixit et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiae ut et loquatur imago bestiae et faciat
¹⁶
 quicumque non adoraverint imaginem bestiae occidantur et faciet omnes pusillos et magnos et

17
 divites et pauperes et liberos et servos habere character in dextera manu aut in frontibus suis et
 ne quis possit emere aut vendere nisi qui habet character nomen bestiae aut numerum nominis eius
 18
 hic sapientia est qui habet intellectum computet numerum bestiae numerus enim hominis est et
 numerus eius est sescenti sexaginta sex

Chapter 14

1
 et vidi et ecce agnus stabat supra montem Sion et cum illo centum quadraginta quattuor milia
 2
 habentes nomen eius et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis et audiui vocem de caelo
 tamquam vocem aquarum multarum et tamquam vocem tonitruui magni et vocem quam audiui sicut
 3
 citharoedorum citharizantium in citharis suis et cantabant quasi canticum novum ante sedem et
 ante quattuor animalia et seniores et nemo poterat discere canticum nisi illa centum quadraginta
 4
 quattuor milia qui empti sunt de terra hii sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines
 enim sunt hii qui sequuntur agnum quocumque abierit hii empti sunt ex hominibus primitiae Deo
 5
 et agno et in ore ipsorum non est inventum mendacium sine macula sunt 6
 et vidi alterum angelum
 volantem per medium caelum habentem evangelium aeternum ut evangelizaret sedentibus super
 7
 terram et super omnem gentem et tribum et linguam et populum dicens magna voce timete Deum
 et date illi honorem quia venit hora iudicii eius et adorare eum qui fecit caelum et terram et mare
 8
 et fontes aquarum et alius angelus secutus est dicens cecidit cecidit Babylon illa magna quae a
 9
 vino irae fornicationis suae potionavit omnes gentes et alius angelus tertius secutus est illos dicens
 voce magna si quis adoraverit bestiam et imaginem eius et acceperit characterem in fronte sua aut
 10
 in manu sua et hic bibet de vino irae Dei qui mixtus est mero in calice irae ipsius et cruciabitur
 11
 igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum et ante conspectum agni et fumus tormentorum
 eorum in saecula saeculorum ascendit nec habent requiem die ac nocte qui adoraverunt bestiam et
 12
 imaginem eius et si quis acceperit characterem nominis eius hic patientia sanctorum est qui
 13
 custodiunt mandata Dei et fidem Iesu et audiui vocem de caelo dicentem scribe beati mortui qui
 in Domino moriuntur amodo iam dicit Spiritus ut requiescant a laboribus suis opera enim illorum
 14
 sequuntur illos et vidi et ecce nubem candidam et supra nubem sedentem similem Filio hominis
 15
 habentem in capite suo coronam auream et in manu sua falcem acutam et alter angelus exivit
 de templo clamans voce magna ad sedentem super nubem mitte falcem tuam et mete quia venit

hora ut metatur quoniam aruit messis terrae¹⁶ et misit qui sedebat supra nubem falcem suam in
 terram et messa est terra¹⁷ et alius angelus exivit de templo quod est in caelo habens et ipse falcem
 acutam¹⁸ et alius angelus de altari qui habet potestatem supra ignem et clamavit voce magna qui
 habebat falcem acutam dicens mitte falcem tuam acutam et vindemia botros vineae terrae quoniam
 maturae sunt uvae eius¹⁹ et misit angelus falcem suam in terram et vindemiavit vineam terrae et
 misit in lacum irae Dei magnum²⁰ et calcatus est lacus extra civitatem et exivit sanguis de lacu
 usque ad frenos equorum per stadia mille sescenta

Chapter 15

¹ et vidi aliud signum in caelo magnum et mirabile angelos septem habentes plagas septem
 novissimas quoniam in illis consummata est ira Dei² et vidi tamquam mare vitreum mixtum igne
 et eos qui vicerunt bestiam et imaginem illius et numerum nominis eius stantes supra mare vitreum
 habentes citharas Dei³ et cantant canticum Mosi servi Dei et canticum agni dicentes magna et
 mirabilia opera tua Domine Deus omnipotens iustae et verae viae tuae rex saeculorum⁴ quis non
 timebit Domine et magnificabit nomen tuum quia solus pius quoniam omnes gentes venient et
 adorabunt in conspectu tuo quoniam iudicia tua manifestata sunt⁵ et post haec vidi et ecce apertum
 est templum tabernaculi testimonii in caelo⁶ et exierunt septem angeli habentes septem plagas de
 templo vestiti lapide mundo candido et praecincti circa pectora zonis aureis⁷ et unus ex quattuor
 animalibus dedit septem angelis septem fialas aureas plenas iracundiae Dei viventis in saecula
 saeculorum⁸ et impletum est templum fumo a maiestate Dei et de virtute eius et nemo poterat
 introire in templum donec consummarentur septem plagae septem angelorum

Chapter 16

¹ et audivi vocem magnam de templo dicentem septem angelis ite et effundite septem fialas irae
 Dei in terram² et abiit primus et effudit fialam suam in terram et factum est vulnus saevum ac
 pessimum in homines qui habent characterem bestiae et eos qui adoraverunt imaginem eius³ et

secundus effudit fialam suam in mare et factus est sanguis tamquam mortui et omnis anima vivens
 mortua est in mari ⁴ et tertius effudit fialam suam super flumina et super fontes aquarum et factus
 est sanguis ⁵ et audiui angelum aquarum dicentem iustus es qui es et qui eras sanctus quia haec
 iudicasti ⁶ quia sanguinem sanctorum et prophetarum fuderunt et sanguinem eis dedisti bibere digni
 sunt ⁷ et audiui altare dicens etiam Domine Deus omnipotens vera et iusta iudicia tua ⁸ et quartus
 effudit fialam suam in solem et datum est illi aestu adficere homines et igni ⁹ et aestuaverunt
 homines aestu magno et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas neque
 egerunt paenitentiam ut darent illi gloriam ¹⁰ et quintus effudit fialam suam super sedem bestiae
 et factum est regnum eius tenebrosus et conmanducaverunt linguas suas prae dolore ¹¹ et
 blasphemaverunt Deum caeli prae doloribus et vulneribus suis et non egerunt paenitentiam ex
 operibus suis ¹² et sextus effudit fialam suam in flumen illud magnum Eufraten et siccavit aquam
 eius ut praepararetur via regibus ab ortu solis ¹³ et vidi de ore draconis et de ore bestiae et de ore
 pseudoprophetae spiritus tres inmundos in modum ranarum ¹⁴ sunt enim spiritus daemoniorum
 facientes signa et procedunt ad reges totius terrae congregare illos in proelium ad diem magnum
 Dei omnipotentis ¹⁵ ecce venio sicut fur beatus qui vigilat et custodit vestimenta sua ne nudus
 ambulet et videant turpitudinem eius ¹⁶ et congregavit illos in locum qui vocatur hebraice
 Hermagedon ¹⁷ et septimus effudit fialam suam in aerem et exivit vox magna de templo a throno
 dicens factum est ¹⁸ et facta sunt fulgora et voces et tonitrua et terraemotus factus est magnus qualis
 numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram talis terraemotus sic magnus ¹⁹ et facta est
 civitas magna in tres partes et civitates gentium ceciderunt et Babylon magna venit in memoriam
 ante Deum dare ei calicem vini indignationis irae eius ²⁰ et omnis insula fugit et montes non sunt
 inventi ²¹ et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines et blasphemaverunt
 homines Deum propter plagam grandinis quoniam magna facta est vehementer

Chapter 17

¹ et venit unus de septem angelis qui habebant septem fialas et locutus est mecum dicens veni
 ostendam tibi damnationem meretricis magnae quae sedet super aquas multas ² cum qua fornicati

sunt reges terrae et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius ³ et abstulit me
 in desertum in spiritu et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominibus
 blasphemiae habentem capita septem et cornua decem ⁴ et mulier erat circumdata purpura et coccino
 et inaurata auro et lapide pretioso et margaritis habens poculum aureum in manu sua plenum
 abominationum et immunditia fornicationis eius ⁵ et in fronte eius nomen scriptum mysterium
 Babylon magna mater fornicationum et abominationum terrae ⁶ et vidi mulierem ebriam de sanguine
 sanctorum et de sanguine martyrum Iesu et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna
⁷ et dixit mihi angelus quare miraris ego tibi dicam sacramentum mulieris et bestiae quae portat
 eam quae habet capita septem et decem cornua ⁸ bestiam quam vidisti fuit et non est et ascensura
 est de abyssu et in interitum ibit et mirabuntur inhabitantes terram quorum non sunt scripta nomina
 in libro vitae a constitutione mundi videntes bestiam quia erat et non est ⁹ et hic est sensus qui
 habet sapientiam septem capita septem montes sunt super quos mulier sedet et reges septem sunt
¹⁰ quinque ceciderunt unus est alius nondum venit et cum venerit oportet illum breve tempus manere
¹¹ et bestia quae erat et non est et ipsa octava est et de septem est et in interitum vadit ¹² et decem
 cornua quae vidisti decem reges sunt qui regnum nondum acceperunt sed potestatem tamquam
 reges una hora accipiunt post bestiam ¹³ hii unum consilium habent et virtutem et potestatem suam
 bestiae tradunt ¹⁴ hii cum agno pugnabunt et agnus vincet illos quoniam Dominus dominorum est
 et rex regum et qui cum illo sunt vocati et electi et fideles ¹⁵ et dixit mihi aquas quas vidisti ubi
 meretrix sedet populi sunt et gentes et linguae ¹⁶ et decem cornua quae vidisti et bestiam hii odient
 fornicariam et desolatam facient illam et nudam et carnes eius manducabunt et ipsam igni
 concremabunt ¹⁷ Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod illi placitum est ut dent regnum
 suum bestiae donec consummentur verba Dei ¹⁸ et mulier quam vidisti est civitas magna quae
 habet regnum super reges terrae

Chapter 18

¹ et post haec vidi alium angelum descendentem de caelo habentem potestatem magnam et terra
 inluminata est a gloria eius ² et exclamavit in forti voce dicens cecidit cecidit Babylon magna et
 facta est habitatio daemoniorum et custodia omnis spiritus inmundi et custodia omnis volucris

3
 immundae quia de ira fornicationis eius biberunt omnes gentes et reges terrae cum illa fornicati
 sunt et mercatores terrae de virtute deliciarum eius divites facti sunt 4 et audivi aliam vocem de
 caelo dicentem exite de illa populus meus ut ne participes sitis delictorum eius et de plagis eius
 non accipiatis 5 quoniam pervenerunt peccata eius usque ad caelum et recordatus est Deus
 iniquitatum eius 6 reddite illi sicut ipsa reddidit et duplicate duplicia secundum opera eius in poculo
 quo miscuit miscite illi duplum 7 quantum glorificavit se et in deliciis fuit tantum date illi tormentum
 et luctum quia in corde suo dicit sedeo regina et vidua non sum et luctum non videbo 8 ideo in una
 die venient plagae eius mors et luctus et fames et igni comburetur quia fortis est Deus qui iudicavit
 illam 9 et flebunt et plangent se super illam reges terrae qui cum illa fornicati sunt et in deliciis
 vixerunt cum viderint fumum incendii eius 10 longe stantes propter timorem tormentorum eius
 dicentes vae vae civitas illa magna Babylon civitas illa fortis quoniam una hora venit iudicium
 tuum 11 et negotiatores terrae flebunt et lugebunt super illam quoniam merces eorum nemo emet
 amplius 12 mercem auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritis et byssi et purpurae et serici et
 cocci et omne lignum thynum et omnia vasa eboris et omnia vasa de lapide pretioso et aeramento
 et ferro et marmore 13 et cinnamomum et amomum et odoramentorum et unguenti et turis et vini
 et olei et similiae et tritici et iumentorum et ovium et equorum et raedarum et mancipiorum et
 animarum hominum 14 et poma tua desiderii animae discessit a te et omnia pingua et clara perierunt
 a te et amplius illa iam non invenient 15 mercatores horum qui divites facti sunt ab ea longe stabunt
 propter timorem tormentorum eius flentes ac lugentes 16 et dicentes vae vae civitas illa magna
 quae amicta erat byssino et purpura et cocco et deaurata est auro et lapide pretioso et margaritis
 17 quoniam una hora destitutae sunt tantae divitiae et omnis gubernator et omnis qui in locum
 navigat et nautae et qui maria operantur longe steterunt 18 et clamaverunt videntes locum incendii
 eius dicentes quae similis civitati huic magnae 19 et miserunt pulverem super capita sua et
 clamaverunt flentes et lugentes dicentes vae vae civitas magna in qua divites facti sunt omnes qui
 habent naves in mari de pretiis eius quoniam una hora desolata est 20 exulta super eam caelum et
 sancti et apostoli et prophetae quoniam iudicavit Deus iudicium vestrum de illa 21 et sustulit unus
 angelus fortis lapidem quasi molarem magnum et misit in mare dicens hoc impetu mittetur Babylon
 magna illa civitas et ultra iam non inveniatur 22 et vox citharoedorum et musicorum et tibia
 canentium et tuba non audietur in te amplius et omnis artifex omnis artis non inveniatur in te amplius

et vox molae non audietur in te amplius ²³ et lux lucernae non lucebit tibi amplius et vox sponsi et sponsae non audietur adhuc in te quia mercatores tui erant principes terrae quia in veneficiis tuis erraverunt omnes gentes ²⁴ et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est et omnium qui interfecti sunt in terra

Chapter 19

¹ post haec audiui quasi vocem magnam turbarum multarum in caelo dicentium alleluia salus et gloria et virtus Deo nostro est ² quia vera et iusta iudicia sunt eius quia iudicavit de meretrice magna quae corripit terram in prostitutione sua et vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus eius ³ et iterum dixerunt alleluia et fumus eius ascendit in saecula saeculorum ⁴ et ceciderunt seniores viginti quattuor et quattuor animalia et adoraverunt Deum sedentem super thronum dicentes amen alleluia ⁵ et vox de throno exivit dicens laudem dicite Deo nostro omnes servi eius et qui timetis eum pusilli et magni ⁶ et audiui quasi vocem turbae magnae et sicut vocem aquarum multarum et sicut vocem tonitruum magnorum dicentium alleluia quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens ⁷ gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei quia venerunt nuptiae agni et uxor eius praeparavit se ⁸ et datum est illi ut cooperiat se byssinum splendens candidum byssinum enim iustificationes sunt sanctorum ⁹ et dicit mihi scribe beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt et dicit mihi haec verba vera Dei sunt ¹⁰ et cecidi ante pedes eius ut adorarem eum et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum habentium testimonium Iesu Deum adora testimonium enim Iesu est spiritus prophetiae ¹¹ et vidi caelum apertum et ecce equus albus et qui sedebat super eum vocabatur Fidelis et Verax vocatur et iustitia iudicat et pugnat ¹² oculi autem eius sicut flamma ignis et in capite eius diademata multa habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse ¹³ et vestitus erat vestem aspersam sanguine et vocatur nomen eius Verbum Dei ¹⁴ et exercitus qui sunt in caelo sequebantur eum in equis albis vestiti byssinum album mundum ¹⁵ et de ore ipsius procedit gladius acutus ut in ipso percutiat gentes et ipse reget eos in virga ferrea et ipse calcet torcular vini furoris irae Dei omnipotentis ¹⁶ et habet in vestimento et in femore suo scriptum rex regum et Dominus dominantium ¹⁷ et vidi unum angelum stantem in sole et clamavit voce magna dicens omnibus avibus quae volabant per medium caeli venite congregamini ad cenam

18
 magnam Dei ut manducetis carnes regum et carnes tribunorum et carnes fortium et carnes
 equorum et sedentium in ipsis et carnes omnium liberorum ac servorum et pusillorum ac magnorum
 19
 et vidi bestiam et reges terrae et exercitus eorum congregatos ad faciendum proelium cum illo
 20
 qui sedebat in equo et cum exercitu eius et adprehensa est bestia et cum illo pseudopropheta qui
 fecit signa coram ipso quibus seduxit eos qui acceperunt caracterem bestiae qui et adorant imaginem
 21
 eius vivi missi sunt hii duo in stagnum ignis ardentis sulphure et ceteri occisi sunt in gladio
 sedentis super equum qui procedit de ore ipsius et omnes aves saturatae sunt carnibus eorum

Chapter 20

1
 et vidi angelum descendentem de caelo habentem clavem abyssi et catenam magnam in manu
 2
 sua et adprehendit draconem serpentem antiquum qui est diabolus et Satanas et ligavit eum per
 3
 annos mille et misit eum in abyssum et clusit et signavit super illum ut non seducat amplius gentes
 4
 donec consummentur mille anni post haec oportet illum solvi modico tempore et vidi sedes et
 sederunt super eas et iudicium datum est illis et animas decollatorum propter testimonium Iesu et
 propter verbum Dei et qui non adoraverunt bestiam neque imaginem eius nec acceperunt caracterem
 5
 in frontibus aut in manibus suis et vixerunt et regnaverunt cum Christo mille annis ceteri mortuorum
 6
 non vixerunt donec consummentur mille anni haec est resurrectio prima beatus et sanctus qui
 habet partem in resurrectione prima in his secunda mors non habet potestatem sed erunt sacerdotes
 7
 Dei et Christi et regnabunt cum illo mille annis et cum consummati fuerint mille anni solvetur
 Satanas de carcere suo et exhibit et seducet gentes quae sunt super quattuor angulos terrae Gog et
 8
 Magog et congregabit eos in proelium quorum numerus est sicut harena maris et ascenderunt
 9
 super latitudinem terrae et circumierunt castra sanctorum et civitatem dilectam et descendit ignis
 a Deo de caelo et devoravit eos et diabolus qui seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris
 10
 ubi et bestia et pseudoprophetae et cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum et vidi
 11
 thronum magnum candidum et sedentem super eum a cuius aspectu fugit terra et caelum et locus
 12
 non est inventus ab eis et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in conspectu throni et libri
 aperti sunt et alius liber apertus est qui est vitae et iudicati sunt mortui ex his quae scripta erant in
 13
 libris secundum opera ipsorum et dedit mare mortuos qui in eo erant et mors et inferus dederunt

mortuos qui in ipsis erant et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum¹⁴ et inferus et mors¹⁵ missi sunt in stagnum ignis haec mors secunda est stagnum ignis et qui non est inventus in libro vitae scriptus missus est in stagnum ignis

Chapter 21

¹ et vidi caelum novum et terram novam primum enim caelum et prima terra abiit et mare iam non est² et civitatem sanctam Hierusalem novam vidi descendentem de caelo a Deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo³ et audivi vocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum Dei cum hominibus et habitabit cum eis et ipsi populus eius erunt et ipse Deus cum eis erit eorum Deus⁴ et absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra quae prima abierunt⁵ et dixit qui sedebat in throno ecce nova facio omnia et dicit scribe quia haec verba fidelissima sunt et vera⁶ et dixit mihi factum est ego sum Alpha et Omega initium et finis ego sitienti dabo de fonte aquae vivae gratis⁷ qui vicerit possidebit haec et ero illi Deus et ille erit mihi filius⁸ timidis autem et incredulis et execratis et homicidis et fornicatoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure quod est mors secunda⁹ et venit unus de septem angelis habentibus fialas plenas septem plagis novissimis et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi sponsam uxorem agni¹⁰ et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum et ostendit mihi civitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo a Deo¹¹ habentem claritatem Dei lumen eius simile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis sicut cristallum¹² et habebat murum magnum et altum habens portas duodecim et in portis angelos duodecim et nomina inscripta quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israhel¹³ ab oriente portae tres et ab aquilone portae tres et ab austro portae tres et ab occasu portae tres¹⁴ et murus civitatis habens fundamenta duodecim et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum agni¹⁵ et qui loquebatur mecum habebat mensuram harundinem auream ut metiretur civitatem et portas eius et murum¹⁶ et civitas in quadro posita est et longitudo eius tanta est quanta et latitudo et mensus est civitatem de harundine per stadia duodecim milia longitudo et latitudo et altitudo eius aequalia sunt¹⁷ et mensus est murus eius centum quadraginta quattuor cubitorum

18
 mensura hominis quae est angeli et erat structura muri eius ex lapide iaspide ipsa vero civitas
 19
 auro mundo simile vitro mundo fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata
 20
 fundamentum primum iaspis secundus sapphyrus tertius carcedonius quartus zmaragdus quintus
 sardonix sextus sardinus septimus chrysolitus octavus berillus nonus topazius decimus chrysoprassus
 21
 undecimus hyacinthus duodecimus amethystus et duodecim portae duodecim margaritae sunt
 per singulas et singulae portae erant ex singulis margaritis et platea civitatis aurum mundum tamquam
 22
 vitrum perlucidum et templum non vidi in ea Dominus enim Deus omnipotens templum illius
 23
 est et agnus et civitas non eget sole neque luna ut luceant in ea nam claritas Dei inluminavit eam
 24
 et lucerna eius est agnus et ambulabunt gentes per lumen eius et reges terrae adferent gloriam
 25
 suam et honorem in illam et portae eius non cludentur per diem nox enim non erit illic et
 26
 adferent gloriam et honorem gentium in illam nec intrabit in ea aliquid coinquinatum et faciens
 27
 abominationem et mendacium nisi qui scripti sunt in libro vitae agni

Chapter 22

1
 et ostendit mihi fluvium aquae vitae splendidum tamquam cristallum procedentem de sede
 Dei et agni 2 in medio plateae eius et ex utraque parte fluminis lignum vitae adferens fructus
 3
 duodecim per menses singula reddentia fructum suum et folia ligni ad sanitatem gentium et omne
 4
 maledictum non erit amplius et sedes Dei et agni in illa erunt et servi eius servient illi et videbunt
 5
 faciem eius et nomen eius in frontibus eorum et nox ultra non erit et non egebunt lumine lucernae
 6
 neque lumine solis quoniam Dominus Deus inluminat illos et regnabunt in saecula saeculorum et
 dixit mihi haec verba fidelissima et vera sunt et Dominus Deus spirituum prophetarum misit angelum
 7
 suum ostendere servis suis quae oportet fieri cito et ecce venio velociter beatus qui custodit verba
 8
 prophetiae libri huius et ego Iohannes qui audivi et vidi haec et postquam audissem et vidissem
 9
 cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi haec ostendebat et dicit mihi vide ne feceris
 conservus tuus sum et fratrum tuorum prophetarum et eorum qui servant verba libri huius Deum
 10
 adora et dicit mihi ne signaveris verba prophetiae libri huius tempus enim prope est 11 qui nocet
 noceat adhuc et qui in sordibus est sordescat adhuc et iustus iustitiam faciat adhuc et sanctus

sanctificetur adhuc ¹² ecce venio cito et merces mea mecum est reddere unicuique secundum opera
sua ¹³ ego Alpha et Omega primus et novissimus principium et finis ¹⁴ beati qui lavant stolas suas
ut sit potestas eorum in ligno vitae et portis intrent in civitatem ¹⁵ foris canes et venefici et impudici
et homicidae et idolis servientes et omnis qui amat et facit mendacium ¹⁶ ego Iesus misi angelum
meum testificari vobis haec in ecclesiis ego sum radix et genus David stella splendida et matutina
¹⁷ et Spiritus et sponsa dicunt veni et qui audit dicat veni et qui sitit veniat qui vult accipiat aquam
vitae gratis ¹⁸ contestor ego omni audienti verba prophetiae libri huius si quis adposuerit ad haec
adponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto ¹⁹ et si quis deminuerit de verbis libri
prophetiae huius auferet Deus partem eius de ligno vitae et de civitate sancta et de his quae scripta
sunt in libro isto ²⁰ dicit qui testimonium perhibet istorum etiam venio cito amen veni Domine
Iesu